

ସାନ୍ଥାଳୀ-ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରଗତି

ସଚନ୍ଦ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ସାନ୍ତାଳୀ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ

ସଂକଳନ :

ଏ ଲକ୍ଷ ମାଝୀ

ସଂପାଦନା :

ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

୨୦୧୮

ସାନ୍ତାଳୀ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ

ସଂକଳନ	:	√ ଲକ୍ଷ ମାଝୀ
ପ୍ରକାଶକ	:	ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ	:	୧୯୯୫
ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶନ	:	ନଭେମ୍ବର, ୨୦୧୮
ମୁଦ୍ରଣ	:	ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

SANTALI OIA ABHIDHAN

Compilation :

√ LASA MAJHI

Editor :

SRI. CHAITANYA PRASAD MAJHI

Publisher :

Special Development Council, Mayurbhanj

Planning & Convergence Department

Govt. of Odisha

1st Edition – 1995

2nd Edition - November, 2018

Printed at : The Odisha State Bureau of Textbook
Preparation and Production, Bhubaneswar

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣର ମୁଖବନ୍ଧ

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଝୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଣୀତ “ସାନ୍ତାଳୀ-ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ” ପଢ଼ିଲି । ପ୍ରଥମ ଥର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ “ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷା”ର ଅଭିଧାନ ଲେଖିବାରେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଝୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ସେ ନିଜେ ସାନ୍ତାଳ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ ସାନ୍ତାଳୀ ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ତା’ର ଉପଯୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଏବଂ ଭାଷାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ । ସାନ୍ତାଳୀ ଶବ୍ଦକୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଧ୍ଵନିଗତ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁ ସହଜ ନୁହେଁ, ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଝୀଙ୍କୁ କେତେକ ସାଂଜେତିକ ଚିହ୍ନର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ହୋଇଛି । ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ସେ ଯେଉଁ ଶ୍ରମ ସ୍ଵୀକାର କରି ଏହାକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି ଏବଂ ଏହି ଅଭିଧାନ ଦ୍ଵାରା ଅଣ-ଆଦିବାସୀ ଲୋକେ ପ୍ରଭୂତ ଭାବେ ଉପକୃତ ହେବେ ।

ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ

ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀ, ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ

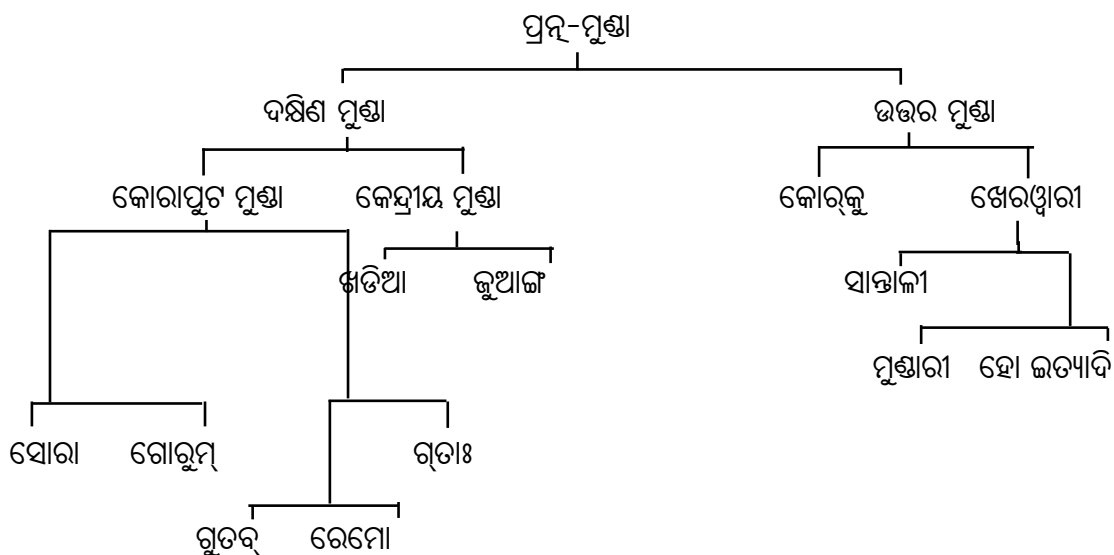
ତା- ୧୫.୧୧.୧୯୯୩

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଭୂମିକା

ଓଡ଼ିଶାରେ ବାଷ୍ପି ପ୍ରକାର ଜନଜାତି ବସବାସ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାନ୍ତାଳ ଜନଜାତି ତୃତୀୟ ବୃହତମ ସଂପ୍ରଦାୟ । ଓଡ଼ିଶାର ମୟୂରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦୁଝର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାରେ ଏମାନେ ବହୁଳ ଭାବରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ହେଁ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ବ୍ୟତିରେକ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ବିହାର ଓ ଆସାମର ତା ବଗିଚା ଅଂଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ଘନ ବସତି ରହିଛି ।

ଏମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ବ ଭାଷା ‘ସାନ୍ତାଳୀ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଜନଜାତି ଭିତ୍ତିକ ଭାଷାତତ୍ତ୍ବ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଏହି ଭାଷା ପ୍ରନ୍-ମୁଣ୍ଡା (ଅଷ୍ଟ୍ରିକ) ଭାଷା ପରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ନିମ୍ନ ନକ୍ସା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଭାଷାର ସ୍ଥିତିକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷାଠାରୁ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । (ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ: The Santals : A Classified and Annotated Bibliography. J. Troysi-1976) ଏହାର ଲିଖିତ ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଶଃ ସମୃଦ୍ଧ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଅନ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଅପେକ୍ଷା ଏହାର ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଲିପି ଥିବାରୁ ଏହି ଭାଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ସ୍ବାଭାବିକ । v ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ୧୯୩୫-୩୬ରେ ଉଦ୍ଭାବିତ ଏହି ଭାଷାର ଲିପି “ଅଲଟିକି” ନାମରେ ଖ୍ୟାତ । ସାନ୍ତାଳମାନଙ୍କର ବ୍ୟାବହରିକ ଜୀବନରୁ ଆହରିତ ଏହି ଲିପି ଏକ ସାଂକେତିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥାଏ । ଆଦିବାସୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଗାଈ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚିହ୍ନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ବଣ ଜଙ୍ଗଲର ଗଛ, ପଥର ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଦେଇ ଏପଟେ ବିପଦ, ସେପଟେ ଆସିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦିର ସୂଚନା / ସଂକେତ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । “ଅଲଟିକି” ଲିପି ଉକ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଇଙ୍ଗିତ ପରମ୍ପରା ତଥା ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରିକ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଛି ।

ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷାରେ ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଭାବ ଅଧିକ ଏବଂ ତତ୍ ସଂଲଗ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବିକଶିତ । ଏହି ଭାଷାର ମୂଳ ରୂପ (root)ରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଯୋଗ କରାଯାଇ ନୂତନ ଶବ୍ଦ ଗଠନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଣାଯାଇ ଥାଏ । ଏପରିକି ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ ନେଇ ବିଶେଷ୍ୟ, ବିଶେଷଣ ଅବା କ୍ରିୟା ରୂପ ହୋଇଥାଏ । ସାନ୍ତାଳୀର କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଏକାଧିକ ବ୍ୟଞ୍ଜନ (ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ) ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନଥାଏ । କାକଲ୍ୟ ଧ୍ଵନି (Glottal) ମଧ୍ୟ ଏହି ଭାଷାକୁ ବହୁଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାନ୍ତାଳୀ - ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ ଅଣ ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ ହେଁ ସାନ୍ତାଳ ଭାଷା ଭାଷୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ସହ ପରିଚିତ କରାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହେବଯାଏ ଅବଶ୍ୟ ସାନ୍ତାଳୀ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ - ପରିବାରର ଭାଷା ହୋଇଥିବାରୁ, ଏକ ଭାଷା ପରିବାରରେ ମୂଳ ଶବ୍ଦକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଷା ପରିବାରର ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଦେଖା ଦେବା ସ୍ଵଭାବିକ । ଭାଷାବିତ୍ଙ୍କ ମତରେ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ପରିବାରର ଶବ୍ଦସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶତକଡ଼ା ପଚିଶ ଭାଗ ସାମ୍ୟ ଲକ୍ଷ କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ ଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ୋଶୀ ସମ୍ପର୍କ ଏହି ବିଷୟତାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ଅନେକଟା ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ ସାନ୍ତାଳ ମାନେ ଦ୍ଵୀଭାଷୀ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମାନେ ଓଡ଼ିଆ ସାଙ୍ଗକୁ ‘ସାଦରୀ’ ଭାଷାକୁ ଅନ୍ତର୍ଗୋଷ୍ଠୀୟ ସ୍ତରରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଅଭିଧାନରେ ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ମିଳିବାରେ ଅବା ଓଡ଼ିଆରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ ମନେ ହୋଇଛି, ସେଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା ଦୂର କରିବାରେ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷାର ଧ୍ଵନୀ ସମୂହକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉ ନ ଥିବାରୁ, ଏହାର ଉଚ୍ଚାରଣ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଦ୍ଧତି ଅନୁସୂଚିତ ହୋଇଛି । ସଂକ୍ଷେପ ସୂଚି ସ୍ତମ୍ଭରେ ଏହା ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂକଳନ ୪ ଲକ୍ଷ ମାଝୀ (୧୯୭୨-୧୯୯୪) ଜଣେ ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷାଭାଷୀ, ଶିକ୍ଷିତ ତଥା ସୃଜନଧର୍ମୀ ଲେଖକ ଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଏକାଡେମୀ, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାନ୍ତାଳୀ ବ୍ୟାକରଣ - ରଚନା - ଶବ୍ଦକୋଷ ସମ୍ବଳିତ ଏକ ପୁସ୍ତିକା, ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଅଧ୍ୟୟନ ମାଳା ସିରିଜ୍ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏକାଡେମୀ ପରିଚାଳନା ସଂସଦର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷାକରି ସେ ଏହାର ସଂକଳନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଉପଲବ୍ଧ ସମସ୍ତ ସାନ୍ତାଳୀ ଶବ୍ଦକୋଷରୁ ଏବଂ ନିଜର କଥିତ ଭାଷାରୁ ଶବ୍ଦ ସଂଗ୍ରହ କରି ସମାପନ କରିଥିଲେ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଭିଧାନଟି ଲାଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅଭିଧାନର ପ୍ରକାଶନ ଅବସରରେ ଏକାଡେମୀ ତାଙ୍କର ଅମର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ଏକାଡେମୀ ପରିଚାଳନା ସଂସଦର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପାଠକ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ ତଥା ପରିମାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ କର୍ମ ବ୍ୟସ୍ତତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏପରି ଏକ ଦୂରୁହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିଥିବାରୁ ଏକାଡେମୀ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନୟନ ଚନ୍ଦ୍ର ହେମ୍ବ୍ରମ ମଧ୍ୟ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପଠନ ପୂର୍ବକ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ କରି ଅଭିଧାନକୁ ତୃତୀୟ ଶୂନ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ପରିକଳ୍ପନା ଏବଂ ସମ୍ପାଦନା କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ପୂର୍ବତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଫେସର ଖଗେଶ୍ଵର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକାଡେମୀ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଭାରତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା – ସାହିତ୍ୟ – ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଯେପରି ବ୍ୟାପକ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯାଉଛି, ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ର ପସ୍ତୁତି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା – ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ସଂଶ୍ଳେଷଣ ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଦୁଇଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନିଆ ଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଉପରେ ବ୍ୟାକରଣ ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା – ଓଡ଼ିଆରେ ଅଭିଧାନ ସଂକଳନ ଓ ପ୍ରକାଶନ । ବ୍ୟାକରଣ ପୁସ୍ତିକା ଉପରେ ଅଦ୍ୟାବଧି କ୍ଷୋଦ୍ଧଳିତ ଭାଷା ଉପରେ ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ଆହୁରି ଚାରୋଟି ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରକାଶନ ଅପେକ୍ଷାରେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସାନ୍ତାଳୀ – ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ।

ପୂର୍ବରୁ ଜଞ୍ଜେଇ ଭାଷାରେ Rev. P.O. Boddington ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା A Santali Dictionary ପାଞ୍ଚ ଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାଶିତ । ମାତ୍ର ଏ ପୁସ୍ତକ ସଂପ୍ରତି ଦୁର୍ଲଭ ଓ ସାଧାରଣ ପାଠକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୁଝିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ଓଡ଼ିଶାରେ ସାନ୍ତାଳ ମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓଡ଼ିଶା ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ସହ ଏକାତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଏକ ସହଜବୋଧ୍ୟ ଅଭିଧାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ । ଏହି ଅଭିଧାନ ପ୍ରକାଶ ଫଳରେ ସେହି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ଆଶା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହା ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନୟନ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା, ଗବେଷକ ଏବଂ ଆଗ୍ରହୀ ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ପାରିଲେ ଏକାଡେମୀର ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ହୋଇ ପାରିବ ।

ନବବର୍ଷ, ୧୯୯୫

ଡଃ. ପୁରକାୟସ୍ତ
କମିଶନର – ତଥା ଶାସନ ସଚିବ
କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣର ମୁଖବନ୍ଧ

ଭାରତୀୟ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବହୁଧା ବିଭିନ୍ନ । ଏହି ବିବିଧତା ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ହେଉଛି ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମହାନତା । ଭାଷା-ଭାଷା ମଧ୍ୟରେ; ସଂସ୍କୃତି-ସଂସ୍କୃତି ଭିତରେ ସମନ୍ୱୟ ସଂସ୍ଥାପନ ଓ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଆସ୍ଥା ପ୍ରକଟ କରି ଏକତା ସୂତ୍ରରେ ସହାବସ୍ଥାନ ଏହି ସଂସ୍କୃତିର ବିଶେଷତ୍ୱ । ମହାଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଉତ୍ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ରୋତରୁ ନୁହେଁ; ପରନ୍ତୁ ଏକାଧିକ ଉତ୍ସରୁ ପ୍ରକଟିତ ଓ ଗତିଶୀଳ । ସହସ୍ରାଧିକ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପରମ୍ପରା କଷଟି ପଥରେ ପରୀକ୍ଷିତ ।

ଗୋଟିଏ ଜାତିର ମହାନତା ତାର ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ । ବହୁଭାଷୀ, ବହୁ ସଂସ୍କୃତିର ଅଧିକାରୀ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜାତି ସମୁଦାୟ ସେହି ମହାସ୍ରୋତର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରବାହ ଅଥଚ ନିଜସ୍ୱ ଧାରାକୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ବଜାୟ ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ । ୬୨ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ସାନ୍ତାଳ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟତମ ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ଜନଜାତି । ପରମ୍ପରାକୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖି ପ୍ରଗତି ସହ ସମତାଳରେ ଗତି କରିବା ଏମାନଙ୍କ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ସମସ୍ତ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମକକ୍ଷ ହେବାରେ ଏମାନେ ଯେପରି ପ୍ରତିଯୋଗୀ ସମ୍ପନ୍ନ; ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେତେ ଆତ୍ମ ସଚେତନ । ଏମାନଙ୍କ ଭାଷା “ସାନ୍ତାଳୀ” ୨୦୦୩ ମସିହାରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅଷ୍ଟମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ଉପରାନ୍ତ ଏମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ “ଅଲଚିକି” ଲିପିରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିବା ଏକ ସ୍ୱାଭିମାନୀ ଜାତି ପାଖରୁ ହିଁ ଆଶା କରାଯାଏ । ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ଆବିଷ୍କୃତ ଲିପିର ମହାନତା ନିଜ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଢଳି ମାରିବାରେ ଯେତେ ତତ୍ପର; ଶିକ୍ଷିତ ଅଣ-ସାନ୍ତାଳୀ ସମାଜ ମଧ୍ୟ “ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷା” ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନୁରକ୍ତି ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା; ଏହି ଭାଷାର ଭବିଷ୍ୟତ ଯେ ଖୁବ୍ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞ, ସାନ୍ତାଳୀ ପଣ୍ଡିତ ଏହି ଭାଷାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସାଧୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଜଃରେଜ ଅମଲର P.O. Bodding କି ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି “ଲସୀ ମାଝୀ” କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆଶାବାଦୀ ହୋଇ ଶବ୍ଦକୋଷ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ଲସୀମାଝୀ କର୍ତ୍ତୃକ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ଏକ ବୃହତ ସାନ୍ତାଳୀ – ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ ପ୍ରଣୟନ ସହ ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡ଼େମୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଇବା ଏହି ଉଦ୍ୟମର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ । ସାନ୍ତାଳ ସମାଜର ଜଣେ ମହାନ ବିଦ୍ୱାନ, ଜନନେତା, ତଦାନୀନ୍ତନ ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମାଝୀ ଏହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତ୍ରୁଟିଶୂନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଶ୍ରୀ ନୟନଚାନ୍ଦ ହେମ୍ବ୍ରମ୍ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ପ୍ରକାଶକ୍ଷମ ସଠିକ୍ ଭାବେ ହୋଇ ପାରୁନଥିବାରୁ ଏବଂ ଧ୍ୱନି ସ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ବୈଷମ୍ୟ ଯୋଗୁ କେତେକ ସାଂକେତିକ ଚିହ୍ନ ଦେଇ ପ୍ରକାଶକ୍ଷମ କରିଥିଲେ । ସାନ୍ତାଳୀ ଭାଷା କିପରି ଆଦୃତ ହେବ ଓ ପ୍ରସାର ଲାଭ

କରିବ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ସାନ୍ତଳୀ ପ୍ରେମୀ ଅଣ ସାନ୍ତଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ରକ୍ଷା କରି ସାନ୍ତଳୀ-ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନ ସେହି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ସାନ୍ତଳୀ ପ୍ରେମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ପୁନଃ ମୁଦ୍ରିତ ।

ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତର ଠାରୁ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ଅଲଟିକି ଲିପିରେ ମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯାଉଅଛି । ସାନ୍ତଳୀ ଲେଖକ ମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଉଅଛି । ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ D.EL.Ed ତାଲିମ୍ କେନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କରେ ଗୁରୁ ଛାତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଟିକି ଲିପିରେ ତାଲିମ୍ ଦିଆଯାଉଛି । ଏପରିକି ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଯୋଗ ବିଜ୍ଞାନ (Technology) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଛି । ସାନ୍ତଳୀ ଭାଷା ଅଲଟିକି ଲିପିରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବହୁଳ ଭାବରେ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଏହି ଲିପିକୁ ନିତିଦିନିଆ ଜୀବନଜୀବିକାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିପାରିଛନ୍ତି । UPSC ଏବଂ CBSEଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ସାନ୍ତଳୀ ଭାଷାର ସ୍ୱୀକୃତି, ସାନ୍ତଳୀ ଭାଷା ଏବଂ ଜାତିର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବଢ଼ାଇଛି ।

ସାନ୍ତଳୀ (ଅଲଟିକି)- ଓଡ଼ିଆ-ଇଂରାଜୀ ତ୍ରେତୀୟକ ଶବ୍ଦକୋଷ ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ଅଭିଧାନ ପ୍ରଣୟନ ଏକ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ । ତଥାପି ଏକ ନିର୍ଭୁଲ ତ୍ରେତୀୟକ ଶବ୍ଦକୋଷ ଏକ ବିଜ୍ଞ ସଂପାଦନ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଛି ।

ସାନ୍ତଳୀ ଭାଷା ପ୍ରେମୀଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆମ ପ୍ରତି ରହିବ ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଯେପରି ଜନାଦୃତ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରୁଛୁ ।

(ଦେବାଶିଷ ମାର୍ଣ୍ଡି)

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ

ମୟୂରଭଞ୍ଜ

- ଅ -

ଅଥାର୍—କି. ହାତଦ୍ୱାରା ପାଣିରୁ ଗୁଣିବା, ଉଦ୍ଧାର କରିବା,
ରକ୍ଷା କରିବା, ବି. ଉଦ୍ଧାର, ରକ୍ଷା

ଅଥାୟ—ବି. ବାଧ୍ୟ

ଅ—କି. ଫୁଲିବା

ଅ—ଅ. ଅଃ, ବିରକ୍ତ ସ୍ୱରକ ଶବ୍ଦ

ଅ—କି. ଗାତ ବା ହାଣ୍ଡିରେ ଧୂଆଁ ସ୍ୱରାଭବା, ଦରପର
ଫଳକୁ ପାଳ ଦେଇ ପରାଭବା

ଅ—ଅଥାର୍—ବି. ଗୁଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଅ—ଅଥାରିକ୍—ବି. ଯେ ଗୁଣେ, ଉଦ୍ଧାର କରେ

ଅଥ—କି. ଭୃଷ୍ଟଭାବା, ଅତଡା ଖସିବା

ଅଥାର—କି. ମୁକ୍ତ ପାଇବା, ବି. ରକ୍ଷା ପାଇବା

ଅଥା—ବି. ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ, ଆକାଶ

ଅ—ଆଁସ୍—କି. ନିରାଶ ହେବା, ବି. ନିଆଶା

ଅ—ଆଁ—ଅ. ଶିଶୁର କନ୍ଦନ

ଅବଲକ—ସ. କାହାର

ଅବତଥ—ବି. ବେଳ, ସମୟ

ଅବତଥ ଜାନି—ବି. ବେଳ ଉଡ଼ି

ଅବତଥ ଜାନି—ବି. ବେଳ ଅନୁସାରେ, ବେଳ ଅନୁସାଧା

ଅବତା—ବି. ବଦନାମ, କି. ବଦନାମ କରିବା, ପରଚ୍ଛିଦ୍ର
କହିବା

ଅବତା ଚନ୍ଦ୍ରା—ବି. ପରଚ୍ଛିଦ୍ର, ପରଚ୍ଛିଦ୍ରା, କି. ପରର ମନ୍ଦ
ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା, ପରଚ୍ଛିଦ୍ରା କରିବା

ଅବତଥାର୍—ବି. ଆସ୍ତତ, କି. ଆସ୍ତତରେ ରଖିବା

ଅବତଥାର୍—ବି. ବେଳ ଗଡ଼ିଯିବା

ଅବରକର—ବି. ଅବରକର, ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ

ଅବରକ—ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୋଟା ବେକଥିବା

ଅବରକ—ବି. ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ଅନ୍ଧାର, ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ଅବଲ—ବି. ଅଳ୍ପ, ଜ୍ଞାନ

ଅବଲ୍ ଆନ୍—ବି. ଜ୍ଞାନବାନ୍

ଅବଲ୍‌ବାନ୍—ବି. ବୁଦ୍ଧିବାନ୍

ଅବୟ୍—ସ. ପ୍ର. କିଏ

ଅବୟ୍ ଆ—ସ. ପ୍ର. କାହାର

ଅବୟ୍‌ସ୍—ସ. ପ୍ର. କିଏ ସେ

ଅବୟ୍‌କର୍ତ୍ତା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁମାନଙ୍କର

ଅବୟ୍‌କର୍ତ୍ତା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ କେଉଁ ମାନେ

ଅବୟ୍‌ବିନ୍—ସ. ପ୍ର. କାହାର ଏଗୁଡ଼ାକ

ଅବକ—ବି. ଅଜ୍ଞ

ଅ—କ—କି. ଧୂଆଁ ଉତ୍ତରେ ରହିଯିବା

ଅକା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଟା, ବି. କେଉଁ

ଅକାଅକା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ କେଉଁଟା, ବି. କେଉଁକେଉଁ

ଅକା ଉଦାର୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠାରେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ)

ଅକାକଥ—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ ଗୁଡ଼ାକ

ଅକାକରେ—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ

ଅକାରେ—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠି

ଅକାକନ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ ଦୁଇଟି

ଅକାରେ (ବି) ନ—କି. ବି. କେଉଁଠାର

ଅକାରେସ୍—କି. ବି. କେଉଁଠାର

ଅକାରେସ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠାର

ଅକାରେସ୍—କି. ବି. କେଉଁଠାରେ ବି (ମଧ୍ୟ)

ଅକାଶନ୍—କି. ବି. କେଉଁଠାରୁ

ଅକାଶା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଟା

ଅକାଶା—ବି. କେଉଁ ଦିଗକୁ, କେଉଁ ସ୍ଥଳରେ, କି. ବି. କେଉଁ
ଦିଗକୁ ହୋଇପାରେ, କେଉଁ ସ୍ଥଳରେ ହୋଇପାରେ

ଅକାଠେନ୍—କି. ବି. କେଉଁଠି, ପ୍ର. କେଉଁଠାରେ

ଅକାତ୍—ବି. ଅକାତ, କାତ ଯେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରେନା,
ଅମାପ

ଅକାତା—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଟା (ହୋଇପାରେ)

ଅକାତେ—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠାକୁ

ଅକାତେ—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଆଡ଼ର

ଅକାତେ—କି. ବି. କେଉଁଠାରେ ବି

ଅକାଦାସ୍—କି. ବଂ. କେଉଁ ପ୍ରକାର, କେଉଁ ପ୍ରକାରର,

କାହାଦାସ୍

ଅକା-ଦ—କି. ବଂ. କେଉଁ କେଉଁ, କେବେ କେବେ

ଅକାଧାବିଜ୍—କି. ବଂ. କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅକାମି—ବଂ. ଅଚଳ, ରହ

ଅକାନ୍ (କ)—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟା ନମ୍ନ

ଅକା ବା—ପ୍ର. ସ. କଅଣ, କ'ଣ

ଅକାବାଡ଼େ—କି. ବଂ. କେତେ ଶୀଘ୍ର, କେତେକ୍ଷଣରେ

ଅକାର୍—ବ. 'ଅ' ଚିହ୍ନ

ଅକାରନ୍—କି. ବଂ. ବୁଝା, ଅକାରଣ

ଅକାରେ—ସ. ସ. କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ, କେଉଁଠାରେ

ଅକାରେନ୍—ପ୍ର. ସ. କେଉଁଠାରର

ଅକାରେୟା—ପ୍ର. ସ. କେଉଁ ସ୍ଥାନର

ଅକାଲେକା—ପ୍ର. ସ. କେମିତି

ଅକାଲେକାତେ—ପ୍ର. ସ. କେମିତିକା, କି ପ୍ରକାରରେ

ଅକାଲେକାନ୍—ବ. କପରି

ଅକାଲ୍—ବ. ଅସ୍ତ୍ର, ବଂ. ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

ଅକାଲେକାନ୍—କି. ବଂ. କେମିତି ବ

ଅକାଲେକାକେନ୍—କି. ବଂ. କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବ

ଅକାସେଦ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ ଆଡ଼କୁ, କେଉଁଠାକୁ

ଅକାସେନ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠାକୁ

ଅକାସେନ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁ ଆଡ଼କୁ, କି. ବଂ. କେଉଁଠାରୁ

ଅକାସେନ୍—ସ. ପ୍ର. କେଉଁଠି, କି. ବଂ. କେଉଁ ଦିଗରେ

ଅକା.ହ—ସ. କହୁ ବ

ଅଶ—ବ. ଅଶ

ଅଶଅଶ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

ଅଶନ—ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ

ଅଶର—ବ. ଅକ୍ଷର, କି. ଅଧା କରିବା

ଅଶରୁ—କି. ଉପଭାଷିତ, ଉପାଶ, କି. ବଂ. ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ
କହୁ ସମୟ ରହୁବା

ଅଶନଶାଳ—ବ. ଅଗ୍ନିଶାଳ, ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଲତା

ଅଶମ୍—ବଂ. ଅଶମ୍ୟ (ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଥରେ)

ଅଶମ୍ ଆକା—ବଂ. ଗଣ୍ଡାର ଓ ବସ୍ତ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ

ଅଶମ୍ ଦରେୟା—ବ. ଅଶମ୍ୟ ସାଗର

ଅଶସ୍—ବ. ବଂଶଜ

ଅଶି—ବ. ଗଛ ବା ଜାଲର ଅଗ ଅଂଶ

ଅଶୁଣ୍—ବ. ବେହୁସାବ, ଅଗଣତ

ଅସଚନ୍ଦ—ବଂ. ଉତ୍ତୁକତା ଅସମତଳ

ଅସଚନ୍—ବଂ. ଅସଚଣ, ଦୁର୍ବଚଣା

ଅଚ—କି. ଉଠ, ଘୁଞ୍ଚ, କି. ବ. ଗୁଡ଼ିଯିବା

ଅଚଲ୍—ବଂ. ଅଚଳ, ବ. ନିକମା

ଅଚଲ୍—ବ. ଅସ୍ଥଳ

ଅଚନ୍ଦ୍ର—ବଂ. ଅପରିଚିତ, ପରଦେଶୀ

ଅଗ୍ର—ବ. ଉତ୍ତମ ଧାନଗଛକୁ ଏକାଠି ବାନ୍ଧିବା

ଅଜ୍—କି. ଦୋଷ କରିବା, ବ. ଦୋଷ

ଅଜାନା—ବ. ଅଜଣା, ଅପରିଚିତ

ଅଜିବ—ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର, ମଇଳା, ଆବର୍ଜନା, କି. ଆବର୍ଜନା-
କରିବା, ମଇଳା କରିବା

ଅଜ—ଆ—କି. ଦୋଷଣୀୟ ହେବା

ଅଜଅ—କି. ମାଣ୍ଡିବା, ତରଳ ଜଳସି ବୋଲିହେବା

ଅଜ—ଜାପା—ବ. ବାହୁ ପାଇଁ ଝିଅ ଓ ପୁଅକୁ ଏକାଠି

ବସାଇ ତେଲ ହଳଦା ମଶାଇବା

ଅଜରନ୍—ବ. ଅଜଣ୍ଟି, ଉଦ୍‌ବସ୍ତ

ଅଜେ—ବ. ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ

ଅଜରୁବରୁ—କି. ବ. ବଂ. ଲୁଗାପଟା ସହଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଜିଯିବା

ଅଞ୍ଜଳା—ବ. ବଂ. ପେଟ ବାହାରି ପଡ଼ିବା

ଅଞ୍ଜଳା—କି. କମିବା, ଶୀତହେବା

ଅଞ୍ଜା—ବ. ଓଢ଼ା, ଗୁରୁ ଗୁଣିଆ, ତେରମୁଳି ଔଷଧ ଦେବାବାଲ

ଅଞ୍ଜା—ବ. ଓଢ଼ା, ଗୁଣିଆର କାମ, କି. ଅଞ୍ଜାମ କରିବା

ଅଞ୍ଜା—ବ. ଅପରିଷ୍କାର, ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର କମି

କି. ଅପରିଷ୍କାର କରିବା

ଅଟକ୍—ବ. ଅଟକ, ଅବରୋଧ

ଅଟକାଓ—କି. ଅଟକାଇବା, ଭଗାଇବା, ଅବରୋଧ କରିବା

ଅଟଲ୍—ବ. ଅଟଲ୍

ଅଟା—ବ. ଅଟା

ଅଟା—କି. ଡାକ୍ତାଣି ଖୋଲିବା, ଘୋଡ଼ଣୀ ଉଠାଇବା

ଅଟା—ବୁ-ଦ-କି. ଡାକ୍ତାଣି ବା ଘୋଡ଼ଣୀ ଉଠାଇ ବାହାର କରିବା

ଅଟା—ଅଟକ୍—କି. ଘୋଡ଼ଣୀ ବାହାରକରି ନିକଟ ଆଣିବା

ଅଟା—ପାହା—କି. ଘୋଡ଼ଣୀ ଉଠାଇ ଏକ ପାଖରେ ରଖିବା

ଅଟା—କି. ଉଡ଼ିଯିବା, ଉଃ ଧୁଳି ଅଟାଏନା, ଧୁଳି ଉଡ଼ିଗଲା

ଅଟାପାୟ—କି. ଉଡ଼ିକରି ସରିଯିବା

ଅଟେ-କ୍—କି. ଚଢ଼କିବା, ମୁଢ଼ୀ ବା ଖଇ ଫୁଟିବା

ଅଟେ-କ୍ ରୁଦ୍—କି. ଚଢ଼କି ଫୁଟିବାହାରିବା

ଅଠର—ବ. ବଂ. ଅଠର ସଂଖ୍ୟା ବିଶେଷ

ଅଡ଼ର—ବ. (ଇଂ) order, ଆଦେଶ

ଅଡ଼ାଓ—କି. ଧରିବା ଯନ୍ତ୍ର ବସାଇବା, କାଲି ବସାଇବା, ଫାସ ବସାଇବା, ଦେଖାଇ ହେବା

ଅଣସାବୁ—ବଂ. ଅଣ ଓ ସାରିଆ

ଅଣଧଂ—ବ. ମୋଟା ଓ ଅଧା ଲଙ୍ଗଳା

ଅଣ୍ଡା—ବ. ବଳି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପିଲ ଚୋରିକରିବା ବାଲି, ପିଲ ଚୋର

ଅଣ୍ଡା—ବ. ବୋକା, ନିର୍ଭୁକ୍ତିଆ

ଅଣ୍ଡା—ବ. ନିଶାଶ୍ରୁତ ହୋଇ ଯେ ପାଟିରୁ ଶୁଳ୍ବରେ, ବଦ୍ଧଗି

ଅଣ୍ଡା—ବ. ମୂର୍ଖ, ବୋକା, ଖାମସିଆଲି

ଅଣ୍ଡା—କି. ବଂ ଶ୍ରିରତ୍ନରେ ଦେଖିବା, ଏକ ଲୟରେ ଦେଖିବା

ଅଣ୍ଡେ—ସ. ସେଠାରେ

ଅଣ୍ଡେ—ସ. ସେଠୁଁ, ସେଠାରୁ

ଅଣ୍ଡେ—ସ. ସେଇଠି ସେଇଠି

ଅଣ୍ଡେ—ନ. ସ. ସେହୁଠାରେ ହିଁ

ଅଜନ—ବ. ଗଡ଼କ୍—ବ. ଭୁଗୋଳ ପୁସ୍ତିକା

ଅଜର—ବ. ଅଜର, ଯୁଗନ୍ତ ତୈଳ

ଅଜଂ—କି. ପଶୁମାନଙ୍କ ଯୌନ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଅଜେ—ଅ. ଅନୁମାନାତ୍ମକ, ହେଉ

ଅଜେତଅ—ଅ. ହେଉପସ୍

ଅଜେମାହା—ବ. ସୋମବାର

ଅଦଗା—କି. (କାନ୍ଥ, ଲଟାକାନ୍ଥ) ଭୁଷୁଡ଼ିବା

ଅଦଗା ବଦଗା—କି. ବଂ. ଥୋପ, ଥୋପ, ଉଃ କାନ୍ଥ, ଦ

ଅଦଗା—ବଦଗା ଖୁରୁକାନା କାନ୍ଥଟି ଥୋପ ଥୋପ ହୋଇ ପଡ଼ିଯାଉଅଛି ।

ଅଦଗଲ୍—ବଂ. ମୋଟା

ଅଦଗେଲ୍—କି. ବଂ. ଆରମ୍ଭ କରିବାର ମନ, କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଅଦଲ୍‌ବଦଲ୍—ବ. ଉପସ୍ଥାପନ, ନ ସବୁକ୍ଷ୍ମ ଆଉ ଥରେ କରିବା

ଅଦଲ୍‌ବଦଲ୍—ବ. ଅଦଲ୍‌ବଦଲ୍

ଅଦର୍କାର୍—ବଂ. ଅନାବଶ୍ୟକ

ଅଦା—ବ. ଅଦା (zinger)

ଅଦାତେମ୍—ବ. ଦରପାକଲ (ଫସଲ)

ଅଦା—କି. ଭୁଲିଯିବା, ବଂ. ଭୁଲି

ଅଦାବାଦ—ବ. ଶତ୍ରୁତା, ଯୋରସୋର କଲହ

ଅଦାଲତ୍—ବ. ଅଦାଲତ

ଅଦାପୁକା—ବ. ଉପସ୍ଥାପନ ଭଳି

ଅଦନ—ବ. ଅଦନ, ଅସମୟ, ଅବେଳ

ଅଦେବାଲ୍‌ବାଲ୍—କି. ଝାଲରେ ଭୁଲିଯିବା

କି. ବଂ. ଝାଲ ହେଉଥିବା

ଅଧମ୍—ବଂ. ଅଧମ, କିଛି କାମର ନୁହେଁ

ଅଧରମ୍—ବ. ଅଧର୍ମ

ଅଧରାଓ—କି. ବଂ. ଶୀର୍ଣ୍ଣିତାୟ ହେବା, କମିଯିବା, ଦୁର୍ବଳ ହେବା

ଅଧାଓ—କି. ପିଟିବା, ମାଡ଼ଦେବା

ଅଧାମାନୁଷା—କି. ବଂ. ଅଧାକରି ରଖିବା

ଅନ୍‌ଅନା—ନିଶ୍ଚିତାତ୍ମକ ସ. ସେହିଟା

ଅନ୍‌ଅନ୍‌—କି. ବଂ. ସେଇମିତ

ଅନକା—କି.ବିଂ. ସେହୁପରି
 ଅନକାଅନକା—କି.ବିଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାରରେ
 ଅନକା ଅନକାତେ—କି.ବିଂ. ସେହୁପରି, ହେଉଁ ହେଉଁ
 ଅନକାନ୍ତା—କି.ବିଂ. ସେ ପ୍ରକାରର
 ଅନକା.ନନକାନ୍—ସ. ଏପରି ସେପରି
 ଅନକାରେ—ସ. ସେହୁପରି
 ଅନକାରେ—କି.ବିଂ. ସେମିତିଭାବେ
 ଅନକେ—କି.ବିଂ. ସେହୁଆଡ଼େ, ସେହୁ ଆଡ଼କୁ
 ଅନକେନକେ—କି.ବିଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ
 ଅନକାଲୋକା—କି.ବିଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାର
 ଅନକାଲୋକାତେ—କି.ବିଂ. ତହିଁ
 ଅନକାଲୋକାନ୍—ସ. ସେପରି, ସେମିତି ବିଂ. ସେମିତି
 ଅନକମନକ—ବିଂ. ବିପରୀତ, ଲକ୍ଷଭକ୍ଷ
 ଅନଅକ—ବିଂ. ବହୁର୍ଗମନ ପଥ
 ଅନକେ—କି.ବିଂ. ସେହୁଠାରେ
 ଅନ୍ୟଅକାର—ବି. ଅନ୍ଧକାର
 ଅନମାନ—ବି. ଅନୁମାନ, କି. ଅନୁମାନ କରିବା, ଆକୋଶ ରଖିବା
 ଅନକେତା—କି.ବିଂ. ସେହୁ ବାଟେ ବାଟେ
 ଅନକର—ବି. ତ୍ୟାଗ କି. ତ୍ୟାଗ କରିବା
 ଅନା—ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ସ. ସେହୁଟା
 ଅନାକାତେ—କି. ବିଂ. ତାହାପରେ
 ଅନାଟା—ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ସ. ସେହୁ ଗୋଟାକ
 ଅନାଚେତାନଅନା—କି.ବିଂ. ଉପରୁଉପରି, ଗୋଟିଏ ଉପରେ
 ଆଉ ଗୋଟିଏ
 ଅନାତାୟମ୍—କି.ବିଂ. ତାହାପରେ
 ଅନାତେ—କି.ବିଂ. ସେହେତୁ, ସେ କାରଣ ହେତୁ
 ଅନାତେଲ୍—କି. ବିଂ. ସେହେତୁ
 ଅନାବାତାଲିଜ୍—ବି. ପ୍ରାୟତଃ ସେ ପ୍ରକାରର, ପାଖାପାଖି
 କି. ପ୍ରାୟ ସମାନ ହେବା
 ଅନାମେନକେ—କି.ବିଂ. ସେହୁ କାରଣ ଯୋଗୁଁ, କେଣ
 ଅନାଲୋକା—କି.ବିଂ. ସେପରି, ବି. ପାଖାପାଖି, ସମାନ ହେବା
 ଅନାଲୋକାନ୍—କି. ବିଂ. ସେହୁମିତିକା

ଅନାଲୋକାତେ—କି.ବିଂ. ସେହୁ ହେତୁ,ସେ ପ୍ରକାରରେ
 ଅନାହିଁ—ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ସ. ତାହା ହୋଇପାରେ
 ଅନେ—କି.ବିଂ. ହେଉ ସେଇଟା
 ଅନେଅନେ—ବି. ଏଟାସେଟା, ଭଲ ଭଲ
 ଅନେଅନକା—କି.ବିଂ. ସେହୁପରି, ସେମିତି
 ଅନେକଅ—କି.ବିଂ. ସେପରିକା, ହେଉ ସେମିତି
 ଅନେତା—କି.ବିଂ. ସେଇ ପ୍ରକାର
 ଅପକ୍—ବି. ଅପକ୍, ସମାନ ନ ହେବା
 ଅପକ୍—କି. ଶଯ୍ୟୁତା ହେବା, ନ ପଡ଼ିବା
 ଅପତା—କି.ବିଂ. ହାତାହାତ ହେବା, ମାଡ଼ିପିଟରେ ଜଣେ ଆଉ
 ଜଣକୁ ଜାକିବା ଓ ଆଉ ଜଣେ ଓଲଟି ମାଡ଼ି ବସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ।
 ଅପଦସ୍ତ—ବି. ଅପଦସ୍ତ
 ଅପମାନ୍—ବି. ଅପମାନ
 ଅପରୁ—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଟଣା ଝିକା ହେବା, କି.ବିଂ. ଟଣାଝିକା
 ଅପରୁଧ୍—ବି. ଅପରୁଧ୍, କି. ଅପରୁଧ୍ କରିବା
 ଅପସରୁ—କି. ପରସ୍ତା ଯିବା
 ଅପା-ବି. ବି. ଗୋରୁ
 ଅପାଦ—କି. ଗୋରୁ ବାହାରବା
 ଅପା.ରୁଲ—ବିଂ. ନାବାଳକ, କି. ବର୍ମ କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନ
 ହେବା
 ଅପିଲ୍—କି. ଅପିଲ କରିବା
 ଅଫିମ୍—ବି. ଅଫିମ୍
 ଅଫିସ୍—ବି. ଅଫିସ୍
 ଅଫିସ୍—ବି. (ଲଂ) ଅଫିସ୍
 ଅବଅବଅ—କି. ବିଂ. ହାମୁଡ଼ିବା ଅବସ୍ଥା
 କି. ବସିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଅବତାରୁ—ବି. ଅବତାର
 ଅବରୁ—କି. ପେଟେଇ ପଡ଼ିବା, ବସି ରହିବା
 ଉ. ସମ ଅବରୁ ଆକାନାୟ - କୁକୁଡ଼ା ପେଟେଇ କରିବୁ ।
 ଅବରୁ—ବିଂ. ଅବରୁ ପେଟିଆ
 ଅବଲ—ବିଂ. ଅମଣା, ଯେ କିଛି ବୁଝେନାହିଁ ।
 ଅଭରଅ—ବି. ଅଭ

ଅଭାବ—ବ. ଅଭାବ

ଅଭିଷେକ—ବ. ଅଭିଷେକ

ଅମର—କି. ଅମରତ୍ବେକା

ଅମର—ବ. ଗଜା ଦେବା, ଅକ୍ଷର, କି. ଅକ୍ଷରବା

ଅମର—କି. ଅକ୍ଷରବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଅମର—ବ. ଅମର

ଅମରତ୍—ବ. ଅମରତ୍ବେକା ଚନ୍ଦ୍ର

ଅମର—କି. ଅମର, ଶ୍ୟା ଅମର, ବ. ଆରୁଣବା

ଉ. ପାନନମର ଅମର ଆକାଦ୍ୟା—ମୁଁ ପାନନିଆ ଆରୁଣବା ।

ଅମ—ବ. ସ୍ବଚ୍ଛାତ

ଅମ୍ବାର—ବ. ଅମ୍ବାରେ, ଅମ୍ବାରୀ

ଅମାନତ୍—ବ. ଅମାନତ

ଅମାର—ବ. ଧାନଗୋଲ

ଅମିର—ବ. ଅମିର

ଅମିର—ବ. ଅମିର

ଅମେଲ—ବ. ଅମେଲ, କି. ଅମେଲ-ଦେବା

ଅର—କି. ଟାଣିବା, ଝିଙ୍କିବା

ଅରଅର—ବ. ଅରୁଚି

ଅରଜ—ବ. ପଳାଫଳ

ଅରୁଣାଲ—ବ. ଉଡ଼ୁନା ବଲେଇ, (ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶୀ ଜବ)

ଅରୁଜନ—ବ. ଅର୍ଜନ

ଅରୁଜା—କି. ଲେଙ୍ଗୁଟି ମାରବା, କୌପିନ ପିନ୍ଧବା

ଅରୁରୁ—କି. ଉପାଡ଼ିବା

ଅରୁରୁଆ—ବ. ଉପୁଡ଼ା

ଅରୁବନ୍ଦ—ବ. ଅରମ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ।

ଅରୁଲ—ବ. ଦରପୋଡ଼ା

ଅରୁଂ—ବ. ସଂଚରଣ, infection

ଅରୁଂଅ—କି. ସଞ୍ଚରଣ, ଚେରବା (ସେବା)

ଅରୁ—କି. ବଂଶୀବାଦନ କରିବା, ବ. ବଂଶୀବାଦନ

ଅରୁଅର—କି. ବ. ଦେଖିରୁହିଁ

ଅରୁପାରି—କି. ବ. ଅଦଳ ବଦଳକରି, By turn

ବ. ଅଦଳ ବଦଳ, ବାରି ବାରି

ଅରୁପାରି—କି. ବ. ପରସ୍ପର

ଅରୁପାରି—କି. କାମ କରିବାର ମନ କରିବା, ବ. ପରିକଳ୍ପନା

ଅଲ—ବ. ରୂପ,

ଅଲେଇଚ—ବ. ଅଲେଇଚ

ଅଲେ-ଜ—ବ. ଛୁଣା, କି. ଛୁଣାଇବା, ଚରିବା

ଅଲେ-କି ନୁରୁଲି—ବ. ଛୁଣାଲୁଗା

ଅଲେନ—କି. ଚରିବା

ଅଲ୍-ଗନ୍-ବଲ୍—(ପ୍ରଭାବ) କି. ବ. ଟିକିନିଷି

ଅଲ୍-ପା.ସ୍-ଉ—ବ. ବ. ଅଲ୍ପାୟୁ

ଅଲ୍-ମଜ୍—ବ. ଗୁରୁପୋଦ

ଅୟା—ବ. ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳ

ଅଲ୍—ବ. ଲେଖା, ଚିହ୍ନ କରିବା, ବ. ଅକ୍ଷର

ଅଲ୍—କି. ଲେଖିବା

ଅଲ୍-ଗବା—ବ. ମୂର୍ଖ, ମୂଢ଼

ଅଲ୍-ଗ—କି. ଭିନ୍ନଦେବା

ଅଲ୍-ଜ—କି. ଚିହ୍ନ କରିବା, ବ. ଚିହ୍ନ, ଲିଖିତ

ଅଲ୍-ବତ୍—କି. ବ. ଉପୁଷ୍ଟ

ଅଲ୍-ମ୍-ବଲ୍-ମ୍—କି. ବ. ଉଡ଼ିତ ଇଛା, ଚଢ଼ିଲ ମାରବା

ଅଲ୍—କଳା—ବ. ଗୁଣ

ଅଲ୍—କୂଳି—ବ. ଗୁଣୀ

ଅଲ୍—କଳାକୁଳି—ବ. ଗୁଣଗୁଣୀ

ଅଲ୍-ସ୍-ଗଲ୍-ସ୍—କି. ବ. ଭିତରେ ଏକ ପରେ ଏକ ଯିବା

ଅଲ୍-ଦ୍—ବ. କଞ୍ଚଡ଼ି ଗଜାଗଛ

ଅଲ୍-ଦେବ୍—କି. ବ. ଦରଶିଲ, କି. ଅଧା ଶୁଣିଯିବା

ଅସତ୍—ବ. ଅସତ୍ୟ

ଅସତ୍—ବ. ଅସ୍ଥି, ହାତ

ଅସନ୍-ଡାରେ—ବ. ଅସନଗର

ଅସମ୍-ଭବ୍—ବ. ଅସମ୍ଭବ

ଅସ୍-ମାଣ୍ଡ—କି. (ସାଧ୍ୟ) କମିଥିବା, ଦୁର୍ବଳଦେବା,

(ଧନ) ନିର୍ଜନ ଦେବା

ଅସଲ୍—ବ. ମୂଖ୍ୟ

ଅସହାୟ—ବ. ଅସହାୟ

ଅସାରୁନ୍—ବି. ଅଶୁଭ ସୂଚନା
 ଅସାରୁ—ବି. ଚଉଡ଼ା
 ଅସାରୁ—ବି. ଚଉଡ଼ା କରିବା, ବି. ଚଉଡ଼ା
 ଅସାରୁ—ବି. ଚଉଡ଼ା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଅସାରୁରେ(ନ୍)—ବି. ଚଉଡ଼ାରେ
 ଅସୁକ—ବି. ଅସୁସ୍ଥ
 ଅନୁକ—ବି. ଅନୁସନ୍ଧେବା
 ଅସୁମାର—ବି. ବହୁତ, ଅସମ୍ଭବ
 ଅହଃ—ଅ. ଅହୋ
 ଅହ—ଅ. ନାସ୍ତିକ ଶବ୍ଦ
 ଅହମ—ବି. ନ ହେବା
 ଅହମା—ବି. ଅଶୃୟ୍ୟ, ଅସମ୍ଭବ

ଆ

ଆ.ଇ.ସ୍ତା—ସମ୍ବୋଧନ. ହେ, ହେଇ
 ଉ: ଆ.ଇ(ସ୍ତା)ନତେ ହେଲ୍ ଲେନ୍ ମେ - ହେଲ୍ ଏଣିକି ଆସିଲ ।
 ଆ.ଇ.କା.ଉ—ବିପ୍ଳବୀ ବୋଧକ. ଗୁରୁବା, ଜାଣିପାରିବା ଚେତାବନି
 ଉ: ଆ.ଇ.କା.ଉ ଆମ ହାସେ ବାଲ୍ ମେସ୍ତାକ-ଗୁରୁବ ସେ ରହୁ
 ଗୁମକୁ ମାଡ଼ ଦେବେ ।
 ଆ.ଇ.ସ୍ତା—ଆଶୃୟ୍ୟ ବୋଧକ. ବେଦନାହୀନ. ମାଲେ
 ଆ.ଇ.ସ୍ତା, ଉନା ଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନା-ମାଲେ ଏତେଗୁଡ଼ାଏ ପାଇଗଲ ।
 ଆ.ଇ.ସ୍ତା ଆଡ଼ିଏମ୍ ହା.ସୁଅତ କହୁଆ-ମାଆଲେ ମୋତେ ବହୁତ
 ବ୍ୟଥା ଦେଲ ।
 ଆ.ଇ.ଟା.ଉ—ବି. ଫେଣ୍ଟିବା
 ଆ.ଇ.ଟା.ଉପା.ଇ.ଟା.ଉ—ବି. ଗୋଲେଇ ଘାଣ୍ଟି
 ଆ.ଇ.ଠା.—ବି. ଅଇଁଠା, ଶକ୍ତି
 ଆଇନ୍—ବି. ଆଇନ
 ଆଇନା.—ବି. ଦର୍ପଣ
 ଆ.ଇ.ସ୍ତା—ବି. ଆମିନ
 ଆ.ଉ—ଅ. ବିପ୍ଳବୀହୀନ. ଓଃ !
 ଉ: ଆ.ଉ ଅକସ୍ତା - ଓଃ, କିଏ କଲେ ।

ଆ.ଉଟ ପା.ଉଟ—ବି. ବି. ପେଟ ଭେକରେ ଘାଣ୍ଟି ହେବା
 ଚୋରୁଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥା, ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହେବା
 ଆ.ଉହା.—ବି. ଅସ୍ତା, ବେକାର (କଥା)
 ଆ.ଉଲ୍ୟାଏ—ବି. ବି. ଅଭ୍ୟସ୍ତ (ଦେବା)
 ଆ.ଉର—ଅ. ନାସ୍ତି ଅର୍ଥରେ, ନାହିଁ
 ଉ: ଆ.ଉର ହୁଜ୍ ଆସ୍ତ - ସେ ଆସି ନାହିଁ ।
 ଆ.ଉଳା.—ଅ. ନାସ୍ତି ଅର୍ଥରେ, ନ ଜାଣି
 ଉ: ଆ.ଉଳା ଆଲମ୍ ସେନ—ଆ - ନ ଜାଣି ଯାଅ ନାହିଁ ।
 ଆ.ଉଳି—ଅ. ବହୁ ଅର୍ଥରେ, ଅନେକ (ଅବସ୍ଥା)
 ଉ: ଆ.ଉଳି ହଲ୍ କ ଚା ହେଁକାନା-ଅନେକ ଲୋକମାନେ ସଲେ ।
 ଆ.ଉଳି—ବି. ଖାଲି, ଫାଲି
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ବି. ସୁଖେ ମେସ୍ତ
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ବି. ବି. ହେଡ଼ାଚୁଡ଼ି
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ସ. ସେମାନେ
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ସ. ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ସ. ସେମାନଙ୍କର
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ସ. ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ବି. ଆଶୁ
 ଆ.ଉ.ସ୍ତା—ବି. ବି. ଚରୁଆ, ଚରମର, ଅତ୍ୟନ୍ତରେ
 ଉ: ଆ.ଉ.ସ୍ତା ଆ.ଉ.ସ୍ତା ଆ.ଉ.ସ୍ତା କାନାମ - ହୁମେ ବହୁତ
 ଚରୁଆ ଲୋକ ଅଟ ।
 ଆ.କା.ଉ.—ବି. ଚଞ୍ଚଳ, ଶୀଘ୍ରହେବା
 ଉ: ରୁଆ.ଲ୍ ଏ ଆ.କା.ଉ କାନା - ଫେରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ହେଉଛି ।
 ଆ.କା.—ବି. ଟାଙ୍ଗିବା, ଝୁଲିବା
 ଆ.କା.ଆ—ବି. ଟଙ୍ଗା, ଝୁଲିହୋଇଥିବା
 ଆ.କା.ଆ—ବି. ଟଙ୍ଗା, ଝୁଲିହୋଇଥିବା
 ଆ.କା.ଉ.ନା—ବି. ଅର୍କ (ଗଛ)
 ଆ.କା.ନା(ସ୍ତା)—ବି. ସ୍ତା.ର ସହଯୋଗୀ ପଦ, ଅଛୁ ଅର୍ଥରେ
 ବି. ସ୍ତାରେ ଯୋଗଦେବ
 ଉ: ଉ.ନ ଦୁଳ୍-ବ୍ ଆ.କା.ନାସ୍ତ - ସେ ବସିଅଛି ।
 ଆ.କା.ର—ବି. ରୂପ, ଚେହେରା
 ଆ.କା.ରକୁ.ର—ବି. ବି. ଅସ୍ତା, ଅସ୍ତିତ୍ବ

ଆକାଶ—କି. ଅଶେଷଶାସୀ ହେବା, ଚଞ୍ଚଳ, ଚପୁର

(୧) ଉ: ଧୂଆଁ ତେ ଏ ଆକାଶାଓ ଏନା - ଧୂଆଁ ହେଉ ସେ
ଅଶେଷଶାସୀ ହେଲୁ

(୨) ରାମ ମେନ—ଏ ଆକାଶାଓ କାନା - ରାମ ଯିବାକୁ
ତପୁର ହେଉଛି ।

ଆକାଲ—ବି. ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

ଆକାଲ ସୁକାଲ—ବି. ଅଭବ ଅସୁବିଧା

ଆକାଲିୟା—ବିଂ. କାଜାଲିୟା, ଲେଖି, ପେଟୁ

ଆକାଡ଼ାବାବେର—ବି. ଲଙ୍ଗଲ ଶିଶୁ ପହୁଡ଼ ଯୁଆଲ ବାନ୍ଧବା ଦଉଡ଼ି

ଆକାଡ଼ା—ବି. ଲଙ୍ଗଲ ଶିଶୁରେ ଥିବା ଆକ୍ରମଣ

ଆକନ—ସି. ସେ ଦୁହେଁ

ଆକନ—କି. ମିଳନ ହେବା, ବିବାହ ହୋଇଯିବା

ଉ: ନିତେଦ କନ ଆକନ ଏନା—କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଦୁହେଁ ବାହା
ହୋଇଗଲେ

ଆକଲ—କି. ଶିକ୍ଷା ପାଇବା, ଅକଲ ପାଇବା

ଆକଲ ପା.କୁଲ—କି. ହଲ୍ଲବା, ହଲଚଲ ହେବା

ଉ: ଲେଟ୍‌କା ଦ ଆ.କୁଲ ପା.କୁଲ ଅ—କାନାୟା—ପିଲଟା

ହଲ୍‌ଚଲ ହେଉଛି

ଆ.କୁଟ—ବି. ସନ, ବହନ

ଉ: ଆ.କୁଟ ବିରତେ ଅବସ୍ଥୁ ହୁଁ ବାଆ ତାଦଆ—ସନ ଜଙ୍ଗଲକୁ
କେହି ବି ସାଆନ୍ତି ନାହିଁ

ଆକୁଡ଼—କି. ବିଂ. ଉପପାଇବା, ବ୍ୟାକୁଲହେବା, ନେହୁରହେବା

ଆକୁଡ଼ିୟା—ବିଂ. ନେହୁର ହେବା, ଶରଣଗ୍ରାହୀ

ଆକୁଲ ବା.କୁଲ—କି. ବିଂ. ବ୍ୟାକୁଲ ହେବା, କି. ବିଂ. ବ୍ୟାକୁଲ
ହତ୍‌ବଢ଼ିୟା

ଆକୁଡ଼ ବାକୁଡ଼ (ଆକୁଡ଼ ବାକୁଡ଼)—ବିଂ. ଅଜ୍ଞା ବଜା,

ଅକୁର—ବି. କି. ଅକୁର, ଅକୁରହେବା

ଆ—ଅ- ଦୁଃଖଦାୟକ-ଓଃ

ଆ—ବି. ଧନୁ

ଆ—ବି. ଆଦେଶ

ଆ. ଶରଣ—କି. ବିବସ୍ତ କରିବା

ଆ. ଶରଣ—ଆ—ବିଂ. ବିବିତ

ଆ. ଶରଣ—ବି. ବିବେଚନା, ବ୍ୟବସାୟୀ

ଆ. ଶର—ବି. ଅକ୍ଷର

ଆ. ଶର—ବି. ପରିଚାମ

ଉ: ଆ. ଶର ଇନା କାଆଗେ ହୁସ୍‌ଏନା—ପରିଚାମରେ ସେହି

କଥାତ ହେଲୁ

ଆ. ଶା. ସୁ. ନି—ବି. ବାକୁଲ ଲମ୍ବ ବାଡ଼ି (ଧାନ ବେଙ୍ଗଳାବେଳେ
କୁଟା ଉଠାଇବା ଓ ପକାଇବାରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ଆ. ଶିର—ବିଂ. ଶେଷରେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ

ଆ. ଶିରଦମା—ବି. ଅଶିର ଦମାୟୁ ହାତାଓ କେ-ଦ୍‌ ଗେୟା—
ଶେଷକୁ ସେ ନେଇ ବି ନେଲୁ

ଆଶ୍‌ଲା—ବି. ଆଶତା (club)

ଆଶଅ—ବି. ପ୍ରଥମେ

ଆ. ରଲ—ବି. ଅସନ୍ତୋଷ

ଆଗା—କି. ବିଂ. ଆଗ ଭାରିହେବା (ଭାରି ବା ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ିର)

ଆଗାମ୍—ବିଂ. ଆଗାମୀ, ଭବିଷ୍ୟତ

ଆଗଲହା—ବିଂ. ଆଗୁଆ, ପ୍ରଧାନ, ବି. ଆଗୁଆ କରିବା (ହେବା)

ଆଗଲହାରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଆ. ଗିଲ—କି. ବିଂ. ବଳଦ ଗାଡ଼ିର ଆଗପଟ ଭାଗ ହୋଇଯିବା

ଆ. ଗିଲ୍‌କାଲ—ବି. ସୁବିକଳ

ଆ. ଗିୟା—କି. ପକ୍ଷ୍ମଣରେ ହେବା, ସାମନାରେ ରଖିବା, ଆଖିବା

ଉ: ଆ. ଗିୟା.ରେ ମେରମ୍ ଆଗୁଏମ୍ — ମୋ ସାମନାରେ
ଛେଲ ରଖ / ଆଖ

ଆ. ଗିୟା. ଧାଓ—ବିଂ. ସୁବିଧାର, ଆଗରୁ ହୋଇଥିବା

ଆ. ଗିୟା. ବାୟ—ବି. ମିଠା ଗନ୍ଧର ଏକ ପ୍ରକାର ସାପ

ଆ. ଗୁ—କି. ଆଖିବା, କି. ବିଂ. ଅଣା ହୋଇଥିବା

ଆ. ଗୁଡ଼ାନ୍—ବି. ଦଳପତି leader

ଆ—ଗୁରୁ—ବିଂ. ଆଖିବାବାଲ

ଆଁଗା ବ—କି. ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ ଧୋଇବା

ଆଂରବ—କି. ହାଇ ମାଗିବା, କି. ବିଂ. ହାଇ

ଆଂଗମ୍—କି. ଦୃଢ଼ବୋଧ ହେବା

ଆଂଗା—ବି. ପ୍ରଭୁଂସ, କି. ସକାଳ ହେବା

ଆଂଗା—ଆଂଗା—କେ—କି. ବିଂ. ବେଳ ଉଠୁଛି

ଆଗରା—ବି. ଅଙ୍ଗରା

ଆଗିରୁ—କି. ନ କହୁ କାହାରିକୁ ନେଇ ପଳାଇବା

ଆଗିର —କି. ବଂ. ପୁଅ ବିଅକୁ ନେଇ ପଳାଇବା

ଉ: କଳା ଭୁଲି ଆଗିର —କି. ରପକ୍ କାନା—ପୁଅ ବିଅ ନ କହୁ

ପଳାଇବାକୁ କଥା ହେଉଛନ୍ତି

ଆଗା.ଶୟା—ବି. କଳାଜୁର

ଆଗାଗୁଡ଼ି—କି. ଆଗ୍ରହ କରିବା

ଉ: ଆମ୍ଭେନେ ସେନ —ଏ ଆଗାଗୁଡ଼ି କାନା—ରୂମ ପାଖକୁ
ଯିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛୁ

ଆଗୁର ବଡ଼ହୁ—ବି. କଣନଖି (ନଖ) ରୋଗ ବଢ଼ିଯିବ

ଆଗୁରୁ ବୁଡ଼ି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କାଟ-ପାଣିରେ ରହେ

ଆବାଡ଼—ବି. ଆବାଡ, କି. ଆବାଡ କରିବା

ଆବାଶବରା—ବି. ମାର୍ଗଶୀର ମାସ

ଆଁତ—ବି. ଆଞ୍ଜ, ଅଥାଁର ଅଙ୍ଗାରରେ ଜଳନ୍ତୁ ଧାସ

ଆଁତକା—କି. ବଂ. ଅଜସ୍ୱାତ, ହଠାତ୍

ଆଁଗୁଡ଼ି—କି. ଅଞ୍ଜେଇବା, ଧୋଇ ହେବା, ପିଣ୍ଡ ଧୋଇହେବା

ଆଁଆରୁ—ବି. ଲୁଗାବାନ୍ଧ, ପଣତ କାନ୍ଧ

ଆ.ଗୁରୁ—ବି. ଆଗୁର

ଆଁହୁର ପାହୁର—କି. ବଂ. ପାଚେରି ସେରା (ସର)

ଆ.ରୁ—କି. କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା

ଉ: ମଣେ ହଳକ ଆ.ରୁ ଆକାନା—ପାଞ୍ଚକଣ ଲୋକଙ୍କୁ କାମରେ
ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି

ଆରୁତେ—କି. ବଂ. କର୍ମପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବୁଝିବା

ଉ: ଆ.ଡ଼ି ହଳ ଇଂ ଆ.ରୁତେ ଲୋକଆ

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବୁଝିଥିଲୁ

ଆ.ରୁନ୍—ବଂ. ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ଆଶାର୍ଥୀ

ଉ ଆ.ରୁନ୍ ହଳକଦ ଆକତେକ ସେଟେରୁଏନା

ନିଯୁକ୍ତ ପାଇବା ଆଶାର୍ଥୀ ଲୋକ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି

ଆ.ରୁର ପାଡ଼ୁର—କି. ବଂ. ସେରିବା, ସେଇ କରିଥିବା

ଉ: ମାଗ୍ ଠାଉଁତେକ ଆରୁର ପାଡ଼ୁର ଓଳା —ଆକାନା

ବଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ ସେଇକରି ଘର କରାଯାଇଛି

ଆ.ରୁର—ବି. ଫେରିଯିବା, ବଂ. ବୁଲିଯିବା, କି. ବୁଲାଇବା,
ସୁରାଇବା

ଆ.ରୁର ବସୁରୁ—ବଂ. ବୁଲିଯିବା, କି. ସୁରାଫେରା କରିବା

ଆ.ରୁର ପଲତା—କି. ରହୁଯାଇ ପୁଣି ଆସିବା

ଉ: ଆ.ରୁର ପଲତାସ୍ ଦା —ଏଦା—ବର୍ଷା ରହୁଯାଇ ପୁଣି ଆଉ
ଅରେ ବର୍ଷା ହୁ

ଆ.ରୁର ଜାତୁର—ବଂ. ଯାହା ଫେରିବା, ଲେଉଟା ଯାହା

ଉ: ଆରୁର ଜାତୁର ଖେଲ୍ ସେନ —ଆନ—

ଫେରିଥିବା ଯାହା ଦେଖି ଯିବା

ଆ.ରୁରୁଆ.ଲ୍—କି. ଫେରାଇ ଆଣିବା

ଉ: ଗହ୍ତେ ତାଙ୍ଗିକ ଆରୁରୁଆ.ଲ୍ ଆ.ଗୁ କମ୍—ଗୋଠକ

ଗାରିକୁ ଫେରାଇ ଆଣ

ଆ.ରୁର ହୁଳୁ—କି. ଫେରି ଆସିବା

ଆଗ୍ରା—ଅ- ସମ୍ଭବ ସ୍ମରକ “ହେଉ”

ଆଛୁମ୍—ବି. ଛୁଙ୍କ, କି. ଛୁଙ୍କିବା

ଆଛୁଦାରେ—ବି. ଆଛୁଗଛ, ଏ ଗଛରୁ ନାଲିରଙ୍ଗ ରସ ବାହାର
କରାଯାଏ

ଆଛୁଆର—ବଂ. ଗାଡ଼ ନାଲି

ଆ.ଛୁଆ.—ବି. ଚୁଲିର ମୁହଁ

ଉ: ବାର ଆ.ଛୁଆ. ଚୁଲି ହା ଦେନାଓମେ—ଦୋମୁହା ଚୁଲି
ତଥାବି କର

ଆ.ଲ୍—ସ. ସେ

ଆନଅ—କି. ଖୁଆଇଦେବା

ଉ: ଲେଟିକାସ୍ ଆନଅ ଆସ୍ କାନା—ପିଲକୁ ଖୁଆଇ ଦେଉଛୁ

ଆନଆ —ସ. ତାହାର

ଆ.ନା.ଉଳ—କି. ଖୋଲି କରିବା

ଉ: ଠିଲି ଆ.ନା.ଉଳମେ—କଲିପି ଖୋଲି କର

ଆନୁଲ୍—ସ. ଭାର, ତାହାର (ସରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀ)

ଆ.ନୁଲ୍—ସ. ସମ୍ବୋଧନ, ନାନୀ, ବଡ଼, ବଡ଼ ଭଉଣୀ ସମ୍ପର୍କ

ଆନକେ—କି. ବଂ. ଆପଣେ, ନେଇ ନେଇ ହେବା

ଆନ ଆନକେ—ବଂ. ସ୍ୱତଃ, ଆପେ ଆପେ

ଆନକାଲ୍—ବଂ. ଆନକାଲିକା, ଅଧୁନା

ଆନାବୁ—ବି. ରୋଗ

ଆନାରେ—କି. ଅନ୍ୟ ଘରକୁ ବୁଲିଯିବା

ଆର୍ଦ୍ଧନାଭ—ବ. ଦେହଶାଶୁ

ଆର୍ତ୍ତମ୍—କ୍ରି. ଶୁଣିବା

ଆର୍ତ୍ତେନ୍—କ୍ରି. କମିଯିବା, ଶୁଣିଯିବା, ମରିଯିବା

(୧) ଉ: ପୁଣିର ଦା ~ ଆର୍ତ୍ତେନ୍ଦ୍ରବନା - ପୋଖରୀ ପାଣି ଶୁଣି ଗଲା ।

(୨) ଉ: ରୁଆ. ~ ହାଲମ ହଲୟ ଆର୍ତ୍ତେନ୍ଦ୍ରବନା - କୁରରେ ପଡ଼ିଥିବା ବୁଢ଼ା ଗଡ଼କାଲି ମରିଗଲା ।

ଆର୍ତ୍ତେଲେ—ବ. ଆହୁନା

ଆର୍ତ୍ତଥାନା—ବ. ଆଠଅଣି

ଆର୍ତ୍ତକାର୍ତ୍ତ—କ୍ରି. ଅଟକାଇବା, ଅଟକିବା

ଆର୍ତ୍ତକାର୍—କ୍ରି. ଦୁଇପକ୍ଷମ କରିବା, ବୁଝିବା, ଜାଣିବା

ଆ.ଟକିରୁ—ବ. ସମବାନ୍ତ କାଠି, ଲତା, ଔଷଧ ଗଛ ବିଶେଷ

ଆ.ଟକିଲା—ବ. ଆଶୁକ୍ରତ୍ତା, ପିଲାପିଲ ନ ଥିବା ଦମ୍ଭତ

ଆଟାଲ—ବ. ଗୁର ଗୁର

ଉ: ଆଟାଲ ବୁରୁ ପାରମ୍ - ଗୁର ଗୁର ପଟ୍ଟ ଯେପାରି

ଆଟାଲ ବାହା—ବ. ବହୁ ପାଖୁଡ଼ା ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁର ଗୁର ଥିବା ଧଳା ଫୁଲ ବିଶେଷ ।

ଆନ୍ନା ସାଟ୍—ବ. ଅର୍ଥ ବିହୀନ

ଉ: ଆନ୍ନା ସାଟ୍ ଏମ୍ ରଲକାନା - ତୋ କଥାର ଅର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଆ.ଟି—ବ. ଅଟି

ଉ: ଗୁମୁର୍ ଅଟି ତଲମେ - କୁଟାକୁ ଅଟି ବାନ୍ଧ କରିଦିଅ ।

ଆ.ଟିବୁଟିବୁ—କ୍ରି. ବ. ବାରମ୍ବାର

ଉ: ତେଦା ~ ଆ.ଟିବୁ କୁଟିବୁ ଏମ୍ ହୁକୁ ~ କାନା - କାହିଁକି ବାରମ୍ବାର ଆସୁଛ ।

ଆ.ଟିସାହାଡ଼ା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ସାହାଡ଼ା ଗଛ

ଆ.ଟୁ—ବ. ଆଟୁ, କାଠ ବା ବାଉଁଶର ଆଟୁ (ceiling)

ଆ.ଟୁପା.ଟୁ—କ୍ରି. ବ. ଚଞ୍ଚଳ, ଶୀଘ୍ର, ତପୁର ହେବା, ବ. ତପୁର

ଉ: ଆ.ଟୁପା.ଟୁ କାମିନୀ ହଲକ କୁସିଆକଥା - ଚଞ୍ଚଳ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ଲୋକେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

ଆ.ଟୁକପା.ଟୁକ—କ୍ରି. ବ. କଷ୍ଟପହ, କଷ୍ଟକରି, ବ. କଷ୍ଟ, କଠିଣ

ଉ: ଆ.ଟୁକପା.ଟୁକ କାମି ରେହଁ କଥା.ଶ ବାସ କୁସି ~ ଆ - କଷ୍ଟକରି କାମ କଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଉଁନ ଖୁସି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଆ.ଟୁପୁରାତୁପ—କ୍ରି. ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ

ଆଟାପଟାଲାବ—ବ. ଜଟିଳ, କଠିନ

କ୍ରି. ଜଟିଳତାରେ ପଡ଼ିଯିବା

ଉ: ଆ.ଡ଼ିଆ.ଟୁପୁରାତୁପ୍ ତେ ବିରୁଲେ ପାରମ୍ କେଦା -

ବହୁ ଜଟିଳତାପହ ଜଙ୍ଗଲ ପାରିହେଲୁ ।

ଆଟ ~ ଟାମ୍ବ ~ କ୍ରି. ବ. ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ, ହଲସ୍‌ଗ

ଆଠଂଂଂଂ—ବ. ଅଷ୍ଟମ ଦିବସ (ପୂଜା, ବୈଠକ)

ଆ.ଠିୟାଲ୍(ଲ)—ବ. କଦମ୍ବଗଛ

ଆ.ଠିଆଡ଼—ବ. କୃପଣ, ବ. ତେଡ଼ାମେଡ଼ା

ଉ: ନୁଲହଲ୍ ଦ ଆ.ଡ଼ିତେର୍ ଏ ଆଠିଆ.ଡ଼ ଗେୟା—ଏ ଲୋକ ବହୁତ କୃପଣ ଅଟେ

ଆଡ଼ଅ—ବ. ସାମ୍ୟ ସ୍ଥଳନ, କ୍ରି. ସାମ୍ୟ ସ୍ଥଳନ ହେବା ବା

ପରିସ୍ରା କରିବା

ଆଡ଼ା—ବ. ବହୁ ଲୋକର ମିଳନସ୍ଥଳି, ଟସର ପୋକ ପାଳିବାସ୍ଥାନ

ଆଡ଼ାୟ—କ୍ରି. ଟସର ପୋକ ପାଳିବା, ଟସର ଗୁସ୍ତ କରିବା

ଆ.ଡ଼ାବ—ବ. ଅକସ୍ମାତ, ହଠାତ୍ ଆଦେଶ

ଉ: ଉନ୍ନହଲ୍ ଆ.ଡ଼ି ଆ.ଡ଼ାବୁ ହେନ୍ଦ୍ରବନା—ସେ ଲୋକ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା

ଆ.ଡ଼ାବ.ବି.ଡ଼ାବ.—କ୍ରି. ଅଥବା ଗୁଡ଼ିଯିବା

ଉ: ଦାନାୟ୍ ଆ.ଡ଼ାବ. ବି.ଡ଼ାବ.ସ୍ ବାରି ହୁଟ କାଦା—ସତକୁ ଅଧା ଖାଲ ଗୁଡ଼ି ଚାଲିଗଲା

ଆ.ଡ଼ାୟ୍ ବାଡ଼ାୟ—ବ. ଧୂରନ୍ଦର, ଅଭିମାନ, ସବ୍‌ଜାନ୍ତା ବ. ଜଣା, ଜାଣିଥିବା

ଉ: ଆ.ଡ଼ିଆ.ଡ଼ାୟ୍ ବାଡ଼ାୟ ହଲ୍ କାନାୟା—ସେ ବହୁତ ବିସୟରେ ଧୂରନ୍ଦର

ଆ.ଡ଼ଲ୍—ବ. ଠେସ

ଆ.ଡ଼ଲ୍ ଏମ୍—କ୍ରି. ଠେସ ଦେବା

ଆ.ଡ଼—ବ. ବହୁତ

ଆ.ଡ଼ଗାନ୍—ବ. ବାହୁଲ୍ୟତା (ବହୁତ ବହୁତ)

ଆ.ଡ଼ିଆ.ଡ଼ି—ବ. ବହୁତ ବହୁତ, କ୍ରି. ବ. ଅନ୍ୟଧିକ

ଆଡ଼ିଅକ-କ—କ୍ରି. ବ. ବହୁତ ବେଶି ହେବା, ଅତି ବେଶି

ଉ: ଆଲ୍ ଅଲା ~ ରେ ଆଡ଼ି ଅକଲ୍ ହୁକୁ ମେନା ~ ଆ—

ତାହା ପରେ ବହୁତ ବେଶି ଧାନଅନ୍ନ (ଜିନିଷର ବହୁଳତା ବ୍ୟକ୍ତକରେ)

ଆ.ଡ଼ିଉଡା.ରୁ—ବି. ଅତ୍ୟଧିକ, ବହୁତ ବେଶି

ଉ: ଆ.ଡ଼ିଉଡା.ର ହାକୁକୁ ଗଜଆଳା-ଦ୍ୱ. କଥା—ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ମାଛ ମାରିଛନ୍ତି (ସମ୍ଭବ ଜିନିଷର ପରିମାଣ ବ୍ୟକ୍ତକରେ)
ଆ.ଡ଼ିକାୟୁ ଡେ—ଜି. ବିଂ. ଅତ୍ୟଧିକ

ଉ: ଆ.ଡ଼ିକାୟୁ ଡେ ହା.ପୁ ଲହଲହ—ମୋଡେ ଅତ୍ୟଧିକ ବେଦନା ହୁଏ । (ବେଦନା ଅନୁଭବ ଅର୍ଥରେ-ବହୁତ ବ୍ୟବହାର)
ଆ.ଡ଼ିକାୟୁ ଡେ—ଜି. ବିଂ. ଜୋର ଦେଇ, ବହୁ ପ୍ରକାରରେ
ଉ: ଆ.ଡ଼ି କାରଡେ ହୁଡ କେଦାୟୁ—ବହୁତ ଜୋର ଦେଇ ଡାକିଲ

ଆ.ଡ଼ିଗଟାଂ—ବି. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର, ବିଂ. ବିଭିନ୍ନ / ପ୍ରକାର/
ବହୁତ ଗୁଡାଏ
ଉ: ଆ.ଡ଼ିଗଟାଂ ଏ ରଲକେଦା—ସେ ବହୁତ ରକମର ଗୁଡାଏ କହୁଲ

ଆ.ଡ଼ିବା.ଲିଲ୍ / ଆ.ଡ଼ି ଘାଲିଲ୍—ଜି. ବିଂ. ବହୁତ ଡେରି
ଆ.ଡ଼ି ଏନାଂ—ଜି. ବିଂ. ବହୁତପରେ
ଆ.ଡ଼ି ଘା.ରୁଡେ—ଜି. ବିଂ. ବହୁତ ଜୋରରେ ବହୁ ଗହନରେ
ଉ: ଆ.ଡ଼ି ଘା.ରୁଡେ ହୁଡୁର କେଦା—ବହୁତ ଜୋରରେ ମେଘ ଜେଲିଲ

ଆ.ଡ଼ିଲଜା—ଜି. ବିଂ—ଦୂର, ବହୁତ ଦୂର
ଆ.ଡ଼ି ଡିରି-ଲ୍—ବିଂ. ଅଧିକ ବଡ଼, ଅତି ବଡ଼ ବଡ଼
ଜି. ବିଂ. ଅଧିକ ପରିମାଣରେ

ଉ: ବିରୁରେ ଆ.ଡ଼ି ଡିରି ଲ୍ କିଆ.ଲ୍ ମେନା — କଥା—ଜଙ୍ଗଲରେ ଅତି ବଡ଼ ବଡ଼ ଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି

ଆଡ଼ି ଡିରୁରିଲ୍—ଜି. ବିଂ. ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼
ଉ: ଆଡ଼ି ଡିରୁରିଲ୍ ରଲଏ ବାଡାୟା—ସେ ବହୁତ ବଡ଼ବଡ଼ କଥା ଜାଣିଲୁ

ଆ.ଡ଼ି ବାଲି.ଲ୍—ଜି. ବିଂ. ବହୁତ ଖରାପ
ଉ: ଆ.ଡ଼ିବା.ଲିଜ ସା କାନା—ବହୁତ ଖରାପ ଗଛ ହେଉଛି
ଆଡାରୁ ବାଡାରୁ—ଜି. ବିଂ. ବୃଦ୍ଧ/ବୃଦ୍ଧା ଅବସ୍ଥା
ଆଡାଲ୍—ବି. ପରଦା, screen, ଆଡୁଆଲ

ଆଁଣ୍ଟକୁସ୍—ଜି. ମନ ବୁଝିବା, ମନାକରା, ମନ ଦବାଇ ରଖିବା
ଆଁଣ୍ଟକୁସ୍—ବି. ମିନତି. ପ୍ରାର୍ଥନା, ଜି. ମିନତି କରବା
ଉ: ଗୁମ ବଜାଠେନ୍ ପାସା.ଲି ଆଁଣ୍ଟକୁସ୍— ନାପାୟୁ ଆ—
ଭିଶ୍ୱରକ୍ଷାରେ ସଦାବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବା ଭଲ
ଆଁଣ୍ଟଗଥ—ଜି. ଓହ୍ଲାଇବା, ନ୍ୟୁନହେବା
ଆଁଣ୍ଟ ମେ—ବି. ମଇ, ମହୁ (ହଲ ଦିଆ ଜମିକୁ ସମାନ କରିବା ସହ)

ଆଁଣ୍ଟଗାଡ୍—ଜି. ବିଂ. ବେଳ ଆଉଁଶ, ବି. ସହଳ
ଆଣ୍—ବି. ପାଣିରୁ ନିର୍ମୂଳ ଶର ବା ସ୍ତର
ଆଁଣ୍ଟିଲ୍—ଜି. ପାଣି ନିଗାଡ଼ିବା
ଆଁଣ୍ଟିଲ୍ ଦା—ବି. ପେଜ
ଆଁଣ୍ଟ—ଜି. ଦୋହର ପରସିବା
ଆ.ଡ଼ି—ବିଂ. ବହୁତ, ବାଟ, ଅବସର
ଉ: ଗୁଲ୍—ଆ.ଡ଼ିରେ ବାଡ଼ି ଖାମ ଏଦା—ସିବାକୁ ମୁଁ ଅବସର/ ବାଟ ପାଉ ନାହିଁ

ଆ.ଡ଼ି—ବି. ଆସୁତ, ଅଧିକାର
ଉ: ଉନ ଦ ଲଜା —ଆ.ଡ଼ିରେ ମେନାୟା—ସେ ମୋ ଆସୁତରେ ଅଟୁ

ଆ.ଡ଼ିକରୁ—ଜି. ନେଇ ପଳାଇବା
ଆଡୁନା —ଦାରେ—ବି. ଅଧର ଗଛ
ଆଡୁନା —ଦାହା.ଲି—ବି. ଚଳିଆ ପରଡ଼ି
ଆ.ମ୍—ଜି.ବିଂ. ଏଡ଼େଇବା, ଜି. ଏଡ଼େଇଯିବା
ଆଡୁମା—ବି. ଆସୁ

ଆଡା—ବି. ଉଜା. ଜି. ଶୁଦ୍ଧିବା
ଆଡାଆ—ବିଂ. ଉଜା ହୋଇଥିବା
ଆଡାଂ—ଜି. ହାତ ପଡାଇବା
ଆ —ଡାଂଆ—ବି. ନେବାର ଆଧାର (container)
ଉ: ଆ —ଡାଂଆ ଡାଲ ଆରୁସମେ - ନେବାର ଡାଲ ଆଣ
ଆଡାରୁ—ଜି. ଜଳାଇ ଦେବା, (ବାଣ) ଫଟାଇବା

ଆ —ଡାସୁଆ —ବି. ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଳାଇ ଦିଆଯାଏ
ଆଡାର —ଜି.ବିଂ. ପୋଡ଼ିହେବା
ଆଡାସା—ଜି. ପୋଡ଼ିଦେବା

ଆଭର—କି.ବିଂ. ଅଧାବାଟ, ଅଧାରେ କରିଦେବା

ଭ: ଭକ୍ତ ଆଭର ହଟ କାୟାରେ - ତାହାକୁ ଅଧା ବାଟ ଗୁଡ଼ିଦେଇ
ଆସ

ଆଭର—ବିଂ. ଅଧା ଅଂଶ କରିବା

ଭ: ଇଂ ଆଭର ସିଇ ଆକାଦ୍ ଆଖି - ମୁଁ ଅଧ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ି
କରିଅଛି

ଆ.ଭୁକ୍ତ—ବିଂ. ନେଇ ପଳାଇଥିବା

ଆଭୁକ୍ତ—ବି. ବସଣ, ବସୁଣ, ଅଭୁତକର, ବିରୋଧ

ଭ: କମ୍‌ଲିଗିଦଏ ଅଭୁକ୍ତ ଅ—କାନା - ଖାଇବାକୁ ବିରୋଧ
କରୁଛି

ଆ.ଭିକ୍ତ—କି. କରିବା, ଚରାଇବା

ଭ: ଗାୟ (ଇ) ଆ.ଭିକ୍ତ ଲି.ଗିଡ୍ ତେବ ଇଦକମ୍ - ଗାରିକୁ
ଚରାଇବା ପାଇଁ ନେଇଯାଅ ।

ଆ.ଭୁ—ବି. ଗ୍ରାମ, ଗାଁ

ଆ.ଭୁକ୍ତ—କି.ବିଂ. ବୋହୁ ଯାଉଥିବା, ଶ୍ରେୟ ଯାଉଥିବା

ଆ.ଭୁ—କି. ବୋହୁଯିବା, ଶ୍ରେୟିବା

ଆ.ଭୁଆ.ଭୁ—ବି. ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମ, ଶ୍ରେୟ ଶ୍ରେୟ

ଆ.ଭୁ—କି. ତଳକୁ ନଇଁ (ଝୁଲି) ଯିବା

ଭ: ନାଣି ଲତାର ସେଦ ଆ.ଭୁ ଆକାନା - ଲତା ତଳକୁ ଝୁଲି
ପଡ଼ୁଛି ।

ଆଡେ—ଅ. ପାଇଁ, ନିମନ୍ତେ, ସହୃଦ, କିନ୍ତୁ ଓ ସଦନାମ ପଦ
ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟୟ ସହୃଦ ସମୁକ୍ତ

ଭ: କମ୍ ଆଡେ—ଖାଇବା ସହୃଦ

ଅନାଆଡେ—ସେପାରି, ଆକାଆଡେ—କେଉଁ ନିମନ୍ତେ

ଅକୟ୍ ଆଡେ—କାହା ସହୃଦ

ଆଡେନ୍—କି. ଶୁଣିବା, କାନେଇବା

ଆ.ଆ.ଭୁଲି—ବିଂ. ଅଭ୍ୟସ୍ତ, ଅସାଧ୍ୟ, ଏଣୁତେଣୁ

ଭ: ଆ.ଆ.ଭୁଲି କାଥାମ୍ ରଲ୍ ଏବା - ତୁମେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ/ଅସାଧ୍ୟ/
ଏଣୁତେଣୁ/ଏଆ କହୁଛ

ଆ-ଦ—କି. ହଜାଇବା, ହରାଇବା

ଆ-ଦ—ବି. ଆଦକାଳ

ଆ-ଦ—କି. ଅସ୍ତ୍ରାସର, ଯନ୍ତ୍ର, ଧନ (କୃମି ବା ପଶୁକୁ ଯନ୍ତ୍ର
କରିବା), ବିଂ. ପ୍ରଥମ, ପହଲୁ

ଭ: ଆ.ଦଖନ୍ ନର୍ତ୍ତାଦ ଆଲୋୟା—କୃମିକାନା - ଆଦକାଳରୁ
ଏହା ଆମର କମି ଅଟେ

ଆଦଅ—ସଂଯୋଜନ ତାପର

ଆଦ-ଆ—ବିଂ. ହଜିଲ, ହଜାଇଥିବା

ଆନର୍ତ୍ତା (ଆଦର୍ତ୍ତା)—ବି. ଅରୁଆ, ବିଂ. ଲଙ୍ଘନା

ଭ: ଆଦର୍ତ୍ତା ଗୁଡ଼ିଲେ—ଅରୁଆ ଗୁଡ଼ିଲ

ଆଦତ୍—ବିଂ. ଅଭ୍ୟାସ

ଆଦମ୍—ବି. ଅଲ୍ପ କିଛି, ଅଧା

ଆଦବ୍—ବି. ସେହୁ, ଶୁଭା, ଆଦର

ଆଦର—ବିଂ. ବିଚ୍ଛେଦ ହେବା, ବିଚ୍ଛେଦ ଆସିବା

ଆଦା—କି. ଲବଣ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ମିଶ୍ରଣ ହେବା

ଭ: ଉତ୍ତରେ ଗୁଲ୍ ଆଦା ଆକାନା—ତରକାଶରେ ଲୁଣ ଠିକ୍
(ଉପଯୁକ୍ତଭାବେ) ମିଶିଛି

ଆଦା—ବି. ଅଦା, zinger

ଆ.ଦା.ୟ—କି. ଆଦାୟ କରିବା

ଆ.ଦବାସି—ବି. ଆଦବାସୀ

ଆ.ଦମ୍—ବି. ଆଦମ

ଆଦେର—କି. ଭର୍ତ୍ତି କରିବା, ପୁରାଇବା

ଆଦେର—ବି.ଭର୍ତ୍ତିଯୋଗ୍ୟ, କି. ବିଂ. ପଶୁଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଆ-ଧା—ବିଂ. ଅଧା, ଅଧେ

ଆଧାଇସିନ୍—ବିଂ. ଦରସିନା, ଦରପାକଲ

ଆଧନାରୁ—ବି. କହୁତ, ଅଲ୍ପ କିଛି

ଆଧାରୁ—ବି. ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ

ଆ.ଧୁ—କି. ଅଧା କରିବା, କମ୍‌ହେବା, କମାଇ ଦେବା

ଭ: ଆୟମା ଆ.ଧୁଏନା—କହୁତ କମିଗଲା

ଦାକା ଆ.ଧୁ କା—ମେ—କହୁତ କମ କରି ଦିଅ

ଆ.ଧୁଲି—ବି. ଅଧୁଲି

ଆ.ଧୁଲି—ବିଂ. ଅଧା ବସ୍ତୁ ଟପିଯିବା

ଆ.ନ୍—ବି. ଆଇନ୍, ବିଧାନ, ଧାରା

ଆ.ନ୍‌ଆ.ଶ—ବି. ଆଇନ୍, ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଚଳିବା,
ଚଳେଇବା

ଭ: ଆ.ନ୍‌ଆ.ଶ ଲୋକାତେ କା.ମି କା.ରୁଲ୍‌ଆ—ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ

ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱ. ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱ.—ବି. ମୌଳିକ, ମୁଖ୍ୟ
 ଉ: ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱ. ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱ. କ'ଆସ୍, ରଲ୍‌ଏତା—ମୁଖ୍ୟ
 କଥାମାନ ସେ କହୁଅଛୁ
 ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱ.ଲ୍—ବି. ଉପଦ୍ରବ, ଅସହ୍ୟ
 ଉ ଆ.ଖି ଆ.ନ.ଖା.ସ୍ୱାମ୍ ରଲ୍‌ଏତା—ରୂମେ ଅସହ୍ୟ କଥା-
 ମାନ କହୁଅଛୁ
 ଆ.ନ.ଟିଲ୍—ବି. ଲୁହା କଳା, କଳା
 ଉ.—ନି. ଓ. ମେଣ୍ଟ ହେଉ ଦ ଆ.ନ.ଟିଲ୍ ମେ—ଏହି ଲୁହାକୁ
 କଳା କର
 ଆ.ନ.କୁଲ୍ ବା.ନ.କୁଲ୍—ବି. ବାସରେ ପରିଣତ, ଉଲ୍‌ଟା ବାସ
 ଉ: ନୁର ତା.ରୁର୍ ଦସ୍ ଆ.ନ.କୁଲ୍ ବା.ନ.କୁଲ୍ —ଜାନା—
 ଏ ବାସ ମନୁଷ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବା ବାସ ଅଟେ
 ଆ.ନ.ଡ଼କୁଲ୍—ବି. ମନୁଷ୍ୟକୁ ବାସରେ ପରିଣତ କରିବା
 ଉ: ଉନି ହଲ୍‌ଦ ରୁ ରୁକ ଆ.ନ.ଡ଼କୁଲ୍ କେଦେସ୍—ରୁ ରୁମାନେ
 ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାସରେ ପରିଣତ କଲେ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ସବୁ ପଶୁ ଜାତିର ପୁରୁଷକୁ ବୁଝାଏ, ମନୁଷ୍ୟ,
 ନର
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଯୁବଅବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା
 ଉ: ଆଣ୍ଡିଆ ମେରମ୍ କାନାସ୍—ଅଣ୍ଡିୟ ଛେଳି ଅଟେ (ବୋଦା)
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍, ଉନି-କ (ତ)—ବି. ପଶୁ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ କାଂଗାଦ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ଧୁପଆଲା —ବି. ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ ଗଛ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ମରମ ଆଲା —ବି. ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ପ୍ରକାର
 ଲତାର ଶାଗ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ସସ—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ଖୁଲିଆ ଫଳ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଫୁଲୁଲୁକବା, ଭୁଲୁଲୁକବା, ଛଳିବା
 ଆ —ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ପ୍ରଲୋଭନ, ଭୁଲୁଣିଆ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଚରିତ୍ର ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ହେବା,
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍, କୁନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ବିଚଳିତ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବା, ତିମା-
 ତିମା ଅଖିରେ ଦେଖିବା, ବି. ବଂ. ତିମା ତିମା ଅଖିରେ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍, କୁନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଗିଳିବାରେ କଷ୍ଟ ହେବା
 ଉ: ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ କୁନ.ଡ଼ସ୍ ଆତେଲ୍ ଉଦ୍‌କେଦା—ମୁଁ ବହୁତ
 କଷ୍ଟରେ ଗିଳିଲି

ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ବାହାନା କରିବା, ବଂ ବାହାନା
 ଉ: କା.ମି ଲାଗିଦ୍ ଆଲମ୍ ଆନୁଆ—କାମ କରିବାକୁ ବାହାନା
 କରିନାହିଁ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ମାନୁଡ଼ସ୍—ବି. ଚଞ୍ଚଳ କରି ଏଣେ ତେଣେ ହେବା
 ବି. ବଂ—ଚଞ୍ଚଳତା, ଉ: (୧) ଅଜାକରେ ଆନୁଡ଼ସ୍ ମାନୁଡ଼ସ୍
 ଏମ୍ ଦାଣାବାଲାସ୍ କାନା - କେଉଁଠାରେ ଏଣେ ତେଣେ ଚଞ୍ଚଳ
 ଚଞ୍ଚଳ ହୁଲୁଛୁ । (୨) ଆନୁଡ଼ସ୍ ମାନୁଡ଼ସ୍ ଚଞ୍ଚଳ ହେବା-
 ଚଞ୍ଚଳତାହେତୁ ପାଶୋରି ଦେଲି
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁନୁଡ଼ସ୍—ବି. ଦୁଃଖ ଜର୍ଜରିତ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁନୁଡ଼ସ୍—ବି. ନିଃସହାୟ, ବଂ. ନିଃସ୍ୱ
 ଉ: ନିତ୍ ଦଆଡ଼ ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁନୁଡ଼ସ୍ ରେ ମେନାଞ୍ଜିଆ —
 ଏବେ ମୁଁ ବହୁ ନିଃସହାୟ/ନିଃସ୍ୱରେ ଅଛି ।
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଆଉଟିକା, ଦାଣ୍ଡିକା, ବି. ବଂ. ହୁଲୁଗଣରେ
 ପକାଇବା
 ଉ: ଉନି ଇଞ୍ଜ୍‌ଏ ଆନୁଡ଼ସ୍—ବି. କିଞ୍ଚିତ - ସେ ମୋତେ ହୁଲୁଗଣ
 କରାଇଲ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ବୋଲାହଲ କରିବା, ବି. ବୋଲାହଲ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅନ୍ଧାନ, ଅନୁମାନ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ (ଆନ୍ତି)—ବି. ଅନ୍ଧ, ବୋକା
 ଉ: ଆନୁଡ଼ସ୍ ରେସ୍‌ସ୍ ବାସ୍ ଞେଞ୍ଜିଲ୍ - ସେ ଅନ୍ଧ, ଦେଖି ପାରେ
 ନାହିଁ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅନ୍ଧ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁ.ଧ—ବି. ନରୁଣି, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କରିବା, ଅନ୍ଧାଧୁନ୍
 ଉ: ଉନକୁହଲ ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁ.ଧ ଏବେରୁ କହୁଅ ଆଜ —
 ସେ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଅନ୍ଧାଧୁନ୍ ଗାଳି କଲେ ।
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍ ରୁ.ଧ—ବି. ବଂ. ବାହୁବଳ ନ କରି କାମ କରିବା
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅନ୍ଧକାର, ବି. ଅଜ୍ଞତାରେ ରହିବା
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅଖି, ବି. ଅଟେ
 ଉ: ଲୁଗୁଲି ଦାମ ପେଟାକା ଆନା - ଲୁଗାର ଦାମ ତନି ଟଙ୍କା
 ଅଟେ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅଲ୍‌ଗୁଣୀ
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଅତ୍ୟାଧୁର, ବ୍ୟାଧୁର
 ଆ.ନ.ଡ଼ସ୍—ବି. ଚୁଲୁଣିଆ, ବି. ଚୁଲୁଣିଆ

ଆ.ନା.ଲି—ବ. ଅପବିତ୍ରତ, ଅବିଦ୍ଧା

ଆ.ନି—ପ୍ରତ୍ୟୟ ପଦ -

ଉ: କାତେ ଆ.ନି ହଲ - ଶକ୍ତିବାନ ସୁରୁଷ

ଆ.ନି—କି. ଲକ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଶୁଦ୍ଧିବା

ଉ: ନଆଁ.ଆ.ଡ଼ିକ୍ଷ ଆ.ନିଆ. ∞ କାନା - ଏହାକୁ ମୁଁ ଦେଖି
ଶୁଣୁ ଅଛି

ଆ.ନିବା.ନି—କି. ବିକି ବଟା, ବେପାର, ବ୍ୟବସାୟ

ଉ: ଆ.ନି ବା.ନି ଲ.ଗିବୁ ହୁଳୁସୁ. ଲବ ଆକା-ଦ୍ଵା -

ବିକି ବଟା/ବେପାର/ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ସେ ଧାନ ନେଇଛି

ଆ.ନୁଆ.ନୁ—ବଂ. ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ

ଉ: ଆ.ନୁଆ.ନୁ ନିନିଷ୍ଟ କ ଆ.ଗୁସ୍ ମେ - ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନିନିଷ୍ଟମାନ
ଅନ୍ତର୍ଗତ

ଆନେ-ନ୍ ଧାନେ—ବଂ. ଅଚଳାଚଳ

ଉ: ଉନେନ୍ ଆନେନ୍ ଧାନେ-କ୍ ଧନ. ଦୁଲ୍ ମେନା ∞ ଆ
ତାହା ପାଖରେ ଅଚଳାଚଳ ଧନ ଦୌଳତ ଅଛି

ଆପ-ଦ୍—ବ. ବିପଦ

ଆପନାରୁ—ବ. ଆପଣାର, ନିଜର

ଆପନାରୁ—ବଂ. ଆସୁରଣ

ଆ.ପରୁ—ବ. ଅଲ୍ପକଳ, କମ୍

ଉ: ଆ.ଡ଼ିଆ.ପରୁ ∞ କ ଏମାଦିକ୍ଷ - ମୋତେ ବହୁଳ ଅଳ୍ପ/କମ୍
ଦିଆଯାଇଛି

ଆପ୍ଲେ—କି. କୁଣ୍ଡଳିବା

ଉ: ଦାରେ ଆପ୍ଲେକାତେ ଦେଲ ∞ ମେ - ଗଛକୁ କୁଣ୍ଡଳି
କୁଣ୍ଡଳି କରି ଯା ।

ଆପାଲ—କି. ଅମଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ପରସ୍ପରକୁ ଠେଲିବା -

ଉ: ଉନ୍ କନ୍ କନ୍ ଆପାଲ କାନା - ସେ ଦୁହେଁ ଅମଙ୍ଗ
ହେଉଛନ୍ତି ।

ଆପସ୍—ବଂ (ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଆଦି) ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଆପା-ଦ୍—କି.ବଂ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା

ଉ: ଯାହାରେ କନ୍ ଆପା-ଦ୍ ଏନା - ଯାହାରେ ସେ ଦୁହେଁ
ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲେ ।

ଆପାନ୍ ଆ.ପିନ୍—ବଂ. ଯିଏ, ଯାହାର, ବିଚ୍ଛେଦାସକ

ଆପାବାରେ—ବ. ବନ୍ଧୁକୁହୁମ୍ ବାପାଙ୍କର

ଆ.ପା.ଲି—ବ. ଲୁହାର ମୁନିଆ ଶର ବା ଘର

ଆ.ପା.ଲି—ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା/କଥା ନ ପଡ଼ିବା/
ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା

ଉ: ଉନ୍ କନ୍ କନ୍ ଆ.ପା.ଲି ଆକାନଆ - ସେ ଦୁହେଁ
ମଧ୍ୟରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଶୁନ ରହିଛି ବା ସେମାନଙ୍କର କଥା ପଡ଼ିନାହିଁ

ଆ.ପା.ସ୍—ବ. ଦୋଷ, ଭୁଲ୍, କି. ଭୁଲ୍ କରିବା

ଉ: ଉନ୍ୟା ∞ ଆ.ପା.ସ୍ ଦାଆଲମ୍ ସାବ୍ ଆ - ତାହାର ଦୋଷ/
ଭୁଲ୍ ଧର ନାହିଁ ।

ଆପାଲ୍ ହେବ୍—କି.ବଂ. ଉତ୍ସାହ ଶୀଘ୍ର ବାହାରିବା

ଉ: ବତରତେ ଆପାଲ୍ ହେବ୍ ଗେ ରଲଏଦା - ଉତ୍ସାହରେ ସେ
ଶୀଘ୍ର ସ୍ଵରରେ କଥା କହୁଛି । କି. ଗୁମ୍ ମାରି ରହିବା

ଉ: ଲକାଡ଼ତେ ଆପାଲ୍ ହେବ୍ ଏ ଦୁଲ୍-ବ୍ ଆକାନା —
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସେ ଗୁମ୍ ମାରି ବସିଛି ।

ଆପାମୁଲ୍—କି. ଗୁଳୁଗୁଣ୍ଡ ମେଣ୍ଟାଇବା

ଉ: ଭରି ସୁରୁଷ ବେସ୍ କନ୍ ଆପାମୁଲ୍ ∞ କାନା - ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରୁଷଙ୍କର
ଭଲ୍ରେ ଗୁଳୁଗୁଣ୍ଡ ମେଣ୍ଟାଉଛି ।

ଆ.ପିସ୍—ବ. ଅଫିସ୍, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ

ଆପିଲ୍—କି. ଅପିଲ୍ କରିବା

ଆ.ଫର୍—କି. ଆପଣ କରିବା

ଆ.ଫିମ୍—ବ. ଅଫିମ୍

ଆ.ଫିର—କି. ଉଡ଼ିବା, ଉଡ଼ିଯିବା

ଉ: ଅକାସେ-ଦ୍ ବଂ ଚେଣେକନ୍ ଆଫିର ଏନା - ଚଢ଼େଇ
ଘଡ଼ିଟି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଉଡ଼ିଗଲେ ।

ଆ.ଫୁମ୍—ବ. ପିତା, ବାପା

ଉ: ଉନିଦ୍ ଇଆଫୁମ୍ କାନାସ୍ - ସେ ମୋର ପିତା ଅଟନ୍ତି

ଆପେ—ସ. ଚୁମ୍ବେମାନେ

ଆ-ବ୍—କି. ପକ୍ଷୀ (ତାଳରେ) ବସିବା

ଉ: କାହୁ ତା.ରୁରେ ଆ-ବ୍ ଆକାନାସ୍ - କୁଆ ତାଳରେ ବସିଛି

ଆବ୍—କି. ପକ୍ଷୀ ତାଳରେ ବସିବାର ଉପକ୍ରମ କରିବା

ଆବ ∞—କି. ମୁଖମଣ୍ଡଳ ପାଖରେ ଧୋଇ ହେବା

ଆବଅ—ସ. ଆମ୍ବେମାନେ

ଆବକ—ସ. ଆମେ ସମସ୍ତେ

ଆବକଆ — ସ. ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଆବଲ୍—ସ. ଆମର (ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ)

ଉ: ଆବଲ୍ ହସନ, ଆମର ପୁଅ (ସନ୍ତାନ)

ଆ.ବ୍.ଓ—ବ. ଆଦର, ଆପଣାରକରିବା

କି. ଆଦରକରିବା, ପ୍ରଶଂସା କରିବା

ଉ: ଲଓହଲ୍ ଆ.ବ୍.ଓ କମ୍-ବଡ଼ଲେକଙ୍କ ଆଦର କରି

ଆ.ବଗନ୍—ସ. ଆମର (ପଶୁ ସମ୍ପର୍କରେ)

ଉ: ନୁକୁଦ ଆବଗନ୍ ଗାଈ(ସ୍ତ୍ରୀ) - ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଗାଈ

ଆବ୍‌ଗେଗା—ବ. ସାନ୍ତାଳର ଏକପ୍ରକାର ଫୁଲ ।

ସରରୁ ବାହାରେ କରାଯାଏ

ଆବାରୁ—ଅ. ପୁଣି, ପୁନଃସ୍ଥ

ଆ.ବନ୍—ସ. ଆପଣ, ତୁମେ ଦୁହେଁ

ଆ.ବରୁ—ବ. ଆ.ବରୁ, ଧୁଳିରଙ୍ଗ

ଆ.ବୁ—ବ. ଆବୁ

ଆ.ବୁଲ୍—କି. ଧୋଇବା, ଧୋଇଦେବା

ଉ: ଗିରା. ଆ.ବୁଲ୍‌ଏମ୍ - ପିଲାକୁ ଧୋଇଦିଅ

ଆ.ବୁଲ୍ ଜାଙ୍ଗା—କି. ଗୋଡ଼ ଧୋଇଦେବା, ବବାଡ଼ଦେଲେ

ବରଯାନ୍ତଙ୍କର ପାଦକୁ ସାନ୍ତାଳମାନେ ଧୋଇଥାନ୍ତି

ଉ: ଜିତ — ଦ ବାପା ପେଳାକ ଆ.ବୁଲ୍ ଏକ୍ କଆ-

ଏବେ ବରଯାନ୍ତଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି

ଆ.ବୁଲ୍ ସେଲେକ୍—କି. ଧୋଇବା ସହଜ

ଉ: ଆବୁଲ୍ ସେଲେକ୍ ଦା — କ ବୁଲ୍ ମେ - ଧୋଇହେବା ସହଜ

ପାଣି ମଧ୍ୟ ପଠାଇଦିଅ

ଆ.ବୁରା.ବୁରୁ—ବଂ. ଏଣୁ ତେଣୁ । କି. ଅତ୍ୟୁତା ସରବା

ଉ: ଆ.ବୁରା.ବୁରୁ କାଆ ଆଲମ୍‌ରେଆ - ଏଣୁ ତେଣୁ କଥା

କହନାହିଁ

ଆ.ବୁଓ—ବ. ଗଣ୍ଡିଆ । କି. ଗଣ୍ଡି ସରସ୍ୱତୀ

ଉ: ନଓଁ. ଠେଙ୍ଗାଦ ଆ.ବୁଓ ଗେୟା - ଏହି ବାଡ଼ିଟି ଗଣ୍ଡିଆ

ଅଟେ

ଆମ୍—ସ. ତୁମେ

ଆମ୍‌ଲା—ବ. ଆମ୍ଭତା

ଆମାଃ—ସ. ତୁମର

ଆମ୍ ଲ-କ୍—ସ. ତୋର ସେ (ଏକବଚନ)

ଆମଗିନ୍—ସ. ତୁମର ସେଗୁଡ଼ିକ (ବହୁବଚନ)

ଆମପାଉମ୍‌—କି. ବଂ. ଧଡ଼ପଡ଼ ହୋଇ ବଛଣାରୁ ଉଠିବା

ଉ: ଆମ୍‌ପାଉମ୍‌ବୁଲ୍ ବେରେ-ଦ୍ ଏଲା ବଛଣାରୁ ଧଡ଼ପଡ଼ହୋଇ
ଉଠିଲି

ଆମ୍‌ଦା—ବଂ. ଗୁଡ଼ାଏ, ଥୋଡ଼ାଏ

ଆମ୍‌ଦାକ୍—ବ. ଆନ୍ଧାଳ

ଆମ୍‌ଦାନ୍—ବ. ଆମ୍‌ଦାଙ୍ଗ

ଆମ୍‌ଦାୟ୍ ତାର—ବ. ଏକପ୍ରକାର ସାପର ନାମ

ଆମ୍‌ବୁଲ୍ ଶାମ୍‌ବୁଲ୍—ବ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ, କି. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ

ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା

ଉ: ଓଲା — ଅମ୍‌ବୁଲ୍ ଶାମ୍‌ବୁଲ୍ ଏନା

ସର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି

ଆମରେ(ର)ତ୍—ବ. ପପଦା-ଅମୃତଭଣ୍ଡା

ଅମ୍‌ବୁତ୍—ବ. ଅମୃତ

ଆମ୍‌ସି—ବ. ଆମ୍‌ଲି

ଉ: ଉତ୍ତରେ ଆମ୍‌ସି ମେସାୟ୍ ମେ - ତରକାଶରେ ଆମ୍‌ଲି

ମିଶାଇ ଦିଅ

ଆ.ମା.ଲି—ବ. ଅଧିକାର, ଅଧିକାରୀ

କି. ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା

ଉ: ବା.ଡ଼ରେ ଅଲା — ରେ ଆ.ମା.ଲି ଆକାବ୍ ଅୟ୍ —

ବଡ଼ ସରର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛି

ଆମେଜ—କି. ପରିଷ୍କାର/ଶୁଦ୍ଧ/କରିବା, ବଂ. ପବିତ୍ର, ଶୁଦ୍ଧ

ଉ: ଶୁଓଲେ ଆମେଜ୍‌ମେ - ଶୁଦ୍ଧନ ସମା କରି

ଆ.ମିନ୍—ବ. ଅମିନ

ଆ.ମୁଲ୍—ବ. ଆମ୍‌ଲି

ଆ ମେଟ୍—କି. ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ଜିନିଷ କରିବା

ଉ: ଟାକାଏ ଆମେଟ୍ ଆକାଓଆନା - ଟଙ୍କା ସେ ଆପଣାର
କରିଅଛି

ଆୟୁ—ବ. ଆୟୁ, ଆମଦାନୀ

ଆୟୁଅ—ବ. ମାଆ

ଆୟୁ(ଇ)ବା.ର—ବ. ମାଲିକାନା, ପ୍ରଭୃତ୍ ବସ୍ତୁର

ଆୟୁନମ୍ବାହା—ବ. ଅପରାଧୀ ଫୁଲ

ଆୟୁମା—ବଂ. ଅନେକ, ବହୁତ, ବ. ଅନଣା

ଉ: (୧) ଆୟୁମା ହୁଲ୍ ହୁଲ୍‌ବଆକାନା - ବହୁତ ଲୋକ ବସିଛନ୍ତି

(୨) ଆୟୁମାଗେ ଆଇ(ୟୁ)କା.ଉଃ କାନା - ଅନଣା ଅନଣା
ଲଗୁଅଛି

ଆୟା—ବ. ଆୟା

ଆୟୁ(ଇ)କା.ଉ—ବି. ଜାଣିବା, ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ଚଳାଇବା

ଉ: (୧) ଚେଷ୍ଟାଲେକା ଆୟୁ(ଇ)କା.ଉଃ କାନା - କପରି ଲଗୁଅଛି

(୨) ଆୟୁ(ଇ)କା.ଉମେ — ବୁଝିଅ, ଜାଣିଅ

ଆୟୁଗୋ—ଅ. ମାଲେ

ଉ: ଆୟୁଗୋଡିନରେ ହେଡ୍ ଏନାୟୁ - ମାଲେ ସେ କେତେ-
ବେଳେ ଆସିଯାଇଛି

ଆୟୁ ଡାହା—ବଂ. ଲୁଣିଆ

ଉ: ନଆଁ ଲଟା ବା -- ଦ ଆୟୁ ଡାହା ଗେ ଆୟୁ(ଇ)କା.ଉଃ
କାନା — ଏ ଲେଟାର ପାଣି ଲୁଣିଆ ଲଗୁଛି

ଆୟୁ ନୁ—ବି. ମଉଳିବା, ଶୁଣିଯିବା

ଆଇୟୁ—ବ. ଆୟୁ

ଆୟୁଗୋ—ଅ. ଅହଃ

ଉ: ଆୟୁଗୋ ଆ.ଡିଆଁଟ୍ ହାୟୁଲ୍ କାନା - ଅହଃ, ମୋଡେ
ବହୁତ ଯତ୍ନେ ହେଉଛି

ଆୟୁସାନ୍—ବି. ବଂ. ବହୁତ ଅଧିକ, ବି. ପ୍ରଚୁର କରିବା

ଉ: ଆୟୁସାନ୍ ତେହେଜ୍ ଏ ଦା -- କେଦା - ଅଳି ବହୁତ
ଅଧିକ ବର୍ଷା ହେଲା

ଆ.ଇସିବା.ଇସି (ଆୟୁସି ବାୟୁସି)—ବି. ବଂ. ମିଶ୍ରଣ,
(ପୃଷ୍ଠି ଖବେ କରିବା)

ଉ: ଉନ୍‌ଜନ୍‌ଦ ଆୟୁସି ବା.ଇସି ହଲ୍‌କାନାକନ୍ - ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରଣ ପୃଷ୍ଠି ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି

ଆୟୁର୍(ପ୍)—ବ. ସନ୍ଧ୍ୟା, ସନ୍ଧ୍ୟା, ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା

ଆୟୁର୍(ପ୍)ମ୍ବା -- ବି. ବଂ. ମାଛ ଅନ୍ଧାର, ବି. ଅନ୍ଧାର ହେବା,
ରାତି ହେବା ଉ: ଆୟୁର୍(ପ୍)ମ୍ବା -- ଏନା - ଅନ୍ଧାର
ବା ରାତି ହେଲା

ଆୟୁର୍(ପ୍)ମ୍ବା -- ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରବା ବେଳ, ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ ବେଳ

ଉ: ଆୟୁର୍(ପ୍)ମ୍ବା ଜପ -- ଏନା - ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ ହୋଇଲେ

ଆୟୁର୍(ପ୍)ବେଲା—ବ. ଅପରାଧୀ, ବି. ଅପରାଧୀ ହେବା

ଉ: ଆୟୁର୍(ପ୍)ବେଲା ଇନ୍ ଠେନ୍ ହୁଲ୍ -- ମେ - ଅପରାଧୀରେ
(ଉପରତ୍ତଳ) (ମୋଠାକୁ ଆସ) ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଆସ

ଆୟୁର୍(ପ୍) ଲୁମ୍ବା -- ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଡ଼ିଯାଇ ଅନ୍ଧାର ହେବା

ଉ: ଆୟୁର୍ ଲୁମ୍ବା -- ଏ ସେତେବ୍ ଆକାନା - ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧାର
ବେଳରେ ସେ ପହଞ୍ଚିଛି

ଆୟୁର୍(ପ୍)ସୁମାଂ, ଆୟୁର୍ ସୁମାଂ—ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ ବେଳ,
ଠିକ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ ବେଳ

ଆୟୁର୍—ବି. ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଇବା

ଆ -- ଯୁଗିର୍—ବି. ବଂ. ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଇବା ବାଲ

ବ. ଉପଦେଶକ

ଉ: ଗୁଇ(ୟୁ) ଦୟ ଆ -- ଯୁଗି ଇନ୍ କାନ୍ ତାଲେୟା --

ଏ ଲୋକ ଆୟୁମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶକ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ) ଅଟନ୍ତି

ଆର୍—ଅ. ଆର୍

ଉ: ଆର୍ ସେ ନତେ ଉନ୍ ହୁକ୍‌ଆୟୁ - ସେ କି ଆର୍ ଏଣିକ
ଆସିବ

ଆର୍—(ସଂଯୋଜକ) ଓ

ଉ: ଆଲେଲେ ହେ-ଜ ଲେନା ଆର୍ ଉନ୍‌କୁହିକ ହେ-ଜ ଲେନା
ଆୟୁମାନେ ଆସିଥିଲୁ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ

ଆର୍—ବ. ଅନ୍ୟମାନେ

ଆର୍‌ଓର୍‌ଲ—ବ. ପରଦା, କାନ୍ଧରେ ପକାଇବା ବସ୍ତୁ

ଆର୍‌କାଓ—ବି. ଅର୍ଜନ କରିବା, ବ. ଅର୍ଜନ

ଆରୁନାଡ଼—ବ. ବାସଗର୍ଜନ

ଆ.ରୁଜି—ବ. ଦସ୍ତାବଜ, ଅଜି, ଝି. ଅଜିକରିବା

ଉ: ଆମଠେନ୍ ମିଦ୍‌ଟାଂ ଆଜି ମେନା ~ ଆ - ରୂମପାଖରେ ମୋର
ଗୋଟିଏ ଅଜିଅଛୁ

ଆ.ରଜି—ଝି. ଧର୍ମକର୍ମ କରିବା ବଂ. ଧାର୍ମିକ

ଉ: ଆଡ଼ିଆରୁଜି ହଲକାନାୟା - ସେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଅଟେ
ଆରୁଜି—ଝି. ବାଛବସ୍ତ୍ରର କରିବା

ଉ: ଜମ୍‌ରେ ଆଡ଼ିଏ ଆରୁଜିଆ - ଖାଇବାରେ ସେ ବହୁତ
ବାଛବସ୍ତ୍ରର କରେ

ଆ.ରସି—ବ. ଦର୍ପଣ, ଚପମା, କାଚ

ଆ.ରସିଜ୍‌ବା.ରସିଜ୍‌—ଝି. ବଂ. ଛବିକ, ଅଲ୍‌ସମୟ

ଉ: ଆ.ରସିଜ୍‌, ବା.ରସିଜ୍‌ ଦନ୍ ଲଗିଦଏ କାମିକାନା
ଅଲ୍‌ ସମୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ

ଆ.ରସିଜ୍‌ପିଜ୍‌—ବ. କାଚର କବାଟ

ଉ: ଉନ୍‌କୁ ଦ ଆ.ରସି ପିଲପିଜ୍‌ ଆକାଡ଼ିଆନାକ - ସେମାନେ
କାଚର କବାଟ କରାଉଛନ୍ତି

ଆରୁହି—ଅ. ଆଡ଼ୁରି

ଆ.ରୁହାନା.ରୁ—ଝି. ବଂ. ମିଶ୍ରିତ ସାକସବ୍‌ଜ୍‌

ଉ: ଆ.ରୁହାନା.ତକ ଉରୁ ଆକା.ଦ୍‌ଆ - ମିଶ୍ରିତ ସାକସବ୍‌ଜ୍‌ର
ତରକାରି କରିଛନ୍ତି

ଆରୁ—ବ. ବଳଦ ଗାଡ଼ି ତକର ଆଡ଼ରେ ବସାଯାଇ ଥିବା
କାଠ (spoke)

ଆରୁ—ବ. ନାଲି

ଆରୁଡ଼ି—ଝି. ଝୁଲାଇବା, ଟାଙ୍ଗିବା

ଉ: ଆନାକ୍‌ରେ ଲୁଗୁଲିକ ଆରୁଡ଼ି ଆକାନା - ଆଲଣାରେ
ଲୁଗାଗୁଡ଼ିକ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଛି

ଆରୁଣ୍—ବ. ପୁଆଳୀ

ଆରୁମ୍—ବଂ ଆରୁମ୍

ଆ.ର.ରୁ.ର—ବ. ଚଳଣୀ, ଗୁଲିଚଳଣ

ଆ.ରୁ—ଝି. ଖୋଜିବା, ଆଖିତୋଳା ହଲାଇ ଦେଖିବା

ଉ: ଚେଦ୍‌କଚୟ୍‌ ଆ.ରୁ ଆ ~ କାନା - କଅଣ ଗୁଆଇ ଆଖି

ହଲାଇ ହଲାଇ ଦେଖୁଛି/ଖୋଜୁଛି

ଆରୁକକୁରୁ—ଝି. ବଂ. ପୁନଃ ପୁନଃ - ଉତ୍ତରଣ୍ଟା ସହ
ଦେଖିବା

ଉ: ହେଜ୍‌କାତେ ଆ.ରୁ କୁରୁ ଏ କୟ୍‌ ~ ବାଳାଏଦା - ଆସିକରି

ପୁନଃ ପୁନଃ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦେଖୁଅଛୁ

ଆ.ର—ବ. ମାତ, ନିୟମ

ଆ.ରୁ ପା.ରୁ—ବ. ସଙ୍ଗପୁରୁଷ, ଝି.ବଂ. ଉଚିତ ଅନୁଯାୟୀ
ସଙ୍ଗପୁରୁଷ କରିବା

ଉ: ଆ.ଡ଼ି ଆ.ରୁ ପା.ରୁରେ ଓଳା ~ କ ଦହଆକାଦ୍‌ଆ
ବହୁତ ସଙ୍ଗ ପୁରୁଷ କରି ଘରକୁ ରଖିଛନ୍ତି

ଆ.ରକା—ବ. ଗୁଲିଲର ମଦ

ଆ.ରବା.ନ.ଧ—ଝି.ବଂ. ତନଖି ଦେଖିବା

ଉ—ସ୍ବର୍ଷ କାମିଦ ଆରବା.ନଧ ତେ ଝେଲ୍‌ ଦରକାର
ସୁସ୍ତକାମକୁ ତନଖି ଦେଖିବା ଉଚିତ

ଆ.ରୁ—ଝି. ସଂସ୍କାର କରିବା, ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା,
ବଦଳାଇ ଦେବା

ଆ ~ ଆରୁ—ବଂ. ସଂସ୍କାର କରିବା ବାଲ

ଉ: ଓଳା ~ ଆ ~ ଆରୁ ହଲକ ହେଲ୍‌ ଆକାନା
ଘର ପୁନଃନିର୍ମାଣକାରୀ ଲୋକମାନେ ଆସିଛନ୍ତି

ଆରୁଜ୍‌ ପାରୁଜ୍‌—ଝି.ବଂ. ବିଚ୍ଛୁଣ୍ଡା ସହକାରେ, ମନ ନଲଗାଇ
କରିବା

ଉ: ଆ.ରୁଜ୍‌ ପାରୁଜ୍‌ ଆତେ ଆଲମ୍‌ କାମିଆ
ମନ ନଲଗାଇ କାମ କରନାହିଁ

ଆ.ରୁଡ଼ (ଆ.ରୁତ)—ଝି. ବଂ. ପଣ୍ଡାଞ୍ଜପ, ଦୟା

ଉ: ନଆଁ ଖା.ତରଇଆ ~ ମନଦଆ.ରୁ ଦ ~ ଏକାନା - ଏଥିପାଇଁ
ମୋର ମନ ପଣ୍ଡାଞ୍ଜପ କରୁଅଛି

ଆ.ରୁବ୍‌(ପ)—ଝି. ଧୋଇବା, ଧୋଇ ପରିଷ୍କାର କରିବା

ଆ.ରୁବ୍‌ଇ—ଝି. ଧୋଇନେବା

ଆ.ରୁବ୍‌ ଆଦେବ୍‌—ଝି. ଧୋଇ ଘରକୁ ନେବା

ଆ.ରୁଡି(ଲି)—କି. ଲଗିବା, ନିଜ ଉପରେ ନେବା, ନିୟୋଜିତ ହେବା

ଉ: ଲୋକ ଲଟା ଶୁଟିରେଣ୍ଡୁ ଆ.ରୁଡି(ଲି)ଆକାନା - ମୁଁ ଲଟାଶୁଟି କାମରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛି

ଆରେ—ବ. ଆଠ (ସଂଖ୍ୟା)

ଆରେ.ଲ୍—କି. ପାଣି ଛୁଟିବା, ପାଣି ବାହୁବା

ଉ: ଡେଇଁ ଡେଇଁ ଆରେ.ଲ୍ ଆଣ୍ଡେଇମେ - ଖାଲିରୁ ପାଣି ବାହୁ ଶୁଣାଇ ଦିଅ

ଆରେଲ୍—ବ. କରକା ପଥର, କୁଆ ପଥର

ଆ.ଲ୍—ବ. ଉତ୍ତାରଣ, ଶବ୍ଦସ୍ବର

ଆଲା—ବ. ହୃତ, ହୃଦା, ବନ୍ଧାଅଡ଼

ଆଲା—ବ. ଶାର

ଆ-ଲା—ବ. ଗୁଡ଼ିଦେବା

ଉ: ହୁଆ-ଲା—ଆସମେ—ତାକୁ ବାଟ ଗୁଡ଼ି ଦିଅ

ଆ.ଲ୍.ଉ—କି. ଛନ୍ଦିବା, ଗୋଳମାଳିଆ କରିବା

ଉ: କାଥାଦ ଆଲମ ଆ.ଲ୍.ଉଆ - ବିଷୟକୁ ଗୋଳମାଳିଆ କରନାହିଁ

ଆଲାଂ—ବ. ସ୍ବର, ଧ୍ବନି

ଉ: ଆମାଂ ରଲ୍ ଆଲାଂଦ ହେଲେମ୍ ରେଆ - ଭ୍ରମର କଥା ସ୍ବର ସୁମିଷ୍ଟ ଅଟେ

ଆ.ଲ୍.ସ୍—ବ. ବିରକ୍ତ. କି. ବିରକ୍ତ କରିବା, ରଗାଇବା

ଆ.କ୍—ବ. ଆକ୍ର

ଆଲଥ—ବ. ଆଲୋକ, ଆଲୁଅ

ଆଲଥ—ଅ. ନାହିଁ (ନାସ୍ତିବାଚକ)

ଉ: ଆଲଥ ଆ—ଆମ୍ - କରନାହିଁ / ଯାଆନାହିଁ

ଆ.ଲ୍.କା.ଉ—କି. ଧୋକାଦେବା, ବାଧାଦେବା

ଉ: ଆଲମ୍ ଆ.ଲ୍.କା.ଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀ - ମୋତେ ଧୋକା/ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ

ଆଲ୍.କା.ଉ—ବ. ଆଲ୍.କା.ଉ, ପିଟ୍, (coal tar)

ଆଲ୍.କା.ଉ—ବ. ଭିନ୍ନ

ଉ: ଆମା—ରଲ୍ ଦ ଲଂଡନ୍ ଆଲ୍.ଗା ଗେଆ - ଭ୍ରମ କଥା ମୋ (କଥା) ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ

ଆଲ୍.ଗା—କି. ବଂ. ସହଜ, ସହଜିଆ

ଉ: ରଲ୍ ଜଂ ଦ ଆଲ୍.ଗା ଗେଆ - କହୁଦେବାଟା ସହଜ ଅଟେ

ଆଲ୍.ଗା—ବ. ଅଲଗା, ଗୋଡ଼ରେ ନଢରେ ଲଗାଇବା ନାଲି ତରଳ ଜିନିଷ

ଆଲ୍.ପିନ୍—ବ. ଆଲ୍.ପିନ୍

ଆଲ୍.ମା.ବି—ବ. ଆଲ୍.ମା.ଗ

ଆ.ଲ୍.ମା.ଲ—ବ. ଅନୁସମ୍ପର୍କରୂପ, କି. ଏପାଖ ସେପାଖ ହେବା ବଂ. ଗୋଳମାଳ

ଉ: ଆ.ରୁରେ ଆ.ଲ୍.ମା.ଲ୍. ରକାବ୍ ଆକାନା - ଗାଁରେ ଗୋଳମାଳ କଥା ହୋଇଛି

ଆଲ୍.ମା.ଲ୍.ଉ—କି. ଗୋଳମାଳିଆ କରିବା

ଉ: ଜିନିଷକ ଜିଅ.ଲ୍.ମା.ଲ୍.ଉ ରୁବାଅକାନା - ଜିନିଷମାନ ସବୁ ଗୋଳମାଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି

ଆଲ୍.କା.ଡି—ବ. ଜମି, ଜମି

ଆଲ୍.କା.ଡି—ବଂ. ବେପସନ୍ କଥା, ଉପହାସକର କଥା

ଉ: ଆଲ୍.କା.ଡି ରଲ୍ ଆଲ୍.ରଲ୍.ଆ - ବେପସନ୍/ଉପହାସକର କଥା କହୁ ନାହିଁ

ଆଲ୍.ବି.ଲ୍—ବଂ. ପ୍ରଶସ୍ତ, ସୁଖବାସ୍ତବ

ଉ: ନଆଁଦ ଆଲ୍.ବି.ଲ୍ ବିଲ୍ ବିଲ୍ କାନା - ଏହା ପ୍ରଶସ୍ତ ଶୁଣା ଅଟେ

ଆଲ୍.ସୁ.କା.—ବ. ମୁମୂର୍ଷୁ ଅବସ୍ଥା, ବଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ

ଆଲ୍.ସୁ.—କି. ସମର୍ପିଦେବା - ସବୁ ଦାୟିତ୍ବ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେବା

ଉ: ମା.ବା.ହା.ଉରେ ଓଲା—କାଥା କ ଆଲ୍.ସୁ. ଆକା.ଆ—ବଡ଼ବୋହୁ ହାତରେ ଘରର ଯାବତ୍ତାସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପି ଦେଇଛନ୍ତି

ଆଲ୍—ବ. ଜିଭ

ଆଲ୍.ବା.ଉ—ବ. ଜିଭ ଘା

ଆଲ୍—ସ. ଆମେ ଦୁହେଁ

ବ (ଓ) ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର

ଆ.ଓ.ହା. (ଆବହା)—ବଂ. ବେକାର, ଅର୍ଥହୀନ

ଉ: ନଆଁଦ ଏଝେନ୍ ଆ.ଓ.ହା. କାଥାକାନା - ଏହା ଅର୍ଥହୀନ କଥାଅଟେ

ଆର୍ତ୍ତଶା.ର୍ତ୍ତ—କି. ବଚଳତ ହେବା, କି.ବଂ ଅକାବୁକା ହେବା
 ଉ: କା.ମି କାମି. ତେଜ ଆ.ର୍ତ୍ତଶା.ର୍ତ୍ତ ଏନା - କାମ କରି କରି
 ବଚଳତ ହେଲି
 ଆର୍ତ୍ତବାଚ—ବ. ଅସ୍ଥାନ, ହାନି, ଉ:ତା.ରୁ ଆର୍ତ୍ତବାଚରେଜିଜ୍ଞାସ୍
 କେଦେୟା - ବାବୁ ମୁଁ ଅସ୍ଥାନରେ ପାଇଲି
 ଆ.ର୍ତ୍ତଶା.ର୍ତ୍ତ—କି. ଉଲଜନା ବଞ୍ଚିତ, ବ. ବାଧା
 ଉ: କା.ମିରେଜି ଆର୍ତ୍ତଶା.ର୍ତ୍ତ ଏନା - କାମରେ ମୁଁ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇଛି
 ଆ.ର୍ତ୍ତ.ରାଆ.ଉର୍ବ—କି.ବଂ ପାଟିରୁଣ୍ଡ, କି. ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରିବା
 ଆ.ର୍ତ୍ତସାନ୍—ବ. ଅବସର, ଫୁରସତ୍
 ଉ: ଲିତଂବାଞ୍ଜି କାମିଜନ୍ତ ଆ.ର୍ତ୍ତସାନ୍ ଏନା - କାମରୁ ଏବେ ମୁଁ
 ଫୁରସତ ପାଇଲି
 ଆ.ର୍ତ୍ତହା—କି. ଅନାହତ, ବେକାର, ଅକସ୍ତାତ
 ଉ: ଉନ୍ନତ ଆ.ର୍ତ୍ତହା.ରେ ହୁକୁ—ଆସୁ - ସେ ଅନାହତ ଭାବେ
 ହଠାତ୍ ପହଞ୍ଚିଯାଏ
 ଆ.ର୍ତ୍ତ.ପାପା—କି.ବଂ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଜୋରରେ ଚିତ୍କାର
 ଉ: ଅନାତଳା—ହୁଲ୍ ଆର୍ତ୍ତ.ପାପାକ ରା—ଏସୁ। - ସେ ବରର
 ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖରେ ଜୋରରେ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି
 ଆସ୍ତକତ—ବ. ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ
 ଉ: ଆସ୍ତକତ ଗେଜି ଆସ୍ତ(କ)କା.ଉ ଏବା - ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ
 କରୁଅଛି
 ଆସ୍ତକତରୁର୍ତ୍ତ(ରୁଆ.)—ବ. ଶକ୍ତିକ ବେମାର, ଶକ୍ତିକ ଜ୍ୱର
 ଉ: ଆସ୍ତକତ ରୁର୍ତ୍ତ। ହୁଏ ବରଥ ଆ—କାନା ? - ଶକ୍ତିକ ଜ୍ୱରକୁ
 ତରୁଅଛ କି ?
 ଆସ୍ତକାସ୍—କି.ବଂ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ହେଉ, ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ
 ଆସନ୍—ବ. ଆସନ, ଗହ, ପଦ୍ମ
 ଆସ୍ତବ—ବ. ଆସକା, ବୈଠକ
 ଆସ୍ତଲା—ବ. ସଂଗଠନ
 ଆସ୍ତଲ୍—କି.ବଂ ସହକ, ଅସଲ, ମୁଖ୍ୟ
 ଆସ୍—କି. ଆଶା କରିବା

ଆସା—ବ. ଆଶା
 ଆସାତ୍ବରା—ବ. ଆସାତ୍ ମାସ
 ଆ.ସା.ଡ଼ିଆ—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଲଟି, ଯାହାର ଫଳ
 ଆସାତ୍ ମାସରେ ଫଳେ
 ଆ.ସାଲି.ଆ—ବ. ଅଲସ, ଅରୁଚି
 ଆସାଂ—ବ. ଅଲସି
 ଆସାଂଉସୁ—କି. କାମକରିବାରେ ବରୁଣ, ଲଜ୍ଜାହୀନ
 ଆସାଏ—ବ. ଉତ୍ତରୀୟ ମାଛ
 ଆସାଏଂଲତ—କି. ଉତ୍ତରୀୟ ମାଛର ଅଣ୍ଡା (ମଳକରିବା)
 ଆସେ-କ୍ ତସେ-କ୍—ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ
 ଆସ୍ତାବଲ୍—ବ. ଅଶ୍ୱଶାଳ
 ଆସ୍ତପାସ୍—ବଂ. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ପଡ଼ୋଶୀ, କି. ଦବାଇ ଦେବା
 ଉ: କାଥାକୁ ଆସ୍ତପାସ କେ-ଦୁଆ - କଥାକୁ ଦବାଇ ଦେଲେ
 ଆସ୍ତାଭରସା—ବ. ଆଶାଭରସା, ସାହାଯ୍ୟ
 ଆସ୍ତାସ୍ତପି—ବ. ଅସର୍ପି
 ଆସ୍ତସ୍ତସ୍—ବ. ଶରଣ ପଶିବା
 ଆସ୍ତମି—ବ. କୈତ୍, ଦୋଷୀ
 ଆସ୍ତାପା.ତ—ବ. ଗର୍ଭବତ୍
 ଆ.ସୁଲ୍—କି.—ପୋଷିବା, ପୋଷିହେବା
 ଆ.ସୁର୍—ବ. ଅସୁର, ସଞ୍ଚୁକ୍ ।
 ଆସେନ୍—କି. ବୁଲାଇବା. ଦେଖାଇ ଆଣିବା
 ଆସେନ୍ ଦା—ବ. ବିବାହ ଉତ୍ସବର ଏକ ଅଂଶ - ଏହି
 ଅବସରରେ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ସହୃଦ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି
 ଆ.ସୁଲ୍.ଦୁକ୍ତ—କି. ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଆଇବା, ପୋଷିବା
 ଆ.ସୁଲ୍.ଦହ—କି. ପୋଷି ରଖିବା
 ଆ.ସୁଲ୍.ବାଲା—କି. ପାଳନ, ପୋଷଣ କରିବା, ପୋଷ୍ୟ
 ଆ.ସୁଲ୍.ସାଙ୍ଗେ—କି. ଜୀବକା ନିବାହ କରିବା
 ଆସୁଲ୍.ହାସ—କି. ପ୍ରାପ୍ତ ବସୁସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରି
 ବଢ଼ାଇବା
 ଆସ୍ତତ୍—ବ. ଗୁପ୍ତ, ଆଦୃଆଳ
 ଆସ୍ତା—ଅ. ଅହ, ସହାନୁଭୂତି ସୂଚକ

ଉ: ଅହା, ଦେବଦସ୍, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକାନାୟ - ଅହ, ତାହାର

କ ଦୁଃଖ ହୋଇଛି, ସେ କାନ୍ଦୁଛି

ଆହୁ—ବ. ଆହୁତ, ଝି. ଆହୁତ ହେବା

ଆହାକା.ଉ—ଝି. ଖରାବେ ଧଇଁ ଘଇଁ ହେବା, ଧୁଆଁରେ

ହୁଡ଼ିବଡ଼ାଇବା

ଆହା—ଝି. ନଜର ଲାଗିବା, ମୋହ ଯିବା

ଆହା—ବ. ଶରୀର ନଜର ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ଆହାନା.ଉ—ଝି. ଯଦିବନ୍ଧ ବାହାରିବା, ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବା

ଆହାରୁ—ବ. ପୋଷଣ, ବନ୍ଧ

ଆହାରୁ—ବ. ଖାଦ୍ୟ, ଶୟ୍ୟ

ଉ: ଅହାରୁ ଛାମୁଛା, ସେନ୍‌ଲେନା - ଖାଦ୍ୟ/ଶୟ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରାନରେ

ସାଇଥିଲି

ଆହାଲ୍ ଆହାଲ୍—ଝି. ବଞ୍ଚି ଉଦ୍‌ଭବିଆ, ଭୟଙ୍କର, ଅସହ୍ୟ

ଉ: ଆହାଲ୍ ଆହାଲ୍ ରେଜେକ୍ଟ ଦିନ ସେଟେରୁ ଏନା - ଅସହ୍ୟ

ଅସ୍ତବ ଦିନ ପହଞ୍ଚିଲି

ଆହା.ଲ—ବ. ଲହର, ରଖି ତରଙ୍ଗ, ତେଜ

ଉ: (୧) ରମିଲ୍ ଆହା.ଲ. - ମେଘ ଲହର (ମାଳା)

(୨) ସିରୁ* ଆହା.ଲ. - ଖରାବ ତେଜ

(୩) ବିଲ୍‌ଲି ଆହା.ଲ. - ରଖି ତରଙ୍ଗ

ଇ

ଇ—ଅ. ଇ ବସ୍ତୁସ୍ୱାସ୍ତକ, ବେଦନାସ୍ତକ, ଅଧରତାସ୍ତକ ଅବ୍ୟୟ

ଉ: ଇ ଉନ୍‌ମାସ୍‌ଲ୍‌ଲ୍‌ ସେ ଆ - ଇ ଏଡ଼େଟାଏ କରେ

(୨) ଇ, ଆ.ଡି.ବି.ଏମ୍. ହା.ପୁ ଅବକାଶିଆ - ଇ ମୋତେ

ବହୁତ ଜୋରରେ ବ୍ୟାଧି କରାଇଲି

ଇଉରୁପ୍—ବ. ଇଉରୋପ

ଇକ୍‌କ୍ରମ୍—ଝି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର

ଇକା.—ବଞ୍ଚି. ଛମା, ଝି. ଛମାଦେବା

ଇକା.ଇକ—ବ. ଛମାଶାଳି ସ୍ତମ୍ଭବ

ଇକା.ତେ—ଅ. କ ହେଉ

ଇ—କାନ୍—ବ. ଛମା ଦେବାବାଲ

ଇକା.କାୟ—ଝି. ଛୁଡ଼ିଦେବା, ଛମା କରିବା

ଇକଲ୍ ପିକଲ—ବ. ଅଶାନ୍ତ, ଚଞ୍ଚଳ, ହୃନ୍ତସନ୍ତ, ଦୁଃଖଦାୟୀ

ଝି. ଦୁଃଖଦେବା, ବିରକ୍ତ କରିବା

ଉ: ମି—ଆଲମ୍‌ ଇକଲ୍ ପିକଲ୍ ଇଜ୍ଜା - ଛୁଡ଼ି, ମୋତେ ଦୁଃଖ/

ବିରକ୍ତ କରାଅ ନାହିଁ

ଇକ.ଲ୍‌ପକଲ୍—ଝି. ଝଟକା ଝଟକ କରିବା, ଖୁଦାଖୁଦ କରି

ରଖିବା, ଉ: ଠେକାରେ ଇକ.ଲ୍‌ ସକଲ୍ ହୁଜୁୟ୍ ପେରେକ୍

କାଦ୍‌ଆ - ଖୁଦା ଖୁଦ ହଲ ହଲ କରି ପାଣ୍ଡୁଆରେ ଧାନ ପୁରାଇଲ

ଇଖା—ଅ. କିନ୍ତୁ

ଇଖାନ୍—ଅ. ଅଥଚ୍

ଇଗଲ୍ ତେଣେ—ବ. ଇଗଲ ପକ୍ଷୀ

ଇଲେ ଅଗଲ—ଝି. ବଞ୍ଚି. ଗୋଲମାଲିଆ, ଝି. ଗୋଲମାଲିଆ

କରିଦେବା, ଏପାଖ ସେପାଖ କରିଦେବା

ଉ: ସାକାଉ ଦହ ଜିଜିଷ ଏମ୍‌ ଇଗଲ ଅଗଲ୍‌ରଦ୍ କା-ଦ୍‌ଆ -

ସଲ୍‌ଜିତ ଜିଜିଷ ତୁମେ ଏପାଖ ସେପାଖ/ଗୋଲ୍ ମାଲିଆ କରିଦେଲ

ଇଂଗର ଅଂଗର—ବ. ଆଟରେ ତଳିକା, ଆଟ ଦେଖାଇବା

ଉ: କଲାଟା ନଣ୍ଡେ ଇଂଗର ଅଂଗର ବାଲାୟ କାନାୟ - ପୁରୁଷଟା

ଏଠାରେ ଆଟ ଦେଖାଇ ବୁଲୁଛି

ଇଂଗୁଲ୍‌—ବ. ଇଂଗୁଳ

ଇଂଗୁଲ୍—ଝି. ବିଡ଼ିବା, ପକ୍ଷୀ ଦେବା, ଶୁଖିବା

ଉ: ଗୁଲ୍‌ ଇଂଗୁଲ୍ ଏମ୍‌ - ପରୁଷ ବିଡ଼ି/ପକ୍ଷୀ କରି ନିଅ

ଇଂଗୁଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଶାଗ

ଇଂଗୁହାକୁ—ବ. ଶଙ୍ଖୁଡ଼ି ମାଛ

ଇଂଗୁ ବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଫୁଲ

ଇଂଗୁଦାରେ—ବ. ଜେ. ଉଆଦଲ (ଗୁଲ୍‌କାଗାୟ ଔଷଧ ଲତା)

ଇଂଗୁ କାକିତ୍‌ତେଦ—ବ. ପାଣିରେ ରହୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ପୋକ

ଇନ୍‌ଅ—ଝି. କଳଙ୍କି ଲାଗିବା

ଉ: ମେଣ୍‌ହେଉ ଇନ୍‌ଏନା - ଲୁହାରେ କଳଙ୍କି ଲାଗିଛି

ଇ.ଜ୍—ବ. ମଲ, ବିଷ୍ଣୁ, ଝି. ମଲତ୍ୟାଗ କରିବା

ଇନ୍‌ ଆଡ଼ଅ—ବ. ମଲମୂତ

ଇନ୍‌ଉରୁ—ବ. ଗୋବର ଉର୍ଦ୍ଧର

ଇକ୍ ଅଞ୍ଜ କଥ—ବ. ମଳ ବାହାରିବା
 ଇକ୍ ଅଞ୍ଜ କଥ—ବ. ମଳବ୍ୟାସ ଜନିତ କଷ୍ଟ ସଦୃଶୀ ଲାଗିବା
 ଇକ୍ କ. ହ—ବ. ଇକ୍ କନ
 ଇକ୍ ମାହାଲ—ବ. ଇକ୍ ମାଲ
 ଇକ୍ ଲସ—ବ. କଚେଷ୍ଟ, ବିଷ୍ଣୁଲସ
 ଇକାଗ—ବ. ଇକାଗ
 ଇକ. ହାବ—ବ. ନାଲିସ୍ କରବା
 ଇକା. ଗୁପାଟା—ବ. ଜମିର ପଟା, ବି. ଜମିର ପଟାନେବା
 ଇକା. ରଦାରୁ—ବ. ଜମିର ପଟାନେବାବାଲ, କରଦାତା, ପ୍ରଜା
 ଇକା. ଦାରି—ବ. ଜମିର ପଟା, ବି. ଜମିକୁ ପଟାରେ ନେବା
 ଇକ୍ ଅ. ~ —ସ. ମୋର
 ଇକ୍ (ଇଂ)—ଏକବଚନ, ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ—ମୁଁ
 ଇକ୍ ଇକ୍—ପୁରୁଷ ବାଚକ ସଂଜ୍ଞାମ, ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ଏକ ବଚନ
 ସମ୍ବନ୍ଧ କାରକ - ମୋର, ସେ
 ଇକ୍—ବ. ଇକ୍ (ଫୁଟର ୧୨ ଖଗରୁ ଏକ ଖଗ)
 ଇକ୍ ଇ—ବ. ଇକ୍ ଇ
 ଇକ୍ (ଇଂ) ରେନ୍ (ଇନ୍)—ସଂଜ୍ଞାମ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ଏକ ବଚନ
 ସମ୍ବନ୍ଧ କାରକ—ଆପଣାର, ମୋର
 ବି. ଆପଣାର ହେବା, ଇକ୍ - ମୁଁ, ମୋ
 ରେନ୍ (ଇନ୍) - ର, ସମ୍ବନ୍ଧ କାରକର ବିଭକ୍ତି
 ଇକ୍ କ. ପଟକ. —ବି. ବି. ହାତୁଡ଼ା (କାମ, ପରିଶ୍ରମ)
 ଇଟା.—ବ. ଇଟା (brick)
 ଇଟା. ଷ. ଟି—ବ. ଇଟା ଷଟି
 ଇଟା. ଓଳା ~ —ବ. ପକ୍କା ଘର, ଇଟାଘର
 ଇଠୁଲ. ଦ—ବ. ପିପୁର ଦୁଇ ପାଖ ଅଂଶ, ଚୁଲି ତଳ ବା
 ଗୁରୁ ମୁଣ୍ଡଲ - ମାହା ଉପରେ ହାଣ୍ଡି ରଖାଯାଏ
 ଇଡ଼ି—ବ. ଗୋଇଁ
 ଇଲ୍ ଶଲ୍—ବି. ବି. ଶ୍ରେକୋକ ଠିକ୍ ନ କହୁବା
 ଇଣିକ୍—ବି. ଲିଖିକା, ଗୁଳଦେବା
 ଇଂ: ସେକେଲ ଇଣିକ୍ ମେ - ନିଆଁ ଲିଖିକ ଦଥ

ଇଣ୍ଡୁ—ବ. କାନ ଗୁଆ, କାନର ମଲଲ
 ଇଡ଼ିକ୍—ବି. ଅଣି ମଲିବା
 ଇଡ଼ିଗୁଡ଼ି—ବି. ଅବହେଳା କରିବା, ଆଦେଶ ଲାଞ୍ଜନ କରିବା
 ବି. ବି. କାମୁଡ଼ାପୁବକ
 ଇଡା.—ବ. ଖନ, ମଞ୍ଜି, ସନ୍ତାନ
 ଇଡା. ଦ—ବ. ଉଡ଼ିଷ୍ଟ
 ଇଡା. ଦ୍ଵାକା—ବ. ଅଇଁଠା ଶୁକ
 ଇଡା. ନ—ବ. ମଞ୍ଜି ଯୋଗ୍ୟ
 ଇଡା. ଅମେନ୍—ବି. ବି. ମଞ୍ଜି ସଂଗ୍ରହ, ବି. ମଞ୍ଜି ସଂଗ୍ରହ
 କରବା
 ଇଡା. ଗୁରୁ—ବ. ମଞ୍ଜି ଯୋଗ୍ୟ ପଦାର୍ଥ, ବି. ମଞ୍ଜି ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ
 ହେବା
 ଇଡିକ୍—ବି. ନଖରେ ଚିମୁଟିବା, ଚିମୁଟିବା
 ଇଡି—ବ. ଶେଷ
 ଇଡିହାସ—ବ. ଇଡିହାସ
 ଇଡିଲ—ବ. ଚର୍ଚ୍ଚି, ମୋଟା, ବି. ମୋଟା ହେବା
 ଇଡିଲ୍ ଗୁଆଲ—ବ. ଚର୍ଚ୍ଚିଦାର, ଚଳଣିଆ, ମୋଟା
 ଇଡିଲ୍ ଅନ୍—ବି. ମୋଟା, ଧନ, ପୁଅଲ, ଚର୍ଚ୍ଚିଦାର
 ଇଡି—ବି. ମଣେଇବା, ଅଭ୍ୟାସ କରିବା
 ଇଡି-ବି—ବି. ସିନ୍ଦୂର କନ୍ୟା କପାଳରେ/ସିନ୍ଦୂରରେ ବୋଲି
 ଦେବା, ଲଗାଇ ଦେବା
 ଇଡିନ୍—ବି. ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିବା
 ଇଡିନ୍ ଅସ୍ଥଳା—ବ. ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର (Training Centre)
 ଇଡିଦ୍ଵାସ୍ତା—ବ. ନିୟମିତ ବିବାହ
 ଇଡିଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ଵର ବାସ୍ତଲ—ବ. ନିୟମାବଳୀରେ ବିବାହ
 (୧) ସାନ୍ତାଳ ବିବାହରେ ବିବାହ ବେଳେ ପୁଅ ଝିଅର କପାଳରେ
 ସିନ୍ଦୂର ବୋଲିଦେଇ ଥାଏ । ଏହା ହେଲେ ତାଙ୍କର ବିବାହ
 ସମର୍ପିତ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି
 (୨) ଜବରଦସ୍ତ ସିନ୍ଦୂର ବୋଲି ବେନିସ୍ତମ ଅଟେ
 ଇଥର—ବ. ଇଥର
 ଇଥୁ—ବ. ଅସତ୍ୟ, ମିଛ

ଇଦ୍—ବି. ଇଦ୍, ମୁସଲମାନଙ୍କ ଷବ୍ଦ
 ଇଦ୍—ବି. ଇଦ୍, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ଥଳ
 ଇଦ୍—ଫି. ନେଇଯିବା, ଦେଇଯିବା
 ଇଦ୍—ଖୁ—ଫି. ନେଇଯିବା ଦୁର୍ଗ ଦେଇଆସିବା
 ଇଦ୍—ଅଟ—ଫି. ନେଇ ପହଞ୍ଚିବା
 ଇଦ୍—ଧୁଲି—ବି. ପିଲଙ୍କ ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ
 ଇଦ୍—ଫି. ନେଇ ପକାଇ ଦେବା,
 ଇଦ୍—ଫି.ବି. ସମ୍ଭବତ, ତାହା ସତ ହେବାର ଆଶା,
 ହୋଇପାରେ ...
 ଇଦ୍—ଅଦ୍—ଫି.ବି. ଦରଖିଷ୍ଟ ଆ କାମ
 ଇଦ୍—ଅଦ୍—ଫି.ବି. ମୋଟାସୁଲକାସୁବାଲ
 ଫି.ବି. ସୁଲକାସୁ ହେଉ ଧୀରେ ଧୀରେ
 ଗୁଲିବା
 ଇନ୍—ନିର୍ଦ୍ଦାରକ - ଏତିକି, ଏତେ, ଏହାପରି, ସେହି
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ଏତିକି ଟିକେ
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେହି ଟିକେ, ସେତିକି
 ଇନ୍—ତାହା—ସଂ. ତାପର
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଇନ୍—ବି. ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ
 ଇନ୍—ସଂ. ସେ ଦୁହେଁ
 ଇନ୍—ବି. ଅନ୍ତର—ବି. ଅସତ୍ୟ, ବଢ଼ିଆ, ଫି.ବି. ଅସତ୍ୟ
 ଜଙ୍ଗଲ, ମୂର୍ଖଙ୍କପରି କଥାବୁଝା
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ଗିଳିବାରେ କଷ୍ଟ, ତଣ୍ଡିରେ ଠାକ
 ଠାକ ଯିବା
 ଇନ୍—ବି. ଦୃଢ଼ପିଣ୍ଡ
 ଇନ୍—ବି. କଲିକା
 ଇନ୍—ବି. ଫୁସ୍ ଫୁସ୍
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେ ସମୟକୁ
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେତେବେଳକୁ

ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେତେବେଳେ
 ଇନ୍—ସଂ. ତାହା, ସେଇଆ
 ଇନ୍—ସଂ. ସେତିକି
 ଇନ୍—କାତେ—ସଂ. ତହୁଁ, ତାହାପରି, ଫି.ବି. ତାହା ପରେ
 ହେବା
 ଇନ୍—କାତେ—ସଂ. ସେଠି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ
 ଇନ୍—କା.ନି.—ସଂ. ସେପରି
 ଇନ୍—କା.ନି. ହଲଦ ବାଞ୍ଛା ହେଲ୍ ଆକାଦ କଥା - ସେପରି
 ଲୋକ ଦେଖିନାହିଁ
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ସେତିକି ହିଁ
 ଇନ୍—କା.ନି.—ଫି.ବି. ସେତିକି ଆଉ
 ଇନ୍—କା.ନି.—ଫି.ବି. ସେପରି ହେଉଁ ହେଉଁ
 ଇନ୍—କା.ନି.—ଫି.ବି. ସେପରିକା, ଫି.ବି. ସେମିତି
 ପ୍ରକାରର
 ଇନ୍—ମେନ୍—ଫି.ବି. ସେହେତୁ
 ଇନ୍—ଲୋକା—ବି. ସେହିପରି, ସେହିପ୍ରକାର
 ଇନ୍—ଲୋକାତେ—ଫି.ବି. ସେ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାରରେ
 ଇନ୍—ଲୋକାନ୍—ବି. ସେହିପ୍ରକାରର
 ଇନ୍—କି—ସଂ. ସେମାନେ
 ଇନ୍—ନିଷ୍ପତ୍ତିବାଚକ ସଂ. ସେହି ତ
 ଇନ୍—ସଂ. ଏତିକି
 ଇନ୍—ପେଲ୍—ବି. (ଇଂ) ଇନ୍—ପେଲ୍
 ଇନ୍—କିଆରି—ବି. (ଇଂ) ଇନ୍—କିଆରି
 ଇନ୍—ଫୁଲୁ—ବି. ଇନ୍—ଫୁଲୁ ଏହା ରୋଗ
 ଇନ୍—ଦର୍ଦ୍ଦ—ବି. ଇନ୍—ଦର୍ଦ୍ଦ
 ଇନ୍—ଦର୍ଦ୍ଦ—ବି. ଇନ୍—ଲୋକ
 ଇନ୍—ଦିନ—ସଂ. ସେହିଦିନ
 ଇନ୍—ଦାର୍ଦ୍ଦ—ସଂ. ପ୍ରାୟ ସେତେବେଳକୁ
 ଇନ୍—ଦାର୍ଦ୍ଦ—ଫି.ବି. ଏପାଖି ସେପାଖି, ଏପାଖି ସେପାଖି
 ଇନ୍—ଫି.ବି. ଏହିପାରି, ଏହି ପାଖରେ
 ଇନ୍—ବି. ତାର

ଇପିଲ୍—କି. ମାରିବା ପାଇଁ ଉଷାଇବା/ଉଦ୍‌ଘୋଷ ଦେବା
 ଇପିସ୍‌କର୍—କି. ବଂ. —ପରସ୍ପରକୁ ଘଷା ମଜା ଦେବା
 ଇପିରୁଦ୍—କି. ବଂ. ବିବାହ ସମୟରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସିନ୍ଦୂର ଦେବା
 ପଟ, ଉଃ କଳାକୁଳ ଇପିରୁଦ୍ କହୁଁ ବାଞ୍ଛା ଡାହେଁଲେନା —
 ବର କନ୍ୟା ବିବାହ ସିନ୍ଦୂର ଦେବା ସମୟ ବେଳେ ନ ଥିଲି
 ଇସୁଡ୍—କି. ସିନ୍ଦୂର ଦେବା
 ଇବ ଅବ (ଇବଅ ଅବଅ)—କି. ବଂ. ବହୁତ ମୋଟା, ହେତୁ
 ଲମ୍ବର ପଥର (ଗୁଲ୍)

ବ. ଅଣ୍ଟା ବ୍ୟଥା ହେତୁ ନଇଁ ନଇଁ ଚାଲିବା, ବ. ଅଧିକ ମୋଟା

ଇମାମ୍—ବ. ଇମାମ

ଇମ୍—ବ. ଏମ୍ ପକ୍ଷୀ

ଇମାନ୍‌ଦାର୍—ବ. ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ଇମାନ୍‌ଦାର

ଇୟା—ଅନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ସ. ହେଉ

ଉଃ ଇୟା ଆଞ୍ଜମ୍ ମେ - ହେଉ, ଶୁଣିବ

ଇହୋ—ଅ, ଅହୋ, ଶୁଣ, ଆକର୍ଷକ ଶବ୍ଦ

ଉଃ ଇହୋ ହାପେଡ଼ଙ୍କୁ ଲେନ୍‌ମେ - ଅହେ, ରୁହ, ଠିଆ ହୁଅ

ଇର୍—କି. ଦାଆରେ ଫସଲ / ଘାସ କାଟିବା

ଇରୁକାଡୁର୍—କି. ଫସଲ କାଟି ଏକାଠି କରିବା

ଇରୁଅଡ୍—କି. ଫସଲ କାଟି ବାହାର କରିବା

ଇରୁଗିଡ-ର୍ (ଇରୁଗିଡ୍)—କି. ଫସଲ କାଟି ଶୁଖାଇବା ପାଇଁ
 ଶୁଆଇଦେବା

ଇରୁ—କି. ଛୁଟିବା, ଛୁଆଡ଼ିବା

ଇରୁଅଡ୍—କି. ଗୋବର ପାଣି ଭିତରେ ବାହାରେ ଛୁଟିବା

ଇରଚିତୋଅ—କି. ଚୁନ ପାଣି ଛୁଟି ପୋଛୁ ଅଣିବା

ଇରୁକୁର୍—କି. କାଟି ସାରିବା, କାଟି ଠିକ୍ କରିବା

ଇରୁଆ—ବ. ଇର୍ଷା, ଦ୍ରୋଷ, କି. ଇର୍ଷା କରିବା

ଇରୁଆମ୍‌ଟାଡୁ—କି. କାଟିକରି ଏକାଠି କରିବା

ଇରୁରାକାବ୍—କି. କାଟିକରି ଉଠାଇ ଅଣିବା (ଉଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ
 ବା ଖଲାକୁ)

ଇରାଲ୍—ବ. ଆଠ ସଂଖ୍ୟାବାଚକ

ଇରାଲ୍‌ନାମାହା—ବ. ଅଷ୍ଟମୀ

ଇରାଲ୍‌ଆନା—ବ. ଆଠଅଣୀ

ଇରିଚିକିଚ୍—ବ. ଅଟ୍ଟା ତାମ୍ବା, କି. ଖୁସି ରହୁବା,

ଅଟ୍ଟା ତାମ୍ବା କରିବା

ଇରିଲ୍—ବ. ଶିଳା ବା ଶାଳୀ

ଇରିଲ୍ କଳା—ବ. ଶିଳା

ଇରିଲ୍ କୁଳି—ବ. ଶାଳୀ

ଇରୁ—କି. ଧାନକଟା କରିବା

ଇରୁ—ଆଞ୍ଜ—କି. ଧାନ କାଟିବ

ଇରୁ—ଅଲେ—କି. ଧାନ କାଟିବୁ

ଇରୁ—କାନାଞ୍ଜ—କି. ଧାନ କାଟୁଛୁ

ଇରୁ—କାନାଲେ—କି. ଧାନ କାଟୁଥିବୁ

ଇଲି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶ୍ୟ୍ୟ (ବାଜର ଜାଗା)

ଇଲ୍—ବ. ପର (feather) ପକ୍ଷ

ଇଲ୍‌ସି ହାକୁ—ବ. ଇଲ୍‌ସି ମାଛ

ଇଲ୍‌ନ୍—ବ. ଔଷଧ

ଇଲ୍‌ଦ୍—କି. କାଦୁଅ ଦ୍ୱାରା ମୁଦିବା

ଇଲ୍‌ଆ.ନ୍—ବ. ପରଖିବା

ଇ.ଲ.ମ୍—ବ. ଇନାମ, ପୁରସ୍କାର

ଇସ୍‌ଡୁର୍—ବ. ଇଶ୍ବର

ଇସ୍‌ଡୁର୍‌ମୁଲ୍—ବ. ଇଶ୍ବରମୂଳ ଔଷଧି ଗୁଳ୍ମ

ଇସ୍‌କର୍—କି. ଘସିଦେବା, massage ମାଲିସ୍ କରିବା

ଇସ୍‌କୁଲ୍—ବ. ସ୍କୁଲ

ଇସ୍‌ଡ଼ା—ବ. ଇନ୍ଦ୍ରୀୟ

ଇସ୍‌ଡାହା.ର—ବ. ଇନ୍ଦ୍ରାହାର, ବିଜ୍ଞାପନ

କି. ଇନ୍ଦ୍ରାହାର ବାହାର କରିବା

ଇସ୍‌ଡାହାର୍‌ନାମା—ବ. ଇନ୍ଦ୍ରାହାର୍‌ନାମା

ଇସ୍‌ଡିର—ବ. ଇସ୍ତୀ

ଇସ୍—ବିସ୍ମୟଦୋଷକ ଶବ୍ଦ. - ଅହଃ

ଇସ୍‌ପାହ—ବ. ଇସ୍ତାହ

ଇସି—ସଂଖ୍ୟାବାଚକ - କୋଡ଼ିଏ

ଇସି—ବି. ଲଙ୍ଗଲର ଦଣ୍ଡା, ଭଣି

ଇସିନ୍—କି. ରନ୍ଧନ କରିବା, ପାଚିବା, ସିଦ୍ଧହେବା

ଇସିନ୍ତୁଲା ~ —ବି. ରୋଷାଇ ଘର

ଇସ୍ତେସନ୍—ବି. ଶ୍ରେୟନ

ଇସ୍ତବ୍—ବି. ଖୋସିତ ହେବାବାଲା, କି. ଖୋସକରିବା

ଇସା.ରା.—ବି. ଇଞ୍ଜିର, ଇସାରା, କି. ଇଞ୍ଜିର କରିବା

ଇସିନ୍ ବା.ଲତ—କି.ବି. ଅଧିକ ସିଦ୍ଧ ହେବା, ଅଧିକ

ସିଦ୍ଧିହା

ଇସିୟା ~ —ବି. କୋଡ଼ିଏ

ଇସିଲ୍—କି.ବି. ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇବା, ଦାନ୍ତ ରଖିବା

ଇସିଲ୍‌ଇସିଲ୍—କି.ବି. ଦାନ୍ତଦେଖାଇ ଦେଖାଇ

ଇସିଲ୍‌ସାମେଲ୍—କି.ବି. ଦାନ୍ତଦେଖାଇ ହସିବା

ଇସିଲ୍‌ସିଲ୍‌କୁସ୍—କି. ହସିବା, (ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇ ମୁହଁ ବନ୍ଦ

କରି ହସିବା)

ଇଃ—ଅ. ଅହଃ

ଇଃ ଇଃ—ଅ. ହୁ, ହୁ କରିବା

ଇହ୍‌ଇହ୍ (ହହହ)—କି.ବି. ଖିଲିଖିଲି ହସିବା

ଇଶ୍‌ରୁଲ୍ ଗୁଣ୍ଡୁଲ୍—କି.ବି. ଟିକନିଖି ସଠିକ୍‌ରୂପେ

ଇଲ୍‌ଗଲ୍ ଡଲ୍‌ଗଲ୍—କି.ବି. କଷ୍ଟ ସହକାରେ ବଳ ପୂର୍ବକ

କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ

ଇଂଗୁଲ୍—ବି. ଇଂସ୍ତାଲ୍

ଇଂଗୁଲ୍—କି.ବି. ବାହାନାକରି, ଦେଖେଇବା ପଣିଆ

ଉ

ଉଆଁସ—ବି. ଅମାବାସ୍ୟା

ଉଇଲ୍—ବି. ଇଂ will ଉଇଲ୍

ଉକଲ୍—କି. ଓକଲ

ଉକୁ—କି. ଲୁଚିବା

ଉକ୍—ବି. ଲୁଚାଇବା ବାଲ

ଉକୁଉକୁ—ବି. ଲୁଚିବାଲ (ଖେଳ)

ଉକୁଲ୍ ଉକୁଲ୍—କି. ବ୍ୟାକୁଲ ହେବା, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ବି. ବ୍ୟାକୁଲ

ଉକୁଲ୍ ଗୁକୁଲ୍—ବି. ମନଇଚ୍ଛା କରିବା

ଉକୁଲ୍—କି.ବି. ଲୁଚିବାବାଲ

ଉକୁଲ୍—ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ - ଅ. କାହିଁ ?

ଉକୁଲ୍‌ଇଲ୍—ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସ. କାହୁଁ ସେ ?

ଉକୁଲ୍‌ଇଲ୍—ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସ. କାହାନ୍ତି ସେମାନେ ?

ଉକୁଲ୍ ଗୁକୁଲ୍—କି.ବି. ଶୋଇକରି ଅସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା - ଏକଡ଼

ସେକଡ଼ ହେବା

ଉକୁସ୍ ନା ପୁକୁସ୍—କି.ବି. ହଲିବା ନା ଡଳିବା - ମୁତପ୍ରାୟ

ଉକୁସ୍ ପୁକୁସ୍—କି.ବି. ନିଶ୍ଚାସ ଓ ପ୍ରଶ୍ନାସ ନେବା ଆଖିବା

କି. ଅସ୍ଥିର ହେବା

ଉକୁସୁକୁ—କି.ବି. ବହୁତ ମୋଟା

ଉକୁଡ଼ ପୁକୁଡ଼—କି.ବି. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ

ଉଃ ଲେଟ୍‌କା ଉକୁଡ଼ ପୁକୁଡ଼ ତଥା ଏ ଛ, କେଦା - ପିଲଟା ଚଞ୍ଚଳ

କ୍ଷୀର ପିଇଦେଲ

ଉଖୁଲ୍—ବି. ଅଖୋଲ୍ - ଧାନକୁଟିବାର ଗଣ୍ଡି ଯସ୍ତ

ଉଖୁଲତା.ଡି(୧)—ବି. ମୂଷଳ ବା କୁଟିବା ଦଣ୍ଡା

ଉଖୁଲ୍‌ଡେକେ(୧)—ବି. ଉଖୁଲର ଫେନ୍

ଉଖୁଲ୍ ଲୁ(୩)—ବି. ଉଖୁଲର ଉପରେ ଥିବା କୁଟିବା କଣା

ବା ଖାଲ

ଉଖୁଲା.ଉଖୁଲ—କି.ବି. ଉଖୁଡ଼ାଉଖୁଡ଼ି, କି. ଦୋଷ ବାହାର

କରିବା

ଉଖୁଲା.ଜଙ୍ଗ—ବି. ଧାନୁଆ ଲଙ୍ଗା ସଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରେଟ କୋକ

(ଜଙ୍ଗଲରେ ଥା'ନ୍ତି)

ଉଖୁଲାଓ—କି. ଡରାଣ ଦେଖେଇବା

ଉଃ ଉଖୁଲାଓ ଲିପିଜ୍ଞାମ ? ଡରାଣ ଦେଖାଉଛ ? କହୁ କର

ପାରିଲୁ ?

ଉଖୁଲା ଉଖୁଲ—କି.ବି. ପଣ୍ଡା ଚକଟା

ଉଖୁଲା—ବି. ଉଖୁଡ଼ା

ଉତ୍ତମ—ବ. ହଜମ କରିବାର ଶକ୍ତି
 ଉଗନମାନ୍ୟ—ବ. ଅଜଣ୍ଠି, ଝି. ବଦ୍ଧଜମି ହେବା
 ଉଗଲି—ବ. ଚିଆଡ଼ି ଶର
 ଉଗୁରୁ—ଝି. ଗିଲିବା, ଗିଲିଦେବା
 ଉଗୁରୁସୁଣୁଜ—ଝି. ବଂ. ମନ ଧ୍ୟାନଦେଇ, ଦୃଢ଼ତା ସହିତ
 ପିଇବା

ଉଗେରୁ—ବ. ଓଗେରୁ
 ଉଘା.—ବ. ଉହା, ପଲାଇବା ଯନ୍ତ୍ର, (File)
 ଉଂକୁଲ୍—ଝି. ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବା
 ଉକୁଦାନା—ବଂ. ଲୁଗା ଘୋଡ଼ା, ଲୁଗା ଛପା
 ଉକୁରୁକୁ—ଝି. ଲୁଗାଇ ରଖିବା
 ଉକୁରୁକୁ—ବଂ. ଲୁଗାଇବା, ଲୁଟିବା
 ଉଚ—ଝି. ଖସିଯିବା
 ଉଚ୍ଚରୁ—ଝି. ବଂ. ବହୁତ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠି ଉଠି ଯାଇଥିବା
 ଉଚ୍ଚୁ—ବ. ଶଙ୍ଖ, କୁକୁଡ଼ା ମୁଣ୍ଡର ଚୁଲି
 ଉଘୁ.ଲ୍—ବ. ବଦଳି, ସ୍ଥାନାନ୍ତର
 ଝି. ବଦଳି ଯିବା, ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା
 ଉଘୁ.ଲ୍ ନାଘୁଲ୍—ଝି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ବଦଳାଇବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉଘୁ.ରଣ୍—ଝି. ଉତ୍ତାରଣ
 ଉଚ୍ଚେ—ବଂ. ଜ୍ଞାନ, ସାବଧାନ, ବ. ଉଚ୍ଚେ, ଯଥାର୍ଥ, ଠିକ୍
 ଝି. ଉଚ୍ଚେ ହେବା, ସଂସାର ହେବା
 ଉଚ୍ଚେ—ଝି. ବଂ. ଶୁଦ୍ଧିକରଣ
 ଉଚ୍ଚୁରୁଗୁଡ଼—ବ. ବହୁତ ଭଡ଼, ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ, ଠିଆ ହେବାକୁ
 ସ୍ଥାନର ଅଭାବ, ଝି. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା
 ଉଚ୍ଚୁ—ଝି. କହୁଣି ମାରିବା
 ଉଚ୍ଚୁକା—ବ. କହୁଣି ହାଡ଼
 ଉଚ୍ଚୁ—ବ. ନଦୀର ବାଙ୍କସ୍ଥଳୀ
 ଉଚ୍ଛନ୍—ଝି. ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତ ହେବା, ଜଣା ପଡ଼ିଯିବା
 ଉଃ ଆମା—କା.ଇ ଗଟାପାଳା ଉଚ୍ଛନ୍ ଏନା - ଭୂମିର ଦୋଷ
 ଗୁଣାଥାଡ଼େ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଇଛି

ଉଛନ୍—ଝି. ବଂ. ଉଛନ୍ ହେବା, ବରବାଦ୍ ହେବା
 ଉଛବ୍—ବ. ଉଛବ, ଝି. ଉଛବ କରିବା
 ଉଛ.ଲ୍.ଓ—ବ. ବାନ୍ଧୁ, ଝି. ବାନ୍ଧୁ କରିବା
 ଉଛ.ଲ୍. ଉଛୁଲି—ଝି. ବଂ. ଉଛୁଲା ଉଛୁଲି
 ଉଛୁରୁ—ଝି. ବିଲମ୍ବ କରିବା
 ଉଛୁରୁ—ବ. ବିଲମ୍ବ
 ଉଛୁରୁ—ବ. ବୁଦ୍ଧି, ବୁଝାବୁଝି ପୁସକ
 ଉଛୁନାବୁ—ଝି. ବଂ. ନବୁଝି ନବୁଝି
 ଉଛୁଲା.ଓ—ଝି. ଉଛୁଲିବା, ନଷ୍ଟହେବା, ଛଡ଼ ହେବା
 ଉଛାଲ୍—ବ. ଉଛାଡ଼, ନଷ୍ଟ, ଛଡ଼
 ଉଃ ଆ.ଉ ଉଛା.ଲ୍ ଲେନ୍‌ଗାନ୍ ହଲ୍‌କଞ୍ଜିର କଂଆ - ଗାଁ
 ଉଛୁଡ଼ିଗଲେ ଲେକମାନେ ପଲାଇଥାନ୍ତୁ
 ଉଜର—ବ. ଉଜର
 ଉଜୁ—ବ. ବଥ
 ଉଜୁ—ବ. ଓଜନ, ଝି. ଓଜନ କରିବା
 ଉଝା.ଓ—ଝି. ଉଝାଲିବା, ବଂ. ଉଝାଲି
 ଉଞ୍ଜି—ଝି. ବାଟିବା, ବଳିବା (to twist with palm.)
 ଉଞ୍ଜି—ଝି. ଜିଦ୍ କରିବା
 ଉଃ ଲେଟ୍‌ବା ଦ ନୁଲ୍ ନାରିଦ୍ ଏ ଉଞ୍ଜି ଉଞ୍ଜିଅ—କାନା -
 ପିଲୁଟି ଶୀର ପିଇବା ପାଇଁ କୁଁ କୁଁ ହୋଇ ଜିଦ୍ କରୁଛି
 ଉଝା.ଓ—ଝି. ତାଡ଼ି ଉଠାଇବା
 ଉଝା. ଉଝି—ଝି. ତଡ଼ାତଡ଼ି କରିବା
 ଉଝା. ପା.ଟକା.—ଝି. ମନ୍ଦ ବା ଜନମୟ କର୍ମ କରିବା,
 ତରସାର କରିବା, ଭଣ୍ଡନା କରିବା
 ଉଝୁ-ଓ—ବ. ସାମାନ୍ୟ ଉଝ, ମାଟି ଭିତରୁ ସାମାନ୍ୟ ଥିବା
 ଉଠିଥିବା
 ଉଝବୁ—ଝି. ଉଠିବା ବସିବା, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା
 ଉଝା.—ଝି. ଥୁମୁଡ଼ି,ରେ ମାଟିଭଣ୍ଡାରିବା, ପିଙ୍ଗରେ ମାଟିତାଡ଼ିବା/
 ମାରିବା

ଭଟ୍ଟା—କି. ଶିବରେ ମାରିବା

ଭଟ୍ଟ—ବ. ଓଟ

ଭଟ୍ଟି—ବ. ବାରିଶ ଗଛର ଗଣ୍ଡି, ଯୋଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନ

ଭଟ୍ଟିକ—କି. ପିନ୍ଧରେ ଭୁଷିବା

ଭଟ୍ଟିଭଟ୍ଟି—ବଂ. ଟିକିନିଆ

ଭଟ୍ଟୁ ଉଟ୍ଟୁ—କି. ବଂ. ହଲ୍ ଚଲ୍

ଭ: ଗିରିଆକାମାଲ୍ ଆଲମ୍ ଉଟ୍ଟୁ ଉଟ୍ଟୁ ଅ--ଆ -

ଶୋଇଅଛୁ ହଲ୍ ଚଲ୍ ହେବୁ ନାହିଁ

ଭଟ୍ଟୁପୁଟ୍ଟୁ—କି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ଲାଗିବା, ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା

ଭଟ୍ଟୁପୁଟ୍ଟୁ—ବଂ. ବ୍ୟାକୁଳ, ବ୍ୟସ୍ତତା

ଭଠା.ଭପାଠାୟ—କି. ବଂ. ଭଲଟାଇବା, ପାଲଟାଇବା

ଭଠା.ଭଠି—କି. ବଂ. ଶେଷ ହେବାର ଭଠିବା ବେଳ,

ସମୟ

ଭଠା.ଓ—କି. ଗୁମା ଭଠାଇବା, ଭଠିଯିବା

ଭ: ରପଲ୍ଲକ ସାୟୁଏନା ନିତ୍ୟେ ଭଠା.ଓଆବ - କଥାବାଣ୍ଟି

ସରିଲା ଏବେ ଭଠିବା ଓ ଯିବା

ଭଠଅ—କି. ଭଠ, ଭଠିବା

ଭଠା. ପରବ—ବ. ଭଠାପବ

ଭଠା.ଓ. (ଭଠାଓ)—କି. ଭଠିବା, ଭଠାଞ୍ଜ

ଭଠାଓ. ବାବୁବା—ବ. ଭଠିକ୍ରା ଏଣୁ ଅ

ଭଠାଓ. ବଞ୍ଚ—ବ. ଭଠିକ୍ରା ସାପ

ଭଠାଓ—କି. ପଙ୍ଗ ଭଠାର କରିବା, ଭଠେଇବା

ଭ: ରହସ୍ତୁ ଗାଞ୍ଜକ ଭଠିହାଓ ଏନା - ପୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା

ଧାନ ତଳି ଭଠେଇ ଗଲା

ଭଲ. କ୍ (ଭଠିକ୍)—ଅ. ସାମାନ୍ୟଟିକିଏ, ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ

ଭଠିୟା—ବ. ବାରିଶ ତଥାର ଓଳିଆ (ଟୋକେଇ)

ଭଠିୟା. ଭଠିୟୁ—କି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଧୁଲି ଭଠିବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭଠୁଲୁଭଠୁଲୁ—ବ. ଭୁବିବା ଭଠିବା, କି. ଭୁବି ପଞ୍ଜିବା ଓ

ଭଠିବା

ଭଠୁଭୁ—ବ. ବୁଝିରହୁବା, ଲିପ୍ତ

ଭ: କା.ମିତେଜି ଭଠୁଭୁ ଆକାମା—କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଝି ରହୁଛୁ

ଭଣା.—ବ. ଭଣା, କମ୍ ହେବା

ଭଣା:—କି. ବଂ. ଭଣାହେବା, କମିବା

ଭଣାଇଣ—ସଂଖ୍ୟା ବାତକ ବ. ଭଣାଇଣ

ଭଠର—ବ. ଭଠର

ଭଠର ସେହେବ—ବ. ଭଠର ପାଖ, ଭଠର ଦିଗ

ଭଠରମହଣ୍ଡା—ବ. ଭଠର ଆଡ଼କୁ

ଭଠପାତ—ବ. ଭଠାତ, ଭଠପତ୍ର

ଭଠପାତୟା—ବଂ. ଭଠାତ କରିବା ବାଲ

ଭଠପତି—ବ. ଭଠପତି କି. ଭଠପତି ହେବା

ଭଠପାତୟା—କି. ବଂ. ନା ଭଲ ନା ମନ୍ଦ, ଯଥାର୍ଥ

ଭଠିତେବ—ବଂ. ଅତିଶୟ

ଭ: ଭନିତ ଭଠିତେବ ଖାସ୍ତୁ ହଲ୍ କାମାୟ - ସେ ଅତିଶୟ

ଖାସ୍ତୁ ଲୋକ ଅଟେ

ଭଠିପୁତି—ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଶି, ଅତିମାତ୍ରାରେ

ଭ: ଭଠିପୁତି ଏ ଏତେବୁ କଠିଣିଆ - ସେ ଅତିମାତ୍ରାରେ ଗାଳି

ଦେଲା

ଭଠୁ—ବ. ବ୍ୟଞ୍ଜନ, ତରକାସ

ଭଠୁୟ—କି. ତରକାସ କରିବା

ଭଠୁତେଲ—ବ. ତରକାସ ପଲମ ବା ଅଞ୍ଜି

ଭଠୁଲ—କି. ଭଠିବା, ଓଲଟିବା

ଭଠୁଭୁମ୍ଭୁଭୁ—କି. ବଂ. ପଞ୍ଜିଭଠି

ଭ: ଭଠୁଭୁମ୍ଭୁଭୁ ଅମତେଜି ଦା.ଲ୍ ହେବୁ ଆକାମା -

ପଞ୍ଜିଭଠି ଭୁମ୍ଭୁ ପାତକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିବୁ

ଭଠୁନା.ଓ—ବ. ଭଠୁନ

ଭଠୁନା.ଓ—କି. ଭଠୁନ କରିବା

ଭଠୁ—ବ. ଭଠୁ

ଭଠୁଭୁଭୁ—ବ. ଭଠୁ ମୁକୁଳିବା

ଭଠୁ—କି. ଚିଲିକା

ଉଦ୍‌କାଃ—ବ. ଗିଳିବା ଅବସ୍ଥା, ଗିଳିଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଉଦ୍‌ଅଜାନ—ବ. ଉଦ୍‌ଜାନ
 ଉଦ୍‌ଗା.ର—ବ. ଘର୍ମ, ଝାଳ
 ଉଦ୍‌ଗାର ଦା —ବ. ଝାଳପାଣି
 ଉଦ୍‌ଗାରୀ—କି. ବଂ. ଝାଳେଇବା
 ଉଦ୍‌ଗୁଜ୍—ବ. ଗୋଲଗାଲ, ତଉଲ୍ ତାଉଲ୍
 ଉଦ୍‌ଗୁଦ୍—କି. ବଂ. ବାରବାରୁ, ବାରମ୍ବାର
 ଉଦା.ରୁ—ବଂ. ଉଦ୍‌ମ, ଉଦାର
 ଉଦା.ସ୍—ବ. ଦୁଃଖାଭିଭୂତ, ଉଦାସ, ନିରାସ
 ଉଦା.ମରୁଣ୍ଡ—ବ. ଦାନ୍ତୁଳା ନାଶ, ଉଦଣ୍ଡ
 ଉଦୁ—କି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଇ ଦେବା,
 ନିଦେଶ ଦେବା
 ଉଦୁଃ—ବ. ପ୍ରଦର୍ଶନ
 ଉଦୁରୁ—କି. ପୁରୁଷମାରିବା
 ଉଦୁ—କାଟୁବ—ବ. ତର୍କନା, ବର୍ଣ୍ଣିଆଙ୍ଗୁଳି
 ଉଦୁଲ୍ ଉଦୁଲ୍—ବ. ମୋଟା, ଅତିଶୟ ମୋଟା, କି. ବଂ. ମୋଟା
 ଲେକର ସୁଲିବା ତଳ
 ଉଦୁମ୍ ପୁଦୁମ୍—କି. ବଂ. ଘମାଘୋଟ, ଲୋରସୋର,
 ଧୁଲିଧୂସର ଝାଳନାଲ ହୋଇ
 ଉଦୁଲ୍‌ଧୁଲ୍—କି. ବଂ. ଏଠାକୁ ଯିବା ସେଠାକୁ ଯିବା
 ଅଥବା ବ୍ୟସ୍ତ
 ଉଦୁମ୍ ଦୁକୁମ୍—କି. ବଂ. ଉଦୁମ୍‌ପୁଦୁମ୍ ଦେଖ
 ଉଦୁଶ—ବ. ଉଦଶ ରୋଗ, dropsy
 ଉଦୁଲ୍‌ଧୁସ୍—କି. ବଂ. ଦୃଢ଼ ଓ ଶୀଘ୍ରତା ସହକାରେ
 ଉଦୁଲ୍‌ଧୁମା—ବ. ମୋଟା
 ଉଧ୍‌ନା.ର୍ଦ୍ଧ—କି. ସୁଶିଆଟେ ଉଡ଼ିଯିବା
 ଉଃ ଞ୍ଜେଲେକ ଉଧ୍‌ନା.ର୍ଦ୍ଧ ଏନାକ - ମହୁମାଛମାନେ ସୁଶିଆଡ଼କୁ
 ଉଡ଼ିଗଲେ
 ଉଦ୍‌ମା—ବ. ଲଗାମ୍‌ଛଡ଼ା, ଖୋଲ ହୋଇଥିବା
 ଉଦ୍‌ମା.ଦନ୍—ବ. ବଳକା ଦନ୍ ବଳକା ସମସ୍ତ
 ଉଦ୍‌ନା.ର୍ଦ୍ଧ—କି. ବଂ. ସୁରୁଣୀ ସୁଲକୁ ଓଲଟି ନିଆସୁଲ
 ତଥାଶିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଉଧା.ରୁ—କି. ଉଧରୁ ବା ରାଶ ନେବା, ଉଧାର ଦେବା
 ବ. ଉଧାର
 ଉଧନ—ବ. ଅଧାନ, କି. ଅଧାନରେ ରହୁବା
 ଉଧୀସ୍—କି. ବଂ. ସବୁପ୍ରକାରରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ, ବହୁତ ଅଧିକ
 ଅଧିକ ଶକ୍ତିରେ
 ଉନଉଜ୍—ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାରକ ସ. ସେହି ହିଁ
 ଉନା—ସ. ଏତେ, ଏତେଗୁଡ଼ାକ
 ଉନାଂଉନାଂ—ସ. ଏତେ.ଏତେ
 ଉନାଂକାଆ—ବ. ଏତେକଥା, ଏତେ ବିଷୟ
 ଉନାଂଉଜା.ରୁ—କି. ବଂ. ଏତେଗୁଡ଼ାକ
 ଉନକା.—ବ. ଅଧିକା ଦେବା ନ୍ୟାୟ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅଧିକା,
 କିଛି ଦେବା
 ଉନକା.କାଃ—କି. ଅଧିକା ଦେଇଦେବା
 ଉନକା.କୁନକା—ବ. ଅତିଶୟ ଅଂଶ, ଅଧିକ ଭାଗ
 ଉନକୁପ୍—ବ. ଅନୁମାନ, ଶଙ୍କା, କି. ଅନୁମାନ କରିବା
 ଶଙ୍କା କରିବା
 ଉନଜନ୍—ସ. ସେ ଦୁହେଁ
 ଉନକୁ—ସ. ସେମାନେ
 ଉନକୁଲ୍—ବ. ଶୁଭ୍ରରମ୍ଭ, କି. ଶୁଭ୍ରରମ୍ଭ କରିବା, ପ୍ରଥମ ଆରମ୍ଭ
 କରିବା
 ଉନକତେ—କି. ବଂ. ସେତେବେଳକୁ, ସେତେ ସମୟ ବେଳକୁ
 ଉନାଃଗେ—ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚକ ସ. ସେତିକି ହିଁ, କି. ବଂ. ଏତେବେଣୀ
 ଉନଶଲ୍—କି. ବଂ. ସେ ସମୟଠାରୁ, ସେତେବେଳରୁ
 ଉନଶନ୍—କି. ବଂ. ସେ ସମୟରୁ
 ଉନଗାନ୍—ନିଶ୍ଚୟକାରକ ସ. ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ, ଏତେ ଗୁଡ଼ାକ
 ଉନଗାନ୍‌ତେ—କି. ବଂ. ସେ ସମୟ ପୂର୍ବ
 ଉନକତେ—କି. ବଂ. ସେତେବେଳେ
 ଉନା.ତାସ୍—କି. ବ. ତାହା ପରେ
 ଉନତିଜ୍—କି. ବଂ. ସେତିକ, ସେତିକ, ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼
 ଉନତେ—କି. ବଂ. ସେତେବେଳକୁ
 ଉନଦ୍—କି. ବଂ. ସେହି ସମୟ ବେଳେ

ଉନ୍ୟା.ବିଜ୍—କି. ବଂ. ଏତେ ଆଶୁଆ, ଏତେ ଦୂର
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଏତେ ବଡ଼
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ସେ ସମୟରେ, ସେତେବେଳେ
 ଉନ୍ୟା—ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚକ ସ. ସେତକ, କି. ସେତକ ଆଉ
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ସେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଏତେ ଟିକିଏ, ଯାହା ମିଳିଲ
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ସେତେବେଳକୁ
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଏତେସେତେ, କି. ବଂ. ଏତେଏତେ ହେବା
 ଉନ୍ୟା—ସ. ସେତେବେଳେ
 ଉନ୍ୟା—କି. ମେଘ ଦ୍ଵାରା ଘେରି ଯିବା
 ଉନ୍ୟା—ସ. ସେ
 ଉନ୍ୟା—ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚକ ସ. ସେହୁ ଡ
 ଉନ୍ୟା—ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚକ ସ. ସେହୁ ହିଁ
 ଉନ୍ୟା—(ରେ) ନିଶ୍ଚୟ ସୂଚକ ସ. ଠିକ୍ ସେହୁ ହିଁ
 ଉନ୍ୟା—ସ. ଏହାକୁ ତାହାକୁ, ତାହାକୁ ଏହାକୁ
 ଉନ୍ୟା.ତା.ଲିଜ୍—ସ. ତାହା ସଦୃଶ୍ୟ, ତାହା ପରି
 (ସମାନ ସମାନ ହେବା)
 ଉନ୍ୟା—ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ ବି. ଉଣାଇଣ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
 ଉନ୍ୟା—ବି. କୋଣ, ବୁଲଣି
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉଠିବା, ଠିଆହେବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ବିସ୍ତାର କରି, ବିସ୍ତାରପୂର୍ବକ
 ଉନ୍ୟା—କି. ଭୁବିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଜଳକୀଡ଼ା, ଭୁବିବା ଉଠିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଭୁବି ମରିବା, କି. ବଂ. ଭୁବି ମରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଭୁବି ରହିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଭୁବି ରହିଥିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଭୁବି କରି ଉତ୍ତରେ ବୁଲିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଭୁବି ରହି ଉତ୍ତରେ ବୁଲିବା
 କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଭୁବିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପକାର, କି. ଉପକାର କରିବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପକାର
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପକାର, କି. ଉପକାର କରିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଆରମ୍ଭ କରିବା, ପ୍ରସାରିତ କରିବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପକାର
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଦୂର୍ଦ୍ଦଶା, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, କି. ଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ହେବା,
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ଏକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି
 ତା' ଉପରେ ତା'ପରେ, ବାରମ୍ବାର, ନିମ୍ନ
 ଉନ୍ୟା—ଉପର ଉପର ଦିଲ୍ କାହେଣ୍ଡା - ତାକୁ ଉପର ଉପର/
 ବାରମ୍ବାର/ନିମ୍ନ ମାଡ଼ ଦେଲେ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପକାର
 ଉନ୍ୟା—କି. ବଂ. ତାହା ଉତ୍ତରେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ପରଦେଶୀ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପରି, ବେନିୟମରେ ଅଧିକ
 ଉନ୍ୟା—କି. କଠିନତାରୁ ବା କଷ୍ଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଉପାଡ଼ିବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପହାର
 ଉନ୍ୟା—କି. ଗୋଲମାଲିଆ କରିବା, ଗୋଲିଆ
 ଘାଣ୍ଟିଆ କରିବା
 ଉନ୍ୟା—କି. ଉପର ଓଲଟିଆ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପାସ, କି. ଉପାସ କରିବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପାସ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ଉପାସ, କି. ଉପାସ କରିବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ସେପାରି, ସ୍ଵର୍ଗ, କି. ସେପାରି ଯିବା,
 ସ୍ଵର୍ଗବାସ ହେବା
 ଉନ୍ୟା—ବି. ବିପଦ, ବିଶ୍ଵେଷରେ
 ଉନ୍ୟା—ବି. ପରସ୍ପର. ବିଶ୍ଵେଷ
 ଉନ୍ୟା—ପରସ୍ପର. ନିଜ ଉପରେ

ଉପା.ରୁରେନ୍ (ରନ୍)—ବ. ଉପରବାଲ, ଉପର ଅଧିକାରୀ
 ଉପା.ଲ୍ ବାହା—ବ. କରୁଥିଲୁ
 ଉପା.ସାତରା.ସା—ବ. ଶେକଶୋଷ
 ଉପା.ରରେ—ବି. ବଂ. ସେପାରିରୁ
 ଉପାରୁ—ବ. ଉପର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ଉପାର.ଦାମ୍—ବି. ବଂ. ଅଶଳ୍ୟଶାସ, ବି. ଅଶଳ୍ୟଶାସୀହେବା
 ଉପି—ବ. ଝଡ଼ିଯୋଗ
 ଉପିୟାସ୍—ବ. ଉପି, ମୁଣ୍ଡର ମଇଳା
 ଉପୁତ୍—ବି. ଏକମତ ହେବା, ସମୁଷ୍ଟ ହେବା, ଶାନ୍ତ ହେବା
 ଉପୁରୁମ୍—ବି. ଚିତ୍କାଚିତ୍କା ହେବା, ଚିତ୍କାପରିଚିତ ହେବା
 ଉପୁସ୍ତା.ରୁ—ବି. ଜଣେ ଜଣକୁ ମନେ ପକାଇ ଶୁଣିବା
 ଯେ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ ଜଣକ ମଧ୍ୟ
 ଉପେରୁ ଖାପେରୁ—ବି. ନଷ୍ଟ କରିବା
 ଉପେ(ଫେ)ଲ୍—ବି. ଆବିଷ୍କର ହେବା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖା ହେବା
 ଉପ୍.ଗରୁହଅ—ବ. ଉପଗ୍ରହ
 ଉପଅପପ୍—ବ. ଉପଦ୍ୱୀପ
 ଉଫା—ବ. ପୁ ଅବସର, ବି. ପୁ ଅବସର ମିଳିବା,
 ବଂ. ବେକାର କଥା
 ଉଫାବ୍—ବଂ. କଷ୍ଟ, ଦୁଃଖ, ବିପଦ
 ଉଫାବୟା—ବଂ. ଝୁଟିଆ
 ଉଫାନଦଅ—ବ. ପଇତା ପୂଜା
 ଉବ୍—ବ. କେଶ, ବାଳ
 ଉବ୍.ଅମନ ~—ବି. କେଶ ଉଠିବା
 ଉବ୍.ଆନ୍—ବଂ. ବାଳୁଆ
 ଉବ୍.ଆରେବ୍—ବି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ବାଳ
 ଉବ୍.ନୀଶିଉବାକାମ୍—ବି. ବଂ. ବହୁତ, ଅଧିକ, ବହୁଳ
 ଉବ୍.ମୁଜ୍—ବ. କଳାକରୀ
 ଉବ୍—ବି. ତାଳିବା, ତାଳରଖିବା
 ଉ: ଅନା ଖାଣ୍ଡରେନାଂ ହୁକୁ ଓଡ଼ରେ ଉବ୍.କା: ମେ - ସେହି
 ଟୋକେଇର ଧାନ ଭୂଇଁରେ ତାଳି ଦିଅ

ଉଭ୍.ରା.ଓ—ବି. ପ୍ରାଣୀ ଫେରିପାଇବା
 ଉଭନ୍—ବି. ଉଭୟ, ଉଭେଇ ଯିବା
 ଉବ୍.ଲ.ଦୁବ୍ଲ—ବ. ଖର୍ଚ୍ଚ, ବି. ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା,
 ହେରୁଫେର କରିବା
 ଉବା.ଓ.ଡୁବାଓ—ବି. ବରବାଦ କରିବା, ନଷ୍ଟ କରିବା
 ଉବାଡ଼ ସାବାଡ଼—ବ. ଉଲ୍ଲୁଲୁ, ଆବଡ଼ାଶାବଡ଼ା, ଅସମଜଲ
 ଉବକାଲ୍—ବ. ସତ୍ୟତା, ଅବକଳ, ବାସ୍ତବତା
 ଉବଧାନ—ବ. ଅଭିଧାନ, ଶୁଣାକୋଷ
 ଉମ୍—ବି. ସ୍ଥାନ କରିବା, ଗାଧୋଇବା, ଭୁବନ କରି
 ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ କରିବା
 ଉମ୍.ଆ.ମିନ୍—ବି. ପ୍ରସବାନ୍ତେ ସ୍ଥାନ କରିବା
 ଉମ୍.ଆରେଜ୍—ବି. ବଂ. ଜଳ ଗୁଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉମ୍.କାଓ—ବି. ହାଲୁଆ ହୋଇ ଯିବା
 ଉ: ଲେଉଟାତେ ହା.କୁଳ ଉମ୍.କା.ଓ ଆକାନା - ଗୋଲିଆ
 ଗୋଲି କରିବାରୁ ମାଛ ସବୁ ହାଲୁଆ ହୋଇଛନ୍ତି
 ଉମ୍.ତା ଉମ୍.ତା—ବ. ଉତ୍ତେଜିତ, ମଉଁଝିଲା, କାମୁଜ
 ଉମ୍.ତା.ଜ—ବ. ଉତ୍ତେଜନା
 ଉମ୍.ତା.ଓ—ବଂ. ମନମୋଟିଆ, ମୋଟାମନ
 ଉମ୍.ତ—ବ. ଝପକରି, ଝଟକରି, ବି. ବାଉଳା ହେବା
 ଉ: ସାବ୍ ଉମ୍.ତକମ୍ - ଝପକରି ଧରି ପକାଅ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
 ଉମା.ରତାମାରୁ—ବି. ବଂ. ସାମାନ୍ୟ ସହକାରେ, କଷ୍ଟ ସହକାରେ
 ଉମ୍.ପୟା—ବ. କାମୁଜ ହେବା
 ଉମି—ବି. ଗାଧୋଇ ଦେବା
 ଉମିନ୍—ବି. ବଂ. ଏତେ
 ଉମିନ୍—ବ. ଅମିନ
 ଉମ୍.ଲ୍—ବ. ଗୁଆ, ଆଗୁଆ, ଆସା, ଛବି, ମୂର୍ତ୍ତି
 ଉମେରୁ—ବ. ବୟସ
 ଉମେରୟା—ବଂ. ଶ୍ରୋତ୍ର
 ଉସ୍.ହା.ରୁ—ବି. ମନେ ପକାଇବା, ସ୍ମରଣ କରିବା
 ଉସ୍.ବ୍, ଉସ୍.ୟ—ବି. (ପ୍ରହାର ପାଇଁ) ବାଡ଼ ଦେଖାଇବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉଠାଇବା

ଉତ୍ସ—କି. ଗୁଳ ଉଡ଼ାଇବା, ବଳ ଉଡ଼ାଇବା
 ଉତ୍ସର୍ଗ—ବି. ଗରମ, ସ୍ଥଳ ଗରମ, ଉତ୍ସର୍ଗ
 ଉତ୍ସର୍ଗକର—ବି. ଦାନ ଜଳାଇ
 ଉତ୍ସର୍ମାଲ—ବି. ଘୁଙ୍ଗୁର
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଉଡ଼ାଇ ପାଡ଼ୁଥିବା ସମ୍ପଦ କରବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉ—କି. ଉଡ଼ାଇ ଜଳିଯିବା ଦ୍ଵାରରେ ବା ଛଣାରେ ସଫା
 କରବା

ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ମୂର୍ଖ, ପାପାଣ୍ଡ
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ପାଖରେ ନକେଇ ଦେବା
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଆରମ୍ଭ କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଡରରେ ଦେବା, ଲୋଭ ଦେଖାଇବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଲୋଭାଇବାବାଳ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ପାତାଳେ—ବି. ଡରୁଆ, ଡରୁଥିବା, ଶଙ୍କ୍ତି ଥିବା
 କି. ଡରାଇ ଦେବା

ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଓଷ୍ଠ (beam)
 ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆଖି, ଶକ୍ତି, ଦୃଢ଼
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆଖିକରି ବାନ୍ଧି
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ମୁକ୍ତ କରିବା ଛଡ଼ାଣ କରିବା, ଅଲଗା କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଲଗା ଏକାନ୍ତ - ଭୁତକୁ ଅଲଗା କରୁଛନ୍ତି
 ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଗୋ ସମ୍ପଦ (ଗାଈ ବଳଦ)
 ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. କଳା ଭ୍ରମର, ଉତ୍ସର୍ମା, ଗୋବର ପୋତ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଉତ୍ସର୍ମାର ମିଳନସ୍ଥଳ, କି. ବି. ଅଭ୍ୟାସ
 ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକାଠି ହେବା

ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ବି. ଧୂଳି ଧୂସରିତ ହୋଇ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ବି. ଯଥା ସମୟରେ ପରିଶ୍ରମସୂଚକ କାର୍ଯ୍ୟକରବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ମୁଣ୍ଡ ବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ପାଇବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ପା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ବି. ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଘର୍ଷଣ କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ବହୁଳତା, ଅଧିକତା, କି. ବହୁଳ ଦେଇଦେବା

ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଅଧିକ ପରିମାଣ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. କାଳ - ଅଧିକ କୋରରେ ପାଞ୍ଜିର
 ହୋଇଛି

(୨) ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଅତିକ୍ରମ ମୋଟେଇ

ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଘୋଡ଼ା
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଘୋଡ଼ାଇବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୋଡ଼ାଇ ହେବା
 ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଉଡ଼ାଇବା ଅନାୟତା, ଉତ୍ସର୍ମା ମାରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ବି. ଚୁପ୍ ଚୁପ୍ ଉତ୍ସର୍ମା ମାରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଘୋଡ଼ାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
 ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ଆଗରୁ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ଅଦା, ଏକ ପ୍ରକାର ଅଦା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ସଦା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭର ରସ (ସରବତ)

ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଉତ୍ସର୍ମା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. କପି ଆମ୍ଭ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଅସହନଶୀଳତା, ଅସହ୍ୟ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ଚଣ୍ଡା ଅଂଶ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ମଞ୍ଜି
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଆମ୍ଭ ମଞ୍ଜିର ଶବ୍ଦ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ବିପଦ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ଓଲଟାଇବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—କି. ବି. ଓଲଟାଇବା, ଏପାଖ ସେପାଖ କରିବା
 କି. ଉତ୍ସର୍ମା ଉତ୍ସର୍ମା ହେବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ପା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ଓଲଟା ସିଧା, କି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା
 ଉତ୍ସର୍ମା. ପା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ମିଛ, ଅବଶ୍ୟାସ
 ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. କର୍କଶ
 ଉତ୍ସର୍ମା. ଉତ୍ସର୍ମା—ବି. ମୂଳ କର୍କଶ

ଉଲ୍‌ତା ହୁଏନ୍—ବି. କଇଁ ଫୁଲରେ ଥିବା କନ୍ଦା (ତରକାଗ୍ର କରାଯାଏ)

ଉଲ୍‌ଫା—ବି. ମାହାଲିଆ, ଖାଲରେ ମିଳିବା, ଅଧିକା, ବେକାର
ଉଲ୍‌ଫା ∞ —ଫି. ବେକାର ହୋଇଯିବା, ଖାଲ ହେବା

ଉଲ୍‌ଦାରେ—ବି. ଆମ୍ବ ଗଛ

ଉଲ୍‌ଗୁଲିଆ—ବି. ନୂର୍ଜତା, ବିଂ. ମିଛ, ଫି. ମିଛ କହିବା
ମୂର୍ଖ ପରି କହିବା

ଉଲ୍‌ଗୁକୁଲ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ତଡ଼େଇ ବିଶେଷ

ଉଲ୍‌ଗୁସେ—ବି. ଆମ୍ବ ତରକାଗ୍ର

ଉଲ୍‌ଲ୍—ଫି. ବାନ୍ତି କରିବା, ଦୋଷ ଶ୍ରେଣ କରିବା

ଉଲ୍‌ଲ୍ ∞ —ଫି. ଏକାନ୍ତ ହେବା

ଉଲ୍‌ହ—ଫି. ଓଲଟାଇବା

ଉଲ୍‌ହ ପାଖିୟା.ସିମ୍—ବି. ଓଲଟା ପକ୍ଷୀଥିବା କୁକୁଡ଼ା

ଉଲ୍‌ହ ପାଲଟ—ବି. ଓଲଟ ପାଲଟ

ଉଲ୍‌ହ ପାଲଟକାତେ—ଫି. ବିଂ. ଓଲଟ ପାଲଟ କରି

ଉଲ୍‌ହ ତା.ରୁବ—ବି. ମଣିଷ ସେ ବାଦ ପାଲଟେ

ଉଲ୍‌ବେବେକ—ବିଂ. ବାନ୍ତି

ଉଲ୍‌ହାସ—ଫି. ପାଟି ଅଳ୍ପ ଦେଇ ବଢ଼ାଇବା

ଉଲ୍‌ଲ ଆଲା ∞ —ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ଉଲ୍‌ଦା ∞ —ବି. ଲୁଲ

ଉଲ୍—ବି. ଲୁଲ

ଉଲ୍‌ଅଃ—ଫି. ଲୁଲ୍‌ଲା ହେବା

ଉଲ୍‌ର ପୁଲୁଚ—ଫି. ବିଂ. ତରିକରି

ଉଲ୍‌ସ୍ ପୁଲୁସ୍—ଫି. ବିଂ. ଉଠୁ ତଳକୁ ଦୋହଲିବା,

କୁଦାକୁଦ କରିବା, ଉପର ତଳ ହେବା

ଉଲ୍‌ଦ୍—ବି. ପେଡ଼ି, ପେଟର (ବାଉଁଶ ପାତ୍ରାରେ ଛିଆରି)

ଉଲ୍‌ଲେକ—ଫି. ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା

ଉଲ୍‌ଲୋରଜମ—ବି. ଶାଳଗୁଞ୍ଜ ଚୁଲ୍ୟ ବୃକ୍ଷ

ଉଲ୍‌ଲେପୁଉଜ୍(ଞ୍ଜ)—ଆମ୍ବ ଗଛ (ଗାଁତରେ କେବଳ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ଉଲ୍‌ପି.ରୁ—ବି. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନାଦନ

ଉକଲ୍‌ନାମା—ବି. ଇଚ୍ଛା, will, ଫି. ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ହେବା
ଉତ୍‌କା.ଉତ୍‌କ—ଫି. ବିଂ. କହୁବୋଲି ମନାଇବା ବା

ହୁଟାଇଦେବା

ଉତ୍‌କାଓ—ଫି. ଉତ୍‌କେଇବା, ଭରଣ ଦେଖାଇବା,

ଜୋର କରିବା

ଉତ୍‌କୁ ପୁତ୍‌କୁ—ଫି. ବିଂ. ଉଲଟ ପାଲଟ ହେବା

ଉତ୍‌: ଉତ୍‌ଗିତଲ୍ କାତେ ଉତ୍‌କୁ ପୁତ୍‌କୁ: କାନାୟ୍ - ଶୋଇକରି
ସେ ଓଲଟ ପାଲଟ ହେଉଛି

ଉତ୍‌କୁର—ଫି. ଉତ୍‌କାଇବା, ଟିହାଇବା, ତୁଲରେ କାଠ

ସଜେଇବା, ଉତ୍ତେଜନା କରାଇବା

ଉତ୍‌ଟି ପୁତ୍‌ଟି—ବି. ପରିବାର, ପୂଜକ, ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଉତ୍‌ତା.ୟ୍(ଇ)—ବିଂ. ଗୁଡ଼ାଏ, ବହୁତ

ଉତ୍‌ତା.ରୁ—ବି. ଉତ୍‌ସାଦ, ଗୁରୁ

ଉତ୍‌ତ—ବି. ଅସ୍ଥି, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଶେଷ ହାଡ଼

ଉତ୍‌ତା.ରା—ଫି. ଉତ୍ତମ କରିବା, ଶୀଘ୍ର

ଉତ୍‌ରା.ଓ—ଫି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉତ୍‌ତା.ଦ୍—ବି. ଚୁର୍ଣ୍ଣିବା, ମାନକରିବା

ଉତ୍‌ତା.ସ୍—ବି. ଉତ୍ତାପ, ହାଲୁକା, ଫି. ଉତ୍ତାପ ପାଇବା,

ଗୁପ୍ତ କମିଯିବା, ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରିବା

ଉତ୍‌: ଉତ୍‌ ଉତ୍‌ତା.ସ ଏମ୍ - ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର

ଉତ୍‌କୁ—ଫି. ତାଳିବା, ଚପକରି ତାଳିବା

ଉତ୍‌କୁଉତ୍‌କୁ—ଫି. ବିଂ. ଗଭୀର ନିଦ

ଉତ୍‌ମ୍ ପୁତ୍‌କୁ—ଜଟିଳତାରେ ପଡ଼ିଯିବା, ବାଧାରେ ପଡ଼ିଯିବା

ଉତ୍‌ରୁ—ଫି. ଭବ ଅସିବା, ଇଚ୍ଛା ହେବା

ଉତ୍‌ଲ୍—ବି. ଉତ୍ତ, ତେଜା, ଫି. ଦେଖା ଅସୁଲ କରିବା,

ଉତ୍ତା ହେବା, ତେଜା ହେବା

ଉତ୍‌ୟ—ବିଂ. ଶୀଘ୍ର, ଧଡ଼ିଆ, କୃଷ, ଫି. ଶୀଘ୍ରହେବା, ଧଡ଼ିଆ

ହେବା, ଦେହ ଝୁଡ଼ିଯିବା

ଉତ୍‌ୟ୍ ଉତ୍‌ୟ୍—ଫି. ବିଂ. ଛାଇ ନିଦ

ଉତ୍‌ତ ପୁଲତ—ଫି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଉତ୍ତରୁ ବୁଲୁ—କି. ବଂ. ସେମିତି ସେମିତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର କରିବା
ଉକିନ୍—ବ. ଗ୍ରୋଟ କାଳିଆ ରଙ୍ଗର ପତ୍ରୀ

ଉତ୍ତୁହୁତୁ—ବ. ବାଳୁଙ୍ଗା ଧାନ

ଉତ୍ତୁକ୍ତୁତୁ—କି. ବଂ. ଅତିଶକ୍ତ ବଳ ଶକ୍ତିର କରିବା

ବ. ଠାଉଁ ଠାଉଁ (ଖରା, ଗରମ୍)

ଉତ୍ତୁ-ଉ ଉତ୍ତୁ-କି. ବଂ. ଉତ୍ସାହପୂର୍ବକ

କି. ଉତ୍ସାହର ହେବା

ଉତ୍ତୁରୁ ଉତ୍ତୁୟ—କି. ବଂ. ବହୁତ ଭାବନା

ଉ: ଉତ୍ତୁରୁ ଉତ୍ତୁୟ, ସିତ୍ତୁକାଳା - ବହୁତ ଭାବନା ଶର ହେଉଛି

ଉତ୍ତୁ ଉତ୍ତୁ ଏନେକ—ବ. ପିଲାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାରର ଖେଳ

ଉତ୍ତୁତ୍ତୁ—ବ. ଡିପା, କି. ଉଠିଥିବା, ଫୁଲୁଥିବା

ଉ: (୧) ଆଲମ୍ ଉତ୍ତୁ ଉତ୍ତୁ ବାଳାୟା - ତୁମେ ଫୁଲ ନାହିଁ

(୨) ଅତ ଉତ୍ତୁ ଉତ୍ତୁ ଗେୟା - ଜମି ଖାଲ ଡିପ ହୋଇଛି

ଉତ୍ତୁ ଗେୟା—ବ. ଓଟପଣୀ

ଉ-ହୁ—ଅ. ବସୁଦାସକ ଶବ୍ଦ ଅହ, କି. ଅହ କରିବା

ଉତ୍ତୁରେ—ଅ. ଓହ୍ଲା, ଅହ, କଷ୍ଟ, ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶକ ଶବ୍ଦ

ଉତ୍ତୁୟ, ଉତ୍ତୁୟ, (ଇ)—କି. ବଂ. ଧୁ ଧୁ ହୋଇ, ପୂର୍ଣ୍ଣତା

ଉ: ଉତ୍ତୁୟ, ଉତ୍ତୁୟ, ଦୁଲ୍ଲ ସେଜେଲ୍-ପୂର୍ଣ୍ଣତା କଳ୍ପଥିବା ନିଆଁ
ଧୁ ଧୁ ହୋଇ କଳ୍ପଥିବା ନିଆଁ

ଉତ୍ତୁ—ଅ. ନକାରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ-ନା, ନାହିଁ

ଏ

ଏଇ—ଅ. ହେଇ, ହେଇ ହେ (ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷକ ଶବ୍ଦ)

ଏଇ—ବଂ, ବଂ, ଏକ (ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ)

ଏକଲ—ବଂ. ଏକୃଷିଆ

ଏକା—ବଂ. ଏକଲ, ଏକୃଷିଆ, କି. ଏକାହେବା, ଏକୃଷିଆ ହେବା

ଏକକା—ବ. ଝଟକା, ଘୋଡ଼ାଟଣା ଗାଡ଼ି

ଏକା ଏକା—କି. ବଂ. ଗୋଟିଏ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ

ଜଣକ ପରେ ଆଉ ଜଣେ, ଏକୃଷିଆ ଏକୃଷିଆ

ଏକାକାର—ବ. ସମାନ ହୋଇଯିବା

ଏକାଗାନଡ଼ିଆ—ବଂ. ଏକଲ, ଏକୃଷିଆ

ଏକାଗୁଡ଼ିଆ—ବ. ଏକ ଗୋଡ଼ିଆ, ଘୋଡ଼ାମୁହଁ ଜନ୍ମ, ଯିଏ କି
ମଣିଷ ଖାଏ, ଏହା ସାମ୍ବାଲଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ

ଏକାଗୁରୁୟ—ବଂ. ଏକ ଜିହ୍ୱା, ଅଗୁରୁ

ଏକାବାରିଆ—ବ. ବାଛନ୍, ଏକ ଘରା, କି. ଏକ ଘରା କରିବା

ଏକାଛନ୍—ବ. ନିକାଞ୍ଚନ, ବଂ. ଏକୃଷିଆ, କି. ଏକୃଷିଆ ରହୁବା

ଏକାଛଣ୍ଡା—ବ. ଏକୃଷିଆ, ବଂ. ଗାଁ ବାହାରେ ଥିବା

ଏକାଛୁଟିଆ—ବଂ. ଏକାଛୁଟିଆ (Monopoly)

ଏକା ଜିହ୍ୱା—କି. ଏକ ପ୍ରାଣହେବା

ଉ: ଏକାଜିହ୍ୱା ଗାତେକାନା କିନ୍ - ସେ ଦୁହେଁ ଏକା ପ୍ରାଣର
ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି

ଏକ ପ୍ରାଣ ଏକ ଦେହ ହୋଇ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା

ଏକାଦାଣ୍ଡିଆ—ବ. ଏକ ଗୁପ୍ତାସିଦ୍ଧା

ଏକା ତାଣ୍ଡିଆ—ବ. ଏକ ନଳିଆ

ଏକା ତରଫା—ବ. ଏକ ତରଫା

ଏକ ତାର—ବ. ଏକତାର, ବାଦ୍ୟ ବିଶେଷ

ଏକାଦମ୍—କି. ବଂ. ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ

ଏକାଦୁକା—ବଂ. ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ, କେବଳ ଏକ ଦୁଇ

ଏକାଦୁକାସ୍—ବଂ. ଏକଲର, ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା

ଏକାନ୍—କି. ଏକକ ହେବା, ଏକତା ଗଠନ କରିବା

ଏକାନାନ୍ଦ—ବ. ଏକ ନୟା

ଏକାପୁତ୍—ବ. ଏକଲ ସନ୍ତାନ, କେବଳ ଏକ ସନ୍ତାନ (ପୁତ୍ର)

ଏକାବା.ନଡ଼ିଆ—ବଂ. ଏକୃଷିଆ ବେସାହାସ

ଏକ୍ବାର୍—ବ. ସିଧା ସଲଖ, ଥରେମାନ୍

ଏକାମୟ—କି. ଏକମତ ହେବା, ସମାନ ବିଷୟ କରିବା,

ଏକାକାର ହୋଇଯିବା

ଏକର—ବ. ଏକର (ଜମିର ପରିମାଣ, ମାପ)

ଏକାଗୁଡ଼ିଆ—କି. ବଂ. ଗୁଡ଼ିକିୟା, ଏକଗୁଡ଼ିରେ

ଏକଗୁଡ଼ି—ବ. ଏକଗୁଡ଼ି

ଏକାଲ୍—କି. ବଂ. ଏକୃଷିଆ, ଅ. ଉଡ଼ୁ

ଏକନ୍—ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ

ଏକେନ୍—ବ. ଖାଲି, କି. ଖାଲି କରିବା

ଏଗାର—ବ. ଏଗାର (ଓଡ଼ିଆ ହଂସ୍ୟା)

ଏକେରୁ—କି. ଗାଳି କରିବା, ଗଞ୍ଜଣା ଦେବା

ବ. ଗାଳି, ଉତ୍ସର୍ଜନ

ଏଙ୍ଗା—ବ. ମା' ଜାତ ଜବ

ଏଙ୍ଗାତାସ୍—ବ. ତାହାର ମା'

ଏଙ୍ଗାସିମ୍—ବ. ମାର କୁକୁଡ଼ା

ଏଙ୍ଗାତାରୁବ୍—ବ. ବାପୁଣୀ

ଏଙ୍ଗା କାଟୁବ୍—ବ. ଗୁଡ଼ା ଆଙ୍ଗୁରୀ

ଏଙ୍ଗା ଉମ୍ବର—କି. ବଂ. ଜଳ ମାଆ ବସୁସର

ଏଙ୍ଗା ରତା.ବ୍—ବ. ମାଆର ଛଡ଼ା ଖାଦ୍ୟ

ଏଙ୍ଗାତ ଆଗାତ୍—ବ. ତା'ର ମାତାପିତା, ଅନ୍ୟର ମାତାପିତା

ଏଙ୍ଗାମ ଦୁଙ୍ଗାମ୍—ବ. କଟୁଗୁଣା, ଗାଳି ଗୁଲ୍ ଦେବାବାଲ, ଗାଳିଦେବା

ଏଙ୍ଗା ମେ—କି. କଟୁଗୁଣାରେ ଗାଳି କରିବା

(ଜଳା, ବର୍ମାସ, ବେକୁପ୍ ଅଦରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ କରାଯାଇପାରେ)

ଏଙ୍ଗା—ଅ. ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ, ସାନ୍ତାଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଳ ସ୍ତମ୍ଭର ଦୁର୍ଦ୍ଦି, ଧ୍ୟାନ, ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁ ଏ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରେ —

ଓଡ଼ିଆର ଶୁଣ, ଶୁଣିବକ ? ଯହୁତ ଯମାନ

ଏଙ୍ଗୁ—କି. ଖେପ ସାହାଯ୍ୟରେ ଜଳନ୍ତା ଅଙ୍ଗାର ବାହାର କରିବା

ଏଙ୍ଗୁଲ୍—ବ. ଏକଲସ, ବିରୁରଲସ୍

ଏଙ୍ଗୁହାର—କି. ଏକହାର କରିବା

ଏଟକେଜ୍—ବ. ପତ୍ନୀ ସିନୁଗଛ

ଏଟକେଟେ—ବ. ବାଧା, ଅସୁବିଧା, କି. ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବା

ଏଟକୋ ହାସା—ବ. ଚୁଲି ଭିତରର ପୋଡ଼ା ମାଟି

ଏଟ୍ଟେ—କି. ଦୁଷ୍ଟିତ ହେବା, ଅପରିଷ୍କାର ହେବା

ଏଟ୍ଟେ—କି. ଏକ କଞ୍ଚା ହେବା ।

ଉ: ଅନାଦ ଏଟ୍ଟେ ଏନା ବାସ୍ ଟା.ଜୁଆ - ତାହା ଏକ କଞ୍ଚା ହୋଇଛି ପଶିବ ନାହିଁ

ଏଟା — ବଂ. ଅନ୍ୟ, ଅଲଗା

ଏଟା — ଏଟା — ବଂ. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଏଟା — ଗଂ—କି. ଅଲଗା ହେବା

ଏଟାଗା — ବଂ. ଅନ୍ୟ

ଏଟା — ଗାରୁଡେ—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ, ସୁନସ୍ତ, ଆଉଥରେ

ଏଟା — ତେ—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟ, ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ

ଏଟା — ଦଶମ୍—ବ. ବିଦେଶ, ଅନ୍ୟଦେଶ

ଏଟା — ସେନ୍—ବଂ. ଉନ୍ନତ ବସୁରବାଲ, କି. ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ (ବସୟ) ଯିବା

ଏଟା — ସେଦ୍—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ

ଏଟା — ଲେକାଡେ—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ

ଏଟା — ଲେକାନ୍—ବଂ. ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର

ଏଟା — ଲଜ୍—ବଂ. ଅନ୍ୟ (ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ)

ଏଟେଜ୍—କି. ଡ଼ୋଇବା (to irritate)

ଏଟେ.ବ୍—କି. ବାଡ଼ି ଦେଉବା

ଏଟେରୁ ପେଟେରୁ—କି. ବସି ବସି ଦେହ ପିଡ଼ା କରିବା, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରସ୍ତ ହେବା

ଏଡ଼ହେ—କି. ପିଲା ପ୍ରଥମ କରି ବସି ଶିଖିବା

ବଂ. ସେ ଗୁଲି ନ ପାରି ଗୁରୁଣ୍ଡ ଗୁରୁଣ୍ଡ ଯାଏ

ଏଡ଼ା — କି. ଏଡେଇବା

ଏଡ଼ା — ଲଦ୍—କି. ଏଡେଇ ନେଇ ଯିବା

ଏଡ଼ା — ବାଲା—କି. ବଂ. ଏଡ଼ିବା

ଏଡ଼ଭଜରୁ—ବ. (ଇଂ) ଉପଦେଷ୍ଟା (Adviser)

ଏଣ୍ଡା—ବଂ. ଅସଫଳ

ଏଣ୍ଡାଲଦ୍—କି. ବଂ. ଚୁଲିକନେଇ

ଏଣ୍ଡା — କି. (ବସୟ) ଅନ୍ୟତେ

ଏଡ଼ଆକା.ନ୍—ବ. ଧରିବା, ନିରୁଣ୍ଡ, ଦକ୍ଷ

ଏଡ଼କା—ବ. ବାଲଡ଼କ

ଏଡ଼ଅ—କି. ଶିଖିବା

ଏଡ଼ — କି. ବଂ. ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା

ଏତମ୍—କି. ବାମକୁ ଛାଡ଼ି ହୋଇଯିବା
 ଏମେକଞ୍ଜେ—କି. ବଂ. ବାମ ଡାହାଣ, ଉଭୟ ପାଖ
 ଏତ୍ତରଂ—ବଂ. ଗୁଣ, କୋଷ, କି. ବଂ. କୋଷ ସହକାରେ
 ଏତ୍ତଲସ୍—କି. ଏତାଲ ଦେବା, ଜଣାଇ ଦେବା
 ଏତାଂ—ବଂ. ପତଳା, କି. ପତଳା ହେବା
 ଏତାଂଲୁଟି—ବି. ପତଳା ଅଧର
 ଏତ୍ତବ୍—କି. ଆରମ୍ଭ କରିବା
 ଏଂ ତହ୍‌ବ୍‌ଲି—ବି. ଆରମ୍ଭ କରିବାବାଲ
 ଏଂ ତହ୍‌ବ୍—କି. ବଂ. ଆରମ୍ଭ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଏତେବ୍—ବି. କାରଣ
 ଏତେୟା—ଅ. ହଲରେ (ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ)
 ଏତେକା—ଅ. ହଲ ଗୋ, କି ଗୋ (ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ)
 ଏତେହୋ—ଅ. କହୋ (ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ)
 ଏବ୍—ଅ. ଅସମ୍ପଦ୍ଧ ହିସ୍ତାର ପରିପୂରକ
 କମ୍‌ଏବ୍—ଖାଇ, ଞ୍ଜୁଏବ୍—ପିଇ, ଦା.ଲଏବ୍—ଦୌଡ଼ି
 ଏବ୍‌ରେ—ବି. ଗୁଣ, କୋଷ
 ଏବ୍‌ରେଂ—କି. କୋଷ କରିବା
 ଏବ୍‌ରେନ୍—ବଂ. କୋଷକ
 ଏବ୍‌ରେୟା.ଜି.ଜ୍—କି. କୋଷ ରଖିବା, କୋଷ କରି ଗୁଣିଯିବା
 ଏବ୍‌ରେ ସେଲେ.ବ୍—କି. ବଂ. କୋଷପୂର୍ବକ, କୋଷସହକ
 ଏବ୍—କି. ଗୋଡ଼ରେ ରଗଡ଼ିବା, (ଗୋଡ଼ରେ ରଗଡ଼ି ଧାନ
 ବାହାର କରିବା, ବେଙ୍ଗଳା କରିବା
 ଏବ୍‌କା.—କି. ବଂ. ଏହି ପ୍ରକାରରେ
 ଏବ୍‌କା.ଏବ୍‌କା.—କି. ବଂ. ସେମିତିଆ, କିଛି କିଛି ସେମିତି
 ଏବ୍‌କା.ଏବ୍‌କା,ତେ—କି. ବଂ. କମଶଃ ସେହି. ଚିତ୍ତରେ,
 ସେହି ପ୍ରକାରରେ
 ଏବ୍‌କା.ତେ—କି. ବଂ. ସେହି ପ୍ରକାରରେ, ତହ୍
 ଏବ୍‌କା.ନ୍—ବଂ. ସେ ପ୍ରକାର
 ଏବ୍‌କା.ରେ—କି. ବଂ. ସେ ଅବସ୍ଥାରେ
 ଏବ୍‌କୋ (କୁ)—କିଷ୍କୁସ୍‌ବାଚକ ସଂନାମ, ସେମାନେ

ଏବ୍‌ଜନ୍—କି. ବଂ. ସେହ୍‌ଠାରୁ, ସେହି ସମୟରୁ
 ଏବ୍‌ଜାଂ—କି. ବାଧାଦେବା, ରୋକିବା, ଗତି ବଦଳିବା
 ଏବ୍‌ଜେ—ଅ. ସେହେତୁ, କି. ବଂ. ସେତେବେଳକୁ
 ଏବ୍‌ଜେବେନ୍‌ଦଅ—କି. ବଂ. ଦୁଃଖିତ ହୋଇ, ନିର୍ଦ୍ଦୀଷ୍ଟ ହୋଇ
 ଏବ୍‌ଜ୍ରାୟ୍—ବି. ପଥର ଡନ
 କି. ପଥର ଡନ ହେବା, କି. ବଂ. ପଥର ଡନକୁ
 ଏବ୍‌ଜେ ବେନ୍‌ଦେ—କି. ବଂ. ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ କରି
 ଏବ୍‌ବେତାର୍—ବଂ. ସେହି ସମୟରେ
 ଏବ୍‌ହ୍—ଅ. ତଥାପି
 ଏବ୍‌ଜେହ୍—ଅ. ତେବେପୁକା
 ଏବ୍‌ରେହ୍—ଅ. ତଥାପି
 ଏବ୍‌ନେ—ଅ. ହେଇ, ଉ. ଏବେ ଲଜାଡ଼ିଏ ନାମ - ହେଇ
 ଲଜେଇ ଗଲ
 ଏବ୍‌ନେ—ବି. ନାଚ, ଖେଳ, କି. ନାଚିବା
 ଏବ୍‌ନେ ଏବ୍‌ନେ—କି. ବଂ. ଖେଳୁଖେଳୁ
 ଏଂ ଏବ୍‌ନେ—ବଂ. ନଗୁଇବା, ଖେଳାଇବା
 ଏଂ ଏବ୍‌ନେକଳା—ବି. ନଞ୍ଜିକ
 ଏଂ ଏବ୍‌ନେ ବୁଲି—ବି. ନଞ୍ଜିଲ
 ଏବ୍‌ନା—କି. ବଂ. ଆଗରୁ ସରସ୍‌ବା, ଅନ୍ତର କାଳ ଦର୍ଶାଇବା
 ପାଇଁ ମୂଳ ହିସ୍ତାର ପରିପୂରକ ପଦ
 ଉ. ହୁଇଏବ୍‌ନା—ହେଲ, ହେଲ୍‌ଏବ୍‌ନା—ଆସିଲ, ସେବ୍‌ଏବ୍‌ନା - ଗଲ
 ଏବ୍‌ନାଂ—ବଂ. ତତ୍କାଳରେ, ସେ ସମୟରେ
 କି. ବଂ. କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା
 ସେତେବେଳେ ହୋଇଥିବା, ଉ. ଏବ୍‌ନାଂ ହେଲ୍‌ ଲେନାକ -
 କିଛି ସମୟ ଆଗରୁ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଆସିଥିଲେ
 ଏବ୍‌ନାଂଆଂ—ବଂ. ସେତେବେଳର, କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ
 ଏବ୍‌ନାଂଇଜ୍—ବଂ. ସେ ସମୟର ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି)
 କି. ବଂ. ସେ ସମୟରେ ଆସିଥିବା
 ଏବ୍‌ଏବ୍‌ନାଂ—ଅ. ତେବେଯାଇ
 ଏପେବ୍—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଛଟାଛଟି ହେବା
 ଏପେବ୍‌ହେଣ୍ଡେ—ବଂ. ଶହ୍‌ଟା, କି. ଶହ୍‌ଟା ପୋଷଣ କରିବା
 ଛଡ଼ା ଛଡ଼ା ହୋଇଥିବା

ଉ: ହରହେକନ ଏପେବୁହେଣ୍ଡେ ଏନା - ରୁଦ୍ରାରେ ନ ଦେଖା
ହୋଇ ଉଡ଼ା ଉଡ଼ି ହେଲେ

ଏପେବୁହେଣ୍ଡେ—ବଂ. ପରସ୍ପର ଦେଖା ନ ହେବା
ଫି. କଥା କଟାକଟି ହେବା

ଏପେଲ୍—ଫି. ଠକ ମାରିନେବା

ଏପେଲେ—ଫି. ପରସ୍ପରକୁ ଠକିବା

ଏପେଲେ—ଫି. ଉଡ଼ି ହୋଇ ଯିବା, ବେଢ଼ି ହୋଇଯିବା

ଏପେମ୍—ଫି. ଦିଆ ନିଆ ପ୍ରତିସ୍ତା, ଗୁଲୁ ରହୁବା

ଏପେତୋ—ଫି. ପରସ୍ପରକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା,

ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବା

ଏବରୁପର୍—ବ. ଗର୍ଭପାତ Abortion

ଏବାରୁ—ଅ. ଏହୁଥର

ଏଭେରେଡ଼ ବେଟେରୀ—ବ. ଏଭେରେଡ଼ ବେଟେରୀ

ଏମ୍—ଫି. ଦେବା

ଏ—ଏମ୍—ବଂ. ଦେବାବାଲ

ଏମ—ଫି. ବଂ. ଦେବାର ପ୍ରତିସ୍ତା

ଏମ୍ ଆ—ବଂ. ଦିଆଗାଇଥିବା

ଏମ୍ଆସ୍—ଫି. ତାକୁ ଦିଅ

ଏମନ୍—ଅ. ଏପରି, ଏମିତିକା

ଏମାନ୍—ଅ. ଲଭାଏ

ଏମାନ୍ତେନ୍—ଫି. ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର (ଜୀବଜନ୍ତୁ)

ଏମାନ୍ ତେମାନ୍—ଅ. ଏଣୁ ତେଣୁ (ଗୁଡ଼ାଏ ଦ୍ରବ୍ୟ, କଥନ)

ଏମ୍ପୁରେଣ୍ଡେ—ବ. ଏମ୍ପୁରିଆ

ଏୟା—ଅ. ହେଇ, ବେ (ଆକର୍ଷଣକାରୀପଦ)

ଏୟାସ୍—ବ. ସାତ (ସଂଖ୍ୟାବାଚକ)

ଏୟାସ୍ ନା ମାହା—ବଂ. ସ୍ବପ୍ନା

ଏୟାଫ୍—ଫି. ପୁରଣ କରିବା, ମନେପକାଇବା

ଏର୍—ଫି. ବୁଝିବା

ଏର—ବଂ. ବୁଝା, ବୁଝିବା (ପାଠ, ଦିନ, ସମୟ, ଲେଖ)

ଏର—ଫି. ବୁଝାକାମକରିବା

ଏରୁକା—ଫି. ବାହାନା କରିବା, ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା ବଂ. କପଟି

ଏରୁକା—ଫି. ନିଜକୁ ନିଜେ ଛଳିବା/ଠକିବା

ଏରୁକା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶୟ୍ୟ, ଜଙ୍ଗଲ ଜାଗାସ୍ ବୁଟ/ତଣା

ଏରୁ—ବ. ପତ୍ରୀ

ଏରୁଏ—ଫି. ଉବାହ କରି ବୋହୂକରିବା, ସ୍ତ୍ରୀ କରିବା

ଏରୁରୁ—ବ. ସପତ୍ନୀକ ଓ ପିଲାମାନେ, ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ

ଏରୁ ଗୋସାଏ—ବଂ. ବହୁପତ୍ନୀକ

ଏରୁଞ୍—ବ. ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ

ଏରୁ—ଫି. ବଂ. ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବାକୁ (ଲଗ୍ନ, ମନକରିବା)

ଏରୁହେରେଲ୍—ବ. ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ

ଏରୁ—ବ. ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବା

ଏରୁ ହପର୍—ବ. ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲା କୁଆ ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାର
ସଦସ୍ୟ

ଏରେ ତେଣେ—ବ. ତୁଳିଆ କାଠଖୁଣି ଚଢ଼େଇ

ଏରେ—ଫି. ଅଶୁଭସୂଚକ ହେବା

ଏରେଲ୍—ଫି. ଫାଙ୍କିବା, ଲକ୍ଷ୍ୟଭୁକ୍ତ ହେବା

ଏଲାଓ୍—ଫି. ଠକନେବା, ଭଣ୍ଡି କରି ନେବା

ଏଲେ—ବ. ମିଛ, ମିଥ୍ୟା

ଏ—ଏଲେ—ବଂ. ମିଛ କହିବାବାଲ, ମିଥ୍ୟାବାଣୀ, ଠକ, ଭଣ୍ଡ

ଏଲ୍‌ଗେ—ଫି. ଗୁଡ଼ାଇହେବା ବାଗକୁ ନଆସିବା, କଥାକୁ
ଟାଳିଦେବା

ଏଲ୍‌ଗେ ପେଲ୍‌ଗେ—ଫି. ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ (ପସୁରିବା)

ବହୁ କଷ୍ଟ କରିବା ବଂ. କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ

ଏଲ୍‌ଗୋ—ଫି. ବଂ. ଅମଙ୍ଗ ଫି. ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା

ଏଲ୍—ବ. ସଂଖ୍ୟା

ଏଲ୍‌ଗା—ବ. ଅଙ୍ଗ

ଏଲ୍‌ଗାପତର୍—ବ. ଅଙ୍ଗବହୁ

ଏଲ୍‌କା—ବ. ଲଳିକା, ପରିସୀମା (Area)

ଏଲ୍—ଫି. ଆସିଯିବା

ଏଲ୍—ଫି. ଆସ ଆମେବୁହେଁ ଯିବା

ଏଲ୍—ବ. ଧାସ, ଉତ୍ତପ ଫି. ଉତ୍ତପ ହେବା, ଗରମ ଲାଗିବା

ବଂ. ଗରମ, ଉତ୍ତପ

ଏଲ୍‌ବି—ବି. ଅଲେକ୍‌ବ

ଏଲେମ୍—ବି. ଜ୍ଞାନ, କାରଣ, ଫି. ଜ୍ଞାନ ପାଇବା, କାରଣସତ୍ତ୍ୱ

ଏଲେମ୍ ଚେଲେମ୍—ଫି. ସୁଖ ସୁବିଧା ହାସଲ କରିବା

(ଏଲେମ୍ ଚେଲେମ୍)—ବି. ସୁଖ ଅବସ୍ଥା, ସୁଖ ଅବସର

ଏର୍ଡ୍‌ରୁ—ଫି. ପକ୍ଷୀ କରିବା

ଏସ୍—ଅ. ଅପସନ୍ନାସକ ଶବ୍ଦ, ହେସ୍

ଏସ୍‌କାର୍—ବି. ଏକଲ, ଏକୃଷ୍ଟିଆ, ଫି. ବି. ଏକଲ

ଏସ୍‌କାର ଜାନାମ୍—ବି. ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଜନ୍ମ

ଏସ୍‌କାର୍ ତସ୍‌କାର୍—ବି. ନିରକ୍ ଏକୃଷ୍ଟିଆ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକଲ

ଏସା—ଅ. ଏମିତି, ଏଇମିତି, ଏପରି

ଏସିଆ ମାହାଦେସ୍—ବି. ଏସିଆ ମହାଦେଶ

ଏସେବ୍—ଫି. ଓଗାଳିବା, ସେବୁକ୍ କରିବା, ଆଡ଼ିଦେବା,

ଜମିରେ ହୁଡ଼ ବଜାଇବା, ବନ୍ଦ କରିବା, ବି. ନିରୁକ୍ତ, ବନ୍ଦ

ଏସେଲ୍—ବି. ଗୋରୁ, ବି. ଗୌର

ଏସେଲ୍ ଅଲ୍—ବି. ଗୌର ବର୍ଣ୍ଣ, ଗୋରୁ ସଦୃଶ୍ୟ ଚେହେରା

ଏସେଲ୍ ହଲମ୍—ବି. ଗୋରୁଦେହ

ଏସେଲ୍ ଆମେଲ୍—ବି. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋରୁ

ଏହ—ଅ. ଅହୋ

ଏହେଲ୍ ଏହେଲ୍—ବି. ମୋଟା ଯୋଟା

ଏହେଲ୍ ଚେହେଲ୍—ବି. ଭରପୁର, ଆନନ୍ଦ ମୁଖର

ଏହେହେହେହେ—ଅ. ଅହୋ ହୋ, ନାମଜୁର ସୁଚକ ଶବ୍ଦ

ଏହେର୍—ଫି. ପିରୁମାଡ଼ିତଲେ ବସିବା

ଏହେର୍‌ଜିକି—ଫି. ଏଡ଼ି ଉପରେ ବସି ଏ ପାଖ ସେପାଖ ହେବା,
ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ଏହେଲ୍ ବେକେଲ୍—ବି. ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥା

ଏହେର୍ ଗାନ୍ଧାର୍—ବି. ଲେଉଟିଆ ଶାଗ

ଓ

ଓଆଗୋପ୍—ବି. ନିପୁଣ, ଦକ୍ଷ, ବୁଦ୍ଧିବାନ

ବି. ନିପୁଣତା ଦକ୍ଷତା, ଫି. ନିପୁଣ ହେବା

ଓଆଜିବ୍—ବି. ଠିକ୍, ସଫା

ଓବାର୍—ବି. ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଦାବିଦାର୍, ଫି. ସମ୍ପର୍କୀୟ ହେବା,
ଦାବିଦାର ହେବା

ଓବ୍—ବି. ଭୂମି, ଜମି

ଓବ୍—ବି. ଭଜା, ଫି. ଭଜିଯିବା

ଓବ୍—ବି. ଓଧ

ଓବ୍‌ମୋଦା—ବି. ଭଜା, ଅଧର୍ମଶା

ଓବ୍‌ଅନ୍‌କା—ବି. ସେ ପ୍ରକାର

ଓବ୍‌ଅନ୍—ବି. ବାହାରିବା ସ୍ତ୍ରୀ

ଓବ୍‌ଡେ—ଫି. ବି. ଭୂମି ଉପରେ ଚାଲି ଚାଲି

ଓବ୍‌ଡେ—ବି. ଭୂମି, ମାଟି

ଓବ୍‌ବା — ଫି. ବି. ଆଶୁକୁ ତଳେ ରଖି ହାମୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବା
ଅବସ୍ଥା

ଓବ୍‌ବା — ଜାପା — ଫି. ବି. ଆଶୋଇ କାନ୍ଥରେ ହାତଦେଇ
ଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଓବ୍‌ବା — ଲବ୍‌କ୍ରମ୍—ଫି. ବି. ହାତରେ ଭରା ଦେଇ ଆଶୋଇ
ଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଓବ୍‌ବା — ଓବ୍‌ବା — ଫି. ବି. ହାମୁଡ଼ି ହାମୁଡ଼ି

ଓଲା — ବି. ଘର

ଓଲା — ଦୁଆର୍—ବି. ଘରଦ୍ୱାର

ଓଲା — ହପନ୍—ବି. ଘରର ପୁଅ

ଓଲା — ଗିଡ଼ା—ବି. ଘରର ପିଲାକୁଆ

ଓଲା — ହଲ୍—ବି. ଘରଲୋକ

ଓଲା — ଚେତାନ୍—ବି. ଘର ଉପର

ଓଲା — ଲତାର—ବି. ଘର ଉପର ତଳ

ଓଲା — ପିଣ୍ଡା—ବି. ଘର ପିଣ୍ଡା

ଓଲା — ବଂଗା—ବି. ଘରର ଦେବତା

ଓଲ୍—ବି. ଲେଖା

ଓଲ୍‌ପାଲ୍‌ହାଉ—ବି. ଲେଖାପଢ଼ା

ଓଲ୍—ବି. କପାଳ, ଗ୍ରାମ୍ୟ

ଓଜନ୍—ବି. ଓଜୋନ (ozone)

ଓରଫ୍—ବି. ଉପନାମ, ନାମାନ୍ତର (alias)

ଓଲ୍‌ହାଲ୍—ବି. ହଲ୍‌ସ୍ତ ଦେଶର ଅଧିବାସୀ

କ

କଅକଅ—ଝି. କୁକୁଡ଼ାର କକ ରବ

କଆଲେ—ବି. ଘର ଛପରରେ ଥିବା କୋଣ କାଠ, ଦୁଆରବନ୍ଧର ଉପର ଥାକ

କଏଲ୍—ବି. କୋଇଲି

କଉଡ଼ି—ବି. କଉଡ଼ି

କକରୁ—ବି. ପେରୁ

କଚର କଚରୁ ଲମ୍ବ—ବିଂ. ପଚର ପଚର କାଦୁଆ

କଚଲୁ—ଝି. ହକାଳିବା, ସଫାକରିବା

କଚ୍ଚଲେ—ବିଂ. ଅଣେଇବା ଝି.ବିଂ. ଏକପାଖିଆ ଜେରୁଆ

ହେବା

କଚଲା ସୁନୁମ୍—କଚଲା ତେଲ (ମହୁଲମଞ୍ଜିର ତେଲ)

କଚୁ—ବି. ଘର କୋଣ

କଚୁକନାଟ୍—ବି. ଭିତର କୋଣ

କଚୁବାଳ ଗେ—ବି. କୋଣରେ ଥିବା ବଗିଚା

କଚୁବା.ଦ—ବି. କୋଣରେ ଥିବା ଧାନ କ୍ଷେତ୍ର (କୋଣକଥା ବଳ)

କଚୁଏନାୟୁ—ଝି. କୋଣକୁ ପଶିଗଲ

କଚୁ—ବି. ସାରୁ

କଚେ—ବିଂ. ତେରପ୍ପ, ଏକ କଡ଼କୁ ଡଳିଯିବା

କଚେଧାରେ—ଝି.ବିଂ. ମୁଣ୍ଡକୁ ସାମାନ୍ୟ ତଳ କରି ଏକଡ଼

ସେକଡ଼ କରିବା

କଚେମଚେ—ଝି.ବିଂ. ଡଢ଼ା ଡଢ଼ି କରିବା

କଚେର—ବି. କଚେର

କଞ୍ଜ୍ କଞ୍ଜ୍—ଅ. ଗୁମ୍ଫୁମ୍, ଚୁପ୍‌ଚୁପ୍, ବିରକ୍ତ ଭାବ

ପ୍ରକାଶକ ଶବ୍ଦ

କଞ୍ଜେ—ବି. ବାମ

କଞ୍ଜେ—ଝି.ବି. ବାମପଟିଆ ହେବା

କଞ୍ଜେଦଶା—ବି. ବାମଦିଗ

କଞ୍ଜେଲେ—ଝି. ବାମକୁ ଏକପାଖିଆ ହେବା, ଡେଇଡ଼ା ହେବା
ଝି.ବିଂ. ଏକପାଖିଆ

କଟ୍‌କଟ୍‌—ଝି. ଟାଣିହୋଇ ଯିବା, ଉପର ଗୋଡ଼ୁଆ ହେବା

କଟ୍‌—ଝି. ପାଟିରେପକାଇ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗିଳିଦେବା

କଟ୍‌କନା—ବି. ଅଗ୍ରବ, କଷ୍ଟ, କଟକଣା ଝି. ଅଗ୍ରବ ହେବା,

କଷ୍ଟ ଅସୁବିଧା ପାଇବା, କଟକଣା କରିବା

କଲ୍‌ବେ—ବିଂ ବଜା, ଡେହା, ଝି. ବଜାହେବା, ଡେହାହେବା

କଟା—ଝି. ଝାଡ଼ିବା, ଉଜାଡ଼ିବା ଭାଳିବା, ଭାଳି ସଫାକରିବା

କଟାପ୍—ଝି. ଠୋକରୁ ଦେବା, ତଳେ ପିଟିବା

ଉ : କାଣାହାଳାମ୍ ହାପା କଟାପ୍ କଟାପ୍‌ତେ ସେନଃକାନାୟୁ

ଅନ୍ଧବୁଡ଼ା ବାଡ଼ି ପିଟି ପିଟି ଯାଇଛି

କଟାପ୍‌ସାତେ—ଝି.ବିଂ. ବାଡ଼ି ବା ଠେଙ୍ଗାର ତଳେ

ବାଡେଇବା ଶବ୍ଦ

କଟେଜ୍—ଝି. ଛେଡିବା, ଠେପିବା

ଉ: ଆୟୁ ଅସାସାଏ କଟେଜ୍ ଏଦ୍‌ଆ, ମାଆ ହଳଦାକୁ ହେତୁଛି

ଝି. ମୁଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବା

କ-ଠା—ବିଂ. ଛୁଟ, କସର

କଠେ—ବି. ଖଟଖୁରୁ

କଡ଼କଡ଼—ଝି.ବି. ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇକରି, ଝି. ମୁଣ୍ଡଉଠାଇ

କଡ଼ା—ବିଂ. କଡ଼ା, କୋଠର

କଡା—ବି. କୋଡ଼ା ଜାତିବିଶେଷ

କଡ଼ୁ—ବି. ଗିଳିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଝି. ଗିଳିଦେବା

କଡ଼ଂଗା—ବିଂ. ଭିତରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଥିବା ଝି. ଭିତରକୁ ଝୁଙ୍କିଥିବା

କଡେ—ବିଂ. କଡେଇଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଉ: ବିଜୁଲି ଖୁଣ୍ଟି କଡେଏନା, ବିଜୁଲିଖୁଣ୍ଟି କଡେଇ ଯାଇଛି

କଡ଼ହା—ବି. କଡେଇ, କରେଇ

କଣ୍—ବି. କୋଣ

କଣ୍‌ସ୍—ବିଂ. ବଜାଡେହା

କଣା—ବି. କଣା

କଣି—ବି. କଣି (ବାଉଁଶଗଛର ଡାଳ)

କଡା—ବି. ନଡ଼ିଆକଡା

କଡାବାବେରୁ—ବି. କଡା ଦଉଡ଼ି

କତେ—କି. ବଂ. ମୁହଁ ବଜାଇ ଦେବା, କି. ମୁହଁ ବଜେଇଯିବା

କତେ—ଅ. ପୂଜା (ସମ୍ଭାବ୍ୟବାଚକ ପଦ)

ଉ: ଖାପାକତେ ଲେ ହୁକୁଆ-କାଲି ପୂଜା ଆସି ପାରିବୁ

କଦରୁ—କି. ବଂ. ବେକହଲଭଙ୍ଗି, ପ୍ରକାର, ଗୁଣ, ଭେଦ

କଦାଗିତ—ଅ. କେବେହେଁ

କନ୍‌କନ୍—ଅ. କଣ୍‌କଣ୍ (ବିଛବା) ବେଦନା ଅନୁଭବ

ବାଚକ ଶବ୍ଦ

କନ୍‌କନ୍ —ଅ. କଣ୍‌କଣିଆ କଷ୍ଟ, କୋରଦାର କଷ୍ଟ

କନକନ —କି. ବଂ. ଛନ୍‌ଛନ୍‌ ସ୍ଵରୂପ ଦର୍ଶାଇବା, ତପ୍ତରତା,

ସ୍ଥଳିଆ

କନ୍‌ଧ ହା. ଶବ୍ଦ କନ୍‌ହାରି—ବ. ମଳକଣ୍ଠକ ରୋଗ ବିଶେଷ

କନ୍‌ଡେୟା—ବଂ. ତେଡ଼ା, ବଙ୍କା ହୋଇଥିବା

କନ୍‌ଧଲ—ବଂ. ମୋଟା ଓ ଚିକ୍କଣ, କି. ବଂ. ମୋଟା ବେକ

ହେବା, ମୋଟା କାନ୍ଧ ହେବା

କନ୍‌ଧସ୍—ସ୍ଥଳର ହାଡ଼, ସ୍ଥଳର ପଞ୍ଚସ୍ତ ହାଡ଼

କନ୍‌ଡଂ—କି. ବଂ. ଦୁଲ୍‌ଦୁଲ୍ (ଗୁଲି) ବଂ. ଗୋଡ଼ କସ୍ତୁରୀ

ଗୁଲିବା

କନକରୁଦୁଳ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ ବିଶେଷ

କନରୁକନରୁ—କି. ବଂ. ସ୍ନେହ କରିବା (ହଲାଇ ହଲାଇ କଥା ଲ

ପିଲର କିଅଁ କିଅଁ ଶବ୍ଦ ବେଳେ ସ୍ନେହ କରିବା)

କନ୍‌ସଟେବଲ୍—ବ. କନ୍‌ଷ୍ଟେବଲ୍ (constable)

କନାଟ୍—ବ. ଆଡୁଆଲ (କୋଣ ଆଡୁଆଲ)

କପ୍—ବ. କପ୍ (cup)

କପ୍‌କାହି—ବ. ହାତଗଢୁ ବିଶେଷ

କପାଲ୍—ବ. ଗୁମ୍ଫା

କପୁର—ବ. କପୁର

କପେ—କି. ଘାଆରେ ପୁକ ହୋଇ ଫୁଲୁ ଉଠିଥିବା

କପେ.ଦ୍—କି. ମୁହଁରେ କିଛି ଜଳସ୍ଥ ପୁରାଇ ରଖିବା

କଫ—ବ. କଫ

କଫି—ବ. କଫି

କବଜ୍—କି. ପୁଧାରିବା, ଆୟତରେ ରଖିବା

କବଜାଡ଼—କି. ପୁଧାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କବଜା—ବ. କବାଟର ଯୋଜକ

କବରୁ—ବ. କବର, କି. କବର ଦେବା

କବରୁଖାନା—ବ. କବରଖାନା

କବା—କି. ଅସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ

ଉ: କୁଡ଼ିତେ ଅତି କବା—ଲଘୁ କେଦାୟ - କୋଡ଼ି ଦ୍ଵାରା

ମାଟିରେ ତୋଟ ମାରି ମାରି ଦେଇଗଲା

କବାଟ୍ ଚିନି—ବ. କବାଟ୍ ଚିନି

କବି—ବ. କବି, ଲେଖକ

କବରୁ—ବ. (ଇଂ) କଭର, ମଲ୍‌ଟ

କମ୍—ବଂ. ଅଳ୍ପ

କମ୍‌କୂର—ବଂ. ଦୁର୍ବଳ

କମଳା ଲେମ୍ବୁ—ବ. କମଳା ଲେମ୍ବୁ

କମ୍‌ବେଲ୍ ଦାରେ—ବ. ମାଙ୍କଡ଼ା କେନ୍ଦୁ ଗଛ

କମ୍‌ବେଲ୍ ଜଥ—ବ. ମାଙ୍କଡ଼ା କେନ୍ଦୁ ଫଳ

କମ୍‌ସାଠୁ—କି. କମିବା, ହ୍ରାସହେବା, ଲଘୁବ ହେବା

କମା—ବ. (,) କମା ମାତ୍ରା

କମାଡ଼—କି. କମ୍ କରିବା, କମାଇ ଦେବା

କମାଣି—ବ. କମାଣି, ଅର୍ଜନ

କମ୍‌ବେ—ବ. ଗାଲିଫୁଲ୍ ରୋଗ

କସ୍—କି. ମାଗିବା, ମାଗଣା

କକସ୍—କି. ବଂ. ମାଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କକସ୍‌ଇକ—ବଂ. ମାଗିବାବାଣ, ଭିକାରୀ

କସ୍‌ହୁଡ଼ୁ—ବ. କଳାଧାନ (ଗ୍ରାହାର ଅଂଶୁଆଏ)

କସ୍ —କି. ଅନାଇବା

କସ୍ —କସ୍ —କି. ବଂ. ଅନାଇ ଅନାଇ

କସ୍‌ତ —ବଂ. ଲମ୍ବ ବେକବାଲା, କି. ବେକରେ ଗହଣା,

ମାଲ ନ ଥିବା

କସ୍‌ମରୁ—ବ. ଶୁଖିଲା ମୁହଁ ଦେହର ଅବସ୍ଥା, ଦୁର୍ବଳ ଦେଖାଯିବା

ଉ: ଉନ୍ନତ୍ କସ୍ତୁରରେ ଖେଳି କାମାୟ - ସେ ଲେକ

ଶୁଣିଲ, ଦୁଃଖ ଦେଖାଯାଉଛି

କରକର—ଅ. କୁକୁଡ଼ା କଅଁ କଅଁହେବା, ଇଚ୍ଛାପ୍ରକଟ ବାଚକ ଶବ୍ଦ

କରକ—ବ. କରକ, ରଣ

କରଅନ୍—ହି. ବଂ. ଗଳାର ହାରବନ୍ଧକ ହେବା

ହି. କରକ କରବା

କରକଟେଇ—ହି. କୁକୁଡ଼ା ଶବ୍ଦ

କରତାଲ—ବ. କରତାଳ

କରଧନ୍—ବଂ. ମୂର୍ଖ, ଅନ୍ଧ

କରଞ୍ଜି ଦାରେ—ବ. କରଞ୍ଜି ଗଛ

କରବର ଦାରେ—ବ. କରବର ଗଛ

କରମଥ—ବ. ଶୁକା

କରମ୍ବୁର—ବ. କର୍ମବୁର

କରମ୍ ଦାରେ—ବ. କରମ ଗଛ

କରକ୍ ମଟକ—ହି. ବଂ. ବହୁତ କମ୍, ଅନାଟନ

କରକ୍ ମରକ—ବଂ. ଖଟା, ବାସି, ହି. ଖଟାହେବା, ବାସିହେବା

କର—ବ. କୋର, ମିଠାଇ ବଣେଷ

କରୁ—ହି. କରବା

କରୁ—ହି. କରତ

କରାଲ—ବ. ପୌଷ, ନାଡ଼

କରାଲୁଲୁ—ବ. କୋରାଲୁରା

କରାମତ—ହି. କରାମତ କରିବା, ବ. କରାମତ

କରାଲ — —ହି. ଶପଥ କରିବା

କରେ—ବଂ ବେକ ବାଜିଆ (ବେକ ଏକ କଡ଼ ବା ପାଖ ହୋଇଥିବା

କଲ—ବ. କଲ

କଲକଲ୍ ପଦ—ବଂ. କୁକୁକୁଡ଼ି ଶବ୍ଦ;

କଲ୍ପାକଲ—ବ. ଫଳାଦି, ପନପରିବା

କଲମ୍ ଆଲା — —ବ. କଲମ ଶାଗ

କଲ୍‌ସେର—ବ. କଣା,

କ-ଲା—ହି. ଗୁଡ଼ାଇବା (to bundle)

କଲା—ବ. ପୁରୁଷ, ପୁଅ

କଲା ଗିର—ବ. ପୁଅ ପିଲା

କଲା ହସନ୍—ବ. ପୁଅ ପିଲା, ପୁରୁଷ ଲୋକ

କଲା ଲେଟ୍‌ବା—ବ. ପୁଅ ପିଣ୍ଡ

କଲାହଲ—ବ. ଯୁବକ

କଲାକିର—ବ. କଲାକିର

କଲାଡ଼ି—ବ. ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ

କଲାମ୍—ବ. ଛୁଡ଼ି

କଲାବଜାର—ବ. କଲାବଜାର, କଲାଧରା

କଲ୍‌କୁଲ—ହି. ବଂ. ହୁଲହୁଲ

କଲ୍‌ଗାଡ଼ି—ବ. କଲଗାଡ଼ି

କଲଗା—ବ. ମୟୂର ପୁଛ ମୁକୁଟ

କଲ୍‌ସା—ହି. ଗୋଇଁଠା ମାରିବା, ବଂ. ଗୋଇଁଠା

ହି. ନାଡ଼ ମାରିବା

କଲମ୍—ବ. କଲମ

କଲେ—ବ. କୋଲ

କଲେରିଜ୍—ହି. ବଂ. କୋଲରେ ଥିବା

କଲ୍‌ଜା—ବ. କଲିଜା

କଲେଜ୍—ବ. (ଇଂ) କଲେଜ

କସ୍—ବ. ଦାଗ କସ୍, ହି. ଦାଗ ଲଗିବା, କସ ଲଗିବା

କସ୍—ବଂ. ଶକ୍ତି, ଆଶୁ, ବହୁତ

ହି. ଶକ୍ତି କରିବା, ଆଶୁ କରିବା, ବହୁତ ହୋଇଥିବା

ଉ: ଉନ୍ନ, କସ୍‌କ ଦାଲ୍ କେଦେୟା - ତାକୁ ଶକ୍ତିକରି/ବହୁତକରି
ପିଟିଲେ

କସାଡ଼ି—ହି. କସାଇବା, ରଙ୍ଗାଇବା, ଶକ୍ତି କରିବା,

ଦୃଢ଼ କରିବା

ଉ: ବାବେର ଗା.ଶୁଦ୍ଧ ବେସ୍‌ଲେକା କସାଡ଼ି ମେ - ଦଉଡ଼ି

ଗଣ୍ଡିକୁ ଭଲ କରି ଶକ୍ତି/ଦୃଢ଼ କରି

କସ୍ କସାଡ଼ି—ହି. ଠେସି ଠେସି ପୁରାଇ ଦେବା

କସ୍ କସ୍—କି. ମନକଷ୍ଟ କରିବା, ମୁହଁ ପୁଣ୍ୟାଳ ରହିବା
 କସ୍ତ—କି. ଦୁଃଖ
 କସ୍ତା—କି. ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ କଥା ଯାଇଥିବା
 କ୍ଷ୍ମା କସ୍ତା ସା.ଲ - କସ୍ତା ଶାଢ଼ୀ
 କସମସ୍—କି. ଦେହପିଡ଼ା ହେବା, ଜରୁଆ ଜରୁଆ ଲାଗିବା
 କସ୍ ରଜ୍—କି. କସରତ କରିବା
 କହୁନ୍ତୁ—କି. ବୋଇତାଳୁ, ବୋଇତ କଣାରୁ
 କହୁଳାଣ୍ଡ—କି. ଗୁହାଳରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେବା, ଖୁଆଡ଼ି ଦେବା
 କହୁର—କି. ଖରଡ଼ିବା
 କ୍ଷ୍ମା ଆଳା—କହୁରାସ୍ ମେ - ଶାଗ ଖରଡ଼ି ଦିଅ
 କହୁଲ ପାଗ—କି. କୋହୁଲ ପାଗ
 କଃ, କଅ—କି. ବଗ
 କଂକା—କି. ପାଗଳ
 କିର୍କିର୍କି—ଅ. କି କି ଶବ୍ଦ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ
 କା.ର(ସ୍)—କି. ଦୋଷ, ଅପକର୍ମ, କି. ଦୋଷ, ଅପକର୍ମ
 କି. ଦୋଷ କରିବା, ଅପକର୍ମ କରିବା
 କା.ର(ସ୍)କା.—କି. କୌଶଳ, କାସ୍ତା, କି. କୌଶଳ କରିବା
 କା.ର(ସ୍)ଲ.କାଶ୍—କି. କଷ୍ଟା ଜାଗାସ୍ ଶାଗ
 କା.ଉହା—କି. ଅର୍ଜୁନ ଗଛ
 କା.ଉର—କି. ଖଟା ଭେଣ୍ଟି
 କା.ଉରାଆଳା—କି. ଖଟା ଭେଣ୍ଟି ଶାଗ
 କା.ଉରାଆ.ଦାରେ—କି. କାଉରାଆ ଗଛ, ନଳିତା
 କା.ଉରାଆ.କା—କି. ନଳିତା ମଞ୍ଜି
 କା.ଉରାଆ ବରଦା.—ସାବୁ ଖେଳର ବରଦା
 କା.ଉରାକା—କି. ସାବୁ ଖେଳରେ ବ୍ୟବହୃତ ହାଡ଼ି
 କାଉଁଦ୍—କି. କାଉଁର, ଗୁଞ୍ଜାଫଳ ଔଷଧ କାଞ୍ଜାସ୍ ଲତା
 କାଆ କାଆ—ଅ. କାଉର ଶବ୍ଦ
 କାକା—କି. କକା
 କାକା—କି. କକାକୁ ଡାକିବା, କି. କକା

କାକର୍ଡ଼ା ହୁଡ଼ି—କି. କାକର୍ଡ଼ା ନାମକ ଧାନ
 କାକା—କି. ଭାତ, ସାଧାରଣତଃ ସାନ ପିଲାମାନେ କହନ୍ତି
 କାକର ପିଠା—କି. କାକର ପିଠା
 କାକାଉରୁ—କି. ପତଳା ଓ ଶୁଖିଲା, ସୁକୁଟା
 କାକାଉରା—କି. ଲମ୍ବ ଓ ପତଳା, ବହୁରୂପୀ ଶାଗୁଆ ଏଣୁ ଅ
 କାକାଲା—କି. ଏଣୁ ଅ
 କାକାଉଆ ତେଣେ—କି. କାକାଉଆ ତଡ଼େଇ
 କାକାସାଲ—ଅ—କି. ବିବାହ ସମୟରେ କନ୍ୟାର କକାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ
 ପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୁଗା ଦିଅନ୍ତି ସେ ଲୁଗାକୁ “କାକାସାଲ—ଅ” କହନ୍ତି
 କାକ—କି. ମାଉସୀ, କକାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ, ମାଆର ସାନ ଭଉଣୀକୁ
 କାକ କହନ୍ତି
 କାଂକ—କି. କାଞ୍ଜ, ମାଟି ଖୋଳିବା ଦୁଇପାଖିଆ ମୁନିଆ ଯନ୍ତ୍ର ।
 କାଂଜା—କି. ପାଣ୍ଡର ମୁହଁଭାଗ
 କଳାଂକାଳାଂଜୁ—କି. ଘୋର ଅନ୍ଧକାର,
 କି. ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ହେବା
 କାଂକେଡ଼ି—କି. କଠୋର, କଡ଼ା
 କାଂକାଡ଼ି—କି. ଅତ୍ୟଧିକ
 କାଂକା କାଗାଜ୍—କି. କାଗଜ
 କାଂକାହା—କି. କାଞ୍ଜାଲ, ଗରିବ, ଦୁଃଖି
 କାଞ୍ଜାଲା—କି. କାଞ୍ଜାଲ, ଗରିବ, କି. କାଞ୍ଜାଲ ହେବା,
 ଗରିବ ହେବା
 କାଠ—କି. କାଠ
 କାଠ—କି. ଗୁଳର ଶେଷାଂଶରେ କଟା ବିଡ଼ା, ଗୁଳ ଛପର
 ଆଗରୁ ଦିଆଯାଏ ତାହାକୁ କାଠ କହନ୍ତି
 କାଠ୍ କଳସ—କି. କାଠ କଳସ
 କାଠର—କି. କାଠବ୍ୟବସାୟୀ
 କାସ୍—କି. ଭରସା ପାଖରେ ଧଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିବା ଧଳା ଗାମୁଛା
 କାସ୍—କି. କାଞ୍ଜଡ଼ି
 କା.ସ୍.ଶ—କି. କଚେରି

କାଞ୍ଚନ ଦାରେ—ବି. କାଞ୍ଚନ ଗଛ
 କାଚକାଚ—କି. ବଂ. ଚେଆ, ମଳିଛୁ
 କାଚ୍‌ଲା କା.ଚ୍‌ଲ—କି. କରୁଡ଼ି ଦେବା, ମାରଧର କରିବା
 କି. ବଂ. ପଡ଼ିଉଁ
 ଉଃ ଇଞ୍ଜି କାଚଲା କା.ଚଲ ଅଲା ~ ଡେଞ୍ଜି ବୁଆ.ଲ୍ ଏନା -
 ମୁଁ ପଡ଼ିଉଁ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲି
 କାଚଲାଡ଼ୁ—କି. କରୁଡ଼ି ପକାଇ ଦେବା, ଧକ୍କା ମାରି
 ପକାଇ ଦେବା
 କାଞ୍ଚା—ବଂ. କଞ୍ଚା
 କାଞ୍ଚା ମାଗୁ—ବଂ. ଦରପାଟିଲ
 କା.ଗୁ କରୁ—ବଂ. ଦରପାଟିଲ
 କା.ଗୁର—କି. କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିଯିବା, ବଂ. ଦୁଃସ୍ଥିତି
 କାଗୁଡ଼ି—କି. ଲୁଗା କାଟିବା, ଲୁଗା ଧୋଇବା
 କାଗୁ—ବି. କରୁ, କୋପିନ୍
 କାଜ୍—କି. କାମ କରିବା, କାମ ପଡ଼ିଯିବା, ବି. କାମ, କାର୍ଯ୍ୟ
 କା.ଜରୁ (ଲ୍)—ବି. କରୁଲ
 କାଜ୍‌ରୁଟି—ବି. କେଳ ମୁଠି
 କାଜାରୁ—କି. ବଂ. ସମ୍ଭବତଃ
 କାଜ୍‌କାଜ୍‌ଡେ—ଅ. ହମଶଃ
 କାଜୁ ବାଦାମ୍ (କାଜୁ)—ବି. କାଜୁ ବାଦାମ
 କାଜେ—କି. ବଂ. ପଳ ସ୍ବରୂପ, ବସ୍ତୁତଃ
 କାଜ୍‌ଜେଲ—ବି. ଯୁବକ, ଯୁବତୀ
 କାଞ୍ଜି—ବି. କାଞ୍ଜି, ଖଟାପାଣି
 କାଞ୍ଜି.ଆଡ଼ୁଦା—ବି. ଖୁଆଡ଼ୁଦର
 କାହ—ବି. କାଠ, ଜାଲେଣି କାଠ, କଠୋର ମନ
 କାହ୍‌କା.ମି—କି. କାଠକାୟୀ
 କାହ୍‌ମନ—ବଂ. କଠୋର ମନ
 କାହ୍‌କିଡ଼ି—ବଂ. କାଠ (କଠିଣ) ଦୁଦୟ, ନିଷ୍ଠୁର
 କାହ୍‌ଉଦ୍—ବି. କାଠଛରୁ

କାହ୍‌ଅଲା ~ —ବି. କାଠଘର
 କାହ୍‌କାଟାଡ଼ି—କି. ଝିମା ମାରିବା
 କାଟକମ୍—ବି. କଙ୍କଡ଼ା
 କାହ୍‌ କଲମ୍—ବି. କାଠ କଲମ୍
 କାଟବ୍—କି. ପଣ୍ଡୁ ଆସିରେ ଧରିବା, କଙ୍କଡ଼ା ତାହାର ବଡ଼
 ଆଙ୍ଗୁଠିରେ କାମୁଡ଼ିବା
 କାହ୍‌କା କୁଡ଼କୁ—ବଂ. ଉଚ୍ଛ ଜାତ, ଆବେଡ଼ା ଖାବେଡ଼ା,
 ପଥୁରୀଆ ଜମି
 କାହ୍‌କୁଟ୍—ବଂ. କାହ୍‌ଛୁଣ୍ଟ, କମାକମି କର
 କି. କାହ୍‌ଛୁଣ୍ଟ କରବା
 କାହ୍‌ବାଡ଼ହ—ବି. କାଠ ବଡ଼େଇ
 କାହ୍‌ଡିଲ୍‌ମିଞ୍ଜି—ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ତିଳ
 କାହ୍‌ନାସୋ—ବି. ମାଂସ କାଟିବା ଘର, ଗୁଣିବା ମାଂସ
 କାହ୍‌ପାତ୍ର—ବି. କାଠପତ୍ର
 କାହ୍‌ରୁଡ଼ି—କି. କାଠକୁ କାଠପୋକ ଖାଇବା
 କାହ୍‌ରୁ କୁହୁରୁ—ବି. ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ଖଣ୍ଡ, ଟୁକୁରା, କି. ଟୁକୁରା
 କରବା, ଗ୍ରେଟ ଖଣ୍ଡ କରବା
 କାହ୍‌ରୁବ୍—କି. କାଟିବା, ଛାଟିବା
 କାହ୍‌ ହୁରୋ—ବି. ଭୂମିରେ ରହୁବା, କରପ
 କାଟା—ବି. ଗୋଡ଼
 କାଟାଡ଼ି—କି. କାଟିବା, କଟାଇବା, ବିଚାରିବା
 କାଟାଡ଼ି—କି. ଅଣ୍ଡାରୁ ଫୁଟିବା, ଅଣ୍ଡାରୁ ଜନ୍ମ ହେବା,
 ଜନ୍ମ କରିବା
 କାଟାହା—ବଂ. ଉତ୍ସବର, ଉତ୍ସାହକ
 କାଟାବ୍ କାଟାବ୍—ଅ. ଠକ୍ ଠକ୍ ଗୁଲି ଶବ୍ଦ
 କା.ହୁର୍—ବି. ଆଙ୍ଗୁଠି, ଆଙ୍ଗୁଳି
 କା.ହୁର୍‌କା—ବି. ଆଙ୍ଗୁଠି ହାଡ଼
 କା.ହୁ ହାପା—ବି. ବକ୍ସଲ ବାଡ଼ି
 କା.ଟିୟା—ବି. ଅଟରପା
 କାଟିୟା.ଲୁଗୁଲ—ବି. ପାଟବସ୍ତ୍ର
 କା.ଟିର୍—ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଟିକିଏ

କା.ଟିକ୍ କା.ଟିକ୍—ବ. ଟିକ ଟିକ, ଟି. ଟିକ ଟିକ କରିବା

କା.ଟିକ୍ ତା.ର - ବ. ଛୋଟ ଡାଳ

କାଟିକ୍ ତାଲୁ—ଫି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ

କାଠା—ବ. ବେତ ବା ବାଉଁଶ ପାତରେ ତିଆରି ମାପ ଯନ୍ତ୍ର,
କାଠା

କାଠା—ଫି. ଏକାଠି ହେବା, ଏକତ୍ର ହେବା, ଏକାଠି ମିଳିତ
ହେବା

କା.ଠି—ବ. କାଠି, ଖଡ଼ିକା, କୁଡ଼ିକାଠି

କା.ଠୁଡ଼ି—ବ. କାଠକୁଣ୍ଡ, (କାଠକୁଣ୍ଡକୁ ଖୋଲି ତଳା ପରି
ତିଆରି କରି ସେଥିରେ ବଳଦ, ଘୁଷୁକୁ କୁଣ୍ଡା ପାଣି ଦିଅନ୍ତି)

କାଡ଼—ବ. (ଇଂ) ତାସ୍ ପତ୍ର (card)

କାଡ଼ା—ବ. ମହୁସି

କାଡ଼ା ~ —ଫି. ଶିଶୁ ଗୋଡ଼, ହାତରେ ଭରସାରେ ଗୁରୁଣ୍ଡି ବା
ପ୍ରସିଦ୍ଧା

କା.ଡ଼ା—ବ. ମଇଁଷି ଛୁଆ

କାଡ଼ାଆରାଣ୍—ବ. ମହୁସି କୁଆଳି

କାଡ଼ାକୁଡ଼ୁ—ଫି. ବଂ. ନଇଁ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଫି. ନଇଁ ନଇଁ ଚାଲିବା

କାଡ଼ାଂ କୁଡ଼ୁ—ଫି. ଝୁଙ୍କି ଝୁଙ୍କି ଚାଲିବା,

ଫି. ବଂ. ଝୁଙ୍କି, ଝୁଙ୍କି

କାଡ଼ା ଚାନ୍ଦ ଗାସ୍—ବ. ଜଙ୍ଗଲି ଜାଡ଼ାସ୍ ଘାସ ଗଛ

କାଡ଼ା ପେଅକ୍—ବ. ଜଙ୍ଗଲି ପିଆଜ

କାଡ଼ାଫେର୍. ଗାସ୍—ବ. ଜଙ୍ଗଲି ଘାସ ଯାହାର ମଞ୍ଜି ମହୁସିର
ଆଖି ପରି ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ଔଷଧରେ ଲାଗେ

କାଡ଼ାଏକ୍ କୁଡ଼ୁଏକ୍—ବଂ. ଅଳ୍ପ ଉଚ୍ଚ, ଛୋଟ

ଉ: କାଡ଼ାସ୍ୱେକ୍ କୁଡ଼ୁସ୍ୱେକ୍ ଅଳା ~ ତାକ - ତାଙ୍କର ଅଳ୍ପ
ନିଶ୍ଚୟର

କାଡ଼େକ୍—ବ. ଛୋଟ ଡାଳ, କାଠି

କାଡ଼ହାକା.ଡ଼ହ—ଫି. ବଂ. ପୁଷ୍ପପୁଷ୍ପର ନାମ ଧରି ଜୋର
ସୋର ବକା ବକି କରିବା

ଫି. ଜୋର ସୋର ବକା ବକି ହୋଇ କଳିଆ କରିବା

କାଡ଼ହାନ୍—ଫି. ବେଉଁସଣ କାମ କରିବା, ବଂ. ବେଉଁସଣ

କାଡ଼ାଓ—ଫି. ବଂ. କଟୁଣ୍ଡ

କାଡ଼ାଓ—ଫି. ବେଲେଇ କରିବା, ପୁଷ୍ପପୁଷ୍ପାଦି ନାମରେ
ଗାଳିଦେବା

କାଡ଼ାଓ—ଫି. କାହାର କରି ଦେବା

କା.ଶ୍ୱା—ବ. ଲଙ୍ଗଲ ଖଣି

କା.ଶା—ବଂ. ଅନ୍ଧା

କା.ଶି—ବଂ. ଅନ୍ଧଶ୍ରୀ

କା.ଶ୍ଚେ—ବ. ତଳା, କରତୁଲି (ବାଡ଼ିବା ଚଟୁ)

କା.ଶମି—ବ. ଶୁକରଶ୍ରୀ

କା.ଅ—ବ. କାତ (ନୌକା ବାହରା ଅଞ୍ଚଳ କାଠ)

କା.ଜ୍—ବ. କାନ୍ଥ

କା.ତର—ବ. କାତର, ଦୁଃଖ

କା.ତର ~ —ବଂ. ଅନୁନ୍ୟ, ଫି. ଅନୁନ୍ୟ କରିବା

କା.ତର ହାକୁ—ବ. କାତ ମାଛ

କା.ତା—ବ. ଆଡ଼, କୁଳ

କା.ତର—ବ. ବଳଦ ଗାଡ଼ି ଚକର ଗଡ଼ିବା କାଠ ସମୂହ,
କୁହାର ବୋଲି ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ

କା.ତ—ବ. ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରାକାର କାଠ ଚକ, ଏହା ସାନ୍ତାଳଙ୍କ
ଏକ ଖେଳର ସାମଗ୍ରୀ

କା.ତେ—ଅ. କରି, ଅସମ୍ଭବ ଫିସ୍ତାରି ସହାୟକ ପଦ

ଉ: କମ୍.କା.ତେ - ଖାଇକରି, ସେନ୍.କା.ତେ - ଯାଇକରି

କା.ତରି—ବ. ହାତଖତୁ ବିଶେଷ

କା.ଥ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୁରା, ଯାହାକୁ କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ଗୋଡ଼ରେ
ବାନ୍ଧି ଲଢ଼ାଇ କରାଯାଏ । କା.ତ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ

କା.ଥା—ବ. କଥା, ବିଷୟ, ପୁଷ୍ପ ଲତାହାସ ସମ୍ପର୍କ ଗଳ୍ପ

କା.ଥାସ୍—ଫି. କଥା କହିବା, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବା

କା.ଥାଆଡ଼େ, କା.ଥାଆଲେ—ଫି. କହିବା, କହିକରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ପୂରାଇବା

କାଥାକ—ବ. କଥାଗୁଡ଼ିକ

କାଥାର୍—ଅ. ପରା, ଉ : ନଆଁ କାଥାକ ଦ (କାଥାର୍)

ସେବାୟା -- କ କାନା—ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ପରା ପୂର୍ବକାଳର ଅଟେ
() ସେନାଆମ୍ କାଥାର୍ ? — ତୁମେ ଯିବ ପରା ?

କାଥ—ବ. କୁଳର ଶେଷାଂଶ

କାଦାର୍ ନାଶି—ବ. ଗାନ୍ଧିଜୀ ଲତା (ଔଷଧ ଲତା)

କାଦାର୍ତ୍ତ—କି. ବିଗିଡ଼ିବା, ନିରାଶ ହେବା, ହତାଶ ହେବା

କାଦାର୍ତ୍ତ—ବିଂ. ହୋଧ, ଝଗଡ଼ା ଯେ କରେ

କି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ହୋଧିତ ହେବା, ସହସା ଗୁଡ଼ିବା

କାଦାମ୍ ଦାରେ—ବ. କଦମ୍ବ ବୃକ୍ଷ

କାଦଲିୟା ହୁଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ ବିଶେଷ

କାଧାତ୍—ବ. ଦନ, ବହୁଳ, କି. ଏଣୁତେଣୁ ଗନ୍ଧଆ ଜଳରେ
ଭର୍ତ୍ତି କରିବା, ଉ : କାଧାତ୍ ବରରେ ଏମାନ୍ ତେମାନ୍
କଥାଲିକ ତାହେନିଆ - ଦନ ଜଙ୍ଗଲରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁ
ରହନ୍ତି

କାନା ଆଲା -- ବ. କାନସିର ଶାଗ

କାନଟା—ବ. କଣ୍ଠା

କାନଟା—ବ. କଣ୍ଠ, କଣ୍ଠନଳୀ

କାନଟା ଫୁଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଠା ଫୁଲ

କାନଟା ସା.ରୁ—ବ. କଣ୍ଠା ସାରୁ, ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଠାଲିଆ ଗୁଳୁ
ଭେଦିବେଶ କରିବାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ

କାନଠାଲ୍—ବ. ପଣସ

କାନଡ଼ିଅ—ବ. ଦଟଣା, ଗୋଲମାଲ, ଅଦଟଣା

କି. ଗୋଲମାଲ/ଦଟଣା କରିବା

କାନଡ଼ିଅ ଶୁଙ୍ଘାଳି—ବ. ଖର ମାରିବା, ଶିକାରୀର ଅଧିକା ଭାଗ

କାନଡ଼ି—କି. ଜମା କରିବା, ଏକତ୍ର ଠାଲିବା

କାନଡ଼ିଦ୍—ବ. କୃପଣ, କଷ୍ଟସ୍ୱ, କି. କଷ୍ଟସ୍ୱ ହେବା,

ତଣ୍ଡିରେ କିଛି ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଟକି ଯିବା ବା ଠାକିଯିବା

କାନଡ଼ିଂ କନ୍ତର—କି. ବିଂ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱର

କାନଡ଼ିଂ କନ୍ତର—କି. ବିଂ. କଣ୍ଠରେ (ପାଣି ଖାଦ୍ୟ)
କଣ୍ଠରେ ଗିଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କାନସେଲ୍—କି. ଏକାଠି କରିବା, ଅଧିକାର କରି ହଟଗୋଲ
କରିବା

କାନକାନ—କି. ବିଂ. ଅନୁଭବ ସୂଚକ କରଣ ସ୍ଥିତି, କ'ଣ କ'ଣ
ବା ଠନଠନ ବା ଜୋରରେ ବେଦନା/ଶୀତ ଅନୁଭବ କରିବା

କାନକାନାଡ଼ି—କି. (ପଣ୍ଡା ଜନ୍ମିତ ଦାନ୍ତ ବା ଗୋଡ଼ରେ)
ଅତ୍ୟଧିକ ପୀଡ଼ା ଅନୁଭବ କରିବା

କାନକଟର—ବ. କାନକଟର ପୋକ

କାନରୁଁ ଉଠିବ—ବ. କାନଆଗର ବାଳ

କାନଡ଼ାକାଟା—କି. ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିବା, ସଂକଟରେ ପଡ଼ି

କମାକଟା କରିବା

କାନଥା—ବ. କଛା

କାନଧା—ବ. କୋଠରୀ

କାନଧାଲ୍—କି. କଥା ବନାଇବା

କି. ବିଂ. ପରକଥା ଶୁଣିବା, ଶୁଣାକଥା

କାନଥାଆଲା -- ବ. ବଲ୍ଲରେ ହେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

କାନଥା ସାକାର୍—ବ. ଶରଡ଼

କାନଥାଡ଼ି—ବ., କି. ଶାନ୍ତ କରିବା, ତେଜାବଳ ଦେବା

କାନଧାଡ଼ି—କି. କାହେଲିବା

କାନସୁକା—ବ. କାନସୁକା, କାନରେ ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ କରି କହୁବା

କାନସୁଲ୍—ବ. କାନସୁଲ୍ (କାନର ଅଲଙ୍କାର ବିଶେଷ)

କାନଡ଼ିରୁ—ବ. ଗାଲ ବାଳ ଫୁଲ ହୋଇଥିବା

କି. ଗାଲ ଫୁଲ ରହିବା

କାନାସା—ବ. ଲୁଗାର ଗୋଟିଏ ପାଖର କାନ ବା ଧଡ଼ି

କାନସୁ—ବ. ଲଙ୍ଗଲ ସିର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାଟି ଚିରିଯାଏ

କାନସୁଲ୍—ବ. ପକ୍ଷୀ ତେଣର ଶେଷ ପାଞ୍ଚ ବଡ଼ ପର

ବିଂ. ତେଣର ଶେଷର ପାଞ୍ଚପର

କାନାରି—ବ. ଚିଆଡ଼ି ଶର ମୁନର କାନ ଅଂଶ

କାନାସୁ—ଅ. କି ସ୍ୱାପଦର ପରିପରକ ପଦ ଯାହା ଯୋଗକର

ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ 'ଅଛି' ସ୍ୱରୁଏ, ଉ : ଉଚ୍ଚ ହୁକୁ କାନାସୁ-
ସେ ଅସୁଅଛି

କା.ନି—ବି. କୃତାର ଏକ ପାଖର କୋଣ ଧଡ଼ି
 କାନ୍ଦୁଆଣି—ବିଂ. ଧାଡ଼ିର ଶେଷରେ ଥିବାବାଲ
 କାନ୍ଦୁଲୁ—ଝି. ଶୁଣିବା, ମନଯୋଗ ସହ ଶିଖିବା
 କାନାଅଲା—ବି. କାନ୍ଦୁଜା ଶାଗ
 କାନାକା.ନୁ—ବିଂ. ବିରୋଧ, ଶତ୍ରୁ, ଝି. ଶତ୍ରୁତା କରିବା
 କାନାତ କୁନାତ—ବି. ବାହାର ଶେଷାଂଶ
 ଝି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରେ
 କାନେକାନେ—ଝି. ବିଂ. ବାପୋର, ସାବଧାନ କରାଯିବା,
 କାନ ପାଖରେ କହୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା
 କାନ୍ଦୁଆଡ଼େ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ
 କାପ—ବି. ଗପପପ, କଥାବର୍ତ୍ତା, ଝି. ଗପପ କରିବା,
 କଥାବାଣ୍ଟି କରିବା, ଧରିବା
 କାପ୍‌ସ୍‌ପୁ—ଝି. ବିଂ. ଉପର ଜିନିଷକୁ ଝିଟକି ମୁଠାଇ ନେବା
 କାପ୍‌ସ୍‌ହୁଲ—ବି. କାନପୁଲ, କାନ ଅଲଙ୍କାର ବିଶେଷ
 କାପ୍‌ଟା—ଝି. ନଖ ହାହାସରେ ଚୁମୁଟିବା, ଘୋର
 କରି ଧରିବା
 କାପଟା କା.ଟି—ଝି. ବିଂ. ଫେସର ଚୁମୁଟା ଚୁମୁଟି, ପରସ୍ପର
 ଠେଲିଠେଲି
 କାପା ଡାପ—ଝି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର, ଫଟ୍ ଫଟ୍ (କରିବା)
 କାପାଲ—ବି. କପାଳ, ଖପୁର
 କାପାଟ—ବି. କବାଟ
 କା.ପି—ବି. ପାଖି
 କା.ପିଲ ଗାୟ—ବି. ଚର୍ଚ୍ଚା ଗାୟ
 କା.ପୁର—ବି. କର୍ପୁର
 କା.ପୁରମୁର—ବି. କର୍ପୁର ଛେଦାୟୁକ ଫୁଲଗଛ
 କାପେ କୁଟ୍‌ଲ—ବି. କର୍ଣ୍ଣପୁଲ, ଅଳଙ୍କାର
 କାବ୍-କାବାଡ଼—ଝି. ବିଂ. ଅନ୍ଧା ଏପାଖ ସେପାଖ ଦୌଡ଼ା
 ଦୌଡ଼ି କରିବା, ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଫେରି ଆସିବା
 କା.ବୁବି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ହାତୁଳି ବାଜାରଦ୍ରବ୍ୟ

କା.ବୁକାଡ଼—ଝି. ନୟାବୁଣରେ ରଖିବା
 କାବ୍‌ସ—ବିଂ. ଚନ୍ଦ୍ରାକବସ, କଳାଧଳା ଛୁଟ ଦାରଥିବା
 କାବା—ଝି. ବିଂ. ହୁଡ଼ିବାକ୍, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
 କା.ବଲ—ବି. କାବୁଲ ଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ
 କାବୁ—ଝି. କାବୁ କରିବା, ପରସ୍ପ କରିବା, ଆୟତ୍ତରେ ରଖିବା
 କାମ—ବି. କାମ, ଝି. କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
 କାମ୍‌କାଜ—ବି. କର୍ମ କର୍ମୀଣୀ
 କାମ୍‌ ଉଡ଼ା.ଡ଼—ଝି. କାମ ନଷ୍ଟ କରିବା, କାମରେ
 ବାଧା ଦେବା
 କାମ୍‌ଜା.ବି—ବି. କାମକୁ ଦେଖା ଦେଖି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
 ଝି. କାମ ଦେଖିବା, କାମ ତଦାରଖ କରିବା
 କାମ୍‌ଦାର—ବି. କାମ ତଦାରଖ ବାଲ, କାମ ଦେବାବାଲ,
 ଖମାସ ମୁଖ୍ୟ ମଜୁରୀଆ
 କାମ୍‌ସ—ବି. କମ୍ବଳ
 କାମ୍‌ସ—ବି. କାମ୍‌ସ, ବଜସ୍ (room)
 କାମ୍‌ସଜା (ସୁମ୍‌ସଜା)—ବି. କରମଜା
 କାମ୍‌ସାଡ଼—ଝି. କୋରରେ ଘୋଡ଼ା ପରି ଦୌଡ଼ିବା,
 ଘୋଡ଼ାର ଦୌଡ଼ି
 କାମାନ—ବି. କମାଣ
 କାମାନ—ବି. କମାଣି
 କାମାନିହୁଲୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
 କାମାୟୁ.ରସ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଫଳର ଗଛ
 କାମାରୁ—ବି. କମାର, ଲୋହାର
 କାମାରି—ବିଂ. କମାର କାମ
 କାମାର ∞ ବାବଦ୍—ଝି. କମାର କାମ ବାବଦ ପାଉଣୀ
 କାମାଲ—ଝି. ସମାପ୍ତ କରିବା, ଶେଷ କରିଦେବା
 କାମାଡ଼—ଝି. କମାଇବା, ରୋଜଗାର କରିବା
 କାମା.ହ—ଝି. କୁଟି, ବିଂ. କୁଟି
 କା.ମି—ବି. କାମ, କାର୍ଯ୍ୟ, ଧନୀ
 କା.ମିୟା—ବି. କର୍ମୀ

କାୟୁକାୟୁ—କି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ, ଉ: କାୟୁକାୟୁ ରେଙ୍ଗେଲ୍ -
ଅତ୍ୟଧିକ ଗରିବ

କାୟୁ(ଲ)—କି. ଅପକର୍ମ, ଦୋଷ କରିବା

କାୟୁରା—ବି. କଦଳୀ

କାୟୁରା ବଲ୍ଲ—ବି. ପାଟଲ କଦଳୀ

କାୟୁରା ସାକାମ୍—ବି. କଦଳୀ ପତ୍ର

କାୟୁରା ଭେଣ୍ଡା—ବି. କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା

କାୟୁରୁ ଚେଣେ—ବି. ଚେଣ୍ଡାଲିଆ ସତୁଣୀ ପତ୍ରୀ

କାୟୁରୁ ବରୁଦା.—ବି. କୁଡୁକ ବିଦ୍ୟା

କାୟୁରା ସାତାୟୁ—ବି. ପିଲୁଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

କାରୁ—ବି. (ଇଂ) କାରୁ (car) ମଟର ଗାଡ଼ି

କାରୁଡ଼ାଲ୍—ବି. ଯାଯାବର ଜାତି

କାରୁକା—ବି. ଶିକାର, ଶିକାର କର୍ମ

କାର. ଗାଲେଦାରେ—ବି. ଜାଡ଼ସ୍ତା ଗଛ

କା. ଗୁଣାଳା—ବି. କାରଖାନା

କାରୁଡେ—ଅ. ପାଇଁ

କା. ରୁଦାନି—କି. କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମୂଲ୍ୟ ଆଣିବା, ମୂଲ୍ୟ ପାଇବା

କା. ରୁଧା. ନି—ବି. କରମତ

କାରନ୍—ବି. କାରଣ

କାରୁବାରୁ—ବି. କାରବାର, ବ୍ୟବସାୟ

କାରୁମାଲ୍—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲିପିରେ ଲିଖିତ ବ୍ୟାକରଣ

କାରୁଲ୍—ବି. କରୁଲ୍, କରେଲ୍

କାରୁସେଲ୍‌ହାକୁ—ବି. ଶେରୁଲ ମାଛ

କାରୁହା—ବି. ଜମି ସମତଳ କରିବା କାଠର ଯନ୍ତ୍ର, ଏହା ଜମି

ସମତଳ ପାଇଁ ବଳଦ ଦ୍ଵାରା ଟଣାଯାଏ

କି. କାରୁହା ଦ୍ଵାରା ଜମି ସମତଳ କରିବା

କାରୁହାନି ଦୁଡ଼ୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

କାରୁ. ହାଲ୍—ବି. ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ଦ୍ଵାର ବା ଛା ସାହାର

ଦୁଇ ଖୁଣ୍ଟରେ କଣା କରାଯାଇ ଥାଏ, ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଏହି

କଣାରେ ଲମ୍ବ ବାଡ଼ି ସୁରକ୍ଷା ବାଟ ବନ୍ଦ କରାଯାଏ

କାରୁମ୍ ଦାରେ—ବି. କରମ ଗଛ

କାରୁମ୍ ବଙ୍ଗା—ବି. କରମ ଗଛ ମୂଳରେ ପୂଜା ଦିଆଯାଏ,
ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା

କାରୁମ୍ ତା.ରୁ—ବି. କାରମ ଗଛର ତାଳ

କାରୁମ୍ ତା.ରୁ—ବି. ସମୃଦ୍ଧ କରି ଡାକିବା,

“କାରୁମ୍ ତା.ରୁ” ସଙ୍ଗୀତ

କାରୁକ୍—ବି. ପିଆଳର ବଡ଼ ଗୁଡ଼

କାରୁକ୍ ଅ—କି. ପିଆଳ ବଡ଼ ଗୁଡ଼ କରିବା ବା ରଖି କରିବା

କାରୁକାକୁ ପିମ୍—ବି. କାଳି କୁଡୁଡ଼ା, ଏହାର ପର, ଚମଡ଼ା ଓ

ଗୋଡ଼ କଳା ହୋଇଥାଏ

କାରୁମ୍ ବନ୍ତୁ—ବି. କରମ ପତ୍ରବେଳେ ବୋଲି ଯାଉଥିବା ବ୍ୟାଞ୍ଜନ

କାରୁମ୍ ବନ୍ତୁ—କି. କରମ୍ ପତ୍ର ବେଳେ କରମ ତାଳର

ତାଳକୁ ପୋତିବା

କାରୁହ—ବି. କଡ଼େଇ

କା. ବି. ବଂ. କାଳି, ଉ: କା. ବି. ଗାୟୁ - କାଳି ଗାୟୁ

କା. ଶରଲ୍—ବି. କାଶିର

କା. ଶରାମ୍—ବି. ଝାଳ

କା. ଶିନାଜିନ୍—ବି. କଳା ନାଗ

କା. ରୁ—ବି. ନାମ ବିଶେଷ, କାଳ୍ପ

କାରୁସୁଲ୍—ବି. କରଲ୍

କାଲ୍—ବି. ଅଶୁଭ ସମୟ, ବେଳ, କାଳ

କାଲ୍‌ଅ—କି. ମାଡ଼ି ଦଳ ଗୁଲିଯିବା

କାଲମାତୁ—ବି. କଣ୍ଡା କୋଳ

କାଳାଂ କାଳାଂ—ବଂ. କାଳି ଅନ୍ଧାର ଅବସ୍ଥା

ଉ: କାଳାଂ କାଳାଂ ଖୁବ୍‌ରେ ଅନ୍ଧା କା.ମି ହୁଁ ବାୟୁ ଦୃଷ୍ଟି -

କାଳି ଅନ୍ଧାର ଗୁଡ଼ରେ କୌଣସି କାମ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ

କା.ଲି—ବି. କାଳି

କାଳି ବୁଲ୍—ବି. କାଳି ବୋତଲ

କାଳିବୁଡ଼ୁ—ବି. କାଳିବୁଡ଼ୁ, ଏକ ପ୍ରକାର ଗ୍ରେଟ ଗୁଲୁଗୁଲୁ-ଔଷଧ

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଯାଏ

କାଲିଙ୍ଗ—ବ. ଅଣ୍ଟା ଦେଇ ନ ଥିବା ମାରି କୁକୁଡ଼ା
 କାଲ୍ କାଲ୍—ବ. ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରି ଗୋଲମାଲ/ଆନ୍ଦୋଳନ
 କି. ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା
 କାଲମ୍—ବ. ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ
 କାଲ୍ ଚୁକୁ—ବ. ବିରୁଦ୍ଧି
 କାଲ୍ ଚୁଲି—ବ. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଢ଼ି ନ ଥିବା ମୂଞ୍ଚା
 କାଲ୍ ହାବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଫୁଲ
 କାଲ—ବ. କାଲ, ବଧୂର
 କାଲ୍—ବ. କାଲ୍ ହେବା
 କାଲି—ବ. କାଲି, ବଧୂର ନାହିଁ
 କାସ୍—ବ. ପିନ୍ଧା ଶାଢ଼ୀ ବା ଧୋତର ଗୁଞ୍ଚ
 କାସ୍ କମ୍—ବ. କପା, ଗୁଳା
 କାସ୍ କମ୍ ଦାରେ—ବ. କପା ଗଛ
 କାସ୍ କମ୍ ଏନେଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ନାଚ
 କାସ୍ କମ୍ ରୁନ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗୁଳୁ
 କାସ୍ ମାଲ୍ ଦାରେ—ବ. ଗନ୍ଧାରି ବୃକ୍ଷ
 କାସ୍ ତାକା.ସତ—ବ. ପସାଇବା, ଚନ୍ଦ୍ରାବ୍ରତ ହେବା,
 ଦୁଃଖିତ ହେବା
 କାସ୍ ତାଡ଼ି—ବ. ପସାଇବା, କି.ବଂ. ପସାଇ କରି,
 ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
 କାସ୍—ବ. କାକୁକୁଣ୍ଡିଆ ହେବା, ବ. କାକୁକୁଣ୍ଡିଆ
 କାସ୍—ବ. ଦରପାଚଲ, କି. ଦରପାଚଲ ହେବା
 କାସା—ବ. କପା, କି. କପା ଲଗିବା
 କାସା ଦା—ବ. କପା ପାଣି
 କାସାରୁ—ବ. ବାକ ରହିବା
 କାସାଡ଼ି—ବ. କପି ଦେବା, ଦୃଢ଼ କରି ଦେବା, ଉତ୍ତମ ଭାବ
 ଭର୍ତ୍ତି କରିବା
 କା.ସା.ର ଦା.ଲି—ବ. ଖେପାରି ତାଲି
 କା.ସି—ବ. ଖାସି, କି. ଖାସୁ କରିବା, ଅର୍ଥର ଭେଳି ଭୁଆକୁ
 ଧରଣ କରିବା

କା.ସି—ବ. ବଂ. ଧରଣ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କା.ସି—ବ. କାଶୀ (ସହର)
 କା.ସିବାହା—ବ. କାଶିରୁ ଫୁଲ
 କା.ସା.ର—ବ. କଂସାସ, କଂସା, ପିତଳ ବାସନ ଯେ କରେ
 ଓ ବେପାର କରେ
 କା.ସା.ଇ—ବ. କଂସେଇ, ପଶୁକୁ ଯେ ବଧ କରେ
 କା.ସା.ଇଶାନା—ବ. କଂସେଇଶାନା
 କା.ସା—ବ. କଂସା
 କା.ସ୍ କୁ—ଅ. (ଅନ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଭାବର ଶବ୍ଦ)
 ର, ହୁଁ, ଆଁ
 କାହାବାଜିଆ—ବଂ. ବଜା
 କା.ହାଲେ—ବ. କଲ୍ ଗି, କି. ନୂଆ ଗଛ ବାହାରି ଉଠିବା ବା
 ବାହାରିବା
 କାହାନ୍ (ଶ୍)—ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ ସ. ଶୋଳପଣ, ଏକ ହଜାର
 ଦୁଇଶହ ଅଶୀ
 କା.ହାନ୍—ବ. କାହାଣୀ, ଗଳ୍ପ
 କା.ହୁ—ବଂ. ଅସନ୍ନୋଷ, ମନଦୁଃଖ, କି. ମନଦୁଃଖ କରିବା,
 ଅସନ୍ନୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 କା.ହୁଲ୍—ବ. ରୋଗାନ୍ତ ହୋଇଯିବା, ଅତ୍ୟାଧିକରେ ରୋଗ
 ଭେରିବା, ଅତ୍ୟାଧିକରେ ଭେରିବା
 କା.ହୁ—ବ. କାହିଁ, କୁଆ
 କା.ହୁ.ଦାରେ—ବ. ଅସନ ଗଛ
 କା.ହୁ.ଦକ୍—ବ. ଦୁଆ ମଇତ, ଔଷଧ ଗୁଳୁକତା
 କା.ହୁ.ଡ଼ି—ବ. ଦୁଇ ପାଖରେ ଉପର ତଳ ଦକ୍ଷା ଥିବା
 ଦଉଡ଼ିକୁ (ଅଗିବା) କସ୍ କରୁଥିବା ଦଣ୍ଡା ବା ବାଡ଼ି
 କି. ଦଣ୍ଡା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦଉଡ଼ିକୁ ଆଣିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କା.ହୁ.କେ—ବ. ଚେତକ ବୃକ୍ଷ, ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ଗଛ
 ଯାହାର ପାଚିଲା ଫଳକୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଆନ୍ତି
 କାଲ୍.ଗୁ—ବଂ. ଲମ୍ବ ଅଥଚ ପତଳା ଗୁଞ୍ଜଗୁଞ୍ଜା
 କାଲ୍.ଗୁ.ଗୁ—ବ. ଗୁଞ୍ଜାଗୁଞ୍ଜା, ଗୁଞ୍ଜାଗୁଞ୍ଜା ଏକାଠି ହୋଇଥିବା
 କି. ଗୁଞ୍ଜାଗୁଞ୍ଜା

କାଲ୍‌ସ୍‌କୁଡ଼୍‌—ବିଂ. କୁଳୁଡ଼ିଆ, ଗୋଡ଼ ହାତ ଏକାଠି
କୁଳୁଡ଼ି ରହିବା ଅବସ୍ଥା ହିଁ. କୁଳୁଡ଼ିବା

କାଲ୍‌(ତ)କା—ବିଂ—ଲମ୍ବା, ଉଚ୍ଚା, ଧଡ଼ିଆ

କାଲ୍‌ନ୍‌ଦାଂ (କାଲ୍‌ନ୍‌ଦାଂ)—ବି. ତାଲୁ, ଏକକଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା
ବିଂ. ତାଲୁଡ଼ିଆ, କଡ଼ିଆ

କାଲ୍‌ବାଂକୁଲ୍‌ବାଂ—ବିଂ. ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗା

କାଲ୍‌ମାଲାଓ୍ଵ (କାଡ଼ମାଡ଼ାଓ୍ଵ)—ହିଁ. ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ କରି
ଧରିବା ବିଂ. ଜୋର କରି ଧରିବା

କଥା. ଦାରେ—ବି. କଥା ଗଛ

କଥା. ବାହା—ବି. କଥା ଫୁଲ, କେତକା ଫୁଲ

କକ କକ—ହିଁ. ବେକକୁ ଜାଗୁଡ଼ି ଧରି ଅଣନ୍ତାଣ୍ଟାସ କରୁଥିବା

କକ୍—ହିଁ. କି. କକ୍ (kick), ଗୋଇଁଠାମାରିବା

କକରୁ—ବି. ମାଛରଙ୍ଗା

କକରୁଡ଼ା.କୁ—ବି. ଗୁଜିଆ ମୁହଁ ମାଛ ବିଶେଷ

କକଲ୍‌ବିଞ୍ଜ—ବି. ଗଉଡ଼ିଣୀ ପୋକ

କକୟା.ଓ୍ଵ—ହିଁ. କୋର କରିବା, ଚିହୁଡ଼ିବା

ହିଁ. ବିଂ. ଚିକାର, ଚିହୁଡ଼ା

କଚକ.—ବି. ଶୁଚକ ନାମ ବିଶେଷ

କଚକରୁଅ—ହିଁ. ବିଂ. ବଙ୍ଗାବଙ୍ଗି ହେବା

କଚ୍‌ଚିରୁ—ବି. ଲୁଗା, ପୋଷାକ

କଚ୍‌ଚି—ହିଁ. ବିଂ. ଅଳ୍ପକଣ୍ଠ

କଚୁଆ—ବି. କେଷୁଆ

କଚୁ—ହିଁ. ବିଂ. କଚୁ

କଜିରି—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗଛ ଯାହାର ଫଳରୁ କର୍ମିଆସ ରସକୁ
ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ

କଚ୍‌କଚ୍—ହିଁ. ବିଂ. କଚ୍ କଚ୍ ହେବା

କଚ୍‌କଚ୍—ହିଁ. କଚ୍ କଚ୍ ହେବା (କୁଣ୍ଡାଲ ହେବାର ପୂର୍ବାବସ୍ଥା)

କଡ଼ା.—ବି. କଟ

କଡ଼ା.—ବି. ଖଜୁରି ପତ୍ର

କଡ଼ା.ବ୍—ବି. କଡ଼ାବ. ପୁତ୍ରକ

କଡ଼ା.ବରି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

କଡ଼ିବିଏନେଜ୍—ବି. କାତି ଖେଳ

କଡ଼ିଞ୍ଜ—ବି. ବିସ୍ତ୍ର

କଡ଼ିଞ୍ଜ—କାଟକମ—ବି. କଙ୍କଡ଼ାବିସ୍ତ୍ର

କଡ଼ିଞ୍ଜ ବାହା—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ଫୁଲ

କଡ଼ିଞ୍ଜ ମାରୁମାରୁ—ବି. ତେନ୍ତୁଳିଆବିସ୍ତ୍ର

କଡ଼ିଞ୍ଜ କଡ଼ିଞ୍ଜ ତାଲାମ୍—ହିଁ. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାଲି

କଡୁ ~ ଜମ୍—ହିଁ. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଇବା, ଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ

କଡୁ ~ ଆଲା ~—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଶାଗ

କନାସ—ବି. ସୀମା, କୂଳ

କନାସୟ୍—ହିଁ. ମିମାଂସାକରିବା, ହିଁ. ବି. କନାସହେବା

ମିମାଂସା ହେବା

କନ୍ତାକାନ୍ତେ—ହିଁ. ବିଂ. ଲଢ଼ବଡ଼, ନଢ଼ବଡ଼

କନ୍ତାମାନ୍ତେ—ହିଁ. ବିଂ. ନଡ଼ବଡ଼ ହେବା, ଚାଲିବାରେ

ଦୁର୍ବଳତା ହେବୁ ଗୋଡ଼ ଠିକ୍‌ ସବେ ନ ପଡ଼ିବା

କନ୍ତାହରିବାମାନ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାରଙ୍ଗୀ

କବଲ୍ କବଲ୍ ତାଲାମ୍—ହିଁ. ବିଂ. ତେନ୍ତୁଳିଆ ବିସ୍ତ୍ର ଚାଲି,

ଚଞ୍ଚଳ ଚାଲି

କମାମ୍—ବି. କମାମ. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାନ ମସଲ

କମିନ୍—ବି. ପୁଅବଧୂ, ସାନଭାଇ ବୋହୂ

କମିୟା—ବି. କମିୟା. ମୋହୁ କରଣ ହିଁ. ମୋହୁକଣ ଦେବା

କୟା—ବି. ସିନ୍ଦୂର ଫରୁଆ

କରକରୁଅ—ହିଁ. ବିଂ. କଷ୍ଟେ ମଷ୍ଟେ, ଅଭଗ୍ରନ୍ତ ବଳ ଖର୍ଚ୍ଚକରି

(ବୋହୁ ବୋହୂବା)

କରାମ୍—ବି. କରାଣୀ

କରସିନ୍—ବି. କରସିନ

କରିଞ୍ଜ—ହିଁ. କେଁକରିବା, କଣିବା

କରିଞ୍ଜିଆ—ହିଁ. ବିଂ. କଣା, କଣିଥିବା

କରିଞ୍ଜିଆ.ରୁରିଞ୍ଜି—କଣା ବକା,

ବ୍ୟବସାୟ କରିବା

କରିଲ୍—ବ. ଚକାର, ପାଟିଭୁଣ୍ଡ, ଫି. ଚକାର କରିବା,
ଜୋରରେ ପାଟିଭୁଣ୍ଡ କରିବା

କରିଲ୍—ଫି. ଜିଦ୍ କରିବା

କରିଲ୍ କରିଲ୍—ଫି. ବାରମ୍ବାର ଚକାର କରିବା

କରିୟା କରମ୍—ଫି. ଅନ୍ତମ (ସଂସାର) ସଂସାର କରିବା

ବି. ଶପଥ

କଲା.—ବ. କଲା, ଖୁଣ୍ଟି

କଲଣୀ—ବ. କଲଣୀ ଦ୍ଵାରା କଲା, ଛୁଟକଣି

କଲବଦ୍—ଫି. ପୋତଦେବା, ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା, ପଣି ରହିଥିବା

କଲିୟା. ପାଠେ—ଫି. ଶେଷକ ପିଛବା, ଫି. ବଂ. ପେଟା
ପିଛା ହୋଇଥିବା

କଲ୍.—ବ. କଲା, ଦୈନ୍ୟ ରହିବାଗଡ଼

କଲ୍ୟ.—ବ. ଇଂ. କ୍ଲାସ ଶ୍ରେଣୀ

କଲ୍—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଗୋଷ୍ଠ

କୟ୍ କୁ—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠର ନାମ

କୟ୍ ତ—ବ. କନ୍ଦ୍ର, ଦେବର ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ

କୟ୍ ନ—ବ. ବଣି

କସା. ଶ୍—ବ. ଧନ, ଧନବାନ୍, ବଂ. ଧନାତ୍ମ୍ୟ

କସା. ଶ୍—ଫି. ଧନହେବା

କସା. ଶ୍—ବ. କଣ୍ଡା

କସ୍ ମିୟ୍—ବ. କସ୍ ମିଶ୍

କସ୍ ନ୍—ବ. କୃଷ୍ଣ

କୁଆଁ ରୁ—ବ. କୁମାର

କୁଆଁ ରୁ—ବ. କୁମାର

କୁଆଁ ର ପୁରୁ—ବ. କୁମାର ପୁଣିମା

କୁଆଁ ତାସ—ବ. କୁଆଁ ତାସ

କୁଇ—ବ. କନ୍ଧ ଉପକାନ୍ତର ଭଣ୍ଡା

କୁଇୟୁ—ବ. କନ୍ଦିଅ

କୁଇଣ୍ଡି—ବ. ମହଲ ଗଛର ଫଳ/ମଞ୍ଜି

କୁଇଲ୍.—ବ. କୋଇଲି, ଅଜାର

କୁଇଲ୍. କା. ଶ୍—ବ. କଣ୍ଡା ନାଈୟ ଶାଗ ବିଶେଷ

କୁଇଲ୍—ବ. ଆମ୍ବ ଟାକୁଆ, ଭିତର ଶସ

କୁଇଁ—ବ. କୃଷ୍ଣ, କୃପ

କୁଇଁ ନାଲନ୍—ବ. କୁଇନାଲନ୍ ଔଷଧ ବିଶେଷ

କୁଇୟା.—ବ. କାଳିଆ

କୁଇୟାଃ—ଫି. କାଳିଆ ହେବା, କଲା ହେବା

କୁକାର୍—ଫି. ଗୋବର ଦେଇ ସଫା କରିବା

କୁକାର୍—ଫି. ପେଟ ଭିତରେ କିଛି ବିଷାକ୍ତ ଜିନିଷ ଥିଲେ

ପେଟରେ ତେଲ ଲଗାଇ ଚୁଲ୍ଲି ଚୁଲ୍ଲି ଗ୍ରେଟ ପେଣ୍ଡୁ କରି

ଗୁଣିଆ ମନ୍ଦ କରି ତାହା ବାହାର କରିବା ପକ୍ଷ

କୁକୁର୍—ଫି. ଡିଏ ଜମିର ଶସ୍ୟ ଭିତରୁ ଦାସ, ଲଟା, ବୁଢ଼ା ବାଢ଼

ବାହାର କରିବା

କୁକୁଟାମ୍—ଫି. ଠେସି କରି ମାରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

କୁକୁଟା. ମ. ଇଲ୍—ବଂ. ଠେସିକରି ମାରିବା ବାଲ, ଠେସିବା ବାଲ

କୁକୁମ୍—ବ. ସ୍ଵପ୍ନ

କୁକୁମୁରୁ—ବଂ. ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବାବାଲ

କୁକୁମୁକାମ୍—ଫି. ସ୍ଵପ୍ନରେ ପାଇବା

କୁକୁକ୍—ଫି. ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା

କୁକୁଲ୍—ଫି. ପରୀକ୍ଷା

କୁକୁଡ଼ା—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଶ

କୁକୁଜ୍—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଫି. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

କୁକୁମୁରୁ—ବଂ. ଏକୃଷ୍ଟିଆ, ଫି. ବଂ. ଏକେଲ୍,

ଆଉ କିଛି ବି ନାହିଁ

କୁକୁଲ୍. ରୁ—ଫି. ବି. ସଂକୋଚନ, ଫି. ସଂକୋଚ କରିବା

କୁକୁଡ଼ା-କୁ—ଫି. କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା, କୁକୁଡ଼ା ବୋଲି ବୋବାଇବା

କୁକୁ—ଫି. ପଟିଆରେ ଶୁଖାଇ ଥିବା ଜିନିଷକୁ ପଟିଆର ଦୁଇ

କାନ୍ଧ ଧରି ଏକାଠି କରିବା

କୁଖି—ବ. ଗର୍ଭ, ଗର୍ଭାଶୟ

କୁପାସ୍—ବ. ଚଷ୍ମ, ବଂ. ଦୁଃଖିତ, ଫି. ଦୁଃଖ ବା ଚଷ୍ମ ପାଇବା

କୁକୁରୁ—ବି. ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମ

କୁକୁରୁ ବା—ବି. କୁକୁ ପାହାଡ଼ର ଦେବତା

କୁକୁର୍—ବି. ବଂ. କଛ କଛ

କୁର୍—ଆ—ବି. ଏକାଠିରେ ଅସନକା କରି ରଖିବା

କୁ.ସୁ.—ବି. ଛୋଟ ଧରଣର ଖଣ୍ଡ

କୁଟେ—ବଂ. କଅଁଳ

କୁଟେ—ବଂ. ସକାଶ୍ଟି, ଅଗ୍ରସାରୀ

କୁଟୁ—ବି. ପୋହଳା

କୁଟୁରି—ବି. କଚେରି

କୁଟୁଲ—ବି. କୋଣିଆ

କୁଟୁ—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ରାଜ୍ୟ

କୁଟୁ—ବି. ଉପରତଳ ବା ଆପେକ୍ଷ ଏକାଠି କରି

ସମୁଦେ କରିବା

କୁଟୁର୍—ବି. ବଳଦର ଲଞ୍ଜ ମୋଡ଼ିବା, ଭୁଲିତ କରିବା,

ଉତ୍କାଳବା

କୁଟେଲ୍—ବି. ନଦୀ ବାଙ୍କ, ବି. ବାଙ୍କ ହେବା

କୁଟୁ—ବି. ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଝଙ୍କାଲିଆ ଗଛ

କୁଜା—ବଂ. ପିଠିର କୁଜା

କୁଜା—ବି. ଅଣ୍ଡା ବା ପିଠି, ନଳିକର ରହୁଥିବା, କୁଜାହେବା

କୁଜୁ—ବି. କୁଜା

କୁଟୁକୁଟୁ—ବି. ଗୁଣ୍ଡାଲ ହେବା

କୁଟୁକନା—ବଂ. ଅସୁବିଧା, କଷ୍ଟ, କୃପଣ

କୁଟୁନା—ବି. ପିଟଣା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପିଟାଯାଏ

କୁଟୁନାଟୁ—ବି. ବଂ—ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରା

ଉ: ଉକ୍ତ କୁଟନାଟୁ ଦାଲ୍ କାଦେୟା—ତାହାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ

ମାତ୍ରାରେ ମାଡ଼ ଦେଲେ

କୁଟୁନାଟୁ—ବଂ. ବିଲକ୍ଷଣ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ବି. ବଂ. ବିଲକ୍ଷଣ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

କୁଟୁବା—ବଂ. ତେଜା, ବାଙ୍କିଆ

କୁଟୁରୁ—ବି. ମୁଣ୍ଡ ଗୁଆଇବା, ମୁଣ୍ଡ ନଳିକର

କୁଟୁମେଲ୍—ବଂ. ମୋଟା, ଗୋଲ ଗାଲ, ଭଲ ଅବସ୍ଥା

ବଡ଼ ହୋଇଥିବା

କୁଟୁରୁ—ବି. ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ, ଟୁକୁରୁ

କୁଟାମ୍—ବି. ଟାଙ୍ଗିଆ ମୁଣ୍ଡିରେ ମାରିବା, ବଂ. ଠେସିବା,

ଠେସଣ, ମାଡ଼

କୁଟାସି—ବି. ହାତୁଡ଼ି

କୁଟିସ୍ତେଣେ—ବି. ଏକ ରକମର ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ

କୁଟୁସ୍ ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଝାଡୁଆ ଛୋଟ ଗଛ,

କୁଟୁସ୍ ଗଛ

କୁଟି—ବି. ଖଣ୍ଡ, ଛୋଟିଆ ଖଣ୍ଡ

କୁଟି କୁଟି—ବି. ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା

କୁଟ କୁଟି—ବି. (ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ) କୋଟି କୋଟି

କୁଟୁ—ବି. ଟାଣିକରି ଦୂର କରିବା

ବି. ବଂ. ଟାଣି ହୋଇଥିବା (ଖଟ)

କୁଟୁମ୍—ବି. କୁଟୁମ୍, ବଂ. ସମ୍ପର୍କୀୟ, ବି. ଅତ୍ୟଧିକ ସମ୍ପର୍କୀୟ

ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିବା

ଉ: ସାଙ୍ଗିଆ ଦଶମ୍ କୁଟୁମ୍ ହେଉଥାକାନା - ଦୂର ଦେଶ

(ଗ୍ରାମ)ର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକମାନେ ଆସିଛନ୍ତି

କୁଟୁରୁ କୁଟୁରୁ—ବି. ବଂ. କୁଟୁରୁ କୁଟୁରୁ ଘେବାଇବା

କୁଟୁରୁ—ବି. କଟୁରୁ

କୁଟେଦ୍—ବି. ଦକ୍ଷିଣ

କୁଟେଦ୍ ପାଞ୍ଜାବ୍—ବି. ତତ୍ତ୍ୱା ଗୁଣ୍ଡବାଲ

କୁଟୁ କୁଟୁରୁ—ବି. କୋଟି-କଟେଇ

କୁଠା.ଡ଼ି—ବି. ଏକସ, ବି. ଏକସ କରିବା

କୁଠା.ଅଳା ~—ବି. କୋଠା ଘର, ପକ୍କା ଘର, ଆହୁରୁଆ ଘର

କୁଠା.ଶ୍—ବି. ବଂ. କଠିନ ଅଥଚ ନରମ, ବଂ. ଶୁଖିଲା

କୁଠି—ବି. କୋଠି, ଧାନ ଅମାର, ଧାନ ଘର

କୁଠି—ବି. ଗର୍ଭାଶୟ, ବି. ଭର୍ତ୍ତାସରଣ କରିବା

କୁଠିୟା—ବଂ. କଞ୍ଜୁସ୍

କୁଡ଼ିଆ.—ବିଂ. ଚେଡ଼ା ଗୋଡ଼ିଆ, ଝି. ଚେଡ଼ା ଗୋଡ଼ିଆ ହେବା

କୁଡ଼ା.—ବି. କୋଷ୍ଠ

କୁଡ଼ାମ୍.—ବି. (ଘର) ପଛପାଖ

କୁଡ଼ାମ୍‌ଫେଡ଼.—ବିଂ. ଘର ପଛ ଦିଗ

କୁଡ଼ାମ୍‌ନାୟକେ.—ବି. ରକ୍ତ ଦେଇ ଯେ ପୂଜା କରେ,

ରକ୍ତ ଦିଆ ପୂଜକ

କୁଡ଼ାମ୍‌ ପାହାଚା.—ବିଂ. ଘର ପଛପାଖ ସ୍ଥାନ

କୁଡ଼ାମ୍‌ ଝୁଡ଼ୁ.—ବି. ସାନ୍ତାଳର ଝୁଡ଼ୁ ଗୋସର ଏକ ଶାଖା

କୁଡ଼ି.—ବି. କୋଡ଼ି (spade)

କୁଡ଼ିହ.—ବିଂ. ଅଳସୁଆ

କୁଡ଼ୁ.—ବି. ଅଣ୍ଟିର ଦୁଇଟି କୁଆ

କୁଡ଼ିହୁ.—ବି. ଧାନ ଛେ କାଟି ଶୁଖାଇଥିବା ଧାଡ଼ି

କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି.—ବିଂ. ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ କରି, ମୁଣ୍ଡ ଓ ପିଠି ନଇଁ ନଇଁ

କୁଡ଼ିହୁଡ଼.—ବି. କୁଡ଼ିଆ ଘର, ଝୁଡ଼ୁ ଝୁଡ଼ୁ ଘର

କୁଣ୍ଡା.—ବି. କଣି

କୁଣ୍ଡାୟି.—ବିଂ. ବଙ୍କାଲିଆ, କୋଣିୟା

କୁଲୁ.—ବି. କୁଲୁକୁଲୁ, ଝି. କୁଲୁକୁଲୁ କରିବା

କୁଜା.—ବି. ଧାନ କୁଟିବା ପାଉଣା, ଝି. ବିଂ. ପାଉଣାଦିଆ

ଧାନକୁଟା

କୁକୁଆ.—ବି. ଅଣ୍ଟିର କୁକୁର

କୁକି.—ବି. ମାରି କୁକୁର

କୁକୁକୁକୁ.—ବିଂ. ବିଂ. (କୁକୁରକୁ) କୁକୁକୁ କର କୁକୁରକୁ

ଡାକିବା

କୁକୁହଲ.—ବିଂ. କୌତୁହଲ

କୁଆ.—ବି. ପେଟକଟା ଭୋଗ ବିଶେଷ

କୁଆ.ଓ.—ବିଂ. କୁହାଇବା

କୁଆ.ବିର.—ବି. ବଣି ବିର

କୁଆ.—ବିଂ. ଜେଲ୍‌ ପଠାଇବା

କୁଦ୍‌.—ବିଂ. ଜେଲ୍‌ ପଠାଇବା

କୁଦ୍‌ ଦାରେ.—ବି. ଜାମୁ ଗଛ

କୁଦା.—ବି. କୁଦ୍‌, ଡିପ

କୁଦା.ଓ.—ବିଂ. ଗୋଡ଼ାଇବା, ଅନୁସରଣ କରିବା

କୁଦୁମ୍.—ବି. କୌତୁକ ପ୍ରଶ୍ନ (riddle)

କୁଧଲା.—ବିଂ. ଅଧ ଦୁଆଳ, ମୋଟା

କୁନ୍‌କୁନ୍‌.—ବିଂ. ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟଥା ହେବା

କୁନ୍‌ଡ଼ା.—ବି. କୁଣ୍ଡା

କୁନ୍‌ଡ଼ି.—ବି. ଦୁଇପିଣ୍ଡ, ପଣ୍ଡର ଖାଦ୍ୟସ୍ଥଳ

କୁନ୍‌ଡ଼ିଆ.—ବି. କୁଣ୍ଡ

କୁନ୍‌ଡ଼ିଲ୍‌.—ବିଂ. ଗଡ଼ିଯିବା, ଶୋଇବା

କୁନ୍‌ଦର (କୁନ୍‌)—ବି. କୁନ୍‌ଦର

କୁନ୍‌ଦା.ଓ.—ବିଂ. କୁନ୍‌ଦା, ଝି. ବିଂ. କୁନ୍‌ଦା

କୁନ୍‌ଦି.—ବି. ଖନା, ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ବା ଝିଅ କଥା କହୁ ପାରେନାହିଁ

କୁନ୍‌ନା.ମ୍.—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ରତ୍ନ

କୁନ୍‌ନା.ମି.—ବି. ପୃଷ୍ଠିମା, ଝି. ପୃଷ୍ଠିମା ହେବା

କୁନ୍‌ଦୁରୁନାଣୀ.—ବି. କଣ୍ଠାୟୁକ୍ତ ଲଟି ବିଶେଷ

କୁପି.—ବି. କୁପି, ମାଟି ତିଆରି ଛେଡ଼ିଆ ମାଠିଆ ଯହିଁରେ

ତେଲ ରଖାଯାଏ

କୁପି.—ବିଂ. (କୂ) କପି କରିବା

କୁବୁଲି.—ବିଂ. ବିଂ. ପତର ପତର ହେବା, ବିଂ. ପତର, ପ୍ରଶ୍ନକରି

କୁବୁଜା.—ବିଂ. କୁବୁଜା, କୁଜା, ନୂଆ ଲିଆ

ଝି. କୁଜା ବା ଚେଡ଼ା ହେବା

କୁବଧା.—ବି. କୁବୁଧା, ଯାହାର ପଛବେକ ମୂଳ ମୋଟା ଓ ଯେ

ସାମାନ୍ୟ ଅଗ୍ର ନଇଁଥିବ

କୁବି.—ବି. କୋବି

କୁ-ବି.—ବି. କବି, ଲେଖକ

କୁବୁଲି କୁବୁଲି.—ବିଂ. ବିଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଦେକାର ଦୌଡ଼ା

ଦୌଡ଼ି କରି, ଝି. ଦୌଡ଼ିବା

କୁବେଲା.—ବି. ତୃଣସ୍ତ୍ର ପ୍ରହର, ବିଂ. ଖରାପ ସମୟ, କୁବେଲା

ଝି. ଅସମୟ ହେବା

କୁବୁଲି.—ବିଂ. ସ୍ତ୍ରୀକାର କରାଇବା, ମନାଇବା

କୁବୁଲିୟତ୍.—ବି. କୁବୁଲିୟତ୍, ସ୍ତ୍ରୀକାର ନାମା

କୁମକୁମ—ବ. କୁମକୁମ୍

କୁମ୍ଭା.ଲା.ଓ—କି. କୁହୁଳାଇବା, ଧୂଆଁରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେବା

ବିଂ. କୁହୁଳା

କୁମ୍ଭା.ଅଲା—ବି. ଝୁପୁଡ଼ିଯିବା, ଛୋଟ ନୂଆଁଣିଆ ଘର

କୁମ୍ଭା.ସ୍—କି. ଝୁପୁଡ଼ି ଉଆର କରିବା

କୁମ୍ଭୁଳୁ—ବ. ଶ୍ଵେତ

କୁମ୍ଭୁଳୁସ୍—କି. ଶ୍ଵେତକରିବା

କୁମ୍ଭେତ୍—ବ. ବାରିଶ ଉଆର ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରାକାର (ଅଂଶ)

କୁମ୍—ବ. ତମଡ଼ାର ଅଳ ବା ମାଟିର ପାତ୍ର ଯହିଁରେ ତେଲ

କମ୍ଭା ବୁଡ଼ ରଖାଯାଏ

କୁମାଂ—ବ. ପିଉସା

କୁମା.ସ୍—ବ. ପିଉସା-ପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କ

କୁରକୁର—କି. ବିଂ. —ତମ ତମ ଶ୍ଵବ ଦେଖାଇବା, ବହୁତ ଖପା

ହୋଇଥିବା

କୁରକୁର.ଓ—କି. ତମ ତମ ହୋଇ ଶ୍ଵର କରିବା, ଖୁବ୍ ଖପା

ହେବା, ବହୁତ ଜୋରରେ ଶ୍ଵାସିବା

କୁରୁଅ—ବ. କୋଳଥ

କୁରୁଅ—ବିଂ. କୋଷ୍ଠକ କି. କୋଷ୍ଠକ ହେବା

କୁରୁଣ୍ଡା—ବ. ବାଧକ, ବଳବ ବା ମହୁଷି ବେଳରେ ବନ୍ଧା

କାଠ ଗଡ଼ିଆ, ଦଣ୍ଡ ଦେବା କାଠ ଗଡ଼

କୁରୁମୁତା.ହା—ବିଂ. ତଠୋରତା, ନିର୍ଦ୍ଦୟ

କୁରୁନା—ବ. କୋରଣା, କୋରବା ଯନ୍ତ୍ର

କୁରୁନ୍—ବ. କୋରବ୍

କୁରୁମୁଟୁ—ବିଂ. ପ୍ରସନ୍ନ, ଚକ୍ଷୁରତା ସହ

କୁରୁମୁଟୁସ୍—କି. ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା, ଚକ୍ଷୁରତା ସହ କରିବା

କୁମ୍ଭୁ—ବ. ଆମ୍ବ ଟାକୁଆ

କୁମ୍ଭୁ.କୁମ୍ଭୁ—କି. ବିଂ. ଏକୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇ, ବି. ଏକଲ

ଉ: କୁମ୍ଭୁ କୁମ୍ଭୁ ଏ ରିଙ୍ଗାଓ.ନୋ - ଏକଲ ସେ ଶୁଭିକଲ

କି. ନିର୍ଦ୍ଦ କରି ଯିବା

କୁଲ—ବ. କୁଲ, ବଣ

କୁଲ୍ ଚେତ୍—ବିଂ. ଛୋଟେଇ ଶୁଭିକା

କୁଲ୍ ଚେତ୍—କି. ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଯିବା

କୁଲ୍ ବାଂ—ବିଂ. ବେଶ୍ଟିଆ, ବଙ୍କା

କି. ବେଶ୍ଟିଆ କରିବା, ବଙ୍କା କରିବା

କୁଲ୍ ବୁଂ—ବିଂ. ବାଙ୍କିଆ

କୁଲ୍ ବୁଂସ୍—କି. ବାଙ୍କିଆ କରିବା

କୁଲା.ଇ—ବିଂ. ମଜୁରୀ, ପାରିତୋଷିକ

କୁଲା.ଓ—କି. ଏକକ ଜମାକରିବା, ଅଣ୍ଟାଇବା

ବିଂ. ପୁରସା କରାଇବା, ପୁରଣ କରିବା

କୁଲିସ୍—ବି. ଝୁପୁଡ଼ି ଘର, ଛୋଟ ଘର

କୁଲିସ୍.ସ୍—କି. ଝୁପୁଡ଼ିଘର କରିବା, ଛୋଟଘର ଉଆର କରିବା

କୁଲି-ଡ—ବ. ଚିଲ

କୁଲି-ବ. ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

କୁଲି—କି. କୋଡ଼ି, ବିଂଶ

କୁଲିହପନ୍—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲ

କୁଲିଗିଦାରୁ—ବି. ରିଅ

କୁଲିଂ—ବି. ପୁରଣ ହେବା, କି. ପୁରଣ ହେବା/ଯୋଗ୍ୟ

କୁଲ୍—ବି. ଯିବୁ

କୁଲ୍ ବନ୍ଦ—ବି. ବଡ଼ ମାଙ୍କଡ଼ସା

କୁଲ୍—କି. ପଠାଇବା

ଉ: ପେଲାଅନା ~ ତେ ହଲ୍ କୁଲ୍ କପେ - ବନ୍ଧୁଘରକୁ ଲୋକ

ପଠାଇ ଦିଅ

କୁଲ୍ ହୁ—ବି. ଗାଁର ମଝି ଗୁଡ଼ା

କୁଲ୍ ହୁକୁଳୁପ୍—ବି. ପଞ୍ଚାସୁତ, ଗାଁ ସଖ

କୁଲ୍ ହୁ—ବି. ଧାନବଡ଼ା

କୁଲ୍.ଇ—ବି. ଠେକୁଆ

କୁଲି—ବି. ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା, କି. ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା, ପଚାରୁ ଉତ୍ତର

କରିବା

କୁଲୁପ୍—ବି. ତାଲ, କି. ତାଲ ଲଗାଇବା

କୁସୁଡ଼ି—ବି. କୁସୁଡ଼ି, କି. କୁସୁଡ଼ି କରିବା

କୁସୁରୁ—ବି. କୁସୁରୁ

କୁସୁମ୍—ବି. ଦାରି, ବେଶ୍ୟା

କୁସୁମ୍ବାହା—ବି. ଗେଣୁପୁଲ

କୁସା—ବି. ଖୋଟା, ରଥାଳୁଆ ମଞ୍ଜି

କୁ: ଖାଣ୍ଡାଳ କୁସା - ପଦ୍ୟ ଖୋଟା

କୁହୁଣୀ—ବି. କହୁଣୀ

କୁହୁଳା—ବି. କୁହୁଡ଼, ଧୁଆଁ ପଟଳ

କୁହାଂ—ବି. କହୁଣୀକୁଡ଼ା

କୁହବାଦ୍—ବି. ଯାନ୍ତାଲର ବାସ୍‌କେ ଗୋହର

ଏକ ଶାଖା ଗୋହ

କୁଜାଲ—ବି. କୁମ୍ଭାର କାତି, ଏକ ପ୍ରକାର ବିରୁଡ଼ି ପୋକ
ଯିଏକ ମାଟି ଘର କରି ଚଢ଼ିରେ ପୋକ ରଖି ବିରୁଡ଼ି ଜନ୍ମାଏ ।

କୁଜାଲ୍ ଶାଢ଼ୀ—ବି. କୁମ୍ଭାରଶାଳ

କେଉଁ ଟା—ବି. କେଉଁଟ

କେଉଁ—ବି. ଚକ୍ର

କେକ୍—ବି. (କେ) (cake) କେକ୍

କେକ୍‌ଲେ ହେବ୍—ବି. ଡରରେ ମୁହଁ ହେବା

ବି. ବଂ. କହୁଡ଼ ଅଧିକ ଡରରେ ହଜିବାକ୍ ହେବା

କେକେ ଯା—ବି. ଭଲ ଅବସ୍ଥା, ହୃଦୟ ଅବସ୍ଥା

ବି. ବଂ. ସୁଅବସ୍ଥା

କେକେଲ୍—ବି. ଶୁଣିଲ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହୁବା,
ଧଉଧୁଆ ଅବସ୍ଥା

କେଲ୍—ବି. ଖଣ୍ଡିଆ କରିବା, ଫାଳ କରିବା,

କେତେବ୍—ବି. ଶେଷାଂଶ ବାହାର ଯିବା, ଛେଦ କରି ଶେଷ
କରିବା, ବି. ବଂ. ଶେଷ

କେତେବ୍—ବି. ବଂ. ଛେତର, ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ହେବା

ବି. ଛେତର ହୋଇଯିବା

କେରେଲ୍—ବି. ପଶୁକରିବା, ଖସି ପଡ଼ିବା

କେଟେଲ୍—ବି. ଶକ୍ତ, ଟାଣୁଆ, ଦୃଢ଼, ବି. ବଂ. ଟାଣୁଆ, ଦୃଢ଼

କେଟ୍‌କେଟ୍—ବି. ଖରା ବା ଥଣ୍ଡାରେ ଶକ୍ତ/ଟାଣ ହେବା

କେଟ୍ କେଟ୍—ବି. ଠାଣୁଆ ଧରିବା

କେଟେ କେଟେ—ବି. କରୁକଟଅ କରୁକଟ ଶବ୍ଦ

କେଡ୍‌ମେଲ୍—ବି. କମ୍‌କୋର, ଦୁର୍ବଳ, ବି. ବଂ. ଦୁର୍ବଳ

ବି. ବଂ. ଦୁର୍ବଳ, ବି. ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବା, ନଈଯିବା

କେଡ୍‌—ବି. ତେଲୁଣି ପୋକ

କେଡେ—ବି. ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିବା, ବି. ନଈବା

କେଡ୍‌ଲ୍—ବି. ଶାମୁକା, ବଳଦ ଗାଡ଼ର ଲମ୍ବ ଦଣ୍ଡାକୁ ଧରି
ରଖିବାର ଲମ୍ବ ଚଞ୍ଚା କାଠ

କେଡ୍—ବି. ଯୁବର ଯହ୍ନୋଗୀ ପଦ 'କରି' ଅର୍ଥରେ ଯୋଗ
କରାଯାଏ

କେଡାବ୍—ବି. ପୁଷ୍ପକ

କେଡ୍‌ବ୍—ବି. ପତ୍ତ ଲଗାଇବା, ପତର ଉତର କରିବା

କେଡାର୍—ବି. ଶେଷ (କମ୍ପିକୁ ଅଡ଼ି ଦେଇ ବାନ୍ଧ କରି ଯେଉଁ
ଆସ୍ତର କରାଯାଏ ତାହା କେଡାର ଅଟେ) ଏକ ପ୍ରକାର ଛେର ନାମ

କେଡାରୁନି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା, ରାମ୍‌ଦାନ୍ତ, କାଠି ଲତା

କେଡୁ—ବି. ରାସି ଭେଜନ, ବି. ରାସି ଭେଜନ ତିଆରି କରିବା

କେଡୁ ଆଲା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ, ଏହାକୁ ଖାଆନ୍ତି

କେନ୍‌—ବି. କାହିଁକି

କେନ୍‌ଡେ (କେନ୍‌ଡା)—ବି. ଖଣ୍ଡିଆ, କମାଇବା

ବି. ଖଣ୍ଡିଆ କରିବା, କମାଇ ଦେବା

କେନ୍‌ଡେ‌ଡେଡ୍—ବି. ଅସୁନ୍ଦରିଆ, ଅପରିଷ୍କାର

କେନାଲ୍—ବି. (କେ) (canal) କେନାଲ୍, ନାଳ

କେନେକର୍—ବି. ସୁନ୍ଦର, ଖୁସି, ବି. ବଂ. ସୁନ୍ଦର ରୂପରେ
ଖିଲି ଖିଲି କରି ହସିବା

କେନେବ୍—ବି. ହଲିବା, ବୋହଲିବା, ଉପର ତଳ ହୋଇ
ହଲିବା

କେପ୍—ବି. (କେ) (cap) ଟୋପି

କେମନ୍—ବି. ବଂ. କେମନ୍, କପରି

କେରୁକେଟା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇ

କେରୁ—ବି. କେରୁ, ଗୁଛା

କେରୁସିନ୍—ବି. କରୋସିନ୍

କେରୁନି—ବ. କରୁଣୀ

କେରେ—କି.ବିଂ. ଓଜନଦାର

କେରେକେରେ—କି. ଓଜନଦାର ଜିନିଷ ବୋହୁବା ପ୍ରକିୟା

କେଳା—ବ. କେଳା, ଜାତିବିଶେଷ

କେଲି.ହାତ—ଖପର, ଖପରଖଣ୍ଡ

କେଲେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

କେସାଗୁରୁ—ବିଂ. ହାଜି, ଅଧୁରୁ, କି.ବିଂ. ହାଜି, ଅଧୁରୁ

କେସାରି—ବ. କେସାରି (ତାଲ)

କେସରୀଆଳୁ—ବ. ମିଠାକନ୍ଦା, ଶଙ୍ଖ ଆଳୁ

କେହେନାଡ଼ୁ—କି. ବହୁତ କୋରରେ ହେବା, ମାରିବା, ପିଟିବା
କି.ବିଂ. ଅତିକୋର, ନିର୍ଦ୍ଦମ

ଉ: କେହେନାଡ଼ୁ ଆଡେ ଦା ~ ଏଦାୟ - ଅତି କୋର,
ନିର୍ଦ୍ଦମ ବର୍ଣ୍ଣା ହେଉଛି

କେହ୍ନେ—ବ. ଶଙ୍ଖଚଳ

କେହ୍ନେରୁ କେହ୍ନେର - ଅ. ଖୁଁ ଖୁଁ, ଶବ୍ଦବାଚକ ପଦ-ଖେଁ ଖେଁ
କେହ୍ନେରୁ କେହ୍ନେର -କି.ବିଂ. ନିସ୍ତୁକ କାଶିବା, ଧମାଧମ
କାଶ ହେବା

ଖ

ଖଅ—ଅ. ଖଅ-ପିଁ ପିଁ ଶବ୍ଦ

ଖଆଲ୍—ବ. ଖୁଆଡ଼ି. କାଞ୍ଜି ଆହୁଦା

ଖଇ—ବ. ଖଇ, ଲିଆ, ଧାନଆଦି ଭଜା

ଅ ~ ଖ ~ —ଅ. ଖୁସିର ମନଖୋଲ ହସର ଶବ୍ଦ - ଖଃ ଖଃ

ଖଇରଅ—ବ. ପୋଲ, କୋରଡ଼

ଖଇରୁଡ଼ି—କି. ଖୋଲ କୋରଡ଼ ଚିଆରି କରିବା

ଖଇର ~ —କି.ବିଂ. କୋରଡ଼ ହେବା, ହନବନ ହେବା,
ଦୁଷ୍ଟଳ ହେବା

ଖଇୟା—ବିଂ. ଦୁଷ୍ଟଳ, ଦେହ ଝଡ଼ିବା, କି. ଦୁଷ୍ଟଳ ହେବା,
ଝଡ଼ିଯିବା

ଖର.ଅ—ବିଂ. ଦୁର୍ନାମ, ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ମିଛ ସତ କହିବା
ବୋଷ ଦେବା

ଖରୁ—ବ. ଖୁଆ

ଖିରର—ବି. ଖିରର, ଗଧ

ଖିରର ଖିରର—ଅ. (ଶବ୍ଦ ସୂଚକ ପଦ) ଖିର ଖିର ଶବ୍ଦ
ସାହାଜି ପୁରାଇବା ଓ ବାହାର କରିବା
ଦ୍ଵାରା ବାହାରେ

ଖଲ୍—କି. ଖୋଳିବା

ଖଲ୍ଲ—କି. ଖାଲରେ ପଡ଼ିବା ବିଂ. ଖାଲ ହେଉ ଓହଳିବା,
ବି. ଖାଲ

ଖଖଲ୍—କି.ବିଂ. ଖୋଳିବା, ବିଂ. ଖୋଳା ହେଉଥିବା

ଖଜାରୁ—ବିଂ. ପଲ୍ଲବିବା, ତଳୁ କରବା

ଖଜରୁହା.କୁ—ବି. ଖଜରୁ ମାଛ, ଏ ମାଛ ପାହାଡ଼ିଆ ନଦୀରେ
ମିଳନ୍ତି

ଖଜୁ—କି. ଫିକର କରିବା

ଖଜୁ—କି. ନାରୁଆ, ସବୁଦିନ କାମ କରିବାକୁ ନିୟୁତ

ଖଜୁୟା—କି. ଯୋଡ଼ିବା

ଉ: ବାବେରୁ ଖଜୁୟା ମେ - ଦଉଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ଦିଅ

ଖଜୁ—ବି. ଗଣ୍ଡି, ସଜ୍ଜା, ହାତ, ଗୋଡ଼ର ଯୋଡ଼ି ସ୍ଥାନ

ଖଜୁ—ବିଂ. ଯୋଡ଼ା

ଉ: ଖଜୁ ଅଳା ~ - ଯୋଡ଼ା ପର (ଖଜୁପର)

ଖଜୁଣି—ବି. ଖଜୁଣି (ବାଳା)

ଖଜୁ—ଅ. ଖଜ (ଶବ୍ଦ ବିଶେଷ)

ଖଜାଡ଼ି—କି. ଖଜିବା, କାମ କରିବା

ଖଜାଡ଼ି—କି. ଖଜାଇବା, କାମ କରାଇବା

ଖଜାଡ଼ି—କି.ବିଂ. ଖଜିବାର ପ୍ରକିୟା

ଖଜୁରୁଡ଼ି—କି. ଖୋଦନ କରିବା, ଧାରେ ଖୋଳିବା

ଖଜା—କି. ପୁରୁଣା କଥାକୁ ବୋହୁରାଇବା, ଖୁଣ୍ଟା ଦେବା

ଖଜୁରୁ—କି. କାଟି କାଟି ବା ଅଞ୍ଚୁଡ଼ି ଖାଲ କରିବା,
ଛେଦ କରିବା

ଖଜୁ—ବି. ଖଜୁ, ନଡ଼ା

ଖଜୁ—ବି. ଖଜୁ

ଖଜୁଟି—ବିଂ. ଡେହା, କଣା

ଖଣ୍ଡ—ବ. ଖଣ୍ଡ, ଦୁଇ ମୁନୁଆଁ ଖୋଲିବା ଯନ୍ତ୍ର,

ଛେଟ ଶାବଳ

ଖଣା—ବ. ଖାତ, ଖାଲ

ଖଣି—ବ. ଖଣି, ଖାଦାନ

ଖ-ଶୁ—ବ. ପୂଜାସ୍ଥାନରେ ମୁରୁଜ ରଚନା

ଖଇ—ବ. ଖଇ

ଖଇଖାଣିଆ—ବ. ଗୋବର ଗଢ଼ିଆ

ଖଇର—ବ. ଅସାଧ୍ୟାନ, ଫି. ବଂ. ଅସାଧ୍ୟାନତା ବଶତଃ

ଖଇରା—ବ. ବରବାଦ, ନଷ୍ଟ, ଛତା, ଖରାପ

ଖଇରା—ବ. ଫି. ବଂ. ବରବାଦ, ନଷ୍ଟ, ଛତା, ଖରାପ (ହେବା)

ଖଇମ—ବ. ଶେଷ କରିବା, ମାରିଦେବା

ଖଇସାନ—ବ. ଖଇସାନ

ଖଇ—ଅ. କିତା, ଟୁକୁଡ଼ା, ଅଂଶ, ନାଟକର ଅଙ୍ଗ

ଖଇ ଖଇ—ବ. ବଂ. ଅଲଗା ଅଲଗା କରି

ଖଦା—ବ. ଖୋଦନ କରିବା, ଚିତା କୁଟାଇବା

ଖଦା—ବ. ଚିତା କୁଟାଇବାର ଦାଗ ବା ଚିହ୍ନ

ଖଇରା—ବ. ଖଇରା

ଖଇ—ବ. ଖଦା, ଖଇରା କୁଗାର ଧୋତି

ଖଇ—ବ. ଖଇ (ରୁଣ୍ଡି ବରୁଣ୍ଡି ଖଇରା)

ଖଇ—ବ. ଖଇରା ପୂଜକ ପଦ, ବୁ, ଠା, ଠି, ଠୁଁ

ଖଇତା—ବ. ଅଳ୍ପ ଲମ୍ବର ଚେପଟା ଶାବଳ, ଖଇତ

ଖଇତାବନ୍ଧ—ବଂ. ଚେପଟା ମୁଣ୍ଡିଆ

ଖନା—ବଂ. ଖନା

ଖନା—ବଂ, ଖନା—ଅ. ଠା

ଖନ—ବ. ଖନା (ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ)

ଖ-ସ୍ତ୍ରୀ—ବଂ. ଫମ୍ପା, ପୋଲ, ଫି. ପୋଲ ହେବା

ଖ: କ ଖ-ସ୍ତ୍ରୀ—ବଂ. ଖେୟା - ଫଳ ଫମ୍ପା ଅଟେ

ଖପ—ବ. ବଂ. ଝଅଟ, ଝଟ, ଚଟ (କରି) (ଚଞ୍ଚଳତାପୂର୍ଣ୍ଣ)

ଖପର—ବ. ଖପର (tile)

ଖବ—ଅ. ଲୁହା, ଶାବଳ ଲୁହା ଆଦିର ପଶିବା ଶବ୍ଦ

ଖବାଡ଼ି ଦାଲେ—ବ. ଛେଦ କରି ପାରିବାର ଶକ୍ତି,

ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି

ଫି. ପାରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, ଛେଦକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ

କରିବା

କବାଡ଼ି—ବ. ଛେଦକ

ଖବର—ବ. ଖବର

ଖବର କାଗଜ—ବ. ଖବର କାଗଜ

ଖବରଦାର—ବ. ଖବରଦାର, ହୁସିୟାର

ଖମ୍ବ ଅ—ବ. ଖମ୍ବ

ଖରଖର—ବ. ଖଞ୍ଜ ଶାଞ୍ଜ, ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ

ଖରବ—ବ. ଖରବ କରିବା

ଖରୁ—ବ. ଖାଦ୍ୟ, ଅନ୍ନ, ଖାଇବା ପିଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଖରନା—ବଂ. ଲୁଣିଆ

ଖଲିଆ—ବଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା, ଛେଟା

ଖଲମ—ବ. ଖଲମ

ଖୟା. କୁ—ବ. କଉମାଛ

ଖୟା. ସ୍ତ୍ରୀ—ବ. ପୋଲ, ଫମ୍ପା

ଖଲ—ବ. ଗୁମ୍ଫା

ଖଲଡ଼ି—ବ. ଡାହଣା, ଖୋଲିବା

ଖଲଡ଼ି—ବ. ଖଞ୍ଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବଂ. ଡାହଣା

ଖଲସ—ବ. ମୁକୁଳିବା, ବାହାର କରିବା, ଯାହୁ ମିଳିବା

ଖଲସି—ବ. ଯେ ଜିଜ୍ଞାସ ବାହାର କରେ

ଖସ୍ ଖସ୍—ଅ. ଖସ୍ ଖସ୍

ଖସାଡ଼ି—ବ. କମାଇବା, ଓହ୍ଲାଇବା

ଖସଡ଼ା—ବ. ଖସଡ଼ା, ଡାଲିକା, ଫି. ଖସରିବା, ଖସରି(ଡ଼ି)ବା

ଭ: ଖସଡ଼ା ହର - ଖସଡ଼ା ବାଟ

ଖସରୁଣ୍ଡି—ବ. ଖସିଯିବା, ଟାଣିକରି କିଛି ଦୂର ନେବା

ଖାଡ଼ିଆଡ଼ି—ବ. ଖୁଆଇବା

ଖା.ଇ—ବ. ଖାଇ, ଖାତ

ଖାକ—ବ. ଖାଇ ହୋଇଯିବା

ଖା.କ—ବଂ. ଖାକ (ରଙ୍ଗ)

ଖା.ବଲ୍ଲ. ∞ —ବ. ପାଣ୍ଡୁଆ

ଖା.ଗୁଡ଼—କି. ଖଞ୍ଜିବା, ଟାଣିବା, କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ଭର୍ତ୍ତି କରିବା

ଖା.ଆ—ବ. ପଞ୍ଜୁଆ

ଖା.ହ—ବ. ଟୋକେଇ

ଖା.ଜା.ଲ—ବ. ମୁଢ଼ି

ଖା.ଜା.ଲ ଆତାୟ—କି. ମୁଢ଼ି ଭଜିବା

ଖା.ନା—ବ. କର, ଖଜଣା

ଖା.ନିଅ—କି. ପାଣିରେ ଜଳପ ପକାଇବା, ଅନ୍ୟ ଜଳପ ଥିବା
ପା.ସରେ କିଛି ଜଳପ ପକାଇବା

ଖା.ଞ୍ଜ—ବ. କୁଞ୍ଜଳ (crease)

ଖା.ଞ୍ଜିଅ—କି. ପାଣିକୁ ଜଳପ ପକାଇବା

ଖା.ଟିଅ—କି. ଲମ୍ବରେ କମାଇବା, ବଂ. କମ୍ ଲମ୍ବ

ଖା.ଟଲ ∞ —ବ. ଛୋଟ ଖଟିଆ

ଖା.ଟାଡ଼—କି. ଖଟିବା, ପରିଶ୍ରମ କରିବା

ଖା. ∞ ଟାଡ଼—କି. ବଂ. ଖଟାଇବା, ପରିଶ୍ରମ କରାଇବା

ଖା.ଟାନ୍—ବ. ଖଟଣି, ଶ୍ରମ

ଖା.ଟି—ବ. ଶୁଭ, ଖାଣ୍ଟି

ଖା.ଟି ∞ —କି. ଶୁଭ ହେବା

ଖା.ଟୁଡ଼ା—କି. ବଂ. କଟିନ ପରିଶ୍ରମ, ଶିଳ୍ପ ତେରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା

ଖା.ଡା—ବ. ଦୋଡ଼ା ଡାଣ୍ଟି

ଖା.ଡାଆଲା ∞ —ବ. ଖଡ଼ା ଖାଗ

ଖା.ଡ଼ୁ—ବଂ. ବନା ବାଲର କୁକୁଡ଼ା, ଘୁଷୁର, କୁକୁର ଆଦି ପଶୁ
ପକ୍ଷୀ, ବନା ପକ୍ଷୀ ବା ଗଛ

ଖା.ଡ଼ି—ବ. ବାଜା ବଜାଇବା କାଠି

ଖା.ଡୁ—କି. ପିଟିରେ ପିଲ ବସିବା, ପିଟିରେ ବସାଇବା

ଖା.ଡୁଆ—ବ. ଖଡୁ, ବାଜୁ ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ

ଖା.ଡେୟା—ବ. ଖଡୁଆ ଜାତିବିଶେଷ

ଖା.ଖା—ବ. ଖାତ, ଖାଲ

ଖା.ଖିୟା—ବ. ଗାଡ଼, ଛୋଟଖାଲ

ଖା.ଶ୍ର—ବ. କୁଞ୍ଜିବା ଦାଗ

ଖା.ଶ୍ରଅ—ବ. ଅଳ୍ପ କିଛି ଦାଗ ବଞ୍ଚିଯାଇଥିବା ପାଟି

ଖା.ଶ୍ରା—ବ. ଖଣ୍ଡା, ତରୁଆଲ୍

ଖା.ଶ୍ରା ଲୁଗୁଲି—ବ. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ୨ ହାତ ୯ ହାତ, ୯ ହାତ ମୋଟା

ସୂତାର ତନ୍ତ ବୁଣା ଶାଢ଼ୀ ସମୂହ/ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ବିକାସ
ବେଳେ କନ୍ୟାର ପଣ ବାବଦକୁ କନ୍ୟା ଘରକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି

ଖା.ଶ୍ରାଆ—ବଂ. ଖଣ୍ଡିଆ, କି. ଖଣ୍ଡିଆ କରିବା

ଖା.ଶ୍ରୋୟା—ବ. ହାସ୍ୟରସ ପରିବେଶକ ନାମ ବିଶେଷ

ଖା.ତରୁ—କି. ବଂ. ଖାତରୁ, ମାନ୍ୟ, କି. ଖାତର କରିବା
ମାନ୍ୟ କରିବା

ଖା.ତା—ବ. ଖାତା, ସ୍ତର

ଖା.ତା ଖାତା—ବ. ଦଳ ଦଳ, ସ୍ତର ସ୍ତର

ଖା.ତିରୁ—ଅ. ପାଇଁ, ଲାଗି, ନିମନ୍ତେ

ଖା.ଦ—ବ. ଡାକ, ଅବଶେଷ ବହୁଳ ଜଳପ, ଅପରିଷ୍କାର

ଖା.ଦକିୟା—ବଂ. ତମାସୁ ଖାଇବା ବାଲ

ଖା.ଦ—କି. କାଠ ଖଣ୍ଡିଆ କରିବା, ଖଡ଼ ଲୁଗା

ଖା.ଦିଆ—ବ. ଶୀତ ଲୁଗା, କମ୍ବଳ

ଖା.ଦିଆଡ଼ା—କି. ହସର କୋଲାହଳ

ଖା.ଦିଆ (ଲସଦ)—ବଂ ପତପତୟା (କାଦୁଅ)

ଖା.ଦିଲେ—କି. ପାଣି ପା.ସରେ ପକାଇବା

ଖା.ଦିଲେମେସା—କି. ପକାଇ ମିଶ୍ରଣ କରିବା

ଖା.ନ—ଅ. ତେବେ, ଯଦି

ଖା.ନା—ବ. କନ୍ଧା

ଖା.ନାଲ—ବ. ପଶ୍ୟ

ଖା.ନଡ଼ୁ—ବଂ. ବିଭଜିତ କରାଯାଇଥିବା

କି. ବିଭଜିତ କରିବା, ଅଲଗା କରିବା

ଖା.ନଡ଼ାଡ଼—କି. ଖଣ୍ଡିଆ କରିବା, ସମୟ ବିତାଇବା

ଖା.ନଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଢ଼ୀ, କି. ଗୋଟି ଡାବଲ ଖେଳ,
ଗୋଟିକୁ ମାରିବା

ଖା.ନଡ଼ି—କି. ଶେଷ ଦିଆର କରିବା, ଜମି ନେବା.

ଖଣ୍ଡ କରିବା

ଖାନଡୁଆ -- —ବ. ଲୁଗାର ଖଣ୍ଡିଆ କନା
 ଖା.ନଡ଼ି—ବଂ. ଗହୁଣା, ଖି. ଗହୁଣା ହେବା
 ଖା.ନଡ଼ି—ବଂ. ଚେପଟା ନାକ, ଚେପଟି ନାକ
 ଖା.ନଡୁଆ—ଖି. ଖଣ୍ଡିଆ ହେବା, ଏକ ପାଖିଆ ଖଣ୍ଡିଆ ହେବା
 ଖା.ନଗି—ବ. ମା ବାପାକୁ ଦେବା ଜମି ବଂ —ଛଟକ (ହା)
 ଖାସ୍—ବ. ଖୋସ
 ଖାସ୍—ବ. ମେଲ ହେବା, ମେଲ ଖାଇବା
 ଖା.ପି—ଖି. ଖୁଣ୍ଟରେ ଖୋପ (ଖାଲ) କରିବା
 ଖାପାରୁ—ବ. ଟାଲିଲ୍
 ଖାପାରୁଣା -- —ବ. ଟାଲିଲ୍‌ସର
 ଖାପାରୁଆଳା -- —ବ. ପୁରୁଣି ଶାଗ
 ଖାସ୍—ବ. ଖସିବ
 ଖା.ପିରି—ବ. ଖସିବା, ମୁଣ୍ଡର ଖସିବା
 ଖା.ପୁଆ—ବଂ. ବୁଝାଇଥିବା, ଚିପି ରହିଥିବା, ପଶିଯାଇଥିବା
 (ପାଟି) ପାକୁଆ
 ଖାବ୍—ଅ. ଚଢ଼ି, ଶୀଘ୍ର, quickly
 ଖାବ୍ ଖାବ୍—ଅ. ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
 ଖାବଲ—ବ. ଫୋପାଡ଼ିବା ବାଡ଼ି, ଫୋପାଡ଼ିବା ଖଣ୍ଡିଆ ଡାଳ
 ଖାବଲୁ—ଖି. ଅଣ୍ଟାରେ ଖୁଣ୍ଟିବା, ଖୁଣ୍ଟିବା, ଚଢ଼ି କରି
 ଉଠାଇ ନେବା
 ଖାମ୍—ବ. ଲମ୍ବାପା
 ଖାମ୍—ଖି. ନଷ୍ଟ କରିବା, ଖଣ୍ଡିଆ କରିଦେବା
 ଖାମ୍‌ଖୁଣ୍ଟି—ବ. ମୁଖ୍ୟ ଖୁଣ୍ଟି
 ଖାମ୍‌ଖେଆଲ୍—ବଂ. ଖାମଖିଆଲ, ମନମୁଖି, ମନୁଆ
 ଖାମାରୁ—ବ. ଖମାର
 ଖାମି—ବଂ. ନଷ୍ଟ, ଖଣ୍ଡିଆ ଖି. ନଷ୍ଟ ହେବା, ଖଣ୍ଡିଆ ହେବା
 ଖା ମିଦ୍—ବ. ମାଲିକ ବଂ. ମୁଖ୍ୟ, ପ୍ରଧାନ
 ଖାୟୁ—ବଂ. ଖାଇ, ଗହୁଣା ଖାଇ
 ଖାୟୁ ଭୁଆ—ବଂ. ଖାଉଥିବା, (ଖାଇ ଯେ ଖାଏ, କହୁ କାମ
 କରେ ନାହିଁ)

ଖାୟୁ ଖାୟୁ—ଖି. ଖୁସ୍‌ଖୁସ୍ କରି କହିବା, ଖି.ବ. ଖୁସ୍‌ଲୁଇବା
 ଖାୟୁ ଖାୟୁ—ଖି.ବ. ଅତିଶକ୍ତ (ଅଭାବ)
 ଖି. ଖାୟୁ ଖାୟୁ ରେଙ୍ଗେଲ୍ ଦନ୍ - ଅତିଶକ୍ତ ଅଭାବ ଦନ୍
 ଖାୟୁ ପିଲା—ବଂ. ପେଟୁ
 ଖାୟୁର—ବ. ଖାଇର
 ଖାୟୁ -- —ଖି. ରୁଷ୍ଟି ନେବା, ରଗଡ଼ି କରି ନେବା
 ଖା.ୟୁ ପା -- ଖୁୟୁ ପା -- —ବ. ଅସମତଳ, ଉଠିଥିବା ଦବଥିବା
 ଅବସ୍ଥା
 ଖା.ୟୁୟୁ—ବଂ. ଭିତରକୁ ଦବଥିବା, ମୋଡ଼ିଯାଇ ଦବଥିବା
 ଖି. ଭିତରକୁ ପଶିଯିବା (ପେଟ)
 ଖାୟୁ—ବଂ. ଖାଇର ରଙ୍ଗିଆ
 ଖାୟୁ ଦା -- ଖୁୟୁ ଦୁ—ବଂ. ଖୁସ୍‌ଦେଖିଆ, ଅସମତଳ
 ଖାୟୁ ଦୁ—ବଂ. ବହୁତ ଗହୁଣା, ଖି. ବହୁତ ଗହୁଣା ହେବା
 ଖାବ୍—ଅ. ପହଞ୍ଚି, ଫହଞ୍ଚି
 ଖି. ଖାବୁମେନ୍ତେ ବଣ୍ଟି ତେଣୁ, ଗେଦ୍‌ଏନା
 ଫହଞ୍ଚିବା ପନଖିରେ କାଟି ହେଲୁ
 ଖାବୁକାହା—ବଂ. ଦକ୍ଷ, କର୍ମକୁଶଳତା
 ଖାବୁକାହା—ବଂ. ତେଜ
 ଖାବୁପା—ବ. ଚପ୍ପଲ
 ଖାବୁପା—ଚପ୍ପଲ ପିନ୍ଧିବା
 ଖାବଲ୍—ବ. ଖାଉଲ୍
 ଖାବ୍—ବଂ ଲୁଣିଆ
 ଖାବୁଦନ୍—ବ. ଖାଉଦନ୍, ଅଣ୍ଟାବେଳା
 ଖାବୁଡ଼ି—ଖି. ଘୋଡ଼ିଯିବା, ଅଧା ଜଳିଯିବା, ଲୁଣିଆ କରିବା
 ଖି. ଆଳା -- ଉତ୍ତୁ ଖାବୁଡ଼ି କେଦୁଆୟୁ - ଶାଗ ଭରକାଣ୍ଡ
 ଦରପୋଡ଼ା କରି ଦେଲୁ, ଶାଗ ଭରକାଣ୍ଡ ଲୁଣିଆ
 କରିଦେଲୁ
 ଖାବୁବାଡ଼ି—ଖି. ନଷ୍ଟ କରିବା, ଖାସ୍ କରି ଦେବା
 ଖାବୁ -- —ବ. ଖଜାବ

ଖାରେନ୍—ବ. ମାଡ଼ି, କି. ମାଡ଼ି ଉଠିବା

ଖାର୍‌ଏନ୍—କି. ଚମଡ଼ା ଆସୁଥିବା

ଖା.ରାସ୍ (ଇ)—ବ. ଖୋ

ଖା.ରାସ୍ ଲ—କି. ଖୋ ଗୁଣ୍ଡି ବା

ଖା.ର—ବ. ଏକ ହଜାର ଦିନିଶହ ଗାଠିଏ ସଂଖ୍ୟା

କି. ଏକ ହଜାର ଦିନିଶହ ଗାଠିଏ ଗଣତିରେ ହେବା

ଖା.ରୁଆ—ବଂ. ଲୁଣିଆ

ଖା.ଲ—କି. (ଘରେ) ପୁରାଇବା, (ଗୁହାଳରେ) ପୁରାଇବା
ଗୁହାଳରେ ଖୁଆଡ଼ି ଦେବା

ଖା.ଲ୍‌ଦୁ—ବ. ଛୋଟା, କି. ଛୋଟାଇବା

ଖାଲସ୍—ବ. ଖାଲେଇ

ଖା.ଲ—କି. ତେଲପାଣି ଦେଖିବା, ଡଢ଼ି ପକାଇ (ଭବିଷ୍ୟତ)
ଦେଖିବା

ଖା.ଲଇଲ୍—ବ. ଡଢ଼ିକରିବା ବାଲୁ, ଗଣକ

ଖା.ଲ ମାଟି—ବ. ଡଢ଼ି ମାଟି (ଧଳା ମାଟି)

ଖାଲ—କି. ମଲପଶୁଙ୍କ ଛୁଲ ଉତାରିବା, ଛୁଲିବା

ଖାଲ—ବ. ପଥ ତିଆରି କଡ଼ୁନା

ଖାଲର୍—କି. ପଥ ଦ୍ଵାରା ବଡ଼ ଦୁନା ତିଆରି କରିବା

ଖାଲସ୍—କି. ଖଲସ୍ ହେବା, ମୁକ୍ତ ହେବା

ଖା.ଲ—ବଂ. ମିଛ, ଖାଲି

ଖା.ଲ ନାହା—ଅ. ଏମିତି ଖାଲି, କି. ବଂ. ଏମିତି ଖାଲି
ହୋଇଯିବା

ଖାଡ଼ୁଖାଡ଼ି—କି. ଖାଇବାର ଲାଲପା କରିବା

କି. ବଂ. ଅଧିକ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବା

ଖାଡ଼ିଆଡ଼ି—କି. ଖୁଆଇବା

ଖାବାସ୍—ବ. ଖାଇବାର ଖାଦ୍ୟ

ଖାସ୍—ବଂ. ବିଶେଷ, ନିଜର, ବ. କୁଣ୍ଡାଲ ହେବା

ଖାସ୍‌ମାହାଲ୍—ବ. ଖାସ୍‌ମାହାଲ୍

ଖାସ୍‌ତାଳୋ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ମିଠାଇ

ଖାଟା—ବଂ. ବଢ଼ିଆ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ

ଖାକୋସିଆ—ବଂ. ଦୁବଳିଆ

ଖାକ୍—କି. ପେଟରେ କିଛି ନ ଥିବା, ଯଶସିବା

ଖାକା—ବ. ବାକୁ

ଖାଗାଲ୍ ଖୁଗାଲ୍—କି. ବଂ. ପୁଣିତା ନଷ୍ଟ, କି. ନଷ୍ଟ ହେବା
ଭାଙ୍ଗିରୁଜି ଯିବା

ଖାତା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବଣ ଘାସ, ବଂ. ଇଛୁକ, ଉଷାସ୍

ଖିଆ—ବ. ମୁଲ ସୂନ୍ଦ, ସୂତାର ଯଶ

ଖିୟା.ଡ଼ି—କି. ଛସ୍ ହେବା

ଖିକଲ—ବ. କୋକିଶିଆଳ

ଖିକଲ—ବଂ. ଦୁବଳ

ଖିକ୍‌ଖିକ—କି. ବଂ. ବକର ବକର

ଖିକ୍‌ଡ଼ି—ବ. ଖେରୁଡ଼ି

ଖିକ୍‌ଡ଼ି—କି. ମିଶାମିଶି ହେବା, ଖେରୁଡ଼ି ତିଆରି କରିବା

ଖିକ୍‌ସ୍‌ସ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଦୋକ୍ତା ପଥ

ଖିକ୍‌ଲା.ଡ଼ି—କି. ହଇରାଣ କରିବା, ଡଢ଼ାଇବା

ଖିକ୍‌ରୁ—ବ. ଖେରୁ

ଖିକ୍‌ସ୍‌ସ୍—ବ. ଖେରୁଆ ଜାତି ବିଶେଷ

ଖିକ୍‌କିଶି—ବ. ଖିକ୍‌କିଶି

ଖିକ୍‌କି—ବ. ଖିକ୍‌କି

ଖିକ୍‌ଲି—ବ. ଖିକ୍‌କିଶି, କି. ଖିକ୍‌କିଶି ତିଆରିବା

ଖିତ—ବ. ଶତ

ଖିକ୍‌ସ୍‌ଦାଉ—କି. ଶୀଘ୍ର ପଳାୟନ କରିବା, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ
ଗୋଡ଼ାଇବା

ଖିକ୍‌ମତ୍—ବ. ସେବା, ପରିଚାରି, କି. ସେବା ପରିଚାରି
କରିବା

ଖିକ୍‌ସ୍‌ସ୍—ବଂ. ଚପା ଗଳାର ଆବାଲ୍, କି. ବଂ. ଚପା
ଆବାଲ୍ ହେବା (ଶର)

ଖିକ୍‌ସ୍‌ସ୍—କି. ଖୁଆଇବା, ଛସ୍ ହେବା ହିନ୍ଦୁତର କରିବା,
ଖିନ୍‌ଭିନ୍‌ କରିବା

ଖିନ୍‌ଭିନ୍—ବ. ଖିନ୍‌ଭିନ୍, ହିନ୍‌ଭିନ୍

ଖିକ୍‌ସ୍‌ସ୍ ପିଆଉ—କି. ବଂ. ଖୁଆଇ ପିଆଇ

ଖିରୁ—ବ. ଶୀର

ଖିର—ବ. ଖିର

ଖିଲିଆ-ଉ-ହି. ଖେଳେଇବା, ଖେଳେଇ ଦେବା

ଉ: କାହାନ୍ତିୟମ ହୁକୁଗାଛି ଖିଲିଆ-ଉ କା ~ ପେ -

ବାହୁଡ଼ାପରେ ଧାନ ବୁଆଳକୁ ଖେଳେଇ ଦେବା

ଖିଲ-ବ. କଳା

ଖିଲ-ଉରିବ-ହି. କଳାଦେଇ ଶକ୍ତ କରିଦେବା

ଖିଲଣ-ହି. ଖିଲଣ କରିବା

ଖିଲ-ଉ-ହି. ମୁଥମାରିବା

ଖିଲଲ-ବ. ଖେଳ

ଖିଲଡ଼ିୟା-ବିଂ. ଖେଳପ୍ରିୟ

ଖିଲଡ଼ିୟା-ବ. ଖେଳୁଆଡ଼

ଖିଲ-କାନ୍ତି-ବ. ଖିଲଦିଆ ହାତଖତୁ

ଖିଲ-କାନ୍ତି-ବ. ଖିଲକାନ୍ତି

ଖିଲ-ଡ଼ୁ-ହି. ଅପସରେ ଖେଳିବା

ଖିଆଲ-ବିଂ. ମନ, ହେତୁ

ଉ: ଇଚ୍ଛା ଖିଆଲ ବାନ୍ତିଆ - ମୋର ହେତୁ ନାହିଁ

ଖିବଲା-ଉ-ହି. କଟୁଆ କହିବା

ଖିବଲିବଲି-ହି. ଏଣୁ ତେଣୁ ଗୁଡ଼ାଏ ବକିବା, ଗାଳିକରି

ଖିଲ-ବ. ଖିଲି, ଗୋସ

ଖିଲପ-ହି. ଖିଲପ କରିବା

ଖିଲତଂ ଖଳତଂ-ବିଂ. ତେଡ଼ା ମେଡ଼ା

ହି. ବି. ତେଡ଼ା ମେଡ଼ା

ଖୁଆ-ବ. ଖୁଆ, ଇଟା ଓ ପଥରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଛୋଟ ଛୋଟ କରିବା

ଖୁଆ-ଉ-ହି. ଖୁଆଇବା, ମିଳାଇବା

ଖୁଜି-ବ. ମଳିଛା, ମଲିଆ

ଖୁରୁରୁ-ବିଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ କରିବା, ଟୁକୁରୁ, ଖୁରୁରୁ

ଖୁରୁରୁ-ହି. ଟୁକୁରୁ କରିବା, ଖୁରୁରୁ କରିବା, ଛୋଟ ଛୋଟ କରିବା

ଖୁଟ-ବ. ଖୁଟି, ବାଡ଼ି ଘେର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଛୋଟ ଖୁଆ ହଥାଯାଏ

କୁଞ୍ଜ ମୁଞ୍ଜ-ହି. ବିଂ. ଅନିଶ୍ଚିତ, ଅମଙ୍ଗ

ହି. ଅମଙ୍ଗ ହେବା, ସନ୍ଦେହ କରିବା

ଖୁକୁଲି-ବ. ଖୁକୁଲି, ଚମିରୋର ବିଶେଷ

ଖୁକୁଲି-ହି. ଉପରକୁ ଉଠିବା, ଉପରକୁ ଶର ନିକ୍ଷେପ କରିବା

ହି. ବିଂ. ଉପରକୁ ଉଠିବା, ବି. ଏକ ଚନ୍ଦ୍ରଣା ବିଶେଷ

ଖୁକୁଲି-ବ. ଶ୍ରେରେ ଲଗାଇବା, ଚନ୍ଦ୍ରଣା ବିଶେଷ

ଖୁଟା. ଓ-ହି. ଖବର ଦେବା, ବି. ଖବର, ସୂଚନା

ଖୁଟୁରୁ-ବିଂ. ଶକ୍ତ, କଡ଼ା ହି. କଡ଼ା ବା ଶକ୍ତ ହେବା

ଖୁଟୁରୁ ଖୁଟୁରୁ-ହି. ଖୁଟୁ ଖୁଟୁ କରିବା, କୁଟୁରୁ କୁଟୁରୁ କରିବା

ଖୁରୁରୁ-ବ. ଛୋଟିଆ ଖଣ୍ଡ, ସାନ ଖଣ୍ଡ

ହି. ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କରିବା, ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରିବା

ଖୁଣ୍ଟ-ବ. ଦୋଷ, ତ୍ରୁଟି, ହି. ଦୋଷ ରଖିବା, ତ୍ରୁଟି ରଖିବା

ଖୁରୁୟାନ୍-ବ. ଖେଳାୟନ, ହସ୍ତାଦ୍ ହସ୍ତାଦ୍ ବହୁ (ଖାତା)

ଖୁରୁ-ବ. ଅଳି

ଖୁରୁ-ବ. ଛତା, ହି. ଛତା ହେବା

ଖୁରୁ-ସ. ସ୍ୱୟଂ, ନିଜେ, ଆପଣେ

ଖୁରା-ବ. ମୁସଲମାନ୍ ମାନଙ୍କ ଭଗବାନ

ଖୁରୁ-ବ. ଖଦ (ଲୁଗା)

ଖୁରୁନି-ବ. ବେଶ୍ୟା, ବିଂ. ବ୍ୟଭିଚାରୀ

ଖୁରୁନି-ବ. ତୋକୁଟା ବାଲି

ଖୁରୁରୁ-ବିଂ. ଖୁରୁରୁ, (ସାମାନ୍ୟ ବଡ଼ଖଣ୍ଡ)

ଖୁରୁରୁ-ବ. ଟୁକୁଡ଼ା, ଛୋଟିଆ ଖଣ୍ଡ, ବିଂ. ଟୁକୁଡ଼ା,

ହି. ଟୁକୁଡ଼ା ହେବା

ଖୁରୁ-ବ. ରକ୍ତ, ହି. ରକ୍ତାକ୍ତ କରିବା, ହାଣି ମାରିଦେବା

ଖୁରୁଟା-ବିଂ. ଅପବାଦ, ହି. ଅପବାଦ ଦେବା

ଖୁରୁଟା-ଉ-ହି. ଖୁଣ୍ଟରେ ଜଳଦ ବାନ୍ଧି ନଷ୍ଟକରିବା

ଖୁରୁଟି-ବ. ଖୁଣ୍ଟ, ଖମ୍ବ

ଖୁରୁରୁ-ବ. କଟାଗଛମୂଳ

ଖୁରୁ-ବ. ଘର ଭିତର କୋଣରେ କୁକୁଡ଼ା ରହିବା ପାଇଁ

ମାଟି କାନ୍ଥ ଘେରୁ ସ୍ଥାନ

ଖୁନିୟାହି-ବ. ଖୁନି, ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ

ଖୁପା-ବ. କାନ୍ଥ ଖୋପ ହି. କାନ୍ଥରେ ଖାଲିଆ ଗାତ ରଖିବା

ଖୁପ୍ପା.—ବ. ଉନି ମୁନିଆ ଶର, (ମାଛ ମାରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ)

ଖୁପ୍ପା. —ବଂ. ଗାଡ଼ିଆ, ବ. ଗାଡ଼ିଆ, ଫି. ଗାଡ଼ିଆ ହୋ

ଖୁପ୍ପି—ବ. ଘର ବୁଲିବ କୋଣ ଅ'ଣ

ଖର୍—ବଂ. ବହୁତ, ବେଶୀ, ଅତିବଳ

ଖୁଆ.ଉ—ଫି. ଭେଦ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା, ଭେଦ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା

ଖୁଲ.ଉ—ଫି. ରେଡ଼ିକାକୁ ପ୍ରସ୍ତାପ କରିବା

ଖର—ଫି. ଦାନ୍ତ ଆମ୍ବିଲା ହେବା. ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା

ଖୁରୁପି—ବ. ଖୁରୁପି

ଖୁରୁ.—ବ. ଖୁରୁ ଟାପୁ, ଜନ୍ମର ଗୋଡ଼ ଖୁରୁ ରୋଗ

ଖୁରୁ.କ.—ବ. ଖାଦ୍ୟ ଘୋରାଣ

ଖୁରୁ.କ୍ ପୁରାକ.—ବ. ଖାଦ୍ୟ ବସ୍ତୁ

ଖୁରୁ—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ) ମୁଖର

ଖୁରୁ —ଫି. ବଂ. ଦାନ୍ତ ଆମ୍ବିଲା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଖୁଲପା—ବ. ଖୋଲପା

ଖୁଲ—ବ. ଖୋଲ, ଫମ୍ପା

ଖୁଲ—ବଂ. ଖୋଲ, ଅନାବୃତ୍ତ, ସରଳ

ଖୁଲନ—ବ. ଲକ୍ଷ, ବଂ. ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥ/ପଇସା

ଖୁଲ ଉ—ବ. ପୁନର, ଉଦ୍ଧମ, ବଢ଼ିଆ, ଫି. ଖୋଲିବା

ଉଦ୍‌ବାଚନ କରିବା, ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିବା

ଖୁଲ—ବ. ପତ୍ର ଦଳା, ସିଆଁ ପତ୍ର ଥାଳ

ଖୁଲିଓଲା —ବ. ଡାଳ ପତ୍ର ଛୁଇଁବା ଘର

ଖୁସ୍—ବଂ. ପରିତପ୍ତ, ଆନନ୍ଦ, ଫି. ଖୁସିହେବା

ଖୁସି.କ—ବ. ପକ୍ଷୀ, ଚୂଡ଼ି, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଫି. ପକ୍ଷୀ ଦେବା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା

ଖୁଡ଼ୁ —ବଂ. ସନ୍ଦେହ, ଫି. ସନ୍ଦେହ କରିବା

ଖୁଡ଼ି—ବ. କୋଠ

ଖୁଲିଆ.ଓ—ଫି. ଖୋଲିବା କରା, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା, ଠିକଣା ଠାବ କରିବା

ଖୁଟ୍—ବଂ. ମୂଳ, ଗୋଟ, ଗୋଷ୍ଠୀ

ଖେ.—ଅ. ଖେ- କୁକୁର. ଶିଆଳର ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ଶବ୍ଦ

ଖେଆଲ—ବ. ଶିଆଲ, ମଜି

ଖେଆନତ୍—ବ. ହାମ, ନଷ୍ଟ, ନୁକ୍ତାନ୍

ଖେଆନତ୍ ଅ —ଫି. ବଂ. ହାଜିରାକ

ଖେବେ—ବଂ. ଉଆ, ଅଧିକାଞ୍ଚ ଅବସ୍ଥା, ଛେବେମେବୁ

ଫି. ଦରଜା ହେବା, ଛେବେମେବୁ ହେବା

ଖେବଅ—ବଂ. ପାତ୍ରର ଉପରାଗରୁ କିଛି ଉଦ୍‌ଧାରିବା

ଖେବଲ—ବଂ. ଖେବଡ଼, ବଦମାସ

ଖେବଲାହା—ବଂ. କଳହ ପ୍ରାୟ କଳହୁଡ଼ା

ଖେବରୁଓ—ଫି. ଉଦ୍‌ବେଗବା, କାନକୁଡ଼ା

ଖେଷ୍ଟାଓ—ଫି. ଖେଷ୍ଟା, ବାଡ଼ିରେ ଠେପିବା, ବାଡ଼ିଧିଆ କରି ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା

ଖେଜା—ଫି. ବଦଳରେ ବିକାକଣା (barter)

ଖେଷେର—ଫି. (ବାଡ଼ି/ଦଣ୍ଡା) ଶରକୁ ଫୋପାଡ଼ିଲେ ଉପରକୁ ପବନରେ ଉଡ଼ିଯିବା

ଖେଜ୍ ଖେଜ୍ —ଅ. ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବ ପ୍ରକଟ କରିବା ଶବ୍ଦ

ଫି. ବଂ. ଖେଁ ଖେଁ ହେବା, ଖେଜ୍ ଖେଜ୍ ହେବା

ଖେଜ୍—ବ. ଖେଜ

ଖେଜ—ବଂ. ଖେଜ, ହାମ, ଫି. ଖେଜ ହେବା, ହାମ ହେବା

ଖେଜବାଡ଼ି—ବ. ଖେଜବାରି, ଜମିବାଡ଼ି

ଖେଜଆଓ—ଫି. କଷ୍ଟଦେବା, (ଶିକାର ବେଳେ ଜନ୍ମ)

ଗୋଡ଼ାଇ ଆଶିବା

ଖେଜଡ଼ା - ବଂ. ସମାଜରୂପ ବ୍ୟବ, ଜାତିରୁ ତଡ଼ାଶିଆ

ଖେଜେକଲ—ବଂ. ଲେଉଟାୟ (ହସ/କଥାବସ୍ତା) ହସଖୁସିଆ

ଖେଜେକେଦ୍ ବଂ. ଖାଲି, ଥଣ୍ଡା

ଖେଜେବାଂ—ବଂ. ଚକ୍ର, ଛଲକା, ଫି. ଛଲକା ହେବା,

ହୁକୁର ହେବା

ଖେଜ ଦରୁ—ବଂ. ଗନ୍ଧା, ଅସନା

ଖେଜଦ —ଫି. ଶୁଦ୍ଧିବା

ଝେନ୍ତେ ଝେତେ—ଝି.ବଂ. ଝିଲିଝିଲିୟା (ହସ)

ଝି. ଝିଲିଝିଲିକବା

ଝେନ୍ତା—ଝି. ଶେଷ କରିବା, ବାଧା ଦେବା

ଝେପ—ବ. ଥର, ପାଲ, turn ବୋହାଇ

ଝେମଟା—ବ. ସାଗୁଲଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାର ନାଚର ନାମ ଝେମଟା

ଝେମ୍ପା—ବ. ଝମଟା, ଶକ୍ତି

ଝେମାଡ଼—ଝି. ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା, ସମୟ ଗଡ଼ାଇ ଦେବା

ଝେମା—ଝି. ଝମା

ଝେୟମତା—ବ. ଯୋଗ୍ୟତା

ଝେୟମତା —ଝି. ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା, ଝୁଣିଶାଳୀ ହେବା

ଝେୟାସ୍—ଝି. ମନେରଖିବା

ଝେୟାସ୍—ବଂ. ବୁଦ୍ଧିମାନ, ଗୁଲ୍ଲକ

ଝେଲାଡ଼ି—ଝି. ଝେଲାଇଦେବା

ଝେଲନା—ବ. ଝେଲଣା

ଝେଲ୍ ଝେଲ୍—ବଂ. ରଙ୍ଗରସ

ଝେଲ୍ ଝେଲ୍ ଅ—ଝି. ରଙ୍ଗରସ ହେବା

ଝେଲଣୁ—ବ. ନାଟକ

ଝେଲଣୁୟା—ବ. ନାଟ୍ୟକାର

ଝେଲଣୁକଳା—ବ. ଅଭିନେତା

ଝେଲଣୁକୁଳି—ବ. ଅଭିନେତ୍ରୀ

ଝେରୁଝେରିଆ—ବଂ. ଚଞ୍ଚଳା, ଚଟାପଟ୍ କରିବା ବାଲି, ମୁଣ୍ଡ

ଝେରୁଲା—ବ. ବାଜପଞ୍ଚୀ

ଝେସମ୍—ବ. ମନକୁ ନେବା, ମାନ୍ଦିବା

ଝେସାରି—ବ. ଝେସାରି, ତାଲି

ଗ

ଗଅ—ବ. ବଡ଼ଶିଳା, ଦେଉ ଶିଖର

ଗଆଁର—ବଂ. ଗାଈଲିଆ, ମୁଣ୍ଡ

ଗଆଁଡ଼ି—ଝି. ଦବାଇ ଦେବା, ନଷ୍ଟ କରିବା

ଗଇ—ବଂ. ଗଞ୍ଜିତାବଳ, ଖେଳର ଗଞ୍ଜିତରେ ସାତ ସଂଖ୍ୟା

ଗଇ—ବ. ଝିଲ୍, ବୃହତ୍ ଜଳାଶୟ, କୋଡ଼

ଗ—ଝି. ଜଳ କାନ୍ଧରେ ନେବା, ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା,

ଚେନ ଦେବା, କାନ୍ଧେଇବା

ଗ—ଘେସ୍—ଝି. କାନ୍ଧରେ ଲଟକାଇ ବୋହୁନେବା

ଗ—ଘରିୟା—ଝି.ବଂ. କାନ୍ଧସ୍ଥ ଭର କାନ୍ଧରେ ବୋହୁ ବୋହୁବା

ଗ—ସାହାନ୍—ଝି. କୁଇ କାଠ (ବୋହୁବା)

ଗଣ୍ଡନା—ଝି. ଉପନାମ ଦେବା

ଗଣ୍ଡା—ଝି. ବିରୋଧ କରିବା

ଗଣ୍ଡା ଜାଲୁମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କଣ୍ଟାଗଛ

ଗ—ଗଆ—ବଂ. କାନ୍ଧରେ ପକାଇ ଥିବା ବସ୍ତୁ

ଗଗ—ବାନ୍ଧେ—ବଂ. ବ. ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ଉପର ତଳ ଡାକିବା ବସ୍ତୁ

ଗଗଲ୍—ଝି. ସାହାଯ୍ୟ କରିବା

ଗଗଲ୍—ବଂ. ସାହାଯ୍ୟକାରୀ

ଗଗେ ଗଗ—ଜାପା—ଝି.ବଂ. (କନ୍ୟାକୁ ନେବା ଆଗରୁ)

ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ବିଧିରେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧାଣ କରିବା

ଗଗଲ୍—ବଂ. ପ୍ରାଣନାଶକ, ମାରିବାବାଲୁ

ଗଗଲ୍—ଝି. ପ୍ରାଣନେବା ପ୍ରତିସ୍ତ୍ରା, ମାରିବା ପ୍ରତିସ୍ତ୍ରା

ଗ—ଝି. ଶୁଣିବା, ଉତ୍ତର ଦେବା, କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ ଦେବା

ଗଂଘାଆ—ବ. ଗେଣ୍ଡା

ଗଂଘରୁ—ବ. ବିଲ, ଗରୁର ଗାଡ଼

ଗରୁରୁ—ଝି. ପରୁର ବୁଝିବା, ସାନ୍ତୁନା ଦେବା

ଗଛ—ବଂ. ଅଣ୍ଟୁଆ, ଝି. (ପାଣି) ଜମିବା

ଗଛ ଜା.ନା.ଓ.ଲି - ଗଛ ଖା.ଜା.ଲି—ଝି. କନ୍ୟା ବିଦାୟ

ବେଳେ ସଙ୍ଗି ନାମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା କନ୍ୟାକୁ ଦିଆଯିବାର

ମୁକ୍ତି ଓ ପଇସା ଆଦି

ଗଛଗାଦ୍—ଝି. ଅଣ୍ଟୁଆ କରି ଓ ଲୁଗାରେ ବାନ୍ଧି କାନ୍ଧରେ

ଓହ୍ଲାଇ ନେବା

ଗଛୁଓଓ—ଝି. ମାନ୍ଦି ନେବା, ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା

ଗଅଲ୍—ଝି. ମରିବା, ମାରିବା

ଗଅଲ୍—ବଂ. ମଲ୍

ଗଅଧୁର—ବ. ମଲ୍ପଥର, ଖରାପ ପଥର

ଗନ୍ଧାପା—ବ. ଗନ୍ଧାପା

ଗଜା—ବ. ଗଜା ମାରିବା, ଗଜା ମିଷ୍ଟାନ୍ନ । ମିଠା ଲଡୁ

ଗଜା — ବଂ. ମୁହଁଆଁ (କାଠି, ବାଡ଼ି) ଫି. ମୁହଁଆ ହେବା, ଗଜା

ଗଞ୍ଜା—ବଂ. ନିପଟ ଅଳସୁଆ, ଅମାନ୍ୟ

ଗଞ୍ଜ—ବ. ଗୋଠ, ଏକକିକରଣ ଫି. ଗୋଠକୁ ଆଣିବା

ଗଞ୍ଜଗା—ଫି. ଗୋଠପୁଜା, ଗୋପୁଜା

ଗଟା—ବଂ. ସମୁଦାୟ, ସୁର

ଗଟହଲ—ବ. ଅବିବାହିତ ପୁରୁଷ

ଗଟାଗୁଟି—ବ. ସନ୍ତାନ ବିହୀନ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ

ଗଟାଗୁଟି—ବଂ. ମୋଟାମୋଟି

ଗଟାନ୍—ବଂ. ଶ୍ରୀର କରାଯାଇଥିବା ।

ଗଟାଟାଣ୍ଡି—ଫି. ବଂ. ସବୁସ୍ଥାନ

ଗଟାପାଳା—ଫି. ବଂ. ଶୁଣିଆଡ଼େ

ଗଟାଆ — ବଂ. ଗୋଟାଳିଆ

ଗଞ୍ଜିମ୍—ବଂ. ଗୋଠ ପୂଜାରେ ବଳଦେବା କୁକୁଡ଼ା

ଗଟେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ଗଟେରା—ବ. ମହୁ

ଗଠାନ୍—ଫି. ଗଢିବା, ଗଠନ, କରିବା

ଗଠାଣ୍ଡି—ଫି. ଜମା କରିବା, ଏକତ୍ର କରିବା, ଏକାଠି କରିବା

ଗଡ଼—ଫି. ପ୍ରଣାମ କରିବା, ଏ ପ୍ରଣାମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଦ୍ଧତି ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ସେ ନିଜର ଦୁଇ ହାତକୁ
ଆଗନ୍ତୁକର ପାଦ ନିକଟରେ ରଖି ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବ ।
ପୁରୁଷ ହୋଇଥିଲେ ଦୁଇ ହାତ ଯୋଡ଼ି ଅଣ୍ଟା
ନୁଆଁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁ

ଗଡ଼ା—ବ. ଉଚ୍ଚ ଜମି, ପଡ଼ିଆ ଜମି, ଧାନଭୂମି ପାଇଁ ଅନୁପପୁକ୍ତ

ଗଡ଼ାଣ୍ଡି—ଫି. ସମୟ ଗଡ଼ାଇ ଦେବା, ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା
ଗଡ଼ାଇ ଦେବା (To roll)

ଗଡ଼ିମ୍—ବ. ପୂଜା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିଥିବା କୁକୁଡ଼ା

ଗଡ଼କାଟ୍—ବ. ଗୁଡ଼ୁଡ଼ା ମୁଲକ

ଗଡ଼ାହୁଡ଼ି—ବ. ଉଚ୍ଚଜମିରେ ବୁଣା ହେବା ଧାନ, ଗୁଡ଼ାଧାନ

ଗଡେଇ—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମାଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ସମ୍ପର୍କୀୟ କଥାବାଣୀ । ସବୁକୁ ଜାଣିବାକୁ ବାସ୍ତବିକ
ନିୟମ ଡାକୁଆ

ଗଡ଼ାଣ୍ଡି—ଫି. ଚିଆରି କରିବା, ଗଢିବା

ଗଡ଼ହନ—ବ. ଗଠନ, ରୂପ

ଗଡେଡାର—ଅ. ଗ୍ରେଟ ସ୍ଥାନରେ ହଳକୁ ବୁଲାଇବା ବେଳେ
ହଳକରୁଥିବା ଲୋକ ବଳଦକୁ ଏ “ଗଡେଡିଆରୁ
ଗଡେଡାର” କହେ

ଗଣାଣ୍ଡି—ଫି. ଗଣାଇବା

ଗଣେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ

ଗଡ଼—ଫି. ଗଡ଼ହେବା, ଜମାକରି ଦେବା

ଗଢାଣ୍ଡି—ଫି. ଭଞ୍ଜିକରିବା, ପୁରାଇବା

ଗଡ଼ — କ — ବଂ. ସ୍ତ୍ରୀକାର, ମାନ୍ଦିନେବା, ଆପଣାର କରିବା

ଗଡ଼ରାଟା—ବଂ. ଶ୍ରମକାତର, ଶ୍ରମବିମୁଖ

ଗଡ଼—ବଂ. ଶ୍ରମ, ଅର୍ଜୀକାର ବେଳ, ସମୟ

ଗଡ଼କୁଡ଼ା—ବଂ ଅଳସୁଆ

ଗଡ଼ନ୍—ବ. ଘିଅ

ଗଡେ—ଫି. ବଂ. ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଦେବା ନାପସନ୍ଦର ସୂଚନା

ଗଞ୍—ବ. ଗଢଗର zinger

ଗଞ୍—ଫି. ଡୋଳିବା to pluck

ଗଢା—ବ. ଗୋଦର ଗୋର, ବଂ ଗୋଦର, ଫଳ ହୋଇଥିବା
ଗୋଡ଼, ଫି. ଗୋଦର ଗୋର ହେବା

ଗଢା—ବ. ଗୁଡ଼ିଡ଼ାବୁଲ ଖେଳରେ କୌଣସି ସଫଳ ଗଣିବାକୁ
ନଥିଲେ “ଗଢା” କହନ୍ତି

ଗଢା—ବ. ଗଢା (ମୋଟା ମୁଷଳ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଲଢେଇ କରାଯାଏ)

ଗଢାଗୁଡ଼ି—ଫି. ବଂ. ଜଣଙ୍କ ପଛରେ ଜୋର ଥୋର ଗୋଡ଼ାଇବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଫି. ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇବା

ଗଢାମ୍—ବ. ଗୋଦାମ

ଗଢାମୁଠିଲା — ବ. ଗୋଦାମଘର ଫି. ଗୋଦାମ କରିବା

ଗଢା—ଫି. ବଂ. ଫଳ ହୋଇଥିବା, ଗଢା ହୋଇଥିବା

ଗହ—ବ. ଗହ, (ଶୋଇବା ପାଇଁ ଗହ ବିଛଣା)

ଗହାମାରଣ—ବ. ସାନ୍ତାଳର ମାରଣ ଗୋଷ (ଖିଲ/କଲ)ର

ଏକ ଶାଖା

ଗଧଡ଼ା—ବ. ଭାରି ଭାରି ଲାଗିବା ଅବସ୍ଥା, ମନମୋଟା ବାଲ

ଅଲସତା

ଗଧଡ଼—ବ. ମୋଟା, ଫୁଲକା, ଫି. ମୋଟାହେବା, ଫୁଲିବା

ଗଧଡ଼—ବ. ଶକ୍ତ, ମନ୍ଦବୃତ୍ତ, ଓଳନୟା, ଫି. ବ. ଉପଯୁକ୍ତ

ମନ୍ଦବୃତ୍ତ

ଗନ୍ଠେ—ବ. ହାଡ଼ିଗଣ୍ଠି

ଗନ୍ତାରୁଅ—ବ. ଗଣ୍ଡାର

ଗନ୍ତପନ୍—ବ. ଟଙ୍କା ଆକାରରେ କନ୍ୟାମୂଳ

ଗନ୍ଠ—ବ. କନ୍ୟାମୂଳ, ବୟୁ ମୂଳ

ଗନ୍ଠସିଦ୍ଧ—ଫି. ବ. କନ୍ୟାମୂଳ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଯିବା

ଗନ୍ଠତାଳ—ବ. ବରପକ୍ଷର କନ୍ୟାମୂଳ ଅର୍ପଣ କରିବା ଲେଖକଙ୍କୁ
ଖାଦ୍ୟ ପେସୁ ଦେବା

ଗପ.ଗୁ(ଗୁ)—ଫି. ପିଠିରେ ବାନ୍ଧିକରି ନେବା

ଫି. ବ. ପିଠିରେ ବାନ୍ଧି କରି ନେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗପଲ୍ଲ—ଫି. ପରସ୍ପରକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଉ ଦେବା

ଗପାଳ ଭୋଗ ହୁଳୁ—ବ. ଗୋପାଳ ଭୋଗ ଧାନ

ଗପାଡ଼ି—ଫି. ଚପାଳ ରଖିବା, ଗୁପ୍ତରେ ରଖିବା, ଲୁଚାଇ ଦେବା

ଗପାଡ଼ି—ଫି. ଗୁଢ଼ିବା, ଦଉଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ପାଗ କରିବା

ଗପ୍ପ—ବ. ଗପ, ଫି. ଗପ କରିବା, କଥାବାଣୀ ହେବା

ଗପାଉ—ବ. ବଡ଼ ଆକାରର ଖାଇବା ଛତୁ

ଗପାମାଲ—ବ. କାଚ ଦାନାର ତିଆରି ମାଲ, କାଚମାଲ

ଗବର—ଫି. (ହେଲୁ ଔଷଧ) ମୁଣ୍ଡରେ ଲେପଦେବା

ଗବରୁଡ଼ି—ଫି. ପାଣି, ଔଷଧ ଗୁଣ୍ଡକୁ ମୁଣ୍ଡ ଓ ଶରୀରରେ
ଲେପ ଦେବା

ଗବଜାତା—ବ. ଗବ, ଜଡ଼ା

ଗବରୁଆ, ଗବରୁଆ—ବ. ଆମୁଆ ଦେହବାଲ

ଗବରୁମେଣ୍ଡ—ବ. ଗରୁଡ଼ମେଣ୍ଡ, ସରକାର

ଗମ୍ବେ—ବ. ମାଲିକ, ଅଧିକାରୀ, ମହାଶୟ, ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ବିଶେଷ

ଗମ୍ବେକିନ୍ ଗମ୍ବେକ୍ତ୍(କିନ୍)—ବ. ମାଲିକ ଓ ମାଲିକଆଣୀ
ଗମ୍ବେକ୍ତ୍—ଫି. ଅଧିକାରୀ ହେବା, ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ
କରିବା, ମାଲିକ ହେବା

ଗମ୍ବେକ୍ତକାୟ—ଫି. ଅଧିକାରୀ କରି ଦେବା, ମାଲିକ କରି
ଦେବା

ଗମାନ୍—ଫି. ଗୋବର ପାଣିରେ ଲେପିବା

ଗମାନ୍ ଦା—ବ. ଗୋବର ପାଣି

ଗମ୍ବେଲ୍—ବ. ଗୁଲ୍‌ଗୁଲି, ଉଷ୍ମ

ଗମ୍ବେରା—ବ. ଗୁମାସ୍ତା

ଗମ୍ବୁଆ—ବ. ଗହ୍ମାପଦ

ଗୟା—ବ. ଗୟା (ଗୋବରକୁ ଗୋଲିକରି ବା ପିଠାପକ୍ଷ
କରି ଶୁଖା ଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ)

ଗୟାଠାଟିଟିଲ୍‌ଇଲ୍, ଗୟାଠାଟିଟିଲ୍‌—ବ. କଳାରଙ୍ଗର
ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷୀ ବିଶେଷ, ଗୋବର ପକ୍ଷୀ

ଗୟାଠା ଭୁକୁ—ବ. ଗୋବର ଉଦ୍‌

ଗୟାଠା ସାଟ(ଲ) ହୁଳୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଗୟାମା ଗୁୟମ୍, ଗୟାମା ଗୁୟମ୍—ଫି. ବ. (ଅନ୍ଧଆ)

ଏପାଖ ସେ ପାଖ ବୁଲୁଥିଲୁ କରିବା, ଫି. ବୁଲୁଥିଲୁ କରିବା

ଗୟା—ଫି. କଳା ଦାଗ ହେବା, କଳା ଦାଗ ଲାଗାଇବା

ବ. କାଳିଆ ହେବା

ଗୟନ୍—ଫି. ଶରଣ ପଶିବା, ମାନବା

ଗୟ—ବ. (ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ) ମାଆ ଗୋ

ଗୟନ୍—ଫି. ମିଶିଯିବା, ଏକତ୍ର ହୋଇଯିବା

ଗରୁକା (ଗଲକା)—ବ. ଗୁଲେଲି

ଗରଜ୍—ବ. ଯେହୁ, ଶ୍ରଦ୍ଧା

ଗରଜନ୍—ଫି. ଗର୍ଜନ ହେବା, ବ. ଗର୍ଜନ

ଗରବ୍—ବ. ଗର୍ବ, ଦାୟିକତା

ଗରବ୍‌ବାୟ—ବ. ଗର୍ଭିଣୀ, ଗର୍ଭାବସ୍ଥା

ଭୂଭୂଅ—ବି. ଭୂଭୂ, ଭୂଭୂ, ନବ୍ୟୁ, ଅତି ଭୂଭୂ

ଭୂମା ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛର ନାମ

ଭୂମାଠୁ—ବି. ଭୂମା ହେବା

ଭୂଲ—ବି. ବିସ୍ତ

ଭୂସୁଧା.ରୁ—ବି. ଅଦଳନ, ଅସୁସ୍ଥ, ଅସୁବିଧା

ଭୂଲ ଦା — —ବି. ମୁଖ ନିସୃତ ପାଣି

ଭୂ—ବି. ଭୂ (ପିତଳ କଳସୀ)

ଭୂମ୍—ବି. ଗ୍ରାମ, ଗାଁ

ଭୂମି—ବି. ଗମି ରୋଗ ବିଶେଷ

ଭୂଅ—ବି. ସଜଦେବା, ସହାୟତା କରିବା

ଭୂମ୍ ଅସୁ—ବି. ବୃତ୍ତୀମା

ଭୂମ୍‌କଳା—ବି. ନାତି

ଭୂମ୍‌କୁଳି—ବି. ନାଗୁଣୀ

ଭୂମ୍‌ବୃତ୍ତି—ବି. ଆର

ଭୂମ୍‌ହାନ୍‌ହା—ବି. ଆର ଶାଶୁ

ଭୂମ୍‌ହାଲୀ—ବି. ବୃତ୍ତାବାପା, ଅଜ୍ଞା

ଭୂସ୍ତା—ବି. ଗୋଶାଳା ପୁଜା

ଭୂ—ବି. ପିଠି ମାରିବା

ଭୂ.ଗଲ୍—ବି.ବି. କଣ୍ଡୁହେବା, କୁଣ୍ଡାଳ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭୂଠୁ—ବି.ବି. ଗୋଲାଳ ହେବା, ପତସ୍ତ୍ର ମିଶିବା

ଭୂକାନ୍ତା—ବି. ଗୋପାଳ ରୋଗ ବିଶେଷ, ସାଧାରଣତଃ

ଗୋମହୁଷିକୁ ଏ ରୋଗ ହୁଏ

ଭୂୟୁଁଟି—ବି. ସ୍ବ-ଗୋଷ୍ଠ ବିବାହ, ଆଦାନପ୍ରଦାନ

ବି. ସ୍ବ-ଗୋଷ୍ଠ ବା ଦୁଇ ପକ୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ

କରିବା ଓ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା

ଭୂରୁମାଲ—ଗୋର ମାଳ (ହାର) ଅତିପ୍ରିୟ

ଭୂ: ଆମ୍ ମା ହୋ ଇଞ୍ଜ୍ ଇନ୍ ଗାଲର ମାଲ କାନାମ -

ଭୂମେ ଓ ହୋ ମୋହର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟ

ଭୂଆଲ—ବି. ଗୋପାଳ, ଗୋପାଳ ଜାତି

ଭୂଅ—ବି. ଶାଢ଼ିଲବା

ଭୂର — —ବି. ମଳିଆ, ଅସନା

ଭୂସୁ—ବି. ମଲ୍ଲୀ, ଅସନା

ଭୂସୁଠୁ—ବି. ମଲ୍ଲୀ ହେବା, ଅପରିଷ୍କାର ହେବା,

ଭୂଲେ—ବି. ଅଳସୁଆ, ଅମନଯୋଗ ବି. ଅମନଯୋଗୀ ହେବା
ଅଳସୁଆମୀ କରିବା

ଭୂାଣି—ବି. ଦେବଛଳୀ, ଠାକୁର ବା ଠାକୁରାଣୀ ଘର

ଭୂାୟ—ବି. ଦେବ, ଭଗବାନ, ପ୍ରଭୁ

ଭୂାୟୁଏର—ବି. ଦେବ

ଭୂାୟୁଁଭୂାୟୁଁ—ବି. ପ୍ରାର୍ଥନା ବେଳେ ଓଡ଼ିଆରେ ଯେପରି

“ଦେବ, ହେ ଦେବ” ବୋଲି କୁହାଯାଏ,

ଯେହୁପରି ସାମ୍ରାଜ ପୂଜା ବା ପ୍ରାର୍ଥନା

ବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭରେ “ଭୂାୟୁଁ

ଭୂାୟୁଁ” ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ, ଏହାଦ୍ୱାରା

ବିନୟାବଦ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ

ଭୂେନ୍—ବି. ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ଇତ୍ୟାଦି ଉକ୍ତି ବାହୁବା

ଭୂଶାପାତି—ବି. ଗହଣାପତ୍ର, ଗହଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

ଭୂନାଗୁହ—ବି. (କଣକ) ପଛରେ ଲୁଗିରହୁବା

ବି.ବି. ପଛରେ ଲୁଗି ରହୁବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭୂନାନ୍—ବି. ପଛରେ ପଛରେ ଯିବା, ଲୁଗିରହୁବା

ଭୂସୁକ୍—ବି. ଗ୍ରାହକ

ଭୂଳାଗୁହ—ବି.ବି. ଲୁଗିପାତ, ଅଭିଜନ

ଭୂଲଠୁ—ବି. ଶୁଭିତ କରିବା, ଭେଟକରି ଦେବା

ଭୂଲେ—ବି. ଶାନ୍ତ ହେବା, ରୁଦ୍ଧ ହେବା

ଭୂଲ୍ ପୂଜା—ବି. ସାମ୍ରାଜଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାର ପୂଜା ଗୁହାଳ

ଘରେ କରାଯାଏ । ଏ ପୂଜାରେ ସବିଶେଷ ବଳ ହୁଅନ୍ଥାଏ ।

ଭୂଲ୍—ବି. ଘୋଷାରିବା

ଭୂଳା—ବି. ଗୋଡ଼ ଜାତି ବିଶେଷ

ଭୂଳାକୁଳି—ବି. ନଦୀକୁଳିଆ ଚଳ

ଭୂଳା ଗୟା—ବି. ଅନ୍ତମ ସଂସ୍କାର କରିବା, ଗଙ୍ଗା ପାଣିରେ

ଅସ୍ଥି ବିସର୍ଜନ କରିବା, ବି. ବି. ଅନ୍ତମ ସଂସ୍କାର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜଣା ଭୁରସି—ବି. ଜଣା ଭୁଲସୀ

ବା—ବ. ଗ୍ରାମ

ଗା.୪-ବ. ଗଣ୍ଡି, ଗଣ୍ଡିଲି, ଝି. ଗଣ୍ଡି ପକାଇବା, ଗଣ୍ଡିଲି
ବାନ୍ଧିବା, ଦଉଡ଼ିରେ ଗଣ୍ଡି ପକାଇବା

ଗା.ଟ-୧—ବଂ. ଆପେ ଗଣ୍ଡି ପଡ଼ିବା, କୁକୁର ଓ କୁଆର
ଦମ୍ଭୋଗ ଦେଲେ ଗଣ୍ଡି ପଡ଼ିଯିବା

ଗାଁଓଁ ।ରୁ—ବଂ. ଗାଉଁଲି, ମୁଣ୍ଡ

ଗାଡ଼ୁଆର ବୁଲି—ବ. ଗାଡ଼ିଲି ବାସା

ଗାଁଓଁଆଡ଼—ନି. ମିଶ୍ର କରବା, ନଷ୍ଟ କରବା

ଗାଁଓଁଡା—ବିଂ. ପଞ୍ଜିଣା ଗାଁ

ଗାଁଓଲେ—ବଂ. ଗାଉଁଲିଆ

ଗାଁଓଡ଼େ—କି. ବି. ଅଶୁଭି ଶ୍ରବେ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଗାଁଓଁଡ଼େ, ଗାଁଓଁଡ଼େ—ହି. ବାହାନା କରିବା, ନନା କରିବା
ତାମ ସ୍ମେର

ଗାଁହାଁରୁ ଗୁଡ଼ୁଡ଼ୁ—କି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ (କହୁବା)
କି. ଧୀରେ କହୁବା, ଗୁରୁ ଗୁରୁ ହେବା

ଗାଁହାଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ୁ ଣ—କି. ଗୁଣ୍ ଗୁଣ୍ ହେବା
କି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ (କହୁବା)

ଗାଁଡ଼ାଓଁ—ହି. ଧପେଇ ଆଣିବା

ଗାଁ—ବ. ଅଂଶ ବିଶେଷ

ଗାଉଁସାଦେ—ବ. କଳସୀ ବା ଗଗର ରଖିବା ମୁଦ୍ରା

ଗାଂ—ବି. ରକ୍ତ ଦାଗ, ଫି. ରକ୍ତଦାଗ ବସ୍ତିବା

ଗାଁନିଉ—ବି. ଗଙ୍ଗାବିହାରୀ

ଗାଗ୍—ହି. (ଦଉଡ଼ି, ପ୍ରତା) ଛନ୍ଦବା

ଗାନ୍ଧୀ — ୧୦. ଛନ୍ଦା

ଗାତ୍ର—ବ. ଦାତ୍ରୀ

ଗାତ୍ରପୁର — ବି. ଦାତ୍ରୀପୁର

ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ-ବି. ଗଜପତି

ଗାଢ଼ା—ବି. ଗୁଢ଼ା

ଗା.୫—ବ. ବୁଆଳ

ଗା.ଛୁଆ.ଛୁ—କି. ବହୁକାପରେ ବୁଝାଳିଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ି ଦେବା
 ଗାଉଁଛୁ—କି. ସ୍ତ୍ରୀକାର କରବା କଥାହେବା, ସହମତ ହେବା
 ଗାଜଗାଲ୍—କି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ (ଗରମହେବା, ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବା,
 ସଢ଼ିଯିବା)

ଗାଳଗାଳ୍ପ — ଶ୍ରୀ. ସତ୍ତ୍ୱିବା, ବଳ୍ବବଳ୍ବେବା

ଗାଜଗାଜାଅ ~ —କି. ସୃଷ୍ଟିବା

ଗାଳାଡ଼ୁ—ହି. ଠେସିକର ସୁରକ୍ଷା, ଗାରିବା କର କହିବା
କୋରରେ ଗାଳିଦେବା, ଡାଣ୍ଟିଦେବା

ଗା.ନି.ମା. ମେନତେ—କି.ବଂ. ଧପକରି, ଭାରି ବା ବହୁତ
 ଜନସ୍ତ ହଠାତ୍ ଶ୍ରେୟସ୍ତବାର ଶବ୍ଦ
 କି.—ଧପ, ବା ଧଡ଼ କରି ପଡ଼ିବା

ଗା.ଜଲ୍ଲାଃ ଗା.ଜଲ୍ଲାଃ—ବିଂ. ବହୁତ, ଗଦାଗଦା

ଗାନ୍ଧୁଜ୍—କି.ବି. ଅକସ୍ମାତ୍ ଝଟାମଠା ଖସିପଡ଼ିବା, ଗଲ୍ ଗଲ୍
କରିବା

ଗାଜରୁ—୩. ଗାଜର

ଗାଜାଗାଜି—ହି. ବକାବକ କରବା, ଗାଲିଗୁଲ୍ କରବା

ଗାଜାର ଗୁଜର—ଫି.ବି. ଶଶିବିଶେଷ, ଅବସ୍ଥା

ଉ: ଗାଳାର ଗୁଳୁରୁ ପାହାଳ - ଶୁଣ ବଂଶୀ ଜାଲେଣି କାଠ

ଗାଜାଲହୁଜ୍ଜି—ବ. ଦଲଦଲିୟା ଜମିରେ ହେଉଥିବା ଧାନ

ଗାଜାଲ ଗାଜାତ୍ ବି. ବ୍ରହ୍ମବ୍ରହ୍ମା ଜଙ୍ଗଲ

କି. କଥା ଶୁଣିବ କୋଳାହଳ ହୋ ହାହା ଶବ
ବା ଧୁନ

ଗାଜାଲମ୍ବୁ—ବ. ବଡ଼ପାଟିବାଲ, ହାଉ ହାଉ କରି କହୁବାବାଲ

ଗାଳାଲ୍ ହାକି—ବ. ପଙ୍କରେ ମିଳୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର ମାଛ

ଗାଜଲ୍‌ଗୁରୁ—ବିଂ. ଶକ୍ତିଶୀ

ଗାଈଜଳ:—ବିଂ. ପଞ୍ଚମ ସନ୍ତାନ

ଗାନ୍ଧିଜୀ—ବିଂ. ପଞ୍ଚମା ପୂର୍ବୀ

ଗାନ୍ଧୀଜୀ—ବ. ଗାନ୍ଧୀଜୀ

ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଗାନ୍ଧୀଜୀ—ସି.ବି. ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶେଷାଂଶ (୧୧)

ଗାଉଁଳାଗା.ସ୍ତ୍ରୀ—ହି.ବଂ. ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି ବରଦେବ।

ଗାଞ୍ଜିକାଗୁଞ୍ଜା.—କି. ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି କରି ମିଳାଇ ଦେବା,

ସମାନ୍ କରବା

ଗାଞ୍ଜିଆ—ବି. ଗାଞ୍ଜିଆ

ଗାଞ୍ଜିକାଞ୍ଜି—କି. ଗୁଞ୍ଜିବା

ଗାଞ୍ଜିକାନ୍—ବି. ଗଞ୍ଜଣା, କି. ଗଞ୍ଜଣା ଦେବା, ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର
କରବା

ଗାଞ୍ଜିକେତ୍.—ବି. (କେତ୍ ମଧ୍ୟରୁ କେତ୍ କଣେ) ଖସିଯିବା ବା
ପଳାଇବା କି. କହୁଲୁଗା ଖସିଯିବା ଅବସ୍ଥା

ଗାଞ୍ଜିକା ଗୁଞ୍ଜିବା—ବି. ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା, ଉଚ୍ଚ ନୀଚ,

ଅସମତଳ

ଗାଞ୍ଜିଗାଡ଼ା—କି. (ତାତିଲ ତେଲରେ) ଜଳପ ପକାଇ
ତାହାର ଭୁବିବା ଛୁଟିବା ଯୋଗୁଁ ହେ ଅଥେ । “କତ୍ କତ୍”
ପୂର୍ଣ୍ଣମାସରେ (କହୁବା)

ଗାଞ୍ଜିଗୁଡ଼—ବି. ଧୁମା ଧୁମ୍, ଧୁଡ଼ଧାଡ଼, ଉ : ଗାଞ୍ଜିଗୁଡ଼କନ୍
ତାପାନ୍ କାନା - ଧୁମାଧୁମ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କା ମାଡ଼ିପିଟ୍ ହେଉଛନ୍ତି
ଗା.ଡ଼ବାଡ଼ା.ଘ—କି. ଗଡ଼ବଡ଼ ହୋଇଯିବା, ଗୋଳମାଳ ହେବା
ଗାଞ୍ଜିବେ ସାଞ୍ଜିବେ—କି. ବି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ, ଭୁଲିଭାଲି

କି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ରହୁବା, ଭୁଲିଭାଲି (ଭୁଲିଭଟକା) ହେବା
ଗାଞ୍ଜିବୁ ଗୁଡ଼ୁ—କି. ବି. ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ବିଷୟରେ ଅସୁବିଧା
ଉତ୍ପନ୍ନବା, କି. ଗୋଡ଼ିଆ ଗୋଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବା
ଗାଞ୍ଜିବୁ ଗୁଡ଼ୁ—ବି. ସାନ ସାନ, ବି. ପିଲ ପିଲ ଆଦି ଏକତ୍ର
ଉ : ଏଜାବ୍ ଆପାବ୍ ସାଞ୍ଜି ତେ ଗାଞ୍ଜିବୁ ଗୁଡ଼ୁ କ ସେତେବୁ
ଏନା - ପିତାମାତାଙ୍କ ସହଜ ସାନ ପିଲପିଲମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ
ଗାଞ୍ଜିଲ—ବି. ଗାତ, ଖଣି

ଗାଞ୍ଜିଲ—ଅ—କି. ଗାତ ହେବା, ଖଣି ହେବା

ଗାଞ୍ଜି—ବି. ଇଂ guard ଗାର୍ଡ, ପହରାଦାର

ଗାଡ଼ା—ବି. ଗ୍ରେଟ ନଦୀ

ଗାଡ଼ାଇଲୁ—ବି. ନଦୀ ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି

ଗାଡ଼ାକା.ଘ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ

ଗାଡ଼ାକାଲ.ସା—ବି. ନଦୀକୂଳର ଏକପ୍ରକାର ଗଛ

ଗାଡ଼ାକା.ସି—ବି. ନଦୀକୂଳସ୍ଥ କାଗଜଶିଗ୍ରହ

ଗାଡ଼ାକାସ.ମା—ବି. ଗମ୍ଭୀରଗଛ ସଦୃଶ ନଦୀ କୂଳର ଗଛ

ଗାଡ଼ାକା.ଡ଼—ବି. ନଦୀକୂଳର ବଡ଼ କାଉ, ତାମରା କାଉ

ଗାଡ଼ାଗାଣି—ବି. ନଦୀର ଏକ ପ୍ରକାରର ପୋକ

ଗାଡ଼ାଗୁଡ଼ୁ—ବି. ନଦୀକୂଳର ମୂଷା

ଗାଡ଼ାଗୁଡ଼ୁ—ବି. ଖେଳ ପକ୍ଷୀ

ଗାଡ଼ାଡ଼େ—ବି. ନଦୀକୂଳର ଏକପ୍ରକାର ବିଷଧର ଚୈ ସାପ

ଗାଡ଼ାଚଢ଼ଗର୍—ବି. ନଦୀ ଚେଙ୍ଗମାଛ

ଗାଡ଼ାଚିରିଲ୍—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ନଦୀକୂଳର କେନ୍ଦୁ ଗଛ

ଗାଡ଼ାକୁ ଶା—ବି. ନଦୀରେ ଥିବା ତୋଡ଼ି ମାଛ

ଗାଡ଼ାପାତ୍ରା—ବି. ନଦୀକୂଳର ଏକପ୍ରକାର ଗଛ

ଗାଡ଼ାପାଞ୍ଜି ନାନ୍—ବି. ନଦୀକୂଳର ଏକ ଗଛର ନାମ

ଗାଡ଼ାପାଣି—ବି. ନଦୀକୂଳର ଅଛୁର ଗଛ

ଗାଡ଼ାମୁଣ୍ଡୁ—ବି. ବର୍ଷାଋତୁ

ଗାଡ଼ା ଗୁଡ଼ୁ—ବି. ଗ୍ରେଟିଆ, କି. ମନ୍ଦିରେ, ଗ୍ରେଟିଆ

ଗ୍ରେଟିଆ ପାଦ ପକାଇ ଯିବା

ଗାଡ଼ାର ଗୁଡ଼ୁ—ବି. ଗ୍ରେଟିଆ ଗୋଲକାର

କି. ବି. ଗ୍ରେଟିଆ ଗ୍ରେଟିଆ ଅଲଗା ଅଲଗା (ଗଳପଡ଼ିବା)

ଗାଡ଼ାଶା—ବି. ବଚ

ଗାଡ଼ାଡ଼—କି. ପୋତିବା, ମନରେ ବସିବା, ପୁରଣ ହେବା

ଗାଡ଼ାରୁ (ଗାନ୍ତାର)—ବି. କାଠ ବା ଗଛ କଟା ପୋକ

ଗାଡ଼ାରୁମୁଡ଼ି—ବି. ଲମ୍ବ ଲଞ୍ଜିବାଲ ମେଣ୍ଟା

ଗାଡ଼ାସିକିୟା.ମ୍—ବି. ନଦୀକୂଳର ପାଣି ରମ୍ଭଣ (ଔଷଧରେ

ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ଗା.ଡ଼—ବି. ଗାଡ଼ି

ଗା.ଡ଼ିୟା—ବି. ଗ୍ରେଟ ପୋଖର pond

ଗା.ଡ଼—ବି. ଘନ, ବହୁଳିଆ

ଗା.ଡ଼ା—ବି. ଖାଲ, ଗାତ

ଗାଡ଼ାଗୁଡ଼ୁ ଗା.ଡ଼ା ଗୁଡ଼ୁ—ବି. ଖାଲ ଡିପ

ଗାଣା.—ବି. ପିଲ

ଗାଣାୟ—କି. ବଣ ବୁଦ୍ଧି କରିବା

ଗାଣି—ବ. ପାଣିମାଙ୍କଡ଼

ଗାଣି—ବ. ଶଣ୍ଠି, (ପୂଜା ଶଣ୍ଠି, କୁଶାଶଣ୍ଠି, ଦଉଡ଼ି ଶଣ୍ଠି
କି. ଗଣ୍ଠି ପକାଇବା

ଗାଣାଉ—ଗଣାଇବା, ଗଣିଲି କରିବା

ଗାତକ—କି. ଅର୍ପଣ କରିବା, ଆଶ୍ରୟରେ ଛାଡ଼ିବା

ଗାତକଦାରୁ—ବ. ଆଶ୍ରୟ ଦାତା

ଗାବୁଲୁଲୁ—କି. କୁଲୁକୁଲୁ କରିବା, କୁହୁଲି କୁହୁଲିକରିବା

ଗାତାମ୍—କି. ଦୁପ୍ତ ରହିବା, ରୁନି ପଡ଼ିବା

ଗାତୁଗାମ୍—କି. ଶାନ୍ତ ହେବା, କି. ବଂ. ପୁଣିତଃ ଶାନ୍ତି

ଗାତାୟୁ-ଗାତାୟୁ—କି. ବଂ. ଦେହ ବା ଜିଭ ଗଲୁକରିବା,

ଦେହ ବା ଜିଭକୁ ଖସି ଘେନି ଲାଗିବା

ଗାତାୟୁ-ମେନେ—କି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଗଲୁ ହେବାର ଅନୁଭବ

ଗାତାରୁ—କି. ଡୋଳି ବାହାର କରିବା, ଡୋଳି ପାଇବା

ଗାତେ—ବଂ. ସାଙ୍ଗ, ସାଥୀ, ବ. ମିତ୍ରତା

ଗାତେ ଗାତେ—କି. ବଂ. ସାଙ୍ଗହୋଇ

ଗାତେ ଜଂ—କି. ସାଙ୍ଗ କରିବା, ସାଥୀ କରିବା

ଗାତେ ଓରୁରୁ—କି. ବଂ. ସାର୍ଥମାନଙ୍କ ଗହଣରେ

ଗାତୁଡ଼ା—ବଂ. ଦରପୋଷା

ଗାଥା—ବ. କାହାଣୀ, ଶ୍ଳୋକ

ଗାଥାଡ଼ି—କି. ଗୁଡ଼ିକା

ଗାଥୁନି—ବ. ଗାନ୍ଧି ଶୀ (ମୂଳଦୁଆ ପକାଇ କାମ ଅରମ୍ଭ କରିବା)

ଗା.ଦ୍—ବଂ. ଗଦା ଗଦା, କି. ଗଦା କରିବା, ଗଦାଇ ଦେବା

ଠୁଲ କରିବା, ଠୁଲେଇ ଦେବା, ଯନ୍ତ୍ରୋଷ ହେବା

ଗାଦ୍ ଗାଦ୍—କି. ବଂ. ଗାଦ୍ ଗାଦ୍ ପାଣି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଗା.ଦ୍ ଗା.ଦ୍—କି. ବଂ. ବହୁତ ଅଧିକ

ଉଃ ହୁକ୍ତ ଗା.ଦ୍ ଗା.ଦ୍ ମେନାଆ—ଧାନ ଦୋ (ଠୁଳା

ହୋଇଥିବା) ବହୁତ ହୋଇଛି

ଗାଦ୍‌ଗାଦାଡ଼ି—କି. ବଂ. ଘଡ଼, ବହୁତ (ଲୋକ) ଠୁଳ ବା

ଏକତ୍ର ହେବା

ଗାଦ୍ ଗୁଦ୍—କି. ବଂ. ଦୁଲ୍‌ଦାଲ୍ ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଗା.ଦ୍‌ମେନେ—କି. ବଂ. ଗୁଦ୍‌ଗାଦ୍ ବା ଦୁଲ୍‌ଦାଲ୍ ଶବ୍ଦ ହୋଇ

ଗାଦ୍‌ମାଗୁଡ଼ି—କି. କାଦୁଅରେ ପଶିଯିବା, କଲର ପାଣି ଭିତରକୁ

ପଶିବା

ଗାଦ୍‌ଗୁ ଗୁଦ୍‌ଗୁ—କି. ବଂ. (ଗୋଡ଼) କାଦୁଅରେ ଲଢ଼ି

ପହଁ ହୋଇ, ବଂ. କାଦୁଅ ଗୋଡ଼ିଆ ହେବା

ଗାଦ୍‌ର ସାଦ୍‌ର—ବଂ. ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଛଣ୍ଡା ଫଟାଲୁଗା

ଫରିଧାନ ପୁସକ, କି. ମାଲିଛା ଛଣ୍ଡା ଫଟା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି

ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ଆସିବା

ଗାଦ୍‌ରଜ୍—କି. ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର, ଛଣ୍ଡା ଓହ୍ଲାଇ ଲୁଗା

ପିନ୍ଧିକରି ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ

କି. ଦୁଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥା ହେବା, ଛଣ୍ଡାଫଟା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବା

ଗାଦା—ବ. ଗଦା, ମୁଦର

ଗାଦା—ବଂ. ଏକତ୍ର ଠୁଳ କରାଯାଇଥିବା (ଦ୍ରବ୍ୟ)

ବଂ. ଗଦାଇଥିବା, କି. ଗଦାଇବା, ଜମାଇବା

ଗାଦାଗାଦା—ବଂ. ବହୁତ ଅଧିକ, ବହୁତ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେବା

ଗାଦାରୁ—ବଂ. ଦର ପାତଲ

ଗାଦାରୁ—ବ. ଅନିଚ୍ଛା, ଅରୁଚି, ବିଚୂଷ୍ଣା

କି. ଅନିଚ୍ଛା/ଅରୁଚି ପ୍ରକାଶ କରିବା

ଗାଦନାରୁ—ବଂ. ପାତବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା

ଗାଦାଉ—କି. ଠେସିବା

ଗାମାଉ କେଟେନ୍—କି. ଠେସି ଠେସି (ଖୁଣ୍ଟ) ଦମ୍ଭ କରିବା

ଗା.ଦି—ବ. ଗଦି, ଅସନ, ରାଜସିଂହାସନ, କ୍ଷମତା

ଗା.ଦୁଲ୍—କି. ଆଶୁଭୁକା, ଲକ୍ଷାଭୁକା

ଗା.ଦୁଲ୍ ଗା.ଦୁଲ୍—କି. ବଂ. ଡିଲ୍‌ଲୁଲ୍ (ଲୁଗା) ପୋଷାକ

ପିନ୍ଧି କରି, କି. ଡିଲ୍‌ଲୁଲ୍ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା

ଉ: କୁଳିଟା ଗା.ଦୁଲ୍ ଗା.ଦୁଲ୍ ସେ ତାଲାମ୍ ଅକାଦ୍ ଅ—

ସ୍ବାକ୍ଷି ଡିଲ୍‌ଲୁଲ୍ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଗୁଲ୍‌ଅଛୁ

ଗା.ଦୁଲ୍—କି. କୁଣ୍ଡାଇବା, ଆଶୁଭୁକା, ଲକ୍ଷାଭୁକା

ଗା.ଦେଲ୍—ବଂ. ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ, ବ. ବହୁତ ଭିଡ଼,

କି. ବହୁତ ଭିଡ଼ ହେବା

ଗାଧନାର—ବଂ. ଗାଧନାର ଦେଶ

ଗାଧନାଓ—କି. ଆଦର କରିବା

ଗାଧି—ବଂ. ଗାଧ, ଗାଧିବା

ଗାଧା—ବଂ. ଗାଧ, ବଂ. ମୂର୍ଖ

ଗାଧାଗୁଡ଼—ବଂ. ଅପସ୍ତୁତ, ପୁରାଣ ସାଧନ

କି. ମୋଟା ପୁଷ୍ପ ହୋଇ ରହିବା

ଗା.ଧୁତ—ବଂ ମୁତ, ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ

ଗାନ—କି. ପାରିବା, ଜାଣିବା

ଗାନା—ବଂ. ହୋଇଥିବା, କରାଯାଇଥିବା

ଗାନଃ—ବଂ. ହେବା

ଗାନଥା—କି. ହୋଇଯିବା

ଗାନା—ବଂ. ଲଟକଣା, କି. ଲଟକଣା (ଲଟି, କଣ୍ଠା)ରେ

ଲଟକିବା, ଓଟାରି ଧରିବା, ଉଃ ସା.ଲି ଜାନୁମ୍ରେ ଗାନା—

ଏନ୍ ଉଚ୍ଚା—ମୋ ଶାଢ଼ୀ କଣ୍ଠାରେ ଲଟକି ଯାଇଛି

ଗାନାଓ—କି. ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରସୂତ, ରଚନା କରିବା, ଚିନ୍ତାକୁ
ଉପ ଦେବା

ଗାନ୍ତ (ଗାଣ୍ଡ)—ବଂ. ଗିଲଟି, ମାଂସ ପେଣ୍ଡୁଳା

ଗାନ୍ତ—କି. ଗିଲଟି ବାହାରିବା

ଗାନ୍ତଥ (ଗାଣ୍ଡା)—ବଂ. ପିତାପତ୍ନୀ

ଗାନ୍ତଥା—ବଂ. ଗଣ୍ଡା(ଏ) ଗୁଣିଦେଖା

ଗାନ୍ତଲ୍ (ଗାଣ୍ଡିଲ୍)—କି. ହାଣ୍ଡି ଗଡ଼ କରିବା

ଗାନ୍ତକେ—ବଂ. (କାଠ) ଗଡ଼

ଗାନ୍ତକେ—ବଂ. ଉଚ୍ଛ ବା ଗାଧ (ଲୋକ) ଏ ଶବ୍ଦ ଦେବଳ
ଗାଲ କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ

ଗାନ୍ତେ—କି. ଅବଶେଷ କରିବା, କରେଇ ହୋଇ ଛଡ଼ା ହେବା

ଗାନ୍ତେ ଦାସମ୍—କି. ଓଗାଳିବା

ଗାନ୍ତେଦୁଷ୍ଟ—ବଂ. ଚନ୍ଦ୍ରସାଗ

ଗା.ନ୍ତରୁ—ବଂ. କାଠଗଡ଼ରେ ଉଆରି ନଳା

ଗାନ୍ତରୁ—ବଂ. କାଠପୋକ

ଗାନ୍ତରୁ—ବଂ. ପୋକରୁ (ଗଛ ଡାଳ) କି. ପୋକରୁ ହେବା

ଗାନ୍ତରୁଗୁନ୍ତରୁ—ବଂ. ଗୁଣିଆ ଗୁଣିଆ, ଶୁଣିଆ ଶୁଣିଆ

କି.ବଂ. ଟୁକୁରୁ ଟୁକୁରୁ ହୋଇଥିବା

ଗାନ୍ତରୁଓ—କି. (କାଠକୁ) ଗୋଲାଇ କରି ଗୁଣି ବାହାର

କରି ଦେବା

କି.ବଂ. ପୋକ ଦ୍ଵାରା ନଷ୍ଟ କରିଥିବା, ପୋକକଟା

ଗାନ୍ତରୁଟି—ବିଚରଣ ଗୋଟି (ଜିନିଷ) କି. ବନ୍ଧନ କରିବା

ଗାନ୍ତା ଗୁନ୍ତା—ବଂ. ଅତି ଗୁଣି ଗୁଣି, ଗୁଣିଆ

ଗାନ୍ତାଲ୍ ଗୁନ୍ତାଲ୍—କି.ବଂ. ଟୁକୁରୁ ଟୁକୁରୁ ହୋଇ

କି. ଟୁକୁରୁ ଟୁକୁରୁ ହେବା

ଗାନ୍ତେ—କି. ଆଡ଼କରି ରଖିବା

ଗାନ୍ତେ—କି. ଆଡ଼କରି ରଖିବା

ଗାନ୍ତେ(ଡ଼) ମୁନ୍ତେ(ଡ଼)—କି.ବଂ. ଗୋଡ଼ରୁ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ (ପିଟିବା)

ଗାନ୍ତଥ ଗୁରୁ—ବଂ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଔଷଧ ଦେବା ପାଇଁ ଅନେକ

ଗୁରୁଅଛନ୍ତି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗାଣ୍ଡଗୁରୁର ନାମକରଣ ହୋଇଛି

ଗାନ୍ତଥମା.ବ—ବଂ. ପିତା ଓ ମାତା

ଗାନ୍ତନ୍—କି. ଶୁଦ୍ଧ କରିବା କରିବା, ଶୁଦ୍ଧ ହେବା

ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା

ଗାନ୍ତେରୁ ମୁନ୍ତେରୁ—ବଂ. କାଠର କଟା ଯାଇଥିବା କଟାଗଛର

ମୁଣ୍ଡରୁ ଅଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବଂ. ଖୋଲି ବା ଲଙ୍ଗଳା ଅବସ୍ଥା

ଗାନାତେ—ବଂ. ଦ୍ଵାରକ

ଗାନ୍ତାଲ୍ ଗୁନ୍ତାଲ୍—ବଂ. ଅଲଗା, କଥା କହିବାରେ

ହୁତ୍ବହେଇବା

ଗାନ୍ତାଲ୍ ଗୁନ୍ତାଲ୍—କି. କହିବାରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କଥା କହିବା

କି.ବଂ. ଫୁଟୁଫୁଟୁ କରି କହିବା

ଗାନ୍ଧା ଗାନ୍ଧ—ବଂ. ଘଟୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ

ଗା.ନ୍ଧ (ରଥ)—ବଂ. ଗଛ ପୋକ (ମାଛ)

ଗାନ୍ଧା.ର ଆଳା—ବଂ. ଖଟା ସାଗ

ଗାନ୍ତାନ୍ତେ—କି.ବଂ. ପାରୁ ପାରୁ, କରୁ କରୁ

ଗାମା—ବ. ମାଙ୍କଡ଼ିଆ ଜାଲ

ଗା.ନା.ରି—ବ. ମୁଣ୍ଡଳି ଜାଲ

ଗାମାଧା.ବିଜ୍—କି.ବି. ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଗାସ୍‌ଗୁସ୍—କି.ବି. ଚୁପ୍ ଚୁପ୍

ଗାପା—ବ. ଆସନାକାଲ

ଗାପାମେସ୍—କି.ବି. କାଲି ପଥରଦଳ

ଗାପାହାବିଜ୍—କି.ବି. କାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଗାପାଲ୍ ଗାପାଲ୍—ବି. ମଲିଛୁ ଝୁଲ, ତିଲି (ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧା)

ଗାପାଲ୍ ମାଗୁର୍—ବି. କଥୋପକଥନ

ଗା.ସୁଜ୍—କି. ଲଙ୍ଗୁଡ଼ କାକବା, ତର ପଛପୁଷ୍ପା ଦେବା

ଗା.ସୁଜ୍‌ଗା.ସୁଜ୍—କି.ବି. ତରକର ଧରେ ଧରେ ଘୁଲିଯିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗାପେ ଗୁପେ—କି.ବି. ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱଭାବେ, କି. ଗୁପ୍ତ ରଖିବା

ଗାବ୍—ବି. କଥ, ଦାଗ, ଚିହ୍ନ କି. କଥ ହେବା, ଦାଗହେବା,
ଚିହ୍ନ ହେବା

ଗାବ୍‌ଗାବ୍—କି.ବି. ଗର୍ଗର୍ ଚଟ୍‌ଚଟ୍

ଗାବ୍‌ଗାବାର୍—କି. କାହୁଁଥିରେ ପଶିଯାଇ ରହୁବା

ଗାବ୍‌ତେ(ଲେ)—କି.ବି. ଭୁଲ୍‌ରେ, ଭୁଲ୍‌ ବଶିତା
କି. ଭୁଲ୍ କରବା

ଗାବ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—କି.ବି. ଝଅଟକର (କାହୁଁଥିରେ, ଯୋରରେ
ପଶିଯିବା, ଫଳ ଗଛରେ ବାଜିଯିବା)

ଗା.ବର—(ସ୍ତ୍ରୀଲିଂ) ବି ଅପରିଚିତ୍ତା, ଗନ୍ଧଆ

ବି. ପେଟ ଭିତରର ମଳ, କି.ବି. ଅପରିଚିତ୍ତା
ମଲିଛୁ, ଗନ୍ଧଆ

ଗାବ୍‌ ଓ ଘାବ୍‌—କି.ବି. ଓଦା ସର ସର, ଲହୁଲହୁଣୀ

ଗାବଲ୍—ବି. ଗଣ୍ଡି ଲି, ଛୋଟ ବୋଟ୍ ଯାହା କାନ୍ଥରେ ନେଇହୁଏ

ଗାବଲ୍—ବି. କାନ୍ଥେଇଥିବା, କାନ୍ଥରେ ଲଟକାଇ ନେଇଥିବା
(ବୋଟ୍, ଗଣ୍ଡି ଲି)

ଗାବ୍‌ଲେ—କି. (ଜବର କର) ସ୍ୱେଷ୍ଟ ନେବା,

ଛଡ଼ାଇ ନେବା

ଗାବାନ୍—କି. (ରଖି ବା ଦଉଡ଼ିକୁ) ଯୋଡ଼ିକରି ମୋଟା କରିବା

ଗୁଡ଼ାଇବା, କି.ବି. ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା

ଗାବାର୍—କି. ଯଥେଷ୍ଟ ମିଳାଇ ଯିବା, ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ମିଶି
ରହୁବା

ଉ: ପୁଣି ପୁଣି ଆଉ — ରଙ୍ଗେ ଗାବାର୍ ଆକାନ

ଧଳା ସୁତାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ନାଲି ରଙ୍ଗ ମିଶିଥିବ

ଗାବାସ୍‌ଗୁବ୍—କି.ବି. ଅଲଥଲ୍ ଅବସ୍ଥା କି. କାହୁଁଥି ହେବା
ନରମ ଅବସ୍ଥା ହେବା

ଗାବାଡ଼ ଗୁଜ୍—ବି. ଜୋର ପାଟିଗୁଣ୍ଡ ହଟଗୋଲ

କି. ହଟଗୋଲ ହେବା, ଶାନ୍ତ ଭଙ୍ଗ ହେବା

ଗାବେ—ବି. ମାଂସଲ, ଫଳର ମଞ୍ଜି ଓ ଛୁଲି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
ନରମ ପଦାର୍ଥ ବିଶେଷ

ଗା.ବୁଜ୍—କି. ଲୁଚିନେବା, ଛତେଇ ନେବା, ସ୍ୱେଷ୍ଟ କରିବା

ଗା.ବୁଜ୍ ଗା.ବୁଜ୍—କି. ବି. ତିଲି ତିଲି ହୋଇ ଘୁଲିବା,
ସଂକୋଚରେ ଯିବା ଆସିବା ଭାବ

ଗା.ବୁଲ୍—କି. ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା, ଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗିଯିବା, ହାନ୍ତରେ ପଡ଼ିବା

ଗା.ଗା—ବି. ଉପତ୍ୟକା, ଦୁଇ ଉଚ୍ଚ ଝୁଲର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ,

ଗାଡ଼ିହା, କି. ଗାଡ଼ିହା ହେବା, କି. ବି. ଅଧିକ ଗାଡ଼ିହା ହେବା

ଗା.ଭୁର—ବି. ଘୋର

ଗା.ଭୁର ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବି. ଗଭୀର ଜଳରେ ଓଜନିଆ ବସ୍ତୁ
ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଗାମ୍—ବି. ଗହନ କଥା, କାହାଣୀ, ଇତିହାସ, ଲୋକ କଥା
କି. କାହାଣୀ କହୁବା

ଗାମ୍‌ଗୁମ୍—କି. ଗୁଁ ଗାଁ କଥା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ କଥା

ଗାମ୍‌ଗୁନ୍‌ଦା.ର—କି. ହତ୍ତ ବଡ଼ ହେବା, ବଲ୍‌ବଲାଇବା

ଗାମ୍‌ଛା—ବି. ଗାମୁଛା

ଗାମ୍‌ଛାସ୍—କି. ଧଳା ଗାମୁଛାକୁ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇବା

ଗାମ୍‌ଛାଧର—ବି. ନାଲି ପଥର

ଗାମ୍‌ଛା ହାସା—ବି. ନାଲି ମାଟି

ଗାମ୍ ପାତାଞ୍ଜ — ଫି. ନରକ ରହବା, ରାଗ କରି ରହବା,
କହୁ ବି ନ ଶୁଣିବା

ଗାମ୍ପୁସ୍ — ଫି. ଭବିଷ୍ୟ ଯୋଜନା କରିବା, ପଡ଼ିଯିବ କରିବା
ଫି. ବଂ. ଗୋପନୀୟ

ଗାମ୍ଲ — ବି. ଗାମଲ (ମାଟି କୁଣ୍ଡ)

ଗାମାଞ୍ଜ — ଫି. ପରିଚିତ ହେବା, ଅନୁପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଭ୍ରମଣ କରିବା

ଗାମାଲ୍ — ବି. ମଇଳା, ମଳିନ୍ନ

ଗାୟା(ଲ)ନାହା — ବି. ଗାୟକ

ଗାୟାମାୟା — ବି. ଶାନ୍ତ, ସହାନୁଭୂତି ଦାୟକ

ଗାମାଲ୍ ଗାମାଲ୍ — ବି. — ମଳିନ୍ନ, ମଳିନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଲୋକ
ଗାଲ୍ — ବି. ଦୁର୍ଗ, ଗଡ଼

ଗା.ଲ — ବି. ହନୁମାଙ୍କଡ଼

ଗା.ଲୟା — ବି. ଅଳପୁଆ, ଦାଲେଇବା

ଗା.ୟା(ଲ) — ବି. ଗାର

ଗାୟା — ବି. ଧରଣ (ଗାୟ) ହୋଇଥିବା କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ବା ଷଣ୍ଢ
ଗାୟାଣ୍ — ବି. ଗାଆଣ

ଗାୟା ଗୁୟା — ଫି. ବଂ. ଗୁୟାୟ ହୋଇ, ଅଲକ୍ଷରେ,
ଧୀରେ ଧୀରେ ସବୁରୂପ ପ୍ରତିପା

ଉ : ପୁଅ ଗାୟା ଗୁୟା ବାଲାୟ କାନା - ବିସ୍ତୃତ ଗୁପ୍ତସ୍ୱ/
ଅଲକ୍ଷରେ ବୁଲ ବୁଲ କରୁଛୁ

ଗାୟାମ୍ — ଫି. ବଂ. ଧୀର ସ୍ୱର୍ଗ, ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ କୁହୁଥିବା

ଗାୟାମ୍ ଗାୟାମ୍ — ଫି. ବଂ. କୌଣସି ଜନସ୍ତ ଦ୍ୱାରା, କାହାର
ଦ୍ୱାରା ସାମାନ୍ୟ କୁହୁଥିବା ଅନୁଭବ, ଫି. ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ସ୍ୱର୍ଗ
କରିବା

ଗାୟାମ୍ ମେନ୍ତେ — ଫି. ବଂ. ଧୀର କରି ସ୍ୱର୍ଗ କରି ଦେବା

ଗାୟାରୁ ଗାୟାରୁ — ଫି. ବଂ. ଲମ୍ବ ନଡ଼ବଡ଼ିଆ ଜନସ୍ତ ହଲଚଲ
କରିବା ପ୍ରତିପା, ଉ. ହା.ଡି ଶୁଦ୍ଧତାୟ, ଗାୟାରୁ ଗାୟାରୁ
ଏକାୟ - ହାତୀ ତାହାର ଶୁଣି ଝୁଲଇ ହଲଚଲ କରୁଛୁ

ଗାୟାରୁ ଗୁୟାରୁ — ଫି. ବି. (ଲମ୍ବ ନରମ ପତଳା) ଜନସ୍ତ ନେବା
ବେଳେ ଶୁଣି ଶୁଣି ହୋଇ ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଯିବାର ପ୍ରତିପା

ଉ : ଦିପିଲ୍ କୁପୁର୍ ଗାୟାର ଗୁୟାରୁ ଶୁରୁ ଲଭିକାନା —
ମୁଣ୍ଡରେ ବୁଢ଼ା ଯାଉଥିବା କୁଟାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପରେ ଏକ ପଡ଼ି ପଡ଼ି
ଯାଉଛୁ

ଗାୟାଲ୍ ଗାୟାଲ୍ — ଫି. ବଂ. କୁଳନର ଆଶ୍ରୟ ଚମରେ
ଅନୁଭବ କରିବା ଭାବ, ଧାନର ଅଂଶୁ ପଡ଼ିଲେ ଚମରେ ଯେଉଁ
କୁଣ୍ଡିଆଣ ଉପୁନ୍ନ ହୁଏ

ଗା.ୟାରୁ ଗାୟାରୁ — ଫି. ବଂ. ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଚାଲିବା,
ପଛେ ପଛେ ଚାଲିବା

ଗା.ୟାରୁ ଟାୟାରୁ — ଫି. ବଂ. ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ (ଜନସ୍ତ)

ଗାୟାଲ୍ ମେନ୍ତେ — ଫି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଧନୀର ଶରୀର ସ୍ୱର୍ଗ

ଗାୟେ ମାୟେ — ବି. ଶାନ୍ତ, ନମ୍ର, ଫି. ଶାନ୍ତ ହେବା, ନମ୍ର ହେବା

ଗାୟା ଗାୟା — ଫି. ବଂ. ମହର ଗହରେ ଅବାଧ୍ୟାନରୂପରେ
ଫି. ଧୀରେ ଧୀରେ କରିବା

ଗାୟାରୁ ଗାୟାରୁ — ଫି. ବଂ. ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ, ଝୁଲି ଝୁଲି

ଗାରୁ — ଫି. ଗାର କରିବା, ଲମ୍ବ ରେଖା ଟାଣିବା

ଗାରୁଗା.ତ — ବି. ଗରଗଡ଼, ଏକ ପ୍ରକାର ପାଟ ଲାଗିଥିବା ଗଛ

ଗାରୁନାଗା.ରୁ — ଫି. ବଂ. କୋରରେ ଚିହ୍ନା ଚିହ୍ନି କରିବା

ଗାରୁନାଓ, ଗାରୁନାଓ — ଫି. ଗର୍ଜିବା, କୋରରେ ପାଟି କରିବା
ବି. ଗର୍ଜନ

ଗାରୁଗା.ଲ୍ — ଫି. ବଂ. ବହୁଳ ଭାବେ, ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ
ଏକତ୍ର ହୋଇ (ପଡ଼ିବା), ଉ. ତା.ରୁ ବହୁଳା.ରୁ ଲେବା ଜଥ କ
ଗାରୁଗା.ଲ୍ ଶୁରୁ ଗାୟନା - ତାଲ ହଲଇ ଦେଲେ ଫଳସବୁ
ଏକତ୍ର ବହୁଳ ଗୁଡ଼ାଏ ଝୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲ

ଗା.ରଗା.ରୁଅ — ଫି. ଗୁରିବା, ଗରଗରୁ ହେବା, ଉତ୍ତେଜିତ
ହେବା

ଗାରୁତ — ଫି. ବଂ. ଧାଡ଼ରେ, ନୟମାନୁଯାୟୀ

ଗାରୁଗାରୁତ — ଫି. ବଂ. ଗାର ବା ଧାଡ଼ ଧାଡ଼ ଦେଇ

ଗାରୁଦା — ବି. ଗର୍ଜା, ଅପରିଷ୍କାର, ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ (ଆଶ୍ରୟ ଗରୁଦା)
ସୁଲୁଣିରେ ଛଣା ଯିବାପରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନସ୍ତ

ଗାରୁନା — ବି. କାଠ କୋଇଲ ବୋହାଲ କରି ଆଣିବା ଝୁଡ଼ି ବା
ପାହୁଆ

ଗାଲବାଃ ସାଲ୍‌ବାଃ—ଫି. ବଂ. ଏଣୁତେଣୁ ଗୁଡ଼ାଏ (କହବା)
ମୁର୍ଗ୍‌ଙ୍କ ଭଳି କହବା

ଗାଲ୍‌ମାର୍‌ଡ଼—ବି. କଥା, ଆଲୋଚନା ଫି. କଥାବାଣ୍ଟି ହେବା
ଆଲୋଚନା କରିବା

ଗା.ଲସି—ବି. (ମାଛ) ଗାଲସି

ଗାଲ—ବି. ଅଠା, gum

ଗାଲ୍‌ଗାଲ୍‌—ଫି. ବଂ. ଘାଆ ଖାଟିଥିବା ଅବସ୍ଥା ଓ ଲଲ
ହୋଇଥିବା

ଗାଲ୍—ଫି. ବୁଣିବା, ଛନ୍ଦିବା, ଦେଖିବାଛନ୍ଦିବା

ଗାଲ୍‌ଗା.ସୁଜ୍—ଫି. ବଂ. ସକୋଚରେ ପୁରୁ ସାମନାକୁ
ଆସିବାକୁ ଭୟ । କିନ୍ତୁ ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଉଥିବା ଅବସ୍ଥା
ଫି. ସକୋଚ କରିବା

ଗାଲ୍‌ ଗୁଲ୍‌—ଫି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ବୁଲିଲେ କରିବା
ବିଶେଷତଃ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କର ଏପରି ବୁଲିବୁଲିକୁ
ତାଲ୍‌ଓଲ୍‌ କହନ୍ତି

ଗାଲ୍‌ମ୍ ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ପଦ୍ମରୁରଣର ଝିଲକୁ

ଗାଲ୍‌ସୁ—ବି. ଅତିଛୋଟ ମାଛ

ଗାଲ୍‌ସୁ, ଗାଲ୍‌ସୁ—ଫି. ବଂ. ମଣିଷ ଦେହର ଲେମ୍‌ପରେ ସ୍ପର୍ଶ
ବାରମ୍ବାର କରିବାରେ ଯେଉଁ ଶିହରଣ ଜଣାଯାଏ
ଫି. ଶିହରଣ ହେବା

ଗାଲ୍‌ଓ—ଫି. ତରଳାଇବା, ପରୁରବାର ପ୍ରତିସ୍ଥା କରିବା
ବଂ. ଗଳିତ

ଗାଲ୍‌ସା—ବଂ. ଅଚେତ୍, ଫି. ବଂ. ଗୁରୁକାହ ମେଲି ଚିତ୍ତହୋଇ
ପଡ଼ିବା ଓ ନିଦ ଯିବା, ଅଚେତ୍ ହେବା

ଗାଲ୍‌ର୍—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇ

ଗାଲ୍‌ଗାଲ୍‌ତ—ଫି. ବଂ. ଗାଲିଗୁଲିକ, ଫି. ଗାଲିଗୁଲିକ୍ କରିବା
ଭର୍ତ୍ତନା କରିବା

ଗାଲ୍‌ନ୍‌—ଫି. ନିଶ୍ଚୟ କରି ନେବା, ଏକମତ ହେବା, ଭବିଷ୍ୟ
ସ୍ଥିର କରିନେବା

ଗାଲ୍‌ହୁ ସାଲ୍‌ହୁ—ଫି. ବଂ. ମତଭ୍ରମ

ଫି. ହତାହତ ଜ୍ଞାନ ଶୂନ୍ୟ ହେବା

ଗାଓଆରୁ ଗାଓଆରୁ—ଫି. ବଂ. ତାମରାକାରର ଲହରୀଦିଆ

ତାଳ, ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ହୋଇଥିବା

ଫି. (ଜଳପଥ କହୁ ଅଂଶ) ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା

ଗା.ଲ୍‌—ବି. ଗାଲି

ଉଃ ହା.କୁଆ -- ଗାଲି ମେନାଃଆ-ମାଛର ଗାଲିଅହୁ

ଗା.କୁଆ—ବି. ଗାଲିଦୁଇ ଭେଗ, ଗଲଗଣ୍ଡ

ଗାସ୍—ବି. ଘାସ

ଗାସ୍‌କେ—ବି. ଲୁଣ୍ଡା, ଏହାଦ୍ୱାରା ହାଣ୍ଡିଆ ପଲ୍ଲବତକୁ ଗୁଲୁଣିରେ
ରଗଡ଼ି-ହାଣ୍ଡିଆ ପାଣି ତିଆରି କରାଯାଏ

ଗାସ୍‌ଗୁସ୍‌-ଘାସ୍‌ଗୁସ୍‌—ଫି. ବଂ, ଫି. ନକହୁ ଅଜଣା ଭାବେ
ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ପଶିଯିବା

ଗାସ୍‌ଗୁସ୍‌—ଫି. ବଂ. ଗୁପ୍ତଭାବେ, ଲୁଚିଛପି

ଫି. ଲୁଚି ଛପି ଯିବା, ଲୁଚିଛପି ପଳାଇବା

ଗାସ୍‌ ଗାସାଓ—ଫି. ଘଷିମାଜିବା

ଗାସ୍‌ମାଣ୍ଡାଓ—ଫି. ଘଷିକରି ନଷ୍ଟ କରିବା

ଗାସ୍‌ ଗା.ସ୍‌—ଫି. ବଂ. ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଘଷାଘଷି
କରିବା, ଫି. ଘାସଘଷି ହୋଇ ଯିବା

ଗାସ୍‌ରୁ ଗସ୍‌ରୁ—ଫି. ବଂ. ଲଗାଲଗି ହୋଇ

ଫି. ଲଗାଲଗି ହୋଇ ଯିବା

ଗାସ୍‌ରି -- —ଫି. ବଂ. ଦେହକୁ ଦେହ ବାଜିବା, ଶିକରିଯିବା

ଗାସାନ୍ ଗୁସୁର୍—ଫି. ବିମର୍ଷ ଭାବେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ (ଗୁଲିଯିବା)
ବଂ. ଏକୃଷ୍ଟିଆ

ଉଃ ଉନଦ ଗାସାନ୍ ଗୁସୁର୍ ହଲ - ସେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଲୋକ

ଗାସାଓ—ଫି. ମାଜିବା, ଘଷିଯିବା କରିବା, ରଗଡ଼ିବା

ଗାସାଂଗୁସୁ—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ (ମନକୁ ନପାଇବାକୁ)

ଗୁଲିଯିବା, ଫି. ମନ୍ଦର ଗତିରେ (ଯିବା, କାମ କରିବା)

ଗା.ସିଜ୍—ବି. ପାତ୍ର, ମଳଦ୍ୱାର ଦେଇ ଦୂରନ୍ତ ବାହାରିବା

ଫି. ପାତ୍ରବା, ଦୂରନ୍ତ ବାହା ତ୍ୟାଗ କରିବା

ଗା.ହା.ନାଓ—କି. କଲ୍ଲନା କରବା
 ଗାହାନା ଓ—କି. (ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟ) ଗ୍ରହଣ
 ଗାହାନା ଗୁଡ଼ିଆ—ବିଂ. ଗହଣା ପରିହୃତା, ଆକୃଷ୍ଟଣ
 ଗାହା ଗା.ଲ୍—କି. ବିଂ. କୋଳାହଳ
 ଗାହାଗୁଲ୍—କି. ବିଂ. ଗୋଳମାଳିଆ ଅବସ୍ଥା
 ଗାହାଗୁଡ଼ି—ବିଂ. ମୋଟା ଲୁଗା ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା
 କି. ମୋଟା ହୋଇ ଥିବା, ମୋଟା ହେବା, ମୋଟା
 ବୁଦ୍ଧି, ପୋଷାକ ଘୋଡ଼ିହେବା ଅବସ୍ଥା
 ଗା.ହ—ବି. ସନ୍ତାନକାନ୍ତ, ସୂଚନା ଦାତା, ଗୁପ୍ତଚର
 ଗା.ହସ୍ତା—ବି. ସୂଚନାକାନ୍ତ, (ସେ ଅନ୍ୟର ଖସିପ କରବାକୁ
 ସୂଚନା ଦିଏ)
 ଗା.ହସ୍ତ—ବି. ଗନ୍ଧାର, ଗହନ, ଅଭିଗୁପ୍ତ
 ଗାହାଲ୍—ବିଂ. ଗନ୍ଧାର ଶବ୍ଦ, କି. ବିଂ. ଗନ୍ଧାର ସ୍ଵର
 ଗିଲ୍ଲି—କି. ଶ୍ରୀର ଖସିପ ହେବା, ଦହ ବସିବା
 ବିଂ. କମିଥିବା ଶ୍ରୀର
 ଗିଲ୍ଲି ଗିଲ୍ଲି—ବିଂ. ଗ୍ରେଟିଆ ଖଣ୍ଡ, କି. ବିଂ. ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ
 କଟା ହୋଇଥିବା
 ଗିଲ୍ଲା.ଉ—କି. ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇ ହେବା, ଦାନ୍ତ ନିକୁଟିବା
 ଗିଂଜି—ବି. ଗଞ୍ଜି, ଗଞ୍ଜି.
 ଗିଟି—ବି. ଗେଟି crushed stone
 ଗିଠ୍‌ରା—ବି. ଗଣ୍ଡି, କି. ଗଣ୍ଡି ବାନ୍ଧବା
 ଗିଠ୍‌ଲ୍—ବି. ବାନ୍ଧୁ ଓ ପତଳା
 ଗିଡ଼ି—କି. ପକାଇବା, ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା
 ଗିଡ଼ିଆ -- —ବିଂ. ପରତ୍ୟକ୍ତ, ଫୋପଡ଼ା
 ଗିଡ଼ିବା -- —କି. ପକାଇ ଦେବା
 ଗିଡ଼ି ମାରେ—ବିଂ. ପୋପଡ଼ା, ପରତ୍ୟକ୍ତ, ସଡ଼ା (ଜିନିଷ)
 ଗିଡ଼ିସିମ୍—ବିଂ. ବଳି ଦେବାକୁ ଥିବା କୁକୁଡ଼ା
 ଗିଡ଼ିଗିଡ଼ା.ଉ—କି. ଶରୀର କଳିବଳି ହେବା, ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା
 ଗିଡ଼ା.ଃ—ବି. ଚିତ୍ତଚଳେ ଥିବା ପତଳା ସିଂସ
 ଗିଡ଼ା—ବି. ହୃଦୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରହ, ଗୀତା

ଗିଜା ହୁଡ଼ି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
 ଗିଜା. -- ଗିଜା. -- —କି. ବିଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହେବା
 ଗିରୁହା -- —ବିଂ. ବାଲିଆ (ମାଟି କମି)
 ଗିରିଲ୍—କି. ଶୋଇବା ଦେହକୁ ଗଡ଼େଇ ଦେବା
 ଗିରିଲ୍ ଜା.ପିଦ୍—କି. ନିଦରେ ଶୋଇବା
 ଗିରିଲ୍ ଏଭେନ୍—କି. ନିଦ ଶୁଦ୍ଧି
 ଗିରିଲ୍ ବେରେଡ୍—କି. ନିଦରୁ ଉଠି, ନିଦରୁ ଉଠିବା ବେଳ
 ଗିରିଲ୍ ଗଲ୍‌ଅ—କି. ଶୋଇବାକୁ ସାଙ୍ଗ ଦେବା
 ଗିରିଲ୍ ଗଗଲ୍‌ଅ—କି. ଶୁଣି ଶୋଇବାରେ ସାଙ୍ଗଦେବା
 ଗିରିଲ୍ ଗିରି-ଲ୍—କି. ବିଂ. ଶୋଇ ଶୋଇ, ଶୋଇ ଶୋଇ
 ଗିରିଲ୍ ବେର୍—କି. ବିଂ. ଶୋଇବା ବେଳ
 ଗିରିଲ୍—ବି. ବାଲି, ବାଲିରୁ ଜାତ ଜାଟ, ପାଣିଖିଆ ଜାଟ
 କି. ବାସନ ରଗଡ଼ି ଧୋଇ ପରିଷ୍କାର କରବା
 ଗିରିଲ୍-ଆଲା -- —ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗର ନାମ, ଏହାକୁ
 ଖାଆନ୍ତି
 ଗିରିଲ୍‌କାଡ଼ା—ବି. ବାଲିରେ ମନ୍ଦା ଖୋଳି ରହୁବା ପୋକ ।
 ଏ ପୋକ ଔଷଧରେ ଲାଗେ
 ଗିରିଲ୍ ଗାଁନଡ଼ି—ବି. ବାଲିରେ ରହୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ଜାଟ
 ଗିରିଲ୍‌କାୟ୍—କି. ଶୁଆଇବା
 ଗିରିଲ୍ ଗୁଲ୍ (ଡ଼)—ବି. ଶୁଖିଲା ଗୁଡ଼ି
 ଗିରିଲ୍ ଗୁଲ୍—ବି. ଏକ ଔଷଧ ଜାତୀୟ ଗଛର ନାମ,
 ବାଲିଖିଆରେ ଲଗାଇବା ଔଷଧ
 ଗିରିଲ୍ ଜାଲମ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରା ଜାଲ
 ଗିରୁ., ଗିଡ଼ାରୁ—ବିଂ. ପିଲ, ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥା, କୁଅ
 ଗିରୁ.ଜଂ—କି. ପିଲୁଆ ଜନ୍ମାଇବା
 ଗିରୁ.କଲା—ବି. କିଶୋର
 ଗିରୁ.କୁଳୀ—ବି. କିଶୋରୀ
 ଗିରୁ. ଶ.ସ୍—କି. ବିଂ. ପିଲୁଆ ଡଙ୍ଗା/ଶୁବ
 ଗିରୁ. ପିରୁ—ବି. ପିଲପିଲ
 ଗିରୁ—ବି. ଶୁଧ, ଶାଗୁଣା

ଗିନିଷ୍ଟ—ବି. ବାଟୁଲି ଗଡ଼ା, ବଲ୍

ଗିନ୍ତୁଆ.ଶି—ବ. ଚେଣୁଆର, ଗୋଟି ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବା।
ଦଉଡ଼ିରେ ତଥା ରନ୍ଧ

ନିକୃଷ୍ଟା.ଶିରାସ୍—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଘାସର ନାମ

ଗିନ୍ତୁବାହା—ବି. ଗେଣ୍ଡୁ, ଫୁଲ

ଗୋଟି—ବି. ଗୋଟି

ଶିଳ୍ପ—ବିଂ. ଜିଭୁଭୁ

ଗିନଠି—ହି. ଜାୟଦ୍ କରାବ।

ଶିଳା.—ବ. ଶିଳା

ଗିନି—ବ. ଗିନି (ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର)

ଗଜ ସ୍ତମ୍ଭା.—ବ. ମିଶ୍ରିତ (ସ୍ତମ୍ଭା)

ଗୈରିହଜ୍—ଜି.ବିଂ. ଅନେକ ବଞ୍ଚି ଏକାକୀ ଶୟାନ ଓ ସୁସ୍ଥି
ରାସନ, ଅବସର

ପିପିଲେଟ୍‌ସ୍‌। ନୃ-ବ. ଶୟନକରି ରାତି ଯାପନ କରିବା ପଡ଼ିଆ
ବା ସ୍ଥାନ

ଗିରୁଣ୍ଡାର୍ଘ୍ୟ—କି.ବଂ. ଅଦିଶକ୍ର ଅସହନଶୀଳ ହେବା
ବିଭକ୍ତି ପ୍ରକାଶକ ଅବସ୍ଥା

ଗିରଗିର—ହ.ବିଂ. ଶୁଣ ତମ ତମ ହୋଇ

ଗିରଜା—ବ. ଗୀର୍ଜା

ଗିରନ—ବ. ଗହଣୀ, ମାଲୁକାଣୀ

ଗିରଫ—ହଁ, ଗିରଫ କରିବା।

ଗିରମିଟ—ବ. ପ୍ରଜ୍ଞା ପଦ, ସ୍ୱୀକୃତି ପଦ

ଗିରୁଦ୍ଧବା.ଧ୍ରୁ—ବ. ଚମଡ଼ାର ସବୁ ଦଉଡ଼ି, ଚମଡ଼ାର ପତଳା
ସବୁ ଦଉଡ଼ି

ବିଂ. ଡୋଲି, ଧାମସା ବନ୍ଦା ସବୁ ଚମଡ଼ା ଝିତା ବା ଦଉଡ଼ି

ଗିରହାଙ୍ଗ—ବ. ଗୁହୁଣୀ

ଗିରଫଳ—ବ. ଅଗୁଆ ବ୍ୟକ୍ତି

ଗିର.—କି. ଦତ୍ତାତ୍ରି ପଠାଇ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା

ଟି.ଏ.ନଂ-୫, ୫୫୨୭ ଶ୍ରେଣୀ କୋଭିଡ଼

ଗିରୀ.ବେଓରା—ଫି.ବିଂ. ଗଣ୍ଠି ପକା ଖବର, ନିମନ୍ତ୍ରଣ

ଏହା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ଖବର ଯାହାକୁ ଆଗ୍ରହ୍ୟ କରିବା
 ଉଚିତ ନୁହେଁ

ଗିରୀ.ଦୁର୍ଗ—ସ. ନମନ୍ତୁଣ ଗଣ୍ଡି କଣ୍ଠ ପଠାଇବାର ଲୌକିକ
ବୈଠକ

ଗିରୀଉ(ଓ.)—କି. ଶ୍ୟାମଲଦା

ଗିରପଦାର—ଝି. ଗିରଫ କରିବା, ବନ୍ଦକରିନେବା

ଗିରୁ—ବ. ଗେରୁ, ଡାଞ୍ଡା

ଗିରୁଆରୁ — ୧୦. ଗେରୁରଙ୍ଗ

ଗିରଫତା—ବିଂ. ଗୃହସ୍ଥ ।

ଗିରୁଦ୍ଧା—ହଁ, ଗୁହୁଷ୍ଟୀ କର୍ମକରିବା

ଗିରସ୍ତାନ(ଶ୍ରୀ)—ସ୍ତ୍ରୀ.ବିଂ. ମାଲିକ ପଣିଆ, ଘର ଚଳାଇବାଦାରୀ

ଗିଲ୍ଡି—ବ. ବାଗି, ଗିଲ୍ଡି

ଗିଲାସ—ବ. ଗିଲାସ, glass

ଗିଓର ଗାଓର—ଫି.ବଂ. ଓହଲି ଓହଲି ହୋଇଥିବା

ଶିବିଲ୍ ମେନ୍ତେ ଗିବିଲ୍ ମାର୍ଡେ—ଫି.ବିଂ. ଏକ ଝଲିକ୍ ସହୁତ
ଅକସାତ ଦଣ୍ଡି ଗୋଚର ହେବା ଓ ଉଭେଇ ଯିବା।

ଗିସ୍ତ୍ ଗିସ୍ତ୍ ବା ଗିସ୍ତ୍ ଗିସ୍ତ୍—ଫି.ବି*. ଲଗାଏତ କୁଣ୍ଡାଳବା
 ଯନ୍ତ୍ରାଦିର ପାସର ପାସର ଶିଳ୍ପ ବାହାରେ

ଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତ—କି.ବିଂ. ଜଗନ୍ନରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶୁଦ୍ଧିଦିବା
ଏକକିଆ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ହୋଇ (ଶୁଦ୍ଧିଦିବା)

ଗିଦାରୁ ଗାଦାରୁ—କି.ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଉଛି. (ହୋଇ)
କି. ବଂବିବ୍ୟାସ ହେବା

ଗିହାଂଗାସାରୁ—ହି.ବଂ. ଅନୁସୂଚିତ ଭାବେ (ଗଜାଗତ କରିବା)
 ହି. ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ଗୁମୁର୍ ଗୁମୁର୍ ବା ଗାମୁର୍ ଗାମୁର୍—କି.ବିଂ. (ଅନାବଶ୍ୟକ
ଭାବେ ଜଣେଇର) ପଲେ ପଲେ ଯିବା

ଗୁରୁଗୁଣ—ବି. କେଷୁଆ (ଏହାର ପୌରୁଷିକ ନାମ) ସ୍ବାମୀନାମର
ଲୋକକଥା ଅନୁସାରେ—ସ୍ବାମୀନାମ ବିଶ୍ବାସ କରେ
ପ୍ରଥମ କେଷୁଆ ଦ୍ବାସ ସ୍ତୁତିହୋଇଛି

ଗୁଜୁଗୁଜୁ—କି.ବିଂ. ଝାଲ ଦ୍ଵାରା ଦେହ ଭିଜିଗଲେ ଯେଉଁ
ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଅତିରିକ୍ତ ଗରମ,
ଝାଲରେ ସରସର ହେବା

ଗୁଜୁଗୁଜୁ—କି. ଝାଲରେ ଜୁଡୁଗୁଡୁ ହୋଇଯିବା
ଗୁଦା.ଗାଦେ—କି. ବିଂ. ଓଜନିଆ

ଗୁଡୁଗୁଡୁ—କି.ବିଂ. ମୋଟା ଲୁଗା ଘୋଡ଼ାଇ ହେବାର
ଓଜନିଆ ଭାର

ଗୁଣ୍ଡଲ.ଜା.ନୁମ୍—ବି. କଣ୍ଟାଲିଆ ଗୁଳୁ ଗଛ ଓଦାଲିଆ
ସ୍ଥାନରେ ଜନ୍ମିଆଏ

ଗୁଣ୍ଡଲ.ସା.ର—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଗୁଆଣ୍ଡଲ—ବି. ଗୁଡ଼ାଣ୍ଡ

ଗୁଆ—ବି. ଗୁଆ

ଗୁଆଁର—ବି. ଗୁଆଁର

ଗୁଇଁଗାଈ—କି.ବିଂ. ଗୁଇଁଗାଈ, ଅମଙ୍ଗ

ଗୁଇଁନ୍ଦା—ବି. ଗୋଏନା

ଗୁଗୁ—କି. ପିଠିରେ ଲଦିବା, ପିଠିରେ ରଖିବା,
ପିଠିରେ ରଖିନେବା

ଗୁଙ୍ଗୁ—ବି. ପନାସି ପଥରେ ତିଆରି ପର୍ଯ୍ୟା

ଗୁଙ୍ଗୁଜଳା—ବି. ପୁରୁରା, ପୁଣି

ଗୁଙ୍ଗୁଜଳି—ବି. ବିଆସ

ଗୁଙ୍ଗା—ବିଂ. ଘୁଙ୍ଗା, କି. ଘୁଙ୍ଗା ହେବା

ଗୁଙ୍ଗୁଦ—କି. କୋଳେଇ ନେବା, ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା,
ଜାଗୁଡ଼ ହୋଇଯିବା

ଗୁଙ୍ଗୁରୁଦ—କି. ତଣ୍ଡି ବସିଯିବା, କଣ୍ଟା ବସିବା

ଗୁଗୁରିଲ—କି. ଗୋବର ପାଣିରେ ଲେପ କରିବା

ଗୁରୁଦ—କି. କୋଳରେ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜି ଦେବା

ଗୁରୁଲୁ—କି. ଆଲିଙ୍ଗନରେ ରହିବା, ଆଗ୍ରାପାଉଁ ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ
ନିଜକୁ ଲଗାଇ ଦେଇ ରହିବା

ଗୁରୁଲୁସୁଲୁ—ବିଂ. ଶାନ୍ତ ଭାବେ. ମାନ ମାରି ବୁଝି ଶୁଣି
(ବସିରହିବା)

ଗୁଂଗଡ଼ା—ବି. ଘୁଙ୍ଗା

ଗୁଗୁ—ବି. ଗୋଗୁ bundle

ଗୁଛୁ—ବି. କୁଟାଗଦା କି. କୁଟା ଗଦା କରିବା

ଗୁଛୁଗଲା—କି. କୁଟାଗଦା ଖୋଲିବା

ଗୁଛୁ—ବି. ଗୋଡ଼ର ଗୋଛୁ

ଗୁଜୁଗୁ—ବିଂ. ଜବିକା

ଗୁଜା.ର—ବି. ଜବନ ଯାପନ, ଜବିକା ନିବାହ

ଗୁଜୁଗୁ—କି. ଜବନ ଯାପନ କରିବା, ଜବିକା
ନିବାହ କରିବା

ଗୁଜୁଗୁ—କି. ବାପ ବା ସିଂହ ରକ୍ତ କରିବା

ଗୁଜୁଗୁ—ବିଂ. ଗର୍ଜନ

ଗୁଜୁ—ବି. ମୃତ୍ୟୁ, କି. ମରିବା

ଗୁଜି—ବି. ଜାଲା, କି. ଜାଲା ଠୁଙ୍ଗିବା

ଗୁଜୁଗୁଡ଼ି—ବିଂ. ଛୋଟିଆ ବେଶ୍ ଥିବା କୋଦାଳ
ବି. ଛୋଟ କୋଦାଳ

ଗୁ-ଜୁ-ଆ—ବି. ଅଛାର, କି. ଅଛକାର ହେବା,
ଅଛକାର ମାଡ଼ିଯିବା

ଗୁଞ୍ଜା.ର—ବି. ନାଚ ବିଶେଷ

ଗୁଞ୍ଜା.ର—କି. ଗୁଞ୍ଜି ବା ଗେଞ୍ଜି ଦେଇ ରଖିବା

ଗୁଟ୍—ବି. ମୋଟା, କି. ମୋଟ କରିବା, ଏକତ୍ର କରିବା

ଗୁଟ୍—କି. ଏକତ୍ର ହେବା

ଗୁଟା.ର—କି. ଏକତ୍ର କରିବା, ଜମା କରିବା, ଗୋଟାଇବା

ଗୁଟିପୁା.ର—କି. ଏକତ୍ର କରିବା, ଜମା କରିବା

ଗୁଟି—ବି. ଗୋଟି, ଗୋଟ ପଥର,
କି. ଗୋଲ କରିବା, ଗୁଟି ଗଣିବା

ଗୁଟିଏନେଜ—ବି. ପିଲଙ୍କ ଗୋଟି ଖେଳ

ଗୁଟି ଠେଙ୍ଗା—ରେଶମ ପୋକକୁ କୌଣସି ଗଛ ଡାଳକୁ

ଉଠାଇବା ବାଡ଼ି

ଗୁଟିମା.ରତ — ବ. ଗୋଲମରତ

ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ାଉ — ଫି. ବଂ. ହଡ଼ବଡ଼ାଇବାର ପ୍ରତିୟା

ଫି. (ବାରମ୍ବାର କହୁ) ଡଗଇ ଦେବା, ଡଗଇବା

ଗୁଡ଼ନା. — ବ. (ଗଦାପରି) ମୋଟା, ମୁଦ୍‌ଗର, ମୁସଲ

ଗୁଡ଼ମା. — ବ. ଗ୍ରେଟ ଓ ଗୋଲ

ଗୁଡ଼ମା ହୁଡ଼ୁ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଧାନର ନାମ

ଗୁଡ଼ମି — ବ. ବାଙ୍ଗର ଓ ମୋଟି ନାଗ

ଗୁଡ଼ର. — ବ. ଏକ ପର ଦେବତାର ନାମ

ବଂ. ମୋଟା ଓ ବାଙ୍ଗର

ଗୁଡ଼ର.ଗୁଡ଼ର. — ବଂ. ବାଙ୍ଗର ବାଙ୍ଗର, ଫି. ଗଡ଼ ଗଡ଼ ଯିବା
(ଗୋଲ ଜନସ ଗଡ଼ବା ପ୍ରତିୟା)

ଗୁଡ଼ର.ଉ — ଫି. ଗଡ଼ାଇ ଦେବା, ଗଡ଼ିଯିବା

ଗୁଡ଼ା.ଉ (ଗୁଡ଼ାଉ) — ଫି. ମୁଦ୍‌ଗରରେ ମାଡ଼ ଦେବା
(ଓଲିଆ ବା ଧାନ ପୁଟୁଳା ବାନ୍ଧିବା ବେଳେ ମୁଦ୍‌ଗର ମାଡ଼
କରାଯାଏ)

ଗୁଡ଼ା.ଉଃ — ଫି. ବଂ. (ଦଉଡ଼ି, ପୁଡ଼ା, ଲୁଗା) ଗୁଡ଼େଇ ଦେବା

ଗୁଡ଼ି — ବଂ. କଙ୍କର. ଅତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୋଡ଼

ଗୁଡ଼ି — ବ. ଗୁଡ଼ି

ଗୁଡ଼ିଅଟା* — ଫି. ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ାଣ

ଗୁଡ଼ିଆ କା.ପି — ବ. ଚଉଡ଼ା ଓ ବଡ଼ ମୁହଁବାଲ ଫାରସା

ଗୁଡ଼ିୟା. ଗୁଡ଼ିୟେ — ଫି. ବଂ. ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ

ଫି. ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇ ନେବା

ଗୁଡ଼ିୟା ଠେଙ୍ଗଲ — ବ. ଚଉଡ଼ା ଧାର ଥିବା ଗୁଡ଼ିଆ
(ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁରୁହାଡ଼)

ଗୁଡ଼ିୟା.ଉ — ଫି. ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଧରି ପକାଇବାର
ପ୍ରତିୟା, ଉଃ ସେତାଦ ଗୁମୁସ୍ ଗୁଡ଼ିୟା.ଉ ଇଦ କେଦେୟା —
କୁକୁର ଗୋଟିଏ ଶିଆଳକୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଧରିବା ଧରିବା
ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଯାଇଛି

ଗୁଡ଼ିୟା. — ବ. ଗୁଡ଼ିଆ

ଗୁଡ଼ୁ — ବ. ମୁଣ୍ଡ

ଗୁଡ଼ୁର ଗୁଡ଼ୁର — ଫି. ବଂ. (ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୋଡ଼ର) ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲ)

(ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲା ଅନ୍ୟର ପଛେ ପଛେ) ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଯିବା)

ଗୁ.ଶନ — ବ. ଗୁଣନ, ଫି. ଗୁଣିବା

ଗୁଣା — ବ. ଗୁଣା, ନାକଚଣା

ଗୁଣିଆ — ବ. ଗୁଣିଆ, ଓଢ଼ା

ଗୁଣୁଲ — ଫି. ପରକୁ କାନ ଭିତରେ କୁଣ୍ଡାଇବା ପାଇଁ ଢିଆରି
କରି କାନ କୁଣ୍ଡାଇବା

ଗୁଣୁଲ — ଫି. କାନକୁ ଭଲ ନ ଶୁଭିବା

ଗୁଣୁଲ ଦାରେ — ବ. ଗୁଲଟି ଗଛ

ଗୁଡ଼ୁରୁ. ଚେଷେ — ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଲ ରଙ୍ଗର କାଠହଣା ନଡ଼େଇ

ଗୁଡ଼ୁରୁ. ପତାମ୍ — ବ. ମାଲ ରଙ୍ଗର କପୋତ

ଗୁଡ଼ୁରୁ. ସେତା — ବ. ଡାହାଣୀମାନଙ୍କର କୁକୁର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଘ

ଗୁଡ଼ଃ — ଫି. ବାରମାସିଆ ରହୁବା

ଗୁଡ଼ି — ବଂ. ହଳିଆ, ବାରମାସିଆ, କର୍ଷକଆ ଗୋଡ଼

ଗୁଡ଼ି — ଫି. ଗୁଡ଼ିବା, ଫୋଡ଼ିବା, ବାଡ଼ିରେ ଫୋଡ଼ିବା

ଗୁଡ଼ିଅ — ବ. ଗୋଡ଼

ଗୁଡ଼ୁଲ ବା ଗୁଡ଼ୁଲ — ଫି. କୁଲ୍‌କୁଡ଼ାଇବା, କୁଲ୍‌କୁଡ଼ି କରିବା

ଗୁଡ଼ିକା.ଶମି — ବ. ଗୁକର, ଗୁକରଣୀ

ଗୁଡ଼ିକାମି — ବଂ. ଗୁକର କାମ

ଗୁଡ଼ି ଦା.ସି — ବ. ଗୁକର, ଗୁକରଣୀ

ଗୁଡ଼ିମାଲ — ବ. ଗୁଡ଼ାହାର, ଗୁଡ଼ା ମାଲ

ଗୁଡ଼ୁରୁ. — ବଂ. ଦଳ ଦଳ, ଫି. ଦଳ ଦଳ (ଲେକର)

ପାଦଶବ୍ଦ କରି ଯିବା

ଗୁଡ଼ୁରୁ.ଉ — ଫି. ବଂ. ଦୁଲ ଦୁଲ ଶବ୍ଦ କରି ଯିବା

ଗୁଡ଼ା.ମ୍ — ବ. ଗୋଡ଼ାମ

ଗୁଡ଼ୁ. — ବଂ. ଗୋଦର

ଗୁଡ଼ୁଲା.ଓ — ଫି. କହୁଣୀ ଭୂଷା ମାରିବା, ଫି. ବଂ. ଜୋର
କରିବା

ଗୁଡ଼ାଗୁଡ଼ — ଫି. ଆଗ ପଛ ହୋଇ ଯିବା, ଗୋଡ଼ାଗୋଡ଼

ହୋଇ (ଯିବା), ଫି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପଛରେ ଯିବାର ପ୍ରତିୟା

ଗୁଡ଼ୁରୁଧୁମ — ବଂ. ଉଦ ଜାତର ଗୁମାନ୍

ଗୁଧୁଳ—ବ. ଛେଳି ବା ମେଣ୍ଟାଶାଳ (ଛୋଟ ଘର)

ଗୁଧୁଳ—ବ. କୋଠରୀ

ଗୁଧୁଳ—ବ. କଞ୍ଚା

ଗୁନ୍—ବ. ଗୁଣ, ଗୁଣିତଳଣ, ସୁସ୍ୱଦ

ଗୁନ୍—ବ. ଗୁଣନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ବାହାରିବା ଅଧିକ ଫଳ
ବା ସଂଖ୍ୟା (ଏକଗୁଣ, ଦୁଇଗୁଣ ଇତ୍ୟାଦି)

ଗୁନ୍ଥାନ୍—ବ. ଗୁଣିବନ୍ଧୁ, ଗୁଣିମାନ୍

ଗୁନ୍ଠି—ବ. ଗଣ୍ଠି

ଗୁନ୍ଠି—ବ. ଗୁଣ୍ଠ

ଗୁନ୍ଡା—ବ. ଚୁଣ୍ଟି କରିବା, ଗୋଲ କରିବା, ବ. ଚୁଣ୍ଟି
କି. ହାତରେ ଶୁଦ୍ଧ ଗୁଣ୍ଡା (ଗୋଲ) କରିବା

ଗୁନ୍ଡା—ବ. ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ

ଗୁନ୍ଡାଗିଡେଣେ—ବ. ଗୁନ୍ଡା ଚଢ଼େଇ

ଗୁନ୍ଡା ଗୁନ୍ଡା—ବ. ଟୁକୁରା, ବ. ଛୋଟଟୁକୁରା
କି. ଟୁକୁରା ଟୁକୁରା କରିବା

ଗୁନ୍‌ହା—ବ. ଦୋଷ

ଗୁନ୍‌ହା—ବ. ଦୋଷ କରିବା

ଗୁନ୍‌ଦଗୁନ୍‌ଦା—ବ. ଗୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡ କରିବା, ମନକୁ ମନ କହି ସ୍ୱର
ବନାଇବା

ଗୁନ୍‌ଦଲି—ବ. ଗୁନ୍‌ଲି, ଶଯ୍ୟା ବିଶେଷ

ଗୁନ୍‌ଦଲିଆ—ବ. ଗୁନ୍‌ଲି, ପିଟିବା ବା ବେଙ୍ଗଳା
କରିବା ଖଳା

ଗୁନ୍‌ଦଲିଗୁନ୍‌ଦ—ବ. ଗୁନ୍‌ଲିର କୁଟା ବା ନଡ଼ା

ଗୁନ୍‌ଦଲି ହୁଳୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଗୁନ୍‌ଦୁରୁମୁଆ—ବ. ଖରବ, ଗୁନି, ମନର ଭାବ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ

ଗୁନ୍‌ଦୁରୁ ଗୁନ୍‌ଦୁରୁ—ବ. ଉଡ଼ିଉଡ଼େଇବା
କି. ବ. ଉଡ଼ିଉଡ଼େଇ କରି କହିବା, ବିଲବିଲାଇବା

ଗୁନ୍‌ସି—ବ. ରୂପା ହାର

ଗୁନ୍‌ପାଲନ୍—ବ. ଘୋଡ଼ାରସକ

ଗୁନ୍‌ସନାଓ—ବ. ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା, ଅଦର ସମ୍ମାନ ଦେବା

ଗୁନାଆ—ବ. ସମ୍ବଦ

ଗୁନାଃତେ—ବ. ବ. କାରଣ ବଶତଃ

ଗୁନ୍‌ହା.କାରୁ—ବ. ଦୋଷୀ, କି. ଦୋଷ ବାବଦ ଦେୟ

ଗୁନା.ନ୍—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା, ଭବିଷ୍ୟ ବସ୍ତୁର କରିବା

ଗୁନ—ବ. ଗୁଣବାନ, ସ୍ୱାଦୁବିଦ୍ୟାଧାରୀ, କି. ସ୍ୱାଦୁକରିବା,
ମୋହ କରିବା

ଗୁନିଗୁନି—ବ. ଧନବାନ୍ ଓ ଧନହୀନ, ସୁଲଳ ଓ ଗରିବ

ଗୁନିଦାର—ବ. ସ୍ୱାଦୁଗର

ଗୁନିଭାବ—ବ. ଭାବଚକ୍ଷୁ

ଗୁନିସା—ବ. ଗୁନିଆ. ମାପ ଯନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ

ଗୁପ୍ତିଭାଷା—ବ. ଗୁପ୍ତିଭାଷା, (ଯନ୍ତ୍ରରେ କୁରା ବା ଚରୁଆଲ
ଆଦି)

ଗୁପ୍ତିମାର—ବ. ବ. ଗୁପ୍ତି ଭାବେ

ଗୁପ୍ତି—ବ. ସ୍ୱାଦୁଗର

ଗୁପ୍ତିକାଥା—ବ. ଗୁପ୍ତିବିଷୟ

ଗୁପ୍ତିତେ—ବ. ବ. ଗୁପ୍ତିରେ

ଗୁପ୍ତିରୁ—ବ. ବ. ଗୁପ୍ତିରୁ

ଗୁପ୍ତି—ବ. ଗୋପନରେ ରଖିବା, ଗୁପ୍ତିରେ ରଖିବା,

ଲୁଚାଇବା

ଗୁପ୍ତି—ବ. ଦେଖା ଦେଖି କରିବା, ପଶୁ ଚରାଇବା

ଗୁପ୍ତିକା—ବ. ବଗାଳିଆ

ଗୁପ୍ତି—ବ. ସଂଯମରେ ରହିବା, ନିଜ ଆତ୍ମତରେ ରହିବା

ଗୁପ୍ତି—ବ. ଗୋପବାଳା, ଗୋପିନୀ

ଗୁପ୍ତି—ବ. ଲୁଚାଇ ଦେବା, ଗୋପନ କରିବା

ଗୁପ୍ତି ଗୁପ୍ତି—ବ. ବ. କୁର୍ଦ୍ଦବା, କୁର୍ଦ୍ଦବା ଅବସ୍ଥା

ଗୁପ୍ତି ଗୁପ୍ତି—ବ. ନରମ, କି. ବ. ଅତି ନରମ,

ସମ୍ବୋଧନ ସ୍ୱର

ଗୁପ୍ତି ଗୁପ୍ତି—ବ. ଧମସା ବାଳାର ଶବ୍ଦ, ଧମାସ ଧମାସ

ଗୁପ୍ତି ଗୁପ୍ତି ବା ଗାପ୍ତି ସାପ୍ତି—ବ. ଗୋଲିଆ ଘାଣ୍ଟିଆ
(କରି ଠକ ନେବା) ମିଶାମିଶି କରିଦେବା

ଗୁମ୍—ବ. ପାତୁଡ଼ିବା (ଗୁଲରେ ପାତୁଡ଼ିବା)

ଗୁମ୍—ବଂ. ଚୁପ୍‌ଗୁପ୍, ଗୁମ୍‌ଗୁମ୍, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ଗୁମ୍‌ମା.—ବଂ. ଫିମ୍‌ମା, କି. ଗୁମା ହେବା, ଗନ୍ତାକରା,
ସଞ୍ଚିବା ଅବସ୍ଥା ହେବା

ଗୁମ୍‌ମା.—କି. ଗୁମା ହେବା, ଫିମ୍‌ମା ମାରିବା

ଗୁମ୍‌ରୁ—ବଂ. ଗୁମର, ଭିତର

ଗୁମ୍‌ରୁ ଗୁମ୍‌ରୁ—କି. ବଂ. କୁଣ୍ଡାଳିକା ସହଜ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟଥାର
ଅନୁଭବ

ଗୁମ୍‌ଫା—ବ. ଗୁମ୍‌ଫା

ଗୁମ୍‌ଫା ଗୁମ୍‌ଫା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଗୁମ୍‌ଫା. ଗାନ୍ଧାରୀ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଖଡ଼ା ଶାଗ ଜାତୀୟ
ଶାଗ ଗଛ

ଗୁମ୍‌—କି. ବଂ. ଚୁପ୍‌କରି ଧୀରେ (ଗୁଲିଯିବା)

ଗୁମ୍‌ଗୁମ୍‌—କି. ବଂ. ଚୁପ୍‌ଗୁପ୍ ଏପାଖ ସେପାଖ (ହେବା)

ଗୁମ୍‌ଗୁମ୍‌ ବାଲାୟ—କି. ଚୁପ୍‌ଗୁପ୍, ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଉଥିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗୁମ୍‌ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଅଳସୁଆ ଗୁଲିଯିବା

ଗୁରୁ—ବଂ. ମୃତ୍ୟୁ, ମରିବା

ଗୁରୁ—କି. ମରିବା

ଗୁରୁ—କି. ମାରିଦେବା, ହତ୍ୟା କରିବା, ଖସାଇ ଦେବା

ଗୁରୁଗୁରୁ—କି. ଆପଣେ ବକର ବକର ହେବା,
ଗରୁଗରୁ ହେବା

ଗୁରୁକୁ ବା ଗୁରୁ—ବଂ. ଗରୁଡ଼, ଲଜ୍ଜା, ଘେର ଦେବାର

ଖୁଣ୍ଟ, କି. ଲଜ୍ଜା କରିବା, ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ କରିବା

ଗୁରୁଜି ତେଆ(ହା)ଡା—ବ. ଚିକିତ୍ସା ସମାଳୀ ପଥର ଖୁଣ୍ଟ

ଗୁରୁପା. ହୁଳୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଗୁରୁଭନ୍—ବଂ. ଗର୍ଭିଣୀ

ଗୁରୁମି—ବ. ଗର୍ମି ରୋଗ

ଗୁରୁମି—କି. ଗର୍ମି ହୋଇକି ବାହାରିବା

ଗୁରୁଲି—କି. ଗୁଣ୍ଡିନ ହେବା, ବଂ. ଘୁରିବା

ଗୁରୁଲି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା

ଗୁରୁଲିଟାମ୍—କି. ଅସୁବିଧା ଶୁଣନ କରିବା, ଶିକାର ଯିବା,
ଅବିଷ୍ଟ ଶୁଣନ କରିବା

ଗୁରୁଖୁରୁ (ଗୁଲାଖୁରୁ)—ବ. ହୁକାରେ ଲଗାଯାଇ ଥିବା
ଦୋକତା ଗୁଣ୍ଡ

ଗୁରୁ(ଲ)ୟା ବଗା—ବ. ଘରର ଏକ ଦେବତାର ନାମ

ଗୁରୁ—ବ. ଗୋବର

ଗୁରୁ—କି. ଗୋବରରେ ଲୁପିବା

ଗୁରୁରୁ—ବ. ଗୋବର ଛତୁ

ଗୁରୁରୁରୁ—ବ. ଗୋବର ଭର୍ତ୍ତିର ବା କଳାପୋକ

ଗୁରୁରୁଜୁ—ବ. ଗୋବର ପୋକ

ଗୁରୁ ମାନଦେ—ବ. ଗୋବର ଖାତ

ଗୁରୁ—ବଂ. ଗରୁଡ଼

ଗୁରୁଅ—କି. ଗରୁଡ଼ ହେବା

ଗୁରୁ—ବ. ଗୁରୁ

ଗୁରୁଗୁରୁ—କି. ଗୁରୁ ହେବା

ଗୁରୁଆଁ ଗୁରୁଆଁ—ବ. ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା, ଗୁରୁ ଆଦେଶ

ଗୁରୁପାକ—ବଂ. ଗୁରୁପାକ

ଗୁରୁବା—ବ. ଗୁରୁବା

ଗୁରୁବା. କୁରୁ—ବ. ଗାଈ ବାହୁଣ

ଗୁରୁର ପାଗ—ବଂ. ଗାଈ ସଦୃଶ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ

ଗୁରୁର(ୟ) ଗୁରୁର(ୟ)—କି. ବଂ. (ବହୁତ ଲୋକ) ଜଣେ
ବା ଦଳେ ଲୋକ ପଛେ ପଛେ ଗୁଲିବା, ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଯିବା

ଗୁଲ୍—ବ. ଗୁଡ଼

ଗୁଲ୍‌ଗୁ—ବ. ଶୀଳପୁଆ

ଗୁଲ୍‌ ଡାଡ଼ା—ବ. ଏନେଲ୍—ବ. ସିଲ୍‌କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

ଗୁଲ୍‌ଗୁଲି—ବ. ଗୁଲ୍‌ଗୁଲି

ଗୁଲ୍‌ ଦା—ବ. ଗୁଡ଼ ପାଣି

ଗୁଲ୍‌ଦା. ଉ—ବଂ. ଗଡ଼ଗଡ଼ ଯିବା, କି. ଗଡ଼ିଯିବା,

ଗଡ଼ଗଡ଼ ଯିବା

ଗୁଲ୍‌ବା ଗୁଲ୍‌—କି. ବଂ. ଗଡ଼ା ଗଡ଼ି

ଗୁଲ୍‌ସୁ ପୁଟିସୁ—କି. ବଂ. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ାଇ ହେବା

ଗୁଲା.—ବ. ଗୋଲା, ବନ୍ଧୁକ ଗୋଲା

ଗୁଳା.ଉ—କି. ଗୋଳାଇବା, ମିଶ୍ରଣ କରିବା
 ଗୁଲି—ବ. ଗୁଲି, କି. ଗୁଲି କରିବା
 ଗୁଲିୟା.ଉ—କି. ଗୁଡ଼ାଇବା (ପୁରା ଗୁଡ଼ାଇବା, ଦଉଡ଼ି
 ଗୁଡ଼ାଇବା, ଲୁଗା ଗୁଡ଼ାଇବା)
 ଗୁଲ୍‌ଚି—ବ. ଗୁଲ୍‌ସ୍ତ ଗଛ, ଏହା ଏକ ଔଷଧ ଗଛ
 ଗୁଲ୍‌ମ୍—ବ. କଂକର୍ଣ୍ଣିକା ବମ୍ବୁଡ଼, ପ୍ରବ୍ୟ
 କି. କଂକର୍ଣ୍ଣିକା ବମ୍ବୁଡ଼ ହୋଇଥିବା, ପ୍ରବ୍ୟ ହେବା
 ଗୁଲ୍—ବ. ଗୋଲ
 ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍—ବ. ଗୋଲ ଗୋଲ
 ଗୁଲ୍‌ମାଲ୍—ବ. ଗୋଲମାଲ, ପାଟିପୁଣ୍ଡ, କି. ଗୋଲମାଲ
 ହେବା, ଗୋଲମାଲ କରିବା
 ଗୁଲ୍‌ଞ୍ଜିଆବାହା, ଗୁଲ୍‌ଞ୍ଜିବାହା—ବ. ଗୋଲପ ଫୁଲ
 ଗୁଲ୍—ବ. ଗୁଲ୍‌ଜାତି ବିଶେଷ, ଧାନ ଗୋଲ୍
 ଗୁଲ୍‌ଇ—ବଂ. ଗୋଲକାର
 ଗୁଲ୍‌ଉ—କି. ଗୋଲ କରିବା
 ଗୁଲ୍‌ପର୍—ବଂ. ଗୋଲପୀ
 ଗୁଲ୍—କି. ଗ୍ରେଟ ଗୋଲ୍, (ମାଟିର) ଚିଆରି କରିବା
 ବ. ଗଞ୍ଜାଇ ଚିଆରି ଦ୍ରବ୍ୟ, ଯାହା ଚୁନା ଦ୍ଵାରା କିଆଁ
 ଲଗାଇ ଧୂଆଁ ପିଆଯାଏ, ବ. ଗୁଲ୍
 ଗୁଲ୍‌ଖଟି—ବ. ଗୁଲ୍‌ଖଟି, ଗଞ୍ଜାଇ ଧୂଆଁ ଖିଆ ଆଡ଼ା
 ଗୁଲ୍‌ନ୍ତ—ବଂ. ଗୋଲକାର
 ଗୁଲ୍‌ମ୍—ବ. ଗୋଲମ
 ଗୁଲ୍‌ଦୁଆର—ବ. ଘର ପଛ କବାଟ, ଘର ପଛ ଦ୍ଵାର
 ଗୁଲ୍‌ବୀ.ଟି—ବ. ଚିଠା ପକାଇ ପାରିତୋଷିକ, ବାଣ୍ଟିବା ବ୍ୟୁ
 କି. ଚିଠା ପକାଇ ପାରିତୋଷିକ ଦେଇ ଦେବା, ଶ୍ରାଦ୍ଧ ପଞ୍ଚମା କରିବା
 ଗୁଲ୍‌ଆ.ରି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ନାଚର ନାମ
 ଗୁଲ୍‌ପୁର୍—ବଂ. ନିଗ୍ରୋ, କି. ନିଗ୍ରୋ ହୋଇଥିବା
 ଉ : ଉନ ଗୁଲ୍‌ପୁର୍ ଏ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଆକାଶ - ସେ ନିଗ୍ରୋ ହୋଇ
 ବସିଛି
 ଗୁଆ(ଓଁ)ତଣେ—ବ. ସାନ୍ତାଳର ତଣେ ଗୋହର ଏକ ଶାଖା

ଗୁଆଗୁଲ୍, ଗୁଓଁ.ଗୁଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଝୁଙ୍କୁରା ଗଛ
 ଗୁଓଁ.ନାଁଇ, ଗୁଆନାଁଇ—ବ. ଏକ ନଦୀର ନାମ
 ଗୁଆପାନ—ବ. ଗୁଆ ଓ ପାନ ପତ୍ର
 ଗୁଆସରେନ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳର ସରେନ୍ ଗୋହର ଏକ ଶାଖା
 ଗୁଆ ହେମ୍‌ମ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳର ହେମ୍‌ମ୍ ଗୋହର ଏକ ଶାଖା
 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ : ଗୁଆ ନାମକ ଶାଖା ଗୋହର ଧାନ୍ତାଳମାନେ ଘରେ
 ବା ବାହାରେ ଗୁଆ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ
 ଗୁଆ.ଉ—ବ. ପଳାୟନ, କି. ଶପି ପଳାଇ ଯିବା
 ଗୁହ୍‌ସ୍ତ—ବ. ଗୋହ
 ଗୁହ୍‌ଗୁପ୍‌ଆ—ବଂ. ଅନ୍ତରରେ ବରଷା ଶବ୍ଦ
 ଗୁଆ.—କି. ମୁଣ୍ଡିମାଡ଼ ଦେବା
 ଗୁହ.ତ ରିସିଡ଼—କି. ବଂ. (କାମରୁଡ଼) ଏଣେ ତେଣେ ଗୁଲ୍‌ବା
 ଗୁପ୍‌ଆ.ଓଁ—କି. ଲୁଗୁଇବା, ଗୋପନ ରଖିବା
 ଗୁପ୍‌ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗ
 ଗୁପ୍‌ ଗୁପ୍—କି. ବଂ. (ପଛକୁ ନ ଚାହିଁ କାଳେ ଡାକିବେ)
 ମୁହଁମାଡ଼ ଧୀରେ ଧୀରେ (ଗୁଲ୍‌ଥିବା)
 ଗୁପ୍‌ର୍—କି. ନ କହୁ ଗୁଲ୍‌ଥିବା
 ଗୁପ୍‌ର୍ ମେନତେ—କି. ବଂ. ଅସୁନକ ଗୁଲ୍‌ଥିବା
 ଗୁପ୍‌ର୍ ଗୁପ୍‌ର୍—କି. ବଂ. ଘସର ଘସର, ବିଳମ୍ବ କରିବାର
 ପ୍ରକିୟା, କୁଣ୍ଡାଇ ହେବା
 ଗୁହ୍‌ମା. ହୁଡ଼—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନ
 ଗୁହ୍‌ରିୟା—କି. ବଂ. ନାଗର ବଜାଇ ସୁଗୁଇବା, ଶପଦ ସୁତନା
 ଦେବାର ନାଗର ବାଦ୍ୟ
 ଗୁହା.—ବ. ଗୁହା, ଗୁଞ୍ଜା
 ଗୁହା.ର୍—କି. ଗୁହାରି କରିବା
 ଗୁହ—ବଂ. ଶୁଣ, ଦୋଷ
 ଗୁହ—କି. ବଂ. ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିବା
 ଗୁହ୍—କି. ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହେବା, ଉ : ଆମାଃ ରଲ୍ ଦ ଗୁହ୍
 କ—ମା—ହୁମ୍ ବଚନ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହେଉ
 ଗୁହ୍ ଗୁହ୍—କି. ବଂ. ନାଗର ବଜାଇବାର ଶବ୍ଦ, ଦୁଲ୍‌ଦାଲ୍

ଗୁହୁତୁରୁୟୁ—କି. ନାଗର ବଜାଇବା, ଶ୍ରବଣୀୟ ନାଗର ବାଜା
ଗୁହୁମ୍—ବ. ଗହମ

ଗେ—ବ. ଦଶର ପ୍ରତିଶବ୍ଦ, ଉ. ଗେବାରୁ—(ଦଶ ଦୁଇ) ବାର
ଗେପେ—ତେର ଆଦି

ଗେ—ଅ. ତ, ଟି, ଠି ଅର୍ଥ ସୁସ୍ୱାଦ

ଗେୟାହ—ବ. ଜାତି

ଗେଆ(ୟା)ନ୍—ବ. ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି

ଗେଗେଦେରେଞ୍ଜ—ବ. ଗଢ଼ିଭୁଣୀ ପୋକ

ଗେଗେରୁ—ବ. କାମୁଡ଼ିବା ବାଲ

ଗେଗେଲ୍—ବ., ବି. ଏକ ଶବ୍ଦ, ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ, ଶହେ

ଗେଙ୍ଗଲ୍—ବ. ଠକାଇବା ବାଲ, ଠକୁଆ

ଗେଙ୍ଗ—ବ. (ଇଂ) ଗେଙ୍ଗ, ଦଳ

ଗେଙ୍ଗାହା, ଗେଙ୍ଗାଲା—ବ. ତେରେଛା, ବନ୍ଦ
କି. ବଂ. ତେରୁଛା, କି. ତେରୁଛା ହେବା

ଗେଙ୍ଗାଟା—ବ. ଗେଙ୍ଗୁଟି

ଗେଙ୍ଗ—କି. ପୋଛୁ ଆଣିବା

ଗେଜେରା—ବ. ଛେସୁ, ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା

ଗେଜେରୁ—କି. ଛେଚି ଗୁଣ୍ଡ କରିବା, ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା
ବଂ. ଛେସୁ, ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ

ଗେଜ୍ ଗା.ମୁମ୍—କି. ବଂ. ପୋଛୁ ପରିଷ୍କାର
କି. ପୋଛୁବା କାମକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା

ଗେଜ୍ ଗୁରିରି—କି. ଗୋବର ଦେଇ ଲୁପିବା

ଗେଜ୍ ଗାସେରୁ—କି. ଜୋରମାନା କରିବା, ଜୋରମାନାରୁ
ମୁକ୍ତ ହେବା

ଗେଜ୍ ଡାଣ୍ଡମ୍—କି. ଜୋରମାନା ଦେଇ ମୁକ୍ତ ହେବା

ଗେଜ୍ ଗେଜ୍—କି. ବଂ. ମଇଲା, ଦୁର୍ଗନ୍ଧା, ବଂ. ମଇଲା,

ମଲିଆ, ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ପାଣି, କି. ମଇଲା ହେବା, ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିବା

ଗେଜ୍ ଲଲ୍, ଗେଜ୍—ବଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ (ମାଛ). ଖୁବୁର ମାଛ
କି. ବଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ, ସାନ ସାନ (କୁକୁଡ଼ା କୁଆ)

ଗେଜ୍—ବଂ. ଅପରିପକ୍ୱ, ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ (ନୁହେଁ)

ଗେଜ୍—କି. ଗେଜ୍‌ବା, ଘୋସ୍ ଦେବା

ଗେଜ୍—ବ. ଇଂ. (gate) ଫାଟକ

ଗେଜ୍‌ମା—ବ. ଆରୁ, ବାଙ୍ଗର ଓ ମୋଟା

ଗେଜ୍—ବ. ଗେଜ୍ (ଛୋଟ ପଥର ଖଣ୍ଡ)

ଗେଠା—ବଂ. ଗଣ୍ଡିଆ

ଗେଡ୍‌ମେଜ୍—ବଂ. ଛୋଟିଆ

ଗେଡା—ବଂ. ଗେଡା

ଗେଡି—ବଂ. ଗେଡି

ଗେଡାସମ୍—କି. ଗେଡା ହେବା

ଗେଡେ—ବ. ବଚକ

ଗେଡ୍—କି. କାଟିବା

ଗେଡ୍‌ଆ—ବଂ. କଟା ହୋଇଥିବା

ଗେଡ୍‌ଗେଡେ—କି. ବଂ. ସିଧା ଭାବରେ ଠିଆ (ବାନ୍ଧିଆ)
କି. ଠିଆ ହୋଇ ରହିବା

ଗେଡେଗେଡେ—କି. ବଂ. ଲଗାଇ ଲଗାଇ (କହିବା)

ଗେନ୍‌ଠା ଧୁରି—ବ. ଗେଙ୍ଗୁଟି ପଥର

ଗେନ୍‌ଠା ତେଡ୍—ଅ. ନାହିଁ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୋଗ
(ଓଡ଼ିଆରେ ଆଜୁଟାଏ ପାଇବା)

ଗେନ୍‌ଡାଲିୟା—ବ. ଗେଣ୍ଡାଲିଆ

ଗେନ୍‌ଡାଂ—କି. ଧପେଇବା, ଠକିବା

ଗେନ୍‌ଡା ଗିନ୍‌ଡି—କି. ବଂ. ବାଟ ଓଗଲା, ଧପା ଧପି କରିବା

ଗେନ୍‌ଡା—ବ. ଗେଜ୍‌ବା, ବାଜେ କଥା

ଗେନ୍‌ଡ୍‌ରେଜ୍—ବ. ଛୋଟ ଚରା ଲୁଗାର କନା

ଗେନ୍‌ଡ୍‌ରେଜ୍, ଗେନ୍‌ଡ୍‌ରେଜ୍—ବ. ଚରା ଫଟା କନା

ଗେନ୍‌ଡାଲା—ବ. କନା

ଗେନ୍‌ଡାଲା—ବ. ମାନ ମାଛ

ଗେନ୍‌ଠେ—ବଂ. ଏକାଠି ନାବୁଡ଼ି ହେବା, ଗଣ୍ଡି ହେବା

ଗେନ୍‌ଡେୟା ଟାକା—ବ. ସୁଗନ୍ଧ ଟଙ୍କା

ଗେନ୍‌ଡେରୁ—କି. ଆଗକୁ ଖସିବା, ଆଗକୁ ଖସିବ ପଶିଯିବା

ଗେନେଜ୍ ଗେନେଜ୍—ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ, ବିଶେଷ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର
ଶୀଘ୍ର (ନାଚିବା)

ଗେନେଡେସ୍, ଗେନେଡେସ୍—ଫି. ସମାନ ଭାବେ ଥିବା,
 ଚିକ୍‌କଣ ହେବା
 ଗେସେଲ୍ ଗେସେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, ସନେଇ ସନେଇ
 ଗେମେରୁ—ଫି. ଉଠାଇ କରି ବୋହୁ ନେବା
 ଉ : ହାସାସ୍ ଗେମେରୁ ଇଦ କେବା - ମାଟିକୁ ଉଠାଇ ବୋହୁ
 ନେଇଗଲା
 ଗେରୁ—ଫି. ମୁହଁ ଦ୍ଵାରା କାମୁଡ଼ିବା, ଦାନ୍ତ ମଣିରେ ଚାପି ଧରିବା
 ଗେରୁଆ — ବଂ. କାମୁଡ଼ିଥିବା
 ଗେରେଲ୍—ବଂ. କାମୁଡ଼ା (କୁକୁର)
 ଗେରାମ୍—ବ. ଗ୍ରାମ, ଗାଁ
 ଗେରା—ଫି. କୁହେଇବା, ଉ : ରୁଡ଼ି. — ତେ ଗେରା ଏବା -
 ରୋଗ ହେବୁ କୁହୁଥିବୁ
 ଗେରା ହା.ରୁ—ଫି. ଚିତ୍କାର କରିବା, ବିଳାପ କରିବା
 ଗେରେଲ୍ ଗେରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ, ବହୁଳ
 ପରିମାଣରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇ, ଫି. ବହୁତ ପରିମାଣରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ
 ହୋଇ ପଡ଼ିବା ବା ବିଚ୍ଛୁରି ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ଗେରେ ଗେରେ—ଫି. ବଂ. ବହୁତ ଭିଡ଼, ଭରପୂର ହୋଇଥିବା
 ଗେରେଲ୍ ଗେରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଘିମିରି ବା ଛେଟ ଛେଟ
 ବିସ୍ଫୋଟକ ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଫି. ବିସ୍ଫୋଟକ ବାହାରି ପଡ଼ିବା
 ଗେରୁଡ଼ିଲ୍—ବ. ଗୋଲେଇ
 ଗେଲ୍—ବ. ଦଶ ସଂଖ୍ୟାବାଚକ
 ଗେଲ୍ ମିର୍—ବ., ବଂ. ଏଗାର ସଂଖ୍ୟାବାଚକ
 ଗେଲ୍‌ବାରୁ—ବ./ବଂ. ବାର
 ଗେଲେପେ—ବ./ବଂ. ତେର
 ଗେଲ୍‌ପୁର୍—ବ., ବଂ. ଚଉଦ
 ଗେଲ୍‌ମଣେ—ବ., ବଂ. ପନ୍ଦର
 ଗେଲ୍‌ଗୁରୁ—ବ., ବଂ. ଷୋହଳ
 ଗେଲ୍ ଏସ୍‌ସ୍—ବ., ବଂ. ସତର
 ଗେଲ୍‌ଇସ୍‌ଲ୍—ବ., ବଂ. ଅଠ

ଗେଲ୍ ଆରେ—ବ., ବଂ. ଉଣାଇଣ
 ଗେଲ୍‌ବାରୁ ମହଲ—ବଂ. ବାର ମହଲ
 ଗେଲ୍‌ଗାଣ୍ଡା—ବଂ. ବାରଗଣ୍ଡା
 ଗେଲ୍—ଫି. ଚେଷ୍ଟା କରିବା
 ଗେଲେଆ—ଫି. ଭିତ୍ତିରୁ ବରଦାନ ପାଇବା
 ଗେଲେଜ୍—ଫି. ଆସ୍ତୁଡ଼ି ବାହାର କରିବା, ହାତରେ ଖୋଲିବା
 ଗେଲେବିଲ୍—ବ. ନୂଆ ଫସଲ, ଫି. ନୂଆ ଫସଲ ହେବା,
 ଧାନ ଫଳିବା ଓ ପାତବା
 ଗେଲ୍‌ହା—ବଂ. ଗେହୁଁ, ଅତିରିକ୍ତ ସେହୁ
 ଗେଡ଼ିଲ୍ ଗାସେରୁ—ଫି. ବଂ. ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚକରାଲା, ବଦଖର୍ଚ୍ଚ
 ଫି. ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପଡ଼ିବା
 ଗେଡ଼ିଲ୍ ଗେଡ଼ିଲ୍, ଗିଡ଼ିଲ୍ ଗିଡ଼ିଲ୍—ଫି. ବଂ.
 ଏଣେ ତେଣେ, ଅତୁଆ ଧରଣର
 ଗେସ୍—ବ. ଗେସ୍ (ଇଂ) gas
 ଗେସ୍‌ଟାହା—ବଂ. ଗଛଆ, ଖରପ
 ଗେସ୍‌ର — ଫି. ଘସିହେବା
 ଗେସେଲ୍ ଗେସେଲ୍—ଫି. ଭିଡ଼ ହେବା, ଚୁଣିଯିବା
 ଗେସେରୁ ଗେସେରୁ—ଫି. ବଂ. ଶୀଘ୍ରତା ସୁଦ୍ଧା
 ଗେସେରୁ ମେନ୍‌ତେ—ଫି. ବଂ. ହୋଧାନ୍ତ ହୋଇ
 ଘ
 ଘଘ—ଅ. (ଶବ୍ଦ ବିଶେଷ) ଘୋଘୋ, ଘୁରୁଘୁରୁ
 ଘଟ—ବ. ଘଟ
 ଘଟକଦାରୁ—ବଂ. ଘଟକଦାର, ଆଗୁଆ ବୁଝାଶୁଝା କରିବା ବାଳ
 ଘଟକାଓ—ଫି. ଦୌଡ଼ାଇ ନେବା, ଗୋଡ଼ାଇବା
 ଘଟନ୍—ଫି. ବଂ. ଘଟନ, ଫି. ଘଟଣା ଘଟିବା
 ଘଟାଓ—ଫି. ଘଟାଇବା, ଘଟଣା ଘଟିବା
 ଘଡ଼ଘଡ଼—ଅ. ଘଡ଼ ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ, ଉ : ସାଗାଲ୍ ଘଡ଼ ଘଡ଼କ ଅର୍ଥ
 ଇଦ କେଦ୍‌ଆ - ଶରତ ଘଡ଼ ଘଡ଼ କରି ଘୋସାରି ନେଇ ଗଲେ
 ଘଡ଼ଘଡ଼ି—ଫି. ବଂ. ମେଘ ଗର୍ଜନ
 ଘଡ଼ରୁ—ଫି. ବଂ. ଘର ଘର (ଶବ୍ଦ)
 ଘଡ଼ା—ବ. କାଠ ଘୋଡ଼ା ବନ୍ଧୁକର ଘୋଡ଼ା

ଦୈତ୍ୟେ—କି. ଏକ କଞ୍ଚିଆ (ସୁଲୁବା) ଏକ ପାଖିଆ ହେବା
 ଦୈତ୍ୟ—କି. କାନ୍ଧରେ ବସାଇବା, କାନ୍ଧେଇବା
 ଦଣ୍ଡା—ବି. ଦଣ୍ଡା, ତେଲ ଫେଡ଼ା ଯନ୍ତ୍ର
 ଦନଦନ୍—ବି. ବାରମ୍ବାର, ଦନଦନ
 ଦରୁ—ବି. ଦହ
 ଦରୁକରନା—ବି. ଦର ସମ୍ପତ୍ତି, କି. ଦର ସମ୍ଭାଳିବା, ଦର ସମ୍ପତ୍ତି
 କରବା, କି. ବି. ଦର ସମ୍ପତ୍ତି କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଦରୁଗୁଣ୍ଡି—ବି. ପରିବାର ସମୂହ
 ଦରୁଚୁଟିଆ—ବି. ଦର ଚଟିଆ, ଦରପତା
 ଦରୁ ଦୁପିଆ—ବି. ଦରପତା (ଦର ଗୁଣ୍ଡି ଯାହାର ଅନ୍ୟତ୍ର
 ଯିବାକୁ ଯେ ଅମଙ୍ଗ ଥାଏ)
 ଦରୁ—ବି. ଭଜା ମାଟି, ପାଣିଲଗା କ୍ଷେତ୍ର
 ଦରୁପ୍ତ—କି. ଜମି ପାଣିଦ୍ୱାରା ଧୋଇ ଖାଲ ହେବା
 ଦରୁପ୍ତ—କି. ଧୋଇ ଖୋଳିଦେବା, ହୁଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ଖାଲ
 ହୋଇଯିବା
 ଦଲ୍‌ଟାଣ୍ଡ—କି. ଓଲଟି ପଡ଼ିବା
 ଦତେ—ବି. ତେଲ, ଏକ କଞ୍ଚିଆ ତିଳିବା
 ଦତେଲେ—କି. ବି. ଏକ କଞ୍ଚିଆ ତିଳିବା
 ଦଜଲ୍‌ ଦଜଲ୍—କି. ବି. ତିଳିବା ପ୍ରିତି, ତେଡ଼ା ଅବସ୍ଥା
 ଦହରେଇ ଜିଲ୍—ବି. ଗ୍ରେଟ ଆକାରର ହରିଣ
 ଦହାଣ୍ଡ—କି. ଦହଣା ଦହିଯିବା
 ଦହାଣ୍ଡ—କି. ଦହିବା, ଦହାଇବା
 ଦନ୍‌ଦନ୍—କି. ବି. ଦନଦନ, ବାରମ୍ବାର
 ଦନ୍‌ଟା—ବି. ଦଣ୍ଡା
 ଦଡ଼ି—ବି. ଦଡ଼ି (watch)
 ଦା.ଇ—ବି. ଦା.ଇ (breach)
 ଦା.ଉଲ୍—ବି. ଦା.ଉଲ୍, କାମୁଡ଼ାଖିଆ, ଆଦାତପ୍ରାପ୍ତ
 ଦାଣ୍ଡ—ବି. ଦା
 ଦାଦ୍—ବି. ଜଳପ୍ରପାତ, କି. ଜଳପ୍ରପାତ ହେବା
 ଦାଗର—ବି. ଗରୁ, ଗରୁର

ଦାଦାଲ୍—ବି. ହୁସିଆର, ଖୁବୁରୁ କାଲ
 ଦାଂଗୁ—ବି. ବରଗୁଣ୍ଡି
 ଦାଂଗୁ ଦାଂଗୁ—କି. ବି. ବି. ହଟଗୋଲ କରି
 ଦାଂଗୁ—ବି. ଗ୍ରେଟ ବରଗୁଣ୍ଡି
 ଦାଂଦୁ—କି. ବି. ନାକ ବାଟେ କହୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କି. ଦାଂଗୁ କରିବା, ଦାଂଗୁ ହେବା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହୁବା
 ଦାଂଗୁପୁଣ୍ଡ—କି. ଦୋହାରିବା, କି. ବି. ଦୋହାରି ଦୋହାରି
 ଦାଂଗୁ—କି. କୋରହେଇ ଟାଣିବା
 ଦାଂଗୁ — ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବି. ହଠାତ୍, କୋରରେ
 ଦାଂଗୁପୁଣ୍ଡ—କି. ବି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ, କି. ଉଡ଼ାଇବା
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. ବି. ତିଳିହୋଇ ତଳକୁ ଯିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଉ : ଦାଂଗୁଜଳ ପାରିକମ୍ - ତିଳି ଖଟ
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. ବି. ତିଳି ତିଳି
 ଦାଂଗୁଜଳ—ବି. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ପିନ୍ଧା, କନ୍ଥ ଏକ କଞ୍ଚିଆ ହେବା
 ଦାଂଗୁଜଳ—ବି. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ, କି. ଭାଡ଼ିଆ ଅବସ୍ଥା
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. କନ୍ଥ ଅଲଗା ହେବା, ଅଲଗାରେ ଚାଲିଯିବା
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. ବି. ଅଲଗା ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଅଲଗାରେ
 ପଳାୟନ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. ବି. ଏକ କଞ୍ଚି ହୋଇ ପାଦ ଚାଲନ
 କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ତିଳିତିଳି କନ୍ଥ ପିନ୍ଧି ଗଢ଼ିକରିବା
 ଉ : ଦାଂଗୁଜଳ ଦାଂଗୁଜଳ ଗାଲମ୍ ଅକାଦ୍‌ଆ - ତିଳି ତିଳି
 ଚାଲିଛି
 ଦାଂଗୁଜଳ—କି. ଖସିଯିବା, କି. ବି. ପାଖେଇ ଖସିବା
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଦାଂଗୁ—ବି. ଫାନ୍, ଫାନ୍, କୌଶଳ (trick)
 ଦାଂଗୁ ପାଟା—କି. ବି. ଛନ୍ଦିହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କି. (ଗୋଡ଼) ଛନ୍ଦି ହୋଇଥିବା
 ଦାଂଗୁ—ବି. ଦାଂଗୁ, ଗୁଠ
 ଦାଂଗୁକାର, ଦାଂଗୁକର—ବି. ପଥରୁଆ, ଖୁଣ୍ଟମୟ, ଅସମଜ
 ଦାଂଗୁ ଦାଂଗୁ—ବି. ଗୋଲଗାଲ, ମୋଟାସୋଟା
 ଦାଂଗୁ ଦାଂଗୁ—ବି. ଅଲ୍‌ ସୁଲ୍

ଦାହୁଡ଼ା—କି. ଧରିନେବା
 ଦାହୁଡ଼ା-ଦାହୁଡ଼ା—କି. ବଂ. ଅଣାୟୀ, ଲେଉଟ ରଖି, ପରସ୍ପର
 ଧରାଧରି ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦାହବେକ—କି. ଦାହ ମାଲିକ
 ଦାହବାଟା—କି. ଜୋରରେ ଧରି କରି ଦାବିବା, ପାଟିପୁଣି
 କରି କମ୍ପାଇ ଦେବା
 ଦାହଦୁହ—କି. ବଂ. ଟାଣୁଣ
 ଦାହଦୁରା—କି. ପାଣିକୁ ଗୋଲାଇ ଦେବା
 ଦାହଦା.ଭା—କି. ଏକ ଆସାର ନାମ ସାହାକୁ ଗୁରୁମାନେ ପୂଜା
 କରନ୍ତି
 ଦାହ ପାହାଡ଼—କି. ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ଦେବତାଙ୍କ ନାମ
 ଦାହାଦା.ଟି—କି. ଦଣ୍ଡା ଚକଟା କରିବା
 ଦାହାର ଦୁହରୁ—କି. ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା, ଭଜା ନିଶ୍ଚୁ
 ଦାହାର ଦୁହରୁ—କି. ଛୋଟ ଛୋଟ (ପିଲ), ସାନ ସାନ (ଖଣ୍ଡ)
 ଦାହାଲ୍ ସାହୁ—କି. ବଂ. ସୁଲ୍ଲ ଭେଜନ
 ଦା.ଟି—କି. ଗିରି ସକଟ, ବିପଦ, ସକଟ ସମୟ, ବଂ. ମାଛ
 ଖଲିରେ ଧରିବା ପାଇଁ ତିଆରି ଦାହ
 ଦା.ଟିୟା—କି. ଦାହକୁ ଯେ ଜଗେ
 ଦାହିୟାଲି—ବଂ. ଦାହ ନିକଟସ୍ଥ
 ଦାହେବାଟେ—କି. ବଂ. ବାଟରେ ଦାହରେ, ସବୁ ସ୍ଥଳରେ,
 ସବୁଠି
 ଦାହଲ୍—କି. ଖାଲ, ଗାଡ଼
 ଦାହଲ୍ ମାହଲ୍—ବଂ, କି. ବଂ. ଛୋଟବଡ଼ ଗାଡ଼/ଖାଲ
 ଦା.ହ—କି. ପୁ ଅବସର
 ଦା.ହଅ—କି. ପୁ ଅବସର ମିଳିବା
 ଦା.ହ ଦା.ହା—କି. ଚାନ୍ଦନା ଦେବା, ଡରାଇ ଅସୁଲିବା
 ଦା.ହା—ବଂ. ଧାଡ଼ର ଶେଷାଂଶ, କି. ଧାଡ଼ର ଶେଷାଂଶରେ
 ରହୁବା
 ଦାହୁ—କି. ଝାଡୁ କରିବା
 ଦା.ହା—ବଂ. ଅଭ୍ୟନ୍ତର, ଅତି ଗଭୀର
 ଦା.ହା—ବଂ. ଭିତର, ଗଭୀର

ଦାହା—କି. ଦଣ୍ଡା, କି. ଦାଣ୍ଡିବା (ବାଡ଼, ଚକଟି, ହାତ,
 ଗୋଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦାଣ୍ଡିବା)
 ଦାହା ଦା.ହା—କି. ବଂ. ଦଣ୍ଡାଦଣ୍ଡି, ଗୋଲାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦାହା ବା.ଲି—କି. ସାନ୍ତାଳ ଦ୍ଵାରା ନାମିତ ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମ
 ଦା.ହା—କି. ଦଣ୍ଡି
 ଦା.ହ—କି. ତେଲପେଡ଼ା ଦଣ୍ଡା
 ଦାହେ—ବଂ. ସଦାବେଳେ
 ଦାହେ ଦାହେ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର, ଅରକୁ ଅର, ନାଗାଡ଼
 ଦାହୁରାକା—କି. ବଂ. କଟିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ସଞ୍ଚୟ କରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦାହାଦାମି—ବଂ. ଅଧିକ ଗରମ, କି. ଝାଲ ବୋହୁବା,
 ଗରମ ଲାଗିବା
 ଦାହା—ବଂ. ବ୍ୟସ୍ତତା, କି. ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁବା,
 କି. ବଂ. କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତ
 ଦାହା—କି. ଜ୍ଞାନ ହେବା, ପରିଚିତ ହେବା
 କି. ବଂ. ନିପୁଣତାପ୍ରାପ୍ତ, ପରିଶ୍ରମ କରି ଆୟତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦାହା—କି. ପରିଶ୍ରମ, କି. ପରିଶ୍ରମ କରିବା
 କି. ବଂ. ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ଆୟତରେ ରଖିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦାହୁ ଦାହୁ—କି. ଦାଣ୍ଡିବା, ଯୋରରେ ବକାବକ କରିବା
 ଦାହୁ.ହା.ହା—କି. ଦରକରଣା କରିବା ପଦ୍ଧତି,
 ବୈବାହିକ ଜୀବନ ବିତାଇବା ପୁଣି
 ଦା.ହା ନାହା—କି. ଦର କୁଆଁରୀ
 ଦାହା—କି. ପରିବାର
 ଦାହା—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦରିଆ ପତଙ୍ଗ
 ଦାହା—କି. ଦରଦାର, ପରିବାର
 ଦା.ହା(କି)—କି. ଦରଣୀ, ଦରର ମାଲିକଆଣୀ, ଦରର ସ୍ତ୍ରୀ
 ଦାହା, ଦାହା—କି. ବନ୍ଧ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର, ଟାଣ ଜିନିଷକୁ ବନ୍ଧ
 କରିବା ଫଳକ
 ଦା.ହା—କି. ଶିଖ (ଡି) (ladder)

ବା.ରୁଲି—ବ. ବୋବାଲ (ସବାଲ) ଦଉଡ଼ି ପାଗ କରିବା ସହ
 ବାର୍‌ବାର୍‌ବାର୍‌—କି. ପଡ଼ର ପଡ଼ର ଶବ୍ଦ ସହ (ବୋସାର ନେବା)

ବାରଜୁଡ଼ା—ବ. ଘର ତୋଳିବାର ସ୍ଥାନ

ବାଗନା—ବ. ଘର ମାଲିକ, ଘର ସମ୍ପର୍କ

ବାଗହାରୁ—କି. ବଂ. ସମୁଦାୟ ଘରରେ, ସମୁଦାୟ ଗ୍ରାମରେ

ବାରଜୁକ୍—ବ. ପରିବାର

ବାରଜୁକିୟା—ବ. ଘର ମାଲିକ

ବା.ଲ୍‌ବା.ଲ—କି. ବଂ. ଜନ୍ମଜନ୍ମ, ଅନବରତ (କହୁବା)

ବାଲ୍‌ବା.ଲାଓ—କି. ବଂ. ଅନର୍ଗଳ

ବାଲଡ଼ି—ବ. ଘରଚଟିଆ

ବା.ଲିକ୍—ବ. ବିଲମ୍ବ, କି. ଡେଇଁ କରିବା, ବିଲମ୍ବ କରିବା
 କି. ବଂ. ଡେରିକରି

ବାଲିକ୍‌ଆ—ବ. ବିଲମ୍ବ ହେବା

ବା.ଲିକ୍—ବ. ଅନେକ ସମୟ ଧରି

ବା.ଲି—ବ. ପଡ଼ି ସମୟ

ବା.ଲିବାଡ଼ି—କି. ବଂ. ଥରକୁ ଥର

ବାଲି(ଡ଼ି)ଓ଼ିଓ଼ିଓ଼ି—ବ. ବେଳ ପଛରେ ହେବା ବା'

ବାଲ୍ ବାଲ୍—ବଂ. କୁରୁପ, ଖରାପ (ବା)

ବାଲ୍ ବାଲ୍—କି. ପଡ଼ିବା (ବା), ସଢ଼ିବା (ବା),
 କୁରୁପ ହୁଣିବା (ବା)

ବାଲ୍ ବାଲିଓ଼ି—କି. ପଡ଼ି ସଢ଼ିବା, ଖରାପ ହେବା

ବାଲ୍‌ଗୁଲ୍—କି. ବଂ. ଅତିରିକ୍ତ ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍

ବାଲ୍—କି. ବଂ. ସହଜରେ, ମିଶିକରି

ବାଅଁ ବାଅଁ—କି. ଦାଉଁ ଦାଉଁ କରିବା, ଦୁଁ ଦୁଁ କରିବା

ବାଓ କୁଗାଉ—କି. ବା' ବଞ୍ଚାଇବା

ବାବ୍‌ବ୍‌—କି. ଦାବୁରିବା, ଡରିଯିବା, ହଠାତ୍‌ହେଇଯିବା

ବାବାର୍—ବ. ଘେର, ଚଉହୁଡ଼, କି. ଚାରିକାନ୍ଥ ଥିବା,

ଠେକୁଆକୁ ଜାଲରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ତାଲ ପକ୍ଷରେ ଘେର
 କରି ଜାଲକୁ ଡାକି ଦେବା

ବାସ୍, ବାସ—ବ. ବାସ

ବାସ—କି. ବାସ ହେବା

ବାସ୍‌କାଓ—କି. ଆଡେଇ ଦେବା, ଖସାଇ ଦେବା

ବାସ୍‌ବ୍‌—କି. ଜୋରରେ ରଗଡ଼ିବା

ବାସ୍‌ବାସାଓ—କି. ବଂ. ଘସ୍ ଘସ୍, ରଗଡ଼ି

ବାସ୍‌ସୁ—କି. ଧୀରେ ଅଥଚ ଚଞ୍ଚଳ କରି ପଶିବା

କି. ବଂ. ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପଶିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାସ୍‌ମାନ୍‌କାଓ—କି. ଦରମାସ କରିବା, ଅଧାମାଡ଼ି ମକଡ଼
 ଦେବା

ବାସା ବାସି—କି. ଘଷାଘଷି କରିବା, ଘଷିବା

ବାସା ମାନ୍‌କା—କି. ଦରମାସ କରିବା, ମାଡ଼ି ମକଡ଼ ଦେବା

ବାସାରୁ ପୁସୁର୍—କି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ହୋଇ ଘସର

ଘସର ହୋଇ ବୁଲିବା, ଏକୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇ ଘରେ ବୁଲିବା

ବାସାରୁ ପୁସା.ରୁ—ବଂ. ଅସଜଡ଼ା ଲୁଗାପଟା, ଲୁଗାପଟା ବିଛୁଡ଼ି

ହୋଇ (ରହୁଥିବା), କି. ବଂ. ଅସାବଧାନ ବଣ୍ଟା ଲୁଗା ପିନ୍ଧା

ବାସାଓ, ଗାସାଓ—କି. ମାଳକରି ସଫା କରିବା

ବାସାଓ—କି. ବଂ. ମାଳ ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାସି—ବ. ବାସି କାନ୍ଥ ବିଶେଷ

ବା.ସୁର୍ ବାସୁର୍—କି. ବଂ. ଶୁଖି ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାସୁରା—କି. ଶୁଖି ହେବା

ବାସେ ପାତେ—ବ. ଶାଗ ଶବ୍ଦ

ବିଟ୍ ବିଟାଓ—କି. ବଂ. (ଛୋଟ ପିଲର) ଶାଘି ବୋଡ଼ିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିଟ୍ ବିଟ୍—କି. ବଂ. ଦୁଡ଼ିଆସହ (ବୁଲିବା)

ବିରୁ ବିରୁ—କି. ବଂ. ଚକ ପରି (ବୁଲିବା ବା ଘୁରିବା)

କି. ଛପୁଡ଼ାସହ ଘୁରିବା

ବିରୁନା—ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣ

ବିରୁକ—ବ. ଚମେଇ ନେଇଲ

ବିରୁଆ—କି. ବୁଲିବା, (ବାଡ଼ି ବୁଲିବା, ଖଣ୍ଡା ବୁଲିବା,
 ଝାଡ଼ି ବୁଲିବା)

ଦିଶୁଆ. ଦିଶୁଆ—କି. ବୁଲଇବା ପୁଣି ବୁଲଇ ଆଣିବା
କି. ବଂ. ପୁର ପୁର ବୁଲଇବା

ଦିଶୁଆଆରୁ—କି. ଗୁଣପାଖକୁ ବୁଲଇବା

ଦିକୁଆଁ—କି. ଦିକୁଆଁ ଗଛ (ଔଷଧରେ ଲଗେ)

ଦିନଦିନ—ବଂ. ଦିନ ଦିନ

ଦିନ—କି. ପୃଷ୍ଠା

ଦିହାଡ଼ ଗାଁହାଡ଼—କି. ଅସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁବା

କି. ବଂ. ଆଲସ୍ୟ ଭାବେ, ଧୀରେ ସୁସ୍ଥ

ଦୁଗୁରୁ ଘାଡ଼ି—କି. ଏକପ୍ରକାର ଘା, ଦେହର ସବୁଠାରେ ଘା
ହେବା

ଦୁଗୁରୁ—କି. କଳା ଗୋବର ପୋକ

ଦୁଂଗା—ବଂ. ମୂକ, ଗୁଜା

ଦୁଂଦୁରୁ—କି. ଦୁଂଦୁରୁ

ଦୁଂରୁ—କି. ଦୁଂରୁ ଦେବା, ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା

ଦୁଂରୁଦୁଂ—ବଂ. ସମସ୍ତ ଅଦଳ ବଦଳ

କି. ଦୁଂରୁ ଦୁଂରୁ କରିବା, ଉଠା ପକା କରିବା

ଦୁଂରୁ. ଦୁଂରୁ—କି. କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ଜୋର ଦେବା, ବା
ବହୁ ପ୍ରକାରେ ବୁଝାଇବା

ଦୁଂରୁ. ଦୁଂରୁ—କି. ବଂ. —ବାରମ୍ବାର, ଲଗାତାର

ଦୁଂହୁ(ଠ)—ବଂ. ମଧ୍ୟମ ଧରଣର

ଦୁଂହୁ ଦୁଂହୁ—କି. ବଂ. ଗୁଲିବାରେ ନଡ଼କଡ଼ ହୋଇ
କି. ନଡ଼କଡ଼ ହୋଇ ଗୁଲିବା

ଦୁଂହୁ ଦୁଂହୁ—ବଂ. ଗେଡ଼ା ଓ ମୋଟା, ଗୋଲ ଗାଲିଆ

ଦୁଂହୁ—କି. ଗୋଟି ପଥର

ଦୁଂହୁ—କି. ତାଲିପଣା ବାଡ଼ି

ଦୁଂହୁ—କି. ପଣ୍ଡିକା

ଦୁଂହୁ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ଜମି, ପଥୁଣିଆ ଜମି, ନଦୀକୂଳ ସ୍ଥାନ

ଦୁଂହୁକୁଦୁ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ନଳ ଭୂମି

ଦୁଂହୁ—କି. ଦୁଂହୁ ପୋକ, କାଠ କାଟିବା ପୋକ

ଦୁଂହୁ—କି. (ଦଉଡ଼ି, ସୁତା) ମୋଡ଼ିହୋଇ ଯିବା

ଦୁଂହୁଗୋସ୍(ଇ)—ଲଞ୍ଜରେ ଚଅଁର ଗୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିବା
ଗାଈ

ଦୁଂହୁ—କି. ଧନୁର ଦଉଡ଼ି, କି. ବଳଦକୁ କୁଆଳିରେ ଅଭ୍ୟାସ
କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁଂହୁଆ -- —କି. ଧନୁର ଜ୍ୟ ର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦଉଡ଼ିର
ଗୋଲକାର ମୁଦ, ଯାହାକି ଧନୁ ଦୁଇ ପାଖ ଖାବେଲିରେ
ଲଗାଯାଏ

ଦୁଂହୁ—କି. ସଂସାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁଂହୁଆ—କି. ଘରରେ ଶେଣୀ ଲଗାଯାଇଥିବା, କାଠକୁ ପେଲି
ରଖିଥିବା କାଠ, ପେଲି

ଦୁଂହୁ. ଦୁଂହୁ—କି. ବଂ. ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ, ବ୍ୟସ୍ତ କରିବା

ଦୁଂହୁ. —କି. ଦୁଂହୁ (ବାଜା ବିଶେଷ)

ଦୁଂହୁ—ଅ. ଦୁଂହୁ (ଆଦେଶାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ)

ଦୁଂହୁ—କି. ଦୁଂହୁଇବା (ଦଉଡ଼ି ମୁଣ୍ଡରେ କିଛି ବାନ୍ଧି
ବୁଲଇବା)

ଦୁଂହୁ. ଦୁଂହୁ—କି. ବୁଲଇ ବୁଲଇ ହଇସା କରିବା

ଦୁଂହୁ. ଦେଘ—କି. ବଂ. ଦୁଂହୁ ପେସ

ଦୁଂହୁ. ଦୁଂହୁ—କି. ବଂ. ଏକପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ ଏକ (ବାହାରି ଆସିବା)

ଦୁଂହୁ—କି. ଭଡ଼ି, ଗହଳି

ଦୁଂହୁ. —କି. (ଅଣ୍ଡା) ଘୋଲାଲବା, ନଷ୍ଟ ହେବା, ସଢ଼ିଯିବା

ଦୁଂହୁ—କି. ପିଟାପଡ଼ି, କାନ୍ଦୁ ପଡ଼ି

ଦୁଂହୁ—ଲଞ୍ଜ, କି. ଲଞ୍ଜ ଦେବା

ଦୁଂହୁ. ଖୁରୁ—ବଂ. ଲଞ୍ଜୁଆ

ଦୁଂହୁ. —କି. ଠେଙ୍ଗା ବା ବାଡ଼ିର ମୁଣ୍ଡରେ ଲୁପିଦେବା

ଦୁଂହୁ. ଆଲା -- —କି. ଗରସ ଶାଗ

ଦୁଂହୁ. —କି. ଘୋଷଣା, କି. ଘୋଷଣା କରିବା

ଦୁଂହୁ. ଆ -- —କି. ବଂ. ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା, ଘୋଷିତ

ଦୁଂହୁ. ଦୁଂହୁ—କି. ବଂ. କୁଣ୍ଡାଇ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁଂହୁ. —କି. ଘୋଷାରିବା

ପୁସ୍ତକ — ଫି. ପୋଷାରି ଏକ ପାଖକୁ କରି ଦେବା
 ଦେଖିବା — ବି. ମସ୍ତକସ୍ଥ ଭର୍ତ୍ତି, ଫି. ପାଣି ପ୍ରୋତରେ ଭର୍ତ୍ତି
 ଦୃଷ୍ଟି ହେବା
 ଦେଖିଦେଖି — ବି. ଚିତ୍ତପ୍ରାପ୍ତି, ଫି. ମୁହଁ ଛୁଆଡ଼ି ବୁଝି ଭାବେ
 କଥା କହିବା, ଗୁଣି କରି ଗାଳି ଦେବା
 ଦୈର୍ଘ୍ୟ (ଦୈର୍ଘ୍ୟ) — ବି. ଗଣ୍ଠିଲି, ପୁଟୁଲି
 ଦୈର୍ଘ୍ୟ ମୋଟ — ଫି. ବି. ପୁଟୁଲି ପୁଟୁଲି
 ଦୈର୍ଘ୍ୟ — ବି. ନାକ ଦେଇ କଥା କହିବା, ଫି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ
 ଦୈର୍ଘ୍ୟ — ବି. ନାକ ଦେଇ କହିବା ବାଲି ବା ବାଲି
 ଦୈର୍ଘ୍ୟଦୈର୍ଘ୍ୟ — ଫି. ବି. ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟ
 ଦେବେଦେବେ — ଫି. ବି. ଓଜନିଆ ବୋହୂ ବା ଜନପକ୍ଷକୁ
 ଦୋଷାରି ବା ପ୍ରତିପଦା, ବଳ ଦେଇ ଦୋଷାରି ନେବାର ପ୍ରତିପଦା
 ଦେବେଦେବେ — ଫି. ଦୋଷାରି ଦୋଷାରି ଟାଣିନେବା
 ଦେଲ୍ ମେଲ୍ — ଫି. କଥା କଟାକଟି ହେବା, କଥାର ମେଲ ନ
 ହେବା
 ଦେଲେ ବେଲେ — ଫି. ବି. ବହୁତ ଅଧିକା, ଅଳ୍ପ ଅବସ୍ଥା,
 ଅସ୍ଥିରରେ ରହୁଥିବା
 ଦେଲ୍ — ବି. ଦୁଇ ଅର୍ଥବୋଧକ (କଥା, ଗୀତ)
 ଫି. ବି. ଦୁଇଅର୍ଥ ବାହାର ହେବାର ପ୍ରତିପଦା
 ଦେନାଓ — ଫି. ଦେନା, ଗ୍ରହଣ କରିବା
 ଦେବୁଥ — ବି. ଦେଇ, ବାଡ଼ିବନ୍ଧ, ଭିତର ପାଖ
 ଦେବୁଦେବୁ — ଫି. ବି. ଦୁଇବା ପ୍ରତିପଦା
 ଦେବୁ — ବି. ଗୋଲେଇ
 ଦେବୁଓ — ଫି. ଦେଶବା
 ଦେବେଗେବେ — ଫି. ବି. ଦୋଷର, ଦୋଷର
 ଫି. ଦୋଷର ଦୋଷର କରି ଟାଣିନେବା
 ଦେବେ — ବି. ତେରନ୍ତୁ ଭାବେ, ତେଡ଼ା ଭାବେ
 ଦେବେତେ, ଦେବେତେ — ଫି. ବି. ତେରନ୍ତୁ ସ୍ଥିତି, ତେଡ଼ା ସ୍ଥିତି
 ଉ: ହୁକୁ ଦେବେତେ କାତେ ମେନା — ଆ — ହାଣ୍ଡି ତେଡ଼ା
 ବାଗରେ ଅଛି
 ଦେସ୍ — ବି. ଦେହପୁତ୍ର, ନିର୍ଲକ୍ଷ

ଚ

ଚଆ — ଫି. ଖଣ୍ଡିଆ ଭାବେ ଭାଙ୍ଗିଯିବା, ଖଣ୍ଡି ଯିବା,
 ଫାଲେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା, ଉ: ପୁଷାଲି ସାଧାବ୍ୟାଃ ଦ ଚଆ — ଏନା-
 ଗ୍ରେଟ କଲ୍ୟାଣ ଧରବାଟା (ମୁହଁ) ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।
 (୨) ଚଆ ଡାଟା ଚଆଗ ଲେନିଗାନ ନାଡ଼ି ଡାଟା ଅମନ ଆଆ-
 ଦୁଧ ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଗଲେ ନୂଆ ଦାନ୍ତ ଉଠିବ ।
 ଚଆଲ୍ — ବି. ବଦମାସ, ଚୁଆଡ଼ି
 ଚଆଟିଆ — ବି. ଉଷ୍ଣ, ଉତ୍ତର, ଉ: ନଆଁ ଚଆଟିଆ ଖେତରେ
 ହୁଡ଼ି ଗୁଲୁ ଗେୟା — ଏ ଉତ୍ତର ଜମିରେ ଧାନ ମରେ
 ଚଉଦ — ବି. ବି. ଚଉଦ (୧୪) ସଂଖ୍ୟାବାଚକ
 ଚଉଦିଶି — ବି. ବି. ଚଉଦିଶି (୩୪) ସଂଖ୍ୟାବାଚକ
 ଚଉଦେ — ବି. ବି. ଚଉଦେ (୫୪)
 ଚଉର — ବି. ଚଉର (ଚୁଲିଆ ଚଉର)
 ଚଉରାବେ — ବି. ବି. ଚଉରାବେ (୧୪)
 ଚଉରାସି — ବି. ବି. ଚଉରାସି (୮୪)
 ଚଉରାଶି — ବି. ବି. ଚଉରାଶି (୪୪)
 ଚଉଷଠି — ବି. ବି. ଚଉଷଠି (୭୪)
 ଚଉଷ୍ଠ — ବି. ଚଉଷ୍ଠ, ପରସୀମା
 ଚ — ଫି. ଚୁମ୍ବନ ଦେବା, ବି. ଚୁମ୍ବ
 ଉ: ଦୁଲ୍ଲଭେ ଚ — ଆଦେୟା - ତାକୁ ସ୍ନେହକରି ଚୁମ୍ବ ଦେଲ
 ଚକ — ବି. ଫୁଲ ଖଡ଼ି
 ଚକଥ — ବି. ଚକ
 ଚକର୍ — ଫି. ଗାଲରେ ଖୁମ୍ବା ମାରିବା, ଲୁଗା କାଟିବା ପ୍ରତିପଦା
 ଚକକା — ଫି. ପାଟି ଶୁଲେଇ ହେବା
 ଚକଟାଓ — ଫି. ଚକଟିବା, ଦଳିବା
 ଚକରୁଓ — ଫି. ଅଳପ ଅଳପ କରି କାଟିବା ପ୍ରତିପଦା
 ଚକରୁ ହାଦ୍ — ବି. ଖଦଖଦଡ଼ିଆ
 ଚକରୁହାଦ୍ ନାଣି — ବି. ଆମୁରୁଲ, ଏକ ପ୍ରକାର ଔଷଧ ଲତା
 ଚକଲା — ବି. ଚକଡ଼ା, ଚଉଡ଼ି
 ଚକା — ବି. ଖୋଲପା, ଚୋପା

ଚକା -- ବାକଲ -- ଫି. ବଂ. ଅଗ୍ରାବ୍ୟ (କଥା), ଏଣୁତେଣୁ
 ଦେଖାଇ (କହବା)
 ଚକଲୁଠି -- ଫି. ହାତରେ ଲୁଗାକୁ କାଟିବା, କୌଣସି ଜନପଦକୁ
 ପାଣିରେ ସଫା କରିବା
 ଚକଲ -- ବ. ବକଲା, ବକଲାର ଉପର ଅଂଶ, ହଲ୍ କା
 ଚକଲ -- ଫି. ଶଙ୍ଖାଳି ଯିବା, କୁହୁ ଧରବା/ହେବା
 ବଂ. ଲୁହା (କୁହୁ), ଉ : ନଆଁ ଲୁଗାକୁ ଚକଲ -- ଗେୟା -
 ଏ ଲୁଗାଟି କୁହୁଯାଏ
 ଚକାଠି -- ଫି. ଚଉଁସିବା, ଭୟଭୀତ ହେବା
 ଚକା -- ବ. ବକଲାର ଉପର ଶୁଷ୍କ ହଲ୍ କା
 ଚକଲେ -- ବଂ. କୁହୁତ, ଫି. ଶିକୁଳି ଯିବା
 ଚଖୁ -- ଫି. ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଶାଣ କରିବା
 ଚଖ -- ବଂ. ସୁଆଦିଆ, ଉ : ଚଖୁ, ରଜକାନା - ସୁଆଦିଆ
 (ସୁଦୃଢ଼ ମଧୁର) କଥା କହୁଛୁ
 ଚଖନା -- ଫି. କଳିଆ କରିବା, ରୁଗୁଲ କରିବା
 ଚଗଲ -- ବଂ. ଚଗଲ, ଦୁଷ୍ଟ, ମିଛୁଆ
 ଚଗଲ ବଗଲ -- ଫି. ବଂ. ଦୁଷ୍ଟାମି, ମିଛ
 ଚଗା -- ଫି. ଲଟକ ରହୁବା, ଗଛ ତାଳରେ ବସି ରହୁବା
 ଉ : ଟୁଟି ଥାଉ ତିଖୁ ତା.ରୁରେ ଚଗା ଆକାନା - ମୋର ମୁଣ୍ଡି
 ଶରଟି ତାଳରେ ଲଟକ ରହୁଛୁ
 ଚସେ -- ଫି. ଚଢ଼ିକରି ବସିଥିବା, ଉପର ସ୍ଥାନରେ/ଗହଳରେ
 ବସି ରହୁବା, ଉ : ଦାରେରେ ଚସେ ଆକାନା - ଗଛ ଉପରେ
 ବସି ରହୁଛୁ ବା ଗଛରେ ଚଢ଼ି ରହୁଛୁ
 ଚଂଗା -- ବ. ଚୁଙ୍ଗା, ଜଳ ପାଇସ୍, ଉ : ସୁଗୁମ୍ ଦ ଚଂଗାତେକ
 ଦୁଲ୍ ଆ - ଚୁଙ୍ଗା ଦ୍ଵାରା ତେଲ ଡାଳନ୍ତି
 ଚଂଚଂ -- ଫି. କୁକୁର ପରି ପିରୁମାଡ଼ି ବସିଥିବା
 ଫି. ବଂ. ଅସ୍ଥିର, ଚଞ୍ଚାଚଞ୍ଚିଆ ଭବ
 ଉ : ମା ଅନା ପିନ୍ତାରେ ଚଂଚଂ କ -- ମେ - ହୁଁ, ସେ ପିଣ୍ଡାରେ
 ପିରୁମାଡ଼ି (କୁକୁରଙ୍କ ପରି) ବସିଆ
 ଚଂଚଲ (ଚଞ୍ଚଲ) -- ବଂ. ଚଞ୍ଚଲ, ଉଛନ୍ନ
 ଉ : ଓଳା -- ତେ ସେନଃ ମନତାୟ୍ ଚଞ୍ଚଲ ଏନ୍ ତାୟା -
 ପରକୁ ଯିବାକୁ ତାହାର ମନ ଉଛନ୍ନ ହୋଇଛି

ଚହ -- ଫି. ଶୀଘ୍ର, ବ. ଉପର, ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ, ଶୀର୍ଷ
 ଚଟକା -- ବଂ. ଚେପଟା, ଭଙ୍ଗୁର
 ଚଟକାରୁ -- ଫି. ବଂ. ଫୁଣି, ଚତୁପର ସହ
 ଉ : ଉଦ୍ଧବ ଆ.ଡ଼ି ଚଟକାରୁ ହଲ କାନାୟ - ସେ ବହୁତ ଫୁଣି
 ଲୋକ ଅଟେ । (୧) ଉଦ୍ଧୟା କାମି ଚଟକାରଗେୟା - ସେ ଫୁଣି
 ସହକାରେ କାମ କରେ
 ଚଟା -- ଚଟାବୁ -- ଫି. ଚଟକିବା, ଫଳର ଖୋଲିପା ଛଡ଼ାଇବା
 ଜଳ ଚଟା -- ବ. ମେ - ତେଲୁଲି ଛଡ଼ାଅ
 ଚଟାହା -- ବଂ. ଭୁତାହା (ପ୍ରେତ ଅର୍ଥାନ) ଉ : ନିଆ ଗା.ଡ଼ୟା
 ଚଟାହା ଗେୟା -- ଏହି ପୋଖରୀ ଭୁତାହା ଅଟେ
 ଚଟ୍ଟା -- ବଂ. ସାଧାରଣ, ସ୍ଵାଭାବିକ
 ଉ : ଚଟେୟା ଛେଲ -- ହଲ୍ ଗେକ ଅକଲ୍ ଆନା --
 ସାଧାରଣ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଆ'ନ୍ତି
 ଚଟି -- ବ. ଚପଲ
 ଚଟାରୁ -- ବ. ଉପରଂଶ
 ଚଟ୍ଟାବୁ -- ବ. ଜଣ୍ଡି ଶୀର୍ଣ୍ଣ ସାମ୍ୟାୟ, ଦୁଷ୍ଟଳ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଚଟୁ -- ବ. ଚଟୁ, ଚଢ଼ି
 ଚଟରୁ -- ଫି. (ଦେବା ଦେବୀ ନାମରେ) ପାଣି ଅଲ୍ଲ ଅଲ୍ଲ କରି
 ଡାଳିବା
 ଚଡ଼ଗା -- ବ. ଗଡ଼ିଶା ମାଛ
 ଚଡ଼ଗଲ -- ବ. ଗଡ଼ିଶା ଜାଗାୟ ଏକ ମାଛର ନାମ
 ଚନ୍ଦ୍ରକା (ଚନ୍ଦ୍ରକା) -- ବ. ଚନ୍ଦ୍ରହସରେ ଖୁଣ୍ଟ ପୋତି ଦିଆଯାଏ,
 ଏହି ଖୁଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ 'ଚନ୍ଦ୍ରକା' କହନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଥଳରେ
 କେହି ଗୋ ମହୁଣାଦି ଚରନ୍ତି ନାହିଁ
 ଚଡ଼ହା -- ବ. ଚଡ଼ା, ଉଚ୍ଚ ଦର ହେବା
 ଚଡ଼ା -- ବ. ଦ୍ଵୀପ, ଗୁରୁ ପାଖରେ ପାଣି ରହୁ ଥିବା ଛୋଟ
 ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ
 ଚଡ଼ାଉ -- ଫି. ଚଡ଼ାଉ କରିବା, ଆକ୍ରମଣ କରିବା
 ଚଡ଼ାଉ -- ଫି. ଚଡ଼ାଇ ଦେବା, ପୁରାଇ ଦେବା
 ଉ : ଉଦ୍ଧ ବାସ୍ ଗାଡ଼ିରେ ଚଡ଼ାଉ ଅଟକା ଦେୟାୟ୍ --
 ସେ ଚାହାକୁ ବସ୍ରେ ଚଡ଼ାଇ ଦେଇ ଆସିଲ
 ଚଣା -- ବ. ଚଣା (ତାଲି ଜାଗାୟ ବସନ୍ତ)

ଚଢ଼େ—ବି. ସାନ୍ତାଳ ଜାତିର ଏକ ଗୋହର ନାମ
 ଚଅଣ—ବିଂ. ଅକମ୍ପା, ନିକମା, ଅଲେଖା ଜନିଷ
 ଚନ୍ଦା—କ୍ରି. ରେଷେଇ ବସାଇବା, ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଉପରେ
 ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ରଖିବା
 ଚନ୍ଦାପରେ—ବିଂ. ଏକ ପାତ୍ର ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର
 ରଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଚନ୍ଦାବୁରୁ—କ୍ରି. ପାତ୍ରର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡି ତଳ ବିଂ. ଭର୍ତ୍ତିକର
 ଚନ୍ଦନ—ବି. ଚନ୍ଦନ
 ଚନ୍ଦନ ପୁରୁମ୍—ବି. ଚନ୍ଦନ ତେଲ, ଅତର
 ଚନ୍ଦନ ବଡ଼ା—ବୋଡ଼ାସାପ, ଅଳଗର ସାପ
 ଚପ୍—ବି. ଚପ୍, ଝାଞ୍ଜ ଜନିଷ (ଆଳୁଚପ୍)
 ଚପ—(କ)—କ୍ରି. ଚୁଷିବା
 ଚପା—ବିଂ. ଚୋପା, ଖାଲି, ବିନା ଫଳ ଥିବା ମଞ୍ଜି
 ଚପାଓ—କ୍ରି. ଗୁପିଦେବା
 ଚପ୍‌ସ୍—ବି. ଚପ୍‌ସ୍‌ସା, ପିଆଦା
 ଚପେୟା—ବିଂ. ଶରର ନିମ୍ନ ଭାଗ ଶୁଖିଯାଇ ଚେମ୍‌ଟା ହେବାର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଚବ୍‌ସ୍‌ଓ—କ୍ରି. ଡୁବାଇବା
 ଉଃ ଇଂଆ -- ଲୁଗୁଲି ହିଁ ସାବନବା -- ରେ ଚବ୍‌ସ୍‌ଓ ମେ ଗୁଗିତେ
 ମାଲଲ ଆକାନା - ମୋର ଲୁଗା ସାବୁନ ପାଣିରେ ଗୁଡ଼ାଇ
 (ଡୁବାଇ) ଦେବ ତାହା ଦେହେ ମଇଲା ହୋଇଛି
 ଚମ୍ ଚମ୍‌ବାଓ—କ୍ରି. ବିଂ. ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତିହୋଇ (ଥିବା)
 ଉଃ ଟୁକୁଜ୍ ଜମ୍ ଚମ୍‌ବାଓ ଆକାନା-ହାଣ୍ଡି ଉପର ମୁଣ୍ଡି ତଳ
 ଭର୍ତ୍ତି ରହିଅଛି
 ଚମକ—କ୍ରି. ଡରିବା, ବିଂ. ଡର, ଚମକ
 ଉଃ ଉନିୟା ରଲ୍ ଆଞ୍ଜମ୍‌ତେ ଚମକ୍ ବଲ୍ ଆଦିଆ—ତା କଥା
 ଶୁଣିକରି ମୋତେ ଡର ଲାଗୁଛି

ଚମ୍‌କାଓ—କ୍ରି. ଡରିଯିବା, ଚମକବା
 ଚମ୍‌କରକ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଖଟାଲିଆ
 ଚମ୍‌ମେ—ବି. ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରୋଗ ବିଶେଷ
 ଚୟୁକ୍—ବିଂ. ଚମ ଶୁଖିଯିବା ଓ ଶିଳ୍ପିତ୍ୱବା
 ଉଃ ହାଲାନୁ ଲେନ୍‌ଗାନ ଜହା ଜୟକଦ୍ ଅକ ଆ-ଗୁଡ଼ା ହୋଇ
 ରଲେ ଗାଲ ଶୁଖି ପଶିଯାଏ

ଚୟା—ବିଂ. ପତଳା, ଶୀର୍ଣ୍ଣ
 ଉଃ ରହଲ୍ ଚୟା ଆକାନାୟ-ସେ ଶୁଣିକରି ପତଳା ହୋଇ
 ଯାଇଛି

ଚୟନ୍‌ଦା—ବିଂ. ଚିତ୍‌ଡ଼ୋ, ଖେଚଡ଼ କ୍ରି. ଚିତ୍‌ଡ଼ୋଇବା,
 ଖେଚଡ଼ାମି କରିବା
 ଉଃ ଚୟନ୍‌ଦା ହଲ୍‌ହଲ୍‌ହ ରଲ୍ ବାଂ ପଟାଓ଼ିଆ-ଡିଡ଼ିଡ଼ି ଲେକ
 ଯନ୍ତ୍ରତ କଥା ପଟେ ନାହିଁ

ଚୟମବ୍—ବିଂ. ଲମ୍ବାଲିଆ (ଥୋଡ଼ି ଗୁଳିଆ)
 ଉଃ ଉନିୟା -- କେତ୍ରାଦ ଚୟମର ଗେଡ଼ାୟା-ତାହାର ଥୋଡ଼ି
 (ଚେରୁକ୍) ଗୁଳିଆ (ଲମ୍ବାଲିଆ) ଅଟେ

ଚରକ—ବିଂ. ସୁନ୍ଦର
 ଚରା—ବିଂ. ଗୁଣି, ଖୋସୁ, ଲଢିବା ପ୍ରଭୃତି ଥିବାବାଲ
 ଚରୁ—ବି. ଚୋର
 ଚରୁ—କ୍ରି. (ପିଲଙ୍କ ଭାଷାରେ) ପରିଣା କରିବା
 ଚରର୍ ଚରର୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଧରେ ଧରେ ଅପଚ ଟିକିଏ ଛୁଡ଼ି
 ପରିଣା ହେବା, ଡରିଯାଇ ପରିଣା ହେବା

ଉଃ ବଡ଼ବଡ଼େ ଚରର୍ ଚରର୍ ଏକରେୟା କେଦା-ଡରିରେ ସେ
 ଥରେ ଦୁଇଥର ପରିଣା କଲ, ଚରୁ ଚରୁ ମୁଡିଲ

ଚରସ୍—ବି. ଚରସ୍ (ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ)
 ଚରେଙ୍ଗେ—ବିଂ. ମାମୁଲି,
 ଉଃ ଅଲେୟା -- ଜନଳା ଦ ଚରେଙ୍ଗେ ଏନା—ଅମର ମକା
 ବହୁତ ମାମୁଲି ଧରଣର ଦେଖାଯାଉଛି

ଚଲ୍—ବି. ଯାହା ଚଳୁଅଛି, ଘାଟ, ଶିବାନ୍
 ଉଃ ନଂକା ଦ ଆଲେ ଦଶମ୍‌ରେ ଚଲ୍ ବା. ନୁଆ—ଏ ପ୍ରକାର ଘାଟ
 ଆମ ଦେଶରେ ନାହିଁ

ଚଲାଓ—କ୍ରି. ଚଳିବା, ମେଣ୍ଟିବା

ଚଲେଜ—କ୍ରି. ଚମ୍ପଟ ମାରିବା, ପଳାଇଯିବା

ଚଲଣା—ବି. ଚଲଣା (ଫୁଟି ଜାଣାୟ ଫଳ)

ଚଲ୍‌ଅ—କ୍ରି. ଗୁଲି, ଯିବା

ଚଲଂଚଲଂ—କ୍ରି. ବିଂ. ଅଧିକ ଭରିବା

ଉଃ ଟୁକୁଜ୍‌ରେ ଚଲଂଚଲଂ ଦା -- କପେରେକ୍ କେଦା-ହାଣ୍ଡିରେ
 ଚହଲିପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତିକଲେ

ଚନ୍ଦ୍ରା—କି. ବଂ. ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା, ଉଚ୍ଚ ନାଳ, ପଥୁରିଆ
ଚନ୍ଦ୍ର—ବି. ଚଳଣୀ, ଗୁଲିଚଳଣ

ଉ: ଉନ୍ନକୁ ଅଳା ~ ରେସ୍ତା ଚନ୍ଦ୍ର ଦ ନାପାୟୁ ଆ-ତାଙ୍କ ଘରର
ଗୁଲି ଚଳଣ ଉତ୍ତମ ଅଟେ

ଚନ୍ଦ୍ର—ବି. ସମ୍ପତ୍ତିବାନ

ଚନ୍ଦ୍ର (ଚନ୍ଦ୍ର)—ବି. ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, ମୁଖିଆ, ବିଶୁଦ୍ଧବନ୍ତ
ଉ: ଉନ୍ନଦ ଖୁବ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ହଲ୍‌କାନାୟ୍, ଗାଲ୍‌ମାଗୁଡ଼ିକ
ଆସେନ୍‌ଏସ୍ତା - ସେ ଅତି ବିଶୁଦ୍ଧବନ୍ତ ଲୋକ, ତାକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ
ଆଦି କଥାବାଣୀ ପାଇଁ ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲନ୍ତି

ତପମା—ବି. ତପମା

ଚହୁଁ—ବି. ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ, ସୁନ୍ଦର

ଉ: ମାଗୁ ~ ଏନେକ୍ ଜଣେକ୍ ଆଡ଼ି ଚହୁଁକ କଞ୍ଜେଲିଆ-

ମୟୂରମାନେ ନାଲେ ବେଲେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଆନ୍ତି

ଚହୁଁ—କି. ବଂ. ଜରୁସ୍, ତପୁର, ଲେଡ଼ା, ଆବଶ୍ୟକ

ଉ: (୧) ଉନ୍ନଦ ଆଡ଼ି ଚହୁଁ ହଲ୍‌କାନାୟ୍ - ସେ ଜଣେ ଅତି
ତପୁର ବ୍ୟକ୍ତି

(୨) ପୁରସା. ଆଡ଼ି ଚହୁଁ ଲଗାଉଆଜ୍ଞକାନା, ଏମାଜ୍ଜମେ-
ପଲସା ମୋର ଅତି ଜରୁସ୍ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିବୁ,
ମୋତେ ଦିଅ

ଚହୁଁ ଚହୁଁ—କି. ବଂ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସହ, ଶୀଘ୍ର

ଉ: ବା.ଖି ଆଲ୍‌କାନାକ ଚହୁଁ ଚହୁଁ ତାଲାମମେ ସେତେର
କଥାଲ୍ ସେମାନେ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଗଲେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲ୍‌ପହଞ୍ଚାଇବା
ତହୁଁ—ବି. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ମହକ, ବି. ସୁନ୍ଦର

ଚହୁଁ—କି. ମହକବା, ଚହୁଁକିବା

ଉ: ମା.ଲିବାହା ସହ ଚହୁଁଆ କାନା - ମଲ୍‌ପୁଲ୍ ଗଜ
ମହକୁଛି

ଚହୁଲ୍—ବି. ଚହୁଲ୍, ଆନ୍ଦୋଳିତ

ଚହୁଲ୍ ~ —କି. ଚହୁଲ୍ ପଡ଼ିବା, ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେବା

ଚହୁଦ୍—ବି. ଚୌହୁଦ୍, ସୀମା

ଉ: ହାନା ବା.ରୁବାରେ ହା.ବିବ୍ ଆଲେସ୍ତା ~ ଚହୁଦ୍ ମେନାଆ-
ସେହି ବୁଦ୍ଧମଗ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ସୀମାଅଛି

ଗୁଅଲେ—ବି. ଗୁଉଲ୍

ଗୁଅଲେ ମା.ରୁ—ବି. ଧାନୁଆଲ୍‌ଜା ମରିତ

ଗୁଇଗାଲ୍—ବି. ସାନ୍ତାଲ୍‌ଜର ଏକ ଗଡ଼ର ନାମ (ଗୁଜାଧାନ)

ଗୁ.ଇପାଉପାଉ—ବି. (ହାଡ଼କୁ ଆଗକୁ ନେବା) ଆଦେଶାପ୍ରକଶକ

ଗୁଲ୍‌ଲି (ଆଛୁ)—ବି. ଏକ ବୃକ୍ଷର ନାମ ଗୁପ୍‌ଲ୍, ଏହାର

ବଳାର ରସ ଯୁକ୍ତ ରଙ୍ଗ କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ

ଗୁଲ୍‌ନି—ବି. ଶିଳ୍ପ

ଗୁଉକା.—ବି. ଚୌକା ମାପ, (୧୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବ ଓ ୧୦ ଫୁଟ
ଓସାର ଏକଫୁଟ ଗଭୀର)

ଗୁଉକ—ବି. ଚୌକ

ଗୁଉକା.ଗୁଉକ—କି. ବଂ. ଅତିଶୀଘ୍ର ଏପାଖ ସେପାଖ ନିରାଶ
କରିବା, ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ଅନାଇବା

ଗୁଉକାଟ୍—ଚୌକାଠ

ଗୁଉକାଠା—ବି. ଚୌକାଠ ଉପରେ ଥିବା ପଟାକାଠ ଯାହା
ଉପରେ କାନ୍ଥ ଉଠାନ୍ତି, ଏହି କାଠପଟା କାନ୍ଥ ବାହାରକୁ
ରଖାଯାଏ ଜଳର ରକ୍ଷିବା ପାଇଁ

ଗୁ.ଉକଦାର—ବି. ଚୌକଦାର

ଗୁ.ଉସ.—ବି. ଚଉସ

ଗୁଉଡାଲ୍—ବି. ପାଲିଙ୍ଗି

ଗୁଉଡ଼ାଲ୍—ବି. ଚଅଁର, ପୋଡ଼ାର ଲଜ୍ଜବାଳ

ଗୁ.ଉସ୍.ଉ—କି. ବଂ. ଉଚ୍ଚବାକ୍ୟ, ନୋରରେ ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରିବା

ଉ: ଗୁ.ଉ ଗୁ.ଉକ ଖା.ପାରିସାଉଁ କାନା - ନୋରରେ ପାଟିରୁଣ୍ଡ
କରି କଳିକଳିଆ କରୁଛନ୍ତି

ଗୁ.ଉଠା—ବି. ଚଉଠା, ଏକ ଚଉଆଁଶ (ସଂଖ୍ୟାବାଚକ)

ଗୁ.ଉଥାଲ୍—ବି. ସମତଳ

ଉ: ଗୁରୁଲ୍‌ତାର ରେଦ୍ ମାଗୁ ଗୁ.ଉଥାଲ୍ ଅର୍ଥ ମେନାଆ-

ପାହାଡ଼ର ପାଦ ଦେଶରେ ବଡ଼ ସମତଳ ପହାଡ଼ିଆ ଭୂମି ଅଛି

ଗୁ.ଉପାଲ୍—ବି. ପାଲିଙ୍ଗି, ଖଟୁଲ୍

ଉ: ବାହୁ ଜାଡ଼ିୟ ଗୁ.ଉପାଲ୍ ତେଜ ବୁଲ୍‌ଲିଦ୍ କେନ୍ଦ୍ରନା-

ବରକନ୍ୟାକୁ ପାଲିଙ୍ଗିରେ ବୋହୁ ନେଇଗଲେ

ସୁ.ଉପିସାହା—ବ. ଘର ସୁଶିପାଖର ପିଣ୍ଡା ଉପର ସୁଲ

ସୁଉପହର—ବ. ସୁଶିପ୍ରହର, ଦିନସାରା

ଉ: କୁନ୍ଦମାରୁ ଚଉପହର ଦିନ ଅକାତେମ୍ ସେନଲେନା ?

ଏତେକଦ୍ ଦିନସାରା ତୁ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲୁ ?

ସୁଉସହା—ବ. ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗାଧାରୀ ଓଷା,

ଉ: ଚଉସହା ହଲ୍ ଦ ଙ୍ଗି ମା ବାକ ବତରୁ ଆଆ-ଓଷାମାନେ

ସୁଦିରେ ତରନ୍ତ ନାହିଁ

ସୁଉରଜ୍—ବ. ଖୋସାକୁ ବାନ୍ଧବା ପାଇଁ ବାଳରେ ଗୁନ୍ତାଯାଇଥିବା

ଗୁନ୍ତା

ଉ: କୁଳିକ ସୁଉରଜ୍ ମେସାକ ସୁଦ୍ଧକ ~ ଆ - ସ୍ତ୍ରୀ ମାନେ ବନ୍ଧା

ବାଳଗୁନ୍ତାକୁ ମୁଣ୍ଡବାଳରେ ମିଶାଇ ଖୋସା ବାନ୍ଧନ୍ତି

ସୁଉର—ବ. ଗାଈ ଲଞ୍ଜର ଧଳା ବାଳ ଗୁନ୍ତା

ସୁଉଲିସ୍ତାଦାରେ—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଔଷଧ ଗଛ

ସୁ.ଉହା.ଲ—ବ. ଗାଲପାଟି

ସୁ.ଜ—ବ. କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବା

ଉ: ଆମାଃ ରଲ୍ ସୁ.ଜରେ ଲଗାଉ ଏନା - ଆପଣଙ୍କ କଥା

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲେ

ସୁକା—ବ. ଚକ, ଚକା

ସୁକଶୁନଟି—ବ. ପୋଷ୍ୟ ମଝିରେ ପୋତା ହୋଇଥିବା ଖୁଣ୍ଟ

ସୁକର୍—ବ. ବ. ତଳ ପାଟି ଓ ଉପର ପାଟି ଦ୍ଵାରା ସୁବାଇବା

ଓ ଗିଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ପାକୁଳିବା

ଉ: ଗାୟ. (ଇ) ଦାନାୟ ସୁକର୍ ଏଦା - ଗାଈ ଖାଦ୍ୟ ପାକୁଳିବୁ

ସୁକର୍—ବ. ସୁକର

ସୁକାର୍ତ୍ତନତାଦାରେ—ବ. ସୁକୁଣୀ ଗଛ

ସୁକ—ବ. ପଥର ଚକ

ଉ: ସୁକତେ ଗୁହ୍ମନ୍ ଦକ ହଲ୍ ଏଦା - ଚକ ଦ୍ଵାରା ଗହମକୁ

(ହଲ୍) ଅଟା କରନ୍ତି

ସୁକର—ବ. ସୁକର

ସୁକଲ—ବ. ମାଟିରୁହା, ଦଉଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ଚିଆର ସୁଡ଼ି

ସୁକୁ—ବ. ସୁକୁ, ହୁସ

ସୁ.କର୍ତ୍ତ—ବ. (ଫଳକୁ) ଫାଳ କରିବା, ଛେଲି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା

ବ. ଫାଳ ଖଣ୍ଡ (ଫଳ)

ଉ: ଉଲ୍ ସୁକର୍ତ୍ତ ମେ - ଅମ ଛେଲି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କର

ସୁକର୍—ବ. ନୟାସକ, ହୁଷ୍ଟା

ସୁକର୍ତ୍ତ—ବ. କପାଳରେ ଚିତା ଚିତ୍ତ

ଉ: ସୁକର୍ତ୍ତ ହଲ୍ ହଲ୍ ସୁ. ହେଲ୍ ଅଦ୍ରେ ତାହେଁ -

କପାଳରେ ଚିତା ଚିତ୍ତ ଦେଇଥିବା ଲୋକ ଗଡ଼କାଲି ଆସିଥିଲେ

ସୁଖନା—ବ. ନିଶାପାଣି ସହଜ ଖାଇବା ଜିନିଷ, ସୁଧ

ଉ: ଜିଲ୍ ସୁଖନା ହୁଲୁଲ୍ ଲେ ଙ୍ଗୁ କେଦା - ମାଂସ ସୁଧ ସହଜ

ପିଇଲୁ

ସୁଖା—ବ. ସୁଖିବା, ବ. ଚଖା ହୋଇଥିବା

ଉ: ଚେତ୍ ଲେକା ସିବିଲ୍ ଦେସେଲେ ସୁଖାୟା - କପର ସ୍ଵାଦୁ

ଅଳ୍ପ ଦିଅତ ସୁଖି କରି ଦେଖୁ

ସୁଖାଲ୍—ବ. ଫାଡ଼ିବା, ଫାଡ଼ି ହେବା

ଉ: ତା.ରୁ ସୁଖାଲ୍ ଙ୍ଗୁ ଏଗ - ତାଳ ଫାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଲୁ

ସୁ*ଗା—ବ. ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟି ଫାଳ କରିବା

ସୁ*ଗା—ବ. ଦୋଛକ

ସୁଜାତା.ର—ବ. ଶାଖା ତାଳ

ସୁଜ*ତା—ବ. ସୁଜ*ତ

ସୁଜେ—ବ. ତାଳ ଛକରେ ବସିବା

ସୁଜ*—ବ. (ବାୟୁ, ଜ*ଆଙ୍ଗ, ଭୂସ୍ଵାଙ୍ଗର) ସୁଜ*ବାଳା

ସୁଚଅ—ବ. ଛୋଟପିଲ ସୁଲି ଶିଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସୁରୁ ~—ବ. ଛେତରା, ଛେତରା,

ଉ: ଆରେଲ୍ ତେ ସାକାମ୍ବ ସୁରୁ ~ ଆକାନା - କୁଆପଥର ମାଡ଼

ଦ୍ଵାରା ପଥ ସବୁ ଛେତରା ହୋଇଛି

ସୁ ~—ଅ. କାହିଁକି

ସୁରୁରୁହାଦ୍—ବ. ଖସିଯିଆ, ଖଦ୍ ଖଦ୍ ଥିଆ

ଉ: ରଟେ ଦେସ୍ତାଦ୍ ସୁରୁରୁହାଦ୍ରେ ଙ୍ଗେଲ୍ କାନା - ଦେବ ପିଠିଆ

ଖଦ୍ ଖଦ୍ ଥିଆ ଦିଶୁଛି

ସୁରୁରୁହାଦ୍—ବ. ଖାରିଆ, ପିତାଳିଆ, ସ୍ଵାଦ ଲାଗିବା

ଉ: ଉତ୍ତର ଗୁରୁତ୍ୱାଦରେ ଆଟ୍ଟକାରୁଅ — କାନା—ଉତ୍ତରକାର
ଗାରୁଆ ପିତାଳିଆ ଲଗୁଛି ।

ଗୁ.ଚର—କି. ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ (କାଟିବା ନଈରେ) ଉତ୍ତରକାର
ଉ: ଗାଣ୍ଡକେ କେଟେକ୍ ଗେୟା ଗୁ.ଚର ଗୁ.ଚର ଏ ପାଳା —
ଏଦା—କାଠ ଶ୍ରେଣୀ ଟାଣ ଅଟେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଉତ୍ତରକାର
ଉତ୍ତରକାର ଫାଳ କରୁଛି ।

(୨) ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଆଘାତ ବା ଅପତ ମାଗିବା, ବନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା
ଲ.ଗିଦ୍ ନାୟେଜ୍ ଗୁ.ଚର କେଦେୟା—ଉତ୍ତରକାର ପାଇଁ ତାକୁ
ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଆଘାତ କଲି ।

ଗୁ.ରୁଲା—ବି. ଗୁଞ୍ଜଡ଼ା

ଗୁ.ଚରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଚଢ଼େଇର ନାମ

ଗୁ.ଚକ—ବି. ଚପଲ

ଗୁ.ଚ — କି. ଗୁଟିବା ବା ଲେହନ କରିବା

ଗୁ.ଚିନ—ବି. ଚଟଣି

ଗୁ.ଚାଳା—ବି. ଗୁଣ୍ଡାଳା

ଗୁ.ଚା—ବି. ଚଉକୋଣିଆ ବାଉଁଶ ଡେଇଁକାରେ ତିଆରି ନାଲିଜାଲି
ପଟିଆ ଯାହା କି ସେଠାର ଘରେ ସାଧାରଣତଃ ଚୁଲି ଉପରେ
ଝୁଲାଇ ରଖାଯାଏ; ଆର୍ଦ୍ର ଛକଟ ଶୁଖାଇବା ପାଇଁ

ଗୁ.ଚା.ଇ—ବି. ଚଟେଇ, (ମଣିଶା ଚଟେଇ, ତାଳପତ୍ର ଚଟେଇ)

ଗୁ.ଚାଳ—ବି. ଚଟାଣ

ଗୁ.ଚିନ୍—କି. ଚଟକିବା, ଉପର ଅଂଶ ଆପେ ଆପେ ଗୁଡ଼ିଯିବା
ବା ଗୁଞ୍ଜିଯିବା ।

ଉ: ଦାରେ ବାବୁଲ — ଗୁ.ଚିକ ଅଃ କାନା—ଗଛର ବକଳ
ଉପରଂଶ ଚଟକି ଯାଉଛି ।

ଗୁ.ଚିଦାର—ବି. ଦଳଲ, କଥା କହୁ ଠକା ଠକି କରିବା ବାଲି ।

ଗୁ.ଚିୟା—ବି. ଚେଲ, କି. ଚେଲ କରିବା

ଉ: ଗୁରୁଗନ୍ ଆଡ଼ିଗାନ୍ ଗୁ.ଚିଆ ମେନାଃ କଥା—ଗୁରୁଙ୍କର ବହୁତ
ଚେଲ ଅଛନ୍ତି

ଗୁ.ଚି—କି. ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁବା

ଗୁ.ଚି ଅଳା — ବି. ଚଟି ଘର, ସରୁ ଘର

ଗୁ.ଚୁ—କି. ଗୁଟିଦେବା

ଗୁ.ଚୁ ଗୁ.ଚୁ—କି. ବଂ. ଗୁଟିବାର ଆବାଜ୍

ଗୁ.ଚୁଅ—କି. (ପାଣିରେ କିଛି ଜଳଷ୍ଟ) ପକାଇବା

ଗୁ.ଚୁ—ବଂ. ଟାଙ୍ଗି ମୁଣ୍ଡିଆ

ଗୁ.ଚୁ—ବଂ. ଟାଙ୍ଗି ମୁଣ୍ଡିଆ

ଗୁ.ଡ଼ି—ବି. ଶିବାବ୍ଦ ବେଳେ ବରପକ୍ଷରୁ କନ୍ୟା ଘରକୁ ଗୋଟିଏ
ଛେଳି ବରକନ୍ୟା ଲେଉଟା ଦିନ ବଳି ପାଇଁ ଦିଆଯାଏ । ଏହାକୁ
ଗୁ.ଡ଼ି କୁହାଯାଏ

ଗୁ.ଡ଼ି ଗୁ.ଡ଼ି—ବି. ଗୁ.ଡ଼ି ସହଜ ଦିଆଯାଉଥିବା ଗୁ.ଡ଼ି

ଗୁ.ଡ଼ି—କି. ପାଣିରେ କିଛି ପକାଇବା, ବଂ. ପାଣିରେ ପକା
ଯାଇଥିବା

ଗୁ.ଡ଼ି ବାଡ଼ି—ବଂ. ପାଣିରଥ, ପାଣିଆ

ଉ: ଗୁ.ଡ଼ି ବାଡ଼ି ଦା.ଲକ ଉତ୍ତ ଆକାଦିଆ— ଯେମାନେ
ପାଣିରଥ (ପାଣିଆ ପାଣିଆ) ତାଲି ସେଠେଇ କରିଛନ୍ତି

ଗୁ.ଡ଼ି.ଲମ—ବି. ଗୁ.ଡ଼ି

ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି.ବାକୁଲି—କି. ବଂ. ବାନର ଡେଇଁ ଡେଇଁ ନାଚିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗୁ.ଡ଼ି.ସା.ଇ—କି. ଟାଣି ଲମ୍ବ କରିବା, ପଶୁକୁ ଲମ୍ବ ଦେଖିଲେ
ବାନ୍ଧ ଗୋଟିଏ ଖୁଣ୍ଟିରେ ବାନ୍ଧିଦେବା

ଉ: ଦୁଦା.ଲି ଗାଈର ଖୁଣ୍ଟିରେ ଖୁଣ୍ଟି.ସା.ଇ ଅଟକାୟମେ—ସ୍ତ୍ରୀର
ଦିଆ ଗାଈକୁ ଲମ୍ବ ଦେଖିଲେ ବାନ୍ଧ ଖୁଣ୍ଟାରେ ବାନ୍ଧ ଦେଇଆସ

ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି—ବି. ଗୋଡ଼ ଆଙ୍ଗୁଳରେ ଅଧିକ ଭରସା ଦେଇ ଚାଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି—କି. ବଂ. ଇଡ଼ିରେ ଜାନୁମ୍‌ଡେ.ପା.ଟି ଆକାନା
ଅନାଡେ ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି ଏ ତାଳାମ ଏଦା—ତାହାର ଗୋଇଁରେ
ତଣ୍ଡା ପଶିଛି ତେଣୁ ସେ ଆଙ୍ଗୁଳରେ ଭରସାଦେଇ ଚାଲୁଛି,
କି. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାଲିବା

ଉ: ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି ଏ ତାଳାମ୍ ଭବ କେଦିଆ—ସେ ଶୀଘ୍ର
ଶୀଘ୍ର ଚାଲି ଗଲ

ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି—ବି. ଗୁ.ଡ଼ି.ଲି

ଗୁ.ଭବରା—ବି. ଚୈତ୍ରମାସ

ଗୁଡମ୍—ବି. ଛତା

ଗୁଡମ୍ ଆଲା — ବି. ପୁନଃପୁନଃ ଶାର

ଗୁଡମ୍ ଆଲା — ବି. ଗୁରି ଗୁଲିୟା ଘର

ଗୁଡଗୁଲିୟା—ବିଂ. ଧୂର୍ତ୍ତି, ଚଳକ

ଉ: ଗୁଡଗୁଲିୟା ହଳ ସାଓଁ ବଆଲମ୍ ଗାଡେ ଆ—ଧୂର୍ତ୍ତିଲେକ
ସହୃଦ ସାଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ

ଗୁରୁରୁ—ବି. ସତର୍କ, ଚରୁର

ଉ: ଆଲେକଲ ମାଣ୍ଡୁର ଦ ଆ. ଡିଏ ଗୁରୁର ଆ—ଆମର ଶିକ୍ଷକଟି
ବହୁତ ସତର୍କ/ଚରୁର ଅଟନ୍ତି

ଗୁଡରୁ—ବି. ଚଢର

ଗୁନ୍ଦ—ବି. ଗୁନ୍ଦ

ଗୁନ୍ଦଅ ବଂଗା—ବି. ଇଶ୍ବର, ମାନ୍ଦୁରୁ

ଗୁନ୍ଦା—ବି. ପଶୁର ମୁଣ୍ଡରେ ଧଳା ବା କଳା ଦାଗ ଚିତ୍ତୁଥିବା

ଉ: ହୁକି ଗୁନ୍ଦା ଡାଂଗର ଦ ଅକଲନ୍ ? — ସେହି ଚନ୍ଦା
ଚିତ୍ତୁଥିବା ବଳଦ କାହାର

ଗୁନ୍ଦାଲା — ବିଂ. ଅକସ୍ତ ଇଲ୍ ଗୁନ୍ଦା ଡାଙ୍ଗର ଅଣ୍ଡେ
ମେନାୟା—ସେଠାରେ କାହାର ଚନ୍ଦା ବଳଦ ଅଛି

ଗୁନ୍ଦା ବହା—ବି. ଚନ୍ଦା ମୁଣ୍ଡ

ଗୁନ୍ଦ—ବି. ଗୁନ୍ଦ, ରୁପା

ଗୁନ୍ଦୁକି—ବି. ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଲାଲ

ଗୁପଅ—ବି. ହାତ ପାସୁଲି ରଖିବା ବା ଧରିବା

ଉ: ଘରେ ଗୁପ ଆକାଡ଼ିଆ—ମୋ ହାତରେ ତା'ର ପାସୁଲି
ରଖିଛି

ଗୁପା—ବିଂ. ଗୁପ, ଶୁଭ ଲଭିବା. ଉ: ଲକ୍ଷ୍ମଚେତାନରେ ଅଡ଼ି

ଗୁପା ହୁଲୁକାନା—ମୋ ଉପରେ ବହୁତ ଗୁପ ପଡ଼ୁଛି

ଗୁପଗୁପା—ବି. ହାତ ଗୋଡ଼ ମେଲାଇ ପେଟେଇ ରହିବା

ଗୁପାଓଁ—ବି. ଗୁପିକା

ଗୁପଲ୍—ବି. ଗୁପୁଡ଼ା ମାରିବା

ଗୁପପାଲା—ବିଂ. ଚେପଟା, ବି. ଚେପଟା ହେବା

ଗୁପା-ଦ—ବି. ଗୋପାଡ଼ିବା

ଗୁପାଲ୍—ବି. ଆକାନ୍ତ ହେବା, ବିଂ. ଆକାନ୍ତ, ଭୂତପ୍ରେତ

ସବାର ହେବା, ଉ: କେମାର ଏ ଗୁପାଲ ଆକାଦେୟା—

ସେ ସେଇ ଦ୍ଵାରା ଆକାନ୍ତ ହୋଇଅଛି, (୨) ଭୁବ୍ ଏ ଗୁପାଲ୍

ଆକାଦେୟା—ତା' ଦେହରେ ଭୂତ ସବାର ହୋଇଛି
ଗୁପାଲ୍—ବି. ଏ ହାତରୁ ସେ ହାତ, ସେ ହାତରୁ ଏ ହାତକୁ
ଦେବା

ଗୁ.ପିୟା—ବିଂ. ଚେପଟା ନାକଆ

ଉ: ଉକି ଗୁପିୟା ନଣ୍ଡେ ଦୁଡୁର୍ ଆକାନାୟା—ସେ ଚେପଟା
ନାକଆ ଏଠାରେ ବସିଅଛି

ଗୁସୁ—ବି. ଦେହକୁ ହାତ ଦେଇ ପରୀକ୍ଷା କରିବା, ନାଡ଼ି ଦେଖିବା

ଗୁ.ସୁଆ—ବି. ଶୁଦ୍ଧ (କମାର ଶାଳ ଶୁଦ୍ଧକୁ ସବନ ଯୋଗାଇ
ଥବା ଯନ୍ତ୍ର)

ଗୁସେ—ବି. ଶୁପିକା

ଗୁସେୟା—ବିଂ. ଶୁପମାନ

ଗୁବଲଗୁବଲ—ବି. ଦେହର ଏଠି ସେଠି ହାତ ମାରିବା ବା
ଗୁମ୍ପୁଡ଼ିବା, ଉ: ମିଃ, ଆଲମ୍ ଗୁବଲ ଗୁବଲ ଇଆ—ଛୁଡ଼, ମୋ
ଦେହରେ ଏଠି ସେଠି ହାତ ମାରନାହିଁ

ଗୁବା—ବି. ଶେଷ ହେବା, ବି. ବିଂ. ସମାପ୍ତ

ଗୁବାରୁ ଚୁରୁରୁ—ବି. ବିଂ. ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ଗୁଲିବାର ଶବ୍ଦ

ଗୁ.ବି—ବି. ଗୁବ, ଗୁହାଠି

ଗୁ.ହୁଃ—ବି. ଡରଲ ପଦାର୍ଥରେ ଆଙ୍ଗୁଳି ଗୁଡ଼ାଇବା

ଉ: ପୁରୁମ୍ ଗୁହୁଃ ଆଗୁରମେ—ହାତ ଆଙ୍ଗୁଳି ଗୁରାଇ ତେଲ ଆଣ

ଗୁ.ବୁଦ୍—ବି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ଵାରା ପାଣି ଉତ୍ତୁମ୍ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ
ପରୀକ୍ଷିବା

ଗୁଗୁକ—ବି. ଗୁଗୁକ

ଗୁ.ମ୍ବା.ଉ—ବି. ଗୁଗୁକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରହାର କରିବା

ଉ: ସାଦମ୍ କି ଗୁମ୍ବାଉ ରଙ୍ଗାଓଁକେଦେୟା - ସୋଡ଼ାକୁ ଗୁଗୁକ
ମାରି ତେଲ କରାଇ ଦେଲେ

ଗୁ.ମଡ଼ଲ—ବି. ପାଣିରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବା, ଅଧିକ ବୋଲିହେବା

ଉ: ହାକୁ ଉତ୍ତପେ ଶୁ.ମୁକୁଳ କେଦୁଆ - ମାଛ ତରକାଶରେ
ଅଧିକ ଖୋଳ କରିଦେଲୁ

ଶୁ.ମୁଖିଆ—ବିଂ. ତମଡା ବେପାଶ, ବେଶ୍ୟା

ଶୁ.ମର—ବି. ଶୁମ୍ଭ

ଶୁ.ମୁପେଲ—ବି.ବିଂ. ପ୍ରଭୃତି, ପ୍ରସାରିତ

ଶୁ.ମାରୁ—ବି. ତମାର ଜାତି ବିଶେଷ

ଶୁ.ମାଗୁକର—ବି. କେତେଲୋକ ପକ୍ଷୀ

ଶୁ.ମାଲ, ଚୁମୁଲ—ବି.ବିଂ. ତରକା ତରକ, ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦ

ଶୁ.ମୁଆ—ବି. ପିତାଆଜ୍ଞ

ଶୁ.ମୁକ—ବି. ଶୁଭୁକ

ଶୁ.ମପାବାହା—ବି. ତମାଞ୍ଜୁଲ

ଶୁ.ରୁ—ବି. ଶୁଭ (ସଂଖ୍ୟା)

ଶୁ.ରୁରୁ—ବି. ତରା କରବା, ଆଲେତନା କରିବା

ଶୁ.ରୁଣା ବା ଶୁ.ରୁଖି—ବି. ତରଣା

ଶୁ.ରୁଟି—ବି.ବିଂ. କହୁ

ଉ: ଯେଲକ ଘାଣ୍ଟିତେ ଆମ ହିଁ ଶୁ.ରୁଟି କମ ମେ - ଅନ୍ତସମାନକ

ସହତ ରୁମେ ବି କହୁ ଖାଅ

ଶୁ.ରପହଲ—ବିଂ. ବର୍ଗାକାର, ଶୁ.ବିକୋଶ ସମାନ ସ୍ୱବାବାଲ

ଶୁ.ରବିରୁଦା—ବିଂ. ଚରପାଶୁ, ଶୁ.ପାଶ

ଶୁ.ରୁସିରୁ—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ଶୁ.ରୁହା.ଓ—ବି. ଲେଉଟକା, ଟିହାକା, ରଗାଇବା

ଶୁ.ରୁହ—ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡ, (ମହୁଷର ମେରୁଦଣ୍ଡ)

ଉ: କାତା ଶୁ.ରହ ଦ ଉପୁଲ୍‌ଗେୟା - ମହୁଷର ମେରୁଦଣ୍ଡ

ଉଚ୍ଚା ଅଢ

ଶୁ.ରୁତ୍—ବି. ଲୁଚକରି ଦେଖିବା, ଲୁଚ ରଖିବା

ଉ: କଳାକଦ କୁଳିକ ଶୁ.ରୁତ୍ କଥା - ଯୁବକମାନେ ଯୁବକଙ୍କୁ

ଲୁଚକରି ଦେଖନ୍ତି

ଶୁ.ରୁସୁ—ବି. ତଳ ପକାଇବା

ଶୁ.ରୁ—ବି. ଖାଦ୍ୟ, ଶୁ.ରଗଛ ବିଂ. ଉପାୟ

ଉ: ନୁକୁ ସିମ୍‌ଶୁଆ.ଶୁଆକ ମେ-ଏହି କୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣ

(*) ଅନକା ଏହିକେଟେରେଞ୍ଜି ବାଜାଓ ଲେନା ଯେ

ଅଣ୍ଡେଖନ୍ ସାହାଈଞ୍ଜି ଶୁ.ରବ୍ୟା ତାହେଲେନୁଞ୍ଜି -

ଏପରି ଅମୁଖିଆରେ ପଡ଼ିଲୁ ଯେ ସେଥିରୁ ମୁକୁଳି ବାକୁ

ମୋର ଉପାୟ ନଥିଲୁ

ଶୁ.ରୁରୁ—ବି.ବିଂ. ତରମର, ତରରେ

ଉ: ବାବାଆ -- ରୁହୁତ ଆଞ୍ଜୁମ୍‌ତେ ଶୁ.ରୁରୁଲେ ଉକୁଏନା -

ବାପାଙ୍କ ଗାଳି ଶୁଣି ତରମର ଲୁଚିଗଲୁ

ଶୁ.ରୁସୁ, ଶୁ.ରୁସୁ—ବି. ବିଂ. ଲଗାତର ହୁଷଡ଼ା ବର୍ଷା ହେବାର

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଶୁ.ରୁସୁ, ଶୁ.ରୁସୁ, ଦା -- ତେ ବାଂ ଅକସ୍ ସେନଃକାନ୍ -

ହୁଷଡ଼ାମାତ ହୁଆ ବର୍ଷାରେ ବା କିଏ ଯାଏ

ଶୁ.ରେନ୍—ବି. ପତଳା କାଠି, ସରୁ କାଠି, (ପତର ସିଝିବା,

ଦାନ୍ତ ଖୁଣିବା କାଠି)

ଶୁ.ଲ.ଅ ଅଳା -- ବି. ମେଲୁ ଶୁ.ଲ.ପର ଘର, ଶୁ.ଲିଆ

ଶୁ.ଲ.କା.—ବି. ଚେଙ୍ଗମାଛ

ଶୁ.ଲୁହୁ ବା.ଲୁହୁ—ବି. ବିଂ. ଯାହାତାହୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଭାବେ

ଉ: ଘାସ୍‌ରେ ଶୁ.ଲୁହୁ ବା.ଲୁହୁ କ ସି କେଦା - ଘାସ ଉପରେ

ଯାହାତାହୁ ହଲକରି ଦେଲେ

ଶୁ.ଲୁହା—ବି. ବିଂ. ଚଢ଼ୁହା (ଦର), ଅଧିକା (ଦାମ୍)

ଉ: ନୁଲ ମେରମ୍‌ଆ -- ଶୁ.ଲୁହା ଦାମ୍ ବାଲଞ୍ଜି ଏମ୍‌ଆ -

ଏହି ଛେଲିର ଅଧିକା ଦାମ୍ ଦେବି ନାହିଁ

ଶୁ.ଲୁହାଓ—ବି. ଧନୁରେ ଗୁଣ (ଜ୍ୟା) ଲଗାଇବା

ଶୁ.ଲ.ସା.—ବିଂ ଚାଲିସିଆ, ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି କମିବା

ଚାଲି—ବିଂ. ଧନା, ଚଳ, (ଚଳନ୍ତି)

ଉ: ନଆ ଆ.ରୁରେ ନୁଲ ହଲଦ ଚାଲିଦ ହଲ୍‌ କାନାୟ -

ଏ ଗାଁରେ ଇଏ ଧନା ଲୋକ ଅଟନ୍ତି

ଚା.ଲି—ବି. ଚାଲି

ଶୁ.ଲିୟା.ଉ—ବି. ଉଦ୍‌ବେଗିତ କରାଇବା

ଶୁ.ଲନ୍—ବି. ବାଣ ପେସିବା

ଶୁ.ଲ—ବି. ବିଂ. ହସ୍ତାନ୍ତର, ବି. ହାତକୁ ହାତ ବଦାଇ ଦେବା

ଗୁରୁତ୍ୱ—କ୍ରି. ଚଳାଇବା (ମଟର ସାଇକେଲ, ସାନ ଚଳାଇବା),
ଝଟ ଚଳାଇବା

ଗୁ + ଲୁଠିଲକ୍—ବଂ. ଯେ ଚଳାଏ, ଚଳାଇବା ବାଲୁ, ନେତା,
ଅଗ୍ରଣୀ

ଗୁଲ୍ ଚଳନ୍—ବ. ବ୍ୟବହାର, ଚରିତ୍ର

ଗୁଲ୍ ଚଳନ୍—ବ. ସ୍ୱଭାବ, ଶୃଙ୍ଖଳା, ଅଭ୍ୟାସ

ଗୁଲ୍—ବ. ଗୁଲୁଣୀ

ଗୁଲ୍—କ୍ରି. ଯିବା

ଗୁଲ୍—ବଂ. ଚଢ଼ଉ, ଗୁଲକ, ଧୂଡ଼ି

ଗୁଲୁର—କ୍ରି. ଆରମ୍ଭ କରିବା

ଗୁଲୁ—ବଂ. ମିଛୁଆ, ଗୁଲୁ, ମନରେ ଗୋଟିଏ ଭାବେ, କଥାରେ
ଗୋଟିଏ କହିବା ବାଲୁ, ଉ: ଗୁଲୁ ହଲ୍ ସାଞ୍ଚି ଆଲମ୍ ଗାଡ଼େଆ—

ମିଛୁଆ ଲୋକ ସହଜ ସାଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ

ଗୁବାର (ଗୁଡ଼ିଆ)—ବଂ. ଚୁଗୁଲିଆ, ଖଲ

ଗୁଡ଼ିଆଲ ହଲଖନ୍ ମାଡ଼ାରେ ତାହେନ ବୁଗିୟା—ଚୁଗୁଲିଆ ଲୋକ
ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ଭଲ

ଗୁସ୍ତଲମ୍—ବ. ଲଙ୍ଘିତ

ଗୁସ୍ତାବ୍—ବଂ. ମେଲ ପାଟିଆ, ଭଲୁଆ, ବୋକା

ଗୁସ୍ତା—ବ. ଅସରପା

ଗୁସ୍—କ୍ରି. ଗୁସ୍ତାମ କରିବା, ବ. ଗୁସ୍ତାୟି

ଗୁସ୍—ବ. ଗୁସ୍ତୀ

ଗୁସ୍ତା—ବ. ଗୁ, ଗୁସ୍ତା

ଗୁସ୍ତାବ୍—କ୍ରି. ପାଟିମେଲ କରିବା, ଆଁ କରିବା

ଗୁସ୍ତାଲ—ବ. ଗୁସ୍ତାଲୀ, ପାଠଶାଳା

ଗୁଆ.(ସ୍ତା.)—କ୍ରି. ଠାବ କରିବା

ଗୁଜ୍‌ଗୁଜ୍—ବଂ. ଗୁଜ୍‌ଗୁଜ୍, କ୍ରି. ଗୁଜ୍‌ଗୁଜ୍ କରିବା, ଝଲଝିବା,

ଚକ୍ରମକ୍ କରିବା, ଉ: ପତାଓ ଭବ୍ ଗୁଜ୍‌ଗୁଜ୍ ଖେଳ କାନା—

ଲିପା ହୋଇଥିବା କାଞ୍ଚ ଗୁଜ୍‌ଗୁଜ୍ ଦିଶୁଛି

ଗୋସ୍—କ୍ରି. କ'ଣ ହେବ, କ'ଣ କରୁଥିବ

ଗୋସ୍—ବଂ. ପରିସାର ଓ ଚକ୍ରକଣ

ଗୋ.ଶ ପିନ୍‌ଡା.—ବ. ସଫାସୁରୁର ପିଣ୍ଡା, କଚେଶ

ଉ: ଆଲମ୍ ଦାଲ୍‌ରାଷ୍ଟ୍ରା ବାଂଖାନ୍ ଗୋ.ଶ ପିନ୍‌ଡାଂ ଲୁଇଦ୍
ମେସା—ମୋତେ ପିଟନାହିଁ, ନ ହେଲେ କଚେଶକୁ ଚୁମକୁ ନେବି

ଚକ—ବ. ସାମ୍ରାଜ ଅକ୍ଷର ବା ଲୁପି

ଚକଟା.—ବଂ. ଅଠାଳିଆ, ଚକଟା

ଚକିଆ—ବ. ଚକିଣ୍ଡା, କ୍ରି. ଚକିଣ୍ଡା କରିବା

ଉ: ରୁଆରେ ଉନ୍‌କୁକ ଚକିଆ କେଉଟୁଆ—କୃର ବେଳେ

ସେମାନେ ମୋତେ ଚକିଣ୍ଡା କରିଥିଲେ

ଚକ୍‌ନି—ବ. ଦାଗ, ଚକ୍, ଉ: ଖେଲ୍ ଠିକୁ ଲୁ.ଗିର୍ ଗାସ୍‌କ

ଚକ୍‌ନି କେଉଟୁଆ—ଚକ୍‌ନି ବା ପାଇଁ ଗୋରୁକୁ ଦାଗ ଚକ୍ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି

ଗୋଟାଗେ—କ୍ରି. ବଂ. ଦୁଇ ଗୋଟି ଫେରକେଟା କରି ଚାଲିବା

ପ୍ରକ୍‌ସ୍ତା, ଉ: ଡେକେରେ ଉନ୍‌ଆକାନାସ୍ ଅନାତେ ଗୋଟାଗେ

ତାଲମ୍ ଏଦାସ୍—ପିଟାରେ ତା'ର ବଥ ହୋଇଛି ତେଣୁ

ଫରକେଟେଇ ଫରକେଟେଇ ଚାଲୁଅଛି

ଗୋରି—ବ. ମଜା, ତାମସା, ଥକା, କ୍ରି. ଥକା କରିବା, ମଜା

କରିବା, ଉ: ଦନ୍‌ଗେ ଉନ୍‌ଦ ଗୋରି ଗେ ରଲିଆ—ସବୁଦିନ

ସେ ଥକାଳିଆ କଥା କହେ

ଗୋ —କ୍ରି. ଗୋଟିରେ ଘା ଘୋରୁ ନ ଚାଲିବା

ଗୋ. ଆକାନାସ୍ ବାସ୍ ତାଲମ୍ ଦାଲେସ୍ କାନା—

ଗୋଟିରେ ଘା ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଚାଲି ପାରୁନାହିଁ

ଗେଲ୍‌ଉ—କ୍ରି. ଛୁଗୁଲିକା, ପରିହାସ କରିବା

ଉ: ଆଲମ୍ ଗେଲ୍‌ଉଏସ୍ ବାଂଖାନ୍ ଏ ଗୁସ୍ତା—ତାକୁ

ଛୁଗୁଲିଆ ନାହିଁ ନ ହେଲେ ସେ କାନ୍ଦିବ

ଗେରୁ—ବ. ବସ୍ତୁ, ଲୁଗା

ଗେ—ବ. ଗେ, ମାଲମଥା, ସମ୍ପତ୍ତି

ଗେର୍—କ୍ରି. ଶିଉଳି ଜଳୁ ହେବା

ଉ: କାସ୍‌ଦ୍ ଦନ ଓଡ଼ ଗେର୍ ଖଦ୍‌କ୍ ଆ—ଝଡ଼ ବର୍ଷାରେ ଭୂମି

ଉପରେ ଶିଉଳି ଜଳୁ ଥାଏ

ଗେ—ବ. ଅଠା

ଚିତ୍—ହି. ଅଠା ଲଗାଇବା

ଉ: ଲମ୍ବାପା ଚିତ୍ରେ ଟିକାସ୍ (ଟିକଟ୍) ଚିତ୍ ମେ—ଲମ୍ବାପାରେ

ଟିକଟ୍ ଅଠାଦେଇ ଲଗାଇ ଦିଅ

ଚିତ୍—ବଂ. ଦର ପାତଳ, ଉ: ଚିତ୍ରେଗେ ସାନାମ୍. ଦାଂଗୁଲେ

ଜମ୍ବୁବା କେଥା—ଦର ପାତଳ ବେଳେ ସବୁ ବରଗୁଡ଼ି ଖାଇ

ଶେଷ କରି ଦେଇଅଛୁ

ଚିତ୍—ବ. ଚିତ୍, ପତ୍ର

ଚିତ୍—ବ. ପୂଜନା, ଆଦେଶ

ଚିତ୍ତତା—ବଂ. ଚିତ୍ତତା, ବଦଳି

ଚିତ୍ତ—ବ. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ଚିତ୍ତ—ବଂ. ଗନ୍ଧା, ଅସନା

ଉ: ଉନ୍ନ ଚିତ୍ତ. ଠେନ୍ଦ ବାଂଲୁ. ଦୁଗ୍ଧ. ଆ—ସେ ଗନ୍ଧା/

ଅସନା ଲୋକ ପାଖରେ ବସିବ ନାହିଁ

ଚିତ୍ତ—ବ. ପତଳା ଝାଡ଼ା, ହି. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେବା

ଚିତ୍ତ. ଚିତ୍ତ — ହି. ବଂ. ଏଠି ସେଠି

ଉ: ଚିତ୍ତ. ଚିତ୍ତ — ହୁଳୁ ଦାରେ ଆକାନା—ଏଠି ସେଠି ଧାନ

ଗଛ ହୋଇଛୁ

ଚିତ୍ତାଲ୍—ବଂ. ଗୁଡ଼ିଆ, ଉ: ଚେନ୍ଦଲୋକାମ୍ ଲରଏଦ୍

ଚିତ୍ତାଲ୍ ଲହକା — କାନଦମ୍ ? — ତୁମେ କେମିତି କାଟିଦେଇ

ଯାଇଛ, ଗୁଡ଼ିଆଅଛ ସେ ?

ଚିତ୍ତାଲ୍—ବ. ଅପନ୍ନସ, ଉ: ଏକ୍ ଚିତ୍ତାଲ୍ରେମ୍ ଓଳା —

ଆକାଦ୍ ଆହୁୟରେମ୍ ଦ ଅକ୍ ଆହୁମ୍ ମେୟା ? — ଏକ

ଅପନ୍ନସ ସ୍ଥାନରେ ଘର କରିଛ ତାକିଲେ କିଏ ତୁମକୁ ଶୁଣିବ ?

ଚିତ୍—ହି. ଚିତ୍ ହେବା

ଚିତାହି—ବ. ଚିତାହି ପଦ

ଚିତା ଚେଣେ—ବ. ଚିତ୍ ଚିତ୍ତେଇ

ଚିତା.ଲ୍ ହାକୁ—ବ. ଚିତଳ ମାଛ

ଚିତର ବଚିତ୍—ବଂ. ବିପ୍ଳବ ପଡ଼ିଥିବା, ହି. ବଂ. ଅସଜଡ଼ା

ଭାବେ ପକାଇ ଦେବା, ଉ: ବୁଲୁକ୍ ଏବ୍ ଚିତର ବଚିତ୍ ଆକାଦ୍

ଆ—ଲୁଣକୁ ବିପ୍ଳବ ଦେଇଛନ୍ତି

ଚିତାମ୍ (ଚିତାମ୍)—ବ. ଛଦାମ୍, କରଡ଼ି

ଉ: ନେତାର୍ ଦ ମିତ୍ ଚିତାମ୍ରେ ଚେନ୍ଦ୍ ହି ବାଂ ଛାମ୍ ଆ—

ଆକାଲ୍ ଗୋଟିଏ ଛଦାମ୍ (କରଡ଼ି)ରେ କିଛି ମିତଳ ନାହିଁ

ଚିତା.ର ଗୁନ୍ଦେର୍ (ଗୁନ୍ଦାର୍)—ହି. ବଂ. ଡିଲ୍ ଓହ୍ଲାଇ

ଲୁଗା ପିନ୍ଧା ଗୁଲ୍, ଉ: ଚିତା.ର ଗୁନ୍ଦାର୍ ହଲ୍ ସାମାରେ

ଆଲମ୍ ଦାଣ୍ଡା କାଳାୟା—ଲୋକଙ୍କ ସାମନାରେ ଡିଲ୍ ଓହ୍ଲାଇ

ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଚଲି ବୁଲି କରି ନାହିଁ

ଚିନ୍—ବ. ଦାଗ, ଚିହ୍ନ

ଚିନ୍ତା.—ବ. ଚିନ୍ତା, ଭାବନା, ହି. ଭାବନା, ଚିନ୍ତା କରିବା

ଉ: ଚିନ୍ତାକାନାଜ୍, ଚେନ୍ଦ୍ ଲୋକାତେ ପାଲହାଓ ଆଜ୍—

ଭାବୁଛ କିପରି ମୁଁ ପଡ଼ିବ ?

ଚିନ୍ତା.—ବ. ଚିନ୍ତା, ଉପହାର, ବଂ. ଚିନ୍ତା, ପରିଚିତ

ଉ: ନୁଲ୍ କୁଲ୍ ହର — ଚିନ୍ତା ଲାଗିତ୍ ହେଉଥିବା—

ସେମାନେ ଏହି ଝିଅକୁ ପିନ୍ଧାଇବା, ଉପହାର ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି

ଚିନ୍ତା—ହି. ଚିନ୍ତା, ଚିନ୍ତାଦେବା/କରିବା

ଚିନ୍ତା.ଓ—ହି. ଚିନ୍ତା, କାଣିବା

ଉ: ଚିନ୍ତା.ଓ ଆକାଦ୍ ଆଜ୍—ମୁଁ ତାକୁ କାଣିଛି/ଚିନ୍ତାଛି

ଚିନ୍ତା.ପ—ବଂ. ଜଣା, ପରିଚିତ

ଚିନାବାଦାମ୍—ବ. ଚିନାବାଦାମ୍, ମୁଗଫଲ୍

ଚିନ—ବ. ଚିନ

ଚିପ୍—ବ. ମୁଖ୍ୟ (ଇଂ) chief

ଚିପ୍ଲିପ୍—ବ. ବଳୁମୁଳୀ ଗଛ

ଚିପ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଦାସ

ଚିପା.—ବଂ. କୃପଣ, ଘେର, କଟକଣା

ଚିପା.ଉ—ହି. ଟିପିବା

ଚିପା.ବୁଜାମ୍—ବ. ଟିପା ବୋତାମ୍

ଚିପା.ଗୁପେ—ହି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଘୋଷାରି ହୋଇ ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଲାଙ୍ଗାତେ ବେଶ୍ ଲୋକା ବାୟ୍ ଚାଲାମ୍ ଦାଲେୟା.ଦା

ଚିପା ଗୁପେ ଇଦ୍ ଏନାୟ୍—ଏକ ଯିବାରୁ ସେ ଭଲ କରି ଗୁଲ୍

ପାରିଲ ନାହିଁ, ସେ ଗୋଡ଼ ଘୋଷାରି ଘୋଷାରି ଗୁଲ୍

ଚମ୍ପା.—ବ. ଚମ୍ପା, ଫି. ଚମ୍ପା ଧରଣ

ଉ: ଲଲ ଅଙ୍ଗୁର ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା. ଚମ୍ପା ମେ - ଚମ୍ପା ଗରମ
ଅଙ୍ଗାର ଚମ୍ପାରେ ଧରି କାହାର କର

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ଚାଣୁଆ

ଉ: ଜଳ ଦାରେ ଦ ଅ. ଚମ୍ପା ଆ - ଚେନ୍ନଳି ଗଛ ବହୁ ଶକ୍ତି
ଅଟେ

ଚମ୍ପା—ଫି. ଗୋଜିବା, ଠାବ କରିବା

ଉ: ମିତ୍ ଟାଂ ସାଲଲେ ଚମ୍ପା ଅଙ୍ଗ ମେ - ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ସାଲଲେ ଗୋଜିବା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. କୁକୁଡ଼ା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା (ରବ)
ଉ: ସିମ୍ ହସନ ଦଳ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଏବା - କୁକୁଡ଼ା କୁଆ ସବୁ
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା କରୁଛନ୍ତି

ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା

ରେବେନ୍ ମେ ଚମ୍ପା ଅମାୟନାହା - ରାଜି ହୋଇଯାଅ, ସେ
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଦେବ

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ପତାକା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ସତର୍କ, ସାବଧାନ

ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା, ନଷ୍ଟଗ୍ରସ୍ତ କରିବା

ଉ: ନୁହଁ ଅ. ଗୁମାସ୍ତ ଦଳକାତେ ଅ. ଲା ~ ଦୁଆରୁ ଚମ୍ପାଚରଣ
ଏହି ଶ୍ରୀ ଘରେ ପଶିବାରୁ ସରଦାର ଚମ୍ପାଚରଣ (ନଷ୍ଟ)
ହୋଇଗଲା

ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା, ଦୁର୍ଗଳିଆ ହୋଇ, କଣ୍ଠା ହୋଇଥିବା ବାଲ

ଉ: ନୁହଁ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଦ ଅସ୍ତ୍ର କା. ମି କେନ୍ଦ୍ରା—ଏହି ଦୁର୍ଗଳିଆ
କଣ୍ଠା ହୋଇଥିବା ଲୋକ କାମ କରି ପାରନାହିଁ

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା

ଉ: ଲୁଗା ଦ ଅଲପେ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା - ଲୁଗାକୁ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
କର ନାହିଁ

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା

ଉ: ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା - ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ପଥରର ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ପତଳା କରିବା

ଉ: ମାତ୍ ଚମ୍ପା ପାଳା ମେ - ବାଉଁଶକୁ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ପତଳା କରି କାଟ

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା. ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା (ଯାହା କୁର
ଅଗରୁ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା)

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା, ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ପିଇବା

ଚମ୍ପା—ବ. ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଅ. ଚମ୍ପା (ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା)

ଚମ୍ପା. ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା କରିବା

ଚମ୍ପା. ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଉ. ଦା ~ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା - ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଉ: ଲ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା—ଫି. ବ. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା (ଚମ୍ପା)

ଉ: ସାଦମ୍ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚମ୍ପା. ଚମ୍ପା—ଫି. ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଉ: ଲୋକ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା - ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା
ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା

ଚୁଆ—କି. ଚୁଆ କରିବା, କୁଆଁରୀ

ଉ: ରନ୍ ରେହେନ୍ ଚୁଆୟ୍ ମେ—ଔଷଧ ଚେରକୁ ନୁଆଇ ରଖ
ଚୁଆଉ—କି. ଚୁଆବା, ପିଇବା

ଉ: ହଲ୍ ଦ ଖିମା. ହା. ଶୁକ ଚୁଆୟ୍ ଆ—ଲୋକମାନେ ଗାଁରେ
ହାଣ୍ଡିଆ କୁଆଇ ରହେ, ଲିକ ଦ ମାୟାମ୍ବ ଚୁଆଉଆ—

ଲୋକମାନେ ରକ୍ତ ଶୋଷନ୍ତି

ଚୁଆଲ୍—ବିଂ. ଚୁଆଡ଼, ବଦମାସ୍, ନିଷ୍ଠୁର

ଚୁଇଁୟା. —ବି. ମାଛକାଢ

ଉ: ସେଣା ହାକୁ ଚୁଇଁୟା. —କ ଦ ଲଠୁ ଆର୍ ଗୁଲ୍. ଶୁ. ଗେୟା—

ବଡ଼ ମାଛର କାନ୍ଦୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ଓ ଗୋଲ ହୋଇଥାଏ
ଚୁଇଁୟା—ବିଂ. ମୁନିଆଁ

ଉ: ମୁଲ୍ ଦ ଚୁଇଁୟା ର ଗେୟା— କୁହୁ ମୁନିଆଁ ଅଟେ

ଚୁଇଗା—ବିଂ. ମୁନିଆଁ, ଉ: ଚୁଇଗା ସା. ବଳିତେ ତା. ରୁନ୍
ସବ୍—ଏମ୍—ବାଦକୁ ମୁନିଆଁ ଶାବଳରେ ଫୋଡ଼ିଦିଅ

ଚୁଇମୁର୍—ବି. କୁହୁମୁର୍/ମୁହ

ଚୁଇ—ବିଂ. ଭୁଲ୍. ଅଜାଣତ

ଉ: ଭୁଲ୍ ଚୁଇତେ ଆମ୍ବଲ୍ ଏଗେରୁ କେବମେୟା ଇବା.
କାଞ୍ଜମେ—ଅଜାଣତରେ ଭ୍ରମ ହେବାରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଗାଳି ଦେଇଛି
ମୋତେ ଜମା ଦିଅ

ଚୁକ୍‌ଚୁକ୍—କି. ସେହୁ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ତୁ ତୁ କହୁ ଆଦର
କରିବା

ଚୁକ୍‌—କି. ଚୁକ୍‌କରି ଦେବା, ଦେଇକରି ନିଷ୍ଠୁର କରିବା

ଚୁକ୍‌ଦି ହୁକ୍—ବି. ଚୁକ୍‌କୋଣିଆ ପହଞ୍ଚିବା

ଚୁକ୍‌—ବି. ଡିପ, କି. ଡିପ ସ୍ଥାନରେ ରହୁବା, କଲରେ ହେବା
କି. ବିଂ. କଲେ କଲେ (ସିବା, ବସିବା)

ଚୁକ୍—ବି. ଚଳ

ଚୁକୁଶୁର୍—ବି. ଏକପକ୍ଷି ଚଉତା ଦନା, ମୁଠା କରିବା

ଚୁକା—ବି. ଛୋଟ କଲସୀ

ଚକା—ବାଡ଼—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଦା ସାହାର ମଝିରେ
ଗହୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥାଏ

ଚୁକା.ଉ—କି. ଚୁକ୍‌ କରି ଦେବା

ଚୁକୁଳା—ବିଂ. ଚେପା, କି. ଚେପା ହେବା

ଚୁକୁର୍—କି. ହାତ ମୁଠାକରି ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ କରିବା

ଚୁକୁର୍ ଚୁକୁର୍—କି. ବିଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଛୋଟାଇ ଛୋଟାଇ
ସିବା ବା ଆସିବା, ଉ: ଉନ୍ ଚୁକୁର୍ ଚୁକୁର୍ ଏ ହେଲ୍‌ଏନା—

ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଛୋଟାଇ ଛୋଟାଇ ଆସିଲ

ଚୁକୁପ୍ ଚୁକୁପ୍—କି. ବିଂ. ଶ୍ଵେତାଇ ଶ୍ଵେତାଇ

ଶୁକପ୍ ଶୁକପ୍—କି. ଶ୍ଵେତାଇ ଶ୍ଵେତାଇ ଜିନିଷର ସ୍ଵାଦ

ପରଶିବା

ଚୁଗୁଲ୍—ବିଂ. ଶୀଘ୍ର, ଚଞ୍ଚଳ

ଚୁଗୁଲ୍ ତାଲାମ୍—କି. ଶୀଘ୍ର ଛୋଟ ଛୋଟ ପାଦ ପକାଇ

ଚାଲିବା ଡଙ୍ଗ

ଚୁଗୁଲ୍ ଚୁଗୁଲ୍, ଚଗଲ୍ ବଗଲ୍—କି. ବିଂ. ଅସ୍ଥାୟୀ କଥା,
ବାଗୁଲତା, ଉ: ଚୁଗୁଲ୍ ଚୁଗୁଲ୍ ରଡ଼ ଦ ବାଂ ଆଞ୍ଜାମ୍ ସାନାଞ୍ଜା—

ଅସ୍ଥାୟୀ କଥା ମୋତେ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ

ଚୁଗୁଲ୍—କି. ଚୁଗୁଲ୍ କରିବା, ଅନ୍ୟ ନାମରେ ମିଛ କହୁବା

ଚୁଗୁଲ୍‌ଗୁର୍—କି. ଚୁଗୁଲ୍‌ଖୋର

ଉ: ଚୁଗୁଲ୍‌ଖୋରୁ ହଲ୍‌ଆଁ କାଆ ଆଲମ୍ ଆଞ୍ଜାମ୍ ବାଂଘାନ୍
ନଈଲ୍ ଡାପାମ୍‌ଆ—ଚୁଗୁଲ୍‌ଖୋର ଲୋକ କଥା ଶୁଣି ନାହିଁ

ନଚେରୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଲଡ଼ା ଲଢ଼ି ହେବା

ଚୁ—ବିଂ. ଛୋଟିଆ, ଅପ୍ରସ୍ତବଶାଳୀ

ଚୁଂଗା.—ବି. ଚୁଙ୍ଗା

ଚୁଂଗି—ବି. ଚୁଙ୍ଗି, ଡିବି

ଚୁରୁ—ବି. ଯୋନି

ଚୁରୁଙ୍ଗୁ—କି. ଲେଡ଼ି ଉପରେ ଭରଦେଇ ବସିବା (ଡଙ୍ଗ)

ଚୁରୁ—ବି. ପାଣିବେତ ଗଛ

ଉ: ଗାଡ଼ା ଆଲେ ଆଲେତେ ଚୁରୁ ଗାଗାଲ୍ ଆକାନା—ନଦୀ
କୂଳ କୂଳେ ପାଣିବେତ ଗଛର ଜଙ୍ଗଲ ହୋଇଛି

ଚୁଞ୍ଚି (ଚୁଂଚ)—ବି. ଗ୍ରନର ଅଗ୍ରଭାଗ (nipple)

ଚୁଞ୍ଚି—ବି. ଚୁଞ୍ଚି

ଚୁଟିମୁଲ୍—ବି. ଲମ୍ବଚୁଟି

ଚୁଟିଚୁଟି—ଫି. ବିଂ. ଇଛା, ଧେୟ

ଚୁଲ୍‌ଚୁଲ୍—ଫି. ଇଛା କରିବା

ଚୁଟି—ବି. ଚପଲ

ଚୁଟିଆ—ଫି. ବିଂ. ଖରାପ, ବଦମାସ, ବି. ସାନମୁଣା

ଚୁଟିଆ ଗୁନ୍ଥଲମ୍ ଦାରେ—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ଗଛର ନାମ

ଚୁଟିଆ ଗୁଣ୍ଡଲମ୍—ବିଂ. ଛୋଟ ମୂଣର ଲୁଣ୍ଠ ପରି, ଲମ୍ବରେ
ଛୋଟ ଓ ସରୁ

ଚୁଟିଆ ବା. ରତୁଲିଜ୍—ବି. ଚେମିଣି, ଛୋଟ ଆକାରର ବାଦୁଡ଼ି

ଚୁଟିଉଲ୍ ପୁଡ଼ି—ବି. ଏକପରିଆ ଦନା

ଚୁଟିଂ—ଫି. ଚୁଢ଼ି ମନେକରି ଚୁଟିଂ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗାଳି
ଦେବା । ଓଡ଼ିଆରେ “ମୁଡ଼ି” ସହଜ ସମାନ କରା-
ଯାଇପାରେ

ଚୁଟିଞ୍ଜୁମୁର୍—ବି. ଅତି ଛୋଟ ପିଞ୍ଜୁଡ଼ି

ଚୁଟୁ—ବି. ଚୁଟିଆ ମୁଣା

ଚୁଟୁଂ—ଫି. ବିଂ. ଆଗକୁ ବାହାରିଥିବା, ଆକାରରେ ବଡ଼
ଫି. ତରଫରାତ୍ ବାହାରି ପଡ଼ିବା

ଉ: ଚୁଟୁଂ ସାହିଞ୍ଜୁ ଡେଙ୍ଗା — ମେ - ଆଗକୁ ଲମ୍ବାଇ କରି
ଲୁଗା ପିନ୍ଧି

ଚୁଟୁବ ଚୁଟୁର୍—ଫି. ବିଂ. ଉତ୍ସାହ ସହକାରେ

ଉ: ଚୁଟୁର୍ ଚୁଟୁର୍ କାମିୟେ ଛୁଟା.ଉ ଆକାନା—ଉତ୍ସାହ
ସହକାରେ କାମରେ ଲାଗି ପଡ଼ୁଛୁ

ଚୁଟୁଣି—ବି. ଚଟୁଣୀ, ଚଟଣୀ

ଚୁଡ଼ୁରୁ—ବିଂ. ଗୁଣ୍ଡୁଣ ମୂଣର ଚୁଡ଼ୁର ଚୁଡ଼ୁର ଶବ୍ଦ

ଚୁଡ଼ୁରୁ—ଫି. କିଛି ପାଣି ଡାଳିଦେବା

ଉ: ଘରେ ଦା — ଚୁଡ଼ୁରୁ ଅଞ୍ଜ ମେ - ମୋ ହାତରେ କିଛି
ପାଣି ଡାଳି ଦିଅ

ଚୁଡ଼ୁର୍ ଚୁଡ଼ୁର୍—ଫି. ବିଂ. ଫକ୍‌କଡ଼ାମି, ଲମ୍ବିଟ୍‌ଗିରି

ଉ: ହେଉଦା ଜା ଚୋରାଏମ୍ ଚୁଡ଼ୁର୍ ଚୁଡ଼ୁର୍ ବାଲାୟ କାନା -
ହଇ ହେ କାହିଁକି ରୁ ଫକ୍‌କଡ଼ାମି କରୁଅଛୁ ?

ଚୁଡ଼ୁଚୁଡ଼ୁ—ଫି. ବିଂ. ତରତର, ଚଞ୍ଚଳତା

ଉ: ଚୋଦା — ଚୟ ଚୁଡ଼ୁଚୁଡ଼ୁ ବାଲାୟ କାନ ଅକୟବାଡ଼ାୟ ?
କାହିଁକି କେଳାଣି ତରତର ହେଉଛୁ କିଏ ଜାଣେ ?

ଚୁଡ଼ୁର୍—ବିଂ. ଚରୁର, ଗୁଲ୍‌ଲ

ଚୁଡ଼ା.ଉ—ଫି. କହୁ ବୁଲିବା, ଫୁଟାଣି କରିବା

ଚୁଡ଼ା.ଲିୟା—ବିଂ. ବେଶ୍ୟା

ଚୁଡ଼ି—ବିଂ. ଦୁଷ୍ଟା, ଦୋଷୁରୁଣୀ

ଚୁଡ଼ୁ—ବିଂ. ମୂର୍ଖ

ଚୁଡ଼ୁ—ବିଂ. କୁରୁ

ଚୁନ୍—ବି. ଚୁନ

ଚୁନ୍‌ଠଙ୍ଗା—ବି. ଚୁନ ରଖିବା ବାଝିଣ ନଳୀ

ଚୁନ୍‌ଡ଼ୁ—ଫି. ବିଂ. ଅଗ ପାଦରେ ଭରା ଦେଇ ଠିଆ ହେବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଚୁନ୍‌ଡ଼ୁଲୁ—ବି. ବେଇମାନ, ଧପାବାଜ୍

ଚୁନ୍‌ଡ଼ାଃ ଚୁନ୍‌ଡ଼କାଃ—ବିଂ. କଳଷ

ଚୁନ୍‌ଡ଼ ଚୁନ୍‌ଡ଼କ—ବିଂ. କଳଷ ପୁଣି

ଚୁନ୍‌ଡ଼ୁ ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବିଂ. ଚଟପଟ୍, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଉ: ଚୁନ୍‌ଡ଼ୁ ମେନ୍‌ଡେ ତା.ଲ୍ କେଦଅ - ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ି
ପଳାଇଲୁ

ଚୁନ୍‌ଡ଼ା.ଆଲା — ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗାଈ ତରକାସ କରି
ଖାଆନ୍ତି

ଚୁନ୍‌ଡ଼ାଲ୍ ବା. ନୁଡ଼ୁଲ୍—ଫି. ବିଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ, ଏଣେ
ତେଣେ । ଫି. ତରଳ ଦେବା

ଚୁନା—ବି. ଚୁନା powder

ଚୁନା.ଉ—ଫି. ବାହୁବା, ଜିହ୍ବାତନ କରିବା

ଚୁନି—ବିଂ. ଅତି ଛୋଟ

ଚୁନି ଚୁନି—ଫି. ବିଂ. ଅତି ଛୋଟ ଛୋଟ, ଚୁନିଚୁନି

ଚୁନି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ

ଚୁନିମୁନି—ବିଂ. ଛୋଟବଡ଼, ଭଲ ଓ ଖରାପ

ଉ: ଚୁନିମୁନି ଜଡ଼ ହାତାଓମେ - ଛୋଟ ବଡ଼, ଭଲ ଓ ଖରାପ
ସବୁକୁ ସହଜ କରି

ଚୁପ୍—କି. ବଂ. ଚୁପ୍, ନିରବ, କି. ଚୁପ୍ ରହିବା,
ନିରବ ରହିବା

ଚୁପା.—ବି. ଚୋପା

ଚୁପ୍‌ତି—କି. ସୁନା ଦେବା

ଚୁପ୍‌ତିଦୁଃଖ—ବି. ଗୁଣକଣିଆ ଦୁନା

ଚୁପ୍‌ଶ—ବଂ. ଖାଲି, କି. ବଂ. ଛୋଟିଆ

ଚୁପ୍‌ସି—ବି. (ପକ୍ଷୀ ବା ମାଛ) ଲୁହ ବା ଗୁହ

ଚୁପ୍‌ପିଛୁଡ଼ୁଲ—ବି. ବରବାଦ

ଚୁପ୍‌ପିଛୁଡ଼ୁଲଆ—କି. ବରବାଦ ହେବା, ବରବାଦ କରିବା

ଚୁପ୍‌ହ—ବି. ହାତମୁଠା, ମୁଠି, କି. ମୁଠାକରି ଦେବା,
ଅଧୀନରେ ରଖିବା, ହାତଯିବା

ଚୁପ୍‌ହୁ ପିଠା.—ବି. ହାତ ମୁଠାରେ ଚିଆରି ପିଠା

ଚୁପ୍‌ହୁ କୁହ—କି. ଶୁଣି ଚେପାହେବା

ଚୁବା. —କି. ଶାନ୍ତ କରିବା

ଉ: ଗା. ଗି ହଲ୍ ନାପାୟ ରଲତେ ଚୁବା. — ଅନଥାୟ—

ଗା. ଗି ଲେକ ଉତ୍ତମ କଥାରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ

ଚୁବା. —ବି. ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ

ଉ: ଚେତେମ୍ ଚୁବା. —ଏନା—କ'ଣ ଟାଏ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଛି ?

ଚୁବୁଲ୍(ର)—କି. ଛୁହ ବା କଣ୍ଠାରେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଫୋଡ଼ିବା

ବା ଫୋଡ଼ି ହେବା, ଉ: ର—ଜଣେକ୍ ସୁଇ ତେଜ୍ ଚୁବୁଲ୍

ଏନା—ପିଲାଇ କରିବାବେଳେ ଛୁହରେ ଫୋଡ଼ିହେଲି

ଚୁମ୍‌ବକ୍, କି. ବଂ.—ସନ୍ଧେପ, ବଂ. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ଚୁମ୍‌ବୁକ୍, ଚୁମ୍‌ବାକ୍—ବି. ଚୁମ୍‌କ

ଚୁମ୍‌କା:—ବି. ଗୋଲକାର, ବଂ. ଗୋଲକାର ଭାବେ

ଚୁମ୍‌କା: ଚୁମ୍‌କା:—କି. ବଂ. ଏଠି ସେଠି ଗୋଲକାର ଭାବେ

ଚୁମ୍‌କା: ଲପିଲ୍—ବି. କୃତ୍ରିମ ନକ୍ଷତ୍ର, ଏକତ୍ର ବହୁତ

ତାଗୁସ୍ତ

ଚୁମ୍‌କୁର୍—କି. ବଂ. ଗୋଲକାର ହୋଇ (ହାତ ଗୋଡ଼

ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧ କରି ବସିବା ସ୍ଥିତି)

ଚୁମ୍‌ ଚୁମ୍‌ବା.—ବି. ପିଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ
(ଏନେକ୍) (ରୁମାଲ୍ ଚୋର)

ଚୁମ୍‌ଖିଜ୍—ବଂ. କୁପିତା ନାଶ, ରାଜିଶୀ, ବଂଗଡ଼ା କରିବା
ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ

ଚୁମ୍‌କ—ବି. ଚୁମ୍‌କ ପଥର (ସାପ ବସ ଶୋଷକ ପଥର)

ଚୁମାନ୍—ବି. ପରିହମା

ଚୁମା ଉଲା—କି. ପରିହମା କରିବା, ଗୋଲକାରରେ ବୁଲିବା,
ନାଚିବା

ଚୁମ୍‌ସ୍ତା:—ବି. କାତ (ମାଛ କାତ, ସାପ କାତ)

ଚୁର୍କା.—ବଂ. ଡରୁଆ, ଶୁରୁ

ଚୁର୍କା ଭୁର୍କା—କି. ବଂ. ବରୁଣ ରହିଥିବା

ଚୁର୍କୁଚୁର୍କୁଚୁର୍କୁ—କି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ, ଅସଜଡ଼ା

ଚୁର୍କୁଲ୍—ବଂ. ମନଗଡ଼ା କାହାଣୀ

ଚୁର୍କୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଗଛ (ବାଡ଼ ଦେବା
କାମରେ ଲାଗେ)

ଚୁର୍କୁଚୁର୍କୁ—ବି. ଝିଟିଝିଟି, ବଂ. ସାନ, ଛୋଟିଆ

କି. ଛୋଟିଆ ହେବା

ଚୁର୍କୁମାର୍—କି. ବଂ. ଅତିଶୀଘ୍ର, ଲଗାତର

ଚୁର୍କୁତାର—କି. ବି. ଲଗାତର, ଅବିରାମ

ଚୁର୍କୁତ—କି. ଚୁର୍କୁକ ମାରିବା, ଝାଡ଼ିରେ ପିଟିବା, ଝାଡ଼ିରେ
ପିଟିବା

ଚୁର୍କୁୟା —ବି. ଛୋଟ କଲସୀ

ଚୁର୍କୁ—କି. ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପୂରଣ ଥିବା

ଚୁର୍କୁଚୁ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ଆଙ୍ଗୁଳି ଉଚ୍ଚ ପରିମାଣ, କି. ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ପାତ୍ରରେ ରଖିବା

ଉ : ଚୁଲ୍ ପାତ୍ରାରେ ଚୁର୍କୁଚୁ ଲବମେ—ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ପାତ୍ରରେ ଚୁଲେଇ ଚୁଲେଇ ହୁଅ

ଚୁର୍କୁଚୁ ଚୁର୍ତ୍ତଲେ—ବି. ଅପିତ ଗୁଡ଼ଲ

ଚୁର୍କୁଚୁଚୁ (ଚୁର୍କୁଚୁଚୁ)—କି. ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଧିକ (ଲଦିବା)

ଚୁର୍କୁଚୁ—ବି. ଚୁର୍କୁଚୁ

ଚୁଲି—ବଂ. ଚଳନ୍ତ, ଚଳିବାବାଲି, ଧନ

ଚୁଲ୍‌ଚୁଲ୍—ବଂ. (ମନ୍ଦିର) ଚୁଡ଼ା ପରି, ବି ଗଦାଲିବା

ଚୁଲ।—ବ. ଶିଖର, ଶିଖା, ଚୂଡ଼ା, ଉପରିଭାଗ

ଚୁଲ—ବ. ଚୂଡ଼ା

ଚୁଲିନ୍—ବ. ପେଡ଼ିଆ

ଚୁଲ୍ ଚୁଲିଆ—ବ. ଚୁଲ୍ ଚୁଲ୍ ଚୁଲ୍, ନଟଂଟିଆ

ଚୁଲ୍ ହା, ଛୁଇଁ—ବ. ଚୁଲି

ଚୁଲ୍ ହା.ଉ—ବି. ଅଧିକ କରି (ଗଦା କରିବା, ଠୁଲେଇବା)

ଚୁଲ୍ ହା.—ବି. ଅସ୍ଥାୟୀ ଚୁଲି

ଚୁଲୁ—ବି. ଅତିଅଳ୍ପ, କିଛି, ଅସ୍ଥାୟୀକାଳୀ

ଚୁଲୁ ଚୁଲୁ—ବି. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଚୁଲୁ ଭୁଲୁ—ବି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବଦ୍ଧ ଚଳୁଥିବା

ଚୁଲୁ ମାରତେ—ବି. ବଞ୍ଚିକରି, ଶୀଘ୍ରତାପହ

ଚୁଲୁ ଚୁଲୁ—ବି. ମୁନିଆ, ବି. ମୁନିଆ କରିବା

ଚୁପା.ଉ—ବି. ଚୁପିବା

ଚୁହା.ଉ—ବି. ଚୁହିବା

ଚେଓଁ ଚେଓଁ—ବି. ଖାରିଆ, ଲୁଣିଆ

ଉ: ଉତ୍ତୁଆ.ଉ ଚେଓଁ ଚେଓଁ ଏନା - ତରକାସ ବହୁତ ଲୁଣିଆ

ହୋଇଛି

ଚେଓଁ—ବି. ଅଳ୍ପନକ ଧରିବା ବେଳେ ମୁଣ୍ଡ ଚେଓଁ ଶବ୍ଦ

କରେ

ଉ: ପୁଣି ଗୁଡ଼ି ଚେଓଁ ମେନ୍ତେ ସାବ୍ କେଦେୟାୟ - ବଲେଇ

ମୁଣ୍ଡକୁ ହଠାତ୍ ଧରିବାରୁ ମୁଣ୍ଡ ଚେଓଁ କଲ

ଚେକବୁକ୍—ବି. ଚେକବୁକ୍ cheque book

ଚେକା—ବି. ଚେକା (ସାମଗ୍ରୀ ମାଟିଟେଲା)

ଚେକା—ବି. ବଞ୍ଚିକରି, କେମିତି

ଉ: ଚେକା ଲେକା ତେମ୍ ହେଉଆକାନା ? - ତୁମେ କେମିତି ଆସିଛ ?

ଚେକାୟ ଚିକାୟ—ବି. କପରି କରିବା, କଣ ହେବ

ଚେକାତେ ଚିକାତେ—ବି. ବଞ୍ଚିକରି ପ୍ରକାରରେ

ଚେକାଲେକା—ବି. ବଞ୍ଚିକରି, କେମିତି

ଚେକାଲେକାତେ—ବି. ବଞ୍ଚିକରି ଉପାୟରେ, କେଉଁ ବିଷୟରେ

ଚେଁ ଗେହାକୁ—ବି. ଚେଙ୍ଗ ମାଛ

ଚେଁ ଚେଁ ଗେହା—ବି. ଛତ୍ତପଟିଆ, ଦୁଷ୍ଟ

ଉ: ଜମ୍ ଜଞ୍ଜେ ମା ଚେଁ ଚେଁ ଗେହା ଲେଟ୍ କାକହେଲ୍ ଲେନା-

ଖାଇବାବେଳେ ଛତ୍ତପଟିଆ (ଦୁଷ୍ଟ) ପିଲାମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ

ଚେଁ ଗାତ—ବି. ଶିଖାଇ ଦେବା, ଶିଖିନେବା, ଆସ୍ତ କରିନେବା

ଉ: କୁଲିକ ଆଲ୍ ଗା ତେଗେ ସେରେଜ୍ଜିକ ଚେଁ ଗାତ୍ (ଚେଦ୍)

ଗଦ୍ କେଦ୍ ଆ - ବିଅମାନେ ସହଜରେ ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକ ଶିଖି କରି ଆସ୍ତ କରି ନେଲେ

ଚେଁ ଚେଁ—ବି. ବଞ୍ଚିକରି ଚେଁ ଚେଁ

ଉ: ପୁଲୁଷ ଲେକା ଆଲ୍ ପେ - ଚେଁ ଚେଁ ହୁଅନାହିଁ

ଚେଚେଦ୍—ବି. ଶିଖିବା, ଶିଖା ଶୁଣି କରିବା

ଉ: ଚେଚେଦ୍ ଏ ଦୁଳ୍ଲୁ ଆକାନା - ଶିଖିବା ପାଇଁ ବସିଛି

ଚେଚେଦ୍ ଆ —ବି. ଶିଖା ଉପକରଣ

ଚେଚେଦ୍ ଲେ—ବି. ଶିଖା ଦେବାବାଲ, ଗୁରୁ

ଉ: ଚେଚେଦ୍ ଲେ ଜହାର୍ ଆୟ ମେ - ଗୁରୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି

ଚେଛା—ବି. ବାଉଁଶ ବା ଲମ୍ବ କାଠକୁ ଛେଚି ଶୁଖାଇ ମସାଲ

ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ

ହାତପରି ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁକୁ ଘାତରେ ପଡ଼ିତାଇ ବସଲ ରଖା

କରାଯାଏ

ଉ: ଚେଛା ସେଜେଲ୍ ତେ ବିର୍ ପୁର୍ ହଲ୍ ଛିନ୍ଦା ହାତକ ଲଗାକଆ

କ୍ଷେତ୍ରଧନ - ଜଙ୍ଗଲପାଖିଆ ଲୋକମାନେ ଘାତ ଚେଛା

(ମଶାଲ) ଜଳାଇ ହାତକୁ ଘଷ ଜମିରୁ ପଡ଼ିତାଇଥାନ୍ତି

ଚେଛାଓଁ—ବି. ଛେଚିବା

ଚେଟ୍ ଚେଟ୍—ବି. ଅଠାଳିଆ ଅଠାଳିଆ

ବି. ବଞ୍ଚିକରି କଡ଼ କଡ଼ (ସଞ୍ଜିବା) ଶବ୍ଦ

ଚେଜ୍ ଚେଜ୍—ବି. କେଁ କେଁ ହେବା

ଉ: ଚେଦ୍ ଲଗିଦ୍ ନାମ ଚେଜ୍ ଚେଜ୍ ଅଠାଳିଆ କାନା -

କାହିଁକିଲେ କେଁ କେଁ ହେଉଅଛି ?

ଚେଟ୍—ବି. ଚିତାବାଦ

ଚେଟ୍—ବି. ଠକ୍କୁଆ ବି. ଠକାଇବା

ଚେଟା—କ୍ରି. ବୁଝା ମାରିବା, ଆଘାତ ଦେବା

ଚେଟେଇ—ବ. ବଳ, ବଳପାତ

ଚେଟେ ଚେଟେ—କ୍ରି. ବଂ. ବକର ବକର

ଚେଟେ ଚେଟେ—କ୍ରି. ବକର ବକର ହେବା

ଚେଟେ ପିଠା—ବ. ଅଣ ଲେଉଟା ପିଠା

ଚେଟେ—ବ. ପକ୍ଷୀ

ଚେଟେ ଚପୁରୁ—ବ. ସବୁ ପ୍ରକାରର ପକ୍ଷୀଗଣ

ଚେତୁ—ଅ. କ'ଣ ?

ଚେତାମ୍—ଅ. କ'ଣ ପାଇଁ ଭୁମେ

ଚେଦ୍—କ୍ରି. ଶିଖିବା, ଭ୍ରା. ଅଲ୍ଲ ଚେଦ୍ ମେ—ଲେଖିବା ଶିଖି

ଚେଦ୍ ଚଂ—ଅ. ହେବପଣ, ଅନୁମାନକ ହୋଇଥିବ

ଭ୍ରା. ହୁଇ ଆକାନ୍ ଚେୟା ଚେଦ୍ ଚଂ—ହୋଇ ଥିବ ପରା

ଚେଦ୍ ଚଅ—କ୍ରି. ବଂ. କ'ଣଟା

ଚେଦା—କ୍ରି. ବଂ. କ'ଣ ପାଇଁ

ଚେଦ୍ ଅ—କ୍ରି. ବଂ. ଶିଖିଥିବା

ଚେଦ୍ ଲେକା—କ୍ରି. ବଂ. କପଣ, କି ପ୍ରକାରର

ଚେଦ୍ ଲେକାନ୍ ଅ—କ୍ରି. ବଂ. କି ପ୍ରକାରର ହେବ,

କେମିତିକା, ଭ୍ରା. ଅନା ଦ ଚେଦ୍ ରେକାନ୍ ଅ—ତାହା

କି ପ୍ରକାରର ହେବ

ଚେଦ୍ ହିଁ—ବଂ. କିଛି ବ

ଭ୍ରା. ଅନା କାଥା ଦ ଚେଦ୍ ହିଁ ବାଂ ହୁୟ୍ ଲେନା—ସେ ବିଷୟଟି

କିଛି ବି ହେଲ ନାହିଁ

ଚେନ୍—ବ. ଚେନ୍ (ଇଂ) chain ହାର

ଚେନା—ବ. ଚେନା, ଛୋଟ ଫାଳ, ଖଣ୍ଡ

ଚେନ—ବ. ଚିନି

ଚେପା—ବଂ. ଚେପା (dishaped)

ଚେପେକ—କ୍ରି. ପଲଖାଇ ଦେଖା ପକାଇ ଦେବା, ଚୁପି
ପଶ୍ଚା କରବା

ଚେପେପେଦ୍—କ୍ରି. ପରସ୍ପରକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ଦେଇ ହେବା

ଚେପେ—ବଂ. ଚେପାମାଙ୍କ

ଚେପେଲ୍—ବଂ. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ, ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଭ୍ରା. ଟୁକୁଳରେ ଦାଂ ଚେପେଲ୍ ଏନା ଭୁଷା କମ୍ ମେ—

ହାଣ୍ଡିରେ ପାଣି ଭରପୂର ହୋଇଛି କାଢ଼ି କରି କମାଇ ଦଅ

ଚେପେଲ୍ ଚେପେଲ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଉଜ୍ଜୁଳ, ଉଜ୍ଜୁଳା

ଭ୍ରା. ଗାଡ଼ା ଚେପେଲ୍ ଚେପେଲ୍ ପେରେଲ୍ ଆକାନା—

ନଦୀ ଉଜ୍ଜୁଳା ଉଜ୍ଜୁଳ ପୂରି ରହୁଛି

ଚେପେସ୍ ଚେପେସ୍—ବଂ. ପିଠା ନ ହୋଇ ପାଣିଆ ପାଣିଆ

ଥିବା, ଭ୍ରା. ନଆ ଦାକାଦ ଚେପେସ୍ ଚେପେସ୍ ଆଇକା. ଭ୍ରା. କାନା

ବାଂ ସିବିଲ୍ ଅ—ଏ ଶୁଦ୍ଧ ପାଣି ଗୁଡ଼ ନାହିଁ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ

ଚେମ୍ ଚେମ୍—ବଂ. ସୁନ୍ଦର, ମନୋହାରୀ

ଭ୍ରା. ଭଦ୍ର ଗୁଳି ଦ ଚେମ୍ ଚେମ୍ ଏ ଛେଲ୍ କାନା—ସେ ଝିଅଟି

ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି

ଚେମ୍ ଚେଲେମ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଭରପୂର

ଚେମ୍ ଚେଲ୍—ବଂ. ଉପର କମି, ଉଚ୍ଚ କମି

ଭ୍ରା. ଚେମ୍ ଚେଲ୍ ଓଢ଼ିରେ ଦ ଗୁପ୍ ଗେ ବାଂ ହୁୟ୍ ଅ—ଉପର

କମିରେ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ

ଚେମେକ୍ ଚେମେକ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଛୋଟ ଲମ୍ବର ପାଦ ପକାଇ

ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ଭ୍ରା. ଏନେଲ୍ ଗୁଲିକ ଚେମେକ୍ ଚେମେକ୍ କି ଏନେଲ୍ କାନା—

ନର୍ତ୍ତକମାନେ ଛୋଟ ଲମ୍ବର ପାଦ ପକାଇ ଶିପ୍ରତା ସହ ନାଚୁଛନ୍ତି

ଚେମେକ୍—ବ. ନେଉଳ

ଚେମ୍ ଚେଟା—ବ. ଚେମେଣୀ

ଚେମେଡ୍ ଚେମେଡ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଠକ୍ ଠକ୍ (ଝଟ୍ ଝଟ୍)

କରି ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲିବା)

ଭ୍ରା. ମେରମ୍ ଚେମେଡ୍ ଚେମେଡ୍ କି ତାଲୀମ୍ ଅ—ଛେଳିମାନେ

ଝଟ୍ ଝଟ୍ କରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲୁ

ଚେରସ୍—ବଂ. ବାଙ୍ଗର ହେବା, ବାମନ

ଭ୍ରା. ଆମ୍ ଦମ୍ ଚେରସ୍ ଏନା ବାମ୍ ହାସ୍ ଅ—

ଭୁମେ ବାମନ ହେଲ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ

ଚେରୁଚେଟେ—ବ. ଝିଟିଝିଟି

ଚେରୁହା—ବ. ରୁପ, ଚେହେରା

ଚେରି—ବ. ଚେରି ଫଳ ବଣେଷ.

ଚେରେଇ—ଝି. ଶିଶୁକୁ ସ୍ନେହ କରି ହସାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଲଳସା
ଦେଖାଇବା

ଉ. କଲା ଦ କୁଳିକ ଚେରେଇ କଥା - ଯୁବକମାନେ ଯୁବତୀକୁ
ଲଳସା ଦେଖାଇଥାନ୍ତି

ଚେପେରେଇ—ଝି. ପରସ୍ପରକୁ ଗେଲ କରି ଖେଳିବା

ଉ. ଲେଟ୍‌କାକିନ୍ ଚେପେରେଇ କାନା - ପିଲା ଦୁଇଟି ପରସ୍ପରକୁ
ଗେଲି ହେଉଛନ୍ତି

ଚେରବେରୁଅ—ଝି. ବଂ. ଚଢ଼େଇଙ୍କ କଲରବ

ଚେରୁ ଚେରୁ—ଝି. ବଂ. କଢ଼କଢ଼େଇବା, ଅଥଥା କୁହାଟ
ପକାଇ କଥା ହେବା

ଉ. ଆଲମ୍ ଚେରୁ ଚେରୁ ଅ ~ ଆ, ଦାଲ୍‌ଏମ୍ ଜମ୍‌ଆ - ଅଥଥା
କଢ଼କାଡ଼ି ନାହିଁ (ଉଡ଼ୁଡ଼ିତ କରି ନାହିଁ) ମାତ ଖାଇବୁ

ଝି. ବଂ. ଚଢ଼େଇର ଚେରୁ ଚେରୁ ଶବ୍ଦ

ଚେଲ୍‌କେଲ୍—ବଂ. ଦଉର, ଝି. ଦଉର ହୋଇଯିବା

ଉ. ମାରେ ହାଟା ~ କ ଦ ଚେଲ୍‌କେଲ୍ ଏନା - ପୁରୁଣା ବୁଲ
ସବୁ ଦଉର ହେଲଣି

ଚେଲ୍‌କର୍—ବଂ. ସଫାପୁରୁର ରହ (ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିବା ବାଲ/ବାଲ)

ଉ. ଚେଲ୍‌ ଅତ ~ ଲଗିବ୍ ଡେହେଉ, ଦୟାଚେଲ୍‌କର୍ ଆକାନା -

ଆଜି ସେ ଦେଖାଇ ହେବା ପାଇଁ ସଫାପୁରୁର ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଅଛି

ଚେଲ୍‌କ୍ ମେଲ୍‌କ୍—ଝି. ବଂ. ଝଲିକ୍ ମଲିକ୍

ଉ. ଅକାଶିନ କୁଳିନୀ ହାଟରେ ଚେଲ୍‌କ୍ ମେଲ୍‌କ୍ ବାଲୀସୁକାନା -

କେଉଁଠିକାର ସ୍ତ୍ରୀଟାଏ ହାଟରେ ଝଲିକ୍ ମଲିକ୍ ହେଉଅଛି

ଚେଲ୍‌ଚେକେଲ୍—ବଂ. ଅଧିକ ମେଲ୍ ନଥିବା, ଗହୁଣିଆ

ଉ. ନଆଁ ଦ ଚେଲ୍‌ଚେକେଲ୍ ଆଶିକାନା - ଏହା ଗହୁଣିଆ
ଥାଲିଅଟେ

ଚେଲ୍‌ପେଞ୍ଜ—ବ. ଅଗଣ୍ଡର

ଉ. ନଆଁ ପୁଣ୍ଡୁରିକ୍ ଚେଲ୍‌ପେଞ୍ଜ ଗେୟା - ଏହା ପୋଖରୀ
ଅଗଣ୍ଡର ଅଟେ

ଚେଲ୍‌ହେ—ଝି. ଅଟା କରିବା

ଉ. କୁଲି କମ୍ ଚେଲ୍‌ହେଉ କ ଚାହେଁକାନା - ତୁମେ କ'ଣ
ଶ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟା କରୁଛ ?

ଚେଲା—ବଂ. କୋଦାଳ ଭର (ମାଟି) ମାଟି ଟେଲା

ଉ. ମିର୍ ଚେଲା ହାସା ଏମ୍‌ଆ ~ ମେ - ଏକ କୋଦାଳ ଭର
ମାଟି ପକାଅ (ଦଥ)

ଚେଲ୍—ବ. ଚେଲ୍, ଶିଷ୍ୟ

ଚେଲ୍—ବ. ଅଟିକା, ଛୋଟହାଣ୍ଡି

ଚେଲ୍—ବଂ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ - କ'ଣ, କ'ଣଟା

ଉ. ଚେଲେ ଚେଦ୍‌ଏମ୍ ବୁଝାଉ କେଦ୍‌ଆ - କ'ଣ କ'ଣଟାଏ
ବୁଝିଲ ? (କଅଣ କିଛି ବୁଝିଲ ?)

ଚେଲେନ୍—ଅ. ପରା

ଚେଲେଦ୍‌(ନ୍)—ଉ. ଉନ୍ନମା ଚେଲ୍‌ନ୍ ସାହେବ୍ କାନାୟ ?

ସେ ପରା ସାହେବ୍ ଅଟେ

ଚେଲେୟା—ଅ. କଞ୍ଚା, କରେ, କିବେ

ଉ. ଚେଲେୟା ବାମ ଅଞ୍ଜମ୍ ଲେଦ୍‌ଗେୟା ? - କରେ ବୁ
ଶୁଣିଲୁ ନାହିଁ ?

ଚେଡ଼େଲ୍—ଝି. ଅଗ ଛଣ୍ଡାଇଦେବା, ଶୁଣିବା

ଉ. ଅନାବରେ ଡର୍ ଡେଡ଼ ଚେଡ଼େଲ୍ ଆଗୁବୁ. (କ) ମେ -
ସେ ଗଛର ଅଗିଲଟାକୁ ଶୁଣିଆଣ

ଚେଦ୍—ବ. ଚେଦ୍ ଖେଳ

ଚେଦ୍‌ଟା—ଝି. ଚେଷ୍ଟା କରିବା

ଚେହ୍‌ସ—ବ. ମୁଖମଣ୍ଡଳ, ଚେହେରା

ଚେହେରା—ବଂ. ସୁନ୍ଦର

ଚେହେଲ୍ ଚେହେଲ୍—ଝି. ବଂ. ଡଳଡଳ ହେବା

ଉ. ସା.ରୁ ସାକାମରେ ଦା ~ ଚେହେଲ୍ ଚେହେଲ୍ ଓ ~ କାନା -
ସାରୁ ପଥରେ ପାଣି ଡଳଡଳ ହେଉଛି

ଚେହେଲ୍ ଚେପେଲ୍—ଝି. ବଂ. ଭରପୁର ହୋଇ ଉଠୁଲୁ

ପଡ଼ିବା ଅବସ୍ଥା

ଉ. ଗାଡ଼ାନାଲ୍ ଚେହେଲ୍ ଚେପେଲ୍ ଚୁବା ଆକାନା - ନଦୀନାଲ୍
ଭରପୁର ହୋଇ ଉଠୁଲୁବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛି

ଚେହେରୁ ଚେହେରୁ—କି. ବଂ. ସ୍ନେହ ସହକାରେ ସଦ୍‌ଭାବରେ
 ବଂ. ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ଭ୍ରାତୃତ୍ବ ତାୟ ଏ
 ହେଲୁ ଆକାଶରେ ଚେହେରୁ ଚେହେରୁ କନ୍ ଦାଣା ବାଳାୟ
 କାନ—ଯେବେଠାରୁ ତା'ର ସାଙ୍ଗ ଆସୁ ସେହୁ ଦିନଠାରୁ
 ସେମାନେ ସଦ୍‌ଭାବରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି
 ଚେହାଉଁ—ବି. ସତର୍କ, ହୃଦୟାରୁ
 ଭ୍ରାତୃତ୍ବ ହଲ ଚେହାଉଁ ଚେହାଉଁ—ଏ ଲୋକ ହୃଦୟାର ଅନ୍ତ
 ଚେହାଉଁନା—ବଂ ଚେତାବଳି, ସଚେତ
 କି. ଚେତାବଳି ଦେବା, ସଚେତ କରାଇବା

ଛ

ଛଅ—ବି. ଛ ସଂଖ୍ୟା ୬
 ଛଇ—କି. ବି. ଛଇ, ଛଟକ, ବାଲିଙ୍ଗି
 ଛଉଏନେଲ—ବି. ଛଉନାତ
 ଛକଅ—ବଂ. ଠକ, ଠକୁଆ
 ଛକାଛକ—କି. ବଂ. ଛକାଛକ, ଜଗାଜଗି
 ଛଟକ—ବଂ. ଚଟକ, ପେଖନା
 ଛଟପଟ—ବଂ. ଚଞ୍ଚଳ, ଛଟପଟ, ଅସ୍ଥିର
 ଛଅଟ—ବି. ଧାନବିଡ଼ା ବାଜିବାର ସୁଆଳ
 ଛଟା—କି. ବଂ. ଛୋଟା ହୋଇଥିବା
 ଛଟା—ବି. ଛଟାଙ୍ଗି
 ଛକାଫୁଆ—ବଂ. ଛକା ପଞ୍ଜା, ପେଶ ପାଞ୍ଜ
 ଛକାପତ—ବି. ତାସର ଛ ପତ
 ଛଡ଼—ବି. (ଲୁହା) ଛଡ଼
 ଛଣ—ବି. ଛଣ, ଏକ ପ୍ରକାର ଲମ୍ବ ଘାସ ଛପର କାମରେ ଲାଗେ
 ଛତରୁପୁତ—ବି. ଛତପତ
 ଛଡ଼ିଣ—ବି. ଛଡ଼ିଣ, ୩୭ ସଂଖ୍ୟା ବିଶେଷ
 ଛନ୍‌ଛନ୍‌—କି. ବଂ. ଛନ୍ ଛନ୍ ଭାବ
 ଛନ୍‌ଛନ୍‌—କି. ଛନ୍‌ଛନ୍‌ଭାବ
 ଛନ୍‌କା—କି. ବଂ. ଛୁନିଆ, ତର
 ଛନ୍‌ଡ଼—ବଂ. ଅକୃଶଳ

ଛନ୍‌ଡ଼ାଉଁ—କି. ଗାଳିଦେବା
 ଛପ୍—ବି. ତଙ୍ଗ, ବାଲିଙ୍ଗି
 ଛପ୍—କି. ଅପ୍‌ଅପ କରିବା
 ଛପ୍‌ଛପ୍—କି. ଅପ୍‌ଅପ କରିବା
 ଛା: ବହୁରେ ଦା—ଏ ଛପ୍ ଛପ୍ ଆୟ କାନା - ମୁଣ୍ଡରେ
 ପାଣି ଛପଛପ୍ (ଅପ୍‌ଅପ୍) କରି ଦେଉଛୁ
 ଛପକାଉଁ—କି. (ଛପିରହବା) ଛପି ରହବା
 ଛପକାଉଁ କାତେ—କି. ବଂ. ଛପିକରି
 ଛପାଉଁ—କି. ଲୁଗୁଲୁବା
 ଛପାଉଁକା—କି. ବଂ. ଲୁଗୁଲୁଥିବା
 ଛପାତକ—ବଂ. ଅବଶ୍ୟାସୀ, ଅପମତ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗୁ ରା
 ଛପ୍—(ସଂଖ୍ୟାବାଚକ) ବି. ଛଅ କରିବା
 ଛବ୍ (ଛବ୍‌ଛବ୍)—କି. ଛବ୍, ସହଯା ମୁଦିବା ଶବ୍ଦ, ପାଣି ଛୁଡ଼ିବା,
 ଛୁଟିବା ଶବ୍ଦ, ସହଯା ଛୁଟିରେ ପିଟିବା ଶବ୍ଦ
 ଛବ୍‌ଲ—କି. ବାଜିକରି ବାହାରିଥିବା
 ଛବିପିଠା—ବି. ଅଣଲେଉଟା ପିଠା
 ଛବ୍‌କଟ—କି. ନଷ୍ଟକରିବା, ବିନଷ୍ଟ କରିବା, ସମାପ୍ତ କରିବା
 ଛା: କା.ମି ଛବ୍‌କଟକାତେ ସେନ୍‌ଏନାୟ - କାମ ସମାପ୍ତ କରି
 ଗୁଲିଗଲ

(୨) ଅଳାହୁଆର ଛବ୍‌କଟ ବାଳାକାତେ ଛିର୍ ଏନାୟ -

ଘରଦ୍ୱାର ନଷ୍ଟ ବିନଷ୍ଟ କରି ପଳାଇଗଲ
 ଛବ୍‌ଛବ୍‌—କି. ଅପଦପ୍ର କରି କହୁବା, ନିନ୍ଦା କରିବା, ଅତିଶ୍ରୁ
 ଗାଳିଗୁଲିଜ କରିବା
 ଛା: ବାଂ ବାଜାଉଁ ହଲଦଳ ଛବ୍‌ଛବ୍‌—କି. ଅମାନିଆ ଲୋକଙ୍କୁ
 ନିନ୍ଦା/ଅତିଶ୍ରୁ ଗାଳିଗୁଲିଜ/ଅପଦପ୍ର କରିଥାନ୍ତି
 ଛବ୍‌ବା—କି. ଶେଷକରିବା, ତାଣ୍ଡି ଦେବା
 ଛଲ୍—ବି. ପତନ, ଛଳିବାର ପ୍ରତିପା
 ଛଲ୍‌ଗୁଲିକ—କି. ବଂ. ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରଣର ସହକାରେ
 ଛଲ୍‌କପଟ—ବି. ଛଳକପଟ, ଧୋକାଦେବା
 ଛଲ୍‌ତେ ଛଲ୍‌କାତେ—କି. ବଂ. ଛଳକରି, କପଟକରି

ଛଲ୍‌ଦଣ୍ଡ—ବ. ଛୋଟିଆ ତମ୍ବୁ

ଛଲ—ବ. ଗୁଟିପିଟା

ଛଲଞ୍ଜ—କି. (ବଳ, ଛାଲ) ଛଡ଼ାଇବା

ଛଲେ—କି. ଧୀର ଭାବରେ ବାଜିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଧୀର ଭାବେ ପିଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉ: ଜଲ୍ (ଜେଲ୍) ଲଞ୍ଜ୍ ଗୁଞ୍ଜ୍ ଲେଦେୟ

ଛଲେ ଏନାୟ—ହରିଶ ବିହାରୀ ତାକୁ ଧାମାନୀ ଭାବେ ବାଜିଲ

ଛଲନା—ବ. ଛଲନା, କି. ଛଲନା କରିବା

ଛଲା(ତା)—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ

ଛୁ.ଉ—ବ. ଛଉ ଭୋଗ ବିଶେଷ

ଛାଉଣି—ବ. ଶିବର, ସେନାନିବାସ

ଛୁଏଁ ଛୁଏଁ—କି. ବଂ. ଅ. ସେଁ ସେଁ, ଅତ୍ୟଧିକ ତାପ ଜଳତ ଜଳର ଶବ୍ଦ, ଉ: ଖୁବ୍‌ଲଲ ଦା ~ ସେଁ ସେଁ ସାତେୟା—ଅତି

ଗରମ ପାଣିରୁ ସେଁ ସେଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରେ

ଛୁର୍ତ୍ତଲା—ବଂ. କୈଶୋର, ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ବୟସ୍କ

ଛୁର୍ତ୍ତଲା କଲା—ବ. କଶୋର

ଛୁର୍ତ୍ତଲା କୁଳି—ବ. କଶୋର

ଛୁକନି—ବ. ଛୁକୁଣୀ, ଖୁକୁଣୀ

ଛୁକା—ବ. ଛକ ସ୍ଥାନ

ଛୁଂକାଓ—କି. ଛୁଙ୍କିବା

ଛୁଟି—କି. ବାନ୍ତ କରିବା

ଛୁଟିକା—ବ. ଘରର ସାମନା ବାହାର ଅଗଣା

ଛୁ.ଟ୍—ବଂ. ଏକ ପଦର ନାମ

ଛୁଟିଅ—ବ. ଖୁବୁକ, ଛୁଟ

ଛୁଟିକା ଦୁଆ.ର—ବ. ଅଗଣା ଅଡ଼କୁ ଯିବା ଦ୍ଵାର

ଛାଟ୍—ବଂ. ଜଙ୍ଗ, ଠାଟ (ପୋଷାକ, ପରିଚ୍ଛଦରେ ଅଭରଭୋଜ) ଅଡ଼ା ଚଉଡ଼ା

ଛୁଟାଓ—କି. ଛୁଟିଦେବା, ଗୁଣିବା

ଛୁ.ଟିଆ.—ବ. ଛୁଟିୟା, ଶ୍ରମିକଙ୍କ ତଦାରଖକାଘ

ଛୁଟାଣ୍—କି. ଛୁଉଣି ପୂର୍ବର ଝାଟି ବା ବାଉଁଶ କଣି ବିଛାଇ ବାଜିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଛୁଟିଣି—ବ. ଗୋଡ଼ହାତ ଟାଣିହେବା ଭୋଗ ବିଶେଷ

ଛୁ.ଟିୟାରୁ—ବ. ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିବସ, କି. ଶିଶୁର ନାମ କରଣ ଦିବସ, ଜନ୍ମ ହେବାର ୭ ଦିନରେ ହୁଏ

ଛୁଟିପାଟାଓ—କି. ଛଟପଟ ହେବା

ଛୁଡ଼—କି. ଛୁଡ଼ କରିବା, ଅନୁମତି ପତ୍ର

ଛୁଡ଼ା—ବ. ବ୍ୟଞ୍ଜନ, ଛଡ଼ା

ଛୁଡ଼ାଛୁଡ଼—ବଂ. ବିଛେଦ, କି. ବିଛେଦ ହେବା

ଛୁଡ଼ାଓ—କି. ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ଛଡ଼ାଇ ଆଣିବା, ଛଡ଼ାଇବା, ଆପଣେ ଛୁଡ଼ିଯିବା ବା ଫାଟିଯିବା

ଛାଡ଼ି—କି. ବଂ. ଛୁଡ଼ିକରି, ବ୍ୟଞ୍ଜନ

ଛୁ.ଡୁଇ—ବଂ. ଛୁଡ଼ିବା, ଛୁଡ଼ିପତ୍ର ଦିଆ ଯାଇଥିବା ନାଘ

ଛୁଡ଼ିକାୟ—କି. ଛୁଡ଼ିପତ୍ର ଦେଇ ଦେବାର ଉପକ୍ରମ

ଛୁଡ଼ିକାକୁଳି—ବ. ଛୁଡ଼ିବା

ଛୁଡ଼ିକାଳା—ବ. ଛୁଡ଼ିବା, ଛୁଡ଼ିପତ୍ର ଦେଇଥିବା ପୁରୁଷ

ଛୁଣାଓ—କି. ଛୁଣିବା

ଛୁର୍—ବ. ଛୁତ

ଛୁଟିନା ଦାରେ (ନ)—ବ. ଛତିଅନା ଗଛ

ଛୁଟିରଥ—ବ. ଛୁଟ

ଛୁଟିର—ବ. ଛୁଟି

ଛୁଡ଼ା—ବ. ବିରୁଦ୍ଧିତା, ମତ୍ତବତା, ଛତା, ଏକ ପଦର ନାମ

ଛୁଡ଼ାଦାରେ—ବ. ସ୍ଵାମୀ, ଆଶ୍ରୟ ଦାତା

ଛୁଡ଼ି—ବ. ଛୁଡ଼ି, ଉଲ୍, ବଂ. ଉତ୍ସାହ

କି. ସାହସ ହେବା, ସାହସ କରିବା

ଛାଉଓଡ଼ାଓ—କି. ଛୁଡ଼ି ଦେଖାଇବା

ଛୁଡ଼ି ଜାତାଓ—କି. ହତୋତ୍ସାହ, ନିରୁତ୍ସାହ ହେବା

ଛା.ଡ଼ିଟାଟାଓ—କି. ଛାଡ଼ି ଫାଟିବା ଭଳି ବିପତ୍ତିରେ ପଡ଼ିଯିବା, ହୃଦୟ ବିଦାରକ

ଛାନ୍—କି. ଉଦ୍ଧାର ଯିବା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବା

ଛାନ୍‌ଏନ୍—ବଂ. ବିଗତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ

ଛାନ୍‌ଆକାନ୍—ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତମାନ

ଛକ—କି. ଛାଣିବା

ଛା.ନିଆ.—କି. ବଂ. ଛାନ୍ଦିଆ

ଛା.ନି—ବ. ମୋତିଆବିନ୍ଦୁ, ପରଲ, କି. ପରଲ ପଡ଼ିବା,
ଆଖିକୁ ଧୂଆଁଲିଆ ଦଖିବା

ଛପ—ବ. ଛପ, ଚିତ୍ର

ଛପକାଉ—କି. ଛପି ରହିବା

ଛପା—ବ. ମୁଦ୍ରଣ

ଛପାଖାନା—ବ. ମୁଦ୍ରଣ ଯନ୍ତ୍ର ଆଦି ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ,

ଛପାଖାନା

ଛପାଛପି—କି. ଲୁଚିବା

ଛପାସୁ—କି. ମୁଦ୍ରଣ କରିବା, ଛପିବା

ଛପାତାଉ—କି. ଅଲଗା କରିବା, ଅଲଗା ହେବା

ଛପାବୁଦା—ବ. ଲୁଣିପାଣି

ଛ.ପରି ଅଳା—ବ. କୃତ୍ତିଆ ଘର

ଛପଲୁଣୁ—କି. ପାଣି ଛୁଟିବା, ପାଣି ଛଲ୍‌କାଲିବା

ଛପିବୁ—କି. ଗୁପ୍ତରେ ରଖିଦେବା ବଂ. ଗୋପନ

ଛବି—ବ. ଛବି, ଚନ୍ଦ୍ର

ଛମ୍ ଛମ୍—କି. ବଂ. ଘେବେଠାକ

ଛମ୍‌ଡ଼ା—ବ. ଛମ୍‌ଛମ୍‌ଆ

ଛାମୁ—ବ. ମହାଶୟ, ହଳୁର

ଛା.ମୁଆ.ଭା—କି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଲୁ ଯିବା

ଛା.ମୁଆ.—ବ. ସାମନା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଛା.ମୁଣ୍ଡା.ଛା.ମିଆ—କି. ବଂ. ସାମନା ସାମନ

ଛା.ମୁଣ୍ଡା.ଛା.ମିଆ—କି. ସାମନା ସାମନ ହେବା

ଛାୟୁଁ ଛାୟୁଁ—କି. ବଂ. ସେଁ ସେଁ, ଅଧିକ ଗରମ ହେବା ଶବ୍ଦ

ଭା. ଦା—ଛାୟୁଁ ଛାୟୁଁ ହେତେଲ୍ ଏନା - ପାଣି ସେଁ ସେଁ କରି

ଫୁଟୁଛି

ଛାୟୁଁମେନ୍‌ତେ—କି. ବଂ. ଝିଅଟକର, ଅଗୁନକ, ଅଧିକ ଗରମ

ହେବା ଶବ୍ଦ

ଭା. ଖେରଲା ଛାୟୁଁମେନ୍‌ତେ ଆଖି କାତେ. ବୁଝାଏ ଏ ଆ.ଭକର

ଚେଦସା - ବାଳପତ୍ନୀ ଝିଅଟ ଓହ୍ଲାଇକରି ବୁକୁଡ଼ା ବୁଅକୁ
ନେଇ ପଳାଇଲା

ଛାୟୁଲ—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ସୁନ୍ଦର (ଲୋକ, ବୃକ୍ଷ)

ଛାୟୁଲବୟାଲ—ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣବିକଶିତ (ବ୍ୟକ୍ତି, ଗଛ)

ଛାୟେବାୟେ—ବ. ମାଆ ଓ ପିଲାପିଲି

ଛାରୁ—ବଂ. ଛାର, ଅଧମ, ଭୁଲ୍

ଛାରୁଛାରୁ—କି. ଛରଛର ଜଳ ଫାଟିବା, ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବା

ଛାରୁକାଟ—କି. ଅସଥା ଖର୍ଚ୍ଚ, ଧନ ଲୁଟିବା

ଛାରୁ.କାଠୁ—ବଂ. ମୁଣ୍ଡଘାତ

ଛାରୁହାଡ଼ିଆ—ବଂ. ପଡ଼ିତ

ଛାରୁଖାରୁ—କି. ବଂ. ଛାରଖାର ହୋଇଯିବା, ନଷ୍ଟଭ୍ରଷ୍ଟ

ଛାରୁଲା—ବ. ଛରଲା (ଗୁଲି)

ଛାରୁ—ବଂ. ମେଲିଯିବା, ବିସ୍ତାରିତ ହେବା

ଭା. ଦା.ଦ ଛାରୁ ଥା - ଯାହୁ ମେଲିଯାଏ

ଛାଲ—ବ. ଚମଡ଼ା, ବକଲା କି. ଛାଲିବା

ଛାଲ୍‌କା ଛାଲ୍‌କି—କି. ବଂ. ଉତ୍ତାହସହ ସାଜସଜ ହୋଇ,
ଉତ୍ସାହରେ

ଛାଲ୍‌କାଉ—କି. ପାଣି ଛାଟିବା

ଛାଲ୍‌ଛାଲୁ—କି. ବଂ. ପାଣିଛାଟି ପହଁରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଛାଲ୍‌ଛା.ଲିଆ.—ବଂ. ଛଲ୍‌ବୁଲ୍‌ଆ (ପିଲ)

ଛାଲ—ବ. ପଶୁପିଠିର ପଲ୍ଲଣ, ଛେଲ କି. ପଶୁ ପିଠିରେ ଜଳିଯିବା
ଲହବା

ଛାଲ୍‌ବଲ୍‌ଦ—ବ. ଘରବୁଡ଼ା ବଲଦ

ଛା.ଲି—ବ. ଗଛର ବକଲା

ଛାଲେ—ବ. ସର (ଦୁଧସର) ପାଣିସର, ଆସରଣ

ଛାଲେ—କି. ସରପତ୍ତାଯିବା

ଛ—ଅ. ଛ (ବିରକ୍ତସୂଚକ ଶବ୍ଦ)

ଛ ଛ—କି. ଛ ଛ କରିବା

ଛହାଡ଼ି—(ଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ) ଦୂରହୋଇ ଯା

ଛଟଅ—ବଂ. ଛଟା, ଚଟିତ

ଛଟକା.ଉ—କି. ପାଣି ଛାଟି ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ଛଟା.ଉ—କି. ଆଗୁଡ଼ ଝାଗୁଡ଼ କରି ପକାଇବା, ପଡ଼ିଲି ପକାଇବା
 ଛଟିୟା.ଉ—କି. ଛୁଆଡ଼ିକରି ପକାଇବା
 ଛଟିକଣି—ବ. ବାଟୁଳ, କଳ୍ପଣୀ, (ଦ୍ଵାର) ହୁଡ଼ୁକା
 ଛଟକଣିଜ୍—ବ. ଛଡ଼ି, ଛାଟ
 ଛଣି—ବ. ଛେଣି (ଲୁହାକଟା ଯନ୍ତ୍ର)
 ଛନ୍ଦବନ୍ଧ—କି. ଖେଳେଇ ଦେବା, କି. ବଂ. ଏଣେତେଣେ
 ଖେଳେଇ ହୋଇଥିବା
 ଛନ୍ଦା.ଉ—କି. ଖେଳେଇବା, ବୁଣିଦେବା (ଗୁଣିଆଡ଼େ)
 ଛନ୍ଦବନ୍ଧବନ୍ଧ—କି. ବଂ. ବଛାଡ଼ିହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା
 ଛନ୍ଦା.ୟ—ବଂ. ଅଶିଷ୍ଟ, ଧୃଷ୍ଟ
 ଛନ୍ଦାୟ. ଛନ୍ଦାୟ—କି. ବଂ. ଧୃଷ୍ଟତାହସ୍ତ, ହେଳାଜନିତ
 ଛନ୍ଦା.ୟମେନତେ—କି. ବଂ. ହସ୍ତା ଅସାବଧାନ ପୁସକ
 ଛନ୍—କି. ଛଡ଼ାଇବା, ହୁରୁଡ଼ିବା
 ଛନ୍ଦା.ଉ—କି. ହୁରୁଡ଼ି ପଳାଇବା
 ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦା—କି. ବଂ. ଉତ୍ସୁକତ ହୋଇ ଏଣେ ତେଣେ ହେବା
 ଛନ୍ଦି—କି. ବଂ. ଡରରେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ପଳାଇବା, ଅଲଗା
 ରହୁବା ନାଶ
 ଛନ୍ଦୁଣାନ୍ତ—କି. ନିଶ୍ଚୟ କରିବା, ସ୍ଥିର କରିବା
 ଛନ୍ଦା.କାଟା—ବଂ. ବିରାଜିତ, ଏପାଖ ସେପାଖ
 କି. ବିରାଜିତ ହେବା, ଅଲଗା ହେବା
 ଛନ୍ଦା.ଛନ୍ଦ—କି. ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା, ବିଦଣ୍ଡ କରିବା
 ବଂ. ସେକ୍ଟୋର
 ଛନ୍ଦା.ଉ—କି. ଛଣ୍ଡାଇ ଦେବା, ନିଶ୍ଚିତ କରିଦେବା, ମିମାଂସା
 କରିଦେବା
 ଛନ୍ଦୁ ମିନ୍ଦୁ—କି. ବଂ. ଚରଚରଣ
 ଉ: ଛନ୍ଦୁମିନ୍ଦୁ ଲେଉଟ ବାଜୁ ବୁଝାଉ ଦାଲେୟାଆ -
 ଚରଚରଣ କଥାକୁ ମୁଁ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ
 ଛନାଛନ—କି. ଟଣା ଓଟଣ କରିବା, ଛଡ଼ାଛଡ଼ି ହେବା, ଝଗଡ଼ିବା
 ଛନାଛପା—କି. ଅସମାନ ହେବା

ଛନାରୁ—ବଂ. ଲମ୍ବ, କାମୁକ
 ଛନାରି—ବ. ବେଶ୍ୟା
 ଛନାରିରି—ବ. ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି
 ଛପ୍ପୁପାକ—ବଂ. ଲୁଗୁଛପା, ଲୁଗୁଛକରି
 ଉ: ଛପ୍ପୁପାକ କାମିଦ ବାଜୁ ସୁକ୍ଷ୍ମାଆ - ଲୁଗୁଛପା କାର୍ଯ୍ୟକୁ
 ମୁଁ ଭଲ ପାଏନାହିଁ
 ଛପା.ଉ—କି. ଲୁଗୁଛପା, ଚପାଇବା
 ଛମ୍ପବଡ଼—ବ. ରୁଲା ଖଣ୍ଡ
 ଛମ୍ପବଡ଼ିଆକମ୍—ବ. ବାଳୁଦଳ, ପଟପଟ ବଳା
 ଛମ୍ପବଡ଼ି—କି. ରୁଆ ରୁଆ କରିବା, ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା
 ଉ: ଜାମିର ଜ ଉତ୍ତୁକାତେ ଛମ୍ପ (ଛମ୍ପବଡ଼ି) ମେ - ଖଟାକମଳା
 ଛଡ଼ାଇକରି ରୁଆ ରୁଆ କରିଦିଅ
 ଛି-ୟା—କି. (ଛୁଞ୍ଚି ଶବ୍ଦକରି) ଛି କରିବା, କହୁବା (ଛି-ମ)
 ଛିରୁ—କି. ଶ୍ରେଣ୍ଡେ କରିବା
 ଛିରଛାବୁରୁ—କି. ଛିନ୍ନଛତର କରିବା, ହେବା ବଂ. ଛିନ୍ନଛତର
 ଛିରୁଛିରୁ—କି. ଲଗେ ଲଗେ ଚୋପପର ପିଟିବା
 ଛିରୁଛିରି—କି. ବଂ. ହେଡ଼ା, ହେଡ଼ିବା, ଚକାର
 କି. ହେଡ଼ିବା, ଚକାର କରିବା
 ଛିରିଦ୍ ଛିରିଦ୍—କି. ତରଳ ପଦାର୍ଥ (ଏଡିଏଡି) ଅଲ୍ଲ ଅଲ୍ଲ
 ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଯିବା
 ଛିରଦନ୍—କି. ବଂ. ରେଦନ, ସ୍ଥାୟୀ
 ଛିଲ୍‌କା.ଉ—କି. ଉତୁଳି ପଡ଼ିବା
 ଛିଲ୍‌କା.ଉରୁଦ୍—କି. ଉତୁଳି ବାହାରିବା, ଉତୁଳି ବାହାରି
 ପଡ଼ିବା
 ଛିରୁକଣିଜ୍—ବ. ଛାଟବାଡ଼
 ଛିଲିୟା.ଉ—କି. ଧାନ ଗଛକୁ ଖେଳେଇ ଦେବା
 ଛିଲ୍‌ବଲ୍‌—କି. ବଂ. କଲବଲ (ହେବା) ବିଚଳିତ (ହେବା)
 କି. ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା
 ଛିଲ୍‌ବଲ୍—ବଂ. ବ୍ୟାକୁଳ, କି. ବିଚଳିତ ହେବା, ବ୍ୟାକୁଳ
 ହେବା, ଅସ୍ଥିର ହେବା

ଛୁଲ୍‌ଛୁଲ୍‌କି—କି. ବଂ. ଛମକ ଛମକ (ନାଚ), କି. ଶିପ୍ର
ଗତିରେ ନାଚିବା ପ୍ରକାର।

ଛୁଲ୍‌କର—କି. ଛୁଲ୍‌କର କରିବା, ଘୃଣାକରିବା

ଛୁ-ଧୁ-କି. ଛୁ ଛୁ କରିବା, ଘରସାର କରିବା

ଛୁବ୍‌ଛୁବ୍—ବଂ. ସଫାସୁରୁର, ଝଙ୍କମକ

ଛୁଇ—କି. ପଳାୟନ କରିବା, ଛୁ;

ଛୁକରି—ବ. ରିଅ, ଛୋକରି, ବଂ. ସାନରିଅ

ଛୁକ—ବ. ଛକଛଳ, ଛକ ଚିଲ୍ଲ

ଛୁଂଛୁ—କି. ବଂ. ଜୋରରେ ଭର୍ତ୍ତ ଭର୍ତ୍ତ କରି (ଗାଳିଦେବା)

ଛୁର୍—କି. ତେଜେଇଦେବା, ଯେଉଁ ଜନସଭାରେ ଜ୍ୱଳନ ହୁଏ
ସେପରି ଜନସଭାରେ ଛୁଇଁଦେବା ବା ପୋଡ଼ିଦେବା)

ଛୁର୍—ବ. ଚୁଞ୍ଚି, ପିନ୍

ଛୁରନ୍‌ଦାରି—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ପୁରୁଷଲିଙ୍ଗର ରୋଗ, ଚୁରୁଇ

ଛୁରୁନ୍‌ଦାରି—କି. ଛୁରୁଇ, ରୋଗ ହେବା

ଛୁରୁ—ବ. ନିଧନ, ନିରାଶ୍ରୟ

ଛୁରୁନ୍‌ଦର୍—ବ. ଛୁରୁମର

ଛୁଟ୍‌କାନ୍—କି. ଅନ୍ତରହେବା ସମାପ୍ତି ହେବା ଛୁଟିମିଳିବା

ଛୁଟ୍‌କ—ବ. ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ, ବଂ. ଛୁଟକ

ଛୁଟ୍‌କ ଜଂ—କି. ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କରିବା, ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ
ରଖିବା

ଛୁଟକଆୟ—ବ. ବିମାତା, ସରବୁଣୀ ମା

ଛୁଟା.ଲୟା.—ବଂ ନାଚ, ଚୁଞ୍ଚି, ଘୃଣିତ

ଛୁଟା.ଲୟା—କି. ନାଚହେବା, ଚୁଞ୍ଚିହେବା

ଛୁଟା—ବଂ. ଛୋଟା

ଛୁଟା.ଉ—କି. କାମରେ ଲାଗିବା, ମେହେନତ କରିବା

ଛୁଟି—ବ. ଛୁଟି, ଅବକାଶ

ଛୁଟି—କି. ଛୁଟିମିଳିବା, ଅବକାଶ ମିଳିବା

ଛୁଟିବମ୍—ବ. ସମାପ୍ତି, ଅନ୍ତ, କି. ସମାପ୍ତି ହେବା

ଛୁଟା.ରୁ—କି. ଅପସରଣିବା ଛଡ଼ାଇନେଇ ଯିବା

ଛୁନ୍‌ଡ଼—ବ. ଅବବାହତା ନାଶ

ଛୁବ୍—ବ. ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ, ଛୁଆଁଛୁବ୍ କି. ଛୁଇଁହେବା

ଛୁଇମୁରୁଟ୍—ବ. ଦୂରାଗୁରୁ

ଛୁତାହା—ବଂ. ଛୁତାହା, ଅଶୌଚ, ଅଶୁଦ୍ଧ

ଛୁତ—କି. ବିବାହ ସମୟ କନ୍ୟାପଣ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା

ପଶୁକୁ ଦେଖି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା

ଛୁତକା.—ବଂ. ମୁତକା

ଛୁତକାଃ.—କି. ମୁତକା ହେବା

ଛୁତା.—କି. ଛୁଆଁ ହୋଇଯିବା

ଛୁପି—ବ. ପନାସିପଣ ଓ ବାଣିଶ କାଠିରେ ଚିଆରି ଟୋପି
ଏହାକୁ ବର୍ଷାବେଳେ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧନ୍ତି

ଛୁୟ୍‌ଅ—କି. ଛୁଇଁବା, ଧରିବା, (ଏ ଶବ୍ଦ ଗୀତରେ ହିଁ
କେବଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ)

ଛୁର୍—କି. ତାଳରେ ଖାଦ୍ୟ ପେସୁ ଲାଗିଲେ ଯେଉଁ ଛୁଟ୍ ହୁଏ
ତାକୁ “ଛୁର୍” କହନ୍ତି । ବିରତ ହେବା, ହାର୍ ମାନିବା

ଛୁରୁ—କି. ତାଳକୁ ଉଠି ଛୁଇଁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଛୁରା—ବ. ବଡ଼ଛୁର

ଛୁର—ବ. ଛୁରା

ଛୁର.ଏ—କି. ଛୁରାମାରିବା, ଛୁରା ଭୁଷିବା

ଛୁଆଁ-ଆ—ବ. ଛୁଆଁ ହୋଇଯିବା (ଜନସଭା)

ଛୁଇଫେରୁଣ୍—କି. ଛୁଇଁ ମିଟାଇବା, ପବନ ହେବା

ଛୁଇ ମେଟାଣ୍—ବ. ଶୁଦ୍ଧି ଯିବା, କି. ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା

ଛେକ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଅତି ଚଞ୍ଚଳତା ସହ (ହାଣିବା)
ଫଟକରି

ଛେକ୍ ଛେକ୍—କି. ବଂ. ଟକ୍ ଟକ୍ (ବେଦନା) କି. ଟକ୍ ଟକ୍
ବିନ୍ଧିବା

ଛେକ୍ ବେକ୍—କି. ବଂ. ଅଧିକମାତ୍ରାରେ ବାନ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
(ଖାଇବା ବା ପିଇବା)

ଛେକ୍—ବଂ. ଛେକିବା ଶବ୍ଦ

ଛେକ୍ ଛେକ୍—ବ. ଛେକିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଛେକ୍‌ଣ୍—କି. ଛେକିବା

ଛେଆଣ୍ଡ—ଝି. ଝାଟିରେ ପିଟିବା

ଛେଦ୍—ବିଂ. ଫଟାଉଛୁ

ଛେଦ୍—ବି. ଦୁର୍ଗାମାତାଙ୍କ ଠାରେ ଯେଉଁ ଦିନ ପଶୁକଲି

ଦୁଆରାଏ ସେ ଦିନକୁ “ଛେଦ୍” କହନ୍ତି

ଛେଦ୍—ଝି. ଧାରୁଆ ଅସ୍ତରେ ହାଣି ଦେବା ବା କାଟିଦେବା

ଛେଦାଣ୍ଡ—ଝି. ଛେଦବା, କୋଦାଳରେ ସମାନ ଭାବରେ ହାଣିବା

ଛେଦ୍‌ଗା ଛେଦ୍‌ଗି—ଝି. ବିଂ. ଅସ୍ତ୍ରାବଧାନ ରୂପେ, କଟାକଟି କରିବା

ଛେନା—ବି. ଛେନା

ଛେପ୍‌ଅ—ବିଂ. ବାଙ୍ଗର, ଅନୁଚ

ଛେପଲେ—ବିଂ. ଛେଇଁଡ଼ା, ଅନୁଚ ହେବା

ଛେବ୍‌ଲ—ବିଂ. ଚିତ୍‌ତି (spotted) ବହୁ ରଙ୍ଗିଆ

ଉଃ ଉନ୍ନିଦ ଛେବଲ ଡାଙ୍ଗର କାନାୟ—ଡାହା ଗୋଟିଏ
ବହୁ ରଙ୍ଗିଆ (ଚିତ୍‌ତି) ବଳଦ

ଛେବଲ ଛେବଲ—ଝି. ମିଶାମିଶି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇବା

ଛେବ୍—ଝି. ଡରଲିବା

ଛେବ୍‌ଝି—ଝି. ଡରଲିବା ପ୍ରତିଯୁ

ଛେବ୍‌ଆ.ଧି—ଝି. ଡରଲି କରି କମିଯିବା

ଛେବ୍‌ଛେବ୍‌ଝି—ଝି. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେବା

ଛେବ୍—ବି. ବଦ୍‌ହଜମି

ଛେବ୍‌ଝି—ଝି. ବଦ୍‌ହଜମି, ଝାଡ଼ାହେବା

ଛେଲ୍‌କେ—ବିଂ. ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବା ବାଲ

ଛେଲ୍‌କେ ଛେଲ୍‌କେ—ଝି. ବିଂ. ମନମତାଣିଆ ଭାବରେ

ଛେଲେ—ଝି. ଛାଲିବା, ଛଳିବା

ଛେଞ୍—ଝି. କମିଯିବା, ଛୁଡ଼ିଯିବା, ଡରଲି ଯାଇ କମିଯିବା

ଛେଞ୍‌ଚେଞ୍—ଝି. ବିଂ. ଉପରେ ଉପରେ

ଛେଞ୍‌ ଛେଞ୍—ଝି. ବିଂ. ଉପରେ ଉପରେ

ଉଃ ଉନ୍ନି ଛେଞ୍ ଛେଞ୍ ଏ ସି ଇଦ୍‌କେଆ—ସେ ଉପରେ
ଉପରେ ଲଙ୍ଗଳ ଚଳାଇ ନେଲୁ

ଛେଲ୍—ବି. ଛେଲ

ଜ

ଜ—ବି. ଜଳ

ଜଇନଅ—ବି. ଜୈନ ଜାଡ଼ ବିଶେଷ

ଜଉବନ୍—ବିଂ. ଯୌବନ

ଜ--ଝି. ଜଳ ପଳିବା, ଝାଡ଼ୁ କରିବା

ଜଂ—ବିଂ. ପଦ-କୁ, ଉଃ ଜମ୍ ଜଂ—ଖାଇବାକୁ

ରଲ୍ ଜଂ—କହୁବାକୁ, ଷ୍ଟେଲ୍‌ଜଂ—ଦେଖିବାକୁ

ଜଆଣ୍ଡ—ଝି. ଯୁଆଇବା

ଜଆବ୍—ବି. ଜବାବ

ଜଂକ୍—ଝି. ଜଙ୍ଗ ଲଗିବା (rust)

ଜିକ୍—ବି. ଜୋକ

ଜକାର୍—ବି. ଜୋକାର୍ (jocker)

ଜଙ୍ଗ—ବି. ଯନ୍ତ୍ର

ଜଙ୍ଗମ—ଝି. ଜଙ୍ଗମ ହେବା, ଦୁଃଖ ହେବା

ଜଙ୍ଗା—ଝି. ମାପିବା, ମାପ କରିବା

ଜଙ୍ଗାଜଙ୍ଗେଲ୍—ବି. ମାପିବା ବେଳେ

ଜଙ୍ଗାଲ୍‌ଗୁଲ୍—ଝି. ମାପି ପରୀକ୍ଷା କରିବା

ଜଙ୍ଗାକୁଞ୍—ଝି. ମାପିବା ପ୍ରତିଯୁ

ଜଙ୍ଗାବୁଝା.ଉ—ଝି. ମାପକରି ଅନୁମାନ କରିବା

ଜଙ୍ଗାସାକାମ୍—ବି. ମାପପତ୍ର, ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ

ଜଙ୍ଗାସିଦ୍—ଝି. ବିଂ. ମାପ ସମାପ୍ତ କରି

ଜଙ୍ଗା--ଝି. ଉତ୍ତରା ମାପ କରିବା ପ୍ରତିଯୁ

ଜଙ୍ଗନ୍—ଅ. ଯେଉଁ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ

ଜଙ୍ଗେଲ୍—ଅ. ସମୟ କର୍ତ୍ତୃୟକ ପଦ

ଉଃ ଅକାଜଙ୍ଗେଲ୍—କେଉଁ ସମୟରେ, ଉନ୍ନିଜଙ୍ଗେଲ୍—ସେତେବେଳେ

ଜଗ୍‌ଅ—ଅ. ଉପ, ଉଃ ଜଗପାର୍‌ସେର୍—ଉପ-ସଭାପତି

ଜଗଅ ମାଞ୍ଜି—ଉପ-ପ୍ରଧାନ ଲୋକ

ଜଗମାରି—ବି. ଉପ(ସହାୟକ) ପ୍ରଧାନ

ଜଗପାସ୍‌ନିକ୍—ବି. ଉପସହାୟକ ପ୍ରଧାନ

ଜଗକାଠି—ବି. ଔଷଧ ଗଛର ନାମ

ଜର୍—ଝି. ଖରକିବା, ଝାଡ଼ୁ କରିବା

ଜଗର୍—ବି. ଜଗତ, ବିଶ୍ୱ

ଜଗଧାଣୀ—ବି. ଜଗଦାଣୀ

ଜଗରନାଥ—ବି. ଜଗନ୍ନାଥ

ଜଂଗଳାଓ ଜଙ୍ଗଲାର୍ତ—ହି. ଲେଖକୋଷ ହେବା

ବିଂ. ଲେଖକୋଷ, ଉ: ହାଲମ୍ ଲେନ୍‌ଗାନ ହଲ୍‌ଆ — ହଲ୍‌ମ୍
ମେଞ୍‌ଅହ୍ନା ଜଙ୍ଗଲାର୍ତ ଆ—ବୁଢ଼ାହେଲେ ମଣିଷର ଦେହ ମୁହଁ
ଲେଖକୋଷ ହୁଏ

ଜଗାର୍ତ—ହି. ସାଇତ ରଖିବା, ଯୋଗାଇବା

ଜଗାସ୍—ବି. ସାବଧାନ, ଜଗାରଖା, ବିଂ ସାବଧାନସହ

ହି. ଜଗାରଖା କରିବା

ଜଗାସନ୍—ବି. ଯୋଗାସନ, ହି. ବୁଝି ବିଷୟ କରିବା,

ଜଗାରଖା କରିବା

ଜଗାଡ଼େ—ହି. ବିଂ. ଯୋଗାଡ଼ କରିବାକୁ, ପୁରସ୍କା କରିବାକୁ

ଜଗାଡ଼ିଆ—ବି. ଯୋଗାଡ଼ିଆ, ସମ୍ବହକାରୀ

ଜଗ୍‌ଆ — ହି. ବିଂ. ଖରକା ହୋଇଥିବା

ଜଙ୍ଗଲେ—ବିଂ. ଲେଖକୋଷ ହୋଇଥିବା

ଉ: ଧୂତ ଜଙ୍ଗଲେ ଆକାନା ବାଞ୍ଛୁ ଧୂତାଆ—ଧୋତ ଲେଖକୋଷ
ହୋଇଛି ପିନ୍ଧିବ ନାହିଁ

ଜଙ୍ଗଲ୍—ବି. ଜଙ୍ଗଲ

ଜଙ୍ଗନା—ହି. ଜଙ୍ଗା କରିବା, ସାପ ଦେବା

ହି. ବିଂ. ପୁରୁଣା କଥା ଦୋହରାଇବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଜଜ—ବି. ଜେଜୁଲି

ଜଜ ଦାରେ—ବି. ଜେଜୁଲି ଗଛ

ଜଜ—ବିଂ. ଖଟା, ହି. ଖଟା ଲାଗିବା

ଜଜମ୍—ହି. ଖାଇବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଜଜମଇଲ୍—ବିଂ. ଯେ ଖାଏ, ହୁଏ ଜଜୁ, ସାପ

ଉ: ଜଜମ ବିଜ୍ଞ—ସାପ ଯେ ଦଂଶେ, ଜଜମ କୁଲ୍—ସିଂହ ଯେ
ଖାଏ ମଣିଷଖିଆ ସିଂହ

ଜଜ-ସଥ—ବିଂ. ଝାଲର ଗଛ

ଜଜମୁତ—ବି. ତାହାଣ ହାତ

ଜଜ୍‌ରଜ୍—ବିଂ. ଦୁଃଖ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ବେକାମି, ଦୁଃଖିଆ

ଉ: ଜଜ୍‌ରଜ୍ ହଲ୍‌ତେ ଚେଉଁ ହୁଁ ବାଂକରୁଣିଆ—ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ
ଦୁଃଖିଆ ଲୋକ ନେଇ କାମ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ

ଜହ—ହି. ଜଣକ ସହୃଦ ଆଉ ଜଣକୁ ସମାନ କରିବା,

ଯୋଡ଼ିକରି ଦେବା, କନ୍ୟା ବା ବରର ଯୋଡ଼ି ଶ୍ରିର କରିବା

ଜଟାର୍ତ—ହି. ଦୁଇ ଜଣକୁ ଏକାଠି କରିବା, ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା

ଜଟେଞ୍—ହି. କୁଢ଼ିବା, ସ୍ପର୍ଶ କରିବା

ଜଟେଞ୍ ଜପଟେଞ୍—ହି. କୁଆଁ କୁଢ଼ି ହେବା

ଜଠରୁ ଜଠରୁ—ହି. ବିଂ. ନିରର୍ଥକ

ଜଠ୍‌—ବି. ସ୍ତ୍ରୀର ଗର୍ଭାଶୟ

ଜଠ୍‌ ଜଠ୍‌—ବିଂ. ଅସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ, ହି. ଦେହ ଭଲ ନ ଲାଗିବା
ଅଳସ ଲାଗିବା, ହି. ବିଂ. ଆଳସ୍ୟତା

ଜଣାର୍ତ—ହି. ଜଣାଇବା, ସୂଚନା ଦେବା

ଜଣାଓକାତେ—ହି. ବିଂ. ଜଣାଇ, ସୂଚନା ଦେଇ

ଜଣାଓ ଆକାନ—ବିଂ. ଜଣା, ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା

ଜହ୍—ବି. ବିଲବାଡ଼ି

ଜହ୍‌—ବିଂ. ସମସ୍ତ, ସବୁ

ଜହଦାରୁ—ବିଂ. ଉତ୍ତମ, ଭଲ ଲାଗିବା, ଦୃଢ଼ସ୍ପର୍ଶୀ

ଜହନ୍—ବି. ଯହୁ, ହି. ଯହୁ ନେବା

ଜହରୁଓ—ହି. ମରମତ କରିବା, ସୁନ୍ଦର ନିର୍ମାଣ କରିବା

ଜତା—ବି. ଦୁଇ କାଠ ଦ୍ଵାରା ଜାକିବା, ଜଣେ ପିଟି ସାରି ଆଉ
ଜଣେ ପିଟିବା

ଜତେ—ବି. ପଦା, ପଶୁକୁ ଖୁଣ୍ଟିରେ ବାନ୍ଧିବା ଦଉଡ଼ି

ଜତେଡ଼ା—ବି. ଅଣ୍ଟାପୂତା

ଜତେବିଜ୍—ବି. ସୁତାପରି ପତଳା ସାପ

ଜଥାତ୍—ବିଂ. ଯଥାର୍ଥ, ଉଚିତ, ଉପଯୁକ୍ତ

ଜଥାନ୍—ବିଂ. ବଢ଼ିଆ, ଉତ୍ତମ

ଜଦ୍—ହି. ପୋଛିବା

ଜଦ୍‌ବଦାର୍ତ—ହି. ରଙ୍ଗଦେଇ ପୋଛି ଆଣିବା

ଜଦ୍‌ସ ବଦ୍‌—ହି. ବେନୟମରେ ଲଗାଇ ରଙ୍ଗ କରିବା
ବିଂ. ଯାଇତାଇ ରଙ୍ଗ ବୋଳିବା

ଜଧ୍‌—ବିଂ. ଅଳସୁଆ, ଠକ୍କୁଆ

ଜନ୍—ବି. ଲୋକ, ବଂଶ

ଜନ୍‌କା.ମିୟା—ବି. କାମକର ଲୋକ, ବୁଦ୍ଧର ବା ମୁଣ୍ଡିଆ

ଜନ୍ତ୍ରା ବାସ—ବ. ଦୁର୍ଗନ୍ଧ

ଜନ୍ତୁରାଣୀ—ବଂ. ଦୂଷିତ (ଛାନ) ଫି. ଅପରାଧୀ କରବା

ଜନଳା (ରା)—ବ. ମଳା

ଜନ — —ବ. ଝାଡୁ

ଜନ ଲୟିଲ—ବ. ଲଜ୍ଜାଭାସ, ଧୂମକେତୁ

ଜନ୍ତା—ବ. ମାପକରବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜନଣୀ—ବ. ଜନଣୀ ହାସା-ମାପବାଡ଼ି, ଜନଣୀ ବାବେରୁ-
ମାପ ଦଉଡ଼ି, ଜନଣୀ କାଠା-ମାପ କଠା

ଜନମ୍—ବ. ଜନ୍ମ, ଖାଦ୍ୟ, ଖାଦ୍ୟ ଜିନିଷ

ଜନ୍ମାପ୍ରାଣ—ଫି. ଜନ୍ମାଭବା, ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା

ଜପ—ବ. ଜପ, ଜପ କରିବା

ଜପାଂ—ଫି. ଜପିବା

ଜପଜପାଂ—ଫି. ସନ୍ତସନ୍ତାଭବା

ଜପରୁଜଲେ—ଫି. ବଂ. ସାଙ୍ଗସାଥ ହୋଇ

ଜପସ ଜପସେ—ବ. ସୁଧାଛନ, ଫି. ବଂ. ମେଘାଛନ

ଜପସି—ବ. ଦୁଷ୍ଟଳ

ଜପାଢ଼ି—ବ. ଶ୍ୟାମଳ ପତ୍ର ପାତ୍ର ଓ ଫୁଲ ସମୂହ

ଜପାଂ—ବଂ. ପାଣହୋବା (ଜୁରରେ) ପାଣହୋଇଛୁ, (ଜୁରରେ)
ଦୁଷ୍ଟଳ

ଜପରୁ—ବଂ. ଏକ ସମାନ, ଏକାଭଳିକା

ଜପର ଜଲେ—ଫି. ବଂ. ସମାନ ସମାନ ସେମାନେ ଯିବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକାଭଳିଆ (ଲେକ) ସାଙ୍ଗସାଥ ହୋଇ ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜପହାରୁ—ଫି. ଏକ ଆଉ ଏକକୁ ନମସ୍କାର କରିବା, ପରସ୍ପର
ନମସ୍କାର କରୁକରି ହେବା

ଜବ—ବ. ଯବ, ଏକ ପ୍ରକାର ଶସ୍ୟର ନାମ

ଜବଜାଂ—ଫି. ପାଣିରେ ଜୋରକରି ବୁଡ଼ାଇବା, ଗୋଲିଆ
ପାଣିରେ ଧସି ଓଡ଼ା ସରସର ହେବା

ଜବଦ୍—ଫି. ଅକ୍ରିୟାରେ ରଖିବା, ଜବଦ୍ କରିବା

ଜବ୍—ବ. ଅଳିଆ

ଜବରାୟ—ଫି. ଅଳିଆ କରିବା

ଜବରୁ — —ଫି. ବ. ଅଳିଆପୂର୍ଣ୍ଣ

ଜବରାୟ—ବ. ଜବରଦସ୍ତୀ

ଜବରାୟ—ଫି. ଜବରଦସ୍ତୀ କରିବା, ଜୋରଦେବା

ଜବରାୟତେ—ଫି. ବଂ. ଜବରଦସ୍ତୀ କରି

ଜବାନ୍—ବଂ. ଉତ୍ତମ କଥା, ବ୍ୟବହାର

ଜବାବ୍—ବ. ଉତ୍ତର, ଉତ୍ତର

ବବାବ୍ ଏମ୍—ଫି. ଉତ୍ତର ଦେବା

ଜବାବ୍ ଦେଇ—ବ. ଜବାବ୍ ଦେଇ

ଜବାବିୟା—ବଂ. ଜବାବ୍ ଯେ ଦିଏ

ଜବାବାହା—ବ. ମନ୍ଦାର ଫୁଲ

ଜବେ-ବଂଗା ଅହଣେ—ଫି. ଦେବତାଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚଣ କରିବା

ଜବେ—ଫି. ମଇଳା ପାଣିରେ ପଡ଼ି ରହୁବା

ଜବରୁ—ବଂ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଧନବାନ, ମଜ୍ଜୁତ, ବ. ଶକ୍ତିବାନ

ଫି. ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା, ମଜ୍ଜୁତଥା ହେବା

ଜ-ବରୁ—ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ବଂ. ଜୋବରା, ହିସାବ୍ ଓ ହିଠଗୋଲିଆ
ଫି. ବଂ. ହଟଗୋଲ କରି

ଜଭେ—ଫି. ଦଲଲ, ତଣ୍ଡି କାଟିବା

ଜମ୍—ଫି. ଖାଇବା

ଜମ୍ ଆନା—ବ. ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ

ଜମ୍ ଆନା—ଫି. ଖାଇଅଛୁ

ଜମକା ଜମକ—ଫି. ବଂ. ମିଳିମିଶି, ସାଥୀ ହୋଇ ଧୂମ୍
ଧାମ୍ କରିବା

ଜମକାଂ—ବ. ଏକତ୍ର, ଫି. ଏକତ୍ର ଭାବେ କରିବା (ବାଜା
ଗୀତ ସହ) ଏକତ୍ର ଆନନ୍ଦ କରିବା, ଫି. ବଂ ଜୋରସୋର କରି

ଜମ୍ ଦାକା—ବ. ବିବାହ ସହଚ ବରକୁ ଯେଉଁ ଭେଟି ବା ଦାନ
ଦିଆଯାଏ, ତାକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ 'ଜମ୍ ଦାକା' କୁହାଯାଏ

ଜମ୍ ଅ ଦୁଆରୁ—ବ. ଯମଦ୍ୱାର

ଜମ୍ ଅରାଜ୍—ବ. ଯମରାଜ

ଜମ୍ ଲାଡ଼—ବ. ଏକ ବିରାଟ ଗଛର ନାମ

ଜମ୍ ପିନ୍—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚଣା ସାହାଯ୍ୟ ପରବ୍ରୁ

ଦୂରରେ ପଡ଼ିଆରେ ପୂଜାହୁଏ, ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନାମରେ

ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ଜଳଟ ସମ୍ପର୍କିତ, ଦୂର ସମ୍ପର୍କିତ

ବନ୍ଧୁମାନେ ଯୋଗ ଦେଖନ୍ତୁ

କି. 'ଜମିନୀ' ପୂଜା କରିବା

ଜମ୍ ହୁଡ଼ା—ବି. ଯମ ଦୂତ

ଜମାୟ—କି. ଜମା କରିବା

ଜମ୍ପା—ବି. ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ

ଜମାଣ୍ଡ—କି. ଜମାଇବା, ଏକତ୍ର କରିବା

ଜମାଟ—କି. ଜମାଟ ବାନ୍ଧିବା, ବଂ. ଜମାଟ

ଜମାବନ୍ଦ, ଜମାବନ୍ଦୀ—ବି. ଜମାବନ୍ଦ

ଜୟ—ବି. ଜୟ, ସଫଳତା, କି. ଜିତିବା, ଜୟ କରିବା,
ସଫଳତା ହାସଲ କରିବା

ଜୟସ୍—କି. ପାଣି ପଡ଼ିବା

ଜର—କି. ପାଣି ଝରିବା

ଜରକାଣ୍ଡ—କି. ଜରକିବା, ସନ୍ତାନିକା

ଜରସ୍ ଜରସ୍—କି. ଯୋଡ଼ାଯୋଡ଼ା ସାଙ୍ଗସାଥୀ ହୋଇ
(ବୁଲୁଚଲ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା) ଉ: ଜରସ୍, ଜରସ୍, ଜଳାକ
ଦାଳାନ୍ଦାନା—ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ହୋଇ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ହୋଇ
ବୁଲୁଛନ୍ତି

ଜରବୁ—ବି. ଜବରଦସ୍ତି, ଜୋର କରି

ଜରୁଅ—ବି. ଓହ୍ଲାଇ (ବର ଓହ୍ଲାଇ ଡାଳରୁ ଚେର ଡଳକୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଥିବା)

ଜରକ୍ ଜରକ୍—କି. ବଂ. ପାଣି ପତପତ

ଜରସ୍—ବି. ଜରସ୍

ଜରି—ବି. ଜରି

ଜରୁଆ—ବି. ଜରୁଆ, ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ

ଜରେୟା—ବି. ମୂତ, କି. ମୂତକା

ଜରେୟା ଦା—ବି. ମୂତ ପାଣି

ଜରେୟା ଓଲା—ବି. ପରିସ୍ରାଗାର

ଜଲ—ବି. ଯୋଡ଼ି, କି. ଏକତ୍ର ହେବା

ଜଲ—କି. ସହବାସ କରିବା

ଜଲଜଲ—କି. ବଂ. ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି

ଜଲକର—ବି. ଜଳକର

ଜଲକା—ବି. ଅନ୍ଧାରକଣ୍ଠା, ଛୋଟ ଝରକା ବା ବାଜାୟନ

ଜଲ୍ ଖିଆ—କି. ଜଳଖିଆ, ଲୁଗାଦି ଖାଇବା

ଜଲାଣ୍ଡ—କି. ଯୋଡ଼ିବା

ଜଲାଂଜଳ—ବି. ଜଲାଜଳ ସେବା, ଜଲାଜଳ

ଜଲା—ବି. ଜୋଡ଼ା, ଗୋରୁ ବେକରେ ବାନ୍ଧିବା ଯୋଡ଼ା, ପଘା

ଜଲ୍—ବି. ମୂତ ପାଣି, ପାଣି

ଜଲ୍ କର—କି. ପେଟକୁ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା, ପେଟ ଖୁଣ୍ଟିବା

ଜଲ୍ ବନ୍ଧୁ—ବି. ବଡ଼ ଧରଣର ପାଣି ସାପ (ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଡ଼ାଇ
ବାନ୍ଧେ)

ଜଲ୍ ଓ ଜଲ୍—କି. ଜଳବା, ପ୍ରଦାହ ଅନୁଭବ କରିବା

ଉ: ହଲ୍ ମ ଜଲ୍ ଓ ଥା—ଦେହ ଜଳେ, ମନ ଜଲ୍ ଓ ଥା—

ମନ ଜଳେ, ମନ ଦୁଃଖ ହୁଏ, (୨) ଜଲ୍ ଓ ଇଚ୍ଛା କାନାୟ—

ମୋତେ ଚିନ୍ତା କରିଛି, ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି

ଜହଡ଼ା—ବି. ସଙ୍ଘର୍ଷ, ସମ୍ମୁଖ, ବି. ସାଙ୍ଗସାଥୀ

ଜହଡ଼ା—କି. ଏକତ୍ର କରିବା, ଏକାଠି ହେବା

ଜହର—ବି. ବିଷ, ଜହର

ଜହାର—ବି. ଜୁହାର, ନମହାର

ଜହା—ବି. ଗାଲ

ଜହ—ବି. ଓହ୍ଲାଇ, ଲମ୍ବାଇ

ଉ: ଜହ—ଈ ଧୂଆଁମେ—ଲମ୍ବାକାଳ କରି ଯୋଡ଼ି ପିନ୍ଧି
କି. ବଂ. ବେଳେ

ଜହ—ଜହ—କି. ବଂ. ଲମ୍ବାକାଳ ହୁଏ ଲମ୍ବା ନେବା

ଉ: ଜହ—ଜହ—ଏ ଗ—ଆକାଶ—ହୁଏ ଲମ୍ବା
ବୋହ ବୋହୁ

ଜହ—ରୁମ୍ବା—ବି. ଗୋଲ ଓହ୍ଲାଇ (ପେଟ) ବେଡ଼ିଙ୍ଗ

ଜହର—କି. ବଂ. ପାଞ୍ଚାଏ ଓହ୍ଲାଇ ହୋଇଥିବା,

ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ରହୁବା

ଉ: ଜହର ବାନ୍ଧେ କୁଳି ସେନ—କାନାୟ—ତଳପାଏ ଶାଢ଼ୀ
ହୁଏ ପିନ୍ଧିବା ଶାଢ଼ୀ

ଜତ୍ସେ—କି. ଗୋଡ଼େଇ ହେବା, ଯୋଡ଼େଇ ହେବା,
 ଜଡ଼ିତ ହେବା
 ଜତ୍ସେ ବଂଶୀ—ବି. ଶୁଣୁର ଘରର ଦେବତା ଯେ ଝିଅ ସହୃଦ
 ଗୋଡ଼େଇ ହୋଇ ଆସେ - କନ୍ୟା ନିଜେ
 ଜବରଦସ୍ତ କିନ୍ତୁ ଜିନିଷ ଯଦି ନେଇ ଆସେ
 ସେ ଜିନିଷ ସହୃଦ ବର ଘରକୁ ଆସେ ଓ
 ପୀଡ଼ା ଦିଏ । ଶୁଣୁର ଘର ଦେବତା
 ଜଡ଼ାନା.ସୁରୁ—ବି. ବରପିତା ପଣରେ ବଳଦବନ୍ଧା ଦଉଡ଼ି ବା
 ପଦା
 ଜଳଜଟି—କି.ବିଂ. ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଜିନିଷ ସଂଗ୍ରହ କରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉ: ଜଳଅ ଜଟିଅ କାତେ ଶନଟାକା ଲଞ୍ଜ, ହାଲ କୋଆ -
 ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖି ଟଙ୍କା ଶୁଣିଲି
 ଜାଓ—ବି. ଆଗରୁ, ସବୁଦିନ
 ଉ: ଜାଓଗେ ହୁକୁସେନଃ କାନ୍ ତାହେନ୍ଦ - ଆଗରୁ ସେ ଯିବା
 ଆସିବା କରୁଥିଲା
 ଜାଓରୁ—କି.ବିଂ. ଏକାଠି ବସି, ଏକତ୍ର ହେବା କି. ପଞ୍ଚାୟତ
 ବସାଇବା
 ଉ: ଜାଓରୁ ହୁଲ - ଆବନଃ ଗାଲ୍ ମାଉଣ୍ଡ ହୁମୁଆ - ପଞ୍ଚାୟତ
 ବସିବା ଦିନ ରୁମ ଦୁଇଜଙ୍ଗେର ମିମାଂସା ହେବ
 ଜାଓ—କି. ପୁଆଇବା
 ଜାଓ—ବି. ଜାଆଁଲା
 ଜାଓ—କି. କୁଆଁଲ
 ଜାକ୍‌ଜମକ—ବି. ଜାକ୍‌ଜମକ, ଧୁମ୍‌ଧାମ୍
 ଜାକାଜାକ—ବି. ଶୁଡ଼, ଜାକାଜକ
 ଜା - —କି. ସାମାନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକରିବା
 ଉ: ଶାଳି କାନିତେ ଜା - ଲେଉଟୁ ଅୟ - ସେ, ମୋତେ
 ତାର ଶାଢ଼ୀ କାନିତେ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ କରିଥିଲା
 ଜା - ଜଟେଦ୍—ସାମାନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ବା ଭୁଲିବା
 ଉ: କମିନକ୍‌ଲି ବାହାଞ୍ଚିହାର୍ ଜା - ଜଟେଦ୍ ଦ କାଇକାନା -
 ବୋହୁ ସାମାନ୍ୟ ବଡ଼ଭାଇକୁ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲିବାଟା ଦୋଷ ଅଟେ

ଜାକ୍‌ତା—ବି. ଜାତର, ନାଟକ, କି. ଜାତର ହେବା, ନାଟକ
 କରିବା
 ଜାକ୍‌ନାନ୍ କୁକୁନୁର୍—କି.ବିଂ. ଦୁର୍ବଳ ଶୁଲି, ଦୁର୍ବଳ ହେଉ
 ନଡ଼ବଡ଼ ଶୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାକାର୍ ନୁକୁର୍—ବିଂ. ଦୁର୍ବଳଆ, ନଡ଼ବଡ଼ଆ
 ଜାକାଓ—କି. ଦାଗିବା, ମାଡ଼ିବସିବା, ଦୁର୍ବଳ ହେବା
 ଉ: ଉନି ରୁଆ.ତେ ଜାକାଓ ଆକାନାୟ - ସେ ଜୁର ହେଉ
 ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବ
 (୨) ରୁଆ.ତେ ଜାକାଓ ଆକାହଜ୍ - ମୋତେ ଜୁର ଦାଗିବ,
 ଜୁର ମାଡ଼ିବସିବ
 ଜାକାତ ଜାକାତ୍—କି. ବିଂ. ଲମ୍ବପାତ ପକାଇ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
 ଶୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାକାଓ—ବି. ଜାଆଁସ ମାଛ, ବିଂ. ପରଗୋଣୀ
 ଜାକାଓ—ବି. ବୈଶ୍ଣ, ଶମ୍ଭୁ
 ଜାଖାନ୍ ଜାଖାନ୍, ଜଖାନ୍ ଜଖାନ୍—କି.ବିଂ. ଯେତେବେଳେ
 ଯେତେବେଳେ, କେବେ କେମିତି
 ଜାଖାମ୍—ବି. ଜଖମ୍
 ଜଖମ୍—କି. ଜଖମ ହେବା, ମାଡ଼ ବାଜିବା
 ଜାଖେ ଯେମନ୍—କି. ବିଂ. କେହୁ କେହୁ
 ଜାଗରୁ ଜାହା—ବି. ଜାଗର ଯାହା, ଶିବପୂଜା ପଦ
 ଜାଗ୍‌ନା—ବି. ଅନନ୍ତ୍ରା, ଉପବାସ, କି. ଅନନ୍ତ୍ରା ରହୁବା
 ଜାଗ୍‌ରନ୍—କି. ଉଜାଗର ରହୁବା କି. ବିଂ. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ
 ଉଜାଗର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାଗ୍‌ବାର—କି. ଜାଗିବାର, ଉଜାଗର ରହୁବା
 ବିଂ. ଜାଗିବା, ଅନନ୍ତ୍ରା, କି.ବିଂ. ଅନନ୍ତ୍ରା
 ଜାଗା—ବି. ଜାଗା, ସ୍ଥାନ
 ଜାଗାରନା—କି.ବିଂ. (ଦଶହରା ପୂଜା ବେଳେ) ବନା
 ଅଦେଶରେ ରାତିରେ କୌଣସି ଫଳ ନେଇଯିବା
 ବିଧି । ଏହି ରାତିରେ ଫଳ ପରିବା ଏପରି ହରଣ
 ଶୁଲ୍ ହେଲେ ଏହାକୁ ସାନ୍ତାଳ ଶୁର ବୋଲି
 ଆଖ୍ୟା ଦିଏ ନାହିଁ)

ଜାଗରନାଥ ହୁକୁ—ବି. ଜଗନ୍ନାଥ ଧ୍ୟାନ ବିଶେଷ

ଜାଗର୍ତ୍ତ—ବି. ସମନ୍ତରେ ରଖିବା ସମ୍ପଦ

ଜା-ଗେ (ଜାହାଁଗେ)—ସ. କିଛି ବ

ଜାଗେସାରୁ—ବି. ବିବାହ, ବୃହତ

ଜାଂ—ବି. ହାତ, ମଞ୍ଜି

ଜାଂଗା—ବି. ଗୋଡ଼

ଜାଂଗାକା.ଟୁର୍—ବି. ଗୋଡ଼ ଆଙ୍ଗୁଳି

ଜାଂଗା ଦା — ବି. ଗୋଡ଼ ଧୋଇଦେବା (ସାନ୍ତାଳର) ପଦ୍ଧତି
ଅନୁସାରେ ବନ୍ଧୁ (ନୂତନ ବନ୍ଧୁ) ଆସିଲେ ଗୋଡ଼ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତି,
ଏହାକୁ 'ଜାଂଗା ଦା —' କହନ୍ତି)

ଜାଂଗେ—ବି. ଲମ୍ବକାଠ, ଯାହା ବାଡ଼ରେ ଦିଆଯାଏ

ଜାଂଗେ ଦାରମ୍—ବି. ଅନ୍ୟ ସାମନାରେ ରହି ଆକଟ କରିବା

ଜାଂଗିଆ.—ବି. କର୍ମସ୍ଥା

ଜାଂବାହା—ବି. ଅଗ୍ନି (ଯେଉଁ ହାତକୁ ଚିତା ଉପରୁ ଉଦ୍ଧାର
କରି ସାଇତି ରଖି ଗଙ୍ଗାରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ)

ଜାଂ(ଜ)ଲୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ

ଜାଙ୍ଗାଳା କୁଙ୍ଗୁଳୁ—ବି. ବଂ. ଲେଗୁଲୋସ୍ ହେବା, କାବୁକରି
ଛଡ଼ାଇ ନେବା, ବି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ, ଗାଈଁ ଗୁଈଁ ହୋଇ
ତହୁବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଜାଙ୍ଗାଳାଠି—ବି. ଗଣ୍ଡିବା, ଲେଗୁଲୋସ୍ ହେବା, ବହୁଲେକ
ଏକ ଲେକକୁ ଗାଳିଗୁଲି କରାବା ବା ଛଡ଼ିରେ ମାରିବା

ଜାଙ୍ଗାଲତାରୁ—ବି. ତଳ ପାଦ, ବି. ଅଧୀନରେ ରଖିବା

ଗୋଡ଼ ତଳେ, ଉ: ନୁକୁରେଙ୍ଗେଲ୍ ହଲ ଦ କସା. ଶ୍ ହଲ ଜାଙ୍ଗା-
ଲତାରୁରେକ ତାହେଁନା—ଏହି ଗଣ୍ଡିକ ଲେକମାନେ ଧନ ଲେକର

ଅଧୀନରେ (ଗୋଡ଼ତଳେ) ରହିବେ

ଜାଂ ଚରୁଡ଼ା.—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା ଯାହାର ମୂଳ

କନ୍ଦକୁ (କନ୍ଦ) ଲେକେ ଖାଆନ୍ତି

ଜାଂକୁଲ(କ)—ବି. ହାତୁଣ୍ଡ ମଝା

ଜାଂ ସରସ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ଗଛ

ଜାଂ—ବି. ଯାହା କରିବା

ଜାଂକୁ—ବି. ଜାତିବା

ଜାଂକୁ—ବି. ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ନେହେରୁ ହେବା

ଜାଂ—ବି. ପ୍ରମାଣ କରିବା

ଜାଂ—ବି. (ଇଂ) ଜଜ (judge)

ଜାଜାନାମ୍‌କନ୍—ବି. ଜନ୍ମଦାତା ଦୁହେଁ

ଜାଜାନାମ୍‌କନ୍—ବି. ଜନ୍ମଦାତା, ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା

ଜାଞ୍ଜାଲ—ବି. ଜଞ୍ଜାଳ

ଜାଞ୍ଜାଲଅ — ବି. ଜଞ୍ଜାଳ ଭୋଗ କରିବା

ଜାଞ୍ଜେଜ ଜାଞ୍ଜେ—ବି. ଏକ କଞ୍ଚିଆ ହୋଇ (ଗୁଲୁବା),

ଅଥବା ଗୋଡ଼ ପକାଇବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଜାଂ—ବି. ତେଲ ପେଡ଼ିବା ଯନ୍ତ୍ରର ପେଡ଼ିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଗୁଲୁଲ
ବା ଗୁଡ଼ ରଖା ବଡ଼ ହାଣ୍ଡି ବା କଲସୀ

ଜାଟା.—ବି. ଜଟା

ଜାଟା — ବି. ଚଟକରି ଲାଗିବା

ଜାଟା — ଜାଟା — ବି. ବଂ. ଚପିଚପି ହେବା, ଲାଗିଯିବା,

ଚଟକରି ଲାଗିବା, ଉ: ଅଣ୍ଡେ ଗୁଲୁ ତାହେଁକାନା, ତ ଜାଟା —

ଜାଟା — ଆ.ଇ କା.ଲ କାନା—ସେଠାରେ ଗୁଡ଼ଥିଲା ହାତରେ

ଚଟ ଚଟ (ଚପିଚପି ଯାଉଥିବା) ଲାଗୁଛି (ଚଟା ଚଟା ଲାଗିବା)

ଜାଟା — ବି. ହାତ ପାଦୁଲ ବା ଆଙ୍ଗୁଳି ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତି

ଦେଇ (ଗୁଲୁଲ, ସୋରଷ, କିରୀ ଆଦି) ଉଠାଇବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଜାଟା କଲ୍‌ସା ହୁକୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଜାଟାଂ—ବି. ଚକଟିଆ, ଅଠାଅଠା

ଜାଟା ଜାବୁମ୍—ବି. ଅପରସ୍ଥର ଥିବା ମୁଣ୍ଡ ବାଳ

ଜାଟାଜଟ—ବି. ବଂ. ଝିଅ ଝିଅ

ଜାଟାଲ୍ କଟାଲ୍—ବି. କଷ୍ଟେ ମଷ୍ଟେ

ବି. ବଂ. ଅସହାୟ ଭାବେ

ଉ: ଜାଟାଲ୍ କଟାଲ୍‌ରେକନ୍ ବିତା.ଉକାନା—କଷ୍ଟେ ମଷ୍ଟେ
ଦିନ ବିତୁଛି

ଜାଟ୍‌ଲ—ବି. ଜଟାଧାରୀ

ଜାଟ୍‌ଲ (ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ)—ବି. ଜଟାଧାରଣୀ ନାରୀ

ଜା.ଟି—ବ. କଲଙ୍କ, ଦୁର୍ନାମ

ଜାଠ—ବ. ଜାଠ ଜାତିବିଶେଷ

ଜାତ୍ୱାନ୍—ବ. ଅତିରିକ୍ତ କର

(କର ସହଜ ଅଧିକା ଲୁଗାପଟା ଜମିମାଲିକକୁ ଦେବା)

ଜାଡ଼ା—ବ. ଜଡ଼ା (ଗବଜଡ଼ା) ଗଛ

ଜାଡ଼ାମ୍ ଜାଡ଼ାମ୍—ଫି. ବଂ. ଲଗାତର, ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ

ଉ: ଜାଡ଼ାମ୍ ଜାଡ଼ାମ୍ ଏ ଦା ∞ ଏଦା - ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ
ବର୍ଣ୍ଣା ହେଉଛି

ଜାଡ଼ିଆ—ବଂ. ଶୀତ, ଥଣ୍ଡା

ଜାଡ଼ିଆ—ଫି. ଅତିରିକ୍ତ ଥଣ୍ଡା ଅନୁଭବ କରିବା

ଜାଡ଼ିବା.ହ—ଫି. ବଂ. ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା ଲହର ଲାଗିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାଡ଼ାପୁରୁ—ବ. ଜଡ଼ାତେଲ

ଜା.ଡ଼ି—ବ. ଜଉ ପା ରୋଗ ବିଶେଷ

ଜାଡ଼ୁ—ବ. ରେଶମ ପୋକ, ରେଶମ ପୋକର ଗୁଣ ସ୍ଥାନ

ଜାଡ଼ନା—ବଂ. ଅଳସେଇବା, ଅଳସେଇ ବସି ରହିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାଡ଼ାନ୍—ବଂ. ତେଜରେ ସିଝିବା ଶଯ୍ୟା, ତେଜରେ ପ୍ରସବ
କରିବା ଗାର, ନାସ

ଜା.ଣ—ଫି. ଗୁଣ୍ଠ, ଅନୁଭବ କର

ଜା.ଝି—ଛପେଟ, ଛଣି

ଜା.ଣି ବାବେର—ବ. ଛଣି ଦଉଡ଼ି

ଜା.ଢ—ଫି. ଧରଣ, ଅଣ୍ଟିର ପଶୁକୁ ଡାସୁ କରିବା, ବ. ଜାତି

ଜା.ଡୁ—ବ. ଗୁପିକା ଯନ୍ତ୍ର, ଭାବପଟା, ଫି. ଗୁପିକା ଦ୍ୱରେ ଯଦାବିବା

ଜା.ଡୁକୁଡୁ—ଫି. ଯୋଗାଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବା, ମରମତି କରିବା,

ଠିକ୍‌ଠାକୁ କରିବା, ମାମାନ୍ଧା କରିବା

ଜା.ଡନା—ବ. ଯନ୍ତ୍ରଣା, କଷ୍ଟ ଫି. ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା/ପାଇବା,

କଷ୍ଟ ପାଇବା, କଷ୍ଟ ଦେବା

ଜା.ଡମ୍‌ହୁର୍—ବ. ଜାତି ମହତ, ଲୋକଲଜ୍ଜା

ଜା.ଡରା—ବ. ମେଲା, ନାଟ ଉତ୍ସବ, ଯବା, ଯାହା

ଫି. ମେଲା କରିବା, ନାଟ ଉତ୍ସବ କରିବା, ଖର୍ଚ୍ଚଯାହା

କରିବା

ଜା.ଡରା ଏନେନ୍—ଫି. ମେଲାର ନାଟ-ନାଟକ

ବ. ମେଲା ନାଟ

ଜା.ଡରା ବଂରା—ବ. ମେଲା ମହୋତ୍ସବର ମାସ, ମେଲାସ୍ଥିତି

ଦେବ, ଦେଶ

ଜା.ଡରା ମାନ୍ତ୍ରା—ବ. ମେଲାର ନାଟକ ସ୍ଥାନ, ମେଲାରେ

ବଳିଦତ୍ତ ଯାଉଥିବା ସ୍ଥାନ

ଜା.ଡରା ସେରେଜୁ—ବ. ମେଲା ଗୀତ, ଜାତର ଗୀତ

ଜା.ଲି—ବଂ. ବଢ଼ିଆ, ବହୁତ ବଢ଼ିଆ

ଜା-ଡେ—ଫି. ବଂ. ଯାହାଦ୍ୱାରା, ଯେପରି

ଜା-ଡେକ୍—ଫି. ବଂ. ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ, ଉପାୟରେ

ଜା-ଡେକ୍—ଫି. ବଂ. ହେବପରା, ହୋଇପାରେ

(ବହୁସ୍ଥ ପ୍ରକଟ କରି)

ଜା.ଡି—ବ. ଜାତି

ଜା.ଡୁରୁ—ବ. ଏକପ୍ରକାର ନାଟ ବିଶେଷ

ଜା.ଡୁ ବିରୁଦ୍ଧା—ବ. ଯାଦୁବିଦ୍ୟା

ଜା-ଥେ—ଫି. ବଂ. ଯେମନ୍ତ, ଅ. ଯେସନ, ଯେସକାର

ଜା.ଡଗ—ଫି. ହାତମାର ଦେବା, ହାତମାର କୁଣ୍ଡ ଯିବା

ଜା-ଦା—ବ. ଅଧିକ

ଜା-ଦା ∞ —ଫି. ଅଧିକ ହେବା

ଜାନ୍—ବ. ଓଢ଼ା, ଗୁରୁ

ଜାନ୍‌କାଠୁ—ଫି. ଭେଦ ପାଇବା ରହସ୍ୟ ବାହାର କରିବା

ଜାନ୍‌ଗୁମାନ୍—ବ. ଖବର ଖବର, ସୁଚନା, ଗୁରୁଆଜ୍ଞା

ଫି. ଗୁରୁକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର କରିବା,

ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା

ଜାନ୍‌ଗୁରୁ—ବ. ଭୂତ ପ୍ରେତ ଆଦି ଖୋଜି ବାହାର କରିବା

ଓଢ଼ାଗୁରୁ

ଜାନ୍‌ଜାନ୍‌ଡ଼ା.ର—ବ. ପାଲିତ ପଶୁ

ଜାନ୍‌ଜାନ୍‌ଡ଼ା—ଫି. ଗୁରୁସମ୍ବାଦ, ଗୁରୁଆଜ୍ଞା

ଜାନ୍‌ଡେ—ବ. ଯନ୍ତ୍ରା

ଜାନ୍‌ଡେ କହୁନ୍ତା—ବ. ତେପ୍‌ଟା, ଗୋଲବାଲ ବୋଇଲକ୍ଷ୍ମୀ

କାନୁଡ଼େ କାନୁଡ଼େ—କି. ବଂ. କାଣି କାଣି
 କାନୁଆଲ—ବି. ଫସଲ ଜମିର ଦେବତା ସ୍ଥଳୀ
 କାନୁଆଲ୍ ବଗା—ବି. ଫସଲ ଦେବତା
 କାନୁଆଲ୍ ବଗା -- —କି. ଫସଲ ଦେବତା ସ୍ଥଳୀରେ ପୂଜା କରବା
 (ଏହି ପୂଜା ନ ହେଲେ ଫସଲ କଟା ଯାଇପାରେ ନାହିଁ)
 କାନୁଦେ ତାନୁଦେ—କି. ଅନାଟନ ଓ ଅସୁବିଧାରେ ରହୁବା
 ବଂ. ଅନାଟନ ଓ ଅସୁବିଧା
 କାନୁଦେ ମାନୁଦାନୁଦେ—କି. ବଂ. ଠିକ୍ ଠିକଣା (ନାହିଁ)
 ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ଏଣେ ତେଣେ (ରହୁଛି)
 କାନୁ ମୁନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଅକଣା ଦରରେ, ନିରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 କାନ ପାଞ୍ଚାନ୍—ବଂ. ପଛତେ, ଜଣାଶୁଣା. କି. ବଂ. ପରିଚିତ
 କି. ପରିଚିତ ହେବା
 କାନୁମାଲ୍—ବି. ସମ୍ପାଦନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ପିଲପିଲ
 କାନୁଡ଼ାବୁ—ବି. ପଶୁକାଣ୍ଡ
 କାନୁ ହାଣ୍ଡି—ବଂ. ଓଢ଼ା ଗୁରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଖା ଯାଇଥିବା
 ହାଣ୍ଡି ଆ
 କାନୁହେ—ବି. କଦଳୀ, ଘାସ ଜାତୀୟ ଫସଲ, ଏ ଫସଲ ଉଚ୍ଚ
 ପଥୁଣିଆ ଜମିରେ ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ାଏ । ଯୋଗ୍ୟ ମଞ୍ଜି ଠାରୁ ଅଳ୍ପ
 ବଡ଼ ଦାନାଦାର
 କାନୁହେ ନାଞ୍ଜମ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସ ଜାତୀୟ ଗଛ
 କାନୁହେ ହିରମ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଘାସ ଗଛ
 କାନାଜାଜି—କି. ଜଣାଜଣି କରାଇବା, ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା
 କାନା କୁରୁଗୁ—ବଂ. ପୂର୍ବ ପରିଚିତ, ସୁପରିଚିତ
 କାନାଡ଼ୁ—କି. ଜଣାଇବା, ସୂଚନା ଦେବା
 କାନାଟ -- —ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ଗଛ, ଯାହାର ମଞ୍ଜି ଦେହ,
 ଲୁଗାରେ ସହଜରେ ଲାଗିଯାଏ
 କାନାପିର ଦାରେ—ବି. ଲଜକୁଳି ଲତା
 କାନା.ପିରୁଆ -- —ବଂ. ନଦ୍ରାକାରକ
 କାନାମ୍—ବି. ଜନ୍ମ, ଅକ୍ଷୁବି ଉଠିବା, ଉତ୍ପନ୍ନ

କାନାମ୍—କି. ଜନ୍ମଦେବା, ଜନ୍ମହେବା, ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା
 କାନାମ -- —କି. ବଂ. ଜନ୍ମନେଇ
 କାନାମୁଲ୍—ବି. ପକ୍ଷୀର ଜନ୍ମ ବେଳର କୋମଳ ପର
 କାନାମୁରୁ—ବି. ଜନ୍ମ ବେଳର ପ୍ରଥମ ବାଳ
 କାନାମ୍ ଏମ୍—କି. ଜନ୍ମଦେବା, ବେଇବା
 କାନାମ୍ ଗୁନ୍—ବି. ଜନ୍ମଗତ ଗୁଣ
 କାନାମ୍ ଗୁହୁଆରୁ—ବି. ଜନ୍ମର ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ବଦ୍ବ
 କାନାମ୍ କୁରୁ—କି. ବି. ଜନ୍ମଦେବା ହେତୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ପ୍ରକିୟା
 କାନାମ୍ କାନ୍ତ—ବି. ଜନ୍ମ କାନ୍ତ
 କାନାମ୍ କୁରୁ—କି. ବଂ. ଆନନ୍ଦ, ଜୀବନ ସାଗ୍
 କାନାମୁରୁକା—ବି. ଗର୍ଭାଶୟ
 କାନାମ୍ ଦାତା—ବି. ଜନ୍ମଦାତା, ପିତା, ଶ୍ବଶୁର
 କାନାମ ଦଶମ୍—ବି. ମାତୃଭୂମି, ଜନ୍ମ ଭୂମି
 କାନାମୁଆ -- —ବଂ. ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା, ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା
 କାନାମୁରେ—କି. ବଂ. ଜନ୍ମଗତ, ଜନ୍ମଠାରୁ
 କାନାଲମ—ବି. ମାଛ ଧରଣର ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ମାଲ
 କାନାଡ଼ୁ/କାଣାଡ଼ୁ—କି. ଜଣାଇବା
 କାନାସୁନା—ବଂ. ଜଣାଶୁଣା, ପୂର୍ବ ପରିଚିତ
 କି. ବଂ. ପୂର୍ବ ପରିଚିତ
 କାସ୍ତାଳାଡ଼—ବଂ. ଖାଦ୍ୟ ପେୟର ଅଳ୍ପ ଅସୁବିଧା
 କି. ବଂ. ଖାଦ୍ୟପେୟ
 କାପା -- —କି. ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା, ସହାୟତା
 ପାଇଁ ପର ଦ୍ବାର ମୁହଁରେ ହାତ ରଖି ଆଉଜି ରହୁବା
 କାପା -- ଜେରେଭ—କି. ବଂ. ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପର ଦ୍ବାରରେ
 ବସି ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରକିୟା
 କାପାଡ଼—କି. ଜପ କରିବା, ଜପିବା, ବଂ. ଆହାନ୍ତ
 ଉ: ବେମାର ଏ କାପାଡ଼ ଆକାଦେୟା—ସେ ଘେରରେ ଆହାନ୍ତ
 ହୋଇଅଛି
 କାପା କୁରୁ ବା କାପା ଜପଅ—କି. ଦୁଃଖ ଯୋଗୁଁ ଚାଲିବାରେ
 ତଳି ତଳି ହେବାକୁ ହୁଏ, କି. ବଂ. ସ୍ବନବଳ ବଶତଃ ତଳି ତଳି
 ଚାଲିବା ପ୍ରକିୟା

ଜାପାନ—ବ. ଜାପାନ (ସ୍ତ୍ରୀ)

ଜାପାଣ୍ଡ—ଝି. ବଂ. ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ରେ ରହବା, ବ. ଆଶାବାଜ୍ଞ
ବଂ. ତେବେ ବା ଠିଆବନରେ ଆଉଜା ହୋଇଥିବା ସିଦ୍ଧି
ଜା.ପିଢ଼—ଝି. ଶୋଇବା, ନିଦିଆ

ଜା.ପୁର୍—ବ. ଝଡ଼ ବର୍ଷା

ଜା.ପୁର୍ ଶତ—ବ. ବର୍ଷାରୁ

ଜାପୁର୍ ଦନ୍—ବ. ବର୍ଷାଦନ

ଜା.ପୁର୍ ଜହ୍ନ—ଝି. ବଂ. ଝଡ଼ବର୍ଷା ବେଳେ

ଜା.ପୁ-ବ—ଝି. ଗୁଣପାଖରୁ ସେଗନେବା, ଦୁଇହାତ ପାପୁଲ
ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଜୀବକୁ ଧରିନେବା

ଜାବଜାବ—ଝି.ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଭିଜିବା, ଭେଦ ଲଭ ଲଭ
ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାବଜାବାଓ—ଝି. ଜଳସିନ୍ଧୁ କରାଇବା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିଜାଇ
ଦେବା

ଭ. ଅନା ସେତ ଦ ବା -- ତେଜ ଜାବ ଜାବାଓ କାବୁଆ -

ସେହି ଜମିକୁ ପାଣି ଦେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିଜାଇ ଦେଲେ

ଜାବଜାଓ—ଝି. ଜଳରେ ପକାଇବା

ଜାବଜାହା—ବଂ. ଅଧିକ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲ, ନିତ ଜମି (ଯହିଁରେ
ପାଣି ପଙ୍କ ଜମି ରହେ)

ଜାବଜ—ବ. ବାଜା ବାଜଣାର ଶବ୍ଦ ସମାହାର ସ୍ଥଳୀ

ଝି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଏକତ୍ର ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାବଜ—ବଂ. ସମୁଦାୟ, ସମସ୍ତ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଜାବାଲୁବା—ଝି. ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା

ଝି. ବଂ. କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାବାରୁ—ଝି.ବଂ. ଯିବା ହେଲେ

ଜାବାଜବେ—ଝି. ବଂ. ଅନୁସୃଷ୍ଟ ରୂପେ କାମ କରିବା

ଜାବାଡ଼ ଜବୁଡ଼—ଝି.ବଂ. ଅଧ୍ୟାପନାଦ୍ଵାରା ଝି. ଧୀରେ ସୁସ୍ଥେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜାବେ କସ୍‌ବ—ବ. ସାନ୍ତାଳ ଜାତିର ଏକ ଗୋଟି ବିଶେଷ

ଜାବନା—ବ. ଜାବନା, ଏହି ନଦୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ସାନ୍ତାଳ
ଇତିହାସରେ ରହିଛି

ଜାମ୍—ଝି. (ଇଂ) Jam

ଜାମ୍‌ବା ଜମକ—ଝି. ବଂ. ମିଳିକରି, ଏକତ୍ର ହୋଇ,
ଉପାହତ ହୋଇ

ଜାମ.କାଓ—ଝି. ମଉଳ୍ ମଜଲୁସ୍ କରିବା

ଜାମ୍‌ବୁଜୁ—ବ. ତମଣା ପାପ

ଜାମିର, ଜାମ୍‌ବୁ—ବ. ଖଟା କମଳା

ଜାମା -- ଜାମୁ -- ଝି. ବଂ. ବିଚଳିତ ଭାବେ ଧୀରେ ଧୀରେ
(ବୁଲୁଲୁ କରିବା)

ଝି. ଅନ୍ୟମନସ୍ତ ହୋଇ ମନ୍ଦିର ଗଡ଼ରେ ପଦବୁରଣ
କରିବା

ଜାମ୍‌ବେ—ବ. ଗାଲପାଟି

ଜାମ୍‌ବେ—ଝି. ଚଣ୍ଡି କାଟିବା

ଜାମ ବେଲେ—ବଂ. ଠକ୍କରଗାଲିଆ

ଜାମ୍‌ବେଡ଼ାଟା—ବ. ଗାଲପାଟିସ୍ଥ ଦାନ୍ତ, କାନ୍ଦିଦାନ୍ତ

ଜାମ୍‌ବ (ବୁ)—ଝି. ରୋଷାଇ କରିବା

ଜାମ୍‌ରାଜା—ବ. ସମରାଜା

ଜାମ୍‌ରୁଲ—ବ. ସାମରୁଲ୍ ଫଳ

ଜାମା—ବ. ଜାମା, ବୁରୁଜା

ଜାମାନୁଜା—ବ. ବୁରୁଜା ଯୋଡ଼ା, କୁସଣ ବଂ. କୁସିତ, ମେଧାସୀ

ଜାମାଓ—ଝି. ଜମା କରିବା, ଏକାଠି ଠୁଳ କରିବା

ଜାମାଲ୍ (ଭ) ବଂ କଠିନ ରହୁ ରହୁ ଜମାଟ ଧରିବା

ଜାମାଟ—ବଂ. ଜମାଟ, ଆଶ୍ଚ ଝି. ଜମାଟ ହେବା, କଠିନ
ହେବା

ଜାମାଦାରୁ—ବ. ଜମାଦାର, ଝାଡୁଦାର, 'ସୋଲ୍‌ସ୍' ଜମାଦାର

ଜା.ମା.ଜ—ବ. ଜମାନରୁ

ଜା.ମିନ୍—ଝି. ଜାମିନରେ ନେବା

ଜା ମିନ୍‌ଦାରୁ—ଝି. ଜାମିନ୍‌ଦାରୁ

ଜାୟ—ବ. ଜୟ, ନାଚନାଚୁଣୀ

ଜାୟ୍‌ବରା—ବ. ଉତ୍ସବସ୍ଥାପଣ, ପୌଷ ପୁଣ୍ୟ

ଜାୟ୍‌ଗା—ବ. ସ୍ଥାନ, ଜାଗା, ଭୂମି ଜାଗା

ଜାୟଦାଦ୍—ବି. ଚଳ ଓ ଅଚଳ ସମ୍ପତ୍ତି
 ଜାୟକଳିଷ୍—ବି. ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି
 ଜାୟ୍‌ଜୁର୍—ହି. ବିଂ. ଅନାଦିକାଳତକ, ସର୍ବଦା
 ଜାୟ୍‌ଜୁପା.ଡ଼—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ମୂଳକମ୍
 ଜାୟ୍‌ଜୁମ୍‌ଦା.—ବି. ମଇଳାଗଦା
 ଜାୟ୍‌ଜୁଲ୍‌ମ୍—ବି. ଅତ୍ୟାଚାର, ବଳଜାର
 ଜାୟ୍‌ଦାରେ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗଛ ବିଶେଷ
 ଜାୟ୍‌ନିର୍ଦ୍ଦା—ବି. ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଲତା
 ଜାୟ୍‌ଫଲ୍—ବି. ଜାଲଫଳ
 ଜାୟ୍‌ବାଁଦାଲ୍—ବି. ଷଡ଼ପୁରଣ
 ଜାୟ୍‌ବାଦାଲ୍—ହି. ଷଡ଼ପୁରଣ ଦେବା, ବଦଳରେ ଦେବା
 ଜାୟ୍‌ସାବ୍—ବି. ଦସ୍ତା, ସିଲଭର
 ଜାର୍‌କାଉ—ହି. ଜରୁକବା, ସନ୍ତେଇବା
 ଜାର୍—ବି. ଇଂ Jar, ଜାର
 ଜାର୍‌ଘାର—ବିଂ. ବିନଷ୍ଟ, ହି. ନଷ୍ଟହେବା, ବିପନ୍ନ ହେବା
 ଜାର୍‌ଗେ—ବି. ବର୍ଷାକାଳ, ବର୍ଷାରୁତ୍ତ, ଲଗାୟତ ବର୍ଷା
 ଜାର୍‌ଗେ ଜା.ପୁର୍—ବି. ଝଡ଼ି, ବାତ୍ୟା ସହଚ ଲଗାୟତ ବର୍ଷା
 ହି. ବିଂ. ଭୋପାନ ସହ ଝଡ଼ି
 ଜାର୍‌ଗେ ଡିରଲ୍—ବି. ବର୍ଷାକାଳର ଦେହ
 ଜାର୍‌ଗେ ଦା—ବି. ବର୍ଷାପାଣି, ଝଡ଼ି ବର୍ଷାପାଣି
 ଜାର୍‌ଗେ ପାଲଟ୍—ବିଂ. ବର୍ଷାକାଳର ବିଶେଷ ଲୁଗା
 ଗୋଡ଼ିକୁ ବର୍ଷାକାଳରେ ପାଲଟିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲୁଗା
 ଦିଆଯାଏ, ଏହାକୁ “ବର୍ଷା ଲୁଗା” କୁହାଯାଇ ପାରେ
 ଜାର୍‌ଗେଲ୍—ବିଂ. ଅଧେଡ ନାଞ୍ଚ, ହି. ବିଂ. ଅଧେଡ଼ (ନାଞ୍ଚ)
 ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାର୍‌ଗେ—ହି. ଝଟିକା / ଝଡ଼ ହେବା
 ଜାର୍‌ଜାର୍‌ଗୁ—ହି. ବିଂ. କାମ କରି କରି ଅବଶ ହୋଇ ଦେହ
 ଅଶ୍ୱାସୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହି. ଅବଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ଜାର୍‌ନାମ୍—ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଶ୍ରେଣୀକା, କରଣୀୟ
 ଜାର୍‌ନାହା—ବିଂ. ସାହସୀ, ଚଞ୍ଚଳତା, ତେଜସ୍ୱୀ

ଜାର୍‌ପା—ହି. ଶିକାର ବେଳେ ଶିକାଞ୍ଚ ଦଳ ଲମ୍ବ ହୋଇ
 ଜଙ୍ଗଲକୁ ଘେରୁଛୁ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାର୍‌ପେ—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଲୋକ କଥାରେ ଥିବା ଏକ ଦେଶର
 ନାମ
 ଜାର୍‌ଲେଏଦ୍—ହି. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା, ପାଇବା ଆଶାରଖି ବସି
 ଅପେକ୍ଷା କରିବା
 ଜାର୍‌ମା -- ଜାର୍‌ମା -- —ବିଂ. ଦଶଦ୍ୱ ହୋଇ ଏଣେ ତେଣେ
 (ଗୁଲିବା, ବସିବା)
 ହି. ବିଂ. —ଅତି ଦଶଦ୍ୱ ହୋଇ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜାର୍‌ମା. ଜୁରୁମା—ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ହି. ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମୁଣ୍ଡିଆ
 ଜାର୍‌—ବିଂ. ଜଙ୍ଗଲ ଫୋକରିବା ବି. ବଣ ବରଗୁଡ଼ି
 ହି. ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପା ସ୍ଥାନରେ ଚରଗୋଡ଼ି ପରି ତାଲ
 ଜାର୍‌ସ୍ତ୍ର ଫସଲ ଅଦ୍ୱ ଗୁଣ କରିବା, ଯୋଡ଼ୁଗୁଣ
 ଜାର୍ -- ଜାର୍ -- —ହି. ବିଂ. ଆତୁରହୋଇ ଲଗାତାର
 ଜୋରରେ (ତାଳିବା, କାନ୍ଦିବା)
 ଜାର୍ -- ମେନ୍‌ଡେ—ହି. ବିଂ. ଅନୁସୂଚି ଜୋର ଦେଇ
 (ଚିତ୍କାର କରିବା, ତାଳ ପକାଇବା, ରଡ଼ି କରିବା)
 ଜାର୍‌ଗୁ—ହି. ଗଣ୍ଠି କରିବା, ହଜମ୍ କରିବା
 ଜାର୍‌ଜ୍‌ଜୁରୁ—ବିଂ. ସାନବଡ଼ ହି. ବିଂ. ସାନବଡ଼
 ଇଂ ଜାର୍‌ଜ୍‌ଜୁରୁ ଅର୍ଥରେ ଅଳା -- ତେ ଏକହେରେଲ୍ କିନ୍
 ହେବ୍‌ ଲେନା
 ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସାନବଡ଼ (ପିଲାପିଲ) ଧରି ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ
 ଜାର୍‌ଜା.ର/ଜାର୍‌ହାବ୍—ବିଂ. ପୁଷ୍ଟ, ମୋଟାପୁଟା
 ଜାର୍‌ପିୟା—ବିଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ଧନ
 ଜାର୍‌ଗଲ୍‌ ଜାର୍‌ଗଲ୍—ବିଂ. ପ୍ରକାର ତେଜ ଯୁକ୍ତ (ଖାଦ୍, ଯାସ)
 ହି. ବିଂ. ଅତିତାପ ସହ (ପୂର୍ଣ୍ଣକରଣ ପଡ଼ିବା)
 ଜାର୍‌ଗଲ୍‌ ଜୁରୁଲ୍—ହି. ବିଂ. ଝଲିସିଆ, ଝଲ୍‌ମଲିଆ
 ଇଂ ଜାର୍‌ଗଲ୍‌ ଜୁରୁଲ୍ ଏନ୍‌ଡିଆ ଇଣ୍ଡା ମେଦ ଜାର୍‌ଗଲ୍‌ ଜୁରୁଲ୍
 ବାଡିତେ - ଝଲମଲିଆ ଆଲୋକରେ ମୋର ଆଖି ଝଲିସିଗଲା
 ଜାର୍‌—ହି. ଦମନ କରି ଅଧିକାର ବସ୍ତ୍ରର କରିବା

ଜାରେଜାରେ—ଅ. ଅହଃ ଅହଃ, ଫି. ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଶବ୍ଦ
ଜାଗୁଁ ଓ—ଫି. (ଦେହ) ଝୁଲିଯିବା, ଦୁଃଖ ହୋଇଯିବା

ଜା.ରୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ନିଶ୍ଚୟ, ଜରୁରୀ

ଜାଲାଓ—ଫି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରସ୍ତ ବା ଅବଶ ହୋଇଯିବା

ଉ: ଦୁର୍ଭିକ୍ ଦୁର୍ଭିକ୍ ତେଜ୍ଜି ଜାଲାଓଏନା - ବସି ବସି ମୋ ଗୋଡ଼
ଗଣି ପରସ୍ତ ହୋଇଗଲା

ଜା.ଲି—ଫି. ଝୁଲିବର୍ଷା ହେବା, ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ପ୍ରତିୟା

ଉ: ଦା — ଜା.ଲି ଦ ବାଂଆଉଜୁଆ - ବର୍ଷାବେଳେ ଯିବନାହିଁ

ଜା.ଲି—ବ. ଡଳ, ଗ୍ରେଟ ପାହୁଆ

ଜାଲ୍—ଫି. ଚାଟିବା, ଚାଟିବା

ଜାଲ.ଅ—ବ. ଶଙ୍ଖଚଳ

ଜାଲ୍—ବଂ. ମିଛ, ଜାଲି

ଜାଲ୍‌ଖାରୁ—ବ. ଜାଲିଜାଲି ଥିବା ମୁଖା ଯାହା ପଶୁ ମୁହଁରେ

ବନ୍ଧାଯାଏ

ଫି. ପଶୁ ମୁହଁରେ ମୁଖା ପିନ୍ଧାଇବା

ଜାଲ୍ ଜା.ଲିଆ—ବ. ମିଛୁଆ, କଣା ବସିଷ୍ଟ

ଫି. ପ୍ରେମ ପାଇଁ ସୁଆଙ୍ଗ ଦେଖାଇବା

ଜାଲ୍ ଜାଲ୍—ଫି. ବଂ. ଜଳ ଜଳ, ସ୍ପଷ୍ଟ

ଜାଲ୍ ଜାଲିଓ—ଫି. ଜ୍ୱଳନ ହେବା

ଉ: ମା.ଗିତ ଇଂ କେବୁ — ଲେଦା କା.ଟୁବ୍ କ ଜାଲ୍ ଜାଲିଓ

କାନା - ମୁଁ ମରତ ଶୁଣିଶୁଣି କରୁଥିଲି ହାତ ଆଙ୍ଗୁଳି

ଗୁଡ଼ିକରେ ଜ୍ୱଳନ ହେଉଛି

ଜାଲ୍ ନା—ବ. ଖିଡ଼ିକ

ଜାଲ୍ ପା—ବଂ. ପେଟ ପଶିଯାଇ ଥିବା

ଉ: ରେଜେକ୍ଟେ ଉନ୍ନିଆଁ ଲଜ୍ ଜାଲ୍ ପା ଆକାନ୍ ଡାୟା -

କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାହାଜ ପେଟ ପଶିଯାଇ ଥିବୁ

ଜାଲ୍ ପାହ—ବଂ. ପେଟ ଭିତରକୁ ନେବା ପ୍ରତିୟା

ଫି. ପେଟ ଭିତରକୁ ଟାଣି ପୁରାଇବା

ଜାଲ୍ ଭୁଗା — ଫି. ବଂ. ଚାଟି ଚାଟି ଛେଦ ବା କଣା

କରିବାର ପ୍ରତିୟା

ଜାଲ୍ ସାଲ୍ (ଜି)—ବ. ଜାଲିସାଧ ଫି. ମିଛ ସାଶି ଦେବା

ଜାଲ୍—ବ. ଜଞ୍ଜାଳ, ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ଚନ୍ଦ୍ରା, ନ୍ଦାନା, ହୃଦ,

ବସ୍ତ୍ରୀଣ୍ଡ ଜଳସ୍ନି

ଫି. ଜଞ୍ଜାଳରେ ପଡ଼ିବା, ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବା

ଜାଲ୍ କାରୁ—ବଂ. ଜଳମୟ, ବସ୍ତ୍ରୀଣ୍ଡ ଜଳଭାଗ

ଜାଲ୍‌ବା.ଟିଆ.ବି—ବ. ବାରଗ୍ରାମର ଏକ ମାତ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଜମିଦାର

ଜାଲ୍‌ଲୁ—ଫି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ, ଆଖିକୁ ଭଲ ନ ଦିଶିବା ପ୍ରତିୟା

ଜାଲ୍‌ଜାଜାଲ—ବଂ. ଦୁର୍ବିସ୍ତର ଦୁଃଖକଷ୍ଟ, ବିପତ୍ତି

ଜାଲ୍‌ଦ୍—ଫି. ଲାଗିଯିବା, ସେଗାର ବେଳେ ପଲମ ବା ହାଣ୍ଡିରେ

ଲାଗିରହି ସାମାନ୍ୟ ପୋଡ଼ିଯିବା

ଜାଲ୍‌ଦ୍ ଜାପାଦ୍—ଫି. ବଂ. ଅଭୁକ୍ତ, ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହ ବୁଲିବା

ପ୍ରତିୟା

ଜାଲ୍‌ଦ୍ ଲୁଲୁ—ଫି. ବଂ. ମିଟିମିଟିକରି ଚାଲିବା ପ୍ରତିୟା

ଧୂଆଁ ଲିଆ ଦିଶିବା ପ୍ରତିୟା

ଜାଲ୍‌ପି (ବି)—ବ. ଜଳପି, ଜଳପି

ଜାଲ୍‌ପୁର—ବ. ସମୁଦ୍ର, ଜଞ୍ଜାଳ ସମୁଦ୍ର

ଫି. ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭିତରେ ରହିବା

ଜାଲ୍‌ଓ—ଫି. ଜଳାଭଦେବା, ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବା

ଜାଲ୍‌ଭୁ — ବ. କାହାର ଉପରେ ପବନ ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ

ରଖା ସାଲିଥିବା ଗ୍ରେଟ ଝରକା ବା କଣା

ଜାଲେଜାଣ୍ଡେ—ଫି. ଅଭବ ପୁରଣ ପାଇଁ ଏଠାରୁ ସେଠାକୁ

ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି କରିବା

ଜାଲେଆଲେ—ବଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ, ଚଳୁଅ, ଠିକ ଠିକଣା ବିବର୍ଜିତ

ଉ: ତେବ୍ ଏମ୍ ମେନା ଆଡ଼ି ଜାଲେ ଆଲେ ରେ ମେନାଞ୍ଜୁଆ -

କଣ କହିବୁ ମୁଁ ବହୁତ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବୁ

ଜାଲ୍‌ମ୍—ବ. ଜାଲ୍ (ମାଛଧରା ଜାଲ) ଫି. ଜାଲ୍ ପକାଇବା

ଜାଲ୍‌ମ୍ ଗୁଗାପ୍—ଫି. ବଂ. ଜାଲ୍ ଉଠାଇବା ପ୍ରତିୟା

ଜାଲ୍—ବ. ବାଜପକ୍ଷୀ, ଜାଲ୍ ଜାଲ୍ କଣା

ଜାଓ—ଫି. ବଂ. ବିଗତ ପ୍ରତିହନ, ବିଗତ ସଦାବେଳେ

ଉ: ଜାଓଏ ହେବ୍ ସେନ୍ ଲେନା-ଆଗରୁ ସେ ସା'ଆସ କରୁଥିଲୁ

କାଓଁକାଓଁ—କି. ବଂ. ସେତେବେଳର

କାଓଁକାଓଁତେ—କି. ବଂ. ଅରଥର କଣ, ବାରମ୍ବାର

କାଓଁ—ବ. କାଆଁଲା, କୁଆ ଜନସ, କି. କୁଆର ରଖିବା,

ଭଜାଇ ରଖିବା

କାଓଁୟୁ—ବ. କୁଆଁର

କାଓଁୟୁ ଗମ୍ବକେ—ବ. କୁଆଁର ପୁଅ

କାଓଁୟୁ ଲୁ. ଉଡୁଡୁ—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

କାସ୍ତ—ବଂ. ଅଧିକା କି. ଅଧିକା ହେବା

କାହାନ୍—ବ. କାହାଜ

ଦା -- କାହାଜ—ପାଣି କାହାଜ

ଉଡାନ୍‌କାହାନ୍—ଉଡାକାହାଜ

କାହାଜ୍‌କାସ୍ତ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଦଳୀର ନାମ

କାହାଜୁଡୁ—ବଂ. ଅଳ୍ପଲ ପେଟିଆ ଲୋକ ଗୁଲିବା ପ୍ରକିୟା

ଗର୍ଭବତୀ ନାଗର ନଇଁ ନଇଁ ଯିବା ଆସିବା ପ୍ରକିୟା

କାହାଜ୍ କୁଡୁର୍, କାହାସ୍ କୁଡୁସ୍—କି. ବଂ. ଅପୁରୁଷା ସହ

ଗୁଲିବାର ପ୍ରକିୟା

କାହା—ସ. ଯାହା

କାହାଁ କାହାଁ—ସ. ଯେଉଁ ଯେଉଁ

କାହାଁ କରେ—ଅ. କୌଣସିଠାରେ ଯହ (ଆଏ)

କାହାଁତାହାଁ—କି. ବ. ଏଠି ସେଠି

ଉ: କାହାଁତାହାଁମ୍ ଦହ ଆକାଦ୍‌ଆ—ଏଠି ସେଠି ତୁମେ ରଖି
ଦେଇଛ

କାହାଁତନ୍—ଅ. ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବ, ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବ

କାହାଁତନା -- —ଅ. ଯେତେ ବ

ଉ: କାହାଁ ତନା -- ଏମ୍ ଏମାସ୍ ରେହଁ ବାସ୍ କୁସି -- ଅ --
ଯେତେ ଦେଲେ ବ ସେ ଖୁସି ହୁଏ ନାହିଁ

କାହାତନଉଡୁନ୍—ଅ. ସର୍ବ. ଯେତେ କହୁ, ଯେତେ ଟିକେ

କାହାତସ୍—ଅ. ସର୍ବ. କେବେ ବ, କୌଣସି ସମୟରେ ବ

କି. ବ. କେବେ କେବେ

କାହାଁନା -- କାନା -- —ଅ. କୌଣସିଟା, କୌଣସିଟା ବ

କାହାଁ ତସା—ଅ. କୌଣସି ଦିନ ପରା/ହୁଏତ

ଉ: କାହାଁ ତସା ଏମ୍ ଲୋକା ଖାନ୍ ହୁଅମେ—କୌଣସି ଦିନ
ହୁଏତ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ଆସିବୁ

କାହାଁତେ—ଅନୁଶ୍ରିତ ସ. ଯେ କୌଣସିଠାକୁ

କାହାଁନା—ଅ. ସ. କୌଣସି କହୁ

କାହାଁମାନ ତାହାଁ—ଅ. ସ. ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା, ମନଇଚ୍ଛା
ଯେଉଁଠି ସେଉଁଠି

କାହାଁୟୁ—ସ. କେହୁ, କେହୁ ବ

କାହାଁୟୁ କାହାଁୟୁ—ସ. କେହୁ କେହୁ

କାହାଁୟୁ ତାହାଁୟୁ—ସ. ଅଜଣା କେହୁ, ଆଲତୁ ଫାଲତୁ

ଉ: କାହାଁୟୁ ତାହାଁୟୁ ହତେ ଆଲମ୍ କୁଲ୍‌ଆ—ଅଜଣା
କାହାରି ହାତରେ ପଠାଇବ ନାହିଁ

କାହାଁରେ—ସ. ଯେଉଁଠାରେ ବ

କାହାଁରେ ବାଂ କାହାରେ—ସ. କୌଣସିଠାରେ ନା
କୌଣସିଠାରେ

କାହାଁଲୋକା—ସ. ଯେମିତି ସେମିତି, ଯହ

କାହାଲୋକାତେ—ସ. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ

କି. ବଂ. ଯେ ପ୍ରକାରରେ ବ, ଯେ କୌଣସି ଉପାୟରେ

କାହେର୍, କାହେର୍‌ଆନ—ବ. ସାନ୍ତାଳର ସାବଜନନ ଦେବସ୍ଥଳୀ,

କାହେର୍, (ଏଠାରେ ଗୁଡ଼ାଏ ଶାଳ ଗଛ ରହୁଥାଏ) କାହେର୍ ଶୁଳୀ

କାହେର୍‌ଏସ୍—ବ. କାହେର୍‌ସ୍ଥିତ ଦେବା, ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ
ଠାକୁରାଣୀ

କାହେର୍ ଦାରେ—ବ. କାହେର୍ ବା କାହେର୍ ସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷ, ମୁଖ୍ୟଗଛ

କାହେର୍ ମା.ଉର୍. (କହର୍)—ବ. ବସ୍ତ୍ର ନଷ୍ଟକାରୀ ଔଷଧ ବଣେଶ

କାହେର୍ ସାଲମ୍—ବ. କାହେର୍‌ରେ ଦେବା ଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜା

କରିବା ପାଇଁ ଗଛକୁ ଲଗାଇ ଯେଉଁ ଏକ ଗୁଲି ଗୁମୁଣ୍ଡା ତିଆରି

କରାଯାଏ ତାକୁ କାହେର୍ ସାଲମ୍ କୁହାଯାଏ

କା.ହରେ କା.ହରେ—କି. ବଂ. ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ନମନେ କହୁ
କହୁକାର କରିବା

କା-ହୁ—ଅ. ଯାହାହେଉ

କାରିବ୍—ବ. କାରିଶ୍

କାରିଶ୍—ବଂ. କାରିଶ

ଜାଜିୟା—ବ. ଜଞ୍ଜିୟା

ଜାଜି, ଜାଜେ—ଝି. ବଂ. ଠୁଳା ହୋଇଥିବା

ଝି. ଏକାଠି ଠୁଳ କରି ରଖିବା

ଜାଜି ପାଲଟନ୍—ବ. ପଦାନ୍ତର ହେନା

ଜାଜଲ୍‌ମାନ୍—ବଂ. ଜାଜୋଲ୍‌ମାନ୍, ଯୋଗ୍ୟ

ଜା.ଦ୍‌ଗା.ରୁ—ବଂ. ଉନ୍ନତ, ଉତ୍ତମ

ଜାତପାତ୍—ବ. ଜାତଗୋଷ୍ଠ

ଜା.ରୁଣ—ବ. ଯାଣୀ

ଜା.ତୟା—ବଂ. ସୁଜାତାୟ, ଉନ୍ନତ ଜାତୟା

ଜା.ନୁମ୍—ବ. କଣ୍ଟା

ଜା.ନୁମ୍ ଆନ୍ଦାରେ—ବ. କଣ୍ଟାଥିବା ଗଛ, (ବେଲ, ଆର୍ଦ୍ରସା
କୋଳି, କାନ୍ କୋଳି ଆଦି)

ଜା.ନୁମ୍ ଆଳା—ବ. କଣ୍ଟା ଶାଗ

ଜା.ନୁମ୍ ଜହ୍ନ—ବ. ଛୋଟ ଜାତାୟ ସାତ ଭାଲିଆ ଚଢ଼େଇ,
କଣ୍ଟାଥିବା ଗଛରେ ବସା ବାନ୍ଧିଛୁ

ଜା.ନୁମ୍ ଦାମ୍‌ପା—ବ. କଣ୍ଟାବୁଦା ଗଛ

ଜା.ନୁମ୍ ଦମ୍‌ପେ, ଜା.ନୁମ୍ ଠମ୍‌ପେ—ବ. ବେଲ ଗଛର ଗଣ୍ଡି

ଜା.ଜି.ଦ୍—ବ. ବଡ଼ ଖଇସ୍ (ମାଛଧରା ବାଉଁଶ କାଠିରେ ଢାଆଇ
ଯାଏ)

ଜ(ଜଇ)—ଝି. ଶୃଙ୍ଗିବା

ଜଅ.ଲି—ବ. ପଶୁଜାତି

ଜଞ୍ଜି—ବ. ଜବନ

ଜଞ୍ଜିନ୍—ବ. ଜବ, ଜବନ

ଜଞ୍ଜିନ୍—ବଂ. ବଞ୍ଚୁଥିବା, ଝି. ବଞ୍ଚୁରହୁବା

ଜଞ୍ଜିନ୍ ଜଞ୍ଜିନ୍—ବଞ୍ଚୁଥିବା ଜବନ, ଜବନ୍ତ ଅବସ୍ଥା

ଜଗରୁ—ଝି. ଜିଦ୍ କରିବା, ଅନୁନୟ କରିବା

ଜଞ୍ଜଗରୁ—ବଂ. ଅନୁନୟ

ଜଗା.ସ୍—ଝି. ଜଗାଆ କରିବା, ପରୁଷ ହୁରିବା, ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବା

ଜଠି ହୁଳୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଜଗା.ଉ—ଝି. ଜଗାଇବା, ଜଗାଇବା

ଜିଦ୍—ବ. ଜୟ

ଜିତା.ଉ—ଝି. ଜିତବା, ଜିଣିବା

ଜିତୁକାରୁ—ବ. ଜୟୀ

ଜିଜା.—ବ. ମଳ, ଝାଡ଼ା, ଝି. ମଳତ୍ୟାଗ କରିବା, ହରିବା

ଜିଞ୍ଜିରୁ ବାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ

ଜିଜା.ଜାଡ଼େ—ଝି. ବଂ. ଆଳସ୍ୟ ବଶତଃ, ଦୁର୍ବଳତା ବଶତଃ,
ଅଳସ ଭାବେ ଧୀରେ ଧୀରେ (ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଜିତୟା—ବ. ହୃଦୟ ଏକ ପୂଜା ପଦ

ଜିତୟା ଜାତରୁ—ବ. ଜିତଆ ବ୍ରତ ମେଳା

ଜିଦ୍—ବଂ. ଜିଦ୍, ଦୃଢ଼, ବ. ଜିଦ୍, ଝି. ଜିଦ୍ କରିବା,
ଦୃଢ଼ହେବା, ଅଟଳ ରହିବା

ଜିଦାଜିଦ୍—ଝି. ବଂ. ପ୍ରତ୍ୟୋଗିତା, ପ୍ରବୃତ୍ତି, ଯିଦାଜିଦ୍

ଜିଦାନ୍—ବ. ଉଦ୍ୟମ, ଉଦ୍ୟୋଗ, ବଂ. ଉଦ୍ୟମୀ, ଉଦ୍ୟୋଗୀ
ଝି. ବଂ. ପରିଶ୍ରମ ପୂର୍ବକ, ଉତ୍ସାହପୂର୍ବକ

ଜିନ୍—ବ. ମରୁବାଣ, ଝି. ମରୁବାଣ ଗୁଳନ କରିବା

ଜିନ୍ ପା.ସର୍—ବ. ମରୁ ବାଣ, ଝି. ବାଣ ପେସିବା

ଜିନ୍—ବ. ଘୋଡ଼ା ପିଠିର ଅଂଶ

ଜିନ୍ତା.—ବଂ. ଗଅନ୍ତା

ଜିନ୍ଦେଗି—ବ. ଜୀବନ

ଜିନତ ପିସିଜି—ବ. ଜୀବ, ଜନ୍ମ ପକ୍ଷୀ ସମୁଦାୟ

ଜିଜିଆବାହା—ବ. ଜିଜିଆ ବୁଲି

ଜିଜିସ୍—ବ. ଜିଜିସ, ବସୁ, ପଦାର୍ଥ

ଜିପା.—ଝି. ଆଖି ମୁହବା, ବଂ. ମୁଦା ଆଖି

ଝି. ବଂ. ଆଖି ମୁଦା ଅବସ୍ଥା

ଜିପ୍‌ଗାଡ଼ି—ବ. (ଇଂ) Jeep ଜିପ୍‌ଗାଡ଼ି

ଜିପ୍‌ଗାଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଫୁଲର ନାମ

ଜିବ—ବ. ଜୀବ, ଜନ୍ମ

ଜିବୀତ ଜିମୀତ—ବଂ. ଭଗିଭଗି (ଗୁଲିବା ଭଙ୍ଗ)

ଝି. ବଂ. ଭଗି ଭଗି କରି

ଜିମ୍‌ଟା.ଉ—ଝି. ଜିମ୍‌ଯିବା, ଲାଗି ରହିବା

ଜମା.—ବ. ଜମାଦାର, ଜମା, ଝି. ଜମାରେ ରହୁବା, ବାହାର
ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହୁବା

ଜୟାଂ—ଝି. ବୁଝିକରି ମୁଣ୍ଡ ବାଳ ଆଦି ପରିଷ୍କାର କରିବା,
ବୁଝି କରି ଗାଧୋଇବା

ଜୟାଂ ତାତାଂ, ଜୟାଂ ତୁରୁ—ଝି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡର ବାଳକୁ
ସଫା କରିବା ଜଳପରେ ଧୋଇ ପରିଷ୍କାର ପାଣିରେ ଚିତ୍ତ ହୋଇ
ଶୋଇ ସଫା କରିଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜୟା.ତୁ—ବ. ବୁଢ଼ୀ ମା' (ବାପା ବା ମା'ର ମାଆ)
ଜୟାତୁ ଲୁଗୁଳୁ—ବ. ବକାହ ବେଳେ କନ୍ୟାର ବୁଢ଼ୀମା ପାଇଁ
ଦେବା ଲୁଗା

ଜୟାତୁ ବାରେତ—ବ. କନ୍ୟାର ବୁଢ଼ୀମା ଓ ଶ୍ଵଶୁର ସହ ଅନ୍ୟ
କେହି ଲୋକ

ଜୟାର୍ଥ—ବ. ବର ଅବା କନ୍ୟା ଯାତ୍ରୀରେ ଯିବା
ଜୟାବେ ନା ମରସୁତେ—ଝି. ବଂ. ନା ମରୁଛି ନା ଜିଉଛି

ଜୟାମ୍ ତେଣେ—ବ. ବାୟା ଚଢ଼େଇ
ଜୟା.ଉ—ବଂ. ଜାବତ, ଝି. ଜାବତ ରଖିବା
ଜୟା.ଲ(ତ)—ବଂ. ମଜଭୁତ, ସତେଜ, ଜୀଅନ୍ତା

ଉ: ଉନ୍ନ ହାଲାନୁ ଦ ଜୟା.ଲ୍ ଚେୟାୟ୍—ସେ ବୃଦ୍ଧ ସତେଜ ଅଛି
ଜୟା.ଲ୍ ହା.କୁ—ବ. ପିଙ୍ଗି ମାଛ

ଜରୁଲ—ବ. ଜିରା
ଜରବ୍—ବଂ. ଜର୍ଣ୍ଣକାଶ, ହଜମଦାୟକ

ଜରୁଲୁ—ବ. ଅକଲ, ଦୁଃଖିଲ, ଝି. ଅକବା, ଅକସିବା,
ଦୁଃଖ କରିବା

ଜରହୁବା.ଧ—ବ. ଚମଡ଼ା ପଛ
ଜାବ.—ବ. ଜିବ

ଜରାତ—ବ. କୃଷିକର୍ମ, ଝି. କୃଷିକର୍ମ କରିବା
ଜରା.ଓ—ବ. ବଗ୍ରାମ, ଆସମ

ଜରା.ଓ—ଝି. ବଗ୍ରାମ ନେବା, ଆସମ କରିବା, ହଜମ କରିବା
ଜରା.ଓ—ମାହା—ବ. ବଗ୍ରାମ ଦିନ, ରବିବାର

ଜରହୁ—ବଂ. ତେଉଡ଼େଇକା, ମରଡ଼ିକା ବୁଲିବା

ଜଲ୍.ପା.ଉ—ବଂ. ଭୁଞ୍ଜିବ, ଝି. ବଂ. ଭୁଞ୍ଜିବ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଜଲ୍.ପର୍—ବଂ. ଜହାଜ, ଅଧା ଆଖି ମୁଦା, ଝି. ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବା

ଜଲ୍.ପର୍ ଜଲ୍.ପର୍—ଝି. ବଂ. ପଲକ ମାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଜଲ୍.ପୁର୍—ବଂ. ଶ୍ରାନ୍ତ, ମନ ଦୁଃଖ ଅବସ୍ଥା

ଝି. ଶାନ୍ତ ହେବା, ମନ ଦୁଃଖ କରିବା
ଝି. ବଂ. ଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ, ଦୁଃଖିତ ହୋଇ

ଜଲ୍.ହୁର୍—ବଂ. (ରୁହ) ଗୁଡ଼ିବା ବେଳ, ବର୍ଷା ଋତୁ ପରେ
ପୋଖରରେ ମାଛ ଖେଳିବାର ବେଳ (ଶରତ ଋତୁ)

ଜଲ୍.ଜଲ୍—ବଂ. ପ୍ରଶର ଆଲୋକ, ଶାନ୍ତ କୋପ, ଝି. ମଲ
ଆଲୋକ, ଝି. ଆଲୋକ ଚମକିବା

ଜଲ୍.ମିଲ୍—ବଂ. ଶ୍ଵେତଲ ନ୍ଦାନା, ଝି. (ଶ୍ଵେତରେ
ଝାଉଁଳି ଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି) ଉପାସରେ ଝାଉଁଳିବା

ଜଲ୍.ଓ—କାଲିଓ—ବଂ. ଶୁଷ୍କ, ନିରାଶ୍ରୟ, ଝି. ଶୁଷ୍କ
ନିରାଶ୍ରୟରେ ଘୁରି ବୁଲିବା

ଜଲ୍.—ବ. ମାଂସ
ଜଲ୍.—ବ. ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ଜଙ୍ଗଲ ଜନ୍ତୁ

ଜଲ୍.ପି—ବ. ଜଳପି
ଜଲ୍.ପ—ଝି. ମୁଣ୍ଡବା

ଜଲ୍.ତ—ଝି. କାଦୁଅରେ ମୁଦିବା
ଜଲ୍.—ଝି. ପାଖେଇ ରହୁବା, ପାଖରେ ରହୁବା

ଜଲ୍.ମିଲ୍—ଝି. ବଂ. ଶୁଷ୍କାଭାବ ହୋଇ (ଆଖିକୁ ନିଜ ନିଜ ଆ
ପୋକ ଦିଶିବା) ଅନୁକୂଳ ଅବସ୍ଥା, ଝି. ଶ୍ଵେତରେ ଦେହ ଝିମ୍
ଝିମ୍ ହୋଇଯିବା

ଜର୍ଡି—ବ. ଜବନ, ଜୀଅନ୍ତା
ଜର୍ଡି ଅର୍—ବ. ଉଦର ଜମି

ଜର୍ଡି.ତୁର୍—ଝି. ବଂ. ଜବନ ଅବା ଯାଏ
ଜର୍ଡି.ଜଲ୍—ବଂ. ଜୀଅନ୍ତା ମାଂସ, ସଜ ମାଂସ

ଜର୍ଡି.ହାରନା—ବ. ଜୀଅନ୍ତା ହାରଣା (ଘିଅ ପାଣି ଶୁଖେ ନାହିଁ)
ଚରସ୍ରୋତା ହାରଣା

ଜର୍ଡି.ଧର—ବ. ଜୀଅନ୍ତା ପଥର

ଜିଓଓ ବେରେଓ—ଫି. ଜଇ ଉଠିବା, ଜବନ୍ନ ହେବା
 ଜିଓଓ ରଙ୍ଗ—ବ. କଞ୍ଚା ରଙ୍ଗ
 ଜିଓଓ ପୁନୁମ୍—ବ. କଞ୍ଚା ତେଲ
 ଜିଓଓ ଡକ୍—ଫି. ବଂ. ଜବ ଦଶାରେ, ଜବ ଥିବାଯାଏ
 ଜିଓମା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ପଥର
 ଜିପୁ—ବ. ଯାଣୁ, ଶୁଷ୍କ ଅନଳର ଶିଖର
 ଜିହାକାହେ—ଫି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ମେଲ କରି ଧୀରେ ଧୀରେ
 (ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା) ଫି. ଶର ଦେହବାଲିକା ଗୁଲି
 ଜିହୁ ଜହୁ—ଫି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଘୋଷାର ଘୋଷାର ଗୁଲିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜିହୁ—ବ. ସାତ ଭାଇଆ ପକ୍ଷୀ
 ଜିହୁଦା—ବ. ସୁନାନ (ଦେଶ), ବଂ. ସୁହ, ଲୁହା
 ଜିହୁବେଲେ ଲେକା—ବ. ଯାତ ଭାଇଆ ଅଣ୍ଟା ସଦୃଶ ରଙ୍ଗ,
 ଆକାଶିଆ ରଙ୍ଗ
 ଜିହୁମାଲ—ବ. ଆକାଶିଆ ରଙ୍ଗର ଏକ ପ୍ରକାର ମାଳି (ହାର)
 ଜିହୁହାଦୋ—ବ. ସାନ୍ତାଳ ଜାତିର ଏକ ଗୋଷର ନାମ
 ଜିହୁ ଜାହା—ଫି. ହୁଲି ହୁଲି, ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଦର ଗୁଲି
 ଜିଲ୍(ଡ)ମା—ବଂ. ବିମର୍ଷ, ଦୁଃଖିତ
 ଜିଲିଆ—ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ ଚଢ଼େଇ
 ଜିଲିବ୍ ଜିଲିବ୍—ବଂ. ଚକମକ, ଝଲମଲିଆ, ଫି. ବଂ. ଚକମକ,
 ଚକମକ, ଫି. ଚକମକ କରିବା, ଝଲମଲ ହେବା
 ଜିଲଟକ, ଜିଡଟକ—ବଂ. ସାଂସାରକ ବୋର୍ ବାଧୁବା; ଅନାଟନ
 ଅନୁଭବ କରିବା

ଜିକ—ଫି. ପିଣ୍ଡ ଘୋଷାରବା
 ଜିକ ଜା.ରୁମ୍—ଫି. ବଂ. ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବହୁ ସମୟ ଧରି
 ପିଣ୍ଡ ଘୋଷର ଘୋଷର କରି ବସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଜିକମିକ—ବଂ. ଝିକ୍ ମିକ୍, ଚମକଲ (ଆଲୋକ)
 ଫି. ଝକମକ ହେବା
 ଜିରୁ ଜିରି—ଫି. ବଂ. ଜିଦାଜିଦ, ବଳ ପ୍ରୟୋଗ
 ଜିବ ଜନ୍ତୁ—ବ. ଜୀବଜନ୍ତୁ

ଜିବଦାନ—ବ. ଜୀବନ ଦାନ, ଫି. ଜୀବନ ଦାନ କରିବା,
 ଜୀବନୀୟ ଦେବା
 ଜିରଜର, ଜିର୍ ଜିର୍—ଫି. ବଂ. ପାଣି ଦେହରେ ଝରୁଥିବା,
 ରକ୍ତ କୁଳୁକୁଳୁ ଝରୁଥିବା
 ଜିରି ଜିରି—ବଂ. ନିର୍ମଳ ଭାବେ/ସଫା ଭାବେ ଥିବା
 ଜିରିଜିରି—ଫି. ଝିଲିଝିଲି, ମରତକା ସଦୃଶ ଦଶିବା
 ଜିରିହୁରି—ଫି. ବଂ. ରକ୍ତମା ଆସ
 ଉ: ସେତା -- ସିଞ୍ଜ ଗୁନ୍ଦ ବନ୍ଦେ ଜିରି ହୁରିୟୁ ଫୁଟା ଗୁକାବ୍ ଆ-
 ଦୈନିକ ସକାଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତମା ଆସ ବିତରଣ କରି ଉଠନ୍ତି
 (ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତି)

ଜିଓ—ବ. ଆସା, ପ୍ରେତାସା
 ଜିଓ—ବ. ଆସା, ଜୀବନ
 ଜିଓନାସ୍—ଫି. ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିବା, ମାରିଦେବା,
 ହତ୍ୟା କରିବା

ଜିଓଆନ୍—ବଂ. ଜୀବନଧାତୁ
 ଜିଓଆନ୍ ମାନାଓ—ଫି. ଜୀବଦେହକୁ ମାନୀତା ଦାନ
 ଜିଓଆଲ୍—ଫି. ବଂ. ଜୀବନକୁ ମୁକ୍ତି, ଜୀବନ ଅର୍ପଣ (କରି)
 ଜିଓଅଡକ -- ଫି. ମରଣ ହେବା
 ଜିଓଅସା, ଜିଓସଲେଜ୍—ଫି. ଜୀବନ ମନ ଶାନ୍ତ କରିବା,
 ଯେଉଁ ଧରିବା

ଜିଓଆଲା—ବଂ. ଜୀବନ ଧୂଳି, ଜୀବନଧାତୁ
 ଜିଓକେଟେଜ୍ କାଡେ—ଫି. ବଂ. ଜୀବନ ଟାଣ କରି,
 ବେପରବାୟୁ କରି

ଜିଓଗୁଲ୍ -- ଫି. ଜୀବନ ଯାଉ
 ଜିଓଗୁଲ୍ -- ରେହ୍—ବଂ. ଜୀବନ ଯାଉ ପଛେ
 ଜିଓଜାଡେ—ଫି. ବଂ. ଜୀବଦଶାରେ
 ଜିଓଆଲା -- କାଡେ—ଫି. ବଂ. ସାହସପୂର୍ବକ
 ଜିଓଜା.ଡ—ବ. ଜୀବ ଜାତି, ଜୀବ ଜଗତ
 ଜିଓଜାନ୍—ବ. ଜୀବ, ଜୀବନ
 ଜିଓଜାପାଣ୍—ଫି. ବଂ. ଜୀବନକୁ ପର ଆଶ୍ରାରେ ଛାଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜିଓଁ ନୁଡ଼ା.ସି—ବ. ଜବନକୁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ, ଉତ୍ସାହ
 ଫି. ମନକୁ ଶାନ୍ତ ଆସିବା
 ଜିଓଁଜ୍ଞାମ୍—ଫି. ଜବନ ପାଇବା, ପୁନଃଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା
 ବଂ. ଜବନ ଲାଳସା ମେଣ୍ଟନ
 ଜିଓଁଝଅଝ—ଫି. ବଂ. ଜବନକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପ୍ରତିୟା
 (କାନ୍ଦି କରବା, ଜବନା ଅର୍ଜନ)
 ଜିଓଁଜ୍ଞୁର୍—ଫି. ହତାଶ ହେବା, ନିରାଶ ହେବା
 ଜିଓଁଜେୟାର୍—ଫି. ଜବନ ତ୍ୟାଗ କରିବା
 ଫି. ବଂ. ବେପରବାୟୁ ଜବନ ଧାରଣ
 ଜିଓଁଜେନ୍—ଫି. ଜବନକୁ ସାନ୍ତ୍ବନା ଦେବା, ଆଶ୍ବାସନା ଦେବା
 ଜିଓଁଜେଡ଼େଜ୍—ଫି. ବଂ. ଜବନ ବହନ
 ଜିଓଁଭିତାର୍—ବଂ. ଅନ୍ତରର, ଗୋପନୀୟ
 ଫି. ବଂ. ଗୋପନୀୟ ଭାବେ
 ଜିଓଁଗ୍ଲେନ୍—ବ. ଜବନକୁ ଆଶ୍ବାସନା
 ଫି. ଆଶ୍ବାସନା ପାଇବା, ଯୌର୍ଯ୍ୟ ପାଇବା
 ଉଃ ଜିଓଁଗ୍ଲେନ୍ ଏ ହେଜ୍ ଆକାନା—ମନକୁ ଆଶ୍ବାସନା
 ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଆସିବ
 ଜିଓଁଗ୍ଲିୟା—ଫି. ଜବନ ବଞ୍ଚାଇବା
 ଜିଓଁଗ୍ଲିୟା—ଫି. ବଂ. ଜବନକୁ ବଞ୍ଚାଇବାର ପ୍ରତିୟା
 ଜିଓଁଗ୍ଲିଆ. ଆଲା —ବ. ଜବନ ରକ୍ଷାକାରୀ ଶାଗ
 (ଯାହାକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ଖାଆନ୍ତି)
 ଜିଓଁରେବେଦ୍—ଫି. ମନ ମିଶିବା, ମନ ଏକହେବା
 ଉଃ ଆମ୍ରେ ଲଜ୍ ଜିଓଁରେବେଦ୍ ଏନା—ଭ୍ରମରେ ମୋ
 ମନ ମିଶିଗଲା
 ଜିଓଁଲ —ବ. ମନ ଦୁଃଖ, ମନ କଷ୍ଟ, ମନ ପୋଡ଼ିଯିବା
 ଜିଓଁଲ —ଗ୍ଲଡ୍—ଫି. ମନ ଅଶାନ୍ତରେ ରହିବା
 ଜିଓଁହାତା—ବ. ମନ, ମନ୍ତ୍ରଣା
 ଜିଓଁହାରସୁଲ୍—ଫି. ମନରେ ଯେଉଁ ଧରିବା, ମନ ଥୟ
 କରିବା
 ଜିଓଁଘାର୍—ବ. ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନ୍ତରତମ ସ୍ଥାନ, ଯହିଁରେ ଆଦାତ
 ବାଜିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ

ଜିଓଁହଲମଥ—ବ. ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା, ଦେହ ଓ ମନ
 ଜିଓଁଭ୍ ଜିଓଁଭ୍—ଫି. ବଂ. ନିରନ୍ତର, ଜବରୁ ଭାବେ
 ନୁଆ—ବ. କୁଆ, ଲଙ୍ଗଳ ଯୁଆଳୀ, ଫି. କୁଆ ଖେଳିବା
 ନୁଆ.ରୁର୍—ବଂ. କପଟୀ, ଯୋକାବାଜ, ଫି. କପଟ କରିବା,
 ଯୋକାବାଜ କରିବା
 ନୁଆ.ନ—ବଂ. ଯୌବନ, ଫି. ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା
 ନୁଆ.ନ —ଫି. ବ. ଯୌବନ ପାଇବାର ପ୍ରତିୟା
 ନୁଆ.ବ—ବ. ନମ୍ରତା, ଫି. ନମ୍ରତା ସହ ବ୍ୟବହାର କରିବା
 ନୁଆଜ୍—ବ. ନୁଆଜ୍ ଜାତି
 ନୁଆଣୀ—ବ. ନୁଆଣୀ
 ନୁଆ.ରୁ—ବ. ନୁଆର
 ନୁରବାହା—ବ. ଯୁରୁସୁଲ
 ନୁରୁ.ଓଁ—ଫି. ଏକହିତ ହେବା
 ନୁରୁ.ବ—ବ. ମିଶ୍ରିତ, ଏକମତ. ଫି. ବଂ. ଏକମତ ହେବା,
 ମିଳମିଶି କରି ରହିବା
 ନୁରୁ.ବଂ. ନରମ, ସୈନ୍ଦବ୍ୟ. ଫି. ନୟମି ଯିବା,
 କୁସ୍ତ ହୋଇଯିବା
 ନୁନ—ବ. ଜୋକ
 ନୁକୁର୍—ବଂ. ସଦୃଶ୍ୟ, ଏକାପରି, ଉଃ ଉନି ନୁକୁର୍ କଲା ଦ
 ବା.କୁକଥ—ତାହା ସଦୃଶ୍ୟ ଯୁବକ ନାହାନ୍ତି
 ନୁର୍—ବଂ. ଉଚ୍ଚ, ଠିକ୍, ଯୋଗ୍ୟ, ପ୍ରାଚୀନ
 ବ. ଯୁଗ, ସମୟ, ପୁରାତନ ସମୟ, ଫି. ବଂ. ଯୋଗ୍ୟ,
 ଯଥାର୍ଥ ହେବା, ସଂଜ୍ଞା
 ନୁର୍—ଫି. ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
 ନୁର୍.ବେତାନ୍ ଯୁର୍—ଫି. ବଂ. ଯୁଗ ପରେ ଯୁଗ, ନିରନ୍ତର
 ନୁର୍.ଲ—ଫି. ଯୋଗାଡ଼ କରିବା
 ଯୁର୍.ଜିତା.ଉ—ଫି. ସମୟ ଜିଣିବା, କାଳକ୍ଷେପଣ
 ଯୁରିୟା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ବୃକ୍ଷ, ବଂ. ଯୁଗ ପରେ ଥରେ
 ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ, ଉଃ ଯୁରିୟା ବାନ୍ଦେ ଅଞ୍ଜ ଧନ୍, ଜିଓଁକ୍ଷିତି
 ଲେନା—ଏକ ଯୁଗ ପରେ ଥରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବନ୍ୟାରେ ବହୁ
 ଧନ ଜବନ ଶତ ହୋଇ ଥିଲା
 ଯୁରି—ବ. ଯୋଗୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ସାଧୁ

ଯୁଗିତୁ—ବ. ସାମାଜିକ ଜାତିର ଏକ ଗୋଟି ନାମ
 ଯୁଗିତୁରୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ
 ଜୁଗିତୁରୁଆ. ଆକା —ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ ଜାଗା ଗଛ
 ଜୁଗିତପାବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫୁଲଗଛ
 ଜୁଗିମାରନ୍ତ—ବ. ସାମାଜିକ ଜାତିର ଏକ ଗୋଟି ନାମ
 ଜୁଗି ମୁମ୍ମୁ—ବ. ସାମାଜିକ ଜାତିର ଏକ ଗୋଟି
 ଜୁଗି ସୁଲତେଷେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଢ଼େଇ
 ଜୁଗି ସରେନ—ବ. ସାମାଜିକ ସରେନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ
 ଶାଖା ଗୋଟି

ଜୁଗୁ—ବ. ଅନୁରୂପତା, ବଂ. ଅନୁରୂପ
 ଝି. ବଂ. ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୂପେ
 ଜୁଗୁହାଓ—ବଂ. ଏକଦିଗ, ସମ୍ମିଳିତ, ମିଶ୍ରିକର
 ଜୁଗୁରୁ ଜୁଗୁରୁ—ଝି. ବଂ. ପଛେ ପଛେ (ଗୁଲିବା)
 ଝି. ପଛେ ପଛେ ରହୁବା

ଜୁଗୁଆ.ଲି—ବ. ଜୁଗୁଆଲି
 ଜୁଜୁଡୁଜୁ—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପତଙ୍ଗ, ପତଙ୍ଗ
 ଜୁଜୁ—ଝି. ଇଚ୍ଛା କରିବା, ଲାଞ୍ଜିବା, ଏକମତ ହେବା
 ଜୁଜା—ବଂ. ଫୁଲି ସହକାରେ, ଚରସ୍ଥାୟୀ
 ଜୁଜାନ୍—ବ. ଜମା, ଝି. ଜମାଇବା, ଏକାଠି କରିବା
 ବଂ. ଏକଦିଗ, ଜମା

ଜୁଜାଓ—ଝି. ମିଳିବା, ଜମା କରିବା, ଏକତ୍ର କରିବା
 ଜୁଜିଜୁ—ଝି. ଦୋହର ପରସିବା, ଅଧିକା ଦେବା
 ଜୁଜୁଅ—ବ. ଜୁଜୁ (ହାତ ଗୋଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ଲାଞ୍ଜିବା)
 ଜୁଜୁ, ଜୁଜୁ—ବଂ. ଯଥାର୍ଥ, ଠିକ୍, ଝି. ଯୋଗାଡ଼ କରିବା,
 ମେଳ ଖୁଆଇବା

ଜୁଜୁ.ଜୁ—ଝି. ମରୁମତ କରିବା, ଠିକ୍ କରିବା
 ଜୁଜୁ ନୁଜୁଜେ—ଝି. ବଂ. ସାବଧାନ ସୂଚକ, ବୁଝି ବସୁର,
 ଭଲ ଶବ୍ଦରେ
 ଜୁଜା.—ବ. ଜୋଡ଼ା, ଝି. ଶବ୍ଦକାଣ୍ଡ ଯଦୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ
 ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ସଜାଡ଼ିବା

ଜୁଜୁସ୍—ବ. ଜ୍ୟୋତିଷ
 ଜୁଜା—ବଂ. ଉତ୍ତମ, କୁଶଳ
 ଜୁଜା.—ବଂ. ଅଲଗା, ବିଭିନ୍ନ, ଝି. ଅଲଗା ହେବା,
 ଭିନ୍ନ ହେବା

ଜୁଜୁ—ଅ. ଯଦୁ
 ଜୁଜୁହା—ବଂ. ଯୋଡ଼ା, ବାଉ
 ଜୁଜୁ—ବ. (ଇଂ) ଜୁଜୁ ମାସ
 ଜୁଜୁ—ଝି. ଜୁଆଁ ଲଗାଇବା, ଜୁଆଁ ଜାଲିବା
 ଜୁଜୁଜୁନା.ଜୁ—ଝି. ମନା କରି ଦେବା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା
 ଝି. ବଂ. କଳା ବିଷେଷ ସୂଚକ

ଜୁଜୁଟା.ଓ—ଝି. ଅଧିକ ଦେବା, ଚୁଣିବା
 ଜୁଜୁଜୁ—ବଂ. ଟିକିଏ, ଅତି ଅଳ୍ପ
 ଜୁଜୁ ହୁଜୁ—ବ. ପଶୁ, ଜନ୍ତୁ
 ଜୁଜୁଜୁ ଜୁଜୁଜୁ—ଝି. ବଂ. ଚୁପ୍‌ଚପ, ଚୁପ୍‌କରି, ଶୀଘ୍ରତା
 ସହକାରେ, ଉଃ ଜୁଜୁଜୁ ଜୁଜୁଜୁ ହେଲକାତେ ଚନ୍ଦ୍ରଚରସ୍
 ଇହ କେତ୍ ଅକସ୍ ବାତାସ୍ ଲେଜେ—ଶୀଘ୍ରତା ସହ ଚୁପ୍‌କରି
 କେତେବେଳେ ନେଇଛୁ କିଏ ଜାଣିଲୁ କି ?

ଜୁମାଜୁମି—ଝି. ବଂ. ଏକତ୍ର ହୋଇ, ମିଳିତ ହୋଇ
 ଝି. ଏକାଠି ହେବା, ଜମା ହେବା
 ଜୁମା.ଜୁ—ଝି. ଜମିଯିବା, ଜମା ହେବା, ଏକାଠି ହେବା
 ଜୁମି—ବ. ଜମି, କ୍ଷେତ ଉପଯୋଗୀ ମାଟି
 ଜୁମିଦ୍—ବ. ସମୁଦ୍ର ସଙ୍ଗଠନ, ଦଳ, ସଂଘ, ବଂ. ସଂଘ
 ଜୁମିଦ୍ଅ —ଝି. ଏକାଠି ଜମାହେବା

ଜୁମିଦାରୁ—ବ. ଜମିଦାର
 ଜୁମିଦାଣ୍ଡ—ବ. ଜମିଦାଣ୍ଡ
 ଜୁମିବାଡ଼ୀ—ବ. ଜମିବାଡ଼ି, କ୍ଷେତବାଡ଼ି
 ଜୁମି ସାଙ୍ଗାରୁ—ଝି. ବଂ. ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧ, ଜମି ଖୋଜା
 ଜୁମିକି—ବଂ. ଲେଖା, ଖାଣ୍ଡିଟିଆ, ଓଲଟିଆ
 ଜୁମିଲ୍—ବଂ. ଏକଦିଗ ହୋଇ ଥିବା, ଏକଦିଗ ମିଳିବା
 ଜୁଜୁ—ବଂ. ବଳ, ନବରସ

କୁରୁତେ—କି. ବଂ. ବଳ ଲଗାଇ ଘୋରରେ
 କୁରୁ—ବଂ. ସାନ, ଛୋଟ
 କୁରୁ—ବଂ. ସାଥୀ, ଯୋଡ଼ି
 କୁରୁଜତା—ବ. ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ପତି ପତ୍ନୀ
 କୁରୁଜଳା—ବଂ. ସ୍ବାଙ୍ଗସାଥୀ
 କୁରୁପା.ର—ବ. ପତି ପତ୍ନୀ, କି. ପତି ପତ୍ନୀ ହେବା
 କୁରୁଦାର—ବଂ. ସାଥୀଯୋଗୀ, ଯୋଡ଼ିଦାର
 କୁରୁର୍ (ପ୍)—ବ. ଜରିବା, କି. (ଭୂମି) ଜରିବ କରିବା,
 ଜମି ମାପ କରିବା
 କୁରୁମାନା, କୁରୁବାନା—ବଂ. ଜୋରମନା, ଦଣ୍ଡ
 କି. ଜୋରମନା କରିବା
 କୁରୁପୁଟ୍ଟକା—କି. ପରେ ପୁଣି ଦେବା, ଦ୍ବିତୀୟ ଥର ଦେବା
 କୁରୁଲ୍ କୁରୁଲ୍—ବଂ. ଅତି ମିଟିକା ନ ମାରି ସିଧା ଅନାଇ
 ରହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଟକ୍ ଟକ୍ କରି ଅନାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କୁରୁଲ୍—କି. ବଂ. କରୁର, ନିଶ୍ଚୟ
 କୁରୁ—ବ. ଯୋଡ଼ି, ସମାନ ସମାନ ହୋଇଥିବା
 କୁଲା.ର—କି. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବା
 କୁଳୁ—ବ. ଭାଗ, (ଠୁଳା ଭାଗ)
 କୁଳୁନ୍—କି. ବଂ. ଲଗାତାର (continued)
 କୁଲ୍—କି. (ନିଆଁ) ଜଳାଇବା, ଶୁଖିଯିବା (ଶୁଖିଲେ ଜଳିବା)
 କୁଲୁ—କି. ବଂ. ନିଆଁ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କୁଲୁଇ ବଂଗା—ବ. କୁଲୁଇ ମାସ
 କୁଲୁପ୍—ବ. କୁଲୁପ୍ (ଔଷଧ ବିଶେଷ)
 କୁଲୁ—କି. ଦେହ ଶୁଖିଯିବା, ଦେହ ଝୁରିଯିବା ଅବସ୍ଥା
 କୁଲୁଂ କୁପୁଟ୍—ବଂ. ଦେହ ଖଣ୍ଡ ଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା,
 ତମ ଧୂଡ଼ୁ ଧୂଡ଼ୁ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କୁଲୁଡ଼(ଦ୍)—ବଂ. ଆଲୁଅ ଜଳାଇ ଦେଖିବା ପଦ୍ଧତି
 କୁଲୁଡ଼ କୁଲୁଡ଼—କି. ଧପ୍ ଧପ୍ କରି ଆଲୁଅ କରିବା
 ଉ: ଟକ୍ ଟକ୍ କୁଲୁଡ଼ କୁଲୁଡ଼ ଏକାୟ—ଟକ୍ ଟକ୍ ଧପ୍ ଧପ୍
 କରି ଆଲୁଅ କରୁଛୁ

କୁଲୁଡ଼େ କୁଲୁଡ଼େ—କି. ବଂ. ଆଲୁଅ ଜଳାଇ ଲୁଗାଇ,
 ଏ ପଦ କେବଳ ଗୀତ, ପଦ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ
 କୁଲୁଡ଼ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଆଲୋକର ଝଲମଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କୁଲୁମ୍—ବ. କୁଲୁମ୍, କୋରପ୍ରୟୋଗ କରି ଶୁଷ୍କ ପକାଇବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. କୁଲୁମ୍ କରିବା, ଜବରଦସ୍ତି କରିବା
 କୁଲୁପ୍—ବ. କଢ଼ିତ
 କୁଲୁପ୍—କି. ବାଳକାଟିବା
 କୁଲୁପ୍ ଇଜ୍—ବ. ବାଳ ଯେ କାଟେ, ବାରିକ
 କୁଲୁପ୍ ଇଡ଼—ବଂ ପକେଟମାର
 କୁବା—ବଂ. ଯୁବା, ଯୁବକ
 କୁବାନ୍—ବ. ବଚନ, କଥା
 କୁବାନ୍ ଏମ୍—କି. ବଚନ ଦେବା, କଥା ହୁଡ଼ିବା
 କୁସ୍—ବ. (ଇଂ) (juice) ଫଳରସ
 କୁହାର୍ (କହାର୍)—ବ. ନମସ୍କାର
 କୁହୁମ୍—ବଂ. ଅସୁବିଧା, ମୁସ୍କଲ, କଠିନ, ଗହନ
 ଜେ—ଅ. ଯେ, ଭି(ବ), କ, ଯାହା
 ଜେବଲେ—ବଂ. ପାତ୍ରରେ ଶୁଖିଥିବା, କି. ଶୁଖିଯିବା,
 ଜମି ଶୁଖିଯିବା, ଉ: ଆଇଁଠା ଥା.ରରେ ଜେବଲେ ଆକାନା—
 ଆଇଁଠା ଥାଲରେ ଶୁଖି ଯାଇଛି
 ଜେ କିହୁ—ଅ. ସବ. ଯାହା କିହୁ, କିହୁ ବ
 ଜେଜନ୍—ଅ. ଯେବେ, ଯେତେବେଳେ
 ଜେଗେଜ୍ ଜେଗେଜ୍, ଜେଗେଜ୍ ଜାଗୁମ୍—କି. ବଂ. କାହୁଅ
 ଲଟଲଟ୍, କାହୁଅ ଲଟପଟ
 ଜେଗେଡ଼ ଆର୍—ବଂ ଲଲ ଟହଟହ
 ଜେଗେଡ଼ ଜେଗେଡ଼—ବଂ. ଟହଟହ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ
 ଜେଡ଼ ଜେବେର୍ ଚେଷେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟିଆ ପକ୍ଷୀ ବିଶେଷ
 ଜେକ୍ଲେଟେଡ଼—ବଂ. ଭାଡ଼ାଇ ଭାଡ଼ାଇ ବାଡ଼ି ଦେଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କି. ବଂ. ଠାଏ ଠାଏ ଝଟା ଦେଇ ଦେଖିବା ପଦ୍ଧତି
 ଜନେବେର୍ ଚେଷେ—ବ. ପାହାଡ଼ରେ ରହୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର
 ଛୋଟ ଚଢ଼େଇର ନାମ
 ଜେଜ୍ଲେ—ବଂ. ଠିଆ ଠିଆ ମଇଳା ପରସ୍ତୁତ (ବୁକୁଡ଼ା,
 ଚଢ଼େଇ) ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଆ ଲୁଗାପଟା ଶିକ୍ଷା (ଲେକ)

ଜେଜୁଲେ—କି. ଆଶା ରଖିବା, ନିର୍ଭର କରିବା

କି. ବଂ ଆଶାୟି, ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବାର ପ୍ରତିଭା

ଜେଜ୍ କଂଗା—କି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ

ଜେଜ୍ ବିମାନ, ଜେଜ୍ ଉଡାନ୍ ଜାହାଜ୍—କି. ଜେଜ୍ ବିମାନ

ଜେଜ୍ କେ—କି. ଚପାଚପି, କି. କି. ଚପାଚପି ହେବା ପ୍ରତିଭା

କି. ଚପାଚପି ହେବା ସହଜ (ପିନ୍ଧିବା)

ଉ: ନୌହା: ହଲକ ଜେଜ୍ କେ ଦତ ଆବୁ ରଟେ ଫାଲି ପେଶକ
କୁସିଆ କାନା—ଏବେ ଲୋକେ ଚପାଚପି ସାର୍ଟ ଓ ପାଲକାମା
ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି

ଜେଜ୍ କେ—କି. ବୋକା, ନୂଆସିନ୍ଧ

ଜେଜ୍ କମ୍—କି. ଚପା, ଭିଡ଼ିଧର, କି. (ଯାହା ଦେହ, ବସ୍ତୁକୁ)
ଭିଡ଼ିଧର ରଖିବା ବା ଚପି ଧରିବା

ଜେଜ୍ କି — —କି. ବଦମାସ (ଲୋକ) ଦୃଷ୍ଟ

କି. (ଅପେକ୍ଷାରତ) ଆଶାୟି ହୋଇ ବସିବା

ଜେଜି—କି. (ଇଂ) (Jetty) ଜେଜି, ବନ୍ଦରରେ ଅପେକ୍ଷା
କରିବା ସ୍ଥାନ

ଜେଓଢୁ କାସକମ୍—କି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସରେ ଲଗାଇବା କପା

ଜେଠା—କି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ବଡ଼

ଜେଠା ହସନ୍—କି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ପୁଅକୁ
“ଜେଠା ହସନ୍” କହନ୍ତି

ଜେଟେ—କି. କି. ସାନ ପିଲା ପିଲାରେ ଗୁହ ଶୁଣିବା ପ୍ରତିଭା

ଉ: ଲେଟ୍ କା ଜେଟେକାନାୟ୍ ଲଗନ୍ ଆ.ରୁବ୍ କାୟ୍ ମେ—
ପିଲା ପିଲାରେ ମଇଳା ଶୁଣିଯାଉଛି ଶୀଘ୍ର ତାକୁ ଧୋଇ ଦିଅ
ଜେଠେରୁ ପେଠେରୁ—କି. (ବସି ବସି) ହାଲିଆ ହୋଇ ଯିବା
ପ୍ରତିଭା, ଥକ ଯିବା ଅବସ୍ଥା

ଜେଠ — —କି. ଦମ୍ଭ କରି କହୁବା, ଗର୍ବ କରିବା

ଜେଡେରୁ—କି. ଶୀତକାଳିନ ପ୍ରାତଃ କାଳର ଉଷ୍ମ ମ୍ନ କରଣକୁ
‘ଜେଡେରୁ’ କହନ୍ତି

ଜେଡେର — —କି. ଜେଡେରରେ ବସିବା, ଉଷ୍ମ ମ୍ନ ହେବା

ଜେଜ୍ କେଡେ—କି. କି. ଶୀତୁଆ ଶୀତୁଆ, ଥଣ୍ଡାଳିଆ ଥଣ୍ଡାଳିଆ,
(ଅନୁଭବ କରିବା)

ଜେଜେ—କି. ସମସ୍ତ, ସାବଧାନ

ଜେଜ୍ ହେବେବ୍ ହେ—କି. ଉପର ଉପର ଦୌଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି
ଦେବା, କାଦୁଅରେ ଲଟପଟ ହେବା

ଜେଜ୍—ଅ., କି. କି. ଯେଉଁ

ଜେଜ୍ ଅ ଡେଜ୍—କି. ଯେମିତି ହେଉ, ସେମିତି ହେଉ,

ଜେଜ୍ ଡେଜ୍, କି. କି. କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ

ଜେଜେଜ୍—କି. ରୁଚ୍ଛ. (ପଦାର୍ଥ, କଥା, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି)

କି. କି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅତ୍ୟନ୍ତ

ଜେଜେରେଜ୍—କି. ଯୋଡ଼ାଇ ବସୁ, କି. ଯୋଡ଼ିବା ଜଳପରେ

ଯୋଡ଼ି ଦେବା, (ଯୋଡ଼ିବା ବସୁ, ଅଠା, ଶାବେଲ ଆଦି)

ଜେଜ୍ ଅ—କି. କି. ଯେମିତି, ଯେ ପ୍ରକାରରେ, ଯେମିତି, ତେମିତି

ଜେପେଜ୍—କି. କନ୍ଦ, ମୁଦା (sealed)

କି. କନ୍ଦ କରିବା, ମୁଦିବା (ଜେପେଜ୍—କନ୍ଦ କରିବା
କିନ୍ତୁ ‘ଜେପେଜ୍’ ବନ୍ଦରେ ଭିତର ଅଂଶ ଆଦୌ ଦର୍ଶିବ ନାହିଁ
ବା ଫାଙ୍କ ରହିବ ନାହିଁ)

ଜେପେରେଜ୍—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଚେକା ଚେକି ହେବା

ଜେଜ୍ ଖର୍ ଘାସ—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସର ନାମ

ଜେବେଲେ(ଡେ)—କି. ଜାବୁଡ଼ି ଧରିବା

ଜେବେଜ୍ ଜେବେଜ୍—କି. ଅଧିକ ଭିଜା ଭିଜା ଅବସ୍ଥା, ଓଡ଼ା

ଜେବେଜ୍ ଜେବେଜ୍—କି. ଭିଜା ଭିଜା ଲାଗିବା, ପତ ପତ

ଲାଗିବା, ଉ: ଲୁଗୁଲି ଜେବେଜ୍ ଜେବେଜ୍ ଆ.ୟ୍ କା.ଉଃକାନା-

ଲୁଗା ଅତି ଭିଜା ଭିଜା ଲାଗୁଛି, ଜବଜବିଆ ଲାଗିବା

ଜେବେ ଜେବେ—କି. ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱର ଭିଜା (ଜଳପ, ଲୁଗା)

କି. ପାଣି ସର ସର ହୋଇ ଭିଜିବା

ଜେବେଜ୍—କି. ବନ୍ଦ/ମୁଦ ଯିବା

ଜେବେଜ୍ ଜେବେଜ୍—କି. ଓଡ଼ା ସର ସର

ଜେମ୍ କେ—କି. ଚପିହୋଇ ଲାଗି ରହିବା

ଜେମ୍ ଠେ—କି. ଚପିହୋଇ ଲାଗିଯାଇ ଶୁଣିଯିବା

କି. କି. ଲାଗିଯାଇ ଶୁଣିଯିବା ଅବସ୍ଥା

ଜେମ୍ ବେଜ୍—କି. ଚୁଟିବା, ଖୋଟିବା

କି. କି. ଚୁଟିବା ବା ଖୋଟିଦେବା ପ୍ରତିଭା

ଉ: ତାରୁ ଚାଙ୍ଗୁସ୍ ଜେମ୍ବେଦ୍‌କାତେ ମାୟାମ୍ ଏ
ଉଦ୍‌କେଦା—ବାସ ବଳଦକୁ ଚୁହୁ ଦେଇ ତାର ରକ୍ତ ଗିଳି ଦେଇ
ଜୟା—ବାଂ ସେୟା—ଫି. ବଂ. ଏ ପାଖ ନୁହେଁ କି ସେ
ପାଖ ନୁହେଁ (ଅଥବା, ବେକାର)

ଜେମନ୍—ଅ. ଯେପରି

ଜେମନ୍ ଜେମନ୍—ଅ. ଯେପରି ସେପରି

ଉ: ଜେମନ୍ ଏ ଖଲ୍ ଲେଆ ଜେମନ୍ ଏ ଖାମ୍ କେଆ—
ଯେପରି ସେ ଲେଖିଲେ ସେପରି ସେ ପାଇଲେ

ଜେମା—ବ. ଜେମା, ରାଜକନ୍ୟା

ଜେର୍—ବ. ଗନ୍ଧ, ଅଠା, ଗଛରୁ ବାହାରୁଥିବା ଅଠା

ଜେର୍ବା.କି—ଫି. କର ବାକ ରହୁବା

ଜେର୍ବା—ବ. ଯୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଆଙ୍ଗୁଳି

ଜେର୍ବା—ବଂ. ଗ୍ରେଟା ଗୋଡ଼ିଆ ଯାହାର ଆଣ୍ଟୁ ତଳକୁ ଦେହ
ତମରେ ବାନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଫି. ଗ୍ରେଟାର ଗ୍ରେଟାର ଚାଲିବା

ଜେରକାହା—ବଂ. ଆଦ୍ର, ଭିଜା ମାଟି, ଲୁଣିଆ ମାଟି

ଜେର୍ବେମାସ—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ

ଜେରଂଗାହା—ବଂ ଆଦ୍ର, ଭିଜା ମାଟି

ଜେର୍ବେତ୍, ଜେର୍ବେତେ—ବଂ. ଜମିଥିବା, ବସିଥିବା,

କଠିନ ହେବା, ଫି. ଜମିଯିବା, କଠିନ ହୋଇ ବସିଯିବା

ଫି. ବଂ. ଜମିଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଜେର୍ବେନ୍‌ଡା — ଫି. ମୁହଁ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବା

ଜେର୍ବେନ୍‌ଡେ—ବ. ଦୁଷ୍ଟ, ଚୁଲ୍, ଚୁଲିଆ

ଜେରା—ଫି. ଜେରା କରିବା, ତଳରାଜ କରିବା, ବ. ତଳରାଜ,
କଥା ଆଦାୟ କରିବା

ଜେରା ଜାନ୍‌ହେ—ବ. କଦ ଫସଲ, ଘାସ ଜାଗାୟ ଗଛର ଫସଲ
ମଞ୍ଜି କଳା କଳା ହୁଏ

ଜେରେ ଜେରେ—ଫି. ଅଧିକ ପାଣି ପାଇ ଗଛ ନ ଉଠେଇବାକୁ
ସାଲ୍‌ଲୀରେ 'ଜେରେ ଜେରେ କହନ୍ତି

ଜେରେନ୍, ଜାପାଂ ବନ୍ଧ—ଗ୍ରେଟ ଜାଗାୟ ନାଗ ସାପ

ଜେରେଦ୍—ଫି. ନିଆଁ ଲଗାଇବା, ଉତ୍ସାହିବା

ଉ: ଦେୟାସିଲ୍ ଉତ୍ସାହରେ ବଳବୃଦ୍ଧରେ ଜେରେଦ୍ ମେ—
ଦୟାସିଲ୍ କାଠି ଜଳାଇ କୁଟା ତଥାବେ ବେଶ୍ୟାରେ ନିଆଁ
ଲଗାଇ ଦେ

ଜେରେଦ୍ ଆଲା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଖାଇବା ଶାଗ ଗଛ

ଜେରେଦ୍ ଚିହ୍ନା—ବ. ପୋଡ଼ା ଦାଗ, ବଂ. ପୋଡ଼ା ଦାଗଟାଲ

ଜେରେଲ୍(ଡ଼)—ଫି. ଲୁପିବା, ଫି. ବଂ. ଲୁପା ହୋଇଥିବା

(ଯାଇଛି, ହୋଇଛି)

ଜେଲ୍ (ଜିଲ୍) — ବ. ମାଂସ, ହରିଣ

ଫି. ମାଂସ ତଥାବେ କରିବା

ଜେଲ୍-ଦାକା (ଜିଲ୍)—ବ. ମାଂସ ଖିଚ

ଜେଲେନ୍ (ଜିଲେନ୍)—ବ. ଲମ୍ବା, ଉତ୍ତର

ଫି. ଲମ୍ବାହେବା, ବଂ. ଲମ୍ବା, ଉଚ୍ଚ

ଜେଲେଦ୍ ଜେପେଦ୍—ଫି. ବଂ. ସେବରେ ପେଟ ପିଠିକୁ

ଲଗିଥିବା ଅବସ୍ଥା, ଫି. ଖାଦ୍ୟ ବଳରେ ଏଣେ ତେଣେ ଯିବା

ଜେଲେପ୍ ଜେଲେପ୍—ଫି. ତମକଲ ଆଲୁଅ ପ୍ରକଟ ହେବା,

ଝଲମଲ ଦିଶିବା

ଜେଲେପ୍ ମେନ୍‌ଜେ—ଫି. ବଂ. ଅସୁନକ ଝଲମଲ ହେବା,

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଝଲମଲ ହେବା

ଜେଲେପି—ବ. ଜିଲ୍‌ପି

ଜେଲେକ୍(କା)—ଅ. ଯେପରି, ଯଥା

ଜେଲ୍‌ପେଦ୍—ବଂ. ଶୁଣିଲ ପେଟା, ଫି. ପେଟ ଶୁଣିଲ ହେବା

ଫି. ବଂ. ଶୁଣିଲ ପେଟିଆ

ଜେର୍ଡ଼ି—ବ. ଲହରୀ (କମାର) ଓ ବାରିକକୁ ବର୍ଷରେ ଅରେ

ଅନ୍ନ ଓ ପାଉଁଶ ଦେବାକୁ 'ଜେର୍ଡ଼ି' କହନ୍ତି

ଜେର୍ଡ଼ିଏର୍—ବଂ. ଚଟ ଲଗିବା, ଅଠା ଲଗି ଧରିବା

ଜେର୍ଡ଼ିଏର୍ ଜାଟା — ବଂ. ଚଟା, ଅଠାଲିଆ

ଜେର୍ଡ଼ିଏର୍(ଲ୍) ଜେର୍ଡ଼ିଏର୍(ଡ଼)—ଫି. ବଂ. ବକର ବକର ହେବା

ଜେହେ ଜବେ—ଫି. ବଂ. (ପାଣିରେ) ଅଧିକ ବୁଡ଼ାଇ

ଭଜାଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବେ (ଗାଧୋଇବା, ତେଲ ମାଗିହେବା)

ଜେହେଲ୍—କ୍ରି. ଜେଲ୍ ପଠାଇବା

ଜେହେଲ୍‌ଖାନା—ବି. ଜେଲ୍‌ଖାନା

ଜେଲ୍ ଜେଲ୍(ଡ)—କ୍ରି. ଅଧିକା ଜେଲ୍ ଲେପନ କରିବା

ବିଂ. ଜେଲିଆ

ଜେଲେ ମେଟେ—କ୍ରି. ଅପେକ୍ଷା କରିବାରେ ବିରକ୍ତ ଲାଗିବା,

ଅକର୍ଯ୍ୟିବା, କିନ୍ତୁ ପାଇବାକୁ ବିଳମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବା,

ବହୁକ୍ଷଣ ଶ୍ରେକ ଉପାସରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା

ଜାଲେ(ଡେ)—କ୍ରି. ବିଂ. ସବୁଜିତ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥା,

ସବୁଜୁଟିଆ

ଜାକା—ବିଂ. ସବୁଜିତ ହୋଇଥିବା ଶୁଣିଲ ଅବସ୍ଥା

କ୍ରି. ସବୁଜିତ ହେବା

ଜାହେଜ୍—ବି. ବେଳ, ସମୟ

ଜାଣିମ୍—ବି. ଜଣମ, ମାଡ଼ ଜଣମ, ଘାଆ ଜଣମ

କ୍ରି. ଜଣମ ହେବା, (ମାଡ଼ ଜଣମ ହେବା) ଘାଆ

ଜଣମ ହେବା, କାଟିଯିବାର ଜଣମ

ଜାଲ୍—କ୍ରି. ଜାଣି କରିବା

ଜାଲ୍—ବି. ନ୍ୟାୟାର୍ଥୀ, ଜଳ

ଜାକାଝାଝା—ବିଂ. ଅବୁଚକର ଖଡ଼ାସଡ଼ା

ଜାକାଝା—ବି. ଯୋଜନ, ବହୁଦୂର

ଜାକାମରଜ୍—ବିଂ. ଖଟାମିଠା

ଜାକାଝା—ବି. ତେନ୍ତୁଳି ରସ, ଖଟା ରସ

ଜାଝା—ବିଂ. ନିପଟ ଲାଲ ରଙ୍ଗ

ଜାଝା ଜାଝା—କ୍ରି. ବିଂ. ଅଧିକ ଲାଲ ରଙ୍ଗିଆ

ଜାହାକ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୁଦ୍ଧ ରହିଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ସଂ. ଯେଉଁସବୁ

ଜାହାକିହା—ଅ. ଏଣେ ତେଣେ

ଜାହାକା -- —ଅ. କୌଣସି ଏକ

ଜାହାକ—ଅ. କେହି କେହି, କ୍ରି. ବିଂ. (ହୋଇଥିବେ/
ଯାଇଥିବେ)

ଝ

ଝଙ୍କଝଙ୍କ—କ୍ରି. ବିଂ. ଅତି ଝଲସିଆ, ଚକଚକିଆ

ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା

ଝଙ୍କମାଝା—କ୍ରି. ବିଂ. ଚୁଆକୁ ଦେଖା ଦେଖି କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା,

ଖୋସାମତ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକଟ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଝଗଲା(ଡା)—ବି. କଳିଆ

ଝଗଲା—କ୍ରି. କଳହ କରିବା, ଗାଲିଗୁଲିଜ କରିବା

ଝଗଲା—ବିଂ. ଉଦ୍‌ଗ୍ରୀ, କଳହୁଡ଼

ଝଅଳପଜ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଭିଜିଥିବା, ଜେଲିଆ ହୋଇଥିବା,

ପାଣି (ଦେହରୁ) ନିଗୁଡ଼ୁଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଝଟ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଚଟ୍‌କରି, ଝଟ୍‌କ, ଶୀଘ୍ରତାସହ

ଝଟ୍‌ପଟ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଚରୁକ୍ଷଣତ, ଶୀଘ୍ର

ଝଟାପଟା—ବି. ଧସାଧସ, କ୍ରି. କଳହ କରିବା, କଥା କଟାକଟି
କରିବା

ଝଡ଼ଅ—ବି. ଝଡ଼ ବତାସ, ତୋଫାନ

ଝଣ୍‌ଝଣ୍—ଅ. ଝଣ୍‌ଝଣ (ringing sound)

ଝଡ଼ଅ—ସଂ. ସବୁ, ସମସ୍ତ

ଝଡ଼—ବି. ମକାର ଶୁଣି ଗୁଡ଼, କ୍ରି. ବିଂ. ମକାର ଶୁଣି
ବାହାରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଝନ୍‌ଝନ୍—କ୍ରି. ଗୁରୁର ବଜା ହୁଗୁଲିବା

ଝପରୁ ଝପରୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ଭଜା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଶୁଣିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା,

ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦେ ନ ପିନ୍ଧି ଶୁଣିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଝପଟା—କ୍ରି. ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଗୋଡ଼ାଇ ନେବା ବା

ଗୋଡ଼ାଇବା

ଝପ୍‌ଝପ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଡେଇଁ ଡେଇଁ, (ଶୁଣିବା, ଯିବା)

ଝ: ଝପ୍‌ଝପ୍ ଏ ତାଳାମ ଇଡ଼ିଦେନା — ଡେଇଁ ଡେଇଁ

(ଲମ୍ବ ଗୋଡ଼ ପକାଇ) ଶୁଣିଗଲା

ଝପତଳ -- —ବିଂ. ଝଙ୍କାଳିଆ (ଗଛ)

ଝମ୍‌ଝମ୍—ଅ. ଲଗାସ୍ତକ କୋର ବର୍ଷାପାଣିର ଶବ୍ଦ,

ଝମ୍‌ଝମ୍ ଏ ଦା -- ଏଢ଼ଆ—ଝମ୍‌ଝମ୍ କରି ବର୍ଷା ହେଉଛି

ଝମର ଝମର—ଅ. କଳିଣୀର ଶବ୍ଦ, ସୁଙ୍ଗୁର ଶବ୍ଦ,
 ପିନ୍ଧା ଗହଣାର ଶବ୍ଦ
 ଝମଝର—ବ. ପେଟ କୃମି ଜାଗାୟ ଲାଟ
 ଝମ୍ପା—ବ. ଗୁଚ୍ଛ, ଝୁମ୍ପା
 ଝରୁଝୁ—କି. ନେଇଯିବା, ମରମତ କରିବା
 ଝମବଲେ—ବ. ଗୁଚ୍ଛା, (ଏକକ୍ଷର ବହୁତ ଫଳ)
 ଝରଅ—ବ. ଉଷ୍ମ
 ଝରନ୍—କି. ଝରିବା, ବ. ଝରଣ
 ଝର—ବ. ଝର ଜାତି ବିଶେଷ, ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା ପାଣି ପକାଇବା
 ଯନ୍ତ୍ର, ଝର
 ଝରୁଝରୁ—କି. ବଂ. ଉତ୍ତମ ବରୁଣିତ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକଟକୁ ସାମ୍ବାଳ
 ‘ଝରୁଝରୁ’ କହନ୍ତି, ଉ. କୁଳିଚା ଝରୁଝରୁ ଏ ଛେଲକାନା—
 ଝଅଟି ଭଲଭାବେ ସଜାଡ଼ି ହୋଇଛି
 ଝରୁଝୁ—କି. ଝାଡ଼ିଦେବା, ଝରିବା
 ଝଲା—କି. ଚଢ଼ିଆଣିବା
 ଝଲା—ବ. ଗାଣ୍ଡୁଆ, ମାଟିଗୁହା ପାଣ୍ଡୁଆ
 ଝଲଂ—କି. ବଂ. ଭିଲ ଭାଲ, ଦୁଗୁଲ
 ଝଣେସୁ—ବଂ. ରେଗସ୍ତ, ଜରୁଆ, ଦୁବଳ
 କି. ଦୁବଳ ହେବା, ନିର୍ଜୀବିଆ ହେବା
 ଝଲ—ବ. ଝୁଲ, ଅଳସୁ
 ଝାସୁ (ଝା) —କି. ଝାଉଁ ମାରିବା, ଝାଉଁ ଝାଉଁ ଲଗିବା
 ଝାବୁଝାବୁ—ବଂ. ସୁଚ୍ଛ, ଉତ୍କଳ
 ଝାବୁଝାବୁ —କି. ଝକଝକ ଉଣିବା, ଚକଚକିଆ ଉଣିବା
 ଝାକା—ବ. ବୋହ
 ଝାକଝାକ—ବଂ. ଝକମକିଆ
 ଝାବୁଝାକାଠି—କି. ଲଗଡ଼ ଘଷି ସୁଚ୍ଛ କରିବା ବା ସଫା କରିବା
 ଝାବୁମେନେ—କି. ବଂ. ହଠାତ୍ ପ୍ରବୃତ୍ତିତ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଝାବୁମା.ରୁ—କି. ବଂ. କଷ୍ଟତାସ୍ତକ, ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ବ ସହଣ
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଆବଶ୍ୟକତା ହେତୁ ଆସିବା
 ଝାବୁ ମୁରୁକ—ବ. ନିପଟ ମୁଣ୍ଡ

ଝାକରା ଝାକରି—କି. ଟଣାଟଣି କରିବା
 ଝାବୁଝୁ—କି. ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରିବା, ଟାଣିନେବା
 ଝାକାଝାକ—କି. ବଂ. ଠେଲପେଲ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କି. ପେଲପେଲ ହେବା
 ଝାକାରୁ ଝାକୁରୁ ବା ଝାକା ଝାକୁରୁ—କି. ବଂ. ଆଗ ପଛ
 ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ଜନସଭା ସ୍ଥିତି ବଦଳୁ ଅବସ୍ଥା
 ଝା. ଝାକାଝା.କୁରୁ ଝା.ଝା.ର ଝା. ଝା. କାତେ ସେନା କାନାୟ—
 ଝରରେ ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ଜନସଭା ଦୋହଲାଇ ଦୋହଲାଇ ବୋହ
 ନେଇ ଯାଉଛି
 ଝାକାରୁ—ବ. ଅସ୍ତିତ୍ବ ହରଣ
 ଝାକାରୁ ସସରକୁ—ବ. ଜଙ୍ଗଲ ବଡ଼ ବିଶ୍ଳିଷ୍ଟ
 ଝାକାଲେ(ତେ)—ବ. ବଡ଼ ଅସ୍ତିତ୍ବ ମହୁମାଣ୍ଡ, ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ—
 ଶହ, ବଇର
 ଝାକାଡ଼େ ସାରୁ—ବ. ଫୁଲଝାକୁ ଗଛ, ଝାକୁ ଉଆରି କରିବା
 ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ ଘାସ ଗଛ
 ଝାକୁରୁ—କି. ଢିଲ ଭାବେ ଓହ୍ଲାଇ ହେବା
 ଝାଂଗା—ବ. ପରଲୁନ, ପାରଜାମା, ପିଲୁପିଲ ସହୃଦ
 ଝାଂଗାୟ ପୁଟା.ସୁ—ବଂ. ଆବୁକୁ ଜାବୁକୁ ଜନସଭା, ଏଣୁ ତେଣୁ
 ଗୁଡ଼ିଏ ଜନସଭା
 ଝାକା ପାରୁଝା (ପତାମ୍, ପୁତାମ୍)—ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାଳ ସବା
 ପାସ / କପୋତ
 ଝାକା ସିମ୍—ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାଳ ବା ପରସବା କୁକୁଡ଼ା
 ଝାକାରୁ ଝାକୁରୁ—କି. ବଂ. ନସର ପସର
 ଝାକାଲୁ ଝାକୁଲୁ—କି. ବଂ. ସପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ, ଦୁଗୁଲିଯିବା
 ଝାଂଗାକାଟା—ବ. ଏଣେ ତେଣେ ନଜଲ କାଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କି. ଜଙ୍ଗଲ ଏଣେ ତେଣେ ସଫା କରିବା
 ଝାଂଗଡ଼ା.(ଲା)ଝୁ—କି. ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା
 ଝାକାଡ଼ୁ, ଝାକାଲିନ୍—ବଂ. ଝାବୁଝାବୁବାଲ
 ଝାଞ୍ଜ—ବଂ. ଝାଞ୍ଜି, ପ୍ରସର ଶବ୍ଦର ତେଜ

ଝାଞ୍ଜିର ଝାଞ୍ଜିର—ବିଂ. ଝଞ୍ଜିଟ, ଛି. ଝଞ୍ଜିଟ ଅନୁଭବ କରିବା
 ଝାଞ୍ଜିରୁଡ଼ି, ଝାଞ୍ଜିର ଝାଞ୍ଜିର—ବିଂ. ଉଦ୍‌ବେଗ ସହ,
 ଛି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ଝାଞ୍ଜିର—ବି. ଝଞ୍ଜିର, ଚଲ, ଚାଲୁଣୀ
 ଝାଞ୍ଜାଲ—ଛି. ଜଞ୍ଜାଲରେ ପଡ଼ିବା, କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରିବା,
 ବିଂ. ଜଞ୍ଜାଲ, କଷ୍ଟ

ଝାଞ୍ଜି—ବି. ଝଞ୍ଜିଟ, ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ
 ଝାଞ୍ଜି—ଛି. ଝଞ୍ଜିଟରେ ପଡ଼ିବା, କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିବା

ଝାଞ୍ଜିତା—ବି. ଯବ ଜାତୀୟ ବଡ଼ ଗଛ, ଝାଞ୍ଜିର

ଝାଞ୍ଜିକାଠ—ଛି. ଶୁଣିଯିବା, କମିଯିବା

ଝାଞ୍ ମେନ୍‌ଡେ—ଛି. ବିଂ. ଭୁରନ୍ତ, ଯେତେ ଯେତେ

ଝାଞ୍ ପାଞ୍—ଛି. ବିଂ. ଝଟପଟ, ଚଞ୍ଚଳ

ଛି. ଚଞ୍ଚଳ ହେବା, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କରିବା

ଝାଞ୍ଜା ଲଞ୍ଜି—ଛି. ବିଂ. ଲଗି ଲଗି କାମ ପାଇବା ଓ
 କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଝାଟା—ବି. ଝାଟି, ତାଳ, ଖୁଣ୍ଟା, ତାଳ

ଝାଟା ଉମୁଲ—ବି. ଝୁଣ୍ଟା ତାଳ ପକ୍ଷରେ ତିଆରି ବିନା ଛୁଇଁଣୀ
 ଛୁମୁଣ୍ଟିଆ, ଫଳନ୍ତ ଲତା ମାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ।
 ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଯେଉଁ ଛୁଇଁ ମିଳେ ତାହାକୁ ଝାଟା ଉମୁଲ
 କହନ୍ତି

ଝାଟାଉମୁଲ ଚୁମ୍ବା.ଦା—ଅନ୍ଧାରକ ଲୋକ ଉକ୍ତିରେ ଏହାର
 ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିକ ରହୁବା ସ୍ଥାନ ଓ ପିଇବା ସ୍ଥାନ

ଝାଟାକେରକେଟା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟିଆ ଚଢ଼େଇର ନାମ

ଝାଟା—ଛାଟୁ—ଛି. ଖସି ଖସି ଶବ୍ଦ କରିବା

ଛି. ବିଂ. ଖସି ଖସି ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଝାଟାସ୍—ବି. ଛୁଞ୍ଚିବା, ଛି. ଛୁଞ୍ଚିବା ମାରିବା, ବର୍ଷା ପାଣି
 ଛୁଟିବା

ଝାଡ଼ୁ—ପା.ଡ଼ୁ—ଛି. ବିଂ. ବାଟରୁ ଅଲଗା ଅଲଗା
 ହୋଇ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଝାଣ୍ଟିକକର—ବି. କୁକୁଡ଼ା

ଝାଣ୍ଟିପାଣ୍ଟି—ଛି. ଝାଟିରେ ବେଢ଼ା ଘେରିବା

ଝାଣ୍ଟି—ବି. ଝାଟି ବେଢ଼ା, ଝାଟିରେ ତିଆରି ଥିବା ଘେର, ବାଡ଼
 ଝାପନି ଦାରେ—ବି. ଲଜକୁଳ ଲତା ଗଛ

ଛି. ସୋଡ଼ାଇ ବନ୍ଦ କରିବା, ତାଙ୍କି ଦେବା

ଝାପଣାଓଳା—ବି. ଝୁମୁଣ୍ଟି ଘର, ଛି. ଝୁମୁଣ୍ଟି ଘର ତୋଳିବା

ଝାପରି କୁଳି—ବିଂ. ବି. ସ୍ତ୍ରୀର ଛୋଟ ବାଳଅବା ହେତୁ ବେଶୀ
 ବାନ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ବାଳଗୁଡ଼ିକ ମୁଣ୍ଡର ଚାରି ପାଖେ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼େ

ଏପରି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ‘ଝାପରି’ କହନ୍ତି, ଝାମ୍ପିର

ଝାପ୍ତା.(ନା.)—ବି. ବିଂ. ପୁରୁଷ ପିଇର ବାଳ ଚୁଣୁର ବା
 କୁଞ୍ଜକୁଞ୍ଜିଆ ତାହା ମୁଣ୍ଡ ଚାରିପାଖେ ଓହ୍ଲାଇ ଥାଏ । ଏପରି ପୁଅକୁ

‘ଝାପ୍ତା’ ‘ଝାପୁର’ କହନ୍ତି

ଝା.ପ୍ତା.(ନା.) ଦାରେ—ବି. ଝୁମୁଣ୍ଟି ଗଛ

ଝାପ୍.ସା—ବିଂ. ଝାପସା, ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ଧାର ଦର୍ଶିବା

ଝାବାସହ—ବିଂ. ସୁଠାମ ଅଳ୍ପ ବସୁଣୀ, ଅଳ୍ପ ଉଠା (ନାସ ବା
 କଣୋଷ)

ଝାବୁଲି—ବିଂ. ଗୋଲଗାଲ ସୁନ୍ଦର ରୂପ ବିଶିଷ୍ଟ

(ନାସ, ଯୁବକ, ସ୍ତ୍ରୀ)

ଝାକାର ଝକରୁ—ଛି. ବିଂ. ପାଣି ସର ସର ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ଭିଜା ଭିଜି ହୋଇ

ଝାମ୍‌ଝାମ୍—ଛି. ବିଂ. ଝିମି ଝିମି ଅନୁଭବ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଝମ୍‌ପା—ଛି. ଓହ୍ଲାଇବା, ଜାଗୁଡ଼ି ଧରିବା, ଲଟକିବା

ଝାମ୍‌ଲ—ବିଂ. ଗୋଲମାଲ, ଗଣ୍ଡଗୋଲିଆ

ଝାରନା—ବି. ଝରଣା

ଝାରୁ—ବି. ହାଣ୍ଡିଆ ରସ

ଝାରୁନି—ଛି. ମସ୍ତ ଭଜାରଣ କରିବା

ଝାରୁଲୋ(ତେ)ରୁ—ବିଂ. ବୁଡ଼ା ଅବସ୍ଥା, ବାଉଁକା

(ବୁଡ଼ା ଲୋକ, ବୁଡ଼ା ଲୋକ), ସେବା ଲୋକ

ଝାରୁଗୁଲ—ବିଂ. ସୁରୁଣୀ, ସୁରୁତନ (ଜିନିଷର ସମସ୍ତ) ତଳ ତଳ
 ଯିବା ଅବସ୍ଥା

ଝାରୁଗୁମ୍—ବିଂ. ଗୁମ୍‌ରେ ଝୁଲୁଥିବା

ଶାବୁରୁଆ — ବଂ. ଅତି ପୁରୁଣା (ବୁଢ଼ୀ, ବୁଢ଼ା, ଗୁଢ଼ା)
 ଶାବୁଡ଼ — ଫି. ଝରକା
 ଶା.ଲ୍ — ବଂ. ଦୂର, ଲମ୍ବ, ଉଃ ଶା.ଲ୍ ହର — ଦୂର ବାଟ
 ଶା.ଲ୍ ଅ — ଫି. ଲମ୍ବ ହେବା, ଫି. ବଂ. ଲମ୍ବ ହୋଇ ଯିବା
 ଶା.ଲ୍-ଦାଅ — ବ. ଲମ୍ବ ଅଛୁ
 ଶା.ଲ୍-ଦା — ଉପମ୍ — ବ. ଦୂର ପାଣି ରୁଜେ, ସାନ୍ତାଳ
 ଲତହାସରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି
 ଶା.ଲ୍ — ବ. ଫାସିଆର ନାଲି
 ଶା.ଲ୍ ଅଢ଼ — ଫି. ଫାସିଆର ନାଲିରେ ପରିଯିବା
 ଶା.ଲ୍ ଶା.ଲ୍ — ଫି. ଫାଶି ନାଲିରେ ପରିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଶା.ଲ୍ ଶା.ଲ୍ — ଫି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ତାଳ ହଲିବାର
 ବା ହଲିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଦୋହଲି ଦୋହଲି ହଲିବା
 ଶା.ଲ୍ — ଫି. ମଢ଼ ପଡ଼ି ପୁରୁ ଶାଢ଼ିବା
 ଶା.ଲ୍ — ଫି. ଝୁଲି ହଲିବା
 ଶା.ଲ୍ ଶା.ଲ୍ — ଫି. ବଂ. ଝୁଲି ହଲି ହଲି
 (କୃତ୍ତର ଦୌଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ, ଶା.ଲ୍ କୁହାଯାଏ)
 ଉଃ ଏଜା ସେତା ଶା.ଲ୍ ଶା.ଲ୍ ଏ ଦା.ଲ୍ ଆଦାଅ —
 କୃତ୍ତ ପେଟ ଝୁଲି ହଲି ହଲି ଦୌଡ଼ିବୁ
 ଶା.ଲ୍ ଶା.ଲ୍ ତାଳାମ୍ — ଫି. ବଂ. କୁକୁର ଚାଲି
 ଶା.ଲ୍ — ଫି. (ହୁଡ଼ା, ଲୁଡ଼ା) ଡିଲି ଉପରେ ଓହଳିବା
 ଶା.ଲା — ବ. ବାଜୁଙ୍ଗା
 ଶା.ତା(ଲା)ଓ — ଫି. ଝଡ଼ାଇବା, କାଠକୁ ଗୁଞ୍ଜି ଦେବା
 ଶା.ଲ୍ ଦନ୍ — ବ. ଲମ୍ବୁଅଁ
 ଶା.ଲ୍ — ଫି. ମରିତ ସ୍ବାଦ, ଚୋ, ଜଳନ ଦାୟକ
 ଶା.ବା — ବ. କୁଣ୍ଡଳି ଅକୃତ ଶିକା (ମାଟିରୁଆ ଝୁଡ଼ି)
 ଶା.ବ — ବ. କୃତ୍ତ
 ଶା.ଓ ଶା.ଓ — ଫି. ବଂ. ବହୁ ଲୋକ କଥା ସ୍ବର, କୋଳାହଳ
 ଶା.ଓ ଶା.ଓ — ଫି. ବଂ. କୁକୁର ସମୂହ ଚିତ୍କାର, ଶା.ଓ ଶା.ଓ
 ଶା.ଓ ମେନେ — ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଶା.ଓ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଶା.ଓ ଶା.ଓ — ଫି. ଶା.ଲି ଶୁଣିବା

ଶା.ଓ ଶା.ଓ — ଫି. ମଢ଼ଳିବା, ଶା.ଲିଲିବା
 ଶା.ଓ ଶା.ଓ — ଫି. ଶା.ମା ପଥର
 ଶା.ଓ — ବ. ଶା.ଡ଼, ବଂ.ଶର ମୁଳ, ଫି. ଶା.ଡ଼ ହେବା,
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ମାରିବର ଗଛରୁ ଝପାକିବା, ପବନ ବା
 ଝଡ଼ରେ (ଫଳ ପତ୍ର) ଝଡ଼ିବା
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ବଂ. (ପବନରେ ଗଛର ପତ୍ର)
 ଝଡ଼ିବା ଝଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ତାଳ ହଲିବାର ପତ୍ରର
 ଝଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ବଂ. ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ ପତ୍ର ଫଳ ଗଛରୁ
 ଝଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ତାଳ ହଲି ଝପାକିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା,
 ଝୋରରେ ଝଡ଼ିଦେବା
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ବଂ. ଏକୋଳାନ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ
 ଝଡ଼ି ପଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉଃ ଜଳ ଦ ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ ଝୁରୁ ଏନା —
 ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଏକୋଳାନ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଲୁ
 ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ — ଫି. ବଂ. ପତ୍ର ଝଡ଼ି ତାଳ ଝଡ଼ିପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ
 ଉଃ ତା.ର ଶା.ଡ଼ ଶା.ଡ଼ ଝପାକି ଝୁରୁ ଏନା — ତାଳ ଝଡ଼ି
 ଝୁରୁ ଝାଡ଼ ଝଡ଼ିଲୁ
 ଶା.ଡ଼ ପାତାଳେ — ଫି. ବଂ. ଜଙ୍ଗଲ ପାତାଳରେ ସଞ୍ଚୟ,
 ସଞ୍ଚୟରେ, ଉଃ ଝୁରୁବଂଗା ଦ ଶା.ଡ଼ ପାତାଳେ ଜିଦି ଝୁରୁ
 ଏଦଅ — ଉଗ୍ରବାନ ଜଙ୍ଗଲରୁ ପାତାଳ ସବୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି
 ଝି — ବ. ଝିଅ
 ଝିବା — ବ. ସାନ୍ତାଳର ଏକ ପ୍ରକାର ନାଗର ନାମ
 ଝିବା ଝିବା — ଫି. ଝିବା ଓଢ଼ିବା କରିବା
 ଝିଙ୍କ — ବ. ଝିଙ୍କ
 ଝିଙ୍କା ଝାକୁର — ଫି. ବଂ. ଦୋଳରେ ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଝି. ପାଦ ଠିକ୍ ଝିଙ୍କେ ନ ପକାଇ ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,
 ମହୁଆଳ ଝୁଲି, ଝୁଲି ଝାଲି ଝୁଲିବା
 ଝିଙ୍କ ଝିଙ୍କ — ବଂ. ଡିଲି ତାଳ (ହେବା)
 ଝି. ବଂ. ହଲି ଦୋହଲି ଧୀରେ ଧୀରେ (ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ବିଜା —ବ. ଜନ୍ମି

ବିଜା.ସୁଲୁଆ—ବଂ. ଜନ୍ମି ସୁଲୁ ରଙ୍ଗର, ହାଣ୍ଡିଆର ହଳଦା
ରଙ୍ଗର ରସ

ବିଜାୟ ଶବ୍ଦସ୍ତୁତି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ବିଜା.ସାଲ୍ ହୁଳୁ—ବ. ହଳଦା ରଙ୍ଗର ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନ

ବିଜାଲ୍ ବଙ୍ଗଲ—ବି. ହୁଗୁଳିବା; ଉ: ସାଇକେଲ ଗୁକ୍ ବିଜାଲ
ବଙ୍ଗଲ ଏନା—ସାଇକେଲ ଚକ ହୁଗୁଳି ଗଲ

ବିଜାଲ୍ ବଙ୍ଗଲ —ବି. ବଂ. ହୁଗୁଳିବା ଅବସ୍ଥା, ଶୁଣିଯିବା
ଅବସ୍ଥା

ବିଜ୍—ବି. ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବା, ଉନ୍ମୋଚନ କରିବା

ବିଜ୍ଆ —ବ. ଖୋଲ ଦ୍ଵାର

ବିଜ୍ଞିରୁ—ବ. ଜଞ୍ଜିର, ରୂପାର ଅଣ୍ଟା ସୁତା (ଜଞ୍ଜିର)

ବିଜ୍ଞା.ଉ—ବି. ଦୌଡ଼ାଇ ନେବା, ଗୋଡ଼ାଇ ଯିବା

ବିଜ୍—ବି. ପାଣି କହୁଛଇବା

ବିଜାଉ—ବି. ପାଣି ଗୁଡ଼ିବା

ବିଜବତ ବିଜର୍ ବିଜର୍—ବି. ବଂ. ଝୁଲୁ ଡିଲିଡିଲି ଲୁଗା ପିନ୍ଧା
ଅବସ୍ଥା

ବିଜର୍ ବିଜର୍ —ବି. ବଂ. ପିନ୍ଧୁ ହଲଇ ଅସ୍ଵାସବଦ ରୂପେ
ଗୁଲିବା ତଳ

ବିଜୁକ୍—ବ. ଶାମୁକା ଖୋଲ

ବିଜ୍—ବ. ଜନ୍ ଲୁଗା, ପୋଡ଼ାର ଜନ୍

ବି. ଲଗାମ ଦ୍ଵାରା ପୋଡ଼ାକୁ ଅଟକାଇବା

ବିଜ୍‌ବିନା.ଉ—ବି. ଅଚେତ୍ ହେବା, ମୂଢ଼ା ହୋଇଯିବା,
ଦେହ ମୁଣ୍ଡ ବିମ୍ ବିମ୍ ହେବା

ବିପିରୁ ବିପିରୁ—ବି. ବଂ. ବିପିବିପି, ଉ: ବିପିରୁ ବିପିରୁ ତା—
ଜାଲ—ବିପିବିପି ବର୍ଷା ପାଣି

ବିମ୍‌ବିମ୍—ବ. ବିମ୍‌ବିମ୍

ବିମ୍‌ବିମ୍—ବି. ବେହୋସ ହେବା

ବିମ୍‌ବା ଉପା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା

ବିମ୍‌ବି—ବ. ମାଛଧରା ଅଛୁଇ

ବିରୁବିରୁ—ବି. ବଂ. ବିରୁବିରୁ, ରକ୍ତମ ରକ୍ତୀ ବହୁବତ ହେବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିରଥ ବିରଥ—ବଂ. ରକ୍ତମ ଆଶ୍ଵସହ, ରକ୍ତ ରକ୍ତସହ

ଉ: ସେତା — ଜହ୍ନ ସିଂଗୁନ୍ ବିରଥବିରଥ ଶ୍ରାବଣ—ସକାଳେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ତମ ଆଶ୍ଵସହ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତି

ବିଲ୍—ବ. ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡି ଜଳସ୍ରାବି ଥିବା ସ୍ଥାନ

ବିଲ୍‌ବିଲ୍—ବି. ବଂ. ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣ ପାଣିରେ ପଡ଼ି ଯେଉଁ ଆଶ୍ଵ
କରଣିତ ହୁଏ, ତାହାର ପ୍ରକଟ ଶବ୍ଦକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ 'ବିଲ୍‌ବିଲ୍'
କହେ

ବିଲ୍‌ବିଲ୍‌ଥ—ବି. ବଂ. ହଲ ଦୋହଲ ଗୁଲିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିଲ୍‌ବିଲ୍‌ସ୍—ବଂ. ମୟୂଷ ସବୁ ଲୁଗା

ବିଲ୍‌ମିଲ୍—ବଂ. ବିଲ୍‌ମିଲ୍, ବି. (ଆଖି) ବିଲ୍‌ସିଆ ଆଲୋକ ହେବା

ବିଲ୍‌ମିଲ୍—ବ. ଖିଡ଼ିକରେ ଦେବା, କବାଟରେ ଦେବା ଝାଲେଇ

ବିଲ୍‌ବି—ବି. ବଂ. ଝାଲର, ବି. ଝାଲର ଦେବା

ବିଲ୍‌ଉ—ବି. ଝୁଲୁଇବା, ହଲିବା

ବିଲ୍‌ଉଠ୍‌ଠ୍‌ ବିଲ୍‌ଠ୍‌ଠ୍‌—ବି. ଦୋଳ

ବିଲ୍‌ବିଲ୍—ବି. ଡିଲିଡିଲି, ହୁଗୁଳା

ବିଲ୍—ବ. ଖିଆଲ

ବିଲ୍‌ବୁଲ୍—ବି. ବଂ. ସକ୍ତବତ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବି. ଶୁଣି ତେପାତେପି ହେବା

ବିଲ୍‌କାଉ—ବି. ଡୁଲାଇବା, ଅକୃଷ୍ଣ ହେବା, ଝୁଲିବା

ବିଲ୍‌କାଉ—ବି. ବିଲିଡ଼ିବା, ବିଦ୍ରୋହ କରିବା

ବିଲ୍‌ସୁସ୍—ବି. ବଂ. ମିଛରେ ବାହାନା କରୁଥିବା, ବନା
ମତଲବରେ କହୁବା

ବିଲ୍—ବଂ. ମିଛ, ମିଥ୍ୟା, ବି. ଝୋଟ

ବିଲ୍‌ଟା—ବଂ. ଅଢ଼ା, ସକୃତ୍

ବିଲ୍‌ବିଲ୍‌ଶ—ଅ. ବିଲ୍‌ବିଲ୍‌ଶ ଶବ୍ଦ

ବିଲ୍‌କା.—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ବିଲ୍‌କ (ବିଲ୍‌କ)—ବଂ. ତମ ଓହଲାଇ

ବିଲ୍‌କ ସେତା—ବି. ଭୁଗ୍

ଝୁଲୁକ—ବ. ଶାମୁକା ଖୋଳ

ଝୁପ୍ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଅଖି ପିଲୁଳାକେ, ଚନ୍ଦ୍ରଶାତ

ଝୁପ୍ତି—ବ. ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି

ଝୁମ୍ପା., ଝୁମ୍ପା.—ବ. ଝୁମ୍ପା

ଝୁମ୍ପାରିୟା—ବ. ନାଚିବାବାଲ୍ଲ, କି. ବଂ. ନାଚିବାରେ ଉଷ୍ମାହ
ପ୍ରକଟ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଝୁରୁ—କି. ଜୋର ଦେଇ ଦବାଇବା, ଗୁପ୍ତିବା

ଝୁରୁଝୁରୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କାନରବାଲା (ଗହଣା)

ଝୁରୁ—ବଂ. ଶୁଖିଲା, କି. ଶୁଖିଯିବା

ଝୁରୁ—ବ. ଛୋଟ ଛୋଟ ଶୁଖିଲା ତାଳ, ଝାଟି

ଝୁରୁଝାଣି—ବ. ବାଡ଼ିଥିବା ଶୁଖିଲା ଚାଠ, କାଠି, ତାଳ

ଝୁଲୁ—ବଂ. ଗହଳ ପହଞ୍ଚୁ, କୁଞ୍ଜ, ଗହଳିଆ ପହତାଳ ସମୂହ,
ଝାଡ଼ି

ଝୁଲା.—ବ. ମାଟିବୁହା ବାଉଁଶ ବା ବେତ ଝୁଲୁ

ଝୁଲୁଇବା—ବ. ଅଳସୁ, କାଳିଆ ଅଳସୁ

ଝୁଲୁଇ—କି. ଝୁଲୁବା, ଝୁଲୁଇବା

ଝୁଲୁଅଳୁ—ବ. ଝୁଲୁଅଳୁ

ଝୁଲୁଆପା—ବ. ଲୁଚିବାବାଲ୍ଲ ବ୍ୟକ୍ତି, କାମ ଭେର

ଝୁଡ଼ି—ବ. ଚେପଟା ପାଣ୍ଡୁଆ, ଝୁଡ଼ି

ଝେଠ ବରା—ବ. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ

ଝେଦରେ—ବଂ. ଛୁଡ଼ା ଫଟା ପିନ୍ଧା, କି. ଛୁଡ଼ା ଫଟା ପିନ୍ଧିବା

ଝି: ଝେଦରେ କାତେ ହେଲୁ ଆକାନାୟ—ଛୁଡ଼ା ଫଟା ପିନ୍ଧିକରି
ଆସିଅଛୁ

ଝେଲେ ଝେଲେ—କି. ବଂ. ଅତି ଦେଖି ତେଲ ଲଗାଇ କରି
ଥବା, ବ. ଲେଲିଆ, ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ—ବଂ. ବାସୁଲତା,

ଅତି ଦେଖି କୁହାଳିଆ

ଝେଲମ୍ ଗାଡ଼ା—ବ. ଝେଲମ ନଦୀ

ଞ

ଞା—କି. ସାମାନ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା

ଞା—ଞା—ବ. କାଳିଆ, ଅରକଳା, ଘନକଳା

ଞାଞ୍ଜୁ—କି. ବଂ. ହେଁ, ହଁ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଗୁରୁ ପୁରୁ ହେବା

ଞାଗାମ୍ ଞୁରୁମ୍—କି. ବଂ. ଅନ୍ଧାରରେଲେ

ଞାଗାଲ୍ ଞିଟେ—ବଂ. ଅତିଶୟ ଅପରିଷ୍କାର, ଗନ୍ଧିଆ

ଞାଗାଲ୍ ଞୁରୁ—ବଂ. ଅତିଶୟ ଅନ୍ଧାର, ବହୁତ କଳା ଅନ୍ଧାର

ଞାଗାଲ୍ ଞାଗାଲ୍—ବ. ଅତିଶୟ ମଇଳା ମଇଳି, ଅତିଶୟ
ଅପରିଷ୍କାରିଆ

ଞାଗୟା—ବଂ. କୋଇଲି କଳା ସମ କଳା

ଞାଞ୍ଜାମ୍—କି. ଖୋଳିବା

ଞାଟା—କି. ଲଗିବା

ଞାତା—ବ. ଦେବର ବୋହୂ, ଜା

ଞାତେୟା—ବ. ବଡ଼ ବୋହୂ ଉତ୍ତର ସାନ ବୋହୂର ମଙ୍ଗଳ—ଜା
କି. ଜା କରିବା

ଞାଦାର୍ ଞାଦାର୍—କି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ

ଞାପାମ୍—କି. ପରସ୍ପର ଭେଟ ହେବା, ଭେଟାଭେଟି ହେବା,
ଏକମତ ହେବା

ଞାମ୍—କି. ପାଇବା, ଖୋଳି ପାଇବା

ଞାମ୍ ଚେଦ୍—କି. ବୁଦ୍ଧି ପାଇବା, ଅନ୍ୟଠାରୁ ବୁଦ୍ଧି, ଉପାୟ
ଖୋଳି ପାଇବା

ଞାମ୍ ଞାମତେ—କି. ବଂ. ଖୋଳି ଖୋଳି

ଞାମ୍ବା—ଞୁମ୍ବା.—କି. ବଂ. ଗୋଧୂଳି ବେଳ, ମୁହଁ
ସଞ୍ଜବେଳ

ଞାବ୍—ଞାବ୍—କି. ବଂ. ଚିତ୍ତୁ ଚିତ୍ତୁ (କାନ୍ଦିବା, ଡାକିବା)

ଞାବ୍—ଞୁରୁ—ବଂ. (ସାନ ପିଲର) କୁରୁ କୁରୁ କରି
ଅଳି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଞାଲ୍—କି. ବଂ. (ଦୂରର) ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟ

ଞାଲ୍—ଞାଲ୍—କି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅସ୍ପଷ୍ଟ (ଦେଖାଯିବା)

ଞାଣାଦା—ବଂ. କଳା ଭୁଷୁଣା

ଞାଣାମ୍ ଞୁଣାମ୍—କି. ବଂ. ମାଛ ଅନ୍ଧାର, ମୁହଁଫୁଟି ଅନ୍ଧାର

ଞାହୁଁ—କି. ଚନ୍ଦ୍ରୀର ସ୍ଵରରେ ଡାକିବା କରିବା

ଞାହୁଁ, ଞାହୁଁ—କି. ବଂ. ମଧୁର ସ୍ଵରରେ (ଗୀତ, ବଂଶୀ)
ଗାଇବା, ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜ୍ଞାତ୍—କି. ଶୁଣିଦେବା, ବୁଝିଦେବା
 ଜିର୍—କି. ପଳାଇବା, ପଳାୟନ କରିବା
 ଜିଜ୍ଞାସୁ—କି. ବଞ୍ଚି. ପଳାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ପଳାଇ ଥିବା
 ଜିଟେ—ବଞ୍ଚି. ମଳିଗୁ, ଅପରିଷ୍କାର, କି. ମଳିଗୁ ହେବା, ମଳିକା
 କରିବା

ଜିନ୍ଦା—ବ. ରାତି, କି. ରାତିହେବା
 ଜିନାଲଜିନା—ପ୍ରଥମ ପ୍ରହର ରାତି, ତାଲଜିନା—ମଧ୍ୟରାତି,
 ସିନରଜିନା—ଶେଷ ପ୍ରହର ରାତି, (କୁକୁଡ଼ା ତାଳ ରାତି)
 ଜିନ୍ଦୁ—ବ. ଉଇ, କି. ଉଇ ଧରିବା
 (ରୁଦ୍ଧ) ଜିର୍କାବଜହ—ବ. ଜହ୍ନ ପଳାଇବାବେଳେ,

(ଅମାବାସ୍ୟା ପୂର୍ବ ଦୁଇଦିନ)

ଜିର୍ କଂ, ଜିର୍ ଫଳାଅ—କି. ବନା କହୁ ପଳାଇବା,
 ଲୁଚି ପଳାଇବା

ଜିର୍ବା ଗି—କି. ଗୁଡ଼ି ପଳାଇବା
 ଜିର୍ବଲଅ. ଜିର୍ବଲନ—କି. ଆପେ ପଳାଇଥାଏ ଥିବା-ସ୍ତ୍ରୀ
 ରକ୍ଷିତା

ଜିର୍ସେଙ୍ଗେ—କି. ଦୌଡ଼ ଦୌଡ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାଲିଆ ହେବା
 ଜିର୍ ସମ୍ବର୍—କି. ଦୌଡ଼ ଦୌଡ଼ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଯିବା
 ଜିର୍ହେପେରୁ—କି. ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
 ଜୁଇ ଦା—ବ. ପିଇବା ପାଣି
 ଜୁ—କି. ପିଇବା

ଜୁଜୁ—କି. ବଞ୍ଚି. ପିଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉଃ ଦା—ଏ ଜୁଜୁ କାନା—ସେ ପାଣି ପିଇଅଛି
 ଜୁଦା.ଉ—ବ. ଅନ୍ଧକାର

ଜୁଡା.ଉଅ—କି. ଅନ୍ଧକାର ହେବା

ଜୁର୍—ବଞ୍ଚି. ଅନ୍ଧାର

ଜୁର୍ଅ—କି. ଅନ୍ଧାର ହେବା

ଜୁର୍ଣ୍ଣ ଦାରେ—ବ. ସୁନାଶ ଗଛ

ଜୁରୁମ୍—ବ. ନାମ

ଜୁରୁମ୍ଅ—କି. ବଞ୍ଚି. ନାମ କମାଇବା

ଜୁରୁମ୍ଆନ୍—ବଞ୍ଚି. ନାମଜାବା, ନାମକର, ପ୍ରସିଦ୍ଧ

ଜୁରୁମ୍ତେ—କି. ବଞ୍ଚି. ନାମରେ, ନାମଧାରୀ

ଜୁରୁମ୍—ବଞ୍ଚି. ପିଇବା ଉପଯୋଗୀ

ଜୁରୁମ୍—କି. ପରସ୍ପର ନାମ ଧରି ତକା ତକି ହେବା

ଜୁମ୍—କି. ନାମକରଣ କରିବା, ନାମ କହିବା

ଜୁମ୍ବା. —ବ. ଅନ୍ଧାର

ଜୁମ୍ବା —ଅଃ—କି. ଅନ୍ଧାର ହେବା

ଜୁର୍—କି. ପଡ଼ିବା

ଜୁର୍ —କି. ବଞ୍ଚି. ପଡ଼ିବାର ଉପକ୍ରମ/ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜୁରୁଆ —ବଞ୍ଚି. —ପଡ଼ିଥିବା

ଜୁରୁଜୁ, ଜୁରୁଜୁ—କି. ବ. ପାଇବାର ଆଶା ରଖି ଜିଗର
 କରି କୁଁସ୍, କୁଁସ୍ କରି କାନ୍ଦିବା, ଉଃ ଲେଟ୍‌କା ଟା ଜମ୍
 ଲାଗିବ୍ ଏ ଜୁରୁଜୁ, ଜୁରୁଜୁଅ—କାନା—ପିଲଟି ଖାଇବାକୁ
 ଆଶାରଖି କୁଁସ୍ କୁଁସ୍ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଛି

ଜୁଲ୍‌ହାଦ୍, ଜୁଲ୍‌ହାଦ୍—ବ. କଳା ଚନ୍ଦ୍ର, କଳାଦାଗ

ଜୁହ୍ମ—କି. ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା, ଅନ୍ଧାର ଆସିବା, ବ. ସନ୍ଧ୍ୟା

ଜୁହ୍ମ, ଜୁହ୍ମ—କି. ବଞ୍ଚି. ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା, ସଞ୍ଜ ସଞ୍ଜ

ଜୁଣା —ବ. ହୁଦ୍‌କ, ହୁଦ୍‌କା, କି. ହୁଦ୍‌କ ହେବା,

ହୁଦ୍‌କା ହେବା

ଜୁରୁଲୁ—କି. ପିଇକରି ମାତାଲ ହେବା

ଜୁରୁଲ୍—ବ. ମାତାଲ

ଜୁରୁଲ୍ଲା—କି. ଉନ୍ମୁଦ୍‌ ହେବା, ମାତାଲ ହେବା ଭବ ପ୍ରକାଶ
 କରିବା

ଜୁଲ୍‌ସେରୁ—କି. ପିଇକରି ତାଳା ହେବା, ପିଇକରି ତେଜିଆଇ
 ହେବା

ଜୁଲ୍‌ଲ—କି. ପିଇକରି ପେଟ ଭରିବା

ଜୁେ—କି. ଚକ୍ରାର ଶବ୍ଦ, କାନ୍ଦିବା ଶବ୍ଦ

ଜୁେଜୁ—କି. ବଞ୍ଚି. ଚକ୍ରାର କରି କାନ୍ଦିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜୁେଗେର୍—ବ. ଗାଡ଼ି ନାଲି, ଟହ ଟହ ଲାଲ

ଜୁେଜୁଲ୍—ବଞ୍ଚି. ଦେଖିବାବାଲ (ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖିବାକୁ
 'ଜୁେଜୁଲ୍' କହନ୍ତି)

ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ — ଫି. ଦେଖା ପଡ଼ିବା

ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ ତାଣ୍ଡି, ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ ଟାଣ୍ଡି — ବ. ଦେଖିବାର ପଡ଼ିଆ

ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ୍ ଦାଲେ — ବ. ଦେଖିବାର ଶକ୍ତି/କ୍ଷମତା

ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ୍ ଲୁଲ୍ — ବ. ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବା ବାଲ, ଦେଖିବା ବାଲ

ଞ୍ଜେଞ୍ଜେଲ୍ ଥା — ବ. ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଦେଖାଯାଏ,

(ଆଖି, ଚକ୍ଷୁମା ଆଦି)

ଞ୍ଜେଲ୍ — ଫି. (ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ହାତ ଦ୍ଵାରା) ମାଗିଦେବା, ହାଣ୍ଡିଦେବା,
ପାଇଁ ମାଗିଦେବା

ଞ୍ଜେପେଲ୍ — ଫି. ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟମର ହେବା, ଲଢ଼ାଇବି
ହେବା, ମଧ୍ୟ ବାଣ ମଧ୍ୟମର ହେବା

ଞ୍ଜେପେଲ୍ — ଫି. ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ, ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖା ଦେଖି ହେବା

ଞ୍ଜେଲ୍ — ଫି. ଦେଖିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ଥା — ବ. ଦେଖା, ଦେଖିଥିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ସାହାଣ୍ଡି — ଫି. ଦେଖି ସହୁଣ୍ଡିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ହାପି — ଫି. ଦେଖି ଚୁପ୍ ରହିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ହାମ୍ପା — ଫି. ଦେଖା ପରିଚୟ

ଞ୍ଜେଲ୍ ହେରେଲ୍(ଡ଼) — ବ. ସାକ୍ଷାତ ଅନୁଭବ, ଦେଖା
ଦେଖିରେ ପରିଚିତ, ଫି. ଅନୁଭବ ଆସିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ହେଲ୍ — ଫି. ବାଟ ଚାହିଁବା, ବନ୍ଧୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା

ଞ୍ଜେଲ୍ ହାସ୍ — ଫି. ଦେଖାରେ ବଢ଼ିବା

ଉ: ନୁଲଦ ଲଞ୍ଜ୍ ଞ୍ଜେଲ୍ ହାସ୍ ଲେଟକାକଲା — ଇଏ ମୋ ଆଖି
ଆଗରେ ବଢ଼ିଥିବା ଯୁବକ

ଞ୍ଜେଲ୍ ଞ୍ଜେଲ୍ ତେ — ଫି. ବ. ଦେଖୁ ଦେଖୁ

ଞ୍ଜେଲେ — ବ. ବାଦୁଆ ମହୁମାଡ଼

ଞ୍ଜେଲେସା — ବ. ମହୁ

ଞ୍ଜିର୍ — ବ. କୈଶୋର ପ୍ରାପ୍ତ

ଉ: କାଆ ହପର୍ ଏ ଞ୍ଜିର୍ ଏନା — ମହୁଷି ଶିଳାଟା କୈଶୋର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି

ଞ୍ଜିର୍ ହୁର୍ — ଫି. ଗର୍ଜନ କରିବା, ଉ: ଯେତା. ଏ ଞ୍ଜିର୍ ହୁର୍
ଏଦା — କୁକୁରଟା ଗର୍ଜନ କରୁଛି

ଞ୍ଜିର୍ ହିର୍ — ଫି. ଟିକିଏ ହୁଇଁବାର ଯିବା

ଟ

ଟଅର୍ — ଫି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଫୁଟାଇବା

ଟଅର୍ — ବ. ପତଳା ଓ ଲମ୍ବା, ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ିଆ

ଟଆ — ଫି. ଖଣ୍ଡିଆ ହେବା

ଟକଅ — ବ. ଖଟା

ଟକଆ — ଫି. ଖଟାଲଗେ

ଟକ୍ଟକଅ — ଫି. ବ. ଉପର ଉଠା, ଠିଆ ହୋଇଥିବା

(ଖଟ, ଟେବୁଲର ଅବସ୍ଥା)

ଟକଲ୍ — ହର — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗ୍ରେଟ୍ ଧରଣର କଞ୍ଚିମ

ଟକର୍ ଟକର୍ — ଫି. ବ. ବଳଦ ବେଳର ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା

‘କାଠ ଘଣ୍ଟିର’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିସ୍ଥା, ସାନ ପିଲାକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ
ଏଣେ ତେଣେ ନେଇଯିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଟକା — ବ. ମାଟି କଢ଼େଇ

ଟକାଠ୍ — ଫି. ବାଧା ଦେବା, ତୋଡ଼ାବନ୍ଦ ଦେବା, ମୁହଁ ମୁହଁ
କହିବା

ଟକର୍ — ଫି. ଠୁକର ବାଜିବା

ଟକର୍ ଟକର୍ — ଫି. ପିଲା ସହୃଦ ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲିବା

ଟକେ — ବ. ଆଖିର ଆଲୁଅ, ଫି. ଆଲୁଅ ବାହାରିବା

ଟକ୍ — ବ. କାଠ ଘଣ୍ଟି

ଟଟା — ଫି. ଘାଉଲ ଜନ୍ମକୁ ଦୁହେଁ ବନ୍ଧ ବଜାଇବା
ବ. ଟଟା ଗୁଲି, ଟଟା ବନ୍ଧୁକ

ଟଟା ଫାଲ(ଡ଼) — ବ. ଶିକାର ଜନ୍ମର ଏକ ଫଳିଆ ଅଂଶ

(ଯେଉଁ ଲୋକ ଘାଉଲ ଜନ୍ମକୁ ଦୁଃଖୀ ଥର ବନ୍ଧ ବଜାଏ —

ସେ ବାବଦ ଅଂଶ (ଭାଗ)ର ଭାଗିଦାର ହୋଇଥାଏ)

ଟଟସା — ବ. ବାଆଁର କଥା କହିବା, ଚଡ଼ା କଥା କହିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଟଟ — ବ. ବଣ ବିଲେଇ

ଟଠା — ବ. ଶେଷ, ସ୍ଥଳ, ଅସ୍ଥଳ

ଟଡା — ବ. ଲଙ୍ଗଲର ଫାଲ ଲାଗିବା ପାଖ କାଠ (ଆମଣି)

ଟଡର — ବ. ପୁରୁଷଙ୍କ କଞ୍ଚିଟିରେ ପିଛକାର ବଳା

ଟଣ୍ଡା — ବ. ତେଣ୍ଡା

ଟଣ୍ଡୁଡ଼ୁଦ୍ — ବ. ଝରଣା, ଚୁଆ

ଟଣାଂ, ଟମଡ଼ାଂ—ବି. ପାହାଡ଼ ଉପର ଗଡ଼ାଣିଆ ଶୁଖିଲ ଭୂଇଁ
 ଟନା—କି. ଗ୍ରେଟିଆ ଗ୍ରେଟିଆ ଶ୍ରେଣୀ
 ଟନାଟୁକୁଡ଼ା—କି. ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ଶ୍ରେଣୀ, ଟୁକୁରା କରବା
 ଟନ୍‌ଟନ୍‌—କି. ବିଂ. ବ୍ୟାଥାର ଉପ୍ରାନ୍ତ, ଟଟେଣ ଗୁର
 ପ୍ରକାଶକ ପଦ, ଉଃ ଉକ୍ତ ବିଲିଆକାନ୍‌ଆ ଟନ୍‌ଟନ୍‌ ହାସ୍ତକାନ୍‌-
 ବଥ ପଡ଼ି ଯାଇଛି ଟଟେଣ ବ୍ୟାଥା ହେଉଛି
 ଟପ୍—ବି. ଡାକ୍ତରୀ, ଡାକିବା ଜିନିଷ, ଠିପି
 ଟପା—ବି. ତେଲପେଡ଼ା ଦଉଡ଼ି ଡିଆରି ଖୋଲ
 ଟପାରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜାଲ ଯାହାକୁ ଜାକ ଦେଇ ମାଛ
 ଧରନ୍ତି, ପଡ଼ୁଛନ୍ତି, ଡାକ୍ତରୀ
 ଟପରୁ—ବିଂ. କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗ୍ରେଟିଆ ବିଲ, କେଦାର
 ଟବ୍—ବି. (ଇଂ) ଟବ୍ (tub)
 ଟବ୍‌ ଡାରେ—ବି. ଟବ୍ ଗଛ
 ଟମ୍ ଟମ୍‌ବାଡ଼ି—କି. ଲଦାଲଦ, ଭଉଁ କରବା, ଉଛୁଳା ଉଛୁଳି,
 ସୁରାକବା
 ଟମ୍‌ବାଡ଼ି—କି. (ତେଲ ଜଳ) ଜମିବା, ଜମିଯିବା, ପୂର୍ଣ୍ଣହେବା
 ଟରଙ୍ଗ—ବି. ଟ୍ରଙ୍କ, ବାକ୍ସ
 ଟରଲି—ବି. (ଇଂ) ଟ୍ରଲି (trolley)
 ଟସୁହା—ବି. ବୋକା, ଓଲୁ
 ଟସ୍‌ ଟସ୍‌—ବିଂ. ଲମ୍ବା ଓ ସିଧା (ଠିଆ ହୋଇ ରହିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)
 ଟସ୍‌ ଟେଣେ—ବି. ମାଲକଣ୍ଡ ପକ୍ଷୀ
 ଟରେୟା—ବିଂ. ଶାଣ ଓ ଦୁର୍ଗଳ
 ଟଲମଲ—କି. ବିଂ. ଟଲମଲ ହେଉଥିବା
 ଟଲମଲଅ—ବିଂ. ଅସୁସ୍ଥତା, ଦେହ ଭଲ ନ ଲାଗିବା
 ଟଲାଡ଼ି—କି. ଟାଲିବା
 ଟଲଡ଼ି—କି. ସମୟ ସ୍ଥଗିତବା (to postpone)
 ଟଲ—ବି. ଯାହା, ବସ୍ତି, ପକ୍ଷୀଗ୍ରାମ
 ଟଲପାଳା—ବି. ପାଖ ପଡ଼ିଣା, ପକ୍ଷୀଗ୍ରାମ
 ଟପକ—ବିଂ. ଚକଣ, ପରିଷ୍କାର, ସୁନ୍ଦର
 ଟପକରୁ—ବିଂ. ଅତି ସୁନ୍ଦର, ଅତି ଭଲ, ଅତି ଉତ୍ତମ

ଟପକା—କି. ବିଂ. ଉଜୁର
 ଟପେୟା—ବିଂ. ଅଦରକାଶ, ପପସା, ଉତ୍ତର
 ଟପ୍‌ଟପ୍‌—କି. ବିଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, ହାଉଲେ ହାଉଲେ
 ଟ—କି. ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବାଜିବା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା
 ଟାଲଟ—କି. ମନକୁଳ କରବା, ଦୃଢ଼ କରବା
 ଟାଲପ—କି. ଗ୍ରାମ ଅନ୍ତରରେ ଗ୍ରାମିଣୀ, ଟାଲପ କରବା
 ଟାଲପିଷ୍ଟ—ବି. ଟାଲପିଷ୍ଟ, ଯେ ଟାଲପ କରେ
 ଟାଲଲ—ବି. ଟାଲଲ, ଡେପର
 ଟାଲମ—ବି. ସମୟ, କି. ସମୟ ହେବା
 ଟାଉଟର—ବି. ଟାଉଟର, ମଧୁସ୍ଥି
 ଟାକ୍‌ଟାକ୍‌—କି. ଠକ ଠକ (ଶବ୍ଦ କରି), ବିଂ. ଉତ୍ସୁକ
 ଟାକା—ବି. ଟଙ୍କା
 ଟାକାମାଲ—ବି. ଟଙ୍କାର ହାର
 ଟାକୁଆ—ବି. ଟାକୁଆ, ଟାକୁଆ, ଟାକୁ
 ଉଃ ଆମ୍ଭ ଟାକୁ, ଭଲ ଟାକୁଆ
 ଟାଙ୍ଗାରୁ—କି. ଓହ୍ଲାଇ ନେବା
 ଟାଙ୍ଗି—ବି. ଉଠାଇ ନେଇଯିବା ଟାଙ୍ଗି
 ଟାକା ସିରୁପା—ବି. ଟଙ୍କ, ଲୁଗା ଆଦିର ସୁରକ୍ଷାର
 ଟାଙ୍ଗା—ବି. କୁରୁଡ଼ି
 ଟାଙ୍ଗାଡ଼ି—କି. ଟାଙ୍ଗିବା
 ଟାଙ୍ଗା—ବି. ଟାଙ୍ଗା (borax)
 ଟାଂଟୁ—କି. ବିଂ. ସଂକ୍ଷେପରେ, ଟାଣିଟୁଣି ଚଳିବା
 ଟାଂଟାଂ—ବିଂ. ପୁର ଖୋଲ, ପୁରଖାଲି
 ଉଃ ଟାଂଟାଂ ଟାଣି—ପୁର ଖୋଲ ପଡ଼ିଆ
 ଟାଂଟାଂ ଅଳା—ବିଂ. ପୁର ଖାଲି ଘର
 ଟାଂଟାଳାଂ—ବିଂ. (ନିକଟରେ କିଛି ନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ)
 ଅତି ଉଚ୍ଚ (ସ୍ଥାନ) ଟାଙ୍ଗା, ଉଃ ଟାଟାଳାଂ ବୁରୁ—ଅତି ଉଚ୍ଚ
 ଟାଙ୍ଗା ପାହାଡ଼, (୧) ଟାଟାଳାଂ ରହୁଲ୍ ଦାରେ—ଅତି ଉଚ୍ଚ
 ଟାଙ୍ଗା ଗଛ
 ଟାଟକ୍, ଟାଟକା—ଅ. ହଠାତ୍, ଉଃ ଟାଟକାୟ୍ ସେତେବେଳେ ଏକା-
 ହଠାତ୍ ପହଞ୍ଚି ଗଲା

ଟାଟ୍ଟା ଭଲ୍ଲ—କି. ଅସୁନକ ଭରିବା

ଟାଟ୍ଟା—କି. ଗୋଟିଏ ପଟରେ ତିଆରି ରୁଟା ବା ଫୁଲ୍‌ଗା

ଟା.ଟି—କି. ଚାଟି

ଟାଟିଆ—କି. ତାଟିଆ

ଟାଟେ—କି. ଲଢ଼ ଚୁମ୍ବା, କି. ଛେଟ ପିଲକୁ ବାଖରେ

ଲଟକାଇବା

ଟାଟାଓ—କି. ଅଧିକ ଶୁଖିଯିବା

ଟାଡ଼—କି. ବାଲୁ (ଗହଣା)

ଟାଡା—କି. ତଡ଼ା, ଅଚଣ୍ଡା କାଠ

ଟାଡେ—କି. ତଡ଼ାରେ ତାଡ଼ି ଉଠାଇବା

ଟାଣା—କି. ଘଣ୍ଟା

ଟାଣା—କି. ଗୋଡ଼ ଯୋଡ଼କୁ ଫେରକେଟା କରିବା

ଟାଣିମେରା—କି. ବାଡ଼ି ଅଥଳା

ଟାଣି—କି. ପଦାକୁ ପାଇଖାନା ପାଇଁ ଯିବା

ଟାଣି—କି. ପଡ଼ିଆ (ପଡ଼ିଆ)

ଟାନ୍—କି. ପରିସ୍ରା ପୋଡ଼ା ସେର, ଅଭାବ ସମୟ

ଟାନାଓ—କି. ଟାଣିବା, କି. ବଂ. ଟାଣି ଲମ୍ବ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାନ୍(ଣି)—କି. ଟାଣି, (ଲୁଗା ବୁଣାବେଳେ ଲମ୍ବ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଟାପା—କି. ବଳଦ ଗାଈର ଉପର ଘୋଡ଼ଣୀ ବା ଛତା, ଘୁନ

ଟାପଲେ—କି. କୁରୁପ

ଟାମ୍ ଟାମ୍ ଗାଡ଼ି—ଟମ ଟମ ଗାଡ଼ି

ଟାୟମବା—କି. ମୂର୍ଖ

ଟାୟାଲଟାୟାଲ—କି. ବଂ. ଜିରବଞ୍ଚିନ୍ନ ପବନ ବହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅପଥରେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି/ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାଲମାଲ—କି. ଟଳଟଳ ଲାଗିବା, ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା

ଟାଲମାଲ—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇ ଟଳମଳ ଲାଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାପଟିପ—କି. ଅନିୟମିତ ଫଳ ପଡ଼ିବା

ଟାପା—କି. ଅଟା, ବ୍ୟଙ୍ଗ, ପରିହାସ, କି. ଅଟା କରିବା,

ବ୍ୟଙ୍ଗ କରିବା, ପରିହାସ କରିବା

ଟାପା—କି. ହାଣ୍ଡିରେ ପିଟାଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧପାଖ ଜଳପି
ପିଟିଯିବା ଆଉ ଅଧ ପାଖ ଜଳପି ନ ପିଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ 'ଟାପା' କହନ୍ତି

ଟାପା—କି. ବଂ. ଟପା ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାପା ଟାପା—କି. ବଂ. ଓହଲାଇ ଓହଲାଇ ନେଇ ଯିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉ: ଲୁଗା ଟାପା ଟାପା ଇତ୍ୟାଦି କୋଆସ—ଲୁଗା
ଓହଲାଇ ଓହଲାଇ ନେଇଗଲା

ଟାପା—କି. ଟାପା, ଦ୍ରାପ, ଖୁର, କି. ବଂ. ଖୁରରେ ବୁଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାବାହୁ—କି. ବ. ପାଣିରେ ପଶି ଡୁବା ଡୁବ କରିବା

ଟାମା—କି. ଡାମା, ଖେଳ, କି. ଡାମା କରିବା, ଖେଳ
ଦେଖାଇବା

ଟାମା—କି. ଧାମଣା, ନାଗର (ବଡ଼ ଟମକ)

ଟାମା ଟାମା—କି. ବଂ. ଏଣୁ ତେଣୁ ଓହଲିଯିବା ଗୁଡ଼ା

ଟାମାକ୍ଷା—କି. ଧାମଣା ବଳାଇବା କାଠ

ଟାମାକ୍ଷା—କି. ବଚଳତ ହେବା

ଟାମା ଟାମା—କି. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥା, ହଲସ୍‌ସ୍‌ହଲସ୍‌,
କି. ବଂ. ଭରବଣିଆ ହୋଇ (ନେବା, ଯିବା)

ଟାମା ଟୁମ୍, ଟାମା ଟୁମ୍—କି. ବଂ. ସାଥୀସ୍ଥାନ, ଏକଲ,
ଏକୁଟିଆ, ଉ: ଟାମା ଟୁମ୍ ଏ ସେକେନା—ସେ ଏକୁଟିଆ
ସାଥୀସ୍ଥାନ ହୋଇ ବୁଲିଗଲା

ଟାମା ଟୁମ୍—କି. ବଂ. ବଚଳତ ହୋଇ ଏକୁଟିଆ ବୁଲି
କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାମା ଟୁମ୍—କି. ବଂ. ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥାନ ସ୍ଥଳେ, ବୋକାମା
ସହକାରେ ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାମା ଟୁମ୍—କି. ବଂ. (ପତଳା କନା ପୁରା) ଉଡ଼ିବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାବୁହା—କି. ଅଟକାଇବା

ଟାବୁହା—କି. ସମ୍ଭାଳିବା

ଟାବୁହା—କି. ବଂ. ସମ୍ଭାଳି ହେବା

ଟାଣ୍ଡର୍ ହୁରୁନ୍—ବିଂ. ବଡ଼ ସାନ କ୍ଷମାନ୍ୱୟରେ

ଟାଲ୍—ବି. ଟାଲ୍ ଏକ କଞ୍ଚିଆ ହେବା

ଟାଲ—ବି. ଏକ କଞ୍ଚିଆ ହେବା

ଟାଲ୍‌—ବି. ସମୟ ଟାଳିବା, ସମୟ ଘୁଆଇବା

ଟାଉର—ବି. ଟାଉର, (tower)

ଟାପାଉ—ବି. କାଦୁଅ ମାଟିରେ ଲେପିବା

ଟାପୁର—ବି. ବିଂ. ଲେଖିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟାପୁର—ବିଂ. ନରମା, ନରମା ଡାଲ

ଟାପୁରା—ବି. ବିଂ. ନରମା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଅନା କାନ୍ଦୁ ଟାପୁରା ଅବାନା—ସେ କାଠଟି ନରମା ହୋଇ ଯାଇଛି, (୨) ଟାପୁର ଡା.ରୁରେ ଆଲମ୍ ଲେବେବୁ

ଅ—ଅ—ନରମା ଡାଲରେ ଗୋଡ଼ ରଖ ନାହିଁ

ଟା—ବି. ବିଂ. ଟାକର ମାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟିଉସନ୍—ବିଂ. ଟିଉସନ୍

ଟିକ୍‌ଟାକ୍—ବି. ବିଂ. ଘଡ଼ର ସେକେଣ୍ଡ ଦିଶାର ଠିକ ଠାକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟିକଲ୍—ବି. ଟିକଲ୍

ଟିକା—ବି. ଟିକା

ଟିକାଃ—ବି. ଟିକା ନେବା

ଟିକା.ଉ—ବି. ଡିଡ଼ିବା, ଦମ୍ଭ ଧରିବା

ଟିକଟ୍—ବି. ଟିକଟ୍

ଟିକସ୍—ବି. ଟିକସ, କର

ଟିକ୍‌ରୁ—ବି. ପଡ଼ିଆ, ଖୋଲୁଛାନ

ଉ: ଟାଣ୍ଡି ଟିକ୍‌ରୁ—ଖୋଲ ପଡ଼ିଆ

ଟିକାର ଟିକ୍‌ରୁ—ବି. ବିଂ. ଝୁଲୁ ଝୁଲୁ, ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ,

ଉ: ଟିକାର ଟିକ୍‌ରୁ କାତେ ଗ—ଇଦିକେଆୟୁ—ଝୁଲଇ ଝୁଲଇ ଭାବ କରି ନେଇଗଲା

ଟିଗା.ଟାଗେ—ବି. ବିଂ. ଲମ୍ବ ପାହୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଟିଡ଼ା.ଟାଗେ ଡାଲମ୍ ଲଦି କେଆୟୁ—ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ ପାହୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଚାଲିଗଲା

ଟିଂଗୁରୁ—ବି. ଗଛ ଡାଲକୁ ଛୁଟିଦେବା, (କାଟି କମାଇ ଦେବା)

ଟିଂଗୁରୁ—ବି. ବିଂ. ଛଣିକ, ଅଲୁଛଣ

ଟିନ୍—ବି. ସେକେଣ୍ଡଟିଏ ହେବା, ଖଣ୍ଡିଏ

ଉ: ମିଡ୍ ଟିନ୍ ପବେ ଏମାଲ୍‌ମେ—ମୋତେ ଏକ ଖଣ୍ଡ ବହୁ ଦିଅ

ଟିନ୍‌ଟାନ୍—ବି. ବିଂ ଏକ ନଗଦ ପରେ ଆଉ ଏକ ଆସିବା

ଟିନ୍‌ଟାନ୍ ଚେବେ—ବି. ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍ ଚଢ଼େଇ, ଗୋବର ଚଢ଼େଇ

ଟିନ୍ ଟିନ୍—ବି. ବିଂ. ଉଷ୍ମ ଉଷ୍ମ

ଉ: ସେନ—ଏ ଟିନ୍‌ଟିନ୍ ଅ—କାନା—ଘିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି, ବି. ଉଷ୍ମ ହେବା

ଟିଙ୍ଗୁ ଟିଙ୍ଗୁ—ବି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଉ ଟିଙ୍ଗୁ ଟିଙ୍ଗୁ ଏ ଅଡକ ଏନା—ସେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଲା

ଟିଟିହୁସିରୁବାହ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଫୁଲ

ଟିଟ୍‌କ—ବିଂ. ଶକ୍ତ, କଠିନ, ବି. ଶକ୍ତହେବା, କଠିନ ହେବା

ଟିଟ୍‌ସା.ଉ—ବି. ବିଂ. ଲମ୍ବ ହୋଇ କଠିନ ବା ଟାଣ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟିଡା.ଃ—ବି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଟିପରେ ଉଠାଇବା ବା ଲଗାଇବା

ଟିଣି—ବି. ଟିଣ

ଟିଣିଉ—ବି. ମିନିଟ୍, ବି. ମିନିଟେ ହେବା

ଟିନ୍—ବି. ଟିନ୍, ଟିଣ

ଟିପ୍—ବି. ଟିପ, ବି. ଟିପ ଦେବା

ଟିପା.ଉ—ବି. ଟିପି ରଖିବା, ଲେଖି ରଖିବା

ଟିପା.ଖାତା—ବି. ଟିପାଖାତା

ଟିପ୍‌ଟାପ୍—ବି. ବିଂ. ଏକ ପରେ ଏକ (ପଡ଼ିବା, ଆସିବା, ଯିବା)

ଉ: ମାର୍କମ୍ ବାହା ଟିପ୍‌ଟାପ୍ ଟୁରୁଆ—ମହଲ ଫୁଲ ଏକ ପରେ ଏକ ପଡ଼େ

ଟିପ—ଟିପା—ବି. ବିଂ. ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା ପାଣି ପଡ଼ିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟିପା.ଟାପେ—ବି. ବିଂ. ଚଢ଼େଇ ଚଢ଼େଇ ଚାଲିବାର

ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବି. ପାଦ ଘୋଷାରି ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଚାଲିବା

ଟିପା.ନ୍—ବି. ବିଂ. ମୂଳଜମା, ପୁଣି

ଟିପିକ୍‌ଟାଲ—ଫି. ବଂ. ଖସି ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଫି. ଖସି ପଡ଼ିବା, ଖସି ଯିବା

ଟିପିକ୍, ଟିପିକ୍—ବଂ. ଅଣ୍ଡ଼ିଆଶିଆ ଲୁଗା

ଫି. ବଂ. ଅଣ୍ଡ଼ିଆଶିଆ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଫି. ଅଣ୍ଡ଼ିଆଶିଆ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା (ଯାହାକି ଆଣ୍ଟୁ ଉପରକୁ ରହେ)

ଟିପ୍‌ସ୍‌କା—ବଂ. ଲମ୍ବୋତର, ପେଟ ବାହାରିଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଟିପ୍‌ଟଳ—ଫି. ବଂ. ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା ପାଣି ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଉ: ଲହୁଡ଼ ଲୁଗୁଲିଙ୍ଗନ୍ ଟିପ୍‌ ଟଳ ଡା—ଜର ଇଞ୍ଚ କାନା—
ଭଜା ଲୁଗାରୁ ଠପ୍ ଠପ୍ କରି ପାଣି ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଯାଉଛି
ବଂ. ଠପ୍ ଠପ୍

ଟିପ୍‌ଟାଟ୍‌—ଫି. ବଂ. ଧିରେ ଧିରେ (ବଳ ନ ଥାଇ) ଚାଲିବା
ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିବିକ୍ ଟିବିକ୍—ଫି. ବଂ. ଗାଟ ଚାଲିବାର ପ୍ରତିସ୍ତା, ଅକାରଣ
ଏପାଖ ସେପାଖ ହଲତଲ, ଗାତାଗତ କରିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଉ: ତଳୁଏ ଟିବିକ୍ ଟିବିକ୍ ଆକାନା—ଗାଟ ହଲତଲ
(ଉପର ତଳ) ହେଉଛି । (୨) ଲେଟ୍‌କା ବାୟୁ ହୁଳୁବୁଲୁଆକାନା
ଟିବିକ୍ ଟିବିକ୍ ବାଳାୟୁକାନା—ପିଲଟି ବସିରହୁ ପାରୁନାହିଁ
ଏପାଖ ସେପାଖ ଗତାଗତ କରୁଛି

ଟିମ୍‌ପା.ଟାଡେ—ଫି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଲଡ଼ିଗଡ଼ାଇ ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିମ୍‌ଟିମାଡ଼ି—ଫି. ବଂ. ଉଣ୍ଡାହ ପୂର୍ବକ

ଟିମ୍‌ବା.ଟାମ୍‌ବେ—ଫି. ବଂ. ହାଲିଆ ହୋଇ ବସିଯିବା ପରେ
ଉଠିକରି ଧିରେ ଧିରେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
ଫି. ଧିରେ ଧିରେ ଚାଲିବା

ଟିମ୍‌ବଲ୍ ଟିମ୍‌ବଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଗୋଡ଼ ଧିରେ ଧିରେ
ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିୟାଲ୍—ଫି. ପବନର ଧୀର ଅଥଚ ଅନବରତ (ଗତି)ବୋହୁବା

ଟିୟାଲ୍ ଟାପାଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅନବରତ ପବନ ଗତି ସହ
ପକ୍ଷ କୁଟା ବୋହୁ ନେବାର ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିୟା.ଲ୍ ଟିୟାଲ୍—ଫି. ବଂ. ପବନର ଅନବରତ ଗତିର
ପ୍ରତିସ୍ତା, ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ଜାଳ ଯୋରରେ ବୌଡ଼ି ପଳାଇବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିୟାଟିୟା—ଫି. ବଂ. କଣାଦେଇ ପାଣି ପିତକାଣ୍ଡ ପରି ବାହାରି
ଯିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିରୁ—ବ. ଲଙ୍ଗଲ ମୁଠି

ଟିରୁ ଏନେଲ୍—ବ. ଗୋଟି ତାକୁଳ ଖେଳର ଗୋଟି

ଟିରୁବୁରୁ—ବ. ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ର ନାମ

ଟିରୁମୁଠି—ବ. ଛୋଟ ଧରଣର ବାଜ ପକ୍ଷୀ

ଟିରୁ—ବଂ. ଛୋଟ, ସାନ

ଟିରୁ. ତିଲୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗାଟ

ଟିରୁ(ରୁ) ତେଣେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀର ନାମ
ହଳଦୀ ବସନ୍ତ

ଟିରୋପ୍ ତେଣେ (ଟିରପ)—ବ. ହଳଦୀ ରଙ୍ଗର ଏକ ପକ୍ଷୀର ନାମ

ଟିରୋମ୍ ହା.କୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ମାଛର ନାମ

ଟିରମ୍ ହାସା—ବ. ହଳଦୀ ରଙ୍ଗର ମାଟି

ଟିଲିକ୍ ହାସା—ଧଳା ମାଟି

ଟିଲ୍ ଟିଲ୍—ବଂ. ପୁଣି ହୋଇ ତଳ ତଳ ଅବସ୍ଥା

ଟିଲ୍ ଟିଲ୍‌ଡ଼ି—ଫି. ଟାଣୁଆ ହେବା, ପୂରଣ ହେବା, ତଳ ତଳିବା
ପ୍ରତିସ୍ତା

ଟିଡ଼ାଲ୍ ଟାଡ଼ାଲ୍—ଫି. ବଂ. ଓହ୍ଲି ଦୋହଲି ହେବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଉ: ଉଦି ହଲ୍‌ଡ଼ ଟିଡ଼ାଲ୍ ଟାଡ଼ାଲ୍ ଏ ତାଳାମ୍ ଆକାଦିଆ—ସେ
ଲେକଟିର ପିନ୍ଧା ଲୁଗା ଓହ୍ଲି, ଦୋହଲି ହେଉଛି ଓ ସେ
ଚାଲୁଛି, ବ. ଗରିବ ଅବସ୍ଥା, ଲୁଗା ପଟାର ଅଭାବ

ଟିବିକ୍—ଫି. ବୁଡ଼ିବା ଉଠିବା, ହଲିବା

ଉ: ବା.ସେ ପୁର ଦ ଟିବିକ୍ ଟିବିକ୍ ଅ—କାନା—ବନସି
ପୋହଟା ବୁଡ଼ୁଛି ଉଠୁଛି (ହଲୁଛି)

ଟିବିକ୍ ତେଣେ—ବ. ଖଜୁନ ପକ୍ଷୀ

ଟିପିରୁ—ବଂ. କାନ

ଟିପି.—ବ. ଟିପି, କଳାତଳ

ଟିପିୟା.—ବ. କଳାତଳ

ଟିପ୍‌—ଫି. ଠେପିବା, ଖୁଦ୍ଦା ମାରିବା

ଟିହକା.ଉ—ଫି. ଡରାଇ ଦେବା

ଟିହାଓ—କି. ଉପାଦବା, ଟିହାଦବା

ଟିହାଟାହେଁ—କି. ବଂ. ବିକୃତ ରୂପରେ ଚାଲିବା ପ୍ରକୃତ

କି. (ଅନାଗର ଅସୁବିଧା ହେଉ) ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା
ଟିଆ.ହା-ହା—ଅ. କୁକୁର, ଶିଶୁମଳକୁ ଦୌଡ଼ାଇ ଦେବା ପାଇଁ
କ୍ଳୋର କରିବା ଶବ୍ଦ

ଟିଆ.ରୁ—ବଂ. ଛେଉଣି, ବାପା ମା' ଘନ

ଟିଆ.ରା—କି. ଛେଉଣି ହେବା

ଟିଆ.ରୁ ବାଗୁ—ବଂ. ଛେଉଣି ସଦୃଶ୍ୟ, ଛେଉଣି ସମାନ

ଟିଆରୁ ବା—କି. ଛେଉଣି ସଦୃଶ୍ୟ ହେବା

ଟିଲ—ବ. ଶିଖର, ଗୁଳ ଘରର ଉପରି ଭାଗ

ଟିଲଟିଲ—ବଂ. ଅତି ଉଚ୍ଚ ଚାଲିଆ ହୋଇଥିବା

କି. ବଂ. ପିଧା ସଳଖ ଠିଆ ହେବା ପ୍ରକୃତ,
(ଜିନିଷ, ଘର, ଖୁଣ୍ଟ) ଶୁଣିଲ ଗଛ

ଟିଲଲ—କି. ଉପରକୁ ବନ୍ଧି ଉଠାଇବା, ଉପରକୁ ପାଖି
ଉଠାଇ ଦେବା, ବଂ. ଲମ୍ବ ପତଳା ଲୋକ

ଟିଲଲ.ସା—ବ. ଉପରକୁ ବନ୍ଧିବା ଶବ୍ଦ

ଟିଲଲ—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ) ବଂ. ଲମ୍ବ ଓ ପତଳା (ସ୍ତ୍ରୀ ବା ଗୋ ମହସି)

ଟିଲ ଟିଲ—କି. ବଂ. ଅରଥଶା, ଅରୁଅରଥ

ବଂ. ଅତି ବୁଲିବସ୍ତା

ଟିଲଟିଲ.ଉ—କି. କର୍ମି ବା, ଅଗିବା

ଟିଲ—ବ. ଟୋଙ୍କା

ଟିଲଲ. — ବଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ, କି. ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ
କରିବା, ଟିଲୁଲ କରିବା

ଟିଲୁ. ଟିଲୁରି—ବଂ. ଖଣ୍ଡିଆ ମୁଣ୍ଡିଆ, ଟିଲୁର

କି. ଟିଲୁର କରିବା

ଟିଲୁରି—ବ. ଟୋକଣ, ଛୋଟ ପାତ୍ର

ଟିଲୁଲ—ବ. ସାଣ୍ଡି

ଟିଲୁଲ.ହର—ବ. ବଡ଼ କଳ୍ପିମ

ଟିଲ ଟିଲ—କି. ବଂ. ଟିଲୁଟିଲ

ଟିଲୁଟିଲ—କି. ବଂ. କିଛି କିଛି, ଥୋଡ଼ା ଥୋଡ଼ା

ଟିଲୁଟିଲ—କି. ବଂ. ଏକଟିଆ, ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଡ଼ ପକାଇ
ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାଲିବା ପ୍ରକୃତ

ଟିଲି—ବ. ଛୋଟ ଟୋକେଇ, (ପାହାର ତଳ ଅଂଶଟି
ଗୁଣ୍ଡକୋଣିଆ ଥାଏ)

ଟିଲି ଦିଗିଲ ବାପଲ—ବଂ. ସାମ୍ବାଲ ଜାତିର ଏକ ପ୍ରକାର
କିବାହ ପକ୍ଷୀ ଯେଉଁଥିରେ କି କନ୍ୟାକୁ ଟୋକେଇରେ କିଛି
ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ଲୋକଙ୍କ ସହର ବର ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ ।

(ମଣ୍ଡପରେ ପରେ ସିନ୍ଦୂର ଦାନ ଦିଆଯାଏ)

ଟିଲି.ଉ—କି. ଟିଲି ଦେବା

ଟିଲି ଟିଲି—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ନାକବାଲ

ଟିଲି ଲ—କି. ବଂ. ଉପର ଅଂଶକୁ ଟିଲିବା ପ୍ରକୃତ

ଟିଲି ଅଲି—ବ. ଟିଲି ଘର

ଟିଲୁ.ଟିଲୁ—କି. ବଂ. ଫୁଲ ଉଠିଥିବା ଅବସ୍ଥା

କି. ଫୁଲ ଉଠିବା, ଉଃ ଲଜ୍ଜାୟୁ ଟିଲୁ ଟିଲୁ
କାନା—ଜାର ପେଟ ଫୁଲିଥିବାର ଦିଶୁଛି

ଟିଟା.ଉ—କି. ଶ୍ରୀଶ ହେବା, ଦୁଃଖ ହେବା, ହାସଲରେ ପଡ଼ିବା

ଟିଟି—ବ. ମୁଣ୍ଡିଶର, କି. ମୁଣ୍ଡିଶର ମାରିବା, (ଆଲି, ଗୁଲି,
ମୁଣ୍ଡିଆ ଜିନିଷରେ ମାରିବା)

ଟିଟୁଣ—ବ. ଓଡ଼ିଶା

ଟିଟୁଣ—କି. ଓଡ଼ିଶା ପକାଇବା

ଟିଟା. — ବଂ. ଆଙ୍ଗୁ ଉଆ ଚିହ୍ନ, କି. ଆଙ୍ଗୁ ଲରେ (କଳା,
ଧଳା, ଲାଲ) ଚିହ୍ନ ଦେବା

ଟିଟା—କି. କାଢ଼ି ଉପରେ, ତାର ବା ଦୌଡ଼ି ଉପରେ
ଦୌଡ଼ିବାର ବା ଚାଲିବାର ପ୍ରକୃତକୁ 'ଟିଟା' କହନ୍ତି

ଉଃ କାନ୍ତ ଚେତାନ ଚେ ଚେର ଚେଟେଲ୍ ଏ ଟିଟା ଗୁକାବ୍
ଆର୍ ଆଗରନ୍ କାନାୟ—କାଢ଼ି ଉପରୁ ଓ ତଳକୁ ଝିଟିଝିଟି ଉଠି
ଯାଉଛି ଓ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛି

ଟିଡୁ—ବ. ସାମ୍ବାଲଙ୍କ ଏକ ଗୋସ

ଟିଡୁମାସ—ବ. ଟୁଥ୍‌ବ୍ରସ୍ (tooth brush)

ଟିନଡ଼ି (ତୁନଡ଼ି)—କି. ଧାଗରେ ପାଖି ବୋହୁବା/ଫୁକାରରେ
ପାଖି ବୋହୁବା

ଟିନଡ଼ି ଲଟା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା

ଟିନଡ଼ି—ବ. ବଳଦ ଗାଈର ଅଗ୍ର ଭାଗ

ଟୁନୁଡ଼ (ଟୁନୁଡ଼ା.)—କ୍ରି. କଳଦଳ ଉପାଳବା, ଖେଳବା,
 ବାଡ଼ରେ ଖେଳିବା
 ଟୁନୁଡ଼ୁ ଏନେଲ୍—କ୍ରି. ନାଗର ଧନ ଅନୁଯାୟୀ ନାଚ
 ଟୁନା—ବିଂ. ସାନ
 ଟୁନି—ବିଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ) ସାନ
 ଟୁନିଟୁନା—କ୍ରି. ବିଂ. ବହୁତ ପୁଲିଆଇ ବେଦନା କରିବା
 ଟୁପିଟୁପି—କ୍ରି. ଅଖି ବୁଜି ଖେଳିବା ଖେଳ (ଲୁଚକାଳି)
 କ୍ରି. ବିଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଡୋକା ଡୋକି କରିବା
 ଟୁପରି—ବି. ଟୋପି, କ୍ରି. ଟୋପି ପିନ୍ଧିବା, ଓଡ଼ିଶା ମୁଣ୍ଡରେ
 ଦେବା
 ଟୁପୁଲ୍—ବି. ଛୋଟ ଡାଲ
 ଟୁପୁଲ୍—ଜହା—ବିଂ. ଫୁଲକା ଗାଲ
 ଟୁପୁଲ୍—ଅଡ଼ନା—ବିଂ. ଫୁଲମୁହଁ
 ଟୁପି—ବି. ଟୋପି
 ଟୁନୁ ଟୁରୁ ଟୁରୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ଉତୁଟୁରୁ, କ୍ରି. ଉତୁଟୁରୁ ହେବା,
 ଡୁକିବା ଓ ଉଠିବା
 ଟୁବୁଟୁବା—କ୍ରି. ବିଂ. ଏ କୁଲ ସେ କୁଲ ଭରିଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କ୍ରି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରି କରି ରହିଥିବା
 ଟୁବୁଟୁରୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ପେଟ ଫୁଲିଥିବା (ଗର୍ଭଧାରଣ ହେଉ)
 ପେଟ ଫୁଲିଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଟୁନୁକା—ବିଂ. ଅଳ୍ପ ଫୁଲ, ଛୋଟିଆ କରି
 କ୍ରି. ଅଳ୍ପ ଫୁଲବା, ଛୋଟିଆ ସ୍ଥାନରେ ରହିବା,
 ଅଳ୍ପ ଜମା ହୋଇ ରହିବା, ଉଃ ଦା—ଟୁନୁକା—ଅକାନା—
 ଅଳ୍ପ ଜାଗାରେ ପାଣି ଜମିଛି
 ଟୁମା—ବି. ମଝିଆରି ହାଣ୍ଡି
 ଟୁମୁଟୁମୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ସରୁଧାରରେ ନିର୍ଗମନ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧୀରେ ଧୀରେ ବୋବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଟୁମୁଡ଼ ଟୁମୁଡ଼—କ୍ରି. ବିଂ. ଅଗାଧ ଅଗାଧ, ଥର ଥର
 ଉଃ ଟୁମୁଡ଼ ଟୁମୁଡ଼ ଅକା ଯେଉଁ ଖନଏମ ହେଲ୍ ଏନା—
 ଥର ଥର ଏକୃଷ୍ଟିଆ କେଉଁଠୁ ଆସିଲୁ ?
 ଟୁମୁ ଟୁମୁଲ୍—କ୍ରି. ଡରାଇବା, ଡରବା

ଟୁମୁଲ୍ ଟୁମୁଲ୍—ବିଂ. ସ୍ତୁଲ୍ ଗତିର ପଦ୍ୟଧାର
 କ୍ରି. ବିଂ. ଫର ଫର ଉଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଟୁମୁଲ୍ ଟୁମୁଲ୍—କ୍ରି. ହଲିବା, ଦୋହଲିବା
 ଟୁମୁଡ଼ ଟୁମୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ପିଆ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଉଃ ଜାଲୁମ୍ ଟୁମୁଡ଼ୁ ଅକାନା କଣ୍ଠାଟି ପିଆ ଠିଆ ହୋଇଛି
 ଟୁମୁଲ୍ ଟୁମୁଲ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ପିତବାରି ସଦୃଶ୍ୟ ପାଣି ବାହାରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଟୁରୁ—କ୍ରି. ଟୁରୁ tour କରିବା, ବି. ଟୁରୁ, ଗସ୍ତ
 ଟୁରୁକା—ବିଂ. ଭୟାବୁ
 ଟୁରୁ—ବିଂ. ସାନ ସାନ, ଛୋଟିଆ, କ୍ରି. ସାନ ହେବା
 ଟୁରୁ—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ) ବିଂ. ଛୋଟିଆ, ସାନ (ବିଷ)
 ଟୁରିମୁଡ଼—ବିଂ. ଅତି ଛୋଟ
 ଟୁରିମୁଡ଼ ଟୁରିମୁଡ଼—କ୍ରି. ବିଂ. ଅତି ଛୋଟିଆ, ଛୋଟିଆ
 ଟୁରିମାଲ୍ ହାନ—ବି. ଛୋଟ ଜାତିର ଶିମ୍ବ
 ଟୁଲ୍—ବି. ଟୁଲ (ଛାଁ) (stool)
 ଟୁରୁ ଟୁରିଆ—ବିଂ. ଅତି ଡରୁଆ
 ଟୁରୁଟୁ ଟୁରୁଟୁ—କ୍ରି. ଟୁରୁଟୁ ଟୁରୁଟୁ ଶବ୍ଦ
 ଟୁରୁଟୁଟେ—ବି. ଛୋଟ ଜାତିର ବେଙ୍ଗ
 ଟୁଲ୍ ଟୁଲ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଭରପୂର, ଠେପିକରି ଭରି ରହିଥିବା
 ଅବସ୍ଥା
 ଟୁପା—କ୍ରି. ଠେପି ଭରି କରିବା, ଠୁପିବା
 ଟୁଟୁଲ୍ ଟୁଟୁଲ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର, ଧୀର ମନ୍ଦର ଭାବରେ
 ଟୁଟୁ ଟୁଟୁ—ବିଂ. ଶେଫାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରି ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଟେକ୍—ବି. ପକ୍ଷୀ, ମଝିଆ, ଟେକ
 ଟେକରୁଖା—କ୍ରି. ପକ୍ଷୀ ରଖିବା, ମଝିଆ ରଖିବା
 ଟେକାଓ—କ୍ରି. ଅଟକାଇ ରଖିବା. ବିଂ. ଅବରୁଦ୍ଧ, ବାଧା
 ଉଃ ଟେକାଓ ମେରମକ ମେମେ କାନା—ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା
 ଛେଲିଗୁଡ଼ିକ ମେ ମେ ରଡ଼ି କରୁଛନ୍ତି
 ଟେକେଟେକେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ରୋଷେଇ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଟେକିକେଲ୍—ବିଂ. (କା) (ଟେକିକେଲ୍)

ଟେକ୍‌ନିସିଏନ୍—ବ. (ଇଂ) ଟେକନିସିଏନ

ଟେଡ୍‌ସ୍‌—କି. ଓଡ଼ିଆଲ ନେବା, ବଂ. ଓଡ଼ିଆ (ଗଣିତ,
ଅଳ)

ଟେକେସ୍—କି. ଡକ୍ଟିବା, ସମ୍ବଳବା

ଟେଗ୍—ବ. ଟେଗ (ଇଂ) tag

ଟେଜକ—କି. ଟେଜିବା, ଅଗରୁ ତୋଳ ନେବା

କି. ବଂ. ନଳ ଦୂଅର ପାଣି ବେଶକୁ ତଳ ଉପର କରି
ପାଣି ଉଠାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବ. କୁରୁଡ଼ା

ଟେଜକ୍ ଟେଜକ—କି. ବଂ. ଲଗାତର

ଟେପା.ନ—ବ. ଠେପ, କି. ଠେପ ଦେବା

ଟେର୍ ଟେକ୍—କି. ବଂ. ଟିଆ ଚଢ଼େଇର ରାବ (ଶବ୍ଦ)

ଟେଟେଟେଜକ୍ ଚେଣେ, ଟେଟେୟୁଡ୍ ଚେଣେ—ବ. ଟେଷେଇ
ଚଢ଼େଇ

ଟେଞ୍ଜ୍ ଟେଞ୍ଜ୍—କି. ବଂ. ବିରକ୍ତ ଭାବ, କି. ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରି
ତାଣିବା, କପଟ ଦେବା

ଟେଟଆସ୍—କି. ଶୋଷ ଲାଗିବା

ଟେଡା—ବଂ. ଡେଡା, ଡେରସ୍ତ, ବୁଝ

ଟେଡାଟେଡି—କି. ବଂ. ଡେଡାଡେଡି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟେଡାଓ—କି. ଡେଡା କରିବା, ଡେରସ୍ତା କରିବା ଅଣେଇବା

ଟେଣ୍ଡା—ବ. ଭଲ

ଟେଣ୍ଡାଓ—କି. ଭଲରେ ଭୂଷିବା

ଟେଣ୍ଡାର୍—କି. ଆଉଜାଇବା, ଆଉଜିବା

ବଂ. ଅଭିଜ୍ଞ (ଟୋକି)

ଟେଣ୍ଡାର ଆ—ସାର୍—ବ. କନ୍ୟାର ଭାଇକୁ ବର ଡରଫରୁ
ଦିଆଯାଉଥିବା ଦାମ୍ପତ୍ୟ ବା ବଳଦ

ଟେଣ୍ଡାର୍ ମା.ଚ—ଆରମ୍ଭ ଟୋକ

ଟେଣ୍ଡେଲ୍ (ଲ)—ବ. ନିଜ ଭୃତ୍ୟ, ଟହଲିଆ

ଟେଣ୍ଡିଆ—ବଂ. କିଢ଼ିଖୋର, ଧୃଷ୍ଟ

ଟେଣ୍ଡସ୍—କିଢ଼ିଖୋର ହେବା, ଧୃଷ୍ଟ ହେବା

ଟେନା—ବଂ. ପଞ୍ଜୁରୀ, ଅଠା କାଣ୍ଡିଆ, ବଂ. ଦେକାର, ଫାଲରୁ
କି. ଡେଣ୍ଡାରେ ପାଣି ବୁଝାଇବା

ଟେନା—ବ. ଡେଣ୍ଡା

ଟେନସ୍—ବ. (ଇଂ) ଟେନସ୍ ଖେଳ

ଟେପ୍—ବ. (ଇଂ) ଟେପ୍, ଟିପା (tape)

କି. ଫୁଟ୍ କି ଫୁଟାଇବା, ଇସାରା ଦେବା, ଇସାରା କରିବା
ଟେପ୍ ଟେପ୍—କି. ଚିପ ହୋଇ ହୋଇ ଯିବା ଟେପ୍
ପାଣି ଭରିବା

ଟେପେକ୍—ବ. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ

ଟେପେକ୍—କି. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା

ଟେପେ—କି. ଡେଡା କଥା କହିବା, ଡରାଣ ଶୁଣା ପ୍ରୟୋଗ
କରିବା

ଟେପେଟେପେ—କି. ବଂ. ପଶୁଙ୍କର ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ହଲାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଫୁଟାଣି କରି କହିବା, ହାମ୍ବଡ଼ା କଥା ବଖାଣିବା

ଟେପେର ଟେପେର—କି. ବଂ. ଆଜୁଠି ଟିପି ଟିପି ଦୃଢ଼ରେ
ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟେପ—ବ. ପକ୍ଷୀଧର ଜାଲ, କି. ପକ୍ଷୀ ଧର ଜାଲ ପକାଇବା

ଟେବ୍ ଟେବ୍—ବଂ. (ଖାଇକରି) ପେଟପୁରୁ ଖାଇ ପେଟ
ଫୁଲାଇବା ଅବସ୍ଥା, କି. ଭରିଦେବା

ଟେବ୍—ବଂ. ଭର ପେଟିଆ, ଖାଇ ପେଟ ବାହାର କରିଥିବାକାଲ

ଟେବେକ୍ ଟେବେକ୍—କି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଲମ୍ବ ପାଦ ପକାଇ,
ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟେବେ ଟେବେ—କି. ବଂ. ବୋହୂ ବୋହୂ କଣ୍ଠେ ମଣ୍ଠେ ଗୋଡ଼
ଚଳାଇ ନେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଟେମ୍ବେକ୍ ଟୁରୁକ୍—ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ଆକାରର, ସାନ ବଡ଼ ଆକାରର

ଟେମ୍ବେକ୍—ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ଆକାର ଓ ବୟସର ପିଲ

ଟେମ୍ବେ—ବଂ. ସାନ ଆକାରର

ଟେମ୍ ଟେମ୍—ବଂ. ପେଟପୁରୁ, ଖାଇ ପେଟ ଫୁଲିବାର ଅବସ୍ଥା

ଭଂ. ଜମ୍ ଟେମ୍ ଟେମ୍, ଆକାନାଞ୍ଜି—ଖାଇ ପେଟ ଫୁଲି
ଦେଇଛି । (ଖାଇ ପେଟ ପୁରାଇ ଦେଇଛି)

ଟେମ୍‌ଟେଲେମ୍—ବି. ଭର ରହୁବା ଅବସ୍ଥା, ପୁରୁରହୁଥିବା

କି. ବଂ—ଭର ପାଣିର ଅବସ୍ଥା

ଟେମ୍‌ରେଲ୍—ବି. ଛୋଟ ଛୋଟ ଓ ନରମା

ଟେପସ୍‌—ବି. ନୟମିଥିବା

ଟେପସ୍‌—କି. ନରମିଥିବା, ନୟମି ଯିବା

ଟେ-ମା—କି. ନଷ୍ଟକରିବା, ଧ୍ବଂସ କରିବା

ଟେମେଲ୍ (ତ)—ବି. ଅଗଭର, ସ୍ବଳ୍ପ ଗଭୀର

ଭି: ନଣ୍ଡେ ଦ ଗାଡ଼ା ଦା—ଟେମେଲ୍‌ଗେୟା—ଏଠାରେ

ନୟାଳ ଅଗଭୀର ଅଟେ

(୨) ଆକା—ବୁଦ୍ଧି ଟେମେଲ୍‌ଗେୟା—ତାହାର ବୁଦ୍ଧି ସ୍ବଳ୍ପ
ଅଟେ

ଟେମେଲ୍‌ଲଲ୍—ବି. ଶୀଘ୍ର ପେଟ, ବର୍ଣ୍ଣାପେଟିଆ

ଟେମେଲ୍ ଟେମେଲ୍—କି.ବି. ଜଣଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବା/

ସ୍ବଳ୍ପବା ପ୍ରକିୟା

ଟେରୁ—କି. ଭଜିତ, ଆସ୍ବସ ପାଇବା, ଟେରୁ ପାଇବା

ଟେରୁ-ମେରୁଡ଼ି (ଭର ମିରୁଡ଼ି)—କି. ଛଟପଟ ହେବା

ଟେରୁହେ—କି. ବନ୍ଦ ହେବା, ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହୁବା

ଟେରୁ—ବି. ଡେଡ଼ା ଆଖି, ଟେରୁ

ଟେରୁ—ବି. (ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଂ) ଟେରୁ

ଟେରେ-ଲ୍ ଟୁରୁଲ୍—ବି. ସାନ ବଡ଼ ଆକାରର (ଫଳ ବା ପିଲା)

ଟେରେ-ଲ୍ ଟେରେଲ୍—କି. କର୍କଶ ସ୍ବରରେ କହୁବା

ଟେରେଲ୍ ଟୁମ୍‌ରୁଲ୍—ବି. ଅତି ସାନ ଆକାରର

ଟେରେ ଟେରେ—କି. ଭଡ଼ ଭଡ଼ କରି କହୁବା, ବେଙ୍ଗର ଟରୁଟରୁ
ରଡ଼ିକରିବା

ଟେରେମେରେ—ବି. ଡରଣ, କି. ଡରାଇବା

ଟେଲା—ବି. ଟେଲା, ଡେଲା, ମାଟିପିଣ୍ଡୁଲା

ଟେଲେମ୍ ଟେଲେମ୍—ବି. ଭରପୂର

ଟେସ୍—କି. ଶୁଦ୍ଧିବାର ଶବ୍ଦ

ଟେସ୍‌ଟା—ବି. ଇଚ୍ଛା, ଚେଷ୍ଟା କି. ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ଇଚ୍ଛାପ୍ରକାଶ
କରିବା

ଟେଡ଼ୁ ଟେଡ଼ୁ—କି. ଗାଳିଗୁଳି କରୁବା, ପାଟିଗୁଣ୍ଡ କରିବା

ଟେବେଡ଼ୁ, ଟେଡ଼େଲ୍—କି. ଗୁଡ଼ ରହୁବା, ଗୁଡ଼ହେବା

ଟେସରୁ—ବି. ଅଳ, କଣା

ଟେସରୁ—କି. ଅଳହେବା, କଣା ହେବା

ଟେସା—କି. ସାହାଯ୍ୟ କରିବା

ଟେଧାଟେସ୍—କି. ବି. ଠେସାଠେସ୍

ଟେସାଡ଼ି—କି. ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ଠେସି ପୁରାଇବା

ଟେସ—କି.ବି. ମାରବାର ଶବ୍ଦ, ଠସ କରି ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ

ଭି: କହ—ରେ ଠେସ—ମେନ୍ତେ ବାଜାଡ଼ି ଏନାସ୍ - ଭାର

ମୁଣ୍ଡରେ ଠସ୍ କରି ମାଡ଼ ବାଜିଲ

ଟେସ୍‌ଟେସ୍—କି.ବି. ସଅଁ ସଅଁ

ଭି: ବାସ୍‌ସାହେର ଦାଲେୟା—କାନା ଟେସ ଟେସ୍ ଅ—

କାନାସ୍ - ଲଂଶାସ୍ ମାରି ପାରୁନାହିଁ ସଅଁ ସଅଁ (ଧର୍ମ ସର୍ବ)

ହେଉଛି

ଟେହାଡ଼ି—କି. ସହାୟ ହେବା, ଆଉଜିବା, ସାହାସ ଦେବା

ଆଶ୍ରା ଲେଉଟିବା, ଠେସ ଦେବା

ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍—ବି. (ଇଂ) ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍

ଟେଲିଗ୍ରାମ୍—ବି. (ଇଂ) ଟେଲିଗ୍ରାମ୍ କି. ଟେଲିଗ୍ରାମ୍ କରିବା

ଟେଲିଫୋନ୍/ଟେଲିଫୁନ୍—ବି. (ଇଂ) ଟେଲିଫୋନ୍

କି. ଟେଲିଫୋନ୍ କରିବା

ଟେଲିଭିଜନ୍—ବି. (ଇଂ) ଟେଲିଭିଜନ୍

○

ଠି—କି. ହଳ ଚଳାଇବା, ହଳ ଯୋଡ଼ିବା

ଠଉରୁ—କି. ଅନ୍ଧାର କରିବା

ଠଉରୁ. ଠଉରୁ—କି. ବି. ଅସ୍ବବ୍ୟସ୍ତ

ଠଉରୁ. ଠଉରୁ—କି. ଅସ୍ବବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ଠକ୍—ଅ. ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁରେ ବାଜିବା ଶବ୍ଦ, ଠୁକର

ଠକ୍—ବି. ଠକ, ଠକୁଆ, ଠଗ, ଭଣ୍ଡ

ଠକଣେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲୁଖେଳ

ଠକ୍କାଳି—ବି. ଠଗ

ଠକରୁ—କି. ବାଧାଦେବା, ପ୍ରତିବାଦ କରିବା

ବଂ. ବାଧା, ପ୍ରତିବାଦ

ଠକରୁଣ୍ଡ—କି. ଠକବା, ଠେପିବା, ବିବେଧ କରି କହିବା

ଠକାଉଁ—କି. ଠକବା, ପ୍ରତାରଣା କରିବା

ଠକାଠକ—କି. ବଂ. ଭୁଲଭୁଲି, ଛଳିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠକାମି—ବଂ. ଉଣ୍ଡାଇବା, ଉଣ୍ଡାମି, କି. ଉଣ୍ଡିଦେବା,

ଠକଦେବା

ଠଙ୍ଗା—ବି. ଫୁଙ୍କାନଳ

ଠଙ୍ଗା.ସାରୁ—ଶର ରଖିବା ନଳ, ଶେରୁଇ

ଠଠଠ—ଅ. ଧାରୁର ମାଡ଼ ଶବ୍ଦ, ବଂ. ଚୁଛା, ଅତିଶୟ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ । ଉଃ ଠଠଠ ରେଙ୍ଗେଲ୍ ହଲ୍—ଅତିଶୟ ଗରିବ ଲୋକ । (୨) ଠଠଠ ରଲ୍‌ତେ ଚେହୁଁ ବାଂ ହୁୟୁଆ—ଚୁଛା

(ଖାଲ) କଥାରେ କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ

ଠର୍ (ଠକ)—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ଗଛ, ଯାହାର ଫଳକୁ ଆଦାତ କଲେ ପଟ୍ କରା ଫାଟି ଯାଏ, କି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଫୁଟାଇବା, ମୋଡ଼ି କରି ଭାଙ୍ଗିବା

ଠହରୁଣ୍ଡ—କି. ଅଣ୍ଟାରେ କଣା (ଛେଦ) କରିବା

ଠଣ୍ଡା—ବି. ଅଣ୍ଟା

ଠଣା—ବି. ଠଣା, ଖୋପ

ଠଣେଞ୍ଜୁ—ବି. ଆଣ୍ଟୁ ଭଳିର ଗୋଡ଼ ହାଡ଼

ଠନର୍—ବଂ. ଶୁଖିଲା ଉଦ ପ୍ରଶ୍ନାର ସ୍ଥାନ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ, ସୁନ୍ଦର

ଠନାଠୁନି—ବଂ. ମତଭେଦ, କି. ମତଭେଦ ହେବା

ଠପ୍—କି. ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରି ପକାଇବା

ଠମ୍ପୁ—ବଂ. ଗୋଲକାର ଗଣ୍ଠି ବା ଫୁଲ (ସ୍ଥାନ) ଛୋଟ ଓ ବାଙ୍ଗରୁ

ଠମ୍ପେ—ବଂ. ଫଳଗୁଚ୍ଛ, ବହୁତ ଫଳ ଏକାଠି ଥିବା,

ଘୁଞ୍ଚାହୋଇ ଥିବା, କି. ଘୁଞ୍ଚା ହେବା, ଏକାଠି ଥିବା

(ଜନସ) ଲୁଗିଥିବା

ଠୟୁଠୟୁ—କି. ବଂ. କିଛି ନ ଥିବା, କିଛି ବି

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାଇ, ଉଃ ଠୟୁଠୟୁ ରେଙ୍ଗେଲ୍ ହଲ୍ କାନାୟୁ—
ସେ ଗରିବ ଲୋକ ଯାହାର କିଛି ବି ନାହିଁ

(୨) ଠୟୁଠୟୁକ ଦାନାନକାନା—କିଛି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାଇ

ସେମାନେ ଗୁଲୁଛନ୍ତି

ଠୟୁଠୟୁାଣ୍ଡ—ବଂ. ଅଭାବରେ ଯାଉଥିବା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ପଡ଼ି

ହନୁହନୁ ହେଉଥିବା

ଠୟୁ.ୟା—ବି. ନୀଳକଣ୍ଠ ପକ୍ଷୀ

ଠୟୁ.ୟୁଠୟୁ (ଠୟୁଅ ଠୟୁ.ଅ)—ବଂ. ଧୁଡ଼ଧୁଡ଼, ଧଡ଼ାୟା

ଠୟୁ.ରୁ—ବଂ. ଖାଲୁଆ ଅଖିବାଲ, କି. ଆଖି ଭିତରୁ ପଶିଯିବା

ଠୟୁ.ରୁ—ଠୟୁ.ରୁ—କି. ବଂ. ପଶିଲା ପଶିଲା ଓ କୁହୁ ପଡ଼ିଥିବା

(ଆଖି ତୋଳା)

ଠଅର୍—ବି. ଠିକଣା, ପତ୍ର, କି. ଠିକଣା ପାଇବା, ଖବର

ଲଗାଇବା, ଖୋଜିବା

ଠର—ଠର—କି. ବଂ. ଖଡ଼ଖଡ଼ ହେବା ଧୂଳି/ଶବ୍ଦ

କି. ଖଡ଼ଖଡ଼ କରିବା

ଠଲଠଲ—ବଂ. ଅସୁସ୍ଥତା ବଶତଃ ଦେହ ଅରିବା ଅବସ୍ଥା/ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଝିମ୍ ଝିମ୍ ଲୁଗିବା

ଠଲଠଲୁଣ୍ଡ—କି. ବଂ. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ

ଠସ୍କର୍—ବଂ. ସୁନ୍ଦର, ଆଖିରୋଚକ, ଯୌଦର୍ଯ୍ୟବାନ

ଠସ୍ଅ—କି. ସୁନ୍ଦର ଦର୍ଶିବା, ଉତ୍ତମ ଦେଖାଯିବା

ବି. ସୁନ୍ଦର, ଉତ୍ତମ

ଠ—କି. ଟାକର ମାରିବା

ଠାଉଁ—କି. ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିଦେବା

ଠାଉଁ—ବି. ସ୍ଥାନ, ଜାଗା, କି. ସ୍ଥାନ କରିବା

ଠା.ଉକା.—ବଂ. ଏକକ୍ଷ, ମୋଟାମୋଟି, କି. ଏକକ୍ଷ କରିବା,

ମୋଟାମୋଟି କହିବା

ଠାକ୍‌ଠାକ୍—କି. ବଂ. ଠକ୍‌ଠକ୍ ହେବା, କାଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠାକ୍‌ଠାକ୍—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର କଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠାକ୍‌ଠା.କୟା—ବଂ. ଚଞ୍ଚଳିଆ

ଠାକ୍‌ଠାକାଣ୍ଡ—କି. ଚଞ୍ଚଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ଉତ୍ସୁକତା

ଦର୍ଶାଇବା, କି. ବଂ. କମ୍ପନ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠାକ୍‌ଠିକ୍—ବି. ଠିକ୍, କି. ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା, ସଜ କରିବା

ଠାକୁନ୍—କି. ଠାକୁକ କରବା, ବଢ଼େଇ କାମର ଶବ୍ଦ
 ବଶେଷ
 ଠାକେକ—ବ. ବାଧା, କଷ୍ଟ, ବନ୍ଦହେବା, କି. ବାଧା ଆସିବା,
 ଅସୁବିଧା/କଷ୍ଟ ଉତ୍ପନ୍ନବା
 ଠାକାଠାଣ—କି. ବଂ. ବାସନ କୁସନ ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ
 ଠାଙ୍ଗାଠୁ ଠୁଣୁ—ବଂ. ସାନ ବଡ଼ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆକାରର
 (ମଣିଷ, ପିଲାପିଲା)
 ଠାଠାଠା—କି. ବଂ. ଠନଠନ
 ଠାଠଠ—କି. ବଂ. ଠନଠନ, କି. (ଘଣ୍ଟି) ଠନଠନ ବାଜିବା
 ଠାମେନେ—କି. ବଂ. ଠଣ୍ଟକରି
 ଠାଟକାରୁ ଠୁଟୁ—ବ. ଦରପୋଡ଼ା ଜାଳେଣି କାଠ
 ଠାଟୁ—ବଂ. ଦୁଷଳ, କି. ଦୁଷଳ ହେବା
 ଠାଉଡ଼ା (ଠାଉଟା)—ବଂ. ଜାଳ କଟାଯାଇଥିବା ଥୁଣ୍ଡା ଗଛ
 ଠାଉଠା—କି. ବଂ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିଥିବା, କଜଳଡ଼ା ଶୁଣିଲା
 ଠାଉଠାଠା—କି. ଡରଡର ହେବା, ଡପ୍ପର ହେବା
 ଠାସୁଠାସୁ—ବଂ. ଅତି କଠିନ, ଅତି ଶକ୍ତ
 ଠାସୁପା.ରସି—କି. ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା
 ଠାରେଠୁରେ—ବଂ. ସୁଚନାପୂର୍ବକ, ଶୁଣା ଖବର
 ଠାଲ = ଠାଲ = —କିଛି ମୁଖର ଶବ୍ଦ
 ଠାଲ = ଠୁଲୁ = —କି. ବଂ. କୁନ୍ଦାରେ ଗୁଣ୍ଡଳକୁ କୁଟିବା ଶବ୍ଦ
 ଠାକୁର—ବ. ଠାକୁରାଣୀ (ଦେବୀମଣ୍ଡି)
 ଠାକୁର—ବ. ଠାକୁର, ଭିକାର, ଭଗବାନ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା
 ଠାକୁର ଗୁଡ଼ା—ବଂ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବ, ସାହା
 ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ବେଳେ ମାନ୍ୟତା
 ଠାକୁର ଜର୍ଜ୍ଜ—ପଣ୍ୟସା, ଭିକାର
 ଠାକୁର ଦୁଆ.ରୁ—ବ. ଦେବାଳୟ ଦ୍ୱାର
 ଠାକୁର ବା.ଡ଼ି—ବ. ଦେବସ୍ଥଳ
 ଠାକୁରୁ ଲୁକ୍ତ—ବଂ. ଦେବ ଭକ୍ତ
 ଠାକୁର ମାନାଠ—ବଂ. ଭିକାର ବିଶ୍ୱାସ
 ଠାକୁର ବଗା—ଭିକାର ପୁଳା, ଦେବ ପୁଳା
 ଠାକୁର ଦାସୀ—କି. ଭିକାର କୃପା କରିବା
 ଠାକୁଆ.—ବ. ଠକର, ଗାଳପଣା

ଠା-କେଦ୍—କି. (ଶବ୍ଦ) ବନ୍ଦ ହେବା
 ଠା-କେଦ୍ ଠାକେଦ୍—କି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ, ଭୁସାଲ ଭୁସାଲ
 ଠାଟ୍ଟିବାନ୍—କି. ବଂ. ଠାଟ୍ଟିବାଟ୍ଟି, କି. ସଜାସଜ ହୋଇ
 ସୁନ୍ଦର ହେବା
 ଠାଟ୍—ବ. ଅକୃତ, ତାହା
 ଠା.ଟୁ—ବ. ବିଶାଳ, ବୃହତ୍
 ଠାଡ଼ୁଆ—ବଂ. ଶୁଣିଲ ଥୁଣ୍ଡା ଗଛ, ବାଘ
 ଠାଡ଼ୁଆ.—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର, ସୋରଷ
 ଠାନ୍—ବ. ସ୍ଥାନ
 ଠାବଅ—ବ. ରହବା ସ୍ଥାନ, ଠିକଣା
 ଠା.ବୁ—ବ. ଗଣ୍ଠି ହାଡ଼
 ଠା.ବୁଠା.ବୁ—ବଂ. ହାଡ଼ ଗଣ୍ଠିଆ, ଗଣ୍ଠିଆ
 ଠା.ପୁଆ—ବଂ. କର୍ମକୋଡ଼ି, ଅଳସୁଆ
 ଠାମ୍ଠାମ୍—କି. ବଂ. ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଖୋଲଖୋଲ (କଥା କହବା)
 ଠା.ମ୍ପୁ—ବଂ. ଫୁଲ (ଗଣ୍ଠି, ଗୋଟମା)
 ଠା.ମ୍ପୁ—କି. ବଂ. ପାଣିରେ ଧପକଇ ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ, ପାଣି
 ଚହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଠାମ୍ବାର ଠୁମ୍ବୁର—କି. ବଂ. ସାଥୀ ସ୍ଥାନ, ଏକୃଷ୍ଟିଆ
 ଠାୟ୍—କି. ବଂ. ଫୁଟିବା ଶବ୍ଦ, ଚୁପୁଡ଼ା ଶବ୍ଦ
 ଠାୟ୍—ବ. ସ୍ଥାନ
 ଠାୟ୍ ଠାୟ୍—ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ, ନିକଟ ନିକଟ, ପାଖେ ପାଖେ
 ଠାୟ୍‌ରୁ.—ବ. ଝଗଡ଼ା
 ଠାୟ୍‌ରୁ—କି. ଝଗଡ଼ା କରିବା
 ଠାୟ୍‌ରୁ. ଠାୟ୍‌ରୁ—କି. ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼ି ହେବା
 ଠା.ଓଁରୁ.—କି. ଜମା କରିବା, ଏକାଠି ହେବା, ଭିଡ଼ କରିବା
 ଠାବୁଠି—କି. ଠାଉ ଦେବା
 ଠାସ୍—କି. ବଂ. ଠସ୍ (ଭୁଞ୍ଜିବାର ଉପକ୍ରମ ହେବାର ଶବ୍ଦ)
 ଠାସିୟା.ରୁ—କି. ଯୋଡ଼ିବା, ଯୋଗବା
 ଠାସିୟା—କି. ବଂ. ମନପୁରୁ, ଲଜ୍ଜାସୁଧା ଭଳି
 ଠାସ୍ ଠାସ୍—କି. ବଂ. ଠାସଠାସ

ଠାପଥା — ବଂ. ଉଙ୍ଗୁର; ନରମା

ଠାଲା — ଠାଲା — ଫି. ଡିଙ୍ଗି ଲୁଟିବାର ଶବ୍ଦ

ଠିକ — ବଂ. ଠିକ୍, ଉଚିତ୍, ଉପଯୁକ୍ତ, ସତ୍ୟ, ଫି. ଠିକ୍ ହେବା,
ଉଚିତ୍ ହେବା

ଠିକ୍‌ଟି ମାଛି ଲୁଟି — ବଂ. ଠିକ୍ ଠିକ୍

ଠିକ୍ ଠାକ୍ — ବଂ. ଠିକ୍ ଠାକ୍, ସୁନ୍ଦର, ଫି. ଠିକ୍ ଠାକ୍
ହେବା, ସୁନ୍ଦର ହେବା

ଠିକ୍‌ଠିକ୍ — ଫି. ବଂ. ରତ୍ନ ଚକ୍ରର କଣି (କଳିଆ କଣିକା)

ଠିକ୍‌ରୁ — ଫି. ଠିକ୍‌ରୁ ଲଗାଇବା, ଜବାବ ଦେବା

ଠିକ୍‌ର, ଠିକ୍‌ର — ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସାନ, ବାଙ୍ଗ

ଠିକା — ବଂ. ଠିକା, ଫି. ଠିକା ନେବା

ଠିକାଗାଡ଼ — ବଂ. ଚୁକ୍ତ କରି ଅଣା ଯାଇଥିବା ଗାଡ଼

ଠିକାଦାର — ବଂ. ଠିକାଦାର

ଠିକାଣ୍ଡ — ଫି. ବଂ. ଠିକଣା ଓ ପରିଚୟର ସ୍ଥିତି

ଠିକାନା — ବଂ., ଫି. ଠିକଣା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ

ଫି. ଠିକଣା ହେବା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ହେବା

ଠିକାଗୁନ୍ — ବଂ. ଠିକାଗୁନ୍,

ଠିକାଗି — ବଂ. ସୂର୍ଯ୍ୟର କରଣ, କରଣର ତେଜ, ପ୍ରଭର ଖରା

ଠିକି ମାଦ — ବଂ. ଗଣ୍ଡିଆ ବାରିଶ

ଠିକ୍ ଠିକ୍ — ଫି. ବଂ. ଘଣ୍ଟିର ଠିକ୍ ଠିକ୍ ଶବ୍ଦ (ବାଜିବା)

ଠିକ୍ ଠିକ୍ — ଫି. ବଂ. ଟିକ୍ ଟିକ୍, ଠିକ୍ ଠିକ୍

ଫି. ଠିକ୍ ଠିକ୍ କରିବା

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ଅଣ୍ଟା

ଠିକ୍‌ଶା ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ଅଣ୍ଟା ଗଣ୍ଡି

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ଅଟାଗ

ଠିକ୍‌ଶା ଦକାନ — ବଂ. ଅଟାଗ ଦୋକାନ

ଠିକ୍‌ଶା.ପାଙ୍ଗ, ଠିକ୍‌ଶା.ପାଙ୍ଗ — ଫି. ବଂ. ଅକଥିବା ଗୋଡ଼ର

ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଧୀରେ ଧୀରେ କଷ୍ଟ କରି ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ଠିକ୍‌ଶା, ବୋତଲ ମୁଦ୍ରା ଦ୍ରବ୍ୟ

ଠିକ୍‌ଶା ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ବଂ. ଝିପି ଝିପି, ଝିପିଝାପି (ବର୍ଷା)

ଠିକ୍‌ଶା ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ଘୋରିଶା, ଘୋରା, ଧଡ଼ିଆ

ଠିକ୍‌ଶା.ତେ ଠିକ୍‌ଶା ଠିକ୍‌ଶା ଘୋରାଏନାୟ — ଘୋରରେ ଧଡ଼ିଆ/
ଘୋରିଶା ହୋଇ ଯାଇଛି

ଠିକ୍‌ଶା ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ବଂ. କୋଇଲି ଧରଣର ପକ୍ଷୀର

‘ଠିକ୍‌ଶା’ ଧ୍ବଜ

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ବାଙ୍ଗର, ଉଃ ନୁଇ ଲେଟ୍‌କା ଦ ଠିକ୍‌ଶା ଏନାୟ —
ଏହି ପିଲଟି ବାଙ୍ଗର ହେଲା

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. କଳିଆ (ବଡ଼)

ଠିକ୍‌ଶା — ବଂ. ବାଲୁ (ଗହଣା)

ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ

ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ମୁଣ୍ଡ ବାଜିବା

ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ବଂ. ବଞ୍ଚୁକ ଗୁଲି ମାରିବା, ଫୁଟିବା (ଆବାଜ୍) ହେବା,
ପିଟା ପିଟି ହେବା

ଠିକ୍‌ଶା — ଫି. ରଗଡ଼ ଝଗଡ଼ ହେବା, ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ (କଥା)

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ମେତାମ୍. କାନା — ମୁଁ ତୁମକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଥା କହୁଛି

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ପିଟିପିଟି ପୁରାଇବା

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଅତ୍ୟଧିକ ବସୁଧ ଗଡ଼ା ଅବସା

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. (ଶବ୍ଦ)

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା

ଠିକ୍‌ଶା. ବା.ଜିୟା. — ଫି. ବଂ. ଠିକାକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ବଂ. ବଂ. ବଂ. ବଂ. ଧାନ ହୋଇଯିବା

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା. ଠିକ୍‌ଶା.

ଠୁଣ୍ଡା (ଠୁଣ୍ଡା)—ବଂ. ଥୁଣ୍ଡା, (କିନ୍ତୁ ନ ଥିବା ଅବସ୍ଥା)

ଉ: ଠୁଣ୍ଡା. (ଗା) ବାହା ଦାରେ—ଥୁଣ୍ଡା ଫୁଲଗଛ

(୧) ଠୁଣ୍ଡା ହଳ—ଲେକର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ

ଠୁଣ୍ଡୁ ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ବଂ. ମୁହଁପୋତି ବୁଝାବୁଝା ଶୁଦ୍ଧିକା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠୁଣ୍ଡୁ ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ବଂ. ଗୁଳିବାଳ ଅନ୍ୟ ଗତରେ ଶୁଦ୍ଧିକାର

ଶବ୍ଦ, ଠୁଣ୍ଡୁ ଠୁଣ୍ଡୁ

ଠୁଣ୍ଡୁ—ବଂ. ପୋତର, ଗାଡ଼ିଘର

ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ପୋତର ହେବା

ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଗୁଳି ମରାମରି ହେବା

ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ଗୁଳି ମରାମରି ହେବା

ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ମୁଣ୍ଡକୁ ମୁଣ୍ଡ ବାଡ଼ିଆ ବାଡ଼େଇ ହେବା

ଠୁଣ୍ଡୁ ମାଗୁ—କି. ମୁଣ୍ଡିଆ ମାଗିବା

ଠୁଣ୍ଡା. — ମୁଣ୍ଡା. — —କି. ବଂ. ଚେଷ୍ଟା ମେଷ୍ଟା (ବସୁ, ବାସନ)

ଠୁଣ୍ଡୁ ଠୁଣ୍ଡୁ—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡରେ ଠୁଣ୍ଡୁ ଠୁଣ୍ଡୁ (ମାଡ଼),

ଠାଣ୍ଡୁ ଠାଣ୍ଡୁ

ଠୁଣ୍ଡୁ ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଠୁଣ୍ଡୁ କର (ମାଡ଼ ଦେବା)

ଉ: ହସନ ଧରଣେ ଠୁଣ୍ଡା ଲେଦେ ଖାନ ଠୁଣ୍ଡୁ ମେନ୍ଦେ

ବହୁ — ରେ ବାଜା ଓ ଏନାୟ—ଛୋଟ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ

ତାର ମୁଣ୍ଡ ଠୁଣ୍ଡୁ କର ବାଜିଗଲ

ଠୁଣ୍ଡୁ—ବଂ. ମେଘ ଗର୍ଜନ, ଘଡ଼ଘଡ଼

ଠୁଳା.—ବଂ. ଠୁଳା

ଠୁଳା—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ) ବଂ. ଠୁଳୀ

ଠୁଳା. ଉ—କି. ବୁଣ୍ଡାଇବା, ଏକାଠି କରିବା

ଠୁଳା. —ବଂ. ଛୋଟିଆ, ସାନ

ଠୁଳା. ଠୁଳା—ବଂ. ସାନ ସାନ, ଛୋଟିଆ ଛୋଟିଆ

ଠୁଳା—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗ) ବଂ. ଛୋଟିଆ

ଠୁଳୁକ୍ ଠୁଳୁକ୍—କି. ବଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ (ଲମ୍ବରେ) ପାଦ

ପକାଇ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶୁଦ୍ଧିକା (ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଠୁଳୁକ୍ — —ବଂ. ଫସା, ମହୁମାଛର ଫେଣା

ଠୁଳୁକ୍ — —ଆଳା — —ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗ ଗଛ

(*Melochia corchori folia*)

ଠୁଳୁକ୍ ପିମ୍—ବଂ. ଚୁର୍ଚ୍ଚି କୁକୁଡ଼ା

ଠୁଳୁ ଠୁଳୁ—କି. ବଂ. ଠୁଳୁ ଠୁଳୁ

ଠୁଳା.—ବଂ. ଠୁଳୁ ଠୁଳୁ ହୋଇଥିବା ତେର ମୂଳ ଔଷଧ

ଠୁଳା. ଉ—କି. ଠୁଳିବା, ଠେପିବା, ଜୋର ଜବର କରି ଧୁରାଇବା

ଠେକ୍—ବଂ. ଧୁଳି, କି. ଧୁଳି ଲଗାଇବା

ଠେକ୍—କି. ଅଳ୍ପ ଧାନ କୁଟି ଶୁଦ୍ଧିକା କରିବା

(ବଡ଼ ପାଣ୍ଡୁଆର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ)

ଠେକ୍ ପତାମ୍—ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗିଆ କପୋତ

ଠେକ୍ ଲେନା—କି. ବଂ. ସାମୟିକ ଠେକା ଦେଇ ରଖିବା

ଠେକା—ବଂ. ପାଣ୍ଡୁଆ, ବାଜୁବନ୍ଧ, ଏକ ପ୍ରକାର ଗହଣା

ଠେକା ପାଣ୍ଡୁ—ବଂ. କାନବଳା

ଠେକା ଓ—କି. କିଆଁ ଲଗାଇବା ଓ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ

ଦେବା, କି. ବଂ. ଥରକୁ ଥର କାଠ ଚାଲିରେ ସଜେଇବା

ଠେକେଠେକେ—କି. ବଂ. ବହୁତ ଗହଳ

ଠେକମ୍—କି. ଚପି ହୋଇ ଲାଗି ରହିବା, ଦବିଯିବା, ଅକ୍ତିଯିବା

ଠେକା—ବଂ. ଠେକା, ବାଡ଼ି

ଠେକା ଠେକି—କି. ବାଡ଼ିରେ ପିଟିବା

ଠେକା ବା. ମୁଲ୍—ବଂ. ମାଟି ପୋତା ଚନ୍ଦ୍ରକ

ଠେକ—(ବିଭକ୍ତି କାରକ) ଅ. ଠାରେ ଠି

ଠେକ୍ ଠେକ୍ ଠେକେ—ବଂ. ଠେକ୍ ଠେକ୍ ରଞ୍ଜିତ ଏକ ଛୋଟିଆ
ଚଢ଼େଇ

ଠେକ୍—(ବିଭକ୍ତି ସୂଚକ) ଅ. ଠାରେ

ଠେକା—ବଂ. ଛାୟା ହୋଇଥିବା କୁଦାଡ଼ି, କୋଦାଳ ହାଣିବା

ଯନ୍ତର ଅବସ୍ଥା, ବୁଣ୍ଡା

ଠେକ୍—କି. ଅଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ଵାରା ଆଘାତ କରିବା, ଧୀରେ କର

ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ମାରିବା

ଠେକେ ଠେକେ—କି. ବଂ. ଅନିୟମିତ ଭାବେ ବାଜଣା

ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠେପେକା—କ୍ରି. ବଂ. (ପରସ୍ପରକୁ) ପେଲ ପେଲ ହେବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠେପେ—କ୍ରି. କାନ ହଲାଇବା, ଲୁହ ହଲାଇବା, ପଶୁ ସତର୍କ
ହେବାର ନିଦର୍ଶନ

ଠେପେଠେଲେ—କ୍ରି. ଲୁହକୁ ଏ ପାଖ ସେ ପାଖ ହଲାଇବା
ଠେପ—କ୍ରି. ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ ଡରାଇବା, ଧମକାଇବା
ଠେକଲେ—ବଂ. ଅନୁକ, ବାଙ୍ଗର (ସ୍ତ୍ରୀ ଲଂ) ବାଙ୍ଗସ
ଠେମା—କ୍ରି. କମରରେ ଠେପିକରି ରଖିବା, କମରରେ
ବାନ୍ଧିକରି ଗେଞ୍ଜିଦେବା

ଠେରୁ—କ୍ରି. ମେସର ଗର୍ଜନ ସହ ବଳପାତ ହେବା
ଠେରୁଠେରୁ—କ୍ରି. ବଂ. ଲଗାଇ କରି ମେସ ଗର୍ଜିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଠେରୁ ମେନ୍ଦେ—କ୍ରି. ବଂ. ମେସ ଗର୍ଜିବା ଓ ବଳପାତ ହେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଠେଲ୍ ପାଇଣି—ବ. ପେଲ ଗୋଡ଼ ଖଡ଼ୁ
ଠେଲୁଣ୍ଡୁ—କ୍ରି. ପେଲିବା, ଠେଲିବା
ଠେଲଗାଡ଼ି—ବ. ପେଲଗାଡ଼ି
ଠେଲ ଜାଲମ୍—ବ. ଠେଲ ନେବା ମାଛଧର ଜାଲ
ଠେଲିଠିଲି—କ୍ରି. ବଂ. ଠେଲପେଲ
ଠେସାଓ—କ୍ରି. ଠେପି ଭାଙ୍ଗି କରିବା
ଠେସା—ବ. ଠେସ
ଠେସାକାଃ—କ୍ରି. ଠେସ ଦେବା
ଠେସାଠେସି—ବଂ. ଭୁଡ଼. କ୍ରି. ଅତିଭୁଡ଼, ଠେସାଠେସି

ଡ

ଡକା ଦାରେ—ବ. ଜିଆ ଛେ
ଡକାଓ—କ୍ରି. ଡକାଇବା, ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା
ଡଙ୍ଗ—ବ. ଡଙ୍ଗ, ଡଙ୍ଗ
ଡଙ୍ଗା ପିଟାଇ—କ୍ରି. ଅଟାର ପିଟିବା
ଡଙ୍ଗାଓ—କ୍ରି. ଡଙ୍ଗ ମାଡ଼ିବା
ଡଗ—ବ. ଛେର ବା ଲତାର ଅଗ
ଡଗା—ବ. ଅଧା ବଢ଼ିଥିବା ଶେଉଳ ମାଛ

ଡଗାଲଃ—ବଂ. ଅଗିଲ, ଅଗରେ ଥିବା

ଡଂଡଂ—ବଂ. ବହୁତ ଲମ୍ବା

ଡଂଡଂ (ଡଂ)—ବଂ. ଲମ୍ବ ଓ ଭର

ଡଗେ—ବ. ଖବର

ଡଗରୁ ଚାହା—ବ. ଟଗରୁ ଫୁଲ

ଡର୍—ବ. ଡର ଜାତି ବିଶେଷ

ଡଟକଲମ୍—ବ. ଡଟ୍ କଲମ

ଡଡ଼ି—ବ. ଜନ୍ମି, ଏଥିରେ ଶର ନ ଥାଏ ଓ ଗୋଲ ହୋଇଥାଏ
ତୋରଡ଼ା ଜନ୍ମି

ଡଡମ୍ ଡକାଃ—ବଂ. ଫୁଲ ଶରୀର

ଡଡେ—କ୍ରି. କହୁ ବୁଲାଇ ମନାଇ ସାଙ୍ଗ କରିବା, ବୁଝିବାକୁ

ଭଃ ହାଟ.ଡେ ସେନ = ଇଚ୍ଛୁ ଡଡେ ଆଗୁଜଂ କାନା—

ହାଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ କହୁଛୁ, ସାଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ

ଡଡ଼ହାରୁ—ବ. ବଡ଼ ଅର୍ଥର ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ

ଡଡ଼ହାରୁ ମିରୁ—ବ. ବଡ଼ ଜାତିଆ ଟିଆ ପତ୍ର

ଡଡ଼ାରୁ କା.ହୁ—ବ. ଡମର କାଉ

ଡଡ଼ାରୁ କପ୍—ବ. ବଡ଼ ଜାଗରା ବଣି

ଡଡ଼ାର ମୟୁ ନା—ବ. ତୋଡା ଚଢ଼େଇ

ଡଡ଼ୟ—ବଂ. ପୋଲ, ଫଟା କୋରଡ଼, କ୍ରି. ପୋଲ ହେବା,
ଫାଟିଥିବା, କୋରଡ଼ ହେବା

ଡଡେୟା—ବଂ. ଦୁର୍ବଳତା, ଶୀର୍ଷ୍ଣତା, ଶକ୍ତିହୀନ

ଭଃ ବେମାରୁଡେ ଡଡେୟା ଆକାନାୟ—ବଂ. ହେତୁ ଦୁର୍ବଳତା
ହୋଇଥିବୁ

ଡନ୍‌ଡଗରୁ—ବଂ. ନୂଆଁ ଲଥିବା ବେକ, ମୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ମୁଣ୍ଡ

ଡନ୍‌ଡଲ୍—କ୍ରି. ଚୁଟି (ବାଲ) କାଟିଦେବା

ବଂ. ମୋଡା ବାଲ, କୁସ୍ଥ, କୁସ୍ଥ ବାଲ

ଡନ୍‌ଡ୍‌ର = —କ୍ରି. ଆକାଶରେ ମେସ ଗୁରୁ ଯିବା, ମେସୁଆ
ହେବା

ଡନ୍‌ଡା—କ୍ରି. ଧାନ ଗଛକୁ କାଟି ଶୁଖାଇ ବାନ୍ଧିବାକୁ କିଛି ଧାନ
ଗଛକୁ କେଣ୍ଡା ମୋଡ଼ି ଜୋଡ଼ କରାଯାଏ । ତାହାକୁ 'ଡନ୍‌ଡା'
କହନ୍ତି

ତନ୍ତ୍ରମୂର୍—ବ. କଳା ରଙ୍ଗର ବଡ଼ ପିଞ୍ଜୁଡ଼ି, କଳା ଜମା

ତନ୍ତ୍ର—ବ. ମୋଡ଼ା ଶିଫ, ଧଣ୍ଡ ସାପ

ତନ୍ତ୍ରଲ—ବ. ପାଣିଦଳ, ପାଣିରେ ବଢ଼ିବା ରହ (ସୋଲ)

ତନ୍ତ୍ରଧ—କି. ଫୁଲବା, କି. ବଂ. ଫୁଲ ଅବସ୍ଥା, ଗର୍ଭ ଧାରଣ

ତନ୍ତ୍ରଧ—ବଂ. ମୁଣ୍ଡ

ତନ୍ତ୍ର ବିଷ୍ଣୁ—ବ. ଧଣ୍ଡ ସାପ

ତପକାର୍ତ୍ତ—କି. ତାଙ୍କିବା, ମେଘୁଆ

ତପ୍ତବନ୍ଧ—ବଂ. ମେଘ ଗୁଳ ରହୁଥିବା ଅବସ୍ଥା

କି. ମେଘୁଆ ହେବା

ତପତ୍ତପତ୍ତ—କି. ବଂ. ଝୁଙ୍କି କର ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତପସ୍ବ—ବଂ. ତେମଟା, ଶୁଣି ତେମଟା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଶୁଣି ତେମଟୁଆ ହେବା

ତବ୍‌କା—ବ. ପାଣିବୁହା ତୁଳି, ତବ୍‌କା

(ତଙ୍ଗା ଭଳିଆ ଜଳସ ଯେଉଁଥିରେ ପାଣି ଉଠାଇ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ

ପାଣି ବୁହାଇ ଦିଆଯାଏ) କି. ତବ୍‌କାରେ ପାଣି ବୁହାଇବା

ତବ୍‌ବବ—ବଂ. ଅଙ୍ଗୁଳି ହେତୁ ପେଟ ଫାମିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ପେଟ ଫାମିବା

ତବ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଫସ୍ ବା ଖତକରି ପଶିବା

ତବାର୍ତ୍ତ—କି. ଶରର/ବାଡ଼ିର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାଇ ଦେବା
ତୁରାଇ ଦେବା

ତବ୍‌ଜଥ—ବ. ଟବ୍‌ ଫଳ, ବାତାସି ଫଳ

ତବ୍‌ଜ—ବ. ତବ୍‌, ଛୋଟିଆ ଖାଲ ବା ଖାତ

ତମ୍—ବ. ତମ ଜାତି ବିଶେଷ

ତମ୍‌ପୋ—ବ. ଟେଲା ବାନ୍ଧିବା, ଫୁଲିଥିବା, ଫୁଲ, ଗୋଟମା

କି. ଫୁଲିବା, ଗୋଟମା ବାନ୍ଧିବା

ତମ୍‌ବା ଆୟା—ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାରର ନାଗ ସାପ

ତମ୍‌ବା ତମ୍‌ବେ—ବଂ. ଆବତା ଖାବଡ଼ା, ଅସମତଳ

କି. ଆବତା ଖାବଡ଼ା ହେବା

ତମ୍‌ବେ—କି. ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଶ୍ଵେ (ଫୁଲ) ହେବା, ଗଲଗଣ୍ଡି

ତମ୍‌ବେ—କି. ଗୋଲି ତଥାବ କରବା

ବ. ଗୋଲି କରା ପିଠା

ତୟ—ବ. କାଠ ଗୁମର

ତୟପର୍—ବଂ. ଜର୍ଜିଣ୍ଡି, ଧଡ଼ୁଆ ପତଳା

କି. ଧଡ଼ୁଆ ପତଳା ହେବା

ତୟମା ତୟମି—କି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଭାବେ

ବିଚରଣ, କି. ଏଣେ ତେଣେ ଚାଲିବା

ତୟଲ୍‌—କି. ଭସିଯିବା, ଭସିବା

ତୟଲ୍‌—କି. ବଂ. ଭସିଯିବା, ଭ୍‌: ତଳଂଲ ଦିଏନା—ଭସି ଭସି
ଯାଉଅଛି

ତୟଲ୍‌ ତୟଲ୍‌—କି. ବଂ. ଭସି ଯୁଗ୍ମ ଚାଲିବା ଅବସ୍ଥା

ତୟତୟା—କି. ବଂ. ସନ୍ଦେହ ସହକାରେ

କି. ସନ୍ଦେହ କରିବା

ତୟତୟ—ବ. ତରତୟ

ତୟ—କି. ତରିବା

ତୟ—ବ. ଅଶ୍ଵାସୁତା

ତୟ—କି. ତରାଇବା

ତୟ—କି. ଅଶ୍ଵାସୁତା ପିନ୍ଧିବା

ତୟତାନତା—ବ. ଅଶ୍ଵାସୁତା ପିନ୍ଧିବାର ଚକ୍ର

ତୟବା—ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଲାଲ ଫୁଲ

କି. ବଂ. ଅଶ୍ଵାସୁତା କାନ୍ଧବାକୁ ତରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତଲା—ବ. ତୋଳା (ଆଖିର ତୋଳା)

ତଲ—ବ. ଶରକାଠି

ତଲ୍‌ ପାୟ—ବ. ଦୋଳଯାତା (ଦୋଳ ପଟ)

ତଲ୍‌—କି. ଗୁମା ଦେବା, ଫିମି ମାରି ସଢ଼ିବା

କି. ବଂ. ପଚନଶୀଳ

ତଲ୍‌ବଗା—ବ. ଫଗୁଣ ମାସ

ତାକ୍—ବ. ଧାନ ଫୁଲ ଉଡ଼ିବା ବେଳେ ବିଲରେ କେନ୍ଦୁ,

ଭାଲିଆ ତାଳ ପୋଡ଼ିବା ପଟର ନାମ

ତାକ୍—ବ. ତାକ (ଠେ ପଣ)

ତାନ୍—କ୍ରି. ଆଜ୍ଞା/ଆଦେଶ ଦେବା, ତାକିବା
 ତାନ୍‌ଆଳା ~ —ବି. ତାକି ଘର
 ତାନ୍‌ପିଅନ୍—ବି. ତାକି ପିଅନ
 ତାନ୍‌ବ—ବିଂ. ଆଦେଶ, ତାକିବା, ହୁକୁମ୍
 ତାନ୍‌ବାଂଲ୍—ବି. ତାକି ବଙ୍ଗଳା
 ତାନ୍‌ତର—ବି. (ତାନ୍‌ତର) ତାନ୍ତର
 ତାନ୍‌ମୁହୁର୍—ବି. ତାକି ମୋହର
 ତାକାଓ—କ୍ରି. ତାକିବା
 ତାକାଓ ବଂଗା—ବି. କାଳିପି, ତାକା ହୋଇଥିବା ପ୍ରେତାତ୍ମା
 ତାକାତ୍—ବି. ତାକି, ତାକିତ
 ତାକାତ—କ୍ରି. ତାକିଯୁକ୍ତ କରିବା, ତାକାୟୁକ୍ତ କାମ କରିବା
 ତାକୁ—ବି. ତାକିଯୁକ୍ତ, କ୍ରି. ତାକିଯୁକ୍ତ କରିବା
 ତ୍ତ: ଉନ୍ନତ ଅଳା ~ କ ତାକୁକେଦା—ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ତାକୁ ହୋଇଗଲା
 ତାଂ—ବି. ନଗି, ଲଗି
 ତାଙ୍ଗର୍—ବି. ଉକ୍ତ ପଡ଼ିଆ
 ତାଙ୍ଗ୍‌ରା—ବି. ବଳଦ
 ତା.ଙ୍ଗ୍‌ରା—ବି. ଗାଈ
 ତା.ଙ୍ଗିଚନ୍ଦନ—ବି. ଦାରୁ ଦଳଦା (ଉଷଧି ମୂଳ)
 ତାଙ୍ଗ୍‌ରା ତାଙ୍ଗିରି ଦା ~ —କ୍ରି. ବଂ. ପ୍ରବଳ ବର୍ଣ୍ଣା
 ତାଙ୍ଗ୍‌ରା—କ୍ରି. ବଂ. ଅଭିବୃଦ୍ଧି
 ତାଙ୍ଗ୍‌ଲ୍—କ୍ରି. ଗଛ କାଟି ସଫା କରିବା
 ତାଙ୍ଗ୍‌ଆ—ବି. କୁଅଁର, ଅବିବାହିତ
 ତାଙ୍ଗ୍‌ଆ ପାନ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତାଗଛ, ଯାହାର ଛୁଲି କୁଟିଲେ ଲାଲ ରଙ୍ଗ ପାଣି ବାହାରେ
 ତା.ହୁ—ବିଂ. ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ, ମୂର୍ଖ
 ତାଟା—ବି. ଦାନ୍ତ
 ତାଟାମା.ଡି—ବି. ଦାନ୍ତମାଡ଼ି
 ତା.ଡ଼ହର୍—ବି. ଦୁଧ ସର, କ୍ରି. ଦୁଧ ସର ବସିବା
 ତା.ଡ଼—ବିଂ. ଚୁଆ, ଝରଣା ଧାରରେ ଅଗଣାର କୁଅ
 ତା.ଡ଼ପ୍—କ୍ରି. ଧକ୍କା ଲାଗିବା, କ୍ରି. ବଂ. ଧକ୍କା ଲାଗିବା ଶବ୍ଦ (ହେବା)

ତା.ଡୁ—ବି. କାଠ ତିଆରି ବଡ଼ କରୁଥିଲୁ (ଯେଉଁଥିରେ ମୁଡ଼ି ଚାଲି ଆଉଁଳା ଘାଏ)
 ତା.ଶୁ.କା.—ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନ (ମାଛ)
 ତା.ଶୁ.କା. ପାଲ୍‌ହୁକ୍ତ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଧାନ
 ତା.ଶୁ—ବି. ବେଶ୍
 ତା.ଶୁ.ଲ୍—ବି. ପକ୍ଷର କାଠି (ଯାହା ତାଳକୁ ଧରିଥାଏ)
 ବେଶ୍, ତେଜ
 ତାଣ୍ଡା—ବି. କମର, ଅଣ୍ଟା
 ତାଣ୍ଡି—ବି. ଦଣ୍ଡା, ଦାଡ଼ି, ତରୁକୁ ବେଶ୍
 ତାଣ୍ଡିଆ ଏନେଲ୍—ବି. ଦାଣ୍ଡିଆ ଖେଳ, ବାଗୁଡ଼ି ଖେଳ
 ତାଣ୍ଡମ୍—ବି. ବେଶ୍, (କୁରୁଡ଼ା ଆଦି ଯନ୍ତ୍ରର ଧରିବା କାଠ)
 ଜୋରିମନା, ଦଣ୍ଡ ଦେବା, କ୍ରି. ଜୋରିମନା କରିବା, ଦଣ୍ଡଦେବା
 ତା.ନ୍—ବି. ତାହାଣୀ
 ତା.ନ୍‌ଅ ~ —କ୍ରି. ତାହାଣୀ ହେବା
 ତା.ନ୍‌ବିରୁଦା.—ବି. ତାହାଣୀ ବିଦ୍ୟା
 ତା.ନ୍‌ବେର୍—କ୍ରି. ତାହାଣୀ ଶିଖିବା
 ତା.ନ୍‌କୃଷିନ୍—ବି. ତାହାଣୀ, ଭୂତପ୍ରେତ
 ତା.ନ୍‌ଟିର୍—ବି. ଖାଡ଼ି (ଦୋକ୍ତା ଖାଡ଼ି) ପକ୍ଷ ଖାଡ଼ି, ତେଜ
 ତା.ନ୍‌ତା.କନ୍—ବି. ତାହାଣୀ, ତାକଣୀ
 ତାଫନ୍—ବି. ତାଞ୍ଜଣ
 ତାବ୍—ବି. ଦାବି, କ୍ରି. ଦାବି କରିବା ବଦଳାମ୍ ଲିପିବା
 ତାବ୍—କ୍ରି. ଖାଲରେ ପାଣି ଜମିବା
 କ୍ରି. ବଂ. ଜମା ହୋଇଥିବା (ପାଣି)
 ତା.ବ୍‌ରା.ଓ—କ୍ରି. ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ଆଣିବା, ପାଣିରେ ଧୋଇବା, ଗାଧୋଇ ପଡ଼ିବା
 ତା.ବୁଆ—ବିଂ. (ଦେହ ପତଳା ହୋଇ) କମର ନଇଁ ଯିବା, ନଇଁ ଯିବା ଅବସ୍ଥା
 ତ୍ତ: ଉକ୍ତ ହାଲାମ୍ ଏ ତା.ବୁଆ ଏକ—ସେ ବୁଡ଼ାର ଅଣ୍ଟା ନଇଁ ଯାଇଛି
 ତା.ବୁଂ ତାବୁଂ—କ୍ରି. ବଂ. ବାବ୍‌କ୍ୟ ବ୍ୟୟତ ଅଣ୍ଟା ବଙ୍କା ହୋଇ ତଳମୁହଁ ହୋଇ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଧାମଣା ବାଜାର ଦୁହଲ୍—ଦୁହଲ୍ ମାଡ଼ ଶବ୍ଦ

ତାହାର ଦା—ବ. ଗାଧୁଆ ପାଣି
 ତାମ୍ବାର ତାମ୍ବର—କି. କୁହୁଟିଆ ବର୍ଷା ହେବା, କୁହାଟିଆ
 ବର୍ଷା ହେବା, ଜୋର ବର୍ଷା ହେବା
 ତା.ୟୁ—ବ. କୁହୁଳା ହୋଇଥିବା, ମେରୁଦଣ୍ଡ ବଜା
 ହୋଇଯିବା ଅବସ୍ଥା
 ତା.ୟୁଅ—କି. ମେରୁଦଣ୍ଡ ବଜା ହେବା, ନଇଁ ପଡ଼ିବା
 ତାୟୁ—ବ. (ଇଂ) ତାୟୁ
 ତାୟୁଲ୍—କି. (ଇଂ) ଫୋନ ନମ୍ବର ମିଳାଇ-କୁଲାଇବା
 ତା.ୟୁଲ୍—ବ. ଉଡ଼ା ଓ ଗଡ଼ାଣିଆ
 ତା.ର—ବ. ତାଳ, ଶାଖା
 ତା.ରୁଖ.ନତା.ର—ବ. ପ୍ରଶାଖା
 ତା.ରୁଅ—କି. ତାଳ ହେବା, ଶାଖା ହେବା, ଶାଖା ମେଲିବା
 ତା.ରୁପାର୍(ଟି)—ବ. ତାଳପତ୍ର
 ତା.ର—ବ. ଗାରି
 ତାଲ—ବ. ତାଲ, ଗୁଡ଼ାଡ଼ା
 ତା.ଲିର୍—ବ. ବାରିଶ କଣି, ଗ୍ରେଟ ଗୁଡ଼ାଡ଼ି
 ତାଲିମ୍ ଦାରେ—ବ. ତାଲିମ୍ ଗଛ
 ତା.ଲିୟା—ବ. ସଖା, ଜାନ୍, କି. ସଖା (ଗୁରୁ ଓଢ଼ା)
 ପକ୍ଷରେ ତେଲ ପକାଇ ତାହାଣି ଧରିବାର ଯେ ପିକାନ୍ତ ନିଏ
 ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଫୁଲ, ତାଲିଆ ଫୁଲ
 ତା.ଲିୟା ପା.ରୁ—ବ. ଚୌକିଦାସ ଶୁଳକ
 ତା.ଲିଧାଡ଼ି—ବ. ତାହାଣି ଖୋଜିବା ମନ୍ତ୍ର
 କି. ତାହାଣି ଖୋଜିବା ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବା/ଗାଇବା
 ତାଲିଫୁଲ—ବ. ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ, କି. ମୃତ୍ୟୁ କାରଣ ଖୋଜିବା
 ତା.ଓ.କା., ତା.ଉକା—ବ. ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ା, ଉକା ଓ
 ଚଉଡ଼ା, ମେଲି ରହୁଥିବା, ଚଉଡ଼ା ଶିରୁଥିବା (ପକ୍ଷ)
 ତାହା—ବ. ଚୁଛା, ଏକଦମ୍, ସ୍ବରସ୍ବର
 ତାହାଓ—କି. ଜାଲ ଯୋଡ଼ି ଦେବା, ପ୍ରସ୍ତର ଓ ପ୍ରସାର କରିବା
 ତାହାଣି—ବ. ତାହାଣି
 ତାହାରୁ—ବ. ପାଦତଳ, ଶରତ ତଳ ଗୁଡ଼ା

ତାହାରୁଓ—କି. ବାଟ କଡ଼ାଇ ନେବା
 ତାହ—ବ. ପାଉଁଶ, କି. ଜମି ଉପରେ ପଦାର୍ଥ ଜାଲି ପୋଡ଼ି
 ପାଉଁଶ କରି ଦେବା, ଜାଲି ପୋଡ଼ି ସଫା କରିଦେବା
 ତାହୁଟାଣି—କି. ଜଙ୍ଗଲକୁ ପୋଡ଼ି କରି ସଫା/ପରିଷ୍କାର
 କରିଦେବା
 ତାହୁ ଡୁଙ୍ଗର—କି. ସମତଳ ଓ ଅନୁର ପାହାଡ଼ ଜାଲି ସଫା/
 ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯିବା, ଯାହା ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ତାହା ଖାଇଯିବେ
 ଉ: ଉନ୍ନ ଲାଗୁ ହାତ ଡୁଙ୍ଗରୁଏ ଜନ୍ମା—ସେ ସେହି ଯାହା
 ଦିଅ ଖାଇ ଯିବ
 ତାହ—ବ. ଜମିରେ ପୋଡ଼ି ପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା ଜମି,
 ପଡ଼ିଆ ଜମି
 ତା.ହୁ(ଜ)—ବ. (ତହ ଫଳ) ଡିମ୍ବିଶ ଫଳ ପରି ହୁଏ, ରଙ୍ଗ
 ଏହାର ହଳଦିଆ, ଏହାକୁ ଖାଆନ୍ତି ଖଟା ମିଠା ଲଗେ
 ତା.ହୁତାକାରୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା ଜାତୀୟ ଶାଗ, ଏ ଶାଗ
 ପକ୍ଷ ଚଉଡ଼ା ହୁଏ
 ତାହତାକା—ବ. ଚୌଡ଼ା ଓ ମେଲ, ଗୁରୁ ପାଖକୁ ବଡ଼
 ଆକାରରେ ମେଲି ଥିବା (ଜିନିଷ)
 ତାହତର—କି. ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଯାହୁଁ କରିବା
 ତାକତାତାହା—ବ. ତାକୁଆ
 ତାକଦାରୁ—ବ. ଚିଠି ବାଣ୍ଟିବା ବାଲ
 ତାକ୍ ପିୟୁନ—ବ. ତାକ ପିଅନ
 ତାକ୍‌ରୁଓ—କି. ତକାଇବା
 ତାକ୍‌ସା.ଶିଆ.—ବ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଯଶସ୍ବୀ, ନାମକର
 ତାକ୍‌ସା.ର—ବ. ବିଖ୍ୟାତ
 ତାକାବୁକୁର—କି. ବଂ. ହଲି ଝୁଲି, ଏକତ ସେକତ,
 ହଲି ଦୋହଲି
 ତାକାଡ଼ା—ବ. କାଠର ଗ୍ରେଟ ଡୁଙ୍ଗି, ଯେଉଁଥିରେ ବଳବ/
 ଦୁସ୍ତରକୁ କୁଣ୍ଡା ପାଣି ଦିଆଯାଏ, କାଠୁଆ
 ତାକାପ ଡୁକୁପ୍—କି. ବଂ. ଉଠାପକା, ଉଠାପଡ଼ା ହେବାର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉ: ବାସ୍‌ତବେ ତାକାପ୍ ଡୁକୁପ୍‌ଲେ ସେଟେରୁଏନା—
 ବସ ଗାଡ଼ିରେ ଉଠାପକା/ଉଠାପଡ଼ା ହୋଇ ପହଞ୍ଚିଲୁ

ତାକା.ଡ଼ ଡୁକୁଲ୍—କି. ବଂ. ଉଠାପକା, ଉଠାପଡ଼ା ହେବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାକେଡାଲ୍—କି. ବଂ. ଏକ ଗାଁରୁ ଅନ୍ୟ ଗାଁକୁ କ୍ଷମାନ୍ୱୟରେ
ତକର ପଠାଇବା

ତାର୍ତ୍ତାଗ୍—କି. ବଂ. ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖା ଲୁଲ୍ (ଅଧିକା କରାଇବା ଶବ୍ଦ)
ଉ: ତାର୍ତ୍ତାଗ୍ କଲୁକାନା—ଅଧିକା ଜଳୁଅଛି

ତାର୍ତ୍ତାଗାଡ଼ି—କି. ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖା କରବା, ବଡ଼ାଇ ଦେବା

ଉ: ବା.ତି ମାର୍ଯ୍ୟାଲକେ ତାର୍ତ୍ତାଗାଡ଼ି ଆକାଅ—ବଡ଼ା
ଆଲୁଅ ଦ୍ୱାର ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଛନ୍ତି

ତାର୍ତ୍ତାଗାଡ଼ି—କି. ବଂ. ତରମଗାଇ, କି. ତରମଗ ହେବା
ଝଲମଲ ଆଲେକରେ ଝଲସି ଯିବା

ତାରାରୁ ଡୁଗୁରୁ—ବଂ. ଛୋଟ ବଡ଼ ଗୋଡ଼ର ସମାନ୍ୱେଷ (ଗୁଲିବା)

ଉ: ହାଳାମ୍ ଅର ଲେଟ୍‌କାକ ତାରାରୁ ଡୁଗୁରୁ ତାଳାମ୍ ତାଳାମ୍
ସେନକାନା—ବୁଢ଼ା ଓ ପିଲାମାନେ ଗୋଡ଼ ସାନ ବଡ଼ କରି
ପକାଇ ପକାଇ ଯାଉଛନ୍ତି

ତାରରୁ—ବ. ବଡ଼, ଉନ୍ନତ, ନାମକର ଲୋକ

ତାଂ—ବ. ନଗି, ନଳବାଡ଼ି

ତାଂକା—ବଂ. ଲମ୍ବା, ଉଚ୍ଚା (ବାଝିଣ ଗଛ)

ତାଂକାତାଳାଂ—ବଂ. ବହୁତ ଲମ୍ବା, କି. ବଂ. ବହୁତ ଲମ୍ବାଇ
କାଠ, ବାଝିଣ ପକାଇ ଥିବା ଅବସ୍ଥା

ତାଙ୍ଗ୍‌ରୁ ଜା.ନୁମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟା ଗଛ

ତାଙ୍ଗ୍‌ରୁ ସେୟା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଝୁଞ୍ଚି ଗଛ

ତାଙ୍ଗ୍‌ରୁ କାଟା ଆଳା ~—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ତାଙ୍ଗ୍‌ରୁ ସେୟା ଏନେଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲୁଖେଳ

ତାଙ୍ଗ୍‌ଲ୍ ଅଡ଼—ବ. ଶୁଣିଲ ଜମି, ଉଚ୍ଚା ଜମି

ତାଙ୍ଗ୍‌ଘାଙ୍ଗ୍‌ରୁ—ବ. ଲମ୍ବା ବରଗୁଡ଼ି

ତାଂଠେଲ୍—କି. ଭରସା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଉପରକୁ (ଦୋଷ
ଲଦବା, ଗୁଣ୍ଟି ରହୁବା)

ତାଂତାଳାଂ—କି. ବଂ. ଅସକଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଲମ୍ବା
(ବାଝିଣ ବା ଜଳପ)

ତାନ୍‌ଡୁଲ୍—ବଂ. ସାନ, ଛୋଟିଆ ଦଣ୍ଡ, ଜୋରମାନା

କି. ସାନଥିବା, ଛୋଟିଆ ହେବା, ଦଣ୍ଡ ଦେବା,
ଜୋରମାନା କରିବା, ଠେସଣ ଦେବା

ତାନ୍‌କାପ୍—ବ. ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡଥିବା ବାଲ, ମୂର୍ଖ, ମୂଢ଼

ତାନ୍‌କପ୍—କି. (ତମୁଟା ଭଳି) ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ିବା.

ତମୁଟାରେ ଧରିବା

ତାନ୍‌ମଟ୍—ବଂ. ମୋଟାସୋଟା ପୁଡ଼ଳ ଶରୀର ବାଲ, ଦୁଡ଼ି

କି. ମୋଟାସୋଟା ହେବା, ଜୋରରେ ଧରିବା

ତାଟାତ.ଟି. —କି. ତାରିଦା କରିବା, ଶୋଧିବା

ତାଟାଡୁରୁ—ବଂ. ଯୁବା, ବଡ଼ ହୋଇଥିବା, ବଡ଼ ଆକାରର

ତାଟାମୁଡ଼, ତାଟା ମୁଡ଼ୁରୁ—ବଂ. ଅଖିଆ, ଭେକିଲ

ଉ: ତାଟାମୁଡ଼ୁରୁ ଏ ହେଲ୍‌ ଆକାନା—ସେ ଅଖିଆ ଅଧିକ

ତାଟଅ—ବଂ. ବଡ଼ ହୋଇଥିବା, ବଢ଼ିଥିବା

ଉ: ହପଲ୍ ତାୟୁକ ତାଟଏନା—ତାହାର ସୁଅମାନେ ବଡ଼
ହୋଇଛନ୍ତି

ତାଟଅ କୁଆଁରୁ—ବ. କଙ୍କଡ଼ା

ତାଟାପ୍—କି. ଦୁଇ ପାଞ୍ଜିଆ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଧରିବା, ଦାନ୍ତ ପାଟିରେ
କାମୁଡ଼ିବା

ତାଟମ୍—ବ. କଙ୍କଡ଼ାର ବୁଢ଼ା (ବଡ଼) ଆଙ୍ଗୁଠି

କି. କଙ୍କଡ଼ା ବଡ଼ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦ୍ୱାରା ଧରିବା ବା କାମୁଡ଼ିବା

ତାଡ଼ହା ଡୁମାରୁ—ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଜିନିଷାଦି, ଅଧିକ ଲୋକ

ବହୁଳ ପ୍ରକାରର ଏକାଠି ହେବା, ଉ: ତାଡ଼ହା ଡୁମାରୁ ହଲ୍‌କ

ଜାଣ୍ଡୁ (ର) ଆକାନା—ବହୁଳ ପ୍ରକାରର ବହୁତ ଲୋକ ଜମା

ହୋଇଛନ୍ତି

ତାଣ୍ଡା—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରକାର ବାଡ଼ି ଖେଳ ନାଚ,

ବାଡ଼ି, ଲଠି, ଛଡ଼ି

ତାଣ୍ଡାଡ଼ି—କି. ଦାଣ୍ଡିବା, ଅନ୍ତରାଳରେ ରଖିବା

ତାଣ୍ଡ—ବ. ଦଣ୍ଡ

ତାଣ୍ଡମ୍—ବ. ଦେଖ

ତାଣ୍ଡମ୍—କି. ଦଣ୍ଡ ଦେବା, ଜୋରମାନା ଶିବାକ

ତାଣ୍ଡ ପୁରୁ—ବ. ଦଣ୍ଡ ପୁରୁଣ

ତାଣ୍ଡା—ବ. କମର କଟି

ତାଣ୍ଡାଓ—କି. ଚଣ୍ଡିବା, ସମ୍ଭାଳିବା, ଧାରଣ କରିବା, ପ୍ରମାଣିତ
କରାଇବା

ତାନ୍ଦୁଲ—ବ. ଅଣ୍ଟା ତୋରି, ଅଣ୍ଟା ସୂତା

ତାନ୍ତାତନ୍ତ—ବ. ଗଣ୍ଡିଆ, ଆବେଡ଼ା ଶାବେଡ଼ା

ତାନ୍ତାଓ—କି. ଅଧିକ ଆଶା କରିବା, ଅଧିକ ଆଗେଇବା

ତାପ୍ତପ୍ତ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ଧାଡ଼ (ଶବ୍ଦ)

ତାପ୍ତା.ତପ୍ତା.—ବ. ଘାଡ଼ି ଜଙ୍ଗଲ

ତାପ୍ତାଓ—କି. ତାଙ୍କିବା, ତାଙ୍କି ସିଝାଇବା

ତାପ୍ତାପାଓ—କି. ଡୁବାଇବା, ଜଳରେ ପଶିପୁଣି ହେବା

ତାପ୍ତୁର—କି. ଡୁବିବା ଉଠିବା, କି. ବଂ. ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିବା
ଓ ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶବ୍ଦ

ତାପ୍ତ—କି. ପାଣି ଜମିବା, କି. ବଂ. ପାଣି ଜମିଥିବା (ସ୍ଥାନ)

ଉ: ଅନା ତତାରେ ଦା ~ ତାପ୍ତ ଆକାନା—ସେହି ଖାଲରେ
ପାଣି ଜମି ରହିଛି

ତାପ୍ତ ତାପ୍ତ—ବଂ. ଗ୍ରୋଟ ବଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ପାଣି ଜମିଥିବା
ଅବସ୍ଥା, ଉ: ଅନକାତେ ଆଲ ଆତାନ୍ଥା ତାପ୍ତ ତା.ବନ୍ଦ ଦା ~
ମେନା ~ ଅ—ଦେବାଟେ ଯାଅ ନାହିଁ ସାନ ବଡ଼ ଖାଲରେ ପାଣି
ଜମି ରହିଛି । କି. ଭରତର ହୋଇ ହସିକୁଦ ଯିବା

ଉ: କଲା କୁଳି ତାପ୍ତ ତାବରକ ଦା.ଲ୍ କେଡ଼ଆ—ଟୋକା
ଟୋକା ଭରତର ହୋଇ ହସିକୁଦ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ

ତାବା—ବ. ତବା, (ସେଠାରେ ବହୁ ଜଳପ୍ର, ଲୋକ ଏକତ୍ର ଆ'ନ୍ତ)

ତାବା—କି. ମଞ୍ଚି ତଳ ପକାଇବା

ତାବା ~ ତୁରୁ ~, ତାବେକ ତୁରୁକ—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ଉପର
ତଳ ହଲାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାବାତୁରୁ—କି. ଗାଧୋଇବା ବେଳେ ପାଣିରେ ଗୋଡ଼ ହାତ
ଛୁଆଡ଼ିବା, ବୁଡ଼ିବା ଉଠିବା, ଲଗାତର ନାଗର ବଜାଇବା

ତାବାଓ—କି. ପୁର ଗୁରୁଥିବା, ପୁର ତାଙ୍କି ହୋଇଥିବା,
ପୁର ତାଙ୍କିଦେବା, ଉ: ସେତୁମା ଶମିଲ୍ ତେ ତାବାଓ ଆକାନା—
ଆକାଶ ମେଘରେ ଗୁରୁ ହୋଇ ଯାଇଛି

ତାବେ—ବଂ. ମୁନିଆଁ ଓ ବଡ଼ (ଲମ୍ବା) ତେଡ଼ା ଗୋଡ଼ିଆ

ଉ: ଉନି ତାଙ୍ଗ୍ ଦୟ ତାବେ ଦେରେଞ୍ଜ୍ ଅନା—ସେହି
ବଳଦର ମୁନିଆଁ ଲମ୍ବା ଶିଙ୍ଗ ଅଛି

ତାବେୟା—ବଂ. ଫୁଲ ଓ ଓହ୍ଲି

ଉ: ଉନି ହାଲମ୍ ଆ ~ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାବେୟା ଆ—ସେ ବୃହତ୍
ପେଟଟା ଫୁଲ ଓ ଓହ୍ଲି (ଫୁଲ ପେଟିଆ) ଅଟେ

ତାବେର—ବ. ଜଳପୁଣି, ଉ: ଉନ୍ନୁ ଆ ~ ଆ.ଡ଼ିଡେର
ତାବେର ହାସା ମେନା ~ ଆ—ସେମାନଙ୍କର ବହୁତଗୁଡ଼ାଏ ଜଳ
ଜମି ଅଛି

ତାବର—କି. ପ୍ରବନ୍ଧ ରଖିବା, ବାରଣ କରିବା

ବ. ପ୍ରତିବନ୍ଧ, ପ୍ରତିରୋଧ, ବାରଣ

ତାମଲ—କି. ବୋହରୁ କରିବା, ଦୁଇଥର କରିବା

ବଂ. ବୋହରୁ, ଦୁଇଥର

ତାମ୍ବାତୁରୁ—ବ. ଔଷଧ ଜାଗାଏ ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ତାମ୍ବା ତୁମ୍ବୁଲ—ବଂ. ଗୋଲ ଆକାରର ଗ୍ରୋଟ ବଡ଼

କି. ବଂ. ଗ୍ରୋଟ ବଡ଼ ଗୋଲକାର ହୋଇଥିବା,

ଉପରେ ସାନ ଓ ବଡ଼ଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଉ: ତାମ୍ବା ତୁମ୍ବୁଲ୍ ଜ ମେନା ~ ଆ—ଗ୍ରୋଟ ବଡ଼ ଫଳ ଅଛି

ତାମ୍ବାହେ—ବ. ପ୍ରସ୍ତୁତ, ପ୍ରସାରିତ, କି. ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା,
ସୂଚନା ମେଲିଥିବା, ଉ: କାଆସେ ଉକୁନା, ଗଟା ତାମ୍ବାହେ
ହୁସୁଏନା—ବସସୁଟା କ'ଣ ଲୁଚେ, ତାହା ତ ଚାହିଁଆଡ଼େ ପ୍ରସ୍ତୁତ/
ସୂଚିତ ହୋଇ ସାରିଛି

ତାମ୍ବାଓ—କି. ତୋଳକୁ ଚମତାରେ ଗୁଆଣ କରିବା

ତାମ୍ବାରମ୍—ବ. ଚମତା ତାଳଣା

ତାମକା ~ ତମ୍ବକ ~ —କି. ଟେଲା ବାନ୍ଧିବା, ଜମାଟ ହେବା

ତାମାତଲ—ବ. ଶଙ୍କଟ, ଗୋଲମାଲ, ଗୋଲମାଲ

ତାମାତୁଲ—କି. ଶଙ୍କଟ ପଡ଼ିବା, ଗୋଲମାଲ ହେବା

ତାୟକା ଦେରେଞ୍ଜ୍—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ବଡ଼ ଶିଙ୍ଗ

ତାୟ.ତାୟ—କି. ବଂ. ଫୁଟିବାର ଆବାଜ୍, କଥାର/ବସସୁର,
ଦୁର୍ଦ୍ଦାମର/ସୁନାମର, ପ୍ରସାରିତ ଲହର ଧାସ୍ (ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
ପ୍ରସାରିତ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ତାୟାଁ—ବଂ. ଦୁଷଳ, ଶିଥିଳ, ଫି. ଦୁଷଳ ହେବା,
ଶିଥିଳ ହେବା

ତାୟା—ବଂ. ଓସାରିଆ ଓ ଲମ୍ବ

ତାୟା ଅ—ଫି. ଓସାରିଆ ଓ ଲମ୍ବ ହେବା

ଉଃ ତାୟା ସାକାମ୍—ଓସାରିଆ ଓ ଲମ୍ବ ପକ୍ଷ

ତାୟା ଡୁମ୍ବୁ—ଫି. ବଂ. (ପତଳା, ଜନଶ) ହଲଚଳ ହେବା,
ଦୋହଲିବା, ଉଃ କଲମ୍ ଅଲମ୍ ତାୟା ଡୁମ୍ବୁ ଅ—କଲମ
ହଲହଲ (ହଲଚଳ) କରନାହିଁ । (୨) ପୁରାମ୍ ତାୟା ଡୁମ୍ବୁ
ଅ—କାନା ସୁଇ ଡୁଗା ~ ରେ ବାଂ ବଲନଆ—ସୁତା ଦୋହଲୁଛି
ଡୁମ୍ବୁ ଗାତରେ ପଶିବ ନାହିଁ

ତାୟା ଡୁରୁ—ବଂ. ଛୋଟ ବଡ଼ ଆକାରର (ସୁଁ ସାଁ ହେଉଥିବା
ପଶୁଦଳ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ), ଉଃ ତାୟା ଡୁରୁ ଶୁଭୁଶିକ ଦା.ଲ
ଆକାୟ୍ ଅ—ସାନ ବଡ଼ ଦୁସ୍ତର ସୁଁ ସାଁ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିଛନ୍ତି
ତାୟା ଡୁରୁ—ଫି. ବଂ. ନସର ପସର, ଲସର ପସର,
ଛତା ଛତା, ଫି. ଲସର ପସର ହେବା, ଛତା ଛତା ଉଠିବା/
ହେବା, ଉଃ ଲେଟକାଟା ଅୟ୍ ଅସୁରେ ତାୟା ଡୁରୁ ବାଳାୟ୍
କାନାୟ୍—ପିଲଟା ମା' ପାଖରେ ଲସର ପସର ହେଉଅଛି
ତାୟା ଡୁ—ଫି. ତାଲିବା, ପକାଇ ଦେବା
ତାବା—ଫି. ଝୁଲି ପଡ଼ିବା, ଝୁଲିଯିବା
ତାହା ଅ—ବ. ଦ୍ଵେଷ, ଶତ୍ରୁତା ଉତ୍ତପ ପକ୍ଷ (କୋଷ୍ଠ ମାସର
ଉତ୍ତପ ପକ୍ଷ)

ତାହା ଗା.ରିଆ—ବଂ. ଅକୃଷିକ, ଅପ୍ରସାସ

ତାହା ଗୁରିଆ—ବଂ. ପ୍ରତିହଂସା ପରସ୍ପର (ବଂଶ)

ତାହା ତାହା ଓ—ଫି. ଅତିଶକ୍ତ ଗରମ ହେବା, ଉତ୍ତପ ପ୍ରସର
ହେବା

ତାହା ଡୁମ୍ବୁ—ଫି. ଏଡ଼ିରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତ ଦେଇ ଗୁଲିବା,
'ତାପ୍ତପ୍ତ' ଶବ୍ଦ

ତାହାର ଏନେ—ବ. ଗୁଆ ଗୁଆରେ ନାଚିବା

ତାହାର ଗୁଆ—ବଂ. ଗୁଆ ନାଚ, ଗୀତର ସ୍ଵର

ତାହାରୁ—ଫି. ତାହାର ନାଚ ବାଜା ବଜାଇବା

ତାହାରୁ ସେରେ—ବ. ତାହାର ନାଚର ଗୀତ

ତାହାର ହୁକ୍ତ—ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ତାହାଲ୍ ଅ—ବ. ଜଙ୍ଗଲ କୁକୁର, ବଳିଆ କୁକୁର

ବଂ ବିଶାଳ, ବଡ଼ ଓ ଲମ୍ବ (ଏ ଶବ୍ଦ କୁକୁର ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ)

ତାହା —ଫି. ଦେଖିବା

ତାହା ତାନ୍ତୁ—ଫି. ବଂ. ଧଡ଼ ଧଡ଼ ଶବ୍ଦ, ତା ତା ହେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଡଗଡଗ ହେବା

ତାହାନ୍—ଫି. ଦହନ ହିସା କରିବା

ତାଣତାଳା—ବଂ. ଡିଲିଡିଲି (ଗହଣା, କୁରାପିଆ)

ତାହାତେହେ—ବ. ମୁହଁର ଦ୍ରବ ବା ଫୋଟକା

ଫି. ଜଟିଳ ହେବା

ତାହନାରି—ବ. (ଇଂ) ଇଂରାଜ ଶବ୍ଦକୋଷ

ତାହାସିନ୍—ବ. (ଇଂ) ବନା ଶବ୍ଦର ଗୁଆ ପାଖ

ତାହାତର—ଫି. ବଂ. ହୁଡ଼ ହୁଡ଼, ହୁଡ଼ (ଆଲୋକ, ଅଗ୍ନି, ଜଳିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା) ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର, ଉଃ ବୁଲିରେ ତାହାତର ସେତେଲ
କୁଲୁକାନା—ବୁଲିରେ ହୁଡ଼ ନିଆଁ ଜଳୁଛି

ତାହାତରା—ଫି. ପ୍ରକୃତିକ ହେବା, ଅଧିକ ରଖି ନିର୍ଗତ
ହେବା, ଶୀଘ୍ର ପଳାୟନ କରିବା

ତାହା. ତାହା—ଫି. ବଂ. (ଧୁଲି ଉଡ଼ାଇ ଉଡ଼ାଇ, ଧୁଲି ଧୁଲେ

ହୋଇ, ଉଃ ତାହା ତାହା ଏନେ—ଧୁଲି ଉଡ଼ାଇ ଉଡ଼ାଇ
ନାଚିବା, (୨) ତାହା ତାହା ଦା.ଲ—ଧୁଲି ଉଡ଼ାଇ ଦୌଡ଼ିବା
ତାହାତୁ—ଫି. ଧୁଲି ଉଡ଼ିବା, (ତାହାତୁ—କେବଳ ଧୁଲି ବା
ଗୁଣ୍ଡ କାଟି ପଦାର୍ଥ ଉଡ଼ିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ)

ତାହା—ବ. ଡଗ୍ଗା, ଅଇନର ଅଞ୍ଜ

ତାହାଜାରି—ବ. କାନ୍ଥର ଅଞ୍ଜ

ତାହା ପିଟାହା—ଫି. ଅଞ୍ଜ ଦେବା, ଅଞ୍ଜକାରି କରିବା

ତାହାଧା.ରି—ବ. ଡଗ୍ଗାଧାଗ

ତାହା ତାହା—ବଂ. ଧଳା ଉଡ଼, ସିଧା ବଢ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବଂ ଦାରେ ତାହାତରା ହାବା ~ କାନା—ଗଛ ସଲଖ ଉଡ଼
ହୋଇ ବଢ଼ୁଛି

ଡିରି ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଦାଉକର ହଠାତ୍ ଜଳି ଉଠିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡିରି ଡିରି—ଫି. ବଂ. ଦାଉ ଦାଉ (ଜଳିବା)
ଉ: ଡିରି ଡିରି ସେଙ୍ଗେଲ ଖେଲ୍‌ରେ ଦିଆ.ଲିକ ଦା.ଲ
କେଦା—ଜନ୍ମମାନେ ଦାଉ ଦାଉ ନିଆ ଜଳିବା ଦେଖି ପଳାଇଲେ
ଡଗରୁ—ବଂ. ଜିଦ୍‌ଖୋର, ଜଗରଣ
ଡକ୍‌ଥମ୍ (ଡାକ୍‌ଥମ୍)—ବ. ଡାକ୍‌ଥମ୍ ଦେଖ

ଡବ୍‌ସା—ବ. ଡବର
ଡଲ୍‌ଡାଲେ—ଫି. ଝୁଲିଝାଲି ଝୁଲିବା, ମାତାଲିଆ ଝୁଲି ଝୁଲିବା
ଫି. ବଂ. ଅବହେଳା ଭାବେ
ଉ: ଡଲ୍‌ଡାଲେ ଅଲମ୍ କା.ମିଆ—ଅବହେଳା କରି କାମ
କରନାହିଁ

ଡ଼ୁ଼ା—ଫି. ଡଲ୍‌ଡୁଲି ଝୁଲିବା, ଗୋଡ଼ ଠିକ୍‌ଭାବରେ ନ ପଡ଼ିବା
ଡ଼ୁ଼ା ଡ଼ୁ଼ା—ଫି. ହଲି ହଲି ଯିବା
ଡ଼ୁ଼ା ଡ଼ୁ଼ା—ଫି. ହଲିବା
ଫି. ବଂ. ହଲି ଦୋହଲି ଯିବା

ଡ଼—ବ. ଡହ

ଡ଼ା—ଫି. ଝୁଲିବା, ଝୁଲିଲବା

ଡ଼ା଼ଡ଼ା଼—ଫି. ବଂ. ଏକଲ ଝୁଲିଝୁଲି, କାବୁଡ଼ି ଧରି

ଡ଼ା. ତାକେ, ଡ଼ା ଡ଼ା—ଫି. ଏକଡ଼ି ସେକଡ଼ି ଝୁଲିଝାଲି ଯିବା

ଡ଼ାନ୍ ଡ଼ାନ୍—ଫି. ବଂ. ଅକଲ ଝୁଲି, ଝୁଲିବାରେ ଅଣ୍ଟା
ଦୋହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡ଼ାଏନେଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଖେଳ, ଏ ଖେଳରେ ପଇସା
କମ୍ପା ଗୋଲିର କଣାରେ ପାଣି ପିଆଇବାକୁ ପଡ଼େ

ଡ଼ା.ଉ—ଫି. ଖେଳରେ ହାର ମାନିବାକୁ ହୁଏ, ଅସଫଳ ହେବା

ଡ଼ାରି—ଫି. ବଂ. ଗାସ୍ତି ବଳ୍ଲ, ବୈଭବ ସମ୍ପତ୍ତି
ଫି. ବଂ. କରବା, ଠାଣି ପ୍ରକାଶ କରିବା

ଡ଼ାରି—ବ. କୌତୁକ, ଅଛା, ମଜା, ଫି. କୌତୁକ କରିବା,
ଅଛା କରିବା, ମଜା କରିବା

ଡ଼ା.ସ—ବଂ. ନିର୍ଧନ, ଫି. ନିର୍ଧନ ହେବା

ଡ଼ା.ସା—ବ. ଗରିବାନା, ଗରିବ ପଣିଆ

ଫି. ଗରିବ ହେବା, ନ୍ୟୁନ ହେବା

ଡ଼ା.ଡ଼ା.ସା—ବ. କୁମାରପଣ, ଅବିବାହିତ ପଣିଆ

ଡ଼ା.ଡ଼ା.ସା—ଫି. ଅଧିକା ପାଣି ଉଛୁଳି ଯିବା

ଫି. ବଂ. ଉଛୁଳା ପାଣି ବୋହୁଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡ଼ା.ଡ଼ା.ସା—ଫି. ତୌଲିବା/ଉପର ତଳ ହୋଇ ଝୁଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡ଼ା.ସ—ବ. ଜିଦ୍

ଡ଼ା.ସା—ବଂ. ଜିଦ୍‌ଖୋର, ଦୁଷ୍ଟ

ଡ଼ା.ସା—ଫି. ଜିଦ୍ ଧରିବା

ଡ଼ା.ସା—ଫି. ପଶୁ ପକ୍ଷ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହେବା, ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଡ଼
ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଭାଗଦେଇ ଠିଆ ହେବା

ଡ଼ା.ସା—ଦୁଷ୍ଟକର, ଉ: ମେରମ୍ ଡ଼ା.ସାରେ ସାକାମ୍ ଏ ଜମ୍

ଏଦା—ଛେଲି ପକ୍ଷ ଗୋଡ଼ରେ (ଡ଼ା.ସା) ଭାଗ ଦେଇ ପକ୍ଷ
ଖାଉଛୁ

ଡ଼ା.ଉଲି ଦାରେ, ଡ଼ା.ଉଲି ଦାରେ—ବ. ଦରକୋଲି ଗଛ

ଡ଼ା.ଉଲି—ବ. ଅସମାନ

ଡ଼ା.ଉଲି—ବ. ଭୁଲାର ଭୁଲ

ଡ଼ା.ଉଲି—ଫି. ବଂ. ଛୋଟିଆ ଜିନିଷ ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଡ଼ା.ଉଲି—ଫି. ବଂ. ଅକଲ ଝୁଲିର ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,
କମର ହଲି ହଲି ଯିବା

ଡ଼ା.ଉଲି.ରେଣେ—ବ. ଏକ ଛୋଟିଆ ଚଢ଼େଇର ନାମ

ଡ଼ା.ସା—ବ. ଡ଼ା.ସା

ଡ଼ା.ସା—ଫି. ବଂ. ଅସାବଧାନ ଭାବେ, ଧୀରେ ଧୀରେ,
ବହୁତ କମ୍, ଏକତ ସେକତ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡ଼ା.ସା—ବ. ଡ଼ା.ସା, ଡ଼ା.ସା

ଡ଼ା.ସା—ଫି. କମିଯିବା, (ଇଂ) (deam)

ଡ଼ା.ସା—ବ. ବାଉଁଶ ପାତାରେ ଡ଼ା.ସା କଡ଼ ଟୋକେଇ
ଯନ୍ତ୍ରରେ ଧାନ ରଖାଯାଏ

ଡ଼ା.ସା ଦାରେ—ବ. ଛୋଟ ଡ଼ା.ସା ଗଛ

ଡମ୍ବୁବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଫିକା ଫୁଲ ଯାହାର
ବାସନା ଭଲ

ଡଲ୍ ଡଲମି—ବ. ବଡ଼ ଆକାରର ଗୋଲ ବାଉଁଶ ପାତ୍ର
ଦିଆରି ତୋଳି, ଯହିଁରେ ଧାନ ରଖାଯାଏ

ଡଲ—ଫି. ବଂ. (ଇଂ) ଦୈନିକ (daily)

ଡହ (ଡହ)—ବ. ଡହଡୁମି

ଡହଘୁଟୁ—ବ. ଗାଁ ବସାଇବା ଉଡା ଜମି

ଡହଦାବୁ, ଡହଦାବୁ—ବ. ଗାଁ ମୁଣିଆ

ଡହାଲି—ବ. ଗ୍ରାମ, ଗାଁ

ଡହକ୍ ଡହ—ଫି. ବଂ. ଗ୍ରେଟ ପିଲକୁ ଖେଳେଇ, ନରୁଇବା
ବେଳେ 'ଡହକ୍ ଡହ' ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ (ଧନିକ ଧନୀ
ନାଚରେ ପୁଅ ନାଚ)

ଡୁକନୁ—ବ. ଏକ ଚମ୍ପଟା (ଚର୍ମିନା ଓ ବୁଡା ଆଙ୍ଗୁଳି ଟିପରେ
ଯେତିକି ଧରେ ସେହି ପରିମାଣର)

ଡୁକୁଲ୍ ଡୁକୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡରେ ଜିନିଷ ରଖି ତାହା ନ
ପକାଇବା ପାଇଁ ଯେ ପାଦ ପକାଯାଏ ତାହାକୁ 'ଡୁକୁଲ୍ ଡୁକୁଲ୍'
କହନ୍ତି । (ଧୀର ମନ୍ଦର ଗୁଲି)

ଡୁକୁର ଡୁକୁର—ଫି. ବଂ. ଅବରତ (କାମ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ଡୁକୁପ୍ ଡୁକୁପ୍—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଦ ଟିପି ଟିପି
ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଡୁଗି—ବ. ଗଛ ଲତାର ଅଗ୍ରାଂଶ, ଫି. ଗଛ ବା ଲତାର
ଅଗ୍ରାଂଶକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେବା/ଛିଣ୍ଡାଇବା

ଡୁଗୁର ଡୁଗୁର—ଫି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଡୁ: ଲେଟକା ଆନବାବା ଡୁକୁଲ୍ ଡୁଗୁର ଡୁଗୁର ଏ ତାଲାମ୍
ଆକାଦିଆ—ପିଲ ତାହାର ବାପା ସହୃଦ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବୁ

ଡୁଙ୍ଗୁରି—ବ. ଅନୁଜ ପାହାଡ଼, ଡୁଙ୍ଗୁ

ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ, ସାନ

ଡୁ: ଡୁଲ୍ ପୁକୁରା—ଗ୍ରେଟିଆ ପୁଷ୍ପ

ଡୁଲ୍/ଡୁଲ୍ କକର—ବ. ଗ୍ରେଟିଆ ଜାତିର ମାଛରକ୍ଷା ଚଢ଼େଇ

ଡୁଲ୍/ଡୁଲ୍ ଗିଡ଼ି—ଫି. ଦେଇଦେବା, ଡୋପାଡ଼ ଦେବା,
ବଫି କରି ଦେବା

ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅଲ୍ ଅଲ୍ (ଦେବା)

ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍—ଫି. ଘୁଷୁରିକୁ ଖାଇବାକୁ ଡାକିବା ଶବ୍ଦ

ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍ (ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍)—ଫି. ବଂ. ସିଧା ସଳଖ ମନକୁ
ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିବା (ଲମ୍ବା ବାଉଁଶ, ଲମ୍ବା ଶୁଣ୍ଠା)

ଡୁଲ୍ ଡୁଲ୍ ବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲମ୍ବା ଜାଖସ୍ ଫୁଲ

ଡୁଡାୟୁ—ଫି. ପରୁର ବୁଝିବା, ଉତ୍ପଳାଇବା

ଡୁଡୁମ୍ ଡୁକା—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ ଏବଂ ଗୋଲ, ଶୁକୁଟା
ଫି. ଶୁଣି ଚେମୁଟା ହେବା

ଡୁଡୁରମୁର—ଫି. ଲେଗୁ କୋଗୁ

ଫି. ବଂ. ଲେଗୁ କୋଗୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା

ଡୁଡୁଡୁଡୁ—ଫି. ବଂ. ନାଗସ୍ ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ

ଡୁଡି ଘାସ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଘାସ

ଡୁଣ୍ଡି—ବଂ. ବେଲର ମୁଣ୍ଡିଆ

ଡୁଣ୍ଡୁଗୁଡୁ—ବଂ ବେଲ ମୁଣ୍ଡ ସଦୃଶ

ଫି. ଠୁଳା, ମୁଣ୍ଡର ଭୁଲ କାଟି ଦେବା

ଡୁଣ୍ଡୁ—ଫି. ଦଣ୍ଡ ଦେବା

ଡୁଣ୍ଡୁକ୍—ଫି. ଲୁଚକାଳି ଖେଳରେ ଖୋଜିବା

ଡୁଣ୍ଡୁକିଡ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ଡୁଣ୍ଡୁ—ଫି. ଜୁଲ (ଡିଡା) ଜଳାଇବା ଆଗରୁ ମୁର୍ଦ୍ଦାର ମୁହଁ
ପାଖରେ ନିଆଁ ଜଳାଇବା

ଡୁନ୍‌ଡୁଗା—ବଂ. କଟା ବାଲ, କଟା ତାଳ

ଫି. ବାଲକୁ କାଟି କୁଣ୍ଡି କରିବା, ତାଳକୁ କାଟିବା

ଡୁନ୍‌ଡା—ଫି. ବାଲ କାଟି ଗ୍ରେଟ କରିବା

ଡୁନ୍‌ଡା:—ବ. ହଲ ବୁଲାଇବା ବେଳେ ଚଳଡ଼ା ଦିଆରି କରିବା,
ହଲ ବୁଲାଇବା ବେଳେ ଜମିକୁ ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ଆକାରରେ ଗାର
ଦେଇ ଦେବା

ଡୁନ୍‌ଡା—ଫି. ବଂ. ପରୁଆନା ପାଇ ଖୋଜିବା

ଡୁନ୍‌ଡାଡୁନ୍‌ଡୁ—ଫି. ଖୋଜା ଖୋଜି କରିବା

ଫି. ବଂ. ଆଦେଶ ହୋଇ ଖୋଜିବା

ଡୁନ୍‌ଡାଉ—ଫି. ଖୋଜିବା, ପରଖିବା

ତୁମ୍ଭା—ବ. ସଂରକ୍ଷିତ ଜଙ୍ଗଲ

ତୁବ୍ ତୁବ୍—କି. ବଂ. ତୁବାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁବ୍‌ତୁବା.ଉ—କି. ତୁବିବା, ତୁବାଇବା

ତୁବା.ଉ—କି. ପୁରା ତୁବାଇ ରଖିବା, ପୁରା ପୁରାଇ ଦେବା,
ନଷ୍ଟ କରିବା

ତୁବ୍‌ତୁବ୍‌ୟା—କି. ଫୁଲିଥିବା ପେଟ, ପେଟ ଫୁଲିବା, ପେଟ
ଫୁଲିଇବା

ତୁବାଂତୁବାଂ, ତୁବୁଂତୁବୁଂ—କି. ବଂ. ମାଦଳ ବଜାଇବା
ଶବ୍ଦ/ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସ୍ନେହରେ ପିଲାକୁ ଧରି ନଈଇବା
ବେଳେ 'ତୁବାଂ ତୁବାଂ' ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁବା ଚେଣେ—ବ. ପିଞ୍ଜର ଚଢ଼େଇ

ତୁବୁବ୍—କି. ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବା, ସମ୍ପତ୍ତି ସୂଚକ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବା

ତୁବୁବ୍ ତୁବୁବ୍—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ତଳ ଉପର କରି ହଲାଇବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁବୁଂ ତୁବୁଂ—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ଆପଣେ ହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁବୁବ୍(ର)—କି. ତୁବିବା

ତୁବୁବ୍ ତୁବୁବ୍—କି. ବଂ. ତୁବିବା ଉଠିବା ପୁଣି ବୁଡ଼ିବା,
ବୁଡ଼ାବୁଡ଼ି କରିବା

ତୁବୁଂ ତୁବୁଂବୁଦ୍—କି. ତେଜସ୍ବ ପିଟି କାହାରିକୁ ଜାତିରୁ
ଅନ୍ତର କରିଦେବା, ଜାତିରୁ ବହୁଷ୍ଟକ କରିବା

ତୁବୁଂତୁବୁଂ (ରୁ)—କି. ଲଗାତର ନାଗରା ବଜାଇବା

ଉ: ମି.ଦକ୍ଷିଣା. ଟାମାକ୍ ତୁବୁଂତୁବୁଂ ଅକାକ ତାହୁଁଏନା—
ରାତିଯାଏ ନାଗରା ବଜାଇ ରଖିଲେ

ତୁଭ୍—ବ. ପିତଳର ଏକ ଛୋଟ ପାତ୍ର (ଏଥିରେ ତେଲ
ରଖାଯାଏ) ବା ପଥରର ପାତ୍ର

ତୁଭ୍—ବ. ପିତଳ ତିଆରି ବୁଝି

ତୁମ୍‌ଅ—କି. ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବା

ତୁମ୍‌ଇଲ୍—ବ. ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର

ତୁମ୍‌କା—କି. ଗୋଟମା ଧରିବା

ତୁମ୍‌କା—ବ. ତୁମ୍‌କା ସହର

ତୁମ୍‌କୁର୍—କି. ଛୋଟିଆ ଗୋଲକାର ହେବା

ବଂ. ଛୋଟିଆ ଗୋଲକାର ବା ଅଣ୍ଡାକାର

ତୁମ୍‌ ତୁମ୍—କି. ଫୁଲି ରହିବା, କି. ବଂ. ଫୁଲି

ତୁମ୍‌ସ୍—ବ. ତେତିରିଆ

ତୁମ୍‌—କି. ନେଇଯିବା, ନେଇ ପଳାଇବା

ତୁମ୍‌ ଠୁମ୍‌—କି. ବଂ. ଏକ୍ବଟିଆ ଚପ ଗୁପ୍ ଟୁଂ ଟୁଂ
ଘୁଲିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁରିୟାଡ଼ି—କି. ଅନେକଙ୍କୁ ନେଇଯିବା, ଅନେକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧନେଇ
ଯିବା

ତୁରିୟା—ବ. ତୁରିୟା, ବହଳ ସୂତା ଯାହାର ଅଗରେ ସୂତାର
ନେହା ଥାଏ

ତୁରିୟା. ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ତୁରିୟା ତୁରିୟା—ବଂ. ସାନ ବଡ଼ ସଭିଏଁ, ବାଦ୍ ବସ୍ତ୍ରର ନ
ଥାଇ ସମସ୍ତେ (ଦେଖିବାକୁ ନାତିବାକୁ ଏକାଠି ହେବାକୁ ଯିବା)

ତୁରିୟା ହା.ଉକାନ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା ଗଛ
ଯାହା ଔଷଧରେ ଲଗାଯାଏ

ତୁରିୟା ହୁଡ଼ୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଧାନର ନାମ

ତୁରିଆବାଦ୍—କି. ଆବାଦ ଯୋଗ୍ୟ ଜମି ଦଖଲ କରିବା

ବଂ. ଆବାଦ ଯୋଗ୍ୟ ଜମି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ
ଜଙ୍ଗଲ ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁର୍—କି. ନାଗ ସାପର ରକ୍ତ, ଆନନ୍ଦରେ ଉତ୍ସାହିତ ପାଇଁ
'ତୁର୍ତୁର୍-ତୁର୍' ଚିତ୍କାର କରିବା

ତୁର୍‌ତୁର୍—ବ. ତର, କି. ତରବା, ତରଯିବା

ତୁର୍‌କିୟା—ବଂ. ତରୁଆ, କାସ୍ତୁର, ତରପୋକ

ତୁଲ୍—ବ. ଗୋଲ, ବଂ. ଗୋଲକାର

ତୁଲ୍‌ତୁଲ୍—ବ. ଗୋଲ ଏବଂ ଫସ୍‌ସା, ମାଛ ପେଟ ଭିତରେ
ଥିବା ପବନ ଭରିବା ଫସ୍‌ସା ଅଂଶ ଯାହା ଫୁଲିଲେ ମାଛ
ଉପରକୁ ଉଠେ, ଫୁଲିଇବା ଯନ୍ତ୍ର

ତୁଲ୍‌ଉ—କି. ଗୋଲକରି କାଟିବା

ତୁଲ୍‌ତୁଲ୍—କି. କଟା କଟି କରିବା, କାଟି ଛୋଟ କରିବା

ତୁଲ୍ଲ—ବ. ତୋଲ୍ଲ

ତୁଲ୍ଲ—ତୁଲ୍ଲ—ବ. ଅଲ୍ଲ ଉକ୍ତା, ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ, ସାନ ସାନ
ଉ: ତୁଲ୍ଲ—ତୁଲ୍ଲର ହୁଜୁର ଆଗୁୟ୍ (ଇ) ପେ—ଅଲ୍ଲ ଉକ୍ତ
ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ (ଗଛ ହୋଇଥିବା) ସାନ କାଟି ଆଣ
(୨) ତୁଲ୍ଲ—ତୁଲ୍ଲର ଲେଟ୍‌କା ଏନେଜ୍ ଜଂକାନାକ—ସାନ
ସାନ ପିଲମାନେ ଖେଳୁଛନ୍ତି

ତୁଲ୍ଲ—କି. ବଂ. ଗଡ଼ ଗଡ଼ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁଲ୍ଲ—ତୁଲ୍ଲ—କି. ବଂ. ପଛେ ପଛେ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ଟୁଁ ଟୁଁ, ଉ: ଲେଟ୍‌କା ତାୟ୍ ତୁଲ୍ଲ ତୁଲ୍ଲ ଏ ପଞ୍ଜା
ଆକାଦେୟା—ତାର ପିଲଟି ତାର ପଛେ ପଛେ ଟୁଁ ଟୁଁ ଚାଲିଛି
ତୁଲ୍ଲ ଟୁଲ୍ଲ—ବ. ମାଟି ବସାଉ ସାପ

ତୁଲ୍ଲ—ବ. ଆରୁ

ତୁଲ୍ଲଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ଯାହାର ଫଳକୁ ଲୋକେ
ଖାଆନ୍ତି

ତୁମ୍‌ସା ତୁମ୍‌ସି—କି. ଫିଙ୍ଗି ଦେବା, ବନ୍ଧୁ କର ଦେବା

ତୁମ୍‌ମେନେ—କି. ବଂ. ଟୁଁ କର ତୁମ୍‌କା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତୁମ୍‌—କି. ନାଗର ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ

ତେକ—ବ. ପାହୁଣ୍ଡ, ଦୁଡ଼, ଜାହାଜ ଉପର ଚଟାଣ

ତେକଲୋକା—କି. ବଂ. ଦୁଡ଼କାପୁଷ୍ପକ

ତେକେ—ବ. ପିରୁ

ତେକଡ଼—ବ. ତେକଡ଼

ତେକେରୁ—କି. ହଲିବା, (ପୋତା ହୋଇଥିବା ଜଳସ୍ତ ହଲିବା)
ହଲିବା

ତେକେରୁଅ—କି. ବଂ. ହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତେକେରୁ ତେକେରୁ—ବଂ. (ଖୁଣ୍ଟ) ଢିଲ ହେବା

କି. ହଲିହଲ ହେବା, ଢିଲ ହେବା

ତେଗ୍—ବ. ପାହୁଣ୍ଡ

ତେଗ୍‌—ବଂ. ଗ୍ରେଟ ଓ ବାଜାର (ମନୁଷ୍ୟ ବା ପଶୁ)

ତେଜା—ବ. ପିଛାଣ, ପିଛା

ତେଜା—କି. ପିଛବା

ତେଜାନ—ବଂ. ପିଛବା ପୋଷ୍ୟ ଲୁଗା, କି. ଲୁଗା ପିଛବା
ତେଜାନା—ବ. ପିଛବା ଲୁଗା (ପାଉଜାମା, ଧୋତି ଆଦି)

ତେଜା ବାନ୍ଦେ—ବଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ପିଛବା ଲୁଗାପଟା

ତେଜାଲବ୍‌ଲେ—ବ. ନାମକୁ ପିଛବା, କାମଚଲା ଲୁଗା ଆଦି
ପିଛବା

ତେଜାଓ—କି. ଅବହେଳା କରିବା, ନଜର ନ ଦେବା,

ବିଲମ୍ବିତ କରିବା

ତେଜ୍ ତେଜ୍—କି. ଉତ୍ତର ଦେଶ, ଆଲୋକିତ କରିବା

ତେଜ୍ ତେଜ୍—ବଂ. ଲମ୍ବା ବା ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା (ଖୁଣ୍ଟ,
ବାଉଁଶ ଇତ୍ୟ)

ତେକେରୁ—ବଂ. ଲଙ୍ଗଳା, ବସ୍ତ୍ରଧନ, ଅଲ୍ଲ ପରଥିବା

ତେକେରୁ—ବ. ତେକେରୁ ଭଳି ଗ୍ରେଟିଆ ତୋଲ

ତେଟ୍—ବ. (ଇଂ) (date) ତାରିଖ

ତେତେରୁଗେରୁ—କି. ବଂ. ରୌଦ୍ର ତାପରେ

କି. ରୌଦ୍ର ତାପରେ ରହିବା, ରୌଦ୍ର ତାପରେ ରଖିବା

ତେତେରେ—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ, ଶୁକୁଟା ଓ ଦୁଷ୍ପଳିଆ

(ପକ୍ଷୀ, ଜନ୍ତୁ ବିଶେଷ)

ତେ-ତେ—କି. କଷ୍ଟ ପୀଡ଼ା ହେଉ ଆଶ୍ରୟ ହେବାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା

ତେ-ତେରୁ—କି. ଅଳସୁଆ ହେବା, ଅଳସେଇବା, ବେକାର
ବସି ରହିବା

ତେଣ୍ଡେ—ବଂ. ପର ବସ୍ତ୍ରଧନ (ପକ୍ଷୀ), ଅଧାପିଛା (ଲୋକ)

ଅଧା ଲଙ୍ଗଳା (ଲୋକ), କି. ପର ବସ୍ତ୍ରଧନ ହେବା, ଫଟା ଦବର
ପିଛବା

ତେବ୍ ତେବ୍—ବଂ. ପେଟ ଫୁଲ ଫୁଲ ଅନୁଭବ (ବଡ଼ ହଜମର
ପୁଷାଞ୍ଜଣ)

ତେବ୍‌ତେବେ—ବ. ପେଟ ଫଟିବା

ତେବ୍‌ତେବେ—କି. ପେଟ ଫାଟିବା, ପେଟେ ଖାଲ ପେଟ
ଫୁଲିବା

ତେବ୍‌ତେବିଆ—ବଂ. ଅସମର୍ଥ, ଅସ୍ଥାବ

ତେମ୍—ବ. (ଇଂ) ତାମ୍, ବନ୍ଧ

ତେମ୍—ବଂ. ପେଟ ଫାମ୍, ଅଙ୍ଗୁଳି

ଫି. ପେଟ ଫାମ୍, ଅଙ୍ଗୁଳି ହେବା

ତେମ୍—ବଂ. ବସାଇଥିବା ପାଣିର ଜଳପ୍ରାୟ ଫାଲେ ପିଇବା

ଓ ଫାଲେ ନ ପିଇବା, ଦରପିଆ

ତେମ୍—ବଂ. ଦରଶଣୀ, ଦର ପାତଳ

ତେମ୍—ବଂ. ଅଧା ପାତଳ ଅଧା କଷା

ତେମ୍—ବଂ. ତୁରୁକ୍—ବଂ. ଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ବରୁଣ ପ୍ରକାର ଓ
ଆକାରର

ତେମ୍—ବ. ତେମ୍, ତମ୍, ଅଙ୍ଗୁଳି ଗ୍ରହେ ରହିବା ସ୍ଥାନ

ଫି. ତେମ୍ ପକାଇବା

ତେମ୍—ବଂ. ବାଙ୍ଗା, ଉ: (୧) ତେମ୍ କୁଳି—ବାଙ୍ଗା ଶ୍ରୀ

(୧) ତେମ୍ ପିମ୍—ବାଙ୍ଗା କୁଳି

ତେମ୍—ବଂ. ଲଳିତା ପଦ୍ମରାଜ

ତେମ୍—ବଂ. ତେମ୍—ଫି. ବଂ. ସତର୍କତା ସହ ଗୁରୁତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଉ: ହାତ୍ କୁଳିଆ—ତେମ୍—ତେମ୍, ତାଳାମ୍

ଞ୍ଜେଲ୍ ଗେ ସାନାମ୍—ହାତ୍ ଯାଉଥିବା ଝିଅଙ୍କ ସତର୍କ
ବା ଲଳିତା ଜନ୍ମରେ ଗୁରୁତାଟା ଦେଖିବାକୁ ମନ ହେଉଥିବ
ତେମ୍—ବଂ. ଅଙ୍ଗର ଆବୁ, ଫି. ଆବୁ ହେବା

ତ

ତକ୍—ବ. ଲଳାୟିତ, ଫି. ଲଳାୟିତ ହେବା

ଫି. ବଂ. ତକ ତକ ପିଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତକ୍—ବ. ପୁଣି ବା / ଗିଳିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତକ୍—ବଂ. ତକ ତକ କର (ପାଣି ଗିଳିବା)

ତକ୍—ବ. ପ୍ରବଚନ କଥା, ତକ

ତକ୍—ବ. ଆଗରଣ, ବ୍ୟବହାର, ତକ୍

ତକ୍—ବଂ. ଗୁଡ଼ିକ, ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ

ତକ୍—ବଂ. ଲଳାୟିତ ଫଳ ନଷ୍ଟକାରୀ ଶକ୍ତି

ତକ୍—ବଂ. କୋରଡ଼, ଅନ୍ତରାଳ ଶୂନ୍ୟ

ତକ୍—ବଂ. ଫାମ୍, ପୋଲ

ତକ୍—ବଂ. ଗଛ ଭିତର ପୋଲ, ଫାମ୍ (ଗଛ)

ଅନ୍ତରାଳ ଶୂନ୍ୟ, ବ. ଦୁର୍ବଳ, ଶ୍ୱେତଶା

ତକ୍—ବଂ. ଗୁଳି—ବଂ. ଗୁଳିଆ ଯୋଗ୍ୟ

ତକ୍—ବଂ. ବଳ, ଗାତ, ନଳ ପର ଫାମ୍

ତକ୍—ବଂ. ଧଣ୍ଡା ସାପ

ତକ୍—ଫି. ଧେଣୁର ଦେବା

ତକ୍—ବଂ. ମିଠା ମଦ, ନରମା ସ୍ୱାଦ, ନରମା (ଲେବ,
କାଠ ଆଦି), ଫି. ବଂ. ଭଲ ଭାବରେ ପୋଡ଼ି ନ ଥିବା ମାଟି ପାତ୍ର

ତକ୍—ବଂ. କମଳୋତ୍ପା, ଦୁର୍ବଳତା

ଫି. ଦୁର୍ବଳତା ହେବା.

ତକ୍—ବ. କେନାଲ ପ୍ରାୟ, (ଯେଉଁଠାରେ ପାଣି ଜଳକୁ ଖସାଇ
ଦିଆଯାଇଥାଏ)

ତକ୍—ବ. ତୋଳ

ତକ୍—ବଂ. ତମ୍—ଫି. ବଂ. ଗୁରୁତା, ଗୋଟା ଗୋଟା
ଜଳପ୍ରାୟ ଗୁରୁତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତକ୍—ବ. ସାମାଜିକ ଏକ ପ୍ରକାର ଲଳାୟିତା ତୋଳ

ତକ୍—ବ. ତାକୁଣୀ, ଫି. ତାକୁଣୀ ଦେବା

ତକ୍—ବଂ. ତାକୁଣୀ ଶାଗ (ଏ ଶାଗର ପତ୍ର ବଡ଼ ବଡ଼
ହୋଇଥାଏ)

ତକ୍—ବ. ତାକୁଣୀ

ତାକା—ଠେଲିବା, ପେଲିବା, ଧକ୍କା ଦେବା

ତାକା—ବଂ. ତାକୁଣୀ—ଫି. ବଂ. ଠେଲିପେଲ

ତାକା—ବଂ. ତାକୁଣୀ—ଫି. ବଂ. ଉଠିବା ପଡ଼ିବା, ଅସମତଳ

ଗୁରୁତା ଗୋଟିଏ ଉଠିବା ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଧକ୍କା ହେବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତାକୁଣୀ—ଫି. ତାକୁଣୀ ଲଳାୟିତା ମାଡ଼ିବା ବେଳେ ଯେଉଁ ମାଡ଼
ଶବ୍ଦ ହୁଏ ତାହା 'ତାକୁଣୀ' କହନ୍ତି

ତାକୁଣୀ—ଫି. ବଂ. ତାକୁଣୀ କୁଟିବାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତାକୁଣୀ ମେନ୍ଦେ—ଫି. ବଂ. ହାତ୍ ଧରଣିଆ 'ତାକୁଣୀ' ଶବ୍ଦ

ତାଂକୁଲ(ଡ଼) କୁଳି—ବଂ. ଲମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଳିକା
 ତାଂକୁଲ(ଡ଼) କଳା—ବଂ. ଲମ୍ବା ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ, ଯୁବକ
 ତାଙ୍ଗା—ବ. ତେଜା
 ତାଙ୍ଗି—ବ. ତେଜା
 ତାଗ୍—ବ. ଧରଣ, ପ୍ରକୃତି
 ତାଷା—ବ. ଆକାର, ପ୍ରକାର
 ତାଠି—ବଂ. ଜିହ୍ଵା, ଜିହ୍ଵାଘୋର
 ତାତ—ବ. ଯାନ୍ତ୍ରାଲର ଏକ ନୟ ରୁରୁ, (ଏବର ଗୁଡୁଠାରୁ)
 ଆଗୁଆ
 ତାଡ଼ି—ବ. ବଳଦ ଗାଡ଼ିର ଉପରେ ଲଗା ଯାଇଥିବା ଧଡ଼ା
 (ଜିନିଷ ନ ଝପିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାଠ ଆଡ଼ିଲ ସମୂହ)
 ତାଡେୟା—ବ. ହିନ୍ଦୁୟୁକ୍ତ ପଟା
 ତାଣ୍ଡୁକା —ବ. ପତର ଡ଼ୋ, ନଡ଼ା, ତଣ୍ଡା
 ତାନ୍—ବଂ. ଦୁର୍ଗେ, ଝି. ଦୁର୍ଗେ ବାଦନା ହେବା
 ତାନ୍ତାନ—ଝି. ବଂ. ଦୁର୍ଗେର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଉଚ୍ଛେଦ ଦୁର୍ଗେ
 ଝି. ସଫିରିବା ଗଛ
 ତାବ୍ ତାପ୍—ବଂ. କୁଳକୁ ପିଟିବା ଶବ୍ଦ
 ତାବ୍ତାବ୍—ଝି. ବଂ. ତାରି ତାରି (ଶବ୍ଦ) ଧଡ଼ ଧଡ଼ ଶବ୍ଦ
 (ତାପ୍ ତାପ୍) ତାପ୍ତାପା—ଝି. ବଂ. ବଡ଼ ଅକାରରେ
 ତଲେଇ ବା ଲୁଗାର ଆବରଣ ବେଡ଼ା
 ତାପ୍ତନ—ବ. ତାକୁଣୀ
 ତାପାଲ୍ ତାପାଲ୍—ଝି. ବଂ. ତାରି ତାରି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଅଫଜଡ଼ା ଲୁଗାପଟା ଧାରଣ କରିବା (ସିବା ଆସିବା କରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା)
 ତାବୁ—ବଂ. ନାଗରୁର ପିଟା ଶବ୍ଦ
 ତାବୁ ତାବୁ—ଝି. ବଂ. ନାଗରୁର ବାରମ୍ବାର ପିଟିବା ବା
 ବଜାଇବା ଶବ୍ଦ
 ତାବୁସ୍ତା—ବଂ. ଫୁଲ ପେଟିଆ, ଲମ୍ବୋଦର
 ତା.ବୁଆ.—ବ. ଆଟୁ, ତା.ବୁଆ
 ତା.ବୁଆ.ସୁ—ଝି. ଆଟୁ କରିବା

ତାମ୍—ବ. ଥକା, ମିଛ ସତ (କହୁବା)
 ତାମ୍—ଝି. ଥକା କରିବା, ବଢ଼େଇ କହୁବା
 ତାମୁଆ.—ବଂ. ଥକା କରିବା ବାଲ
 ତାମ୍‌ସୁ—ବ. (ଆଦାତ ପାଇ) ଅଙ୍ଗ ଫୁଲିବା, ଅବୁ
 ଝି. ଫୁଲିବା, ଅବୁ ହେବା
 ତାମ୍‌ପା ତାମ୍‌ସୁ, ତାମ୍‌ପା ତାମ୍‌ସୁ—ଝି. ବଂ. ଫୁଲ ଫୁଲ
 ଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ତା.ରୁଡ଼ି. —ବ. ତାଳ ପତ୍ର, ପତ୍ର ସହ ତାଳ
 ତା.ରୁଡ଼ି. — ତା.ରୁଡ଼ି.—ବ. ତାଳ ପତ୍ର ସମୂହ
 ତାଳାଠି—ଝି. ତଳାଇ କରିବା, ତାଳିବା
 ତାଲି—ବ. ତାଳ
 ତାଲିକା—ବଂ. ଓସାରିଆ (ପତ୍ର, କାଗଜ ଆଦି)
 ତାଲ୍‌ପା —ଝି. ଓସାର ହେବା, ଓସାର କରିବା
 ତାଲପା—ବଂ. ଓସାର, ଓସାରିଆ
 ତାଲ୍‌ପା ତାଲପା—ଝି. ବଂ ଓସାରିଆ ଓସାରିଆ
 ତାଲଥ—ଝି. ବଂ. ତାଲୁଆ, ଗଡ଼ାଣିଆ
 ତାଲୁ—ବଂ. ତାଲୁ, ଗଡ଼ାଣିଆ, ଝି. ତାଲୁ ହେବା
 ତାଣ୍ଡୁଲିୟା, ତାଣ୍ଡୁଲିୟା—ବ. ଦେବର ଶୁଭଜନ ସମ୍ପର୍କ,
 ଶଳା, ଶାଳୀ ସହୃଦ ଭଣେଇର ସମ୍ପର୍କ, (ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଥକା
 ତାମସା କରିବାର ଅଧିକାର ରହେ)
 ତାବୁ — ତାବୁ —ଝି. ବଂ. ଛୋଟାଇ ଛୋଟାଇ ଚାଲିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, (ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ଚାଲିବାର
 ଯେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଝାଁକ ତଥା—ବଂ. କଷ୍ଟକରି ଚାଲିବା, ଅସମ ଗଡ଼ କରିବା,
 ଅସମ ଭାବେ ଚାଲିବା
 ତାକ୍‌ନା—ବ. ତାକୁଣୀ, ଝି. ତାକୁଣୀ ଲଗାଇବା
 ତାକ୍‌ଲ୍ ତାକ୍‌ଲ୍—ଝି. ବଂ. ଧକ୍କା ଧକ୍କା, ଠେଲ ପେଲ
 ଝି. ଧକ୍କା ଦେବା
 ତାକ୍‌ଲ୍‌ଡ଼ି—ଝି. ଧକ୍କା ଦେବା, ଧକ୍କା ଦେଇ ଦେଇ
 ନେବା

ତାକା ତାକ—କି. ଧକ୍କା ଧକ୍କି ଦେବା, ଫେଲ ଫେଲ କରିବା
ତାକା ତୁକୁ—କି. ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ କରିବା

ଭଃ ତାକାତୁକୁ କାଥାକ ମୋନା — ଖାନ୍ ବାଆଡ଼ିଆ—ଜୋର
ଜବରଦସ୍ତ କରିବା କଥାମାନ ଯଦିଥାଏ ମୁଁ ଯିବନାହିଁ
—ରଗାରଗି ହୋଇ ଠେଲପେଲ କରିବା । ରଗଡ଼ ଝଗଡ଼

ବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ପେଲପେଲ କରିବା
ତାକାଡ଼ୁ—କି. ତାଙ୍କିବା, ତାଙ୍କି ଲୁଗାକିବା, ଚପେଲ ଦେବା
ତାକେ-ଲୁଗା—ବଂ. ବସ୍ତ୍ରର ମୁହର (ଘର, ବଗିଚା)

ପୁଅଲା ନାଣ
ତାକଡ଼ ତାକଡ଼ ଯାଡ଼େ—କି. ବଂ. ତକଡ଼ ତକଡ଼ ଶବ୍ଦ
କି. ତକଡ଼ ତକଡ଼ ଶବ୍ଦ କରିବା

ତାଡ଼—କି. ଚୁକିଯିବା, ବନ୍ଦ ହେବା, ବାଧା ଉଠିବା, ବାଧା ଆସିବା

ତାଙ୍କାତାଣ—କି. ବଂ. ତିଲମେଲ (ପୋଷାକ) ଆବଶ୍ୟକତାରୁ
ବଡ଼ ଆକାରର ଗହଣା, ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ବଡ଼ ଜନସ (ଝଟିଆ,
ଗାଡ଼ି, ଖଟ ଆଦି) ତଣ ତଣ ଶବ୍ଦ

ତାକୁଡ଼ ତାକୁଡ଼—କି. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ତିଙ୍କି ଲୁଟିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ତାଂ ତୁ—କି. ବଂ. କାହୁଁ ଘଡ଼ ବାଜିବା ଶବ୍ଦ, ତାଂ ତାଂ

ତାଂ ତାଲାଂ—ବ. ମାପଠାରୁ ଅଧିକା ହୁଗୁଳା (ଗହଣା)
ତାଁତୁ—ବ. ସକାଳ ଘାସ

ତାଡ଼ନାସ—ବଂ. ଖୋଧିତ, ରଗାନ୍ତୁ
କି. ଖୋଧ କରିବା, ରାଗିବା, ରୁଷିବା

ତାଡ଼ନାସିଆ—ବଂ. ଖୋଧ, ରାଗି
ତାଡ଼—ବ. ପରଦା, ଆଗୁଲିବା ଜନସ (ତଲେଇ, ଗୁଞ୍ଜଡ଼ା
ଆଦି) କି. ପରଦା ଦେବା

ତାଡ଼ା—ବ. ବାଉଁଶ ପାତ ଆଦି ଛତା
ତାଡ଼ାସ—ବ. ସାହସୀ, ଜହ, କି. ସାହସ କରିବା,
ଜହ ଲଗାଇବା

ତାଡ଼ସିଆ—ବଂ. ଜହଆ, ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ, ବାହାସିଆ
ତାଡ଼—ବ. ଦବର, ଫଟା, ଅଗିଜ, ଦବର

ଭଃ ତାଡ଼ସି ଆଲା — ଦବର ଘର, ତାଡ଼ସି ସାକାମ—
ଫଟା ପତର, ତାଡ଼ସି ହଲମ—ଅଗିଜ ଦେହ, ତାଡ଼ସି ହଲ—

ଦଗିଦ୍ ବାଣ୍ଟ, ଅଦୃଢ଼ ବାଣ୍ଟ
ତାନ୍ତା ତାନକ—କି. ବଂ. ବାଣ୍ଟତା ସହଜ (ଖାଦ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ,
କାମଧନା, ହଜି ଯାଇଥିବା ଗୋ ମେଷାଦି) ଖୋଜିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ତାନ୍ତାଡ଼ୁ—କି. ଜସ ଅବସ୍ଥାରେ ବାଣ୍ଟତା ସହ (ଖାଦ୍ୟ,
କାମଧନା ଖୋଜିବାକୁ, ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା)

ତାନ୍ତାତାନ୍ତା—କି. ବଂ. ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ଭରିଯାଇ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ତାନ୍ତାନ୍ତାଡ଼ୁ—କି. ମୁଣ୍ଡ ଚୁଲାଇବା, ତେଜା ଗୁଡ଼ିବା
ତାପ୍ତାପ୍ତ—କି. ବଂ. ତେଜା ମେଲାଇ ଫଡ଼ ଫଡ଼ କରିବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଜୋରରେ ଖଟ ଖଟ ବଜାଇ ଶବ୍ଦ କରିବା, ନାଗର
ବାଜା ବଜାଇବା

ତାପ୍ ତାପା—କି. ବଂ. ତେଜା ମେଲାଇ କରି ରଖିବା,
କବାଟ ମେଲାଇ ରଖିବା, କୌଣସି ବଡ଼ ପତଳା ଜନସ ଦେଖାଇବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା

କି. (ତେଜା, କବାଟ, ପତଳା ଓସାରଆ ଜନସ) ଦେଖାଇବା
ଯଥା :—ପାଖିଆ ଏ ତାପ୍ ତାପା ଆକାଦିଆ—ତେଜା ମେଲାଇ
ଦେଇଛୁ

ତାପାନ୍ ତୁପୁ—କି. ଆଗକୁ ଝୁଙ୍କି ହୋଇ ଚାଲିବା,
ସଂକୋତରେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଦୁର୍ବଳଆ ଭାବେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ତାପାତପ—କି. କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା ଗୁଆରେ
ଚାଲିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତାପାନ୍ ତାକୁ—ବଂ. ଦେବତା ପୂଜା ପାଇଁ ବସିବା ପବନ
ତାପାଡ଼ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ ଧଡ଼ାସ, ଆକସ୍ମିକ ଜୋର
ଶବ୍ଦ, ହଠାତ୍ ଧଡ଼ାଶ୍ ଶବ୍ଦ ହେବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ତାବା ଲୁମାମ୍—ବ. ବଡ଼ ଆକାରର ଟପର ପୋକ
ତାବାଡ଼ୁ—କି. ବଳକା କରି ରଖିବା, ଅଧା ଖାଇ ଛାଡ଼ିଦେବା
ତାମ୍ପା ତମ୍ପେ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ର ବା ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା, ପୁକା
ପୁକା, ପୁଞ୍ଜା ପୁଞ୍ଜା, ଠିକ୍ ଆସୁତର ନ ହୋଇ ଥିବା,
ଆକୁଠାକୁ, ଆକୁଆ

ଉ: ତାମ୍ବା ତମ୍ବେ ସଲକ୍—ଉକ୍ତ ନା ଆଦି ଶାବତା
ସକ୍ତକ, (୨) ଜକ ତାମ୍ବା ତମ୍ବେ କ ଆନା—ପଲ ଗୁଡ଼ିକ
ସୁଆ ପୁଆ ଫଳିତ, (୩) ତାମ୍ବା ତମ୍ବେ କ ବାଳା ଆକାନା

—ଆରୁଆ ଆରୁଆ ଫଳ ଫଳିତ

ତାମ୍ବୁ ତାମ୍ବୁ—ବଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ ଆକାରର, ଠାକୁ ଠାକୁ
ଉ: ନେସ ଦ ଉଲ୍ ଦାରେରେ ତାମ୍ବୁ ତାମ୍ବୁ ଉଲ୍ କ
ଆକାନା—ଏ ବର୍ଷ ଅମ୍ବ ଗଛରେ ଅମ୍ବ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳିତ

ତାମ୍ବୁଆ -- ଲକ୍—ବଂ. ଅଛୁଲ୍ ପେଟିଆ, ଗୋଲକାର ବଡ଼
ପେଟିଆ

ତାମ୍ବାଲ୍—ବଂ. ତେଜା ମୋଟି ରିଆ

ତାୟ—କି. ଆଗେଷ୍ଟ ଅୟ, ଫୋଟକା, ବାଣ ଫୁଟିବା ଶବ୍ଦ
'ତାୟ', କି. କଥା ଫୁଟିବା, ଗୋପନ ବସ୍ତୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା
ଉ: ଖାଉପ୍ କାଆ ସେ ଉକୁନା, ଗଟାପାଲ ତାୟ୍ ତାୟ୍
ଅଛୁମଃ କାନା—ମନ କଥାକୁ ଲୁଚାଇ ହେବ କି, ତାହା
ଗୁରୁଆଡ଼େ ଫୁଟି ଶୁଣା ଯାଉଛି

ତାଲ୍‌କାଓ—କି. ତଲେଇ ଯିବା, ତାଲ ଦେବା

ଉ: ଦା -- ତାଲ୍‌କାଓ ଏନା—ପାଣି ତଲେଇ ଲେ

ତାଲାୟ୍ ତାପାୟ୍—କି. ବଂ. ଧଉଧାତ ଧତ ପତ ହେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଛେଦନ କମ୍ବା ଡାକ୍ୟ ଡୋକ୍‌ବା ପାଇଁ ଅନ୍ତ
ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହେବା

ତାପାନ୍ ତାକୁ—ବି. ଦେବତା ପୂଜା କରିବାର ବସିବା ପଦ୍ଧତି
ତାପାନ୍ ମେନ୍‌ତେ—କି. ବଂ. ତଉଡ଼ା ଜଳସର ବଳାରରେ
ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ତାବା ଲୁମା.ମ୍—ବି. ବଡ଼ ଜାଗାୟା ଟସର, ବଡ଼ ଟସର
ଖୋଷା

ତାବା ଲୁମା.ମ୍ ତକୁ—ବି. ବଡ଼ ଜାଗାୟା ଟସର ପୋକ

ତାବାଓ—କି. ଖାଇବାର ଥାଲରେ ଅଧେ ଛୁଡ଼ି ଯିବା,
ବ୍ୟବହାର ନ କରି ରଖିଦେବା

ତାମ୍ବା ତମ୍ବୁ—ବଂ. ପଥୁଣ୍ଡା, ଉକ୍ତ ନା ତୁମ୍ବର ଛିତି
ହୋଇଥିବା, ଆରୁଆ ଆରୁଆ, ଉ: ତାମ୍ବା ତମ୍ବୁ ହର କାନା
—ପଥୁଣ୍ଡା ଗୁଆ ଅଟେ

(୨) ଅନା ଟାଣ୍ଡିଦ ତାମ୍ବା ତମ୍ବୁ ଗେୟା—ହେତୁ ପଡ଼ିଆଟା
ଉକ୍ତ ନା ଅଟେ । (୩) ନାପାୟ୍ କାଣ୍ଡାଲ୍ ଦ ବାଂକାନା
ତାମ୍ବା ତମ୍ବୁ ଗେୟା—ତାହା ଉଲ୍ ପଣସ ନୁହେଁ ଆରୁଆ
ଆରୁଆ ହୋଇଛି

ତାମ୍ବୁ ତାମ୍ବୁ—ବଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ (ଫଳ)

ତାମ୍ବୁ—ବଂ. ବଡ଼, ଉ: ଦାରେରେ ତାମ୍ବୁ ତାମ୍ବୁ

ତାମ୍ବୁ ଜଆକାନା—ଗଛରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ହୋଇଛି

ତାମ୍ବୁଆ -- ବଂ. ବଡ଼ ପେଟିଆ, ଓହ୍ଲିଆ ପେଟିଆ

ତା.ଉ.ଆ—ବି. ଅଟୁ, ତାଉଆ

ତାୟ—କି. ଗୁପ୍ତ ମାରବା ଶବ୍ଦ, ବାଣ ଫୁଟିବା ଶବ୍ଦ,
ଗୁଲିର ଶବ୍ଦ

ତାୟ୍‌ତାୟ୍, ତାୟ୍‌ତାୟ୍—କି. ବଂ. ଝର ଝର (ଲେଉଟକ ଜଳ)
ତାୟ୍‌ବ(ଡ଼ି)—କି. ତେର ମାରବା, ଅସ୍ଥାୟୀ ରହିବା ସ୍ଥାନ,
ଅସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳୀ

ତାଲ୍‌ଦା -- ବି. ଦେବତାଙ୍କୁ ଅର୍ପିବା ମାଦକ ଜଳ (ମଦ,
ହାଣ୍ଡିଆ ରସି)

ତାଲାତୁଲା.—କି. ପାଣି ଧରି ସଂକଳ୍ପ କରିବା, ପାଣି ତାଳି
ସଂକଳ୍ପ କରିବା

ତାଲ୍‌କାଓ—କି. ପାଣି ତାଳି ଦେବା

ତାଲ୍‌କାଓ ଆ.ଧୁ—କି. ପାଣି ତାଳି କମାଇ ଦେବା

ତାଲ୍‌କାହା—ବଂ. ତାଲ୍‌ଆ, ନୁଆଁଣିଆ

ତାଲାୟ୍ ତାପାୟ୍—କି. ବଂ. ଡିଙ୍ଗିର ମୁଖଳ ମାଡ଼ିବା ମାଡ଼ି
ଶବ୍ଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଧଡାପ୍ ଧପ୍ ଶବ୍ଦ

ତା.ଲୁ—ବଂ. ଗଡ଼ାଣିଆ

ତାପାଓ—କି. ବଂ. ଅତଡ଼ା ଖସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାପାଓ -- କି: ଅତଡ଼ା ଖସିବା ଧସିଯିବା

ଡିକାଡାକେ—ବଂ. ପିରୁରେ କମ୍ବା ଜଙ୍ଗରେ ବଥ ବା ଆଦାତ
ହେତୁ ଗୁଲିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ପେଙ୍ଗେଇ ପେଙ୍ଗେଇ ଗୁଲିବା,
ଡୁଗାଲି ହେବା

ଡିକାଡା—କି. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେବା

ଡିକା ଡିକା—କି. ଗୋଡ଼କୁ ଉଠାଇ ଉଠାଇ ଚାଲିବା

ଡିଙ୍କି—ବ. ଡେଙ୍କି

ଡିଙ୍କି ଆଲା—ବ. ଡେଙ୍କି ଶାଳ

ଡିଙ୍କି ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ଡିକୁ—ବଂ. ଡେଙ୍କିର ମୁଣ୍ଡକୁ ପଛ ପାଖ ମାଡ଼ି ଉଠାଇ ରଖିବା

ଅବସ୍ଥା, ଲମ୍ବ କାଠ/ବାଉଁଶକୁ ଗୋଟିଏ ପାଖ ଉଠାଇ ଉଠାଇ ରଖିବା

ଡିକୁଡ଼ ଡିକୁଡ଼—କି. ବଂ. ଡେଙ୍କି ମାଡ଼ର ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିସ୍ଥା,
ଗୋଟାଏ ଗୋଡ଼କୁ ଅଧିକ ଉଠାଇ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଗୋଡ଼କୁ

ଅଳ୍ପ ଉଠାଇ ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଡେଙ୍କିଆ ଚାଲି
ଡିଙ୍କାଡାଣା—କି. ବଂ. ଡିଲି ଡିଲି ହେବା, ଡୁଗୁଲା ଡୁଗୁଲି

ହେବା, କି. ବନ୍ଧା ଡୁଗୁଲିବା

ଡିହ—ବଂ. ଉଦ୍ଧତ, ଜିର୍ଜନ, ଗାଲୁଆ

କି. ଶୁଣି ନ ଶୁଣିବା, ଗାଲେଇ ଦେବା, ଉଦ୍ଧତ ହେବା

ଡିଟା. ଓ—କି. ଧୃଷ୍ଟ ଦେଖାଇବା, ଜିର୍ଜନ ହେବା

ଡିପ. ଚୁକ୍ତ—ବ. ଅନୁରୂପ

ଡିପ—ବ. ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ, ନଦୀ କାନ୍ଥ, ଦ୍ଵୀପ

ଡିପକା—ବ. ଡେଲ, ଡୁଡ଼ା

ଡିପକଲ ଚେଣେ—ବ. କବୁଲପାତି ଚଢ଼େଇ

ଡିପା—ବଂ. ଡିପ ହୋଇଥିବା, ଉଚ୍ଚା ହୋଇଥିବା

ଡିପା. ଡାପେ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ନୀଚ (ଜମି), ପଡ଼ିଆ, ସ୍ଥାନ, ଗୁମ୍ଫା
ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା

ଡିପି ଡାଙ୍ଗର—ବ. ଉଚ୍ଚ ଜମି

ଡିପି—କି. ଗର୍ଭବତୀ ହେବା

ଡିପାଡାପେଁ, ଡିପା ଡାପେ—କି. ବଂ. ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ପାଦ ପକାଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା,

ହାଉଲେ ହାଉଲେ ଯିବା

ଡିବ୍‌ଡିବ୍‌. ସ୍ଵା—ବ. ପୃଥୁଲ ପେଟ, କି. ପେଟ ବଡ଼ ହେବା

ଡିବ୍‌ଡିବ୍‌—କି. ଡେଙ୍ଗୁରୁ ପିଟା ଡିବ୍ ଡିବ୍ ଶବ୍ଦ କରିବା,

ସାପୁଆ କେଲାର ଡମ୍ବୁ ଡିବ୍ ଡିବ୍ ଶବ୍ଦ କରିବା

ଡିବ—ବ. ଚୁଙ୍ଗି, ଡିବର

ଡିବର. କାନ୍ଦା—ବ. ଛୋଟ ବେକଆ ଏଣୁଅ

ଡିବ୍‌ ଜନଲା—ବ. ଲଘୁ ଛୋଟ ଜାଣୁଆ ମନ୍ଦା

ଡିବାଡାଦେ—କି. ବଂ. ଅରି ଅରି, ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା
ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଡିମ୍‌ବା.—ବଂ. ଜମାଟ ବନ୍ଧା ଟେଲା

ଡିମା.—ବଂ. ପିଟି ଫଟାଇ ଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଖଣ୍ଡ

ଡିମ୍ (ନ୍)—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡିଆ, ମୁଣ୍ଡରେ ଠେପିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଡିମ୍—କି. ଡେରି ହେବା, ବଳମ୍ବ କରିବା

ଡି: ଅଲମ୍ ଡିରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ—ମୋଡେ ବଳମ୍ବ କରାଇବ ନାହିଁ

ଡିଲ୍—ବଂ. ଡୁଗୁଲା, ଡିଲ

ଡିଲ୍‌ଡାଟା—ବ. ଡୁଗୁଲା ଦାନ୍ତ, ହଲୁଥିବା ଦାନ୍ତ

ଡିଲ୍‌ଥ ଡିଲ୍‌ଥ—କି. ବଂ. ଧୁମେଇ ଧୁମେଇ

(ଚାଲିବା, କାମ କରିବା, ଅନ୍ଧର୍ବିଷ୍ଣୁ କଥା), ଡୁଗୁଲା ଡୁଗୁଲା,
(ବନ୍ଧା, ଛନ୍ଦା, ଧରିବା)

ଡିଲ୍ ଡିଲ୍‌ସ୍—କି. ବଂ. ଡୁଗୁଲା ଡୁଗୁଲା

ଡିଲ୍. ଡିଲ୍—କି. ଡୁଗୁଲା କରି ବାନ୍ଧିବା

ଡିଲ୍‌ଓ—ବ. ଝୁଲଣା, ଦୋଳି, କି. ଝୁଲାଇବା, ଓହ୍ଲାଇବା

ଡିଲ୍‌ଡିଲ୍—କି. ବଂ. ଡିଲ୍‌ଡିଲ୍, ଅମନଯୋଗସହ, ଡୁଗୁଲା
ଡୁଗୁଲା ବାନ୍ଧ ଦେବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଡିଲ୍‌ଓ—କି. ଅବହେଳା କରିବା, ଦେଖା ଚାହିଁ ନ କରିବା
ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଡି: ଡିଲ୍‌ଓ ଏବଂ ଅଲା— ର ଚାହିଁବା—

ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ଘର ଖଜିଲ

ଡିଲ୍‌ସିଲ୍—ବଂ. ଅସାବଧାନ, କି. ବଂ. ଅସାବଧାନ ପୂର୍ବକ

ଡିଲା*ଡାଣା* ଡିଲ* ଡିଲ*—କି. ବଂ. ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ବଜାଇ
ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଅବହେଳା ପୂର୍ବକ, ଖାଲି ହାତରେ ଆସିବା

ଡି: ଉଚ୍ଚକୁଲ ପାଇଣି ଡିଲା* ଡାଣା* ଏ ଡାଲମ୍ ଅକାଦ୍‌ଆ—
ସେ ସ୍ଵା ଡା'ର ଚାଲିରେ ଗୋଡ଼ ଖଡ଼ୁ ବଜାଇ ବଜାଇ ଚାଲିଛି

(୨) ଡିଲ* ଡିଲ* କାମିଦ ଅକସ୍ ହିବାକ ମୁଦ୍‌ଆ—ଡାମା—
ଭୂମର (ଡିଲ୍‌ସି) ଅବଳା କରି କାମ କରିବାକୁ କେହି ପୁଣି
ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଭୁଲ—ବ. ଡେଇଁ, ତାକୁଡ଼ି, ମାଟି ତାକୁଡ଼ି, ପଥର ତାକୁଡ଼ି

ଫି. ମୁଣ୍ଡରେ ବାଜିବା ଶବ୍ଦ

ଭୁଲ ଭୁଲ—ଫି. ବଂ. ପଥର କମ୍ପା ଶୁଣିଲ ଜନସ ଚଟାଣରେ

‘ଡୋ’ ଶବ୍ଦ କରି ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିଧ୍ୱା

ଭୁଲମେନ୍ତେ—ଫି. ବଂ. ଧଡ଼ କରି (ପିଟିବା, ପଡ଼ିବା)

ଭୁକୁଣି, ଭୁକ୍ତ—ବ. ଜବରଦସ୍ତ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ଘରେ ଅବବାହୁତା

ସ୍ତ୍ରୀ ପତ୍ନୀ ରୂପରେ ରହିବା ବାଲ

ଭୁକ୍ତ ମୁକ୍ତ—ବ. ଅଭିଆଡ଼ି ଝିଅ ପରପୁରୁଷ ଘରେ ପତ୍ନୀ

ରୂପେ ରହିବା ପ୍ରତିଧ୍ୱା

ଭୁକା.ଭବାହୁ—ବ. ଆପଣେ ପଶି ବୋହୂ ପଶିଆ ଦେଖାଇବା

ନାଗ

ଭୁକା.ଭ—ଫି. ପ୍ରସ୍ତୁତବା, ପଶିବା

ଭୁକ୍ତ—ବଂ. ଫମ୍ପା

ଭୁକ୍ତ ବାନାମ୍—ବ. ବଡ଼ ଆକାରର କେନ୍ଦ୍ର

ଭୁକ୍ତା—ବ. ତମଡ଼ାର ତେଲରଖା ଅଳ

ବଂ. ଗୋଲକାର

ଭୁମ୍ବାଃ—ଫି. ଗୋଟିଲା ହେବା, ଗୋଲକାର ହୋଇ ଶୁଣି
ଟାଣ ହେବା

ଭୁମ୍ବାଃ.ଲହୁ—ବ. ଗୋଲକାର ଲହୁ, ମିଷ୍ଟାନ୍ନ

ବଂ. ଗୋଟିଲା ହୋଇ

ଭୁମ୍ବା = ଭୁମ୍ବା = —ଫି. ବଂ. ଗୋଟିଲା ଗୋଟିଲା, ଟେଲା

ଗୋଲ ଗୋଲକା ଟେଲା, ଫି. ଗୋଲ କରିବା, ଏକକ

କରିବା, ଜବତ କରିବା, ଅକ୍ରମରେ ରଖିବା

ଭୁ. ଭୁମ୍ବା = ଭୁମ୍ବା = ମାୟାମ ଉଲ—ଟେଲା ଟେଲା

ରକ୍ତବାନ୍ତ, ଭୁମ୍ବା = ଗ୍ ମେ—ଟେଲା କମ୍ପା ଗୋଲ କରି

ସେବା ଭୁମ୍ବା = କାତେ ଠୁସୁସୁ କୁଡ଼ା.ଭ କେଦେସ୍ତାୟ—

କୁକୁର ଗୁଲକୁ ହୋଇ ଶିଆଳକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲ, ସାବ୍ ଭୁମ୍ବା =

କେଦେସ୍ତାୟ—ସେମାନେ ତାକୁ ଧରି ଅକ୍ରମରେ କରିନେଲେ

ସ୍ତେଲେ ମିଠେନ୍ଦକ ଭୁମ୍ବା = ଏକା—ମହୁମାଛ ଏକାଠି ବସି

ଠୁଲ ହୋଇଗଲେ

ଭୁଲ୍—ବ. ଡୋଲ

ଭୁଲ—ବ. (ଘର ଭିତରେ ଜନସ ରଖିବା ପାଇଁ ତଥା) ଶୁଣି

ଭୁଲ୍.ସୁ—ଫି. ଭୁଲ ତଥା କରିବା

ଭୁଲପାଲ୍.ଆନ୍—ବ. ତଳ ଶ୍ରେ କାଠ ସମାନ ଭାବେ ଜମିରେ

ରଖି ତା ଉପରେ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଯୁର (ଚିତା) ତଥା

କରାଯାଏ ‘ତାହାକୁ ଭୁଲପାଲ୍.ଆନ୍’ କହନ୍ତି

ଭୁଲ୍.ଓ—ଫି. ଚୁଡ଼ି କରିବା

ଭୁ. ଶନ୍ ଭୁଲ୍.ଓ—ଭଣ ଚୁଡ଼ି କରିବା, ରେଗେଲ୍ ଝେଗେଲ୍

ଭୁଲ୍.ଓ—କମଳ ଚୁଡ଼ି କରିବା

ଭେଉ—ବ. ଲହୁଣୀ, ତରଙ୍ଗ

ଭୈକ୍—ବ. ସଙ୍କଟ, କଷ୍ଟ. ଫି. ସଙ୍କଟ ହେବା, କଷ୍ଟ ହେବା,

ସାମୟିକ ଭାବେ ବନ୍ଦ ରହିବା

ଭୈକ୍.କା—ଫି. ବଂ. ସଙ୍କଟ, ବନ୍ଦ, ବାଧା

ଭୈକଲ୍.ଚେଣେ—ବ. ପାଣିକୁଆ, ପାଣିରେ ରହୁଥିବା ପକ୍ଷୀ

ଭେକ୍.ବ—ବ. ଜମ୍ବ ବର୍ଗର ହୁନ୍ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ

ଭେକଲ୍—ଫି. ନଳ କଥରୁ ପାଣି ବାହାର କରିବା ପ୍ରତିଧ୍ୱା

ଭେକା—ବ. ଭେକା, ଶାଢ଼ୀ ଖାଇ ସାରି ପାଟି ବାଟେ ପବନ

ବାହାର କରିଦେବା ପ୍ରତିଧ୍ୱା, ଉଦ୍‌ଗାର, ଫି. ଉଦ୍‌ଗାର କରିବା

ଭେକେଭେଣେ—ବ. ରେଗ ହେଉ ଦୁର୍ଗଳ ହୋଇ ଗୁଲଗୁଲି

କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥା, ଫି. ଦୁର୍ଗଳ ଓ ଅସମର୍ଥ ହେବା

ଭେକା ଚେଣେ—ବ. ଗେଣ୍ଡାଲିଆ ପକ୍ଷୀ

ଭେଷ = —ଫି. ଗ୍ରେଟାଲିଆ

ଭୁ. ଜାଙ୍ଗାରେ ଘାଠି ଆକାନାୟ୍ ଭେଷ ଭେଷ ଏ ତାଲମ୍ ଏକା—

ଗୋଡ଼ରେ ତାହାର ଘା’ ହୋଇଛି, ସେ ଗ୍ରେଟାଲ ଗ୍ରେଟାଲ
ଗୁଲୁ

ଭେଷା—ବଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା, ଗ୍ରେଟା, ଫି. ଗ୍ରେଟାଲ ଗୁଲିବା,
ଗ୍ରେଟା ହେବା

ଭେଷ = ଭେଷ = —ଫି. ବଂ. ଗ୍ରେଟାଲ ଗ୍ରେଟାଲ ଗୁଲିବା
ପ୍ରତିଧ୍ୱା

ଭେନ୍ତେ—ଫି. ଧେନ୍ତୁର ଦେବା

ଭେନ୍ତେରେକ୍—ଫି. ପକ୍ଷ ଝଡ଼ିବା, ଲଙ୍ଗୁଡ଼/ଲଙ୍ଗୁ ଶ୍ରେଣୀ ହେବା

ଉ: ସାଣ୍ଡିଆ ~ ଚୁପି ଡେନ୍ଦେରେଲ୍ ଆକାନା—କୁକୁଡ଼ା

ଗଞ୍ଜାର ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇଛି

ଡେନା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ରୋଗ, ଏ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ
ଲୋକ ଶୁଖି ଯାଇ ହାଡ଼ିରୁ ହୋଇଯାଏ, କି. ରୋଗଣୀ ହେବା,

ହାଙ୍କର ମାସିକିଆ ରକ୍ତ ନଷ୍ଟାସନ

ଡେପ୍ ଡେପ୍—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ହାକୁଟି ମାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଡେବ୍ ଡେବେ—ବଂ. ପେଟରେ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ନ ହୋଇ ପେଟ
ଫାମିବା ଅବସ୍ଥା, କି. ଅଜଣ୍ଠି ହେବା

ଡେବ୍—ବଂ. ବାଙ୍କର, ଅନୁଭ

ଡେବା—ବଂ. ବାଙ୍କର, ଅନୁଭ

ଡେମା—ବଂ. ଡିମା, ଗ୍ରେଟ ପଥର ଖଣ୍ଡ

ଡେମାଲିଆ.—ବଂ. ଅଳସୁଆ, ମହର

ଡେମେଡେଲ୍—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ (ବାଙ୍କର) ଅଥଚ ଗୋଲଗାଲ
ସୁନ୍ଦର, ଉ: ଡେମେଡେଲ୍ କଳା ଭୁଲ୍ ଲଞ୍ଜୁ ଛାପାମ୍ ଲେନା—

ଗୋଲଗାଲିଆ ସୁନ୍ଦର ଗ୍ରେଟ ଯୁବକ ସହୃଦ ମୋର ସାକ୍ଷାତ୍
ହୋଇଥିଲା, (୧) ଡେମେଡେଲ୍—ସୁନ୍ଦର କନ୍ୟା

ଡେମିନ ପୁଣିଆ—ବଂ. ଚଉଡ଼ା ଗୁଡ଼ି ବଶିଷ୍ଠ ଲୋକ/ପଣ୍ଡା

ଡେର୍—ବଂ. ବହୁତ, ଅଧିକ, କି. ବହୁତ ହେବା, ଅଧିକ ହେବା

ଡେର୍‌ଆସ୍—କି. ବଂ. ଅଧିକ କରି (ଦିଅ)

ଡେର୍ କାସ୍—କି. ବଂ. ଅଧିକ ଶବ୍ଦରେ

ଡେର୍‌ଡେର୍—ବଂ. ଅତିଶକ୍ତି

ଉ: ଡେର୍‌ଡେର୍ ଚପା.ଟ୍ ହଳ କାନାସ୍—ଅତିଶକ୍ତି ଚପା
ଲୋକ ଅଟେ

ଡେର୍‌ଲୋକାଡେ—କି. ବଂ. ଅଧିକା କରି (କହୁବା, ନେବା,
ଦେବା), ଉ: ଡେର୍ ଲୋକାଡେ ଆଲମ ମେତାସ୍, ବାଂଖାନ
ଆଲସ୍ ଅ ~ ଆସ୍—ଅଧିକା କରି ତାକୁ କୁହ ନାହିଁ, ନକେର୍
ସେ ବିରକ୍ତ ହେବା

ଡେର୍—ବି. ଚକତି, ଚକଲି

ଡେର୍‌ସ୍—କି. ଚକତି ବୁଝାଇବା, ଚକଲିରେ ସୁତା କାଟିବା/
ଦଉଡ଼ି ତାଗ କରିବା

ଡେରେଡେଲ୍—ବଂ. ପଲକହନ, ଜିନିମେଷ

କି. ଜିନିମେଷ ନୟନରେ ଅନାଇବା

ଡେରେଡେରେ—କି. ବଂ. ପେଟ ଫୁଲେଇ (ଖାଇବା)

କି. ପେଟ ପୁରୁ ଖାଇ ପେଟ ଫୁଲେଇ ଦେବା,

ପେଟ ଟୁମ୍ ଟୁମ୍ ହୋଇଯିବା

ଡେଲ୍‌କାଡ୍—କି. ଟେଲା / ଡେଲ୍‌ରେ ମାରିବା, ଡେଲ୍

ଫୋପାଡ଼ିବା

ଡେଲ ଦାରେ—ବି. ଅର୍ଦ୍ଧସା କୋଳି ଗଛ

ଡେଲ୍ ଜା.ନୁମ୍—ବି. ଅର୍ଦ୍ଧସା କୋଳି ଗଛର କଣ୍ଟା

ଡେଲ୍‌କ୍—କି. ଟେଲା/ଡେଲ୍

ଡେହ୍‌ଗେ—କି. ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନ୍ଧତା ନେବା, ବି. ଅନ୍ଧତା

କି. ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ ଲାଗିବା

ଡେସ୍—କି. ବାହାନା କରିବା

ଡେସା—କି. ବାଆଁରେଇ ଦେବା, ଅପରକୁ ଦୋଷୀ କରିବା,

ଅପରକୁ ଦୋଷ ଦେବା/ଲଦିବା, ଉ: କାଥାଏ ଡେସାଏଦା—

କଥାକୁ ବାଆଁରି ଦେଉଛି, (୨) ନଆ କାଥା ଲାଗିବ୍ ଏଟା ~ ହଲ୍

ଆଲମ୍ ଡେସା ଅକଆ—ଏ କଥା ପାଇଁ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷ ଲଦିବା
ନାହିଁ

ଡେସାଡେସି—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷ ଲଦା ଲଦି ହେବା

ଡେସା ମୁଣ୍ଡା.—କି. ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ଅନ୍ୟକୁ

ଦୋଷ ପୁରୁ ଲଦି ଦେବା

ଡେସାଡ୍—କି. ଦୋଷ ଅନ୍ୟକୁ ଲଦିବା, ପେଲ୍ ନେଇ ଯିବା

ଡେଡେଡେପେ—ବଂ. ରୋଗଣୀ, ଅସ୍ଥି ଚର୍ମସାର, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀର୍ଣ୍ଣ

ଡେଡେ ଡେଡେ—କି. ବଂ. ମାଛଙ୍କ ଭଣ ଭଣ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ପିଲ୍ ଜନ୍ମ ଧରି ବାରମ୍ବାର କାନ୍ଦିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

“ଶ”—ସାନ୍ତାଳୀରେ ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ହୋଇ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ ।

ଏହା ସାନ୍ତାଳୀରେ ଅନୁନାସିକ “ନ”ର ପ୍ରତି ଅକ୍ଷର ରୂପରେ

ଶବ୍ଦ ଗଠନ ବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ

ଯଥା:—ଅଶାଓ—(ଅଶାଇବା), ଶାଶା—(ଶାଶା),

ଶୁଣି—(ଶଣି) ଆଦି

ତ

ତ—ଅ. ତେବେ, ତା ହେଲେ

ଉ. ଲ.ଇ ମେ ତ - ତେବେ କୁହ

ତ ସେନ ଅତ ଆଜ୍ଞା ମେ - ତାହା ହେଲେ ମୋତେ ଯିବାକୁ
ଦିଅ

ତଥା—ବ. ଶ୍ରୀର, ଦୁଧ, ପ୍ରନ

ତଥାବାହା—ବ. ତରୁଟ ଫୁଲ

ତଉଲ୍ଲସା—ବ. ତଉଲ୍ଲିଆ ଗାମୁଛା

ତକ—ବ. ବେଳ, ସମୟ

ଉ. ତକ୍ ବାନ୍ଧୁ ଉଷା - ମୋର ବେଳ ନାହିଁ

ତକ୍ତା—ବ. କାଠପଟା

ତକସୁ—ସ. - କିଏ ?

ତକ୍ଷତକରି—କି. ଲଗାତର ପରସ୍ପର - ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼ି ହେବା

ତକ୍ଷଲ—ବ. ବରଷା କି. ସାମନା ସାମନି ହୋଇ କଥାବାଣୀ

ହେବା, ଅଙ୍ଗି ଭାର ବଳ ହୋଇ କଥା ଗୁପ୍ତା ହେବା

ତକା—ସ. କେଉଁଟା ?

ତକାରେ—ସ. କେଉଁଠାରେ ?

ତକସୁଆ—ସ. କାହାର ?

ତକସୁ ଶିନ୍—ସ. କାହାର କାହାର ?

ତକସୁ କଥା—ସ. କେଉଁମାନଙ୍କର ?

ତକସୁ ସ୍ତ୍ରୀ—ସ. କିଏ ସେ ?

ତକାଶିନ୍—ସ. କେଉଁଠାର ?

ତକାବା.ଲସା—କି.ବ. ସ. କେଉଁ ଦିଗକୁ ?

ତଜେ—କି. ସାମାନ୍ୟ ଗୁଞ୍ଜି ଦେଇଥିବା

ତଗଲ—କି. ଦାନ୍ତରେ ଚୋବାଇବା, ଦାନ୍ତକୁ ଦାନ୍ତ ରଖିବା,
ଦାନ୍ତକୁ କାମୁଡ଼ିବା

ଅନ୍ୟଅର୍ଥ—ଖାଇଦେବା (ଗାଳିକରିବା ଅର୍ଥରେ)

ଉ. ତଖଲ୍ ଏକାସୁ ଅଣେ ଦୁକ୍ତୁ ଆକାନାସୁ - ସେଠାରେ ବସି
ଖାଇଛୁ ଓ ବସିଛୁ

ତଗଲ୍ ମେ - ଖା; ଚୋବାଇଦେ

ତଗଲ୍‌ତାଟା—ଦାନ୍ତ କାମୁଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା (ଗ୍ରସକରିବା)

ଉ. ତଗଲ୍‌ତାଟା ଆତେ ରୁହୁର୍ କେଆସୁ - ସେ ଦାନ୍ତକାମୁଡ଼ି
(ଗ୍ରସିତକ୍ଷ) ଗାଳି ଦେଲାତଗଲ୍ ତଗଲ୍—କି.ବ. ଚୋବାଇ ଚୋବାଇ, ଚୋବାଇବା
ଅବସ୍ଥାରେ

ଉ. ଦା.ତା. ଉନି ତଗଲ୍ ତଗଲ୍ ରପଲ୍ ଏ ଏହୁର୍ କେଦୁଆ -

ଦାନ୍ତକାଠି ଚୋବାଇ ଚୋବାଇ କଥାବାଣୀ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା

ତଗଲ୍—ବ. ମାଲୁଆ

ତଗା—କି. ସର୍ପଦଂଶନ କରିବା, ସାପକାଟିବା, ସାପ ଚୋଟ
ମାରିବା

ତଂଗରୁ ରୁଙ୍ଗୁରି—କି. ବରହରେ

କି.ବ. ଗୁଳିଆ ହୋଇ, ଅତି ଭରତର ହୋଇ, ଅତର୍କ
ସହକାରେ କି. ଅତର୍କ ହେବା

ତଙ୍ଗେ—କି. ଯୋଡ଼ି ଲମ୍ବା କରିବା

ଉ. ବାବେର ତଙ୍ଗେ ଆକାନା - ଦଉଡ଼ି ଯୋଡ଼ିକରି ଲମ୍ବାଇ
ଦିଆଯାଇଛି(୨)-ରଲ୍‌ଏ ତଙ୍ଗେ ଲଦ କେଦା - କଥାକୁ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି
କହିଗଲା (କଥା ଲମ୍ବାଇ ଦେଲା)ତଙ୍ଗେ ତଙ୍ଗେତେ—କି.ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଥଚ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି
(କହିବା, ଲମ୍ବ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ତଲ୍—କି. ଲମ୍ବରେ ପ୍ରସାରଣ କରିବା, ଲମ୍ବାଇବା

ତଲ୍ ତଲ୍—କି. ଲମ୍ବା ହୋଇଥିବା (ଉଚ୍ଚ କମ୍ବା ଲମ୍ବରେ)
ଲମ୍ବ ହୋଇଥିବାଉ. ବାବେର ତଲ୍ ତଲ୍ ଆକାହାଆକ - ସେମାନେ ଦଉଡ଼ି ଲମ୍ବାଇ
ଦେଇଛନ୍ତିତଲ୍‌ତଂଗଲ୍—କି. ବ. ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ଲମ୍ବା କରିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତଟ୍‌କା—କି. ତଟକା, ତାକା, ସଦ୍ୟ

ତଟୁ ସାଦମ୍—ବ. ତଟୁ ଘୋଡ଼ା

ତଟ୍ ତଟ୍—ଅ. ଯେତେ ସେତେ

ଉ: ତରୁ ଏ ହାସ୍ତ — କାନା, ତରୁ ଏ ରେଣୁହୀକାନା — ସେତେ

ସେ ବହୁତ ସେତେ ସେ କରୁ ଧରୁ

ତରୁସୁ — ଶ୍ରୀପାସୁ — ଫି. ଟଣାଟଣି ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି ହୋଇ କଳିଆ
କରିବା

ତରୁକା — ବି. ମୁଣ୍ଡ ଖସୁଥିବା ପଛ ଅଂଶ

ତରୁକା ଗାଡ଼ିବା — ବି. ମୁଣ୍ଡ ପଛ ପାଖ ଖାଲ

ତରୁର — ବି. କାଗଜ ବା ପତର ଉପରେ ମୁଠା ଆକାର

ଫି. 'ତରୁର' ଉପରେ କରିବା

ତରୁଲ — ବି. ଖୋ

ତରୁଳା — ବି. କହୁବା ବେଳେ ଯାହାର କିଛି ଲଗେ ତାକୁ
ସାନ୍ତାଳ 'ତରୁଳା' କହେ

ତରୁଲ — ଫି. ବି. ବାନ୍ଧିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବି. ବାନ୍ଧିବା

ଉ: ସାଦମ୍ ତରୁଲ୍ କାମିଦ ଆ.ଡି ଆଣ୍ଡ ଆ — ଘୋଡ଼ା ବାନ୍ଧିବା
କାମ ବହୁତ ମୁସ୍ତିଲ୍ ଅଟେ

ତରୁର — ବି. ପତର ଉପରେ, ଅନୁପ୍ରସ୍ତ

ଫି. ଅନୁପ୍ରସ୍ତ କରିବା, ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା

ତରୁରକରୁ — ବି. ତରୁରକରୁ

ତରୁଖା — ବି. ବେତନ, ଦରମା

ତରୁ — ବି. ସଲଗ୍ନ ଅନ୍ୟ ଘର, ଫି. ଘରକୁ ଲାଗି ଘର ଉପାରି
କରିବା

ତରୁ — ଫି. ତପ କରିବା, ଭଗବାନ ନାମ ଜପ କରିବା

ତରୁ — ଫି. ବି. ବସି ରହିବା, ବସାଇ ଦେଇଥିବା

ତରୁ — ଫି. ଗାଡ଼ ଖୋଲି ପୋଡ଼ିବା, କବର ଦେବା

ତରୁ — ଫି. ଛୁଣିବା, ଛୁଣାଇବା

ତରୁଲ — ଫି. ବାନ୍ଧି ହେବା, ବନ୍ଧାବନ୍ଧ ହେବା

ଉ: ନାଁ ଡାରେରେ ତରୁଲ୍ ଆକାନ୍ ଆ — ଲତା ଗଛରେ
ବାନ୍ଧି ହୋଇଛି, (୨) ନାଁ ଡାଁ ତରୁଲ୍ ଆକାନା — ଲତା
ଲତାରେ ବନ୍ଧା ବନ୍ଧି ହୋଇଛନ୍ତି

ତରୁବନ୍ — ବି. ତପୋବନ

ତରୁଅରେ — ବି. ପୋତାଧନ, ଫି. ବହୁ ଦିନରୁ ଧନ ପୋତା
ହୋଇ ରହିଥିବା

ତରା ମୁହଁ — ବି. ଗମୁଚ

ତପେ — ଫି. ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ହେବା

ତପେ ଉଲ୍ଲିକ୍ ତେଣେ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଢ଼େଇ

ତପେ ସାରକମ୍ ବାରେ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାଳଗଛ

ତପାଉ — ବି. ଦୁଇ, ବି. ଦୁଇରେ ଅବସ୍ଥିତ (ଅନୁମାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ)

ଉ: ତନା ତପାଉରେ ତ ମେନାସୁ — ସେ କେତେ ଦୂରରେ
ଅଛି ?

ତବା — ଫି. ଅଣ୍ଟାରେ ଖୁମ୍ବିବା, ଲୁହାରେ ଦାଗ ଦେବା

ତରୁ — ଫି. ବି. ତେବେ ହେଲେ ବି

ତବେ — ଫି. ବି., ଅ. — ତେବେ

ତବେ ଏନା — ଅ. ତେବେ ଯାଇଁ

ତବେଖାନ୍ — ଅ. ତାହାହେଲେ

ତବେ ଦଅ — ଅ. ତାହାହେଲେ, ଫି. ବି. କ'ଣ (ହେବ)

ତବେହ — ଫି. ଚୁଣ୍ଡା ଦେବା, ଚୁଣ୍ଡା ମାରିବା, ଚୁଣ୍ଡି ହୋଇ
ରହିବା । ଉ: ଅନା ଚୁଣ୍ଡାହୁଁ ଚୁମୁକ୍ତେ ତବେହ୍ କା: ମେ —

ସେହି ବିଳରେ କୁଟା ଦେଇ ଚୁଣ୍ଡା ମାରି ଦେ

ତବେତେଲ — ବି. ଚୁଣ୍ଡା, (ଅ) ଏଥିପାଇଁ

ତମ୍ବା — ଫି. ପାଣି ଜମିବା, ବି. ଜମିଥିବା ପାଣି

ତମ୍ବା — ଫି. ବି. ଜମୁଥିବା (ଭରଳ ପଦାର୍ଥ — ପାଣି, ମହୁ,

ଭରଳା ଲୁହା, ଉ: ଦା — ତତାରେ ତମ୍ବା — କାନା — ପାଣି

ଖାଲରେ ଜମା ହେଉଅଛି

ତମ୍ବମ୍ — ଫି. ବି. ଶୁଣିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତମ୍ବୁକ — ବି. ଲେଖା ପତ୍ର, ଲେଖା କାଗଜ ଦଲିଲ୍

ତମାମ୍ — ବି. ଯାବତ, ସମସ୍ତ, ତମାମ୍

ତୟ — ବି. ଚିହ୍ନ, ଚିହ୍ନ

ଉ: ଉନି ଆକା ତୟ୍ ହୁଁ ବାସୁଆମ୍ ଲେଦା — ଯେ କୌଣସି
ତରୁ ପାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ

ତରୁ — ଅ. (ଚେତାବନ ଦେବା ଶବ୍ଦ) ରହ ! ଦେଖ

ଉ: ତରୁ ଲୁଁ ଏମାମ୍ କାନା — ରହ, ତୋତେ ଦେଉଛି

ତରୁଅ — ବି. ବେଳ, ସମୟ, ଉ: ଇଚ୍ଛା: ତରୁଅ ବାନ୍ତୁଆ —

ମୋର ବେଳ ନାହିଁ

ତରକା—ବଂ. ତରକା, ଡୁରୁଡ଼ା, ଡୁରୁଆ

ତରକ(କ)—ବ. ପାଉଁଶ

ତରସ—ବ. ପକ୍ଷ

ତରମା ଚୁରମି—କି. ବଂ. ଅଚ୍ଛେଦ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅଚ୍ଛେଦିତ
ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତରମାଈଦ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛତୁ

ତରୁଲୁ—କି. ତରଳାଇବା

ତରୁରେ—ବଂ. ତଞ୍ଜଳ, ଚୁଣ୍ଡେ

ତରୁହୁଦ୍—ବ. ଗୋଧୂ

ତର—(ସଙ୍ଗୀତରେ ପଦରେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ) ଏହା—ସହୃଦ୍,
ସଙ୍ଗରେ ଅର୍ଥ ଗୁଣାଏ

ତର: ଉନି ତର—ତା ସହୃଦ୍, ଅକସ୍ତୁ ତର—କାହା ସହୃଦ୍

ହାନିତର—ତା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ଉନି ତର—ସେମାନେ ସାଙ୍ଗ
ସାଥୀ (ହୋଇ)

ତରୁ—କି. ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ତଳେଇବା, ତରାଯିବା, ଅବସ୍ଥା
ସମ୍ଭାଳି ନେବା, ତର: ଆ.ଡ଼ି କଷ୍ଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ତରୁ—ଏକ—ବହୁ
କଷ୍ଟରୁ ତରାଉ

ତରୁ(ଦ)—କି. ବୟସରେ ସାମାନ୍ୟ ବଢ଼ିଯିବା, ସିଦ୍ଧିଶୀଳ
ହେବା, ତର: କଳାଗିତ୍ରା ଦୟା ତରୁ ଲଭିଯିବା—ସୁଅ ପିଲଟି
ସାମାନ୍ୟ ବଢ଼ି ଗଲଣି/ସିଦ୍ଧିଶୀଳ ହେଲଣି

ତରୁ—କି. ବଂ. ସେମିତିକା, ସଦୃଶ୍ୟ, ସମାନ

ତରୁ—ବ. ହାସ, ତର, ତର, କି. ତରବା, ତର କରିବା

ତରୁ—ବଂ. ନିମ୍ନ, ତଳ

ତରା—ବ. ତଳ, ଗୁଣ, କି. ବଞ୍ଚି ଉଠାଇବା, ଏକାଠି ବହୁତ
ଜମା ହେବା, ଗୁଣ ପକାଇବା

ତରା—କି. ପ୍ରାଚୀନ କାଳ ବକାଳିବା

ତରୁ—କି. ବାନ୍ଧିବା, କି. ବଂ. ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତରୁ—କି. ବନ୍ଧା ହେବା, ଛନ୍ଦି ହେବା

ତରୁଆ—ବଂ. ବନ୍ଧା, ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା

ତରୁଗୁ—ବଂ. ଶୁଖିଲା ଶୁଖିଲା, ମଉଳା, କି. ଶୁଖିଲା ଶୁଖିଲା
ଦଣିବା, ମଉଳି ଯିବା

ତର: ତେହେଜ୍ ଉଲି ତରୁଗୁ ଗେ ହେଲ: କା ନାୟା—ଆଜି ସେ
ଶୁଖିଲା ଶୁଖିଲା ଦେଖୁ

ତରୁଗୁମ୍—ବଂ. ନରମ

ତରୁଗୁମ୍ ଗାହ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଘାସର ନାମ

ତରୁ—କି. ଖସିପଡ଼ିବା, ହଜିବଡ଼େଇ ଯିବା

ତରୁ—ବ. ଧାନ ଗୋଳ

ତରୁ ମାମୁଲ—ବଂ. ଖୋଳତାଳ, କି. ଖୋଳତାଳ କରିବା

ତରୁ—ବ. ତରୁ, ଖୋଳ ଖବର, କି. ତରୁ କରିବା,
ଖୋଳ ଖବର ନେବା

ତରୁକେ, ତରୁକେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଯୌନ ରୋଗ ବିଶେଷ

ତରୁ—ବ. ଦୁଧ, ଗୁନ, କି. ଶର ଦେବା, ଶର ହେବା

ତରୁଦାବା—ବ. ଦୁଧ-ଗୁନ, କି. ଦୁଧ ଗୁନ କରିବା

ତରୁଆଳା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ତରୁ ଦାରେ—ବ. ମାଆ, ମାତା

ତରୁ ବାହା—ବ. ଧଳା ଫୁଲ (ଧଳା ଗୋଲପ, ତରୁଟ)

ତରୁ ମେରୁଗୁ—ବଂ. (ଶର ଖାଇବାରେ) ବମ୍ବୁ, ଅଳପ
କି. ଅଳପ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଅଳସେଇବା

ତରୁ—ବ. ତରୁ, ବାସନ ବିଶେଷ

ତରାମଦ୍—ବ. ଖୋସାମତ କରିବା

ତରୁକ୍ ତରୁକ୍—ବଂ. ଅତିଧଳା, ଧାନର ଶୁଣ

ତରୁ(ଦ)—କି. ଝୁଣିବା

ତରୁ ଉନାଲ୍—କି. ଝୁଣି ପଡ଼ିବା

ବଂ. ଝୁଣି ପଡ଼ିଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)

ତରୁ ତରୁ—ବଂ. ଝୁଣି ଝାଟି ହୋଇ

ତରୁତରୁ—କି. ବଂ. ଝୁଣି ଝୁଣି

ତରୁହାଣା—କି. ବଂ. ଝୁଣି ଗୋଡ଼ବାଡ଼ିଆ ଖାଇ

ତରୁ ହଲେତ୍—କି. ଝୁଣି ଗୋଡ଼ ନଡ଼ବଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବା,
ଖାତରେ ପଡ଼ିଯିବା

ତରୁ—ବ. ଏକମୁଠା କି. ମୁଠିଏ ପକ୍ଷମାଣ ବଂ. ମୁଠାଭର

ତରୁ—ବ. ତରୁକି, ହୁସାବ ଖାତା

ତହସିଲ୍—ବ. ତହସିଲ୍

ତହସିଲ ଅଫିସ୍—ବ. ତହସିଲ ଅଫିସ୍

ତହସିଲଦାର୍—ବ. ତହସିଲଦାର୍

ତଲାବାନ୍ କ—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ବନ୍ଧୁକ

ତଲାସାର୍—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଶର

ତଲ୍ ହେବ୍—ବ. ଦୁନଃସ୍ବ ଫି. ଦୋହସ୍ବରବା

ତଲେ ପୁଣ୍ଡୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳ ବିଶ୍ବାସ ଓ କମ୍ବୁଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ

ଜଙ୍ଗଲସ୍ଥିତ ଏକ ନୈସର୍ଗିକ ପୋଖରୀ

ତଲେ ସୁତା.ମ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ସୁତା ଯାହା

ସ୍ବର୍ଗରୁ ମଣ୍ଡିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯେଉଁଥିରେ ଅପସରା

ମାନେ ମଣ୍ଡିକୁ ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି

ତଡ଼ାଓ—ଫି. ତଡ଼ିବା, ଖୁଜୁ କରବା, ଖୋଲି ବାହାର କରିବା

ତଲପା—ବ. ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର ଭୋଗ, ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଟାଣି ହୋଇ
ଯିବା ଭୋଗ

ତଲେଇ—ବ. ତଲେଇ, ଗୁଅଡ଼ା

ତହମୁନ୍—ବ. ତନ୍ତାଧାର, ଶୁବନା ବଂ. ମୁଣ୍ଡ

ତାଇ—ବଂ. କାମୁକ, ଫି. କାମୁକ ହେବା

ତାଓ—ବ. ତାପ, ଉତାପ ଫି. ତାପ ହେବା ଉତ୍ତପ ହେବା

ତାଓଥ—ବ. ତାଓ, ଲୁହାପାତ ଯାହାକୁ ଉତ୍ତପ କରି ରୁଟି
ଦେବା ଯାଏ

ତାକ୍—ଫି. ବେଲ ଉଣ୍ଡିବା, ବ. ବେଲ

ତାକସ୍—ଫି. ଚକ ଗୁଲାଇବା, ଅରଟ ଗୁଲାଇବା

ତାକସ୍. ସୁତା.ମ—ବ. ହାତକଟା ସୁତା

ତାକାଓ—ଫି. ବେଲ ଜରିବା

ତା.କନ୍—ବ. ଠୋକର, ବାଧା, ଫି. ଠୋକର ଲାଗିବା

ବାଧା ପାଇବା, ବାଧା ଲାଗିବା

ଉ. କାଁତରେ ତା.କନ୍ ଏମାସ୍ - କାହ୍ନରେ ଠୋକର ଖାଇଛି

(୨) ଇଂଆ କାମିରେ ତା.କନ୍ ଦାଗୁମ ଦେଂଆସ୍

ସେ ମୋ କାମରେ ବାଧା ଦେଲା

ତା.କନ୍—ଫି. ବଚନ ସୂଚକ ପ୍ରତ୍ୟୟ- ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ଅବସ୍ଥିତି

ପ୍ରକାଶ କରେ

ଉ. ଅବାସ୍. ତାକନାଃ - କେଉଁ ଦୁଇଜଣଙ୍କର

(୨) ଉନ୍ନକନ୍ ତାକନ୍ଥା ସୁନ୍ଥା ଓ ମେନାଃଆ -

ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଗୁଣ୍ଡେଟି ହାତ ଅଛି

ତାକେର୍—ବ. ପ୍ରତିଧ୍ବନି

ତାଗଥ—ଫି. ତାଗ କରବା, ଉତ୍ତମ ଶବ୍ଦରେ ସୁତା ବା ଦଉଡ଼ିକୁ
ମୋଡ଼ିବା

ତାରିଡ଼—ଫି. ସୁଗୁଲ ଦେବା ତାରିଡ଼ କରିବା, ଦାବ କରି
କହିବା

ତାରିଡ଼ା—ବ. ଆସୁତ, ଅଧୁନ, ଜବଦ

ଉ. ନେତାର ବେଶ୍. ଲୋକାକ୍ ତାରିଡ଼ା ଆକା ଦିଅ—

ଏବେ ମୋତେ ଭଲ କରି ଆସୁତ, ଜବଦ କରିଛନ୍ତି

ତା.କି—ବ. ଅପେକ୍ଷା, ଫି. ଅପେକ୍ଷା କରିବା

ତା.ଗୁମ୍—ଫି. ଚୋରାଇବା, ଫି. ବଂ. ପଶୁପକ୍ଷ ଖାଇବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାଗୁମ୍ ତା.ଗୁମ୍—ଫି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଖାଇବା

ଲୋଭାଙ୍କ ଖାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାଗାତାଓ—ଫି. ଧମକାଇ ରୁପ୍ କରାଇବା

ତାତଗୁଡ଼, ତା,ତଗୁଡ଼ ତାତଗୁଡ଼—ଫି. ଦାନ୍ତରେ ଚରି

ଚୋବାଇବା

ତାନ୍ମହଲ୍—ବ. ତାନ୍ମହଲ

ତାଜା—ବଂ. ଚଟକା, ସଦ୍ୟ, ସୁସ୍ଥପରସ୍, ସବଳ

ତାଜା—ଫି. ସୁସ୍ଥ ସବଳ ଦେଖା ଯିବା

ଉ. ବେମାରୁତେ ରଗା ଲୋକାସ୍ ନେତାର ଦସ୍, ତାଜା ଆକାନା

ସେ ରୋଗରେ ରୁଗ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବେ ସେ ସୁସ୍ଥ

ସବଳ ହୋଇଛି

ତାଜିଆ—ବ. ତାଜିଆ, (ମହରୁମ ଦେଲେ ତାଜିଆ ବାହାରେ)

ତାଜି.ତୁଜି—ବ. ବିଷମ, ଅମେଳ ଅବସ୍ଥା

ଉ: ଓଳା -- ବାଣକ ତାଣ୍ଡୁଲୁ ଗେୟା—ସର କୋଣଗୁଡ଼ିକ
ଅମେଳ ଅଟେ, ବଂ. ଅମେଳ, ଉ: ଅବନାଂ ରଲ୍‌କ ତାଣ୍ଡୁଲୁ

ଗେଆ—ରୁମ ଦୁହିଙ୍କ କଥା ମାନ ଅମେଳ ହେଉଛି
ତା.ଟିଆ—ବ. ତାଟିଆ, ଗିନା
ତା.ଟି—ବ. ତାଟି (ବାରିଶ ପାଉଁଶ ଉଆର କବାଟ)
ତାଣା -- —କି. ଛକବା, ଛକ କର ଅନ୍ୟର ଅପେକ୍ଷା କରିବା
ତା.ଶକୁର୍(ନ୍)—ବ. ଅଣେଇ କରି ନିଗାଡ଼ି ଆଣିବା
ତା.ହି—ବ. ତନ୍ତ

ତାହୁଲ—ବଂ. ପ୍ରଥମର ଅଧା ଅଧା
ତାହଲେ—କି. ବଂ. ପ୍ରଥମର ଅଧା ଅଧା ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ତାତା—ବ. ପିତାଙ୍କ ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କ ପିତା (ସମ୍ବନ୍ଧ ତାକ)
ତାତାୟା—ବ. ବୁଢ଼ାବାପା, ନାତି ନାତୁଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ତାତାଓ—କି. ଅଧିକ ତାତବା, ଗରମ ହେବା (ଗୁରିବା)
ତାତ ଆହା, ତାତ ଆହା—ବଂ ନିରୁବଳିଆ

ତାହୁବୁ—ବ. ଗ୍ରାହପଡ଼ାଳ, ଅନୁମାନ, କି. ଅନୁମାନ
ଲଗାଇବା, ଗ୍ରାହପଡ଼ାଳ କରିବା, ନ୍ୟାୟ ଦେଖିବା

ତା.ନ୍ତ—ବ. ତନ୍ତୀ

ତାନ୍—ବ. ବଳିଆ କୁକୁର, (Cururutilans) ଜଙ୍ଗଲ
କୁକୁର

ତାନ୍ତାନାଓ—କି. ସଜବାଜ ହେବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା

ତାନ୍‌ଖା—ବ. ବେତନ

ତାନ୍‌ଖି—କି. ତନଖି କରିବା, ଦେଖା ଦେଖି କରିବା

ତାନା -- —ଅ. (ହମ୍ବାବ୍ୟ ବାଚକ) (ଅହମ୍ବନ୍ନ କିୟାରେ ଯୋଗ
ହୁଏ,) ହୋଇଥାଇ ପାରେ, ହୋଇଥିବ ପରା

ଉ: ସେନ୍ ତାନ -- ଗେତୟ—ସେ ଯାଇଥାଇ ପାରିଥାଏ ।

(୨) ହୁଇତାନା -- ଗେତଂ, ଅକୟ ଲ.ଇ ଦାଲେୟା ଆ—
ହୋଇଥାଇ ପାରେ, କିଏ ସେ କହୁ ପାରିବ ?

ତାନା -- ବୁଆ -- —ବଂ. ଅନେକ, ଅନେକ ପ୍ରକାର

ତାନାଜା—କି. ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା

ତାପ୍—ବ. ଘୃଣା ମିଶା ହୋଧ, ଉତ୍ତପ, କି. ହୋଧକ ଦେବା

ଉ: ଆଲମ୍ ତାପ୍ ଆ ଆସେ—ରୁମେ ହୋଧକ ହୁଅ ନାହିଁ

ତାପ୍‌ତେ—କି. ବଂ. ବଳପୂର୍ବକ, କୋରଦେଇ

ବଂ. ବଳ, ଶକ୍ତି, ଜୋର

ତାପ୍‌ର—କି. ବଂ. ଦରପିସା, ଅଧା କଷ୍ଟା ଅଧା ସିଝା ଅବସ୍ଥା
ତାପ୍‌ସେ—କି. ପାଦ ଲମ୍ବାଇ ଦେବା, ଫେରକେଟା କରିବା,
ପକାଇ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଯିବା

ତାପ୍‌ସେର୍—କି. ହଠାତ୍ ପଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ବସ୍ତ୍ରକୁ ହୋଇ ଯିବା
ତାପଲ, ତାପିଲ—ବ. କମ୍ପୁ କୁମି ଅସ୍ଥଳ, କମ୍ପୁ ସ୍ଥଳ, ତରଳ
ତାପେ—ଅ. ରୁମ୍ଭାନଙ୍କର, ଉ: ଆପେୟାଃ ଓଳା -- ଅକୟ
ଜ୍ଞେଲ୍ ଅକାଦ୍ ତାପେ—ରୁମ୍ଭାନଙ୍କର ସର କିଏ ଦେଖିବ ?
ତାପାଃ—କି. କାହୁଁରେ ଛୁଟି କରି ଲେପିବା, ପାଟିକୁ କଢ଼ି
ଛୁଟିବା ଓ ଖାଇବା

ତାପାମ୍—କି. ଲଢ଼ିବା, ମସ୍ତୁର, ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ହାତାହାତ ହେବା

ତା.ପିଞ୍ଜ—କି. ଚଟକଣି ମାରିବା, ହାତ ପାଦରେ ମୁଣ୍ଡରେ
ମାରିବା, ଗୁପ୍ତ ମାରିବା, ଉ: ଆପାର୍ ତେଦ୍ ଲେଟ୍‌କାୟ୍
ତାପିଞ୍ଜ କେଦେୟା—ତାହାର ବାପା ତା ପିଲାଟିକୁ ଚଟକଣି
ମାରିଲା

ତା.ପୁ—କି. ପାହରେ ପାଣିର ମଇଲା ବସିବା, ପାଣିରେ
ବୋହୁ ଆସି କୌଣସି ଜଳସ ଠାକିବା

ଉ: ସୁଅଲେ ଆ.ରୁର୍ ବା.ଟିରେ ବା.ଲିଆର ଗୁଡ଼ିକ ତାପୁ
ଆକାନା—ସୁଉଲ ଧୁଆ ବେଲରେ ବାଲି ଓ ଗୋଡ଼ମାନ
ବସିବୁ

(୨) ଗାତା ଦା -- ତେ ଲିଙ୍ଗି ଆ.ଗୁ ତା.ବୁକ କାତାରେ ତାପୁ
ଆକାନା—ନଦୀ ପାଣି ଶୁଷ୍କ ଆସିଥିବା ତାଳମାନ ନଦୀ କୂଳରେ
ଠାକିବୁ

ତାପେର୍—କି. ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଶସ୍ୟ କେଣ୍ଡାମାନ ହାତଦ୍ୱାରା
ବାଡ଼େଇ ପାଣୁଆ ବା ଟୋକେଇରେ ପକାଇବା

ତାବ୍—କି. ଗଲାଇବା, ଗଲିବା, ଖସି ବୁଲିବା, ପଶିବା
ବଂ. ଗଲାଇଥିବା

କି. ବଂ. ଗଲାଉ ଗଲାଉ
ଉ: ଚୁମ୍ବୁ ମିଶ୍ରରେ ତା' ଏକାଏ - ବନ୍ଧୁଆ ପାଣି ଗଲିଯାଉଥିବା
ନଳାରେ ଗଲଗଲ

(୨) ସୁତାମ୍ ସୁଲ ଭାବେ ତା'ମେ - ଚୁମ୍ବୁ କଣାରେ ସୁତା
ଗଲାଲ ଦିଅ
ବାଦ୍‌ସିମ୍—ବ. ଯେଉଁ ବୁକୁଡ଼ାକୁ ସାମ୍ରାଜ ଓଢ଼ା ଘେରାକୁ ଛଡ଼ାଣ
କରିବା ବେଳେ ତାହାର ଜଞ୍ଜ ଚଳେ ଗଲାଲ ଘେରା
ଉପର ଦେଇ ବୁଲଇ ଅଣେ - ତାକୁ ସାମ୍ରାଜ
“ତାଦ୍‌ସିମ୍” କହେ

ତାଦ୍—କି. ଅଶ୍ରୁ ନେବା, ପର କଥାରେ ବୁଲିବା
ଉ: ଲେଟ୍‌କାରିନ୍ ଟଣ୍ଡି ବାହୁକଥା କଣାଣଆଳା -- ରେ ତା'ବ
କାତେ ମେନାସୁଆ—ପିଲ୍ଲର କେଡ଼ ନାହାନ୍ତି ସେ ଧନ ଲେକ
ଘରେ ଅଶ୍ରୁ ନେଇ ରହୁଛି
ନାବୁରୁ ହଲକ ସେସାନହଲ କଥାରେ ତା' ବାଲାସୁ ସ୍ତ୍ରୀ-

ଗରବ ଲେକ ସିଆଣିଆ ଲେକ କଥାରେ ପଣିଆଏ
ତା'ଲ—ବ. ତବଲ, ଛୋଟ ପାସୀ, ବଳାଇବା ତବଲ

ତା'କେ—କି. ସୁରର ବାହାର କରିଦେବା

ଉ: ସୁରତ ଟିଡ଼ିକରେ ତା'ବେ ମେ - ବଳେକେ ବଳେକେ ସୁର
ବାହାର କରିଦିଅ

ତା'ବେ ଦାଲା.ନ୍ ଲପିଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବୁଲୁଥିବା ତା'ବ

ତା'ବେନ୍—ବ. ଚୁଡ଼ା, କି. ଚୁଡ଼ା ଚିଆଣି କରିବା

ତା'ବେନ୍/ତା.ବିନ୍—ସ. ଚୁମ୍ବୁ ଦୁଇଜଣର

(ହେବା, ଅଟେ)

ଉ: ଅନେ ତା'ବେନ୍ (ତା.ବିନ୍) ଆକନା: ଜମ୍ ଆ: - ସେଇଠି
ଚୁମ୍ବୁ ଦୁଇଜଣ ଶାଦ୍ୟ ଅଛୁ

ତା'ବେନ୍ ଆଳା -- ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଚେନୁଲ ପଟିଆ ଶାଗ
ଗଛ

ତା'ବେନ୍‌ଲ—ବ. ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ କରି ବାହାରୁ ଥିବା ପର

ତା'ବେନ୍—କି. ସେଟେଲବା

ତା'ବେର କା—କି. ପେଟେଇ ରହୁବା

ତା'ବେର -- —କି. ବଂ. ଅଧିଆ ପଡ଼ିବା, ଛମା ମାଗିବା,
ଶରଣ ପଶିବା, ଶରଣ ନେବା
ତା'ବୋ (ବ)/ତା'ବନ୍—ସ. ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର, (ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଝାଇ
କିୟା ଉତ୍ତ୍ୟ ରହେ)

ଉ: ଅନାକଦ ଆବନ୍‌ଆ ତା'ବ/ତା'ବନ୍‌ଆ—ସେଗୁଡ଼ିକ
ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର

(୨) ମିଟିଂ ତେ ସେନା ତା'ବନ୍ ପେ - ମିଟିଂକୁ ସମସ୍ତେ ଯିବେ
ବା ମିଟିଂକୁ ଯତ ସେନାଆବ - ମିଟିଂକୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଯିବା
ତାମ୍—କି. ଧରକଣ ପିଟିବା, ମାଡ଼ିବସି ପିଟିବା

ତାମ୍—ସ. ଚୁମ୍ବର, ଚୁମ୍ବର, (ଅଟେ)

ଉ: ନଆଁ ପତର୍ ବ ଆମା -- ତାମ୍ - ଏହି ସୁପ୍ରକଟି ଚୁମ୍ବର
ଅଟେ

(୨) ଅକସ୍ତକ ତାମ୍ ଅମରନ୍ ହଲ? କେଉଁମାନେ ଚୁମ୍ବର
ଲେକ ଅଟନ୍ତି

ତାମ୍‌ବା—ବ. ତମ୍ବା

ତାମ୍‌ବାଭୁଲ୍‌ଆ—ବ. ତମ୍ବା ଓ ଭୁଲିଆ ପକ୍ଷ

ତାମ୍‌ବା ଭୁଲ୍‌ସା:—କି. ତମ୍ବା ଭୁଲିଆ ପକ୍ଷ ଧର ଶପଥ ନେବା

ତାମ୍‌ବଲ—ବ. ତାମ୍ବୁଲ, ପାନ ପାତ୍ର

ତାମ୍‌ବୁ—ବ. ତମ୍ବା

ତାମ୍‌ତାମାଓ—କି. କୋଷରେ ବହୁଳ ପକାଇ ଦେବା,
ଘରରେ ଦୁଲକାଇ ଦେବା

ତାମ୍‌ତାସେ—କି. ବର୍ଣ୍ଣମାଳିତ ହୋଇ ରୁଗିଆଡ଼େ ପଡ଼ିଥିବା

କି. ବଂ. ବହୁଳ ହୋଇଥିବା

ତାମ୍‌ବାସୁ ଚୁମ୍‌ବୁସୁ—ବଂ. ଏକଲ, ଏକୃଷିଆ,

କି. ବଂ. ଏକଲ୍ ଏକାଲ୍

ତାମ୍‌ସୁ ଚୁମ୍‌ବୁସୁ—ବଂ. ଘଡ଼, ଜମା, ଏକଟ

କି. ଗାଡ଼ କରିବା, ଜମା ହେବା, ଏକାଠି ସମ୍ମିଳିତ ହେବା

ତାମ୍‌ସୁଓ—କି. ଚୁମ୍ବକର ରହୁଥିବା, ଚୁମ୍ବ ରହୁବା, ଅପେକ୍ଷା
କରିବା, ସକାଡ଼ି ଜମାକରି ରଖିଦେବା

ତାମାହ—ବ. ତମାହ, ମୋକଦମା ତାରିଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ପରେ
ମୋକଦମା ନ ହେବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ତାମାମ୍—ବ. ସମୁଦାୟ, ତମାମ, ସମସ୍ତ

ତାମାରୁଆ—ବ. ନା ଏକତ୍ର ନା ଦେକତ୍ର ହେବା,
ଦୋହଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଯିବା, ଅସ୍ଥାୟୀ ହଇସାରେ କରାଯିବା
ତାମାସା—ବ. ତାମଶା, ନାଟ, ଖେଳ

ତାମାସା—ବ. ତାମଶା କରବା, ନାଟ ଦେଖାଇବା, ଖେଳ ଦେଖାଇବା
ତାମାସିୟା—ବ. ତାମସାବିର, ନାଟୁଆ, ଖେଳାଳୀ
ତାୟ—ସ. ତାହାର (ଅଟେ ଫିସ୍ତା ଉଦ୍ଦ୍ୟ ଆଏ)
ଉ: ଏମ୍ବା: ତାୟ ସେ—ହୁମ୍ବେମାନେ ତାହାର ଦେଇ ଦିଅ
ତାୟ୍ ତଲ୍ଲସ୍—ବ. ଖୋଜ ଖବର, ଫି. ଖୋଜ ଖବର ରଖିବା
ଖୋଜ ଖବର ନେବା

ତାୟ୍ ହୁୟ୍—ବ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ, (ଦୁଇଟି ଜଳପ) ଅମେଳ, ବଙ୍ଗା
ବଙ୍ଗି

ତାୟମ୍—ବ. ପଛେ

ତାୟମ୍ତେ—ବ. ବ. ପରେ, ପଛରେ

ତାୟମ୍ ତାଲ—ବ. ଶେଷର ଠିକ୍ ଆଗ (last but one)

ତାୟନମ୍—ବ. ସବାଶେଷ, ଶେଷୋକ୍ତ

ତାୟନମ୍ ତେ—ବ. ବ. ପରେ

ତାୟମ୍ ତେଜିଲ୍—ବ. ବ. ପଛବାଲ

ତାୟମ୍ ତେଜିଲ୍—ବ. ବ. ପଛବାଲ ସବୁ

ତାୟମ୍ ତିନିକିନି—ବ. ବ. ପଛବାଲ ଦୁହେଁ

ତାୟମ୍ ତାୟମ୍ତେ—ବ. ବ. ପଛ ବେଳକୁ, ପଛେ ପଛେ

ତାୟମ୍ ତାୟମ୍—ବ. ଅଗତ ଭବିଷ୍ୟତ, ପଛ ଆଗ

ତାୟମ୍ ମାଶା—ବ. ବ. ଆଗ ପଛ ହୋଇ

ଉ: ଉନକୁ ହଲ ତାୟମ୍ ମାଶା ତାଲମ୍ ଆକାଦ୍ ଆକ—
ସେ ଲୋକମାନେ ଆଗ ପଛ ହୋଇ ଚାଲିଯିବୁ

ତାୟମ୍ରେ—ବ. ବ. ପଛରେ, ପରେ

ତାୟମ୍ ଲଲ୍—ବ. ବ. ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି

ତାୟମ୍ ଶିନିକିନି—ବ. ବ. ଶେଷୋକ୍ତ ଦୁଇ ଜଣ

ତାୟମ୍ରେନ୍ଦକ—ବ. ବ. ଶେଷୋକ୍ତ ଲୋକମାନେ

ତାୟାନ୍—ବ. ଗୁମ୍ଫାର

ତାୟାରୁବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଫୁଲ

ତାୟ—ବ. ତାଲ ମାରିବା

ତାୟ୍ ଅ ତାୟ୍ ଅ—ବ. ପିଲାଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାର ତାଲିକିଆ ଖେଳ

ତାୟ୍ ଅ ହାଡ଼ାୟ୍—ବ. ବ. କୋର କୋର ତାଲି ବଜାଇବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଫି. ତାଲିମାରି ଶବ୍ଦ କରାଯିବା

ତାରୁ—ବ. ତାର, ଫି. ତାର କରବା, ତାର ଖବର ଦେବା

ତାରକାଶ—ବ. ତରକାଶ, ଫି. ତରକାଶ ଗୁରୁବା

ତାରୁକାଞ୍ଜି—ବ. କାମର ଶୁଭରମ୍ଭ, କାମକୁ କୋର ହୋଇ
କରବା, କାମ/ଧୂମର ପ୍ରତିଧ୍ବନି ହେବା

ତାରୁକ—, ତାରକ—ବ. ପ୍ରତିଧ୍ବନି 'ତର'

ଫି. ବାଜିଗଲେ କମ୍ପନ୍ନ ହେବା, ମାଡ଼ର ସାମାନ୍ୟ
ପଦନ ଧକ୍କା, ତରବା

ତାରୁଗାଲ୍—ବ. କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଳପ ଏଣେ ତେଣେ
ରଖି ଗୁଡ଼ିକିବା

ତାରୁଗାଲ୍—ବ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ, ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, କର୍ମର ଅଧା ଅବସ୍ଥା

ତାରୁଗାଲ୍—ବ. ନୀତିନିୟମ, ପରମ୍ପରା, ଅଭ୍ୟାସ

ତାରୁଗା.ରସା—ବ. ତଞ୍ଜିଆ, ତରୁର ପରସ୍ପର, ତରକରା

ତାରୁଧୁମ୍—ବ. ତଡ଼ାଧୁମ୍, କଡ଼ାକରି କହିବା

ତାରୁହୁଲ୍—ବ. ତରଲୁକ

ତାସା—ବ. ତଳିଆ ଘା'

ତାର.ଓଁ—ବ. ଦରଫଟା, ଫାଟିବା ବା ଗୁଜିବା ଅବସ୍ଥାର
ଲକ୍ଷଣ

ତାର.ଓଁଲେ—ବ. ତରକାଶ

ତାରଦ୍ଦାରେ—ବ. ଚାରିକୋଳ ଗଛ

ତାର ସୁତା.ମ୍—ବ. ସୁତାପରି ପତଳା ତାର

ତାରୁସେ—ବ. ଗୁଣିଯିବା, ଛୁଟିକ ପଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ବୁଣି
ହୋଇଯିବା, ଶୁଣିବୁ ହୋଇ ଯିବା

ତାରୁସେ କୁଟୁପ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚୁମ୍ବିତା ଗଛ । ଏହା
ଔଷଧ କାମରେ ଲାଗେ

ତାଲ୍ ତାଲ୍—କି. ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଜାଣିବା କରିବା

ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ (ସକ ହେବା, କୌଣସି ଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା) (ହୁଣ୍ଡି କୁହାଟି ରକ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଦେବା)

ତାଲ୍ ତାଲ୍—କି. ବଂ. ଚରତର ହେବା

ତାଲ୍—ବ. ତାଗଡ଼ା, ମଜଲୁଜ

ତା.କୁ—ବ. ତାକୁ, ପାଟିର ଉପର ଅଂଶ

ତାଲାମ୍—କି. ଗୁଲିବା, ପଦ୍ମଗୁରଣ କରିବା

ତାଲାମ୍ ତାଲାମ୍ ତେ—କି. ବଂ. ଗୁଲି ଗୁଲି କରି

ତାଲାମ୍ ଗାଣ୍ଡେ—ବଂ. ଗୁଡ଼ିଆ ପଥର ବାବଦ

ସାନ୍ତାଳର ବବାହ ପଦ୍ମରେ ବଡ଼ଉଣ୍ଡା ରହୁଥିବା

ଅବସ୍ଥାରେ ସାନ ଉଣ୍ଡାକୁ ପସନ୍ଦ କରି ନେବାରେ ବଡ଼

ଉଣ୍ଡା ତାକୁ ଗୁଡ଼ି ଯାଇ ସାନକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ

କିଛି ଦେବାକୁ ପଡ଼େ, ଏହି ଦେବୁକୁ ଯେମାନେ ‘ତାଲାମ୍ ଗାଣ୍ଡେ’ କହନ୍ତି

ତାଲାମ୍ ପାରମ୍—ବ. ଶୁଣି ନିୟମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ, ପଦାକୁ

ବାହାରିବା ଦୋଷ

ଘରର ବୋହୂ ଯଦି ଘରରୁ ବାହାରି ବାହାରେ ବଂଚୁର

କରି ତେବେ “ତାଲାମ୍ ପାରମ୍” ଅଭିଯୋଗରେ ପଡ଼େ

ଓ ଦଣ୍ଡ ଲେଗ କରି

ତାଲାମ୍ ସା.ର—ବ. ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଗମନ କରିବା

(ସ୍ଥିର ସ୍ଥଳରେ କନ୍ୟା ବା ବରର ବବାହ ନିର୍ଣ୍ଣୟ

କରିବାକୁ ଯିବା)

ତାଲ୍—କି. ମାଡ଼ ଦଳି ଗୁଲିଯିବା

ତାଲ୍ ମାଂ—ବଂ. ଅଚେତ

ତାଲ୍ ମାଆ—କି. ଅଚେତ ହେବା, ଅଚେତ ହୋଇ ରହୁବା

ତାଲ୍ ଯା—ବ. ମିଳିମିଳା ରୋଗ

ତାଲ୍ ଯାଆ—ମିଳିମିଳା ହେବା

ତାଲ୍—ବ. ତାଲ, ତାଲା, ବଂ. ଅଧା, ମଝି, ମଧ୍ୟମ, ଦରକାଣ୍ଡିଆ

କି. ସହାୟତା କରିବା, ତାଲ ବନ୍ଦ କରିବା

ତାଲ୍ କର୍—ବଂ. ମଧ୍ୟମ, ମଝିଆ

ତାଲ୍ରେ—କି. ବଂ. ମଝିରେ

ତାଲ୍ ତାଲ୍ରେ—କି. ବଂ. ମଝି ମଝିରେ, ଅଧା ଅଧା କରି

ତାଲ୍ କର୍—କି. ବଂ. ମଝିରେ ରହୁବା

ତାଲ୍ କାୟ—କି. ବଂ. (ବଂହୁ) ମଝିରେ ରହିବା

ତାଲ୍ ଏନେଟେଡ଼—ବ. ମଝି କାହ୍ନୁ, ମଝି ବାଡ଼

ତାଲ୍ କର୍—କି. ବାହାର କରିଦେବା, ମନରୁ ଘୋରୁ ଦେବା

ଦୂରରେ ଦେବା, ଗୁଡ଼ିଦେବା

ଉ: ପା. ଉପାଦାନ, ତାଲ୍ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ - ମଦ ପିଇବା ମୁଁ

ମନରୁ ଘୋରୁ ଦେଲି

ତାଲ୍ କଲା—ବ. ମଝିଆ ପୁଅ

ତାଲ୍ କଲାମ୍—ବ. ମଝିଗୁଡ଼ି

ତାଲ୍ କା, ଟୁ—ବ. ମଧ୍ୟମା ଆଙ୍ଗୁଳି

ତାଲ୍—ଅ. ବୁଲକଣକୁ ବୁଝାଇ ବା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ ହୁଏ

ଉ: ସେନା ତାଲ୍ ମେ, (ଆମ ବୁଲକଣକ ମଧ୍ୟରୁ) ତୁମେ ଯିବ

(୧) ତାଲ୍ ତାଲ୍ ତେମ୍ ବଲ୍ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ - ଆମେ ଯିବା

ଯିବା କହୁ ତେର କଲୁ

ତାଲ୍ କିନା—ବ. ମଧ୍ୟସ୍ଥା

ତାଲ୍ ଟାଣ୍ଡି—ବ. ମଝି ପଡ଼ିଆ, ସଜାବନ୍ଦନ, ଅସହାୟ

କି. ମଝି ପଡ଼ିଆରେ ହେବା, ସାଥୀହୀନ ହେବା, ଅସହାୟ ହେବା

ଉ: ତାଲ୍ ଟାଣ୍ଡିରେ ମେରମ୍ ଦ ମେନାୟା - ମଝି ପଡ଼ିଆରେ

ଛେଲଟି ଅଛି

(୧) ତାଲ୍ ଟାଣ୍ଡି ଅଟ (ହଟ) କା. ଦଣ୍ଡ ଆକ - ଯେମାନେ ମୋତେ

ଅସହାୟ କରି ଗଲେ

ତାଲ୍ରେ—କି. ବଂ. ମଝିରେ

ତାଲ୍ ମାଲ୍—ବଂ. ମଧ୍ୟ, ମଝି, କେନ୍ଦ୍ର

ତାଲ୍ରେ—କି. ବଂ. ମଝା ମଝିରେ, (ରହୁବା, ଶୋଇବା)

ତାଲ୍ ଓ—କି. ତେଜାବନ ଦେବା

ତା.ଲୁ—କି. କଲନା କରିବା, ଗତାଗତ ହୁବା

ବ. ତାଲ୍ କ, estate

ତା.ଲୁକ୍ଦାର—ବଂ. ତାଲୁକ୍ଦାର

ତାଲେ—ଅ. ଅନୁମାନକର ଅହ/ଅଟେ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ
ଉ: ଅନା ଅହ ହାସା କଦ ଆଲେଆ—କାନା—ସେ ଜମି ଜମା

ସବୁ ଅନୁମାନକର ଅଟେ

ତାଲେ ତାଲ—କି. ବଂ. ବରମ୍ଭାର, ଲଗାୟତ

ତାଲେ ତାଲପ—କି. ବଂ. ଲଗାୟତ

ତାଲେ ଦାରେ—କି. ତାଲ ବଛ

ତାଲେ ବାଁଶ—ବଂ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ପ୍ରଭବଶାଳୀ

ତାଲେ ବୁଲୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲୁଣ ବିଶେଷ, (ହୈନ୍ଦବ ଲୁଣ)

ତାଲେସିକ—କି. ତାଲପକ

ତାଲେହାକୁ—କି. କଞ୍ଚ ମାଛ ପ୍ରକାରର ଏକ ପ୍ରକାର ଆଁଶ
ସବା ମାଛ

ତାଡ଼—କି. ଗରମ ହେବା, ତାଡ଼ିବା

ତାଡ଼ିଗାର—କି. ବଂ. ତାପ ସହ୍ୟବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାଡ଼ି ମାରୁ—କି. ତାଡ଼ି କମାଇବା, ଥଣ୍ଡା କରିବା

ତାଡ଼ି—କି. କରୁଡ଼ିବା, କରୁଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବା

ତାଡ଼ି—ତାରୁକ—କି. ବଂ. କରୁଡ଼ି ଉଠି ପଡ଼ି ଯିବା

କି. ଅନର୍ଥକ୍ଷ ଶବ୍ଦେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାଡ଼ିନା—କି. ବଂ. ଡୋଧହେରୁ, ଲୁହାହେରୁ, ବିକଳରେ
ମୁଣ୍ଡ ବାଡ଼େଇବା, ପଡ଼ିଯିବା

ତାଡ଼ିଠା—କି. ଉତ୍ତେଜିତ ହେବା, ରାଗି ଉଠିବା, ଉତ୍ତପ୍ତ
କରିବା

ତାସ—କି. ତାପ

ତାସଲ—କି. ତପଲ

ତାସଡ଼ା ତାସଡ଼ି—କି. ବଂ. ବନ୍ଧା ବନ୍ଧୁ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଗାଢ଼ା ଆକାନ ବୁସୁବୁ ତାସଡ଼ା ତାସଡ଼ି (ଡ଼) କାଦୁଆ—
ଗଦାରେ ଥିବା ବୁଟାକୁ ବନ୍ଧା ବନ୍ଧୁ କରି ଦେଲେ

ତାସଡ଼ାଡ଼ି—କି. ଟଣା ଓଟରୁ କରି ଫୋପଡ଼ା ଫୋପଡ଼ି କରିବା,
କଥାରେ କଥାରେ ଠୋକର ଦେବା

ତାସାଦ୍ ବୁସୁବୁ—କି. ବଂ. ମନମାରି (ରହୁବା), ଗୁରୁ ଗାରି
ହୋଇ (ରହୁବା), ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକଟ କରି (ରହୁହେବା)

ତାସାଦ୍(ଦ)—କି. ଘାସ

ତାସେ—କି. ଖରରେ ମେଲଇ ଶୁଖାଇବା

ଉ: ହୁଳୁ ପା.ଟିସାରେକ ତାସେ ଆକାଦ୍ ଆ—ଧାନ ପଟିଆରେ
ମେଲଇ ଶୁଖାଇଛନ୍ତି, ଖରରେ ଦେବା

ତାହା—କି. ଆବରଣ, ତହ. କି. ଆବରଣ ଦେବା

ତାହା ତାହାଡ଼ି—କି. ତପୁର ହେବା, କି. ବଂ. ତାହା ହୋଇ
ସିବା/ବାହାରବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାହାଣ୍ ବହାଣ୍—କି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ, ଏଠି, ସେଠି

ତାହାସ୍ ବୁହସ୍—କି. ବଂ. ଅତି ଶୀଘ୍ର ସହ

କି. ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବାରେ ଗୁସ୍ତା ଗୁସ୍ତା ହୋଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ତାହାସ୍ ବୁହସ୍ ହୁରୁ ବାରିବା ତେଜ୍, ହେଲ୍ ଏନା—ଗୁସ୍ତା
ଅଗୁସ୍ତାରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଧସ ଧାସ) ଗୁଲି ଅସିଲ

ତାହାମ୍ ବୁଲୁଲ୍—କି. ବଂ. ଏଠି ସେଠି ଗୋଡ଼ରେ ଆସାତ
ପାଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାହା—କି. ବଂ. ସେଠି, ସେଠାରେ

ତାହାରେତା—କି. ଗୁଣ୍ଡୁଗୁଣ୍ଡ କରିବା, ଗୀତର ସ୍ଵରକୁ ମନେ
ପକାଇ 'ତାରେ ନାନା' କରିବା

ତାହାଡ଼ି—କି. ବଂ. ରହୁ ରହୁ ବାଟ କଳନା କରି ଗୁଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତାହାଡ଼ି ତାହାଡ଼ି—କି. ବଂ. ରହୁ ରହୁ କଳନା କରି
(କହୁବା, କରୁବା, ଯିବା)

ତାହେ—କି. ରହୁବା, ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରିବା

ଉ: ଅଶ୍ରେକ ତାହେ ଆକାନା—ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହୁଛନ୍ତି

(୧) ହଲ୍‌ମରେ ତାହେ ଆକାଡ଼ି ଆଦେସୁ—ସେ ଗର୍ଭଧାରଣ
କରିଅଛୁ

ତାହେନ୍ ରେସେଦ୍—କି. ବଂ. ଅଲେତ, ରହୁଲେତ
ଆ'ନ୍ତା ଯହ

ତାହେନ୍‌ଗାନ—କି. ଥଲେ, ରହୁଥଲେ

ଉ: ଧନ୍ ତାହେନ୍‌ଗାନ ଶବ୍ଦନା ବା* ତାହେନ୍‌ଆ—ଧନ ଥଲେ
ଚନ୍ତା ନ ଥାଏ

ତାହେଁକାନ୍—କି.ବଂ. ଥବା

ତାହେଁକାନ୍—କି. ଥଲ

ତାହେଁଲେନା—କି. ଥଲ

ତାହେଁଲେନା—କି. ଥଲେ

ତାହେଁ ତାହେଁ ତେରେ, ତାହେଁନ୍ ତାହେଁନ୍ ତେରେ—କି. ବଂ.
ରହୁଁ ରହୁଁ

ତାହେଁନ୍ ମେ—କି. ରହୁ, ରହୁନୁ

ତାହେଁନ୍ ପେ—କି. ବହୁବଚନ - ରହୁ, ରହୁନୁ

ତାହେଁନ୍ ବନ୍—କି. ଦ୍ଵିବଚନ - ରହୁନୁ

ତାହେଁନ୍ —ଆ—ବ. ରହୁବାଛାନ, ରଖିବା ଜାଗା

ତାହେଁନ୍ ଅଳା — —ବ. ରହୁବା ଘର, ଶୋଇବା ଘର

ତାହେଁ—ବ. କାକୁଡ଼ି

ତାଡ଼—ବ. କଥା, କାହାଣୀ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କି. କଥା ଉଠିବା

ତାଡ଼ା ତାଡ଼ି—କି. କୈନସହ କୃର ଆସିବା, କୃରରେ
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ତାଡ଼ାଡ଼ି—କି. କୃରରେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା

ତାଡ଼ାଡ଼ାଡ଼ି—କି.ବଂ. ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ, ମନବ୍ୟସ୍ତ ସହ

ଉ: ହସନ୍ତାୟ ଏ ରୁଆ. ଏନ୍‌ଗାନ୍ ଉକ୍ତ ତାଡ଼ାଡ଼ାଡ଼ି ଏନାୟ

ତାହାର ଗୁଅକୁ କୃର ହେବାରୁ ସେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା

ତାଡ଼ାଡ଼ି—ବଂ. ଫୁର୍ତ୍ତିବାନ୍ କି. ଫୁର୍ତ୍ତି ସହକାରେ
କାମ କରିବା

ତାଲା—ବ. ଗୁଛା, ବୋର୍, କି. ଗୁଛା ବାନ୍ଧବା, ବୋର୍ ବାନ୍ଧବା

ତାଲା — ମେନ୍‌ତେ—କି.ବଂ. ଧରୁକରି (ପଡ଼ିବା, ଖସିବା)

ତାଲା ତା.ଲି, ତାଡା ତାଡି—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

କି. ଶୀଘ୍ର କରିବା

ତାଡାୟ — —ବଂ. କାଲ, ତୋଡା ମୁହଁବାଲ

ତ—ବ. ହାତ

ତଆ.ର—କି. ଲମ୍ବ ହୋଇଯିବା

ଉ: ଦୁକ୍ତୁନ୍ ଜାଡାଡ଼ି ଓନ୍‌ଗାନ୍ ଏ ତଆର ଏନା - ବସି ବସି

ଗୋଡ଼ ହାତ ଅକ ଯିବାରୁ ଲମ୍ବ ହୋଇଗଲା (ଶୋଇଗଲା)

ପାରକମରେ ତଆ.ର ଆକାନାୟ - ଖଟରେ ଲମ୍ବା ହୋଇ
ଶୋଇଛି

ତଆ.ର ଠିକ୍ ଏନା - ସେ ମର ଶୋଇଛି

ତଆରୁ ତଆରୁ ତଜ୍ଞ. ଲଜା ସାୟ ଏନା - ଶୋଇ ଶୋଇ
ମୁଁ ଅକ ଯାଇଛି

ତୟୁ —, ତଅ — —କି. ପହଞ୍ଚିବା, ପହଞ୍ଚିଲାବା, ବହୁଲବା

ତୟୁ — ଏମ୍ - ତାକୁ ପହଞ୍ଚା

ତୟୁ — ଦେହେୟାଜ୍ଞ - ତା ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲି

ଜଅ ଲଜ୍ଞ ତୟୁ — କେଡା - ଫଳ ମୁଁ ତୋଳିଲି

ତକ୍—ବ. ଟିଙ୍କ

ତକ୍‌ବାସ୍—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଦାସ

ତକ୍‌ଅ—ବଂ. ପିତା, କଡ଼ା କି. ପିତା ଲଗିବା

ତକହ—କି. କରନ୍ତ ଲଗିବା, ହଇରଣ ହେବା

ତକ—କି. ସିଂହାଲବା

ତକନ୍—ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବା ସମୟ, ଦ୍ଵିପ୍ରହର,
ମଧ୍ୟାହ୍ନ

କି. ତକନ୍ — ଦ୍ଵିପ୍ରହର ହେବା

ତକନ୍‌ଏନା-ଦ୍ଵିପ୍ରହର ହେଲ

ତକନ୍‌ଆକାନା—ଦ୍ଵିପ୍ରହର ହୋଇଛି

ତକନ୍‌ଅ — ଅ - ଦ୍ଵିପ୍ରହର ହେବ

ତକ୍‌ନା—ବ. ତନ୍ତୁ, ପରିଚୟ ପଦ

ତକନ୍‌ଏତା — —କି. ବଂ. ଦ୍ଵିପ୍ରହରକୁ ଅଳ୍ପ ଛାଡ଼ି

(ଯିବ, ଆସିବ, କରିବ)

ତକନ୍‌ଜ୍ଞ—କି. ବଂ. ଦ୍ଵିପ୍ରହର ହେବାକୁ ଥିବାର କିଛି ସମୟ
ପୂର୍ବ ବେଳେ

ତକନ୍‌ସୁମୁ—ବ. ଠିକ୍ ମଧ୍ୟାହ୍ନ

ତକନ୍‌ସୁଦ୍‌(ତ୍)—ବ. (ସ୍ଵୀକ୍ଷ) ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବଜା ହୋଇଥିବା
ଘୋଷା

ତକାରୁ ତାକାରୁ—କି.ବଂ. ନଡ଼ବଡ଼ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
କି. ନଡ଼ବଡ଼ କରି ଦୌଡ଼ିବା

ତଙ୍ଗି—କି. କାଠ ଠେକେଇବା, ଜଳୁଥିବା କାଠରେ ଅଧିକ
କାଠଦେବା

ତଙ୍ଗି ହୁ—କି. କାନଡ଼ା ହେବା, କାନକୁ ନଶ୍ୱିତ୍ୱବା

ତଙ୍ଗି ହୁଅ -- - କାନଡ଼ା ପଡ଼ିବା

ତଙ୍ଗିତଆକାନା - କାନକୁ ଶୁଭୁନାହିଁ

ତଙ୍ଗୁ—କି. ଠିଆ, ଠିଆ ହେବା, ତଙ୍ଗୁ ନୁ ମେ—ଠିଆ ହୁଅ

ତଙ୍ଗୁ ଆକାନା (-ସୁ, ନିଷ୍ଠ)—ଠିଆ ହୋଇଛୁ

ତଙ୍ଗୁ ଆକାନ୍ (ଆକ, ଅକନ୍)—ଠିଆ ହୋଇଛୁ

କି. ବଂ. ତଙ୍ଗୁ ତକାନ୍—ଠିଆ ହୋଇଥିବା

ତନ୍—ବଂ. ଅତି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ

ତନ୍: ତନ୍ ତନ୍ କାତେ ଏମାକମ୍—ଅତି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ହୁଅ

ତନ୍ ତନ୍—କେତେ ପରିମାଣ

ତନ୍—ବଂ. କେତେ ପରିମାଣ

ତନ୍ ତନ୍ରେ ଏମାକମ୍—ହେଉକ ପରିମାଣ କରି ହୁଅ

ତନ୍ଦା.ପୁତ—ବ. ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି, କି. ଧନ ଦୌଳତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା

ତନ୍—ବ. ପୋକ, ଗାଈ

ତନ୍ତ—କି. ତେଲ ଫୋପାଡ଼ି ମାରିବା, ଗୋଡ଼ରେ ଫୋପାଡ଼ି
ମାରିବା, ଫୋପାଡ଼ିବା

ତନ୍ତ—ସ. (ଅଧିକାର ସୁନ୍ଦରେ) ମୋର ଅଟେ

ତନ୍: ନୁଲ ବୁଲିବ ତନ୍ତ ତନ୍ତ—ଏହି ସ୍ଥିତି ମୋର ଅଟେ

ତନ୍ତା. ତନ୍ତ—କି. ବଂ. ଲୁଗା ଲମ୍ବାଇ ଗୁଡ଼ାଇ (ଦେଖିବା
ପିନ୍ଧିବା ସଜାଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ତନ୍ତାଉ(ଡ଼)—କି. ଲମ୍ବାଇବା

ତନ୍: ହାଟ୍ରେ ସା.ଲକ ତନ୍ତାଉ କାତେକ ଆକା ଅକାଦ୍—
ହାଟରେ ଶାଢ଼ୀଗୁଡ଼ିକ ଲମ୍ବାଇ କରି ସେମାନେ ଟାଙ୍ଗି ଅଛନ୍ତି

ତନ୍ତନ୍—ବଂ. ପରିମାଣ ସୁତକ

ତନ୍ତନ୍ ବିତନ୍—କି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କରାଇବା, ହଲରାଣ କରାଇବା,
କଷ୍ଟ ଦେବା

ତନ୍—ଅ. (ବେଳ ସୁତକ, ଉପସର୍ଗ ପଦ) କେହି, କେବେ,
କେତେ, କେତେବେଳେ

ତନ୍: ତନ୍ ଜହ୍—କେତେବେଳେ, ତନ୍ରେ—କେହି ସମୟରେ

ତନ୍ରେତ(ତଂ)—କେତେବେଳେ, କେଜାଣି

ତନ୍ ହଲ—ବେତେ ଲୋକ, ତନ୍ ତନ୍ତନ୍—କେତେ
ପରିମାଣ କରି

ତନା --., ତନା—କେତେ/କେତେ ପରିମାଣ

ତନ୍: ତନା -- ତନ୍ ଶୁଣି -- କାନ—କେତେ ପରିମାଣର ସେ ଶୁଣୁଛି
କେଜାଣି

ତନାତକ—ସେମାନେ କେତେ ହେବେ, ତନାତନା ହଲକ
ହେଉଲେନା—କେତେ କେତେ ଲୋକମାନେ ଆସିଥିଲେ

ତନନ୍—କି. ବଂ. କେତେକ

ତନ୍: ତନନ୍ ହଲକ ରଲଆ ଆବଦ ନାପାୟ ହଲ—କେତେକ
ଲୋକମାନେ କହୁଛି ଆମେ ସବୁ ଭଲ ଲୋକ

ତନା -- ଉଡ଼ିନ୍—କି. ବଂ. କେତେ ଟିକିଏ

ତନିୟା. -- —କି. ପରସ୍ପରକୁ ଧସାଧସ ହୋଇ ଚାଲିବା

ତନିୟା—କି. ପରସ୍ପରକୁ ପହଞ୍ଚିବା, ଭେଟିବା

ତନିୟା ଟାଣି—ବ. ପରସ୍ପରକୁ ଭେଟିବା ପଡ଼ିଆ

ତନ୍—ବ. (ସଂଖ୍ୟାବାଚକ) ତନ୍

ତମାବ୍ ତମାବ୍—କି. ବଂ. ଏକ ପରେ ଏକ ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ବହୁତ
ଲୋକ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ିରେ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତନ୍: ଆ.ଡ଼ ହଲ ହଲରେ ତମାବ୍ ତମାବ୍ ସେନାକାନା—
ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ହୋଇ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ଲୋକ
ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ିରେ ଯାଉଛନ୍ତି

ତମିନ୍, ତମିନା -- —କି. ବଂ. ତନା -- ଦେଖ

ତମି ହାବ୍—ବ. ତମି ମାଛ

ତ -- ସ୍ତା—କି. ହାତ ଧରି ନେଇ ଯିବା, କମାଣ ଦାଗିବା,
କୁ ମଜଲ୍ ଦ ରଖି ଟାଣି ନେଇ ଯିବା

ତନ୍ତୁଟ୍—ବଂ. ଭୁଡ଼, ଅତମାକା

ତନ୍: ମେଲୁଣା -- ରେ ତନ୍ତୁଟ୍ ହଲକ ମେନା -- କଥା—
ମେଲ୍ ଘରେ ଅତି ମାଆରେ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି

ତନ୍ତୁ. —ବଂ. ତେଡ଼ା, ତେରପ୍ପ, ତନ୍: ତନ୍ତୁ. ଶୁଣିରେ
ତନ୍ତୁ ଏ ଆର୍ ଆକାନା—ତେଡ଼ା ଶୁଣିରେ କଳ୍ପନାପାତ କହିବୁ

ଦରଦ୍ରା. ଦରଦ୍ର—ବଂ. ଡେଡାମେଡା

ଉ: ଉନକୁଆ—ବଂ. ଶାଣ୍ଟି ଏଟେଇ ଦ ଦରଦ୍ରା. ଦରଦ୍ର ରେଆ—
ତାଙ୍କର ବଡ଼ଟା ଡେଡାମେଡା ହୋଇଛି

ଦରଦରଦ୍ର(ଓ)—ବଂ. ଅରଥରବା, ମୁଣ୍ଡ ବୁଲିବା

ଦରଥଠା—ବଂ. ଖର୍ଯ୍ୟସ୍ଥାନ

ଦରପି—ବଂ. ପାଣି ଛୁଟିବା

ଉ: ଦା—ଦରପି ମେ—ପାଣି ଛୁଟି

ଦା—ଦରପି ଏଦାୟ—ପାଣି ଛୁଟୁଛି

ଦା—ଦରପି ଅୟ—ପାଣି ଛୁଟୁଛି

ଦା—ଦରପି ଲେଦାୟ—ପାଣି ଛୁଟୁଥିଲା

ଦା—ଦରପି କେଦା—ପାଣି ଛୁଟୁଲା

ଦରପିର—ବଂ. ଗୁପ୍ତ, ସମ୍ପ୍ରସ୍ତ, ବଂ. ଗୁପ୍ତ କରିବା, ସମ୍ପ୍ରସ୍ତ କରିବା

ଦରମିର—ବଂ. ଦଳିବା, ରଗଡ଼ିବା

ଉ: ବାବାଡ଼ ମେଡ଼(ଦ) ଡେଇ ଆଲମ୍ ଦରମିର ଆ—କୁଣ୍ଡାଲ
ହେଉଥିବା ଆଖି ଅଧିକ ଦଳିବ ନାହିଁ

ଦରମିରା.ଓ—ବଂ. ମରବାକୁ ଛଟପଟ ହେବା, ବେହୋସ ହୋଇ
ଛଟପଟ ହୁଇବା

ଦରଲୁ—ବଂ. ହିଲେକ

ଦରପୁଲ—ବଂ. ହିଶୁଲ

ଦହାତ୍ ତାରୁସେଡ଼—ବଂ. ବଂ. ବେଡ଼ଙ୍ଗରେ ଶୁଣିବାର ପ୍ରତିସ୍ଥା
(ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟି ଶୁଣିବା ବେଳେ ଶିର ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼େ ନାହିଁ)
ନଡ଼ଖଡ଼ ହୋଇଥାଏ

ଦରଲିର ବୁରୁଜୁ—ବଂ. ବଂ. ଖସଡ଼ି ଯିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଦରଜି (ବୁରୁଜି)—ବଂ. ଧାରା ବୋହୁବା, କୋରରେ ବୋହୁଯିବା

ଦରଜିର ଦରଜିର—ବଂ. ବଂ. କର୍ଜଣ ଶବ୍ଦ, ଚଢ଼େଇର ଶ୍ରୁତି
କଠୋର ସ୍ବର

ଦରଂ.—ବଂ. ଗଣିବ, ଅଣିବ

ଦରା.ସା—ବଂ. ଚୂଷା, ଶୋଷ

ଦର—ବଂ. ସ୍ତ୍ରୀ, ସଙ୍ଗିନୀ, ବବାହୁତା ସ୍ତ୍ରୀ

ଦରସା.ଉ—ବଂ. ଲମ୍ବାଇବା, (ସୁତା, ଲୁଗା, ଦଉଡ଼ିକୁ ଲମ୍ବାଇବା)

ଦରା.ଓ—ବଂ. ଅଡ଼ ବଂଶୀ

ଦରା.ଓ.ଓ.ଓ.ଓ.—ବଂ. ଦାମୋଦର ନଦୀ କୁଳର ଏକ ଶୁଣାନ
ଘାଟ । ଏଠାରେ ସାନ୍ଥାଳମାନେ ମୂର୍ଦ୍ଦାର ପୋଡ଼ନ୍ତି

ଦରା. ଗୁରୁଜୁ—ବଂ. କୁଇଁ କାଉଁ ହେବା, ଅସନ୍ନୋଷ ପ୍ରକାଶ
କରିବା, ଶବ୍ଦ ଆଉ କରିବା

ଦରା—ପ୍ର. ପରମାଣ ସୂଚକ, ବଂ. ଦୁଡ଼ିତା ସୂଚକ କରାଇବା

ଦରପୁରୁଷ—ବଂ. ଦମ୍ଭଜ, ସ୍ବାମୀସ୍ବା

ଦରମିର—ବଂ. ତାଣ୍ଡିବା, ଯାତନା ଦେବା

ଦର ଗଡ଼—ବଂ. ବଂଶୀ ଧ୍ବନିର ଶବ୍ଦ ଓ ତାର ପ୍ରତିଧ୍ବନି

ଦରଲ୍ ଦାରେ—ବଂ. କେନ୍ଦୁଗଡ଼

ଦରସ—ବଂ. (ସଂଖ୍ୟା କାତକ) ଦରଶ

ଦରସ୍ କାଲ୍—ବଂ. ବଂ. ସଂସଦା, ଅତି ପୁରୁଣା କାଳରୁ

ଦରସ୍ ବାରିସ—ବଂ. ବଂ. ସ୍ବରଜନ କାଳରୁ ବର୍ଷ କ୍ରମରେ
ପ୍ରଚଳିତ (ପ୍ରଥା, କର୍ମ)

ଦରୁ (ପ୍)—ବଂ. ମୁଣ୍ଡତଳ କରିବା, ମୁଣ୍ଡ ଲୁଆଁଇବା, ନଇଁବା

ଉ: ଲକାଓ ତେ ଦରୁସ୍ କାତେ ସେଇ ଏନାୟ—ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ
ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ କରି ଗଲା

ଦରୁସ୍ ଦରୁସ୍—ବଂ. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ନଇଁ ନଇଁ ଯିବାର ପ୍ରତିସ୍ଥା,
ନଇଁ ନଇଁ ଯିବା

ଉ: ହାଲମ୍ ଠେଙ୍ଗା ସାବଦାଲେ କାତେ ଦରୁସ୍ ଦରୁସ୍ ଏ
ସେନ୍ଦ୍ରନା—ବୁଡ଼ା ବାଡ଼ି ବଳରେ ନଇଁ ନଇଁ ଗଲା

ବୁଡ଼ା ବାଡ଼ିରେ ଭସିଦେଇ ନଇଁ ନଇଁ ଗଲା

ଦରସ୍ ତରସ୍—ବଂ. ବଂ. ଗିଳିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, (ଖାଇବାର

ସ୍ବାଦ ଥିଲେ, ଖାଦ୍ୟ ନରମ ଥିଲେ, ଖାଦ୍ୟ ଗିଳିବା ତଞ୍ଚଳ
ତଞ୍ଚଳ ହୁଏ—ଏହି ଗିଳିବାକୁ ସାନ୍ଥାଳ (ଦରସ୍ ତରସ୍)

ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଗଲା ଗଲା ଗିଳି ଦେବା

ଦଲକ ଲଲକ—ବଂ. ବଂ. ଚମକା ଚମକ ହୋଇ, ଡରି ଡରି,
ଛୁଳୁଆଁ ମାଳୁଆଁ ହୋଇଯିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଦେଖା ଦେଉଥିବା

ଲୁଲିଆଉଥିବା ସ୍ଥିତି

ଉ: ଗିଲକ ଲଲକ—କାନାଦ—ସେମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସୁଖି
ଯାଇ ସେରୁଛନ୍ତି

ଉ: (୧) ମାତ୍ ଝାଲ୍ ଝାଲ୍ ଝାଲ୍ ଆଞ୍ଜମ୍. ତେଜ୍ ତଲକ ଭଲକି
ଏନା—କାଉଁଣି ଝାଡ଼ର ଝାଡ଼ୁକୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ତମକଲି / ତର
ତର ଗଲି

ତଲମିଞ୍ଜୁ—ବ. ତଲ

ତଲମିଞ୍ଜୁ ତଲୁ—ବ. ତଲ ଗଛରେ ଲାଗିବା ପୋକ

ତଲମିଞ୍ଜୁ ଲ.ଡୁ—ବ. ତଲ ଲିଡୁ

ତଲମିଞ୍ଜୁ ପୁରୁମ—ବ. ତଲ ତେଲ

ତଲଲ ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ତଲପା ତାଲପା—ବ. ଲମ୍ବ ଓସାଣିଆ ଓ ପତଳା

(ଶାଢ଼ୀ, ଲୁଗା ଜନସ)

ତଲପାବୁ ହୁକୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ତଲି—ବ. ତେଲ

ତଲିନାଣି—ବ. ତେଲିଙ୍ଗ ଚୁକର

ତଲିବଲି—ବ. ଉକୁଣିର ଅତି ଛୋଟ ଅଣ୍ଟା ଓ ଲାଟ

ତଲି—ବ. ସଙ୍ଗେଇବା, ତେଜି ଗାତରେ ଧାନ ଦେବା

ତାଲିତାଂ, ତାଲିଡ଼ା—ବ. ସଙ୍ଗେଇବା, ତାଙ୍ଗ ବା ବାଡ଼ି

ତଲିଟପା—ବ. ତେଲ ଦଣ୍ଡରେ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ବଳଦ
ଅଖିରେ ଦେବା ତାକୁଣି

ତଲଲ ପତାମ୍—ବ. ବେକରେ ହାତ ପରି ଚିତ୍ତ ଥିବା କପୋତ

ତଲ(ଲ)କ—ବ. ତଲକ, ଝି. ତଲକ ଲଗାଇବା

ତଲକ୍ ଟୁଡୁ—ବ. ଟୁଡୁ ଗୋଷ ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ ଉପଗୋଷ

ତଲକ୍ ବେସ୍—ବ. ବେସ୍ ଗୋଷ ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ ଉପଗୋଷ

ତଲକ୍ ମୁର୍ମୁ—ବ. ମୁର୍ମୁ ଗୋଷ ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ ଉପଗୋଷ

ତସ୍—ବ. ବଂ. କେବେ

ତସ୍ କତେ—ବ. ବଂ. କେଉଁ ବେଳକୁ, କେଉଁ ଦିନକୁ

ତସ୍ ରେହୁଁ ବାଆ—ବ. ବଂ. କେବେ ବ ନୁହେଁ

ତସ୍ ରେହୁଁ ଆଲ୍ ଅ—ବ. ବଂ. କେବେ ବ ନ ହେଉ

ତସ୍ ହୁଁ ବା—ବ. ବଂ. କେବେ ବ ହେବ ନାହିଁ

ତସ୍ ଆ—ବ. ବଂ. କେବେକାର, କେଉଁ ସମୟର

ତସ୍ ଆ—ବ. ବଂ. କେବେକାର, କେଜାଣି

ତସ୍—ବ. ବଂ. କେବେକୁ

ତସ୍—ବ. ବଂ. କେଉଁ ଦିନକୁ

ତସ୍—ବ. ବଂ. କେଉଁ ଦିନକୁ ବ ନୁହେଁ

ତସ୍—ବ. ବଂ. କେଉଁ ଦିନକୁ ବ ହେବ ନାହିଁ

ତସ୍ ଲଜ୍—ବ. କେବେକାର, ସେହୁଟା

ତସ୍ ରିନ୍—ବ. କେବେକାର, ସେହୁଡ଼ାକ

ତସ୍ କ—ବ. ସେହୁମାନେ, କେବେକାର

ତହାତାହା—ବ. ବଂ. ଏଠି, ସେଠି, ଏଣେ ତେଣେ

ଉ: ଉନକୁ ଗାୟ(ଉ)ଦ ତହା ତାହେଁ ତାହେଁ ନାକ—ସେହୁ

ଗାୟଗୁଡ଼କ ଏଣେ ତେଣେ ରହନ୍ତି

ତହମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା ଯାହାର ଫଳ ତରକାଣ୍ଡ

କରି ଖାଆନ୍ତି

ତତଗଜ୍ ତତଗଜ୍—ବଂ. ବେକଣା, ଝି. ଚକକଣ ହେବା,

ଖସର ଯିବା

ତତର୍ ତତର୍—ବଂ. ଚକ୍ଷିଆ, ଖସଡ଼ା, ଅଠାଳିଆ

ତତା.ତତି—ବ. ବଂ. ଶୀଘ୍ର, ଚଞ୍ଚଳ, ଅତି ଶୀଘ୍ର

ତତା.ନୟ—ବ. ବଂ. ଓଟର ଓଟର, ଟଣା ଝିଙ୍କା,

ଝି. ଟଣା ଝିଙ୍କା କରିବା

ତତିଞ୍ଜୁ—ବଂ. ଉତ୍ତେଜନା, ଖୋସ, ଝି. ଉତ୍ତେଜିତ ହେବା,

ଖୋସ କରିବା

ତତିଞ୍ଜୁ ତାଡ଼ି—ବ. ମତାମତ ନ ମିଶିବା, କଥାରେ ଝାପ

ନ ଖାଇବା

ତଡ଼ିତାଡ଼ି—ବ. ବଂ. ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି ଅବସ୍ଥା, ଅନୁସୂଚିତ ଧାର

ଭୂଇଁଗୁଡ଼—ବଂ କାଲିଭୁଲ୍, ବୟର ସମାନ

ଭୂଇଁଗୁଡ଼(ଭୂତ)—ବ. ମୂର୍ଖ

ଭୂଇଁପିଲ୍—ବ. ତହୁପିଲ

ଭୂଏଲ୍, (ତହୁଲ୍)—ବ. ବଂ. ମଦ ପିଇ ମାତାଲ୍ ହୋଇଥିବା

(ବଂକୁ)

ଭୁକ୍—ବ. ଭୁଟିବା ମୁସଲ

ଭୁକା.—ବ. ପକ୍ଷୀ ବସା, ମୁଣା ବସା

ଝି. ବସା ତଥାଗ କରିବା, ଜମା କରିବା

(ଓଲିଆ ମଲିଆ ଜମା କରିବା)

ଭୁକୁନ୍—କି. ହାତରେ ଧୀରେ କରି ଠେସିଦେବା, ଦେହଦ୍ୱାରା
ଧକ୍କା ଦେବା

ଭୁକୁନ୍—ବିଂ. ଅଚେତନ, କାଲୁଆ, କି. କାଲୁଆ ହେବା
ଉ: ରେସ୍ତାଲରେ ତ ଭୁକୁନ୍ ଆକାନ୍ ଉଠିଆ - ଅଣ୍ଟା ଯୋଗୁ
ହାତ ମୋର କାଲୁଆ ହୋଇଛି

ଭୁକୁସ୍—ବିଂ. ବୁଢ଼ା ଓ ଦୁର୍ବଳ, ଅତି ବୁଢ଼ା ଅବସ୍ଥା
ଭୁକୁସ୍ ଭୁକୁସ୍—କି. ବିଂ. ଅତିବୁଢ଼ା ହୋଇ ବାଡ଼ିଧରି ଠୁକ୍ ଠୁକ୍
କରି ଚାଲିବା ତଳ (ବହୁବା ଅବସ୍ଥା)

ଭୁଗୁମ୍ ଭୁଗୁମ୍—କି. ବିଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, କିଛି ଶବ୍ଦ ସ୍ୱର ନ
କରି ଯିବା ବା ଆସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଭୁଗୁମ୍ ଭୁଗୁମ୍ ଏ ହେଲେଲେନା ଅକସ୍ ହିଁ ବାକବାକ
ବାତାୟୁ ଲେହେୟା - ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୁସ୍‌ବୁସ୍ ଆସିଥିଲା
କେହି ଜାଣି ପାରି ନ ଥିଲେ

(୨) ଭୁଗୁମ୍ ଭୁଗୁମ୍ ବହୁ - ଜାୟୁଜ୍, କାନା - ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଧୀରେ
ଧୀରେ ବନ୍ଧୁଛି

ଭୁଛା—ବିଂ. ଭୁଛା, ଖାଲି

ଭୁଛ—କି. ଖରମାରିବା, ଖରରେ ବନ୍ଧିବା

ଭୁଟ୍କା—ବି. ଭୁଟ୍କା, ମନ୍ଦବଳ, କି. ଭୁଟ୍କା କରିବା,
ମନ୍ଦବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା

ଭୁଟା.ଉ—କି. ଭୁଟିବା, ମୀମାଂସା କରିବା/ହେବା

ଭୁତ୍ (ତ୍)—କି. ଖୁଞ୍ଚିବା, ଚଢ଼େଇ ଏକ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ କରିବା

ଭୁତ୍—ବି. ରେଶମ, ଭୁତ

ଭୁତ୍‌ଲୁମାଂତନ୍—ବି. ରେଶମ ପୋତ

ଭୁତ୍‌ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ଭୁତ୍‌ରେଣେ—ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାଗାସ୍ଥ ସବୁଜ ବର୍ଣ୍ଣର କାଠଖୁଞ୍ଚି
ଚଢ଼େଇ

ଭୁତ୍‌ଭୁତ୍—କି. ବିଂ. କାଠଖୁଞ୍ଚି ଚଢ଼େଇର ରବ କରିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭୁତ୍‌ବିଷ୍ଣୁ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ ସାପ

ଭୁତ୍‌ଲ—ବି. (ହାଲିଂ) ଭୁତ୍‌ଲ

ଭୁତ୍‌ସେଟେ—କି. ବିଂ. ଠୁସି ଠୁସି ଭରି ରହିଥିବା

କି. ଅତିଭଡ଼ ହେବା

ଉ: ବାୟୁ ଗାଡ଼ିରେ ଭୁତ୍‌ସେଟେ ହଲ ମେନା - କଥା -

ବହୁ ଗାଡ଼ିରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଡ଼ କରି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି

ବିଂ. ଭରପୁର

ଭୁତ୍‌ର—କି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛଅ, ଛଅ ଛଅ କରି

ଭୁତ୍‌ସ୍ତା—ବି. ଭୁତ୍‌ସ୍ତା

ଭୁତ୍‌ଦ୍, ଭୁତ୍—କି. ଉପାଡ଼ିବା

ଉ: ଭୁତ୍ ମେ - ଉପାଡ଼ି

ଭୁତ୍‌ଆ, ଭୁତ୍‌ଆ—ବିଂ. ଉପାଡ଼ି

ଭୁତ୍‌ସ୍—ବି. ଭଡ଼, କି. ଭଡ଼ କରିବା, ଏକାଠି ଜମା ହେବା

ଭୁତ୍‌ସ୍ ଭୁତ୍‌ର—କି. ବିଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଭଡ଼

ଭୁ ଦେ ଚେଣେ ସ୍—ବି. କାଠଖୁଞ୍ଚି ଚଢ଼େଇର ଶବ୍ଦ ଗାନ୍ଧର
ସ୍ୱର ଲହର ସହଜ ଭୁଲନାରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ

ଭୁନ୍—ବି. ଚୁପ୍, କି. ଚୁପ୍ ହେବା, ଚୁପ୍ କରିବା

ଭୁନ୍‌ସି—କି. ଦେଖିବା, ଦେଖା ଦେଖି କରି ହେପାଜତ କରିବା

ଭୁନ୍‌ମ୍—କି. ଛୁଇଁବା, ନାଡ଼ି ପରଖିବା

ଭୁପ୍‌ଅ—ବି. ଡୋପ, କମାଣ

ଭୁପ୍‌ତ୍—କି. ଲଢ଼େଇ କରିବା, ଭୁକୁଡ଼ା ଲଢ଼େଇ କରିବା

ବି. ମୁହଁର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣ

ଭୁନ୍‌ଜୁ—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଯନ୍ତ୍ର ଯନ୍ତ୍ରରେ ଖର ଖଣ୍ଡା ଦିଆ

ଯାଇଥାଏ ତାହା ସାମାନ୍ୟ ଧକ୍କା ବା କମ୍ପନରେ ଆପେ
ଆପେ ବିଛ ଦିଏ

ଭୁସ୍—କି. ଭଜାଇ ରଖିବା, ଜମା କରି ରଖିବା

ଉ: ଲୁଗୁଲି ଭୁସ୍ କାମ ମେ - ଲୁଗା ଭଜାଇ ରଖି

ଭୁସ୍‌ତ୍—ବି. ପଲାଇ ଯିବାର ଗୁପ୍ତ ଦ୍ୱାର

ଭୁସ୍‌ତ୍—କି. ବିଂ. ଗାଧୋଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଗାଧୋଇବା

ଭୁଫା.ନ—ବି. ତୋଫାନ, ବଡ଼ ବଜାସ

ଭୁଫାନ୍—କି. ତୋଫାନ ହେବା, ବସନ୍ତି ଆସିବା

ଉ: ଲୁଗା ମିତ୍ ମାଗ୍ ତୋଫାନ୍ ପାରମ୍‌ଏନା—ମୋର ଏକ
ବଡ଼ ବସନ୍ତି ପାର ହୋଇଗଲା

ଭୂମିନ୍—କି. ଜାଣିବା, ଚିହ୍ନିବା

ଭୂବେଦ୍—କି. ଠୁଁ କରି ଭାଙ୍ଗି କରିବା, ବନ୍ଦ କରିବା, ଚୁଷ୍ଟା

ଦେଇ ବନ୍ଦ କରିବା, ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ରହିବା

ଭୂ: ଅନାକ ଭୂବେଦ୍‌କାଃ ମେ—ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଠୁଁ ଭାଙ୍ଗି କରି

(*) ଭୂଗା — ଭୂବେଦ୍‌କାଃ ମେ—କଲ ଚୁଷ୍ଟା ଦେଇ ବନ୍ଦ କରି

(**) ଅଳା — ରେକ ଭୂବେଦ୍ ଆକାନ ଆ—ଦରରେ ଭାଙ୍ଗି

ହୋଇଛନ୍ତି

ଭୂମ୍ବା.—ବ. ଲଭିବ ଭୂମ୍ବା

ଭୂମ୍ବା. ଉଦ୍—ବ. ଭୂମ୍ବା ଆକାରର ଛତୁ

ଭୂମ୍ବା ଦା — —ବ. ଭୂମ୍ବାସ୍ଥିତ ଜଳ

ଭୂମଦା — —ବ. ମାଦଳ

ଭୂମଦାଂ—ବଂ. କୁରୁପ, ଚୌଡ଼ା ମୁହଁ

ଭୂମବେଳାଂ—ବଂ. କୁରୁପ, ଚଉଡ଼ା ଚେହେରା ବାଲ

ଭୂମସାଂ—ବ. ସୁଲ ଚଉଡ଼ା ମୁହଁ

ଭୂମୁଲ—ବ. ଥୋମଣି

ଭୂମୁଦ୍—କି. ହାମୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା

ଭୂମୁଦ୍, ଭୂମୁଦ୍—କି. ବଂ. ହାମୁଡ଼ି ହାମୁଡ଼ି

ଭୂ: ଭୂମୁଦ୍, ଭୂମୁଦ୍ ଏ ସେନା ଏନା—ସେ ହାମୁଡ଼ି ହାମୁଡ଼ି ଗଲ

ଭୂମା.ଲ୍—କି. ଧାନ କଟା ପରେ ଏଠି ସେଠି ରହି ଯାଇଥିବା

ଧାନ କେଣ୍ଡା ଥିବା ଗଛକୁ ଏକାଠି ସାରିଟି ରଖିବା ଓ ନେବା

ଭୂମାଲ୍ ତସାଂ—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟର କ୍ଷେତରେ ଛଡ଼ା ଯାଇଥିବା,

ରହି ଯାଇଥିବା ଧାନକୁ ସାରିଟି ଅଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ପରକ୍ଷେତ

ଧାନ ଗୋଟାଇ ଅଣି ଗୁଳୁଗୁଣ ମେଣ୍ଟାଇବା, (ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ପୂର୍ବକାଳରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନେ ଗରିବ, ନିରାଶ୍ରୟା ବିଧବା ହୁଏ

ପାଇଁ ଜାଣିତରେ କରୁଥିଲେ)

ଭୂମୁଲ୍—ବ. ଅଣ୍ଟି ମଢ଼ା, ହାଡ଼ ଭିତରେ ଥିବା ମଢ଼ା,

ସାରତତ୍ତ୍ୱ, କି. ତମକିବା

ଭୂର୍—ବ. ସମ, ସମାନ, (ସମବୟସ—ସମଭୂଲ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ

ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)

ଭୂ: ଆମ ଭୂର୍ ହଲ ବାଲୁକଆ—ଭୂମ ସମବୟସ କେହି

ନାହାନ୍ତି

ଭୂର୍ତ୍ତା.—ବଂ. କରମତଆ, ନିୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତି

କି. କରମତ କରିବା, ନିୟୋଜିତ କରିବା

ଭୂର୍ତ୍ତମୁତ୍—କି. ନମ୍ର ହେବା, ରହୁବା, ଉଦାସ

ହେବା, ମନମାରି ଦେବା

ଭୂର୍ତ୍ତ—ବ. ପକ୍ଷ, ତରଫ, ଦଳ, କି. ଏକ ତରଫ ହେବା,

ଏକ ଦଳରେ ସାମିଲ ହେବା

ଭୂର୍ବିତା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା

ଭୂର୍ମୁଲ—ବ. ଲଝ ପୋକ ପଶିବା ଏକ ପ୍ରକାର ପୋକ ଗଛ

ତାଳରେ ଥା'ନ୍ତି

ଭୂର୍ଭୂର୍—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ରତା ସହ, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

କି. ଶୀଘ୍ର ହେବା, ତକ୍ଷଳ ହେବା

ଭୂର୍ଭୂଷା.—ବଂ. ତକ୍ଷଳଆ

ଭୂର୍ସି—ବ. ଭୂଲସୀ

ଭୂର୍ମି—କି. ବ. ଭୂରମ୍

ଭୂର୍—ବ. ଭୂର ଜାତି ବିଶେଷ, ଏକ ପ୍ରକାରର ପୈକାଳ, ଭୂଷ

ଭୂର୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ଭୂର୍ଭ—ବ. ଛଅ

ଭୂର୍ଭୟା, ଭୂର୍ଭୟ — — ବଂ. ଶଷ୍ଠ, ଛଅ ସଂଖ୍ୟାଠାରେ

ଭୂର୍ଭ ଗେଲ୍—ବଂ. ଶାଠିଏ

ଭୂର୍ଭ ଗଟାଂ (ଗଟାଃ)—ବଂ. ଛଅ ଗୋଟା

ଭୂର୍ଭଠେନ୍—ବଂ. ଛଅଠି

ଭୂର୍ଭ ସାୟ୍—ଛଅ ଶହ

ଭୂର୍ଭ ଭୂର୍ଭ—କି. ବଂ. ଭୂଷା ମୁତା ଅଂଶ, ଉଡ଼ିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସୂତା ପେଣ୍ଡାକୁ ବାହାରି ଆସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ଭୂର୍ ଭୂର୍—କି. ବଂ. ବଂଶୀ ସ୍ୱରର ଧ୍ୱନି ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବେସ୍ୱର

ଭୂର୍ଭୂକା.—ବ. ଆଗୁଡ଼ ଜାଗୁଡ଼ ଜନସ ଏକାଠି ଥିବା

କି. ଆଗୁଡ଼ ଜାଗୁଡ଼ ଜନସ ରହିବା

ଭୂର୍ଭୂମ୍—ବଂ. ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରେ ଭରି ଅପରିଷ୍କାର

ଭୂର୍ଭୂତା—ବ. ତରୁଲତା

ଭୂଲ୍—ବ. ଗୁଣ୍ଡି ମୁଣ୍ଡା

ଭୂତିରୁଦ୍ଧି—କି. ବଂ. ବେସୁରୁ କି. ବଣୀ ବେସୁରରେ
କଳାଇବା

ଭୂତିସିମ୍—ବ. ବିଲ ଜମିରେ ଏକପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣିଆ ଗଛ
ଭୂରୁ* (ଜୁ)—କି. ବଂ. ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଫୁଲ ଉଠିବା
ଅବସ୍ଥା

ଭେ (ଭଇ)—କି. ଧାନ ବେଙ୍ଗଳା ସାରି କୁଟା ଉଠାଇଦେଇ
ଧାନକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ କୁଲରେ ପବନ କରି
ଉଡ଼ାଇବା

ଅବ୍ୟୟ—ଦ୍ରାଘ. ଦେଇ
ଭେଆର—କି. ତ୍ୟାଗ କରିବା
ଭେଆର—କି. ତ୍ୟାଗ କରିବା, ବନାଇବା
ବଂ. ପ୍ରସ୍ତୁତ, ପଦ୍ମ, ସଜଳ
ଭେକେ (ଭକ)—କି. ସିଂହାଇବା, ଉପମାଇବା
ଭେକେମେକେ—ସିଂହାସିତ କରିବା, ଉପାୟ ଉଜାଡ଼ିବା
ଭେକେଲ (ଭକଲ)—କି. ପଛକୁ ଓଲଟି ପଡ଼ିବା
ଭେକ—ଅ. ସବୁ, ସରଳ
ଭ: ଭନୁକୁଡେକ ଭୁଲି ଲଜ୍ଜା ସେନାଆ - ସେ ସରଳ ସହୃଦ ସିବ
ଭେଷର ଭିଷି—କି. ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼ି ହେବା, ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ
କରିବା

ଭେଷରୁ—କି. ପରସ୍ତବା, ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ କରିବା,
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା

ଭେଷରୁତ—ବ. ତଳସାଲ, ମୁହଁମୁହଁ ହେବା
କି. ପାଟିରୁଣ୍ଡ ହେବା

ଭେଷରୁ—ବ. ସମସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କି. ସମସ୍ତର କରିବା
ବଂ. ସମସ୍ତର ଫଳସଫଳ

ଭେଷ୍ଟେଗେ—କି. ଓସାର ବିସ୍ତାର ହେବା
(ଗୋଡ଼ ହାତ ମେଲାଇବା, ମେଲାଇ ଦେବା)

କି. ବଂ. ଆଗୁଆ ହୋଇ ଆଗକୁହା ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଭ: ହଲ ସାମାରେ ଭେଷ୍ଟେଗେ ଏ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଆକାଶ
ଲୋକ ସାମନା ଗୋଡ଼ ହାତ ମେଲାଇ ବସିବୁ

ଭେଷ୍ଟେଆ—ବ. ଧଳା, କି. ଧଳା ହେବା
ଭେଗେ—ଅ. ପାଇଁ, ହେବୁ
ଭେଗେଲ ଡା.ଗୁମ୍—କି. ବଂ. ନିସିଡ଼ି ଗିନିଡ଼ି ମୁହଁ ଛୁଆଡ଼ି
ଭେଗେଲ୍ ଭେଗେଲ୍—କି. କଟୁଷ୍ଠାରେ ଲଗାଇ କରି ଗାଳି
ଭୁଲିକ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭେଗେଲ୍ ମେସା ~, ଭେଗେଲ୍ ମେସେଲ୍—ବଂ. (ଭକ ଜମିରେ)
ମୁରୁକୁଟିଆ ଗୁଣ୍ଡ (ଫସଲ)

ଭ: ଡାହଁରେ ଭେଗେଲ୍ ମେସେଲ୍ ହୁଳୁ ହୁଳୁ ଆକାଶ—
ଭକ ଜମିରେ ମୁରୁକୁଟିଆ ଫସଲ ହୋଇଛି
ଭେଗେ ନେଶେ, ଭେଗେଲ୍ ନେତେଲ୍—କି. ବଂ. ଦେଖରୁ,
ଦୋଷାରିବା, ଟଣା ଓଟରୁ କରିବା, ଛଡ଼ା ଛଡ଼ି କରିବା,
ଛଡ଼ା ଛଡ଼ି କରିବା

ଭେଜେଲ୍—କି. ବଳିଦାନ କରିବା, ବଳିଦେବା, ହତ୍ୟା କରିବା
ବାଣ ମାରି ହତ୍ୟା କରିବା
ଭେଜୁ, ଭେଜୁ—କି. ଠିଆ ହେବା, ଠିଆ କରାଇବା, ସ୍ଥାପିତ
କରିବା, ନିୟୁକ୍ତ କରିବା

ଭେଜୁ, ଭେଜୁ ଦାସମ୍—କି. ବିରୋଧ କରିବା, ସମ୍ବଳି ନେବା
ଭେଜୁଲ୍—କି. ଠିଆ ହେବା, ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବା
ଭେଜୁ ଦା ~ ରାମ୍—ବଂ. ବିରୋଧୀ, ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆହେବା
ଭେଜୁ—ବଂ. କଡ଼ା, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କି. କଡ଼ା ହେବା,
ଗଡ଼ ହେବା

ଭେଜୁପାଲ୍—ବ. ଭେଜପ
ଭେଜୁସାଲ୍—ବଂ. ବହୁତ ଭେଜୁବାଲ୍, ଦ୍ରାଘିବନ୍ଧ
ଭେଜ (ଭଜୁ)—ବ. ପୋକ, ଖାଟ
ଭେଜ, ଭଜୁ—କି. ପୋକ ଲାଗିବା, ଖାଟ ଖାଇବା
ଭେଜ ଆଲା ~, ଭଜୁ ଆଲା ~ —ପୋକର ଶାଗ
ଭେଜଗାନ୍ଥାଲ୍—ବ. ପୋକ ନାଶକ ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ
ଭେଜମାଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା
ଭେଜୁ—କି. ଲୁଗା, ଜାଲ, ଖଟ ବୁଣିବା
ଭେଜୁଆ ~ —ବ. ବୁଣା ହୋଇଥିବା

ତେଷୁଅ — ଗାତା—ବ. ଲୁଗା ଗୁଣିବା ପାଇଁ ଗୋଡ଼ ପରିଶ୍ରମନା
ସକାଶେ ହୋଇଥିବା ଖାଲ ବା ଗାତ

ତେଷ୍ଟା—ବ. ଭଣେଇ

ତେଡ଼ା—ବଂ. ତେଡ଼ା, ବଙ୍କା

ତେଣେଷ୍ଟ, ଗଣେଷ୍ଟ—କ୍ରି. ବଂ. ଅବ୍ୟବହିତ ଭାବରେ,
ଏଣେ ତେଣେ

ତେରୁ—ଅ. ଟା, ଟି, ଉ: ତେରୁ ତେରୁ—କ'ଣ ଟା

ଅନା ତେରୁ—ସେଇଟା, ଅନା ତେରୁ—କେଉଁଟା

ତେତେବେଳୁଟି, (ତିତବେଳୁଟି)—ବ. ବିବାହରେ କନ୍ୟା ବା ବରକୁ
ତେଲ ହଳଦୀ ମଞ୍ଜାଇବା ଅଭିଧାନ ରିଅ

ତେଡ଼ା—କ୍ରି. ଶୋଷ ଲାଗିବା, ପିପାସା ଲାଗିବା

ବ. ପିପାସା, ବଂ. ପିପାସିତ

ତେତେରୁ ମନକୁ—କ୍ରି. ବଂ. ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ, ଅତି ଭରଜୁ
ସହଜ, କ୍ରି. ଦୃଢ଼ ମନରେ କାମ କରିବା

ତେତେନ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଜାକି ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଲଦ ଦେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ତେତେନା — —ବ. ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଜାକି ଦିଆଯାଏ

ତେତ ବେଙ୍ଗାଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବାଇଗଣ, ଭେଜି ବାଇଗଣ

ତେଥା—କ୍ରି. ପତର ଉତ୍ତର କରିବା

ତେଥଡ଼—ବଂ. ଝେରଲ, ଜିଝୋର

ତେଥଡ଼ା—କ୍ରି. ଝେଡ଼ ହେବା, ଜିହ୍ଵା ହେବା

ତେନ୍—କ୍ରି. ଲଦ ହେବା, ଜାକିଦେବା, ଯାନ୍ତ୍ରବା, ଦବେଇ
ରଖିବା, ବୋର୍ରେ ଲଦ ହୋଇ ପଡ଼ିବା

ତେନ୍ତେନେତେ—କ୍ରି. ବଂ. ଜାକି ଜାକି, ଲଦ ଲଦ, ଯା'ନ୍ତ୍ର
ଯା'ନ୍ତ୍ର, ଦବେଇ ଦବେଇ

ତେନ୍ଦଲ—ବଂ. ମନ୍ଦ, ଦୁଷ୍ଟ, ହୁଏତ

ତେନାଏର—ବ. ସାନ ଭାଇ ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ, ସାନ ଭଉଣୀ ଓ
ତାହାର ସ୍ତମ୍ଭା

ତେନାୟା—ବ. ଶଳା, ଶାଳୀ ଓ ଭଣେଇ

ତେନେତୁ—ବଂ. ଦବିଥିବା

ତେପେଇ(ଦ)—କ୍ରି. କାହା ଅଦେଶ କଲ ବନ୍ଦ କରିବା

ତେପେନ୍—କ୍ରି. ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଦବା ଦବି ହେବା

(ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଅଉ ଗୋଟିଏ) ଲଦ ହୋଇଥିବା

ତେବଡ଼ା—ବଂ. ତିନିଗୁଣ ବୁଦ୍ଧି

ତେବା — —କ୍ରି. ପହଞ୍ଚିବା, ଜାଣି ପାରିବା

ତେରୁଗେଷ୍ଟ—କ୍ରି. ଭାଗିବା, ଡାଣିବା, ଜୋରରେ ଗାଲି
ଦେବା

ତେରୁଗେଷ୍ଟ, ତେରୁଗେଷ୍ଟ—କ୍ରି. ବଂ. ଗୁଜୁଗୁ ହେବା,
ବିରକ୍ତକର ଗାଲି କରିବା, (ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ତେରୁଗେଷ୍ଟ ମେନ୍ତେ—ହଠାତ୍ ଭାଗି ଉଠି ଗାଲିଦେବା

ତେରୁଗେସା — —ବଂ. ବିରକ୍ତରେ ମୁହଁ ଉପଶ୍ରେଇ ଦିଅଥିବା,
ବିରକ୍ତକର କଥା କହୁଥିବା

ତେରୁସ୍ତ—ବଂ. ତେଡ଼ା, ବଙ୍କା, ତେରସ୍ତ, କ୍ରି. ତେଡ଼ା ହେବା,
ବଙ୍କା ହେବା, ତେରସ୍ତ ହେବା

ତେରୁଦେଲ—ବ. ତେଲୁଲେକ

ତେରୁଦେଜିଞ୍ଜିନା—ବ. ଗୁରୁତ୍ଵ ଶବ୍ଦ

ତେରୁ—କ୍ରି. ଶରକୁ ତେରସ୍ତ ମାରିଦେବା, ଲକ୍ଷ୍ୟନ ଭାବେ
ଫାର ମାରି ଦେବା

ତେରେ—କ୍ରି. ନବ ବର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁକାଳୀନ ତେଲ
ହଳଦୀ ମଞ୍ଜା ପଟ୍ଟ କରିବା

ତେରେରୁ—କ୍ରି. ଭଲ ଭାବରେ ସିକା ହୋଇଯିବା

ତେରେତେସେ—କ୍ରି. ବହୁଳ ଭାବେ ବିଭ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିବା

ତେରେ ପଟରୁ—କ୍ରି. ତେଲ ମାଲିସ କରିବା

ତେରେଲ (ତିରିଲ)—ବ. କେନ୍ଦ୍ର

ତେରେଲ ଅପାଦ—ବ. କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥା ଗଛ

ତେରମ୍—ବ. ସାତ ଫେଣିଆ ମହୁମାତ୍ର

ତେରମ୍ ଗୁଆ—ବ. ସାତ ଫେଣିଆ ମହୁ

ତେଲ—ବ. ତେଲ

ତେଲକୁପିବା.ରଜି ଦାହ—ବ. ଦାମୋଦର ନଦୀ ଏକ ଦାହର
ନାମ

ତେଲ୍‌ଗା.ଡ଼, ତେଲ୍‌ଗାଲ୍—ବ. ମରଣର ଦିନ ଶବକୁ ପୋଡ଼ି
ସାର ଡାକ ପିଣ୍ଡକୁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରେଟ ମାଟିର ମାଠିଆରେ
ରଖି ତାହାକୁ ଘର ଭିତରେ ଟାଙ୍ଗି କରି, ରଖନ୍ତି
ଓ ତଳ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସହ ଝୁଣା ଧୂପ
ଦିଅନ୍ତି

ତେଲ୍‌ନାହିଁ—ବ. ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ କର୍ମ (ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମାଠିଆରେ
ଥିବା ପିଣ୍ଡକୁ ନାହିଁ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଗଛ
ମୂଳରେ ପୋତି ସାମୟିକ ଭାବେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା
କର୍ମ ଶେଷ କରାଯାଇଥାଏ)

ତେଲ୍‌ଗା.ରୁ—ବଂ. ଚର୍ଚ୍ଚିଦାର ଟି. ଚର୍ଚ୍ଚିଦାର ହେବା

ତେଲ୍‌ଙ୍ଗା—ବ. ପିଆ ଓ ଲମ୍ବା

ଟି. ଉଲଟା ଆଉ ପିଆ କହୁବା, ଅବୁଝା କଥାମାନ କହୁବା

ତେଲ୍‌ଞ୍ଜୁ. ତଲଞ୍ଜୁ—ଟି. ଗୋଡ଼ ଲମ୍ବାଇବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ମରାଯିବା

ତେଲ୍‌ପେଞ୍ଜୁ—ବଂ. ଛେଉଁର, ବ. ଅନୁକ ଚେପଟା ଆସନ

ଟି. ଛେଉଁର ବା ଚେପଟା ହେବା

ତେଲ୍‌ପାଠୁର—ବ. ସାବନା

ତେଲ୍‌ହେଲ୍‌ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛର ନାମ

ତେଲ୍—ଟି. ଶୁଣିକର ପୁଣି ବୋହରାଇବା

ତେଲ୍‌ସ୍, ତେଲ୍‌ଓ—ଟି. ଶ୍ରୋତା ପୁନଃବାର ଆଉତାଇବା

ତେଲେ—ବ. ଗ୍ରେଟ ଯୁଦ୍ଧ

ତେଲେ ତଲି—ଟି. ଡିଙ୍ଗି ଶାଳରେ ଧାନକୁଟା ବେଲେ କୁଟା

ଧାନକୁ କୁଲରେ ପାହୁଡ଼ି ପୁଣି ଡେଙ୍ଗି ଗାତରେ ଦେବା

ଓ ସଙ୍ଗେଇ ଦେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା

ତେଲେ—ଅ. ଆମ୍ବେ, ସାଥ୍‌ ସାଥ୍‌ 'ଥୁଲ୍' ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶକାର ପଦ

ଉ: ମିଦ୍‌ ତେଲେ ଡାହେଁଲେନା - ଆମ୍ବେମାନେ ଏକ ସାଙ୍ଗରେ
ରହିଥିଲୁ

ତେବଡ଼ା ଚିପ୍ପି—ଟି. ବଂ. ବକାବକ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଟି. କର୍ମ କର୍ମ, ଅଣ୍ଡ ଅଣ୍ଡ (ଝୁଲିବା)

ତେବଡ଼ାଓ—ଟି. ଗଳିକର ଗାଳିଦେବା

ତେବଡ଼ାହା—ବଂ. ଉଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି,

ଉଦ୍ଦେଶନାକାଞ୍ଚ

ତେଡ଼େକୁରୁ—ବ. ଗର୍ଭବତୀ ଓ ତାହାର ପିଲାପିଲାଙ୍କ ସହୃଦ

ତେଡ଼େଞ୍ଜୁ—ଟି. ହାତରେ ଉଠାଇ ଝୁଲାଇ କରି ନେବା

ବଂ. ହାତରେ ଝୁଲାଇଥିବା (ଅଳି, ପୁଟୁଲିଆଦି)

ତେଡ଼େଞ୍ଜୁ କଡ଼େଦ୍—ଟି. ଆଜ୍ଞାବନ ଦେଖାଦେଖି କରିବା

ତେଡ଼େଲକାକୁ ତେଡ଼େଲ୍‌ଗାଦ୍—ବଂ. ବେହୋସ

ଟି. ବେହୋସ୍ ହେବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ଗରିବ ହେବା, ଦୁଃଖ ହେବା

ତେସ୍‌ନେକ୍—ବଂ. ଅକଳନ, ବହୁତ, ଅନେକ

ଉ: ତେସ୍‌ନେକ୍‌ ଧନ୍ ମେନା - ତାହାର ଅକଳନ

ଧନ ଆଉ

(୧) ତେସ୍‌ନେକ୍‌ ସ୍ଥଳକ ଠା.ଉର୍ବ ଆକାଶ - ବହୁତ ଲୋକ

ଠା. ହୋଇଛନ୍ତି

ତେସାରୁ—ବଂ. ପଦ - ଚପ୍ପା, ତୃଣସୂ

ତେସ୍‌ରୁ—ବଂ. ତୃଣସୂ, ତଳପରରେ

ତେସେ—ଅ. ଦେଇ, ହେଉ

ଉ: ଉକ୍ତ ତେସେ ନଆଁଦ୍‌ ହୁଇ ଆକାଶ-ତାଙ୍କ ଦେଇ ଏହା

ହୋଇଛି

ତେହେଞ୍ଜୁ—ଟି. ବଂ. (ଅ) ଆଜ୍ଞା

ତେହେଞ୍ଜୁ ଆ - ଟି. ବଂ. ଆଜ୍ଞାକାର

ତେହେତେହେ—ଟି. ବଂ. ବହୁତ ଧଳା, ଚକଚକିଆ ସତ୍ତା

ଟି. ବହୁତ ସତ୍ତା ହେବା, ଚକଚକିଆ ଧଳାହେବା

ତେହେମେହେ—ବଂ. ହୁଁ ହୁଁ କରିବା ବାଲ

ଟି. ହୁଁ ହୁଁ କରିବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ସମସ୍ତ ଗତଭାବ, ବାଳମ୍ବ କରିବା

ତେହେଲ୍‌ବୁହେଲ୍—ବଂ. କଅଁଳିଆ, ଶିଶୁଅବସ୍ଥା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ଶିଶୁସ୍ଥାନ, ଅସହାୟ

ତେହ୍—ଅ. ବ., ହୁଏତ, ମଧ୍ୟ

ଉ: ଉନ୍‌ବୁ ହେତେତେ ତେହ୍‌କାମି ବାଂ ସାବୁଲେନା

ତାଙ୍କ ଦେଇ ବ କାମ ସମ୍ପାଦି ହୋଇପାରିଲାନାହିଁ

ତେଜା—ବି. ତେଜା, ଫି. ତେଜା ହେବା

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ—ତେଜା ହେବା, ଅବାଗିଆ ହେବା

(ତେଜା, ଅବାଗିଆ ଲେକ)

ତେଜାହା—ବି. ଅବାଗିଆ

ତେଣେ—ବି. ବିଶାଳା, ବିରାଟ

ତେଣେଇ ଟେଣେଇ—ଫି. ବି. ବାରମ୍ବାର ଦୋହର ଦୋହର
କରି (ପରୁରବା)

ତେଣି—ବେଣି—ଫି. ବି. ନଠେଇକରି ବାରବାର (କହୁବା)
ପରୁରବା)

ତେଲ—ଅ. ହେଉ, କାରଣ

ଥ

ଥ—ବି. ଛେପ

ଥକ—ଅ. ବାବଦ୍

ଥ: ନଆଁ ଦ ଅକା ଅକ ଲାଗିଦ କାନା - ଏହା କେଉଁ ବାବଦ୍
ପାଇଁ ଅଟେ

ଥକ୍ ଥକ୍—ବି. ଦଳ ଦଳ, ଥୋଡ଼ାଏ ଥୋଡ଼ାଏ

ଫି. ବି. —ଦଳ ଦଳ କରି

ଥ: ଅକ ଥକ୍ ହଳ, ଦଳ ଦଳ ଲେକ

(୨) ଥକ୍ କେ ଥକ୍ ଦହ ଆକାନା-ବାବଦକୁ ବାବାଦ ରଖାହୋଇଛି

ଥକାଡ଼—ଫି. ଅକବା, ଅକାରିବା

ଥକାଥକ—ଫି. ବି. ଅକବା ପ୍ରକିୟା, ଅବଶ ହେବା

ଥକ୍‌ଥେକ୍—ଫି. ବି. ବାବଦକୁ ବାବଦ୍, ବାବୁବାବୁ,
ଅରକୂଅର

ଥ: ଆମାଃ ରଲକଦ ଥକ୍‌କେ ଥକ୍ ଆ.ରୁକାନା -

ରୁମ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଅରକୂଅର ବଦଳୁଛି

ଥକବକ—ବି. ଲତପତ, ଅପରାଧର ଅବସ୍ଥା

ଫି. ଲତ୍ ପତ୍ ହେବା

ଥ: ମରୁତାମ ଅକବକ ଆକାନା - ରୁମର ମୁହଁ ଲତପତ ହୋଇଛି

ଥକ୍‌ନା—ବି. ଥୋମଡ଼, ମୁହଁ

ଥକମ୍—ବି. ମୁହଁ

ଥକମର—ଫି. ବି. କହୁବାବେଳେ ହୁଡ଼କଢେଇ ଯିବା

ଥକଲା (ଡା)—ବି. ତକଲା, କଥା କହୁବା ବେଳେ ପାଟି ଲାଗିବା
ଫି. ତକଲା ହେବା

ଥକେସା—ବି. ତକଲା

ଥ: ତକଲା ହୁଲ୍‌ଆ କାଥା ଦ ବେଶ୍ ଠିକ୍ ଆତେନ ମେ,

ପାଟି ଲାଗୁଥିବା ଲେକର କଥା ଭଲ କରି ଶୁଣିବ

ଥକଡ଼ା—ବି. ଦୁଣ୍ଡା

ଥକ—ବି. ତକଲା, ମୂଡ଼

ଥକା, ସାରୁ—ବି. ପରହନ ଶର, ଫଳକ ଘନ ଘର

ଥକଲ୍—ଫି. ଅକାମି ହେବା, ଦେକାର ହେବା, ପରିପ୍ରାପଣ
ତକାଇବା

ବି. ଦେକାର, ଅଯୋଗ୍ୟ

ଥକମତଅ—ଫି. ବି. କଥା ଭଲକରି ନ ଆଉଡ଼ାଇ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
କହୁବା ପ୍ରକିୟା

ଥ: ଅକମତଅ ଏ ରଲ୍‌କେଦା ତେହ୍ ହିଁ ବାଂ ହୁଆ. ଥି ଲେନା

କଥା ଭଲ କରି ଉତ୍ତରଣ ନକରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କହୁଲ୍ କହୁ

ହୁସି ହେଲ ନାହିଁ

ଥକଲା (ଡା)—ବି. ଥକଲା ଦେଖ

ଥକଲା—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲି) ବି. ଚୁପ୍ ରହୁବା ବାଲି

ଥକ୍‌ଥ—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲି) ବି. ଚୁପ୍ ରହୁବା ବାଲି

ଥଅମ୍‌ଥୁ—ବି. ଗେଡ଼ା ଓ ମୋଟା

ଫି. ଗେଡ଼ା ଓ ମୋଟା ହେବା

ଥନଥ—ବି. ପଶୁଙ୍କ ଗୁନ

ଥପ୍—ବି. ଟୋପା, ବୁନ୍ଦା, ଫି. ଟୋପା ପଡ଼ିବା, ବୁନ୍ଦା ପଡ଼ିବା

ଥପ୍‌ଥପ୍—ଫି. ବି. ଟୋପା ଟୋପା ହୋଇ

ଥ: ଅପଥପ ଦା—ଝୁରୁକାନା ଟୋପା ଟୋପା କରି ପାଣି

ପଡ଼ୁଅଛି

ଥପନା—ବି. ଡାଲ ଅଗରେ ହୋଇ ଥିବା ପତ୍ର ସମୂହ/ଫୁଲ
ସମୂହ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ “ଗୁଡ଼”

ଅପନା—ବ. ଗୁଛା, ଫି. ଗୁଛା ହେବା, ବଂ. ଗୁଛା
 ଉଃ ଗମକେ ଘରେ ବାହା ଅପନା—ମେନା—ଆ—ସମ୍ମାନସ୍ତ
 ମହାଶୟଙ୍କ ହାତରେ ଫୁଲ ଗୁଛ ଅଛି
 ଅପରାମ୍—ଫି. ଲେପଦେବା
 ଉଃ ଶତ୍ରୁନ୍ ବହୁରେ ଅପରାମ ଆସୁ ପେ—କାହାର ମୁଣ୍ଡରେ
 ବଟା ଔଷଧ ଲେପ ହୁଅ
 ଅପରଥ—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ ଝୁଞ୍ଚି ଗଛ
 ଫି. ଗ୍ରେଟିଆ ଝୁଞ୍ଚି ଗଛ ହେବା
 ଅପା—ବ. ପାଦ, ଚରଣ ଗୁଛା, ଉଃ ଜାଙ୍ଗା ଅପା—ଲେପାଦ,
 ଚଳପା, ଉପପା—ହାତପା
 ଅପା ଅପା—ବଂ. ଗୁଛା ଗୁଛା, ଉଃ ଅପା ଅପା ବାହା—
 ଗୁଛା ଗୁଛା ଫୁଲ
 ଅପାବୁସି—ଫି. ବଂ. ଗୁଛାରେ
 ଅପେ—ବ. ପେନ୍ଥା, ଝୁଞ୍ଚି
 ଅପେ ଅପେ—ଫି. ବଂ. ପେନ୍ଥା ପେନ୍ଥା
 ଉଃ ଦାରେରେ ଅପେ ଅପେ କ ମେ ସାବ୍ୟାକାନା—ଗଛରେ
 ଫଳ ପେନ୍ଥା ପେନ୍ଥା ହୋଇ ଧରନ୍ତି
 ଅବ୍ବା—ବଂ. ଦହରା (ଦହରା)
 ଫି. ଦହରା ହେବା, ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ—ପାକୁଆ
 ଅବ୍ବା ଅବ୍ବା—ଫି. ପ୍ରାୟତଃ ଦହରା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା
 ଅବ୍ବା ଅୁଲି—ଫି. (ବିରକ୍ତରେ) ଗାଳିଦେବା
 ଉଃ ଅଲିମ୍ ସେନୀଆ ଅବଲ ଅୁଲି ଅତ—ଦ—ଗାଳି ଗାଳିବା
 ପାଇଁ ଯାଅ ନାହିଁ
 ଅସ୍—ବ. ଝିର, ଝିଣ୍ଡି, ଫି. ଝିର ହେବା, ଅସ୍ ହେବା
 ଅସ୍—ଅ. ରହ, ଉଃ ଅସ୍ ଉଞ୍ଜୁଲ୍ ମେ ଦାଲ୍ ମେ ଆଲ୍—
 ରହୁ ଠିଆ ହୁ ତୋତେ ପିଟିବି
 ଅସ୍ ଅସ୍—ଫି. ଅରେଇ ଦେବା, ତରେଇ ଦେବା
 ଅସ୍ ଅସ୍—ଫି. ତରଳାକିବା, ଅକସିବା
 ଅଲ୍—ବ. ସ୍ଥଳ, ଦଳ, ଫି. ବାନ୍ଧବା
 ଅସତ୍ ମରତ୍—ବଂ. ଧୂଳି ଧୂସରିତ, ହଜଣା
 ଫି. ବଂ. ଧୂଳି ଧୂସରିଆ, ହଜଣା ହୋଇ

ଆ.ଇ ଆ.ଇ—ଫି. ବଂ. ଥେଇ ଥେଇ, ବହୁତ ଜଣ ଉଆଁ
 ଡେଇଁ କରବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଉଃ ଅନା ଅନା—ରେ ଶୁ ଆଡେ ଆ.ଇ ଆଇକ ଏ ନେକାନା—
 ସେ ଘରେ ବହୁତ ଲୋକ ବାଜା ବଜେଇ ଥେଇ ଥେଇ
 ନାଚୁଛନ୍ତି
 ଆ.ଇସ୍—ଫି. ଲତ ମାରିବା, ଗୋଇଠା ମାରିବା
 ଆଇସ୍, ଆଇସ୍—ଫି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଲତ ମାରିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଉଃ ଆଇସ୍. ଆଇସ୍ ଲଙ୍ଗା ଏନାସ୍—ଲତ ମାରି ମାରି
 ହାଲିଆ ହେଲୁ
 ଆ.ଇଲ୍—ବ. ମୂଣା, ଝୁଲୁ, ଅଳି
 ଆ.ଇଲ୍—ବ. ଅଳି
 ଆ.ଇସ୍ ବାସ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଖେଳ
 ଆବ୍—ଫି. ଆଉ, ଅପେକ୍ଷା କର
 ଆକଥ—ବ. କାନ୍ଥରେ ରଖାଥିବା ଖୋସ, ଆକ
 ଆବ୍ ଆବ୍—ଫି. ବଂ. ଅଲଗା ଅଲଗା,
 ଆକ ଆକ, ଉଃ ଦକାନରେ ଲୁଚୁଲି ଆକରେ ଆବ୍ ଆବ୍ କ
 ଦହୁଆକାୟ୍ ଆ—ଦୋକାନରେ ଆକରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଲୁଗା
 ରଖିଛନ୍ତି
 ଆକାଉଁ—ଫି. ଦୁଃଖ ହେବା, ଅଳ ଯିବା, ରୋଗରେ ପଡ଼ି
 ରହୁବା
 ଆକାଉଁ ହୁସ୍—ଫି. ଶେଷ ଅବସ୍ଥା ହେବା
 ଆକାଉଁ ହୁଇ—ଫି. ବଂ. ଶେଷ ଅବସ୍ଥା ହେବା, ମରଣ
 ଅପେକ୍ଷାରେ
 ଆକାଲ୍ ଅୁକୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ନଡ଼ ବଡ଼ ହୋଇ
 (ଗୁଲିବା) ମୋଟା ଲୋକ ବା ଗୁଲି ଶିଖୁଥିବା ଶିଖୁର ଗୁଲି ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଆହ୍—ବ. ଛଇଛଟକ
 ଆଜିର୍ (ଅଜର୍)—ବ. ମୁହଁ ଗଛ, ମୁତାଳିଆ, ପରସ୍ତା ଗଛ
 ଆନ୍—ବ. ଦେବତା ସ୍ଥଳୀ, ପୂଜାର୍ଥ, ପୁଣ୍ୟାର୍ଥ
 ଆନ୍ଥ—ବ. ଧଳା ଲୁଗା, ଲୁଗା ପୁଟୁଳା
 ଆନା—ବ. ଘୋରସ୍ଥ ଆନା
 ଆନାଦାବ୍—ବ. ଆନାଦାର

ଆନଂ—କି. ସ୍ଥାନ ଧରଣ, ଯାଗାରେ ରହୁବା

ଆନ—ବ. ସ୍ଥାନସ୍ଥ

ଆନନ୍ଦଠାନ (କରୁ.ଭଂଅଳା ~)—ବ. ବିଶ୍ରାମଗାର

ଆପନ—କି. ସ୍ଥାପନ କରିବା

ଆପନା—ବଂ. ସ୍ଥାପିତ, ସ୍ଥାନାନ୍ତରମାନେ ଭୂତ, ପ୍ରେତକୁ ଅନ୍ୟ

କେହି ଘର ଭିତରରେ ବାଡ଼ିରେ ପୋତି ଦେଇଥିବା/

ରଖିଥିବା ସ୍ଥଳକୁ 'ଆପନା' ସ୍ଥଳ କହନ୍ତି

ଆପା—କି ମହୁପାଦ ସିଂହରେ ଫୋଡ଼ିବା, ଗୋଡ଼ରେ ଧରି

ପକ୍ଷୀକୁ ତଳେ, କାନ୍ଥରେ ଲେପି ମାରିବା, ଓଢ଼ାରିଆ

ବାଡ଼ିରେ, ଭୂଲରେ ବାଡ଼େଇବା

ଆପାଡ଼—କି. ଗୁପ୍ତତା ମାରିବା

ଆପାତ ଅପୁରୁ, ଭାଳାମ୍—କି. ଗୋଡ଼ ଘୋସାରି ଘୋସାରି

ଗୁଲିବା

ଆପି—ବ. ପିଟଣା, ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ମାଟିକୁ, ସିମେଣ୍ଟ

ଚଟାଣକୁ ପିଟି ସମାନ କରାଯାଏ

ଆପ ~ —କି. ନରମ ପଦାର୍ଥ, ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଆପ ~ ଆପ ~ —କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଅପ ଆପ ପଡ଼ିବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଆପ ~ ମେନତେ—ଅପ୍ କର

ଆପତା (ଳା) ପିଠା —ହାତ ପାଦୁଲରେ ଆପାଡ଼ା ଆପଡ଼ି କର

ତଅରିଥିବା ପିଠା (ବେଟି, ପୋଡ଼ାପିଠା)

ଆପଲେ (ଡେ)—କି. ହାତ ପାଦୁଲରେ ସାମାନ୍ୟ ଗୁପ୍ତ

ମାରିବା

ଆପାଆପି—କି. ପିଟାପିଟି କରିବା

ଆପାଆପି—କି. ଆପୁଜାଇବା, ଖୋସାମତ କରିବା

ଆପର୍ ଆପର୍—କି. ବଂ. ଅଳସ ଗୁଲି, ଅକ୍ରିୟା ପରି ଧୀରେ

ଧୀରେ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଆପ ଆପ ଏନେଜ—ବ. ପିଲଙ୍କର ଜଳକ୍ଷୀତା ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି

ବୁଡ଼ି ଗୋଡ଼ାଇବା ଉଠି କର ପାଣିକୁ ବାଡ଼େଇ ହିନ

ଛତର କରିବା ଖେଳ

ଆପା ~ ଆ.ପୁର—କି. ବଂ. ଗୁଲିବା ପଡ଼ିଯିବା ଓ ଉଠି ଧୀରେ

ଧୀରେ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା (ଖିଶୁ ଗୁଲି ଖିଶିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଆ.ପୁ ~ ଆ.ପୁ ~ —ବଂ. ବାଡ଼ିରେ ଭାବୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧୀରେ

ଧୀରେ ପାଦ ଉଠାଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ (ସେ ଗୁଲେ)

ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକର ଗୁଲିବା, ଅତି ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା

ଭଃ ଆପୁ ~ ଆପୁ ~ ହାଳାମ୍ ଏ ହେଲ୍ ଲେନା

ଅତି ବୁଢ଼ା ଲୋକଟାଏ ଆସିଥିଲା

ଆପୁଆ—ବଂ. ଠାପୁଆ, କର୍ମକୋଡ଼ି

ଆମ୍—କି. ଅଭିଧାନ କରିବା, ବୁଦ୍ଧି କରାଇବା

ଆମ୍‌ଗା.ଡ଼ି—ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାସସ୍ଥାନ

ଆମ୍‌ଗୁଣ୍ଡି—ବ. ଖମ୍ବ

ଆମାକ୍‌ଆକୁଡ଼—କି. ବଂ. ଉଠି ପଡ଼ି ଲଢ଼ିବଡ଼ି (ଟଳମଳ)

ହୋଇ (ଗୁଲିବା)

ଆମାକୁରୁ—ବ. କମାଣ୍ଡୁ, ଗୁଡ଼ାଣ୍ଡୁ

ଆଲ୍‌ଡ଼ି (ଟାଲ୍‌ଡ଼ି)—କି. ଟଳାଇ ଦେବା, ସମସ୍ତ ଗଡ଼େଇବା,

ସାମୟିକ ଭାବେ ବନ୍ଦ କରିବା

ଆ.ପୁ.ପା ~ ବଂ. ଶ୍ରାନ୍ତ, ନ୍ଥାନ୍ତ, କି. ଶାନ୍ତ ହେବା, ନ୍ଥାନ୍ତ

ହେବା, ଅତ୍ୟଧିକ ଅକ୍ରିୟା

ଆପୁଡ଼ ଆପେଡ଼—କି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଘୋସାରି ଘୋସାରି ଗୁଲିବା

କି. ଗୁଲିବା, ଗୋଡ଼ ଘୋସାରି

ଆପୁଆପ—କି. ଗୁଲିବା, ଗୋଡ଼ରେ କାହୁଅ ମାହୁଅ ଲାଳ

ଆରୁ—ବ. ଧାଡ଼ି କି. ଧାଡ଼ି କରିବା

ଆରୁ ଆରୁ—କି. ବଂ. ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି

ଆରୁଡେ—କି. ବଂ. ଧାଡ଼ିରେ, ଫୁଲରେ

ଆରୁକେଆରୁ—କି. ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି

ଆରୁଆରୁ—କି. ଅରିବା, କର୍ମି ବା

ଆରୁବାପାଡ଼ି—କି. ହଳୋସ୍ଥାସ୍ତ ହେବା, କଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁଦ୍

ହେବା

ଆରୁସାଡ଼ି ରୁରୁସୁ—ବଂ. ଧୂଆଁ ଲିଆ, ଅସ୍ପଷ୍ଟ, ମାଡ଼ି ଅନ୍ଧାର

କି. ଧୂଆଁ ଲିଆ ଦିଶିବା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖା ଯିବା

ଭଃ ଆ.ଡ଼ିସେତା ~ ଆରୁସୁଡ଼ିରୁସୁଡ଼ି ବେରୁରେଞ୍ଜି ସେଟେରୁ

ଆକାଳ - ବଡ଼ ସକାଳ ମାଣ୍ଡୁଅନ୍ଧାର ବେଳେ ମୁଁ ପହଞ୍ଚିଛି

ଆରୁହାର—କି. ବଂ. ଅରହର, ଚକ୍ରହାର

ଆରୁହର—କି. ଚକ୍ରହର, ଅରହର ହେବା

ଆରୁହାର୍ତ୍ତ—କି. ଚକ୍ରହ ଦେବା, ଅରହର କରିଦେବା

ଆରୁମ୍ଭାକ୍ତ—କି. (କଂ) ଆର୍ମ୍ଭାକ୍ତ

ଆରୁମ୍ ମିତର—କି. (କଂ) ଆର୍ମିତର

ଆରୁମ୍, ଅରୁମ୍—କି. (ଉଠି ମୁହଁହାତ ନ ଧୋଇ)

ଧୀରେ ଧୀରେ (ସିବା/ଆସିବା)

ଆରେ ଚରପାତ୍ (ନ୍)—କି. ବଂ. ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ଅଲଗା
ଅଲଗା ଧାଡ଼ିରେ

ଆ.ର—ବ୍ୟ ଆଳୀ

ଆରେମାରେ—କି. ବଂ. ଚକ୍ର ମରି, ଅରି ଅରି
କି. ଅଧିକ ଚକ୍ରସିବା

ଆଲ୍ ଆଲ—କି. ଦଲଦଲ

ଆ.କଆ—କି. ଆଳିଆ

ଆଲ୍ ଆଲ୍—କି. ଦଲଦଲ ହେବା, କାଦୁଅ ଦୋହଲିବା

ଆଲ୍ ଅଲ୍—କି. ସ୍ଥାନ ଓ ସ୍ଥଳ, ଦରଦାର

ଉ: ଆଲ୍ ଅଲ୍ ହିଁ ବାନ୍ତିଦାୟା—ତାହାର ଦର ଦାର
(ସ୍ଥାନ ଓ ସ୍ଥଳ) ବି ନାହିଁ

ଆଲ୍ ପେ—କି. ଡାଳ କାଟି ଦେଇ ଥିବା ବୃକ୍ଷ
କି. ଡାଳ (ଗଛ) କାଟିବା, କାଳ କାଟିବା

ଆଲ୍ ~ ଅଲ୍ ~ —କି. ବଂ. ପାଦେ ପାଦେ ଚାଲି ଶିଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ହେପନ ଚିତ୍ରା ଆଲ୍ ~ ଅଲ୍ ~ ଆକାଳାୟ—ଶିଶୁ ପୁସ୍ତି
ପାଦେ ପାଦେ ଚାଲିଲଣି

ଆୟାଲା ଆ.ସଲ—କି. ବଂ. ଅତି ଶୀଘ୍ରତା ହେତୁ ଏଠି ସେଠି
ପଡ଼ି ଉଠି (ଗୁଲିଛ), କି. ପଡ଼ି ଉଠି ଯିବା, କଟକା କଟକି
ଖାଇ (ଗୁଲିବା)

ଆୟାଲ୍—କି. ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା, କରୁଡ଼ି ଦେବା

ଆୟତ—କି. ଡେଇଁର ମୁଖଳ ମାଡ଼ର ଶବ୍ଦ, ଓଜନିଆ ଜଳସ
ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ଆୟତ୍ତ ଆୟତ୍ତ—କି. ବାରବାର 'ଆୟତ୍ତ' ଶବ୍ଦ ହେବା

ଆୟତ୍ତ ମେନେ—କି. 'ହଠାତ୍ ଆୟତ୍ତ' (ଧଡ଼) ଶବ୍ଦ
କରି ପଡ଼ିବା

ଆୟାତ୍ତ (ଆୟାତ୍ତ—କି. ମାଟି କାନ୍ଥକୁ କାଦୁଅରେ ଲେପ
ଦେଇ ସମାନ ଓ ଚକ୍ରଣ କରିବା

ଆୟାତ୍ତ ବାଜାତ୍—କି. ବଂ. ପକାଇ କରି ଏଣେ ତେଣେ କରି
ରଖିବା, ଫୋପଡ଼ା ଫୋପଡ଼ି କରି ହାଟ ବସାଇଛୁ

ଅଆ.—କି. ଲତ, ଗୋଇଁଠା

ଅଆ.ସ୍—କି. ଲତ ମାରିବା

ଅଆ.ଆପେ—କି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଦୋଷାର ଦୋଷାର (ଗୁଲିବା)
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଲଙ୍ଗାତେ ଅଆ.ଆପେ ଏ ତାଲାମ୍ ଏକା—ଅତି ଯିବାକୁ
ସେ ଗୋଡ଼ ଦୋଷାର ଦୋଷାର ଗୁଲିଛୁ

ଅର୍—କି. ମନେ ପକାଇବା, ଅନୁମାନ ଲଗାଇବା

ଅର୍ଅର୍—କି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ

ଅର୍ଅର୍ ରଲ୍—କି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ କଥା କହିବା

ଅର୍ଅର୍ଅର୍—କି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଟାଣି ଓଟାର ହେବା

ଅର୍ଅର୍ଅର୍ ତାଲାମ୍—କି. ଟାଣି ଓଟାର ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବା

ଅର୍—ବଂ. ଶାନ୍ତ, ସ୍ଥିର, ଭୁନ, ରୁପ

ଅର୍—କି. ଶାନ୍ତ ରହିବା, ସ୍ଥିର ରହିବା, ଭୁନ ରହିବା,
ରୁପ ରହିବା

ଅୁ—କି. ଛେପ, ଚୁଣ୍ଡର ପାଣି

ଅୁ—କି. ଛେପ ପକାଇବା

ଅୁ ଅୁ—ଅ. ଛୁ ଛୁ

ଅୁକୁଡ଼ା ଅୁକୁଡ଼ି—କି. ବଂ. ଥୋମଣିରେ ଠେଲପେଲ
କି. ଠେଲପେଲ କରିବା (ଥୋମଣି ଦ୍ଵାରା)

ଅୁକଡ଼ା—କି. ଠେଲ ଦେବା (ଥୋମଣି ଦ୍ଵାରା)

ଅୁକୁଡ଼ି—କି. ଥୋମଣିରେ ପେଲ ଦେବା, ଧଳା ଦେବା

ଅୁକଡ଼ି—କି. ସ୍ଥିତି, କି. ସ୍ଥିତି କରିବା, ଶେଷ କରିବା

ଅୁକ—କି. ବିରତି, ସ୍ଥାନ୍ତ, କି. ବିରତି ନେବା, ସ୍ଥାନ୍ତ ହେବା

ଅୁକୁମ୍ (ଠାକୁମ୍)—କି. ରଖ, ବନ୍ଧକର

ଧୁଗୁଲ୍—କି. ପ୍ରସବ କମିଯିବା, ଦବିଯିବା
 ଧୁଗୁଲ୍ ଧୁଗୁଲ୍—ପ୍ରସବ କମିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧୁଗୁଲ୍ ଥ—ଅପ୍ରସବଶାଳୀ ହେବା
 ଧୁଗୁଲ୍—ସଂ. ଲି. ବଂ. ମୂର୍ଖ ଗାଈଲି
 ଧୁଗୁଲ୍—ସ୍ତ୍ରୀ ଲି. ବଂ. ମୂର୍ଖ, ଗାଈଲି
 ଧୁଗୁଲ୍ ଧୁଗୁଲ୍—କି. ବଂ. ମୋଟ ଗୋଡ଼ଆଙ୍କ ଗୁଲିର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଝୁଲି ହଲୁଥିବା, ଗାଲ ହଲୁଥିବା
 ଧୁଗୁଲ୍ ଧୁଗୁଲ୍ ଗାଲୀ—କି. ଧୂସ୍ ଧାସ୍ ଗୁଲିବା
 ଠିଙ୍ଗୁ ରୁ ଠିଙ୍ଗୁ ରୁ ଗୁଲିବା

ଧୁଥମ୍—ବଂ. ନାକ ଓ ମୁହଁ ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇ ଥିବା ମୁଖ ବା
 ମୁହଁ

ଧୁଥମା—ବଂ. ଦେଇ ଅଳ୍ପ ଲମ୍ବ ହୋଇ ମୋଟା ଯୋଟା

(ଶବ୍ଦର)

ଧି. ମୋଟା ହେବା

ଧୁଣ୍ଡା—ବଂ. ଥୁଣ୍ଡା

ଧୁନ୍—ବ. ପରିହାସ ମୂଳକ କଥୋପକଥନ

ଧୁକଡ଼ା—ବ. ଅଧେଉ, ଦରହୁଡ଼ା

ଧୁମ୍—କି. ଗୁଣ କରବା, ଶାନ୍ତ କରାଇବା, ରହୁଥିବା

ଧୁମାଡ଼ (ଦ)—ବ. ଆଶିକବା କି. ଆଶିକାଦ ପ୍ରାପ୍ତହେବା

ଧୁମାଡ଼ିଆ—କି. ଆଶିକାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା

ଧୁମୁଲ—ବ. ଥୋମଣି

ଧୁରୁ ଥରୁ—କି. ଶେଷ କରିବା, ଚୁପ୍ ହେବା

ଧୁରୁଆରୁଖୁଡ଼—ବ. ନାଶ,

ଧୁଲି—ବ. ଥଳି

ଧୁଲ୍ ଥୁଲ୍—କି. ବଂ. ଗୁଲିବାରେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଶରୀର ଶୀର୍ଣ୍ଣ

ହୋଇଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅତି ବୁଢ଼ା ବା ବୁଢ଼ିର ଶାରୀରିକ ଅବସ୍ଥା

ଧୁଲ୍ ଥୁଲ୍—ବଂ. ଅକ୍ଷୟ ଓ ବସ୍ତୁ ଲୋକର ଧୀରେ ଧୀରେ

ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧୁଲ୍ ଥୁଲ୍—କି. ବଂ. ମଂସକ ଅଂଶ ହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଅଶୃଣ୍ଠ—କି. ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଗାଲି କରିବା, ବିରକ୍ତ ହେବା

ଦ

ଦ—ଅ - ଟା, ଟି, ତ

ଦ୍ଵ: ଅନାଦ—ଦେଇଟା

ଅନକାନଦ—ଦେହପରିକାଟା

ଇନ୍ଦ୍ର—ମୁଁ ଟା

ଇନକୁଦ—ସେମାନେ ତ

ଆନ୍ ଦ—ସିଏ ତ, ସେ ତ

ଆମା—ଦ—ତୋର ତ

ଉନ ଦ—ସେଇ ଟି

ଦକଅ - ବ. ଶଙ୍ଖା, ଡର, ଦକ

ଦକଡ଼ା—ବ. ଦୋକା, ଧୂଆଁ ଯନ୍ତ୍ର

ଦକଦକ—କି. ଗୁଡ଼ର ଗୁଡ଼ନ

ଦକଦୁକ—କି. ବଂ. ସ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଭବ

ଦକାନ୍—ବ. ଦୋକାନ୍, କି. ଦୋକାନ କରିବା

ଦକାନଦାର—ବ. ଦୋକାନଦାର

ଦକାନଦାରି—ବ. ଦୋକାନ ବ୍ୟବସାୟ

ଦକାନ୍ଦିଆ—ବ. ଦୋକାନ

ଦକାନ୍—କି. ଦୋକାନ କରିବା, ଦୋକାନରୁ କରିବା

ଦକଡ଼ ଦକଡ଼—କି. ବଂ. ପ୍ରୋତାର ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

(ହଲି ହଲି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବା ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା)

ଦଖଲ୍—ବ. ଦଖଲ, ଅଧିକାର

କି. ଦଖଲ କରିବା, ଅଧିକାର କରିବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ପୁରୁଷାରେ ପଡ଼ିବା

ଦଖଲ୍ ଦାରୁ—ବ. ଦଖଲ୍ କାରୀ

ଦଗଲ୍—ବଂ. ମିଶ୍ରିତ, ମିଶାମିଶି, ମା ଓ ବାପା ଏକ ଜାତିର
 ନ ଥିବ

ଦଗା—ବ. ଶଠକା କି. ଦଗା ଦେବା, ଶଠକା କରିବା

ଦରଦରା—ବ. ମେଘୁଆ, କି. ମେଘୁଆ ହେବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ—ଗୁମାସ୍ତା ରହୁବା, ମୁହଁ ଗମ୍ଭୀର କରିବା

ଦଗାଦିଆ—ବଂ. ଶଠ

ଦ.ଗ୍ଧା—ବ. ପଦା, ପଶୁକୁ ଏକ ଦୌଡ଼ରେ ବାନ୍ଧିବା ଦଉଡ଼ି
 ଦଦା—ବ. ପଶୁର ବେକରେ ବାନ୍ଧି ଶୁଣ୍ଠରେ ବାନ୍ଧିବା ଦଉଡ଼ି
 ଦତଃ—ବ. କୁକୁଡ଼ା ବୁଲ, ଦୋଷ, ଫି. ଦୋଷ ରହୁବା
 ଉ: ଆଜା ~ ରଲ୍ରେ ଦତଃ ମେନାଃ ଆ—ତା କଥାରେ ଦୋଷ
 ରହୁଛି

ଦଂ—ବ. ବିବାହ ବେଳର ନାଚ
 ଦଂ ଏନେକ୍—ଫି. ବିବାହର ନାଚ ନାଚିବା
 ଦଂଗା—ବ. ଗଣ୍ଡଗୋଲ, ଫି. ଗଣ୍ଡଗୋଲ କରିବା, ପାଲଟିରେ
 କନ୍ୟାକୁ ବସାଇ ନେବା, କନ୍ୟାକୁ କାଟେଇ ନେବା
 ଦଂଗା ଦଂଗି—ଫି. ବଂ. ଗଣ୍ଡଗୋଲିଆ, ଫି. ଗଣ୍ଡଗୋଲିଆ
 ହେବା, କନ୍ୟାକୁ ବଦଳା ବଦଳି କରି କାଟେଇ ନେବା

ଦଂଗୟ—ଫି. ପକ୍ଷରେ ଗଛ ବାହାରି ଯିବା
 ଦଂଗୟ୍ ଦଂଗୟ୍—ଫି. ବି. ବାସନା ପକ୍ଷରେ ବାହାରି ଯିବା
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଉ: ମା.ଲିବାହା ହଅ ଦଂଗୟ୍ ଦଂଗୟ୍ ଆ କାନା—ମଞ୍ଜିଫୁଲ
 ସୁନ୍ଦର ପକ୍ଷରେ ବାହାରି ବାହାରି ଯାଉଛି (କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଯାଉଛି)

ଦଂଗୟ୍ ମେନେ—ଫି. ବେଗରେ ବାସୁ ବାହାରି ଯିବା
 ଦକମ୍ପିରୁ—ବ. ଗ୍ରେଟ କାଞ୍ଚସ୍ ତିଆଁ ଚଢ଼େଇ
 ଦକ୍ତ—ବ. ଭୁଲ, ତୃଟି, ଫି. ଭୁଲ ରହୁବା, ତୃଟି କରିବା,
 ତୃଟି ହେବା

ଦକ୍ତ—ଫି. ଟପର ପ୍ରକାପତର ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପର ଝଡ଼ିବା

ଦକଃ—ଫି. ଚପୁଡ଼ା ହୋଇ ରହୁଥିବା, ଶେଷାଂଶ

ବ. ମଦ ଉଆରି ହେବାର ଶେଷରେ ବାହାରି ଥିବା ମଦ

ଦକ୍(କ)କ୍—ବ. ସମେହ

ଦକ୍ତ—ବଂ. ଦୃଢ଼, ମଜବୁତ

ଦକ୍ତ ଦୁଃଖେ(କ୍)—ବଂ. ଉତ୍ସାହୀତ ହୋଇ

ଦକ୍ ଦକ୍ତେ(କ୍)—ବଂ. ଓଜନଦାର

ଦକ୍ ଧେମ୍ପେଲ, ଦକ୍ ଦମ୍ପେଲ—ଫି. ବଂ. ହୋଧିତ ହୋଇ

ଦଦଥ ରହଥ—ଫି. ଜରୁଆ ଜରୁଆ ଲାଗିବା, କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁଭବ
 କରିବା

ଦଦ୍ବସତ୍—ଫି. ବଂ. କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଲାଗିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା,

ଅଲସ୍ ଅଲସ୍

ଦଧ୍ବ ବାହାଦାରେ—ବ. ଫୁଲ ବିହନ ଗଛ

ଦଦ୍ବ—ବ. ଦଦ୍ବ, ଫଟା

ଦଦ୍ବକୁଳୁ; ଦଦ୍ବ କଲ୍ଥ—ଫି. ବଂ. ପେସୁ ଦସ୍ତଦା ଭଳି
 ତୁଳନା ଅନାଲ ଦସ୍ତଦା, ଦସ୍ତଦା ଅବଦା

ଦଦ୍ବଲ୍ ଦଦ୍ବଲ୍—ବଂ. ଖୁବ୍ ବଡ଼ ଓ ମୋଟା

ଉ: ଦଦ୍ବଲ୍ ଦଦ୍ବଲ୍ ହଳତ ହେଲ୍ଲେନା—ଖୁବ୍ ବଡ଼ ଓ
 ମୋଟା ଲୋକମାନେ ଆସିଥିଲେ
 ଦଦ୍ବଲ୍ ପଦ୍ବଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅସାଧ୍ୟାନ ହୋଇ ଛୁଟିବା
 ଛୁଟିବା

ଦଦ୍ବସ୍ ପଲଥ—ଫି. ବଂ. ଗୁମ୍ଫାରି ଘୋଡ଼ାଘୋଡ଼ି ହୋଇ
 (ଦସ୍ତଦା, ଶୋଇବା, ଠିଆ ହେବା), ଅସୁଖ ଲାଗିବା ଭଲ ନ
 ଲାଗିବା

ଦଦ୍ବସ୍ପଲେ—ଫି. ବଂ. ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ, (ଶୋଇବା, ଦସ୍ତଦା)

ଉ: ଉଦ୍ ଅଶ୍ରେ ନାପାୟ୍ ଦଦ୍ବସ୍ପଲେ ଦୁକ୍ତବ୍ ଆକାନାୟ୍—
 ସେ ସେଠାରେ ବେଶ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଦସ୍ତଅଛି

ଦାନ୍ ଦନା—ଫି. ଅଜଣା ରହୁବା, ବୋହୂଲ୍ୟମାନ ଅବସାରେ
 ରହୁବା

ଦନା ଦୁନ୍—ଫି. ବଂ. ଅଜ୍ଞା ଧୁନ୍ଦା, ଆନାକରେ ନ ଜାଣି,
 (ଖୋଜିବା, ବୁଲିବା)

ଉ: ଦନାଦୁନ୍ ବାଲା.ଏ ଦାୟାସ୍ତ—ନ ଜାଣି ଖୋଜା ଖୋଜି
 କରୁଛି

ଦନ୍ୟ (ଦୁଃଖୁ)—ବ. ମେଘାଛନ୍ଦ

ଫି. ମେଘାଛନ୍ଦ ହେବା

ଦନ୍ଲ —ଫି. ହାତଗୋଡ଼ ଜାକ କରି (ଦସ୍ତଦା ଯିବା)

କୁକୁଡ଼ିବା

ଉ: ଦନ୍ଲ —କାତେ ଦୁକ୍ତବ୍ ଆକାନାୟ୍ ହାତ ଗୋଡ଼ ଏକାଠି
 ଜାକକରି ଦସ୍ତେ । କୁକୁଡ଼ି ଦସ୍ତେ

ଦନା—ବ. ଗୁଟିବାଡ଼ି ଖେଳରେ ଗଣତି କରିବାରେ ଦୁଇ
ନମ୍ବର ଗଣତି ହେବା

ଦଳ—କି. ଡେଇଁବା, ଲମ୍ଫଦେବା

ଦରଥ—କି. କୁରୁତା, ଅଜା ସାଟି

ଦରା—ବଂ. ନସ୍ତା, ଦରଖଜା, କୋତରୀ

ଦପ ଦପ୍—କି. ଦେହଲୁଚିବା

ଦପ୍—କି. ଦମନ, କି. ଦମନ କରିବା

ଦପ୍ —କି. ବଂ. ଦମନ ହୋଇଥିବା

ଦପମେନେ—କି. ବଂ. ଚଟକରି

ଦଫା—ବ. ଦଫା, ଧାବୁ

ଦପ୍ପା—ବ. ଭଙ୍ଗୁର, କି. ଭଙ୍ଗିବା, ଚୁଟି ରହିବା

ଦପାଟ୍—ବଂ. ଭଙ୍ଗା କି. ଭଙ୍ଗିବା, ଫାଟିଯିବା

ଦଥପର ଯୁଗ୍—ବ. ଦ୍ଵାପର ଯୁଗ

ଦଫାଡ଼ ଦଫାଡ଼, ଦଫାଣ ଦଫାଣ—କି. ମୋଟା ଆସ୍ତରଣ
ହେବା, ମୋଟା ଧୂଳି ପ୍ରଭୃତି ବସିବା

ଦବ୍—କି. ବିପତ୍ତି, ଅସଫଳ, କି. ବିପତ୍ତି ଆସିବା/ପଡ଼ିବା

ଦବ୍‌କା ଦବ୍‌କା—କି. ଅଟକାଇ ବୁଝାଇବା, ବିରକ୍ତରେ ଗାଳିମନ୍ଦ
କରିବା, ଆକଟ କରିବା

ଦବ୍‌କାଠି—କି. ଡରାଇ ମନା କରିବା, ଗାଳିଦେଇ ନରବ
କରାଇବା

ଦବ୍‌ଦସା—ବ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା

ଦବ୍‌ଲୁଣ୍ଡାଣ୍ଡ—କି. ଦୋହରା ଦଣ୍ଡ

ଦବଲା—କି. ଦୋହରା, ପୁନଃସୃଷ୍ଟି, ଦ୍ଵିତୀୟଥର

ଦବ୍‌ଲା ଦୁବ୍‌ଲା—କି. ବଂ. ଦୁଇ ଦୁଇଥର କରିବା,
ପୁନଃସୃଷ୍ଟି କରିବା

ଦବ୍‌ନାଠି ଦବ୍‌ନାଠି—କି. ନିରାଶ କରାଇବା, ଡରାଇ ରଖିବା
ରୂପ ବା ପ୍ରଭାବ ବସ୍ତାର କରି ରଖିବା, ଶୁଣିବା

ଦମ୍—କି. ନିଶ୍ଚାସ ନେବା, ପବନ ନେବା

ଅନ୍ୟାର୍ଥ— ସାମାନ୍ୟ ବିଶ୍ରାମ ନେବା

ଦମ୍‌କଲ—ବ. ଦମକଲ, ନିଆଁ ଲିଭି ଯିବା

ଦମ୍‌କାଠି—କି. ହ୍ରାସ ହେବା, ପରିସିଦ୍ଧି, କମିଯିବା

ଦମ୍‌କଡ଼—କି. ବଂ. ଅତିକ୍ରମ ହୋଇ ଥିବା (ପକ୍‌କାଦର,
ପଟତ)

ଦମର —କି. ଉତ୍ତା (ଜମି, ପାହାଡ଼, ଇଟାଖୁଟି)

ଦମଠୁକା—କି. ପବନ ଭରିକରିବା, ଉତ୍ତାହତ କରିବା

ଦମ୍ ଦମ୍—କି. ପବନ ଦେଇ ଫୁଲାଇ ରଖିବା, ଫୁଲାଇବା,
ଡେରିକରିବା

ଦମ୍‌ଫୁଲ୍‌—କି. ପବନ ଦେଇ ଫୁଲାଇବା

ଦମ୍‌ଡାଦୁମ୍‌ବଡ଼ି—କି. ଶାନ୍ତ କରିବା, ଚୁପ୍ କରିବା

ଦମ୍‌ଡା.ଠୁ—କି. ବଂ. ଶେଷ କରାଇ ଶାନ୍ତ/ଚୁପ କରାଇବା

ଦମ୍‌ବାକ୍—କି. ଦରା ଦେବା, କପଟ କରିବା

ଦମ୍‌ବାଳି—ବଂ. କପଟୀ, ଦରାଦାର

ଦମ୍‌ଭ—ବଂ. ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧ, ଦୃଢ଼ କି. ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧ ହେବା, ଦୃଢ଼
ରହିବା

ଦମ୍‌ସା—ବଂ. ମୋଟା ଓ ଭାଗଡ଼ା

ଭ: ଉନ୍ନ ଦ ଦମ୍‌ସା ହଲ୍‌କାନାୟ - ସେହି ଲୋକଟି ମୋଟା
ଭାଗଡ଼ା ହୋଇଛୁ

ଦମ୍‌ସା ଦୁମ୍‌ସି—ବଂ. ମୋଟା ଓ ପତଳା

ଭ: ଦମ୍‌ସା ଦୁମ୍‌ସି ଆଡ଼ି ଲୋକାନ୍ ହଲ୍‌ସାଆଡ଼େକ ସେନଲେନା

ମୋଟା ପତଳା ଅନେକ ଧରଣର ଲୋକ ସାଥୀକୁ ଯାଇଥିଲେ
ଦମ୍‌ସାଠୁ ଦମ୍‌—କି. ନାଗରା ପିଟିକିକାଇବା,

ଧକ୍କା ଦେବା, ପିଟି ଫୁଲାଇ ଦେବା

ଦମ୍‌ଦୁମ୍‌—କି. ବଂ. ମାରୁପିଟ କରିବା, କି. ମାରୁପିଟ ହେବା

ଦମ୍‌ଠୁ—କି. ବାଡେଇବା, ପିଟିବା, ମାଡ଼ଦେବା

ଦମେଲ୍—ବଂ. ଏକ ସଙ୍ଗେ, ବହୁତ, ଦଳବାହ

ଦମେଲ୍ ଦମେଲ୍—କି. ବଂ. ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦଳ ଦଳ
ହୋଇଯିବା

ଭ: ସଲକ୍ ସଲକ୍‌ରେ ଦମେଲ୍ ହଲ୍‌କ ତାଲାମ୍ ଆବାଡ଼ିଆ

ସତକେ ସତକେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦଳବାହ/ଏକା ସଙ୍ଗେ

ବହୁତ ଲୋକ ଗୁଲିଛନ୍ତି

ଦସ୍—ସ. 'ସ' ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ ହୁଏ

ଭ: ଅକସ୍ ବସ୍ ସେନ୍ ଲେନା - କିଏ ସେ ଯାଇଥିଲା

ଦୟା — ବ. ହୃଦା, ଭୋଗର ଉପସର୍ଗ ଲକ୍ଷଣ
 ଦୟା—କି. ଅମଙ୍ଗ ହେବା, କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା,
 କଥାରେ ହଲଚଲ କରିବା
 ଦୟାଦୟା—କି. ବଂ. ସଲଖ ଝବେ (ଠିଆ ହେବା / ଠିଆ
 କରାଇବା)

ଦର—ବ. ଦର, ମୂଲ୍ୟ, ଶୁଦ୍ଧ
 ଦରକ—ବ. ବ୍ୟାଧି, କି. ବ୍ୟାଧି ଲାଗିବା, ଅରକ୍ତର କରିବା
 ଦରୁଫା ଦରୁଫା—କି. ବଂ. ଏକଥର କରି ଅନ୍ୟଥରେ କରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଦରଫା ଦରୁଫା ଏକା — ଏକା — କ ରଲ୍‌ଏଦତେ ଆ.ଲସ୍ୟ
 କାନାସ୍ତ - ସେମାନେ ଅରକ୍ତର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କହୁଥିବାରୁ
 ମୋତେ ବିରକ୍ତ ଲଗୁଛି

ଦରବ—ବ. ଦ୍ରବ୍ୟ
 ଦରମା—ବ. ଦରମା, ବେତନ
 ଦରମାଦ—ବଂ. ଅସୁସ୍ଥ
 ଦରଲିୟ—ବ. ଅଭାବ, ଅନାଟନ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
 ଦରହ—ବ. ଦରହ
 ଦରହୁସ୍ତ—କି. ଅଖିରୁ ପ ଶି ବାହାରିବା, ପୁଁ ପୁଁ ହେବା
 (ଥଣ୍ଡା ଧରିବା ଲକ୍ଷଣ)
 ଦରଦାଣ୍—ବ. ବିପ୍ଳବ, ଅଶୁଭ କି. ବିପ୍ଳବଟିକା, ଅଶୁଭ
 ଦେଖାଯିବା

ଦରସା—କି. ବଂ. ମିଶ୍ରିତ, ଦୂରସର ମିଶ୍ରଣ
 ଦରେସା—ବ. ସମୁଦ୍ର, ଧାରର
 ଦରେସାକର—ବ. ଉପସାଗର
 ଦରେସା କେଉଁ(ଦ)— ବ. ସାଗର ପଶ୍ଚିମତ ହଲେ ଥବା
 ସଂକଟ ହଲ ବା ଭୁମି

ଦରୁଦର—କି. ବଂ. ଅଧିକ ସ୍ତ୍ରୀ
 ଉ: ଗେଉଁ ସଙ୍ଗେ ଦରୁଦର ମାୟାନ୍ ଲଙ୍ଗେନା - କଟିଯିବା
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରକ୍ତ ଅଧିକ ଶ୍ରୀବ ହେଲ
 ଦରସା—ବଂ. ଦୋରସା (ଜମି) ଅନ୍ୟର୍ଥ—ଦରବୁଡ଼ା

ଦଲଅ—ବ. ସମସ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ର ଲୋକ ଏକାଠି ହେବା
 ଦଲହ—ବ. ଦୃଢ଼, ଶକ୍ତି, ଆଶ୍ର
 ଦଲପୁତ—ବ. ଦଲପତ, ଦଲର ମୁଖ୍ୟ
 ଦଲା—ବ. ଝୁଲିବା, ଝୁଲ
 ଦଲ—ବ. ଦଲ, ପୋଷଣ ଦଲ
 ଦଲ୍‌ଦଲ—କି. ବଂ. ଲତଲତ ପଙ୍କ
 ଦଲଦଲ—ବ. ବିରକ୍ତ ପଦ୍ମ ଆ ସ୍ଥାନ
 ଦଲକାଠ—କି. ଦୁଲ୍‌କା, ହଲିବା
 ଗଛର ଗୁଲି ବାହାର କରିବା

ଦଲଖା—ବ. ପକ୍ଷ ଠୋଲ
 ଦଲଖା ଦୁଲଖା—କି. ବଂ. ହଲଚଲ/ଦୋହଲବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ ଗୁଲି ବାହାର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦଲହା—ବ. ଉପତ୍ୟକା ଭୂମି
 ଦଲହ—ବ. ଦଲହ
 ଦଲଲ—ବ. ଦଲଲ
 ଦଲେ—କି. ଛତାକ ନେବା
 ଦଲେଲ—ବ. ଦଲିଲ, ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର
 ଦଲୟା ଦଲୟା—କି. ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଖୋସା ଘାଲିଥିବା ପଗଡ଼,
 ମୟୂର ପୁଛ, ଫୁଲଗୁଚ୍ଛା ଦୋହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦଶ—(ଦ) ବ. ଦଶ
 ଦସା—କି. ବଂ. ଦଶା, ଅବସା
 ଦସାଠ—କି. ଦୋଷ ଦେବା
 ଦସାରୁ ହଲ — ବ. ପରଦନ
 ଉ: ନେଣ୍ଡା ଦସାରୁ ହଲ — ହୁଲୁମେ - ଘିର ଦନର ପରଦନ
 ଅସିଦ

ଦସାୟା—କି. ଆଉଥରେ ଧରିବା
 ଦସହର ପାସାବ—ଦଶହର ପବ
 ଦହଅ—କି. ରଖିବା, ରଖ
 ଦହୟା—କି. ରଖିବା, ହାଣ୍ଡିଆ ପରାଇବା
 ଦହକା — କି. ବଂ. ରଖିଦଅ, ରଖିଆଅ

ଦହକାୟ—କି. ତାକୁ ରଖ, ତାକୁ ରଖି ଦଅ
 ଦହନ—କି. ଯୁଦ୍ଧରେ ପୋଡ଼ିବା
 ଦହଲା(ତା)—କି. ବଂ. ପୁନଃସୃଷ୍ଟି, ଆଉ ଥରେ
 ଦହଲା(ତା)ଓ—କି. ବଂ. ପୁନଃସୃଷ୍ଟି, ଦୋହରାଇବା
 ଦହଲା(ତା); ଦୁହଳ(ଡ଼)—କି. ବଂ. ଦୋହର ଦୋହର,
 ଥରେ କରି ଆଉଥରେ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦହାୟ—ବ. ନିବେଦନ, ପ୍ରାର୍ଥନା
 କି. ନିବେଦନ କରିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା
 ଉ: ଦହାୟ ଏନାଞ୍ଜି ମାଗୁବୁ—ମହାପ୍ରଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛ
 ଦହରାଓ—କି. ଦୋହର କରିବା, ବ. ଦୋହର
 ଦହହା(ହ) କୁଳ—ବ. ମୋଟା ମୋଟି ଲମ୍ବା ଗୋଲଗାଲ
 ମାଲକନିଆ
 ଦହୁ—ବ. ଦୁଡ଼, ଶକ୍ତ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ
 ଦହୁଅ ଦୁମା—ବଂ. ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଦହତ — ବଂ. ଉତ, ଉତା
 ଦହୁକ ଦହୁ—କି. ବଂ. ଧୁରୁଧୁର, ଅସ୍ଥିର ମନ, ଗୋଟାଏ
 ଗୋଡ଼ ଗୋଟାଇ ଗୋଟାଇ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦହୟ୍ ଦହୟ୍—କି. ବଂ. ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଇ ଭୁଞ୍ଜାରେ
 (ବୁଲି ବୁଲି କରିବା) ଧଡ଼ ଧଡ଼ ବୁଲିବୁଲି
 ଦହୟ୍ ଫେନେ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ କରି, ଏହି କ୍ଷମରେ
 ଅଧିକା ଶବ୍ଦ
 ଦିନପାରିମ୍—କି. ଡେଇଁ ପାରିହେବା
 ଦିନଗାତା—ବ. ଡେଇଁ ପାରି ହେବା ନାଲ
 ଦିନଦରୁପା —କି. ବଂ. ଖୋଲମେଲ, କୋରଡ଼ ପୃଷ୍ଠି
 ହୋଇ ଥିବା (ସ୍ଥାନ), ଖୋଲ ହୋଇ ଯାଇଥିବା (ସ୍ଥାନ)
 ଦମୟମ୍—(ଦହରେ) ଚାଲି ଦେବା, ଦମ୍ ଦେବା
 ଦମ୍ ମାଗୁଓ—କି. ଆଗ୍ରମ କରିବା
 ଦମୁହାଣି—ବ. ଦୋ ମୁହାଣି
 ଦମେଦମ୍—ବଂ. ଶ୍ରାନ୍ତ, କି. ଥକିଯିବା
 ଦରକାର—ବ. ଦରକାର

ଦରଜନ୍—ବ. ଡରଜନ
 ଦିରୁଦିର—ବଂ. ଉତା ଲମ୍ବା (ନାକ, ହାତ, ମୁହଁ)
 ଦରୁବାର—ବ. ଦରବାର
 ଦରୁବାଗିଆ—ବଂ. ଦରବାର କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି
 ଦରମିଲ୍—କି. ଦାଉଲ ହେବା, ପାଢ଼ା ହେବା, ଦରଜ ହେବା
 ଦରମଜ୍—କି. ମରଜି ଯିବା
 ଦରସନ୍—ବ. ଦର୍ଶନ
 ଦରୁଗା—ବ. ଦାରଗା
 ଦରଂସର—ବ. ଅସୁସ୍ଥ ଶରୀର ଗରମ
 କି. ଅସୁସ୍ଥ ଲାଗିବା, ଶରୀର ଗରମ ଲାଗିବା
 ଦରବ୍—ବ. ଦ୍ରବ୍ୟ
 ଦଲବାଦଲ୍—କି. ବଂ. ଦଲ ଓ ବାଜା ବାଜଣ ସହ,
 ଜଳଜମକରେ
 ଦଲୟ୍ ଦଲୟ୍—କି. ବଂ. ପଛରେ ଦଲ ଦଲ ହୋଇ (ଗୁଲିବା)
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦସୁତେ—ବ. ଦସୁତେ
 ଦଶି ରୁଜି ରୁଜିବ୍—ବ. ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଗରିବ
 ଦଶି ଜାତ୍—ବ. ଦଶି ପ୍ରକାର ଜାତ
 ଦ ସୀମା—ବ. ଦୋସୀମା
 ଦା.ଲ ପେନଦାଲାୟ୍—ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବର୍ଣ୍ଣିତା (ନାଶ)
 ଦା—କି. ଦେ, ଦଅ
 ଦାଆ—ବ. କନ୍ଦ, ମାଟି ତଳେ ଫଳିବା, (ମୂଳ ଜାଗାୟ୍ ଆଜୁ,
 ସାରୁ, କନ୍ଦମୂଳ ଫସି ଲିଭିବ ଏକ ନାମ 'ଦାଆ')
 ଉ: ଆ.ଜୁ, ସା.ରୁ, ସାସାଂ ଦାଆ ଆକାନା—ଆଜୁ, ସାରୁ,
 ହଳଦା ଫଳିବୁ
 ଦାଆ — ବ. ପାଣି, ଜଳ
 ଦାଆ — ପଟମ୍—କି. ମୁରୁସ୍ ହେବା
 ଦାଆର—କି. ବର୍ଣ୍ଣିବା, ବର୍ଣ୍ଣି ହେବା
 ଦାଆ — ଦନ—ବ. ବର୍ଣ୍ଣି ଦନ
 ଦାଆ — ବଂଗା—କି. ଜଳ ଦେବତା
 ଦା — ବର—ବ. ପାଣି ଶିଖିଲ

ଦା.ଇ—ବ. ନାମ, ଦିବ

ଦା.ଉ—ବ. ଦାଉ, ପ୍ରତିଶୋଧ, ଫି. ଦାଉ ସାଧୁବା,

ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା

ଦା.ଉଦା.ଉ—ଫି. ବଂ. ନିଆଁ ଦାଉ ଦାଉ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାକା—ବ. ଅନ୍ନ, ଭୃତ

ଦାକାୟ—ଫି. ଶୁଦ୍ଧ ବସାଇବା

ଦାକାବାସିନ୍—ଫି. ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧ ହେବା, ଭୃତ ସିଦ୍ଧିବା

ଦାକାଲସିନ୍ ଅଳା—ବ. ରୋଷାଲ ଦର

ଦାକାଲ୍—ଫି. ଦୋହଲିବା, ଦୋହଲିକିବା, ଜୋର ଜୋର

ହଲିକିବା

ଦାକାଲ୍ (ଲ)—ବ. ପାକସ୍ଥଳୀ

ଦାକ୍ (ଖା)ଲ୍—ଫି. ଧନ୍ଦାଦେବା, ତଡ଼ି ଦେବା

ଦା.ଖନା—ବ. ବାକ ମନୁଷ୍ୟ, ଦକ୍ଷିଣ ବଂ. ଦକ୍ଷିଣୀ

ଦା.ଖିନ୍—ବ. ଦକ୍ଷିଣ (ଦିଗ, ପାଖ) ବଂ. ଦକ୍ଷିଣା

ଦାଖିନା.ଇ—ବଂ. ଦକ୍ଷିଣା, ଦକ୍ଷିଣୀ

ଦାଖିନାପନ୍—ବ. ଦକ୍ଷିଣପଥ, ଦେବପଥ

ଦାଖିଲ୍—ଫି. ଦାଖଲ କରିବା

ଦାଖଲ୍—ବ. ଦାଖିଲ, ଦାଖଲ,

ଦାଖିଲ୍—ବ. ସ୍ୱୀକାରପତ୍ର, ରସିଦ୍ କାଗଜ

ଦାଖିଲ୍—ଫି. ବଂ. ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା

ଦାଖିଲ୍—ଫି. ଦାଖଲ କରିବା, ପଠାଇଦେବା, ପହଞ୍ଚାଇ

ଦେବା

ଦାଗ୍—ବ. ଗରମକରି ଦାଗ ଦେବା ଲୁହା ରତ୍ନ (ଛଡ଼)

(ବଳଦ, ଗାଈ, ମହୁଷି ଦେହରେ ଦାଗ ଦେବା ଯନ୍ତ୍ର)

ଦାଗ୍—ଫି. ଜୋରକରି ଛଡ଼ାଇ ନେବା

ଦାଗ୍—ବଂ. ଦାଗ, ଚନ୍ଦ୍ର ଫି. ଚନ୍ଦ୍ରଦେବା, ଦାଗ ଦେବା

ଦାଗ୍—ଫି. ବର୍ଷାହେବା

ଦାଗ୍—ଫି. ବର୍ଷା ହେବ

ଦା—ଜ—ଫି. ବଂ. ପଶୁକରିବାକୁ

ଦା—ଆ—ବଂ. ପାଖିଆ

ଫି. ବଂ.—ପାଖିକରି ଦେଇଥିବା, ପଶୁକରି ଦେଇଥିବା

ଦାଗା—ମେନ୍ଦେ—ଫି. ଝଙ୍କରି ଟାଣିବା

ଦାଗା—ଫି. ଦଗା ଦେବା, ହଇସା କରିବା

ଦାଗା—ଫି. ଜୋର ଦେଇ ଟାଣିବା. ଦାଗଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଗା—ଫି. ବଂ. ଜୋର ଜୋର କରି ଟାଣିବା

ଦାଗା—ମେନ୍ଦେ—ଫି. ଦାଗା—ମେନ୍ଦେ ଦେବା

ଦାଗି—ବଂ. ଦୋଷୀ, ଦାଗି

ଫି. ଦାଗଲିକିବା, ଦୋଷୀ ହେବା

ଦାଗିମା—ବଂ. ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ

ଦାଗୁମ୍—ବଂ. ବାଳୁଆ ବାଳୁଆ

ଉ: ଦାଗୁମ୍—ମେନ୍ଦେ—ଫି. ବାଳୁଆ ବାଳୁଆ ମୁହଁ

ଫି. ଅସଜଡ଼ା ବୁଝୁବା ବାଳ ହେବା

ଦାଗୁରୁ—ଫି. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାଲିବା ଓ ଗଲିବା, କାମୁଡ଼ି

ଖାଇବା

ଦାଗୁରୁ ଦାଗୁରୁ—ଫି. ବଂ. ଜୋର ଦେଇ (ଖାଇବା)

ଜୋର ସୋର (କାମ କରିବା), ଜୋର ଜୋର (ଖାଇବା)

ଦାଗୁରୁ ମାଗୁରୁ—ଫି. ବଂ. ଗହଡ଼ିଆ କରି (ଭାଡ଼ିବା)

ଗହଡ଼ିଆ କରି ଖୋଲିବା

ଦାଗୁରୁ—ବ. ମଇଳା ଆବର୍ଜନାର ଗଦା

ଫି. ମଇଳା ଆବର୍ଜନା ଗଦାଇ ଦେବା, ଠୁଲ କରିଦେବା

ଦାଗୁ—ବ. ଦାଡ଼ି, ଅସ୍ଥାବର ଧାର, ପ୍ରାନ୍ତ, ସୀମା

ଦା.ଡ଼ିଆ—ବଂ. ଦାଡ଼ିଆ

ଦାଣା—ଫି. ବୁଲିବା ବଚରଣ କରିବା

ଦାଣା ଦାଣା—ଫି. ବଂ. ବୁଲିବୁଲି

ଦାଣା ଦାଣା—ଫି. ବଂ. ବୁଲିବୁଲି କରି

ଦାଣା—ଫି. ବୁଲିବୁଲି

ଦାଣା—ଫି. ବୁଲିବୁଲି

ଦାଣା—ଫି. ବୁଲିବୁଲି କରି ବେପାର କରିବା

ଦାଣା—ଫି. ବୁଲିବୁଲି କରି ବେପାର କରିବା

ଫେରିବାଲ

ଦାଣ୍ଡେ—ବ. ବଳ ପଶୁ, (ବଳ ଦେବାକୁ ଥିବା ପଶୁ)

ଦାଉରମ୍—ବ. ଦାଆ (sickle)

ଦାଉର—ବଂ. ଦାଉରା

ଦାଉର—ବଂ. ଦାଉରା

ଦାଉ (ଗାଉଁ)—ବଂ. ଗାଉଁ

ଦା.ତା.ଉନ—ବ. ଦାଉକାଠି

ତା.ତା.ଉନ—ବଂ. ଦାଉ ଦସିବା

ଦାଉ—ବଂ. ଦାଉ

ଦା.ତା.ଉ—ବ. ଦାଉ

ଦା.ଦ. ବ. ଯାଦୁ,

ଦା.ଦଶାୟ—ବ. ସନ୍ଧ୍ୟା, ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ବଂ. ସନ୍ଧ୍ୟା କରିବା, ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା

ଦାଦନ୍—ବ. ଆଗୁଆ ପାଉଁଶ

ଦାଦା—ବ. ଦାଦା, (ବଡ଼ ଭାଇକୁ ଡାକିବା ଶବ୍ଦ)

ଦାଦା କଳା—ବ. ବଡ଼ ଭାଇ

ଦାଦାଞ୍ଜ—ବ. ମୋ ବଡ଼ ଭାଇ

ଦା—ଦାଉମ୍—ବଂ. ପାଉଁଶଟି ଆଣିବାକୁ ଯିବା

ଦା—ଦାଉମ୍ ଚେଣେ—ବ. ଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷୀ

ଦାଦାଲ୍—ବଂ. ପିଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଦାଲ୍—ବଂ. ପିଟିବା କାମ କରିବା

ଦାଦାଲ୍—ବଂ. ପିଟିବା ଯନ୍ତ୍ର

ଦାଦାଲ୍—ବ. ଯେ ପିଟେ, ପିଟିବା ବାଲ

ଦା.ଦୁରୁହାମ୍—ବଂ. ଠିଆ ବାଲ, ନୁହେଁ ବାଲ

ଦା.ଦୁର୍—ବଂ. ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ, ବହୁ ଅଧିକ

ବଂ. ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ ହେବା

ଦା.ଧୁ (ଦାଧୁ)—ବଂ. ବହୁତ ବଡ଼, ମସ୍ତବଡ଼

ଦାଦାଗିରି—ବଂ. ଜବରଦସ୍ତ ପଣିଆ, ଦାଦାଗିରି

ଦା.ଜା—ବ. ସନ୍ଦେହ, ଶ୍ରିର କର ନ ପାରିବା ଶ୍ରିତି

ଦା.ଦୁର୍—ବଂ. ଚଢ଼ିଉଠି ଗଞ୍ଜିକରି ଗାଲ କରିବା

ଦା.ଦି—ବଂ. ନୁହେଁ ବାଲବାଲ

ଦା.ଦୁ—ବଂ. ନୁହେଁ ବାଲ ବାଲ

ଦା.ଦି—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରା, ଦୁଃଖ, ବଂ. ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିବା, ଚନ୍ଦ୍ରା

କରିବା, ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିବା

ଦା.ଦି.ଦି—ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥା ଅଧାବେଳ

ଦା.ଦି—ବ. ଦାନ

ଦା.ଦି—ବଂ. ଦେ, ତଥ, ଭକ୍ଷା ଦେବା

ଦା.ନା—ବ. ଶସ୍ୟ ମଞ୍ଜି, ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ

ଦା.ନା—ବ. ଆଦୁଆଲ

ଦା.ନା—ବଂ—ବଂ. ଆଦୁଆଲରେ ରହିବା

ଦା.ନାଲ୍—ବ. ପାକସ୍ଥଳୀ

ଦା.ନା—ବ. ପାହାଡ଼ ତଳ ଅଂଶର ଏକ ଭାଗ, କୌଣସି

ଝିଅର ନାମ 'ଦା.ନା' ରଖାଯାଏ

ଦା.ନା—ବଂ. ବଦେୟା ପାଉଁଶ ପ୍ରାୟ ହେବା, ଫେରସ୍ତ

ଦେବା

ଦା.ନା—ବଂ. ଦାନ

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି ଦେବା, ଡାକିବା

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି ହେବା

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି ଦେବା ଜନସ

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି ଦେବା ନାଚିବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦା.ନା—ବଂ. ଡାକି ଦେବା ନାଚିବା

ପକାଇ ନାଚିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଡାକି ଦେବା ନାଚିବା

ପକାଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦା.ନା—ବ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ବଂ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଘଟିବା

ଦା.ନା—ବଂ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପାଇଁ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେବୁ

ଦା.ନା—ବଂ. ଅଧିକ ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ା, କଦରୀ, ଦେହ

ଦା.ନା—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ା—ବ. ଲମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳ ଏକ ପ୍ରକାରର

ଚଢ଼େଇର ନାମ

ଦା.ନା—ବ. ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ା ଚଢ଼େଇ ଥିବା ଗୁରୁପା ନାମ

ଦା.ନା—ବଂ. ଜୋର କରିବା

ଦା.ନା—ବଂ. ଜୋର କରି ନେଇ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦା.ବଡ଼—କି. ଦାବିବା, ବାଧାଦେଇ ରଖିବା, ଡରାଇବା,
ହତୋତ୍ସାହ କରାଇବା

ଦାବାଓ—କି. ଦବାଇବା, କାକିବା, ଖୋଲାମାଟି ପୁରାଇ
ଦବାଇବା

ଦା.ବ—ବ. ଦାବ, ହଜ, କାନ୍ଧ

ଦା.ବ ଜାଂ—ବ. କାନ୍ଧ, ହାଡ଼, ପୁରୁଷ

ଦା.ବଦାରୁ—ବ. ଦାବିଦାରୁ

କା.ବନାହ—କି. ଦାବ ଡାଗ କରିବା, ଦାବ ଅର୍ଥାକାର କରିବା

ଦା.ବ ଖଜାଜାଂ—ବ. ଖୁଆହାଡ଼

ଦାମ୍—ବ. ମୂଲ୍ୟ, ଦର, ଦାମ

ଦାମ୍ବମ୍—ବ. ଅଣ୍ଟିର ବାହୁଣ୍ଡ, (ଧରଣ ହୋଇଥିବା
ଅଣ୍ଟିର ବାହୁଣ୍ଡ)

ଦାମ୍ପା—ବ. ଲଟା, ବୁଦା

ଦାମ୍ପି—ବ. ଅନୁର ପାହାଡ଼.

ଦାମ୍ପ—ବଂ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯାହାର ନୁଖୁରୁବାଳ ଏପାଖ ଯେପାଖ
ଉଡ଼ୁଆଏ, ତାକୁ 'ଦାମପ' ଡାକନ୍ତି

ଦାମ୍ପୁ—ବ. ଉଡ଼ୁଲ, ଉଡ଼ କମି, ଉଡ଼ ସାନ

ଦାମ୍ପୁ—ବ. ବାହୁଣ୍ଡ, ପୁରୁଣା କାଳିଆ ସିକା ପଇସା

ଦାମାୟ (ଇ)ଲ—ବ. ବସିଥିବା ମଲି ଧୂଳି

ଦା.ମା.ଲୟା ଦାଟ—ବ. ମୃତେ ଅସିର ଶେଷ ବିସର୍ଜନ
କରିବାର ଦାମୋଦର ନଦୀର ଏକ ଦାଟ

ଦାମ୍ପାଦୁଲାଂ—କି. ବଂ ଲଥ କରି, ଧଡ଼କରି ପରୁଆ ହୋଇ
ପଡ଼ିଯିବା

ଦାମାକ୍ ଦାମାକ୍—କି. ଧଡ଼ାଧଡ଼, ଫଟାଫଟ, ମୁଣ୍ଡ ଗୋଡ଼

ଦୋହଲଲ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଉ. ଯୁଆନ୍ କଳାକୁଳି ହାଟରେ ଦାମାକ୍ ଦାମାକ୍ ଦାଳାକ୍ କାନା
ମୁଣ୍ଡ ଗୋଡ଼ ଦୋହଲଲ ହାଟରେ ଯୁଆଣ ପୁଅ ଝିଅ ବେପରୁଆ
ଗୁଲୁଛନ୍ତି, (ବେଶାତିରରେ ଗୁଲୁଛନ୍ତି)

ଦାମା—ବ. ନାଗରା

ଦା.ମି—ବଂ. ଦାମିକା, ମୂଲ୍ୟବାନ୍

ତାମୁଲ—ବ. କଳାପାଣି ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ କଲ୍ୟା

କି. କଳାପାଣି ଦଣ୍ଡ ପାଇବା

ଦା.ୟ୍ (ଇ)—ବ. ଦିବ, ଦେଉରୁଣୀ

ଦାୟ୍—ବ. ଦାୟୀ, କି. ଦାୟୀ କରିବା

ଦା.ୟ୍‌ଜା—ବ. କୋଦାଳ, ଗଈର

ଦା.ୟ୍‌ଜେଞ୍ଜାଂ—ବ. ଦିବ ଓ ଉଣେଇ

ଦା.ୟ୍ ଦାୟ୍—ବ. ଦାୟିତ୍ବ, ଭାର, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଦା.ୟ୍ —କି. ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଭାର ପଡ଼ିବା,
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା

ଦା.ୟ୍‌ଦାରୁ—ବ. ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣକାରୀ

ଦାୟା—ବ. ଦୟା, ସହାନୁଭୂତି, କି. ଦୟା କରିବା, ସହାନୁଭୂତି
ଦେଖାଇବା

ଦା.ରୁବଲ୍‌ମାରୁବଲ୍—ବଂ. ମୁକୁଳା ନୁଖୁର ବାଳ ଉଡ଼ୁଥିବା
ଝିଡ଼ି

ଦାରୁଗା—ବ. ଦାରୁଗା

ଦା.ରଜି—ବ. ଦଳି

ଦା.ରୁଦା.ହା.—ବ. ଲଳିଆ, ଲେଲୁପଡ଼ା ବଂ. ଲେଣ୍ଡା, ପେଟୁ
ଖାଉର, କି. ଖାଇବାକୁ ଲେଉ କରିବା

ଦା.ରମା.ଲ—ବଂ. ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ନିଶ୍ଚିତ୍ତ, କି. ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା

ଦା.ରମାଓ—କି. ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ମନେ ରଖିବା

ଦାରାମ୍—କି. ଭେଟିବା, ବିବାହ ବନ୍ଧୁକୁ ଭେଟିବା ଓ ରଖିବା

ଦାରାମ୍ ଦା —କି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଧୂଆଁଧୋଇର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଦା.ରୟା—ବ. ମୋଟାଇରେ ମୋଟା, ବହଳ

କି. ମୋଟାଇରେ ମୋଟା ହେବା, ବହଳ ହେବା

ଦା.ରୟ୍—କି. ଆସନ, ଆସୁଥିବା

ଦାରୁହା—ବଂ. ଗରୁଡ଼, ଗଣ୍ଡ

ଦା.ରୟା. ବାପା—ବଂ. ମୋଟା ପ୍ରକାରର

ଦା.ରୟା.ୟ୍—କି. ମୋଟା, (ବହଳ) କରିବା

ଦା.ରସ୍ତାପ—କି. ଗୁରୁ ବିପ୍ଳବ ଠିକଣାରେ ଲଗାଇବା, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା

ଦାରି—ବ. ଦାସ

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ—ବ. ଦେଶ୍ୟା, କି. ଦେଶ୍ୟା ହେବା

ଦା.ରିଦାରୁ—ବ. ଦେଶ୍ୟାପକ୍ତ, କି. ଦେଶ୍ୟା ପ୍ରତି ଆପକ୍ତ ହେବା

ଦା ରସ୍ତ—ବ. ଦେଶ୍ୟା ପ୍ରତି ଲାଗିବା

କି. ଦେଶ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତି ପ୍ରକଟ କରିବା

ଦା.ରୁକ୍ ଦା.ପୁ—ବ. ବ୍ୟାକୁଳମନା, ଚିନ୍ତାସ୍ତ୍ର, ବିଚଳିତ

କି. ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା, ଚିନ୍ତାସ୍ତ୍ର ହେବା, ବିଚଳିତ ହେବା

ଉ: ଦା.ରୁକ୍ ଦା.ପୁ ଏ ଦାଶାନୁକାମା—ବିଚଳିତ ହୋଇ ହୁଲୁଛି

ଦା.ରୁକ୍—କି. ବ. ଅତ୍ୟଧିକ (ଭୟ, ଓଜନ, ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, ଝଡ଼, ବନ୍ୟା ଆଦିରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)

ଉ: ଦା.ରୁକ୍ ହସ୍ତରେ ଦାରେ, ଅଳ—କସ୍ତ୍ତ୍ୱ ରସ୍ତା ଲମ୍ବୁଲ. କେଦା—ଅତ୍ୟଧିକ ପବନରେ ଗଛ ଘରମାନ ଭାଙ୍ଗି ଉଜାଡ଼ିଦେଲା

ଦା.ରୁମ୍‌ସାବୁମ୍—ବ. ଦାଢ଼ିଆ ମୁଛ ଅସଜଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଉ: ମେଦାଆଁ ହାଁ ତାସ୍ତ୍ୱ ଦା.ରୁମ୍ ସା.ରୁମ୍ ଖେଳ—କାମା—ତାହାର ମୁହଁ ଦାଢ଼ିଆ ମାଡ଼ିଆ ଦଶୁଛି

ଦା.ରୁଲ—କି. ପଥରରେ ଛେଚିବା, ପଥର ଫିଙ୍ଗି ମାରିବା

ଦା.ରୁଲ—କି. ବ. ପଥର ଫିଙ୍ଗି ମାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦା.ରୁଡ଼ା.ଡ଼—ଚଉଡ଼ା ମୁହଁ, ଚେଷ୍ଟାନାକ, ଝାଞ୍ଜୁଡ଼ିବାଳିଆ ଅସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଷ/ନାରୀ

ଦା.ରୁଡ଼ିଟ ହଲ୍—ବ. ବିରାଟକାୟ ବ୍ୟକ୍ତି

ଦାରେ—ବ. ଗଛ, ବୃକ୍ଷ

ଦା.ଲ—କି. ଦଉଡ଼ିବା, ଦୌଡ଼ିବା

ଦା.ଲହେସ୍ତୁର୍ତ୍ତ—ବ. ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତା

ଦା.ଲଦା.ଲଡେ—କି. ବ. ଦୌଡ଼ ଦୌଡ଼, ଦୌଡ଼ା—ଦୌଡ଼ କରି

ଦାଲେ—କି. ଜିତବା, ଜିତିବା

ଦାଲେ—ବ. ବଳ, ଶକ୍ତି, ବ. ବଳୁଆ, ଶକ୍ତିବାନ

ଦା.ଲା.ଉ—କି. ବଡ଼ ପାଟି କରି ଟାଣି କଥା କହିବା

ଦା.ଲା.ଉ ଦା.ଲା.ଉ—କି. ବ. ବଡ଼ ପାଟିରେ ଟାଣି କଥା କହିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଦା.ଲା.ଉ ଦା.ଲା.ଉ ଏ ରଲ୍‌କାନା—ବଡ଼ ପାଟିରେ ଟାଣି କଥା କହିବା

ଦାଲାନ୍—କି. ହୁଲିବା, ଭ୍ରମଣ କରିବା

ଦାଲାନ୍‌ହଲ୍—ବ. ହୁଲୁଲେଇ

ଦାଲାନ୍‌ହୁଟ୍‌କା—ବ. ସାଧବ ବୋହୂ (ନାଲି ଗ୍ରେଟ ଗୋଲ ପୋକ)

ଦାଲାନ୍ ଦାଲାନ୍‌ଡେ—କି. ବ. ହୁଲି ହୁଲି, ହୁଲି ହୁଲି କରି ଦାଲ୍—କି. ପିଟିବା, ପ୍ରହାର କରିବା

ଦାଲ୍ ଦାଲ୍‌ଡେ—କି. ବ. ପିଟି ପିଟି, ପିଟି ପିଟି କରି

ଦାଲ୍‌କାଡେ—କି. ବ. ପିଟି କରି

ଦାଲ୍‌ଞ୍ଜିର୍—କି. ପିଟି ବାହାର କରି ଦେବା

ଦାଲ୍‌ଆସ୍ତ୍ୱ, ଦାଲ୍‌କାସ୍ତ୍ୱ—କି. ତାକୁ ମାଡ଼ ଦେବା

ଦାଲ୍‌କାଓ—କି. ଦୁଲ୍‌କବା, ହଲ୍‌ତଲ ହେବା

ଦାଲ୍‌କା—ବ. ଅଚଢ଼ାର ଫଡ଼ା ବା ଡେଲ

ଦାଲ୍‌କା ଦା.ଲକା—କି. ବ. ଫଡ଼ା ଫଡ଼ା ହୋଇଯିବା (ପ୍ରକ୍ରିୟା), ଡେଲ ଡେଲ ହେବା

ଦାଲ୍‌ଦାଲ୍‌ଓ—କି. ହୁଲୁଲେ କରିବା

ଦାଲ୍‌କା ଦାଲ୍‌କି—କି. ବ. ଦୋହଲ ଦୋହଲ, ଠେଲ ଠେଲ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦା.ଲ—ବ. ଡାଲି

ଦା.ଲ୍‌ଉରୁ—ବ. ଡାଲି ଭରକାସ

ଦା.ଲ୍‌ଭା—ବ. ଡାଲି ଭଜା

ଦା.ଆ.ଲ୍—କି. ଡାଲି କରିବା, ମଞ୍ଜି ବାହାର କରିବା

ଦା.ଲ୍‌ଦାଲ୍—କି. ବ. ଡାଲି ଡାଲି (ହେବା, ଦେବା, ଖାଇବା)

ଦା.ଲ୍‌ସ୍ତ୍ୱ—ବ. ଗ୍ରେଟ ପୋଷାକ, ଗ୍ରେଟ ବସ୍ତ୍ର, ଲୁଗା

ଦା.ଲ୍‌ସ୍ତ୍ୱ ଦାଲ୍‌ସ୍ତ୍ୱ—କି. ବ. ମୁଣ୍ଡର ବାଲ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିବାରେ ହଲୁଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ବାନା ଦାଲ୍‌ସ୍ ଦାଲ୍‌ସ୍ ଏ ଦାଲ୍ ଆକାଉଆ
 ଶଲ୍ ମୁଣ୍ଡର ବାଲକୁ ହଲଲ ହଲଲ ଦୌଡ଼ିବୁ
 ଦାଲ୍‌ସିଙ୍ଗ୍ ଚାଲ୍‌ସିଙ୍ଗ୍—ବଂ. ଶୁଣି ପଡ଼ି ଏଣେ ତେଣେ ପଡ଼ିଥିବା
 (ଜନସ)

ଦାଲ୍‌ସ୍—କି. ଛପର କରବା
 ଦାଲ୍‌ବ୍ ଦାଲ୍‌ବ୍—କି. ଛୁରି ଛୁରି ବଂ. ଛପର କରୁଁ କରୁଁ
 ଦାଲ୍‌ବ୍‌କାତେ—ଛପର କର, ଛପର ସାରିକର
 ଦାଲ୍‌ବ୍ ସାଓଁ ତେ—କି. ବଂ. ଛପର କରବା ସହକ
 ଦାଲ୍‌ବ୍ ବୁସ୍—ବ. ଛୁରିକି କରବା, ପୁଆଳ, କୁଟାବତା
 ଦାଲ୍‌ଦାର୍—ବ. ଧନ
 ଦାଲ୍‌ମ୍—ବ. ଡାଲମ୍
 ଦାଓଁଲ୍—ବ. ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି କି. ଧନ ହେବା, ସମ୍ପତ୍ତି ହେବା
 ଦାଓଁଲ୍ ଦାଓଁଲ୍—କି. ହାତରୁ ମାଂସ କାଟିକୁଟି ବାହାର
 କରବା

ଦାଓଁଲ୍‌ଓଁ—କି. ଡାଲେ ଡାଲେ ମାଂସ କାଟି ଅଣିବା
 ଦାଓଁଲ୍—ବ. ଦାଆ
 ଦାଓଁଡା, ଦାଓଁଡା—କି. ଦୌଡା ଦୌଡି କରବା,
 ହତବତେଇ ଯିବା

ଦାଓଁଡା—ବ. ଦୌଡି
 ଦାଓଁନା—ବ. ବାରିଶ ପାଉଆ ଦାଆର ଗୋଲକାର ବଡ଼
 ଟୋକେଇ, ଯେଉଁଥିରେ ପଶୁକୁ କୁଣ୍ଡା ପାଣି ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି
 ଦାଓଁନାବୁରୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ପାହାଡର ନାମ
 ଦାଓଁନାବରା—ବ. ପତ୍ନୀ
 ଦାଓଁଡାଓଁ—କି. ଦୌଡାଇବା
 ଦାଓଁଲ୍ ବିରୁ—ବ. ଦାଞ୍ଚ ଗଛଲତା ଥିବା ଜଙ୍ଗଲ
 ଦାଓଁଲ୍ ଗାଜାଲ୍—ବ. ଦାଞ୍ଚ ଲତା ଗଛ ବୁଦ୍‌ବୁଦିଆ ଜଙ୍ଗଲ
 ଦାବ୍‌ତା ଯେରତ୍—ବ. ମୋକଜମା ଅପିଲ କରବା ନ୍ୟାୟାଳୟ
 କି. ଅପିଲ କରବା

ଦା.ବଡ଼ାହା—ବ. ଡାକବାଲ (ପୁରୁଣା କାଳିଆ ଡାକବାଲ ଯେ
 ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଡାକ
 ବାଣ୍ଟୁଥିଲା—ଡବଡାହା)

ଦ.ବାଡ଼ଲ୍—ବ. ଗ୍ରେଟିଆ ଡାଲ
 ଦାସୁର—ବ. ଦସୁର, ନାତି, ନୟମ, ଘାତି ଶିବାଳ
 ଦା.ସି—ବ. ଶାଢ଼ୀ ବାମୁଛାର ଏକ ପାଖ କାନ୍ଧରେ ଥିବା ଝାଲର
 କି. ଶାଢ଼ୀରେ ଝାଲର ରଖିବା
 ଦା.ସିମା.ସି—ବ. ଝାଲର ମାଲର, ଲୁଗାର ଝାଲର ଆଦି
 ଦା.ହୁନା—ବ. ଲୁକରଙ୍କ ଅଧିକ ପାଉଣା (ବର୍ଷ ଶେଷରେ କାମ
 ଶେଷକରି ବାର୍ଷିକ ଦରମା ସହଜ ଅଧିକା ଦେବା 'ଦା.ହୁନା'
 ଦା.ହୁନା ଦା.ହୁନା—କି. ବଂ. ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବା
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଦା.ହୁନାଓଁ—ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା, ନିବେଦନ
 କରବାର ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦା.ହାଲ (ଡ଼)—ବ. ପଗଡ଼ି
 ଦା.ହାଲ ——କି. ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧିବା, ପାଗ ଭିଡ଼ିବା
 ଦାହୁନ୍—ବ. ଏକ ଦୌଡ଼ିରେ ଯୋଗୁ ହୋଇଥିବା ପଶୁ ପଲ
 (ସାଧାରଣତଃ ବେଙ୍ଗଲ ବେଲେ ଏପରି ପଶୁକୁ)
 ବଢ଼ାସାଏ

କି. ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବା
 ଦା.ହୁନାଆ—ବ. ମିଶ୍ରତା ପାଇଁ ଆଗୁଆ ଲୋକ-ସାଧାରଣତଃ
 ବିବାହ ବେଳେ ଏହି ପଦ୍ଧତି ରହେ, ନ୍ୟସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନେତା,
 ମୁଖିଆ

ଦା.ହୁନା—କି. ବାମନରୂପ ଗ୍ରହଣଦେବା
 ଦା.ହୁସ୍ ଦା.ହୁସ୍—କି. ବଂ. ଲୁଚିବାବେଳେ ଗୋଡ଼ କଚକା
 'ଧସ୍ ଧସ୍' ଶବ୍ଦ

ଉ: କୁଲିକ ଦା.ହୁସ୍ ଦା.ହୁସ୍ ତାଳାମ ବାୟୁ ନାପାୟୁଆ
 ନାସ୍ତମାନେ ଧସ ଧସ କରି ଲୁଚିବା ଭଲ ନୁହେଁ
 ଦା.ହୁଡ଼ ଦା.ହୁଡ଼—କି. ବଂ. ଶୁଣି ଓଜନିଆ ଜନସ ଦ୍ଵାରା
 କୁଟିବା ଶବ୍ଦ ଲହର ବାହାରିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 (ଧତାସ ଧଡ଼ ଧଡ଼) ଦୁଲ୍, ଦୁଲ୍, ଶବ୍ଦ

ଉ: ହେମନ୍ତପ୍ରାରେ ଦା.ହୁଡ଼ ଦା.ହୁଡ଼କ ହୁଡ଼ୁଏଦା
 ହେମ ଦସ୍ତାରେ ଦୁଲ୍, ଦୁଲ୍, କରି ଠେପୁଡ଼ୁ

ଦାହେ—ବ. ଦହ

ଦା.ଡ଼—କି. ଦୌଡ଼ି, ପଳାଇବା

ଦା.ଡ଼ ଅଞ୍ଜେନ(ତ)—କି. ଲଜ୍ଜା ବା ଡରରେ ଦୌଡ଼ି
ପଳାଇବା

ଦା.ଡ଼(ଲ)ତାପ—କି. ଦୌଡ଼ି ସେଥିବା, ପଳାୟନ କରିବା

ଦା.ଡ଼(ଲ)ଧାପ—କି. ଦୌଡ଼ି ଧୂପ କରିବା, ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି
କରି (ସୋରାଡ଼ି କରିବା, ଖୋଜିବା)

ଦା.ଡ଼(ଲ)ଧୂପ—କି. ଦୌଡ଼ି ଧୂପ କରିବା

ଦା.ଡ଼(ଲ)ମା—ବଂ. ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ (ଲୋକ ବା ପଶୁ)

ଦା.ଡ଼(ଲ)ମା—ବଂ. ଅତି ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ

ଦା.ଡ଼ଗୁ—ବଂ. ମୋଟ ଓ ଲମ୍ବା ଗୋଡ଼ିଆ

ଦା.ଡ଼ମ୍—ବ. ଡାଳମ୍ବ

ଦା.ଡ଼ମା—ବଂ. ବଡ଼ ପେଟିଆ, ପେଟା

ଦା.ଡ଼ମୁଡ଼ି (ଦା.ଲମୁଲ)—ବଂ. ମଜଲୁଆ

ଦା.ଡ଼ୁ—ବ. ମୁଷ୍ଟ, ଅଣ୍ଟକୋଷ

ଦା.ଡ଼ୁ—ବଂ. ଫୁଲ ଅଣ୍ଟକୋଷ (ସେନ ବଶେଷ)

ଦା.ଡ଼ୁମ୍ପା — ବଂ. ବଣାଳ ଓ ଗୋଲକାର
କି. ଗୋଲକରେ ବହୁତ ଫୁଲିବା

ଦା — ଅରୁହସ୍—ବ. ଜଳବାୟୁ

ଉ: ଦା — ଅରୁ ହସ୍ ସାହାଉ—ଜଳବାୟୁ ସହବା

ଦା — ଲଗ୍ — ବ. ପାଣି କଡ଼ରେ ନରମ ସ୍ଥାନରେ ବଡ଼ୁଥିବା
ଏକ ପ୍ରକାର ସବୁଆ କଳା ରଙ୍ଗର ଗୁଳୁ । ଏହା ଔଷଧରେ ଲାଗେ

ଦା — ଉରୁ—ବ. ପାଣି ଭଅଁର

ଦା — ଓଲା — ବ. ଜଳାଶୟ, ପୋତଣ (ଜଳର ଘର)

ଦା — କାଡ଼ା—ବ. ପାଣିରେ ରହୁବା ମଇଁଷ (ଗଣ୍ଡାର)

ଦା — କାଣ୍ଡା—ବ. ପାଣି କୁଣ୍ଡ

ଦା — କୁଦୁର ଦାରେ—ବ. ପାଣିକୁଳିଆ ଜାମୁ ଗଛ

ଦା — ଘଳାଲ.ଦା.ଡ଼ି—ବ. ପାଣି କୁଳରେ ହେଉଥିବା ଏକ
ପ୍ରକାର ଗଛ (ଔଷଧରେ ଲାଗେ)

ଦା — ଗୁହରୁ ଚେଣେ—ବ. ଖଜୁନ ପକ୍ଷୀ

ଦା — ଛତା ବିଜୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପାଣିରେ ରହୁଥିବା
ସାପ

ଦା — ଚିତ—ବ. ପାଣି ଚିତ ସାପ

ଦା — ଛୁଡ଼ା—ବ. ପାଣି ଉପରେ ଉଠୁଥିବା ଦଳ

ଦା — ଜେବୁ—ବ. ପାଣିରୁ ଜାତ ଏକ ପ୍ରକାର ଅଠାଳିଆ ଜିନିଷ

ଦା — ଜଙ୍ଗୁ—ବ. ପାଣି କୋକ

ଦା — ଝାଡ଼କାରୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ପାଣି ପୋକ

ଦା — ଦା — ବଂ. ଦୂରସମ୍ପର୍କୀୟ

ଦା — ଦାକା—ପାଣିଭାତ

ଦା — ଦୁଃଦୁଲିଜ, ଦା — ଦୁଲିଜ—ବ. ଧାର (ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସେ
ସୁତକା ସମୟରେ ପ୍ରସୂତ ନିକଟରେ ରହୁ ସଫା ସୁତୁରା କରେ)

ଦା — ଦୁଲି ବୁଢ଼ୀ—ବ. ଧାର

ଦା — ଦହ—କି. ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରିବା, ପରିସ୍ରା ରଖିବା

ଦା — ଦଳମ୍—କି. ମଣିସିବା

ଦା — ଧାକଉ ଚେଣେ—ବ. ଖଜୁନ ପକ୍ଷୀ

ଦା — ବାଟା ଚେଣେ—ବ. ଗୁହା ପକ୍ଷୀ

ଦା — ବାପ୍—ବ. ପାଣି ବବାହ (ସୋପ ଖଜୁନ ପାଇଁ ପାଣି
ସହଜ ପ୍ରଥମ ବବାହ କରାଯାଏ)

ଦା — ବାହା—ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟର ନାଲି ରଙ୍ଗ ଆକାଶରେ ଦେଖାଯିବା
ଲମ୍ବସବୁ

ଦା — ମାଣ୍ଡି—ବ. ପଖାଳ ଭାତ, ବାସୀ ପଖାଳ ଭାତ
କି. ପଖାଳ ଭାତ କରିବା

ଦା — ମାଣ୍ଡି ଉଦ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛତୁ । ଏହା ଖିଆ ଯାଏ

ଦା — ମାହାସ୍ ତଳୁ—ବ. ପାଣିର ଏକ ପ୍ରକାର ପୋକ ଯାହାକୁ
ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ମାଛ ସେ ସ୍ଥଳରେ ମିଳିବ ନାହିଁ ବୋଲି
ଜାଣି ପାରନ୍ତି

ଦା — ମିହୁଇ—ବ. ପାଣି ମେହୁଇ

ଦା — ରଟେ—ବ. ପାଣି ବେଙ୍ଗ

ଦା — ଲୁ—କି. ପାଣି ଭରଆଣିବାକୁ ଯିବା

ଦା — ଲୁବେରୁ—ବ. ପାଣିଅଣା ବେଳ (ନାଲ, ନଘା ବା ବନ୍ଧରୁ
ପାଣି ଆଣିବା ବେଳ)

ଦା — ସାଧମ୍—ବ. ପାଣି ସୋଟକ

ଦା — ସାବ୍—କି. ଗରମ ଲୁହାକୁ ପାଣି ଧରାଇବା, (ଗରମ
ଲୁହାକୁ ପାଣିରେ ଅଣ୍ଟା କରି ଟାଣ କରିବା)

ଦା ~ ସିନ୍—ବ. ପାଣି କୁକୁଡ଼ା (ପାଣିକୁଆ, ସର୍ବଳ ଅଦ)

ଦା ~ ସିରୁ—ବ. ପାଣି ଯିବାର ରାସ୍ତା

ଦା ~ ସେହୁ—ବ. ମାଛ ପାଣିରେ ଶିକାର କରିବା

କି. ମାଛକୁ ଶିକାର କରିବା (ମାଛ ଧରିବା), ପାଣି
ସଂଧାନ କରିବା

ଦା ~ ସପରତ—ବ. ପାଣି ଶିଖିବା

ଦା ~ ହର—ବ. ପାଣିବାହାରୀ ବସ୍ତୁ

ଦା ~ ହରଅ—ବ. ପାଣି କଢ଼ିମ

ଦାକା—ବ. ଶୁଭ

ଦାକାଜମ୍—କି. ଶୁଭ ଭେଜନ କରିବା

ଦାକା—ବ. ପୋକ ଓ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଜାଗାୟ ଖବର ଅଣ୍ଟା

ଦାକାର ଦୁକୁରୁ—କି. ଶେକ ଶୋଷ ହେଉ ଦେହ ନଈବା

ଦାକ୍ୟ ପେସ୍ତ ଶହୁନେ ଦୁଷ୍ଟଳ ଲଗିବା

ଦାକାଲ୍, ଦାକାଲ୍—କି. ବଂ. ଚଳମଳ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୋହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାକାଡ଼ ଦାକାଡ଼—କି. ବଂ. ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ କଦମ ପକାଇ ଶୀଘ୍ର

ଶୀଘ୍ର ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାକାଡ଼ ଦୁକୁରୁ—କି. ବଂ. ଗାଡ଼ି ଉଡ଼ ଖାଲ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି

ଥବା ଲେକ ଗାଡ଼ି ଉଡ଼ରେ ଯେଉଁ ଠେଲ ପେଲ

ଅନୁଭବ କରେ ତାହା

ଦାଗାରୁ—କି. ଟାଣିବା (ଏହି ଟାଣିବା ଦ୍ଵାରା ଟାଣିବା କଳ୍ପସ

ପଡ଼ି ନଯାଇ ହଲେ ଅନେକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—

ତାପରେ ଖସେ)

ଦାଗାର ଦାଗାରୁ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଟାଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଗାରୁ ଦାଗାରୁ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଟାଣିବା

ଦାଗାରୁ ଦୁକୁରୁ—କି. ବ. ଜୋରରେ ଟଣାଟଣି

ଦାଗାରୁ ମାଗୁଡ଼ି—କି. ଝଟ୍କା ଦେଇ ଜୋରରେ ଟାଣିବା

ଢ଼ାଗା ଫସାଦ୍—ବ. ଗଣ୍ଡଗୋଳ ମାରପିଟ୍

କି. ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରିବା, ମାଡ଼ପିଟ୍ କରିବା

ଦାଂଦାଂ—କି. ବଂ. ମାଦଳ ବାଜାର ଶବ୍ଦ

କି. ବଂ. ଯେତେ ଖୁଲୁଥିବା

ଦାଂଦାତୁବା—କି. ବଂ. ନାରସ ବାଜାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଦାୟା—ବଂ. ବଡ଼ ସାନ ଭାଇ ଭାଇ, ବଡ଼ ସାନ ଭାଇ ଭଉଣୀ

ସମ୍ବନ୍ଧ

ଦାହାଡ଼ଗୁମ୍—ବ. ଗୁରୁର ଅସଡ଼ା ହୋଇଥିବା ମୁଣ୍ଡବାଳ

ଦାଦାଡ଼ଗୁମ୍—କି. ବଂ. କେହି ସଂସ୍କୃତ ବା ଭଡ଼ରେ ଚୁପ୍ ଚୁପ୍

ବସିଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଦାଡ଼ହାବ୍—ବ. ଶଶାଳ (ମୁଣ୍ଡ ବା ଶରୀର)

ଦାନ୍—ବ. ଦୁନ, କି. ଦୁନରେ ପଡ଼ିବା

ଦାନ୍ଦର—ବଂ. ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଚିହ୍ନିବା, ଚିହ୍ନିବା, ପାଟି

ଦାନ୍ଦର ଦାନ୍ଦର—କି. ବଂ. ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଚିହ୍ନିବା ଚିହ୍ନିବା

କରି

ଉ: ଉନ୍ନତ ଦାନ୍ଦର ଦାନ୍ଦର କାତେ ରୁଆଲ ଏନାୟ

ସେ ଲେକ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଚିହ୍ନିବା ଚିହ୍ନିବା କରି ଫେରିଗଲା

କି. ଚିହ୍ନିବା ଚିହ୍ନିବା କରିବା

ଦାନ୍ଦରୁଡ଼ି—କି. ଜୋରରେ ଗର୍ଜିବା, ବରଜରେ ପାଟି କରିବା

ଦାନ୍ଦଲେ—କି. ବଂ. ଛୋଟ ଲମ୍ବ ବାଲର ମୁକୁଳା ଅବସ୍ଥା

ଦାନ୍ଦଲେ ଦାନ୍ଦଲେ—ବଂ. ମୁକୁଳା ଚାଲିଲା (ବାଲ)

ଦାନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଦାନ ଦେଇ

ଦାନ୍ଦାଦା.ଉ—ବ. ଅନୁଶୋଭନା, ଚନ୍ଦ୍ରା

କି. ଅନୁଶୋଭନା କରିବା, ଚନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହେବା

ଦାନ୍ଦା ଦୁନ୍ଦା—ବ. ମୂର୍ଖ

ଦାନ୍ଦୁ ଦୁନ୍—ବ. ଦାନ ଦୁର୍ଗ୍ୟ କି. ଦାନ ଦେଇ ଦୁର୍ଗ୍ୟ କରିବା

ଦାନାଂ ପେଲା—ବ. ଉଦ୍ଘାତରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁରୁତ ପ୍ରେତ ଆତ୍ମା

ଦାନେ ସାନେ—କି. ବ. ପେଟେ ଖାଇ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ

କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କି. ବଂ. ପ୍ରଚୁର ଥିବା, ଅଧିକ ପରିମାଣ

ହୋଇଥିବା

ଉ: ଉନ୍ନତୁଆ ~ ଦ ଦାନେସାନେ ଧନ ଦୁଲ୍ଲୁପ୍ ମେନାଆ

ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି

ଦାପ୍ତା ଦାପ୍ତକ—କି. ବଂ. ଧନକା ଧନକ

ଦାପ୍ତକାଡ଼ି—କି. ଧନକାରିବା, କି. ବଂ. ଧନକାଶି

ଦାପ୍ତରାମ୍—କି. ଭେଟାଭେଟି ହେବା

ଦାପାଂ ଦାପାଂ—କି. ଲୁଗାକାନି ଫଡ଼ ଫଡ଼ ଉଡ଼ିବା

କି. ବଂ. ଲୁଗାକାନି ଫଡ଼ ଫଡ଼ ଉଡ଼ାଇ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଦାପାବୁ ଦୁରୁ—କି. ଡରି ଡରି ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା

ଦାପାବୁ—କି. ବହଳରେ ମଲିଛୁ ହୋଇଥିବା, ଅତ୍ୟଧିକ ଚୁନି
ହୋଇ ରହିବା

ଦାପାବୁ ଦାପାବୁ—କି. ବଂ. ଗୁରୁ ଗୁରୁ ହୋଇଥିବା

ଉଃ ଦାପାବୁ ଦାପାବୁ ମାଇଲ ମେନାଆ ଆଜା ~ ହଲମରେ—
ତାହା ଦେହରେ ଗୁରୁ ଗୁରୁ ମଇଳା ଅଛି

ଦାପାବୁ ଗୁଜାଇନ—ବଂ. ଅଙ୍ଗୁର ଗଛ

ଦାପାଦାପି—କି. ବଂ. ଜୋର ସୋରରେ (ବେଗ) କରିବା,
ଚାଲିବା, ଜଙ୍ଗଲର ପିଛା କରିବା

କି. ଶୀଘ୍ର ଚଢ଼ିବା

ଦାପା ଦପ—କି. ବଂ. ଧୀମେଲ ଧୀମେଲ (ଚାଲିବା, କାମ
କରିବା)

ଦାପାପାଲ—କି. ପରସ୍ପର ପିଟାପିଟି ହେବା, ପରସ୍ପରକୁ
ଦୋଷାଇବା

ଦାପଂମାଜାଲ—କି. ଅପମାନିତ କରିବା, ଲଜାଇ ଦେବା,
ଲଜିତ କରାଇବା

ଦାବ୍‌ଦାବା—ବଂ. ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଶବ୍ଦେ ମାଡ଼ି ରହିଥିବା (କଣ୍ଠା
ଗଛ, ଘାସ ଲତା ଆଦି)

ଉଃ ଅଞ୍ଜନାନ ଜା. ନୁମ୍ ଦାରେ ଦାବ୍‌ଦାବା କାତେ ମେନାଆ—
ବହୁତ କଣ୍ଠା ଗଛ ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ମାଡ଼ି କରି ରହିଛି

ଦାବ୍‌ଦାବର—ବଂ. ଚୌଡ଼ା ମୁହଁ/ମୁହଁ

କି. ମୁଲ ଦେଇଦେବା

ଦାବ୍‌ତା ଦାବ୍‌ତା—କି. ଦବାଦବ, ଟଣା ଓଟର କରିବା

ଦାବ୍‌ତାଓ—କି. ଦବାଇ ଦେବା, ଟାଣି ରଖିବା, ଡରାଇ ଦେବା

ଦାବ୍‌ତେ—କି. ଲୁଚିଯିବା, ଚୁପ୍ ରହିବା, ଧମକ ରହିବା

ଦା.ବ୍‌ତ(ଲ)ନ୍—କି. ନିଷ୍ଠ ହୋଇଯିବା

ଦାବାଦାବ—ବ. ଜିଦାଜିଦ, କି. ଜିଦ୍ କରିବା

ଦାକାମ୍‌କା ଦାମ୍‌କ—କି. ବଂ. ଉଠାପଡ଼ା ହୋଇ ବେଗରେ
(ଗଡ଼ କରିବା)

ଦାମ୍‌କମ୍, ଦାମେକମ୍—ବ. ଛୋଟ ଅଣ୍ଟିର ବାହୁରୁ

ଦାମ୍‌ରୁ—ବଂ. ବାହୁର ବାଲିଆ, ଝୁମ୍‌ରୁ ବାଲିଆ

ଦାମ୍‌ରୁ ~ ଦମର ~—ବଂ. ଉଜା ନିଜା, ଅବତା ଖାବତା

ଦା.ମ୍‌ଚ—ବଂ. ଝୁମ୍‌ରୁବାଳୀ

ଦାମ୍‌ରୁ ଦା.ମଚ—କି. ବଂ. ବଳରେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାମ୍‌ରୁ ~ ରୁରୁ ~—କି. ଜୋର ଦେଇ ଝିଙ୍କି ବା/ଟାଣିବା

ଦାମ୍‌ ଦାମ୍—ବଂ. ଫୁଲ ହୋଇ ରହିଥିବା (ମୁଣ୍ଡବାଳ)

ନୁଖୁରୁ ହୋଇ ରହିଥିବା (ମୁଣ୍ଡ ବାଳ)

ଦାମ୍‌ରୁଡ଼ି—ବ. ଟଙ୍କା ପଇସା, କି. ଟଙ୍କା ଟେକିବା

ଦାମ୍‌ତା—କି. ଅଣ୍ଟିର ବାହୁରୁ ଖାସୁ କରିବା

ବ. ଖାସୁକର ଅଣ୍ଟିର ବାହୁରୁ

ଦାମା ଗୁଡ଼ୁଗୁଡ଼ିଆ—ବ. ସାନ୍ତାଳ ଲୋକ କଥାର ଏକ ଶବ୍ଦଶାଳୀ
ବକ୍ତୃତା ଲୋକର ନାମ

ଦାମାଂ ଦାମାଂ—କି. ବଂ. ବେକ ଓ ଛୁତିକୁ ଦୋହଲାଇ
ବେଗେ ବେଗେ ଯୁବତୀ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, (କେବଳ
ଯୁବତୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ)

ଦାୟୁ ଖାଲସ—କି. ଦାୟିତ୍ବରୁ ଖଲସ ହେବା, ଦାୟିତ୍ବରୁ ମୁକ୍ତ
ପାଇବା

ଦାୟୁ.ତେ—ଅ. ହେଉ, ରୁ

ଦା.ୟୁ.ପାଡ଼ି—ବଂ. ଦେହରେ ପଡ଼ି, ରୁଣୁରୁ ହୋଇଯିବା

କି. ଦେହରେ ପଡ଼ିବା, ରୁଣୁ କରିବା

ଦାୟୁ.ମୁଦାୟୁ—ବ. ବାଘ ଓ ପ୍ରତିବାଘ

ଦାୟା ~ ଇର୍—ବଂ, ଦୟାଳୁ

ଦାୟାଗେ—ବଂ. ମର୍ମପ୍ରେମୀ, ଅତୁର ହୋଇ

ଉଃ ଦାୟାଗେ ରୁ ~ ଏଦାୟୁ—ତାହାର କାନ୍ଦଣା ମର୍ମପ୍ରେମୀ ଅଟେ

(?) ଦାୟାଗେ କକୟୁ. କାନାୟୁ—ଆତୁର ହୋଇ ଭାଷା ମାଗୁଛି

ଦାୟା ଦାୟାତେ—କି. ବଂ. ଦୟା କରି କରି

ଦାୟା ହାତେୟା—କି. ଦୟାରେ ସେ ନିର୍ଭର କରେ, ଭିକାରୀ

ଦାୟେରୁ—କି. ଦାୟର କରିବା, ଆନାରେ ଆପଣି ଲେଖାଇ
ଦେବା

ଦାରୁକାଦାଲେ—ବଂ. ଦୁଲାଇ ହୋଇ ଠାଏ ଠାଏ ସ୍ୱବା

(ଜନସ) ପାଳିଆରେ କୁଣ୍ଡାଲ ହୋଇ ନଥିବା ବାଲ ପମୁଡ଼

ଦାରୁଣା ବି. ଅଙ୍ଗୁର, ଦ୍ରାକ୍ଷା

ଦାରୁଣା ସାକାମ୍—ବି. ଅଙ୍ଗୁର ପତ୍ର

ଦାରୁଣା ନାଁଶୀ—ବି. ଅଙ୍ଗୁର ଲତା

ଦାରୁଣା ବାଗ୍‌ଡ଼୍‌ନ—ବି. ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନ, ଅଙ୍ଗୁର ବଗିଚା

ଦାରୁଣାସ୍ୱା—ବି. ଅଙ୍ଗୁର ରସ

ଦାରୁଣାସ୍—ବି. ଦରଶାସ୍ତ୍ର କରବା, ବି. ଦରଶାସ୍ତ୍ର,

ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ର

ଦାରୁଡ଼ି, ଡାଲ୍‌ନେ—ବି. ଡାଲ୍‌ନେ

ଦାରୁଦାରଣ୍ଡ—ବି. ଫାଟି ଝରବା,

ହୁଲଜା ହେବା, ପାଣିଆ ଝାଡ଼ା ହେବା

ଦାରୁଦୁର—ବି. ନଷ୍ଟ ହେବା, ବରବାଦ ହେବା, ଉନ୍ନତ୍ତୁବା

ଦାରୁଡ଼୍‌ନ—ବି. ଦରୁଆନ୍ କରୁଆଳୀ

ଦାରୁବାବୁ—ବି. ସଙ୍ଗ, ଦରବାବୁ

ଦାରୁମେଟ୍—ବଂ. ବଳବାନ୍, ପୁଷ୍ପ, ମୋଟା ଯୋଟା

ଦା.ରୁସ୍‌ଦ୍‌ ଦୁରୁମୁଦ୍—ବଂ. ମୋଟାଲିଆ ଓ ଓଜନିଆ

ଦା.ରସ୍‌ଦା. ଦାପା—ବଂ. ମୋଟାଲିଆ ଓ ବହୁଲିଆ

ଦା.ରୁସ୍‌ଦା ରୁପା—ବି. ମରୁକୁ ଅଳସୁଆଟା (ଅଳସୁଆକୁ

ହାଁ ଲେକ ଗାଳିଦେବା) ପୋଡ଼ିଯାଇ ତୋ ଅଳସ ପଣିଆ

ଦା.ରଣ୍ଡା—ବଂ. ଦରପଟା, ଅଧା, ଅଧୁରା

ଉ: ଦା.ରଣ୍ଡା ଟୁକୁଳ୍, ଦରପଟା ହାଣ୍ଡି । କାମି ଦା.ରଣ୍ଡା

କାତେ ବାରିଆଦସ୍‌ସ୍‌ - ସେ କାମକୁ ଅଧାକରି ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଗଲ

ଦାରୁସା—ବି. ଡାଲ୍‌ ଓ ଖସଡା

ବଂ. ଡାଲ୍‌ ଓ ସେଡା (ବାଟ, ସାନ)

ଦାରୁଲା ଦାରଲ—ବି. ବଂ. ଗୋଡ଼ିଆ ଖସଡା ରାସ୍ତାରେ ଖସଡା

ଖସଡ଼ି ହୋଇ ଯିବା ପ୍ରବିୟା

ଦାରୁଲାଣ୍ଡ—ବି. ରଗଡ଼ିବା, ପେସିବା, କାଟିବା

ଉ: ରାମବତାକ ଦାରୁଲାଣ୍ଡ ଏକା - ସେମାନେ ବିର ରଗଡ଼ିଛନ୍ତି

ଦା ର—ବି. ଆସିବା ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଶବ୍ଦ

ଉ: ଦାରୁକାନା—ଆସୁଅଛୁ

ଦାରୁସ୍‌କାନା—ସେ ଆସୁଛୁ

ଦାରୁସ୍‌ଆନାହା—ସେ ଆସିବ

ଦରୁକଥା—ସେମାନେ ଆସିବେ

ଦାରୁକାନା—ସେମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି

ଦାରୁକନା—ସେ ଦୂରୁଆସିବେ

ଦାରୁକନକାନା—ସେ ଦୂରୁଆସୁଛନ୍ତି

ଦାରୁ—ଅ. - ଦାରୁ, ପାଇଁ

ଉ: ଉନି ଦାରୁ ନୁହଁ ଏ ହେକ ଲେନା - ତା ପାଇଁ ସେ ଆସିଲ

ଦାରୁ—ଦାରୁ—ବି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ରଡ଼ି କରି (ଡାକବା)

ଦାରୁ—ଦର—ବଂ. ଅସ୍ତ୍ର, ଧୂଆଁ ଲିଆ

ବି. ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖାଯିବା, ଧୂଆଁ ଲିଆ ଦଖିବା

ଦାରୁ—ବି. ରକ୍ତ ଝରଣ ଉତ୍ତପ

ଦାରୁ ଦାରୁ—ବଂ. ଲାଲ ଟହ ଟହ ରକ୍ତ,

ନିଆଁ ଅଙ୍ଗାରର ଲହ ଲହ, ଯାସ / ଉତ୍ତପ

ବି. ରକ୍ତ ଝରଣ, ନିଆଁ ଉତ୍ତପ ହେବା

ଦାରୁମେନୁଡେ—ଝଲିସି କରି, ଝଲିସି କରି

ଦାରୁନ୍ ଦୁରୁଲ୍—ସାନ ବଡ଼ ପମୁଡ଼

ଦାରୁଦା.ର—ବି. ବଂ. ଏକ ସଳଖରେ, ଏକ ଧାଡ଼ିରେ

ଦାରୁଦା.ର—ବି. ବଂ. —ପାଖାପାଖି, ନିକଟ ନିକଟରେ

ଉ: ନେ ଦା.ରୁଦା.ର ଗେ ନଆଁ ସଟନ୍ ଦୁସ୍‌ ଆକାନା

ଏହି ନିକଟ ନିକଟରେ ଏ ସଟଣା ସଟିଛି

ଦାରୁଣ୍ଡ (ଧରୁଣ୍ଡ)—ବି. ପ୍ରମାଣ କରିବା

ଦାରୁହାର—ବଂ. ବିଶାଳ, ସୁନ୍ଦର ଭବ୍ୟ, ପ୍ରଶଂସନୀୟ

(ଦର, କୋଠା)

ଉ: ନାରୁର୍ ଅଳା—ରହନ୍ କୁଲି. ଗିରାଦ ଦାରୁହାର ଅଳା—

ତେକ କମିନ ଇଦ କେଦେସ୍‌ - ସେମାନେ ଦରୁଦ୍ର ଦରର

ଝିଅକୁ ବିଶାଳ, ସୁନ୍ଦର, ଭବ୍ୟ, ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଦରକୁ ବୋହୁ

କରି ନେଲେ

ଦାରୁଗା ଦୁଲ୍‌ଗୁ—ବି. ବଂ. ମୋଟା ମଣିଷର ବଡ଼ ବୁଲି

ଦାଲ୍‌ଗାମ୍ ଦୁଲ୍‌ଗୁମ୍—କି. ବଂ. ମୋଟା ମଣିଷର ଅନ୍ଧାରରେ
ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଚାଲୁ ଚାଲି

ଦାଲ୍‌ସାସ୍—ବ. ଦଳ ଓ ସାସ

ଦାଲ୍‌ଗୁ—ବଂ. ଝାମ୍ପୁ ବାଲିଆ

ଦାଲ୍‌ଗୁ ଦାଲ୍‌ଗୁ—କି. ବଂ. ଏକ ଗୋଡ଼ ଛୋଟାଇ ଛୋଟାଇ
ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାଲ୍‌ଗୁଲ୍ ଦୁଲ୍‌ଦୁଲ୍—କି. ବଂ. ହଲ ହଲ

ଉ: ପାଟାପାରକମ୍ ଦାଲ୍‌ଗୁଲ୍ ଦୁଲ୍‌ଦୁଲ୍ ଅ—କାନା—ପଟା
ଖଟ ହଲ ହଲ ହେଉଛି, ପଟାଖଟ ଏପାଖେ ଧଡ଼ ସେପାଖ
ଧାଡ଼ ହେଉଛି

ଦାଲ୍‌ପା—ବ. ଚଉଡ଼ା ହୋଇଥିବା (ଲୁଗା, କାଠପଟା)
(ପାତଳ ଚଉଡ଼ାକୁ ଦେଖାଇବା ଶବ୍ଦ)

ଦାଲ୍‌ପା ଦାଲ୍‌ପା—କି. ବଂ. ଚଉଡ଼ା ଚଉଡ଼ା ହୋଇଥିବା
(ଲୁଗା, ଶାଢ଼ୀ, ଟିଣପାତ, କାଠ ପଟା ଆଦି)

ଦାଲ୍‌ମିଦ୍—କି. ପିଠିକରି ଏକାଠି କରିବା, ଅପମାନିତ କରିବା,
କଳଙ୍କିତ କରିବା

ଉ: ହୁଞ୍ଜିହାର୍ ମେନାସ୍, ତୁଲ୍‌ଜ୍ ଆମ୍‌ମା କାତଲ୍ କାଆମ
ରଲ୍ କେଦ୍‌ଆ-ଆଲ୍‌ହୁମାମ୍ ଦାଲ୍‌ମିଦ୍ କେଦ୍‌ଲ୍—ସଙ୍ଗରେ
ଶୁଣ୍ଢର ଅଛନ୍ତି ତୁମେ ଅଣ୍ଡାବ୍ୟ କଥା କହୁଲ୍-ଆମକୁ ତୁମେ
ଅପମାନିତ କରିଲ

ଦାଲ୍‌ହା—ବ. ଦୁଇ ଉଡ଼ା ସ୍ଥଳର ମଝିରେ ଥିବା ଉପତ୍ୟକା
ଭୂମି

ଦାଲ୍‌କ୍ ମାଲ୍‌କ୍—କି. ବଂ. କାମ ନ ଥାଇ ଅସାଧାରଣ ଜଣଙ୍କ
ସାମନା ବୌଦ୍ଧା ବୌଦ୍ଧ ବା ଯିବା ଆସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଟହଲିବା

ଉ: ତେଦା — ନା ଉନ୍ନ କଳାଦସ୍ ଦାଲ୍‌କ୍ ମାଲ୍‌କ୍ କାଲାସ୍
କାନା—କାହିଁକି ଲୋ ସେହ୍ ପୁରୁଷଟା ଟହଲି ମାରୁଛି

ଦାଲ୍‌ଜ୍ ଦୁଲ୍‌ଜ୍—କି. ବଂ. ଜଳିବା ଲୁଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: କେତାର ଦାଲ୍‌ଜ୍ ଦୁଲ୍‌ଜ୍ ବାଉଆଡେ ତାରମାକ ଦେଖାଓ
ଏଦା—ଆଜ୍ଞାକାଲି ଝଲମଲ ବଗ ନେଇ ଘାଣି କରନ୍ତି

ଦାଲ୍‌ସ୍ ଦାଲ୍‌ସ୍—କି. ବଂ. ଲମ୍ବା ବାଡ଼ରେ, ଗୁଡ଼ା ବଜାସିବା,

ଝାଲେରି ଥିବା ପରଡ଼ ଆଦର ଝୁଲିବା, (ଦୋହଲିବା) ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଉ: କୁଲିକ ପୁ-ଦ୍ରେ ବାହାଡ଼ାରୁକ ରେବେକ୍ ଆକାଦଆ ବାହା.

କଦ ଦାଲ୍‌ସ୍ ଦାଲ୍‌ସ୍ ଅ—କାନା—ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଖୋସାରେ

ଫୁଲ୍‌ତାଲ ଖୋସିଛନ୍ତି ଫୁଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଦୋହଲୁଛି

ଦାଲ୍‌ସ୍ ମେନଡେ—କି. ହଠାତ୍ ଦୋହଲି କରି

ଦାଲ୍‌କେ—କି. ତରଳ ଜଳସ୍ଥ ଏକାଠି ବସିଥିବା, ଜମାଟ ହେବା

ଉ: ଗଡମ୍ ଦାଲ୍‌କେ ଏନା—ଘିଅ ବସିଅଛି, (ଜମାଟ ହୋଇଛି)

ଦାହେ ଦାଲ୍‌କେ ଏନା—ଦହ ବସିଛି, (ଜମାଟ ହୋଇଛି)

ଦାସ୍‌ନା—ବଂ. ଗୋଡ଼ାଣିଆ (ସଲ), ଘାଟୀ

ଦାସା ଦାଓଡ଼ା—ବଂ. ଅସାବଧାନ, କି. ବଂ. ଅସାବଧାନତା
ବଶତଃ ନଷ୍ଟ ଭୁଷ୍ଟ କରିଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଦଳାଦଳି କରି ଛୁଇଁଛନ୍ କରାଦେବା

ଦାସ୍—କି. ପହଞ୍ଚିବା

ଉ: ଉନି ହଲ୍‌ଠେନ୍‌ ଘମ୍ ଦାସ୍ ଲୋଦାଚେ—ସେହ୍ ଲୋକ
ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁଥିଲ କି

ଦାସାୟ୍—କି. ବଂ. ଦଶହରା ପର୍ବ ପରେ ମାଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାସାୟ୍ ବଂଗା—ବ. ଦଶହରା ମାସ

ଦାସାୟ୍‌ରଅ—ବ. ଉଷଡ଼ଣିଆ ମାସ

ଦାସାଓ—କି. ଧସାଇ ପକାଇବା, ହାନୀ ଘଟାଇବା

ଦାସାଓଇଦ୍—କି. ଧସାଇ ନେବା

ଦାସାଓ ନା—ବ. ତେଲ ପେଡ଼ା ବେଳେ ତେଲ ଜିରିଡ଼ି
ରହୁବା ପାଏ

ଦାହାଜା ଦା.ହୁଇ—କି. ବଂ. ଧା ଧପଡ଼

ଦାହୁଁଗାଓ—କି. ଧା ଧପଡ଼ କରିବା

ଦାହୁଁଗ ବାହୁଁଗ—କି. ବଂ. ଡେରି ଡେରି, ଲମ୍ବା ପାଦ ପକାଇ
ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦାହା.ଦା.ହୁ—କି. ବଂ. ଗଡ଼ ବେଗରେ ଚାଲି (ଯିବା)

ଉ: ଦାହା.ଦା.ହୁ ସେନ୍‌କାଡେ ବନ୍ ଲଜ୍ ଆଗୁ କେଦ୍‌ଆ—

ଗଡ଼ ଗଡ଼ରେ ଚାଲିଯାଇ ଔଷଧ ଆଣିଲ

ଦାହାଦେସ୍—ବ. ଦୂର ଅପରିଚିତ ସ୍ଥାନ

ଦାହୀପ ଦାହୀପ୍—କି. ବଂ. ଦୁଲକାର ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
ଦାହୀପ ଦୁହୁତ୍—କି. ବଂ. ଦୁଲ୍, ଦୁଲ୍, ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
(ସୋଡାଗୁଲି)

ଦାହାଲ୍ ଦେହେଲ୍—କି. ବଂ. ହଲ୍ ଦୋହଲ୍ ଗୁଲିବା
ପ୍ରତିସ୍ତା, ବତତ ଗୁଲି

ଦାହାଜ୍ ଦାହାଜ୍—କି. ବଂ. ଧତ ଧତ ଶବ୍ଦ

ଗୋଡ଼ କରୁଡ଼ ଧତ ଧତ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦାହାଜ୍ ଦୁହୁତ୍—କି. ଧାତ ଧତ ଶବ୍ଦ ହେବା

କି. ବଂ. ଗୋଡ଼ କରୁଡ଼ ଧତ ଧତ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦାଂଜା ଧୁଂକୁ—ବଂ. ତିମା ଥବା ଗୁମାର ସ୍ଥିତି

ଆବତ୍ ଖାବତ୍, ପଥୁରିଆ କି. ଅସମତଳ ଜମି

ଦାଡ଼ଗା—ବଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ ଗୋଲକାର, ପୁଅଲ

ଦାଡ଼ଗା ଦାଡ଼ଗା—କି. ବଂ. ବଡ଼ବଡ଼ ଗୋଲକାର ହୋଇ

ଉ: ଦାଡ଼ଗା ଦାଡ଼ଗା କହଣ୍ଡା ଜ ଆକାମ - ଗୋଲକାର ବଡ଼
ବଡ଼ ବୋଇତାକୁ ଫଳିତ

ଦାଡ଼ଗାମ୍ ଦୁଡ଼ଗୁମ୍—କି. ବଂ. ଗୋଲକାର ବଡ଼ ବଡ଼
(ବସୁ, ଫଳ, ଲେକ)

ଉ: ଦାଡ଼ଗାମ୍ ଦୁଡ଼ଗୁମ୍ ଖଣ୍ଡାଲକ ଗୁଲି ଦାହ ଆକାଦ୍ଆ

ଗୋଲକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ପଣସ ଗଡ଼ାଲ, ଗଦାକରିଛନ୍ତି

ଦାଡେ ସାଂ—ବଂ. ବୁହତ ଗୋଲକାର ପୁଅଲକାର

ଦାଡ଼ଦାଡ଼ାଡ଼—କି. ବଂ. ସୋସାରିବା ଶବ୍ଦ, ଧତ୍ ଧତ୍ କରି
ସୋସାରି ନେଇଯିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦାଡ଼ମାଂ—ବଂ. ବଡ଼ମୁଣ୍ଡିଆ, ବଡ଼ମୁଣ୍ଡିଆକୁ ନିଷୋଧ,
ବା ନିଷୁଦ୍ଧିଆ ବୋଲି ଗାଳି ଦେଇଥାନ୍ତି

ଯଥା—ଆମ୍ ଦାଡ଼ମାଂ ଦ ରେହ୍ ହିଁ ବାମ୍ କରୁ କେୟା

ରୁ ନିଷୁଦ୍ଧିଆ ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ ଟା କିଛି ବି କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ

ଦାଡ଼ହାପ୍—ବଂ. ଛୋଟା କିନ୍ତୁ ତାହାର ପୁଅଲ ଶରୀର, ମୁଣ୍ଡ ବଡ଼
ପୁଅଲ୍ ଦାୟ ଛୋଟ (ବ୍ୟକ୍ତି)

ନିକମା, ଅନୁପୟକ, ନିକମା ଓ ଅନୁପୟକ ଲେକକୁ ଗାଳି
କରିବାରେ ଏ ଶବ୍ଦ କରାଥାନ୍ତି

ଉ: ନୁଇ ଦାଡ଼ ହାପ୍ ତେ ରେହ୍ ହିଁ ବାୟ୍ ହୁୟ୍ଆ -

ଏ ନିକମା ଦେଇ କିଛି ହେବ ନାହିଁ

ଦାଡ଼ହାପ୍ ଦାଡ଼ହାପ୍—କି. ବଂ. ଧତ୍ ଧାତ୍ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦାଡ଼ାଂ, ଦାଲାଂ—ବଂ. ତାଲୁଆ ସ୍ଥାନ କି. ତାଲୁହେବା

ଦାହୁଁ ଦାହୁଁ—କି. ବଂ. ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ ପାଦ ପକାଇ

(ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା) ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ଉଚ୍ଚା

ଦାଣୀଆ.ବୁରୁ—କି. ବଂ. ଗୁରପାଖ ବୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଦାଣୀଆଁ ଶବ୍ଦ, ଦାଣୀ ଗୁଲିବା—କି. ଗୁଲି ଓହ୍ଲାଇବା ଓ ଉଠିବା
ବୁଝାବୁଝି କରି ଜାଣିବା

ଦାଣୀ ଦୁଁଶୁଲ୍—କି. ଅନୁନକ ମୁଣ୍ଡ ହେବା

ଦାଣୀବାଲା—କି. ବୁଲୁଥିବା କରିବା ଟହୁଲିବା

ଦଥଲ୍—ବ. ଦପାବଳୀ

ଦଥଲ୍ ଗୁମ୍—ବ. ଦପାବଳୀ ମାସ

ଦଥଲ୍ ବଗା—ବ. ଦପାବଳୀ ମାସ, କାଲିପୁ କା ମାସ

ଦହ୍—ବ. କଷ୍ଟ, ହରକତ, ହଲଗୁଣ

କି. କଷ୍ଟ ହେବା, ହରକତ ହେବା

ଦହ୍ଦାର—ବଂ. ଅସନ୍ତୋଷ, ହୁଲସୁଲ, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ

କି. ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ହଲଗୁଣ ହେବା

ଦହ୍ଦହ୍—କି. ଧତ୍ ଧତ୍ କରିବା (ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର ଅନୁଭବ)

ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା

ଦହ୍ଦହାହ୍—କି. ହଲଗୁଣ କରିବା, ଦୁଃଖ ପହଞ୍ଚାଇବା

ଦହ୍ଲି—ବ. ତାହାଣୀ, ଯାହୁକାଣୀ କି. ତାହାଣୀ ପଣ କରିବା

ଦହ୍ସିହ୍—କି. ବ୍ୟସ୍ତ କରାଇବା, ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା, ଚନ୍ଦ୍ରାପ୍ରକଟ କରିବା

ଦହ୍—ବଂ. ଅସନ୍ତୋଷକାରୀ, ଅଣ ଆଦବାସୀ

ଦଖିଆ—ବ. ଦାଖା କି. ଦାଖା ନେବା

ଦଖିନା.ଉ, ଦଖିନୁରୁ—ବଂ. ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର,
ଦେଖା ଯିବା

ଦଖିଆ.ଉ—କି. ଚନ୍ଦ୍ରଚର ହେବା, ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା

ଦାଖା ଦେବା

ଦହ୍—ବ. ଦଗ, ଦଶା

ଦହ୍ବଦହ୍—ବ. ସବ୍, ଦଗ ଅଦଗ

ଦହ୍ ଦହୁଆର—ବ. ପରିସ୍ଥିତି, ବଂ. ସାବଧାନ ସହକାରେ

ଦରା.—ବ. ସନ୍ଦେହ, କି. ସନ୍ଦେହ ହେବା, ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିବା
ଦରପାତ୍—କି. ବଂ. ସବୁ ପ୍ରକାରରେ

ଦରା—କି. ସନ୍ଦେହରେ ରହୁବା, ବ. ଅସ୍ଥିର ହୁଅନ୍ତି
ଦରା.ଦର—ବ. ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ି ବୁଦ୍ଧି ହ୍ରାସକରି ଅବସ୍ଥା
ଭୁ: ଦରା.ଦର ତେବ୍ ହୁଁ ବାଞ୍ଛୁ ଶ୍ରେୟ ଏବା—ମୋତେ ବୁଦ୍ଧି
କହୁ ଦିଶୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛି । ଦର ଅଦର ନ ଜାଣି
ପାରିବା

ଦନ୍—ବ. ସମୟ, ଦିନ

ଦନ୍—ବ. ଦୈନିକ

ଦନ୍ ନାସିତ୍—କି. ବଂ. ଦିନକ ପାଇଁ

ଦନାମ୍—ବ. ପ୍ରତିଦିନ

ଦନା.ନ—ବ. ପ୍ରତ୍ୟହ

ଦନ୍ ବେରୁ—ବ. ଦିନ ବେଳ

ଦନ୍ବେରୁଦନ୍—ବ. ମଜୁଷ୍ଠ, ଦିନର ପାଉଣା

ଦନ୍ ଅଁ କର୍—କି. ବଂ. ଦିନର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ

ଦନ୍ କାଳମ—କି. ବଂ. ଗତ ବର୍ଷ

ଦନ୍କନ—କି. ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିକୁ ଦିଅ

ଦନ୍ବେଦନ୍—କି. ବଂ. ଦିନକୁଦିନ

ଦନ୍ ଗୁଲ୍‌ଗୁର୍—କି. ଦିନ ଗୁଲ୍‌ଗୁର୍ ମେଣ୍ଟାଇବା

ଦନ୍‌ଗେ—କି. ବଂ. ପ୍ରତିଦିନରେ (ହୁଏ, ଘଟେ, ଆସେ, ଖାଏ)

ଦନ୍ ତାକ୍‌ରେ—କି. ବଂ. ଦିନ ଭିତରେ, ଦିନ ବେଳରେ

ଦନ୍ ଟାଲ୍‌ଡ଼—କି. ଦିନ ଟାଲାଇ ଦେବା, ଦିନ କଟାଇ ଦେବା

ଦନ୍‌ହରସିନ୍—ବଂ. ଅପରହସିଆ

ଭ: ଦନ୍‌ହରସିନ୍ (ନ୍) ଲେଟ୍‌କା—ଅପରହସିଆ ସିଲ୍

ଦନ୍‌ଦନ୍—କି. ବଂ. ପ୍ରତିଦିନ

ଦନ୍ ଦୁନ୍‌ସା—କି. ବଂ. ଦୈନିକ ସଂସାର

ଦନ୍ ମଜୁବୁର—ବ. ଦୈନିକ ମଜୁଷ୍ଠ

ଦନ୍ ମାସିକ୍—ବ. ଦୈନିକ ସକାଶ

ଦନ୍‌ମାନ—ବ. ଦିନସାରା, ସାରାଦିନ, ସାରାଦିନ (ପାଇଁ)

ଦନ୍‌ମାସ୍—ବ. ଦିନ ମାସ, ବେଳ ଆସିବା

ଭ: ଲେଟ୍‌କା ହୁୟୁ: ଦନ୍‌ମାସ୍ ହୁୟୁ: ଲଦକାନା—ସିଲ୍ ହେବାର
ବେଳ ହୋଇ ଆସୁଛି

(୨) ଦନ୍‌ମାସ୍ ହୁଇଲେନେଗେ ଏମାମାଞ୍ଜୁ—ବେଳ ହୋଇଯାଇ
ମୁଁ ଦେବ

ଦନ୍ ସମାୟ୍—ବ. ଦିନ ବେଳ

ଦନ୍‌ହାର୍—କି. ଦେଇ ଦେବା, ସମାପ୍ତ ହେବା

ଦନ୍‌ହାରିୟା—ବ. ଦିଆଲକ୍ଷ, ଦେବା ବାଲ୍, ଖରତ କରି
ଦେବା ବାଲ୍

ଦନ୍‌ହୁଲ୍—କି. ବଂ. ପ୍ରତିଦିନ

ଦନାମ୍‌ହୁଲ୍—କି. ବଂ. ପ୍ରତିଦିନ, ପ୍ରତ୍ୟହ

ଦନ୍‌ମାନ୍‌ରେ—କି. ବଂ. ଦିନସାରାରେ

ଦନା—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ହୁଁ ଯେ କୌଣସି ଦିନ

ଦନ୍‌—କି. ଦିଅ (ତାକୁ)

ଦନ୍‌—ବ. ଶ୍ରେତରେ ପଡ଼ିଥିବା ଧାନ ଫସ୍ତହକାସ୍
କି. ଧାନ ଫସ୍ତହ କରିବାକୁ କହୁବା, ବଂ. ଦାତା

ଦନ୍‌ହାର୍—କି. ଦେଖାଦାର ହେବା

ଦନ୍‌ବେ ଦନ୍—କି. ବଂ. ଦିନକୁ ଦିନ

ଦନ୍‌ବେ ଦନ୍‌ବେ—କି. ବଂ. ଦିନକୁ ଦିନ, ଦିନ ଗଡ଼ିଯିବା

ଦନ୍‌ବେ—କି. ବଂ. ଯେ କୌଣସି ଏକ ଦିନ

ଦନ୍‌ବେରୁ, ଦନ୍‌ବେରୁ—କି. ବଂ. ଦିନସାରା

ଦନ୍ —ଦିନଆସୁ

ଦିପ—ବ. ଦ୍ଵୀପ, ଟାପୁ

ଦିପ ଗୁଲ୍‌ନ୍—ବ. କଳାପାଣି ଦଣ୍ଡ

କି. କଳାପାଣି ଦଣ୍ଡଦେବା

ଦିପଡ଼ ଦିପଡ଼—କି. ବଂ. ତପୁରତା ସହ. ମନ ଲଗାଇ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଦିପିଲ୍—କି. ମୁଣ୍ଡାଇବା, ମୁଣ୍ଡାଇ ଦେବା

ଦିପିଲ୍—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଣ୍ଡାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦିପିଲ୍‌ଇଲ୍—ବ. ମୁଣ୍ଡାଇ ଦେବା ବାଲ୍

ଦିପିସା—କି. ପରସ୍ପର ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା

ଦିବ—କି. ଦେବା, ଶପଥ ନେବା, ବ. ଦେବତା

ଦିବ—ବ. ଦେବା

ଦବହେ—ବ. ଦଥା, ଘପ, ଟି. ଘପ ଜଳାଇବା

ଦବାଇୟା—ବ. ଉଦାର, ଦାମ

ଦମ୍—ଅ. ଛୁଡ଼, ଉଃ ଦମ୍ପା ସେନାଆଜ୍ଞ- ଛୁଡ଼ ହୋ ମୁଁ
ଦିବ

ଦମା—ବ. ଭବିଷ୍ୟ

ଦମାକ—ବ. ମିଳାଳ, ମନ

ଦମେହୋନ—ବ. ଉମେହୋନ, ଜ୍ଞାନାଶକ ଔଷଧ

ଦୟା—ବ. ଦୀପ

ଦୟାତେ—ଅ. ଦେଇ, ଦ୍ଵାସ

ଉଃ ଆମ ଦୟାତେ ଚେହ୍ନି ବାଂ ଦୃଷ୍ୟା—ତୋ ଦେଇ କହୁ
ହେବ ନାହିଁ

ଦୟାଳ—ବି. ଚଣ୍ଡିରେ କହୁ ଠାକବା, ଚଣ୍ଡିଯିବା, ଶକ୍ତିଯିବା

ଦରୁ—ଅ. ଛୁ, ଛୁ

ଦରୁଶାସ୍—ଅ. ଓହ୍ଲୋ (ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଶବ୍ଦ)

ଦରୁ ଦରୁ—ଅ. ଛୁ ଛୁ ପଳା, ଦୂର ହୁଅ (ଅବଜ୍ଞା ସୂଚକ)

ଦରୁ ଦରୁ—ବି. ବଂ. ଗୁରୁରେ ଜଳିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବିରକ୍ତ

ଦରୁରେ—ଅ. ଛୁରେ, ଦୂର ହୁଅରେ (ହେୟଦାୟକ ଶବ୍ଦ)

ଦଶ—ବ. ତେର, ବିଳମ୍ବ, ଟି. ବିଳମ୍ବ କରିବା

ଦଶଦଶ—ବି. ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୋରୁତ ହୋଇ (ନେଇ ଯିବା,
ପ୍ରହାର କରିବା, ଛଡ଼ାଇ ନେବା, କାମ କରି ଦେବା)

ଦରଂ ସୈର—ବି. ବଂ. ଶରୀର ଗରମ ହେବା ଯୋଗୁ ଭଲ
ନ ଲାଗି, ଅସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ

ଦଲ୍—ବ. ସାହସ

ଦଲ୍ ଗାରୁ—ବଂ. ସାହସୀ, ଭୟାସ

ଦଲ୍ ଗାରୁ—ବଂ. ସାହସୀ

ଦଲ୍ ମାନ—ବଂ. ସାହସୀ

ଦଲ୍ ଗ ଦଲ୍ ଗ—ବି. ବଂ. ହଲ୍ଲି ଦୋହଲ୍ଲି ଯିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
(ହାତ ଚାଲି)

ଦଲ୍ ଗମ୍ ଦଲ୍ ଗମ୍—ବି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲ୍ଲି ଦୋହଲ୍ଲି
ଗମନ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଦଲ୍ ଦଲ୍—ବି. ଚହଲ ପକାଇବା, ଅରହର କରାଇବା

ଦଲ୍ ଦଲ୍—ବି. କମ୍ପାଇବା, ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିହେବା, ହଲ୍ଲୁହଲ୍ଲୁ
ହେବା

ଦଲ୍ ହାନ୍ଦିୟା—ବଂ. ଦେଶର କରବା ବାଲ୍ଲ (କେବଳ ନାଶକ
ପାଇଁ ଏ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)

ଦଲ୍ ହାଡ଼ି—ବି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଛୁଡ଼ି ଦଥ, ମନର
ଲିପିସା କମାଇ ଆଣ

ଦଲ୍ ଅ ଦଲ୍ ଅ—ବି. ବଂ. ମୋଟା ଲୋକର ଧୀର ଧୀର ଗତିରେ
ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା (ହଂସ ଗୁଲି)

ଦତ୍ତାଲିୟା—ବ. ଦବାଲିଆ, ଦେବାଲିଆ

ଦସ୍—ବ. ଲଜ୍ଜା

ଦସ୍ ମିସ୍—ବି. ଉପମିସ୍ କରିବା

ଦସ୍ ମ୍—ବ. ଦେଶ

ଦସ୍ ମ୍ ଦସ୍ ମ୍—ବି. ବହୁ ଦେଶୀୟ, ବହୁ ଅଞ୍ଚଳରୁ, ବହୁ
ସ୍ଥାନରୁ

ଦସ୍ ମ୍ ଗୁ — ଲଞ୍ଜିବାନ—ବ. ଦେଶକୁ ଚଳାଇବା ବାଲ୍ଲ

ଦସ୍ ମ୍ ସେନ୍ଦେର—ବ. ଅଞ୍ଚଳ ଶିକାର

ବି. ଅଞ୍ଚଳ ସାଗର ଲୋକ ଶିକାର ବାହାରିବା

ଦସ୍ ମ୍ ହଲ୍—ବ. ସ୍ଵଦେଶ ଲୋକ, ଦେଶବାସୀ, ଅଞ୍ଚଳ ଲୋକ

ଦସ୍ ମ୍ ହଲେନ୍—ବ. ସ୍ଵଦେଶୀ କୋଳଥ

ଦସ୍ ମ୍ ହା.ଟିଙ୍ଗୁ—ବି. ଦେଶ ବିଭାଜନ କରିବା

ବଂ. ଦେଶ ବିଭାଜନ

ଦସ୍ ହୁଦସ୍—ବଂ. ଲଜ୍ଜା ଓ ଉଦେଶ୍ୟ

ଦସା—ବ. ବାସନା, ସ୍ଵାହା, ଲିପ୍ସା, ନଜର

ବି. ଲଜ୍ଜା ରହିବା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା, ଉଦେଶ୍ୟ ରଖିବା,
ଭବିଷ୍ୟ, ଚକ୍ରବା

ଦସାପାୟା—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରା, ଚନ୍ଦ୍ରବା ଶକ୍ତି

ଦସାଗାକ୍, ଦସା ଆଁ ଶର୍—ବି. ଉପର ଓ ତଳ ଭାବିବା,
ଗଣ୍ଡର ଭାବରେ ଚନ୍ଦ୍ରା କର ସ୍ଥିର କରିବା

ଉଃ ଶା.ଗାକ୍ ଦସା ଆଁ ଶର ଅ କେନ୍ଦ୍ରା ଅମ୍ ଅକାମ ରଲ
ଆକାଦଆ ଅନାଗେ ସଥାରଆ—ଗଣ୍ଡର ଭାବରେ ଚନ୍ଦ୍ରାକର ସ୍ଥିର
କଲ୍ଲି ଗୁମେ ସାହା କହୁଥିଲ ଗାହା ଠିକ୍ ଅଛି

ଦିବାହାର (ଦିବାବାସା)—କି. ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ହେବା, ଚନ୍ଦ୍ରା ହାରିବା,

ଭୁଲ କରିବା, ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ପାଇବା

ଉ: ଫେଲ୍ ଏକତେ ଅନ୍ୟ କଳାୟ ଦିବାହାର ଆକାନା—

ପାଠ ପଢ଼ୁଆ ପିଲଟି ଅନୁତକାରୀ ହେବାରୁ ସେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ

ପାଇଁ ଉଦାରଣ କରାଯାଏ)

(୨) ଦିବାହାର ଲେନ୍‌ଜାନ୍ ହଲ ଲଗନକ ଲେନ୍‌ଗଲ୍ ଅଥା-

ଲେକମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ହୋଇଗଲେ ଶୀଘ୍ର ଦୁଷ୍ଟଲ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି

ଦତ୍ତ—କି. ଦୁଡ଼ ହେବା, (ଏ ଦେ ମନ୍ତ୍ରରେ ବଳ ପାଇବା

ପାଇଁ ଉଦାରଣ କରାଯାଏ)

ଦତ୍ତ ଦତ୍ତ—ବଂ. ଦୁଡ଼, ମଜଭୁତ କି. ଦୁଡ଼ ହେବା

ମଜଭୁତ ହେବା

ଦତ୍ତାମ୍ଭ, ଦତ୍ତାମ୍ଭ—କି. ଜୋର ଜବରାଣ କରି

ଜୋର ଦେଇ, ଜୋରସୋର

ଦତ୍ତା—ବଂ. ଫୁଲ (ପେଟିଆ) ଫୁଲ (ଦେହ)

କି. ବଂ.—ଫୁଲ କରି (ଦୟା, ଶୋଇଛି, ପଡ଼ିଛି)

ଗଛଗଣ୍ଡି ପରି

ଦତ୍ତଦତ୍ତ (ଦଲ୍ ଦଲ୍)—କି. ଅସ୍ଥିର ହେବା

ଅମେଳ ହେବା, ଖାପ ନ ଖାଇବା

କି. ବଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇ

ଉ: ଆପେଆ ଦତ୍ତ ଦତ୍ତ କାମିହତେ କାମିଟା ନାକର ଏନା

ରୁମମାନଙ୍କର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ କାମପାଇଁ କାମଟା (ଭଲ ହେଲ

ନାହିଁ) ଖରାପ ହୋଇଗଲା

ଦୁ—କି. ଯାଅ, ଆଦେଶାୟକ କିୟାପଦ

ଉ: ଦୁ କମ୍ ମେ / ପେ - ପାଅ ଖାଅ

ଦୁ ଗିରିକ୍ ମେ / ପେ - ଯାଅ, ଶୋଅ, ଶୁଆ, ଆଦ

ଦୁଇ—ସଂଖ୍ୟାବାଚକ - ଦୁଇ

ପରିଶ୍ରା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଶିଖକଙ୍କଠାରୁ ଆଦେଶ ରକ୍ଷା

ଦୁଆର—ବ. ଦ୍ଵାର

ଦୁଆର—ବ. ଦୁଆର

ଦୁଆରବନ୍ଧ—ବ. ଦୁଆର ବନ୍ଧ

ଦୁଆରସ୍ତା—ବ. ଦ୍ଵାରପାଳ

ଦୁର୍—ବ. ଦୁଃଖ, ବିପତ୍ତି କି. ପାଇବା, ଦୁଃଖ ହେବା

ବିପତ୍ତି ଆସିବା

ଦୁର୍ଦ୍ଦା—ବ. ଦୁଃଖଧନା

ଦୁର୍ଦ୍ଦୁକ—କି. ବଂ. ଚନ୍ଦ୍ର, ଦଳ

ଦୁର୍ଦ୍ଦନା—ବ. ଦୁଃଖ କାହାଣୀ (ଦୁଃଖ) କରୁଣ କାହାଣୀ

ଦୁର୍ଦ୍ଦପା—କି. ବଂ. ପାପ ଯୋଗୁଁ ଦୁଃଖ

ଦୁର୍ଦ୍ଦା.ସ ପେଟେରୁ—କି. ବଂ. ଶାଶୁ ଦୁଃଖ ଗଞ୍ଜଣା ଦେବା

ଶାଶୁ ବୋହୂକୁ ଶାସନ କରିବା

ଦୁର୍ଦ୍ଦୁର୍—କି. ବଂ. ଦୁଃଖ ସୁଖ କି. ଭଲ ମନ୍ଦ କଥାବର୍ତ୍ତା

କରିବା

ଦୁର୍ଦ୍ଦା.ମ—ବଂ. ଦୁଃଖ ଦାୟକ

ଦୁର୍ଦ୍ଦୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦା—ବଂ. ମୋଟା ତାବତା, ଗଣ୍ଡିଆ ପଦ୍ମଶ୍ୟ

କି. ପିଟାପିଟି କରି ଡରାଇ ଡଡ଼ିଦେବା

ଦୁର୍ଦ୍ଦମା—କି. ଖୋଜା ଖୋଜି କରି ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା

ଦୁର୍ଦ୍ଦୁ—ବ. ବଢ଼ୁଆ ପ୍ରକାରର ଥଳ

ଦୁର୍ଦ୍ଦାରୁ—କି. ଦୁଃଖ ଜନିତ ଆବଶ୍ୟକତା ସ୍ୱରା

କି. ବଂ. ଦୁଃଖାଭିଭୂତ, ଦୁଃଖରେ କାତର

ଦୁର୍ଦ୍ଦାରୁ—ବଂ. ଦୁଃଖାନ୍ୱିତ

ଦୁର୍ଦ୍ଦାଲି—ବଂ. ଦୁଃଖ ଦାୟକ ଦୁର୍ଦ୍ଦା

ଦୁର୍ଦ୍ଦା କାଳାଲ—ବଂ. ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଓ ଦରିଦ୍ର, ନିଷ୍ଠ

ଦୁର୍ଦ୍ଦା ରୁ—ବଂ. ଅଭାଗ

ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଦାପାଲ, ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଦାପାଲ—ବଂ. ପର ଦୁଃଖରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦା

(ଦୁଃଖକୁ ଯେ ତାକେ)

ଦୁର୍ଦ୍ଦେରୁ ଧନ୍—ବଂ. ଦୁଃଖରେ ଅର୍ଜିତ ଧନ, ଏକମାତ୍ର ସୁଖ

ଉ: ଉକ ସୁମୁଁଗେ ଇଞ୍ଜି ଇନ୍ ଦୁର୍ଦ୍ଦେରୁ ଧନ୍—ସେହି ହିଁ ମୋର

ଏକମାତ୍ର ସୁଖ

ଦୁ—ବ. ରକ୍ଷା, କି. ରକ୍ଷା କରିବା, ମୁକ୍ତି ଦିବା

ବଂ. ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା, ରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ

ଉ: ଦୁ—ସିନ୍ ଏକାଙ୍କୁ ଉପ୍ରାଳ ସିନ୍ଦ ବା.ଡ଼ ଆକାନା

ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ମାରି କୁକୁଡ଼ା ଠାରୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ କୁକୁଡ଼ା
ବଢ଼ିଛନ୍ତି

ଦୁର୍—କି. ରକ୍ଷା କରିବା, ଛଡ଼ାଇ ରକ୍ଷା କରିବା
ଉ: ପିମ୍ପୁ ଉପୁଠେ ଏ ଆଉଁଳର ଅଟକାନା, ଆ.ରୁରନ୍
ଉନି ପିମ୍ପୁ ଦୁର୍ ଏ କୁଦା.ଉ ଆକାଦେୟା -
କଲୁଆ ମାରି କୁକୁଡ଼ା ନେଇ ପଳାଉ ଅଛୁ । ଗାଁ ଲୋକମାନେ
ତାକୁ ଛଡ଼ାଇ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାକୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦୁର୍—ବ. ପରିହାର, ମୁକ୍ତି
ଦୁର୍ଗୁର ଦୁର୍ଗୁର—କି. ବଂ. ନିଆଁର ଦାଉ ଦାଉ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହୁ ହୁ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଦୁର୍ଗୁର ମେନଡେ—କି. ବଂ. ହୁ କର (ଜଳିବା)
ଦୁର୍ଗୁରୀ—ବ. ଡୋରୁରୁଣୀ
ଦୁର୍—କି. ବଂ. ପରଜନ୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,
(କୁକୁଡ଼ା ଗଣ୍ଡା ଲଢ଼େଇରେ ହାଣ୍ଡିଲେ ସେ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚେ, ଦେହ
ଓ ବେକ ମୂଳ ପର ଫୁଲାଇ ଦିଏ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ହିଁ “ଦୁର୍”)
ହାରମାନିବା

ଦୁର୍ଜି—ବ. ଭୁଜୀ
ଦୁର୍ଜି ଶିଖର—ବ. ଗ୍ରେଟ ପଥର ପାହାଡ଼ର ପଥର
ଦୁର୍ଜି ଦୁର୍ଜି—କି. ବଂ. ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦଳ ଦଳ
ହୋଇ
ଦୁର୍ଜେଡ଼—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶିକାୟତମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଡେଇଁ ପକାଇ
ଯେଉଁ ନାଚ ନାଚନ୍ତି ତାହା “ଦୁର୍ଜେଡ଼”
କି. ଉଡ଼ି କରିବା, ଉଡ଼ି ହେବା

ଦୁର୍ଗୁଡ଼—ବ. କଂସାଇ
ଦୁର୍—ବ. ଗଣ୍ଡା କୁକୁଡ଼ାର ବେକର ପରଗୁଡ଼ା
ଦୁର୍ ଦୁର୍ଜେ—କି. ବଂ. ପରଗୁଡ଼ା ଫୁଲାଇ ଫୁଲାଇ
ଦୁର୍—ଅ. ଦୁର୍ (ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶକ ଶବ୍ଦ)
ଦୁର୍ ଶି ହାଲୁ—ବ. ଡୋଡ଼ି ମାଛ
ଦୁର୍—ବ. ଦୁର୍
ଦୁର୍—ବ. ଦୁଧ, ଶରୀର

ଦୁର୍କାଟୁଆ—ବଂ. ଦୁଧ କାଟୁଆ, (ଦୁଧରୁ ବହୁତ ବାହୁଣ୍ଡକୁ
‘ଦୁର୍କାଟୁଆ’ କହନ୍ତି)

ଦୁର୍କାଲିଆ ହୁଡ଼—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
ଦୁର୍ଗା.ନ ହୁଡ଼—ବ. ଏକ କିସମ ଧାନର ନାମ
ଦୁର୍ବାଚର—ବ. ଦୁଧମୂଳ ଏକ ପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ଔଷଧରେ
ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ
ଦୁର୍ବେଲୋଡ଼ ହୁଡ଼—ବ. ଏକ କିସମର ଧାନ ଶୁଦ୍ଧକ ମାସରେ
ଅମଳ ହୁଏ
ଦୁର୍ ଶୁଇ—ବ. ଦୁଧ ଶୁଇ (ମାଆ ତା’ର କୁଆକୁ ଦେବା ସଙ୍ଗେ
ଅନ୍ୟ ଶିଶୁକୁ ଶରୀର ଦେଇ ବଢ଼ାଏ) ଏ ଦୁଇ ସନ୍ତାନ ‘ଦୁର୍ ଶୁଇ’
ବୋଲି ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି
ଦୁର୍ ଶୁଇ—କି. ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦୋଷଦେବା
ଦୁର୍ ଶୁଡ଼ି—କି. ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇ ଯେ ଡରସାର କରେ
ଦୁର୍ ଶୁ—ବ. ଦାନ୍ତ ଦେଖାଇ ଗାଳି ଗୁଲଜ୍ କରିବା ବାଲୁ,
ଦୋଷ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଜିଦକରି ଦୋଷୀ କହିବା ବାଲୁ/ବାଲୁ
ଦୁର୍ ହୁମ୍—କି. ଘୁମେଇବା, ଡହା ଲାଗିବା, ନିଦ ଲାଗିବା,
ବ. ଡହା

ଦୁର୍ଦା.ନ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ
ନିଦ ଆସେ

ଦୁର୍ଦୁର୍—ବଂ. ପୀଡ଼ିତ
ଦୁର୍ଦୁମୁଳ—ବ. ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ମୂଳ ଦେଶ
ଦୁର୍ଦୁର—ବ. ଦୁର୍ଦୁର ଗଛ
ଦୁର୍ଦୁପ—ବ. ଗୁଳ୍ମ ଓ ନିଶ୍ଚଳ, ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଗଛସ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥାରେ
ସବା

ଦୁଧାଶି, ଦୁଧାଲି—ବ. ଦୁଧଆଳି (ଗାଈ, ମହୁଷି)
ଦୁଧା ଆୟା—ବ. ଧଳା ନାଗ ସାପ
ଦୁଧା ବଡ଼ା—ବ. ଧଳା ଅଜଗର ସାପ
ଦୁଧଲଟା, ଦୁଧନାଶି—ବ. ଅନନ୍ତ ମୂଳ ଲତା
ଦୁନ୍ଦୁ. ଦୁନ୍ଦୁ. —ମୋଟା ଗାଳ ଶରୀର ଗାଳଦେବା,
ତାଣି ଦେବା

ଦୁନ୍-ରାଜ—କି. ଅସର ଶବ୍ଦରେ ଗାଳିଗୁଳିକ କରବା

ବକାବକ କରବା

କି. ବଂ. ଅସହ୍ୟ ଶବ୍ଦର ଗାଳି ଶୁଣି, ବକାବକ ଶୁଣିବା

ଦୁନ୍-ରା. ଓ—କି. ଅସର ଶବ୍ଦରେ ଡାଣ୍ଡିବା ଦେବା

ଅଥବା ଉଡ଼ିକାଣି ଦେବା

ଦୁନ୍-ଲ. ଓ—କି. ବରୁଣ ଯିବା

ଦୁନ୍-ଲ ଦୁନ୍-ଲ—କି. ବଂ. (ପତର ଜାଗାସ୍ତ ଜନିତ ଗଦା,

ପୁରୁଲାରୁ) ବରୁଣ ହୋଇ ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିପା

ଉ: ବାଚକମ୍, ବଣ୍ଡା ଅକସ୍, ଦୁନ୍-ଲ ଦୁନ୍-ଲ କେଆ

ବୋବାଲ ବିଡ଼ାକୁ କିଏ ବିଛାଡ଼ି (ଖେଳେଇ) ଦେଲ

ଦୁନ୍-ରୁମୁଆ, ଦୁନ୍-ରୁ ମୁହା—ବଂ. ଗୁଡ଼ାମୁହଁ, ମୁହଁ ଉଷୁଣାଇ

ରହିବା ବାଲ

ଦୁନ୍-ଲକୁଦ—ବ. ସୁଧାକାର, ସୁପାକୃତ

ଦୁନ୍—ବ. ଭଲ

ଦୁନ୍-ଆ—ବଂ. ବୋକା, ମୁଣ୍ଡ, ଗାଳ ଦେବାବେଳେ ଯେ ବୋକା

ପରି କଥା ନ କହୁ ତୁମ୍ଭ ରହେ “ବୋକା” ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥାନ୍ତି

ଦୁନ୍-ଧା—ବ. ଗାଈ ମହୁଣାଦର ବେକରେ ବଜା ଘଣ୍ଟି

ଦୁନ୍-ଜୀ—ବ. ବୋଜା, ମୁଣ୍ଡ ନାଶ

ଦୁନ୍-ସି—କି. ଗଦା ଅଳିଆକୁ ଖେଳେଇ ଦେବା ‘ଦୁନ୍-ସି’

ଅଡ଼ୁଆ କରିବା,

ଦୁନ୍-ସି ଦୁନ୍-ସି—କି. ବଂ. (ମୁଣ୍ଡର ବାଲ, ଅଳିଆ ଗଦା)

ଖେଳେଇ ହୋଇ ଯିବା ପ୍ରତିପା ‘ଦୁନ୍-ସି ଦୁନ୍-ସି’ ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇ

ଦିଆଯାଏ

ଉ: ବହୁ = ଉର୍ (ପ) କ ତାମ୍ ଦୁନ୍-ସି ଦୁନ୍-ସି ଅକାନା

ତୋ ମୁଣ୍ଡର ବାଲ ଅଡ଼ୁଆ ତଡ଼ୁଆ ହୋଇଛି

ଦୁନ୍-ଦା—ବ. ଜଗତ, ପୃଥିବୀ, ସଂସାର

ଦୁନ୍-ଲ—ବ. ଜଳ ପ୍ରପାତ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ନିମ୍ନସ୍ଥାନକୁ ପାଣି

ପଡ଼ିବା ସ୍ଥଳ

ଦୁପ୍—ଅ. ଦପ୍, ହଠାତ୍ ନିଆଁ ଶିଖା ଲାଗିଯିବା

(ଦପ୍ କର ବଗା ଲାଗିଗଲା) ଦପ୍ ମେନ୍ତେ ବା.ତି ଲାଗିଲୁ

ଏକା

ଦୁପ୍-ଦୁପା. ଉ (ଓ)—କି. କହୁବା ଓ ଡରାଇବା ବଂ. ଡରାଣ

ଦୁପାୟ—ବ. ଡର

ଦୁପାୟ ଦୁପାୟ—କି. ବଂ. ଡରିଡରି (ଅଶିବା)

ଦୁପଟିୟା—ବ. ଦୁଇପଟ୍ଟବାଳ

ଦୁପୁରୁୟା ଦୁପୁରୁୟା—ବଂ. ଛଳିଆ, ବଦମାୟ

ଦୁପୁଣିୟା—ବ. ମଧ୍ୟସ୍ଥ

ଦୁପୁରୁ ଦୁପୁରୁ—କି. ଡରରେ ଅଶିବା

କି. ବଂ. ପୁରୁ ପୁରୁ ହେବା, ବହୁତ ଡରବା

ଦୁପୁଲୁବ୍ (ପ)—ବ. ଦୈଠକ, ସର

ଦୁପୁଲୁ—କି. ପରସ୍ପରକୁ ପାଣି ଡାଳିବା, ପାଣି ଡଳା ଡଳି

ହେବା

ଦୁପୁଲୁ. ଲ (ଡ)—କି. ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ନେହ କରିବା, ଭଲ ପାଇବା

ଦୁପୁସା. ଉ (ଓ)—କି. ପରସ୍ପରକୁ ନିନ୍ଦା ଦେବା

ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷ ଲଦିବା

ଦୁବ୍-ସାୟ—ବ. ଦୁବସାସ

ଦୁବ୍-ରୁକ୍ତ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଦୁମ୍-କେ ଦମେଲାୟ—ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟା (ଗାଈରେ

କେବଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ)

ଦୁମ୍-ଗି—ବ. ପେଟ

ଦୁମ୍-ଗୁ —ବ. ଦାସର ବୋର୍ କି. ଦାସର ବୋର୍ ତଥା

କରିବା (ଦାସ ବିଡ଼ା କରିବା)

ଦୁମ୍-ଗୁ = ଦୁମ୍-ଗୁ = —କି. ବଂ. ଦାସର ବଡ଼ ବଡ଼ ବୋର୍

ଦୁମ୍-କୁ—ବ. ପୁଞ୍ଜି ଠୁଳ

ଦୁମ୍-ରୁକ୍ତ—କି. ବଂ. ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ମାଟି, ମାଟିକୁଦା

ଦୁମ୍-ଦୁମ୍—ବ. ପେଟ ଫୁଲ, କି. ପେଟ ଫୁଲିବା

ଦୁମ୍-ହେଁ ଦୁମ୍-ହାଁ—ବଂ. ସୁପିକୃତ, ଗଦେଇଥିବା ଜନିତର

ସ୍ଥିତି, ଗଦା ହୋଇଥିବା, ଏକାଠି ଠୁଳାଉ ଉଠା କରିବା ସ୍ଥିତି

ଦୁମ୍-ହେଁ ଦୁମ୍-ହେଁ—ଠାଏ ଠାଏ ଉଠା ହୋଇ ଜମା

ହୋଇଥିବା, ଠୁଳ

ଦୁମ୍-ପେଣ୍ଡା—ବ. ଦୋମୁହଁ

ଦୁମୁରୁ—ବ. ମରିଆଳ ମହୁମାଛ
 ଦୁମେଡ଼—କି. ପିଟିବା, ପୁଧାରିବା
 ଦୁମେତାୟ—ବଂ. ଗଣିଆ ଓ ମଳଲୁଆ
 ଦୁମୁକୁଲ୍—ବଂ. ଉଭୟ ତରଫ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ
 ଦୁମୁ ବଳେ—ବି. ଉଭୟ ତରଫ, ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଦୁରୁ—ଅ. ଦୂର ହୁଅ, ପଳା, (ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଟାଳିବା ଶବ୍ଦ)
 ଦୁରୁଜି—ବି. ଦରଜୀ, ଦଳି
 ଦୁରୁକାରହା—ଅ. ଓହ୍ଲେ
 ଉଃ ଦୁରୁକାରହା—ଅକାତେମ ହେଲୁ ଲୋକା—ଓହ୍ଲେ,
 କେଉଁଠାକୁ ଆସିଥିଲୁ

ଦୁରୁଗା ଦେବି—ବି. ଦୁର୍ଗା ଦେବୀ
 ଦୁରୁଦାରୁ—କି. ଏଠି ଯେଠି କରିଦେବା, ଖୋପଡ଼ା ଖୋପଡ଼ି
 କରିଦେବା, ନଷ୍ଟଭୁଷ୍ଟ କରିବା, ଦୂର ଦୂର କରିବା

ଦୁରୁମୁଧୁରୁ—ବଂ. ସୁମଧୁର
 ଦୁରୁଗୁମ୍—ବି. ମେଘୁଆ ପାଗ
 ଦୁରୁବୁରୁ—ଅ. ‘ଦୂର ହୁଅ ବୁଝିଆ’ (ଦିରସାର ସୂଚକ),
 ହେୟଜ୍ଞାନ ଶବ୍ଦ)

ଦୁରୁଦୁରୁ—କି. ଲହ ଲହ କରି ଜଳିବା, ଯା, ଯା କହୁ ଡଢ଼ିବା
 କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର, ତତ୍ପର ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁରୁ ଦସମ୍—ବି. ଦୂର ଦେଶ, ଦୂର ଅଞ୍ଚଳ

ଦୁରୁ ଦୁରୁଡ଼ି—କି. ବଂ. ହୁ ହୁ ଜଳିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କି. ହୁ ହୁ ଜଳିଯିବା, ଦୂର ଦୂର କହୁ ଡଢ଼ିବା
 ଦୁରୁମାରୁ—କି. ବଂ. ଅତି ତତ୍ପର ସହ (ଯିବାକୁ ଯୋଗାଡ଼
 କରିବା) ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟାସ

ଦୁରୁୟା—ଅ. ସାନ ପିଲଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବା, ଦୂର ବେ,
 ଯା’ରେ, ପଳାରେ

ଦୁରୁ—ବି. ଗୀତ, କି. ଗୀତ ଗାଇବା

ଦୁରୁଦୁରୁ—କି. ଦୂରେଇ ଯିବା

ଦୁରୁବ—ବି. ଅସ୍ତି, ଦ୍ରବ୍ୟ, ଜନିଷ୍ଠ

ଦୁରୁୟାରେ—କି. ବଂ. ଦୂରେଇ

ଦୁରୁମ୍ ଦୁରୁମ୍—କି. ବହୁତ ଜୀବର ସମାବେଶ ହେବା ଅର୍ଥରେ
 ଏ ଶବ୍ଦ ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟ

ଉଃ ଦୁରୁମ୍ ଦୁରୁମ୍, ଶ୍ରେଲେ—ବହୁତ ବହୁତ ମହୁମାଛ

(୨) ଦୁରୁମ୍ ଦୁରୁମ୍ ର—ବହୁତ ବହୁତ ମାଛ

(୩) ଦୁରୁମ୍ ଦୁରୁମ୍ ହଲ୍—ବହୁତ ବହୁତ ଲୋକ

ଦୁରୁମ୍ କା—ଏନେକ—ବି. ସାନ୍ତାଳମାନଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାର
 ନାଚ ଯାହାକି ତାଙ୍କର ‘ବୁରୁ ବେରେର୍’ ପଦ୍ଧତିରେ କେବଳ
 ନାଚନ୍ତି, କି. ଦୁରୁମ୍ କା—ନାଚ ନାଚିବା

ଦୁରୁମଦ୍—ବଂ. ଗମ୍ଭୀର, ଡରଣିଆ, ଶୁଭପ୍ରଦ

କି. ହାମା କରିବା, ଦୁଃଖ ଦେବା

ଦୁରୁସ୍ ଦୁରୁସ୍—କି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, ମନ୍ଦର ଗତିରେ
 (ବହୁଲୋକ ପଛକୁ ପଛ) ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 କି. ଧୁଲି ଉଡ଼ିବା

ଦୁରୁସ୍—ବଂ. ଦର୍ଶନୀୟ, ସୁନ୍ଦର

କି. ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବା, ଚକ୍ଷୁସ୍ପେକ୍ଷ

ଦୁଲ୍—କି. ତାଳିବା, (ତରଳ ପଦାର୍ଥ ତାଳିବା)

ବଂ. ତଳେଇକରୁ (ଜନିଷ୍ଠ)

ଦୁଲ୍ କା. ଓ—କି. ଥରେଇ ଦେବା, ଦୁଲ୍ କରିବା, କମ୍ପନ ହେବା
 ଦୁଲ୍ କା. ଦୁଲ୍ କି—କି. ବଂ. ଦୁଲ୍ କା ଦୁଲ୍ କି, କମ୍ପନ କାତ ହେବା
 ଦୁଲ୍ ଦୁ—ବଂ. ଛୋଟିଆ ଠୁଲ କରାଯାଇଥିବା ଜନିଷ୍ଠ ସଦୃଶ୍ୟ
 ଦୁଲ୍ ଦୁ—ଦୁଲ୍ ଦୁ—କି. ବଂ. ଛୋଟିଆ ଛୋଟିଆ ଠୁଲକରୁ
 ଜନିଷ୍ଠ

ଦୁଲ୍ ଦୁଲ୍ ଉ(ଡ଼ି)—କି. ଦୁଲ୍ କାଇବା, କମ୍ପାଇ ଦେବା,
 ହଟଗୋଳ କରିବା

ଦୁଲ୍ ମିଦ୍—କି. ତାଳି ମିଶାଇବା, ଉଃ ଲଲ୍ ଦା—ମାଣ୍ଡି
 ଉଲ୍ ଦୁ ବାସ୍ତେ ଦା—ମାଣ୍ଡି ଦୁଲ୍ ମିଦ୍ ମେ—ଗରମ ପଖାଳ
 ସହୁତ ବାସ୍ତା ପଖାଳ ତାଳି ମିଶାଇ ଦିଅ

ଦୁଲ୍ ମିଦ୍ ଓନ୍—ବି. (ଦୁଲ୍ ନଦୀ ମିଶିଥିବା ସ୍ଥାନ) ମୁହାଁଣ

ଦୁଲ୍ ଡ(ଲ୍)—ବି. ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, କି. ସ୍ନେହ କରିବା,
 ପ୍ରେମ କରିବା

ଦୁଲ୍ ଡ(ଲ୍)ୟା—ବଂ. ପ୍ରିୟ, ପ୍ରିୟା

ଦୁଲ୍ ଡ—ବି. ପ୍ରିୟା

ଦୁଲ୍ଲ ଦୁଲ୍ଲ—ବ. ଧୂଳି ସଦୃଶୀ ସୂକ୍ଷ୍ମ

କ୍ରି. ବଂ. ଧୂଳି ପରି ହେବା

ଦୁଲ୍ଲସ୍, ଦୁଲ୍ଲସ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଚକ୍ରମକ୍ ହେବା (ଆଲୁଅ)

ଦୁଲ୍ଲସ୍—କ୍ରି. ଧୂଳିଆ ହେବା

ଦୁଲ୍ଲସ୍, ଦୁଲ୍ଲସ୍—କ୍ରି. ଧୂଳିରେ ପରିଣତ ହେବା

ଦୁଲ୍ଲ — କ୍ରି. ବଂ. ତାଳହୋଇ ଯିବା, ଆପେ ତାଳ ହେବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁଷ୍ଟ—କ୍ରି. ଦୋଷ ଦେବା

ଦୁଷ୍ଟାମି—ବ. ଦୁଷ୍ଟାମି, ପାପୀ, ଅଧର୍ମୀ

ଦୁଷ୍ଟ—ବ. ମିତ୍ରତା

ଦୁଷ୍ଟତା—କ୍ରି. ମିତ୍ରତା ହେବା

ଦୁଷ୍ଟରୁ—ବ. ଦୁଷ୍ଟର, ନୀତି ନିୟମ, ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଦୁଷ୍ଟକ—ବ. ଦୋଷଆଦି

ଦୁଷ୍ଟକା — କ୍ରି. ବଂ. ଦୋଷ କରିଥିବା ବଂ. ଦୋଷୀ

ଦୁଷ୍ଟରୁ—ବ. ଅଭ୍ୟାସ, ପ୍ରକୃତି

ଦୁଷ୍ଟମିତ୍ର—ବ. ଶତ୍ରୁ, ବିରୋଧୀ

ଦୁଷ୍ଟା ଦୁଷ୍ଟ—ବ. ଦୋଷୀ ଦୋଷି କ୍ରି. ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷ

ଦେବା

ଦୁସାର (ଡ଼)—କ୍ରି. ପରକୁ ଦୋଷ ଦେବା

ଦୁସ୍, ଅ—ବ. ଦୋଷ

ଦୁସ୍, ବ—କ୍ରି. ବଂ. ସୁନାସୁସ୍, ଆଉଁସରେ ଅ. ଦୁର୍ଗ

ଦୁସାର ତେସାର—କ୍ରି. ଓଲଟ ପାଲଟ କରିବା

ଦୁଷ୍ଟ—ବ. ଦୋଷୀ

ଦୁଷ୍ଟଲଞ୍ଜ—କ୍ରି. ଦୋଷଲଭକ

ଦୁଷ୍ଟତା (ଲା)—ବ. ଦୁଷ୍ଟାସୁଅର, ଦୋଷରୁ

କ୍ରି. ଦୁଷ୍ଟାସୁ ଅର ହଳ ବୁଲାଇବା

ଦୁଷ୍ଟାରି—କ୍ରି. ଦୁଷ୍ଟିବା

ଦୁଷ୍ଟସ୍, ଦୁଷ୍ଟସ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଏଡ଼ିରେ ଭସ୍ମ ପକାଇ ଦୁଲ୍, ଦୁଲ୍,

ଭୁଲିବା ଶବ୍ଦ, ଜୋରରେ ଜୋରରେ କିଛି କୁଟିବା ଶବ୍ଦ

ଦୁଷ୍ଟ—କ୍ରି. ଧୂଳି—(ଶବ୍ଦ) ସଂଶ୍ଳେଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଦୁଷ୍ଟ ମେନ୍ତେ—କ୍ରି. ବଂ. ଧନ କରି ଦୁଲ୍ କିନା

ଦୁର୍ (ଲ) କା. ଓ—କ୍ରି. ତରଳ ଦେବା

ଦୁର୍ତ୍ତରୁ—ବ. ଅଧିକ ବୋହ, କ୍ରି. କାମର ବୋହରେ

ଦକ୍ଷିଣ

ଦୁର୍ତ୍ତରୁ—ଦିଗଦ୍ୱାର (ସୂଚକ ଶବ୍ଦ) ମେଞ୍ଚତଟା, ଚୁପ୍ ରହ

ଦୁର୍ଗାହାକୁ—ବ. ତୋଡ଼ିମାଛ

ଦୁର୍ଗ୍ଗର (କ)—କ୍ରି. ତଳିଯିବା

ଦୁର୍ତ୍ତ (ତୁ) ବ୍ ଅ — ବ. ବସିବାଟା

ଦୁର୍ତ୍ତ (ତୁ) ପ୍ ଠାଉଁ, ଦୁର୍ତ୍ତ (ତୁ) ପ୍—ବ. ବସିବାର ଛାନ

ଦିଗ୍ ଲ—ବ. ଆଗର ବ୍ୟବହାର, ପ୍ରଥା, ଶାସ୍ତ୍ର

କ୍ରି. ଆଗର ବ୍ୟବହାର କରିବା, ପ୍ରଥାନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର

କରିବା

ଦୁର୍ତ୍ତ (ତୁ) ପ୍ ଦିନ—ବ. ବିଶ୍ରାମ କରିବା ଦିନ, ସମୟ

(ପିଲା ପାଳନ ସମୟ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟଦିନ, ବିଶ୍ରାମ ଦିନ

ଦୁର୍ତ୍ତପ୍ (ବ୍)—କ୍ରି. ବସିବା, ବସାଇବା

ଦୁର୍ତ୍ତପ୍. ହଲ୍—ବ. ବସିଥିବା ଲୋକ, ବୃକ୍ଷ, ଗୋଟୀ

ଦୁର୍ତ୍ତମ୍. ଦୁର୍ତ୍ତମ୍—କ୍ରି. ଘଟ ଘଟ କରିବା

କ୍ରି. ବଂ.—ଘଟଘଡ଼ି (ଆକାଶରେ ମେଘର ଶବ୍ଦ)

ଦୁର୍ତ୍ତମ୍. ମେନ୍ତେ—ଘଟଘଡ଼ି ସହ

ଦୁର୍ତ୍ତସ୍, ଦୁର୍ତ୍ତସ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଅଧିକ ଘଟ୍ ଘଟ୍ ଘଟକାରେ

ଦୁର୍ତ୍ତେ (ଶେ)—ବ. ଅଶ୍ରୁକୋଷ

ଦୁର୍ତ୍ତେ—କ୍ରି. ଅଶ୍ରୁକୋଷରେ ଜଳ ନମିବା (ଶ୍ରେଣ ବଶେଷ)

ଦୁର୍ତ୍ତେବାହା—ବ. ଯୋଡ଼, ଗର୍ଭାଶୟ

ଦୁଆ. ରସୁଣି—ବ. ଏକ ଆସାର ନାମ, ଯାହାକୁ ଓଷାଗୁରୁମାନେ

ପୂଜା କରନ୍ତି

ଦୁଆ. ର ସୁନୁଲ୍—କ୍ରି. ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା

ଶବ୍ଦ

ଦୁଆ. ର ସଂଆଁ ଡେଁ—ବ. ଏକ ଘରର ଦେବତାର ନାମ

ଦୁହ—ବ. ଦହ

ଦେ—କ୍ରି. ଦେ, ଦେଇଦିଅ

ଦେଲ—ବ. ଛୋଟ ଝିଅକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ଶବ୍ଦ
 ଦେଓ—ବ. ଦେବ, ଦେବତା
 ଦେଓକ—ବ. ଦେବା ଦେବୀ ଗଣ
 ଦେଓଣୀ—ବ. ଦେଶ (ଭୂଣ) ଭଣ
 ଝି. ଦେଶୀ ହେବା, ଭଣ କରିବା
 ଦେହଜା—ଝି. ଦେଶ (ଆଦେଶମୂଳକ)
 ଦେହସ୍ଥ ଦେଖିଅ—ଝି. ସଚେତନାତ୍ମକ - ଦେଶ
 ଦେଶକୁରୁ—ଝି. ଦୃଶ୍ୟମାନ, ଜଣାଯିବା, ପ୍ରଖର ହେବା
 ଦେଶ—ଝି. ଚଢ଼ିବା
 ଦେରୁଦେରୁତେ—ଝି. ବଂ. ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି କରି
 ପୁନଃପୁନଃ ହଲ କରି ଦେବା
 ଦେଲ୍—ଝି. ଜମିରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ହଲ କରିବା
 ଦୋହଲ କରିବା
 ଦେଲ୍ଲଟମ୍—ଝି. ବଂ. ଦ୍ଵିତୀୟ ବାର ହଲକରି ଲୁଗୁଲ ଦେବା
 ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ହଲ କରି ପାରେ ନାହିଁ ସେ ବହନ ବୁଣି
 କରି ବିକ୍ରୟନ ଲୁଗୁଲ ଦିଏ, ଏ ପଦ୍ଧତିକୁ 'ଦେଲ୍ଲଟମ୍'
 କହନ୍ତି
 ଦେନ୍—ଆଦେଶାତ୍ମକ - ଝି. ଦିଅ, ଦେଇଦିଅ
 ଦେନ୍ଦେନ୍—ଝି. ଦେବାକୁ ନୋର ଦେବା (ଦେ ଦେ)
 ଦେନେଲ୍—ବ. ଚଢ଼ାଣୀ, ଚଢ଼ିବା, ଯୋଗ୍ୟ
 ଦେନେବାନାରୁ—ବଂ. ଉଭୟ ପାଖ, ଡାହାଣ ପାଖ ବାମ ପାଖ
 ଦେନେଲ୍ (ଡା)—ବ. ରଡ଼ ଯୋଗ୍ୟ, ରମଣୀ ଯୋଗ୍ୟ
 ଦେପେଡ୍ (ଲେ)/ଦେପେଲେ—ଝି. ସଂସ୍କୃତରେ ରତ ହେବା
 ଦେମ୍‌ସେମାଓବଦ୍—ଝି. ଡେରି କରିବା, ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଦେମ୍‌ସିୟା—ଝି. ଈର୍ଦ୍ଦସ୍ତତା ସହକାରେ କରିବା
 ଦେରେଲ୍—ଝି. ପ୍ରସବ କରିବା ବେଦନା ଅନୁଭବ ପ୍ରକାଶ
 କରିବା
 ଦେରେଲ୍ ଦେରେଲ୍—ଝି. ଅସୁସ୍ଥ ଲାଗିବା, ଜୀବନକୁ ସୁଖ
 ନ ଲାଗିବା

ଦେମନ୍ତରୁମ୍ ଦସମ ତରୁସ୍—ବ. ଅଂତର ବା ଦେଶ ଦେଶ
 ମଧ୍ୟରେ ଅବା ସୀମା
 ଦେସ୍ ଦୁନିଆ—ବ. ଦେଶ ସଂସାର
 ଦେସ୍-ବିଦେସ୍—ବ. ଦେଶ ବିଦେଶ
 ଦେସ୍—ଝି. ଦେଶ
 ବିଦେସ୍ ଅ—ଝି. ଦେଶ ବିଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରିବା
 ଦେସ୍‌ମାଞ୍ଜୀ—ବ. ଅଞ୍ଚଳର ସାନ୍ତାଳ, ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଦେସ୍‌ପାରଗାନା—ବ. ପ୍ରଗଣାର ସାନ୍ତାଳ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ
 ଦେବ୍—ବ. ଦେବ
 ଦେବ—ବ. ଦେବୀ
 ଦେବତର—ବ. ଦେବୋତ୍ତର
 ଦେବଦାରୁ ଦାରେ—ବ. ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ
 ଦେବଦାରୀ—ବ. ନର୍କିଣୀ
 ଦେବଦୂର୍—ବ. ଦେବଦୂତ
 ଦେରେଞ୍ଜି—ବ. ସିଂହ
 ଦେଲ୍ (ଡା)—ଝି. ରଡ଼ିଝିୟା କରିବା
 ଦେଲେ—ଝି. ରଡ଼ିଝିୟା ରତ ହେବା
 ଦେଲ୍—ଝି. ଆଦେଶାତ୍ମକ - ଆସ
 ଉ: ଦେଲ୍ ସେନାଆବ, ଆସ ସମସ୍ତେ ଯିବ, ଦେଲ୍ ହୁକୁମେ,
 ଆସ, ମୋ ସାଙ୍ଗେ ପଛରେ ଆସ ଇତ୍ୟାଦି
 ଦେରୁପେଟେଲ୍—ଝି. ହାଇ ହୋଇ ଦେହ ହାତ ମୋଡ଼ା ମୋଡ଼ି
 ଦେବା, ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରିବା
 ଦେଉହା—ଝି. ବାଜିବା, ଏକକଡ଼ିଆ ହେବା
 ବ. ଦେଉହା (ମୂଲ ହେବା)
 ଦେହ୍‌ହେଡେ—ବଂ. ଉଷ୍ମନାଶ, ରଡ଼ି ପ୍ରିୟା
 ଦେହେଲ୍—ଝି. ବଂ. ଦେହ ଛଳିକବା
 ଦେହେଲ୍ ଦେହେଲ୍—ଝି. ବଂ. ଦେହ ଛଳିକ ଛଳିକ ଦେହ
 ଦୂଳିକବା, ନାଚରେ ଦେହ ଦୋହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧ

ଧ—କି. ଧରୁ

ଧ ଧ—କି. ବଂ. ଧରୁ ଧରୁ, ଉତ୍ତାହାସକ ପ୍ରୟୋଗ

(ଏହା କୁକୁରଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶିତ)

ଧକ୍—ବ. ଧକ୍, ସହସା, ଧୁକଧୁକର ସ୍ଫୁଟନ, ଛୁନିଆ ହେବା

ଧକ୍ ଧକ୍—କି. ବଂ. ଧକ୍ ଧକ୍ ସ୍ଫୁଟନ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ତରସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଶୁକ୍ଳସ୍ଥ ହେବାର ଛୁନିର ସ୍ଫୁଟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧିକାଓ—କି. ଖର ଧାଣ୍ଡାସ ପ୍ରଶ୍ନାସ ନେବା ଧର୍ମସର୍ବ ହେବା

ଉ: ଦା.ଲ ଲଙ୍ଗାତେ ଧିକାଓ କାନାୟ—ଦୌଡ଼ିକର ଅଳ୍ପ
ସିବାରୁ ଧର୍ମ ସର୍ବ ହେଉଛି

ଧକ୍‌କା—କି. ଧକ୍‌କା ଦେବା, ଠେଲି ଦେବା

ଧକ୍‌ର—ବ. ସଂଶୟ, କି. ସଂଶୟ ହେବା, ମନରେ ସନ୍ଦେହ
ଜାତ ହେବା

ଧକ୍—ବ. ଗଛର ଉଚ୍ଚତା

ଧତ୍ୟ—ବଂ. ଠକ, ଅଳସ, ଆଳସ୍ୟ, କି. ଠକାଇବା,

ଅଳସ କରିବା

ଉ: ସାଣ୍ଡି ଧତ ଏ ସାବ କେଆ—କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ଠକ ଧରିଲଣି

ଧତ୍ୟାତ—ବ. ଧୂତ୍ୟାତ (ଶବ୍ଦ)

ଧତ୍‌ପତ୍—କି. ବ. ଧତ୍‌ପତ୍, ଚଞ୍ଚଳ, ଶୀଘ୍ର

ଧତ୍‌ରୁ ପତ୍‌ରୁ—କି. ବଂ. ଯାଇଥାଇ କର, ଯେମିତି ସେମିତି
କରି, ଯେନ ତେନ ପ୍ରକାରେଣ

ଧତ୍‌ରା—ବଂ. ଫଟା ଦେବା, ଅନାବଶ୍ୟକ

ଧଦେୟା—ବଂ. ନରମା, ଅକର୍ମୀ, ନିବଳିଆ

ଧଦ୍‌ରା—ବଂ. ଫଟା ଘୋକର

ଧନ୍—ବ. ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି

ଧନଅନ୍—ବଂ. ଧନାତ୍ମ୍ୟ

ଧନ୍‌ଦାଉଲତ୍, ଧନ୍‌ଦୁଲୁପ୍—ବ. ଧନ ଦୌଲତ

ଧନ୍‌ଅ—ବ. ମୂଲ୍ୟବାନ, ପୁତ୍ର, ସନ୍ତାନ, ପୁଅ, ଲଙ୍ଗ, ପ୍ରିୟ

ଧନା—ବ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ଧସ୍—କି. ଚଟକର ଲୁହବା, ଅପକର ଲୁହବା

ଧସ୍‌—ବଂ. ମନକୁଟିଆ, ବଳୁଆ

ଧସ୍‌ଧସ୍—କି. ବଂ. ଧସ ଧସ କରିବା (ବନ୍ଧା)

ଧସାଓ—କି. ଠକବା, ଠକଦେବା

ଧସାବାଜ୍—ବ. ଧସାବାଜ, ଠକ

ଧବା—ବ. ଧୁଳି

ଧମକ୍—ବ. ଧମକ, ବେତାବଳୀ

ଧମ୍‌କା—ବଂ. ଅରକୁ ଅର ନୋରଦାର ପବନ ହେବା

ଉ: ଧମ୍‌କା ଧମ୍‌କା ହୁଏତେ ଦାରେ ଶୁଭୁ(ହ)ଏନା—ଧମ୍‌କା
ବତାସରେ ଗଛ ଶାଖି ପଡ଼ିଲ

ଧମ୍‌କାଓ—କି. ଡରାଇବା ଧମ୍‌କାଇବା

ଧମ୍‌କାଞ୍—କି. ଧମ୍‌କାଣି ଦେବା, ଡରାଇବା, ଡାଣ୍ଡିବା

ଧମ୍‌ପଲ୍‌ଅ—କି. ତରସିବା, ଧମ୍‌କାଣି ସହବା

ଧମ୍‌ପେଲ୍—ବଂ. ଉଡ଼ା, ମୋଟା, ଭାଗଡ଼ା (କେବଳ ନାଶ୍ଟକ ପାଇଁ

ପ୍ରୟୁକ୍ତ), ଉ: ଧମ୍‌ପେଲ୍‌କୁ ଟେକା ହସିଲ୍‌ କାତେ ସେନ—

କାନାୟ—ଉଡ଼ା ମୋଟା ଭାଗଡ଼ା ମାଇକିଆ ପାହୁଆ ମୁଣ୍ଡାଇ
ଶୁଲୁଛି

ଧମା—ବ. ଡମା (ବଡ଼ ଡମା)

ଧରୁଅ—କି. ଧର, ଧରିପକାଅ (ଆଦେଶାସ୍ତକ ପଦ)

ଧରୁପଅ—ବଂ. ଧରୁ ଓ ଘୋକର

କି. ଫଟା ଘୋକର ହେବା

ଧରଅ ରସଅ—କି. ବଂ. ଜରୁଆ ଜରୁଆ (ଲଗିବା)

ଧରମ୍—ବ. ଧର୍ମ

ଧର.ମ୍‌କା—କି. ଧର୍ମ କରିବା

ଧରମ୍‌ବାବା—ବ. ଧରମ ବାପା

ଧରମ୍‌ଆୟ୍—ବ. ଧରମ ମାଆ

ଧରସି—ବ. ଧନେଶ ପତ୍ନୀ

ଧରସତ୍‌ମରଗତ୍—ବ. ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ନ ଲଗିବା ଅବସ୍ଥା, ଅସୁସ୍ଥ

କି. ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ହେବା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେବା,

ଅନୁଭବ କରିବା

ଧରା—କି. ବି. ବସବର, ବହୁତା, ସତରେ

ଉ: ଧରା ଆମ୍ଭ ସାରିଗେ ନାପାୟୁ ହୁଲ କାନାମ

ସତରେ ରୂମେ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟ

ଧରା—କି. ଧରା ଦେବା, କାମରେ ଲଗାଇଦେବା

ଧରା—ବି. ବାସ୍ତବିକତା, କି. ବି. ବାସ୍ତବରେ

ଧରା—କି. ହାତ ଧରାହାତ ହୋଇ, ଜବରଦସ୍ତି କରି,

ତରାଇକରି, କିନ୍ତୁ ଧରା ଦେଇ

ଧରାପାତଳ—କି. ଦୋଷ ଦେଇ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ
ଜବରଦସ୍ତି କରି ଧରାବା

ଧରାକନା—କି. ବି. ବସବର ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମସ୍ୱାଧୀନତା, ଉତ୍ସର୍ଗ

ଅନୁସାରେ, ଧରାକନା

ଧରାମା—କି. ବି. ଧରା କରି ମାରିବା, ମାରଧର

ଧରାଧରା ଉଦ୍—ବି. ଅସଜଡ଼ା ବାଳ, ଧରାଧରା ହୋଇଥିବା
ମୁଣ୍ଡବାଳର ଛିତି

ଧରେଲେ ଧରଲେ—ବି. ସିଦ୍ଧା (ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର) ରୂପ

ଧରାକା—କି. (ମାଟି କାଢ଼ି, କାଢ଼କୁ) ଧରାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ

କରିବା, ଧରାଇ ପକାଇବା

ଧରା ଧରା—କି. ବି. (ଦେହକୁ) ଶରୀର ମିଶିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଶରୀର ମିଶିବା

ଧରା ମରା—କି. ଅସ୍ଥିର ଲଗିବା, ବି. ଅସ୍ଥିରତା

ଧରା ଧରା—ବି. ବି. ବଡ଼, ବଡ଼ କି. ଅସମତଳ ଲଗିବା

ଧରାକରି ପଡ଼ିବା ଓ ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧରାକୁରେ—କି. ବି. ଉଠାଣିରେ

ଧରାକୁ—ଦିଗ୍‌ସାରକ ପଦ - ଧରାକୁରେ

ଧରାକୁ ଧରାକୁ—କି. ବି. ଲେଖାକାର ଛୋଟରେ ଛୋଟରେ

ଧରାକୁ ଧରାକୁ—କି. ବି. ବେକାର ବୁଲୁଥିବା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧରାକୁ ଧରାକୁ—ବି. କାଠ ଗଢ଼ିଆ ପରିକା ବଡ଼

ଧରାକୁରେ—ଅ. ଶୂନ୍ୟ ପାଇ, ଗର ପାଇ

ଉ: କତରା ଆ. ନ ଲଗୁ ଧରାପତେ ରୁପାସା କ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍‌ନା

କତା ଆଇନ ଲଗିବା ଶୂନ୍ୟ ପାଇ (ଗରପାଇ)

ଲେଖନୀରେ ଚିତ୍ରପଟ ଲଗୁଥିବା

ଧରାମଥା (ଦରମାଥା)—କି. ବି. ଅନିଶ୍ଚୟତା ହୋଇ,

ହେବ କି ନ ହେବ ଦୁନରେ ପଡ଼ି

ଉ: ଦରମାଥା ଏହି ଚିତ୍ର ଚେତ୍ ହିଁ ବାହୁ କରୁଥା ଆବାଦ୍ୟା

ଅନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ବି କରିନାହିଁ

ଧରାକୁତୁ—କି. ବି. ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ଜବନ

ଧରାତେ (ଧରାତେ)—ବି. ମଲିନା ଲଗି ଥିବା (ହାତ, ଗୋଡ଼,

ପିଣ୍ଡ ଓ ଜନସ)

ଧରାତେ—ବି. ତେଲୁଗୁ, ତେଲୁମେଡ଼ା

କି. ଏକ ତରଫା ହେବା, ତେଲୁଗୁ ହେବା

ଧରାଲ୍ ଫରା—କି. ବି. ଅସାବଧାନ ପୂର୍ବକ,

ଅବହେଳା ଭାବେ

କି. ଅସାବଧାନ ଓ ଅବହେଳା ଭାବେ କରିବା

ଧରା—ବି. ଜିଦ୍, ହଟ କି. ଜିଦ୍ ଧରାବା, ହଟ କରିବା

ଉ: ଗିଦ୍‌ଗା ଧରା ଏନାୟ - ପିଲଟି ଜିଦ୍‌ଆ ହୋଇଛି

ଧରା—ବି. ଆବଶ୍ୟକତା, ଦରକାର

କି. ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବା, ଦରକାର ପଡ଼ିବା

ଧରାପଡ଼ି—କି. ବି. ଝଟିପଟି କି. ଝଟିପଟି କରିବା

ଧରାଧରା—ବି. ପୋଲ, ଫମ୍ପା, କି. ଫମ୍ପା ହେବା

ଧରାଲ୍ ଧରାଲ୍—ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ (ଫୁଲ ଓ ମୋଟା ହୋଇ

ବଡ଼ ବଡ଼)

ଉ: ଧରାଲ୍ ଧରାଲ୍ ହଲଦ ବାଳ ଦା.ଲ ଦାଲେୟାଆ

ମୋଟା ମୋଟା ଲେଖ ମାନେ ଦୌଡ଼ ପାରିବେ ନାହିଁ

ଧରାଗା—ବି. ଧନରସର, ଧନ, ଅମାର

ଧନଦୁରା—ବି. ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି

ଧରା—ବି. ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା

ଧରା—ବି. ଅଭିମାନ କି. ଅଭିମାନ କରିବା

ଧରା ମ୍ କରା—କି. ଧର୍ମ କର୍ମ କରିବା

ଧରାପତ—ବି. ସିଦ୍ଧାସିଦ୍ଧା

ଧରାପତ—ବି. ଦଦର ହୋଇ ଥିବା, ସଦ୍‌ହେବା

ଧରତ୍ ସପତ୍ (ଠେଙ୍ଗା, ହଲ୍) — ବଂ. ଦଦର (ବାଡ଼ି) ଗୁଲିବାରେ
କଷ୍ଟ ପାଉଥିବା (ବଂଡ଼)

ଧରମ୍ ଖାଲି — ଛି. ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷୀରଣି ଡ଼େ କରବା

ଧରମ୍ ବଦା — ବ. ଧର୍ମ ନାମରେ ଛୁଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବା ବୋଦା

ଧଳା ଦୁବରକ ହୁଡ଼ — ବ. ଧୂଳି ଦୁବରକ ଧାନ

ଧସ୍ ମସ୍ — ଛି. ବଂ. ଅବହେଳା ଓ ଅସାବଧାନ ରୂପେ

ଛ: ଧସ୍ ମସ୍ କାମି ଦ ବାଲୁକା କୁପିଆଆ-ଅବହେଳା ଅସାବଧାନ
ରୂପେ କାମ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ ନାହିଁ

ଧସ୍ ମସିୟା — ବଂ. ଅବହେଳିଆ, ଅସାବଧାନିଆ, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ

ଧଡ଼ାଟା — ବଂ. ମୂଳ ଗଛ ଫମ୍ପା (ଧାନ ଗଛରେ ଘୋଡ଼ ଲାଗି
ମୂଳ ଗଛ କାଣ୍ଡ ଘୋଲ ହେବା ଅବସ୍ଥା)

ଧଡ଼କାଟାହା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ପଶୁଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଫୁଲ ରେଗ
(ଏ ରେଗରେ ପଶୁଙ୍କ ତଳ ପାଦର ଜଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଲ ଯାଏ)

ଧଡ଼ଧଡ଼ — ଛି. ବଂ. ଧଡ଼ାଧଡ଼

ଧଡ଼ସ୍ — ଛି. ଛନକା ପଣିବା, ସୁନା ପାଇବା

ଧାଇ ଦାରେ — ବ. ଛୋଟ ସାହାଡ଼ା ଗଛ

ଧାଇ ବୁଡ଼ା — ବ. ଧାଇ ବୁଡ଼ା

ଧାଉଁ — ଛି. ବଂ. ଥରେ, (ଏକ ଥର), ଛି. ବଂ. ସୁଯୋଗ

ଛ: ମିଦ୍ ଧାଉଁ — ଏକ ଥର, ଥରେ

ଧାଉଁଛାମ୍ — ସୁଯୋଗ ପାଇବା

ଧାଉଁ ଆଁ — ବ. କପାଳରେ ନାହିଁ ଅଲଙ୍କାର

ଧାକ୍ — ଛି. ଧଡ଼କ ପଣିବା, ଛନକା ପଣିବା

ଧାକା — ଛି. ପଛରୁ ଧକ୍କା ଦେବା

ଧାକାର୍ — ଛି. ଆପଣେ ଧକ୍କା ପାଇବା

(ଗାଡ଼ି ଏକଡ଼ ସେକଡ଼ ହେଲେ ଯେଉଁ ଧକ୍କା ହୁଏ)

ଧାକାର୍ ଧୁକୁର୍ — ଛି. ବଂ. ସ୍ୱତଃ ଠେଲପେଲ

ଧାକାଡ଼ — ବ. ଧଡ଼ (ଶବ୍ଦ)

ଧାକାଡ଼ ଧାକୁର୍ — ଛି. ବଂ. ଧଡ଼ ଧାଡ଼ ହେବା, ଉଠିବା
ହେବା

ଧାକୁର୍ — ଛି. କମର ଆଗ ପଛ କରି ହଲିବା

ଧାକୁର୍ ଧାକୁର୍ (ଗାଳାମ୍) — ଛି. ବଂ. ପିଲୁ ଆଗ ପଛ କରି
ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଛ: ଉଡ଼ି ଟମ୍ବୁ ଦ ଧାକୁର୍ ଧାକୁର୍ ଏ ଗାଳାମ୍ ଆ —

ସେ ବେହୁଆ ଟା କମର ଆଗ ପଛ କରି ହଲି ହଲି ଯାଏ ।

ଧାକୁର୍ ବାକୁର୍ — ଛି. ବଂ. ଆଗକୁ ହଲି ପାଖକୁ ହଲି ହଲି
ଅଙ୍ଗା ବଙ୍ଗା ହୋଇ (ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ଧାକୁର୍ ମାକୁର୍ — ଛି. ବଂ. ଉଠାପଡ଼ା, ଉଠାପକା

ଛ: ସଲକ ବାସ୍ ନାପାସ୍ ସମାନ ହେତେ ବସଗାଡ଼ି ଧାକୁଡ଼
ମାକୁଡ଼ କାତେ ଦା.ଲ ଆକାଦ୍ ଆସ୍ — ସଡ଼କ ଗୁଡ଼ା

ଅସମତଳ ହେବୁ ବସ ଗାଡ଼ି ଉଠିପଡ଼ି ହୋଇ ଧାଉଁଛି

ଧାକୁର୍(ଲ)ଧାକୁର୍ — ଛି. ବଂ. ଧଡ଼ ଧଡ଼, ଧଡ଼ଧାଡ଼

ଧାଙ୍ଗଡ଼ — ବ. ଯୁବା (ଅବବାହତ)

ଧାଙ୍ଗଡ଼ — ବ. ଯୁବଗା (ଅବବାହତ), ଯୁବଗା ଗୁଲିଗଣୀ

ଧା.ଗୁମ୍ ସାଗୁମ୍ ଉର୍ (ପ୍) — ବଂ. ବହୁଳ ନିଶ ଦାଡ଼ି, ବହୁଳ
ମୁଣ୍ଡ ବାଲ

ଧାଙ୍ଗୁଡ଼ ଧାସ୍ (ଲୁଲି) — ବଂ. ଅଧିକା ମୋଟା ମୋଟି ଯୁବଗା
ଧାଂକୁର୍ ଧାଂକୁର୍ (ଧାଙ୍ଗୁର୍ ଧାଙ୍ଗୁର୍) — ଛି. ବଂ. ବିଶେଷ କରି

ଏକ ଗୋଡ଼ରେ ଭର ଦେଇ ତେଇଁ ତେଇଁ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଧାକୁର୍(ଡ଼) — ଛି. ଏକ ଗୋଡ଼ରେ ଉଆଁ ମାରବା, ଛୋଟାଇ

କରି ଗୁଲିବା

ଧା.ଗୁ — ବ. ଚୁଲ, (ପଗଡ଼ିର ଚୁଲ, ମସୁର ଚୁଲ, ବାଲର
ଗୁଛା, ଯାହା ଉପରକୁ ଟେକ ହୋଇ ରହୁଥାଏ)

ଧା.ଗୁ — ଅ. ପରି, ସଦୃଶ୍ୟ, ପ୍ରକାର, ତଙ୍ଗ

ଧା.ଗୁଲ୍ — ଛି. ତେଇଁବା, ତେଇଁ ଦେବା

ଧା.ଗୁଲ୍ ଧାଗୁଲ୍ (ଗାଳାମ୍) — ଛି. ବଂ. ତେଇଁ ତେଇଁ ଗୁଲି,
ଉଠାପକା ହେବା

ଧା.ହ୍, ଧା.ହ୍ — ଅ. ଧେଡ଼

ଧା.ହ୍. ଦାରେ — ବ. ଧୁରୁଣ ଗଛ, ଦୁଦୁର ଗଛ, ଔଷଧୀୟ ଗଛ

ଧା.ଡ଼ — ବ. ମାଦଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଶବ୍ଦ

ଛି. ମାଦଳକୁ ଗୁସୁଡ଼ା ଦେଇ ବଜାଇବା

ଧାରୁ—ବ. ଧାରୁ

ଧାଧୁ—ବଂ. ଦଦୁ, ଛୁଣା, ଫଡ଼ଫଡ଼ା, ଅକାମି,

ପତଳା ହୋଇଥିବା ଜନପଦ ଛୁଣା ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝାଏ

(ଲୁଗା, ପତ୍ର, ଟିଣପାତ, ଛୁଇଁଣୀ ଛୁଇଁ ଆଦି

ଧାଧୁଆଳା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାପ

ଧାଧୁହାଟା—ବଂ. ପୁରୁଣା ଦଦୁ ବାଳ

ଧାଧୁ—ବଂ. ଅପରିସ୍କାର, ମଲିଆ, (ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରୟୁକ୍ତ)

ଧା.ନ୍ଦା.ରୁଝ (ଓଁ)—କି. କୋଷରେ କହୁବା, ଡାଣ୍ଡିବା

ଧା.ନଦ୍—(ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଂ) କି. ଦୁଷ୍ଟତା, କଳହୁଡ଼ି

ଧା.ନ୍ଦା.ଉ (ଦାନ୍ତାଉ)—କି ଖିଜାରି ଗୋଡ଼ାଇବା

ଡାଡ଼ନାସକ ଗୁପ୍ତା, କାମୁଡ଼ି ଦେବା

ଉ: ସେତା ରୁମ୍ବୁ ଏ କା.ନା.ନାଉ କେଦେବା

କୁକୁର ବିଲୁଆଟାକୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଇ

ଧା.ନଥା—ବ. ଧଣିଆ

ଧାନ୍—ବଂ. ଧନ

ଧାପ—ବ. ଶ୍ରେଣୀ, ସୋପାନ, ପାହୁଡ଼

ଧାପ୍ ଧାପ୍—କି. ପୁର ପୁର

ଧାପାଡ଼—କି. ଦବେଇ ଦେବା, ପୋତ ଦେବା

ଧାଣି—ବ. ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତମ ସ୍ଵର

ଧା.ପୁର୍ ଧା.ପୁର୍ (ତାଳାମ୍)—କି. ବଂ. ସାମାନ୍ୟ ନଇଁ ପିଣ୍ଡ
ହଲଇ ଚାଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧା.ପୁଆ.ଧା—ବ. ଗ୍ରେଟ ପିଣ୍ଡବାଲ (ହାଣ୍ଡି, ଗର)

ଧା.ଲ୍ଲା—ବଂ. ଅଧିକ ଚୋଡ଼ାବାଲ, କି. ଚଉଡ଼ା ହେବା

ଧା.ଚଡ଼ (ଲ)—ବଂ. ବେଶି ଓହାର କି. ବେଶି ଓହାର ହେବା

ଧା.ବଲ୍—ସଂଯୋଜକ ପଦ—ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଉ: ଆମ୍ଭ ହୁନୁଥାବିଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ମି ନଶେଷ୍ଟ ତାହେଁନା

ରୁମେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଏଠାରେ ଥିବି

ଧା.ରୁଡ଼—ବ. ରୁଣ୍ଡପ୍ର, ଧରଣୀ, କି. ରୁଣ୍ଡପ୍ର ହେବା

ଧା.ରୁଡ଼ା—କି. ବଂ. ରୁଣ୍ଡ କରୁଥିବା, ଧାରୁଥିବା

ଧା.ରୁପାଲ୍/ଧାରପାଲ୍—କି. ବଂ. କବାଟକୁ ବନ୍ଦ କରବା ଓ

ଖୋଲିବା ଶବ୍ଦ

ଧା.ରପିଲ୍—(ସ୍ତ୍ରୀ. ଲିଂ.) ଅପରିଚ୍ଛିନ୍ନତା (ମାଲକନା) ମଳିଛା

ଧା.ର.ପିଲ୍. ଧା.ର.ପିଲ୍ — ବଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ

ଧା.ରି—ବ. ଧାଡ଼ି, ଦୁଲର ସାନ

ଧା.ରିଧା.ରି—କି. ବଂ. ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି

ଧା.ରିଲ୍—କି. ବଂ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଧ.ର.ଧାରି—କି. ବଂ. ପାଖାପାଖି

ଧା.ରା—ବ. ନାଡ଼, ନିୟମ, ପ୍ରୋତ

ଧା.ରାଡ଼େ—କି. ବଂ. ଧରଣ ପ୍ରକାରରେ

ଧା.ରାଡ଼—କି. ବଂ. ଧାରୁ କରୁଥିବା, କି. ଧାରୁବା

ବଂ. ରୁଣ୍ଡ କରୁବା

ଧା.ରୁଆ. (ଓଁ)—ବଂ. ରୁଣ୍ଡି (ଓଁ) କି. ଦାଡ଼ୁଆ

ଧା.ରୁକାଟ୍—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ, ପାଳି, ଜଦ ଖୋର

ଧା.ରେ—ବ. ତଟ କଡ଼

ଧା.ରେ ଧା.ରେଡ଼େ—କି. ବଂ. ତଟେ ତଟେ, କଡ଼େ କଡ଼େ

ଧା.ରୁଣ୍ (ର)—କି. ବର୍ଣ୍ଣା ଗୁଡ଼ିଆର ଆକାଶ ପରିସାର

ହେବା

ଧା.ରୁଗୁମ୍—ବଂ. ବାଳୁଆ (ଲୋକ) ଶବ୍ଦର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗରେ

ବାଲପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା

ଧା.ରୁଗୁମ୍ ଧା.ରୁଗୁମ୍—କି. ବଂ. ବାଳୁଆ ବାଳୁଆ ବିରୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧ

ଧା.ରୁଲ୍ ଧା.ରୁଲ୍—କି. ବଂ. ଗ୍ରେଟାଲ ଗ୍ରେଟାଲ ତଳି ତଳି

ଯିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧା.ରୁପ୍ ଧା.ରୁପ୍—କି. ବଂ. ଚାଲିବା ବେଳେ ବାଲ ଚାଲିଚାଲି

ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବା କୁକୁର ଚାଲି ପ୍ରକାରରେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧା.ରୁଧା.ରୁ, ଧା.ରୁ ଧା.ରୁ—କି. ହୁଡ଼ ହୁଡ଼ (ନିଆଁ ଜଳିବା)

ଧା.ରୁମେନ୍‌ଡେ, ଧା.ରୁମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ହୁଡ଼କରି

ଧା.ରୁଗୁ—ବଂ. ବିଶାଳ ବଡ଼ ବଡ଼

ଧା.ରୁଗୁମ୍‌ବଲି—ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଣ୍ଟା

,, ଧରି—ବଡ଼ ପଥର

,, ଜଲ୍—ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଂସ ଖଣ୍ଡ

ଧାତୁ—କି. ତେଜେଇ ଟୋକା, ତେଜେଇ ପୁନଶ୍ଚ ଝିଅ
 ଧା.ତୁ.ରୁ—କି. ଠେସ ଲୁଗିବା
 ଧାତୁ—ଧାତୁ—କି. ବଂ. (ଗୋଡ଼ରେ ଠେସ ଲୁଗିବା
 ପରେ) ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ (ସ୍ଵଳ୍ପ)

ଧା.ଉ.କ—କ୍ରି. ଯେ ଲାଗିବା

ଧା.ଭୃ.ଧା.ଭୃ.—କି. ବଂ. ଡେକିଆ ଗୁଲି ଗୁଲିବା

ଧାତୁମ୍-ଧା ∞ — ବିଂ. ବିଶାଳ, ବହୁତ ବଡ଼

ଧାକ୍ ଧାକ୍—କି. ବଂ. ଛୁତି ଉଠିବା ପଡ଼ିବା, ଧକ୍ ଧକ୍, ଛଗଡ଼ିବା

ଧାକ୍ ଧାକାର୍ତ୍ତ୍ତ—କି. ଗୁଣ ଧକ ଧକ କରବା, ଛନକା ପଶିଯିବା,
 ଚରାଯିବା

ଧାତୁ ଧା.କରି—କି. ବିଂ. ଧଜକା ଧଜକି

ଧା.କଲ୍ପ—କି. ଧକ୍କା ଦେଇ ତଡ଼ିବା, ବାହାର କରିଦେବା

ଧାକାଧାକେ—କି. ବିଂ. ଧକ୍କା ଧକ୍କା

ଧାବଡ଼ା(ଲ)ଧବଡ଼େ—ବିଂ. ଡେଡ଼ାମେଡ଼ା

ଧାକାନ୍ ଧୁକୁନ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଠେଲପେଲ, ହୁଲି ଦହୁଲି

ଧାକା ଧୁକୁ—କି. ବିଂ. ଧକ୍କା ଧକ୍କି, ଠେଲ ଥେଲ

ଧାକାରୁ ପାକାରୁ—ଝି. ବଂ. ଭରବର ହୋଇ, ଭରଭର,
ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଧାକାଳ ପାକାଳ—ସି.ବିଂ. ଡରିଆଇ, ଡରିମରି, ସି. ଡରିସିବା

ଧାବଲ୍ ଧୁକୁଲ୍—କି. ବଂ. ଆବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା ଗୁମାରେ ଗାଡ଼ି
ଧଡ଼ ଧଡ଼, ଧକଡ଼ ଧକଡ଼ (ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଧାକେଲ—କି. ଅକ୍ଷର, ଅକ୍ଷୟିକା, ହାଲୁଆ ହେବା

ଧାକେଲିଧାଃ—୧୦. ଗଣ୍ଡି ମୁଣ୍ଡି ପୁଅଲକାସ୍ (ଲୋକ)

ଧାବେଳାପୁ — ବି. ପି. ପୁଅଲ ଥିବା (ନାଗ)

ଧାଳତା ଧାଳଡ଼ି—ବି. ଅବିବାହିତ ଯୁବକ, ଅବିବାହିତା ଯୁବତୀ

ଧାଞ୍ଜଳା ଦାସ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଦାସ

ଧାର୍ମିକତା, ଧାର୍ମିକତା—କି. ଶୀଘ୍ର କାଟି ପାରି ନେବା,
ଥରକୁ ଥର କାଟିବା

ଧାନ୍ୟାହେର—କି. ଖୋଲି, ତାହା ନଷ୍ଟ କରିବା

ଧାପାଲ୍(ଡ୍)—ଫି. ଛୁଣ୍ଟା ଛୁଣ୍ଟି କରି ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର କରିବା
 ଧାସୁଲ୍, ଧାସୁଲ୍, ଧାସୁଲ୍, ଧୁଲୁଲ୍—ଫି. ଚଂ. (ସୁଲିପିବା
 ବେଳେ) ମୁଣ୍ଡର ଗୁଣ୍ଠସୁବାଲ ଓ ଦେହଜୀର ପରିହୃତ ବସ୍ତ୍ରମାନ
 ଦୋହଲିବା, ହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧାଜା—ବ. ଧୂଜା, ପତାକା

ଧାନ୍ୟାଧାର—କି. ବି. ଫଟାଫଟି, ଛୁଣ୍ଟାଛୁଣ୍ଟି

ଧାବୁଲା ଧବୁଲି—ହି. ବିଂ. କଣାଫଟା

ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ—କି. ବି. ବୁଢ଼ାଟି, ପାଟିକରି, (ହଜିବା ଦ୍ରବ୍ୟ,
ଜବ ଖୋଜିବା ପକ୍ଷିଆ)

ଧାନ୍ତା / ଧାନ୍ତ—କି. ବି. ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଶବ୍ଦ
ଗୋଜବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଧାନ୍ଦରା/ଧାନ୍ଦରୀ—କି ଧୁନ୍ଦୁଡ଼ା ଧୁନ୍ଦୁଡ଼ି କରବା

ଧାନଦାତ୍ ଧାପାତ୍—କି. ବିଂ. ଧନା ନ ଆଇ ଧାଁ ଧପତ୍,
(ଧନା ନ ଆଇ ଦୌଡ଼ ଧପତା କରବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଧାନ୍ୟ — ବି. ଧନ

ଧାନ୍ଦା—କି. ଧନ୍ନା କରୁବା

ଧାନ୍ୟପ୍ରା. ବଡ଼ା—ବ. ଅଜଗର ସାପ

ଧାନାକୁଳ୍—କି. ରତି କିସ୍ତାରେ ଲିଙ୍ଗର ପୁନଃ ପୁନଃ ପ୍ରବେଶ
ପାଇଁ ଅଷ୍ଟାଂଶ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗନ

ଧାପକା—ବଂ. ଛପିବା କାମ ଆଡ଼େଇବା ପ୍ରଭୃତ, ଅଳସୁଆମି

ଧାତ୍ୱକାର୍ତ୍ତ—କ୍ରି. ଛପି ରହୁବା, କାମ ଆଡେଇବା, ଅଳସୁଆ ହେବା

ଧାତୁ—ବିଂ. ଝୁଞ୍ଚିବା ବାଳିଆ

ଧାପାଲ୍ ଧୁପୁଲ୍—କି. ବଂ. ଶଙ୍କିତ ହୋଇ ଧୀରେ ଧୀରେ,
(ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଧାପାଦାର୍—ବି. ଦଫାଦାର

ଧାପେଟ୍ ଧାପେଟ୍—କି. ବିଂ. ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ବାଡ଼େଇ ହୋଇ
ଲୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା।

ଧାବାଲ୍ (ଉ) ଧୁବୁଲ୍ (ଉ)—କି. ବଂ. ମୋଟା ବା ଗୋଦର
ଗୋଡ଼ିଆଙ୍କ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଧାତ ଧତ କରିବା

ଧାବତେ(ଲେ)—ବଂ. ଚୌଡ଼ା ପାଦବାଲ
 ଧାବତେ ଗା.ଣି—ବଂ. ଚୌଡ଼ା ପିରୁବାଲ, (ଏ ଶବ୍ଦ ଗାଳରେ
 ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)
 ଧାବତେ ତେଜା—ବ. ଚଉଡ଼ା ଶବ୍ଦେ ପିରୁ ତାଙ୍କି ଲେଖୁଛି
 ମାରିବା
 ଧାବତେ ଧାବତେ—ବି. ବଂ. ଚଉଡ଼ା ପିରୁ ଥିବା ଲେଖର
 ଗୁଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧାମ୍ବା ଧା.କୁଡ଼(ଲ)—ବି. ବଂ. ଅଭ୍ୟୁକ୍ତ ଧାଁ ଧପତ କରିବା
 ଧାମ୍ବା ଧାମ୍ବା—ବି. ବଂ. ଧମକା ଧମକ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧାମ୍ବାଠ—ବି. ଧମକାଇବା
 ଧାମ୍ବୁ ~ ଧୁମ୍ବୁ—ବଂ.—ଖାଲ ଡିପ, ମଦ
 ଧାମ୍ବାମିୟା—ବଂ. ଜମକା ଜମକ, ଜାକଜମକ
 ଧାମ୍ ଧାମ୍—ବି. ବଂ. ଦେହ ହାତ ଥରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅସୁସ୍ଥ
 ହେବା
 ଧାମ୍ ଧୁମ୍—ବ. ଧାମାଧମ, ପାଟିରୁଣ୍ଡ
 ବି. ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରିବା, ମଉଜ ମଜଲସ କରିବା
 ଧାମ୍ପେୟୁଡେ—ବି. ବଂ. ଧଡ଼ପଡ଼ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରି
 ବି. ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା
 ଧାମ୍ପୌଲ—ବି. ଜୋରରେ ଅଥଚ ଛୁଡ଼ି ଛୁଡ଼ି ମାଡ଼ି ଡିଙ୍ଗିର
 ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା, ଧକଡ଼ ଧକ୍ (ଶବ୍ଦ)
 ଧାମ୍ପା ଧାମ୍ପା—ବି. ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା
 ଧାମ୍ପାଠ—ବି. ଅକସିବା, ହତାଶ ହେବା, ମନ ଦକସିବା
 ଧାମା—ବ. ଧାମା
 ଧାମାଧୁମ୍—ବି. ବଂ. ଧୁମ୍ଧାମ୍, ଜୋରସୋର
 ଧାମାଧୁ ଧୁମ୍ପା—ବି. ଗୋଦର ଗୋଡ଼ିଆର ଗୁଲ୍
 ଧାମ୍ ଧାମ୍—ବଂ. ଅସିଆ ଅସିଆ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା,
 ପାତା, ଅକା, ବି. କଷ୍ଟ ହେବା
 ଧାରୁକ—ବଂ. ପଡ଼ିଥିବା
 ବି. ବେମରାମତ ଯୋଗୁ ନଷ୍ଟହେବା
 ଧାରୁକ୍ ଧୁରୁକ୍—ବଂ. ଉଚ୍ଚା ଗାତା, ଅବତା ଶାବତା

ଧାରୁକ୍—ବଂ. ନମ୍ରତା, ଦୁର୍ଗୁଣ
 ବି. ନମ୍ର ହେବା, ଦୁର୍ଗୁଣ ରହିବା
 ଧାରୁଧାରୁ—ବି. ଧରୁଧରି କରି ନେବା, ଜବରଦସ୍ତି
 ଧରିନେବା
 ଧାରୁଧୁ—ବି. ଧାରୁଧୁ ଶବ୍ଦ ହେବା
 ଧାରୁନା—ବ. ଠେସ ହିଆ କାଠ
 ଧାରୁଧା—ବ. ତାଲୁ, ବଂ. ତାଲୁଆ
 ଧାରୁ—ବଂ. ଶସଡ଼ା (ସ୍ଥାନ), ତାଲୁଆ
 ଧାରତା—ବି. କାଳିଆ ହୋଇଥିବା ମଝିରେ ଧଳା ଚିହ୍ନ ରହିବା
 ଧାରୁରୁ—ବ. ବଣ ଦେବାର ନାମ
 ଧାରୁପକିୟା—ବ. ବଣ ଦେବତାର ନାମ
 ଧାରୁପା—ବ. ଗଣିତ ପାଠ
 ଧାରୁ ସାଣ୍ଡା—ବ. ଏକ ଦେବତାର ନାମ
 ଧାରୁ ଧାରୁ—ବି. ବଂ. ଜୋରରେ ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବା ଶବ୍ଦ
 ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧାରୁ ମେନ୍ତେ—ବି. ବଂ. ଧଡ଼କରି
 ଧାଲ୍ ପା—ବଂ. ଚଉଡ଼ା
 ଧାଡ଼୍ ଧାଡ଼୍—ବି. ବଂ. ଭଣ ଭଣ କରି, ଦୌଡ଼ିକରି (ଅନେକ)
 ଉଡ଼ି କରି ଯିବା
 ଧାଡ଼୍ ଧାଡ଼୍—ବି. ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଧାଁ ଧପଡ଼ କରି
 ରୁଣ୍ଡାଣି କରିବା
 ଧାଡ଼(ଲ)କାହା—ବ. ତାଲୁ
 ଧାଡ଼ଜା—ବି. ବଂ. ତାଲୁ, ତାଲୁଆ
 ଧାଡ଼ଧା—ଅ. ଧଡ଼ଧାଡ଼ ଶବ୍ଦ ବିଶେଷ
 ବି. ଧଡ଼ଧଡ଼ (ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର) କରିବା
 ଧାଡ଼ଧାଡ଼—ବି. ବଂ. ଧଡ଼ଧଡ଼ ଶବ୍ଦ କରି ଘୋଷାର ନେବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧାଡ଼ଧାଡ଼ିଆ—ବଂ. ତାଲୁଆ ସ୍ଥାନ, ଅସମତଳ, ଅସୁବିଧା ଶାବୁଡ଼ା
 ଧାଡ଼ଧାଡ଼େ—ବି. ହାଲି ଦେଇ ଡ଼କିବା, ଶୀଘ୍ର ପଳାଇବା
 ଧାଡ଼ପା—ବି. ବଂ. ଧଡ଼ପଡ଼, ବି. ଆକୁଳତା ପ୍ରକାଶ
 କରିବା
 ଧାଡ଼ ପାଡ଼ା—ବି. ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ ହେବା, ଆକୁଳ ହେବା

ଧାତା(ଧାତା)—କ. ଜଙ୍ଗ, କି. ନାଲ ବା ଝରଣାର ଅଧା
ଅଂଶରେ ବନ୍ଧ ପକାଇ ପାଣି ଶୁଖାଇବା, (ଏହା ଦ୍ଵାରା ମାଛ
ଧରିବା ସୁବିଧା ହୁଏ), ମସିରେ ମସିରେ ଆସି (ରୁଣ ପରିଶୋଧ)
କରିବାକୁ ଗାରିଦ୍ କରିବା
ଧାତକା ~ ଧୁଡ଼ୁ ~ —କି. ଉଠିବା ପଡ଼ିବା (ଆବଡ଼ା ଶାବଡ଼ା
ସ୍ଥାନରେ)

ଧାତା ଧା.ଉ(ଲ)—କି. ବଂ. ଧାଡ଼ରେ, ପଂକ୍ତରେ
ଧାତାଧାଡ଼—କି. ବଂ. ଧତାଧତ, ତଟପଟ୍
ଧାତା ଧୁଡ଼ା—କି. ବଂ. ଅବଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରାହା କଲତା (ସ୍ଵଦ)
ଧାତାସ୍—କ. ସନ୍ତା
ଧାତାସ୍ ଧାତାସ୍—କି. ବଂ. କୋରରେ ଧତଧତ ଚାଲିବା ଶବ୍ଦ
ଧାତାସ୍ ଧାତାସ୍—କି. ବଂ. କୋରରେ ଧାସ୍ ଧାସ୍ ଚାଲିବା
ଶବ୍ଦ
ଧାତାସ୍ ମେନ୍ତେ—କୋରରେ ଚାଲି ଫୁଟିବାର ଅରକଥା ଶବ୍ଦ
ଧାତାସ୍ ମାଗୁଡ଼—କି. ବଂ. ଧତାମ ଧୁଡ଼ମ (ଚାଲିଫୁଟି ଶବ୍ଦ)
ପ୍ରକିୟା

ଧାତାସ୍—କି. ତମକାଇ ଦେବା ଶବ୍ଦ ହେବା, ଧତାସ୍
ଧାଡ଼ା ~ ଧାଡ଼ା ~ —କି. ବଂ. ଧତାକ୍ ଧତାକ୍
ଧାଡ଼େକା—କି. ଉଚ୍ଚ ସୁଡ଼ଳ (ସୁରୁଷ)
ଧୁଆ.ଉ—କି. ଧ୍ୟାନ କରିବା, ମନରେ ଭଜା କରିବା
ଧୁକ୍—ଅ. ଧୁକ୍, ଜିହ୍ଵା ବା ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଦ
ଧୁକ୍ରେ—ଅ. ଗୁଛା, ଗୁଛାରେ
ଧୁକ୍ ଜାନାମ୍—କି. ବଂ. ଗୁଛା ଜନମ (ନେଇ)
ଧୁଜାଲ୍ ସାଂଗାଲ୍—କି. ବନ୍ଧନ ହୁଗୁଳା ହୁଗୁଳା ହୋଇଯିବା,
ହୁଗୁଳିବା, ଘର ଭଜା ଭଜି ହେବା
ଧୁହ—ଅ. ଧେଡ଼
ଧୁହଧାଡ଼—କି. ଗୁରନ୍ତ, ଶୀଘ୍ର, ତରତର
ଉ. ଲେଟ୍ଟିକା ଧୁହଧାଡ଼ ଦ୍ଵାରାପକା—ପିଲମାନେ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିଗଲେ
ବା ପିଲମାନେ ତରତର ବଢ଼ିଗଲେ

ଧୁଣ୍ଡ—କି. ଜନ୍ମ ଦେବା, ବେଇବା
ଧୁଣ୍ଡ ଗା.ସ୍ଵ(ଇ)—କି. ଦୁଆ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ଗାଈ
ଧୁକ୍—ଅ. ଧେଡ଼, ଧେଡ଼ଭେରିବା
ଧୁଡ଼ା ଧାଡ଼ା—କି. ଅବହେଳା ରୂପେ ଧୀରେ ଧୀରେ,
(କର୍ମ କରିବା) ଆଳସ୍ୟ ରୂପେ
ଧୁଡ଼ା ଧାଡ଼ା—କି. ବଂ. ମାଦଳର ବଜାଇବା ତାନ ତାଳ
“ଧୁଡ଼ାଧା”

ଧୁଡ଼ରଜ ଧୁଡ଼ରଜ—କି. ଫଟା ଚାଉ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ଅବସ୍ଥା
ଉ. ଧୁଡ଼ରଜ ଧୁଡ଼ରଜ ଏ ହେଲ୍ ଲେନା—ଚାଉ ଫଟା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି
ଆସିଥିଲେ

ଧୁଧୁର—କି. ଅଳସୁଆ, ଶୁଣୁଆ, ଦାମ୍ଭିକ
ଧୁଧୁ ~ —କି. ଅମାଳିଆ, ଥୁଣୁଆ
ଧୁଡ଼ର ଧୁଡ଼ର—କି. ଫଟା ଦଦର, ଛଣାଛଣି
କି. ଫଟା ଦଦର ହେବା

ଧୁ ଧୁ—ଅ. ଛୁ, ଛୁଛୁ
ଧୁନ୍ଦୁ ଫସର—କି. ଭଜା ବୁଜା
କି. ଭଜା ବୁଜା ହେବା
ଉ. ନଆଁ ଧୁନ୍ଦୁ ଫସର ଅଳା ~ ରେ ବାଜୁ ତାହେଁନ—ଏହି
ଭଜା ଗୁଟା ଘରେ ରହିବ ନାହିଁ

ଧୁନା—କି. ବଂ. ପରେ, ଆସୁଥିବା ସମୟକୁ
ଉ. ଧୁନଂ ହୁଜୁ ମେ—ପରେ ବା ପଛକୁ ଆସ
ଧୁନ୍ଦୁ ଗା.ସ୍ଵ(ଇ)—କି. ଦୁଧିଆଳୀ ଗାଈ
ଧୁନ୍ଦୁ.ର—କି. ବଂ. ଗାଈ ବାହୁଣ୍ଡ ସହୃଦ
ଧୁନ୍ଦୁ ବା ଧୁନ୍ଦୁ ବାସ୍—କି. ଧାନ୍ତକ ଜାତି (ବ)
ଚେଣେ—କି. ଧନ୍ତପ ପକ୍ଷୀ (ବ)
ଧୁପ ଆ.ଉ—କି. ଖାଲି ହାଣ୍ଡି (ପାତ୍ର) ଗରମ କରିବା
ଧୁବାଧାବେ—କି. ବଂ. (ବସ୍ତ୍ର ମୋଟା ଲେକର) ଧୀର ମନ୍ତ୍ରର
ଗଡ଼ରେ ଚାଲିବା ପ୍ରକିୟା
ଧୁମା.—କି. ଶାନ୍ତ, କମଳ, ଦୟାଳୁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ, ମନ୍ତ୍ରର
ଧୁମା.ସୁଣ—କି. ସପରବାର (ବ)

ଧମାଉ—କି. ମନ୍ତ୍ରର କରବା
 ଧରୁ—କି. ଧୀରକର ବଂ. ଧୀର
 ଧରୁକାରୁ—ଅ. ହୁ ହୁ, (ଦିରସାରୁ ସୁଚକ)
 ଧରନ୍—କି. ଯେଉଁ ଧରବା
 ଧରଜା—କି. ଯେଉଁ, ଯେଉଁବାନ
 ଧରୁକଆନ୍—ବଂ. ଯେଉଁଶାଳୀ
 ଧରପୁରୁ—ବଂ. ସନ୍ତୋଷ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ,
 କି. ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା, ଶାନ୍ତ ହେବା, (ବି)
 ଧଲ-ରେ—ଦିରସାର ସୁଚକ—ଅ. ହୁ
 ଧରୁକ—କି. ବଂ. ଶାନ୍ତ ହେବା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା
 ଧରୁ—କି. ପଥର
 ଧରୁକାରୁ—କି. ପଥରସମ, ବଳିଷ୍ଠ
 ଧରୁକଜା—କି. ପଥର ଦେବତା, ଶାଳଗ୍ରାମ
 ରୁଦ୍ଧ—ବଂ. ପଥର
 ମାଙ୍ଗୁଡ଼ାଧର—ମାଙ୍ଗୁଡ଼ା ପଥର
 ଗେଜୁଟାଧର—ଗେଜୁଟିପଥର
 ବୁରୁ ଧର—ପଥର ପଥର
 ମେଣ୍ଡୁହେଉ ଧର—ଲୁହାପଥର
 ଉତ୍ତୁଳ ଧର—ଉତ୍ତ ପଥର
 ଧର—ହେଲେ, ଧର—କଳାପଥର
 ପୁଣ୍ଡୁ ଧର—ଧଳାପଥର
 ତେମାଧର—ତିମାପଥର
 ଧରକାକ୍ତା (କା)—କି. ପଥର ଏଣୁ ଅ
 ଧରକାହକମ୍—କି. ପଥର କଙ୍କଡ଼ା
 ଧରଗାଣ୍ଡାରୁ—କି. ପଥର ପୋକ
 ଧର ଦାସ—କି. ପଥରସ୍ଥ ଦାସ
 ଧର ଗୁଟାମ୍—କି. ପଥର ଚଟାଣ (ବଡ଼ ପଥରର ଉପର ସମତଳ
 ଅଂଶ) ପଥରରେ ଚିଆର ଚଟାଣ
 ଧର ଗୁଣ୍ଡି ବଗା—କି. ଏକ ପଥର ଦେବତା
 ଧର ନାପା—କି. ପଥର ଉପରର ଲତା (ପରଜବ ଲତା)

ଧର ଜେରୁ—କି. ପଥରର ଅଠା, ପଥରର ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟ ଅଂଶ
 ଧରବାନା—କି. ପଥରରେ ଉଠିଥିବା ପରଜବ ଗଛ
 ଧରମାଲ—କି. ପଥରର ଦେହ
 ଧରପୁରୁ—କି. ମାଟିତେଲ, କରୋସିନ
 ଧର ହସିରୁ—କି. ପଥରସ୍ଥ ମାଲ (ପଥର ଉପରେ ମାଲ (ହାର)ର
 ଚିହ୍ନ)

ଧର (ଲ)—କି. ଶସରବା, ଶସରବା
 ଧର (ଲ) ମେନଡେ—ଅଗ୍ନିନି ଶସର ପଡ଼ିବା
 ଧରେ ଧରେ—କି. ବଂ. ଧରେ ଧରେ
 ଧରେ ସୁତେ—ହାଉଲେ ହାଉଲେ ଅବସର ମୁକାବଳ
 ଧରଂ ଧରଂ, ଧରଂ ଧରଂ—କି. ବଂ. ଫଡ଼ଫଡ଼ା ହେବା
 ଉ: ଦାକା ହୁକୁ ଧରଂ ଧରଂ ଆକାନା - ଶୁଭ ହାଣ୍ଡି ଫଡ଼
 ପଡ଼ା ହୋଇ ଫାଟିଛି
 ଧରକୁ ଧରକୁ (ଦ୍)—କି. ବଂ. (ବାଉଁଶ ଠେଙ୍ଗା, ବା ଖୁଣ୍ଟ
 ସଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ) ଫଡ଼ା ଫଡ଼ା ହୋଇଥିବା ବାଂଶ ଦଣ୍ଡା
 ଉ: ମାତ୍ର (ଦ୍) ଠେଙ୍ଗା ଧରକୁ ଧରକୁ ଆକାନା
 ବାଉଁଶବାଡ଼ ଦଦର ହୋଇଛି
 ଧୀର ଧର—କି. ବଂ. ଦରଫଡ଼ା, ଫଡ଼ଫଡ଼ା, ଦରଫଡ଼ା
 ଉ: ସୁପାଳୀ ଧୀର ଧର ଏବେ ଦାଂ ଜର — କାନା -
 ମାଠିଆ ଦରଫଡ଼ା ହେବାରୁ ପାଣି ଝରିଯାଉଛି
 ଧୀରରୁପୁ—କି. ଫାଟିଥିବା, ଫଡ଼ଫଡ଼ା ଶବ୍ଦ ଥିବା
 (ହାଣ୍ଡି/କଲସି ଆଦି ପାତ୍ର)
 ଧୀଲ ଧଲ—କି. ବଂ. ମୋଟା ଅଳ୍ପ ପେଟିଆର ଗୁଲି
 କି. ଗୁଲିବା ବେଳେ ପେଟ ଦୋହଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଧୀଲସୁ ଧଲସୁ—କି. ବଂ. ତଳି ତଳି ଦୋହଲି ଦୋହଲି
 (ସିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା)
 ଉ: କାହେରୁ ଏନେଲ ଆଖିଲାରେ ସେସେରେଖୁ, ହାଲାନକ
 ଧୀଲସୁ ଧଲସୁକ ତାଲାନୁ ଆକାଦ ଆ -
 ଗହରୁ ନାଚ ଆଖିଲାରେ ଗାୟକ ବୁଢ଼ାମାନେ ତଳି ତଳି
 ଦୋହଲି ଦୋହଲି ଗୁଲିଛନ୍ତି

ଧୀସ୍ ସସ—ବଂ. ହୁଗୁଳା (ବନ୍ଧା)

କ୍ରି. ହୁଗୁଳା ହେବା

ଧୂତକ ଧୂତକ୍—କ୍ରି. ଧୂତଧାତୁ ହୋଇ ହୁଲଚଲ ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧୂଆଁ—ବ. ଧୂଆଁ, କ୍ରି. ଧୂଆଁ କରିବା

ଗଲା ଧୂଆଁ ଧୂ—ଗୁହାଳରେ ଧୂଆଁ ଦେବା

ଝୁଣା ଧୂଆଁ ଧୂ—ଝୁଣାର ଧୂଆଁ ଦେବା

ଧୂଆଁ କସ୍—ବ. ଧୂଆଁର କସ

ଧୂଆଁ ଗୁଡ଼ା—ବଂ. ଧୂଆଁ ଲିଆ, ଧୂଆଁ ଶୁଣା

ଧୂର—ଅ. ଧେର, ହ (ତିରସ୍କାରସ୍ତକ ସୂଚକ)

ଧୂରୁକ୍—କ୍ରି. ଭବିଷ୍ୟ

ଧୂରୁକ୍ତା.ଭା—କ୍ରି. ମନ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା

ଧୂରୁକ୍ତା—ବଂ. ଅନ୍ତରର ଅସିରିତା ଥିବା

ଭା: ଧୂରୁକ୍ତା. ହଳ ଦ ଅକା ହିଁ ବାଂଛା ନୁହଁ ଦାଲେୟା:ଆ—
ଅନ୍ତରରେ ଅସିରିତା ଥିବା ଲୋକ କହୁ ଯୋଗାଡ଼ କରି ପାରିବେ
ନାହିଁ

ଧୂର୍ ଧୂର୍—କ୍ରି. ଅନ୍ତରରେ ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହେବା

ଭା: ଧୂର୍ ଧୂର୍ ଅ—କାନାଜ୍ଜି କେ ଲେଟ୍ଟକା ଟା ତେହେଜ୍ ଏ
ରୁଆ.ଲ୍ ଦାଲେୟା: ସେ ବାଂଆ—ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଜାତ
ହେଉଛି ଯେ ପିଲଟି ଆଜି ଫେରି ପାରିବ କି ନାହିଁ

ଧୂର୍ ଧୂକା.ଭା—କ୍ରି. ଉତ୍ସାହିତ କରିବା, ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା

ଭା: ନାହୁଁ । ହଲ୍ ଦ ଧୂର୍ ଧୂକା.ଭା ଲେ ଏନାଂ ଲଗନ୍ଦ୍ ଏ କା.ମିଆ—
ମୂଲଲଗା ଲୋକକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ ଯାଇଁ ଶୀଘ୍ର କାମ କରିବ
ଧୂକୁଧୂକ—ବ. ଦୃଢ଼ପିଣ୍ଡର ସ୍ଥୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧୂକୁରୁକ୍—କ୍ରି. ଦୃଢ଼ଧାରେ ପଡ଼ିବା, ଆଶଙ୍କା କରିବା

ଧୂକୁଡ଼ି—ବ. ଚୂକା, ଧଡ଼ିଆ ଘାଁ

ଧୂକା—କ୍ରି. ଗରମ ଲାଗିବା, ବଂ. ଗରମ

ଧୂକାଧୂକ—କ୍ରି. ବଂ. ଧକ୍କା ଧକ୍କ

ଧୂକା.ଭା(ଓ)—କ୍ରି. ଧୂକିବା, ପବନ ଫୁଙ୍କି ଚୁଲି ଭିତରକୁ ନିଆଁ
ଜଳିବା ପାଇଁ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା, ଶୁଦ୍ଧ ଚଳାଇବା

ଧୂକା.ଭା(ଲ)—କ୍ରି. ଠକାଇବା, ଅଳ୍ପ ଦେଇ ବିଦା କରିବା,
ବେକାର କରିବା

ଧୂକୁଡ଼ି(ଲ)—ବ. ବୋର

ଧୂକୁଡ଼ି(ଲ)—କ୍ରି. ପିଣ୍ଡରେ ଜୋରରେ ଠେସ ଲାଗିବା

ଧୂକୁରୁ ଧୂକୁରୁ—କ୍ରି. ବଂ. ବଡ଼ ଥାଟିରେ ଗାଳି ଗୁଲିକ କରିବା

ଧୂକୁରୁ.ଓ—କ୍ରି. ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଚ୍ଚସ୍ୱାର ଗର୍ଜନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା,
ତାଡ଼ନା ଦେବା

ଧୂକିୟା.—ବ. ଧୂଆଁ, କ୍ରି. ଧୂଆଁ କରିବା

ଚୁଲ୍ ହା ଧୂକିୟା—ଚୁଲ୍ ଧୂଆଁ

ସେତେଲ୍ ଧୂକିୟା—ନିଆଁ ଧୂଆଁ

ତମର ଧୂକିୟା—ତମର ଧୂଆଁ

ଦା—ଧୂକିୟା—ବାସ୍ତୁ, ଗୁଡ଼ା ଧୂକିୟା—କୁଡ଼ୁଡ଼ି

ଭା: ରେଟ୍ କେ ଭୁ—ରେ ଧୂକିୟା ଆବ—ଗାଉଆ ମୂଷା ଗାତରେ
ଧୂଆଁ ଦେବା

ଧୂଚୁଲ ଧୂଚୁଲ—କ୍ରି. ବଂ. ଉପାପଡ଼ା ହେବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା,

(ବସ ଗାଡ଼ିର ପଛ ସିଟ୍ରେ ବସିଲେ ଛେରି ଉପାପଡ଼ା ଅନୁଭବ
ହୁଏ)

ଧୂକା—ବ. ଧୂକା, ପତାକା

ଧୂର୍—ଅ. ଧେର, (ଅପସନ୍ନ ସୂଚକ)

ଧୂକୁରୁ.ଭା(ଲ)—ବଂ. ଅଳସୁଆ, କ୍ରି. ଅଳସୁଆ ହେବା

ଧୂକା. (ଦତା.)—ବ. ଭୁଷ୍ମକା, ମାତା

ବଂ. ମାତ, ନିମ୍ନ, କ୍ରି. ମାତ କର୍ମ କରିବା

ଧୂକୁନି—ବ. ଅଣ୍ଟା ଠାରୁ ଉପରାଂଶ ମାଂସାଳ ଓ ମୋଟା
ଥିବା (ସ୍ତ୍ରୀ)

ଧୂନ୍—ବଂ. ଧୂଆଁ ଲିଆ, ଅଛାରିଆ, ଝଙ୍କାଳିଆ ସାନ

କ୍ରି. ଧୂଆଁ ଲିଆ ଘଷିବା

ଧୂକାଡ଼ମେଦ୍—ବ. ଆରମ୍ଭ, କଳିଆ

କ୍ରି. ନାଚ ଆରମ୍ଭ କରିବା, ବାଜା ବଜାଇବା,
କଳିଆ କରିବା, ଗାଳିଗୁଲିକ କରିବା

ଧୂନ୍ ଡାଉ(ଓ)—କ୍ରି. ଅଶ୍ରୁଲିବା, ଖୋଜିବା

ଧୂନ୍ ଡା. (ଲା) ଧୂନ୍ ଡା(ଲ)—କ୍ରି. ବଂ. ଅଶ୍ରୁଳି କରି

ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଧୂନ୍ ସି ଧୂନ୍ ସି—ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଜିଜ୍ଞାସ ଅସଜଡ଼ା ଭାବେ
ମେଲେଇ ପଡ଼ିଥିବା (ଦ୍ରବ୍ୟ)

ଉ: ଲୁଗୁଲିକ ପାରକମ୍ ତେଜାନରେ ଧୁନସି ପୁନସି କାତେ
ମେନାଆ—ଲୁଗାପଟା ସବୁ ଖଟ ଉପରେ ଏଣେ ତେଣେ
ବିଛୁଡ଼ି ହୋଇଛି

ଧୁନା.ଧୁନ—କି. ଠେଲପେଲ ଝଗଡ଼ା

ଧୁନା.ଧୁନା—କି. ହାତାହାତ ହେବା, ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼ି ହେବା

ଧୁନା.ଉ—କି. କହୁଣି ଭୁଷା ଦେବା, ଦେହ ଦେଲ ଠେଲ
ଦେବା, ପଣ୍ଡୁଣିଙ୍ଗରେ ପେଲ ଦେବା, ଅଣାଡୁଆ ମାଡ଼ ମାରବା,

ମାଆଠାରୁ ପ୍ରନପାନ ପାଇଁ ପିଲ ବା ବାହୁଣ ପେଲହେବା

ଧୁନିଆ (ଧଣିଆ)—ବ. ଧଣିଆ

ଧୁନା(ଧୁଣା)—ବ. ଝୁଣା

ଧୁନ—ବ. ଧନ, ସନ୍ଧ୍ୟାସୀଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ,

କି. ଜ୍ୟାଁ ଏକାଠି ଜାଳିବା

ଧୁପଥ—ବ. ଧୁପ, କି. ଧୁପଦେବା

ଧୁପଧୁପାଉ—କି. ତାଜନା ଦେବା, ତରେଇବା, ତରବା,

ତନାଦନା କରିବା

ଧୁପୁଲ—କି. ତରରେ କମିବା, ତରବା

ଧୁପୁର୍ ଧୁପୁର୍—କି. ବଂ. ପୁର୍ପୁର୍ (ତରବା) ପ୍ରକିୟା

ଧୁମକେରୁ—ବ. ଧୁମକେରୁ

ଧୁମ୍ ଧାମ୍—ବ. ଧୁମ୍ ଧାମ, ଉଣାହ ସହ

ଧୁମ୍ ସା—ବଂ. ଘୁଲକାସ

ଧୁମ୍ ସାଂ ଧୁମ୍ ସିଂ—କି. ଧୁମ୍ ତାଇବା, ଘୁଲକାସାର

ଠେଲପେଲ

ଧୁମସି—ବ. ଘୁଲକାସା ନାଶ

ଧୁମାନ୍—କି. ଧୂପ ଦେବା

ଧୁବ—ବ. ଧୋବା, କି. ଧୁଅ (ଧୁବ ଶବ୍ଦ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରଗୁରୁ

ମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି)

ଧୁବତାପାତ୍ (ଦ)—ବ. ଦୁବ ଦାସ

ଧୁବ ଦାସ—ବ. ଦୁବ ଦାସ

ଧୁବଣି (ନ)—ବ. ଧୋବଣୀ

ଧୁଭ—ଅ. ବିତାଡ଼ନାପୂର୍ବ ପ- ଦୂର, ପଳା

ଧୁରୁନ୍ଧର—ବଂ. ଧୁରନ୍ଧର, କୁଶଳୀ

ଧୁରୁଧୁରୁ—କି. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ଉ: ଧୁରୁ ଧୁରୁ ବାଦକାମିକ ସେମିକାନା - ଅତି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବଲ

କାମକୁ ଯାଉଛନ୍ତି

ଧୁରୁ ଧୁରୁ—ଅ. ପଳା, ପଳା, ଦୂର .

ଧୁରୁ ଧୁରୁ—କାମପାଇଁ ତାଡ଼ନା ଅନୁଭବ କରିବା

ଧୁରୁମାରୁ—କି. ଧରମାର, ଦୃତ, ଚଞ୍ଚଳ, ଚଞ୍ଚଳ କରିବା

ଧୁରୁମୁସ୍—ବ. ଧୁରୁମୁସ୍, କି. ଧୁରୁମୁସ୍ରେ ପିଟିବା

ଧୁରୁହ—ଅ. ଅହୋ

ଧୁରୁ—କି. ବଂ. କହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଧୁରୁ.ଓ (ଧରୁଓ)—କି. କାମ ଧରୁଇବା, କାମ ଆରମ୍ଭ କରୁଇବା

ଧୁରୁହା—ବ. ଦୁଷ୍ଟ, ବଦମାସ

ଧୁରୁଛୁ, ଧୁରୁଛୁ—ବଂ. ଗଛୁଆ, ଧୁଲି ଧୁସରିତ

କି. ଧୁଲି ଧୁସରିତ ହେବା

ଧୁରୁସ୍—କି. ଗାଡ଼ି, ତାପ ଲାଗିବା, ସାନହେବା

ଧୁରୁଧୁଲୁ—ବଂ. ମଳିଛୁ, ଅପରହୁଜିଆ

କି. ମଳିଛୁ ହେବା, ଅପରହୁଜିଆ ହେବା

ଧୁରୁସ୍—ବ. ଧୁରୁସ୍ ଗଛ (ଏ ଗଛର ଶାଗ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶାଏ ଓ

ଉପସରେ ଲାଗାଏ)

ଧୁଳାମାଟି—ବ. ଧୁଳିମାଟି

ଧୁଳିକାଡ଼ା—ବ. ବାଲିମେଣ୍ଡା

ଧୁଳି—ବ. ଧୁଳି

ଧୁଳିସା—ବଂ. ଧୁଳିରେ ବୁଡ଼ିଥିବା

ଧୁଳୁବଧୁଳୁ—ବ. ବାଲି ସଦୃଶ ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ

କି. ନଡ଼କଡ଼ ହୋଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବା

ଧୁଲୁପ୍—କି. ଆଖି ମିଟିବା ମାରବା

ଧୁଲୁପ ଧୁଲୁପ୍—କି. (ପବନରେ) ବଡ଼ କମିବା ଓ ହଲିବା

ଧୁସା.ଉ—କି. ଦୋଷାସୋପ କରିବା

ଧୁଡ଼ୁଆଡ଼ା—ବ. ରେଶମ୍ ପୋକ ପାଲିବା ସମୟ

କି. ରେଶମ୍ ପୋକ ପାଲନ କରିବା

ଧୂଡ଼ା.ଓ—କି. ମରୁମୁଖ କରବା, ଯାହା କରବା
 ଧୂଡ଼ା.ତା.ଉ—ବି. ପ୍ରାଣଭେଜନ, (ଏ ପ୍ରାଣଭେଜନ କରାହୁ
 ପରେ ବରକର୍ତ୍ତା ଘରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ)
 ଧୂଳି ଧୂଳି ପିତୁ—ବି. ପ୍ରଖର ଶବ୍ଦପ
 କି. ବହୁତ ଗରମ ହେବା
 ଧୂଡ଼ା.ଧୂ—କି. ଧୂଆସ (ଶବ୍ଦ)
 କି. ବଂ. ଧୂଆସ ଶବ୍ଦ (ହେବା)
 ଧୂଡ଼ା.ଧୂ—କି. ଧରକୁ ଧର ଉଡ଼ିଯାଇବା, ପ୍ରବର୍ତ୍ତାୟବା
 ଧୂଡ଼ା.ଓ—କି. ପ୍ରବର୍ତ୍ତାୟବା, ଶିଖାଶିଖି କରି ମନାଇବା
 ଧୂଡ଼—ଅ. ଧେଉ, ଦୂର ହୁଅ
 ଧୂମ୍—ବି. ଜୋରସୋର
 ଧୂମ୍ ଧପହ—ବଂ. ଧୂଳି ମଳରେ ଗାଧୋଇ ଥିବା ସ୍ଥିତି,
 ଧୂଳିଧୂସର
 ଧୂମ୍ଧାମ୍—ବି. ଜାକଜମକ, ଜାକଜମକ କରିବା, ଜୋରଦାର
 ଧୂମ୍ଧାରକାଟି, ଧୂମ୍ଧାରକାଣ୍ଡ—ବଂ. ଧୂଳିମଳ ଅଳିଆପୁଣି
 ସ୍ଥିତି, କି. ଆବର୍ଜନା ହୋଇଥିବା
 ଧୂଳି ଉଡ଼ାଳି—କି. ପ୍ରାଣ ପାଳୟ, (ବିବାହ ପରେ ବର ଘରେ
 ହାଣ୍ଡିଆ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରାଯାଏ)
 ଧୂଳିପାଟକ ହୁଳୁ—ବି. ଧୂଳିପାଟକ ଧାନ
 ଧୂସୁ—ବଂ. ଦୋହର, ଦୁଃସ୍ୱାଦାର
 ଧୂସୁ ହୁଳୁ—ବି. ଧୂସରି ଧାନ
 ଧୂସା.ଧ—ବି. ଦୁଃସ୍ୱାସ
 ଧୂଆନ୍—କି. ବଂ. ରେଶମ ପୋକ ଗୁଡ଼ିହେବା,
 (ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ରେଶମ ପୋକ ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରି ଅବସ୍ଥା
 ବଦଳାଏ)
 ଧେଆଓ—କି. ଧ୍ୟାନ କରିବା, ମନସ୍ଥ କରିବା
 ଧେଆନ୍—ବି. ଧ୍ୟାନ
 ଧେଲ୍—ବି. ସାମର୍ଥ୍ୟ, ଯୋଗ୍ୟତା, କି. ସାମର୍ଥ୍ୟ ହେବା,
 ଯୋଗ୍ୟ ହେବା
 ଧେଲ୍ ତ—ବଂ. ସାମର୍ଥ୍ୟତା, ନିପୁଣତା

ଧେଲ୍ ନା ତ—କି. ଯୋଗ୍ୟତା ଥାନ ହେବା ଓ ଗାରିମାସ୍ଥାନ
 ହେବା
 ଧେଲ୍(ତ)ସୁହା—କି. ବଂ. ଅଯୋଗ୍ୟ ଧରଣର ଲୋକ,
 ଅଯୋଗ୍ୟ, ମୂର୍ଖ
 ଧେଲ୍ସୁ—କି. ବଂ. ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରକାରର ନାସ୍ତ
 ଧେଲ୍ଆଓ—କି. ସମର୍ଥ ହେବା
 ଧେଲ୍—ଅ. ଧେଲ୍ (ତରସାର ଅର୍ଥ ବୋଧକ ପଦ)
 ଧେମନ୍ ଫା.ହୁଆ—ବଂ. ପାଖେ ଗୋଡ଼ା ଥିବା (ଜନଶ)

ନ

ନଆଁ—ସ. ଏହା, ଏଇଟା
 ନଆଁରୁ—ବଂ. ଏହୁପରିକା, ଏତାତୁଣ
 ନଆଁନା—ସ. ଏଇଟାପରା, ଏଇଟା
 ନଇ—ଅ. ହେ, ହଇଲେ, (ସାନ ଝିଅକୁ ଡାକିବା ଓ ତା'ର
 ଲକ୍ଷକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ ଝିଅ ଓ ନାସ୍ତମାନେ
 ସମ୍ବୋଧନ କରିବା)
 ନ: ଏ ନଇ ହୁତ ମାଇଁ ନଡେ ହୁଲୁମେ—ହଇ ଲେ । ଏ
 ସାନ ଝିଅ ଏଣିକି ଆସ
 ନ - ଅୟୁ—ସ. ଏଇଟା (ନିଶ୍ଚିତ ବାଚକ ପଦ)
 ନଉକର—ବି. ଗୁକର
 ନଖେତର—ବି. ନକ୍ଷତ୍ର
 ନକ୍ସା—ବି. ନକ୍ସା
 ନକଲ୍—ବି. ଅନୁସରଣ, ପ୍ରତିଲିପି, ନକଲ
 କି. ଦେଖି କରି କରିବା
 ନକଲହା—ବଂ. ନକଲକାସ୍ତ
 ନକସ୍—ସ. କିଏ, (ଏହା କେବଳ ଗୀତରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)
 ନଉକର ଗୁକର—ବି. ଗୁକର ବାକର
 ନଂକା—କି. ବଂ. ଏହୁପରି
 ନଗର୍—ବି. ନଗର
 ନଗ୍ଗା—କି. ବଂ. ଏଇକ୍ଷଣି, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
 ନଗର୍—ବି. ନଗର, ସହର

ନଗଥ—ବି. ଲଗ୍ନ, ଶୁଭ ସମୟ

ନଗରପାଲ—ବି. ନଗରପାଳ

ନଙ୍ଗରୁ—ବି. ଲଙ୍ଗରୁ

ନଂଦା—ବିଂ. ଖଜ୍ଜା

ନଃ ନଂଦା ଅଳା — ମେନା — ତାକଥା - ତାକର ଖଜ୍ଜା ଘର
ଅଛି

ନଜରୁ—ବି. ଦେଖିବା, ନଜର ରଖିବା

ନଜ୍ଜିନରୁ—ବି. କୁ ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ. କୁ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବା

ନଜ୍ଜିଲ୍ଲୁଓ—ବି. ନଜରବନ୍ଦ ହିଁ. ନଜରରେ ରଖିବା

ନଜ୍ଜିନରୁବନ୍ଦ—ବି. ନଜରବନ୍ଦା ହିଁ. ନଜର ବନ୍ଦାରେ ରଖିବା

ନଜର—ବି. ନଜର, ଦୃଷ୍ଟାନୁ

ନଟ୍—ବି. ନଟ (nut)

ନଟୁ—ବି. ନଟୁ

ନଟେଇ—ବି. ଲଟେଇ

ନଡ଼ବଡ଼—ବି. ପତନୋନ୍ମୁଖୀ, ଏହି ପଡ଼ିବ ପଡ଼ିବା ଛାଡ଼ି

ନଡାଓ—ବି. ହଲ୍ଲବଦା, ପାଣ ବସାଇବା

(ଗୀତରେ ଏପରି ପଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ)

ନଶ୍—ବି. ନଳ କରବା, ଜମିକୁ ମାପ ବାଡ଼ିରେ ମାପିବା

ବି. ମାପବାଡ଼ି

ନଶ୍—ସ. ଏଠାରେ

ନଶ୍—ବିଂ. ଏଠାକାର

ନଡ଼—ବି. ସ୍ଥାନସ୍ଥ, ଭୂମି, ପୃଥିବୀ, ଏହା ଗୀତରେ କେବଳ

ବ୍ୟବହୃତ ହେବ

ନଡା—ବି. ଜାକିବା, ଗୁପିବା, (ଏ ପଦ ଗୀତରେ ବ୍ୟବହୃତ

ହୁଏ)

ନଡେ—ବି. ବିଂ. ଏଆଡ଼କୁ

(ନଡେ) ନଡେଅନଡେ—ବି. ବିଂ. ଏଣେ ତେଣେ

ନଡେନ୍—ବିଂ. ଏଠାର, ଏ ଅଞ୍ଚଳର

ନଡରେ—ସ. ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏଠାରେ

ନଡେଡେ—ଏହି ପାଣ ଦେଇ

ନଥ—ବି. ନଥ

ନନ୍ଦା (ନଂଦା)—ସ. ଏହି ପ୍ରକାରର

ନନ୍ଦାନ୍—ବି. ଏହି ପ୍ରକାରର

ନନ୍ଦା ଲୋକା—ବି. ଏମିତିକା

ନନ୍—ବି. ନନ୍

ନନାଡ଼କୁ—ବି. ନନାଧାନ

ନନଦ୍ ଖେନ୍ଦ—ବି. ଟିକନିକ ବୁଟି ବରୁର କରବା

ନନ୍ ଫନ୍—ବି. ଲନ୍ ଫନ୍

ନନ୍ — ଖନ୍ — ବି. ଚନ୍ଦ୍ରତ ହେବା, ହୃତାଶ ହେବା

ନବାବ୍—ବି. ନବାବ

ନମାନ୍—ସ. ନିକଟ

ନମାନ୍ଦାବ—ବି. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ

ନମ୍ବର—ବି. ନମ୍ବର

ନମସ୍ତ୍ ତାର—ବି. ନମସ୍ତାର

ନୟ୍ ରାୟ୍—ବି. ନିରାଶ ହେବା

ନୟାନକଲ୍ୟାଣ—ବି. ନୟାନ୍ କାଲ୍ୟାଣ ଧାନ

ନରବ୍—ବି. ନର, ବଣ୍ଟା

ନରବ୍ରାଣ୍—ବି. ଆବର୍ଜନା ବଣ୍ଟା କୁଣ୍ଡ, ନରକ କୁଣ୍ଡ

ନରମ୍—ବି. ନରମ

ନରମା—ବିଂ. ନରମା

ନରମ୍ ଗରମ୍—ବି. ନରମ ଗରମ, ଉତ୍ତମ ତେଜାବଳୀ,

(ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟମ ମାରଧର)

ନରମାଓ—ବି. ନରମ ହେବା

ନମ୍ବରା—ବି. ନମ୍ବ ହେବା

ନଲ୍—ବି. ନଳ

ନଲ୍ ଦା — ବି. ନଳପାଣି

ନଲ୍ କୁର୍—ବି. ନଳକୁଅ

ନସମ୍—ବି. ନସମ୍

ନସ୍ ମା—ବିଂ. ନସ୍ ମା, ଓଡ଼ାଲଆ

ନସର ଫସର—ବି. ବିଂ. ନସର ପସର

ନସି—ବ. ନସି, ପଳାଦ ରସ ବା ପତ୍ର ତେଜର ନସି
 ନସି—ବ. ନସି କରବା
 ନସି—ବ. ଯାହା ନାହିଁ (ବାଜା ବିଶେଷ)
 ନା—ବ. ନା
 ନା—ବ. ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନକୁ ଦିଅନ୍ତାହୁଏବା ନିଷ୍ପତ୍ତି

ନା—ବ. ଶିଶୁର ଘର, (ବୋହୂର ବାପା, ମା ଘର)

ନା—ବ. ନା ବାଲି

ନା—ବ. ନୋବା

ନା—ବ. ଗାଁର ସାମାଜିକ ପୁରୁଷ

ନା—ବ. ନୂତନ, ନୂଆ

ନା—ବ. ନା ନା ନା

ନା—ବ. ନା ପରାସ

ନା—ବ. ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଦ୍ଧ

ନା—ବ. ପାଖିଆ, ଶୁଦ୍ଧ

ନା—ବ. ନାକ ଘାସ

ନା—ବ. ନକଲି

ନା—ବ. ହୃଦୟର ହେବା, ହାଲିଆ ହେବା

ନା—ବ. ନାଗଜାତି ବିଶେଷ

ନା—ବ. ନଗର

ନା—ବ. ନାଗପୁର, ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ

ନା—ବ. ନାଗଲ ଶିଶୁ ସହୃଦୟ ପୁଅକୁ ବାନ୍ଧବା
 ଦୌଡ଼ି

ନା—ବ. ନଗାଧାନ

ନା—ବ. ନାଗ ପାଣି, ଶି. ପାଣି ଲାଲ ଦିଶିବା

ନା—ବ. ନାଗିନ୍ଦ୍ର ଦେବ

ନା—ବ. ମାରି କଳା ନାଗ, ନାଗୁଣୀ, ଦୁଷ୍ଟାନାଗ

ନା—ବ. କଳାରଙ୍ଗର ପଥର

ନା—ବ. ନାଗି

ନା—ବ. ନାଗ, ଦେବ, ନାଗପୁର

ନା—ବ. ଅଗ୍ରଗଣ, ଭୂତ, ପ୍ରେତ, ଶି. ଶୁଣିବା

ନା—ବ. ନେଲ

ନା—ବ. ନା

ନା—ବ. ନାଗୀ, ଧମନ

ନା—ବ. ନାଗ, ନାଗମାଳିଆ

ନା—ବ. ନାଗ, ନାଗ

ନା—ବ. ନାଗ, ନାଗ

ନା—ବ. ନାଗ

ନା—ବ. ଧମନ, ଯାହା ଧରା ଗଲେ, (ପେଟର ନାଗ)

ଶି. ପରସ୍ତା କରବା, ଭୁଲ୍ଲାନକର ଏପଦ ବ୍ୟବହାର

କରବା

ନା—ବ. ବାସ୍ତବେ ବେଦ୍‌ବାନା, ନାଗପୁର ପେ ଆଲପେ ହୁଏ ଆସୁ

ସେ ଗୁଣ ହେଉନାହିଁ, ତାକୁ ଡାକ ନାହିଁ ତା ମୁହଁରେ ମୁତ

ନା—ବ. ବଜାରବା, ଦର ଆଉନା କରବା ବ. ବଜାରବା

ନା—ବ. ନାଗ

ନା—ବ. ବରଗୁଣି—ବ. ଝୁଡ଼ି

ନା—ବ. ନାଗପୁର—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ଗଛ, ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର

କରବା, ପହଞ୍ଚିବା

ନା—ବ. ନାଗ

ନା—ବ. ନାଗ, ନାଗ

ନା—ବ. ନାଗ, ନାଗ

ନା—ବ. ନାଗ, ଏ ପଦ କେବଳ ଗୀତ ଓ ପୁରା

ବେଳେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ

ନା—ବ. ନା, ଗ୍ରାମ (କେବଳ ଗୀତରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)

ନା—ବ. ଶୁଣିବା, ବରବାଦ୍ ହେବା, ନଷ୍ଟହେବା

ନା—ବ. ହାତ ପତାଇବା

ନା—ବ. ଶୁଣିବା, (ଗୀତରେ ଏ ପଦ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ନା—ବ. ନାଗ

ନା (ନା)—ବ. ନା କରବା, କାଗଜର ବାନ୍ଧବା

ନା—ବ. ନାଗ ଦୁଇ ପୁଅ, ନାଗ

ନାଥୁ ପତାଞ୍ଜ—ହି. ନାକ ଡୋଡ଼ିବା, ଛୁଙ୍କିବା
 ନା.ହ—ବ. ନଘା
 ନା.ଦନାଲହନ୍—ବ. ବରଷା ସମୟ, ନଘା ନାଲ ଦାନ
 ନାହଗୁନ୍—ହି. ବୁଝି ବିଚାର କରିବା
 ନାହଡ଼େ—ହି. ବଂ. ଏଠାରେ
 ନାନାରକମ୍—ବଂ. ବହୁ ପ୍ରକାରର
 ନାହୁ—ବଂ. ସବୁ
 ନାନାଦୁନା.ରୁ—ବଂ. ବହୁ ଉପାୟ
 ନାପ—ହି. ମାପ କରିବା
 ନାପାଞ୍ଜ—ହି. ମାପ କରାଇବା
 ନା.ପାଞ୍ଜ—ବ. ମାପ କରିଦେବା ମୂଲ
 ନାପାୟ—ବଂ. ଉତ୍ତମ, ଭଲ, ସୁନ୍ଦର
 ନୌପାଦ—ବ. ତା ବାପା
 ନା.ପିତ୍—ଅ. ପାଇଁ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଉ: ଅଜାନା. ପିତ୍-ଏମ୍. ହେଉ ଆକାନା—କ'ଣ ପାଇଁ ଆସିଅଛ ?
 ନୌ.ପିତ୍—ବ. ଭଣ୍ଡାର
 ନୌ.ପୁମ୍—ବ. ତୋ ବାପ
 (ମା ପିଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେଲେ ତାଙ୍କ ବାପାକୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଗାଳି କରିବାରେ ଏ ପଦ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)
 ଉ: ନୌ.ପୁମ୍. ଗେ ତୟ ନଂକା କେୟ୍ ଇଉଁ ଦ ତେୟ୍ ଇଉଁ
 ଚକାୟା—ତୋ ବାପ ତ ଏମିତି କରିଛନ୍ତି ମୁଁ କ'ଣ କରିବି
 ନାବ—ସ. ଆମ୍ଭେମାନେ
 ନାବ—ହି. (ଚଢ଼େଇ) ବସିବା
 ନାବ—ସାବ—ହି. ବସିବା, ଧରିବା, ସହାୟତା
 ନାବନାଃ—ସ. ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ନାବାଲକ୍—ବ. ନାବାଳକ
 ନା.ବନ୍—ସ. ରୂମେ ଦୁହେଁ
 ନା.ବନ୍ଥାଃ—ସ. ରୂମ ଦୁହେଁଙ୍କର
 ନାମ୍—ସ. ତୁ, ତୁମେ
 ନାମାଃ—ସ. ତୁମର

ନା.ମି—ବଂ. ନାମକର, ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ନାମଜାଦା
 ନାମାଲ୍—ବ. ତଳମାଲ ଅଞ୍ଚଳ
 ନାୟ—ବ. ନ୍ୟାୟ
 ନୌୟ—ବ. ନଘା
 (ସାନ୍ତାଳରେ 'ନୌୟ' କହିଲେ ସାଧାରଣତଃ ଅସ୍ଥି ବିସର୍ଜନ ହେଉଥିବା ନଘା ଦାମୋଦର ନଘାକୁ ବୁଝନ୍ତି)
 ନାୟସ୍—ବ. ନୁଆ
 ନାୟରତ୍—ବ. ନ୍ୟାୟ ନିୟମ
 ନାୟ୍(ଇ)ହା.ର—ବ. ବୋହୂର ପିତା ମାତା ଘର
 ନାୟ୍(ଇ)ହା.ରୁ ବଗା—ବ. ବୋହୂଘର ପିତାମାତାଙ୍କର ଦେବତା
 ନୌ.ରୁ—ବ. ନାଉ, ଲହୁ
 ନୌ.ରୁ କାଟାଉନ—ବ. ନାଉ କଣ୍ଡନ
 ନୌ.ରୁଲ—ବ. କଣ୍ଡ
 ନା.ରୁଲ ନାୟହାତା—ବ. ଘଣ୍ଟିକା ହାତ
 ନାୟହାତା ନା—ବ. ଗୋଡ଼ ହାତ
 ନୌରୁକ୍—ବ. ନଞ୍ଜିଆ ଖୋଳ
 ନା.ରୁ ଶୁଣି—ବ. ଲୁଗା ଗୋଡ଼ାଇବା ବାଡ଼ି ବା ଶୁଣି
 ନା.ରଗି ପାଞ୍ଜ—ବ. ରସ ପା', (ଏକ ପ୍ରକାର ଘା ଯାହା ଦେହରେ ଶୀଘ୍ର ଚରିଯାଏ ଓ ରସ ଝରେ)
 ନା.ରୁଗି ଦାରେ—ବ. ନାରଙ୍ଗି ଗଛ
 ନା.ରୁବେଧା—ବ. ଅଶ୍ରୁକୋଷ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ରୋଗ
 ନାୟ୍—ବ. ନରକ
 ନାୟ୍—ବ. ନାୟସ୍
 ନାର(ଡ଼)—ବ. ନାଡ଼, ଧମନୀ
 ନାର(ଡ଼)ଠୁଲ(ର)—ବ. ଏକଲ, ହି. ବଂ. ସବୁକିଛି
 ନାର(ଲ)ପାରସ୍—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାର
 ନୌଲା—ବ. ନଳା, ନର୍ଦ୍ଦମା
 ନୌଲାପିଲା—ବ. ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି
 ନାଲ୍ତା ପାଟ୍—ବ. ନଳିତା ପଟ, ଝୋଟ
 ନାଲ୍—ବ. ନଳା, କେନାଲ

ନାଁଓଁ—ବ. ନୂଆ ଫସଲ ଆମଦାନୀ ଓ ନୂଆଖିଆ ପାଇଁ
“ସୁନା”

ଝି. ନୂଆ ଫସଲ ଖାଇବା

ନାଁଓଁ—ଝି. ବଂ. ନୂଆଖିଆ ପକ୍ଷ ପାଳିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ନାସ୍—ବ. ନଷ୍ଟ, ମୃତ୍ୟୁ ଝି. ନଷ୍ଟହେବା, ମୃତ୍ୟୁହେବା

ନାସ୍‌ଖାନା—ବ. ଲସ୍‌ଖାନା

ନାସ୍‌ପାତ—ବ. ନାସ୍‌ପାତ

ନାସାଓଁ—ଝି. ନଷ୍ଟହେବା, ଶେଷ ହେବା

ନାସେ—ଝି. ବଂ. ଧରକରି

ଉ: ଲେଟ୍‌କା ଦ ନାସେରେ ଦାଲ୍ ଏ ମେ

ପିଲଟିକୁ ଧୀର କରି ପିଟି

ନାସେ ନାସେ—ଝି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ

ନାସେନାସେତେ—ଝି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ କରି

ନାସେନା—ବ. ସ୍ତଳ, କହୁଡ଼, ସାମାନ୍ୟ

ଉ: ନାସେନା ସାବତେରେ ହାସୁଲ୍ କାନା

କହୁଡ଼ ଧରିବାରେ ହିଁ ମୋତେ କାହୁଡ଼

ନାସେୟା—ବ. ସାମାନ୍ୟ

ନାସେୟା—ବ. ଭଲ ମନ୍ଦ ଠିକ୍ ଅଠିକ୍

ଉ: ନାସେୟା କାଥା ବା ବୁଝାଇ କାତେ ରହେହବାସୁ ଠିକ୍‌ଆ

ଭଲମନ୍ଦ କଥା ନବୁଝି ଗାଳି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ

ନାସେନ ସାସ—ବ. ନାସେନ ସାସ

ନାସିତ—ଝି. ଲତା, ଗଛ ଶୁଖିଯିବା, ରୋଗ କମିବା

ନାସିତ୍‌ପାଓଁ—ବ. ଶୁଖିଯିବା ବା

ନାସିତ୍‌କ—ବ. ନାସିତ୍‌କ

ନାସିତ୍—ବ. ଲୁଗା, ନସିବ

ନାସୁ—ବ. ବ୍ୟଥା

ନାସେନ୍ ଆ.ଗୁ—ଝି. ବୁଲାଇ ଅଣିବା

ନାହା—ଅ. ତ

ଉ: ହାସେ ନାହା—ଦାଲ୍ ମେସାକ - ରହୁଡ଼ ତୋତେ ମାଡ଼

ଦେବେ

ନାହା—ବ. ଅବଧି, ଏବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ

ଉ: ନାହା—ଦ ହଲ୍‌କ ଆ.ଡକ ବଦଲ୍ ଏନା—ଏବେ

ଲୋକମାନେ ବହୁତ ବଦଳି ଯାଇଛନ୍ତି

ନାହା—ଝି.ସ୍ତାର ଶେଷରେ ଯୋଗହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳକୁ
ବୁଝାଇବ

ଉ: ଉନ ସେନା ଆସୁ ନାହା—ସେ ଯିବ

(୧) ଲହୁ ହୁକୁଆଲ୍ ନାହା—ମୁଁ ଆସିବି

ନାହାନା—ବଂ. ଆଜିକାଲିର ଅଧୁନା

ନାହା—ଅ. ସେହଠାରେ

ନାହା—ଅ. ଏହଠାରେ

ନା—ହୁନା—ଅ. ଏହଠି

ନା—ହୁନା—ଅ. ଏହଠାରେ

ନା—ହୁନା—ଅ. ଏହୁ ଡରଫ୍‌ରେ

ନାହା—ଡେ—ଅ. ଏବେକୁ, ଏତେବେଳକୁ

ନାହା—ଡେନ୍—ଅ. ଏବକାଲର, ଏବର, ସ୍ଥାନ

ନାହାନ—ଅ. ଶୁଦ୍ଧି କର୍ମ (ମୃତ୍ୟୁ ଦିନରୁ ଏକାଦଶ ଦିନ ପାଳନ

କରାଯାଏ)

ନାହାନତେ—ଅ. ଶୁଦ୍ଧି କର୍ମକୁ ସ୍ଥାନ କରିବାକୁ

ନା—ହୁନା ନାତେ—ବଂ. ଏଣିକି

ନାହାନ କଲେକା—ବଂ. ଏବେର ପରି ଆଜିକାଲିକାପରି

ନାହେଲଗାତା—ବ. ଲଙ୍ଗଳ ଗାର, ପତ୍ତି ଦନାସ୍ଥିତ ଜଳ

ନାହେଲ୍ ଗାତା ଦା—ବ. ଦନାରୁ ତାଳିହେବା ପାଣି, ମଦ

ନାଲିକାସି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା ଜାତୀୟ ଗଛ

ନାଲି (ଶି) କଲମା ହୁକୁ—ବ. ନାଲି କଲମା ଧାନ

ନାଣି ସାସ—ବ. ଲତା ସାସ

ନାଣି ମୁରୁ—ବ. ଲତା ଜାତୀୟ ପଳାଶ ଗଛ

ନାଣି ସା—ବ. ନାଣି ସା ଲତା

ନାଣିହୁକୁ—ବ. ଲମ୍ବ ନାଡ଼ ଥିବା ଧାନ

ନାକାବୁଲ୍—ଝି. ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିବା, କହୁଲ୍ ନହେବା

ନାଗରୁକ—ବଂ. କରମୁକ୍ତ ଜମି

ନାଗା—ବ. ଦଗ, ଦଶା

ନିକନ—ସ. ଏ ଦୁହେଁ

ନିକୁ—ସ. ଏମାନେ ସମସ୍ତେ

ନିଜା.—ଅ. ଏପରି, ଲଦୁଣି

ନିଜାନ୍—ଅ., ବଂ. ଏମିତିଆ, ଏମନ୍ତ

ନିଦା.—ବ. ଦୁଷ୍ଟ, ନଜର

ନି. ଦୁଷ୍ଟରେ ରଖିବା, ନଜରରେ ରଖିବା

ନିଂଦା.—ବ. ବଳଦ ଗାଈର ମଝି ଚକ ଲୁହା (axel)

ନିତଲ୍—ବଂ. ନିଗୁଟିଆ, ନିଶ୍ଚଳ

ନିରୁ.—ବ. ନୀତି, ନୂନ

ନିରୁ—ହା.କୁ—ବ. ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ମାଛ, (ଏ ପଦ ସାମ୍ବାଲ ପଦ୍ୟ,
ଗୀତରେ ବ୍ୟବହାର କରେ)

ନିରୁ—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅନାବଳ

ନିଗୁଟି—ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିନ

ନିଗୁଟିଆ—ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିନ, ଜନମାନବ ଶୂନ୍ୟ

ନିଗୁ—ବଂ. ବଂ. ନିଶ୍ଚୟ

ନିକ୍—ବ. ନିକ (ଏକ ସାମ୍ବାଲ ଗୋଷ୍ଠର ନାମ)

ସ. ଆପଣାର, ନିକର

ନିକଗୁରୁ—ସ. ସ୍ୱତଃ, ସ୍ୱୟଂ, ଆପଣା ଗୋଷ୍ଠ

ନି-ଜାତ୍—ବ. ଅନ୍ୟ ଜାତି

ନି-ଜୁରୁ—ବଂ. କମଜୋର, ଦୁର୍ବଳ

ନି-ମୁ—ବଂ. ଶାନ୍ତ, ନିଶ୍ଚୟ

ନି-ରୁ—ବଂ. ମୁସଲ ଧାର

ନିଜ୍ଜାମ୍—ବ. ମୁଖ୍ୟ, ସ୍ୱାମୀ, ଅଭିଷେକ

ନିଜ୍ଜ—ସ. ମୁଁ

ନିଜ୍ଜା—ସ. ମୋହର

ନିଜ୍—ବ. (ଇଂ) ମୋଟ

ନିଜ୍ଜାତ୍—ବଂ. ଲେପ ପାଇବା, ସମାପ୍ତ ହେବା

ନିତାଗୁଣ୍ଡା.—ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିନ

ନିତ୍—ବଂ. ବଂ. ଦୈନିକ, ପଦାବେଳେ

ନିତ୍ୟା—ବଂ. ଏବର, ବର୍ତ୍ତମାନ

ନିତ୍ରେ—ବଂ. ଏକକ୍ଷଣୀ

ନିତ୍ତାନ୍—ବଂ. ଏବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ

ନି-ତାମ୍—ବଂ. ଏହାକୁ ନିଅ

ନିତା—ବଂ. ବଂ. ଏକକ୍ଷଣୀ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ନିତ—ବ. ନିୟମ, ନୀତି

ନିତ୍ତର ହାକୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ମାଛ

ନିଦକ୍—ବଂ. ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, ନିର୍ଭୟ

ନିଦା.—ବଂ. ନିଦା, ଅବସ୍ଥା

ନିଦା.—ବଂ. ଶୁଅ, ଶୋଇଯା

ନିଦା. ନିଦା.—ବଂ. ଶୁଅ ଶୁଅ, (ଗ୍ରେଟ ପିଲଙ୍କୁ ଗୀତ
ଛଳରେ ବଢ଼ାଇ ଶୁଆଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ନିଦା.—ବ. ନିଦା

ନିଦ୍-ନିଦା.ତ୍—ବଂ. ଦୋଷ ଦେବା, ଦୋଷ ବାହାର କରିବା,
ନିଦା କରିବା

ନିଦ୍—ଅ. ଅଳ୍ପ ପରିମାଣକୁ ଆହୁରି ଅଳ୍ପ କରିବା ପଦ
ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ ତାକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ହାତ
ଇଞ୍ଜିତ ସହୃଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ

ଉ: (ହାତରେ ଇଞ୍ଜିତ କରି) ନିଦ୍-ଅ— କହୁ ବୁଝାଏ
“ଏତକ” ନିନାବେଞ୍ଜି, ଲଦୁଣୀ—ଏତକ ମୁଁ ନେବି

ନିନ୍-ମାର୍—ଅ. ଏତକ ବଡ଼

ନିନ୍-ତେ—ବଂ. ଏତେ ବେଳକୁ

ଉ: ନିନ୍-ତେ କା.ମି ପାତ୍କାଆ—ଏତେବେଳକୁ କାମ
ପରିପା’ନ୍ତା

ନିନା—ଇନା—ବଂ. ବଂ. ଏତକ ସେତିକି

ନିନ୍ଦା—ବଂ. ବଂ. ଏହି ପ୍ରକାରରେ

ନିନ୍ଦା.ନ୍—ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିନ, ଅନାମଧେୟ

ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହେବା, ନାମ ନ ଥିବା

ନିପ୍ତାତ୍—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା, ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା

ନିପ୍ତ—ବଂ. ନିପତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଉ: ନିପତ୍ ମୁରୁ—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ଖ

ନିସାଣ୍ଡ—ଅଂ. ଦୃଢ଼, ଭରପୁର, ଗୋଲଗାଲିଆ
 ନିସାଦଲ୍—ବ. ନିଶାଦଲ, ଏକପ୍ରକାରର ଔଷଧ
 ନିସାନ୍—ବ. ଚନ୍ଦ୍ର
 ନିସାସ୍—ବ. ମିମାଂସା, ଝି. ମୀମାଂସା କରବା
 ନିସାରଥ—ବଂ. ନିସହାୟ, ଅନାଥ ଝି. ନିସହାୟ ହେବା,
 ଅନାଥ ହେବା

ନିସାସ୍—ବ. ନିଶାସ ଝି. ନିଶାସ ନେବା
 ନିସୁନ୍—ବଂ. ଶୁଦ୍ଧାନ
 ନିଷେଧ—ବ. ନିଷେଧ, ମନା, ଝି. ନିଷେଧ କରିବା, ମନା କରିବା
 ନିସୋଡ଼ିଆ—ବଂ. ଦୁର୍ବଳିଆ, ଶକ୍ତିହୀନ, ଅଳ୍ପକାମ କରି ଯେ
 ହାଲିଆ ହୁଏ

ନିହାତ—ବଂ. ନିହାତ, ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ
 ନିହାଲ୍—ବ. ନିହାଲ୍, କୃତାର୍ଥ, ମନୋରଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଝି. କୃତାର୍ଥ ହେବା, ମନୋରଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା

ନୁଲ୍—ସ. ଇଏ, ଏହି
 ନୁର୍—ଝି. ପିଲବା
 ନୁକର—ବ. ଗୁକର, ଝି. ଗୁକର କରିବା
 ନୁକନ୍—ସ. ଏମାନେ ଦୁହେଁ
 ନୁକୁ—ସ. ଏମାନେ
 ନୁକୁରା—ବଂ. ତେଜ ହୀନ, ତୈଳହୀନ
 ନୁଟ୍—ବ. ନୋଟ, କାଗଜ ଟଙ୍କା
 ନୁଟା—ବ. ଲେଟା, ତାଳ
 ନୁଟି—ବ. ଲଟି, ଗହଳିଆ ଲତା ସମୂହ
 ନୁଣିଆଁ—ବ. ନଡ଼ିଆ
 ନୁଣିଆଁ ପୁରୁ—ବ. ନଡ଼ିଆ ତେଲ
 ନୁଣିଆଁ କୁରୁଣୀ—ବ. ନଡ଼ିଆ କୁରୁଣୀ
 ନୁତନ୍—ବଂ. ନୂଆ, ନୂତନ
 ନୁନ୍—ସ. ଏତେ

ଉଃ ନୁନ୍‌ହଲ୍ - ଏତେ ଲୋକ
 ନୁନା—ସ. ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ

ଉଃ ନୁନାଟାକା - ଏତେଗୁଡ଼ାଏ ଟଙ୍କା
 ନୁନା -- —ସ. ଏତେଗୁଡ଼ାଏ
 ନୁନା -- ଉନା -- —ସ. ଏତେ ସେତେ
 ନୁନ୍‌ଗୁନ୍—ବ. କୃଜ୍ଜେତା
 ନୁନ୍‌ହୁନ୍—ଝି. ଲଜ୍‌ହୀନ କରିବା, ମିଛରେ ଦୋଷ ଦେବା
 ନୁନ୍—ବ. ସୁନ, ଝି. ସୁନ ପାନ କରାଇବା
 ନୁନ୍‌ଗୋ—ବ. ନିଜ ମା
 ନୁନ୍‌ଟାକା—ବ. ମା ର ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନ (ଝିଅ ବିବାହ ବେଳେ)
 ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ପଣ ଅକାରରେ ମାଆକୁ ଦିଆଯାଏ)

ନୁପାଲ୍—ବ. କର୍ମ
 ନୁପାଲ୍‌ବାହା—ବ. କର୍ମପୁଲ (ଏ ପଦ କେବଳ ଗୀତରେ
 ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ନୁଫେଲ୍—ଝି. ଅବର୍ତ୍ତାବ ହେବା, ବ. ଅବର୍ତ୍ତାବ
 ନୁମ୍—ଝି. ସ୍ନାନ କରିବା, ଗାଧୋଇବା
 ନୁମିନ୍—ଝି. ବଂ. ଏମିତି ବଂ. ଏତେ
 ଉଃ ନୁମିନ୍ ଏମ୍ ବଲମ୍ ଏତା - ଏମିତି ବଳମ୍ ଚେଷ୍ଟା
 ନୁମିନା -- —ବଂ. ଏତେ
 ନୁମୁଲ୍—ବ. ଛୁଇଁ
 ନୁୟ୍—ସ. ଏ, ଏଇ, ଇଏ
 ନୁୟ୍‌ସିଜ୍ ବାୟ୍‌ସିଜ୍—ବ. ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ, ଏବେ ଅଛି ଏବେ ନାହିଁ
 ନୁଲ୍—ବଂ. ତିଲ୍ ଝି. ତିଲ୍ କରିବା (ଲମ୍‌ରେ ତିଲ୍‌କରିବା)
 ନୁଲ୍—ବ. ବନ୍ଧୁକ ନଳୀ, ପୁଞ୍ଜା ନଳୀ
 ନୁସିବ—ବ. ଭାଗ୍ୟ
 ନୁସିବ୍ କୋର—ବ. ଭାଗ୍ୟ କୋର
 ନୁସିବ୍‌ଆନ୍—ବଂ. ଭାଗ୍ୟବାନ
 ନେ—ଝି. ନିଅ

ନେ ନେ ଗେ—ଝି. ବଂ. ଏଇ ନେ, ଏହି କିଛି ଯେ ପୂର୍ବେ
 ଉଃ ନେ ନେ ଗେ ସେନ୍ ଏନାକ - ଏହି କିଛି ଯେ ପୂର୍ବେ
 ଗଲେ
 ନେଆଡ଼ି—ବ. ଶ୍ରେଣୀଗୋଳ, କଲି, କଳିଆ

ନେଆଁ—ଝି. ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେବା, କଳି ହେବା, କଳି ଚଳିଆ ହେବା

ନେଆୟ—ଝି. ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା, ବି. ନ୍ୟାୟ

ନେଆ(ୟା)ମ୍—ବି. ନୟମ, ଝି. ନୟମ କରିବା, ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖିବା

ନେଉତା—ବି. ନିମନ୍ତ୍ରଣ

ଝି. ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା

ନେଉଡ଼ିକ(କ)—ବି. ଏତିକି ଟିକିଏ

ଉ: ନେଉଡ଼ିକ ଗିରୁ ଟେଣେରୁ ଟେଣେରୁ ଏ ରଲ୍‌କାନା—
ଏତିକି ଟିକିଏ ପିଲା ଟାଣ ଟାଣ କଥା କହୁଛି

ନେକ—ବି. ଭଲ

ନେକ ନାମ୍—ବି. ନେକ ନାମ୍

ନେକରା—ବି. ଖରାପ, ମନ୍ଦ

ନେକାର—ଝି. ଖରାପ ହେବା, ମନ୍ଦ ହେବା

ନେକୁ—ସ. ଏମାନେ ସବୁ

ନେକଲେସ୍—ବି. (ଇଂ) ଗଳାହାର

ନେଖନ୍—ଝି. ବି. ଏବେଠାରୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ

ନେଖନ୍ତେ—ଝି. ବି. ଏହା ପରେ, ଏହି ସମୟ ଠାରୁ

ନେଗେଟିଭ୍—ବି. (ଇଂ) ନେଗେଟିଭ୍

ନେଟ୍—ବି. (ଇଂ) ଜାଲ

ନେତା—ବି. କମ୍‌ଜୋର, ଦୁର୍ବଳ

ଝି. କମ୍‌ଜୋର ହେବା, ଦୁର୍ବଳ ହେବା

ନେଣ୍ଡେଣ୍ଡ—ଝି. ବି. ଦୁଆଳିଆ

ନେତା—ବି. ନେତା

ନେତାରୁ—ବି. ଆକାଶ, ଏ ସମୟ

ନେତାରା—ବି. ଆଳି କାଲିରୁ, ଏହି ସମୟରୁ

ନେତେ—ଝି. ବି. ଏ ପାଖକୁ, ଏହି ଅଡ଼କୁ

ନେତେ ତେନ୍—ଝି. ବି. ଏଠାକାର, ଏ ଅଞ୍ଚଳର

ନେତେରେ—ଝି. ବି. ଏଠାରେ, ଏ ପାଖରେ

ନେତେରିନ୍—ଝି. ବି. ଏ ଅଞ୍ଚଳର

ନେତେନ୍—ଝି. ବି. ଏଠାର, ଏସ୍ଥାନର

ନେ = ଏ-ତ-ଅ. ହେଉ ତ, ଏବେ ତ

ଉ: ଆଲମ୍ ଆ ଲିସ୍ ଅ = ଆ ନେ = ଏ-ତ ସେଟେରୁ ଏନାବ—
ମନ କଷ୍ଟ କରିନାହିଁ ହେଉତ ପହଞ୍ଚି ଗଲୁଣି

ନେପାରମ୍—ବି. ଏ ପାଖର, ଏଠାକାର

ନେନ୍‌ତେ—ବି. ଏତେ ବେଳକୁ, ଏତେ ସମୟକୁ

ନେନ୍‌ତେ—ବି. ଏହୁଠାରେ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ

ନେନ୍‌ତେନ୍—ବି. ଏହୁଠାର

ନେନ୍‌କା, ନେଙ୍କା—ଝି. ବି. ଏପରି

ନେନ୍‌କାନ୍—ଝି. ବି. ଏପରିକା, ଏପ୍ରକାରର

ନେନ୍‌ଡା—ବି. ନିର୍ବାସିତ, ଧାର୍ଯ୍ୟ

ନେନ୍‌ଡା ଗନ୍‌ଡା—ଝି. ସମସ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା

ନେନ୍‌ଅକ୍—ଝି. ବି. ଏତିକି

ଉ: ନେନ୍‌ଅକ୍ ଗେ ଇଦ ମେ—ଏତିକି ହିଁ ନଅ

ନେନ୍‌-ହେର୍—ବି. ତମଜାର/ଅତିସୁନ୍ଦର

ନେ-ନାହା = —ଝି. ବି. ଭୁରନ୍ତ, ଏହୁଞ୍ଚି

ଉ: ନେ-ନାହା = ଇଞ୍ଜ ସେନାଆ—ଭୁରନ୍ତ ଯିବି. ଏହୁଞ୍ଚି ଯିବି

ନେଫଡା—ବି. ଦୁଃଖରହ, ଅସହ, ଦୁଃଖିନୀ

ଝି. ଦୁଃଖରହ ହେବା, ଅସହ ହେବା, ଦୁଃଖିନୀ କରିବା

ନେଫଡାନ୍—ବି. ଦୁଃଖରହ, ଦୁଃଖ

ନେବାର—ଝି. ବି. ଏହି ଅରକ

ନେବେତାରୁ—ଝି. ବି. ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏଣିକି

ନେମ୍‌ବୁର୍ଡ—ଝି. କମାଇ ଦେବା

ନେମ୍‌ବୁର୍—ବି. କମିଥିବା, କମ୍ ହୋଇଥିବା

ନେମ୍—ଝି. ଦେବା, ବି. ନିୟମ, କାନୁନ

ଝି. ନିୟମ ହେବା

ନେମସ୍—ବି. ଶାନ୍ତ, ନିଶ୍ଚିତ

ନେମସ = —ଝି. ଶାନ୍ତ ହେବା

ନେମ୍‌ଜା ନେମ୍‌ଜା—ଝି. ଅଶୁଦ୍ଧ ହେବା, ସାମୁଦ୍ଧା ଦେବା

ନେମାଳ—ବ. ନମାଳ, ଝି. ନମାଳ ପଢ଼ିବା

ନେମାଲ—ବ. ନେମାଳ, ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ

ନେ-ଏମାନ୍-ସ. ଏଇଠି, କେଉଁଠି, ଝି. ବଂ. ନିକଟରେ

ନେ-ମରୁ—ବଂ. କୋମଳ, ନମ୍ର, ନରମ

ଝି. କୋମଳ ହେବା, ନମ୍ର ହେବା, ନରମ ହେବା

ନେଓ୍ବଧରମ୍—ବ. ନ୍ୟାୟଧର୍ମ, ଝି. ନ୍ୟାୟଧର୍ମ କରିବା

ନେଓ୍ବଆଓ୍ବ—ବ. ନୟିବା, ଝି. ନୁଆଁଇବା, ବ. ନମିତ

ନେଗ୍—ବ. ସ୍ତ୍ରୀ, (ଏ ପଦ ଗୀତ, ପଦ୍ୟରେ କେବଳ

ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ନେରୁ—ଝି. ଗୁଣିବା, (ଗୀତ ଓ ପଦ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ନେଲି—ବ. ନେଲି, ମାଲ

ନେୟାଓ୍ବ—ଝି. କଳି କଳିଆ ହେବା

ନେସ୍—ଝି. ବଂ. ଏହୁ ସନ, ଏ ବର୍ଷ

ନେସ୍—ଝି. ବଂ. ଏହୁ ବର୍ଷ

ନେସ୍ଲାଓ୍ବ—ଝି. ଧନକେଇ, ତାଣ୍ଡିଦେବା

ନେହାଲ—ଝି. ସପଳ ହେବା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା

ନେହ୍ନାଲ୍—ଝି. ଅବଶ୍ୟ କରିଣାୟ

ନେହୁରୁ—ବ. ଅନୁକୃଷ୍ଟ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ଜଣାଣ, ଆବେଦନ

ଝି. ଅନୁକୃଷ୍ଟ କରିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ଜଣାଣ କରିବା

ନୋହରୁ—ଝି. ବଂ. ଜଣାଣ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ନୋହରୁଇଲ୍—ବଂ. ଅନୁନୟନାଶ, ଆବେଦନକାଶ,

ନେହୁରୁକାଶ

ପ

ପକପକଥ—ବଂ. ଫୁଲ (ମୁହଁ). ଝି. ମୁହଁ ଫୁଲଇବା

ମୁହଁ ଫୁଲଇ ରୁଷିବା, ରାରିବା

ପକ୍ନେରୁ—ବ. ଫୁଲମୁହଁ

ପକ୍ନେରୁ—ବ. ଫୁଲମୁହଁ

ବଂ. ଫୁଲ (ବେଙ୍ଗ ଗାଲ ଆଦି) ଫୁଲିଥିବା

ପକରୁରଟେ—ବ. ଫୁଲ ବେଙ୍ଗ

ପକୟ୍ ଆ—ବଂ. ରୁଷା

ପକ୍ନହା—ବ. ରୁଷି ମୁଣ୍ଡି, ଝି. ରୁଷି ହେବା

ପକସ୍—ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚାସ ନେବା

ପକସ୍ ପକସ୍—ଝି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚାସ ନେବା

ପ୍ରକ୍ତିସ୍ତା, (ଫସ୍‌ଫସ୍), ତର ଅଣିବା

ଉ: ପକସ୍ ପକସ୍ ଏ ସାହେଇ ଏଠା—ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚାସ ନେଉଛି

ପଖଇ—ବଂ. ପୋଖଇ, ଦଣ୍ଡ, ମଜଭୁତ

ପଖାଲ୍—ଝି. ହକାଲିବା, ଉ: ଲୁଗୁଲି ପଖାଲ୍‌କାଃ ମେ—ଲୁଗା

ହକାଲି ଦେବ

ପଖାଓ—ଝି. ଖୁଆଇବା, ଖୁଆଇ ପିଆଇ ଯନ୍ତ୍ରରେ ରଖିବା

ପଖିଆ—ବ. ତାଳପତ୍ରର ପଖିଆ

ପଖେ—ବ. ପକ୍ଷ, ତେଣା, ପର

ପଙ୍ଗା—ବ. ପଙ୍ଗା

ପଗଲି—ବ. ପଗଡ଼ି

ପଗାରୁ—ବ. ସୀମା ଧାରେ ଧାରେ ଥିବା ଖାଲ ବା ନାଲ

ଝି. ସୀମାରେ ଖାଲ ବା ନାଲ କରିବା

ପଗୟା—ଝି. ବଂ. ଅସାଧ୍ୟାନତା ହେତୁ ବସିବାରେ ଲଜ୍ୟା

ଅଙ୍ଗ ମୁକୁଳା ହେବା

ପପା—ବ. ପପା, ପଶୁଚରା ଦଉଡ଼ି

ପପାରୁ—ବ. ହଲ କରିବାର ପ୍ରଥମ ଗାର ଦେଇ ହଲ କରିବା

ସୀମା, ଝି. ପପାର କରିବା

ପଂପଂ—ବଂ. ଫଟା ବା ଖୋଲ ଅବସ୍ଥାର ସ୍ଥିତି, ଉଦୃଆଁ

ଉ: ପିଲ୍‌ପିଲ୍ ପଂପଂ ଏ ରିଜ୍ ଅଟ ଆକାଓ୍ବ—କବାଟ ଉଦୃଆଁ ମେଲ କରି ଯାଇଛି

ପତପତଥ—ଝି. ସଢ଼ି ପତ ପତ ହେବା, (କଞ୍ଚା ଜିନିଷ)

ପତ ନଷ୍ଟ ହେବା, ଚପୁଡ଼ି ହୋଇ ଯିବା

ପତର—ଝି. ଖପଡ଼ି ବାହାରିବା, ପିତକାଶ ପାଣି ବାହାରିବା

ପତରୁ—ବଂ. ସଡ଼ା, ତରୁଆ, ଝି. ସଢ଼ିଯିବା, ତରୁଯିବା

ପତଲ ପତଲ—ଝି. ବଂ. (କାଦୁଆ ବା ପରୁପାଣି) “କତର କତର” ହେବା ପ୍ରକ୍ତିସ୍ତା

ଉ: ଉଜ୍ଜ ହଲ୍ ପତଲ୍ ପତଲ୍ (ଲ) ଲସଦ୍ ଲେବେଦ୍ ଲଦକୋଆ—ସେ ଲୋକ କତର କତର କରି କାଦୁଆ ମାଡ଼ିଗଲ

ପରୁଷ—କି. ପରୁଷବା, ସତ୍ତ୍ୱାବବା
 ପରୁ—ବ. ପରୁଷ
 ପରୁଷ—କି. ପରୁଷବା
 ପରୁଷ—ବଂ. ବିଗତ
 ପରୁଷ—ବ. ପରୁଷତ
 ପରୁଷ—ବ. ପରୁଷ
 ପରୁଷ ଦାରେ—ବ. ରତ୍ନାବର ଗଛ
 ପରୁଷ—କି. ଶାଣ କରବା, ଧାର କରବା
 ପରୁଷ—ବ. ଦୁଃଖ, ଜଞ୍ଜାଳ
 ପରୁଷ—ବ. ଝାଡ଼ି, ଝାଡ଼ି
 ପରୁଷ—ବ. ପରୁଷ
 ପରୁଷ—ବ. ଯୋଡ଼ି
 ପରୁଷ—କି. ପରୁଷବା, ଦଳ ଧରବା, ପରୁଷତ ହେବା
 ପରୁଷ—କି. ଦାଣ୍ଡି ରୁ ଝାଡ଼ି ବା
 ପରୁଷ—କି. ଅଳ୍ପରତ୍ନାବର ହେବା, ଗଜା ବାହାରବା
 ବ. ଅଳ୍ପର
 ପରୁଷ—ବଂ. ଅଳ୍ପରତ, କି. ଅଳ୍ପରତ ହେବା
 ପରୁଷ—କି. ଘୋଡ଼ାକରବା, ବ. ପୁରୁଷ
 ପରୁଷ ଆକାନ୍—ବଂ. ଘୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା, ତାଙ୍କି ତଥା
 ଘାରିଥିବା
 ପରୁଷ—ବ. ପୋଷକ
 ପରୁଷ—ବ. ପୁରୁଷ, ଗଣ୍ଡି
 ପରୁଷ, ପରୁଷ—ବଂ. ଅଳ୍ପର ପେଟିଆ
 ପରୁଷ—ବ. ପରୁଷ, ଜମିର ଟିକସ
 ପରୁଷ—ବ. ଅଳ୍ପନାଡ଼ି
 ପରୁଷ—କି. ଜମ ଉଠିଯିବା, ଗୁରୁବା, ରଗଡ଼ି କରି
 ଗୁରୁହେବା
 ପରୁଷ—ବ. ପେଟର ବଡ଼ ମୋଟା ଚନ୍ଦ୍ର/ଶିର
 ପରୁଷ—ବ. ପଟି (ବାନ୍ଧବା)
 ପରୁଷ(ସ୍ତ୍ରୀ)—ବ. ପଟିଆ

ପଟେ—ବ. ଥୋଡ଼, କି. ଥୋଡ଼ ହେବା
 ପଟେସ୍ତା ହା.କୁ—ବ. ଗଢ଼ିଶା ମାଛ
 ପଟେସ୍ତା ତା.କୁ—ବ. ଶତାବାସ, (ଗୁଡ଼ି ପ୍ରକାରର ବାସ)
 ପଟେସ୍ତା—ବ. ପେଟୁଲ ବେମାର
 ପଟା ହା.କୁ—ବ. ଦେରଣା ମାଛ
 ପଟା—ବ. ନଦୀ କୁଳ
 ପଟା—ବ. ଜଞ୍ଜିର
 ପଟା—ବ. ପଣ, କନ୍ୟାପଣ, କି. ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା
 ପଟେସ୍ତା—ବ. ପଟେସ୍ତା
 ପଟା—ବ. ପାଟଲ ବେଲକୁ ପାଣି.ଜର ଚଳି ଆସି ମିଶାଇ
 ଫେରିଦେଇ ଯେଉଁ ପାଣି କରାଯାଏ, ପଟା
 ପଟା—ବ. ପଟାକା, ଝଣ୍ଡା
 ପଟା—ବ. ପୁତ୍ରକ, ବହୁ
 ପଟା—ବ. ପୁତ୍ରକାଳୟ
 ପଟା—ବ. ପଟା, କି. ପଟା ହେବା
 ପଟା—ବ. ଠିକଣା, ଖବର, ପତ୍ର
 ପଟା—କି. ଲେପିବା, ଲେପିବା
 ପଟା—ବ. କପୋତ
 ପଟା କୁପ ଟେକାର—ବ. ଗୁଡ଼ି କୁରୁବାଡ଼ି, ବୁଡ଼ିଆ
 ପଟା କୁରୁ ଲେପିଲ—ବ. ଜୋଡ଼ିକାର
 ପଟା (ଜୁମି)—ବ. ପଟା (ଜମି)
 ପଟା—ବ. ପଟିକା
 ପଟା—ବ. ପଟାକର
 ପଟା—ବ. ବୋହୂର ଘର
 ପଟା—ବ. ଗୁରୁ, ପଟା
 ପଟା—ବଂ. ଭୂପତିଆ, ଦରୁ ଫଟା ଅଂଶ ବାହାରଥିବା,
 ଆଁ ଶ ଆଁ ଶ ହୋଇଥିବା, ଭୂପତିଆ
 ପଟା—ବ. ପଟାକର
 ପଟା—ବ. ପଟା, ମେଡେଲ୍
 ପଟା—ବ. ପଟା

ପଦ୍ମାନ ପଦ୍ମାନ—ବି. ସମ୍ମାନନ

ପଦ୍ମାନ—ବି. ପଦାଧିକାରୀ

ପଦ୍ମିନୀ—ବି. ରତ୍ନ, ମଣି

ପଦ୍ମ—ବି. ପଦ୍ମ-ଦେବ, ଶକ୍ତି

ପଦାର.ଅଥ—ବି. ପଦାର୍ଥ, ଧାର, ବସ୍ତୁ

ପଦକା—ବି. ପଦକା (ରୂପି ମପା ଯନ୍ତ୍ର)

ପଦନ ଆଳା -- —ବି. ପୋତନା ପତ୍ର

ପଦକ—ବି. ପଦକା

ପଦସ୍—ବି. (ଅର୍ଥ, କାଳ୍ପନିକ ପଦାର୍ଥ) ଫୁଲ ଦାର ଉଦ୍ଭିଦ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଈ: ବହୁ -- ଇବ୍ ପଦସ୍ ପଦସ୍ ଅଟାଏନା

ମୁଣ୍ଡକାଳ ଫୁଲ ଫୁଲ ଉଦ୍ଭିଦ

ପଦର—ବି. ନରମା, ଅଶକ୍ତ

ପଦର—ବି. ପଦର, ପ୍ରଶାଳୀ

ପଦାନ—ବି. ପରକାର ନିପୁଣ ଗ୍ରାମର ଗଜଣ ଆଦାୟକାରୀ, ପଦାନ

ପଦାନ—ବି. ପଦାନ ଶ୍ରେଣୀ କରୁଥିବା ନିଷ୍ଠର ଜମି,

ପଦାନପଣ (ପଦକା)

ପଦ—ବି. ପଦ, ଦନ୍ତାମୂଳ

ପଦ୍ୟା—ବି. ପଦ୍ୟା, ଉପାୟ କାହାର ଚରଣ ପ୍ରଥା

ବି. ଉଦ୍ଭିଦ, ଚନ୍ଦ୍ରା କରଣ, ବସ୍ତୁର ବିମର୍ଶ କରଣ

ପପଳଅ ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଳଜ ଗଛ

ପପଲ୍ ହୃଦ—ବି. ଅସ୍ତ୍ର (ଦଶିବା) ଧୂଆଁଲିପ୍ତା (ଦେଶାନ୍ତରୀକା)

ପଦ୍ୟ—ବି. ପଦ, କାହ୍ନୁ

ପଦ୍—ବି. ଦଣ୍ଡ, ଅଭିଶାପ

ପଦ୍—କା -- —ବି. ଚଉଡ଼ା ତେହେବ କାଳ

ପଦ୍(ଇ)ତା—ବି. ପରତା

ପଦ୍—କା—ବି. ପରତା

ପଦ୍—କା—ବି. ଚନ୍ଦ୍ର, ଠିକଣା, ଲକ୍ଷଣ, ମିଶ୍ରଣ

ପରକାର—ବି. ପରକାର କରଣ

ପରପୁର—ବି. ପ୍ରାଚୀନ କରଣ, କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବକର୍ମ ଆର ମୁ

ପରପୁ—ବି. ପରା

ପରପୁତା—ବି. ପରପୁତା, ପରମୁଖାପେକ୍ଷା

ପରପୁତ—ବି. ପରପୁତା ବି. ପରପୁତ କରଣ

ପରକା—ବି. ପରକା ଜାତି ବିଶେଷ, ପ୍ରକା

ପରକାପାତ—ବି. ପ୍ରକାପାତ (ପଦକ)

ପରକା—ବି. ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ଶାଖା ଗୋଡ଼

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ଶାଖା

ପରକା—ବି. ପରା, ପରା

ଶାଖା ପରକା

ପଦ୍ମ ପଦ୍ମ—ବ. ଧଳା ରିଙ୍ଗିତା
 ପଦ୍ମ—ବ. ପଣ୍ଡିତ ବଂ. ବଦାନ
 ପଦ୍ମତ—ବ. ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ
 ପଦ୍ମ—ବ. ପ୍ରାଣ
 ପଦ୍ମ (ନ)ଗ—ବ. ମୁକ୍ତ
 ପଦ୍ମମୟ—ବ. ପଦ୍ମମଣି
 ପଦ୍ମସୁନାବାହା—ବ. ପଦ୍ମସୁନା
 ପଦ୍ମ—ବ. ପଦ୍ମ, ଅପ୍ସର
 ପଦ୍ମଶା—ବ. ପଦ୍ମଶା
 ପରେ—ବଂ. ଅନ୍ୟଜଣ, ଅନ୍ୟ
 ପରେ—ବ. ତେଲ ବା ମଇଳା ବସିଯିବା (ସ୍ଥିତି)
 ପରେ—ବଂ ଅନ୍ୟ
 ପଦ୍ମପଲ୍ ବା —ବ. ଗୋଲଆ ପାଣି, ଗୋଲପାଣି
 ପୋଲପୁ (ପୁଲପୁ)—ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଶିବା, ପତଳା ଦିଶିବା,
 ଅତି କମ୍ ଦିଶିବା

ପଲ—ବି. ବଂ. ବନା ମୂଲ୍ୟରେ
 ପଲ୍ ଅ—ବ. ଦଳ, ପୋଲ
 ପଲ୍ ପଲ୍—ବି. ବଂ. ଦଳଦଳ (ହୋଇ)
 ପଲକ—ବ. ପଲକ
 ପଲମ୍—ବ. ପଲମ
 ପଲା—ବ. ପଲା, ତେଲ ଜାଗାସ୍ ଜଳପର ମାପଯନ୍ତ୍ର
 ପଲଖି—ବ. ପଲଖି
 ପଲ୍ଲବ—ବଂ. ପତାପତ୍ତି
 ପଲ୍ ଅ—ବ. ପୋଲ bridge
 ପଲ—ବଂ. ନୂଆଁ ଶିଆ ପତ୍ର (ପର)
 ପଲ୍ ଅଲା — ପଲ୍ ପର ବି. ମାଗଣା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାର ମୁମ୍—ବ. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାର ମୁରମ୍, (ମୁରମ୍ ଗୋଡ଼ର ଏକ
 ଶାଖା ଗୋଡ଼)
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାଜିଲ୍—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାକାବର, ଛୋଟ ଜାଗାସ୍ ହରିଣ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବଂ. ଫର୍ପା, ପୋକର

ପର୍ତ୍ତ୍ୱା ଅଲ୍—ବ. ଫର୍ପା ପୁରା ଗଛ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାଦୁଆ—ବଂ ଦୁର୍ବଳତା, ସହଜରେ ଭଙ୍ଗିଯାଏ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ପୋପ୍,
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ—ବ. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତାପ ବି. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତାପ କରବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍—ବି. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତାପ କରବା, ମନସ୍ତାପ କରବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା (ଲା)—ବଂ. ଭୁଜ, ସ୍ତନ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାମାଲ୍—ବି. ଭୁଜ ମଣିବା, ସ୍ତନମାନ କରବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା ଏନେ—ବ. ପର୍ତ୍ତ୍ୱା ଖେଳ, କୃତ୍ତ୍ୱା ଖେଳ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା —ବି. ଫାଟିବା, ଫଟାଇଦେବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା ଠିକ୍ ପର୍ତ୍ତ୍ୱା —ବନା, ତଳପାଁ ଫାଟିଗଲ୍ (ଧାତୁ, ମାଟିପାତ୍ର
 ଫାଟିବା ଖେତରେ ଏ ବିଦ୍ୱା ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ)
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍—ବି. ପାଲବା, ମନାଲବା, ମନକୁ ପାଲବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍—ବ. ବଦାହ ବେଳେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲୋକ ବର ପକ୍ଷରୁ
 କନ୍ୟାର ବାପା, ଭାଇ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଦିଅନ୍ତୁ ଏହା
 “ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍” ପଣ ଅଟେ

ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ପୋଷାକ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍—ବି. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍, ପର୍ତ୍ତ୍ୱାତ୍
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା (ଶା)ହା—ବ. ପର୍ତ୍ତ୍ୱା ମାଲ୍
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାରେ—ବଂ. ଦଣ୍ଡେ, କିନ୍ତୁ ସମୟ ପାଇଁ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାରେ ପର୍ତ୍ତ୍ୱାରେ—ବି. ବଂ. ଦଣ୍ଡେ ଦଣ୍ଡେ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱାଲ୍ ବାନ—ବ. ପର୍ତ୍ତ୍ୱାଲ୍ ବାନ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବି. ବଂ. କୋରଦାର
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ଅଭ୍ୟାସ, ବି. ଅଭ୍ୟାସ କରବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବି. ଚକ୍ତିବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ପ୍ରହର, ଦେଲ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ପୋଲ, ପାର୍ଶ୍ୱ, କନାସ୍, କୁଲ୍
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବ. ତଳଗଛ, ଗଜାଗଛ
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବି. କୁମ୍ଭକାର ଭୂମିରେ କଣା ମାଟିପାତ୍ର ଦେଲ୍ କଥା
 ଦେଲ୍ କଥା ପ୍ରତିଦ୍ୱା ବି. ପୁଅଣି
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା—ବି. ଉଦ୍ଧେଇବା, ପୋଷତ ହେବା, ଦୃଷ୍ଟପୃଷ୍ଟ ହେବା
 ପର୍ତ୍ତ୍ୱା —ବି. ତାମୁଡ଼ିଦେବା

ପହାଡ଼ (ଲ) — ଫି. ଗର୍ଜିବା, ନଷ୍ଟ କରିବା
 ପହାଡ଼(ଲ)ସ୍ତ୍ରୀ — ବଂ. ଅମନଯୋଗୀ. ଯନ୍ତ୍ର ବିରହକ, ହେଉଁ ଲା
 ପହୁ — ବ. ଧାନ ବେଙ୍ଗଳାରେ ଥିବା ମୂଳ ଖୁଣ୍ଟ
 ପଡ଼ୁହା — ଫି. ପଠନ, ପାଠ ପଢ଼ିବା ବଂ. ପାଠ୍ୟ
 ପାଇ — ବ. ଅଧସ୍ତେଇ
 ପା.ଇଲ — ବ. ପାଏକଥା ମାପ ଯନ୍ତ୍ର
 ପାଇଲଖୁଚା — ବଂ ପାଇହା ଗୁଣୀ. ଅନ୍ୟସ୍ଥାନର ଗୁଣୀ
 ପା.ଇକଥ — ବଂ. ପାଇକ ଜାତି
 ପା.ଇକାସ — ବ. ପାଇକାସ
 ପା.ଇଖାନା — ବ. ପାଇଖାନା
 ପାଇଗାନ୍ (ଶ) — ବ. ନୁସର
 ପାଇଟାଣ୍ଡ — ଫି. ସଫା କରିବା
 ପା.ଇନଡାଣ୍ଡ — ଫି. ରଗଡ଼ିବା, ମାରିବୁ କରିବା
 ପା.ଇଟି — ବ. କାମ, କାର୍ଯ୍ୟ
 ପା.ଇଣି — ବ. ପିତଳର ଗୋଡ଼ଖଡ଼ୁ
 ପା.ଇକାମା — ବ. ପାଇକାମା
 ପାଉଣା — ବ. ଗ୍ରାସ୍ୟ, ପାଉଣା
 ପା.ଉଡ — ବ. ପାଉଡ, ରସିଦ
 ପା.ଉସ — ବ. ମହଲ ମଦ
 ପା.ଉସୁଟି — ବ. ମଦସୁଟି
 ପା.ଉରୁଟି — ବ. ପାଉରୁଟି
 ପାଏ — ବ. ପାଏ
 ପାଓଁସ — ବ. ପାସୁବତ, ଏ “ପାଓଁସ” ପଦ କେବଳ ଗୀତରେ
 ବ୍ୟବହାର ହୁଏ
 ପାକ — ବ. ଖଣ୍ଡା ବା ବାଡ଼ି ଖେଳର ସମ୍ପାଦ
 ପାକଟ୍ — ବ. ବାହକ. ପାଟବା ଅପଣା
 ପାକଟାଣ୍ଡ — ବ. ଖଣ୍ଡା ବା ଲୁଠି, ଖେଳପତ୍ତୀ
 ପାକ୍ତା — ବଂ. ପୋଖର
 ପାକମାସ — ବ. ବୁଲି ଜାତି, ବଞ୍ଚିକାସ ଜାତି
 ପାକ୍ସ — ବ. ବଞ୍ଚିକା, ପୋକସ (ବର୍ଷକପାଇଁ ଜଣକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା
 ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ)

ପାତଲ — ବଂ. ପଦ୍ମ ଅବସ୍ଥା
 ପାକ — ବ. ପୋଖର, ଯୋଗ୍ୟ
 ପା.କଟ୍ — ବ. ପକେଟ୍
 ପାକସ୍ଥାନ ଦ୍ରବ୍ୟମ — ବ. ପାକସ୍ଥାନ ଦେଶ
 ପାକା — ବ. ପକ୍କା
 ପା.କୂଆ ବୁଢ଼ି — ବଂ. ଦନ୍ତବିହୀନ ବୁଢ଼ା
 ପା.କୂଆ ହାଲାନ — ବଂ. ଦନ୍ତବିହୀନ ବୁଢ଼ା, ପାକୂଆ ବୁଢ଼ା
 ପା.କୂଆ ହା — ବଂ. ଜବ, ଫି. ଜବ୍ କରିବା
 ପାକୂରୁ ପା — ବ. ମନୋହର ବଂ. ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବା
 ପା.ଖୁଆ — ବ. ପାଖୁଆ, ଫୁଲର ଦଳ petal
 ପାଖା — ବ. ଖୋପ (ବାହରେ ଜଳିତ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା)
 ପାଙ୍ଗା — ବ. ପଙ୍ଗା
 ପା.ଗଥ — ବ. ପାଣିପାଗ ଫି. ଦଉଡ଼ିକୁ ଭଲକରି ‘ପାଗ କରିବା’
 ପାଗରୁଣ୍ଡ — ଫି. ପାଗୁଳିବା, ସ୍ବେଚ୍ଛାକରା
 ପାଗସ୍ — ବ. କାନସ୍ଥଳ
 ପାଗଲ — ବଂ. ପାଗଲ
 ପାଗଲ — ବଂ. ପାଗଲା, ଉନ୍ମତ୍ତ, ବିକୃତ ମନ୍ତ୍ରୀବିବାସ
 ପାଗୁରୁ — ଫି. ପାଗୁଳିବା, ସ୍ବେଚ୍ଛାକରା
 ପା.ଗୁସ୍ — ଫି. ନରସା ଲାଗିବା
 ପା.ଗୁସ୍ (ଇ) ପା.ଗୁସ୍ — ଫି. ବଂ. ସ୍ବେଚ୍ଛାକରାରେ ସ୍ବାଦହୀନ
 ଲାଗିବା
 ପାଚନ — ଫି. ପଚାଇବା, ଏକାଠି ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖି ଫିକ
 କରିବା
 ପା.ଗୁରୁ ପାଚନ ଏୟା — ଔଷଧ ମିଶା ମିଶି କରି ପାଚନ
 ତଥାକରି କରୁଛନ୍ତି
 ପା.ଚରି — ବ. ପାଚେରି
 ପା.ଚ — ଫି. ପଛକୁ ହଟିବା, ପଛେଇବା
 ପା.ଚପା.ଚକେ — ଫି. ବଂ. ପଛେଇ ପଛେଇ
 ପାଚଲ — ବ. ପଛ ପାଖ, ପିଛଲ
 ଫି. ପଛକୁ ହଟାଇବା

ପା.କଳାଦାସ ପାଚଳଦାଲପ—ବ. ଘର ଗୁରୁଣୀର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ବିଧି
ପା.କଲ ପାଚଲ—ବି. ଉଲଟ ପାଲଟ କରିବା, ପଛୁଇବା

ପ୍ରତିସ୍ତା

ପାଚ (ହ)ଲ—ବଂ. ପଛ ଭାଗ ହେବା
ପାଛଲ୍.ଧାଉଁଆ—ବି. ଆଗର, ପୂର୍ବର ବଳେସା
ପାଚେ—ଅ. ହୋଇପାରେ, ହୁଏତ, ଆନୁମାନିକ

ପା.ଚୁ—ବି. ନାହିଁ, ସରସାଇଥିବା ସ୍ଥିତି
ପା.ଆଳା—ରେ ଚେତୁ ହିଁ ପା.ଚୁ—ଆଳା - ଘରେ କହୁ ନାହିଁ
(୨) ହଲ୍ ପାଚୁ—କଥା - ଲୋକମାନେ ନାହାନ୍ତି

ପାଛମା—ବି. ପଶ୍ଚିମ

ପାଛୁମ୍—ବି. ପଶ୍ଚିମ (ବର)

ପାଛୁମିସା—ବଂ. ପଶ୍ଚିମ ଅଞ୍ଚଳର

ପାଛୁଇସା—ବି. ବଂ. ପଛୁଇକରି

ପଛୁଆ.ର—ବି. ପିଛୁଲ ବାବଦ

ପା.କ—ବି. ପାଳ, ଦୁଷ୍ଟ, ବଦମାସ

ପାଲଟ ପାନି—ବି. ଧଡ଼ିଦିଆ ଗାମୁଛା

ପାଳାଉ—ବି. ଶାଣ କରିବା, ପାଣି ବାହାର କରିବା

ପାଝାଲ—ବି. ଶଙ୍ଖଚଳ

ପାଞ୍ଜଲ—ବି. ପିଞ୍ଜର

ପାଞ୍ଜଳା (ପାଞ୍ଜଳା)—ବି. ପଦ୍ମଚନ୍ଦ୍ର ବି. ପଛେ ପଛେ ଯିବା

ପାଞ୍ଜଳି—ବି. ପାଞ୍ଜି

ପାଞ୍ଜର—ବି. ପଞ୍ଜୁରୀ

ପାଟକା—ବି. ପଟତ

ପାଟନାପୁଡ଼ୁଳୁ—ବି. ପାଟଣିଧାନ

ପାଟ୍—ବି. ଛଣ, ସାକାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା

ପା.ଟକା.ର—ବି. ବାରଗୁଲ, ବାଞ୍ଛାର

ପାଟ୍ଡା—ବି. କୂମି

ପାଟ୍ଟ—ବି. ପାଟ୍ଟ କାତ ବିଶେଷ

ପାଟ୍ଟଳ—ବି. ପାଟ୍ଟଗଣୀ

ପାଟ୍ଟଣା ସହର—ବି. ପାଟଣା ସହର

ପାଟା—ବି. କାଠପଟା, ପଟା (18358) ଖଇଟି
ପା.ଟି—ବି. ଫୋଡ଼ିବା (କାଠି, ଚୁଟି, ଫୋଡ଼ଣା କଣ୍ଠରେ
ଫୋଡ଼ିବା)

ବି. (ଇଂ) ପାଟି, ଦଳ

ପା.ଟିଆ—ବି. ପଟି, ପଟିଆ, ଚଟେଇ

ପା.ଟିଆଲ୍—ବି. ପାଟିସ୍ଥାନ, ଓଡ଼ଣୀ

ବି. ଚୁଟି ସୁତା ଲେଖା ହେବା

ପା.ଟିଆଲ୍ (ଡ଼)—ବି. ପାଠୁଆ, ଘୋରୀ, ନିପୁଣ

ପାଟିଧୁଲ—ବି. ପିଲଟ

ପା.ଟିବାଲ୍—ବଂ. କୁହାଳିଆ, ଶଠ, ଗୁଲବାଲ୍

ପାଟିଗଣିତ ପତକ—ପାଟିଗଣିତ ବହୁ, ଅଙ୍କବହୁ

ପା.ଟୁପ୍—ବଂ. ଉପୁଡ଼ା, ବି. ଉପାଡ଼ିବା

ପା.ଟୁପ୍—ବି. (ମୂଳରୁ ଗଛ) ଉପାଡ଼ିବା

ପାଟୁଲ (ଡ଼)—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ପନାଶୀ ଗଛ

ପାଠଅ—ବି. ପାଠ

ପାଠାଗାବୁ—ବି. ପାଠାଗାର

ପାଠାଣ୍—ବି. ପାଠ କାତ ବିଶେଷ

ପାଠାଳା—ବି. ପାଠଶାଳା

ପା.ଠି—ବି. ମାରି ହେଲିକୁଆ, ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ନଥିବା ଛେଳି,
ପେଣ୍ଟି

ପାଠୁଆ—ବି. ପାଠୁଆ, ବଦାଲ୍

ପାଠେ—ବି. କମରପଟି ବି. କମରରେ ଲୁଗା ଭିଡ଼ିବା

ପାଠେଭରିଲ୍ ପାଠେ କେଟେଲ୍—ବଂ. କମରକୁ ଲୁଗା ଦ୍ବାରା

ଭିଡ଼ି ଦମ୍ଭ କରିବା, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିଭର

ଭି. ପାଠେ କେଟେଲ୍ ହଲ ସାଂ ଲଗାଉଁ ବାଂ ବେଶ୍—

ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିଭର ଲୋକ ସହୃଦ ଲଗିବା ଭଲ ନୁହଁ

ପା.ଡ଼ୁଇ—ବି. ପରାଜିତ, ବି. ପରାଜିତ ହେବା

ପାଣ୍ଡୁ.ର—ବଂ. ଧଳା ଆଖିବାଲ୍

ପାଣ୍ଡୁ—ବି. ଧଳା ବାଳବାଲ୍

ପାଣ୍ଡୁ.ରୁ(ପ୍)—ବି. ଧଳାବାଳ ବି. ବାଳପାତିବା, ଉପପାଣ୍ଡୁ

ପାଣ୍ଡୁ.ବହୁ—ବି. ଧଳାମୁଣ୍ଡ, ବୁଦ୍ଧ, ବୃଦ୍ଧା, ପୋଖର, ଜଳ

ପା.ଶୁ.ନୁ.—କି. (ଠକବା ପ୍ରକୃତିଆର) ପଲାଇବା କି. ପଲାଇବନ

ପା.ଶୁ.ବିଷ୍ଣୁ—କି. ଧଳାସାପ

ପାଶୁ.ଶୁ.—କି. ପାଣ୍ଡିଆ ଭଙ୍ଗ

ପାଣିଆ.—କି. ପାଣିଆ, ପାଣିରଆ

ପାଣିନି—କି. ପାଣିନୀ (ବିଷ୍ଣୁର ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାକରଣ ପଣ୍ଡିତ)

ପା.ଶି.—କି. ପୁଣି, ମୂଲ୍ୟନ

ପାଣ୍ଡବ—କି. ପାଣ୍ଡୁରାଜାର ବଂଶଧର

ପାତ୍—କି. ପାପ, ପାତକ

ପାତ୍ୟ—କି. ଲୁହାର ପତଳା ଖଣ୍ଡ, ଲୁହା ପାତ୍ୟ

ପାତନ—କି. ପାପିନୀ

ପା.ତନ—କି. ଟପର ପ୍ରକାପତ, ମେହରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପା.ତନ
ସମ୍ପୋଧନ କରାଯାଏ

ପା.ତନବଳ—କି. ଟପର ପୋକର ଅଣ୍ଡା

ପା.ତର—କି. ପାଣି

ପାତଳା—କି. ଝଲପହ କି. ପତଳା

ପାତଳା — —କି. କାଠ ପାଳିଆ

ପାତା—କି. ମେଳା

ପାତାଟାଣି—କି. ମେଳା ପଟିଆ, ମେଳନ ପୁଲୀ

ପାତାଇବୁ — —କି. ପହଣିଆ ପୋକ

ପାତାକାକ୍ଷୀ—କି. ଗଛରୁ ପଡ଼ିଥିବା ଶୁଖିଲା ପତ୍ର

ପାତାଲ—କି. ପାତାଳ କି. ଭୁବର୍ଗ୍ଗ ଅନ୍ତତଳ ଭାଗ

ପାତାଲ.ଗା.ରୁଡ଼ (ଲ)—କି. ପାତାଳ ଗରୁଡ଼ ଗଛ (ଔଷଧ ଗଛ)

ପାତ—କି. ପାତ, ପାତମାଙ୍କଡ଼

ପା.ତିହା.ଶୁ.—କି. ପେଡ଼ ମାଙ୍କଡ଼ (ସ୍ତେଷ ଜାତିର ଲାଲ ମୁହଁ
ହୁକୁ)

ପା.ତିହା.—କି. ପାତିଆ (ଲୁହାପାତିଆ, ବାରିଶପାତିଆ ଆଦି)

ପା.ତିହା.ଭ.—କି. ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା,

ପରତେ ଯିବା, କି. ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ

ପାତିହାସ—କି. ପଣ୍ଡିତ ପଣିଆ, ଆସର, ମଜଲସ

କି. ପଣ୍ଡିତପଣିଆ ଦେଖାଇବା, ଆସର, ବା ମଜଲସ

ଜମାଇବା

ପା.ତିହା.ସାସ—କି. ବିଶ୍ୱାସନୀୟ

ପାତିତ—କି. ପତିତ

ପାତିତ ହାସା—କି. ପତିତ ଜମି

ପାତିତ ହୁଲ—କି. ପତିତଲୋକ

ପାତିତଜାତି—କି. ପତିତ ଜାତି

ପାତିତ ଆକାଶ—କି. ପଡ଼ିଥିବା, ଦଳିତ ହୋଇ ରହିଥିବା

ପାତିହାସ—କି. ମତ୍ତ ଗୁଲନ କରିବା, ମୋହୁତ କରିବା

ପାତ୍ସ—କି. (ମଦଦାସ) ବାଣ ପେଣିବା, ଗାତୁ କରିବା,

ମୁରୁକ କରିବା

ପାତ୍ମର—କି. ତରଳ ପିୟୁଷାଳ

ପାତ୍ (କ)ର—କି. ପାତ୍ସ

ପାଦା—କି. ଖେଳର ଗୁରୁକୋଣିଆ ଗାର ଦିଆ ଦେଇ,

ପାଦା

ପାଦ—କି. ପାନ, ଔଷଧ ପିଇବା ପରିମାଣ

ପାଦମହୁର—କି. ପାନ ମହୁର

ପାଦସାକାମ—କି. ପାନପତ୍ର

ପାଦବରଜ—କି. ପାନ ବରଜ

ପାଦତା—କି. ଶିକାରୀଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଲୁହାଧାଡ଼ି

ପାଦତେ—କି. ଖୋଜିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା

ପାଦତେ ପାଦତେ—କି. କି. ଧାଡ଼ିରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରିବା

ପାତେ ପେତେ—ଧାଡ଼ିରେ, ନିକଟରେ

ପାଦତେ—କି. ତଣ୍ଡିରେ ଠାକ (ଅଟକ) ଯିବା

ପାଦତା—କି. ପଣ୍ଡା

ପାଦତେ—କି. ପଣ୍ଡିତ

ପାଦଦାସତା — —କି. ହେଣ୍ଡି, ହେଙ୍ଗାଳୀ

ପାଦଦଲ—କି. ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇଦେବା, ଠକେଇ ନେବା,

ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବା

ପାଦଦେ—କି. ତଳପେଟ

ପାଦପାଟା—କି. କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଦେବା, ସ୍ମେହରେ ବସାଇ

ଦେବା, କି. ମାନସତା ପତ୍ର

ପାଦବାସୁରୁ—କି. ବହୁଳ ଦାଡ଼ିବା

ପାପାନତେ—କି. ବଂ. ଖୋଜିବାକୁ

ପାନାଦା—କି. ଅଖିରସ

ପାନାହା—କି. ପାଦତଳ

ପାନହାତ—କି. ପଢ଼ାଇବା, ମନରେ ଚିନ୍ତାଧାରା

ପାନାହ—କି. ଗୋଡ଼ର ପିନ୍ଧାଣ (କୋଡ଼ା, ଖଡ଼ମ)

ଗୋରୁଙ୍କ ପାଇଁ-କାଠ କରୁହା

ପାନ—କି. ପାଣି

ପାଦଅ. ଶ୍ଵ—କି. ବରତ୍ର କରିବା, ବରତ୍ର ହେବା, ହତୋଷ୍ଠାହ
ହେବା

ପା. ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ର—କି. ଜଳରେ ଭୁବିବା

ପାଳପଲ୍—କି. ପାଣିପଲ, ପିଙ୍ଗା

ପାଳପିପି—କି. ଜଳପିପି, ପ୍ରାଣପିପି

ପାପ—କି. ପାପ

ପାପ. ଶ୍ଵ—କି. ପାପର ଶ୍ଵର ଶ୍ଵାସ ପଡ଼ିବା, ହଲତଳ ନ
ହୋଇ

ପାପୀ ଶ୍ଵ—କି. କଠୋର, କଠା, ନିଷ୍ଠୁଳ

କି. କଠୋର ହେବା, ହଲତଳ ନହେବା

କ୍ଷ: ପାପୀ ଶ୍ଵ ଏ ଗିରିଜା ଆକାନ୍ତ୍ୟ - ହଲତଳ ନ ହୋଇ
ଶୋଇଛି

ପା. ପି—କି. ପାପୀ, କଠୁର

ପା. ପିତ୍—କି. ପାପିତ

ପା. ପିତ୍ ପା. ପିତ୍—କି. ଖୋସାମତ କରିବା କି. ଖୋସାମତ

ପା. ପିତ୍—କି. ପାପୀ, ଦୁଷ୍ଟ

ପା. ପି—କି. ନାହିଁ, ସନ୍ଦିଗ୍ଧ (ପିଲଙ୍କ ବଚନରେ ବୁଝାଯାଏ)

ପା. ପିତ୍—କି. ପା. ପିତ୍, (ମାଳବୁମିର ନାମ)

ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. (ଇ) କାହା—କି. ପା. ପି କାତ

ପା. ପି. କାତ—କି. ପା. ପି. କାତ

ପା. ପି—କି. ବଡ଼ ଖମ୍ବ, ବଡ଼ାଣ୍ଟି ଜଳ ଶ୍ଵିର ଉଷ୍ମାର

ପା. ପିତ୍—କି. ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

ପା. ପି. ପି—କି. ପା. ପି, କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ମୁନହୁଆ ବାଡ଼ି (ହଲବେଳେ ବଳଦଳୁ
ଅତାଇବା ଓ ଭାରିଦ କରିବା ବାଡ଼ି, ପା. ପି. ବାଡ଼ି)

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ଶ୍ଵଳ ମନୁଷ୍ୟ

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ବଡ଼ ଶ୍ଵଳ, ମାଛ ଅନ୍ଧାର

ପା. ପି. (ଇ) ମା. ପି—କି. ପା. ପି. ଶ୍ଵଳ ମା. ପି

ପା. ପି. (ଇ) ପା. ପି—କି. ସେରେକଆ ମା. ପି. ପା. ପି

ପା. ପି—କି. ମୁକ୍ତି, ପା. ପି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ଅନ୍ଧାସ କରିବା କି. ଅନ୍ଧାସ

ପା. ପି. ପି—କି. ଶ୍ଵଳ, ଶ୍ଵଳ

ପା. ପି. ପି. ପି—କି. ଶ୍ଵଳ

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପ୍ରଗଣା ଅଧିପତି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପ୍ରଥମରେ ଜାଲେଣୀ ଯୋଗାଡ଼ କରି ନିଆଁ
ଜଳାଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି (ଇ)—କି. ପ୍ରାଣି, ମୁ. ପ୍ରାଣ କରିବା

ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ବଂ. ଫହ ଫହ (ବେତରେ ପିଟିବା)

ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ମେ. ପି—କି. ବଂ. (ବେତରେ) ଫହକରି ମାଡ଼ିହେବା

ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ବଂ. ଅଦଳ ବଦଳ ହୋଇ

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି କରି କରି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି. ପା. ପି “ଗୋ. ପି” ସମାଜ

ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ଜଙ୍ଗଲ କୋଡ଼

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ତେଲୁଲି ଶ୍ଵିର ପା. ପି

ପା. ପି. ପା. ପି—କି. ଧୂଆଁ ଧୂଆଁ ଫିକାରକ

ପାଲ୍‌ହା—ବ. ପହ

ପାଲ୍‌—ବ. ପଶୁକୁ ଖୁଆଇବା ପହ

ପାଲ୍‌—ବ. ପାଲ୍‌ଯାଣ

ପାଲ୍‌କ୍ ପାଉକମ୍—ବ. ପଲଙ୍କ ଖଟ

ପାଲ୍‌—ବୁଲ୍‌—ବଂ. ଧୂଆଁ ଲିଆ ହି. ଧୂଆଁ ଲିଆ ଦେଖାଯିବା
ଏଠି ଦେଠି ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା, ବାହାରିଆ କଥା ଶୁଣାଯିବା

ଉଃ ଉନ ହଲ୍‌ଆ—କଥା ପାଲ୍‌—ବୁଲ୍‌—ଆଜ୍ଞା ଅ—କାନା

ସେ ଲେକର ବସବୁ ବାହାରେ ଶୁଣାଯାଉଛି

ପାଲ୍‌ବୁଲ୍‌—ବି. ଦୁହେଁ ହେବା, ଡରରେ କମିବା

ପାଲ୍‌—ବ. ବଦଳାଇବା (ଲୁଗା ଗାମୁଛା, ଶାଢ଼ୀ ଆଦି) ପିନ୍ଧାଣ

ପାଲ୍‌ଟି—ବି. ପିନ୍ଧାଣ ବଦଳାଇବା

ପାଲ୍‌—ବଂ. ପଳାତକ (କମି, ପର)

ପାଲ୍‌ତକା—ବଂ. ଭାଗବତ (ଭୂମି, ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି)

ପାଲ୍‌—ବି. ହାତୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିବା, ମିଳିବା

ପାଲ୍‌—ବ. ପାଲ୍‌ଆ

ପାଲ୍‌ହାଣ୍ଡ—ବି. ଲହଙ୍ଗା, ମୋଟା ଧଡ଼ିଆ ଲୁଙ୍ଗି

ପାଲ୍‌ହା—ବ. ଗାହାଣ, ବି. ଗାହାଣ କରବା

ପାଲ୍‌ହାଣ୍ଡ—ବି. ପଡ଼ିବା

ପାଲା—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ଲତେଇ ପଡ଼ିଆ

ପାଲା—ବି. ଶେବା, ଫାଡ଼ିବା

ପାଲନ—ବି. ପୋଷିବା, ପାଲନ କରିବା

ପାପାଲ୍‌ହାଣ୍ଡ—ବି. ପାଠକୁ ପଢ଼ିବା

ପାଲ୍‌ହାଣ୍ଡୁଲ୍—ବ. ପାଠକ

ପାଲ୍‌ହାଣ୍ଡ—ବି. ଗରମ ଓ ଥଣ୍ଡା ମିଶା ମିଶି କରିବା

ପାଲ୍‌ହା.ପାଲ୍‌—ବି. ବଂ. ମିଶାମିଶି ହେବା

ଉଃ ଯାହାରେ ହଲକ ପାଲ୍‌ହା ପା.ଲିଙ୍ଗକାନା

ଯାହାରେ ଲେକମାନେ ମିଶାମିଶି (ନୂଆଲେକ ପଶୁଛନ୍ତି

ଫେରୁଛନ୍ତି) ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି

ପା.ଜୁଡ଼ି.।—ବି.ମେକାଡ଼ି, ଅଲସୁଆ, ଠକ

ପା.ଲିଡା ବାରେ—ବି. ପାଲ୍‌ଧୁଆ ଗଛ

ପାଲ୍‌—ବି. ଲଇଲ ଲୁହା

ପା.ଲିଆ—ବି. ସାମିଆନା, ତମ୍ବୁ

ପା.ଲି—ବି. ପାଲ୍‌ଜି

ପାଲ୍‌—ବି. ଜନ୍ମ, ଘୋଡ଼ା ପିଠିର ଗହ

ପାଲ୍‌ଦାଆ—ବି. ଜନ ଜନତ ପିଠି ଦାଆ

ପାଲ୍‌—ବି. ପଶାପାଲ୍

ପାଲ୍‌ଥାଲ୍—ବି. ପାଲ୍‌ ଗୁଣା ଲେଖା

ପାଲେ ପାଲେତ, ପାଲେନ୍—ଅ. ଦୁଏତ, ହୋଇପାରେ

ସମ୍ବନ୍ଧ

ପାଲେପୁଲେ—ବି. ବଂ. ଉପର ଠାଉଣିଆ

ପା.ଲ୍‌କୁମ୍—ବି. କଅଁସ ଝାମୁଡ଼ା ବାଳ

ବି. ଝାଉଣିଆ ପହ ବାହାରିବା

ପାରିଶୟା—ବି. ପାରିଶୟା, ସାନ୍ତାଲଙ୍କ ଏକ ଗୋଣର ନାମ

ପାସ୍—ବି. ଇଂ ପାସ, ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ପ୍ରବେଶ ପହ

ବି. ପାଶ୍ କରିବା, ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ପ୍ରବେଶପହ ପାଇବା

ପାସ୍‌କା—ବି. (ଗୋଡ଼ରେ) ଇଞ୍ଚାଡ଼ିବା, ଧୁଳି ଉଡ଼ାଇବା

ପାସ୍‌କାଟାଣ୍ଡ—ବି. ବାହାନା କରିବା, ଅସମର୍ଥ ହେବା

ପାସ୍‌କା ପା.ସ୍‌କ—ବି. ବଂ. ଇଞ୍ଚାଡ଼ି ଛାଡ଼ି,

ଧୁଳି ଉଡ଼ା ଉଡ଼ି କରି

ପାସ୍‌କାଣ୍ଡ—ବି. ଇଞ୍ଚାଡ଼ି, ବସର୍ଯ୍ୟାସ କରିବା

ପାସ୍‌କୁଲ୍—ବି. ଦୁଗୁଲି ଯିବା, ବାହାରି ପଡ଼ିବା

ପାସ୍‌ନାଣ୍ଡ—ବି. ମେଲଇ ଦେବା, ଖେଳାଇ ଦେବା

ପାସ୍‌ନା ପାସ୍‌କ—ବି. ବଂ. ମେଳା ମେଲ, ଖେଳା ଖେଳେଇ

ପାସ୍‌ନାଣ୍ଡୁଆ—ବଂ. ମେଲ ହୋଇଥିବା,

ଖେଳଇ ହୋଇଥିବା

ପାସ୍‌ପତସ୍—ବି. ପାଖ ପଡ଼ିଣା

ପାସ୍‌ସୁ—ବି. ସୁସ୍ ଫାସ୍ କରିବା, ଧୀରେ ଧୀରେ କଥା

ହେବା

ପାସ୍‌ସା—ବି. ପରଞ୍ଚିତ୍ତ ରଟନା କରିବା

ବି. ଲୁହାରୁ, ଲୁହା ବାମ କରିବା

ପାହୁ—ଫି. ପରସ୍ପର କାମରେ ସହଯୋଗ କରିବା
 ପାସିରୁ—ଫି. (ପାଣି) ଛୁଟିବା ପଡ଼ିବା, ବି. ଛୁଟିବା
 ପାସାଡ଼ (ଲ)—ଫି. ମେଲ କରିବା, ମେଲାଇବା

(ଏହା ଅବୈଧାନିକ ଶବ୍ଦ)

ପାହୁଡ଼ାଡ଼ୁ—ଫି. ମେଲାଇ ଲମ୍ବ କରିବା
 ପାସା—ବି. ଗାଈଡ଼ି, ଗାଈଡ଼ିର ମୁଣ୍ଡଆ ଭାଗ
 ପାସା — — ବି. ଅରୁଣକର, ସ୍ବାଦହ୍ଳନ
 ପାସା — ପାସା — — ଫି. ଅରୁଣ
 ପାସାଙ୍ — ବି. ପାସଙ୍ଗ, ଓଜନ ସମାନ ଥିବା
 ପାସାରୁ—ବି. ପସର ମେଲିବା
 ପାସାରୁ ପୁସୁର—ଫି. ବିଂ. ଫୁସ୍ ଫାସ୍
 ପାସାଓଆ — — ବିଂ. ଅସିତ (ବଳି, ଦ୍ରବ୍ୟ)
 ପା.ସି—ବି. ଫାଶ, ଫାଶୀ ଫି. ଫାଶ କରିବା, ଫାଶ ବସାଇବା
 ଫାଶୀ ଦେବା, ଶୁଳି ଦେବା

ପାସୁ—ବି. ପଶୁ
 ପା.ସୁଲ୍—ଫି. ଖସିପଡ଼ିବା, ଭୁସୁଡ଼ିବା
 ପାସେ ପାସେଲ୍—ଅ. ଦୁଃଖ
 ପାହାରୁ—ବି. ପ୍ରହାର
 ପାହାରୁ—ବି. ପହରା ଫି. ପହରାଦେବା
 ପାହାରୁ—ଫି. ପ୍ରହାର କରିବା
 ପାହାରାଦାର—ବି. ପହରାଦାର
 ପାହାରୁଡ଼ୁ—ଫି. ସଜାଇବା, ସଜକର ଦିଆର କରିବା
 ପାହାଟା—ଫି. ପାଖକୁ ଡଳିବା, ଅଡ଼କୁ ଡଳିବା, ଭରସ୍ ହେବା
 ଉ: ରପଲ୍ ଅମ୍ ପାହାଟା ଏନା - କଥାବାଣୀ ତମ ଆଡ଼କୁ ଡଳିଲ
 ପାହାଲା—ବି. ଗଲ୍ କଥନ, ଗଲ୍ ଗାସ୍ତନ, ପ୍ରବଚନ
 ପହଲାଡ଼ୁ—ଫି. ଗଲ୍ କଥନ କରିବା, ଗଲ୍ ଗାସ୍ତନ କରିବା,
 ପ୍ରବଚନ କରିବା

ପାହା ପୁହୁ—ବି. ଉପାକାଳ
 ଫି. ବିଂ. ଫୁଟୁଥିବା ଗୁରୁଲର ଦରସିନା ଛୁତି
 ପାହାଲ୍ ବାନ୍—ବି. ପହଲ୍ଲମାନ

ପାହୁଦା — ପାହୁଦା — — ଫି. ବିଂ. (ଗୋଡ଼) କରୁଡ଼ି କରୁଡ଼ି
 ପାହୁହାଡ଼ୁ—ଫି. ପଡ଼ିବା, ପଡ଼ାଇବା
 ପାଡ଼ା — (ଲା —) — ଫି. ଫାଟ ପଡ଼ିବା, କମ୍ପି ପ୍ରଥମ ହଲ
 କରିବା

ପାଡ଼ା — (ଲା —) ମରୁ—ବିଂ. ଉଡ଼ୁଉଡ଼ିଆ, ବଳବଦ୍ଧିଆ
 ପାଡ଼ା—ବି. ପଡ଼ା, ପାହୁ
 ପାଡ଼ା — ପାଡ଼ା — — ଫି. ବିଂ. ପାଟି କରି କହୁବା, ଘୋର
 ପାଟିରେ କହୁବା
 ପାଡ଼ାଗାଡ଼େଡ଼େ ପାଲେଗାଲେଡ଼େ—ଫି. ବିଂ. ବାହାନା କରି,
 ଦୁପ୍ପରୁସ୍ ହୋଇ, ଗୋପନସ୍ତ୍ର ଭାବେ
 ପାଡ଼ା ଜାଡ଼ା—ଫି. ଅତିଶୟ ଭୋଗ ବଜାରରେ ପଡ଼ିବା
 ପାଡ଼ା ଜାଡ଼ାଡ଼େ—ଫି. ବିଂ. ଅତିଶୟ ଭୋଗ ଭୋଗ କରି କରି
 ହାଲୁଆ ହେବା

ପାଡ଼ାସୁଁ ତସି—ବି. ସାହୁପଡ଼ିଶା
 ପାଡ଼ାସ୍—ଅ. ଧଡ଼ାସ, ଠାଏ, ବି. ପୋଡ଼ିସି
 ପାଲଡ଼ା—ବିଂ. ପ୍ରଥମ
 ପାହୁବେଟ—ବି. ପାହୁଲ୍ ଟା
 ପାହାଡ଼ିଆ—ବି. ପାହାଡ଼ିଆ
 ପାହୁ ହୁଡ଼ୁ—ବି. ପାହୁଧାନ,
 ପାହୁଲ୍—ଫି. ବିଂ. ପ୍ରଥମେ, ପୁଞ୍ଚରେ
 ପାହୁଲ୍ ଡେ—ସ. ପ୍ରଥମରେ, ସେ କାଳରେ
 ପାହୁଲ୍ ରେ—ସ. ସେ ବେଳରେ, ପୁଞ୍ଚକାଳରେ
 ପା.ହୁଡ଼—ସ. କୁକୁଡ଼ା ଲଡ଼େଇରେ ହାରିଥିବା ପକ୍ଷୀ
 ପାଡ଼(ର)ସୁଡ଼ୁ—ପରଜନ/ପବନ/ପରସ୍ପର କରିବା
 ପାଡ଼ସି—ବି. ପଡ଼ୋଶୀ

ପା—ବି. ପାଦ
 ପାଇକାସ—ବି. ପାଇକାସ, ବେପାର ଫି. ବେପାର କରିବା
 ପାକଡ଼ା ପକଡ଼ା—ବିଂ. ଦୃଢ଼, ପୋଷକ, ମନ୍ଦୁର
 ପାକ୍ ପାକାଡ଼ୁ—ବିଂ. ଉତ୍କୃଷ୍ଟିତ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟିତ
 ଫି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟିତ ହେବା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟିତ ହେବା, କଂକର୍ଣ୍ଣିକା
 ବିମୁଡ଼ ହେବା

ପାତ୍ରାଣ୍ଡ—କି. ଧରିବା (ଦୋଷୀ, ଦୁଷ୍ଟ)
 ପାକେସାକେ—କି. ବଂ. କେବେ କେବେ, ଥରେ ଥରେ
 ପାଗଲ—ବଂ. ପାଗଲ
 ପାଗୁନ—ବ. ଅସ୍ଥାୟୀଘର
 ପାଗୁଟି—କି. ଧାନ ଗୋଦା ଆରମ୍ଭ କରିବା
 ପାଗୁଡ଼ି—କି. ପଗୁଇବା
 ପାଚେରହାଟ—ବ. ପାଞ୍ଚ ଦିନରେ ଥରେ ହାଟ କରିବା
 ପାଗୁଡ଼ାଣ୍ଡ—କି. ପାଗୁଡ଼ିବା
 ପାଗୁ—କି. ପିଗୁ କରିବା
 ପାଛନ୍—କି. ଚିହ୍ନିବା
 ପାଛେ ପାଛେ—କି. ବଂ. ପଛେ ପଛେ
 ପାହେଇ—ବଂ. ଦୁଃଖ, ଚିନ୍ତା, ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନରେ ପଡ଼ିବା ଅ. ହୁଏତ
 ପାଞ୍ଜାଗାଡ଼ାଣ୍ଡ—କି. ପଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ଯିବା
 ପାଞ୍ଜିକାରିମୁ—କି. ପିଗୁକରି ପହଞ୍ଚାଇବା
 ପା.ଟକା ଉଦ୍(ର)—ବ. ପୁଟକାଛତୁ
 ପାଟଗାଣ୍ଡ—କି. (ତଳେ) ଚାମାରି ବସିବା
 ପାଟପାଟ—ବ. ଅତିରିକ୍ତ ବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଗରିବାନାକୁ
 ପୁରୁଏ
 ଉ. ପାଟପାଟକ ରେଙ୍ଗେଲ୍ ଅ -- କାନା - ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର
 ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି
 ପାଟ୍ଟପୁଟ୍ଟୁ—କି. ବଂ. ବେଡ଼ିଙ୍ଗର ଗ୍ରେଟ ବଡ଼ (ମଣିଷ, ପଶୁ)
 ପାଟିଆ ଘାସ—ବ. ପଟିଆ ଘାସ । ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସର ନାମ
 ପାଟ୍ ପାମ୍ପେ—ବ. ମୁଆଁଲୀର ଗଳା
 ପାଟାଲ୍‌ହାଂବଞ୍ଜ—ବ. ପାଟାଲ୍‌ହାଂ ସାପ, ଲଉଡ଼ିଆ ସାପ
 ପାଟେଦ୍—ବ. ଡୁଡ଼ିକା
 ପାଟେୟା—ବଂ. ତୋଡା, ବଙ୍କା
 ପାଠୋଆ -- —ବ. କଟିବନ୍ଧ
 ପା.ଠେ ପାଠେ—କି. ବଂ. ଗୁଡାଲ ଗୁଡାଲ
 ପାତକମ୍—ବ. ଏକ ଦେଶର ନାମ
 ପାତ୍‌ହାଡ଼ା—ବ. ପହଣ୍ଡା, ଅତିରିକ୍ତ ତରୁଆ

ପାତାଂଗେଇ—ବ. (ଗ୍ରେଟ ରହର) ଗୁଲି
 ପାତାଲ୍ କହଣ୍ଡା—ବ. ପାତାଲ୍ କନ୍ୟା (ଏକପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଅଳ୍ପ)
 ପାତାଲ୍ ପୁରୁ—ବ. ପାତାଲ ଲୋକ (ପୁର)
 ପାତାଣ୍ଡ—କି. ଦଳିଷ୍ଠତା ହେବା, ଶୀର ମର ସମ୍ପର୍କ
 ପାତାଲ୍ ପୁରୁଲ୍ ବିରୁ—ବ. ଗ୍ରେଟ୍‌ରୁଦା ଗଛର ସ୍ତମ୍ଭ ଜଙ୍ଗଲ
 ପାତାଡ଼ା -- —କି. ବଂ. ଦରପାଟିଲ
 ପଥରଗୁଡ଼ା ହାକୁ—ବ. ପଥରୁଆ ମାଛ
 ପାହେଇ—ବଂ. କଞ୍ଜୁସ୍, ହଞ୍ଜିୟା, ଗଣ୍ଡୁଆ
 ପିଅତେଣେ—ବ. ହଳଦା ବସନ୍ତ ଚଢ଼େଇ
 ପିୟ ପୟ୍ ଅ—ବଂ. ଉଛୁଲ ଉଛୁଲି, ବହୁତ
 କି. ଛୁଦ୍ରଦେଇ ପାଣି ଝର ଝର ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ପିଅଡ଼ ପୟ୍‌ଡ଼—ବଂ. ମଦ ପିଇ କରି ଟଳମଳ ହେବା,
 ମଦରେ ମଗୁଆଲ
 ପିଆ -- —ବ. ମାତାଲ
 ପିଆଣ୍ଡ—କି. ପିଆଇବା
 ପିଆଲ୍—ବ. ପିଆଲ୍
 ପିଆଦା—ବ. ପିଅନ
 ପିଆଦା—ବ. ପିଆନ, (ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର)
 ପିଆଲ୍—ବ. ପିଆଲ୍
 ପିକନିକ୍—ବ. (ଇଂ) ବସ୍ତେଜି
 ପିକପକ—ବଂ. ଗୋଲଗାଲିଆ
 ପିକା—ବ. ଚୁରୁଟ
 ପିକେଟିଂ—ବ. ଅବସ୍ଥେଧ, କି. ଅବସ୍ଥେଧ କରିବା
 ପିରଲ୍‌ଉ—କି. ତରଳାଇବା
 ପିଙ୍ଗଲ କୋଡ଼—ବ. ପିଙ୍ଗଲ କୋଡ଼ (ଆଇନଧାରୀ ପୋଷ)
 ପିରୁଅ—ବ. ପିରୁ
 ପିରକାରି—ବ. ପିରକାରି
 ପିରର ପିରରୁ—ବ. ପାଣି ଛଟା (ଅତିସରୁ ଧାସରେ)
 ପିରୁନୁଲ୍—ବଂ. ଗ୍ରେଟିଆ, ଟିକିଏନାକୁ
 ପିଛଲ୍—ବଂ. ପୁରୁଣା, ପୁର ବକେୟା

ପିଛଲୁଣ୍ଠ—କି. ଶସ୍ତ୍ରରସିଦା

ପିଛୁ—ଅ. ପ୍ରତି, ପାଇଁ

ଉ: ହଲ୍ ପିଛା - ଲୋକ ପ୍ରତି

କା.ମି ପିଛା - କର୍ମ ପ୍ରତି

ପିଛାଉଳି—ବ. ପୋଛାବା ବସ୍ତୁ (ଗାମୁଛା, ଚଉଲିଆ)

ପିଛୁ—ଅ. ପ୍ରତି-ରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକରେ

ଉ: ଜମ୍ ପିଛୁ - ପ୍ରତି ଖାଇବାରେ

ହେଲ୍ ପିଛୁ - ପ୍ରତି ଆସିବାରେ

ପିଛୁଡ଼ା, ପିଛୁଡ଼ି, ପିଛୁଲ୍—ବ. ପିଛୁଲି, ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା

ପିଛୁଲି—ବ. ପିଛୁଲି

ପିଟା.ଉ—କି. ପିଟିବା (କୌଣସିସ୍ଥଳରେ)

ପିଟିନା—ବ. ପିଟିବା

ପିଟା.ବ—ବ. ପେଡ଼ି, ପେଟିବା

ପିଟାଳି—କି. ଅଣ୍ଟା

ପିଟିକଲ ପିଟିକଲ—କି. ଯୁବକ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ପିଟି—ବଂ. ମୋଡ଼ିଥିବା, ଗୁଡ଼ାଇ ହେବା

ଉ: ପିଟିଉର୍ (ପ) - ମୋଡ଼ା ବାଳ

ବିଷ୍ଟ ଏ ପିଟି ଆକାଳ - ସାପ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇ ଶୋଇଛି

ପିଟୁର୍—ବଂ. ଲୋଭ, ଖାଉଛୁ

ପିଟୁଆ.ଗାସ୍—ବ. ଶହସିର ଦାସ

ପିଠ—ବ. ସ୍ଥାନ, ଧର୍ମସ୍ଥାନ

ପିଠା.—ବ. ପିଠା

ପିଡ଼ା.—ବ. ଯଦୁଶା, ଅଶୁଭ ବେଳ

ପିଡ଼ା—ବ. ଅଞ୍ଚଳ, ସୀମା, ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ (କେତେକ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ପିଡ଼ା ଗଠିତ) ପାଞ୍ଚପିଡ଼ା

କି. ବଂ. ତାଳଡ଼ିଆ ପିଡ଼ି ଆଦି, ପୁରୁଷାନୁକମ୍ପ

ପିଡ଼ି (ପିଲ୍)—ବ. ଗୁରୁତ୍ୱ, କାଳ, ସମୟ

ପିଣ୍ଡ—ବ. ପିଣ୍ଡ, ବେଦା କି. ବେଦା ତିଆରିବା

ପିଣ୍ଡା—ବ. ପିଣ୍ଡା କି. ପିଣ୍ଡା ତିଆରି କରିବା

ପିଣ୍ଡି—ବ. ଅଳ୍ପକିଛି ପିଣ୍ଡା, ଛୋଟ ଆକାରର ପିଣ୍ଡା

ପିତ୍ତା -- —କି. ବାହୁରୁ କୁଆ ବା ଛେଳି କୁଆର ଡିଆଁ ତେଇଁ କରିବା ଭଙ୍ଗି, ଉତୁଲିବା

ପିତ୍ତା.ଉ—କି. ପିତ୍ତା -- ହେବା

ପିତ୍ତଗିର୍—କି. (ପଶୁ କୁଆ) ତିଆଁ ତେଇଁ କରି ଘୃଷ୍ଣ ବୁଲିବା

ପିତ୍ତଗସ—କି. ବଂ. ପଶୁଙ୍କ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି ପ୍ରକ୍ରିୟା

ପିତ୍ତନ୍—କି. ବଂ. ତିଆଁ ତେଇଁ କରିବା ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକଟ କରିବା, ଅଥୟ ହେବା

ପିତ୍ତନ୍ ପିତ୍ତନ୍—ବ. ଅଥୟ ହେବା

ଉ: ଲେଟ୍‌କାକ ଯାହା ଛେଳିକ ପିତ୍ତନ୍ ପିତ୍ତନ୍ ଅ -- କାଳା -

ପିଲ୍‌ମାନେ ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପଡ଼ିଲେଣି, ବା ଅଥୟ ହେଲେଣି

ପିର୍—ବ. ପିର୍

ପିର୍ବରନ୍—ବ. ପିର୍ବରଣ

ପିତେର୍ (ପେତେର୍)—କି. ଗୁଳା ଭଣିବା

ପିରୁଜ୍ ଦାରେ—ବ. ପିରୁଜ୍ ବୃକ୍ଷ

ପିରୁଲି—ବ. ପିରୁଲି (ବୋଗ ବୋଗେଷ)

ପିରଲ—ବ. ପିରଲ

ପିରୁଲା—ବ. ମାଟି କଣ୍ଢେଇ

ପିର୍ବ -- —ବଂ. ବୋଧ, ଖୋଧ, ରାଗ

କି. ଖୋଧ କରିବା, ରାଗ କରିବା

ପିର୍ଡ଼ାରୁ ଦାରେ—ବ. ମାଙ୍କଡ଼ା କେନ୍ଦୁରଛ

ପିର୍ପିଲ୍—ବ. ପେନ୍‌ପିଲ୍

ପିର୍ପିଲ୍—ବ. ପିର୍ପିଲି, ଔଷଧ ଫଳଗଛ

ପିର୍ପିଲି—ବ. ଉତ୍ତମା ଜବ (ପକ୍ଷୀ, ପ୍ରଜାପତି, ମଣା, ମାଛ ଆଦି)

ପିର୍ପିଲିୟା—ବ. ପ୍ରଜାପତି (ରଜା, ବେରଜା ତଙ୍ଗର ଥାନ୍ତି)

ଉନ୍ନତଥା ଯୁବକ

ପିର୍ପିୟା—ବ. ପିର୍ପିୟା

ପିର୍ପିୟା ପିର୍—ବ. ପୀର୍, ମୁହଲମାନମାନଙ୍କ ପଥପ୍ରାନ୍ତ ଠାକୁର

ପିର୍ବକା—ବଂ. ଧୂଳି, ଗୁଳକ, ଚଉର

ପିର୍ବିର୍—ବ. ପିର୍ବିର୍

ପିଣ୍ଡ—ବ. ପ୍ରିୟତମ, ପ୍ରିୟତମା, ବୁଦ୍ଧିମତ୍ ରଖିବା ପୁରୁଷ
ଓ ନାଶ, ଫି. ପିରତି ରଖିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ପିଣ୍ଡ—ବ. (ଇଂ) ପିଣ୍ଡିତ. ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ପିଣ୍ଡ—ପିଣ୍ଡ—ଫି. ବଂ. ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି

ପିରସ—ବ. ଅଭିଯୋଗ ଫି. ଅଭିଯୋଗ କରିବା

ପିଲ୍—ବ. ପିଲ୍, ଔଷଧ ବଟିକା, ପତ୍ରରେ ପଶୁବନ୍ଧା ଶୁଣି

ପିଲ୍—ବଂ ଦୁର୍ବଳ

ପିଲ୍—ବ. ପ୍ରୀତ୍ୱା

ପିଲ୍—ପିଲ୍, ପିଲ୍—ବ. ପେନିଲ୍

ପିଲ୍—ବଂ. ଦୁର୍ବଳା, ଅଳ୍ପପୁଣି

ପିଲାମୁଠା—ବ. ଚମ୍ପଟ, ଦୌଡ଼ ପଳାଇବା

ପିଲା—ବ. ପୀତ୍ୱା

ପିଲ୍—ବ. ପ୍ରୀତ୍ୱା ଶ୍ରେଣୀ

ପିସକା—ବଂ. ପିସକା, ବଣବାଇଡ଼ିକ

ପିସକା—ବ. ଗୋଲ ଛତୁ

ପିସକା—ଫି. ହାତ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ଇଞ୍ଚାଡ଼ିବା

ପିସକା—ଫି. ହାତ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ଆଡ଼େଇ ବାହାର

କରିବା

ପିତ୍ର—ବ. ପିତ୍ରି

ପିତ୍ର—ଫି. (ଗୋଡ଼) ଛଟପଟ କରିବା

ପିୟୁ—ପିୟୁ, ଅମୃତ, ସୁଧା

ପୁଅ—ବ. ପୁଅ

ପୁଅ—ବଂ. ପୁଅ

ପୁଅ—ବ. ବନସୀ ପୁଅରେ ଲାଗିଥିବା ସ୍ୱପ୍ନାଦ ଖାଡ଼ି

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପାଣି ଭର ପେଟର ଛିତି, ପବନ ଭର

ରବର ନଳୀର ଛିତି, ପର କଥାରେ ଭୋଲ ହୋଇଯିବା

ପୁଅ—ବଂ. ପ୍ରଥମ, ଫି. ପ୍ରଥମ କରିବା

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପ୍ରାରମ୍ଭ ବେଳେ, ପ୍ରଥମରେ

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ଆରମ୍ଭରେ

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପ୍ରଥମପରି (ଭଲ)

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପ୍ରଥମପରି, ପ୍ରକାରର

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର

ପୁଅ—ବ. ପଇସା

ପୁଅ—ବ. ପର କାନ୍ଧରେ ପବନ ଯିବା ଆସିବା କଣ,

ଗୋଟି ଖିଲି

ପୁଅ—ବ. ପୁଅ—ବଂ. ପୁଅ କରିବା ବାଲ, ପ୍ରମାଣବାଦ

ପୁଅ—ବ. ପୁଅ—ଫି. ପୁଅ, ପୁଅ ହେବ, ପୁଅ ହେବ

ପୁଅ—ଫି. ତାଳବା

ପୁଅ—ଫି. ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ଗୁଲିବା, ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍

ପୁଅ—ଫି. ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ନେବା ଆଖିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ପୁଅ—ଫି. କା ପିତ୍ କାତେ ପୁଅ ପୁଅ ଏ ସାହେବ ଏସା

ଗୋର କରି ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍ ନିଶ୍ଚୟ ମାବୁଡ଼ି

ପୁଅ—ଫି. ମେନେ—ଫି. ଧୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ନେବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ

ପୁଅ—ବ. ପୋଷା

ପୁଅ—ବ. ପକ୍ଷପାତ୍ର ଫି. ପକ୍ଷପାତ୍ର ହେବ

ବ. ପକ୍ଷିଆ (ତାଳପତ୍ର ତାଳ ବର୍ଣ୍ଣା ସମୟରେ ପିଠିରେ

ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ)

ପୁଅ—ବ. ପକ୍ଷର ପର, ଫୁଲର ପାଖୁଡ଼ି

ପୁଅ—ବ. ମୁଲ୍, କଳିକା, କଢି

ପୁଅ—ବ. ବଡ଼ି

ପୁଅ—ବଂ. (ପେଟ) ଫୁଲ୍ ରହୁଥିବା ଫୁଲ୍

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ତରବାର ତରତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଶବ୍ଦ

“ଅନ୍ୟ” ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ

ପୁଅ—ଫି. ରଲ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟତେ ପୁଅ ପୁଅ ଏନାକ - କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତରବରେ

ପୁଅ—ଫି. ଖସିବା, ଖସିଯିବା, ପଳାଇଯିବା

ପୁଅ—ଫି. ବଂ. ଡୁଗୁଲା ଡୁଗୁଲା, ଖସି ପଳାଇଯିବା

ପୁଅ—ଫି. ତରବରେ ରହୁବା, ତରବ ଦେବା

ପୁରମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଡରକର ଝଟ୍ (ଶୀଘ୍ର)
 (ଛିର କରିବା)
 ପୁରା ପୁରା—କି. ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ମୋଗୁଲିବା, ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା
 ଉତ୍ସାହିତ କରିବା
 ପୁରା.ଉ—କି. ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ମୋଗୁଲିବା, ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା,
 ଉତ୍ସାହିତ କରିବା
 ପୁରୁ ପୁରୁ—କି. ପତଳା ଝାଡ଼ା ପଡ଼ିବା ବା ବାହାରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ପୁରୁ—କି. ବୋହୁ ପଡ଼ିବା, (ଝାଡ଼ା) ଝରିପଡ଼ିବା, ପତଳା ଝାଡ଼ା
 ପୁରୁ ପୁରୁ—କି. ବଂ. ଝାଡ଼ା ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବୋହୁବା ଅନୁଭବ
 କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉ: ବାଞ୍ଛା ସେନ୍ ଦାନେ ଆ -- ଆ ପୁରୁ ପୁରୁ ଅ -- ବାନାଲଜ୍
 ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ମୋର ପୁରୁ ପୁରୁ ଝାଡ଼ା ହେଉଛି
 ପୁରୁ ମେନ୍ତେ—କି. ହଠାତ୍ ବୁହୁବା
 ପୁରୁଏନେନ୍—କି. ପୁରୁଖେଲ
 ପୁରୁ—କି. ଆବଶ୍ୟକ କରିବା, ପରୁର ବୁଝିବା, ପରୁରବା
 ପୁରୁ—କି. ପରୁର ବୁଝିବା, ଦରକାର କରିବା
 ଉ: ଇନ୍ଦ ଅକସ୍ ହିଁ ବାଂଚ ପୁରୁର/ପୁରୁର ଇଂଜାନା
 ମୋତେ କେହି ପରୁର/ଦରକାର କରୁ ନାହାନ୍ତି
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ
 ପୁରା—କି. ପୁରା କି. ପୁରା କରିବା
 ପୁରା.ଉ—କି. ପୁରା କରିବା, ଚୁକ୍ତି କରିବା, ଭରଣା କରିବା
 ପୁରାରି, ପୁରାରି—କି. ପୁରାରି, ଗୁଣାକାଗୁ
 ପୁରୁ—କି. ପଡ଼ୁଛି
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ, ଗଦା
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ, ପାଣି, ବହୁତ କି. ପୁରୁ ହେବା,
 ବହୁତ ହେବା
 ପୁରୁନାସ—କି. ପୁରୁ ନଷ୍ଟ, ପୁରୁ ଶେଷ ହେବା
 ପୁରୁନାସ—କି. ପାଣିଧନ, ପୁରୁଧନ
 ପୁରୁ ପୁରୁ—କି. ବଂ. ପୁରୁ ପୁରୁ

ପୁରୁ—କି. ପଞ୍ଜୁରୀ
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ
 ପୁରୁ. ଉଦ୍—ପୁରୁ ଉଦ୍
 ପୁରୁ ଶାଶୁ—କି. ପୁରୁ ଶାଶୁ
 ପୁରୁ ରୁଜା—କି. ପୁରୁ ଗୁରୁକ
 ପୁରୁ (ପୁରୁ) ପୁରୁ—କି. ନାକତଣା
 ପୁରୁ ପାସ—କି. ପୁରୁ ପାସ
 ପୁରୁ ପାକାମ—କି. ପୁରୁ ପକ
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ ପୁରୁ (ପକ)
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ ପେଟି (ପୁରୁ ଝିଅ)
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ, କି. ପୁରୁ ଦେବା
 ପୁରୁ -- —କି. ପୁରୁ, (ପୁରୁ) (ପାଣିରୁ) ବୁଝି ଉଠିବା,
 (ଦେବା) ଆବଶ୍ୟକ ହେବା
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ, ବଂ. ପୁରୁ
 ପୁରୁ—କି. (ବଦଳିମି) ପେଟ ପୁରୁ, (ପାଣି ପିଇ) ପେଟ ପୁରୁ
 ପେଟ ପୁରୁ ଗୋର, ପୁରୁ ହେବା
 ପୁରୁ—କି. (ମାଛ ପେଟ ଟିପିଦର ବାହାର କରିବା
 (ବାନା) ବାହାରିବା, ବାହାର କରିବା
 ପୁରୁ—କି. (ଆପଣେ ମଞ୍ଜି) ବାହାରିବା
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ, ରୁମ ଉଠାଇ ଦେବା, ଛଡ଼ାଇ ଦେବା
 ବଂ. ପୁରୁପିମ୍—ପରଛଡ଼ା କୁକୁଡ଼ା
 ପୁରୁ ପେଡ଼ା—ପେମସ୍ତାନ କୁକୁର
 ପୁରୁ ହଳା—ଖାଲି ଦେହ ପୁରୁ ଲା ଦେହ
 ପୁରୁପୁରୁ କଳା—କି. ପୁରୁ ଲା (ପୁରୁ ପୁଅ)
 ପୁରୁପୁରୁ—କି. ପୁରୁ ଲା (ପୁରୁ ଝିଅ)
 ପୁରୁପୁରୁ—କି. ବଂ. ପୁରୁ ଲାରେ
 (ପୁରୁ) ପୁରୁ ଲାରେ
 ପୁରୁ—କି. ଗଣ୍ଡିଲି
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ ଗଣ୍ଡିଲି, କାଗଜ ପୁରୁ
 ପୁରୁ ହାକୁ—କି. କେରୁ ମାଛ
 ପୁରୁ—କି. ପୁରୁ ଦେଖ

ପୁଡ଼ା—ବ. ଛୁଡ଼ା, ନାକଛୁଡ଼ା
 ପୁଡ଼ିଆ—ବ. ପୁଡ଼ିଆ, ପୁଡ଼ିଲି
 ପୁଣ୍ଡ—ବ. ଧଳା, ସଫେଦ
 ପୁଣ୍ଡିତ—ବ. ପଣ୍ଡିତ
 ପୁରୁ—ବ. ଚରୁକୁରୁର ଅନୁଭବ
 ପୁତା—ବ. ପୁତ୍ର, ପୁଅ
 ପୁତ—ବ. ଝିଅ
 ମୁରୁଜ—ବ. ପତ୍ରୀ
 ପୁଡ଼ିତ—ବ. ପଡ଼ିତ
 ପୁଡ଼ିତା—ବ. ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ପୁଜିଲ—ବ. ପୁଜିଲା
 ପୁଅ—ବ. ପୋଅ
 ପୁଦ୍‌ନା—ବ. ପୋଦନା (ପତ୍ର)
 ପୁରୁ—ବ. ପ୍ରାପ୍ତ, ଶର୍ବତ୍ପିଆ
 ପୁର—ବ. ସଂ. ଗୁର
 ପୁରୁସ—ବ. ପୁରୁଷ, କି. ପୁରୁଷ କରକା
 ପୁନିୟା—ବ. ପୁନିୟ
 ପୁନି—ବ. ପେଟ ଫାଟି ଶ୍ରେଣ କି. ପେଟ ଫାଟିବା
 ପୁନୁପୁନୁ—କି. ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ (ବୋହୁବା)
 ପୁନୁଲ୍—କି. ଡରିବା, ପଡ଼ିଲା ଝାଡ଼ା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଝଟକରି (ପଳାଇବା)
 ପୁନୁଲ୍ ପୁନୁଲ୍—କି. ବ. ଗାଁସୁ ଗାଁସୁ, ସାଏଁ ସାଏଁ
 ପୁନୁଲ୍ ମେନଡେ—କି. ବ. ହଠାତ୍ ସାଏଁ କରି ପଳାଇବା
 ପୁନୁସୁ—ବ. ପୁଣିମା
 ପୁରୁ—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗଛ
 ପୁରୁପାତାଲ୍—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଝଙ୍କାଳିଆ ଗଛ ପତ୍ର
 ପୁରୁଅ—ବ. ପୁର, ଆଳସୁ, ସରଗପୁର, ପାତାଲ୍‌ପୁର
 ପାତାଲ୍‌ପୁର
 ପୁରୁପୁର ଆଳା — —ବ. ପୁରୁପୁର ଘର
 ପୁରୁଅ—ବ. ନଈଆ କୋର

ପୁରୁଣା—ବ. ପୁରୁଣା, ଅଭିଜ୍ଞ, ପରାଣୀ
 ପୁରୁଠା—ବ. ଅନାବଳ, ହସ୍ତମୁପିଆ, ହସ୍ତମୁଖ
 ପୁରୁସକ—ବ. ପୁରୁଷ
 ପୁରନା—ବ. ପୁରୁଣା
 ପୁରୁପୁରୁ—ବ. ଦରୁଜନା, ଦରୁପୁଟା, ଦରୁପୁଲ
 ଉ: ହଲମ ପୁରୁପୁରୁ ଆକାମା ମାଇଲ ବା* ଗୁଡ଼ାଖିଆ -
 ଦେହ ଦରୁଜନା ହୋଇଛି ମଇଲା ଗୁଡ଼ିବ ନାହିଁ
 ପୁରୁମୁ—କି. ପାଣି ଛୁଟୁ ଦେବା
 ପୁରୁସୁ—ବ. ଭଜା, ସରୁପୁତା ପରି କର୍ମାହେବା
 କି. ବ. ପାଣି ସରସର
 ପୁରୁସ୍କାର—ବ. ପୁରସ୍କାର
 ପୁରୁଷତ—ବ. ପୁରୁଷତ
 ପୁରୁ—ବ. ଡୋଲ କମ୍ପା ନାଗର ଉପରେ ଗୁରୁଥବା ଚମଡ଼ା
 ସମୁଦାୟ, ଯୋର ଯୋର
 ପୁରୁଲ ଆଳା — —ବ. ପୋଲ ସାଗ
 ପୁରୁଲ—କି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
 ପୁରୁପୁରୁ—ବ. ସମସ୍ତ, ସମୁଦାୟ
 ପୁରୁପୁରୁକାତେ—କି. ବ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶେଷ କରି
 ପୁରୁ—ବ. ପୁରୁ (ଗହମ ଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ତିଆରି ଛଣା ପିଠା)
 ପୁରୁ—ବ. ଦେବ ସହର, ସରଗପୁର, ସର୍ଗପୁର
 ପୁରୁଣିଆ—ବ. ପରାଣୀ କି. ପରାଣୀ କରିବା
 ପୁରୁଛୁ—ବ. ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କି. ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା
 ପୁରୁଆତ—ବ. ପ୍ରଧାନ, ପ୍ରମୁଖ
 ପୁରୁଛୁ—ବ. ସାନ୍ତନା, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କି. ସାନ୍ତନା ପାଇବା,
 ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହେବା
 ପୁରୁନ୍—ବ. ପୁଣି, ସନ୍ତୋଷ କି. ପୁଣି ହେବା, ସନ୍ତୋଷ
 ପାଇବା
 ପୁରୁଦାରେ—ବ. ପୋକପୁଜା ଗଛ
 ପୁରୁଧୁଲ୍—ବ. ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧ, ବୃଦ୍ଧ
 ପୁରୁଦ୍ ସେହେଦ୍—ବ. ପୁରୁଦ୍

ପୁରୁବିୟା—ବିଂ. ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗର ନାମ

ପୁରୁଡ଼ା—ବି. ପୁଷ୍ପକାଳର

ପୁରୁଷ୍ଟ, ପୁରୁଷ୍ଟ—କ୍ରି. ବିଂ. ପତଳା ବର୍ଷା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଝିପି ଝିପି

ପୁରୁଲ୍, ପୁରୁଲ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ଧଳା ଫର ଫର (ପୋଷାକ ପିନ୍ଧା
ଲେକ)

ପୁରୁଷ୍—ବି. ସ୍ତ୍ରୀମା

ପୁରୁଷ୍, ପୁରୁଷ୍—କ୍ରି. ବିଂ. କାଳ କାଳ ହେଲୁଟି,
ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ

ପୁଲ୍—ବି. ବିଡ଼ା, ମୁଠାଏ

ପୁଲ୍—ବି. ପୋଲ

ପୁଲ୍—ବିଂ. ମାଗଣା

ପୁଲ୍.ଉ—ବି. ପଲଉ

ପୁଲ୍—ବି. (ଇଂ) ପୁଲ୍, କପି (pulley)

ପୁଲ୍‌ସ୍—ବି. ପୁଲ୍‌ସ, ପୋଲ୍‌ସ

ପୁଲ୍‌ସ୍—କ୍ରି. ବିଂ. କାଲ୍ କାଲିଆ ଦିଶିବା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯିବା

ପୁଲ୍‌କ—ବି. ପୁଲ୍‌କ

ପୁଲ୍—ବି. ପୌଷ

ପୁଲ୍‌କ୍—କ୍ରି. ଡୁଗୁଲା ହେବା, ଫାଟିଯିବା, ଫିଟିଯିବା

ପୁଲ୍‌ଟା—ବି. ପୁଲ୍‌ଟା

ପୁଲ୍‌ଟାପୁଲ୍‌ଟି—କ୍ରି. ବିଂ. ପୁଲ୍‌ଟା ଭାବେ

ପୁଲ୍‌ଟାଠୁ—କ୍ରି. ପୁଲ୍‌ଟା କହୁବା

ପୁଲ୍‌ଟି—ବି. ବଣ ପରମ୍ପରା

ପୁଲ୍‌ଟିୟା—ବିଂ. ଅଭ୍ୟାସଗତ

ପୁଲ୍‌.ଉ—ବିଂ. ପୋଷା, କ୍ରି. ପୋଷିବା, ମନକୁ ପାଇବା

ପୁଲ୍‌.କ—ବି. ପୋଷାକ

ପୁଲ୍—ବି. ପୁଲ୍, ବିରୁଦ୍ଧ

ପୁଲ୍—ବି. ପଲ୍

ପୁଲ୍—ବି. ପିମ୍ପିରି

ପୁଲ୍—ବି. ପୁଲ୍‌ର (ଭୂତ, ପ୍ରେତ ଆଦି)

ପୁପୁରଫାଟ୍—ବି. ବ୍ୟର୍ଥ, ବେକାର

ପୁଡ଼—ବି. ପଙ୍ଗପାଳ

ପୁଡ଼—ବିଂ. ଦରପିଆ

ପୁଡ଼ାଦା—ବି. ଦରପିଆ ଭାବେ

ପେ—କ୍ରିୟାର ଶେଷରେ ଯୋଗହେଲେ ବହୁବଚନ ଅର୍ଥ—

“ପୁଣ୍ୟମାନେ” ବୁଝାଏ

ପେ—ବି. ଚିନି

ପେଆ—ବି. ଚିନି, ଚିନୋଟି

ପେଆନ୍—ବି. ପିଆଜ

ପେଆଟ—ବି. ଚିନୋଟି

ପେଆଲ୍—ବି. ପେୟାଲ୍

ପେଶନା—ବିଂ. ବାଲିଙ୍ଗି, ଛଳନା

ପେଶେ, ପେଶେଲ୍—ବି. ଚିନିଦଣି, ଚିରିଣି

ପେଙ୍ଗା—ବି. ବାହାନା

ପେଙ୍ଗୁଲ୍‌ ଚେଣେ—ବି. ପେଙ୍ଗୁଲ୍‌ ଚଢ଼େଇ

ପେର୍—କ୍ରି. ଇଂ ପେଟ କରିବା, ଅଠାରେ ତାଳି ଦେବା

ପେର୍‌କର୍—ବି. ପେଟକର୍

ପେଷ୍—ବିଂ. ଅଡୁଆ, ଖଳ

ପେଷ୍‌କାନ୍‌ଟା—ବି. ପେଷ୍‌କଣ୍ଡା

ପେଷ୍‌ଆ—ବି. ଖଳୁଆ

ପେର୍‌ଲେଲ୍—କ୍ରି. ଛତେଇ ହେବା, ଖସି ପଳାଇବା

ପେ.ଗୁ—ବି. ପେଗୁ, କ୍ରି. ଚେପା ହେବା

ପେଗୁ—କ୍ରି. ପିଗୁ କରିବା

ପେଗୁ ପେଗୁ—କ୍ରି. ବିଂ. ପିଗୁ ପିଗୁ (ଯିବା), ପଛରେ(ଯିବା)

ପେଜ—ବି. (ଇଂ) ପେଜ୍, ପୃଷ୍ଠା

ପେର୍‌ଲ୍—ବି. ଚିନି ଯୋଡ଼ି

ପେଟ—ବି. ପେଟ

ପେଟ୍‌ ଗୁମଡ଼ା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ପେଟ୍‌ତା ନୁଆ—ବିଂ. ପେଟ୍‌ ବିକଳିଆ, ପେଟ୍‌

ପେଟ୍‌ଲୁହା—ବିଂ. ପେଟ୍‌

ପେଟାରି—ବ. ପିଟାରି, ପେଟାରି

ପେଟା—ବଂ. ପେଟବାଲ, ଗୁଡ଼ିରେ ବାଉଁଶ ପେଟା ଦେବା

ଯନ୍ତ୍ରରେ ସୁତା ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ

ପେଟାସଜ—ବଂ. ଲଳଡ଼, ପେଟୁ ସ୍ତ୍ରୀ

ପେଟି—ବ. (ଇଂ) ପକେଟ୍, ବଡ଼ ଧରଣର ପକେଟ୍

ପେଟୁ—ବ. ପେଟୁ

ପେଟେର୍—ଫି. (ପରୁଡ଼ାଳ) ଭାଙ୍ଗିବା

ପେଟେର୍—ବ. ଅଗାଡ଼ି

ପେଟେର୍ ଲେଟେର୍—ଫି. ବଂ. ଭଙ୍ଗା ଭାଙ୍ଗି (କରିବା)

ପେଟେ—ବ. ଭାଗ, ଭାଙ୍ଗି, ପେଟପୁର

ପେଟେ ପେଟେ—ଫି. ବଂ. ଭରପୁର ହେବା, ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଯିବା

ପେଟେର୍—ଫି. ମୋଡ଼ିବା

ପେଟେର୍‌ଆ—ଫି. ମୋଡ଼ ହେବା ବଂ. ମୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା

ପେଠାଣ୍—ବ. ବାବୁଣ

ପେଡ଼ଗାଠୁ—ଫି. ବଂ. (ପଣ୍ଡ) ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ କରିବା

ଡ଼ିଆଁ ତେଇଁ କରିବା

ପେଡ଼ଗ — ବଂ. ଛେଟ, ଛେଟିଆ

ପେଡ଼ଗାଦାରେ—ବ. ପେଡ଼ଗ, ଏକ ଗଛର ନାମ

ପେଣେ—ବ. ପାଣି ଜାତି, ବୁଣାକାର ଜାତି

ପେଣେ—ବ. ଓଲୁଆ

ପେଡେଲ୍—ବଂ. ଛୋଟ ଗୋଡ଼ ବାଲ

ବ. ସାଇକେଲ୍ ପେଡେଲ୍

ପେଡେଲ୍ ପେଡେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଫଟ୍ ଫଟ୍ (ଗୁଲି)

ଛୋଟ ଗୋଡ଼ ବାଲର ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲି

ପେଣ୍ଡାଓ—ଫି. ଫେଣ୍ଡିବା

ପେଣ୍ଡାଦ୍—ବଂ. କଞ୍ଜୁଲୁୟ, ଚିଟା

ପେଣ୍ଡୁଅ—ବଂ. ଅଧପକ୍ୱା (ରଙ୍ଗ)

ପେଣ୍ଡୁର୍—ବଂ. ଧଳା ଆଖିଆ, ବଦଳିଗଲା

ପେଡୁକେରେର୍—ବଂ. ଝାମୁଡ଼ିଆ ମୋଟା ଓ ଗେଡ଼ା

ପେଡାସି—ଭୁବୁଣୀ

ପେଡି—ବଂ. ପେଡି (ପାତ ଦେଖ)

ପେଡେର୍—ଫି. ପାବୁଡ଼ିବା

ପେଡେରେର୍—ବଂ. ଓଜନସ୍ଥା, ଗଣ

ପେଡ୍‌ଗର୍—ବଂ. ମୋଟା ପିରୁ ବାଲ

ପେଡ୍‌ନେର୍—ବଂ. ଉର୍ବୁ ପିରୁ ବାଲ, ଉର୍ବୁ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧାବାଲ

ପେଡେର୍—ବ. ଅଣ୍ଡସାର ଗାମୁଛା ପିନ୍ଧା ଛୋଟ ଝିଅ

ପେଡେର୍ ପେଡେର୍—ଫି. ବଂ. ପିରୁ ଦୋହଲି ଦୋହଲି

ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ପେଡର୍ ପେଡର୍—ଫି. ବଂ. (ପିନ୍ଧାବସ୍ତ୍ର) ଫଡ଼ ଫଡ଼ ହେବା

ପ୍ରତିସ୍ତା

ପେଧାଓ—ଫି. ବଂ. ତିନିଅର କରି

ପେଧାଓ—ବ. ତୋଷାମଦ, ଫି. ତୋଷାମଦ କରିବା

ପେନ୍—ବ. (ଇଂ) ପେନ୍, କଲମ

ପେଣ୍—ଫି. (ଇଂ) ରଙ୍ଗତଡ଼ାଇବା

ପେଣ୍—ବ. ପେଣ୍ pant

ପେନ୍‌ଦଲା—ବଂ. ଧକାବାଳ ଅସୁବିଧାନକ (ଲେକ)

ପେନ୍‌ସିଲ୍—ବ. ପେନ୍‌ସିଲ

ପେନ୍‌ସେନ୍—ବ. ପେନ୍‌ସେନ୍

ପେନ୍—ବ. ଇଂ. ଇଂରାଜୀ ମୁଦ୍ରା

ପେନେ—ବଂ. ଫ. ତିନି (ଲେକ)

ପେନ୍‌—ବ. (କଲମ୍, ହାଣ୍ଡି, ହଣ୍ଡାର) ତଳ ଅଂଶ ଯାହା ମାଟି

ଉପରେ ବସିଯାଏ

ପେପ୍‌ରେର୍—ଫି. ବଂ. ଭାଙ୍ଗି କରିବା ପ୍ରତିସ୍ତା

ଉ: ପେପ୍‌ରେର୍ କାନାକ - ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗି କରିବା କାମ

କରୁଛନ୍ତି

ପେପର୍—ବ. (ଇଂ) କାଗଜ paper

ପେପ୍‌ସେର୍‌ଦ୍‌ଦାରେ—ବ. ସୁନାସ୍ତ ଗଛ

ପେପ୍‌ସେର୍‌—ବ. ପହ ଚିଆରି ପେକାଳି

ପେପ୍‌ପେ—ଅ. ପେକାଳିର ଶବ୍ଦ ସୁରକ ପେପ୍‌ପେ (ଶବ୍ଦ)

ପେପ୍‌ସେର୍‌ ପିଠା—ବ. ପହ ପିଠା

(ପହରେ ପିଠୋଉ ଦେଇ ସିଝାଇ କରି ପିଠା କରିବା)

ପେ ପେ—ବଂ. ସଂ. ଡଳ ଡଳ

ପେପେଡକା — — ଫି. ସଂ. ଡଳ ନୟନରେ ଅନାଇ ରହୁବା

ସାଗୁରେ ଦେଖିବା ଅବସ୍ଥା

ପେଡେ ପେଡେ, ପେଲେ ପେଲେ—ବଂ. ସାଗୁ, ଡଳଡଳ ନୟନ

ପେମ୍—ବ. ପ୍ରେମ

ପେରୁକା—ବ. ପ୍ରକା

ପେରମାନ୍—ବ. ପ୍ରମାଣ

ପେରେର୍—ବଂ. ପୃଷ୍ଠ, ଭସ

ପେରେର୍ ହଲମଅ—ବ. ଗର୍ଭିଣୀ

ପେରୁଲ୍—ବଂ. କୁନଳସ୍ଥା

ପେଲ୍ କା — — ଫି. ଛତେଇ ହେବା

ପେଲ୍ (ଡ) ତା—ବଂ ଶୁଆଇ, ପେଟିଆ (ବଳା କାଠ ବା ବାରିଶ)
ରଖିବା ପଦ୍ଧତି

ପେଲ୍ (ଡ) ତା, ପିଲ୍ (ଡ) ତ—ବ. ପିତାକୁ ତଳକୁ ରଖି
କରେଇ ଶୁଆଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ପେଲ୍ (ଡ) ସା—ଫି. ଛୁଡକର ଛୁଟି ହେବା, ହୁଗୁଲି କୋରରେ
ଛୁଟି ହେବ

ପେ: ଆ — ରେନା: ପାଣ୍ଡୁ, ତପା — ଏନ୍ତେ ଆ — ଦ ପେଲ୍‌ସାଂ
ଏନା—ଧନୁର ବଥ (କ୍ୟା) ଛୁଡ ଯିବାରୁ ଧନୁଟା ଛୁଟି
ହୋଇ ଗଲ

ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କେନ୍ଦ୍ରା, ପିତାଉ

ପେଲା (ତା.)—ବ. ପିନୁଲି, ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବନ୍ଧୁ

ପେଲା—ବ. ଅତିଥି, ବନ୍ଧୁ

ପେଲା — — ବଂ. ଅତିଥି ହେବା

ପେଲା ହଲ୍—ବ. ବନ୍ଧୁ ଲୋକ

ପେଲା ଶାନ୍—ବ. ବନ୍ଧୁ ଶାନ୍

ପେଲା (ତା) ଡ—ଫି. ବଂ. ବନ୍ଧୁ

ପେଲା — ଡ—ଫି. ବଂ. ବନ୍ଧୁ କର

ପେଲାତା—ଫି. ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀକାର କରବା

ପେଲା ପରୁ—ବ. ଅତିଥି ପରୁସ୍ଥ ଅତିଥି ଭଗବାନ

ପେଲା ଲେଲ୍‌ଆ—ବ. ବନ୍ଧୁ ବର୍ଗ, ମିତ୍ର ବର୍ଗ

ପେଲାହଲ — — ବ. ମିତ୍ରଲୋକ ହେବା, ବନ୍ଧୁ ହେବା

ପେରେଲ୍ ପେରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଶୁନ୍ୟ ଶୁନ୍ୟ

ପେଲ୍ (ଲ) କା—ବଂ ଧୂଆଁ ଲିଆ ଦେଖାଯିବା

ପେଲ୍—ବ. ଠେକଣା, ପେଲ୍, (ପେଲ୍‌ରଖିବା କାଠ)

ପେଲ୍‌ଡ—ଫି. ପେଲ୍‌ବା, ଠେଲ୍‌ବା, କହୁ ବୁଲିବା, ନିଜ ପ୍ରଶଂସା
କହୁବା

ପେସ୍‌ବା—ବ. ପିଆଦା ।

ପେସ୍‌ବା—ବ. ଅସ୍ତ୍ର ବୋଧ

ପେସ୍‌କାର୍—ବ. ପେସ୍‌କାର

ପେସ୍‌କସ୍—ବ. ପେସ୍‌କସ୍

ପେସ୍‌ତା (ଲା), ପେସ୍‌ତା (ଲ)—ଫି. ଉଲଟା ଉଲଟି କରବା
ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରବା

ପେସ୍‌ତାଡ୍—ଫି. ଉପହାର କରବା, ଉଚ୍ଛ୍ଵେଦ କରବା,
ଅସଫଳ କରବା

ପେସେଲ୍ ପେସେଲ୍—ଫି. ବଂ. ପାଣିଆ ପାଣିଆ

ପେ: ପାଣିଆ ପାଣିଆ ପେସି ଦେଲଆ

ସା: ପେସେଲ୍ ପେସେଲ୍ ଶୁଦ୍ଧ କାକେ ଦହୁକା — ମେ

ପେସ୍‌ଡ — — ଫି. ପୂରକ ଯିବା, ଶସ୍ତ୍ର ଯିବା

ପେସା—ବ. ପେଶା, ଧନା, ଫି. ପେଶା କରବା

ପେସାଦାର୍—ବଂ. ପେଶାଦାର, ଫି. ପେଶା କରବା

ଫ

ଫଲ—ବ. ନିକଟତମ, ଫି. ଉତ୍ସାହୀତ କରବା

ଫଇଲ୍—ବ. ସୈନ୍ୟ

ଫଇଲ୍‌ତେ—ବ. ସୈନ୍ୟକୁ

ଫଇଲ୍‌ଗନ୍—(ବିଭକ୍ତବାଚ) ସୈନ୍ୟର

ଫଇଲ୍‌ରେ—ବ. ସୈନ୍ୟରେ

ଫଇଲ୍‌ଦାର—ବ. ସେନ୍ୟସ

ଫଇଲ୍‌ଦାସ୍—ବ. ଫଇଲ୍‌ଦାସ୍, ମାରପିଟିଆଦ ମକଦ୍ଦମା

ଫଇଲ୍—ବଂ. ବେକାର, ଫାକିଲ, ଧସାବାଲ

ଫଡ଼ା (ଲ)ଓ—କି. ପତଳା କରିବା, ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ରଖିବା,
 ଶିଘ୍ର ପଳାଇବା, ବାସନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଲଗାଇବା ବି. ପଳାୟନ
 ଫଡ଼ଜା—ବି. ଦେବାର, ମୃତ ଅନ୍ତରାୟ
 ଫଟାଗାଡ଼ି—ବି. ଫଟଫଟିଆ, ମଟର ସାଇକେଲ
 ଫସାଲ—ବି. ଫସଲ,
 ଫଡ଼ିଆ—ବି. କଳି, କଡ଼, କଢ଼ି
 ଫାଇଦା ବି. ଲଭ, ଉପକାର
 ଫାଇନ୍—ବି. (କଂ) ଫାଇନ୍, କୋରିମନା, ଅତି ସୁନ୍ଦର
 ଫାଇଲ୍—ବି. (ଇ) ଫାଇଲ୍ file, ନକ୍ସପତ୍ର
 ଫାଇଲ୍‌ଆ—ବି. ଡେଣା, ବାଡ଼ୁ
 ଫାଇ—ବି. ଫାଇ, ଛୁଦ୍ର, ସୁନ୍ଦର
 ଫାଜା—ବି. ଶୂନ୍ୟ, ଗୁଞ୍ଜା, ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ଖାଲ
 କି. ଶୂନ୍ୟ ହେବା, ଗୁଞ୍ଜା ହେବା, ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବା,
 ଖାଲି ହେବା
 ଫାଜାଓ—ବି. ଫାଜି ଦେବା, ଧୋକା ଦେବା
 କି. ଫାଜିବା, ଧୋକା ଦେବା
 ଫାକ—ବି. ଧୋକା
 ଫାକରୁ—ବି. ଫକର
 ଫାକୁଆ—ବି. ଧୋକାବାଜ୍
 ଫାଗୁନ୍—ବି. ଫଗୁଣ
 ଫାଟ—ବି. ଫାଟ, କି. ଫାଟ ହେବା
 ଫାଟକ—ବି. ଫାଟକ
 ଫା.ଟି.କା.ରୁ—କି. ବାନ୍ତି କରିବା
 ଫାଟକାରୁ—କି. ଉଧୁରିବା
 ଫାଟକାଓ—କି. ରକ୍ତ କରିବା ସହିତ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା
 ଉ: ସିନ୍ଦ୍‌ଜା—ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଫାଟକାଓ ଉଦ୍‌ସନା - ମାଉ
 କୁକୁଡ଼ା ଭାର ଉପେଇ ବା ଥାନରୁ ଉଡ଼ିକରି, ରଡ଼ିକରି
 ବାହାରିଗଲା
 ଫାଟକା—କି. ଅସ୍ଥୀକାର କରିବା
 ଫାଣ୍ଡ—ବି. (ଇ) ଫାଣ୍ଡ fund, ପାଣ୍ଡି

ଫାଣ୍ଡା—ବି. ଦଣ୍ଡା, ପିତାବେଳ
 ଫାଣ୍ଡା କାଟାଓ—କି. ଦଣ୍ଡା ଖଣ୍ଡନ କରିବା
 ଫାଣ୍ଡାଗାରୁ—କି. ଉଧୁରିବା, ଭଲ ହୋଇଯିବା
 ବି. ଗୁଧାର, ଉଦ୍‌ସ, ସରସ
 ଫାଣ୍ଡି—ବି. ଫାଣ୍ଡି, ପୋଲିସ ଚୌକି
 ଫାନ୍‌ଗାଓ—କି. ଡେଣା ଝାଡ଼ିବା, ବିରକ୍ତରେ ଗୋଡ଼ ହାତ
 ଗୁଡ଼ି ପିଟି ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଫାନ୍‌ଲା—ବି. ଫାଜା ଖାଲି କଣ ବାଟ
 ଉ: ଫାଜା ଅଲା - ଖାଲି ଘର
 ଫଜା ଦୁଇଆ - ଖାଲି ପଡ଼ିଆ
 ଫାଦା—ବି. ମେଲ, ଖୋଲ, ଶୂନ୍ୟ
 କି. ମେଲ ହେବା, ଖୋଲ ହେବା, ଶୂନ୍ୟ ହେବା, ନିରୋଳା
 ଉ: ଫାଦା ହେତେ ସେମେ, ନିରୋଳା, ମେଲ ଗୁମ୍ଫାରେ ଯିବା
 ଫାନ୍‌ଦିଆ—ବି. ଫସାଇବା ବୁଦ୍ଧି, କାଲରେ ପକାଇବା
 କୌଶଳ
 ଫାନ୍‌ଡା(ଲା) କି. ବି. ଖୋଲ ଖୋଲ, ମେଲ ମେଲ ସ୍ଥିତି
 ଫଟା, ଖୋଲ ଖୋଲ
 ଉ: ଫାନ୍‌ଲା କାପାଟ - ମେଲ ମେଲ କବାଟ,
 ଫାନ୍‌ଲ ଗୁମ୍‌ମ - ଫଟା ଛତା
 ଫାଦା—ବି. ପଶୁ ପକ୍ଷ ଗୋଡ଼ରେ ଲାଜ ମାରିବା, ଗୋଇଠା
 ମାରିବା
 ଫାଦା-ଫାଦି—କି. ବି. କୌଶଳ ଧନ୍ନା, ଗୋଇଠା ଗୋଇଠି
 ଫାଦେରୁ ସାହେବ—ବି. ଫାଦାର ସାହେବ, ପାତ୍ରୀ
 ଫାଦେଲ, ଫାନ୍‌ଦଲ—ବି. ଫାଲରୁ, ଅଭିରକ୍ତ
 କି. ସ୍ଥାନରୁତ କରିବା
 ଉ: କାମିଶନ୍‌ଦ ଫାଦେଲ୍ କାଦେୟା - କାମରୁ ସ୍ଥାନରୁତ
 କରିଦେଲେ, ରହସ୍ୟ କରିବା
 ଫାମୁଡ଼ାକି—ବି. କଥା ବନାଇବା, ବହୁତ କଥା କହିବା
 ଫାବଡ଼—କି. ବାଡ଼ି ବା କାଠରେ ଫୋପାଡ଼ିବା ଫାବଡ଼
 ଫାବାଓ—କି. ଉଡ଼ିବା, ବେଶିଦିନ ରହୁବା

ଫା - ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଫା କର ପଡ଼ିବା, ଅପକର ପଡ଼ିବା
ଝପିବା, ଅଲ୍ କର ପଡ଼ିବା

ଝ ଭାଲେ ଫ - ମେନ୍ତେ ଝୁରୁ ଏନା - ଭାଲ ଅପକର ପଡ଼ିଲା
(୨) ପା - ମେନ୍ତେ ଦୁଡ଼ୁର୍ (ପ) ଏନାୟ - ସେ ଅଲ୍ କର
ବସିଲା

ଝାୟ—କି. ସାୟ

ଝାୟ ଝାୟ—କି. ସାୟ ସାୟ

ଝାୟ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ସାୟ କର

ଝ: ଝାୟ ମେନ୍ତେ ଗୁଲି ଅଟା ଏନା - ସାୟ ସାୟ ଗୁଲି
ଉଡ଼ିଗଲା

ଝାୟ୍ (ଏ)ବା—କି. ଝାଲବା, ଲର, ପୁରାଧା

ଝାୟ୍ ଲଞ୍ଜ—କି. ମେଲି ଯିବା, ବସ୍ତ୍ରର ହେବା, ଗୁରୁଆଡ଼େ
ପ୍ରସାରଣ ହେବା

ଝ: ଝୁଡ଼ିବା.ଭରେ ଝାୟ୍ ଲଞ୍ଜ ଆକାନା

ଧାନ ବଳରେ ବସ୍ତ୍ରର ହୋଇ ରହିବୁ

ଝକରୁ ଝାୟ୍ ଲଞ୍ଜ ମେ - ସମ୍ପାଦ ଗୁରୁଆଡ଼େ ପ୍ରସାର
କରୁଅଛି

ଝାୟ—କି. ଝାୟ ପୁରାଧା, କି. ଝାୟ ପାଇବା, ପୁରାଧା ପାଇବା

ଝାୟ୍ କାଞ୍ଜ—କି. ହତବତ୍ତାଭବା, ହତରେଇବା, ହତୁଡ଼ିବା
ଭଗବଦେବା

ଝାୟ୍ କୁଡ଼ି—କି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୁଣ ମୁକ୍ତ, କି. ରୁଣରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା

ଝାୟ୍ କାଟା—କି. ଫେରୁକେଟା, (ଗୋଡ଼) ବେହେଡ଼ା

କି. ଫେରୁକେଟା କରବା, ବେହେଡ଼ା କରବା

ଝାୟ୍ ରୁ—କି. ପରିସାର କରବା, କି. ପରିସାର, ସଫା

ଝାୟ୍ ନା—କି. ସ. ଅମୃତ

ଝାୟ୍ ବ—କି. ଦୂର, କି. ଦୂର କରବା, ଦୂରରେ ରଖିଦେବା,
ଦୂରରେ ଦେବା

ଝ: ଝାୟ୍ ବ ହଲ - ଦୂର ଲେକ

(୨) ଅନାଦ ଝାୟ୍ ବରେ ଦହକାମେ - ଭାବୁ ଦୂରରେ
ରଖିଦେବା

ଝାଲଅ—କି. ଦୁଇଭାଗ ହେବା, କି. ଫାଟିବା, ଭାଗ ଭାଗ
ହୋଇଯିବା

ଝାଲ—କି. ଜଙ୍ଗ ଅଂଶ, ଫଡ଼ିଆ, ଫାଲେ

ଝ: ଝାଲ ଜଲ୍ - ଫଡ଼ିଆ ମାଂସ

ମିଞ୍ ଝାଲ ଜଲ୍ - ଏକ ପାଲ ମାଂସ

ଝାଲା—କି. ଫଡ଼ା, ଫଡ଼ା ଅଂଶ

ଝାୟଅ—କି. ଫାଶ କି. ଫାଶ କରବା

ଝାୟ୍ ଫୁର୍—କି. ଫୁର୍ ଫୁର୍ କରବା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ କଥାବାଣୀ

ଝ: ଫର୍ ଫୁର୍ ଅ - କାନାକନ୍ - ସେ ଦୁହେଁ ଫୁର୍ ଫାୟ୍
ହେଉଛନ୍ତି

ଝାୟାଞ୍ଜ—କି. ଫସେଇବା, ଉଣ୍ଡରେ ପକାଇବା

ଝାୟାଆ—କି. ଝାୟାଆ (କାନ ବା ନାକର ଅଲଙ୍ଗାର)

ଝି—କି. ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଝି—କି (ଇଂ) ଝିଫ୍, ଝି

ଝିକରୁ—କି. ଝିକର, ଛଳ, ଫଦ

କି. ଝିକର କରବା, ଛଳ କରବା, ଫଦ ପାଶୁବା

ଝିକା—କି. ଝିକା, ପାଶୁର

ଝିଙ୍—କି. ଯମକଳା

ଝିକାଞ୍ଜ—କି. ଠକବା, ଧୋକା ଦେବା

ଝିକାଞ୍ଜାୟା—କି. ଠକ, ଧୋକାବାଜ୍, ଠକୁଆ

ଝିଆରୁ—କି. ମୟୂର ପୁଛ, ଚନ୍ଦ୍ରିକା ସଦୃଶ ମୟୂର ପୁଛ

ଝିହ—କି. ଅବସର, ସମୟ ପାଇବା, ପୁରସ୍କୃତ

ଝ: କାମିଗନ୍ ଇଂ ଝିହ ଲେନିଗନ୍ ସେନାଆଇଂ

ମୁଁ କାମରୁ ଅବସର ପାଇଲେ ଯିବି

(୨) ଝିହ ବା.ନୁଆ - ପୁରସ୍କୃତ ନାହିଁ

ଝିହ—କି. (ଇଂ) ଝିହ, fit, ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ

ଝିହକିରୁ—କି. ଝିହକିରୁ

ଝିହା.ଇ—କି. ଝିହା.ଇବା, ଝୋଲିବା, ମୁକ୍ତ କରଦେବା

ଝ: ଦୁଆରୁ ଝିହା.ଇମେ - ଦ୍ଵାର ଝୋଲିଦେବା

(୨) ଝିହଲଗନ୍ ଏ ଝିହା.ଇ ଏନା - ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା

ଫିଡା—ବ. ଫିଡା

ଫିର୍ଗିଲ—ଫି. ରୁଆ ରୁଆ ହେବା (ରୁଆଁ ରୁଆଁ ହେବା)

ଫି: ବୁଝ. ଫିର୍ଗିଲ ଏନା - ବହା (ଅଖା) ରୁଆ ରୁଆ ହେଲ

ଫିର୍ଫିର୍—ଫି. ବଂ. ତମତମ (ଗୁରି ବା ଅସନ୍ତୋଷ ହୋଇ
ଚଞ୍ଚଳ ହେବା)

ଫି: ଫିର୍ ଫିର୍ କାତେ ଦା.ଲ୍ କୋଆୟ

(ଗୁରି) ତମ ତମ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲ

ଫିର୍ଗ—ଫି. ରୁଆ ରୁଆ ହେବା

ଫିର୍ଗିର—ଫି. ରୁଆ ରୁଆ ହେବା, ଉଣିବା

ଫିର୍ ଫିର୍ଦା.ଫି. ଉଡ଼ି ବୁଲିବା, ଗୁରରେ ଉଡ଼ୁଲି ପଡ଼ିବା

ଫି: କାକରୁ ପିମ୍ପ ଫିର୍ ଫିର୍ଦା, ଉଡ଼ାକାନ

କର କର କରୁଥବା କୁକୁଡ଼ା ଉଡ଼ି ବୁଲୁଛି

ଫିର୍ଲ—ଫି. ସୂକ୍ଷ୍ମା ଗାହାରିବା, ବଶେଷଣ କରିବା,
ତନ୍ମ ତନ୍ମ କରି ଦେଖିବା

ଫିନାଇଲ—ବ. ଫିନାଇଲ

ଫିନ୍ ଫିନ୍—ବଂ. ଅତି ସଫା ପୁରୁଷ

ଫି: ଲୁଗୁଲି ଲପଡାୟ ହୁଁ ଫିନ୍ ଫିନ୍ ଗେୟା

ତାହାର ଲୁଗାପଟା ବ ଅତି ସଫା ପୁରୁଷ ଅଟେ

ଫିନିକିଲ୍—ବଂ. ଚିକିଣିଆ ପାତଳ

ଫିମେଲ୍—ବ. (ଇଂ) female ମହୁଳା

ଫିର୍—ଅ. ପୁଣି ଫି. ଉଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଫିର୍ମେନଡେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ ଉଡ଼ି

ଫି: ଫିର୍ ମେନଡେ ଅଟାଂ ଏନା - ହଠାତ ଉଡ଼ି ପଳାଇଲ

ଫିର୍ଗୁ (ଫି)—ଫି. ଫେରାଇବା, ଫେରାଇ ଦେବା

ଫିର୍କା.ଲ୍—ବ. ଦଣ୍ଡନାଚ, ବାଡ଼ି ଖେଳ

ଫିରିଙ୍ଗି—ବ. ଫିରିଙ୍ଗି

ଫିର୍—ବ. ତାଲ

ଫିରିୟା.ଦ—ବ. ଫରିୟାଦ

ଫିରିଉ.କାତେ—ଫି. ବଂ. ଫେରି

ଫିର୍—ବ. (ଇଂ) ଫିର୍, ମାପୁଲ, ଦେୟ

ଫିସାଦ୍—ବ. ପିସାଦ୍, ଛଳନା

ଫିସାଦୟା—ବଂ. ଛଳ, ଫିସାଦକାରୀ

ଫୁଲ୍—ଫି. ସହମତ ହେବା, ସମର୍ଥନ କରିବା, ଡିଲ୍ କରିବା,

ଫି: ମିତ୍ରାକ ଆଃ ଖାସ୍ କାଥାରେ ଫୁଲ୍ ଆଲା - ଦବାୟ୍ ଯୁକ୍ତ ଆ

ପିଲଙ୍କ ମନ୍ଦ କଥାରେ ସମର୍ଥନ ଦେବା ଠିକ୍ ନୁହଁ

ଫୁଲ୍‌ଟିୟା—ବ. ଫକତ, ଫାକିଲ୍

ଫୁଲ୍‌ଟି—ଫି. ଫାକିଲ୍ ହେବା, ଫାଲ୍‌ଲମ୍ କରିବା

ଫୁକା.ର—ବ. ପାଣିନଳା

ଫୁକ—ବ. ପୋକର, ପୋକଖିଆ

ଫି: ଗୁଅଲେ ଫୁକ ଏନା - ଗୁଲ୍ ପୋକର ହୋଇଛି

ଫୁରକା—ବଂ. ଗ୍ରେଟ୍‌ଆଟିଏ, ଉୟାକ୍ତ, ପଳାଇବା

ଫୁରମେନଡେ—ଫି. ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ଵେଦ (ପଳାଇବା)

ଫୁଗ୍-ସ୍ତା—ବ. ଟିକ (ଫିଅ)

ଫୁଟ୍‌ସ୍ତା-ସ୍ତା—ବ. ଟିକ (ସୁଅ)

ଫୁରୁକ୍ ଫୁରୁକ୍—ଫି. ବଂ. କୋରରେ ଡରି ଡରି ହେବା,
ଅରକୁ ଅର ଉୟ୍ ପାଇବା

ଫି: ଫୁରୁକ୍ ଫୁରୁକ୍ ଇଂ ବର କଂ ବାନା

ମୁଁ କୋରରେ ଡରି ଡରି ଯାଇଛି

ଫୁରୁଲ୍—ଫି. ହାତରୁ ଖସିଯିବା

ଫୁରୁଲ୍ ଫୁରୁଲ୍ ଫି. ବଂ. ଖସିବା ଖସିଯିବା ପରି (ଧରିବା)

ଫୁରୁଲ୍ ଏନଡେ—ଫି. ବଂ. ଖସିଯିବାକୁ

ଫୁଟ୍‌ଅ—ବ. ଫୁଟ୍ ମାପ, ୧୨ ଇଞ୍ଚରେ ଏକ ଫୁଟ୍

ଫୁଟ୍—ବ. ଖରବୁଲ୍

ଫୁଟ୍‌ବଲ୍—ବ. ପେଣ୍ଡୁ, ଫୁଟ୍‌ବଲ୍

ଫୁଟ୍‌ବଲ୍ ଏନେଲ୍—ବ. ଫୁଟ୍‌ବଲ୍ ଖେଳ

ଫୁଟା.ନି—ଫି. ଫୁଟାଣି କରିବା, ନିଜର ବଡ଼ ପଣିଆ ଗାଇବା

ବ. ଫୁଟାଣି

ଫୁଟାନୟା—ବଂ. ଫୁଟାଣିଆ

ଫୁଟା.ଓ (ଫି)—ଫି. ଫୁଟାଇବା, ଫୁଟି ଉଠିବା

ଫି: ଗୁତମ୍ ଫୁଟା.ଓ ମେ - ଛଡା ଫୁଟାଅ, ବାହା ଫୁଟାଉ ଆ -

ଫୁଲ୍ ଫୁଟେ, ଉ-ଫୁଟାଉ ଆକାନା - ଛତୁ ଫୁଟି ଉଠିଛି

ଫୁଟା — ଫି. ବୁଡ଼ିକରି ଉଠିବା

ଉ: ଦା — କା. ଦୁ. ଉନ୍ମୁଖେ ଏ ଫୁଟା — ଏନା

ପାଣିକୁଆ ଭୁବକରି ଉଠିଲ

ଫୁଟା:—ବ. (ଶାଢ଼ୀ ବା ଗାମୁଛାର ଧଡ଼ରେ) ଚନ୍ଦ୍ର ଥିବା

ଉ: ଫୁଟା: ଗାମୁଛା କରୁଥିଲେ — ଧଡ଼ରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିବା ଗାମୁଛା କଣ

ଫୁଟିଯା କାଉଡ଼ି—ବ. ଫଟ କଉଡ଼ି

ଫୁଟୁଲ୍, ଫୁଟୁଲ୍—ଫି. ବଂ. କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲ୍)

(ସାଧାରଣତଃ ଏହା ସାନ ସାନ ପିଲାଙ୍କ ଗୁଲ୍ କୁ ବୁଝାଏ)

ଫୁଟୁଲ୍ ମେନଢେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଡେଇଁ (ସିବା)

ଫୁଟୁରାଡ଼ି—ଫି. ଫୁଟା ଫୁଡ଼ି କଥା, ଫୋଡ଼ା ଫୋଡ଼ି କଥା

କହୁବା, ମର୍ମରେତ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ପ୍ରସ୍ତୋଗ କରିବା

ଫୁଡ଼ୁରୁ ଫୁଡ଼ୁରୁ—ଫି. ବଂ. ଗଳ୍ପ ଗଳ୍ପ ବୁଲୁଥିବା କଥା (କହୁବା)

ଫୁଡ଼ନା—ବ. ଫୁଡ଼ନା, ଶାଢ଼ୀ କନାସର ଝାଲେସ

ଫୁଡ଼ଲ୍—ବ. ଶାଢ଼ୀ କନାସର ସବୁ ସବୁ ଝାଲେସ

ଫୁନ୍—ଫି. ଫୋନ କରିବା

ଫୁନ୍ଦ—ଫି. ପଇ କରିବା, କୌଶଳ କରିବା

ଫୁପଣା:—ଫି. ଉଷ୍ମ ତା ହେତୁ ଛତୁ ଫୁଟିବା ଅବସ୍ଥା,

ଗୁମେଲ ଯିବା

ଫୁରୁଆ.ଠୁ(ଉ)—ଫି. ଉଗାଳି ଦେବା, ପାଟିରେ ଥିବା ଜଳପ

ବାହାର କରି ନେବା

ଫୁରୁ—ଫି. ପାଣି ବା ପାଣିଆ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ପାଟିରେ ରଖି ପିତକାସ

ପରି ବାହାର କରିବା, ହେୟୁଜାନ କରି ପାଟି “ଫୁ”

କରିବା, ଧୁଳିବା

ଫୁରୁକା.ଉ—ଫି. ପବନରେ ଉଡ଼ାଇ ଦେବା

ଫୁରୁଡ଼ି—ବ. ଫୁରୁଡ଼ି, ଫୁରୁ

ଫୁରୁସରୁ—ବ. ଅବସର, ଫୁରୁସ

ଫୁରୁସ—ବ. ଠିକା ଲୋଗମନା, ଫି. ଠିକାନେବା, ଲୋଗମନା

କରିବା

ଫୁଲ—ଫି. ଭୁଷୁଡ଼ିବା, ବଳ ଭୁଷୁଡ଼ିବା

ଫୁଲ୍—ବ. ପହଞ୍ଚିବା

ଫୁଲ୍—ଫି. ବାସ୍ତବ ବାହାରିବା

ଫୁଲ୍—ବ. ଫୁଲ, ମିଶ ବନ୍ଧନ, ସଙ୍ଗାତ

ଫୁଲ୍ କାସା—ବ. ଫୁଲ କଂସା

ଫୁଲ୍ କୁବି—ବ. ଫୁଲ କୋବି

ଫୁଲ୍ କସୁଲ୍—ବ. ପକ୍ତା କୋଇଲି

ଫୁଲ୍ ଖଡ଼ି—ବ. ଫୁଲ ଖଡ଼ି

ଫୁଲ୍ ଗନ୍ଧ—ବଂ. ଫୁଲ ବାସନା

ଫୁଲ୍ ବା.ଡ଼ିଆ—ବ. ଫୁଲ ବାଡ଼ିଆ

ଫୁଲ୍ ଧାରିଆ—ବ. ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନ, ଭେଦସ୍ଥାନ

ଫୁଲ୍ ପାତାଠି—ଫି. ମିଶତା କରିବା, ମିଶ ହେବା

ଫୁଲ୍ ସରୁ—ବ. ଏକମନ ଏକ ଦେହର ମିଶ, ପ୍ରଗାଢ଼

ମିଶିବା

ଫୁଲ୍ ପେଲା—ବ. ସଙ୍ଗାତ ମିଶିବା

ଫୁଲ୍ ସରୁ—ବ. ଛଣପଟ

ଫୁଲ୍—ବଂ. ଫୁଲ୍

ଫୁଲ୍.ଉ—ଫି. ଫୁଲିବା

ଫୁଲ୍ ଫେମାର—ବ. ଫୁଲ୍ ସ୍ଥାନ

ଫୁଲ୍—ବ. ନାକଚଣା

ଫୁସ୍ ଫୁସ୍—ବ. ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ ଶ୍ବାସ ଯନ୍ତ୍ର

ଫୁସ୍.ଉ—ଫି. ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ କରିବା

ଫେରୁନା — ବଂ. ଚଉଡ଼ା ମୁହଁ ଫି. ସର୍ବ ସର୍ବ ଶବ୍ଦ କରିବା

ଛଳନା କରିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଫେର୍ ଫେର୍—ଫି. କଥା ଉଡ଼ାଇ ଦେବା, ବହୁଲକ୍ଷ୍ୟ

ଫେର୍ ଜାଠି—ଫି. ଚଢ଼ି ଦେବା, ହୁରୁଡ଼େଇ ଦେବା, ଅତୁଥରେ

ପକାଇ ଦୂରେଇ ଦେବା

ଫେର୍—ଫି. ବଂ. ପତ କରି ଶବ୍ଦ ହେବା (ଛେପ ପକାଇବା

ଶବ୍ଦ)

ଫେର୍ ଫେର୍—ଫି. ବଂ. ବାବୁସାର ପତ ପତ କରିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଫେର୍ ମେନଢେ—ଫି. ବଂ. ପରକରି (ସହସା)

ଫେ.ଗୁ—ଫି. ବାହାରେ ବାହାରେ ଗୁଲ୍ ଯିବା, ବାଏ ବାଏ

ଉଠିଯିବା

ଉ: ମକଦମା ଲେଦାୟ ଉକ୍ତରେ ଦାଲେଲେନା ଜଡ଼ କାଥା

ଫେରୁଂ ଏନ୍ତାୟା - ମକଦମା କଲ କାହିଁ ସେ ଜିଉଲ ତାର

ସବୁ କଥା ବାୟୁ ବାଏଁ ଉଡ଼ଗଲ

ଫେଷ୍ଟ (ଲ)—କି. ଛଡ଼େଇ ହେବା, ଛୁଟିକ ପଳାଇବା

ପାଖ ନ ପଶିବା, ଦୂରେଇ ହୋଇ ରହୁବା

ଉ: ସାବ୍ ଲେଦେ ଆଇଲ୍, ଫେଷ୍ଟ ସେନ୍ ଏନାୟ

ଧରଥଲ, ସେ ଛଡ଼େଇ ହୋଇ ପଳାଇଲ

(୨) ସୁରୁତେଗେ ବାୟୁ ଉକ୍ତକାନ, ଫେଷ୍ଟ ରେଗେ ମେନାୟ

ସେ ପାଖକୁ ଆସୁନାହିଁ ସେ ଦୂରେଇ ହୋଇ ରହୁଛି

ଫେନଟାଡ଼ୁ—କି. ଫେଣ୍ଟିବା, ଗୋଲିଆ କରିବା

ଫେନଟାଡ଼ୁଆ —କି. ଫେଣ୍ଟା (ଦରବ) ପେଣ୍ଟା ହୋଇଥିବା

ଜନସ

ଫେଟାଣ୍ଡ (ଫେଟାଣ୍ଡ)—କି. ବାହୁଣ୍ଡ

ଫେଟେ ଫେଟେ—କି. ବଂ. ଫଟ୍ ଫଟ୍ ହେବା, ଡେଇଁବା

ପ୍ରକିୟା (ମାରିବା ଅଗରୁ) ଛଟ ପଟ୍ ହେବା

ଉ: ହଟ୍ କ ଫେଟେରୁ କେନ୍ ତାୟା, ଫେଟେ ଫେଟେ କାନାୟ

ଗୁନୁଆୟ - ତାହାର ବେକ ମୋଡ଼ ଦେଇଛନ୍ତି

ଛଟ୍ ଛଟ୍ ହେଉଛି, ମରିଯିବ

ଫେଡ଼—କି. ଗଛ ମୂଳ, ବଂ. ଅନୁତ, କି. ବଂ. ତଳରେ

ଫେଡ଼ାଡ଼—କି. ମୂଳ. ଆରମ୍ଭ

ଫେଡ଼ାଡ଼ରେ—କି. ବଂ. ମୂଳରେ, ଆରମ୍ଭରେ

ଫେଡ଼ାଣ୍ଡ—କି. ଫେଡ଼ାଣ୍ଡ, ବିସ୍ଫୋର କରିବା

ଫେଣା—କି. ଫେଣା

ଉ: ଶଷ୍ଠ ଫେଣା - ସାପ ଫେଣା

କାଏରୁ ଫେଣା - କଦଳୀ ଫେଣା

ଫେଣାଡ଼ୁ—କି. ଫେଣ୍ଟିବା, ଫେଣ୍ଟ କରିବା

ଉ: ରାମ୍ପଡ଼ା (ଲୀ) ହଲଂ ଥାଂ ଫେଣାଡ଼ ମେ - ବିଶ୍ଵ ଗୁରୁଲ ଦୁନା

ସହୁତ ଫେଣେଇ ହଥ

ଫେନଟର୍—କି. ଛୁଟିକବା, ଛୁଟିକ ଯିବା

ଫେଣ୍ଟାଡ଼ୁ—କି. ଫେଣ୍ଟିବା

ଫେର୍, ଫେର୍—କି. ମାରି ଛୁଟି କାଇବା

ଉ: ଅ.ଶ୍ଵ ଫେର୍ ମେ - ଗୋଟିମାରି ଛୁଟିକାଇ ହଥ

ଛୁଟିକାଣିତେ ଫେର୍ (ଭ)ମେ - ଛୁଟିକାଣ ଦ୍ଵାରା ମାରି

ଛୁଟିକାଇ ଦେ

ପାଣ୍ଡୁ ଫେର୍ (ଦ) ଏନା - ଧନୁର ଜ୍ୟା ଛୁଟିକ ଗଲ

କା.ଟୁବ୍‌ତେ ଫେର୍ କେଦେୟାୟ - ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ଵାରା ଛୁଟିକା

ମାଡ଼ ଦେଲ ଇତ୍ୟାଦି

ଫେରୁକର୍—ବଂ. ଶାମ୍ବର (ବିଥ) ଛୋଟ ନୁକୁରା ବାଲିଆ (ବିଥ)

ଫେର୍‌ନେ—କି. କୁହାଲି ସ୍ତ୍ରୀ

ଫେର୍ ଫେଡ଼ାଡ଼—କି. ବଂ. ବଡ଼ ପାଟିରେ କୁହାଟି କୁହାଟି

(ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ) କହୁବା ପ୍ରକିୟା

ଫେଦେରୁ ଫେଦେରୁ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଫଟ୍ ଫଟ୍ କରି

(ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଗାଲ କରିବା ପ୍ରକିୟା)

ଫେର୍—କି. ବିଲୁଲି ପଣା

ଫେର୍‌ଆରି—କି. ଫେର୍‌ଆରି ମାପ

ଫେରଥ—କି. ଦୁଣି, ଦୁନାଗୁସ୍ତ

ଫେରଥ—କି. ଫେର, ଲୁଗା କୁଞ୍ଚ

ଫେର —କି. ବଦଳିବା, ଅନ୍ୟ ରୂପ ନେବା

ଉ: ଦଶିମ୍ ଫେର —କାନା - ଦେଶ ବଦଳୁଛି

ଫେର —ହଲ୍—ବଦଳି ଯିବା ଲୋକ

ଫେରୁକାୟୁଡେ—କି. ବଂ. ବଦଳିକାୟୁସ୍ତ୍ରୀ

ଫେରୁରେକ୍—ବଂ. ବେପାରି

ଫେରୁ—ବଂ. ମୁଣ୍ଡର ଗୋଲଇ ବାଲ, ମୁଣ୍ଡର ଗୁରୁପାଖର ବାଲ

ଫେରୁଡ଼—କି. ଫେରୁଇବା, ଫେରୁଇ ଦେବା

ଫେରୁ ବେପାରୁ—କି. ବାଣିଜ୍ୟ, ଅଦଳ ବଦଳ କାରବାର

ଫେରୁର—ବଂ. ଫେରୁର

ଫେରୁରାଟ୍—କି. ଫେରୁ ଘାଟ

ଫେରୁବାଲ—କି. ଫେରୁବାଲ, ବୁଲ ବେପାର

ଫେରେମ୍—କି. (ଇ) ଫ୍ରେମ frame

ଫ୍ରକ୍—କି. ଫ୍ରକ୍, ବିଥଜ ଅଙ୍ଗ

ଫେଲାଡ଼ି—କି. ଅନ୍ୟର ସ୍ଥାନ ହରଣ କରିବା, ମହତ୍ତ୍ୱରାୟ ସଫା
କରିବା

ଫେଲ୍—କି. (ଇଂ) ଅସଫଳ ହେବା, ଫେଲ୍ ହେବା,
ଅକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା

ଫେସାଦ୍—କି. ଫିସାଦ୍, ଛଳନା

ଫେସାଦିୟା—କି. ପିସାଦିଆ

ଫେସନ୍—କି. (ଇଂ) ଫେସନ୍ fashion ପରିପାଟି

ଫ୍ଲାଇଂ—କି. ଫ୍ଲାଇଂ

ଫେଡ଼—କି. ଗର ବାଜିବା, ଉପରେ କମିଯିବା

କ

କଅ—କି. ତନ୍ତର ଏକ ଅଂଶ, ବଅ

କଅଲ୍ ହା.କୁ—କି. ବାଲିଆ ମାଛ

କଅ—ମୟ—କି. ମେଲ୍ ପାଟିଆ

କଇଠା—କି. ବଇଠା, ଗପ

କଇନା—କି. ଅଗ୍ରୀମ ଦେୟ

କଇଲଭ—କି. ପଦାକୁ ନେବା, ବାହାରକୁ ନେଇଯିବା

କଇଲ. ତେଣେ—କି. ବଇଲ୍ ତଡେଇ (ଏକପ୍ରକାର ତଡେଇ)

କଇସ—କି. ବସ, ବସିବା

କକଅ—କି. ସାନ (ଭଲ)

କକଜ୍—କି. ସାନ ଭଲ

କକବୟା—କି. ସାନ ଓ ବଡ଼ ଭଲ

କିକ୍, କଙ୍କ—କି. ଫଳ ତେଜ

କକ୍ତା—କି. ବକ୍ତା

କକ୍ତାଡ଼ି—କି. ଶୁଷ୍କ ଦେବା

କକ୍ବକ୍—କି. କି. ବକ୍ ବକ୍

କକ୍ବକାଡ଼ି—କି. ବକର ବକର କରିବା/ହେବା

କକ୍ବକଅ—କି. ସିଧା ଲମ୍ବା

କକ୍ଲ—କି. ଛୁଲ୍‌କା, ବକଳ

କକ୍ସା—କି. ବାକସ

କକସିୟ—କି. ବକସିୟ, ପୁରସ୍କାର

କକା—କି. ମୂର୍ଖ

କକାଡ଼ି—କି. ବକିବା

କକାଡ଼ି—କି. ବକିହେବା

କକା—କି. କରବୁଲ୍, କାଠ କରବୁଲ୍

କକଜ୍ କଳା—କି. ମୋ ସାନ ଭଲ

କକଜ୍ କୁଲି—କି. ମୋ ସାନ ଭଉଣୀ

କକକ୍ ବକକ୍—କି. କି. ଅଗ୍ରୀମ ଭାଷାରେ ଲଗାତାର ଗାଳି

ଫଳିତ କରିବା

କକବଲ୍‌ଅ—କି. ସାନ ଫେରିଆସି ମିଶିଯିବା, ଆଉଥରେ

ଯୋଡ଼ି ହେବା

କକଭଣ୍ଡ—କି. ଭଣ୍ଡ କଥା କହୁବା, ଅଗ୍ରୀମ ଭାଷା କହୁବା

କକସ୍ତା—କି. ବାଜା, ଅବଶେଷ କି. ବଳକା

କକରୁ ବକରୁ—କି. କି. ବକ୍ ବକ୍ କରିବା

କକଲ୍—କି. (ପାଣି) ଗୋଲିୟା (ଆ) କରିବା

କକଲ୍ ବକଲ୍—କି. କି. ଗୋଲିଆ ଘାଣ୍ଟିଆ ହୋଇଯିବା

(ହେବା ପାଣି)

କକଜ୍—କି. ସମୟ ଉପଯୋଗୀ

କକଜରେ—କି. କି. ସମୟ ବେଳରେ

କକସ୍—କି. କୋଠା କି. ଅଧା ଭାଗ ଦେଇ ଗୁପ୍ତ କରିବା

କକସା, କୁସା—କି. କୁସା

କକବକ୍—କି. କି. ଚୁରନ୍ତ, ହଠାତ୍

କକବଗାଡ଼ି—କି. ଧସି ପଶିବା

କକଗା—କି. ଦେବଜା, ଭୂତ, ମାସ, ଗୁରୁ

କକଗ ଅହଣେ—କି. ଫୁଡ଼, ଫୁବ, ପ୍ରାର୍ଥନା

କକଗା ଗୁରୁବିତ୍‌ଦାରେ—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା

କକଗା ଗୁମୁକ୍—କି. ଉତ୍ତରଜଟା ଗଛ

କକଗା ଜାଙ୍ଗାଦ—କି. ପାଦୁକା ପାଣି

କକଗା ଟାଇଡ଼ ଦାରେ—କି. ଏକପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

କକଗା ଟାଇଡ଼ହାପା—କି. ଭୂତ ତଡ଼ିବା ଠେଙ୍ଗା (ଏ ଠେଙ୍ଗା

ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ଲୁହାର ଟୋପି ଆଦି) ଦେବଜାଙ୍ଗ ବାଡ଼ି

ବରା ଦାରମ୍—ବ. ଦେବତା ପାହେଟିବା

ଏହାର କାମ—ଦେବତା ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ପଶିବ ଓ
ଲେକଟି ଝୁମୁରିବ, ତାକୁ ସୁସନ୍ଦେଶ ପରେ ହେବ,
ହାଣ୍ଡିଆ ରସ ଦିଆ ଯିବ, ବଳପଡ଼ିବା ଜୀବଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା
ଶୁଣିବା, ଝୁମୁରିବା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଲୋକ ସୁସ୍ଥିର ହେବା
ଏହାପରେ ଆସ୍ଥାନରେ ବଳ ଦିଆଯାଇ କାମ ଶେଷ
କରାଯାଏ

ବରାବୁରୁ—ବ. ଦେବା ଦେବୀ, (ଦେବା ଦେବୀ ପାହାଡ଼ରେ
ଥାନ୍ତୁ ଘରେ ଥାନ୍ତୁ, ଅନ୍ତଃରେ ଥାନ୍ତୁ, ଏ ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵାରା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବୁଝାଏ)

ବରା ବେଆ—ବ. ନିମୋକ୍ଷର ରୋଗ

ବରା ଭୁଠାନ୍—ବଂ. ଦେବତା ସଦୃଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ର ରୂପ

ବରା ସାରୁକମ୍—ବ. ଶାଳ ଗଛ

ବରା ହାତମ୍—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ଗଛ, ଆପଣା ପିଛୁସୀ,
ବାପାଙ୍କର ନିଜ ଭଉଣୀ

ବରା ହଲ୍—ବ. ହୁମ୍

ବଗି—ବ. ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି, ରେଳ ଡବା

ବଗେ—ବ. (ଭଦ୍ରକରେ ଭୈରବ ଦେବା ପ୍ରଣାଳୀ) ଭୈରବ

ବଗେ କୁଢା—ବ. ସମାବୁର, ଝବର, ଭଲମନ୍ଦ ଝବର

ବଗେତେ—ବଂ. ଅସନ୍ନ, ଅଗଣିତ

ବଗଜ୍—ବି. ଚଳପଡ଼ିବା, (ପୁଟୁଲାରୁ) ଫାଟି ପଡ଼ିବା, ଓଲଟିବୁ
ବାହାର କରିବା

ଭ: ବା.ଭ ବଗଜ ଏନା - ଧାନ ଓଲଟି ଫାଟିଗଲା

ବଗୟ୍—ବଂ. ମୋଟି ମାଲକିନିଆ (ସ୍ତ୍ରୀ)

ବଗରୁ ବଗରୁ—ବି. ବଂ. ସୁଦ୍ ପାତ୍ର, ଗଦ୍ ଗଦ୍ କରି ଖାଇବା

ଭ: ବା -- ମାଣ୍ଡି ବଗର ବଗର ଜମ୍ମେ - ପଖାଳ ଖୁବ୍
ସୁଦ୍ଧାତ୍ (ଗଦ୍ ଗଦ୍) ଖାଇଦିଅ

ବଗାଲ୍—ବି. ବଗାଳିଆ, ଅସୁବିଧାରେ ରଖିବା

ବଗାଲ୍—ବ. ବଗାଳିଆ

ବଗାଲ୍ରେ—ବି. ବଂ. ଅସୁବିଧାରେ

ବଗଲ୍ ବଗଲ୍—ବି. ବଂ. ବଦ୍ ବଦ୍ କରିବା

ବଗଡ଼ା (ଲା)—ବଂ. ବଗଡ଼ା ବଗଡ଼ା (ଗୁରୁଲ) ମୋଟା ଗୁରୁଲ

ବବ—ବଂ.—ମେଲ ପାଟିଆ ବି. ପାଟି ମେଲ ରଖିବା

ବସ—ବ. ବଣ

ବଚ—ବ. ବଚ

ବଜ୍ (ଦ)—ବି. ଝିଙ୍କି ବାହାର କରିବା

ଭ: ବୁସୁର୍ ବଜ୍ ମେ - ବୁଟା ଝିଙ୍କି ବାହାର କର

ବଜନ୍—ବ. ବଜନ, କଥା

ବଚ -- ବ. ତଥ୍ୟ, ଦୋଷ, ତ୍ରୁଟି

ବଛରୁ—ବ. ପ୍ରତିବର୍ଷ

ବଜ୍—ଝିଙ୍କି ବାହାର କରିବା

ବଜ୍ଗାରୁ—ବ. ଗର୍ଭାବସ୍ଥା

ବଜ୍ଗେ—ବଂ. ଭିଲ ହୋଇ ଏକ କଣ୍ଠିଆ (ହେବା)

ବଜ୍ବଜାଓ—ବି. ପଥ ସଜିବା

ବଜରୁ ବଜରୁ—ବି. ବଂ. ବକ ବକ କରିବା

ବଜ୍ରେ—ବଂ. ଭିଲ ପିନ୍ଧା ଲୋକ (ଅଣ୍ଟା ତଳକୁ ପିନ୍ଧିବା

ପ୍ରତିସ୍ତ୍ରୀ)

ବଜରୁ—ବ. ବଜ୍ର

ବଜରୁକାପଡ଼ା—ବ. ବଜ୍ରକପୋତ

ବଝ—ବ. ବୋଝ

ବଝାଓ—ବି. ବୋଝାଇ କରିବା

ବଝାସୁ—ବି. ବୋଝା କରିବା

ବଝା—ବଂ. ବୋଝା, ଲଦା

ବଞ୍ଚି ବଞ୍ଚି—ବଂ. ବହୁତ ଲମ୍ବା ବି. ବହୁତ ଲମ୍ବା ହେବା

ବ. ବଞ୍ଚେ—ବ. ସତ, ବାସ୍ତବିକ, ବି. ବଂ. ବସୁନ୍ତା

ଭ: ବଞ୍ଚେ ଆମା -- ରଲ୍ଦ ସାରିଗେଆ - ବାସ୍ତବିକ୍ ଭୂମର

କଥା ସତ୍ୟ ଅଟେ

ବଞ୍ଚେ ତେଜ୍—ବି. ବଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ବା ସୁରୁଷର ଗୁପ୍ତ ଅଙ୍ଗ

ବଞ୍ଚକରୁ—ବ. ବଞ୍ଚକରୁ

ବଞ୍ଚଜ୍—ବି. ଚପୁଡ଼ିବା, ଚପୁଡ଼ା

ବଞ୍ଚବଞ୍ଚ—ବଂ. ମାନ୍ଦାଳିଆ

ବଡ଼େବାବୁ ହୁଏତା — ବ. ହୁଏତା ଗୋସର ଉପଗୋସ
 ବଡ଼ା — ବ. ବର (ଛଙ୍କା ବରପିଠା)
 ବଡ଼ା — ବ. ଚମ୍ପୈ ରୋଗ
 ବଡ଼ା ବଞ୍ଚୁ — ବ. ବୁଡ଼ା ସାପ
 ବଡ଼ି — ବ. ବଡ଼ି
 ବଡ଼ିୟ — ବ. ବଡ଼ିୟ (ଇଂ) ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ କାମା ବିଶେଷ
 ବଡ଼େ — ଫି. ଗୋଲିଆ କରବା
 ବଡ଼େ ଦା — ବ. ଗୋଲିଆ ପାଣି
 ବଡ଼ନ୍ ସତନ୍ — ବଂ. ଚପୁଡ଼ା ଚପୁଡ଼ି ହୋଇଥିବା
 ବଡ଼ନ୍ ହାଣ୍ଡି — ବ. ଚପୁଡ଼ା ହାଣ୍ଡିଆ
 ବଡ଼ର — ବଂ. ମଇଳା ମିଶା (ପାଣି)
 ବଡ଼ର ବଡ଼ର — ବଂ. ମଇଳୁ (ପାଣି) ଗୋଲିଆ
 ବଡ଼ାଓ — ଫି. ଲମ୍ବ ଭାବରେ ବଡ଼ କରିବା
 ବଢ଼ି — ବ. ବଢ଼ି, ବନ୍ୟା
 ବଢ଼ିଆଲ, ତାସ୍ତାନ — ବ. ବଢ଼ିଆଲ, କୁମ୍ଭୀର
 ବଡ଼ାଓ — ଫି. ବଡ଼ାଇ ଦେବା, ହାତକୁ ହାତ ଦେଇ ଦେବା
 ବଣ୍ଟକଲ — ବଂ. ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ମୋଟା
 ବଣ୍ଟକଲ — ବଂ. ଭୟଙ୍କର, ଶ୍ଵତିପ୍ରଦ
 ବଣ୍ଟ — ବଂ. ବୋକା, ମୂର୍ଖ
 ବଣ୍ଟର — ଫି. ଚମଡ଼ା ଗୁଲି ଯିବା
 ବଣା — ଫି. ହୁଡ଼ିବା, ଭୁଲିଯିବା, ବଣା ହେବା
 ଭା ଆମା ~ କାଆ ଚେଷ୍ଟା ବଣା ଏକା - ତୁମ କଥାରେ ହୁଡ଼ିଗଲ
 ବା ବଣା ହେଲି
 ବହୁକେ — ବ. ନାସ୍ତି
 ବହୁବତ୍ୟ — ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଲମ୍ବା
 ବତର (କ୍) — ବ. ଓହ୍ଲାଇ କାନ୍ତି
 ବତର — ଫି. ଡରିବା, ଭୟ ପାଇବା ବ. ଡର, ଭୟ
 ବତର ବତର — ଫି. ବଂ. ଡରି ଡରି
 ବତରତେ — ଫି. ବଂ. ଡରିକରି
 ବତର ସାହୁଲ — ବ. ଡରିବା ସହଜ
 ବତରୁଓ — ଫି. ବତରାଇବା

ବତଲ — ବ. ବୋତଲ
 ବତାଓ — ଫି. ବତାଇ ଦେବା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା
 ବତାମ୍ — ବ. ବୋତାମ
 ବତାସ — ବ. ବତାସ, ଜୋର ପଦନ
 ବତେର(କ୍) — ଫି. ବଂ. ସମ୍ଭବତଃ
 ଟଥ — ବ. ବଥ
 ବଦ୍ — ଫି. ସମ୍ଭବ କରିବା, ଶାନ୍ତ କରାଇବା
 ବଦାସ୍ତି — ବ. ଖାସ୍ତି, ବୋଦାଖାସ୍ତି
 ବଦଗା ~ ବଦଗା ~ — ବ. (କାଦୁଅସ୍ଥିତ) ପାହୁଲ, ବଡ଼ ବଡ଼
 ପାହୁଲ
 ବଦଗାରୁ — ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ, ମୋଟା, ପୁଅଲ
 ବଦନାମ୍ — ବ. ବଦନାମ
 ବଦ୍ ବଦ୍ — ଫି. ବଂ. ବକ୍ ବକ୍
 ବଦମାସ୍ — ବଂ. ବଦମାସ
 ବଦ୍ରେ — ଫି. ବଂ. ଅଲ୍, ଟିକିଏ
 ବଦଲ୍ — ଫି. ବଦଳାଇବା
 ବଦଲ ~ — ଫି. ବଦଲି ହେବା
 ବଦଲ ବୁଦଲି — ବ. ବଦଳା ବଦଲି
 ବଦଳା ବଦଲିତେ — ଫି. ବଂ. ବଦଳା ବଦଲି କରି
 ବଦଲଲ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା
 ବଦ୍ ତଥ — ବ. ଗପୁଡ଼ିଆ, ବକବକଆ
 ବଦା — ବ. ବୋଦା
 ବଧଥ — ବ. ହୁଡ଼ିଆ
 ବଧାଓ — ଫି. ବୋଧ କରିବା
 ବନ୍ — ବ. ବଣ
 ବନା କସିନ — ବ. ଗୁଡ଼କାଳିକା ବଣି
 ବନାନ୍ — ଫି. ବନାନ୍ କରିବା
 ବନ୍ — ଫି. ବନ୍ଦ କରିବା
 ବନ୍ଦରଥ — ବ. ବନ୍ଦର
 ବନ୍ଦବସ — ବ. ବନ୍ଦବସ୍ତ୍ର
 ବନ୍ଦ — ବ. ବନ୍ଦୀ, ଫି. ବନ୍ଦୀ କରିବା

ବନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ—ବ. କଳ କୌଶଳ ଫି. କଳ କୌଶଳ କରବା

ବନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ତେ—ଫି. ବଂ. କଳ କୌଶଳ କର

ବନ୍ଦେନ୍—ବ. ବନ୍ଦନ

ବନ୍ଦକରଥ—ବ. ବଣକର

ବନ୍ଦୁଶୁଭ୍ର—ବ. ପଶୁର ଉପରୁ ଶୁଭ୍ର

ବନ୍ଦାୟାରୁ—ବ. ଅରଣ୍ୟ, ବଳଶ୍ଚ

ବନାତୁ—ବ. ଉଆଣ

ବନେ ବାଦାଲ—ଫି. ବଂ. ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ଗୁଣ୍ଡାକେ

ବନେଲ—ବ. ବନେଲଲ

ବନର୍—ଫି. ପଳାୟନ କରିବା, ଗୁଳିଆ ହେବା

ବନର୍ ବନର୍—ଫି. ବଂ. ଗୁଳିଆ ମାଡିଆ ହୋଇ

ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ରହୁ

ବନତୁ—ବଂ. ଶାନ୍ତ, ଫି. ଅସ୍ତ ହୋଇ ରହୁବା

ବନବାସୁ—ବ. ବନବାସ

ବଅବା, ବବା—ବଂ. ଗୁଜା

ବଉବଟି—ବ. ପୁଅବଧୂ,

ବମ୍ବକଲିୟା—ବଂ. ଜଳମା, ବୁଲିବୟା

ବମ୍ବଅ—ବଂ. ମୂର୍ଖ

ବମ୍ବଲେହେତୁ—ଫି. ମୁହଁଆଁ କରି ଅନାଇ ରହୁବା

ବମ୍ବରୁଦ—ବଂ. ବିକସିତ

ବମ୍—ବ. ବମ୍

ବମା—ବ. ପୁଅ

ବମ୍‌ମାଲ—ବ. ପ୍ରମାଣକାଣ୍ଡ ବସ୍ତୁ

ବୟ—ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ ପଦ-ବିଅ, ବିଅଲେ

ବୟ୍‌ନାଗର—ବ. କୁଳପ୍ରତି

ବୟ୍‌ବନ୍ଦାଲା ~ —ବ. ବୟ୍‌ବନ୍ଦାସାଗ

ବୟ୍‌ଗାରି—ବ. ବୈଶାଗୀ

ବୟ୍‌ସାଲ—ବଂ. ବୟ୍‌ସାଳୁ, ବୟ୍‌ସାଳୁ, ଦରୁହୁଡ଼ା

ବୟ୍‌ହା—ବ. ଭାଇ ଭାଇ

ବୟ୍‌ହା ବୁହନ୍—ବ. ଭାଇ ଭଉଣୀ

ବୟ୍‌ଲ—ବ. ଲଞ୍ଜ, ଲମ୍ବ ପୁଛ, ଲମ୍ବ କଣ୍ଡା, ଓହ୍ଲାଇ ଧୋଡ଼

ପିନ୍ଧା, ଲେଙ୍ଗୁଟିର ଓହ୍ଲାଇ

ବୟ୍‌ଲ୍ ବୟ୍‌ଲ୍—ଫି. ବଂ. ଲଞ୍ଜ ଦୋହଲଇ ଦୋହଲଇ

(ଗୁଲିବା) ପଛକାଳ ଓହ୍ଲାଇ (ଗୁଲିବା)

ବର୍—ବ. ଡର, ଭୟ, ଫି. ଡର ମାଡ଼ିବା, ଭୟ ଲାଗିବା

ବରଅଥ—ଫି. ଡରଇବା, ଧମକାଇବା

ବର.କାଞ୍—ବ. ବରଖାସ୍ତ

ବର୍ କେତୁ—ବ. ଆପଣେ ଅଧିକ ହେବା, ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା

ଫି. ଅଧିକ ହେବା, ବୃଦ୍ଧି ହେବା

ଭ: ଦାକା ବରଦେବ ଆଦାନା - ଭୂତ ଅଧିକ ହୋଇଛି

ବରଗା—ବ. ବରଗା

ବରଜାତ—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ

ବରଜାତ—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟତା

ବରନ୍—ବଂ. ଡରଭୟ

ବରତଅମାନ୍—ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ

ବରତନ୍—ବ. ବର୍ତ୍ତନ୍ (ଠିକା ମଜୁର ବର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ)

ବରବତର—ବ. ଡର, ଭୟ

ବରଅ ବରଅ—ଫି. ବ. ଡର ଡର

ବରଲ—ବଂ. ଖାରୁଆ

ବରଲମ୍—ବ. ବହୁ

ବରସ—ବ. ବର୍ଷ

ବରସା—ବ. ବର୍ଷା

ବରସେ—ବ. ଉନ୍ନତ୍ତେଇ

ଭ: ବରସେ ସେଲେଲ୍ - ଉନ୍ନତ୍ତେଇଲ୍ ନିଆଁ

ବରସେ ସିମ୍ - ଉନ୍ନତ୍ତେଇଲ୍ ଗୁରୁତା

ବରାଓ—ଫି. ପୁଣିବା, ସଜିବା

ବରାତୁ—ବ. ବରାଦ

ବରାବର୍—ଫି. ବଂ. ବରାବର, ନିୟତ

ବରାମ୍—ଫି. ଓଡ଼ା କରିବା, ଭଜାଇ ରଖିବା

ଭ: ଲ ଆ.ଗୁ ହାସା ବରାମ୍ କା ~ ମେ - ଖୋଲା ହୋଇ ଅଣା

ହୋଇଥିବା ମାଟି ଭଜାଇଦିଅ

ବରେୟା ବେଲେ—ବ. ପରୁଷଣା

ବରଥ—ବ. ଫୁସ୍ ଫୁସ୍

ବର = ବର = —କି. ବଂ. ମୁଖଲଧାରୀ

ବରଂ, ବରଂତ—ଅ. ତେବେ, ତଥାତ, ତଥାପି

ବରନ୍—କି. ଅଙ୍ଗସବୁ ହେବା, କେମିତି ହେବା

ବରନ୍ତରନ୍—କି. ବଂ. କେମିତି କେମିତି

ବରତା—ବଂ. ଲମ୍ବାଲମ୍ବା

ଉ. ପାରୁକମରେ ବରତାଂ ଏ ଗିରିଜା ଆକାଶ—ଝଟରେ ସେ
ଲମ୍ବାଲମ୍ବା ଶୋଇଛି

ବରନ୍—ବ. ବର୍ଣ୍ଣ, ରଙ୍ଗ ଆକୃତି

ବରନ୍ ଫେରୁଣି—କି. ରଙ୍ଗ ବଦଳିବା, ଆକୃତି ବଦଳିବା

ବରଞ୍ଜିତ୍ ତେଣେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇ, ବାହୁଡ଼ି

ବରୁଗଥ—ବ. ବର୍ଗ, ସ୍ୱଳାପସ୍ୱ, ସମାନ ବର୍ଣ୍ଣର ଗୁଣଫଳ

ବରୁଗଥ ଖେତରୁ—ବ. ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର

ବରୁଗି—ବ. ବର୍ଗୀ ଜାତି ବିଶେଷ

ବଲ୍—ବ. (ଧାନ ଗଛରୁ କାହାର ଥିବା) କୁଟାରେ ଚିଆର
ମୋଟା ଦଉଡ଼ି

ବଲ୍—କି. ପଶିବା

ବଲଥ—ବଂ. ପଶିଥିବା

ବଲନ୍—ବଂ. ପଶୁଥିବା

ବଲ୍—ବ. ପେଣ୍ଡୁ, ବଲ୍

ବଲ୍—କି. ବଲକା ହେବା

ବଲ୍ କାବୁଲ୍—ବଂ. ବଚନ ବଦଳ, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଦଳ

ବଲ୍—ବ. ବଚନ

ବଲ୍ ଗର୍—ବଂ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ବଳବାନ

ବଲଗରଥ—ବଂ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ବଲ୍—କି. ଡାକିବା, ଶିକ୍ଷାଦେବା

ବଲ୍ ହାଟ୍(କ)—କି. ବଂ. ଦେଖାଶୁଣା କରିବା (ଲୋକ)

ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକ

ବଲେ—କି. କହୁଛି, ପରା

ଉ. (୧) ବଲେ, ଆଜ୍ଞା ମେ—କହୁଛି ଶୁଣ

(୨) ଉକ୍ତ କ ହେଉଲେନା ବଲେ—ସେମାନେ ଆସିଥିଲେ ପରା

ବଲମ୍—ବ. ବଲ୍ଲମ

ବଲାଓ—କି. ବଳିବା, ଆଗେଇ ଦେବା, ବାଟେଇ ଦେବା

ବଲମନତ—ବଂ. ବଲବନ୍ତ

ବଲ୍‌ବାନ—ବଂ. ବଲବାନ

ବଲ୍‌ହେ—କି. ବଲ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, ବଲକାର କରିବା,

ଜବରଦସ୍ତ କରିବା, ବି. ବଲକାର, ଜବରଦସ୍ତ

ବଲି—ବ. ବଲି, କି. ବଲିଦେବା

ବଲିତା—ବ. ସଲିତା, ଘାସରେ ଲଗାଇବା ଫିତା

ବସଥ—ବ. ବଂଶ

ବସ୍ତା.ଡ଼ି—ବ. ବସଗାଡ଼ି

ବସ୍ତକରୁ—ବ. ବସ୍ତ୍ର, ନିବାସ ସ୍ଥାନ

ବସ୍ତଗାଡ଼ି—କି. ବଂଶ ଧୂସ କରିବା, ବଂଶନାଶ କରିବା

ବସ୍ତଥ—କି. ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବା

ବସ୍ତୁ—ବ. ଧୂଳି ଭଳି ଅବସ୍ଥା

ବସ୍ତୁ—ବ. ବସ୍ତୁ

ବସ୍ତୁ—ବ. ବସ୍ତୁ

ବସ୍ତା—ବ. ବୋରା, ବସ୍ତା

ବସ୍ତୁବା—ବ. ବଶର ମୂଳପୀଠ

ବସ୍ତୁଥ—କି. ଭ୍ରଷ୍ଟତା

ବସାମ୍—ବ. ପଶୁଙ୍କ ପାକସ୍ଥଳୀ

ବସେରୁଆ.ଡ଼ି—ବ. ବସେରୁ ଆଡ଼ି, ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ପ୍ରକାରର
ଆଳୁ

ବସେରୁଟା—କି. ବଂ. ବିରକ୍ତ ଯୁବକ ପଦ, “କିଛି ନାହିଁ”
ଅର୍ଥରେ ଓଡ଼ିଆର “ଆଳୁଟା” ସହୃଦ ସମାନ

ବସ = ବସ = —କି. ବଂ. ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପଡ଼ିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, “ଭ୍ରଷ୍ଟଭୂଷ” ପଦ ସହୃଦ ଗୁଲମସ୍ତ, ଏ ପ୍ରକାର
ପଡ଼ିବାରେ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ଏହା ଫୁଲ ଓ ବାଲ ପଡ଼ିବାରେ
ବ୍ୟବହାର ହୁଏ,

ଉ. ଉର୍ (ପ) ବସ = ବସ = ଓ ରୁକାନା—ବାଲ ଭୃସ୍ତଭୂଷ
ପଡ଼ୁଅଛି

ବରସନନ୍ଦ—ବ. ବସନ୍ତ ଭୋଗ

ବହୁ—ବ. ସନ୍ତୁ, ଶାନ୍ତ

ବହା—ବଂ. ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀ

ବହାଓ—ବି. ଉପାଲବା, ବହୁପିବା, ବପଦରେ ପକାଇବା,
ହାଲ ଘଟାଇବା

ବହର—ବ. ଭଗ, ବାଟ, ଉପାୟ

ବହାଲ—ବି. ନିୟୁକ୍ତ କରିବା, ନିୟୁକ୍ତ ହେବା

ବହଲିୟା—ବଂ. ବହଲିଆ

ବହଲିଓ—ବି. ବହଲାଇବା, ବାଗେଇ ନେବା, ଅନୁକୂଳ
କରାଇବା

ବହ—ବ. ମଥା, ମୁଣ୍ଡ, ମୁଖ୍ୟ

ବହ—ଉ. ବାପ) —ବ. ମୁଣ୍ଡ ବାଳ

ବହ—କାଂ—ବ. ମୁଣ୍ଡ ହାତ

ବହ—ହାତାଂ—ବ. ମସ୍ତିଷ୍କ

ବହ—ମେକାଂ—ଚରଣର ବାଟୀ ଶବ୍ଦ, ତୋର ମୁଣ୍ଡଗଣ୍ଡି

ବହ—ହଲ—ବ. ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ

ବହ—ବହ—ହଲ—ବ. ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ, ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ

ବହ—ଆନ୍—ବଂ. ଭୁବିମାନ, ବଜ୍ର

ବହ—ବ. ବହୁ

ବହୁବଚନ—ବ. ବହୁବଚନ

ବହେଲ—ବି. ଶୁପିଥିବା

ବହୁୟ—ବି. ପ୍ରୋତରେ ଧୋଇବା, ସଫା କରିବା

ବହର ବହର—ବି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ପଳୁଆ ହେବା

ବହଲ୍ ବହଲ୍—ବି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, (ନୟ ପାଣି
ବହୁପିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ବହୁ ବହୁତ—ବି. ବଂ. (ନୟ ପାଣି) ଶରୀରକୁ ହୋଇ,
ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିତସୁତ ବିତସୁତ—ବଂ. ବିଶାଳବାୟୁ

ବତା, ବତ—ବଂ. ବଡ଼

ବିଓଣା—ବଂ. ବଲନା

ବୟକୁଂ—ବ. ବୈକୁଣ୍ଠ

ବୟଚିତାର—ବ. ବୈଚିତ୍ୟ

ବୟ ଗାନ୍ଧି—ବ. ବୈଜ୍ଞାନିକ

ବୟଂ—ବ. ବୈଠକ

ବୟଦ—ବ. ବୈଦ୍ୟ

ବୟଦି—ବ. ବୈଦିକ

ବୟସଗି—ବ. ବୈସଗୀ

ବୟସନ—ବ. ବୈଷ୍ଣବ

ବଗା—ବ. ବଙ୍ଗଦେଶ

ବାଂଗଲ, ବଗଲା ଆଳା—ବ. ବଙ୍ଗଲା ଘର

ବଗା କଲା—ବ. ଦେବ ପୁରୁଷ

ବଗା କୁଳି—ବ. ଦେଶ, ଦେବ କନ୍ୟା, ଅପସରା

ବଆ—ବୁଣା—ବ. ବଗର ଅଣ୍ଟିରୁ ବସନ୍ତ, ବଗରୁଆ

ବା.ଇ—ବି. ଉପାରି କରିବା

ବା.ଇ—ସ. ଅ. ନା, ଚପ୍ପ

ଉ: ବା.ଇ ଆଲମ୍ ର—ଆ—ନା କାନ୍ଦ ନାହିଁ

ବା.ଇକ—ବି. ଝୁଙ୍କରେ କରିବା, ନିବନ୍ଧ ହୋଇ କରିବା

ବା.ଇ ବା.ଇ—ବି. ବଂ. ଧୀର ଭାବରେ ହେବା

ବାଇଧ—ବ. ବାଧ୍ୟ

ବାଇବେଲ୍—ବ. ବାଇବେଲ୍ ଶ୍ରୀକ୍ରିଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକ

ବାଇଗି—ବ. ବଇଗି, ଶିଳ୍ପ

ବାଇସା.ବ ବଗା—ବ. ବୈଶାଖ (ମାସ)

ବାଇସା.ଉ—ବି. ବସାଇବା, ଆକ ଆକ କରି ରଖିବା

ଉ: ବଣ୍ଡା ବାଇସା.ଉ କା—ପେ—ବଡ଼ା ଆକ ଆକ କରି
ରଖିବୁ

ବାଇଗି—ବ. ବାଇଗି (ପ୍ରାଣୀ ଶବ୍ଦ)

ବାଇସ୍ କଲ୍—ବ. ବାଇସାଇକଲ, ସାଇକଲ

ବାଓଲ୍—ବ. ପିତା ଆଳୁ

ବା.ଉଲା.—ବଂ. ବାଉଲ, ଭୋଲ, ବାହୁଡ଼ା

ବି. ବାହୁଡ଼ା, ଫେରିବା

ବା — ଫି. ଦଂଶିବା, ଆକ୍ରମଣ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା
 ବାକ୍ ଜୁଲୁ — ବଂ ଜୁଲୁଜୁଲିଆ ପୋକ
 ବାକ୍ତୁଲୁଲୁ — ବ. କଙ୍କି
 ବାକ୍ତାନ — ଫି. ବକ୍ ବକ୍ କରିବା
 ବାକ୍ତାଓ — ଫି. ଗାଳିଗୁଲିଜ କରିବା
 ବାକ୍ବାକ୍ — ଫି. ବଂ. ଅତି ଦୂରରେ ହେବା
 ବାକ୍ବାକାଓ — ବ. ବକ୍ବକିୟା ଫି. ଚକ୍ବକ୍ କରିବା
 ବାକ୍ସ — ବ. ଖାସି ଛେଳି
 ବାକ୍ସ — ବ. ତାଳ
 ବା.କ୍ରି — ବ. ମାରି ଛେଳି
 ବାକ୍ରିନ୍ — ବଂ. ପ୍ରମତ୍ତିଆ ଗୁଡ଼ିଆ ବାକ୍ସ
 ଫି. ପ୍ରମପାନ ଗୁଡ଼ିବା
 ବା.କଲା. — ଫି. ଭୁଲରେ ଅଟକିବା, ଦେବାଗିଆ ହେବା
 ଉ. ବିଗୁର ଦ ଅକାରେତ ବା.କଲା. ଏନା - ବିଗୁରଟା
 କେଉଁଠି ଭୁଲରେ ଅଟକିବୁ
 ବାକ୍ଲାବା.କଲି — ଫି. ବଂ. ଭୁଲ ଭୁଲ, ଦେବାଗିଆ
 ବାକ୍ଲେ — ବ. ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଫାଳ ହୋଇଥିବା ମହୁଲ ଫଳ
 (ଏହାକୁ ତରକାସ କରାଯାଏ)
 ବାକଲ ଦା — ବ. ଗୋଲ ପାଣି
 ବାକ୍ଲ — ବ. ବକଲାର ଉପରାଂଶ ଫି. ଗୋଲିଆ କରିବା
 ବାକଲ — ବ. ବକଲ
 ବାକ୍ସ — ବ. ବାକ୍ସ
 ବାକ୍ସିୟ — ବ. ବକ୍ସିୟ, ପୁରସାର
 ବାକାଲ — ବ. ଗୋଲ (ପାଣି)
 ବାକାଲ୍ ସାଟି — ବଂ. ଅଗ୍ରାବ୍ୟ
 ବାକାଲ୍ — ବ. ବଞ୍ଚିବୁ
 ବାକାଲ୍ ବା.କାତ — ଫି. ବଂ. ବଞ୍ଚିତ ବଞ୍ଚିତ କରି କହୁବା
 ବାକାଲ୍ ବାକ୍ସ — ଫି. ବଂ. (କୋଳରେ ଥାଇ ବା ଗହଳରେ
 ଥିବା) ହଲ୍, ଚଲ୍ ହେବା
 ବା.କ — ଫି. ବାଘ, ବକେୟା ବ. ଧାନ ଗଛ ନଷ୍ଟକାରୀ ଏକ
 ପ୍ରକାର ପୋକ

ବାକ.ବହ — ଫି. ବକେୟାରଖ, ବାଘକର
 ବାକ ବକେୟା — ବ. ବାକ ଉଗେରୁ
 ବାବୁ — ବ. ଆକ୍ରମଣ, ଆକ୍ରମଣ ଫି. ଆକ୍ରମଣରେ ବିପ୍ରଭବା
 ବାଧା ପାଇବା, ଆକ୍ରମଣ ଲାଗିବା
 ବା.ବୁ — ଫି. ନୂଆ ଲବା, ବାଘେଇବା
 ବାବୁଲ୍ — ବଞ୍ଚା
 ଉ. ବାବୁଲ୍ ଠେଙ୍ଗା - ବଞ୍ଚାବାଡ଼ି
 ବା.କୂସ୍ — ବ. ଦୁକ, ଆକ୍ରମଣ
 ବାବୁଲ୍ — ବ. ଗୋଡ଼ର ଭୂଷଣ
 ବାବେୟା — ବ. ଭୂଷ
 ବାବେୟାବୁ — ବ. ବହାରସ୍ଥିତି ଏକ ଜଙ୍ଗଲର ନାମ
 “ବାବେୟା”
 ବାଘନା ବା.ଘଡ଼ି — ଫି. ଅଗ୍ରାବ୍ୟ କଥାମାନ ବଞ୍ଚାଣିବା
 ବାଘନାଓ — ଫି. ବାଘାନ୍ କରିବା, ବଞ୍ଚାଣିବା
 ବାଘରୁ — ଫି. ଗହଳ ଧାନ ଗଛରୁ ମଝିରୁ ମଝିରୁ କହୁ କହୁ
 ଧାନ ବୁଢ଼ା ବାହାର କରି ପାତଳ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବାଘରୁଆ — ବଂ. ବଞ୍ଚିବୁ କରାଯାଇ ଥିବା (ଧାନ ଭଳି)
 ବାଘରୁତାସ — ଫି. ବଂ. ବଞ୍ଚିବୁ କାମ ଯାରି (ଲଗାଇବା)
 ବାଘରୁ — ବ. ବାବଦ
 ବାଘରୁ — ବ. ଭଗ, ଅଂଶ, ଭଗ ସୁଖ
 ବାଘରୁଦା — ବଂ. ଅଂଶଦାର
 ବାଘରୁଦାସ — ବଂ. ଭଗ ସୁଖ
 ବାଘା ବାଘାଲି — ଫି. ଦକାବକ ହେବା, କଲି କରିବା
 ବାଘାଲ୍ — ନଚେତ୍
 ବାଂଶାଲ୍ — ନ ହେବତ
 ବଞ୍ଚାନ — ନ ହେଲେ
 ବାଘାସ — ବ. ବାଘାସ ପଦ
 ବାଘାଲ୍ — ଫି. ଝିଞ୍ଜିଟି କରିବା, ଗୋଲମାଲ, କଳିଆ କରିବା
 ବଞ୍ଚାଲିଆ — ବଂ. ଝିଞ୍ଜିଟିୟା, କଳିଆ
 ବା ଖୁଲ — ବ. ପୁରବନ୍ଧ

ବାଖେରୁ—ବ. ମହଲ ହିଁ. ମହଲ କରିବା
 ବାଖେରୁ—ହିଁ. ସୁନ୍ଦ କରିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା ବ. ପ୍ରାର୍ଥନା
 ବାଖେରୁ—ବିଂ. ସୁନ୍ଦ କରିବା
 ବାଖ (ଖୋ)ଲ—ବ. ରେଶମ ଯୁଗା, ରେଶମ ଗୋଟିରୁ ବାହାର
 କରିବା ଯନ୍ତ୍ର

ବାଲ—ବ. ବଗିଚା
 ବାଲୁଆନ୍—ବ. ବଗିଚା
 ବାଲୁଆନ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
 ବାଲୁଆ କଲମା ହୁଳୁ—ବ. ବାଲୁଆ କଲମା ଧାନ
 ବାଲୁକା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଯୋଗ୍ୟ ଗଛର ନାମ, ବଗିଚା
 (ଧାନ ଯାହାର ଗୁଚ୍ଛଳ ଧଳା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ)
 ବାଲୁଆଣ୍ଡ—ହିଁ. ଫେରା, ଯାହାକି ଫେରା ଆସିବା
 ବାଲୁଆଣ୍ଡ, ବାଲୁଆ, ବାଲୁଆ—ହିଁ. ଗୁଡ଼ି ଦେବା, ଗୁଡ଼ିଦିବା
 ହକିଦିବା

ବାଲୁ—ବିଂ. ମୋଟା ବେକିଆ
 ବାଲୁଆଣ୍ଡ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନ
 ବାଲୁଆଣ୍ଡ—ବ. ଚଉଡ଼ା ଗୁଡ଼ି ପଞ୍ଜର ବାଲ, ବାଦ ଗୁଡ଼ିଆ,
 ମଜୁରୁ ଗୁଡ଼ିବାଲ

ବାଲୁଆଣ୍ଡ—ବ. ଶୁଣ୍ଢିଶାଳୀ, ଯାହାସୀ
 ବାଲୁକା—ବ. ଭୁଲି
 ବାଲୁକା—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ ଯାହାର ମଞ୍ଜିରୁ
 ତେଲ ବାହାର କରାଯାଏ

ବାଲୁ ବା.ଗଲ—ହିଁ. ବିପ୍ରକା ବିପ୍ରକା ହେବା
 ବାଲୁ—ବ. ବାଗ, ଆସୁରି କରିବା ତଳ
 ବାଲୁ—ବ. ବାଗାନ, ଫଳ ବଗିଚା
 ବାଲୁ—ହିଁ. (ପଶୁ) ବଗଳ କରିବା, ଆସୁରିରେ ରଖିବା,
 ଦେଖା ଦେଖି କରିବା

ବାଲୁଆ—ବିଂ. ବଗଳିଆ
 ବାଲୁ ଗାଠିଆ—ବିଂ. ଅଳସୁଆ, ବାଲୁ, ବାଲୁ ଗଣ୍ଡିଆ
 ବାଲୁ ବଗଳୁ—ହିଁ. ଫାଟିଯାଇ ଭିତର ଜଳସ୍ଥ ବାହାର ଥିବା ଗାଠି

ବାଗାସୁରୁ—ବିଂ. ନରମ ନରମ ଗୁଡ଼ି ହିଁ. ନରମ ହେବା
 ବା: ପେରେଇ ବାବଦ ଅଲେକ ଏନ୍‌ଜାନ୍ ବାଗାସୁ ବାବଦ ଏନ୍‌ଜାନ୍
 ସୁର ବାଗା ଗୁଡ଼ି ପଞ୍ଜରାକୁ ନରମା ହୋଇଗଲା

ବାଗୁ—ବ. ବାଦ
 ବାଗୁଆନ୍—ବିଂ. ବାଦୁଆ ଗୁଡ଼ି, ଭୟଙ୍କର ଗୁଡ଼ି
 ବାଗୁ—ହିଁ. ବାଦଗୁଡ଼ି ହେବା, ବାଦ ଗୁଡ଼ିକ ହେବା
 ବାଗାଡ଼(ଲ)—ବିଂ. ମିଶ୍ରିତ, ହିଁ. ମିଶା ମିଶି କର ଶବ୍ଦ
 ହେବା, ଅସାମ୍ଭାବିକ (ଭୟ) ଅସାମ୍ଭାବିକ
 ବାଗଦା—ବିଂ. ଚଉଡ଼ା ଚେହେରା, ମୋଟା ବା ଡାଗଡ଼ା
 ଚେହେରା

ବା.ଗି—ବ. ବାଗି
 ବା.ଗି—ହିଁ. ଗୁଡ଼ିକା, ଗୁଡ଼ିଦେବା
 ବା.ଗିଅଟ—ହିଁ. ବ. ଗୁଡ଼ିଦେଇ
 ବା.ଗିୟା.ଇ—ହିଁ. ସଲଖ କରିବା, ସଜାଡ଼ି ଦେବା,
 ସଜାଡ଼ି ନେବା

ବାଗି—ବ. ବଗିଚା
 ବାଗିକାଲ ବାଗି—ପରିପରିକା ବଗିଚା
 ବାଗାବାଗାନ୍—ପୁଲ ବଗିଚା
 ଜ ବାରେ ବାଗାନ୍—ଫଳ ବଗିଚା
 କଲପାକଲ,ବାହା, ଜ ବାରେ ବାଗୁଆନ୍—
 ପରିପରିକା, ପୁଲ, ଫଳ ବଗିଚା

ବାଗୁଡ଼ି ଏନେଲ—ବ. ବାଗୁଡ଼ି ଖେଳ
 ବା.ଗୁ—ବିଂ. ମାଂସଲ ଚେହେରା ବାଲ
 ବା.ଗେ—ବ. ବାଦର
 ବା.ଗେ—ବ. ବାଦ ଚେହେରା
 ବାଗୁଡ଼ି ବାଗୁଡ଼ି—ବ. ବାଦଗୁଡ଼ି
 ବାଂ, ବାଂଆ, ବାଂଗେ—(ନକାରାଦେୟ), ନା, ନାହିଁ
 ବାଂକା ବାଂକା—ବ. ତେଡ଼ା ମେଡ଼ା, ବାଂକା ତଳା
 ବାଂକା—ହିଁ. ବାଂକା କରିବା
 ବାଂଆ—ଆମ୍—ପ୍ର. ଯିବୁ ନାହିଁ କି ?
 ବାଂଗାଲ—ବ. ବାଂଗାଲ

ବାଂଘୁକୁ—କି. ନ ମରବା, ଅମର
 ବାଂଘଟି—କି. ନ ମିଶିବା, ଅମିଶକ
 ବାଂଘରଥାୟ—ବ. ବାଘୁରୁ
 ବାଂଘେଇ—ନ ହେବା, ଆଦୌ ନୁହେଁ
 ବାଂଘେଇବାଂ—କି. ବଂ. କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନୁହେଁ
 ବାଂଘ—(ସଂଯୋଜକ ଶବ୍ଦ) ନାହିଁ ତ, ନଚେତ୍, ନାହିଁ କି
 ବାଂନାହା—(ସନ୍ଦେହ ମୋଚନାର୍ଥେ) ନୁହେଁନା, ନା, ନା
 ବାଂ ବାଂ—କି. ବଂ. ନାହିଁ, ନାହିଁ (କହ)
 ବାଂମା—ଅ. ନା କି
 ବାଂମାଆଇ, ବାଂଦବାଞ୍ଚ—ଅ. ନା ସେ ନା ମୁଁ (ଦୁଃସାଧକ)
 ବାମୁରୁ—ବଂ. ନାହିଁ ଶେଷ, ଅଶେଷ, ଅନନ୍ତ
 ବାଂସାୟ—ବଂ. ନ ସରବ, ଅସରନ୍ତ
 ବାଂସେ—(ନକାରାତ୍ମକ) ନୁହେଁ କି, ନୁହେଁ କି
 ବାଂହୁନାଂ—(ସଂଯୋଜକ) ନୁହେଁ ତ
 ବାଂହୁନାଂ ହୁଏଲେ—ଯଦି ନ ହୋଇଥାନ୍ତା
 ବାବୁନୁ—ବ. ବୋବାଲି ସାଥ, ସବାଲି ସାଥ
 ବାବର, ବାବଲା—ବଂ. ଅପ୍ରାପ୍ତ, ନାବାଳକ, ଅପରିପକ୍ୱ
 ବାଛନ୍—କି. ଜଣା ପଡ଼ିବା, ବାଛବା, ବାଛୁହେବା
 ବାଛନାଓ—ବଂ. ବାଛୁହେବା, ବାଛବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବାଛୁଓ—କି. ବାଛବା
 ବାଘୁ—ବଚ—ବଂ. ଭୁଲଗଲ, ତ୍ରୁଟି ବିଚ୍ୟୁତି
 ବାଞ୍ଛାଓ—କି. ବଞ୍ଛାଇବା, ସଞ୍ଚୟ କରିବା
 ଭଃ ବାଞ୍ଛାଓ ଦହୟ ମେ—ଭୁ ବଞ୍ଛାଇ କରି ରଖ, ଭୁ ସଞ୍ଚୟ
 କର
 ବାଚନ୍—କି. ବାଛବା, ଅବୁଝି ହେବା
 ବାଛନ୍—ବ. ବାଛବା
 ବାଚନ୍, ବାଚନ୍—ବ. ଭୁଲି
 ବାଚନ୍—କି. ଦୂରାଇ ଦେବା, ଅନ୍ତର କରିବା
 ବାଚନ୍—କି. ପଳାଇବା
 ବାଛ—ବ. ବଛ

ବାଛ ବାଛ—ବଂ. ବଛ ବଛ
 ବାଛର, ବଛର—ବ. ପ୍ରତିବର୍ଷ
 ବା.ଛ—ବ. ମାରି ବାଛୁଣ
 ବାଜଅ—ବ. ବାଜ ଚଢ଼େଇ
 ବାଜ—ବଂ. ଶୁଲକ, ଧୃଷ୍ଣତା
 ବାଜରୁ ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ
 ବାଜକା.ଶୟା—ବଂ. ସ୍ଥାନ ଅସ୍ଥାନରେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗତାଗତ
 କରେ
 ବାଜଗା.(କା)ରୁ—ବ. ବାଜକାର, ଯାଦୁକାରୀ, ବାରହୁନ
 ବାଜନା—ବ. ବାଜଣା, କି. ବାଜା ବଜାଇବା
 ବାଜନ୍ଦାର—ବ. ବାଦ୍ୟକାର
 ବାଜୁ—ବ. ବାଜୁ (ଶୟ୍ୟ ବିଶେଷ)
 ବାଜାଓ—କି. ବଜାଇବା (ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ) ଭେଦ କରିବା
 ବାଜାରୁ—ବ. ବଜାର
 ବାଜୁବାଜୁ—ବଂ. ଉପର ଉପର (ଲୋକ)
 କି. ବଂ. ବଜ ବଜ ହୋଇ ପଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବାଜୁବାଜନା—ବ. ବାଦ୍ୟବାଜଣା
 ବାଜୁମନ୍ତା—କି. (ସବୁଦିନ ପାଇଁ) ଛୁଡ଼ିଦେବା
 ବାଜୁରୁ—ବଂ. ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନିଆ (ସ୍ତ୍ରୀ)
 ବାଜୁରୁ—ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର (ଲୋକ)
 ବାଜୁଲା—ବ. ବାଜୁ, ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ
 ବାଜଲା ଅଂ—ବ. ବାଜୁ ଅଂଶ
 ବାଜଲା ବା.ଜଳ—କି. ସମାଗମ, ସ୍ଥିତି, (ବହୁ ଲୋକର
 ଯିବା ଆସିବା)
 ବାଜଲ ସାରୁ—ବ. ପାଖି କୁଳରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର
 ଧରୁଆ ଗଛ
 ବାଜାରୁ ବୁଜୁରୁ—କି. ବଂ. (କଣା, ପଟା ଦେଇ ଜିନିଷ),
 ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଭଃ ଥୁଲିରେନାଂ ଅଲେନ୍ ସେନେତେ ଶୁଅଲେ ବାଜାର ବୁଜୁରୁ
 ଏନା—ଅଲିର କଣା ବାଟେ ଶୁଭଳ ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଲେ

ବାଜାଲୁଡ଼ୁ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଧାନ
 ବା.ଜି—କି. ବାଜଲଗାଇବା
 ବା.ଜି —କି. ପଛୁଆ ହୋଇ କଣ୍ଡୁ ପଡ଼ିବା
 ବା.ଜୁ—ବି. ବାଜୁ, ବାଡ଼ୁବନ୍ଧା ଅଳଙ୍କାର
 ବାଜେ—ବିଂ. ବେକାର, ଗୁଛା, ରଦି
 ବାଜେଇ ବାଜେଇ—ବିଂ. କେତେକ, ଅଳ୍ପ
 ବାଜେ ଖାନେ—କି. ବିଂ. କେବେ କେବେ
 ବାଜେ ଖାନେ—କି. ବିଂ. ସମୟ ଅନୁସାରେ
 ବାଜେ ବାଜେ—ବିଂ. ବିଲୁଲୁ ବେକାର, ଗୁଛାଟା
 ବାଞ୍ଛୁସି, ବାଞ୍ଛୁସି—ବି. ବାଞ୍ଛୁସି, ବାଞ୍ଛୁ
 ବାଞ୍ଛୁଅଡ଼—ବି. ପଡ଼ିତ ଜମି (waste land)
 ବାଞ୍—ବି. ଗୁଆ, ଉପାୟ
 ବାଞ୍—କି. ବାଞ୍ଛୁବା
 ବାଞ୍ଚାଓ—କି. ବାଞ୍ଚେଇ ଦେବା
 ବାଞ୍ଚାଓ—କି. ବାଞ୍ଚିଦେବା
 ବାଞ୍ଚାଗୁ—ବି. ବଞ୍ଚକଗୁ
 ବାଞ୍ଚାପାଳା, ବାଞ୍ଚାକାଟା—ବିଂ. କପଟୀ, ଧୂଡ଼
 ବାଞ୍ଚାକାଟାଓ—ବିଂ. ବାଧାଦାୟକ, ବାଧାଦେବା ବାଲ
 ବାଞ୍ଚୁହୁଓ—କି. ଅପେକ୍ଷା କରିବା, ଆଶା କରିବା,
 ବାଞ୍ଚୁ ଅନାଇ ରହିବା
 ବାଞ୍ଚୁହାଡ଼—ବି. ମୁମ୍ମୁ ଗୋସାଇଁର ଘର ଦେବତା
 ବାଞ୍ଚପାଳ—ବିଂ. ଧୂଡ଼, କୁଟିଳା
 ବାଞ୍ଚବାଞ୍ଚୁ—ବି. ବଣ୍ଡା ଅଂଶ କି. ବଣ୍ଡା ଅଂଶ ମିଳିବା,
 ବଣ୍ଡା ଅଂଶ ଦେବା
 ବାଞ୍ଚବାଞ୍ଚୁ—ବି. ବାଞ୍ଚେଇଁ ସକାଶ
 ବାଞ୍ଚଡ଼ା—ବି. ମୋଟା ଦାନାବାଲ ମଟର
 ବାଞ୍ଚା ~ ବା ~—କି. ବିଂ. ଦରମା, ଦରଖିଆ
 ବାଞ୍ଚା ବାଞ୍ଚା—କି. ବିଂ. ନାହିଁ ନାହିଁ କରି
 ବାଞ୍ଚାବାଞ୍ଚି—କି. ଶୁଗଳ ବାଞ୍ଚିବା
 ବାଞ୍ଚିୟାଉ—କି. ବାଞ୍ଚେଇ ଦେବା

ବାଞ୍ଚେ—ବି. ଗୁଆ, ଗୁଆରେ
 ବାଞ୍ଚୁଓଓ—କି. ଫେରାଇ ଆଣିବା, ବାଞ୍ଚବଣା କରାଇବା
 ବାଞ୍ଚଗି, ବାଞ୍ଚଗି—ବି. ଅସୁନ୍ଦର, ଭଲନୁହଁ
 ବାଗା ~ ବଗ ~—ବି. ଅସୁନ୍ଦର, ଚଉଡ଼ା ମୁହଁ
 ବାଞ୍ଚଗାବଗ ~—ବି. ଚଉଡ଼ାମୁହଁ
 ବାଞ୍ଚଗା ~ ମେନ୍ଦେ—କି. ବିଂ. ଧଡ଼ଧାଡ଼ ଶବ୍ଦ କରି
 ବାଞ୍ଚଗୟ ବଗୟ—ବି. ମୋଟାଲୟ, ଗୋଲଗାଲୟ
 ବାଞ୍ଚାଗୟ—ବିଂ. ବାଞ୍ଚର ଗଣିଆ
 ବାଞ୍ଚବା—ବିଂ. ବଢ଼ିବା, ବଢ଼ିବା ଓ ମଜଭୁତ ହେବା (ପଶୁ)
 ବାଞ୍ଚା—ବି. ବେତଜ
 ବାଞ୍ଚା ~ ବାଞ୍ଚା ~—କି. ବିଂ. ତାକି ତାକି, କୁହାଟି କୁହାଟି
 (କହୁବା)
 ବାଞ୍ଚା ~ ବୁଞ୍ଚୁ—କି. ଧୀରେ କୁହା କୁହୁ ହେବା, ଦୂର ଦୂର
 କଥା ଶୁଣା ହେବା, କହୁ ସୂଚନା ଦେବା
 ବାଞ୍ଚାଗି—ବିଂ. ଅସୁନ୍ଦର
 ବାଞ୍ଚା ବୁଞ୍ଚୁ—କି. ବିଂ. ପାଣି ଫୋଟକା ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବାଞ୍ଚା ବାଞ୍ଚା—ବିଂ. ବଡ଼ ବଡ଼
 ବାଞ୍ଚାୟ—କି. ଜାଣିବା, ବି. ଜାଣିଥିବା
 ବାଞ୍ଚାୟ ଅଗୟ—କି. ଚିହ୍ନିବା
 ବାଞ୍ଚାୟ ଠିକ୍—କି. ଠିକ୍‌ର ଜାଣିବା
 ବାଞ୍ଚାୟ ଦାଗମ୍, ବାଞ୍ଚାୟ ଲହା—କି. ଆଗରୁ ଜାଣିବା
 ବାଞ୍ଚାୟ ବୁଞ୍ଚୁ—କି. ବିଂ. (କୋଳମଞ୍ଜି ଭଳି ଜନସଂ)
 ଏଣେ ତେଣେ ବୁଞ୍ଚୁ ହୋଇ ପଡ଼ିବା,
 ଛେଳି ମଳ ସବୁଖି ଜନସଂ
 ଉ: ବୁଞ୍ଚୁଲ୍ ଜାଂ ବାଞ୍ଚାୟ ବୁଞ୍ଚୁର ଗଟା ପାସନାଓଦନା -
 ହରଡ଼ ମଞ୍ଜି ଏଣେ ତେଣେ ବୁଞ୍ଚୁ ହୋଇଗଲା
 (୨) ମେରମ୍ ବାଞ୍ଚାୟ ବୁଞ୍ଚୁର ବୁଞ୍ଚୁର ଏଇଲ୍ ଇଦ୍ କେଦା
 ଛେଳି ଏଣେ ତେଣେ ହରି ଦେଇଗଲା
 ବାଞ୍ଚୁ—ବିଂ. ଗଢ଼ି କି. ଗପ ଚିଆରି କହୁବା
 ବି. ବଢ଼େଇ

ବାଡ଼ା.ଆହୁ—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରକାରର ପୁରୀ
 ବାଡ଼ାବାଡ଼ି—କି. ବଡ଼ାବଡ଼ି କରିବା
 ବାଡ଼ାଓ—କି. ବଡ଼ାଇବା, ଲମ୍ବରେ ବଢ଼ି କରିବା, କରଜ
 ଦେଇ (ଲଭ)

ବାଡ଼ାଓନା—ବିଂ. ଅଧିକା କରିବା
 ବାଡ଼ାଓମେ—ବଡ଼ାଇ ଦିଅ
 ବାଡ଼ାଓ ଏନା—ବଢ଼ିଗଲ
 ଧନ ଏ ବାଡ଼ାଓ କେଆ—ଧନ ବଡ଼ାଇଲ
 ବାଡ଼ାଓନା ଲାଗିବ ଟାକା ଏମ୍ମେ—ଅଧିକା (ଲଭ)
 କରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦିଅ

ବା.ଡ଼ୁ—କି. ଅଧିକ ହେବା, ଅଧିକ ବଢ଼ିବା
 ବାଣଅ—ବି. ବାଣ, ମନ୍ଦ କରି ବାଣ ମାରିବା
 ବାଣା—କି. ବାଉଁଶା ହେବା, ଭୁଲ୍ କରିବା
 ବା.ଣି—ବି. ବେଣି, ମସିଣା ବୁଣିବା ଦଉଡ଼ି, ଲୁଗା ବୁଣିବା ସୁତା
 ବା.ଣିଆ—ବି. ବଣିଆ
 ବାଣିଆକହୁଣ୍ଡା—ବି. ପାଣି କଣାରୁ
 ବା.ଣୁଆ—ବିଂ. ବାଣୁଆ, ଶିକାଗ୍ର
 ବା.ଣିସି—ବି. ବନସି
 ବା.ଣ୍ଡି ଡାଂ—ବି. ବନସି ଖଡ଼ା
 ବା.ଣ୍ଡି କାନ୍ଧା—ବି. ବନସି କଣ୍ଠା
 ବାଣ୍ଡିଆ—ବିଂ. ଲଙ୍କା ଖଣ୍ଡିଆ
 ବାଣ୍ଡିଲ୍—ବି. (ଇ) bundle ବଡ଼ ପୋଟଳା (ସୁତୁଳା)
 ବାହୁ—ବି. ବାଡ଼ି ରୋଗ, ଉପଦେଶ କଥା
 ବାଡ଼ଲ୍—ବିଂ. ବାୟୁ ବର୍ଦ୍ଧକ, ଅହୁତକର, (ଖାଦ୍ୟ)
 ବାଡ଼ା—ବି. ବଡ଼ା
 ମା.ଭୂ(ତ) ବାଡ଼ା—ବାଣିଶ ବଡ଼ା
 କାହିଁ ବାଡ଼ା—କାଠ ବଡ଼ା
 କି. ବଡ଼ା ଦେବା

ବାଡ଼ାଓ—କି. ମାନବ
 ବାଡ଼ାଟାଓ—କି.—କଥା କାଟିବା, ବଚନ ଶୁଣିବା

ବାଡ଼କୁଣ୍ଡା—ବିଂ. ବାଲୁକା, କି. ବାଲୁକା କରିବା
 ଅସୁବୁଧ ମୂଳକ ଗଣିବା

ବାଡ଼ବାଡ଼ି—ବି. ବାକପଟୁ, କଥାକାର
 ବାଡ଼ଆଳା—ବିଂ. ଆମୋଦ ଦାୟକ, ଆମୋଦ କଥା
 ଉଃ ଉନିଦ ନାପାୟୁ ବାଡ଼ଆଳାରୁ ଏ ଚେତ୍ତାକା —ଆ
 ସେ ଆମୋଦ ଦାୟକ କଥା ଭଲ ଭାବରେ ଶିଖିଛି
 ବାଡ଼ୁରୁଣ୍ଡ—କି. ଉଲ୍ଲାଷ୍ଟ ଭାବରେ ବଢ଼ିବା, ଭଲଭାବରେ
 ଉପେକ୍ଷା

ବାଡ଼ୁଲୁଣ୍ଡ—କି. ବଡ଼େଇ ଦେବା, ଶିଖାଇ ଦେବା
 ବା — ଡାଓଇଲ୍—ବି. ବଡ଼ାଇ ଦେବା ବାଲୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା
 ବାଲୁ

ବାଡ଼ାନ୍—ବିଂ. ବୟାନ୍
 ବାଡ଼ାପି—ବି. ବାଡ଼ାପି ଲେମ୍ବୁ
 ବା — ଡାଓ—କି. ମାନବ, ଆଜ୍ଞା, ବହନକରିବା
 ବା — ଡାଓଇଲ୍—ବି. ଆଜ୍ଞାକାରୀ
 ବାଡ଼ାରୁ—କି. ବିଂ. ବେଲରେ, ସମୟରେ, ବେଲର
 ଉଃ ଏନ୍ ବେଡ଼ାରୁ—ସେତେବେଳେ
 ଅକସ୍ତ ବେଡ଼ାର—କାହା ସମୟରେ
 ଉନ୍ବୁ ବେଡ଼ାର—ସେମାନଙ୍କ ବେଳେ
 ବାଡ଼ାଲ୍—(ସୁଂ ଲଂ) ବି. ସମସାମୟିକ
 ବାଡ଼ାଲା—ବିଂ. ହୋଧ କରିବା
 ବାଡ଼ାଲି—(ସୁଂ ଲଂ) ବି. ସମସାମୟିକା
 ଉଃ ଉନି କୁଲି ଗିଡ଼ାରୁ ଦ ନୁଇ କୁଲି ଗିଡ଼ାରୁ ବାଡ଼ାଲି କାନାୟ
 ସେ ଝିଅ ପିଲାଟି ଏଇ ଝିଅ ପିଲାର ସମସାମୟିକା
 ବାଡ଼ାସା—ବି. ଯୋର ପବନ
 ବାଡ଼େ ବାଡ଼େ—କି. ବିଂ. ଶରୀରେ
 ଉଃ ଉନ୍ବୁବାଡ଼େ—କେତେ ଶରୀରେ
 ଅକା ବାଡ଼େ—କେତେଶରୀରେ
 ବା.ଡ଼—ବି. ବଡ଼ା, ଆଲୁଅ

ବାଡ଼େବାଡ଼େ—ହି. ବଂ. କଥା କଥାକେ
 ବାଡ଼ଲ୍—ବଂ. ଛତକାରକ, ହାକିକାରକ
 ବା.ଦ୍—ବ. ଶଲକମି
 ବାଦ୍—ବ. ବ୍ୟଞ୍ଜ, ଗୁଡ଼ି, ଅଲଗା
 ବାଦ୍—ହି. ଅଲଗାକର
 ବାଦ୍ ଗାୟ—ହି. ଏଣୁ ତେଣୁ କିନ୍ତୁ ପକାଇ ଅସନା କରିବା
 ଅଲିଆ ମଲିଆ ଏକାଠି କରିଦେବା
 ବାଦ୍ ଗୟ—ବ. ଫୁଲ ନଥିବା ଫୁଲ ଗଛ
 ବଂ. ଘନ ନିଶ ଦାଢ଼ିବାଲ, ଘନ ବାଲବାଲ
 ବାଦ୍ ନାମ୍—ବ. ବଦ୍ ନାମ
 ବାଦ୍ ବାଜ—ବ. ଅବସିଷ୍ଟ
 ବାଦ୍ ବାଦ୍—ହି. ବଂ. ବାବଦ ବାବଦ୍
 ବାଦ୍—ବ. ବଦଲି
 ବାଦ୍ ଗୟା—ବଂ. ଘନ ନିଶ ଦାଢ଼ି
 ବାଦ୍ ଲା ତେଣେ—ବ. ବାଦ୍ ଗୁଡ଼ି ପକ୍ଷୀ
 ବାଦ୍ ଲା—ବାଦ୍ ଲା—ହି. ବଂ. ପାଚିଲ ଫଳ ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ
 ଧଉଁଧଉଁ ଖଉଁଖଉଁ
 ବାଦ୍ ଥା—ବ. ବାଦ୍ ଥା
 ବାଦ୍ ଥାହା—ବ. ଗଜକୁମାର
 ବାଦା—ବ. ବାଧା
 ବାଦା—ବ. ତୃଣ, ଘାସ
 ବାଦାବା.ଦ—ବ. ଶହୁଡ଼ା (ଦୁହଁଙ୍କ ଭିତରେ) କିବାଳିଦ୍
 ବାଦାମ୍—ବ. ବାଦାମ୍
 ବାଦାରିତ—ବ. ଶହୁଡ଼ା, ଘୃଣା
 ବାଦାଲ୍—ହି. ପ୍ରତିବଦଳରେ (ଦେବା) ବାବଦ
 ଉ: ଅନା ବାଦାଲ୍ ତେଲକମେ - ସେଇଟାର ପ୍ରତିବଦଳରେ
 ନେଇଯାଅ
 ଉନି ବାଦାଲ୍ ସାବ୍ କା—ମେ - ତା ବଦଳରେ ଧରିଥାଅ
 ବାଦାଲ୍ ତେ—ହି. ବଂ. ପ୍ରତିବଦଳରେ
 ବାଦାଲ୍—ବ. ଝାଡ଼ିଗଛ, ଧାନ ରଖା ପାଣ
 ଏକ ପ୍ରକାର ଆଧାର (ପାଣ) ଘୃଣରେ ଫସଲ ରଖାଯାଏ

ବାଦାଲ୍ ରୁଣ୍ଡା—ବ. ବଣଭୁଆ
 ବାଦାଲ୍ ସେଲେତୁ—ହି. ପାଦ ଉଠାଇ ଉଠାଇ ଡେଇଁଦେବା
 ବା.ଦ—ବ. ବାଦ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ
 ବାଦେ—ହି. ତନ୍ତ ନାଚୁଣୀ ଗୁଲିବା
 ବ. ତନ୍ତରେ ଲୁଗା ଗୁଣା ପାଇଁ ଯୁଗାକୁ ଉପର ତଳ
 କରିବା ପାଇଁ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ିବା ପ୍ରତି ଯୁ
 ବାଦେଠା—ବ. ବଥ (ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଗୁଣା ହେବା ସୁଦ୍ଧା
 ଗୁଡ଼ାଇ ରଖାଯାଏ)
 ବାଦ୍—ବ. ବାଦବିବାଦ
 ବାଦମ୍—ବ. ବାଦାମ, ଚନାବାଦାମ୍
 ବାଦମଶୁଣି—ବ. ମାମୁଲି
 ବାଦମରୁଲି—ବ. ବାଦାମ ଓ ଖୋରୁଖ
 ବାଦଲି—ବଂ. ବଦଲି, ପ୍ରତିପକ୍ଷ, ଶହୁ
 ବାଦଲିଗାଲ୍—ବ. ବାଦଲିଗଡ଼ା (ସାନ୍ତାଳ ଇତିହାସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
 ବାଦଲି ଗଡ଼)
 ବା.ଦ୍ କାଲିଆ ହୁଳୁ—ବ. ବଦ୍ କଲିଆ ଧାନ
 ବା.ଦେଢ଼ା—ବ. ସାରସ ପକ୍ଷୀ
 ବା.ଦବାସା ହୁଳୁ—ବ. ବାସମତା ଧାନ
 ବା.ଦରୁସା ହୁଳୁ—ବ. ଭଦ୍ରାଲ ଧାନ (ମଧ୍ୟମ କଣିମ ଧାନ)
 ବା.ଦ୍ ହାମ୍ବୁ ହୁଳୁ—ବ. ବଦ୍ ହମ୍ବୁ ଧାନ
 ବା.ଦ୍ ହୁଳୁ—ବ. ବିଲ ଶେତ ଧାନ (ଏ ପ୍ରକାର ଧାନ କେବଳ
 ବିଲ ଜମିରେ ଲଗାଯାଏ)
 ବାଧା—ବ. ପାଦରେ ମାଡ଼ିବା କିନ୍ତୁ, ଖଡ଼ମ, କୋଡ଼ା, ଚପଲ
 ଉ: ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାଧା ବା.ନୁଃ ଲକ୍ଷ୍ମୀ - ମୋର ଗୋଡ଼ ପିନ୍ଧା ନାହିଁ
 (କୋଡ଼ା ବା ଚପଲ ନାହିଁ)
 ବାଧା—ହି. ବିରୋଧ କରିବା, ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା, ବାଧା ଦେବା
 ବାଧା—ହି. ବାଧା
 ବା.ଧ—ବ. ପକ୍ତି ହି. ପକ୍ତି ଗୁଡ଼ାଇବା
 ବାଧୁସା—ବ. ଖାସୁ ହୋଇଥିବା ଶୁକର
 ବାଧଡ଼ାକୁ—ବ. ବାଧୁସା ବାଧୋଡ଼ ମାଛ
 (ବଡ଼ତ କଣ୍ଡା ବାଲି ମାଛ)

ବାନ୍ଧୁଅଳ୍—ବି. ବାନସୋଲ୍ ଦେବତା (ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ଏକ ଦେବତାର ନାମ, ଏ ଦେବତାକୁ ସାମା ବଂଶ ମଧ୍ୟ

କହନ୍ତି)

ବାନା—ବି. ଭଲ

ବାଆନା—ଦ୍ଵି ବଚନ-ନୁହେଁ ନା

ବାନା ଏଡ଼ିକା—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ବାଉଁଶ (ଏଡ଼ିକା ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ)

ବାନା — ବ. ଆକୃଷ୍ଟ ହିଁ. ଆକୃଷ୍ଟରେ ଧରିବା

ବାନା — ଅ — ହିଁ. ଝାଟି, କଣ୍ଟାରେ ଲୁଗା ଲାଗିଯିବା

ବାନାକଲମ୍ ହୁଳୁ—ବି. ବାନା କଲମ ଧାନ

ବାନାନ୍—ହିଁ. ବନାନ ଭରିବା

ବାନାବୁକ୍ତାରେ—ବି. ସୁନାଗ ଗଛ

ବାନାଦା.ବ—ବିଂ. କୋଦାଳ ଓ କୁରୁହାଡ଼ର ଉପର ଅଂଶର ନାମ କରଣ ଶୁଲୁର ଆଗ ପିଠି ପହୁଡ଼ ଚୁଲନା କରାଯାଇଛି

ବାନାମ—ବି. କେନ୍ଦୁଗ

ବାନାଲ୍—ହିଁ. ନିପୁଣ କରବା, ବାହନେବା

ବାନାଲୁକୁଲ—ବି. ବାନାଲୁକୁଲ ଘାସ

(ଏଥିରେ ଫୁଲବାଡ଼ ତିଆରି ହୁଏ)

ବାନାଡ଼—ହିଁ. ବନାଇବା, ତିଆରି କରବା

ବାନଡ଼ଡ଼େ (ଲେ)—ବି. ତୁଲୁ ଫୁଲାନଲ (ବାଉଁଶ ବା ଲୁହା ନଳରେ ତିଆରି)

ବାନାର୍—ସ. ଉତ୍ତମ ଦୁଇଟି ସାକ

ବାନାହାଟା — ଦାରେ—ବି. ବାନା ହାଟା ଗଛ, ଏ ଗଛର ଫଳ ଖଣ୍ଡା ପରି ହୋଇଥାଏ

ବା.ନି—ବି. ପଦର, ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵେଗ ବିଶେଷ

ବାଜି—ବି. ଶୁଳ୍କ, ଫସ

ବା.ନି—ହିଁ. ଅନ୍ୟଠାରୁ ନେଇ ଆସିବା, ଆମଦାନୀ କରବା
ବି. ଆମଦାନୀ

ବା.ନିବେପାର—ବି. ବାଣିଜ୍ୟ ବେପାର

ବାନିଆ ପାତାଲ୍—ବି. ପାଣିକଣାରୁ ପତ

ବା.ନୁ — ନ କାର୍ଯ୍ୟକ-ନାହିଁ

ବା.ନୁ — ଆ — -ନାହିଁ

ବାନୁ — ଏସ୍— -ସେ ନାହିଁ

ବା ନୁ — କଆ — -ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି

ବାନୁ — ଇନ୍— -ସେ ନାହିଁ

ବାନୁ — ଜିନା — -ସେ ଦୁହେଁ ନାହାନ୍ତି

ବା.ନୁଡ଼ା—ବିଂ. ବଣୁଆ

ବା — ନ କାର୍ଯ୍ୟକ ଶବ୍ଦ — ନା, ନୁହେଁ

ବାଂ ଆକୃଷ୍ଟା — - ନା ଯିବ ନାହିଁ

ବାଂ ଆକୃଷ୍ଟା — - ନା ସେ ଦୁହେଁ ଯିବେ ନାହିଁ

ବାଂ ଆକୃଷ୍ଟା — - ନା ଯିବୁ ନାହିଁ

ବାଂ ଆକୃଷ୍ଟା — - ନା ଯିବେ ନାହିଁ

ବାଂ ଆ — ଆକ — - ନା ଯିବେ ନାହିଁ

ବାଂ ଆକାସ୍ — - ନା ଯିବ ନାହିଁ

ବାପ୍—ବି. ବାପ, ପିତା

ବାପା—ବି. ବାପା, ପିତା

ବାପାଲ୍—ବି. ବାପ କାଳ

ବାପକାଳ—ବି. ପୁରୁଷରୁଷ

ବାପଡ଼ସ୍—ହିଁ. ବାପଡ଼ସ୍ ହେବା, ଶାଶୁ ସ୍ବାମୀ କରବା

ବାପଦାଦା—ବି. ବାପ ଦାଦା, ପୁରୁଷରୁଷ

ବାପସନ୍—ବି. ପିତା, ମହାଶୟ (ନମ୍ରରୂପେ ନିଜଠାରୁ ବଡ଼ ଲୋକ କହୁ ନିବେଦନ କରବା ଆଗରୁ ଏ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)

ବାପଲ୍—ବି. ବିବାହ

ବାପଲଦା — ବି. ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରବା ଯୋଗ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ

ବାପଲ ବିହା—ବି. ବାହାସାହା ହିଁ. ବାହା ସାହା ହେବା

ବାପୁଜି—ବିଂ. ଅଭାଗିନୀ, ବିଗ୍ରହ

ବାପାର୍—ହିଁ. ସ୍ବାମୀ ସ୍ବା ଅଲଗା ହେବା, ଛଡ଼ାଛଡ଼ ହେବା

ଜଣେ ଆଉ ଜଣକୁ ବ୍ୟାପ କରବା

ବାପାତାୟ—କି. ଠିକ୍ ଭାବେ ଜାଣିବା, ପରସ୍ପରକୁ ଜାଣିବା
ବାପଅ—ଅ. ଓହ୍ଲା, (ଦେହ ସମ୍ପୋଷନ)

ବାପତ ଧନ—ବି. ବାପାଙ୍କର ଅମୃତ, ପୁଅ ପୁରୁଷଙ୍କ ଧନ

ବାଫା—କି. ଲଭ ଉଠାଇବା, ବି. ଲଭ

ବାଫାବାଫି—କି. ପଦାର୍ଥ ଖୋଲିଖୋଲି କରିବା

ବାଫାଓ—କି. ବାମ୍ଫେଇବା, ବାମ୍ଫରେ ସିଂହାଇବା

ବାବ୍—ବି. ଦୋଷାଭେଷ, କି. ଦୋଷାଭେଷ କରିବା, ଦୋଷ
ଦେବା

ବାବ୍‌ରୁଓ—କି. ବିକ୍ରତ କରାଇବା, ଚିନ୍ତତ କରାଇବା

ବାବ୍‌ଲ—ବି. ବାବୁଲ ଗଛ

ବାବ୍‌ହାବ୍—କି. ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଧରିବା, ସୂଚନା ପଠାଇଦେବା

ବାବ୍‌ଲା—କି. କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ଛାଡ଼ିଯିବା

ବାବ୍‌ଶେ—ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବାବା—(ସମ୍ପୋଷନାୟକ) ପୁଅ (ରେ, ହୋ)

ବାବା—ବି. ପିତା

ବାବାବ୍—କି. ପୋତ ଦେବା, ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବା

ବାବାବ୍—କି. ଛାଡ଼ିଦେବା, ତୁମ୍ଭିଦେବା

ବାବାଜ—ବି. ବାବାଜ, ସାଧୁ, ପଣ୍ଡିତଜ

ବାବାଗୁଓ—କି. ବାହୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବାବାଗୁଓ—କି. ବଞ୍ଚାଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବାବାବ୍—କି. କୁଣ୍ଡଳ ହେବା

ବାବାଥାନ୍—ବି. ଦେବଦର, ବୈଦ୍ୟନାଥ ଧାମ

ବାବାବ୍—କି. ବରୁବାଦ, ତ୍ୟାଗ କରିବା ବାବଦ

ବାବାନ୍—ବି. ବାପା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ

ବାବାପ୍ରସିଦ୍—ବି. ବାପପ୍ରସା

ବାବାୟ୍—କି. ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା

ବାବାୟ୍—ବି. ଦୁଇ ଦୁଇଟି କରି

ବାବା ସମ୍ବର—ବି. ଶୁଣିବା

ବାବା ହୁଞ୍ଜୁହାବ୍—ବି. ଦେହ ଶୁଣିବା

ବାବାଲିଜ୍—କି. ଶରୀର କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ବାବିଲିଜ୍—କି. ଶରୀର କରିବା

ବା.ବୁ—ବି. ବାବୁ

ବା.ବୁଗିରି—ବି. ବାବୁଗିରି

ବା.ବୁ ଜାଂଗା—ବି. ବାବୁ ଜାଙ୍ଗା ନାମକ ଔଷଧ ଗଛ

ବାବୁ ଭା.ଭା—ବି. ବାବୁ ଭାଆ

ବାବୁରୁ—ବି. ବାବୁଲ

ବାବୁରୁ ଫୁଲ୍—ବି. ବାବୁଲ ଫୁଲ

ବାବୁରୁଚି—ବି. ବବୁଚି

ବାବୁରୁୟ୍—ବି. ରଜକୁମାର

ବାବୁଆଜ—ବି. ବାବୁପଣି

ବାବେଶେ—ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବାଆ-ମ୍—ସି. ନାହିଁ ବୁ

ଉ: ବାଆମ୍ ସେନ -- ଆ--ବୁ ଯିବୁ ନାହିଁ କି

ବାମ୍—ବି. ବମ୍

ବାମ୍‌ଲ୍—ବି. ବାମ୍‌ଲ୍, ଜନସ (ପ୍ରମାଣ ଯୋଗ୍ୟ ଜନସ)

ବାମ୍‌ରୁ—କି. ପେଟ ବେଦନାରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ

ବାମ୍‌ବ ହା.କୁ—ବି. ବମ୍ ମାଛ, ତୋଡ଼ି ମାଛ

ବାମାଗାଲ୍—ବି. ମନକୁ ଗଡ଼

ବାୟ୍—କି. ସାଉଁଟ ରଖିବା

ବାୟ୍‌କା -- —କି. ସାଇତି ରଖିଦେବା, ସମସ୍ତ ସୁଧାଇ ଦେବା

ବାୟ୍‌ଦା—କି. କଥା ଦେବା, ବଚନବଦ୍ଧ ହେବା

ବାୟ୍‌ନା—ବି. ଅଗ୍ରୀମ, ବଳନା

ବାୟ୍—ବି. ବାମ

ବାୟ୍‌ଦୟା -- —ବି. ବାହରମୁହାଁ, ମୁହଁରେ କଳା ଲାଗିଥିବା
ସ୍ତ୍ରୀ

ବାୟ୍‌ ଦୁଆର୍—ବି. ବାମ ଦୁଆର (ସାମ୍ବାଲମାନଙ୍କର ଶିବହାସିକ
ଗଡ଼ର ବାମ ଦୁଆର)

ବା.ସୁଜି ଗାୟ୍—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ଗାୟ, ଜଅଁରିଆ ଗାୟ

ବା.ସୁ.ବା.ସୁ.ଜେ—କି. ବି. ଧୀରେ ଧୀରେ, ତୁମ୍ଭି ତୁମ୍ଭି

ବାୟ୍‌ଫଲ୍—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ବାୟୁ-ବ-ବି. ସତ, ଠିକ୍
 ବାୟୁ-ବଲ୍-ବି. ବାଲବେଲ
 ବାୟୁ-ବାସ୍-ବି. ପକ୍ଷାଦାତ
 ବାୟୁଲ୍-ବି. ଉନ୍ନତ ହେବା
 ବାୟୁଲ୍-ବି. ଲମ୍ବାକା
 ବାୟୁମାନ୍-ବି. ବେଲମାନ୍
 ବାୟୁମାରେ-ବି. ସାଇତ ପୁରୁଣା କରିବା
 ବାୟୁଦ ବୁୟୁ-ବି. ବି. ଏକ ପରେ ଏକ ତୁମ୍ଭ ଗୁପ୍ତ
 (ପଲାଇବା) ଏଣୁ ତେଣୁ ଗୁପ୍ତ (କହବା)
 ବାୟୁ-ବି. ଉନ୍ନତ ଓ ବଳିଷ୍ଠ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ
 ବାୟୁ ବୁୟୁ-ବି. ବି. ନେଇଯିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ
 ଗୋଟିଏ ପଡ଼ି ପଡ଼ି ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉ. ସାବିତ୍ରୀ, ଦ୍ରୁମ କଣ୍ଠ ବାୟୁଲ୍ ବୁୟୁ ଲଦି କେନ୍ଦ୍ରୀ
 ସେ ଧରିଥିବା ଛଣ୍ଡାକନା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପକାଇ ପକାଇ ଗଲ
 ବା.ୟୁଲ୍-ବି. ଲଞ୍ଜା, ଲଞ୍ଜି
 ବା.ୟୁଲ୍ ବା.ୟୁଲ୍-ବି. ବି. ଲଞ୍ଜ ହଲଇ ହଲଇ
 (ଡେଇଲ, ଦୌଡ଼ିଲ)
 ବା.ୟୁଲ୍ ମେନ୍-ବି. ବି. ଚଢ଼ିକରି ଲଞ୍ଜ ହଲଇ
 ବାୟୁ ଗୁଣୀ-ବି. ବୈଶାଖୀ
 ବା.ୟୁ-ବି. ବଲ୍ଲ ଶବ୍ଦ ବି. ବଲ୍ଲ ହେବା
 ବା.ୟୁଶାଧାତ-ବି. ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା, ବଦଲ ନେବା
 ବା.ୟୁ-ବା-ବି. ବୈଶାଖୀ
 ବା.ୟୁ-ବା-ବି. ବି. ବସାଇବା, ରଖି ବସାଇବା, ସ୍ଥିତି
 ମଜବୁତ ହେବା, ସ୍ଥାପନ କରିବା
 ବାୟୁ-ସା.ଉଲ୍-ବି. ରୁଣ୍ଡଦଣ୍ଡ ବାବଦ
 ବା.ୟୁ-ସା.ଲ-ବି. ରୁଣ୍ଡ ଦେବା
 ବା.ୟୁ-ହା-ବି. ବିବାହ ବେଳେ ଦେବା ଶୁଭ ପୋଷାକ
 ବା.ୟୁ-ହା-ବି. ଜଳଜମ୍ବି
 ବାୟୁ-ତୁଲ ଅର୍ଥ ବୋଧକ ଶବ୍ଦ-ପଦ ପୂର୍ବରେ ଯୋଗ ହୁଏ
 ଉ. ବାୟୁହଲ୍ - ତୁଲ ଲେକ

ବାୟୁ-ସା, ବାୟୁ-ତୁଲଟି
 ବାୟୁବେଳା-ତୁଲଟିଲ
 ବାୟୁସିଞ୍ଚ-ତୁଲବନ
 ବାୟୁ ପେ ହଲ-ତୁଲ ଉନି କଣ ଲେକ
 ବାୟୁପାହାଟା-ତୁଲ ପାଣ
 ବାୟୁ-ବି. ଦିନ
 ବାୟୁ-ବି. ବାରି
 ଉ. ଉପା.ସବାୟୁ - ଉପାସ ବାରି
 ହଲ - ବାୟୁ-ଆସନ୍ତା ଦିନ
 ବା.ରୁକ-ବି. ମୋଟା ଗୁଦର (ଏହା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପାଣ
 ତନ୍ତ୍ର ବୁଣିଥାନ୍ତି)
 ବାୟୁକାଲ୍-ବି. ବି. ଅଧାପନ୍ତର
 ବାୟୁକାଣ୍ଡ-ବି. ଅଣ୍ଡାରୁ ତୁଆ ବାହାର କରିବା
 ବାୟୁଶାୟ-ବି. ବରଣାୟ କରିବା
 ବାୟୁଗାଣ୍ଡ-ବି. ଅଧିକ ହେବା
 ବାୟୁଗେଲ୍-ବି. ବି. ଦୁଇଦଣ୍ଡ, କୋଡ଼ିଏ
 ବାୟୁ-ବି. ବଛା
 ବାୟୁ ସରେନ୍-ବି. ସାନ୍ତାଳର ସରେନ ଗୋଟିଏ ଏକ ଉପ
 ଗୋଟି
 ବାୟୁକାଣ୍ଡ-ବି. ଅତ୍ୟଧିକ ବି. ଅତ୍ୟଧିକ ହେବା
 ବାୟୁକିର-ବି. ବାଜି ବି. ବାଜି ଲଗାଇବା
 ବାୟୁକିର-ବି. ଗର୍ଭବତୀ ବି. ଗର୍ଭବତୀ ହେବା
 ବାୟୁତନ୍-ବି. ବର୍ଜନ, ସେପାଇ ଓ ଖାଇବା ପାତ୍ର
 ବାୟୁକାଣ୍ଡ-ବି. ଅତରଣ, ସ୍ଵରାଜ, ବ୍ୟବହାର
 ବାୟୁ-ବି. ଦୁଇହାତ
 ବାୟୁତେ-ବି. ବି. ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ଦିନକୁ
 ବାୟୁତୁଳ୍-ବି. ଛୋଟ ଧରଣ ବାୟୁ, ତେମେଣି
 ବାୟୁକାଲ୍-ବି. ଦୁଇ ନଳିଆ (ବନ୍ଧୁକ)
 ବାୟୁ-ବି. ବାରିଶ, ଏକ ସରିଆ

ବା.ରନ୍ଧ—ବି. ଦୁର୍ଘିବାତ, ଝି. ଦୁର୍ଘିବାତ୍ୟା ହେବା

ବା.ରନ୍ଧ ଘାଟ—ବି. ଏକ ନଦୀ ଘାଟର ନାମ, ଏହା ଦାମୋଦର
ନଦୀରେ ଅଛି ବୋଲି ସାନ୍ତାଳ ଇତିହାସରେ ଅଛି ।
ଏଠାରେ ପିଣ୍ଡ ଦାନ କରାଯାଏ । ଏବେ ଯେଉଁ ଘାଟରେ
ବର୍ଷରେ ଥରେ ସାନ୍ତାଳ ପିଣ୍ଡ ଦାନ କରନ୍ତି ତାକୁ ଝି
“ବାରନ୍ଧ ଘାଟ” ନାମ ଦିଅନ୍ତି

ବା.ରୁନ ପାଗୁ—ବି. ବାରନ୍ଧ ପଦ

ବା.ରୁନ ଜଳ—ବି. ବାରୁନ ମେଳା (ଯେଉଁ ପାଠରେ ପିଣ୍ଡ
ଦାନ ହୁଏ ସେଠାରେ ମେଳା ହୁଏ)

ବାରୁନାଡ଼—ବିଂ. ବହୁ ରଙ୍ଗର ହେବା, ଉଦେଇବା, ଜଣାଯିବା
ଜଣାପଡ଼ିବା

ବାରୁଫାଳା—ବି. ଦୁଇ ଫାଳ

ବାରୁଫାଳା ~ ଅ—ବିଂ. ଦୁଇ ଫାଳିକଥା

ବାରୁଫାଳା—ଝି. ଦୁଇ ଫାଳ କଣିବା

ବାରୁଫାୟ—ବି. ଲଭ, ଝି. ଲଭ କଣିବା

ବାରବାକାଲ—ଝି. ବିଂ. ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଳତାମୟ
ଉ: ବାରବାକାଲ ଲଳକ ଅଞ୍ଜମତେ ନଶ୍ଟେ ତାହେଁନ ବାଂ
ସାନାକାନା—ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଥାମାନ ଶୁଣି ଏଠାରେ ରହୁବାକୁ
ଇଚ୍ଛା ହେଉନାହିଁ

ବାରୁବାଜାର—ବି. ବେଶ୍ୟା

ବାରୁବାଲା—ବିଂ. ଅସଂଲଗ୍ନ, ଅସଂଗତ

ବାରୁଟାକାଆ ~ —ବି. ଦୁଇ ଟଙ୍କିଆ

ବାରଗୁଡ଼ା.ର—ବି. ବଜାରୁଣୀ, ବେଶ୍ୟା

ବାର(ସ୍ତ୍ରୀ) ପାକାଳ ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ, ଏହାକୁ
ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ

ବାରୁବାଣ୍ଡ—ବି. ଅପ୍ରତି ଦକ୍ଷତ, ହୁରୁଲ

ବାରୁବାରୁ—ଝି. ବିଂ. ବାରବାର, ବାରମ୍ବାର

ବାରୁବାରତେ—ଝି. ବିଂ. ଦୁଇ ଦୁଇ କରି, ବାରି କରି କରି

ବାରୁବାରୁ—ଝି. ବିଂ. ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକା ସଙ୍ଗେ ଉଠିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଏରୁ ଆକାନ୍ ମୁଲ୍ ଜାଂ ବାରୁବାରୁ, ଅମନ୍ ଆକାନା—
ରୁଣା ହୋଇଥିବା ମୂଳା ମଞ୍ଜି ଏକା ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଆସୁଛି

ବାରୁମା ଦେଶ—ବି. ବର୍ମାଦେଶ

ବାରଅମରୁ—ବି. ବହୁମୁଖ

ଝି. କଥା ବହୁ ମୁଖରୁ ବାହାରିବା, କଥା ମେଲିଯିବା
ବାରମନ୍—ବି. ଦ୍ଵିବିଧା, ସନ୍ଦେହ, ଝି. ଦ୍ଵିଧାଗ୍ରସ୍ତ ହେବା,
ସନ୍ଦେହ ହେବା

ବାରୁଲ୍‌ଗାମା—ବି. ବାଡ଼ିଆ ବାଉଁଶ, (ଏ ଜାତି ବାଉଁଶର
ପଦ ଦୂର ଦୂରରେ ଥାଏ ଓ ମରୁଟା ଫଳା ଥାଏ)

ବାରୁଲ୍—ବି. ବଲ୍, ବଲ୍‌ହା କାଠ

ବାରୁଲ୍‌ ମାଲ୍—ବି. ଦୁଇଖିଅଥିବା ମାଲ (ମାଲ) ବା ହାର

ବାରସା—ଝି. ଭରସା କରିବା

ବାରୁସେ ବେଙ୍ଗାଲ୍—ବି. ବାରମାସ ବାଇଗଣ

ବାରୁସଦ୍‌—ବି. ବାର୍ଷିକ

ବାରୁସେଲ୍—ଝି. ବିଂ. ଦୁଇ ଦିନ, ଦୁଇ ଦିନକୁ

ବାରସଥ ମୁଲ୍—ବି. ବର୍ଷାକାଳୀନ ମୂଳା

ବାରୁବଦା—ବିଂ. ଅବଶେଷ, ବଳକା ଥିବା

ବାରୁଗସ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଔଷଧ ଗଛ, ବରୁବାରୁଗସ୍ ଓ
ଟାଣ୍ଡି ବାରୁଗସ୍—ଏ କସମର ଔଷଧ ଗଛ ‘ବାରୁଗସ୍’
ଜାତିର ଜାତିର ଅନ୍ତର୍ଗତ

ବାରୁବାରୁ—ବିଂ. ଗାଡ଼ ନାଲି ବର୍ଣ୍ଣ

ଝି. ବିଂ. ନାଲି ବେ ବେ, ବି. ଏକ ପ୍ରକାର
ଦେବତାର ନାମ

ବାରୁବୁରୁ—ଝି. ଉତ୍ସର୍ଗୁ ହେବା, ଫୁଲ୍ ଫାସ ହେବା,
ଧୀରେ ଧୀରେ ଦେବ ମନ୍ତ୍ର କହିବା

ବାରୁ ବୁରୁ—ଝି. ଫୋଟକା ବାହାରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା,
ଝିପ ଫୋଟକା ବାହାରିବା

ବାରୁ ବାବୁ—ଝି. ବିଂ. ଗୁରୁକ ମାତୃର ଫଟ ଫଟ ହେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଫଟାସ୍ ଫଟାସ୍

ବାରୁ ବୁରୁ—ବିଂ. ଧବଳତ, ଧଳା ହୋଇଥିବା

ବାଗୁ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଫଟାସ କରି
 ବାଗୁ ମାଗୁ—କି. ଫଟାସ କରି ପିଟିବା
 ବାଗୁ—କି. ବାଗୁ
 ବାଗୁ—କି. ବରଫ
 ବା.ଶ—କି. ପାଲ, ବାଡ଼ି ବଗିଚା, ପୁଷ୍ୟାୟି ଦାନ
 ବା.ଶୟା—କି. ବରଫାଣୀ
 ବାଗୁଆଁତ—କି. ଅହଂକାଶ
 ବା.ଶୟ ବାଗୁ—କି. ବଂ. ଜାତି ଜାତିକା ବାଗିକ
 ବା.ଶବାଡ଼ିବା ~ ଘାସ, ବାଗବାଡ଼ିବା ଘାସ—କି. ଏକ ପ୍ରକାର
 ଘାସ

ବାଗୁବାଡ଼ିବା ~ ବରୁ—କି. ବାଗବାଡ଼ିବା ଜଙ୍ଗଲ
 (ହାଲ୍ଲାଲଙ୍କର ଲୋକ କଥାରେ ରହୁ ଆସିଅଛୁ)

ବାଗୁୟାଲ—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ
 ବାଗୁ ବରଫ—କି. ବର୍ଷ ବର୍ଷ
 ବାଗୁୟାଲ—କି. ବର୍ଷଯାକ, ଦରଲ
 ବାଗୁହା ଦସମ୍—କି. ମାନଭୁମ ଜଳ
 ବାଗୁହ, ବାଗୁହ—କି. ଲମ୍ବ ଦଉଡ଼ି (କୂଅକଡ଼ା ଦଉଡ଼ି,
 ପଶୁବନ୍ଧା ଦଉଡ଼ି)

ବାରେ—କି. ଭଲ ଭଉଣୀ
 ବାରେ ଇତା.ଦ—କି. ଶିଳାର ଡାକ
 (ବିବାହ ସମୟରେ ଝିଅର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଇକୁ ବର ଭରଫରୁ
 ଗୋଟିଏ ବଦଳ ମିଳେ— ଏହି ପ୍ରଥାକୁ 'ବାରେ ଇତା.ଦ'
 କହନ୍ତି)

ବାରେଜ୍—କି. ମୋର ସାନ ଭାଇ
 ବାରେଜ୍—କି. ଝିଅର ଭାଇ ସମୂହ
 ବାରେ ବାଡ଼ିବା—କି. ପଡ଼ିଆ ଜମି, ପଡ଼ିତ ଜମି
 ବାରେ ବାଡ଼ିବା ଆଲା ~—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଘାସ
 ବାରେ ବାରେ—କି. ବଂ. ବାର ବାର ଥରକୁ ଥର
 ବାରେୟା—ଫ. ଦୁଇ
 ବାର—ଫ. ବାର

ବାରହେ ଆଡ଼େ (ଆଡ଼ି)—କି. ବାହାର ପିଣ୍ଡା
 ବାରଟି ପାଞ୍ଜି ନାଆନ୍—କି. ବାରଟି ପଞ୍ଜିରାଶି ବଂଡ଼ି
 ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଯୋଗ୍ୟ

ବାର ଦୁଆର—କି. ବାହାର ଦ୍ଵାର
 ବାରୁଥ ପାୟଲ—କି. ବାର ସେର ବାର ପୁଲଲ (କଠା)
 ବାରପରୁକାର—କି. ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର
 ବାରଫିଟ—କି. ବାର ଫୁଟ
 ବାରପେଟ—କି. ବଂ. ଡରାସ ପେଟ
 ବାରବୁଧ—କି. ମନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି
 ବାରମାସ—କି. ବଂ. ବାରମାସ, ବର୍ଷକମାମ

ବାରମାସିୟା ତେଣେ—କି. ବାରମାସିଆ ପକ୍ଷୀ (ଏ ପକ୍ଷୀ ସ୍ଵର
 ବହୁତ ମଧୁର)

ବ. ଠିକା ମୁଲିଆ (ଯେ କି ଖାଇ ପିଇ ବର୍ଷଯାକ ରହେ)
 ବାରଥ ସତରଥ—କି. ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
 ବାଗୁବାଣ—କି. ବଂ. ସମାନ ଦୁଇଭାଗ କରି
 ବାରହୁନାର—କି. ସବୁ ପ୍ରକାର, ସବୁପ୍ରକାରର ଉପାୟ କରି
 ବା.ରୁଦାରେ—କି. କୁସୁମ ଗଛ
 ବା.ରୁଡ଼ା—କି. ଗ୍ରାହଣୀୟ ବେଙ୍ଗ
 ବା.ରୁଦ—କି. ବାରୁଦ
 ବା.ରୁଣୁ—କି. ଘୁଣ୍ଟିବାତ୍ୟା
 ବା.ରୁସୁସୁ—କି. କୁସୁମ ତେଲ
 ବା.ଲ୍ ଦାରେ—କି. ବଉଳ ଗଛ
 ବା.ଲ୍ ବାହା—କି. ବଉଳ ଫୁଲ
 ବାଲ୍ ଅ ~—କି. ବଉଳ ଫୁଲର ମୁକୁଳ ହେବା
 ବାଲ୍ କାତ—କି. ଠକ ଦେବା
 ବାଲ୍ କାତେ—କି. ବଂ. ଠକ ଦେଇ
 ବାଲକ—କି. ବଂ. ବଢ଼ିକରି
 ବାଲଗେ—କି. ଘେରୁବାଡ଼ି, ବଗିଚା, ବାଡ଼ି
 ବାଲଗେ ପଡ଼ାମ୍—କି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାତିଆ କପୋତ
 ବାଲଗେ ହେଟ୍ ମୁଣ୍ଡିଆ—କି. କ୍ଷେତରେ ହେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର
 ଗୁଳ୍ମ ଯାହାକି ଔଷଧରେ ଲାଗେ

ବା.ଲ୍‌ତା—ବିଂ. ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ ଚେହେରା ବାଲ, ଅସ୍ଥିର
ଚଢ଼ିବାଲ

ବା.ଲ୍‌ତଅ—ବିଂ. ଫାଲ୍‌ରୁ, ଅଲେଡ଼ା

ବାଲ୍‌ତି—ବିଂ. ଅଧିକା ହୋଇଥିବା, ବଳକା

ଝି. ବଳକା ହେବା

ବା.ଲ୍‌ତି ଉଲ୍‌ତି—ଝି. ବିଂ. ବଳକା ବଳକି

ବାଲ୍‌ଦାଃ ବାଲ୍‌ଦାଃ—ଝି. ବିଂ. ପାଦର ଶବ୍ଦ ଯହୁ, ଧସଧସ

ବାଲ୍‌ଦାଃ ମେନ୍‌ଡେ—ଝି. ବିଂ. ହଠାତ୍ ଧସ୍ ଧସ୍ କରି

ବାଲ୍‌ଦା ମାଗୁଣ୍ଡ—ଝି. ବିଂ. ଧସ୍ ଧସ୍ କରିବା

ବାଲ୍ ବାଲ୍—ଝି. ବିଂ. ଏକ ପରେ ଏକ ଶୀଘ୍ର ବାହାର ଯିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାଲ୍‌ସୁ—ବି. ବନ୍ୟା

ବାଲ୍‌ହାନ୍—ବିଂ. ପୁଣି ବିକଶିତ

ବାଲ୍‌(ତ୍) ହାଣ୍ଡ—ଝି. ବଢ଼ାଇବା

ବାଲ୍‌ହନ୍—ଝି. ବଢ଼ାଇବା

ଉ: ନୁକୁ ମେନ୍‌ମନ୍‌ଦ ବାଲ୍‌ହନ୍ ଲୁଗିନ୍ ଦହୁଆକାନାକ—
ଏହି ଛେଳିଗୁଡ଼ିକ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ (ତାଙ୍କର ଛୁଆ ହୋଇ
ଅଧିକା ହେବା ପାଇଁ) ରଖା ଯାଇଛନ୍ତି

ବାଲ୍‌(ତ୍)ହନ୍‌ତା, ବାଲ୍‌(ତ୍)ହାନ୍‌ତା—ବିଂ. ଉତ୍ପନ୍ନକାରୀ

ବାଲା—ବି. ବେଡ଼, ଘେର, କାହ୍ନିଦିଆ ଛେଟିଆ କୋଠା

ଝି. ଘେର କଣି ମାଛ ଧରିବା, ବି. ପୁଷ୍ପ ଗୁରୁବା
କୋଠା

ବାଲାଲ୍ ବୁଲୁନ୍—ଝି. ବିଂ. ଅଲକ୍ଷରେ ଜଣ ଜଣ କରି
ଗୁଲିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାଲା ବାଲାଣ୍ଡ—ଝି. ବକ ବକ କରିବା

ବାଲା—ଅ. (ଛାତି ଯୁଗଳ) ‘ରହୁଥିବା’ ଅର୍ଥବୋଧକ

ଉ: ସେନ୍‌ବାଲା କାଃପେ—ଯାଇ ରୁମେ ରହୁଥିବ

(୧) ହେକ୍‌ବାଲା କାଃପେ—ଆସି ରୁମେ ରହୁଥିବ

(୩) ଜମ୍ କାଡେଲେ ସେନ୍ ବାଲାକାଆ—ଖାଇ କରି ଆମେ
ଯାଇ ରହୁଥିବା

ବାଲିଚ—ଝି. ବି. ଅତ୍ୟଧିକ (କହୁଛ)

ବାଲିଚ—ବି. ଖରପ, ମନ୍ଦ, ଝି. ଖରପ କରିବା

ବାଲିଚ୍—ଝି. ଲିଭାଇବା, ନଷ୍ଟ କରିବା

ବାଲିସୁ—ବି. ବଣିଆ

ବାଲିସୁ। କାନ୍‌ହୁମ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଝାଡ଼

ବାଲିସୁ। କହନ୍‌ତା—ବି. ପାଣି କଣାରୁ

ବାଲେ—ଅ. (ଅନୁନୟ ଅର୍ଥରେ) “ନିଶ୍ଚୟ”

ଉ: ଆମ ସେନା ମେ ବାଲେ—ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ

(୧) ଇଞ୍ଜ ଆଃ ରଲ୍ ଆଞ୍ଜଳମ ମେ ବାଲେ—ମୋ କଥା ନିଶ୍ଚୟ
ଶୁଣିବେ

(୩) ଆପେ ବାଲେ ସେନା ପେ—ଆପଣମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ
ବାଲେବାରେ—ବି. ବର ଗଛ

ବାଲେବାହା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତାର ନାଲି ନାଲି ଫୁଲ,
ବଉଳ ଫୁଲ

ବାଲେସୁ। ବୁଲୁସୁ—ଝି. ବିଂ. (ଦେଖି ଶୁଣାରେ) ଲୁଙ୍ଘ ଧୁଙ୍ଘ,
ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅସ୍ଥିରତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାଲ୍—ଝି. ଲୁହାକୁ ଗରମ କରି ହିନ୍ଦ୍ର କରିବା, ଲୁହା
ଫଳକରେ ବିକ୍ରି କରିବା

ବାଲ୍‌ବାଲ୍—ବି. ଝାଲ

ବାଲ୍‌ବାଲ୍‌ଠି—ଝି. ଝାଲ ବାହାରିବା

ବାଲ୍‌ବାଲ୍‌ ଦା—ବି. ଝାଲପାଣି, ସେବ

ବାଲ—ଝି. ପାଗଳ ହେବା, (ବାହାର ଆସି ଦ୍ଵାର ପ୍ରସ୍ତବିତ
ହୋଇ) ଝୁମୁରିବା, ବାଉଳା ହେବା, ବିଂ. ପାଗଳ

ଉ: ବାଲ—ସେତା—ପାଗଳ ବୁଲୁର

ବାଲ—ଏକାୟ—ବାଉଳା ହେଲ

ବାଲିଚ୍—ବିଂ. ବାଳୁଡ଼, ଅଳ୍ପ ବୟସ

ବାଲ୍‌କାଟି—ବି. ଓଢ଼ା ଆପଣାର ରକ୍ତ ବଳି ଦେବା ବାବଦ
ପାଉଣା—“ବାଲ୍‌କାଟି”

ବାଲ୍‌ଗାର୍—ବିଂ. ମଜବୁତ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଧନ

ବାଲ୍‌ଗଦା—ବି. ଓଳିଆ ଗଦା, ଦଲିଦଲିଆ ସ୍ଥାନ

ବାଲ୍‌ଟି—ଝି. ବାଲ୍‌ଟି

ବାଲ୍ଟ—ବ. (ଇଂ) ବଲ୍ଟ (Bolt)

ବାଲ୍—ବ. ସମୁଦ୍ର

ବାଲ୍—ବ. ବାଲ (ଅସ୍ତ୍ର)

ବାଲ୍‌ଏସ୍—ବ. ସମୁଦ୍ରଶୀ

ବାଲ୍‌ଫା.ଲି—ବ. ସମୁଦ୍ରର ପ୍ରାୟ ଛେଳି, ଦୁଷ୍ଟୁଷ୍ଟ ଅବା ମେଣ୍ଟାର
କାନ୍ଧ ମାଂସ ଫଡ଼ିଆ, (ସମୁଦ୍ର ଘରରୁ ଅଖିଥିବା ପଶୁକୁ ବଳି
ଦେଲେ, ସମୁଦ୍ରକୁ ପଶୁର କାନ୍ଧ ଫଡ଼ିଆ ମାଂସ ଦିଆଯାଏ)

ବାଲ୍‌ମ୍—ସ. ତୋ ସମୁଦ୍ର

ବାଲ୍‌ମ୍‌ହୁଡ଼—ବ. ବାଲ୍‌ମ୍‌ଧାନ

ବାଲ୍‌ସ୍—ବ. ସମୁଦ୍ର-ସମୁଦ୍ର (ଉଭୟେ)

ବାଲ୍‌ସାକା—ବ. ସମୁଦ୍ର-ମିଶ୍ର

ବାଲ୍‌ସିନ୍ଦୁର—ବ. ବର ଘରରୁ କନ୍ୟାର ପିତା ମାତାଙ୍କ ପାଇଁ
ପଠାଯାଇଥିବା ସିନ୍ଦୁର, ସମୁଦ୍ର ବାବଦ ସିନ୍ଦୁର

ବାଲ୍‌ସିଲା—ବ. ଲମ୍ବା ମାଂସ ଫଡ଼ା

(ଏହା ଶିବାଙ୍କ ଘର ଶ୍ରେଣୀ ବେଳେ ରନ୍ଧା ଯାଏ)

ବାଲ୍‌ସୁନ୍‌ମ୍—ବ. ବର ଘରରୁ କନ୍ୟା ଘରକୁ ପଠାଯାଇଥିବା
ତେଲ (ସମୁଦ୍ର ବାବଦ ତେଲ)

ବା.ଲି—ବ. ବାଲି, ବାଲିକା,

ଉ: ଏନେଲ୍ ବାଲି - ନାଟକ ବାଲିକା

ବା.ଲିଗାଦା—ବ. ବାଲିଗଦା

ବା.ଲିଗୁଡ଼—ବ. ବାଲିଗୁଡ଼, ଜହାଗୁଡ଼

ବାଲିଦାନ—ବ. ବଳିଦାନ

ବାଲିସ୍—ବ. ଚକସ୍

ବାଲୁଡ଼—ବ. ସାରୁଗଛ, ସିନ୍ଦୁର ଗଛ

ବାଲେ—ବଂ. କର୍ଥଲ

ବାଲେଦା.ବି—ବ. କର୍ଥଲ କାନ୍ଧ (କାନ୍ଧର ପଛଅଂଶ)

ବାଲେବେଟ୍‌କେଲ୍—ବଂ. ଅତିକର୍ଥଲ ଶିଶୁ

ବାଲେ ବେଲତେଜ—ବଂ କର୍ଥଲିଆ (ଶିଶୁ)

ବାଲେ ବେଲ୍‌ତେ—ବଂ. କର୍ଥଲିଆ (ଶିଶୁ)

ବାଲେ ବେଲ୍‌କେଡ଼—କର୍ଥଲିଆ (ଶିଶୁ)

ବାଲେ ବାଲେ—ବି. ବଂ. କର୍ଥଲ କର୍ଥଲ

ବାଲେ ବାଲେସ୍—ବି. ବଂ. କର୍ଥଲିଆ କର୍ଥଲିଆ

ବାଲେ କଲା—ବଂ. ଅଲ୍ଲ ବସୁସ୍ତା ଟୋକା

ବାଲେକୁଲି—ବଂ. ଅଲ୍ଲ ବସୁସ୍ତା

ବାଲେ ~ —ବି. ବଂ. ଶିଶୁ ସୁଲଭ, ଶିଶୁ ସମ, ଶିଶୁ ଭୂଲ୍ୟ

ବାଲେଲେଟ୍‌କା—ବଂ. କର୍ଥଲ ପିଲ

ବାର୍ଡ଼—ବି. ଛପିକରି ଦେଖିବା

ବା.ଓଁକାବାର୍ଡ଼ିକ (ବାଉକା ବାଉକ)—ବି. ଅଗ୍ରବ୍ୟସ୍ତ ପାଟି

ଭୁଣ୍ଡ କରିବା, ଅତର୍କ ହେବା

ବାର୍ଡ଼ାବାର୍ଡ଼ିହ—ବି. ବୋବାଲିବା

ବି. ବଂ. ବୋବାଲି ବୋବାଲି

ବାର୍ଡ଼ାଗି—ବଂ. ବୁଲଣ, ଚାହିଦିବା

ବାର୍ଡ଼ାଲା.—ବି. ବାଉଲା ହେବା, ମନ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଯିବା

ବଂ. ପାଗଲ

ବାର୍ଡ଼ାଲାନ—ବଂ. ଉନ୍ମତ୍ତ, ପାଗଲାମି

ବାର୍ଡ଼ାଡ଼ା—ବି. ଉନ୍ମତ୍ତ, ପାଗଲ

ବାର୍ଡ଼ାଲି—ବି. ପାଗଲ

ବାର୍ଡ଼ (ବାବାଃ) ଅ. ଅହୋ

ବାର୍ଡ଼ାଲେ—ବି. ଦଉଡ଼ି ବେଢ଼ି ହେବା

ବାସ୍—ଅ. ହିଁ (ସମ୍ମତ ସୂଚକ)

ବାସ୍—ବି. ବାସନା, ଗନ୍ଧ, ନିବାସ ସ୍ଥାନ, ଗ୍ରନ୍ଥ, ବସୁସ୍ତ

ବି. ବସ

ବା.ସ୍—ବି. (ଇଂ) ବସ୍ bus

ବା.ସ୍—ବି. (ଧାନ ଗଛକୁ ବାଉଣ ଦ୍ଵାରା) ଶୁଆଇବା,

ପକାଇବା

ବାସ୍‌ବା—ବି. ବାସ୍‌ସ, ପାକସ୍ଥଳୀର ଖାଦ୍ୟାଂଶ

ବା.ସ୍‌ବାରିସ୍—ବଂ. ବର୍ଣ୍ଣାବାଦକ

ବା.ସ୍‌ବାସ୍—ବି. ବର୍ଣ୍ଣା ଦିଆଯାଇବା

ବାସ୍‌ବା ବାସ୍‌କ—ବଂ. ଗଡ଼ ଦୁର୍ଗ

ବାସ୍‌କଅଥ—ବଂ. ଦୁର୍ଗସ୍ଥ, ନାକଫଟା ଦୁର୍ଗ

ବାସ୍‌କେ—ବଂ. ବାସି ହି. ବାସି ହେବା
 ବାସ୍‌କେ—ବ. ସାନ୍ତାଳର ଏକ ଗୋଷ୍ଠର ନାମ
 ବାସ୍‌କେ ଦା—ବ. ବାସି ତୋରଣି
 ବାସ୍‌କେ ଦାକା—ବ. ବାସି ଭୂତ, ପଣ୍ଡାଳ ଭୂତ
 ବାସ୍‌କେୟା—କ—ବ. ପଣ୍ଡାଳ ତୋରଣି ଆଦି
 ବାସ୍‌କେ—ହି. ପୂଜାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, ବାସି ହେବା
 ବାସ୍‌କେ ଆ—ବେରୁ—ବ. ପୂଜାକୁ ଖାଇବା ବେଳ (ଭଦ୍ର
 ଘରର ଜଳଖିଆ ବେଳ)
 ବାସ୍‌ଗାଡ଼ି—ବ. ଯାହାବାହୁ ମଟର ଗାଡ଼ି, ବସ୍
 ବାସ୍‌ଗଜା ହୁକୁ—ବ. କାଉଁଶଗଜା ଧାନ
 ବାସ୍‌ତା—ବ. ଅଣ, ବୁଦ୍ଧ
 ବାସ୍‌ତାଆ—ବଂ. ଅଣାସ୍ଥିତି
 ବାସ୍‌ଗାଦି—ବ. ବଂଶର ମୂଳ ଠିକଣା
 ବାସ୍‌ତବିକ—ହି. ବଂ. ବାସ୍ତବିକ
 ବାସ୍‌ନଅ—ବ. ବାସ୍‌ନ କୁସୁମ
 ବାସ୍‌ପାତା ହାକୁ—ବ. କାଉଁଶପତ୍ର ମାଛ
 ବାସ୍‌ପାହାଡ଼—ବ. ସାନ୍ତାଳର ହିସାଦା ଗୋଷ୍ଠର ଘର ଦେବତା,
 ଏହାକୁ ସେମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି
 ବାସ୍‌ମତି ହୁକୁ—ବ. ବାସ୍‌ମତି ଧାନ
 ବାସ୍‌ବାସଲ—ହି. ଘର ଖଜଣା ଅସୁଲ କରିବା
 ବାସ୍‌ଲ—ହି. ଅସୁଲ କରିବା
 ବାସ୍‌ଲ ହାକୁ—ବ. ବାସଲ ମାଛ
 ବାସ୍‌ଣ୍ଡି (ଭୁଷ୍ଟି)—ବ. ବସଣ୍ଡି (ଛତ୍ର ମଣା ଜାଗସୁ ଜଟ)
 ବାସ୍‌ଅ ବାହା—ବ. ମନ୍ଦାର ଫୁଲ
 ବାସା—ବ. ଅସ୍ଥାୟୀ ଘର
 ବାସା—ହି. ପାଣି ଫୁଟାଇବା
 ବାସା ଅଲା—ବ. ଭଡ଼ା ଘର
 ବାସା.ଓଡ଼ି—ହି. ରାଣ ଦେବୀ
 ବାସାଲିଆ—ବ. ଭଡ଼ାଟିଆ
 ବାସି—ବ. ବଂଶୀ

ବାସିଅର—ହି. ବଂଶୀ ବାଦନ କରିବା
 ବା.ସିୟା—ବ. ବାସି
 ବାସିୟାମ୍—ବ. ପୁଅ ପୁଅକୁ (ପାଖାପାଖି ସକାଳ ନଅଟା
 ବେଳ)
 ବାସିୟାମ୍‌ଜହ୍ନ—ବଂ. ପୁଅକୁ ନଅଟା ବେଳରେ
 ବାସିୟାମ୍‌ବେରୁ/ବେଳା—ବ. ପୁଅକୁ ସମୟ
 ବାସିନ୍ଦା—ବ. ବାସିନ୍ଦା
 ବା.ସୁର୍—ହି. ତୋଷାମଦ କରିବା, ଦେଖା ଶୁଣା କରିବା,
 ପତର ପତର କରିବା
 ଭ: ଆମ୍ଭେ ଅକସ୍‌ ବାସୁର୍ ମେୟା ତେଦ୍‌ ହିଁ ବାମ୍ ଏମାଆ—
 ରୁମକୁ କିଏ ଦେଖାଶୁଣା କରିବ ରୁମେ ତ ଜିନ୍ଦ୍‌ ବ ଦିଅ ନାହିଁ
 ବା.ସୁତିୟା—ବଂ. ନିର୍ଭରଶୀଳ, ଅନ୍ୟକୁ ଗୁରୁ ରହୁବା ଲେକ
 ଭ: ବାସୁତିୟା ହୁଲ୍‌ଠେନ୍‌ ସେନା ହିଁ ବାଂ ସାନାଜୁଆ—
 ଅନ୍ୟକୁ ଗୁରୁ ରହୁଥିବା ଲେକଠାରୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ବାହା—ଅ. ବାଃ, ଓହ୍‌ (ବସୁୟ ବୋଧକ)
 ବାହୁର୍—ବ. ବର୍ଷିକିୟା ପାଉଣା ଦେବା ସୂତରେ ବଳଦ ନେବା
 ବାହୁକା ବାହୁକ—ହି. ବଂ. ରକ୍ତ ବୋବାଳ, ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଭ: ଡାକ୍ତରୀଦ ଅକାରେତ ହସନ ତାସ୍‌ ଆଦିଆକା ଦେୟା
 ଅନାତେ ବାହୁକା ବାହୁକ ବାଲାସ୍‌ କାନାସ୍‌—ଗାର ତା'
 କୁଆକୁ ହଜାଇ ଦେଇଛି ସେଥିପାଇଁ ରକ୍ତ ବୋବାଳ ଦୌଡ଼ା
 ଦୌଡ଼ି କରୁଛି
 ବାହୁ.କାଓ୍‌—ହି. ଡରାଇ ଦେବା
 ବାହା—ବ. ଫୁଲ, ମୁଣ୍ଡର ସିନ୍ଦୂର
 ବାହା—ହି. ଫୁଲ ଫୁଟିବା, ଫୁଲ ଧରିବା
 ବାହାଓ—ହି. ବାହୁବା
 ବାହାନା—ହି. ବାହାନା କରିବା
 ବାହାନା—ବ. ଉପନ୍ୟାସ
 ବାହାନାହୁୟା—ବଂ. ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ପେଟୁ
 ବାହୁ.ବଲଣ୍ଡ—ହି. ବରବାଦ କରିବା, ହଜାଇ ଦେବା

ବହୁରୂପ—କି. ରାସ୍ତାକୁ ନେବା, ପାଣି କେନାଲରେ ନେବା,
ମନାଇବା

ବାହୁରେ—ବି. ପଦା, ଦାଣ୍ଡ, ଖୋଲିଛାନ

ବାହୁରେଡେ—କି. ବଂ. ପଦାକୁ, ଦାଣ୍ଡକୁ, ମଳ ମୁହଁ ତ୍ୟାଗ
କରିବାକୁ, ଝାଡ଼ା ଫେରିବାକୁ ଯିବା

ବହୁଲତା—କି. ବହୁଲକ୍ଷ୍ୟ, ମନାଇବା

ବାହା—କି. ଫୁଲ ଗୁଣ୍ଡି, ପତ୍ର ମାନବୀ (ଜାହାଜ ଦେବା)

ବାହୁ ଲୁଟି—ବି. ମୋଟା ଓଠ

ବାହୁରା—ବି. ବାହାରିଆ

ବାହୁରାସ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ବେମାଗ

ବା.ହୁଲ—ବଂ. ବାହୁରା (ପଶୁ) ସାଧାରଣତଃ ଘୁଷୁରିକୁ ବୁଝାଏ

ବାହାଏନେଲ—ବି. ଫୁଲପତ୍ର ନାଚ, ଫୁଲ ଗୁଣ୍ଡି ପତ୍ର ନାଚ

ବାହା—କି. ଫୁଲ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିବା

ବାହାକୁବି—ବି. ଫୁଲକୋବ

ବାହା ଦା—ବି. ହୋଲି ପାଣି

ବାହା ଦାରେ—ବି. ଫୁଲ ଗଛ

ବାହାଦୁର—ବଂ. ବାହାଦୁର

ବାହାଦୁରି—ବି. ବାହାଦୁରୀ

ବାହା ପର—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ବାହାପତ୍ର ବା ସାଲେଇ ପୂଜା

ବାହାକାନଦେଲ—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ଇତିହାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଫୁଲ
ପୋଷଣ ଓ ଏକ ଦେଶର ନାମ

ବାହାବଜା—ବି. ଫଗୁଣ ମାସ

ବାହାବାସ୍—ବି. ଫୁଲର ଗନ୍ଧ

ବାହାବାହୁ—କି. ଜୋରସୋର ହାତ ହଲାଇ ଏକ ଦିଗକୁ
ମୁହଁର ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ବାହାବାହୁ—କି. ବି. କହୁଣ୍ଡିଭୂଷା ମାରି ମାରି ଭିତରେ ଗତି
କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବାହା.ରାଲ—ବି. ବାହାପତ୍ର ଗୀତର ଲହର ବା ସ୍ଵର

ବାହାରୁଲ—ବଂ. ବାହାରିଆ

ବାହା-ରୁ—କି. ବାହା ପତ୍ରର ବାଜଣା ବଜାଇବା

ବାହାଲ—କି. ନିୟୁକ୍ତ କରିବା, ବାସ୍ୟରେ ଲଗାଇବା
ବାହାଲ.ଗି, ବାହାଲଗିଦ୍, ବାହାରିୟା.—କି. ବଂ. ଜନ୍ମା

ଖୋଜା, ବିବାହଯୋଗ୍ୟ (ଯୁବକର ପ୍ରତିଶବ୍ଦ)

ଉ: ତେହେଜୁଦ ବାହାରିଆକ ସେନାକାନା—ସେମାନେ ଆଜି
ଜନ୍ମା ଖୋଜି ଯାଉଛନ୍ତି

ବାହୁ—କି. କହୁଣ୍ଡି ଭୂଷିବା

ବାହୁନ୍—ବି. ଭଉଣୀ

ବା.ହୁନ୍—ବଂ. ପତିତା

ବାହାସାଓଁହା—କି. ବିବାହତା ସ୍ତ୍ରୀ ସହୃଦ ସୁନ୍ଦରୀୟ ମୁଣ୍ଡରେ
ପିନ୍ଧୁଇ ଲଗାଇ ବାହାହେବା

ବାହା ସେରେଜୁ—ବି. ବାହାପତ୍ର ଗୀତ, ଜାହାଜ ପତ୍ର ଗୀତ

ବାହୁମୁହ—ବି. ବହୁମୁହ ସେବା, ମଧୁମେହ

ବାହୁସ୍—ବି. ତର୍କ ବିତର୍କ

ବା.ହୁ—ବି. ବୋହୂ

ବା.ହୁକୁଲି—ବି. ବୋହୂ, ନାଗ, ବଧୂ

ବା.ହୁଟୁଟୁରି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲି ଘାସ

ବା.ହୁତାବେନ୍ ହୁକୁ—ବି. (ଜାବେନ ଯାନ) ଏକ ପ୍ରକାର
ଧାନର ନାମ

ବାହେରୁ—ବି. ବାହାର, ଅଗଣା

ବାହେରୁ—କି. ବାହାର କରିଦେବା

ବାହେରୁ ଅଲା—ବି. ବାହାରିଆ ଘର

ବାହେ ବାହାରୁ—ବି. ବିବାହକ ଜନ୍ମା ବ୍ୟଗତ ଅନ୍ୟମାନେ
(ସ୍ଵାମୀର ବଡ଼ ଭାଇ ବା ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଆଦି)

ଉ: ବାହେ ବାହାରୁ ହଲକିନ୍ ସେଟେରୁ ଆକାନା—ସ୍ଵାମୀ ବା
ହାଜିର ଅଲଗା ଲୋକ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି)

(ଏସବୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଦେହ ଶୁଣୁର ବା ଦେହ ଶାଶୁ
ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି)

ବଲ—ବି. ପେଟପୁର ଖାଇବା

ବ—କି. ପେଟ ପୁରିବା

ବଲଜୁ, ବିଜୁ—ବି. ସାପ

ବହୁକ—ବଂ. ଉପଦ୍ରବ, ମନ ବିଗିଡ଼ିବା

ଉ: ବହୁକ ହଲ୍ ବୁଲୁ ଆଲମ୍ ମେଣୀଆ—ଉପଦ୍ରବ ଲୋକ
ସହଜ ରୂପେ ମିଶିବ ନାହିଁ

ବଜ—ବ. ସାଜ, ମଞ୍ଜି, ବସ୍ତ୍ରନ

ବଜଗଲ୍ ବଜଗଲ୍—କି. ବଂ. (ବଡ଼ ଗୋଲେଇ ଆକାରର
ଜଳପ) ଡିଲ ଡିଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା, (ଗୁଲିବା ବେଳେ)

ଦୁଇ ପାଖ ପିଣ୍ଡ ଦୋହଲୁଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ଉନତମସଲ୍ କୁଲି ବଜଗଲ୍ ବଜଗଲ୍ ଏ ତାଲାମ୍ ଆକାଦ୍ଆ
—ସେ ଉଚ୍ଚ ମୋଟି ସ୍ତ୍ରୀ ପିଣ୍ଡ ହଲଲ ହଲଲ ଗୁଲି ସାଉଥୁ
ବଜମୁଜ—ବ. ମାମୁଲି, ସାଧାରଣ, ସ୍ଥୂଳ. ବଂ. ଛୋଟ

ଉ: ଆମ୍ ବଜଗୁଲ୍ ଲେଟ୍‌କା ଦ ଅକାତେମ୍ ସେନାକାନା—ରୁ

ଛୋଟ ପିଲାଟା କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି

ବଜଲି—ବ. ବଜୁଲି, ବହୁତ, କି. ବଜୁଲି ମାରିବା

ବଜଲି—ବଂ. ଉଦଗ୍ରୀ

ବଜରୁ ବଜରୁ—କି. ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧ

ଉ: ବଜରୁ ବଜରୁ ଦା—ହୁକ୍‌କାନା — ବିରୁଦ୍ଧିଆ ପାଣି
ଅସୁଅଛି

ବଜବଲ୍—କି. ବଂ. ସାଲୁସାଲୁ, ସାଲୁବାଲୁ

ଉ: ଅନା ଦା—ରେ ଢଳୁକ ବଜବଲ୍‌ଅ—କାନା—ସେହି
ପାଣିରେ ଥୋକ ସାଲୁ ସାଲୁ ହେଉଛନ୍ତି

ବଜଅ ବଜଅ—କି. ବଂ. ଡିଲ ପିଛବାର କିସ୍ତା.

ଉ: ବଜଅ ବଜଅ ଧୁଡ଼ିଲେନେନ କା.ମି ବାଂ ଗାନୀଆ—

ଡିଲ ଡିଲ ଧୋଡ଼ି ପିଛଲେ କାମ କର ହୁଏ ନାହିଁ

ବଜରୁ ବଜରୁ—କି. ବଂ. ଆଶୁ ଆ ବା ବୁଜୁଲାର କମାନୁସ୍‌ରେ
ଖସିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଅଳ ପଡ଼ିବା

ଉ: ସୈଣ୍‌ଗନ୍ ଦକ୍ତା ରୁନ ଦ ବଜରୁ ବଜରୁ ସାଏ ଏନା—

ବୁଜୁଲାରୁ ଦୋକ୍ତା ଓ ରୁନ କମାନୁସ୍‌ ଖସିଯାଇଛି

ବଜାୟ—ବଂ. ବହୁତ, ପ୍ରଚୁର

ବଜାରୁ—ବଂ. ବରଜ, ମନକଷ୍ଟ

ବଜାଉ—କି. ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବା

ବଜୁ—ବ. ସାପ

ବଜୁଉଦ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛତୁ (ଏହାକୁ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ)

ବଜୁଉରୁ—ବ. ସାପ ଖୋଲପା

ବଜୁ କଦୁଜୁ—ବ. ସାପ ବସ୍ତ୍ର

ବଜୁଡ଼ିମୁ—ବ. ଜଙ୍ଗଲ ଡମ୍‌ର

ବଜୁନ୍—ବ. ବଜୁନ

ବଜୁ—ବଂ. ବୁଦ୍ଧିବାନ, ଜ୍ଞାନୀ

ବଜ୍—ବ. ବଜ୍, ମୁଲା, ଗାଜର

ବଜଲ୍—ବଂ. କଳ୍ପସିତ, କଳ୍ପସିତା

ବଜଲୁଆ—ବଂ. ପତିତା, କଲଙ୍କିନୀ

ବଜଲୁଆ ହସନ୍—ବ. ଜାରକ ସନ୍ତାନ

ବଜାନାସ୍—କି. ବଂ. ଅନ୍ଧକୋକ, ଜଳ୍‌ଜଳ୍‌ଦେ

ବଜାନାସ୍‌ଏ ଏଗେର କଦୁଜୁଆ—ଜଳ୍‌ଜଳ୍‌ ଶବ୍ଦେ ସେ ମୋତେ
ଗାଲିଦେଲୁ

ବଜି—ବ. ବିଅ

ବଜିଲ୍ ସୁଟୁଲ୍—କି. ବଂ. ଟିକନିଶି

ବଜଲ୍ କିସୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ କିସୁ ଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ଚଣେ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଚଣେ ଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ଟୁଡୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଟୁଡୁଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ବାସ୍‌ସେ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ବାସ୍‌ସେ ଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ବେସ୍‌ସେ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ବେସ୍‌ସେ ଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ମୁରୁମୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ମୁରୁମୁ ଗୋହର ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ସରେନ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ସରେନ୍ ଗୋହର ଏକ

ଉପଗୋହ

ବଜଲ୍ ହେମ୍‌ରମ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ହେମ୍‌ରମ୍ ଗୋହର ଏକ

ଉପଗୋହ

ବଠା—ବ. ଡଲଲ କମି

ବଠିଆ—ବଂ. ବେଗାରିକାମ

ବଠି—ବ. ବନାମୂଳ କାମ

ଉ: ତେହେଜୁ ଦ ସୁନ୍ ବଠି କ ସେନ ଆକାନ୍ ତାଲେସ୍ତା—

ଆମ ଲୋକ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ବେଗାରି କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି

ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ—କି. ବଂ. ମୋଟି ହା
 ବିଭି—କି. ବଂ. (ଗରିଆଲ) ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ିବା
 ପ୍ରତିଯୁ
 ଉ: ବିଭି ବିଭି ତେଦା ~ ଏମ୍ ଦା.ଲଏବ - କି ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
 ଦୌଡ଼ିଅଛୁ
 ବିଭି ବିଭି—କି. ମନକୁ ମନ ବକାବକି କରିବା,
 ବକ୍ ବକ୍ ହେବା
 ଉ: ତେଦ୍ ଏମ୍ ବିଭି ବିଭିକାନା ଲଗନ୍ କାମି ହାୟମେ
 କାହିଁକି ବକ୍ ବକ୍ ହେଉଛୁ ଶୀଘ୍ର କାମ ସାରିଦେ
 ବିଭି ବିଭି—କି. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ଦୌଡ଼ିବା, ପଳାଇବା
 ବିଭିଭି(ଉ)—କି. ତଡ଼ି ଦେବା, ଦୂରକରି ଦେବା
 ବିଭିଭି. ବାଡ଼ିଭି—କି. ଅଳ୍ପ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ବିଭି ବିଭି—କି. ବଂ. ଡେଇଁବା (ବାହାରିବା)
 ବିପ୍ରତ ସହକାରେ (ଗୁଲିବା)
 ବିଭି ବିଭି—କି. ବଂ. ଅବଶ୍ୟକତାରୁ ଅଧିକା (କହୁବା)
 ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଆଉଡ଼ିବା, ଦୋହରାଇବା ପ୍ରତିଯୁ
 ବିଭି—କି. ଛଟକ ଦେଖାଇବା ଜଳ ବଢ଼ିମା ଦେଖାଇବାବାଲି
 ବିଭି ବିଭି—କି. ଗୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡାଲିବା
 ବିଭି—କି. ବିଭି
 ବିଭା.—କି. ବିଭା bundle
 ବିଭୁର, ବୁଭୁର—କି. ମଞ୍ଜି ବା ଖଦଡ଼ା, ପାଟିରୁ ବାହାର
 କରିବା ପ୍ରତିଯୁ
 ବିଶା—କି. ବାଣୀ
 ବିଶି—କି. ବେଶୀ
 ବିଶି—କି. ପନଖି
 ବିଶି—କି. ମୁରୁଲୀ
 ଉ-ବିଶିରେ ତୁକୁଳିକ ଦହୟ ଆ - ମୁରୁଲୀରେ ହାଣ୍ଡିକୁ
 ରଖାଯାଏ
 ବିଶୁ—କି. ଓଠ ନେପେଡ଼ାଇ ଦେବା, ଅସହ୍ୟୁତା ପ୍ରଦର୍ଶକ
 ଓଠ ଲେପେଡ଼ାଇବା

ବିଶୁକଲ୍ ବିଶୁଲ୍—କି. ଉଚ୍ଚ ଓ ମୋଟା (ଲୋକ)
 ଉଚ୍ଚା ମୋଟି (ହା)
 ଉ: ଆ. ଡି କୁଳି ବିଶୁକଲ୍ ବିଶୁକଲ୍ କି ହାସ୍ ଆକାନା
 ବହୁ ନାଶ ଉଚ୍ଚା ମୋଟି ହୋଇ ବଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି
 ବିଅ—କି. ବିଭି, ସମ୍ପତ୍ତି
 ବିଅ.ଉ—କି. ବିଗତ, ବିତ ଯାଇଥିବା କି. ବିଗତ ହେବା
 ବିତସିବା
 ବିଭିକଲ୍—କି. ମହୁଣୀ
 ବିଭିକଲ୍ ଗୁନ୍—କି. ଏକପ୍ରକାରର ଝାଡ଼
 ବିଭିକଲ୍ ଡିଶୁ—କି. ପାଣି ଧଣ୍ଡ ସାପ
 ବିଭିକଲ୍—କି. ବିଭି କି. ବିଭି କରିବା, ଆଲୋଚନା କରିବା
 ବିଭି—କି. ବାରିଶି ବତା (ଏହାକୁ ବହୁତ ପତଳା କରାଯାଏ)
 ବିଭି—କି. ନଇଁପଡ଼ି ପିଲା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ପିଲା ପତାଇବା
 ବିଭି—କି. ଗାଡ଼ିବା, ପୋତିବା,
 ଉ: ଖୁଣ୍ଟି ଅଣ୍ଟେ ବିଭି ମେ - ସେଠାରେ ଖୁଣ୍ଟି ଗାଡ଼ିଦିଅ
 ବିଭିକଲ୍—କି. ବଂ. ନଡ଼ିବଡ଼ ହୋଇ (ଗୁଲିବା)
 ଉ: ବିଭିକଲ୍ ଏ ତାଳାମ ଲାଭକେଆ - ନଡ଼ିବଡ଼ ହୋଇ ସେ
 ଗୁଲିଗଲ
 ବିଭିକଲ୍—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡତଳେ ଲାଗିବ ଲାଗିବ, ପିଲା ଉପରକୁ
 ଡିବା ଅବସ୍ଥା, ମୁଣ୍ଡ ପୋତ ପୋତ
 ଉ: ଉଚ୍ଚ ଗିଦର ବିଭି ବିଭି ଏ ଖିର କାନା
 ସେ ପିଲଟି ବିଭି ବିଭି ଏ ଦା.ଲ୍ ବାଲାୟାନା
 ସେ ପିଲଟି ମୁଣ୍ଡ ପୋତ ପୋତ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରୁଛୁ
 ବିଭିକଲ୍—କି. ମୁଣ୍ଡକୁ ଗାଡ଼ି ଓଲଟି ଓଲଟି ଯିବା
 (ଖେଳ କଥରତ)
 ବିଭିକଲ୍—କି. ହଳରାଣ କରିବା
 ବିଭି.ଉଚ୍ଚା—କି. ପାଗଲଙ୍କ ପରି ଚିନ୍ତା କରିବା
 ବିଭିକଲ୍—କି. ଝୁଟି କରିବା, ହଳରାଣ କରିବା
 ବିଭି ବିଭି—କି. ବଂ. ଅରୁଣ ହୋଇ
 ଉ: ବିଭି ବିଭି ଦାଳା ବାୟୁ କମଲେଦା
 ଅରୁଣ ହେବାରୁ ସେ ଶୁଭ ଖାଇଲ ନାହିଁ

ବିଚିତ୍ର—କି. ବଞ୍ଚନ କରିବା

ବିଦାୟ—କି. ବି. ଭୁବନ

ବିଦାୟତରୁ—କି. ଅନନ୍ତ

ବିଦ୍ବାହାଳ—କି. ଫୋଡ଼ା ହେବା,

ଉ: ଜାଣାରେ ଜାନୁୟରୀ ବଦଳାଏ ନା - ପାଦରେ କଣ୍ଟା

ଫୁଟିଗଲା

ବିଦ୍ବାହ—କି. ଝଟକା ଦେବା, ଲମ୍ପି ଦେବା

ଉ: ବିଦ୍ବାହ ମାର ତେ ଏ ଦା.ଲ କେଦା - ଲମ୍ପି ଦେଇ

ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ

ବିଦ୍ବାହ ବିଦ୍ବାହ—କି. ବି. ଲମ୍ପିମାର, କୁଦ କୁଦ

ବିଲ୍ଲ ବିଦ୍ବାହ (ବିଦ୍ବାହ)—କି. ଗୁଣାହାତକୁ ହୋଇଯିବା

ଉ: ଦଣ୍ଡ ଝଟି ହଲ୍ଲ ବିଲ୍ଲ ବିଦ୍ବାହ ଏନା - ସତରୁ ଲୋକ

ମାନେ ଗୁଣାହାତକୁ ହୋଇଗଲେ

ବିଦ୍ବାହ—କି. (ଗରରେ) ଶୋଇପଡ଼ିବା,

(ଗରରେ) ଝି ହେବା

ବିଦା—ବି. ମାଟି ହମାନ କରିବା ଯଦୁ, ବିଦା

କି. ବିଦାୟ ଦେବା

ବିଦ୍ବାହ ବିଦ୍ବାହ—କି. ବି. ହାତବଞ୍ଚେଇ କହୁବା, ତରତର

ହୋଇ କହୁବା କି. ତରତର ହେବା

ଉ: ବିଦ୍ବାହ ବିଦ୍ବାହ ଦା.ଲ କେଦା - ତର ତର ହୋଇ

ସେମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ

ବିଦା.ଲ—ବି. ସମୟ, କାଳ

ଉ: କଳା ବିଦା.ଲ ରେଦ ଆ.ଡ଼ି ଦାଲେଇଠା ଡାହେଁକାନା -

ଯୁବା ସମୟରେ ମୁଁ ଦହୁତ ବଢ଼ୁଆ ଥିଲି

ବିଦାୟ—କି. ବିଦାୟ ଦେବା

ବିଦ୍ବାହ—କି. ପଛପଟିଆ ପଡ଼ିଯିବା

ବିଦ୍ବାହ—କି. ବିଦାୟ କି. ବିଦାୟ ହେବା

ବିଦ୍ବାହ—କି. ଛୁଟିକା

ବିଦ୍ବାହ ବିଦ୍ବାହ—କି. ବି. ବିକ୍ରମ, ବିଲ୍ଲମଲ

କି. ବିକ୍ରମ ହେବା, ବିଲ୍ଲମଲ ହେବା

ବିଦ୍ବାହ—ବି. ଛୁଟିକା କି. ଛୁଟିକା ଦେବା

ବିଦାୟ—ବି. ବିଦେଶ

ବିଦାୟ—କି. ବିଦେଶ ଯିବା

ବିଦ୍ବାହ—ବି. ବିଦାୟ

ବିଦ୍ବାହମାନ—ବି. ବିଦ୍ବାହ

ବିଦ୍ବାହଲୟ—ବି. ବିଦ୍ବାହଲୟ

ବିଦ୍ବାହ—ବି. ବିଦେଶ

ବିଦ୍ବାହ (ବିଦ୍ବାହ)—କି. ବି. ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି

ଉ: ମେରମ୍ ବିଦ୍ବାହ ବିଦ୍ବାହ ଦା.ଲ କେଦା - ଛେଳିମାନେ

ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଦୌଡ଼ିଲେ

ବିଦ୍ବାହ—କି. ଜାତନା ଦେବା, ଧମକ ଦେବା

ବିଧା—ବି. ବିଧା, ହସ୍ତ ମୁଠିର ପ୍ରହାର

ବିଧାନ—ବି. ନୀତି ନିୟମ, ଆଦାର ବ୍ୟବହାର ବିଧାନ

ବିଧାନସଭା—ବି. ବିଧାନ ସଭା

ବିଧାନତା—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନମ—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନମୂଳ—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ ବିଧାନ

ଉ: ବିଧାନବିଧାନ ନୀତିସ୍ଥ ନୀତି ଆକାଶ - ବିଧାନ ବିଧାନ

ଏହିପରି କରିଅଛି

ବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ

ବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ

ଉ: ଆବିଷ୍କାର ଏନାବିଷ୍କାର - ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆସିଛ

ବିଧାନ (ଅସ୍ତ୍ରପଦ) ନା, ବିଧାନ

ଉ: ବିଧାନ କାଥାରେ—ବିଧାନ କାଥାରେ

ବିଧାନ କାଥାରେ—ବିଧାନ କାଥାରେ

ବିଧାନ କାଥାରେ—ବିଧାନ କାଥାରେ

ବିଧାନ କାଥାରେ—ବିଧାନ କାଥାରେ

ବିଧାନ—ବି. ବିଧାନ

ବିନ୍ଦୁ (ବିନ୍ଦୁ)—ବି. ଲଙ୍ଗଳର ଏକଛୁଦ୍ର, ଯହିଁରେ ଲାଳା

ଲଗାଯାଏ

ବିନ୍ଦୁକାଳ—କ୍ରି. ପଡ଼ିଯିବା, ପଡ଼ନ ହେବା

ବିନ୍ଦୁକାଳ ସାନ୍ଦଦେଲ—କ୍ରି. ବି. ପଡ଼ିଉଠି, ପଡ଼ିକରି ଛୁନୁବିଛୁନୁ

ହେବାର ସ୍ଥିତି

ବିନ୍ଦୁ—ବି. ମାଙ୍କଡ଼ସା

ବିନ୍ଦୁକାଲ—କ୍ରି. ପେଟ, ପେଟରେ ଖରଣ ବ୍ୟଥା ହେବା

ବିନ୍ଦୁଅ—ବିଂ. ଏକ ଅରବ (ଦଶକୋଟି)

ବିନ୍ଦୁସ୍—ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଦୋଷହୀନ

ବିନ୍ଦୁଧାଲ—କ୍ରି. ପଡ଼ିବା, ଧନହୀନ ହେବା

ଉ: ଉନ୍ନତ ଜାତୀୟ ହୁଇ ଏ ବିନ୍ଦୁଧାଲ ଆକାନ୍ତା - ସେ ଧନ ଲୋକ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛି, କିମ୍ବା ଲୋକଟି ପଡ଼ିଯାଇଛି

ବିନିଷ୍ଠ—ବିଂ. ଧର୍ମ କାହାଣୀ ଦେବା ବାଲ

ବିନ୍ଦୁ—ବି. ଧର୍ମ କାହାଣୀ କ୍ରି. ଧର୍ମକାହାଣୀ କହିବା

ବିନ୍ଦୁସତର—ବିଂ. ବିନା ବସ୍ତୁ

ବିନ୍ଦୁବସ୍ତୁ—ବି. ଅପରାଧ, ବଦ୍‌ଫର

କ୍ରି. ଅପରାଧ କରିବା, ନଷ୍ଟକରିବା

ବିନ୍ଦୁସି—ବି. ଦୋଷ ରହୁତ

ବିନ୍ଦୁରୈ—ବି. ଅଭିନୁ

ବିନ୍ଦୁକ—ବିଂ. ଅନାଧିକାର

ବିନ୍ଦୁକୂଳ—କ୍ରି. ବିଂ. ଅନାଧିକାରରେ

ବିନାଟିକା.ରୁ—ବି. ବିନା ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ରାଜା

ବିନାସ—ବି. ବିନାଶ

ବିନା—ଅ. ବ୍ୟଗ୍ରତ

ବିନିଷ୍ଠ—ବି. ପରୀକ୍ଷା

ବିଂ ନା. ସ୍ୱଇଚ୍—ବିଂ. ବିନିଷ୍ଠକାଗ୍ର

ବିଂ ବିନାସ—କ୍ରି. ବିଂ. ବିନାଶ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିନିଷ୍ଠ—ବି. ଅବସର, ଛୁଟି, ବିଦାୟ

ବିନି—ବି. ବେଶ

ବିପଦ—ବି. ବିପଦ, ବିପତ୍ତି

ବିପଦ—ବି. ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ କ୍ରି. ବିପଦ ହେବା

ବିପରିତ—ବି. ବିପରିତ

ବିବାଦ—ବି. ବିବାଦ କ୍ରି. ବିବାଦ ହେବା

ବିବେକ—ବି. ବିବେକ, କ୍ରି. ବିବେକ ଖଟାଇବା

ବିବାଦ—ବି. ସମୁଦାୟ

ବିଭାଗ—ବି. ବିଭାଗ

ବିଭାଜ୍ୟ—ବି. ବିଭାଜ୍ୟ

ବିଭେଦ—ବି. ବିଭେଦ କ୍ରି. ବିଭେଦ ହେବା

ବିଭାଗ—ବି. ବିଭାଗ, ବିପର୍ଯ୍ୟୟ

ବିମ୍—ବି. ବିମ୍ (beam)

ବିମା—ବି. ବିମା

ବିମ୍ବ—କ୍ରି. ବିଂ. ପେଟ ପୁରୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବିରୁ—ବି. ଜଙ୍ଗଲ

ବିରଥ—ବିଂ. ଘର

ବିରୁ—ବି. ଜଙ୍ଗଲ

ବିରୁଭିଲ୍—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ଆମ୍ବ

ବିରୁକାଡ଼ା—ବି. ବଣ ମହୁଷ

ବିରୁକମର—ବି. ବଣ କୁନ୍ଦୁର

ବିରୁକାଏର—ବି. ବଣ କଦଳୀ

ବିରୁକାଶ୍ୱାଲ—ବି. ବଣ ପଶୁ

ବିରୁଗାନ୍ତା.ଗା—ବି. ବଣ ଖଡ଼ା (ମାର୍ଗ) ଶାଗ

ବିରୁଗୁଲୁଖି—ବି. ବଣ ଗୋଲୁପ

ବିରୁଗନ୍ତା—ବି. ବଣ ଗନ୍ତା

ବିରୁଧା—ବି. ଶୋଧୁତ, ରାଗ

ଉ: ଲନା = ତେଜେମ ବିରୁଧାଏନା - ଏତିକରେ ହିଁ ଶୋଧୁତ

ହେଲ

ବିରୁଜାତ୍—କ୍ରି. ଉଦ୍ରେକ ହେବା, ଆରମ୍ଭ ହେବା

ଉ: ନେତେଜେ ଡା.ପାରିସ୍ତାପେ ବିରୁଜାତ୍ ହେବା - ଏତିକ

ବେଳକୁ କଲହ ଆରମ୍ଭ ହେଉ ଦେଲ

ବିରୁଜିତା—ବି. ବିରୁଜିତ

ବିରାଜନ୍ତୁ—ବି. ଅପବାଦ, ବୃତ୍ତନ୍ତ, ସମାବୃତ୍ତ
 ଉ: ଅନା ବିରାଜନ୍ତୁ ଏ ଆଲମ ସା. ଶିଆ ଆ - ସେ ସମାବୃତ୍ତକୁ
 ସତ ମଣିବ ନାହିଁ

ବିରାଜା—ବି. ଶିଳ୍ପୀ

ବିରାଜିତମୂଳ—ବି. ବଣରାଶି (କଳା ଖସା)

ବିରାଜିତ—ବି. ବଣ ସୋରାସ

ବିରାଜିତ—ବି. ଜଙ୍ଗଲ ଦେଶ

ବିରାଜାହା—ବି. ଅଜଣା, ପରଦେଶୀ

ବିର ନମ—ବି. ବଣ ନମ

ବିର ପାକାଲ—ବି. ବଣ ଜଙ୍ଗଲ, ସ୍ଥାନ ହେବା

ଉ: ବିର ପାକାଲତେ ହଳକ ଗୁଲୁ ଏନା - ଲୋକମାନେ ବଣ
 ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗୁଲୁଗଲେ

ବିର ପିରତ—ବି. ବଣ ପେରୁ

ବିର ପୁସି—ବି. ବଣ ବିଲେଇ

ବିର ପରାସୁନ—ବି. ବଣ କୁମୁତମ

ବିର ପାତର—ବି. ଘନ ଜଙ୍ଗଲ

ବିର ବନତା—ବି. ଦୈତ୍ୟ ମାନବ

ବିର ବାରକମ୍—ବି. ବଣ ଫକାଇ ଘାସ

ବିର ମାନ୍ଦାରଗମ—ବି. ବଣ ଅଦା

ବିର ମା.ବିର—ବି. ବଣ ମଶିତ

ବିରମାଲ୍‌ହାନ୍—ବି. ବଣ ଶିମୁ

ବିର ମୁଁଗ—ବି. ବଣ ମୁଗ

ବିର ମୁଲ—ବି. ବଣ ମୂଳା

ବିରମେରମ୍—ବି. କୁହୁ

ବିରଗହେଲ—ବି. ବଣ ହରତ

ବିରଗହେଲ—ବି. ବ. (ଆଖି ତୋଳା ମେଲାଇ) ଦେଖିବା
 ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଏଣେ ତେଣେ ଦେଖିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ବିରଲ୍ ବିରଲ୍—ବି. ହୃତବତାଳ ପିବା, ଡରିଯିବା

ବିରୁଲ୍—ବି. ବଣ ନାଲ

ବିରୁ ସାଂସୁଲ୍—ବି. ସାଂସୁଲ୍ ଏ ଚକ୍ଷୁ ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର
 କରାଯାଏ

ବିରୁପା—ବି. ବଣ ଆଡୁ

ବିରୁପା—ବି. ବଣ ସାବୁ

ବିରୁ ସାମା—ବି. ବଣ ହଳଦା

ବିରୁମାହା—ବି. ପେଟକଟା ଝାଡ଼ା ରୋଗ

ଉ: ହଳଖନ୍ଦ ବିରୁମାହା ଗୁରୁ ଆକା ଦେୟ - ଗତ କାଳିଠାରୁ
 ତାକୁ ପେଟକଟା ଝାଡ଼ା ରୋଗ ଧରିଛି

ବିରୁସିନ୍ଦର—ବି. ବଣ ମଣିଷ

ବିରୁସିମ୍—ବି. ବଣ କୁକୁଡ଼ା

ବିରୁସିରମ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଘାସ ଏଥିରୁ ଝାଡ଼ୁ
 ତିଆରି କରାଯାଏ

ବିରୁ ସୁକୁର—ବି. ବଣ ପୁଷ୍ପା (ବରହ)

ବିରୁ ସୁରୁଗା—ବି. ବଣ ସୁରୁଗୁଆ

ବିରୁ ସୁରୁମୁଣୀ—ବି. ବଣ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଣୀ

ବିରୁ ସେରେଡ୍—ବି. ଜଙ୍ଗଲର ଗୀତ ଏହାକୁ ବର୍ଷରେ ଥରେ
 ଜଙ୍ଗଲରେ ଗାଇଥାନ୍ତି (ଅଣିଷ୍ଟ ଗୀତ)

ବିରୁ ସଗଦ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ବଣ ଗଦ ଯାହା ଔଷଧରେ
 ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ

ବିରୁହଲ୍—ବି. ବଣରେ ରହୁଥିବା ମଣିଷ

ବିରୁ ହଲେର୍—ବି. ବଣ କୋଳଥ

ବିରୁ—ବି. ଡରାଇବା

ବିରୁନା—ବି. ଅଜଣା, ବଦେଶୀ, ଅଚିହ୍ନିତ

ଉ: ମିଦ୍‌ଟା ବିରୁନା ହଲ୍‌ଏ ହେଲ୍‌ ଲେନା - ଆଜି ଜଣେ

ଅଚିହ୍ନିତ ଲୋକ ଆସିଥିଲା

ବିରୁପାହ—ବି. ବ. କ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ

ବିରୁଲ୍—ବି. ବିରାଡ଼

ବିରୁଆମ୍—ବି. ବିରାମ୍

ବିରଦ୍—ବି. ବିରୋଧ ବି. ବିରୋଧ କରିବା

ଉ: ଲଞ୍ଜିଆମା କାଥା ଦ ବିରଦ୍ ଏହାଜ୍ଞ - ମୁଁ ତୁମ କଥାକୁ
 ବିରୋଧ କରୁଅଛି

ବିରୁକରୁଅ—ବି. ବିରକ୍ତ ହେବା

ବରୁ (ରୁ) ଟ- ବଂ. କଠୋର, ଜଷ୍ଟର

ବରୁଦ-ବ. ମତ୍ତଭେଦ

ଉ: ବରୁଦ ଇସ୍ତାତେକ ଲତାଇ ଏଦା - ମତ୍ତଭେଦ ହେବୁ

ସେମାନେ ଲତାଇ କରୁଛନ୍ତି

ବଲ୍-ଫି. ପକାଇବା, ରଖିବା, ପ୍ରସାରିତ କରିବା

ଉ: ପାରୁକମ୍ ବଲ୍ ମେ - ଖଟ ପକାଇ ଦଅ

ପା.ଟିୟା. ବଲ୍‌ଆକାଦୁଆ - ପଟିଆ ବସ୍ତାର କରି ରଖିବୁ

ବଲ୍‌ଆକାନ୍ କାଥା ଦ ଅହବ ସାମ୍‌ଟା ଲେୟା -

ପ୍ରସାରିତ ବସ୍ତୁକୁ ଆମେ ଏକତ୍ର କରି ପାରିବା ନାହିଁ

ବଲ୍‌କାଲମ୍-ପକା ଯାଇଥିବା କାଲ

ବଲ୍‌ଚର୍-ଫି. ହରାଇ ଦେବା, ଡରିବା

ବଲ୍‌ଉପ୍-(ବ)-ବ. ପାଚିଲା ବାଲ

ବଲ୍‌ବଲ୍‌ଫୁ-ଫି. ଡରାଣ ଦେଖାଇବା, କହୁ କହୁ ଭୟ

ଦେଖାଇବା

ବଲ୍‌ଦ୍‌ବାଲ୍-ଫି. ଝଲମଲ ହେବା, ଝଲ୍‌ସିବା,

ଦେଖାଇ ହେବା ପାଇଁ ଯିବା ଆସିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଉ: କଲା ବୁଲି ବଲ୍‌ଦ୍‌ବାଲ୍ ରେଲ ଡାହେଁ ଏନା -

ଟୋକ ଓ ଟୋକା ଦେଖାଇ ହେବାପାଇଁ ଟହଲ ମାରୁଛନ୍ତି

ବଲମ୍-ଫି. ବଲମ୍ କରିବା, ବ. ବଲମ୍

ବଲହ-ବ. ଦୂର ଦୂରନ୍ତ ସ୍ଥାନ, ବଲହ

ବଲତ-ବଂ. ବଲତା

ବଲହ ବେଙ୍ଗାଲ୍-ବ. ବଲତ ବାଇଗଣ

ବଲନ୍-ବ. ଖୋଲ ପଡ଼ିଆ, ବସ୍ତାଣ୍ଟି ଥିବା

ବଲ୍-ଫି. ପଡିବା, ପାଚିବା

ଜ ବଲ୍‌କାନା - ଫଲ ପାଚୁଅଛି

ଘାଓ ବଲ୍‌ କାନା - ଘାଆ ପଡୁଅଛି

ବଲ୍-ଫି. ଅଣ୍ଡାଦେବା

ବଲ୍-ବ. ଅଣ୍ଡକୋଷ, ଅଣ୍ଡା

ବଲ୍‌ବଲ୍‌-ଫି. ବଂ. ବଲ୍‌ଲର ଚମକ

ଫି. ଆଖି ଝଲିଆ ଆଲୋକ

ବଲ୍‌ବୁ ବଲ୍‌ବୁ-ବ. ହତ୍ୟା, ନରସଂହାର

ବଲ୍‌ବୁ ବଲ୍‌ବୁ-ଫି. ବଂ. ଝଲ୍‌ସାଇବା

ବଲମ୍-ଫି. ବଲମ୍ କରିବା

ବଲମ୍ ବଲମ୍-ଫି. ବଂ. ବଲମ୍ କରି କରି

ବଲ୍‌ପ୍-ଫି. ବଲ୍‌ପ କରିବା

ବସ୍-ବ. ବସ

ବସ୍‌ପିତାହା-ବ. ଚଡ଼ଚଡ଼ା, ଅତିରକ୍ତ ପିତାଳିଆ, ସ୍ବାଦୁ

ବସ୍‌ବାଖାନ-ବ. ଗାଲିଗୁଲୁ

ବସା-ବ. କାଠସର, କୋଡ଼ିଏ ସେରର ଗୌଣି

ବସାନ୍-ଫି. ବସାଣ, ବସ ଚଉଁସିବା

ବସତସ୍‌ଟୁଲ୍-ଫି. ବଂ. ଡନଖି ଦେଖି, ସତର୍କତା ପୂର୍ବକ

ବସାସ୍-ବ. ବସାସ

ବସି-ବଂ. ମେରୁ, ବଳବାନ

ବସିକା-ବ. ମେରୁ ହାତ

ବସସ୍-ବ. ବସସ୍, ସମ୍ପତ୍ତି

ବମେସ୍-ବ. ବଶେଷ

ବସ୍-ବସ୍-ଫି. ବଂ. ଡିଲ ଡିଲ ହୋଇଥିବା

ବସଲ୍ ବସଲ୍-ଫି. ବଂ. ହୁଗୁଳା ହୁଗୁଳା ହେବା

ବସମର-ଫି. ଲୁଲିଯିବା, ବସୁରଣ ହେବା

ବହର-ଫି. ଗୁମା ଉଠାଇବା

ବହାଲ୍-ବବାହତା, ବହାଣ

ବହାଣ-ବ. ଜନ୍ମ (ଜନ୍ମ କରିବା ସଂଖ୍ୟା ବେଳେ ଏ ଶବ୍ଦ

ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ)

ବହାଣ୍-ଫି. ଜନ୍ମଦେବା

ବହନ୍-ବ. ବହନ

ବହାର-ବ. ବହାର (ପ୍ରବେଶ)

ବହର୍-ବ. ନାତି, ଜୟମ

ବହର୍-ଫି. ପୁଣିବା, ଚକ୍ରର କାଟିବା

ଉ: ଚେଦା - ଏମ୍ ଆରୁର ବସୁରା କାନା - କାହିଁକି ନମେ

ଚକ୍ରର ମାରୁଛ

ବେହେଡ଼ ବେହେଡ଼—କି. ବଂ. ଗୋରୁ ଅବା ବଳଦର
 ସ୍ତେହର ହସ୍ତାରଖି ପକିଯା
 ବର୍ତ୍ତ (ଲ) କା—କି. ଅଗ୍ନିନିଧି ଉପକରଣ
 ବର୍ତ୍ତୁକାହା—ବ. ବର୍ତ୍ତୁକାହା, ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ଫୁଲ
 ଏହା ଔଷଧରେ ଲଗେ (ଏହା ସାନ୍ତାଳ ଗାଈରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବ)
 ବର୍ତ୍ତୁକ—କି. ମସୃଷ୍ଟିର ବଳ କମାଇବା
 ବଳୟଂ ବଳୟଂ—କି. ବଂ. ଅଜ୍ଞାବଦ୍ଧା ଗୁଳି
 ବଜା.ଉ—କି. ପଞ୍ଚାକ୍ଷୀ କରବା, ବଡ଼ିବା ବ. ପଞ୍ଚାକ୍ଷୀ
 ବଳ—କି. ବେଢ଼ୀ ପିନ୍ଧାଇବା ବ. ବେଢ଼ୀ
 ବରା ବରା—ବଂ. ବେଗାବେଗି ଯିବା, ବେଳ ଆଉଁଶ ଯିବା
 ବଧନ—ବଂ. ଧନ ଶୂନ୍ୟ, ଧନ ହାନି, ନିର୍ବଳ
 ବେଳାବଳ—କି. ବଂ. ବେଳ ଆଉଁ ଆଉଁ
 ବହା—ବ. ବବାହ
 ବହାଦାନ—କି. ବବାହ କରିବା, କନ୍ୟାଦାନ
 ବହାସ୍ତ—ବ. ସମସ୍ତ-ସମସ୍ତ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ଶବ୍ଦ
 ବୁଆଙ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳ ଏକ ପ୍ରକାର ବାଜା “ବୁଆଙ୍”
 ଲମ୍ବା ଫମ୍ପା ଲଞ୍ଜ ବୁଝାର ପରସ୍ପର ଏକ ବାଉଁଶରେ ବାଜି
 ବାଉଁଶର ଦୁଇ ଭାଗରେ ଖୁଣ୍ଟି କରି ତହିଁରେ ଦଉଡ଼ି ବାଜି
 ବାଣ୍ଡ ପରି ଦଉଡ଼ିକୁ ଟାଣି ଛୁଡ଼ିନ, ଏଥିରୁ ଲୁଂ ଲୁଂ ଶବ୍ଦ
 ବାହାରେ

ବୁଆ—ବ. ଗ୍ରେଟ୍ ଧାନ, ତଳି ଗଛ
 ବୁଇ—ଅ. ଝିଅକୁ ଡାକିବା ଶବ୍ଦ
 ବୁଆଙ୍ ବୁରୁ—ବ. ଡାକିକ
 ବୁଆଙ୍ ବା.ଲ—ବ. ବୁଆଙ୍ ବାଜାର ଧୂଳି ବା ଶବ୍ଦ
 ବୁଆଙ୍ ସେରେଙ୍ଗ—ବ. ବୁଆଙ୍ ଗାଈ
 ବୁଇଲ—ବଂ. ଲମ୍ବା, ଡେଇଁ
 ବୁଇହାଲ—ବ. ଆଗୁଆ, ନେତା
 ବୁଇଗୁ—ବ. ବୋହୂ, ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ବୋହୂ
 ବୁଇଗୁ—କି. ବୋହୂ ତଥାପି କରିବା
 ବୁଇ—ବ. ସାହସ

ବୁଇଙ୍ଗ—କି. କୁଲ୍ କୁଲ୍ ଲାଗିବା
 ବୁଇଙ୍ଗ—କି. କମ ହେବା, ଶୁଦ୍ଧିବା
 ବୁକା—ବ. ନାଶ
 ବୁକା.ଗୁରୁ—କି. ନାଶ କାଟିବା
 ବୁକାତପା—କି. ନାଶ ପୋଡ଼ିବା
 ବୁକା.ବୁଢ଼ୀ—ବ. ଧାର, ପିଲି କନ୍ଦୁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରେ

ବୁକା.ଲଲ—ବ. ଭେଜନ
 ବୁକା.ସଦା ଶୁଙ୍ଖ—ବ. ଲୁହତଳ ସାପ
 ବୁକୁ—ବ. ଛାଡ଼ି
 ବୁକୁଲ୍ ବୁକୁଲ୍—କି. ବଂ. ପେଟକୁ ଉଠା ନିଶ୍ଚୟ ହଲାଇବା
 ବୁକୁଲ୍ ବୁକୁଲ୍—କି. ହଲ୍, ଚଲ୍, ହେବା
 ଉ: ତନୁ ବୁକୁଲ୍ ବୁକୁଲ୍ ଟୁଙ୍ଗା କାନା - କାଟି ଗୁଡ଼ାକ ହଲି
 ହଲି ବୁକୁଲ୍

ବୁକୁଲ୍ (ଲ)—କି. ବଂ. ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍
 ଉ: ଦା = ବୁକୁଲ୍ ବୁକୁଲ୍ ସେରେଙ୍ଗ୍ ଅ = କାନା - ପାଣି ବୁଦ୍
 ବୁଦ୍ ହୋଇ ଝୁରୁଅଛି

ବୁରି—ବ. ଉତ୍ତମ, ଭଲ
 ବୁରିୟା—ବଂ. ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବା
 ବୁରିଲି—ବ. ଅଳୀ
 ବୁରିଗୁ—ବ. ବରିଗୁ
 ବୁରିତାଗୁ—ବ. ବହୁତ ପରିମାଣ
 କି. ବଂ. ବହୁତ ପରିମାଣରେ
 ବୁରିଗୁ ବୁରିଗୁ—ବ. ଦଲ୍ ଦଲ୍, ପକ୍ୱା
 ବୁରିଗୁ—ବଂ. ବରିଗୁଆ
 ବୁର୍.ବୁରୁ—ବ. ଗାଈ, ମୁଢ଼ିଆ, ଗୁଜୁଆ
 ବୁର୍.ବୁର୍—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ରତା ସହକାରେ
 ବୁର୍.ବୁର୍ ଦାରେ—ବ. ମୁତକୁଳ ଗଛ
 ବୁର୍. —ବଂ. ଖଣ୍ଡି ଶିଙ୍ଗା, ଖଣ୍ଡିଆ ଶିଙ୍ଗାଥିବା
 ବୁର୍ଗା—ବ. ଖଣ୍ଡିଶିଙ୍ଗା (ଗାଈ)

ବୁଢ଼ୁ—ବ. ପ୍ରତିବର୍ଷ

ବୁଲ୍—କ୍. ବୁଝିବା

ବୁଲ୍‌ବୁଲ୍—କ୍. ଧ୍ୟାନ ଦେବା, ଭାବିବା

ବୁଲ୍‌ବୁଲ୍—କ୍. ବୁଝିପାରିବା

ବୁଲ୍‌ବାଆ—କ୍. ବଂ. ବୁଝିପାରିବାର ବାହାରେ

ବୁଲ୍‌ଗୁ—ବଂ. (ଅଣ୍ଟା ତଳକୁ) ଡିଲ୍ ପିନ୍ଧା ଅବସ୍ଥା

ବୁଲ୍‌ପୁଲ୍—ବ. ବୁଝିବୁଝି

ବୁଲ୍ ବୁଲ୍—ବ. ସାଲ୍‌ବାଲ୍, ବହୁତ ଶୁଣି ଅବସ୍ଥା

ଭ: ବୁଲ୍ ବୁଲ୍ ହା.ଡୁକ ଉମଜା.ଭ ଆକାନା

ସାଲ୍‌ବାଲ୍ ହୋଇ ମାଛ ବୁଢ଼ାକ ଗଦା ହୋଇ ବାହାରିଛନ୍ତି

ବୁଲ୍‌ବୁ—କ୍. ଗଳିକରି ପଡ଼ିବା

ଭ: ଆକଲ୍ ଝେ ଶୁଣିଲେ ବୁଲ୍‌ବୁ ଏନା - ଅଲ୍‌ବୁ ଗୁଣିଲ

ଗଳିପଡ଼ିଲ

ବୁଲ୍‌ବୁ ବୁଲ୍‌ବୁ—କ୍. ବଂ. ଗଳିକରି ପଡ଼ିପଡ଼ି ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବୁଜା.ଭ—କ୍. ଲିଭାଇ ଦେବା, ବନ୍ଦ କରିବା

ବୁଝିଅ—ବ. ବୋଝ

ବୁଝା.ଭ—କ୍. ବୁଝିବା, ବୁଝାଇବା

ବୁଝାବୁଝି—କ୍. ବଂ. ପତର ପତରି, ପତର ଉଠୁର, ପଲ୍‌ ପୁରୁର

ବୁଝି—କ୍. ବୋଝ ପୁରୁହେବା, ବୁଝିକରି ଦେବା

ବୁଝାକତା—ବଂ. ବୁଝିଆ, ସମନ୍‌ଦାର

ବୁଝି—ବ. ବୋଟ, ନୌକା

ବୁଝିଅ—ବ. ବୁଟ ଚଣା

ବୁଝିକା.—ବ. ବଟିକା

ବୁଝିରା—ବଂ. ବଜରା

ବୁଝା.—ବ. ମୂଳ, ମୋଟାମୋଟି

ଦାରେ ବୁଝା—ଗଛମୂଳ

ବୁଝା କାଥା—ମୂଳ ବସ୍ତୁ, ମୋଟା ମୋଟି କଥା

ବୁଝା.ବୁଝି—ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ସ୍ପଷ୍ଟ

ବୁଝି—ବ. ନାଡ଼, ଡେମ୍ଫ

ବୁଝିଲ୍ ବୁଝିଲ୍—କ୍. ବଂ. ଟଣ୍ଟଣିଆ ବାଆ

ବୁଝିଲ୍ ବୁଝିଲ୍—କ୍. ବଂ. ଟଣ୍ଟଣିଆ ବେଦନା

ଭ: ବହୁ ବୁଝିଲ୍ ବୁଝିଲ୍ ହାପୁଷ୍ଟକାନା - ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ

ଟଣ୍ଟଣିଆ ବେଦନା ହେଉଛି

ବୁଝିଲ୍—ବ. ଭୁନ ଦୋଳା ରଖିବା ଗ୍ରେଟ ଡିବା

ବୁଝି—କ୍. ବୁଝିବା

ବୁଝା.ଭ—କ୍. ନଷ୍ଟ କରିବା, ଧ୍ବଂସ କରିବା

ବୁଝା.କାହାଜ—ବ. ବୁଝା କାହାଜ

ବୁଝିରା—ବଂ. ଅକସ୍ମାତ ବାହାରିବା, ଉଠୁଲି ପଡ଼ିବା

ବୁଝିରୁଲ୍—କ୍. କୁଲ୍‌କୁଲ୍ କରିବା, ପାଟିରେ ପାଣି ସୁରାଇ ପୁଣି

ବାହାର କରିଦେବା

ବୁଝିଲ୍ ବୁଝିଲ୍—କ୍. ବଂ. ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ହେବା

କ୍. ବୁଝିବା ଓ ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବୁଝା—ବ. ବୁଝାବାପା, ବାପାଙ୍କ ବାପା

ବୁଝା -- —କ୍. ଉପର କମ୍ପି ଗୁଲ୍ ହେବା

ବୁଝିଅ—ବ. ବୁଝି ମା, ବାପାଙ୍କ ମାଆ

ବୁଝିଅଆସୁ—ବ. ବୁଝି ମାଆ

ବୁଝିଅ—ବ. ବୁଝି ସ୍ତ୍ରୀ

ବୁଝା—ବ. ବୁଝା

ବୁଝାକା.ଟୁର୍—ବ. ବୁଝା ଅଙ୍ଗୁଳି

ବୁଝି—ବ. ବୁଝି

ବୁଝିକାକ.ଡା—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ଏଣ୍ଡୁଆ

ବୁଝି କାସ୍‌କମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କପା ଗଛ

ବୁଝି କୁମ୍ଭା—ବ. ଗ୍ରେଟ ଟୁମ୍‌ଟୁ

ମକର ପର୍ବରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଟୁମ୍‌ଟୁ ତିଆରି କରାଯାଏ

ଏହାକୁ ମକର ଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରେ ଗାଧୋଇ ସାରି ନିଆଁରେ

ଜଳାଇ ଦିଆଯାଏ

ବୁଝିଗା.ସିଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା

ବୁଝିଦାହରମ୍—ବ. ଅପାମାରଜ, ଏକପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ

ବୁଝିନା.କଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତାଗଛ

ବୁଝିପାରକମ୍ ଇପିଲ୍—ବ. ଯୁଗ୍ମି ତାର

ବୁଢ଼ି ବୁଢ଼ମୁନ୍—ବ. ବୁଢ଼ି ଜାଗାମ୍ ମାଛ
 ବୁଢ଼ି ରଟେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବେଙ୍ଗ
 ବୁଢ଼ି ସସ୍ତ୍ରରକ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବଡ଼ ଝିଣ୍ଟି କା
 ବୁଣା—ବ. ବୁଣିବା
 ବୁଣି—ବ. ବଣି
 ବୁଣୁ—ବ. ବୁଣୁ ଗଛ ବିଶେଷ
 ବୁଣୁ—ବ. ଓଲୁଅ
 ବୁଣୁରୁ—ବ. ଗୁଲ ଗୁଡ଼ିକା
 ଉ: ଉନଦା.ଲ ଏନ୍ଦୁଜି ଚଟିଣା ଚଞ୍ଚୁ ବୁଣୁରୁ ଏନା -

ପଡ଼ିଯିବାରୁ ମୋର ଆଶୁରୁ ଚମ ଗୁଡ଼ିଗଲ

ବୁଜା.ମ୍—ବ. ବୋତାମ
 ବୁଜାଲ୍—ବ. ଶକ୍ତି, ଅଧିକାର
 ବୁଜ—ବ. ବଜା
 ବୁଜୁଲ୍—ବ. ବୋତଲ
 ବୁଜ୍—ବ. ବୁଧ
 ବୁଜ୍‌ବାବୁ—ବ. ବୁଧବାର
 ବୁଜା.—ବ. ବୋତା, ଗ୍ରେଟ ଟୁମ୍‌ବୁଜ ଗଛ
 ବୁଜ୍‌ଧ—ବ. ବୁଜି, ବୁଜିବା ଶକ୍ତି
 ବୁଜୁଆ—ବ. ବୁଜିବାନ
 ବୁଜ୍‌ଗାରି—ବ. ବୁଜିମାନ
 ବୁଜୁଆ.କଲ୍—ବ. ବଦ୍ୟା, ବୁଜି
 ବୁଜ୍‌ଦା.—ବ. ଦକ୍ଷିଣ (ବୁରୁମ୍‌ସ ଶେଷରେ ଦେବା ଦକ୍ଷିଣା)
 ବୁଜ୍‌ଦ—ବ. ପିତୃରୁ, ବଦାଦ୍ କରବା
 ବୁଜ୍‌ସ୍ତା.ବ୍—ବ. ମୂଳଦୁଆ
 ବୁଜ୍‌ସ୍ତା.ବ୍—ବ. ବୁଜ୍‌ସ୍ତାଦ୍
 ବୁଜୁମ୍—ବ. ଉଚ୍ଚପ୍ରଜା
 ବୁଜୁମ୍‌ବାସ୍ତୁକ୍—ବ. ଡୁକା ବିରୁଡ଼ି
 ବୁଜ୍‌ସ୍ତା.ବ୍—ବ. ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିବା
 ବୁବା—ବ. ବୋବା
 ବୁବୁଲ୍‌ଆ—ବ. ନିଶା ଜନିତ

ବୁମା—ବ. ବୋମା
 ବୁମ୍‌ଭା—ବ. ହୃତରେ ଥିବା ବଳ
 ବୁମ୍‌ଭା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବୁଢ଼ିମାଛ
 ବୁୟୁ (ଭ)—ବ. ଭେଦ ପଦ୍ଧତିବା (ଜାଣିବା)
 ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ବ. ବ. ଅନୁଗୃହ୍ୟ ଶବ୍ଦ, କଥାରେ ଭଲ ଯିବା
 ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ବ. ଗୋବର ଉଇ
 ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ବ. କେଷୁଆ ଉଠା ମାଟି
 ବ. ବ. ଉଗାରିଥିବା (ମାଟି, ପାଣି)

ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ବ. ବ. ଏକଟ ପ୍ରକାର

(ଜନିତ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା)

ଉ: ମିଦ୍‌ଠେନ୍ ଉଦ୍‌ ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ଅମନ ଆକାମା -

ଏକାଠି ବହୁଳ (ସବୁର) ଛବୁ ଫୁଟିଥୁ

ବୁୟୁ (ସେ)—ବ. ଉତ୍ସେହ

ବୁୟୁ ସେଜେଲ—ବ. ଉତ୍ସେହ ନିଆଁ

ବୁୟୁ—ବ. ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତିତ

ବୁୟୁ—ବ. ବସ୍ତା, ଅଜା

ବୁୟୁ—ବ. ଶରପ, ଦୁଷ୍ଟ

ବୁୟୁ—ବ. ପାହାଡ଼, ପଟ୍ଟ, ଆସା ପାହାଡ଼ର ଦେବତା

ବୁୟୁଆମ୍‌ବା.ତା.ବ୍—ବ. ପାହାଡ଼ ଚିତ୍ତ ସାପ

ବୁୟୁଡ଼ା.ବୁୟୁ—ବ. ଗଲାରେ ପା ହେବା, କଣ୍ଠ ସ୍ଵର ଗନ୍ଧଣ

ହେବା

ବୁୟୁ ବୁୟୁ—ବ. ବ. ପଟ୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେବା

ବୁୟୁମ୍—ବ. ବସିବା (ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ)

ଉ: ଏକାସିମ୍ ଏ ବୁୟୁମ୍ ଆକାମା - କୁକୁଡ଼ା ବସିବୁ

ସେତା ଏ ବୁୟୁମ୍ ଆକାମା - କୁକୁର ବସିଥୁ (ଶୋଇବୁ)

ବୁୟୁ.ସି—ବ. ପାହାଡ଼ କାସ୍ତୁରୀ

ବୁୟୁ.ସି—ବ. ପାହାଡ଼କୁଆ

ବୁୟୁ କାଟାକମ୍—ବ. ପାହାଡ଼ କଙ୍କଡ଼ା

ବୁୟୁ କୁନାମି—ବ. ପୁଣିମାର ପୂର୍ବ ଦନ/ସନ୍ଧ୍ୟା

ବୁୟୁ ଗିତବିଷ୍—ବ. ପାହାଡ଼ ଚିତ୍ତ ସାପ

ବୁୟୁଲ୍‌ଆ—ବ. ତରଳ, ଉପତ୍ୟକା ଭୂମି, ଦାଣ୍ଡିଲ

ବୁରୁକାଓଣ୍ଡା ଦାରେ—ବ. ପାହାଡ଼ ଗୁରୁଣ୍ଡା ଗଛ
 ବୁରୁକା—ବ. ଦୁଇ ପାହାଡ଼ର ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଥଳ
 ବୁରୁ ମଣ୍ଡେ—ବ. ପାଞ୍ଚ ଦେବତା (ପାନ୍ଥଲ ଲେକ ପାହାଡ଼ର
 ପାଞ୍ଚ ଦେବତାକୁ ମାନ୍ୟତା ଦିଏ)

ବୁରୁସ୍ତେଲ—ବ. ପାହାଡ଼ ହରଡ଼
 ବୁରୁ ହରୁଅ—ବ. ପାହାଡ଼ କଳ୍ପି ମ
 ବୁଲ୍‌ହ—ବ. ଦଉଡ଼ି ପେଣ୍ଡା
 ବୁଲ୍—ବଂ. ମାତାଲ୍
 ବୁଲ୍‌—ବି. ମାତାଲ୍ ହେବା
 ବୁଲ୍‌ଲୁ—ବ. ଜଙ୍ଗ

ବୁଲ୍‌ଫୁ—ବି. ବୁଲ୍‌ଲବା
 ବୁଲ୍‌ନ—ବଂ. ବୁଲ୍‌ଣିଆ, ଫୁଲ୍‌ଲବା
 ବୁଲ୍‌ଦାନ୍—ବି. ବଲ୍‌ଦାନ ଦେବା ବ. ବଲ୍‌ଦାନ
 ବୁଲୁ—ବ. ଲୁଣ
 ବୁହକା—ବ. (ଧାନରେ ଲାଗିବା) ପୋକ
 ବୁଥା.ଲ—ବି. ଜନ୍ମିବା, ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା
 ବୁଥା ~ —ବ. କୁକୁଡ଼ା ବୁଥା
 ବୁସି—ବ. ଭୃଷି
 ବୁସ୍‌ବ—ବ. କୁଟା, ନଡ଼ା
 ବୁସ୍‌ବ—ବି. ଉତ୍ପାଦନବା
 ବୁସ୍‌, ବୁସ୍—ବି. ବଂ. ନରମ ନରମ (ମାଟି), ଭୃଷ୍, ଭୃଷ୍
 ଥିବା ମାଟି

ବୁସ୍‌ ଦୁସିୟା—ବଂ. ନରମ
 ବୁଥାଥା—ବି. ବୁଥା ଜନ୍ମ କରିବା
 ବୁସ୍‌ ବୁସ୍—ବି. ବୁସ୍‌ରୂପ ଏକୃଷିଆ ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବୁସ୍‌ ଉଦ୍—ବ. କୁଟା ଛତୁ, ପାଲ ଛତୁ
 ବୁସ୍‌ନ—ବ. ବହନ (ପ୍ରଥମ ବିଧି)
 ବୁସ୍—ବ. ବହ୍ନ, ପୁସ୍ତକ
 ବୁସ୍‌ ଦା ~ —ବନ୍ୟା ପାଣି
 ବୁସ୍‌—ବି. ବଂ. ବହୁତ

ବୁହେଲ—ବି. ବୋହୂଯିବା, ଭୃଷିଯିବା
 ବୁଡ଼ା—ବି. ବରବାଦ କରିବା
 ବୁଡୁଆ—ବଂ. କାନୁନା ଭୂମି ଥିବା ପାତ
 ବୁଡୁଲ୍—ବି. ବସି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିଯିବା
 ବେଆ.ବୁ—ବଂ. ଆୟତର ବାହାରରେ, ନିଃସହାୟ
 ବେଆ.ନ୍—ବି. ବେଆଲନ
 ବେଆ.ବି—ବଂ. ଅନିୟମିତ, ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ
 ବେଆଲ୍‌ଡେ—ବି. ବଂ. ଅସାମୟିକ
 ବେଆରା—ବି. ବଂ. ଆନାଳ
 ବେଲ୍‌ସା—ବଂ. ବେହୁଆ, ଦୋଷ ରହୁତ
 ବେଲ୍‌କର୍—ବ. ଅପମାନ, ହତାହର
 ବେଉପକାର—ବଂ. ବେଉପକାର, ଉପକାର ହ୍ରାସ
 ବେକାବୁଲ୍—ବଂ. ଅସ୍ୱୀକୃତ
 ବେକା—ବ. ଦେଡ଼ା
 ବେକାଲ୍—ବି. ବଂ. ବିନା କାମର
 ବେକାକୁଆ—ବଂ. ବେକାର
 ବେକାମ୍—ବଂ. ବେକାର
 ବେକାସ୍‌ତା—ବଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥା, ବେଡ଼ଜ
 ବେକାରୁ—ବଂ. ବେକାର
 ବେକ୍‌ସ୍—ବ. ମୂର୍ଖ, ବେକ୍‌ସ୍
 ବେକ୍‌ଲ୍‌(ଲା)ନ୍—ବ. ଅସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ
 ବେକ୍‌ସି—ବ. ଅସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ବଂ. ବ୍ୟାକୁଳ
 ବେକେର୍—ବଂ. ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥା (ଜନ୍ମ ପର ଅବସ୍ଥା)
 ବେକେର୍ ବେନ୍‌ଡା—ବଂ. ପୃଥୁଳ, ବି. ମୋଟା ହେବା
 ବେକେଲ୍—ବ. ଗୋଲିଆ
 ବେକେଲ୍ ବେକେଲ୍—ବଂ. ଜନ୍ମର ପର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଶିଶୁ
 ବି. ଗୋଲିଆ
 ବେ (ବି) କଲ୍—ବ. ବିକଳ, ବି. ବିକଳ ହେବା
 ବେର୍—ବ. ଥଳୀ, ବଟୁଆ, ବି. (କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ ମୁଲିକା
 [ପାଇଁ] ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା)

ଉଃ ଉଈ ଦୁଃ ଏ ଲଃ ଗିଦ୍ ହଲ୍ କ ବେଗ ଆକାନା—ତାକୁ
 ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଲେକମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି
 ବେଗଅ—ବି. ବେଗ, ଗତିର ପରିମାଣ
 ବେଗବେଗେ—ବିଂ. ଚୌଡ଼ା ମୁହଁବାଲ, ଅଧିକ ଖୋଲ ପାଟିଆ
 ବେଗାରୁ ବେଗାଦ୍ନାଡ଼ି—କି. ଅନାଦର କରିବା, ଅବହେଳା
 କରିବା, ଧ୍ୟାନ ନ ଦେବା
 ବେଗାରୁ—ବି. ବ୍ୟଗତ, ଭିନ୍ନତା, କି. ଅଲଗା ହେବା
 ବେଗାରୁ ବେଗାରୁ—କି. ବିଂ. ଅଲଗା ଅଲଗା
 ବେଗାରୁ—କି. ବିଂ. ବେଗାରୁ
 ବେଗୁଣୀ—ବିଂ. ଗୁଣସ୍ଥାନ
 ବେଗୁଣବାନ—ବିଂ. ଗୁଣସ୍ଥାନ
 ବେଗେଡ଼ି—ବିଂ. ଚୌଡ଼ାମୁହଁ, ମେଲ ପାଟିଆ
 (ଏ ଶବ୍ଦ ଗାଳ ଦେବାରେ କେବଳ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ)
 ବେଗରୁ—କି. ବିଂ. ବିନା, ବ୍ୟଗତ
 ବେଗରୁତା—କି. ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା
 ବେଗମ୍—ବି. ମୁହଲମାନ ମହଲ, ମୁହଲମାନ ଗୁଣୀ
 ବେଗାଲ୍—ବି. ବାଲଗଣ
 ବେଗାଲ ବେଟାହେବ୍—ବି. ଭେଜବାଲଗଣ
 ବେଜେଦ୍—କି. ଗୁହଁବା, ଅସି ଖୋଲିବା
 ବେଜାବା—କି. ମୁହଁ ଫାଡ଼ି କରି ରଖିବା
 ବେଷ୍—ବି. ବେଷ୍
 ବେଲ୍—ବି. ବାନ୍ତି, ବମନ କି. ବାନ୍ତି କରିବା, ବମନ କରିବା
 ବେଲ୍ ବେଡ୍ରେଲ୍ ଚେଷେ—ବି. ପାଣି ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା ଏକ
 ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ
 ବେଲ୍ବେଡ୍ରେଲ୍—ବିଂ. ଦୁଃଖ, ସରୁ, ଶୀଘ୍ର
 ବେଲ୍‌ରୁ—ବିଚର, ନିଃସହାୟ
 ବେଲ୍‌ସ୍—ବିଂ. ଭୂମିସ୍ଥାନ
 ବେଲ୍‌ସ୍—ବି. ଭୂମିସ୍ଥାନ କୃଷକ
 ବେଜେଲ୍—କି. ବକ୍ ବକ୍ କରିବା, ନିରନ୍ତର ଗପ ଯୋଡ଼ି
 ଗୁଲିବା

ବେଜେଲ୍ ବେଜେଲ୍—କି. ବିଂ. ବକର ବକର (ହେବା)
 କଥା ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ବକବକ୍ (କରିବା)
 ବେଜେଲ୍ ମେନଡେ—କି. ଫଟକରି କହୁ ଉଠିବା
 ବେଜେଲ୍—ବି. ଅଶ୍ରୁଲତା ବିଂ. ଅସହ୍ୟ, ବେଖାପ
 କି. ଅଶ୍ରୁଲ କାମ କରିବା
 ବେଜୌବ୍—ବିଂ. ଅନୁଶୀଘ୍ର ହନ
 ବେଜାନ୍—ବି. ଅଜ୍ଞାନ, ମୂର୍ଖମା
 ବେଜୌସ୍—ବିଂ. ବହୁତ ଅଧିକ
 ଉଃ ବେଜୌସ୍ ଏ ରଲ୍ ଏଥା - ବହୁତ ଅଧିକ ସେ କହୁଛୁ
 ବେଜାରୁ—କି. ବିଚ୍ଛେଦ, ଚିନ୍ତା ହେବା
 ବେଜୁବ୍—ବିଂ. ଅନୁପସ୍ଥିତ
 ବେଜେ ବେଜେ—ବିଂ. ପରିଥିବା (ଦାଆ)
 କି. ପରିଥିବା, ସଞ୍ଜୁଥିବା, ଗଲ ହେବା
 ବେଜେଲ୍ ଗା—ବିଂ. ଅତିଶକ୍ତ ଦାଆ ପରିଥିବା ଅପସ୍ଥା
 ଦୃଶ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ପନ୍ନକାରୀ
 ବେଜିଲା—ବିଂ. ଅବୋଧ, ନିବୋଧ
 ବେଜିଲା—ବି. ଅସି ଲେଖିବା
 ବେଜିଜ୍—ବିଂ. ଲେଖିବା ପ୍ରକାଶି (ମୁହଁ)
 ଅପରିସ୍ଥାର ରୂପ
 ବେଜ୍ ବେଜ୍—କି. ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ବେଜ୍—(ଇଂ) ବି. ବ୍ୟାଧି
 ବେଜିକେଲ୍—ବିଂ. କୋମଳ, ଦୁଃଖ
 ବେଜା—ବି. ବେଜା, ପୁଅ
 ବେଜି—ବି. ବେଜି, ଝିଅ
 ବେଜେଲ୍ ବେଜେଲ୍—ବିଂ. ପ୍ରଗଲ୍ଭ, ବାଗୁଲ
 ବେଠି—ବି. ବେଗାଶ, ମାଗଣାକାମ
 ବେଠିକ୍—ବିଂ. ବେଠିକ୍, ଠିକ୍ ଯାହା ନୁହେଁ, ଭୁଲ୍
 ବେଠିକାନା—କି. ବିଂ. ଅସମ୍ପିଦ, ଅନିଶ୍ଚିତ
 ବେଡ୍ରେଲ୍ ଚେଷେ—ବି. ଏକ ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ
 ବିଂ. ଛୋଟ, ସାନ, ଅନୁଭବ (ଏ ଶବ୍ଦ ପୁରୁଷକୁ ଗାଳ ଦେବାରେ
 ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ)

ବେଡ଼ରେଲ୍ ବେଡ଼ରେଲ୍—କି. ବେଡ଼ରେଲ୍ ବେଡ଼ରେଲ୍ ଶବ୍ଦ

ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି କଥା କହିବା, ବାନ୍ତି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ବେଡେ—କି. ବଂ. ବହୁତ, ଅଧିକା କହିବା

ଭୁ: ବେଡେମ୍ ରଲକା. ଦୁଷ୍ଟା - ମୋତେ ବହୁତ କହି ପକାଇଲ

ବେଡ଼ା—ବି. ଘେର, ନଦୀକୂଳ ସମତଳ ଭୂମି

ବେଡ଼ଲ୍—ବି. ଅସୁନ୍ଦର, କୁରୁପ, ଭଦ୍ରା

ବେଡେଲ୍—କି. ବୁଦ୍ଧ, ବୁଦ୍ଧ ଉଠିବା

ବେଡ଼ଅ—କି. ମନା କରିବା (ଅସୁଖୀ ଶୁଣା ଗାଳି ବେଳେ

ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ)

ବେଡ଼ାଓ—କି. ବେଡ଼ିବା

ବେଡ଼ାଓ—କି. ଗୁଡ଼ାଇ ହେବା

ବେଣ୍ଡକେଲ୍—ବି. ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୟସୀ ଝିଅ

ବେଣ୍ଡକେଲ୍—ବି. ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ପୁଅ

ବେଣ୍ଡବାଜା—ବି. ବ୍ୟାଣ୍ଡ ବାଜା

ବେଣ୍ଡେରୁ—କି. ତମ ଗୁଡ଼ିଆ

ବେଣା—ବି. ବେଣା ଘାସ ବିଶେଷ

ବେଁଡୁ—ବି. ବେଡ

ବେଡନ୍—ବି. ବେଡନ, ଦାମା

ବେ-ଡା. କିଲ୍—ବି. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ

ବେ-ଡା. ସିଲ୍—ବି. ଦୁର୍ଗଳିଆ, କମ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ବେ-ଡା. କି. ଅସମୟ, ଅସୁବିଧା ବେଳ

ବେଡାର—ବି. ବେଡାର

ବେଡାଲ୍—ବି. ବେଡାଲ, କି. ସ୍ତର ତାଳ ନ ମିଶିବା

ବେଡିଆ. ର.—ବି. ଡେଡ଼ା, କି. ସ୍ବଚ୍ଛବିତ ହୋଇଥିବା

ବେଡିର୍ ପିଡ୍—ବି. ଅତ୍ୟୁ

ବେ-ଗୁଲ୍ ଓ—ବି. ଅଗୁଲଗୁ, ଯାହା ଗୁଲ୍ ଓ ନାହିଁ

ବେଡେରେଲ୍—ବି. ବୁଦ୍ଧିଆ

ବେଡ଼—କି. ବଂ. ଅଲଗା, ଏକଲ, କି. ଅଲଗା କରିବା

ବେଡକରମ୍—ବି. ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ

ବେଡବେଡ଼—ବି. ବ୍ୟତିକ୍ରମ

ବେବେଡେଡ଼—ବି. ବ୍ୟବହାର

ବେଦ—କି. ଡାକିବା

ବେଦଅ—ବି. ବେଦ

ବେଦବିଧି—ବି. ପ୍ରସ୍ତବ, କି. ପ୍ରସ୍ତବ ପକାଇବା

ବେଦମ୍—ବି. ବେଦମ

ବେଦା—ବି. ଧୋକା, କି. ଧୋକା ଦେବା, ବାହାନା କରିବା

ବେଦାନ୍—ବି. ବେଦନା

ବେଦାନା—ବି. ବେଦାନା

ବେଦାନୁ—ବି. ବେଦାନୁ

ବେଦନ୍—ବି. ଅଦନ, ଅସମର୍ଥ

ବେଦ—ବି. ବେଦ, ମନ୍ତ୍ର, ପୀଠ

ବେଦସ୍ତା—ବି. ବେଦସ୍ତା ଆଦିବାସୀ

ବେଦେର୍ ଗେଲ୍—ବି. ମଲ୍ଲୀ (ଲୁଗା ଜିନିଷ)

ବେବେର୍ ଗା—ବି. କୁରୁପ, ଅସୁନ୍ଦର

ବେଦଖଲ୍—କି. ଅଧିକାର ଛଡ଼ାଇ ନେବା

ବେଦା ବିଧି—କି. ଗୁଡ଼ାଇ ରଖିବା

ବେଧଅ—ବି. ବେଧାସ, ଦୁଷ୍ଟ

ବେଧା—ବି. ବେଧାସ

ବେଧାଓ—କି. ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବାନ୍ଧିବା

ବେଧାଡ଼ା—କି. ବଂ. ବେଧାଡ଼ା

ବେଧରମ୍—ବି. ବିଧି, ଅନ୍ୟାୟ

ବେଦ୍ଦେରେଲ୍—ବି. ଗୁଡ଼ି ପିଲ, ଶିଶୁ

ବେଦ୍ଦେଲ୍—ବେଡେଲ୍ ହେବା

(ଅଥା ଓଡ଼ିଆ କପଡ଼ାରେ କମରରେ ବେଡେଲ୍ ପିନ୍ଧିବା)

ବେନ୍—(ବି) ବି. ବେନ୍, ବାରଣ

କି. ମନାକରା ହେବା

ବେନ୍ (ବିନ୍)—(ଦ୍ବି) ବିଚାରାଳୟ ଶବ୍ଦ ତୁମେ ଦୁହେଁ

ବେନ୍ଡା—କି. ଡେଇଁ ହେବା

ବେନ୍ଡାଓ—କି. ଅନ୍ୟାୟ ଗତ କରିବା, ନଷ୍ଟ ହେବା

ବେନ୍ଡାର୍—କି. ପିଲକୁ କମର ବା ପିଠିରେ ବାନ୍ଧିବା

ବେନା ଘାସ—ବ. ବେଣା ଘାସ
 ବେନାଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍—ବ. ବେଣାଫୁଲ୍ ଧାନ
 ବେନାଓ—କି. ତିଆରି କରିବା, ପୃଷ୍ଠି କରିବା
 ବେନାଓକାଳା—କି. ପୁନଃ ତିଆରି କରିବା, ମରାମତ କରିବା
 ବେନେଇ—ବ. ଗେଣୁର ମୁହଁ ଡାକୁଣି, ଡାକୁଣି
 ବେନେ ବାଲୁ—ବ. ଶୟ, ବୈଷ୍ଣବ
 ବେପାର—ବ. ବେପାର, କି. ଜନସଂସ୍ଥା ବନ୍ଦି ଓ କରିବା
 କାରବାର କରିବା

ବେପାରିୟା—ବିଂ. ବ୍ୟାପାର
 ବେପାର ଆପାର—ବିଂ. ବେପାର, କାରବାର
 ବେପର୍ ବାୟୁ—ବିଂ. ବେପରବାୟୁ, ବେଢାତର, ନିର୍ଭୀକ
 ବେପର୍ ଲାଇ—କି. ବିଂ. ଅତ୍ୟଧିକ, ଅସୀମ
 ବେପାୟା—ବିଂ. ଫାଇଦା ରହିତ, ହାନୀ ଦାୟକ
 ବେଫାଣ୍—ବିଂ. ବ୍ୟର୍ଥ
 ବେଫାଣ୍ଡ—ବିଂ. ଅପାର
 ବେଫାକାଟ୍—ବିଂ. ଅନାବଶ୍ୟକ
 ବେଫିକର—ବିଂ. ବେଫିକର, ମତଲବ୍ ରହିତ
 ବେବେନାଓଲ୍—ବିଂ. ପୃଷ୍ଠି କରିବା, ତିଆରି କରିବାକାଳ
 ବେବେରେଇ—କି. ଉଠାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବେବା.ପୁର୍—ନାପଥନ
 ବେବା.ଲି—କି. ବିଂ. ଅନ୍ୟାୟ ରହିତ
 ବେବାକ୍—ବିଂ. ସମସ୍ତ, ସୁସ୍ଥ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବେବସା—ବି. ବ୍ୟବସାୟ
 ବେବସତା—ବି. ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ବେବାତାୟ—କି. ବିଂ. ନ ଜାଣି, ବି. ଅଜ୍ଞତା
 ବେ-ବାତାର୍—କି. ଅସମୟ ହେବା, ବିଂ. ଅସାମୟିକ
 ବେବାତାଓ—ବିଂ. କୃତନ୍ତ, ନ ଶୁଣିବା
 ବେବାତାଲୁ—ବି. ବିନା ଆଦେଶ
 ବେ (ବି) ବାଦ୍—ବି. ବିବାଦ
 ବେବଲିଶ୍—କି. ଲିଷ୍ଟଭିଷ୍ଣ ହୋଇ, ଶରାପ କରିବା

ବେବୁଲ୍—ବି. ଅଜ୍ଞତା, ନ ଜାଣି, ନ ଶୁଣି
 ବେବୁଲ୍—(ଇଂ) ବି. ବେବୁଲ୍, ଶିଶୁ ଶାନ୍ତ୍ୟ
 ବେବେ—କି. ପରାଜିତ କରିବା, ହରାଇବା
 ବେବେ ରଟେ—ବି. ଦାୟିତ୍ୱ ବେଢା, ବ୍ରାହ୍ମଣିଆ ବେଢା
 ବେବେବସ୍ତ୍ର—ବିଂ. ଅନ୍ୟାୟ
 ବେବେସ୍—ବିଂ. ଆରୋଗ୍ୟ (ଦାତା)
 ବେବେସା—କି. ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା, ଭଲ ହେବା
 ବେବସ୍ତର—ବିଂ. ବସ୍ତୁସ୍ଥଳ
 ବେବହାର୍—ବି. ବ୍ୟବହାର
 ବେଭରମ୍—ବିଂ. ହୃଦୟ, ଅଦମ୍ଭା ସ୍ଥାନ
 ବେଭର—ବି. ବେଭର, ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ବେଭରିଲ୍—ବିଂ. ଶୁଭାଶୁଭ
 ବେଭରବାନ୍—ବିଂ. ବୃତ୍ତାନ୍ତ
 ବେ-ଭର—ବିଂ. ଦାୟିତ୍ୱ ଶୂନ୍ୟ କାନ୍ଦିବା
 ବେଭର୍—କି. ଚିକାର କରିବା, କି. ବିଂ. ଚିକାର କରି
 କାନ୍ଦିବା
 ବେଭରନା—ବିଂ. ଭବନା ଶୂନ୍ୟ, ନ ଭବିବା
 ବେଭରା—ବିଂ. ଅଭଦ୍ର, ଅଶିଷ୍ଟ
 ବେଭରସା—ବିଂ. ଭରସା ରହିତ
 ବେଭରିକ୍—ବି. ବ୍ୟବହାରିକ
 ବେମଜୁର୍—କି. ଅସୀକାର କରିବା, ସ୍ୱୀକୃତି ନ ଦେବା
 ବେମଜାନ୍—ବି. ବ୍ୟୋମସାଧନ
 ବେମାଣ୍ଡର—କି. ବହୁଷାର କରିବା
 ବେମାନ—ବିଂ. ବେଲମାନ
 ବେମାନ—ବିଂ. ବେଲମାନ
 ବେମାନିତ୍—ବି. ମାନ୍ୟତା, କି. ମାନ୍ୟତା ନ ଦେବା
 ବେମାର୍—ବି. ବେମାର, ସେନା, ଅସୁସ୍ଥତା
 ବେମାରିୟା—ବିଂ. ରୋଗୀ, ବେମାରିଆ
 ବେମାଲିକ୍—ବି. ବେମାଲିକ, ମାଲିକ ବିହୀନ
 ବେମୁରା—ବିଂ. ବେମୁରା, ଅବସ୍ଥା ବିହୀନ
 ବେସ୍ ଲଜ୍—କି. ଅପମାନିତ କରିବା

ଦେୟାକନଃ—କି. ଆକନର ବରୁଣ ହେବା
 ଦେୟାମ୍—ବି. ବ୍ୟାୟାମ୍
 ଦେୟାକରଣ—ବି. ବ୍ୟାକରଣ
 ଦେୟାଜ୍—ବି. ବ୍ୟାଜ, ସୁଦ
 ଦେୟାଜ୍—ବି. ଖୋଲ, କି. ଖୋଲିଯିବା
 ଉ: ଦୁଆର ଦେୟାଜ୍ ଏନା—ଦ୍ଵାର ଖୋଲିଯାଇଛି
 ଦେୟାଦାଶ—ବି. ବିରାଦାଶ, ସମ୍ପର୍କୀୟ
 ଦେୟାନ୍—କି. ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା, ବି. ବର୍ଣ୍ଣନ
 ଦେୟାବରନ୍—ବି. ବାରବର୍ଣ୍ଣ, ବିଚିତ୍ର
 ଦେୟାସ୍—ବି. ନିରାଶ, କି. ନିରାଶ ହେବା
 ଦେର୍—ବି. ସମୟ, ବେଳ
 ଦେରୁଗା—ବି. ଗ୍ରେଟ ବେକ ବାଲ
 ଦେରୁଥା—କି. ବି. ବ୍ୟର୍ଥ
 ଦେରୁଦଂ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଝୁମୁକା ଗଛ
 ଦେରୁବାଟ—କି. ଡେଇଁ ହେବା
 ଦେରୁବାଦ—ବି. ବରବାଦ, କି. ବରବାଦ ହେବା
 ଦେରୁ ରାକ୍ ସେହେଦ୍—ବି. ପୁର ରାଜ
 କି. ଭନ ବାହାରିବା
 ଦେରୁଲ୍ ବଲ୍—କି. ବି. ଏପାଖ ସେପାଖ ଆଖି କରିବା
 ଅସ୍ଥିର ନକର
 ଦେରୁ.ହା.ପୁରୁ—ବି. ସୁଯ୍ୟାସ୍ତ, କି. ସୁଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯିବା
 ଦେରୁହୀନ୍—ବି. ମଜୁର, ବେତନ
 ଦେସମୟ—ବି. ଅବେଳ, ଅସମୟ
 ଦେରୁ.ଜି—ବି. ଅନୁରୁଦ
 ଦେରୁବିରି (ବେଲାବିଲି)—କି. ବି. ବେଳ ଆଉଁଶ, ବେଳ
 ଆଉଁ ଆଉଁ
 ଦେରୁହା—ବି. ବେସ୍ପର
 ଦେରୁହାମ୍—ବି. ନିଷ୍ଠୁର, ଅଲିଶା
 ଦେରଲ୍—ବି. ଅକଥା, କର୍ମସ୍ତ (ସ୍ଵର)
 ଦେରୁ—(ବି) ବି. ବିପରୀ

ଦେରୁସ୍—ବି. ନିରାକାର, ଅନ୍ୟ ରୂପ
 ଦେରେଦ୍(ହ)—କି. ଉଠିବା (ଶୋଇବାଠାରୁ ଉଠିବା)
 ଦେରେଲ୍—ବି. କଷ୍ଟା,
 ଦେରେଲ୍ ସାକାମ୍—କଷ୍ଟା ପତ୍ର
 ଦେରେଲ୍ ଦା—କଷ୍ଟା ପାଣି
 ଦେରେଲ୍ ଜଅ—କଷ୍ଟା ଫଳ
 ଦେରେଲ୍ ମାୟାମ୍—କଷ୍ଟା ରକ୍ତ
 ଦେରେଲ୍ ହଲମ୍—ସୁଆଦ ଦେହ
 ଦେରୁଡ୍—ବି. ବିରୁଦ୍ଧ
 ଦେରୁଡ୍ ହି ଦୁର୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଯାହାର
 ନାମ ଜଣା ନାହିଁ
 ଦେରୁଡ୍ ହି—ବି. (ପଶୁଙ୍କର) ପେଟ ବ୍ୟାଧି ରୋଗ
 ଦେରୁଦ୍ ଅଃ—ବି. ଉଠ, ଜଗୁଆ
 ଦେରୁଡ୍ (ଦେରୁଡ୍)—ବି. ଅବାଟ
 ଦେରୁସ୍—ବି. ନିରାଶ, ରହସ୍ୟ ଶୁଣ
 ଦେଲ୍—ବି. ବେଳ
 ଦେଲା—ବି. ସୁଯ୍ୟ, ପ୍ରହର
 ଦେଲାବିଲି—କି. ବି. ସମୟାନୁସାର
 ଦେଲ୍—ବି. ବେଳ,
 ଇ - bell ଘଣ୍ଟି, bell ମୁକୁଳାଇବା
 ଦେଲ୍ ହି—ବି. (ଇ) ବେଲ୍ଟ belt
 ଦେଲ୍ କେଦ୍—ବି. କୋମଳ (ଶିଶୁ, ଦେହ, ମୁଖମଣ୍ଡଳ)
 ଦେଲ୍ ଦାର ଜା.ଉ—ବି. ବେଲ୍ ଦାର ଜା.ଉ
 ଦେଲ୍ ଓ—କି. ବେଲିବା
 ଦେଲ୍ ଓ ପାଟା—ବି. ବେଲିବା ପାଟା
 ଦେଲ୍ ଓ ଜାଣିଲ୍—ବି. ବେଲିବା କାଠି
 ଦେଲ୍ ଓ—ବି. ବିଲିତ
 ଦେଲ୍—ବି. ଅଶ୍ରୁ, କି. ଅଶ୍ରୁ ଦେବା, ପାଟିବା (ଫଳ)
 ବି. ପାଟିବା, ପଟିବା, ପରୁ
 ଦେଲ୍—ବି. ଦେକାବୁ, ଅଯୋଗ୍ୟ

ବେଲେକ୍‌ଟେଲ୍—କି. ବଂ. ଅସମ୍ଭବ, ଅସମ୍ଭା
 ବେଲେକ୍‌ମୁଖୁଲ୍‌ଲ୍‌ ଇପିଲ୍—କି. ଏକ ତାବର ନାମ
 ବେଲେକ୍‌ମୁଖୁଲ୍‌ଲ୍‌—ଅଣ୍ଡା ଚୋର
 ବେଲେକ୍‌କ୍‌—କି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ବେଲେକ୍‌କ୍‌ହେର ଇଂ—ବଂ. ପାଟଲ କାକୁଡ଼ି ରଙ୍ଗ
 ବେଲେକ୍‌କ୍‌କେ—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ପାଟଲ ଫଳ

(ଲିଭାରେଧରେ)

ବେଲେ ବରାମ୍—କି. ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ପାଟିଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ବେଲେ ଲମ୍ବାଓ—କି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରି ସଫିଦିବା
 ବେଲେଲ୍‌ହା—କି. ଅଧିକ ପାଟିଦିବା
 ବେଲେ ଲିଡ଼ୁର୍—କି. (ଫଳ) ପୁରା ପାଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

(ଝପିବା ଅବସ୍ଥା)

ବେଲେଅରି—ବଂ. କାଟି ରୁଡ଼ି, ଗୋଲି ଆଦି
 ବେଲ୍—କି. ବଂ. ଛୁଟି ଅଲଗା ହେବା
 ବେଓ୍—କି. ଦଉଡ଼ି ତାଗ କରିବା, ବାନ୍ଧିବା
 ବେଓ୍‌ରୁଓ୍—କି. ଦଉଡ଼ି ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇ ଛନ୍ଦି ହେବା
 ବେଓ୍‌ରୁ—କି. ଖବର
 ବେଓ୍‌ଡ଼ା—କି. (କଥା, ପ୍ରତୀତି, ଦଉଡ଼ି) ଅତ୍ୟଧିକ ଧରିବା
 ବେଓ୍‌କ୍‌—କି. ବଂ. ଅସମ୍ଭାବ, ବେଓ୍‌କ୍‌କ୍‌
 ବେଓ୍‌ରୁ—କି. ବେଓ୍‌ରୁପ, ଦଶଲଦାର ରହୁଡ଼ି
 ବେସ୍—କି. ବଂ. ଠିକ, ଭଲ, ଉତ୍ତମ
 ବେସ୍‌ ଅକତେ—କି. ବଂ. ସାବଧାନ ସହକାରେ,
 ଭଲ କରି ଦେଖିବୁ

ବେସ୍‌ଡ଼ାଓ୍—କି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା, ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିବା
 ବେସ୍‌କିସ୍—ବଂ. ଭଲ ଜାତିର, ଭଲ ଗୁଣର ଟୁ(ଗାଈ ଯେ
 ବେଶି ଦୁଧ ଦିଏ)

ବେସ୍‌ରୁ—କି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବେସ୍‌ରୁ ଗୋସ୍‌ର ଏକ ଶାଖା
 ଗୋସ୍‌ର ନାମ

ବେସ୍‌ରମ୍—ବଂ. ନିର୍ଲକ୍ଷ
 ବେସ୍‌ରମ୍‌ସି—ବଂ. ନିର୍ଲକ୍ଷ (ଏହି ଶବ୍ଦ ଗୋଲିରେ ପ୍ରୟୋଗ
 ହୁଏ)

ବେସ୍‌ଲେକାଡେ—କି. ବଂ. ଭଲ ରୂପେ, ସାବଧାନ ସହ
 ବେସ୍—କି. ଭଲ ହେବା, ଉଃ ରୁଓ୍‌। ବଂ. ବେସ୍‌ମେ,
 କୁରୁ ଭଲ ହୁଅ

ବେସ୍‌ଆ—ବଂ. ଭଲ, ଯଥାର୍ଥ, ଠିକ୍
 ଉଃ ବେସ୍‌ଆ—କାଥା ଦ ଯତକ କୁସିଆ—ଆ—ଭଲ କଥାକୁ
 ସମସ୍ତେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି

ବେସା. ଗୁନ୍—କି. ଅପଶବ୍ଦ, ଅଶୁଭ

ବେସାଫା—ବଂ. ଅଶୁଭ, ଅପଶବ୍ଦର

ବେସାହା—ବଂ. ନିରାଶ୍ରୟ, ଅଶ୍ରୁସ୍ଥାନ

ବେସି—କି. ବଂ. ଅଧିକ, ବେଶି

ବେସୁକ୍—ବଂ. ଅସୁସ୍ଥ, କି. ଅସୁସ୍ଥ ହେବା

ବେସୁବିଧା—କି. ଅସୁବିଧା, କଷ୍ଟକର

ବେସୁମାରୁ—କି. ବଂ. ଅସୁମାରୁ, ଅତ୍ୟଧିକ

ବେସୁର—କି. ବେସ୍‌ର

ବେସମାନ—ବଂ. ଅସମାନ, କମ୍‌ ବେଶି

ବେହା—କି. ବକାହ

ବେହାଲ୍—କି. ବଂ. ବେହାଲ

ବେହୁରୁଲ୍—ବଂ. ଅସହାୟ, କି. ନିରାଶ୍ରୟ ହେବା

ବେହୁଆ—ବଂ. ନିର୍ଲକ୍ଷ, ଧୂର୍ତ୍ତି

ବେହୁସାବ୍—କି. ବ. ବେହୁସାବ୍

ବେହୁଦିସ୍—କି. ବଂ. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାନ

ବେହୁରୁମୁଡ଼ି—ବଂ. ବଦନାମ, ନିର୍ଲକ୍ଷ ସହକାରେ

ବେହୁସ୍—ବଂ. ଅଚେତ, ମୁଢ଼ିତ, କି. ବେହୋସ ହେବା

ବେହେପାଜିତ—କି. ହେପାଜତ ରହୁଡ଼ି, କି. ଅବହେଳା
 କରିବା

ବେହୁକ୍—କି. ଅନ୍ୟାୟ, ଦାସରହୁଡ଼ି, ବଂ. ଅନ୍ୟାୟୀ

ବେହାଲ୍—ବଂ. ନିର୍ଲକ୍ଷ

ବେହୁରୁ—ବଂ. ବେହୁରୁ

ବେହୁକ୍—ବଂ. ଅବକାହୁଡ଼ି

ବେହେଡ଼ା—ବଂ. ବେହେଡ଼ା

ବେହେଲବାନାମ୍—ବି. ଶ୍ରେୟୋଲିନ୍ ବାଜା
 ବେଲହାୟ—ବି. ଗୁଣହର, ସମୁଦାୟ ଘେର, ଗୁଣପାଖ
 ବେଲହାୟତେ—ହି. ବିଂ. ଗୁଣ ତରଫରୁ
 ବେଲେଲ୍ ବେଲେଲ୍—ହି. ବିଂ. ପ୍ରଲବ୍ଧ, ବାଘୁଳ
 ବୈତେ ବୈତେ—ହି. ବିଂ. ବେସୁର ଶବ୍ଦ
 ବେହେଲ୍—ବି. ବିପଥ, ହି. ବିପଥ କରାଇବା
 ବେହେଲ୍—ବି. ବେହେଲ୍ (କାନ୍ତି ବିଶେଷ) ପ୍ରଧାନ ଗୁକର

ଭ

ଭଅଁର—ବି. ଭଅଁର, କାଠ ବିନ୍ଧ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର
 ଭଇଁର—ବି. ବଇଁର କୋଳି
 ଭାବଣ୍ଡା—ବି. ବହୁତ ବଡ଼ ଖାଲ (ଲମ୍ବ ଓ ଗହୁଡ଼ିଆ)
 ଭା ବହାଲ୍—ହି. ବିଂ. ଲଗାତାର
 ଭବ୍ତ—ବି. ଭକ୍ତ
 ଭବତା—ବି. ଭୋକା
 ଭବ୍ତ—ବି. ଭକ୍ତ, ଶ୍ରଦ୍ଧା
 ଭବ୍ତ—ହି. ହସ୍ତରତ୍ନ
 ଭଗ—ହି. ଭୋଗ କରିବା, ବି. କେନ୍ଦ୍ର, ମଧ୍ୟ
 ଭଗଦଖଲ୍—ବି. ଅଧିକାର, ଭୋଗ ଦଖଲ
 ଭଗଦରୁ—ବି. ଭଗନର (ଭୋଗ ବିଶେଷ)
 ଭଗାଡ଼—ବିଂ. ମୋଟା, ହି. ମୋଟା ହେବା
 ଭଗରୁ—ବି. ଶାକାହାରୀ
 ଧଗଦାରୁ—ବି. ଭୋଗୀ
 ଭଗଦରୁ—ବିଂ. ମୋଟା ତାରତ୍ତା
 ଭଗମାନ୍—ବି. ଭଗବାନ
 ଭଙ୍ଗା—ବିଂ. ଡିଲ
 ଭଙ୍ଗାରୁ—ହି. ଛୁଲିବା, ଖଣ୍ଡ କରିବା
 ଭଙ୍ଗାଡ଼—ହି. ଭଙ୍ଗିବା, ଖୁରୁରୁ କରିବା
 ଭଃ ଟାକା ଭଙ୍ଗାଡ଼ ଆଗୁଲମେ - ଟଙ୍କା ଖୁରୁରୁ କରି ଆଣ
 ଭଲ୍ ଭଙ୍ଗାଡ଼—ହି. ବିଂ. ଅତିଶୟ କଥାବାଣୀ କରିବା ଭୋଲ
 (ଶବ୍ଦ)

ଭଜରୁ ଭଜରୁ—ହି. ବିଂ. ଲଗାତାର ବକର ବକର ହୋଇ
 (କଥା କହିବା)

ଭଜନ୍—ହି. ଭଜନ କରିବା
 ଭଜ୍ଜା—ବିଂ. କମର ତଳକୁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା ଡଙ୍ଗା
 ଭଜରେ—ବିଂ. କମରର ବହୁତ ତଳେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା ବାଲ
 ଭଟ୍—ହି. ଭୋଟ୍ ଦେବା
 ଭଟ୍ ଭଟ୍—ହି. ବିଂ. କଲ ବା ଇଞ୍ଜିନର ଭଟ୍ ଭଟ୍ ଶବ୍ଦ
 ଭଟା—ହି. ଯୁଆର ଭଟା ପଡ଼ିବା
 ଭଟ୍‌କାଡ଼—ହି. ତରାଇବା, ଧମକ ଦେବା
 ଭଡ଼ଅ—ବିଂ. ବଡ଼
 ଭଡ଼୍ ଭଡ଼ାଡ଼—ହି. ବିଂ. ବକର ବକର (ବକ୍‌ସାୟ)
 ଭଡ଼ା—ବି. ଭଡା ହି. ଭଡ଼ା କରିବା
 ଭଡାଟିଆ—ବିଂ. ଭଡାଟିଆ
 ଭଣ୍ ଭଣ୍—ହି. ବିଂ. (ମାଛର) ଗୁଣ ଗୁଣ୍ ଶବ୍ଦ
 ଭଣ୍‌ଭେଲ୍—ବିଂ. ଲମ୍ବମାନ (ବାନ) ଲମ୍ବାଳିଆ
 ଭଃ ବିଷ୍ଟ୍ ଭଣ୍‌ଭେଲ୍ କାତେ ମେନାୟା - ଯାପ ଲମ୍ବାଳିଆ ହୋଇ
 ଅସ୍ତ

ଭଣ୍ଡା—ବି. ଭଣ୍ଡା
 ଭଣ୍ଡ—ବି. ଠକ, ଭଣ୍ଡ
 ଭଣ୍ଡା—ବିଂ. ମୋଟାଇ ହୋଇଥିବା
 ଭଣ୍ଡା ଉଣ୍ଡା—ହି. ବିଂ. ଦଉଡ଼ି ଗୁଡାଇ ପେଣ୍ଡା କରିବା
 ଅବସ୍ଥା (ବଣ୍ଡା)
 ଭଣ୍ଡା—ବି. ଭଣ୍ଡା
 କାପର ଭଣ୍ଡା—କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା
 ଅମ୍ବର ଭଣ୍ଡା—ଅମ୍ବର ଭଣ୍ଡା
 ଭଡରୁ—ବିଂ. ତାଲିବା, ଭଙ୍ଗିବା ଶବ୍ଦ
 ଭଡ଼ା—ବିଂ. ମୁର୍ଖ
 ଭଦରଲୁ—ବି. ଭଦ୍ରଲେକ
 ଭଦରମି—ବି. ଭଦ୍ରମି

ଭରଥ—ବଂ. ଭଦ୍ର
 ଭଦ୍ରଭଂ—କି. ଫାଟି ମେଲ ହେବା ଛିଦ୍ର
 ଭଦ୍ର ଭଦ୍ର (ଭଟ୍ଟ ଭଟ୍ଟ)—କି. ବଂ. ବକର ବକର
 ଭଦ୍ରଲୀ (ଭା)—ବଂ. ବୃହତ୍
 ଭନଥ—ବଂ. ଅକ୍ଷରର ଅକ୍ଷର
 ଭୟ—ବି. ଆତଙ୍କ, ଡର, ଭୟ
 ଭୟଲ—ବଂ. ଭଲକଥା, ଲମ୍ବ
 ବୟଲ କଳା—ଡେଙ୍ଗା ଯୁବକ
 ବୟଲତା.ର—ଲମ୍ବ ତାଳ
 ଭୟଲ—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ ଲଂ) ଡେଙ୍ଗା, ଲମ୍ବ
 ଭୟନ—ବି. ଭୟାନକ
 ଭୟଂକାର—ବଂ. ଭୟଙ୍କର
 ଭୟାଭୟ—ବଂ. ଭୟାଭୟ
 ଭୟ—ବି. ଅତି ପ୍ରାତଃକାଳ
 ଭରକା—କି. ଅଧିକା ଉଠିବା (ମାପରୁ ଅଧିକ)
 ଭରକୃଷ୍ଣ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ - ଏହା ଔଷଧରେ

ଲଗେ

ଭରକୃଷ୍ଣ—ବଂ. ପୃଷ୍ଠି ଯୌବନ
 ଭରକା—ବି. ପରଶୋଧ କି. ପରଶୋଧ କରିବା
 ଭରସା—ବି. ଭରସା, ବିଶ୍ୱାସ
 ଭରସା—କି. ଭରସା କରିବା, ନିର୍ଭର କରିବା
 ଭରତ୍—କି. ଭରତ୍ କରିବା, ପୁରଣ କରିବା
 ଭର—ବି. ଏକ ତୋଳା
 ଭରମ—ବଂ. ଶ୍ରମ
 ଭରମବୁଝା—କି. ଶ୍ରମ ସାଥୀ ହେବା
 ଭରମଭା—ବଂ. ପୁରୁ ଅବସ୍ଥା, ଭରମ
 ଭରକାତ୍—କି. ଭରତ୍ ପୁଷ୍ପ/ପାଣି ପୁଷ୍ପ (ଅବସ୍ଥା)
 ଭରଭା—ବି. ଭରଭା, ପାଣିଲେକ
 ଭରବଲ—(କଂ). ବି. ଭରବଲ
 ଭଲେ—କି. ବଂ. ଭଲରେ

ଭବନ—ବି. ଭବନ, ବଡ଼ କୋଠା ଘର
 ଭବସତ୍—ବି. ଭବସତ୍
 ଭବାନୀ ଠାକୁରାଣୀ—ବି. ଭବାନୀ ଠାକୁରାଣୀ
 ଭବକାତ୍—କି. ଭବକା, ଫାଟିଯିବା
 ଭବକୁପତାମ—ବି. ବଡ଼ କପୋତ
 (ଏହାର ସ୍ୱର ମଧୁର ଅଟେ)
 ଭବତଥ—କି. ଭୁଷ୍ଟ ହେବା, ବି. ଭୁଷ୍ଟ
 ଭସଲ—ବଂ. ଖରାପ, ଗଣ୍ଡା
 ଭସଲ—ବଂ. ଅଳସୁଆ
 ଭସ୍ତ୍ର—କି. ବଂ. ଭସ୍ତ୍ର ଭସ୍ତ୍ର
 ଭସମ—ବି. ଭସ୍ତ୍ର କି. ନଷ୍ଟକରି ଦେବା, ହଜମ କରିଦେବା
 ଭସଥ—ବି. ମସ୍ତିଷ୍କ brain
 ଭସତ୍—କି. ବଂ. ଖସକ ଖସକ ଯିବା
 ଭସାତ୍—କି. ଭସାଇ ଦେବା
 ଭଲ (ଭ)କ—ବି. ରୂପ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଥିତି
 ଭଲକ୍ ଭଲକ୍—କି. ବଂ. ବିଭିନ୍ନ ରୂପ
 ଭଲକେ ଭଲକ—କି. ବଂ. ଭଲକ ଭଲ
 ଭା—ବି. ଭାବ, ବନ୍ଧୁ
 ଭା.ଭା.ଭା—ବଂ. ଶତ୍ରୁ
 ଭା.ଭା.ଭା.ଭା—ବଂ. ଭାବ, ବନ୍ଧୁ ମିତ୍ର ଅଙ୍ଗିକାର ଅଦ
 ଭାଭା.ଭା.ଭା—ବି. ଭାଭାଭା, ଭାଭାଭା
 ଭାଭାଭା—ବି. ଦୁନା, (ପତ୍ରଦୁନା)
 ଭା.ଭା—ବି. ଭାଭା, ମୂଲ୍ୟ, ଗାରିମା
 ଭାତ୍—ବି. ଭାତ
 ଭାତ୍—ବି. ଖେଳବାନ
 ଭାତ୍—ବି. ଭାତ
 ଭାତ୍—ବି. ଭାତ, ଭାତକଥା
 ଭାତ୍—ବଂ. ଭେଲକା, ବିସ୍ମୟ
 ଭାତ୍—ଅ. ଭାଗ (ବିଭକ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ)—ସାଥୀ ଦୂରତ୍ୱ
 ଭା.କା.ଭା—ବି. ଦଶା, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଭକ୍ତୀ — ଫି. କିଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ ହେବା
 ଭ.କୁଳହା.କ୍ର — ବି. ଭକ୍ତକୃ ମାଛ
 ଭଗ — ବି. ଭଗ, ଅଂଶ
 ଭ.ରା — ବି. ଭଗବାନ
 ଭବଭୟ — ବି. ଭଗ୍ୟ
 ଭବଗଦାନ୍ — ବିଂ ଭଗ୍ୟବାନ, ଭଗ୍ୟଶାଳୀ
 ଭବବଦ୍ — ବି. ଭଗବତ୍
 ଭଗାତ୍ — ଫି. ପରଶ୍ରାମ୍ ହେବା, ଓହ୍ଲିବା, ହୁରାଇ ଦେବା
 ଦୂରେଇ ଦେବା
 ଭଗାତ୍ — ବି. ପିଛା ଲୁଗା ଫି. କସ୍ତୁର ମାରି ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା
 ଭଗିନ୍ — ବି. ଭଗିନୀ
 ଭ.ଗିୟା. ଫୁଟିଯିବୁ — ଫି. ବିଂ. ଅନବ୍ୟସ୍ତ
 ଭ.ଗି — ବି. ଭୟମ, ଅତିଭୟ
 ଭ.ଗିଦାର — ବି. ଭଗାଦାର
 ଭଂଗୁଆ — ବି. ଅଳସୁଆ, ଭାଙ୍ଗ ନିଶା ଯେ ପିଏ
 ଭଙ୍ଗାତ୍ର — ଫି. ଭଙ୍ଗିବା, ଖୁବୁରୁ କରିବା, କଥା ଭଙ୍ଗିବା
 ଭଙ୍ଗଲ୍ — ଫି. ଭଙ୍ଗିଯିବା, ଶେଷ ହେବା
 ଭଂ: ସଭା ଭଙ୍ଗଲ୍ ଏନା - ସଭା ଶେଷ ହେଲା
 ଭଗ୍ନ — ବି. ଭଗ୍ନର ସନ୍ତାନ
 ଭଜ — ଫି. ଭଜିବା
 ଭଟା — ବି. ଭଟା, ଲଟା ଭଟା - ଲଟା ଭଟି
 ଭଟି — ବି. ଭଟି, ଲଟା ଭ.ଟି - ଲଟା ଭଟି
 ପା.ରୁତ୍ନା ଭଟି - ମଦ ଭଟି
 ଭ.ଟୁ — ବି. ଅଦିବାସୀ ଭାହାଣୀଙ୍କ କୁକୁର - ବାଘ
 ଭଡା — ବି. ଭଡ଼ା, ମାସୁଲି
 ଭ.ଡ଼ି — ବି. ଭ.ଡ଼ି, ମଞ୍ଚ
 ଭଣ୍ଡୁର୍ — ବି. ଏକପରି ଦନା ବା ଦ୍ଵିପତ୍ରୀ ଦନା
 ଭର୍ — ବି. ଭଜ
 ଭଡାତ୍ର — ଫି. ପୋଡ଼ିବା

ଭଂ: ହାସାତେ ଖାଣା ଘଡ଼ପେ - ମାଟି ଦେଇ ଖାତ ପୋତି ଦିଅ
 ଫି. ମାଟି ଖାତରେ ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ମାଟି ଦେଇ ଖାଲ
 ଭଣ୍ଡି କରିଦେବା

ଭ.ର — ବି. ଭଜ
 ଭରୁଲି — ବି. କଳାମାଲ
 ଭରୁଆ.ଆଲାଃ — ବି. ଭରୁଆ ସାଗ
 ଭଦ୍ — ଅ. (ଆପଣ ମାରିବା) ଶବ୍ଦ ଠାସ୍
 ଭଦ୍. ଭଦ୍ — ଫି. ବିଂ. ଠାସ୍ ଠାସ୍
 ଭଦରୁବଂଶ — ବି. ଭଦ୍ରବ ମାଘ
 ଭ.ପୁ — ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାମୁକୋଳି
 ଭଦେସ୍ — ବି. ବଦ୍ ଲଙ୍ଗିତ, ଫି. ଛୁରୁଲଙ୍ଗିତ
 ଭନଡାଆଁ — ଫି. ବାହାରକୁ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷ ଆସେ
 କରିବା

ଭନଡାତ୍ — ଫି. ଭଣ୍ଡାଇବା, ଠକିବା
 ଭନଡାନ୍ — ବି. ଗ୍ରାହ ଫି. ଗ୍ରାହ କରିବା
 ଭନଡାରୁ — ବି. ଭଣ୍ଡାରୁ, ମଳକଣ୍ଠକ ରୋଗ
 ଭ.ନଡାରି — ବି. ଭଣ୍ଡାରି
 ଭ.ନଡୁଲ୍ — ଫି. ପିଛା ବସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିବା, ପିଛାବସ୍ତ୍ର ଖୋଲିବା
 ଭର୍ତ୍ତୁର୍ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର କଣ୍ଠା ଗଛ
 ଭସ୍ — ବି. ବାମ୍ଫ, ବାଷ୍ପ
 ଭୈପ୍ — ଫି. ବାମ୍ଫ ଦେବା
 ଭବ୍ — ବି. ଭବ, ପ୍ରକାର
 ଭବଅ — ଫି. ଚନ୍ଦ୍ରାକର
 ଭବ — ବି. ଚନ୍ଦ୍ରା, ଭବନା
 ଭ.ବଂ — ଫି. ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା, ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିବା, ଭବିବା
 ବିଭବ୍ ଭଲ୍ — ବିଂ. ଭବୁକ
 ଭ.ବିତ୍ତ — ଫି. ଭବନା କରିବା
 ଭସ୍ — ଅଂ. ଭାଇ
 ଭସ୍ତାବ୍ — ଫି. ବିଂ. ଶହୁଡ଼ା ଆଦରଣ କରି
 ଭସ୍ତାଦାସ୍ — ବି. ଭାଇ ଭାଇ ମଧ୍ୟରେ ଶହୁଡ଼ା ଭବନା

ଭର—ବ. ଭର, ଓଜନ, ଦାୟିତ୍ବ

ଭରତା—ବ. ଭରତା

ଭ.ରତ—ବି. ଭଉଁ, ପୂର୍ବସ୍ୱା, ଭୈରବ କରବା

ଭରନା—ବ. ଭରଣା (ପୁରା)

ଭର—ବ. ଭର. ବାହୁଜି, ବଡ଼ ଭଡ଼ (ଯାହା ଉପରେ ଜନସ୍ତ
ରହେ, ରଖାଯାଏ)

ଭ.ବିୟା—ବ. ବାହୁଜି ଭର, ବି. ଭର ବୋହୂବା

ଭ.ବି—ବି. ଓଜନିଆ, ବୋହୂ

ଭ.ରୁ—ବି. ଠୋପ, ମଲଭୁତ

ଭ.ରୁଣ—ବି. ଭଲ ଉତ୍ତାରଣ ପାଇଁ ପାଟି ଖୋଲିଯିବା
ବି. ବି. ଖୋଲି ଖୋଲି ଯିବା

ଭ: ଶୁଦ୍ଧ ବାବେରୁ ଭରୁଣ ଏନା - ବଟା ଦଉଡ଼ି ଖୋଲି ଖୋଲି
ଗଲ

ଭଳା—ବ. ଭଡ଼ା, ମୂଲ

ଭ.ଲି—ବ. ଭଡ଼ି

ଭଳୁଆ—ବି. ଭଡ଼ୁଆ

ଭ.ଲୁଂଭା—ବି. ଅଶ୍ରୁଯ୍ୟ ହେବା, କାବା ହୋଇଯିବା

ଭଲ—ବ. ଭଲ

ଭଲ କାରୁଣ୍ୟ—ବ. ଅଶ୍ରୁକର, କମ୍ପଦର

ଭଲ—ଅ. (ବିପ୍ଳବୀୟକ) ଭଲ

ଭ: ଭଲ କାଥାମ୍ ରଲ୍ କେବ୍ କେବ୍ ଉଦୟ ଗୁରୁଏନା ?

ଭଲ କଥା କହିଲୁ ସେ କଥା ମରଗଲ ?

ଭଲଇ—ବ. ମଙ୍ଗଳ, ଉପକାର

ବି. ମଙ୍ଗଳ କରବା, ଉପକାର କରବା

ଭଲୁଆ—ବ. ଚେନ୍ଦ୍ରଚେଟା

ଭର୍ତ୍ତ—ବ. ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ବି. ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିବା

ଭର୍ତ୍ତ୍ୱର୍ତ୍ତ—ବି. (ପାଣି) ଭର୍ତ୍ତର ମାରିବା, ପାଣିରେ ଚକର
ଦେବା ଭର୍ତ୍ତର

ଭୂକା—ବ. ଭର୍ତ୍ତ ବିଭର୍ତ୍ତ, କଲି ଭକ୍ତଗଲ

ବି. ଭର୍ତ୍ତ ବିଭର୍ତ୍ତ ହେବା, କଲି ଭକ୍ତଗଲ କରବା

ଭୂକା ଭକ୍ତ—ବି. ଭୂକା ଭୂକି ଜନସ୍ତ, ଶୁଣିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଅଜାଭର ହେଲେ ଭରର ଦୋଳନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଭୂକାଗା—ବି. ଜଳଜ

ଭକ୍ତୁମ୍ଭା—ବି. ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟା

ଭୂକା—ବି. ହୃଦ୍ ଭକ୍ତିବା ସ୍ଥାନ

ଭୂଗାମିନ୍—ବି. ଭୂକି ବା ବାଲ

ଭୂଗାମୁଟା—ବି. ଭଜାଗୁଟା

ଭୂଗାଭୁଷ—ବି. ଭଜା ଫଟା ଆଦି

ଭାରେ—ବି. ଭୂମି,

ଭାବୁଭୁବୁ—ବି. ବି. ସେ ଯାହାର ଶୀଘ୍ର (ପଲାଇଯିବା)

ଭ: ଭବିଷ୍ୟତ ଭାବୁ ଭୁବୁକ ଶ୍ରୀରୁପନା - କେତେବେଳେ

ସେମାନେ ସେ ଯାହାର ପଲାଇ ଗଲେ

ଭାବୁଅ—ବି. ଅଭ୍ୟାସ କରବା, ବ୍ୟାପ୍ତମ କରବା

ଭାବୁଅ—ବି. ଭାବୁ

ଭାବୁ ଭାବୁ—ବି. ଗ୍ରେଟିଆ ଗ୍ରେଟିଆ

ଭାବୁ ଭାବୁ—ବି. ସାନ ସାନ

ଭ: ଭାବୁ ଭାବୁ ଲେଟ୍‌କା - ଗ୍ରେଟିଆ ଗ୍ରେଟିଆ ପିଲ

ଭାବୁ ଭାବୁକ ହାସ୍ ଆକାନା - ସାନ ସାନ ହୋଇ

ବଢ଼ିଗଲ

ଭାବୁ ଭାବୁ—ବି. ଗ୍ରେଟିଆ

ଭ: ଭାବୁ ଭାବୁ ଜନସ୍ତ ଲଦପେ - ସାନ ସାନ ଜନସ୍ତ ନିଅ

ଭାବୁ—ବି. ପାଣି କମିବା, ସମୁଦ୍ର ପାଣି କମିବା, ଭଟା ପଡ଼ିବା

ଭାବୁଭୁବୁ—ବି. ଅର୍ଦ୍ଧନଗ୍ନ (ଅବସ୍ଥା) (ଦେହର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ
ଦୃଶ୍ୟମାନ ଆବସ୍ଥା)

ଭାବେରୁ ଭାବେରୁ—ବି. ବି. ଏକକଥା ଗ୍ରେଟାଇ ଗ୍ରେଟାଇ

(ଗୁଲିବା)

ଭାବେରୁ—ବି. ଡେଡ଼ା ଗୋଡ଼ିଆ

ଭାବୁ ଭାବୁ—ବି. ବି. ହଲି ଦୋହଲି

ଭାବୁଭାବୁ—ବି. ଭାବେ ମାରିବା

ଭାବୁ ସୁକୁରୁ—ବି. ବଡ଼ ଦାନ୍ତବାଲ, ଜଙ୍ଗଲି ସୁଖୁର, ବାହୁଡ଼ା

ଭାବ—ବିଂ. ସମୁଦ୍ର

ଭାବଭାବୀ—ବି. ହୃଦୟର ଚକ୍ରମ ପକାଇବା

ରସାଳିଆ ଜନପଦ ଛାଡ଼ି ପକାଇବା

ଭାବର ଝାମ୍ପା—ବି. ଭଦ୍ରା ଲଜ୍ଜାବଶ ଗଛ (ଔଷଧରେ ଲାଗେ)

ଭାବଭାବୀ—ବି. ଭାବ ଭାବ ହେବା

ଭାବର ଭାବ—ବି. ବିଂ. ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରି, ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ

ଭାବର ଭାବର ଏ ସେନା—ବି. ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ଗୁଲିଗଲି

ଭାବରୁ—ବି. ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହେବା

ଭାବରୁ—ବି. ଦେଖି ତମାସୁ

ଭାବରୁ—ବି. ନିପୁଣ ହେବା ବି. ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅବସ୍ଥା

ଭାବରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ (ଏହା ଔଷଧରେ ଲାଗେ)

ଭାବର ଭାବ—ବି. ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣ

ଭାବରୁ—ବି. ଶରୀର ଫୁଲିବା (ଏକ ପ୍ରକାରର ରୋଗ)

ଆପାତ ଜନିତ ଫୁଲ

ଭାବରୁ—ବି. ବିଂ. ଲଗାତାର

ଭାବରୁ—ବି. ଫୁଲ ଫାଟି ହେବା, ନ୍ୟୁନ ସ୍ଵରରେ କଥା
ବାଜି କରବା

ଭାବରୁ—ବି. ବ୍ୟାଧି କରବା, ନଷ୍ଟ କରବା, ମରିଯିବା

ଭାବରୁ—ବି. ଦରବଦ ଭାବରୁ କେତେ—ଜନପଦ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଲେ

(୧) ହଲ୍‌ଏ ଭାବରୁ ଏକ—ମଣିଷଟା ମରିଗଲା

ଭାବରୁ—ବି. ଫାଟିଫୁଟି ଯିବା

ଭାବରୁ—ବି. ମାରେ ଟୁକୁଳ ଭାବରୁ ଏକ—ପୁରୁଣା ହାଣ୍ଡି ଫାଟିଫୁଟି
ଯାଇଛି

ଭାବରୁ—ବି. କୁରୁପ, ଅସୁନ୍ଦର

ଭାବରୁ—ବି. ବିଂ. ଅସୁନ୍ଦର, ଅକସ୍ମାତ୍

ଭାବରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷା ଦେବା

ଭାବରୁ—ବି. ବିସର୍ଜନ କରବା

ଭାବରୁ—ବି. ବିଂ. ଏକ ପରେ ଏକ ଭାବରୁ ଗୁଲିଯିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭାବରୁ—ବି. ଅନର୍ଗଳ କହିବା

ଭାବରୁ—ବି. ଦୁଷ୍ଟ, ମିଛୁଆ

ଭାବରୁ—ବି. ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ଦେଶ

ଭାବରୁ—ବି. ବିଂ. କଠିନ ଫଳ, ଜନପଦ ବହୁ ପରିମାଣରେ

ପଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶବ୍ଦ, ଠକ୍ ଠାକ୍ ଗଡ଼ିବା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାବ ଭାବ ଉଚ୍ଛନ୍ନ—ହରିଡ଼ା ଫଳଗୁଡ଼ିକ

ଠକ୍ ଠାକ୍ ପଡ଼ିଲା

ଭାବରୁ—ବି. ଅବଶ୍ୟାନୁ ଭାବେ କୋରରେ କହି ଗୁଲିବା

ଭାବରୁ—ବି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରବା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷା, ଭାଷା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷାକର, ବି. ଭାଷା, ରଚନା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାବ, ଏକ ପ୍ରକାର ଔଷଧର ନାମ

ଭାବରୁ—ବି. ବ୍ୟାଧିର ଅଧିକତା ଅନୁଭବ

ଭାବରୁ—ବି. ତାଣ୍ଡା ଭାବରୁ ହାସୁଲ୍ ବାବା—ଅଣ୍ଟା ଅଣ୍ଟା କୋରରେ
ବିଛୁଛି, ବିଂ. ଗୋଲଗାଲ ମୋଟା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷା

ଭାବରୁ—ବି. ଅଳସୁଆ ପଣିଆ

ଭାବରୁ—ବି. ବିଗଡ଼ିବା, ନଷ୍ଟ କରବା

ଭାବରୁ—ବି. ଅଲଗା କରବା

ଭାବରୁ—ବି. ଧୂଆଁ, ଲମ୍ପଟ, ଦୁଷ୍ଟ

ଭାବରୁ—ବି. ଅସଭ୍ୟ କଥା କହିବା

ଭାବରୁ—ବି. ଭାଷାକର

ଭାବରୁ—ବି. ବଞ୍ଚାଇ ଜାତ ବିଶେଷ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭାବରୁ—ବି. ଭେଜିବାଭାଗ

ଭୂ—ଅ. କୁକୁରର ଭୂକିବା ଶବ୍ଦ
 ଭୂ—ବ. ଗଣ୍ଡି, ଗାତ, ବଳ, ଫି. କୁକୁର ଭୂକିବା ଶବ୍ଦ
 ଭୂ—ବଂ. ଭୂଆଁ, ଅଣ୍ଡିଶ ବିଲେଇ
 ଭୂଜଲ—ବଂ. ଲଙ୍ଗାଲ
 ଭୂଜଲି—(ସ୍ତ୍ରୀ) ବଂ. ଲଙ୍ଗାଲୀ
 ଭୂଜତ—ବ. ଭକ୍ତ
 ଭୂଜତାନ୍—ଫି. ଭଙ୍ଗାଲବା
 ଭୂଜୁହୁକ—ବ. ଦୁଃଖ ସୁଖ, ସମସ୍ୟା
 ଭୂକୁ—ବଂ. ମୂର୍ଖ, ବ. ହୁଙ୍କା ଭର
 ଭୂକା.ଭୂ—ଫି. ଭୂକିବା
 ଭୂକୁନ୍—ବଂ. ଦୁଃଖ, ଫି. କମର ଚାରି ପାଖରେ ପତଳା
 ଲୁଗା ବାନ୍ଧିବା
 ଭୂକୁର ଭୂଣା—ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ମୋଟା
 ଭୂକୁଲ ଭୂକୁଲ—ଫି. ବଂ. ଫୁଟ୍ ଫୁଟ୍ କରି ପାଣି ବାହାରିବା
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଭୂଗାଃ—ବ. କଣା, ଗାତ, ଫି. କଣା କରିବା, ଗାତ ଖୋଲିବା
 ଭୂଗ—ଫି. କଣା କରିବା, ଗାତ ଖୋଲିବା
 ଭୂଗାଲ୍—ବଂ. ମୋଟା, ତାଗେଡ଼ା, ମଜଭୂତଆ
 ଭୂଗୋଲ—ବ. ଭୂଗୋଳ
 ଭୂଗୁଳା—ବ. ଭୂଗୁଡ଼ା, ଝାଟିମାଟି କାନ୍ଥ
 ଭୂଙ୍ଗା.ଲା.ଭୂ—ଫି. କାଟିକରି ଗଡ଼ (ଖଣ୍ଡ) କରିବା
 ଭୂଙ୍ଗାଲ୍—ବ. କଟା କାଠ ଗଣ୍ଡି
 ଭୂଙ୍ଗାଲ୍—ଫି. କାଟିକରି କାଠ ଗଡ଼ ଗଡ଼ (ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ) କରିବା
 ଭୂଙ୍ଗାସ୍—ବଂ. ଖଣ୍ଡିତ, ଖଣ୍ଡିଆ
 ଭୂଜକ—(ସ୍ତ୍ରୀ) ବଂ. ମୂର୍ଖା
 ଭୂର୍ଭୂଷ—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ) ଜନ୍ମ, ଜନ୍ମଖୋସା
 ଭୂର୍ଭୂଲ୍—ବଂ. ଗୁଲକ, ଧୂର୍ଜି
 ଭୂର୍—ବ. ମୁତ, ମୂର୍ଖ, ବଂ. ଶୀଘ୍ରତା
 ଭୂର୍ ଭୂର୍—ଫି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲିବା)
 ଭୂଜାଲ୍—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟିତ

ଭୂଜାଲି—ବ. ଭୂଜାଲି
 ଭୂଜା.ଭୂ—ଫି. ଜୀବନ ସାପନ କରିବା, ସହବା, ଉପଭୋଗ
 କରିବା
 ଭୂଟ—ବ. ଗୋଟ, ଫି. ଗୋଟ ଦେବା, ଖାଇ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବା
 ଭୂଟକା—ବଂ. ଗୋଲ, ମୋଟା, ତାଗଡ଼ା (ଉତ୍ତରରେ ସାନ)
 ଭୂଟକ—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ) ଗୋଲ ମୋଟି, ତାଗେଡ଼ି
 ଭୂଟକୁ—ବଂ. ଗେଡ଼ା ଗୋଲଗାଲିଆ, ତାଗଡ଼ା ଲୋକ
 ଭୂଟୁ—ବଂ. କଢ଼ି, ଫି. କଢ଼ ଧରିବା, କଢ଼ି ଦେବା
 ଭୂଟୁଲ୍ ଭୂଟୁଲ୍—ବଂ. ନଗ୍ନ ଅବସ୍ଥା, ଫି. ବଂ. ଖାଲି ଦେହରେ
 ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 ଭୂର୍—ଅ. (ବେବାତୀ) ଧୁଡ଼
 ଭୂ: ଭୂତମେନ୍ତେ ଖୁବ୍ ଏନାୟୁ—ଧୁଡ଼ କରି ପଡ଼ିଗଲ
 ଭୂଣା—ବଂ. ମୋଟା
 ଭୂଣି—ବ. ଭେଣ୍ଡି
 ଭୂଣିନ୍—ବଂ. ମୋଟି
 ଭୂଣୁ—ବ. ଓଲୁଅ
 ଭୂଣୁର—ଫି. ଭଣ୍ଡୁର, ବିଫଳ କରିବା
 ଭୂର୍—ବ. ଭୂତ
 ଭୂର୍ ପିରିତ—ବ. ଭୂତ ପ୍ରେତ, ଭୂତପ୍ରୀତି
 ଭୂତାହା—ବଂ. ଭୂତାହା, ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ
 ଭୂତେଲ୍—ବଂ. ଭୂତାହା
 ଭୂତେଲ୍—ବଂ. ମହୁଆଲ
 ଭୂମ୍ଭୁଲ୍—ବ. ଭୂମିକମ୍ପ
 ଭୂମ୍ଭୁତ୍—ବ. ପାତାଳ ଫୋଡ଼
 ଭୂମି—ବ. ଭୂମି
 ଭୂର୍—ବ. ଭୋର, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଭୂ: ଭନି ହୁକୁ ଭୂର୍—ସେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଭୂରକାଃ—ବ. ଜିଆ ଉଠାଇଥିବା ମାଟି ପୁଞ୍ଜା
 ଭୂରକା. ଇପିଲ୍—ବ. ଭୋର ବେଳର ତାସ, ଭୂରକା ତାସ

ଭୂବ — ଫି. ଚଟୁରେ ଉଠାଇବା, କୌଣସି ମାପ ସହରେ
ଉଠାଇ ନେବା

ଭୂବୁତ — ଫି. ଭୂର୍ତ୍ତ ହେବା

ଭୂବୁଦି — ବି. ଦ୍ଵାରର ଶିକୁଳି

ଭୂବୁକୃଷ୍ଟ, ଭାରେ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ

ଭୂବୁଲୁ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ଭୂଲ୍ ାଡ଼ — ଫି. ହଲାଇ ହଲାଇ ବାହାର କରିବା

ଭୂଲ୍ ମିଶାରୁ — ବି. ଭୂଲ ବଶିତା

ଭୂଲ୍ ଭୂଲ — ଫି. ବଂ. ସବୁ ସବୁ (ବାହାରିବା), ସିଧା ସଳଖ
(ବାହାରି ଆସିବା)

ଭୂଲା. — ବି. ଭୋଲା

ଭୂକ୍ତ. ଳ୍ — ଫି. ଲଙ୍ଗାଳା ହେବା, ଲଙ୍ଗାଳା କରିବା, ଜବରଦସ୍ତ
ଛଡ଼ାଇ ନେବା

ଭୂଲ୍. ଉ — ଫି. ଭୂଲାଇ ନେବା, ଠକିବା

ଭୂଲ୍. ନି — ବଂ. ମିଛ, ଭୂଲଣିଆ

ଭୂଲି — ବି. ଗୁଡ଼, ମାରି ଗୁଗୁର

ଭୂସ୍ କା — ବି. ଫୋଟକା, ଭୂସିରେ ଥିବା ଲୁଚି, ପୋକ
ବଂ. ପେଟୁ

ଭୂସ୍ କୁ — ଫି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ଵରୁ ନରାବା, ଉତ୍ସାହାଲୁକା

ଭୂସଗଡ଼ — ବି. ବଡ଼ ମୁଷା

ଭୂସୁଣ୍ଡି — ବି. ଛୋଟ ମାଛ

ଭୂସ୍ ଭୂସ୍ — ଫି. ବଂ. ଭୂସ୍ ଭୂସ୍

ଭେ-ଏ — ଅ. ମେଣ୍ଟାର ରଡ଼ି ଶବ୍ଦ

ଭେଆ(ସ୍ଵା)ଓ — ଫି. ଉଆଣ କରିବା, ରଚନା କରିବା

ଭେସ୍ଵାଣ — ବି. ରଚନା, ଚିନ୍ତନ

ଭେର୍ଡନା — ଫି. ଡରିଯିବା, ବଂ. ଅନ୍ୟମନା ହୋଇ ପ୍ରକୃତ
ଜନିତକୁ ଅନ୍ୟ ଜନିତ ଭାବିନେବା

ଭେକଅ — ବି. ଦେଶ, ପୋଷାକ

ଭେରାବୁ — ବଂ. ଅଲଗା, ଅନ୍ୟ, ଫି. ଅଲଗା କରିବା

ଭେରେବ୍ — ବି. ଶିଶୁତା, ଫି. ଶିଶୁତା ଆଚରଣ କରିବା

ଭେଜା — ଫି. ପଠାଇବା, ବି. ଚାନ୍ଦା, କର

ଭେଜାଓ — ବଂ. ପଠାଯାଇଥିବା

ଭେଜାପାଞ୍ଚା — ବି. ଚାନ୍ଦା

ଭେଜାଲ୍ — ବଂ. ମିଶ୍ରିତ ଭେଜାଲ

ଭେଜେରୁ ଭେଜେରୁ — ବଂ. ଦକଦକଆ (ମାଲକନଆ)

ଭେଜାଓ — ଫି. ଠୋକର ପାଇବା, ଦୋଷ ଦେବା

ଭେଜାନ୍ — ଫି. ମିଶ୍ରଣ କରିବା

ଭେଟ୍ — ଫି. ସଞ୍ଚାଡ଼ ହେବା, ଭେଟ କରିବା

ଭେଟକଲ୍ — ବଂ. ପ୍ରେଟିଆ ଆକାରର

ଭେଟ୍‌ରଥ — ବଂ. ଶୁଣି ନ ଶୁଣିବା ବାଲା, ଜିଦ୍

ଭେଟି — ବି. ଭେଟି, ଉପହୋଜନ

ଭେଟୁଝା — ବି. ଡେମି

ଭେଡ଼ଝା — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ, ପ୍ରେଟ ଚୁକୁଣ୍ଡା ଗଛ

ଭେଡା — ବି. ମେଣ୍ଟା

ଭେବ୍ — ବି. ଭେଦ, ରହସ୍ୟ

ଭେଦେ ଭେଦେ — ଫି. ବଂ. ଅତିଶକ୍ତ ମାତ୍ରାରେ

ଭେଦେରୁ ଭେଦେରୁ — ଫି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର (ପରୁରାବା,
ପାଟି କରିବା, କହୁବା)

ଭେଡ଼ାଓ — ଫି. ବାଧୁବା

ଭେନ୍‌ଡା — ବଂ. ଗୋପନୀୟ

ଭେନ୍ — ବି. (ଇଂ) ଭେନ (van), ମୋଟର ଗାଡ଼ି ବିଶେଷ

ଭେନ୍ ଭେନାଓ — ଫି. ଚକ୍ରର ମାରିବା, ଝିମ୍ ଝିମ୍ ଲାଗିବା

ଭେ: ବହୁରେ ବାଲି କେତେକେ ଏ ଭେନ୍ ଭେନାଓ ଏନା —

ତା ମୁଣ୍ଡରେ ସେ ପିଟିବାରୁ ତା'ର ମୁଣ୍ଡ ଚକ୍ରର ଖାଲଲ

ଭେରୁଣ୍ଡା — ବି. ଅଣ୍ଟିରୁ ବଲୁଆ, ଶୁଣି

ଭେରୁ ଭେରୁ — ଫି. ଚୁରୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଚକ୍ରର ମାରିବା

ଭେ: ଲଟୁ ଭେରୁ ଭେରୁ ଆଚରଣକାଳା — ଲଟୁ ଚକ୍ରର ମାରୁଛୁ

ଭେରଟ୍ — ବଂ. କଠୋର

ଭେଲା — ବି. ଭେଲା

ଭେଲ୍ — ବି. ଭେଲ, କମିଆ

ଭେଲକ—ବ. ଭେଲକ, ଝି. ହାତ ସଫେଇ କରିବା
 ଭେଲୁନା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ
 ଭେଲୁଣି—ବ. (ଛେଳି ମେଣ୍ଟା) ଲୁଣି
 ଭେସ୍—ବ. ବେଶ, ପୋଷାକ, ପରିଚ୍ଛଦ
 ଭେସାଓ—ଝି. ଚିଡ଼ାଇବା
 ଭେସା ଭୁସି—ଝି. ଘୁଙ୍ଗା ପରି ନକଲ କରିବା
 ଭେଲୁଣୁ—ଝି. ଡରାଇ ଡକିଦେବା
 ଭେଲଟା—ଝି. ଛଡ଼ାଇ ହେବା, ସୁଗିବା
 ଭେଲଟାଂ—ଝି. କାଠରୁ ଖସି ପଡ଼ିବା
 ଭା—ଝି. ଭୁଲିବା
 ଭାଗଣ୍ଡରଂ—ବ. ବହୁତ ଚଢ଼ ଖାତ (ଖାଲ)
 ଭାଗନ୍ତାଂ—ଝି. ବଂ. ଲଗାତାର, ବାର ବାର

ମ

ମଥ—ବଂ. ଫୁଲ, ଝି. ଫୁଲିବା
 ମଉଳ—ଝି. ମଉଳ କରିବା
 ମଆଁ ଓ—ଝି. ମିଶାଇବା, ଗୋଳାଇବା
 ଉଃ ଲହୁଡ଼ ତାବେନ୍ ହୁଲ୍ଲ ଗୁଲ ମଆଁ ଓ ମେ-ଭଳା ଚୁଡ଼ାରେ
 ଗୁଡ଼ ଗୋଳାଇ ଦଥ
 ମକଞ୍ଜ—ଝି. ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା
 ମକ୍ ମକ୍—ଝି. ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି ରୁଷିବା
 ମକରଦମା—ବ. ମକରମା
 ମକା—ବ. କହୁଣୀ, ଝି. ଏକ ହାତ ଲମ୍ବା ହେବା
 ମକା ଘାଟି—ବ. କହୁଣୀ ତଳ, ଝି. ଏକ ହାତରୁ କମ୍ ହେବା
 ମକାଠଣେଞ୍ଜ—ବ. କହୁଣୀ ଗଣ୍ଡି
 ମକା ଡାହାଣ—ଝି. ବଂ. ମାପ ପ୍ରକାରରେ
 ମକକା—ବ. ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ
 ମକାୟ—ଝି. ହାତରେ ମାପିବା
 ମଖ୍ମଲ—ବ. ଚକ୍ଷୁ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷ
 ମାଧାଓ—ଝି. ମାଣ୍ଡିବା
 ମଗଲ୍—ବ. ମଗଲ, ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ, ମନମୋହ

ମଗସ୍—ବ. ମାଛଧରୁ ଏକ ମୁହଁ ଗୋଲାଇ ଖଇସ୍
 ମଗାଓ—ଝି. ମଗାଇବା
 ମଙ୍ଗା—ବ. ଓସାରଥା ଗୋଲାଇ ନଳୀ, ଚମିନି
 ମଙ୍ଗସ୍—ଝି. ଡାଳିବା
 ମଙ୍ଗସ୍ ମଙ୍ଗସ୍—ବଂ. ମୁଗନ୍ତ ପଦନ
 ମଙ୍ଗଲ୍ ବାର—ବ. ମଙ୍ଗଳ ବାର
 ମଘା—ବ. ମଘା (ନକ୍ଷେତ୍ର ବିଶେଷ)
 ମରମରଥ—ବଂ. ଦୁଃଖ, ଚିନ୍ତା
 ଝି. ଦୁଃଖିତ ହେବା, ହଇରାରେ ପଡ଼ିବା
 ମଚଂ—ବ. ଥୋଡ଼ି
 ମଚଳା—ବ. ମଚଳା, କଣ୍ଡୁଭୋଗ ବିଶେଷ
 ମଚକାଓ—ଝି. ମୋଡ଼ି ହେବା
 ମଚଳାଓ—ଝି. ମରୁଲିବା, ଖୁଆମତ କରିବା, ହାତରେ ଧରି
 ଟଣା ଟଣି କରିବା
 ମଚଳା ମୁଚଳ—ଝି. ଖୁଆମତ କରିବା ପ୍ରକିୟା, ଟଣା ଓଟର
 ପ୍ରକିୟା
 ମସ୍—ବ. ପାଟି, ମୁହଁ
 ମସ୍ମୁସ୍—ବ. ପଶୁଙ୍କର ମୁହଁ ଭୋଗ
 ମସ୍ବାନ୍—ବଂ. କୁହାଲିଆ, ବକ ବଳିଆ
 ମିଲ୍‌ଗୁଡ଼—ବଂ. ସୁନ୍ଦର, ବଢ଼ିଆ
 ମଜା—ବ. ମୌଜା
 ମଜ୍ଜା—ଝି. ମଜା କରିବା, ଅଛା କରିବା
 ମଜ୍ଜା—ବ. ଅସ୍ତିର ମଜ୍ଜା, ହାତ ଭିତରସ୍ଥ ମାଂସ
 ମଜ୍ଜୁହ—ବଂ. ମଜ୍ଜୁତ, ଶକ୍ତ
 ମଅହ୍—ବ. ମୋଟ
 ମଟକଥ—ବଂ. ମୋଟା, ବଡ଼
 ମଟର—ବ. ମଟର ଗାଡ଼ି, ମଟର ମଞ୍ଜି
 ମଟର—ବ. ଗଣ୍ଡା, ଗଣ୍ଡିଲି, ପୁଟୁଲି, ଝି. ଗଣ୍ଡିଲି/ପୁଟୁଲି
 ବାଉଁଶ
 ମଟର ଝଟର—ବ. ପୋଟଳି ପଟା, ଗଣ୍ଡିଲି ଇତ୍ୟାଦି

ମଥା—ବଂ. ମୋଟା, ଧନ, ତାହେଡ଼ା
 ମଟା ଉଲଟି ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଙ୍ଗଲି ଗଛର ପତ୍ର
 ମଟା ଗୁମୁଲି ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ
 ମଟା ଠେଙ୍ଗା—ବ. ମୋଟା ଠେଙ୍ଗା/ବାଡ଼ି
 ମଟାବରୁ ଝଙ୍କା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଔଷଧ ଲତା
 ମଟାମୁକ୍ତି—ବଂ. ମୋଟା ଭାଗେଡ଼ା, ବ. ମୋଟରେ
 ମଟା ମୁଁ—ବଂ. ମୋଟା ନାକ
 ମଟା ସଟା—ବଂ. ମୋଟା ଭାଗେଡ଼ା, ମୋଟା ଓ ଜୋରଦାରୀଆ
 ମଟା ଡିକାନ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ
 ମଟା ମି. ଗୁଆଲା—ବ. ମୋଟା ହୃଦ୍‌ମୂଳ ଶାଗ
 ମଟେଆଡ଼ି (ମ୍)—ଫି. (ଏକାଠି କରି) ନେଇ ଯିବା
 ମଠ—ବ. ମଠୁଆ, ଫି. ମଠ କରିବା, ଭେରି କରିବା
 ମଠ—ବ. ମଠ
 ମଠା—ବ. ଟହର ତିଆରି ବସ୍ତୁ
 ମଠା ଶାଲୀ—ବ. ଟହର ଶାଢ଼ୀ
 ମଠେ—ଫି. ବଂ. ଅଢ଼ୌ (ବୁଝି)
 ମଠେରେ—ଫି. ବଂ. ଖାଲିଟାରେ
 ମଡ଼ର—ବ. (ଇଂ) ମଡ଼ର (murder)
 ମଡେଲ—ବ. (ଇଂ) ମଡେଲ (model)
 ମଣା—ବ. ମଡ଼ା
 ମଣାଓ—ଫି. ମନେଇବା, ମଣେଇବା
 ମଣ୍ଡ, ଗଲ୍, ମଣ୍ଡଗଲ୍—ଫି. ଗଳା ତାଳ ଖୁର୍ଦ୍ଦିବା (ହାତରେ)
 ନିଶ ଦାଢ଼ି ମୋଡ଼ିବା
 ମଣି—ବ. ମଣି
 ମଣେ—ବ. ପାଞ୍ଚ (ସଂଖ୍ୟା ବାଚକ) ପାଞ୍ଚ
 ମଣେ ଗାଣ୍ଡା—ବ. ପାଞ୍ଚ ଗଣ୍ଡା
 ମଣେ ଚେଲିଆ—ବ. ପରୁଣ
 ମଣେ ଟାକାଆ—ବ. ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ଆ
 ମଣେହଲ୍—ବଂ. ପାଞ୍ଚ ଲେକ
 ମଣେଟା—ବ. ପାଞ୍ଚଟା
 ମଣେକ ଉରୁକ—ବ. ପାଞ୍ଚ ଓ ଛଅ ଦେବତା

ମଣ୍ଡ—ବ. ଦେହର ଗଣ୍ଡି
 ମଣ୍ଡିଆ—ବ. ମଣ୍ଡ
 ମଣ୍ଡପ—ବ. ବେଢ଼ା
 ମଣ୍ଡା ପିଠା—ବ. ମଣ୍ଡାପିଠା
 ମନ୍—ବ. ମନ୍ତ୍ର, ସମ୍ମତ, ଫି. ମନ୍ତ ଦେବା, ସମ୍ମତ ଦେବା
 ମନ୍ତ—ଅ. କେବଳ
 ଉ: ଇଚ୍ଛା ମନ୍ତ୍ର ଏମାଦିଆ—କେବଳ ମୋତେ ଦେଲେ
 ମନ୍ତାବ୍—ବ. ମନ୍ତାବ, ମନ୍ତ
 ମନ୍ତାଓ—ଫି. ମନ୍ତାବ
 ମନ୍ତାମ ଉଦ୍‌(ବ୍)—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛତୁ (ବର୍ଷା ଋତୁରେ
 ହୁଏ ଏହାକୁ ଖାଆନ୍ତି)
 ମନ୍ତରୁ—ବ. ମୋତରୁ
 ମନ୍ତ—ବ. ମନ୍ତ, ବୁଦ୍ଧି
 ମନ୍ତୁଆଲ୍—ବଂ. ମନ୍ତୁଆଲ
 ମନ୍ତ—ବ. ମନ୍ତ
 ମନ୍ତ—ବ. ସାହାଯ୍ୟ
 ମନ୍ଦେରେ—ଅ. ଦଳ/ଭିତରେ ଏକ
 ଉ: ଆପେ ମନ୍ଦେରେ ଉନି ହଲ୍ ମେନାୟା—ସେ ଲୋକ ଭ୍ରମ
 ଦଳରେ (ଭିତରେ) ଅଛି
 ମନ୍ଦରୁ ମୁଲି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ସୁଗନ୍ଧ ଫୁଲ
 ମନ୍ଦର୍—ବ. ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ
 ମନ୍ଦାନ୍—ବ. ମନ୍ଦାଣ, ଅଶୁଭ
 ମନ୍ଦୁବନ୍—ବଂ. ସୁଖକର, ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ, ମନୋହର ବସ୍ତୁ
 ମନ୍ଦେ—ଅ. ମନ୍ଦରେ
 ମନ୍ଦୁମ—ବଂ ମନ୍ଦମ
 ମନ୍—ବ. ମନ୍ତ
 ମନ୍ତାଓ—ଫି. ମନ୍ତାବ, ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବା
 ମନ୍ତରଣା—ବ. ମନ୍ତଣା, ପରାମର୍ଶ
 ମନ୍ତର—ବ. ମନ୍ତ୍ରୀ
 ମନ୍—ବଂ. ଶରପ, ମନ୍ତ

ମନ୍ଦା—ବ. ମନ୍ଦା, ଶିଶୁ, ଠୁଳ

ମନ୍ଦାମ୍—କି. ବଂ. ଦୈନିକ, ବସବର

ମନ୍ଦିର—ବ. ମନ୍ଦିର

ମନ୍ଦେ—ବଂ. ଠୁଳରେ (ଏକଠାରେ) ସଂକ୍ଷିପ୍ତ

ଝରମନ୍ଦେ—ଗୋବର ଠୁଳ

ମନ୍ଦରେ—ବ. ମନ୍ଦରେ, ମନ୍ଦ ଭିତରେ

ମନ୍ଦେ ମନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ମନ୍ଦରେ ମନ୍ଦରେ

ମନ୍ଦାସିବ—ବଂ. ଉତ୍ତର

ମନ୍ଦାଓ—କି. ମନ୍ଦାଓବା, ଓଜନ କରାଇବା

ମନ୍ଦସଲ—ବ. ମନ୍ଦସଲ, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ

ମନ୍ଦସଲ୍ୟ—ବଂ. ଗାଈଲ୍ୟା, ଅଞ୍ଚଳ

ମନ୍—ବ. ମନ୍ତ୍ରମ

ମନ୍ଦାତ—ବ. ମନ୍ଦମନ୍ଦ

ମନ୍ଦତ—ବଂ. ଖାଲି (ବେକ-ଦେହ) (ପରିଧାନହୀନ)

ଉ: ହୁଟିତାୟ ମନ୍ଦତଗେୟା - ତାହାର ବେକଟା ଖାଲି ଅଟେ
(ବେକରେ କିନ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ନାହିଁ)

ମନ୍ଦତ—ବଂ. ଦୁର୍ବଳ

ମନ୍ଦ—ବ. ମନ୍ଦ, ଦୁର୍ବଳ

ମନ୍ଦା—ବଂ. ବେମାରୀୟା ଓ ଦୁର୍ବଳ

ମନ୍ଦ—ବ. ମନ୍ଦା

ମନ୍ଦା—ବ. ମୃତ୍ୟୁ

ମନ୍ଦା ଗରନା—କି. ବଂ. ମୃତ୍ୟୁ ବେଳରେ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ
ପିଡ଼ିତ

ମନ୍ଦା ଏନେ—ବ. ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଆଦିରେ ଏକ ପ୍ରକାର
ନାଚର ନାମ

ମନ୍ଦ—ବଂ. ହାତ ଲୋଡ଼ ହୁଡ଼ିବା/ସବୁ ହୋଇଯିବା

ମନ୍ଦମନ୍ଦ—ବଂ. ମୋର ମୋର କି. ଅସ୍ଥାଳନ କରିବା

ମନ୍ଦସ—ବ. ଅମାର

ମନ୍ଦସର୍ବ—କି. ବଂ. ଲାଲ୍‌ସିନ୍ଧୂ, ଲଜ୍ଜୁକ

ମନ୍ଦ—ବଂ. ସ୍ୱେଦିଣା, ଦୁର୍ବଳତା

ମନ୍ଦ କମ୍ପା—ବ. କବର ସ୍ଥାନ

ମନ୍ଦ ଜନିତ—ବ. ଶ୍ରାଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ

ମନ୍ଦ ମୁଣ୍ଡା—ବ. ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ (ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିର
ମୁଣ୍ଡକୁ ରଖି ପୋତିବ)

ମନ୍ଦମନ୍ଦ—କି. ମନ୍ଦମନ୍ଦ କରିବା

ମନ୍ଦେ (ମାନ୍ଦେ)—ବଂ. ଦୁର୍ବଳ

ମନ୍ଦେୟା—ବଂ. ଦୁର୍ବଳ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ)

ମନ୍ଦଲ୍ ମନ୍ଦଲ୍—କି. ବଂ. ଟକଟକିକର (ଏକ ଲୟରେ)

ମନ୍ଦ (ମୂଳ)—ବ. ମୂଳ୍ୟ

ମନ୍ଦ—ବ. ମନ୍ଦ କି. ମନ୍ଦ କରିବା

ମନ୍ଦ, ମନ୍ଦା—କି. ଗୋଳାଲ ମିଶାଇ ପଶୁକୁ ଜନିତ ଦେବା

ମନ୍ଦ ~ (ମୂଳ ~) ବ. ନୂଆ ଗୁଳ୍ମ, ଗୁଳ୍ମର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ

ମନ୍ଦ ~ ଚିହ୍ନ—ବ. ଅଧା ଚନ୍ଦ୍ର (ସମୟ)

ମନ୍ଦ—ବ. କପାଳ

ମନ୍ଦା—ବ. ମନ୍ଦା

ମନ୍ଦଦାନ—ବ. ମନ୍ଦଦାନ, ପଞ୍ଚିଆ

ମନ୍ଦସ—ବ. ମନ୍ଦସ

ମନ୍ଦ କର୍ତ୍ତ—ବ. ମନ୍ଦକର୍ତ୍ତ

ମନ୍ଦତା—ବଂ. ଭଜୁର, ଦୁର୍ବଳା, (ଯାହା ସାହଜରେ
ଭାଙ୍ଗିଯାଏ)

ମନ୍ଦ—କି. ମନ୍ଦାକା (ମୂଳ) କମିବା

ମନ୍ଦ—ବଂ. ଭଜୁର, ଦୁର୍ବଳ

ମନ୍ଦ—ବ. ମନ୍ଦ

ମନ୍ଦା—ବ. ମନ୍ଦା

ମନ୍ଦା—ବ. ମନ୍ଦା

ମନ୍ଦ—ବ. ଗୁଳ୍ମପ୍ରତିନିଧି

ମନ୍ଦା—ବ. ମନ୍ଦା

ମନ୍ଦା—କି. ଯିବାକୁ ମୁଣ୍ଡାଇବା

ଉ: ଉନକୁ ଅଳା ~ ତେଜ ମନ୍ଦା ଏନା—ସେମାନେ ଘରକୁ
ଯିବାକୁ ମୁଣ୍ଡାଇଲେ

ଭୂ. ହୃଦୟ ମହତ୍ତ୍ୱା ଦ ଅକ୍ ବାବା ଲେକାନା—ତାହାର ରୂପ
ତାହାର ବାପ ପରି

ମହତ୍ତ୍ୱା ମୁହୂର୍ତ୍ତ—କି. ବଂ. ସିଧା ସିଧା, ସାମନା ସାମନା

ମହତ—ବି. ମହତ

ମହତତଥ (ମହତ)—ବି. ମହତ

ମହର—ବି. ସୁନା ମୁଦ୍ରା, ରୂପ

ଭୂ: ଅମାଃ ମହର ଦ ବାଞ୍ଛା ଖେଳ ଆଦି—ତୁମର ରୂପ
ଆଉ ଦେଖିବି ନାହିଁ

ମହମ—ବି. ମହମ

ମହଲ୍—ବି. ମହଲ

ମହଲତ—ବି. ମହଲତ

ମହରମ୍—ବି. ମହରମ୍

ମହେ—କି. କଢ଼ି ଧରିବା, କଢ଼ି ହେବା

ମହେ ବାହା—ବି. କଢ଼ି ଫୁଲ, ବି. କଢ଼ି

ମା—ଅ. (ଆଦେଶାତ୍ମକ ପଦର ପଞ୍ଚ ପଦ) (ହେଉ, ତେବେ)
ସହଜ ସମାନ ହେବ

ଭୂ: ମା—ହେଉ କର, ମା ସାବ୍‌ମେ—ହେଉ ଧର

ମା ସେନାମେ—ହେଉ ଯାଅ, ମା ଦେଲବନ୍—ହେଉ ଆସ
ଦିବା (ଅବ)

ମାଝି—ବି. ଝିଅ (ସମ୍ବୋଧନାତ୍ମକ ପଦ) ଯେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ
ଯିଏ ତାଠାରୁ ବହୁତରେ ସାନ ତାକୁ ଏହି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଏ)

ଭୂ: ମାଝି ଅଲମ୍ ରୁ—ଅ—ଝିଅ, ତୁ ହଜନ କର ନାହିଁ

ମା—କି. ହାଣ୍ଡିବା, କାଟିବା (କ୍ଷୁଦ୍ରତା, କଟୁତ୍ୱ, ବାସି,
ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା)

ମାକାରଦାନ୍—ବଂ. ବଡ଼, ବିଶାଳ

ମାକାରଦମା—କି. ମଳୟମା କରିବା, ବି. ମଳୟମା

ମାକାଳକେନ୍ଦ୍ରା—ବି. ମାଙ୍କଡ଼ା କେନ୍ଦ୍ର

ମାକାଳା ଧରି—ବି. ମାଙ୍କଡ଼ା ପଥର

ମାକଡ଼ି—ବି. ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ, ମାକଡ଼ି

ମାକାସତା—କି. କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିବା

ମାକାଠି—କି. ମାଙ୍କଡ଼ିବା, ଲେପନ କରିବା

ମାକନ୍—ବି. ମକନ

ମାଗଣ—କି. ମାଗିବା, ବି. ମାଗଣ

ମାଗଣା—ବଂ. ମାଗଣା, ବିନାମୂଲ୍ୟ

ମାଗାନ୍—ବି. ମଗଜ, ବୁଦ୍ଧି

ମାଜାଲ୍—ବି. ଭୁଞ୍ଜ, ଘନ, ଅପରିଷ୍କାର, ମଳିଆ

ଭୂ: (୧) ରଲ୍ ମାଜାଲ୍ ମେହାୟ—ହଜନ ଭାବି ସେମାନେ
ନହନ୍ତି

(୨) ଲୁଭୁକି ଦ ଆଲମ୍ ମାଜାଲ୍ ଅତ ଆ—ଆ—ଲୁଭୁକି
ମଳିଆ ହେବାକୁ ହଥ ନାହିଁ

ମାସ ବଗା—ବି. ମାସ ମାସ, ମାସ ପୂଜା

ମାସ ସିନ୍ ବଗା—କି. ମାସ ମାସରେ କୁକୁଡ଼ା ବଳି ପୂଜା

ମାଃ ମଟେ—ବି. ମାସ ମାସର ଜାହେର ପୂଜା (ଏହା
ସାବଜନାନ ପୂଜା)

ମାଜିରି ହା.କୁ—ମାଗୁର ମାଜି

ମାଗୁ—ବି. ମାଞ୍ଜି, ଭଜ ଭଜି

ମା.ଗ—ବି. ମାଞ୍ଜି

ମାହୁଆ ପାତକ—ବି. ମାହୁଆ ପାତକ (ଦା'ରେ ମାହୁ ବଫିବା
ଦ୍ୱାରା ପୋକ ହେବା ହେଉ ପାପ)

ମାହୁଆ—ବି. ମାହୁଆ ଜାତି ବିଶେଷ

ମାଗୁ (ମକଂ)—ବି. ଥୋଡ଼ି

ମାକାଠି—କି. ମାଙ୍କଡ଼ା (ସପ୍ତି, ରକ୍ତେ, ବାସନ ଧୋଇ ସଫା
କରିବା)

ମାଞ୍ଜିଣା—କି. ଠାକୁରାଣୀ ଶାଳରେ ପୂଜା କରିବା (ଆସାଡ଼
ମାସରେ କରାଯାଏ)

ମାଞ୍ଜାନ୍—କି. ପୂଜାନ୍ତ ଭୋଜନ

ମାଞ୍ଜି—ବି. ମାଞ୍ଜି

ମାଞ୍ଜି—ବି. ମଞ୍ଜି

ମାଞ୍ଜି—ବି. ସାନ୍ତାଳ ଗାଁର ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ

ମାଝି—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ସଂ ସାଧାରଣ ପଦ୍ୟ (surname)

ମାଠା—ବ. ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ ଯାହାର ପତ୍ରକୁ ଖାଆନ୍ତି, ଏହା
ଜଟା ଲଗେ

ମାଠାଓ—କି. ଠକ ନେବା

ମା.ଠୁ—ବଂ. ଠକୁଆ, ଠକ

ମାଡ଼, ମାଣ୍ଡ—ବ. ମାଡ଼

ମାଣ୍ଡ—ବ. ପୁଛ

ମାଉଜନ୍—ବ. ମହୁଲ ଫୁଲ

ମାଉଜନ୍ ଦାରେ—ବ. ମହୁଲ ଗଛ

ମାଉଜନ୍ ଲଠେ—ବ. ମହୁଲ ଫୁଲ ଖଲରେ ତିଆରି ଲଠି

ମାଁ.ଭବା.ମ—ଅ. କଦାଚିତ୍, କଦାପି, କେବେହେଲେ

ଭା: ଭୁକୁ ଭୁକୁ ମାଁ.ଭବା.ମ ଆଲନ୍ ମେସାଃ ଆ - ଜାଙ୍ଗ
ସହଜ କଦାପି ମିଶିବ ନାହିଁ

ମାତାଲ୍—ବ. ମାତାଲ୍

ମାଉ—ବ. ପଶିମାଗ ମାଣ

ଭା: ମାଣ ଲେକାତେ ରୁନ୍ ଏମାୟା ମେ - ମାଣ ଅନୁସାରେ
ଔଷଧ ଦିଅ

ମାଉ—ବ. ବାଉଁଶ

ମାଉକ କିନି—ବ. କିନି ଦ୍ରବ୍ୟ

ମାନ୍ଦାଲ୍—ବ. ଗୋଡ଼ ଫଡ଼ିଆ (ଶିକାର ଜନ୍ତୁକୁ ସେ
ପ୍ରଥମରେ ଟର ମାରିଥାଏ ତାହାକୁ ଜନ୍ତୁର ଏକ ଫଡ଼ିଆ
ଅଧିକ ଭାଗ ଦିଆଯାଏ ଏହାକୁ ମାନ୍ଦାଲ୍ କହନ୍ତି)

ମାନ୍ଦାରଗନ୍ (ମାନ୍ଦାରୁଗନ୍)—ବ. ଆଉ ଫଳ

ମାନ୍—ବ. ମାନ୍ୟତା, କି. ମାନ୍ୟତା ଦେବା

ମାନଭ—ବଂ. ଖାଉର, ମାନ୍ୟତା

ମାନ୍ତାନ୍—ବ. ମାନ୍ୟତା

ମାନ୍ତାଲ୍—କି. ମନ୍ତ୍ର କରିବା, ବ. ମନ୍ତ୍ର

ମା.ନଭ—କି. ମାନ୍ୟ ଦେବା, ମାନିବା

ମାଁ.ନଦା—ବ. ଶବ୍ଦ

ମାନ୍-ଦାଆ—ବ. ମାଣ୍ଡାଆ କହା

ମାନ୍-ମି—ବ. ମାନବ

ମାନ୍-ସିକ—କି. ମନାସିବା, ଦେବତାଙ୍କ ଠାରେ ପଣ କରିବା

ମାନା—ବ. ବାରଣ କି. ବାରଣ କରିବା, ମନା କରିବା

ମାନାଓ—କି. ମାନିବା, ସନ୍ତୋଷ ହେବା

(ବ.ଦ୍ର.—“ମା” କ୍ଷମର ଅନ୍ୟ ଏକ କ୍ଷମ ଶବ୍ଦ)

ମାଈରେ—(ସମ୍ବୋଧନ) ପ୍ରିୟ (ବସୁନ୍ଧରେ ସାନ ମହୁଳାମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ)

ମାଈରେ—ବ. ପ୍ରିୟ

ମାକୁର୍—କି. ବୋହୂରା

ମାକୁଲ୍—ବଂ. ସୋଗୀ, ନମ୍ର, ଦୃଢ଼

ମାକୁ—ବ. ଲୁଗାବୁଣା ତନ୍ତରେ ପୂଜା ଭରଣା କରିବା ଯନ୍ତ୍ର

ମାଗୁର୍—ବ. ଶକ୍ତି, ବଳ, ବଂ. ବଳବାନ

ମାଙ୍ଗନ—ବ. ମୁକ୍ତି

ମାଛଅନ୍ଧାର—ବ. ମାଛଅନ୍ଧାର

ମାଡ଼କଠା—ବ. ପଟାଦାଗ

ମାଲୁ—କି. ଭୋଜନ କରିବା, ଖାଇବା

ମାଲୁର୍—କି. ବୋହୂରା

ମାଲୁଲୁଗୁ—ବଂ. ମଧ୍ୟମ, ମଧ୍ୟମିକା

ମାଲୁଗୋଲ୍—ବ. ସାମାଜିକର ଏକ ଗୋଷ୍ଠ

ମାଲୁ ଆନ୍—ବ. ଗାଁର ପ୍ରଧାନଙ୍କର ଦେବ ପୀଠ

ମାଲୁ ଗିଲାସ୍—ବ. ଏକ ଦେବତାର ନାମ

ମାଲୁ—ବଂ. ଗୋଟା ଓ ମୋଟା

ମାଣ୍ଡଲ୍—ବ. ଗାଁର ମୁଖିଆ ଲୋକକୁ ବର ଦର ପକ୍ଷରୁ ମିଳୁ
ଥିବା ‘ହକ’ ପ୍ରାପ୍ତ । ଶିକାରରେ ପ୍ରଥମ ମାରି ଥିବା ଲୋକକୁ
ମିଳୁଥିବା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମାଂସ

ମାଣ୍ଡଲ୍ ଗୁଡ଼ଲେ—ବ. ଗାଁରେ ବବାହ ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କନ୍ୟା ପକ୍ଷରୁ ଗାଁ ମୁଖ୍ୟକୁ ମିଳୁଥିବା ଗୁଡ଼ଲ

ମାଣ୍ଡି—ବ. ଭୋଗିଣୀ ଭାତ

ମାଣ୍ଡି—କି. ଭାତ ଗୋଷ୍ଠରେ କରିବା

ମାଣ୍ଡିଆଡ଼—କି. ଲୁଣ ରହୁବା, ଘୁରୁ ରୁଲୁବା

ଭା: ବାପା ଅଳା ~ ରେଗେ ମାଣ୍ଡିଆଡ଼ କାମେ—ବାହାଘରେ
ଲୁଣ ରହୁଥା (ବାହାଘରରେ ଘୁରୁରୁ ଥା)

ମାସୁଲ୍—ବ. କର, ଭଡ଼ା, ଟିକସ
 ମାସୁଲ ଇଜାଦାର—ବଂ. କର ଅସୁଲକାରୀ
 ମହାକାଲ୍—ବ. ମହାକାଳ, ମହାକାଳ (କୋଚଲ) ଗଛ
 ମହାକୁପ୍—କି. ବୁଲିଯିବା, ବନ୍ଦ ହେବା, ସମାପ୍ତ କରିବା,
 ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା

ମାହାକୁର୍—କି. ମହକୁର କରିବା, ସାଇତବା
 ମାହୁନା—ବ. ମହୁନା, ମାସ
 ମାହୁରୁ—କି. ଅସୀକାର କରିବା
 ମାହୁର୍—ବଂ. ଲକ୍ଷ୍ମିତ
 ମାହୁର୍—ବଂ. ନମ୍ର. କି. ନମ୍ରହେବା

ମାହୁର୍—ବ. ମାହୁର୍
 ମାହୁରୁଲ୍—ବ. ଚଢ଼ା ଗୁଡ଼
 ମାହୁର୍—ବ. ବସ
 ମାଣ୍—ବ. ମାଣ
 ମାଣ୍—ବ. ଶବ
 ମାଣ୍ପଡ଼ା—ବ. କବର ସ୍ଥାନ, ମହାପୋଡ଼ା ସ୍ଥାନ
 ମା — ମେଲ—କି. ବଳ ଦେବା, ବଳଦେବା ସ୍ଥଳୀ

ମାକ୍‌କେ—କି. ବଂ. ବାମପାଶିଆ ହେବା
 ମାକାତଗାଜା—କି. ଡାହାଣ ବାହା
 ମାକାଡ଼ ମୋକଡ଼—କି. ଜୋରରେ ଏପାଖ ସେ ପାଖ ହେବା/
 କରବା, ଅସ୍ଥିର ଭାବେ କରିବା

ମାଦେନାଡ଼—କି. ବଂ.—ମାଦ ମାସିଆ ଥଣ୍ଡା
 ମାଜାସୁଡ଼ା—କି. ଉଧାର ନେବା
 ମାଜାଲ—ବଂ. ଚକଟିଆ ମଲିଛା
 ମାଛରଙ୍ଗା—ବ. ମାଛରଙ୍ଗା
 ମାଛେରୁ ଗୁଡ଼ା ଚେଣେ—ବ. ମାଛୁଆ ଚଢ଼େଇ (ନଦୀକୂଳିଆ
 ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ ଯେ ସଦାବେଳେ ଲଙ୍ଗୁଳ
 ହଲୁଉଥାଏ) ଗୁଡ଼ା ଚଢ଼େଇ

ମାଖାରି—ବଂ. ମସିଆରି, ମସିଲ, ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
 ମାଖୁର୍—ବ. ଗାଁର ମୁଣିଆ ଲୋକ

ମାଣ୍ଡୁରୁ—କି. ଘୁରିବୁଲିବା
 ଉ: ସିମ୍ବୁଆଁ ଖେଲ୍‌ରେ କୁଲି ଏ ମାଣ୍ଡୁରୁ କାନା - କୁକୁଡ଼ା
 କୁଆ ଦେଖି କରି ଚଳି ଘୁରି ବୁଲୁଛି

ମାଣ୍ଡୁର୍—ବ. ମଣ୍ଡପ
 ମାଣ୍ଡାଗ ମାଣ୍ଡିରି—କି. ବଂ. ଘୁରୁଘୁରୁ କରି ଘୁରି ଫେରି କରି
 ଦେଖିବା

ମାଣ୍ଡା—କି. ପତୁଳ ପକାଇବା, ମଡ଼ାଇବା, ମାଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ମାଣ୍ଡା—କି. ମଡ଼ାଇବା, ପଛରବା
 ଉ: ଖେଳରେ ଦା — ମାଣ୍ଡାଓଏନା - ଖେଳରେ ପାଣି
 ମାଡ଼ିଗଲ

ମାଣ୍ଡେରୁ—ବ. ବୁଲିବା କ୍ଷେତ୍ର (Area) ବୁଲିବା ପରିମାଣ
 ଉ: ମିର୍ ମାଣ୍ଡେରୁ ଆରୁର ମେ - ଅରେ ମାଣ୍ଡ ବୁଲି (ଘୁରି) ଆସ
 ମାନଦଲି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ହାର
 ମାନଦର୍—ବ. ଏକ ସାନ୍ତାଳ ଘର
 ମାନବରୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକ ସ୍ଥାନ
 ମାନତାନ୍—ବଂ. ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଆଦରଣୀୟ, ମାନନୀୟ
 ମାପନାଡ଼ୁ—କି. ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା

ମାପାଂସି ମାପାଜ୍ (ଜି)—ବଂ. ଗାଁର ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ସମୂହ
 ମାମ୍‌କୁଲ୍—ବ. ମାମ୍‌କୁଲ, ଅଛି ଘର
 ମାମତାଡ଼ୁ—କି. ମାଡ଼ିବିବା, ଝଗଡ଼ା କରିବା,
 ମାଡ଼ିବସ କାମୁଡ଼ିବା, ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିବା

ଉ: ସେତା ଦ ଚୁରୁ ଏ ମାମତାଡ଼ୁ କାଦେୟା -
 କୁକୁରଟା ଶିଆଲକୁ ମାଡ଼ିବସ କାମୁଡ଼ି ଦେଲ

ମାମ୍‌ଥ—ବ. ମାମୁଁ
 ମାମ ଗୁରୁନା—ବ. ମାମୁଁ ଭଣଜା
 ମାମୟା—ବ. ମାମୁଁ ଭଣଜା ଉଭୟ
 ମାମସାଲ୍‌—ବ. ମାମୁଁ ପାଉଣୀ ଭଣଜି ବିବାହ ବେଳେ ବର
 ପକ୍ଷରୁ ମାମୁଁକୁ ବସାଯିବା ଲୁଗା)

ମାୟସାସି—ବଂ. ମାୟ ଶାଶୁ
 ମାୟତା—ବଂ. ନିଶଦାଢ଼ି ବସନ ମୁହଁ

ମାସୁଲ୍—ବି. କର, ଭଡ଼ା, ଟିକସ
 ମାସୁଲ ଇଜାଦାର—ବିଂ. କର ଅସୁଲକାରୀ
 ମହାକାଲ୍—ବି. ମହାକାଲ, ମହାକାଲ (କୋଷଲ) ଗଛ
 ମହାକୁପ୍—କି. ବୃକ୍ଷସିବା, ବନ ହେବା, ସମାପ୍ତ କରିବା,
 ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା

ମାହାନୁଜ୍—କି. ମହାନୁଜ କରିବା, ସାଲତବା
 ମାହୁନା—ବି. ମହୁନା, ମାସ
 ମାହୁରୁ—କି. ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା
 ମାହୁର୍—ବିଂ. ଲକ୍ଷ୍ମି
 ମାହୁର—ବିଂ. ନମ୍ର. କି. ନମ୍ରହେବା
 ମାହୁଜ—ବି. ମାହୁଜ
 ମାହୁଜଗୁଲ୍—ବି. ଝଡ଼ିଆ ଗୁଡ଼
 ମାହୁର୍—ବି. ଶୁଷ୍କ
 ମାଣ୍—ବି. ମାଣ
 ମାଣି—ବି. ଶବ୍ଦ
 ମାଣିପଡ଼ା—ବି. କବର ସ୍ଥାନ, ମହାପୋଡ଼ା ସ୍ଥାନ
 ମା — ମେଲ—କି. ବଳ ଦେବା, ବଳଦେବା ସ୍ଥଳୀ
 ମାକବେ—କି. ବିଂ. ବାମପାଶିଆ ହେବା
 ମାକାତରାଖ—କି. ତାସ ବାଜିବା
 ମାକାଡ଼ ମୋକଡ଼—କି. ଜୋରରେ ଏପାଖ ସେ ପାଖ ହେବା/
 କଣ୍ଠବ', ଅସ୍ଥିର ଭାବେ କରିବା

ମାଦେକାଡ଼—କି. ବିଂ.—ମାଦ ମାସିଆ ଅଣ୍ଡା
 ମାଙ୍ଗାଭଡ଼ା—କି. ଉଧାର ନେବା
 ମାଙ୍ଗାଲି—ବିଂ. ଚକଟିଆ ମଲିଛା
 ମାଛରଙ୍ଗା—ବି. ମାଛରଙ୍ଗା
 ମାଛେରୁ ଗୁଡ଼ା ଚେଣେ—ବି. ମାଛୁଆ ଚଢ଼େଇ (ନଦୀକୂଳୀଆ
 ଗୁଡ଼ି ଚଢ଼େଇ ଯେ ସଦାବେଳେ ଲୁଚୁଛି
 ହଲଉଥାଏ) ଗୁଡ଼ା ଚଢ଼େଇ

ମାଣ୍ଡା—ବିଂ. ମଣ୍ଡିଆଣ, ମଣ୍ଡିଲ, ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
 ମାଞ୍ଜୁରି—ବି. ଗାଁର ମୁଣିଆ ଲୋକ

ମାଣ୍ଡୁରୁ—କି. ଘରକୁଲିବା
 ଉ: ସିମ୍ବୁଆଁ ଷ୍ଟେଲ୍ ଡେ କୁଲିବ ଏ ମାଣ୍ଡୁରୁକାନା - କୁକୁଡ଼ା
 କୁଆ ଦେଖି କର ଚଳି ଘର ବୁଲୁଛି

ମାଣ୍ଡୁର୍—ବି. ମଣ୍ଡପ
 ମାଣ୍ଡାଗ ମାଣ୍ଡିରି—କି. ବିଂ. ଘୁରୁଘୁରୁ କରି ଘୁରୁ ଫେରି କରି
 ଦେଖିବା

ମାଣ୍ଡା—କି. ପତୁଳି ପକାଇବା, ମଡ଼ାଇବା, ମାଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ମାଣ୍ଡାଣ୍ଡ—କି. ମଡ଼ାଇବା, ପଞ୍ଚରିବା

ଉ: ଷେଡ଼ରେ ଦା — ମାଣ୍ଡାଣ୍ଡଏନା — ଷେଡ଼ରେ ପାଣି
 ମାଡ଼ଗଲ

ମାଣ୍ଡେରୁ—ବି. ଗୁଲିବା ଷେଡ଼ (Area) ଗୁଲିବା ପରିମାଣ

ଉ: ମିତ୍ ମାଣ୍ଡେରୁ ଆରୁରା ମେ - ଅରେ ମାଡ଼ ଗୁଲି (ଘୁରୁ) ଆସ

ମାନଦଲି—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ହାତ

ମାନ୍ଦସି—ବି. ଏକ ସାନ୍ତାଳି ଖାଦ୍ୟ

ମାନବରୁ—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକ ସ୍ଥାନ

ମାନଜାନ୍—ବିଂ. ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଆଦରଣୀୟ, ମାନମୟ

ମାପନାଣ୍ଡ—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା

ମାପାଂସି ମାପାଞ୍ଜ (ଜି)—ବିଂ. ଗାଁର ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଲୋକ ସମୂହ

ମାମୁକୁଲ୍—ବି. ମାମୁକୁଲ, ଅଥ ଘର

ମାମଡ଼ାଣ୍ଡ—କି. ମାଡ଼ିବସିବା, ଝଗଡ଼ା କରିବା,
 ମାଡ଼ିବସିବା କାମୁଡ଼ିବା, ହାତୁଡ଼ିରେ ପଡ଼ିବା

ଉ: ସେତା ଦ ଗୁଲୁ ଏ ମାମଡ଼ାଣ୍ଡ କାଦେସା -

କୁକୁରଟା ଶିଆଳକୁ ମାଡ଼ିବସି କାମୁଡ଼ି ଦେଲ

ମାମୁଅ—ବି. ମାମୁ

ମାମ ଭା.ରନା—ବି. ମାମୁ ଭଣଜା

ମାମସା—ବି. ମାମୁ ଭଣଜା ଉଭୟ

ମାମସାଲୁ—ବି. ମାମୁ ପାଉଣୀ ଭଣଜି ବିବାହ ବେଳେ ବର
 ପକ୍ଷରୁ ମାମୁକୁ ଦାସିବା ଲୁଗା)

ମାସୁସାସି—ବିଂ. ମାରି ଶାଶୁ

ମାସୁତା—ବିଂ. ନିଶାଦାଢ଼ି ବିହୀନ ମୁହଁ

ମା-ସ୍ତା—(ସମ୍ବୋଧନ) : ଜିଜ୍ଞାସୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ) ହେଉ ହେ

ଭୁ: ମା-ସ୍ତା ଯାବ୍ ମେ—ହେଉ ହେ ଧର

ମା-ସ୍ତା ସେନା ସେ—ହେଉ ହେ, ଭ୍ରମମାନେ ଯାଅ

ମାସ୍ତା—ବ. ମାସ୍ତା, ଆବର୍ଣ୍ଣଣ ଭାବ

ମାସ୍ତାଜାଲ—ବ. ମାସ୍ତାଜାଲ, ସେବାବେଶ

ମାସ୍ତାମ—ବ. ରକ୍ତ

ମାସ୍ତେନ୍ଦ୍ରସ୍ତେ—ବ. ପିଲାକବଳ, ସପରକାର

ମାସ୍ତରୁ—କି. ପିତାପିତା କରନା

କି. ବଂ. ତଟାପଟ, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର

ମାସ୍ତରୁ—କି. ବଂ. ମାଗପିଟ୍

ମାସ୍ତମାସ୍ତ—କି. ବଂ. ଭର ଭର

ମାସ୍ତପାସ୍ତେ—(ସନ୍ଦେହାସ୍ତକ ପଦ) ହୁଏତ, ହୋଇପାରେ

ମାସ୍ତମାସ୍ତ—ବ. ଗରମ ମସଲା

ମାସ୍ତ—କି. ହାନ୍ତହେବା, ଅନନ୍ତ ହେବା, ଭୂଆଁ ହେବା,
ନଶ୍ଟ ହେବା, ମରବା

ମାସ୍ତ—ବ. ମୟୂର

ମାସ୍ତକାଟା—କି. ମାରିବା, ହାଣିବା

ମାସ୍ତ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲାଙ୍କ ଖେଳ

ମାସ୍ତ—ବଂ. ବଡ଼, ବିଶାଳ, ବିଖ୍ୟାତ, ପ୍ରଧାନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ପ୍ରଥମ

ମାସ୍ତ ଦାରେ—ବଡ଼ ଗଛ

ମାସ୍ତ ହଲ—ବଡ଼ ଲୋକ, ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକ

ମାସ୍ତ ଦରେସ୍ତା—ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ର

ମାସ୍ତ ଅଫିସ୍ତ—ପ୍ରଧାନ ଅଫିସର

ମାସ୍ତ କାମି—ପ୍ରଥମ କାମ, ପ୍ରଧାନ କାମ ଆଦି

ମାସ୍ତ କଂଗାଡ଼—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା

ମାସ୍ତ ତାସ୍ତସି—ବ. ପୁଅ ଅପରାଧୀ

ମାସ୍ତ ଦା—ଲୁବେରୁ—ବ. ମୁଖ୍ୟ ପାଣିଆଣୀ ବେଳ, ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳ

ମାସ୍ତଦୁଲ—ବ. ମହାଦୁଃଖ

ମାସ୍ତହୁରୁ—ବ. ବଡ଼ ପାହାଡ଼, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ବା
ମୁଖ୍ୟ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା

(ପୁରୀ ସମୟରେ ପ୍ରଥମରେ 'ମାସ୍ତହୁରୁ' ନାମରେ
ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ)

ମାସ୍ତୁ—କି. ମାରିଦେବା, ନଷ୍ଟ କରିବା, କମାଇବା

ମାସ୍ତୁ—ବ. ବାହୁଜୀ, ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ

ମାସ୍ତନା—ବ. ମାର୍ଜା

ମାସ୍ତକାଟା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ

ମାସ୍ତଗେ—(ଆଦେଶାସ୍ତକ) ଓଡ଼ିଆ ପଦ 'ବି' ସହଜ ଭୁଲମୟ

ଭୁ: ମାସ୍ତଗେ ତବେ ନିତ୍ୟ ସାବମେ—ହଁ, କେବେ ଏଥର ଧର

ମାସ୍ତୁ—ବଂ. (ରହୁ ରହୁ ବା ବ୍ୟବହାର ଜନିତ) କମଜୋର
ଅବସ୍ଥା

ଭ: ଲୁଗୁଲି ମାସ୍ତୁ ଏନା ନାଁଠୁ ନାଁ କରୁଛୁ ତେ ହୁସୁଆ—

ଲୁଗା କମଜୋର ହେଲୁଣି ନୂଆଟିଏ କରିବାକୁ ହେବ

(୨) ମାସ୍ତୁ ଜନିତ ଦ ତେବ କାମିରେହିଁ ବାଁ ଲଗାଉଥା—

କମଜୋର ଜନିତ କୌଣସି କାମରେ ଲାଗିବ ନାହିଁ

ମାସ୍ତେ—କି. ବଂ. ଜୋରରେ

ଭ: ମାସ୍ତେ ଅରୁଆବନ୍—ଜୋରରେ ଟାଣିବା

ମାସ୍ତା ମାସ୍ତ—କି. ବଂ. ରଗଡ଼ା ରଗଡ଼ା ଶକ୍ତି ଖଟାଇ

ମାସ୍ତଦାଠୁ—କି. ଜୋରରେ ମାରିବା କରିବା

ମାସ୍ତସାଲ୍—ବ. ଆଲୋକ, ରଙ୍ଗୀ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ

ମାସ୍ତଦେଡ଼(ଲ୍)—ବଂ. ଅସେଡ଼, ଦରବୁଡ଼ା

ମାସ୍ତେ—ବଂ. ପୁରୁଣା, ପୁରୁଜନ

ମାସ୍ତେଆଁରେ—ବଂ. ପୁରୁଣା ପୁରୁଣି

ମାସ୍ତେଡ଼ିଆ—ବଂ. ପୁରୁଣା ସ୍ଥାନ

ମାସ୍ତେନ୍—ବଂ. ପୁରୁଜନ

ମାସ୍ତେପୁରନା—ବଂ. ଗଢ଼ିତ ପୁରୁଣା ପୁରୁଣି

ମାସ୍ତୁ—କି. ସାରିଦେବା, ଶେଷ କରିଦେବା

ମାଲ୍—ବ. ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା

ମାଲ୍—ବଂ. ଜନସ୍ତ, ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି, ଦ୍ରବ୍ୟ

ମାଲ୍ କାରୁ—ବଂ ମାଲିକ

ମାଲ୍ କାଠୁ—କି. ଝଲକବା, ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରି ଦେଖାଇ
ହେବା

ଉ: ହଳକ ଶାମାରେ ମାଲ୍ କାଉଁ କାନାୟ - ଲେକଙ୍କ

ହଜୁରେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରି ଦେଖାଇ ହେଉଛି

ମାଲଗା.ଡ଼ା—ବ. ମାଲ ବୁଝା ଗାଡ଼ି

ମାଲଗୁଜାରି—ବ. ମାଲଗୁଜାରି

ମାଲହାନ—ବ. ଶିମ୍ବ

ମାଲହାନ ଚେଟେ—ବ. ବାସ୍ତା ଚଢ଼େଇ

ମାଲ—ବ. ମାଲ, ହାର

ମାଉଁ (ମ) ଦୁଆର—ବ. କଚେରୀ

ମାହକାଉଁ—ବ. ମୁକୁ ହସର ଛଟା, ଇସର ହସ, ମୁରୁଜ ହସ

ମାହ ମାହାଉଁ—ବ. ଅସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରିବା ବଂ. ଅସୁସ୍ଥ,

ବୁରୁଣ

ମାହାଉଁ—ବ. ଶ୍ରେବାଇବା

ଉ: ଡାଙ୍ଗର ବୁସ୍ତର ଏ ମାହାଉଁ ଏଠା - ବଳଦ କୁଟା

ଶ୍ରେବାଉଛି

ମାହା—ବ. ମାସିକଥା ବେତନ

ମାହେ—ଅଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶକାରୀ ଶବ୍ଦ—ଓ ହୋ

ଉ: ମାହେ ଭରିମ ହେଲ୍ ଏଲ୍ ବୁକୁ କା.ମିରେମ୍ ଗଲ୍ ଅ ଆଦ୍‌ଅ

ଓହୋ, ଭଲ ଆସିଲ୍ ଏମାନଙ୍କୁ କାମରେ ସହଯୋଗ କଲ

ମାହେ—ବ. ଏକମାସ

ମାହେ ମାହେ—ବ. ବଂ. ମାସ ମାସ

ଉ: ମାହେ ମାହେ ପଲମ୍ ଏନା ନଆଁ କା.ମି ବାସ୍ତ ହୁଇଲେନା

ମାସ ମାସ ବଡ଼ଲ୍ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ

ମାହାକା ମାହାକ—ବ. ବଂ. ତରୁ ତରୁ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା

ମାହା କାଲମ୍—ବ. ବଂ. ତଳବର୍ଷ ପରେ

ମାହାକାଉଁ—ବ. ମହକିବା, ଗଳ୍ପ ହେବା

ମାହାଙ୍ଗା—ବ. ମହଙ୍ଗା

ମାହାଙ୍ଗ—ବ. ମାହାଙ୍ଗ ଜାତି ବିଶେଷ

ମାହାନ୍ଦେର—ବ. ବଂ. ଗଡ଼ ପରଦନ

ମାହାସ—ବ. ଗୋପାଳକ, ପାଣିର ଏକ ପ୍ରକାରର ଖାଟ,

ପାଣି ନାଲ

ମାହରେ—ବ. ଅସୁବିଧା ଜନକ ଫି. ବଂ. ପରେ

ମାହାର—ବ. ଅସୁବ

ମାହାଲ୍—ବ. ଶୁଭକରିବା

ମାହାଲ୍ (ଲେ)—ବ. ମାହାଲ୍ ଜାତି ବିଶେଷ (ଏ ଜାତି ଲୋକ

ବାଉଁଶର ପାଣ୍ଡା, କୁଲ, ତାଲ ଆଦି ଚିଆର କରନ୍ତି)

ମାହାଁ—ବ. ଦନ, ବାର ବଂ. ବଡ଼ ବସ୍ତୁ

ଉ: ଜାନାମ୍‌ମାହା—ଜନ୍ମଦିନ

ଆକାମାହା—ଦେଉଳ

ପେ ମାହା—ଦିନ ଦିନ

ମାହାଜାଲ୍—ବ. ବଡ଼କାଲ, ମାହାଜାଲ

ମାହାଜୁଜ୍—ବ. ମହାଜଗା କରିବା

ମାହାଜନ୍—ବ. ମହାଜନ

ମାହାଜୁ—ବ. ମହଜୁ

ମାହାଦେବ—ବ. ମହାଦେବ

ମହାଭଗ—ବଂ. ଭଗବାନ

ମାହାମାସ—ବ. ଦୁର୍ଗା, ଜ୍ୟେଷ୍ଠା କନ୍ୟା

ମାହାଭା—ବ. ବଡ଼ ବାସ୍ତିତ୍ବ ବୋହୁବା

ମାହାମାରି—ବଂ. ମହାମାରି

ମାହେଲ୍—ବ. ଯେହ, ପ୍ରଭ, ଶ୍ରେଣୀ

ମାହାକାଉଁ—ବ. ମୋଡ଼ବା

ମାହାକର—ବ. ବଳଦ ଅତାକା ମୁଣ୍ଡ ଆବାଡ଼ି

ମାହାଉଁ ମାହାଉଁ—ବ. ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ି ଦଳି ଚଳି ଦେବା

ମାହା—ବ. ପାହାଡ଼ିଆ ଜନ ଜାତି

ମାମୁଣ୍ଡା—ବ. ପାହାଡ଼ିଆ ମୁଣ୍ଡା ଜାତି ବିଶେଷ

ମାଣା—ବ. ପ୍ରଥମ, ପୂର୍ବରେ ଅଟେ

ମାଣା ମାଣା—ବ. ବଂ. ପୂର୍ବ, ଆଗରେ, ପୂର୍ବ କାଳରେ

ମାଣାହଲ୍—ବ. ପୂର୍ବ ସୁରୁଷ, ଆଗୁଆ ଲୋକ

ମାଣମ୍—ବ. ଉଦ ମହା (ଭଡ଼ି) ଫି. ମହା ଉଅର କରିବା

ମି—ଅ. (ଉରସାର ସୂଚକ) ଗୁଡ଼
 ଉ: ଚେକାଏମ ଅନକାର କାନା ମି ସେନ୍ ଅଚ ଇଂ ମେ—
 ଏମିତି କାହିଁକି କରୁଛ ଗୁଡ଼ ମୋତେ ମୁଁ ସାଏ
 ମିଆଁ—ବ. ବୁଢ଼ା ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା
 ମିଆଦ୍—ବ. ମିଆଦ, ଭାରତ ଦେବା
 ମିଇଦ୍—କି. ଏକାଠି ମିଶାଇ ଦେବା
 ମିଇ—ବ. ମିଆଇ (ବିଲେଇ ମିଆଇ ଶବ୍ଦ)
 ମିର୍ ବମାନ—ବ. (ଇଂ) ମିର୍ ବମାନ
 ମିଚ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ
 ମିଗ୍ରା—ବ. ମିଆ, ମିଛ
 ମିହୁଆ—ବଂ. ମିଆବାଦୀ
 ମିହ୍ ମିହ୍—ବଂ. ମିହ୍ ମିହ୍, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ମିଟିଂ—ବ. (ଇଂ) ମିଟିଂ, ଆଲୋଚନା ସଭା
 ମିଠାୟ୍ (ଇଂ)—ବ. ମିଠା
 ମିଠା—ବଂ. ମିଠା, କି. ମିଠା ଲାଗିବା
 ମିହୁଆ—ବ. ମିତ, ସଜାତ
 ମିସ୍—ବ. ମେସ୍
 ମିଥୁନ୍—ବ. ମିଥୁନ୍ (ରାଶି) (Gemini)
 ମିର୍—ବ. ଏକ
 ମିର୍ଥ—କି. ମିଶ୍ରିତ
 ମିଦ୍ ଆତମ୍ଭେ—କି. ବଂ. ଏକ ପାଖେ, ଏକ ପାଖ ଦେଇ
 ମିଦଲସି—ବ. ଏକ କୋଡ଼, କୋଡ଼ଏ
 ମିର୍ କାରଣତେ—କି. ବଂ. କୌଣସି କାରଣ ବଶତଃ
 ମିଦକାଲ୍—କି. ବଂ. ଏକ ସମୟରେ
 ମିଦକାଲଗନ୍—ବ. ଏକାଙ୍ଗବାତ
 କି. ଏକାଙ୍ଗବାତ ମାରିବା
 ମିଦକେ ମିଦ୍—କି. ବଂ. ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ
 ମିର୍ ଗଟାଂ—ବ. ଗୋଟିଏ
 ମିର୍ଦ୍ଦାଲିକ୍—ବ. ଅଲ୍ପକ୍ଷଣ, ଦଣ୍ଡେ
 ମିର୍ଗେଆ—କି. ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାରର

ମିଦ୍ କିର୍ତ୍ତି—କି. ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣ
 ମିଦ୍ କୁଅର—କି. ବଂ. ଏକ ସଦୃଶ୍ୟ
 ମିଦ୍ କୁର—କି. ବଂ. ଏକ ବସ୍ତୁସର
 ମିଦ୍ ଜମ୍‌କାଉ—କି. ବଂ. ଏକ ଜମକରେ
 ମିଦ୍ ଜାନଗାର୍—କି. ବଂ. ଏକ ସଦୃଶ୍ୟ, ଏକାପକ
 ମିଦ୍ ଜିମ୍‌କେ—କି. ବଂ. ଏକ ସାଥୀରେ
 ମିଦ୍ ଟାଂ—ବ. ଗୋଟିଏ
 ମିଦ୍ ଟେନ୍—କି. ବଂ. ଏକଟ, ଏକ ସ୍ଥାନରେ
 ମିଦ୍ ତଲାଉ—କି. ବଂ. ଏକ ଲହରୀରେ
 ମିଦ୍ ତୁର—କି. ବଂ. ଏକ ସମାନ
 ମିଦ୍ ତେ—କି. ବଂ. ଏକ ସାଥୀରେ
 ମିଦ୍ ଧାର୍—କି. ବଂ. ଏକ ନିୟମ, ଲଗାତାର
 ମିଦ୍ ଧାର୍—କି. ବଂ. ଥରେ, ବାରେ
 ମିଦ୍ ବାର୍—ବ. ଅଲ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ, ଜଣେ, ଦୁଇଜଣ
 ମିଦ୍ ବାର୍‌ଗାର୍—କି. ବଂ. ଏକ ସମାନ
 ମିଦ୍ ମିଦ୍—(ଅନୁସୂଚିତ) ଜଣେ ଜଣେ, ଥରେ ଥରେ,
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
 ମିଦ୍ ମିଦ୍‌ତେ—ବ. ସମୁଦ୍ର, ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମିଦ୍ ମୁରୁକେ—କି. ବଂ. ଏକ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଶକ୍ତିରେ
 ମିଦ୍ ମିନ (ମନ୍)—ବଂ. ଏକ ମନ ଏକାଗ୍ରତା
 ମିଦ୍ ରାସ୍—ବଂ. ଏକ ରାଶି
 ମିଦ୍ ଲାଗାଉ—କି. ବଂ. ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ, ଲଗାତାର
 ମିଦ୍ ଲାନ୍ ବସ୍ତୁ—ବ. ସହୋଦର, ଏକା ପେଟର ଭାଇ
 ମିଦ୍ ଲେକା—କି. ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାର
 ମିଦ୍ ଲେକାନ୍ (କ)—କି. ବଂ. ଏକ ସମାନ, ସଦୃଶ୍ୟ
 ମିଦ୍ ସାବ୍—ବଂ. ଏକ ମୁଠା
 ମିଦ୍ ସିଜ୍ ମିଜ୍‌ଜା—କି. ବଂ. ଦିନ ରାତି (ଏକ ଦିନ ଏକ
 ରାତି ବବଣି ଘଣ୍ଟା)
 ମିଦ୍ ସେନ୍ (ବ୍)—କି. ବଂ. ଏକ ତରଙ୍ଗ, ଏକ ଆଡ଼
 ମିଦ୍—କି. ମିଶାଇବା

ମିମାଂସା—କି. ମାମାଂସା କରିବା, ଚକ୍ର କରିବା, ପ୍ରସ୍ତର ରହିବା

ମିମିତ୍ତ—କି. ବଂ. ଜଣେ ଜଣେ କରି (ଦିବା)

ମିଦ୍ ମିଦ୍ତେ—କି. ଏକ ଏକ କରି

ମିର୍କାଳ ହା.କୁ—ବ. ମିର୍କାଳ ମାଛ

ମିରୁଗି—ବ. ମୃଗ, ହରିଣ

ମିରୁଗି ଜେଲ୍ (ଜିଲ୍)—ବ. ହରିଣ ମାଂସ

ମିରୁକୁ ବାହା—ବ. ମିରୁକୁ ନାମକ ଗଛର ଫୁଲ

ମିରୁଲୁ—ବଂ. ହତାଶ, ଦୁଃଖି, ନିରାଶ

ମିରୁବାହା ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗ୍ରେଟ ନାଲି ଫୁଲ ଗଛ

ମିରୁବାହା ମାରୁଣି—ବ. ସାନ୍ତାଳର ମାରୁଣି ଗୋଟର ଏକ

ଉପ ଗୋଟ

ମିରୁ—ମିରୁ—କି. ବଂ. ଲଳାସ୍ଥିତ (ହେବା)

କି. ଇଚ୍ଛା କରିବା, ଚାହୁଁବା

ମିରୁ—ବ. ଟିଆ ଚଢ଼େଇ

ମିଲ୍ ମିଲଆ—ବ. ମିଲମିଲା, ହାତପୁଟି ଭେଗ

ମିଲ୍—ବ. (ଇଂ) ମିଲ୍ (mill), କି. ଖାଦ୍ୟ (meal)

ମିଲ୍ଡୁ—କି. ମିଶ୍ରଣ କରିବା, ମିଶାଇବା

ମିଲ୍‌ଗୁଟି—କି. ବଂ. ଚୁର୍ତ୍ତିପୁର୍ତ୍ତି, ଚୁର୍ତ୍ତି ବିସ୍ତାରି, ବିସ୍ତାର ବିମର୍ଶ କରି,

ମିଲମିଶି କରି କରିବା

ମିଲ୍‌କୁଲ୍—ବ. ମିଲମିଶି, କି. ମିଲମିଶି ଚଳିବା, ମିଶିବା

ମିଲ୍‌ସା ମିସିଆ—କି. ବଂ. ମିଲମିଶି କରି

ମିଲ୍‌ଡୁ—ବ. ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନ, କି. ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିହେବା

ମିସ୍—ବ. (ଇଂ) ମିସ୍ (miss), ଅବବାହତ ଭବ୍ରମହୁଳା,

କୁଆଁରୀ

ମିସ୍‌ଏର—ବ. ଭଉଣୀ, ସହୋଦରୀ

ମିସ୍‌ଗେଜେ—ବ. ମିଛ

ମିସ୍‌ଗବାଟା—କି. ଖୋଳବାହାର କରିବା, ତଳସ କରିବା

ମିସନ୍—ବ. (ଇଂ) ମିଶନ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ମିସଲ୍—ବ. ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଚେରୀ

ମିସ୍‌ତର—ବ. କାରିଗର, ମିଥୀ

ମିସିନ୍—ବ. (ଇଂ) ମେସିନ୍

ମିହ—ବ. ପାତଳ ଧୂଳି ସଦୃଶ, ସୁନ୍ଦର

ମିହନ୍ତ—ବ. ମେହେନ୍ତ

ମିହନଜ—ବ. ମେହେନଜ

ମିହବାନାଲ୍‌ଜୁ—ବ. ମିହବାନା, ମିଷ୍ଟାନ୍ନ

ମିହ୍—ବ. ଅର୍ତ୍ତର ବାହୁଣୀ

ମୁ—ବ. ନାକ

ମୁଆଁ—ବ. ମୁଆଁ, ଖଇରୁ ଚିଆର ମିଠାଇ

ମୁର୍ତ୍ତିଗି—ବ. ମଲ୍ଲୀ

ମୁକଅ—ବ. ମୁକ, ବୋକା

ମୁକ୍ତା—ମୁକ୍ତା

ମୁକାମୁକ—କି. କହୁଣୀଭୂଷା ମାରିବା

ମୁକାଠୁ(ର)—କି. ମୁଅ ମାରିବା

ମୁକା.ମ—ବ. ରହଣି ସ୍ଥାନ

ମୁକ୍ତି—ବ. ମୁକ୍ତି, ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତି

ମୁକ୍ତାରୁ—ବ. ମୁକ୍ତାର

ମୁଖ୍‌ମିଲ୍—ବ. ମଖମଲ୍

ମୁଖ୍‌ସ୍ତ—କି. କଣ୍ଠସ୍ଥ (ମୁଖସ୍ଥ) ଝରିବା

ମୁଖା—ବ. ମୁଖା

ମୁଖାମୁଖି—କି. ବଂ. ସାମନା ସାମନ

ମୁଖିଆ—ବଂ. ମୁଖ୍ୟ, ପ୍ରଧାନ, ବ. ମୁଖିଆ

ମୁଖିଆରୁ—ବ. ମୁଖିଆରୁ

ମୁଖାତ୍—ବ. ପଶୁ ମୁହଁରେ ବଜା ହେବା 'ଜାଲ'

ମୁଗ—ବ. ମୁଗ

ମୁଗର—ବ. ମୁଗର

ମୁଗା ମାଲ—ବ. ପୋହଳା ମାଲ, ମୋଡ ମାଲ

ମୁଗା.ରୁ—ବ. କାଠ ହାତୁଡ଼ି (ବଡ଼)

ମୁଗା ଲୁଗାମ୍—ବ. ରେଶମ ପୋକର ଲାଲ

ମୁଗା ପଥର—ବ. ମୁଗୁନ ପଥର

ମୁଗୁରୁରୁ—ବଂ. ଅରୁକେର ମଲ୍ଲୀ

ମୁଗୁନି ଧରି—ବି. ମୁଗୁନି ପଥର

ମୁଗା—ବିଂ. କାଳିଆ

ମୁକ୍—ବି. ପିମ୍ପୁଡ଼ି

ମୁଗୁଦ୍—ବି. ନିପାତ୍ ହେବା, ସମାପ୍ତ ହେବା ବି. ଶେଷ

ମୁକ୍—ବି. ମୋଟ ଜାତି ବିଶେଷ

ମୁକ୍ତଦ—ବି. ବର୍ଷାଦିନିଆ ବାଲି ଛତୁ

ମୁରୁ—ବି. ମୁରୁର (ମାଛଧରା ଯନ୍ତ୍ର)

ମୁରୁଫୁ—ବି. ଅକ୍ଷୟିକା

ମୁରୁର ମୁରୁର—ବି. ବିଂ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଦାସ୍ୟ ବି. ଧୀରେ ଧୀରେ
ପାକୁଳାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ମୁକୁରୁ—ବି. ମକୁରୁ

ମୁକୁରୁରୁ—ବି. ଧରଣୀ, ଜଗତ

ମୁକୁରୁ.ମୁ—ବିଂ. ମୁଖ୍ୟ, ମୂଳ

ମୁକୁରୁରୁ—ବି. ମୁକୁରୁ ଦେବା, ସ୍ୱୀକୃତ ଦେବା

ମୁଟ—ବି. ଏକକ୍ଷ, ଏକାଠି, ମୋଟ

ମୁଟକରା—ବି. ମାଙ୍କଡ଼ା ପଥର, ଗ୍ରେଟ ପଥର

ମୁଟି—ବିଂ. ମୋଟି

ମୁଟିଆଡ଼—ବି. ଏକାଠି କରିବା, ଆୟତ୍ତରେ ରଖିବା

ମୁଟୁରୁ ମୁଟୁରୁ—ବି. ବିଂ. ହସ୍ତ ହୋଇ ଏକଲସ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧି
ରହିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ମୁଠାନ୍—ବି. ମୁଖ୍ୟ ଅକୃତ (ଶରୀରର) ଆକାର ପ୍ରକାର

ମୁଠିଆଡ଼—ବି. ମୁଠାରେ ଧରି ରଖିବା

ମୁଠାରି—ବି. ମୁଠା କରିବା

ମୁଠି—ବିଂ. ମୁଠି

ମୁଠୁ—ବି. ବାଙ୍କର ଓ ମୋଟ

ମୁଠୁଣି—ବିଂ. ମୁଠୁଣି ମାପ (କହୁଣୀ ଠାରୁ ମୁଠା ଶେଷ ଭାଗ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)

ମୁଣା—ବି. ବଡ଼ଥଳ

ମୁଣାଢୁ—ବି. ମଣେଇବା, ମନେଇବା

ମୁଣି—ବି. ଗ୍ରେଟଥଳ

ମୁଣ୍ଡ—ବି. ବିଂ. ଶେଷାଂଶରେ, ମୁଣ୍ଡ

ଭୁ: ଅକସ୍ତୁଆ ମୁଣ୍ଡରେ ତଂ ଟରୁଅଛି ? - କାହା ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିବ
କେ ଜାଣେ ?

ବି. ପ୍ରଧାନ, ବଳ, ଶକ୍ତି

ମୁଣ୍ଡଗୁଜ୍—ବିଂ. ଚନ୍ଦ୍ରାମୁଣ୍ଡା

ମୁଣ୍ଡଧୁଆ—ବିଂ. ଅସାମାଜିକ

ମୁଣ୍ଡମରଣ—ବିଂ. ଅଳସୁଆ ବି. ମୁଣ୍ଡ ଘୁରିଯିବା, ବୁଦ୍ଧି ନ
ହେବା

ମୁଣ୍ଡରା—ବି. (ମୁଣ୍ଡରୁ) ବାଳ କାଟିବା

ମୁଣ୍ଡରା—ବି. ଲଣ୍ଡାମୁଣ୍ଡା ବିଂ. ପର ସ୍ଥାନ, ବାଳ ସ୍ଥାନ

ମୁଣ୍ଡରା ତାଙ୍ଗରା—ବି. ଶିଙ୍ଗ ସ୍ଥାନ ବଳଦ

ମୁଣ୍ଡୁ—ବି. ଅଣପ୍ରଦାରିଆ ପାହାଡ଼ିଆ ଝରଣା

ମୁଣ୍ଡୁଲୁ—ବି. କୁକୁଡ଼ା ମୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ତ

ମୁଣ୍ଡା—ବି. ମୁଣ୍ଡା ଜାତି ବିଶେଷ

ମୁଣ୍ଡାମୁଣ୍ଡ—ବି. ବିଂ. ଏ ମୁଣ୍ଡରୁ ସେ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ମୁଣ୍ଡଂଗିଆ—ବି. ଜଙ୍ଗଲରେ ଦେବତା ନାମରେ ବଳଦେବା

ମୁଣ୍ଡୁ ବାପଲ—ବି. ବିଂ. ଅନୁସୂଚିତ ବିବାହ, ଗାନ୍ଧବ ଶ୍ରେଣୀରେ
ବିବାହ

ମୁଣ୍ଡୁ ବାପକେ—ବି. ସାନ୍ତାଳ ଜାତିର ବାପକେ ଗୋହର ଏକ
ଉପଗୋଷ୍ଠ

ମୁଡ଼ୁଲୁ—ବି. ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ

ମୁଡ଼ା—ବି. ଗଦା

ମୁଡ଼ାବଳ—ବି. ବିଂ. ଅନୁସାରେ, ମୁଡ଼ାବଳ

ମୁଡ଼ି—ବି. ମୋତି

ମୁଡ଼ିଆ—ବିଂ. ଆଗୁଆନ୍, ମୁଖ୍ୟ

ମୁଡ଼ିରା—ବିଂ. ଚିଛଣା ପରିସ୍ରା କରିବା ବାଲି

ମୁଡ଼ିରା—ବିଂ. ମୁଡ଼ିରା

ମୁଡ଼ିଲୁ—ବି. ଘରର ମଧ୍ୟାଂଶ

ମୁଡ଼ିଲୁ କା.ଟୁରୁ—ବି. ମଧ୍ୟମା ଆଙ୍ଗୁଠି

ମୁଡ଼ିଲିଡ଼ା—ବି. ଗଛର ମୁଖ୍ୟ ଡାଳ

ମୁଅନା—ବି. ଶିଖର, ସବ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ

ମୁଥକ—ବ. ଶିଖର
 ମୁଥ୍‌ବର୍ତ୍ତ—କି. ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା, ତୃପ୍ତ ହେବା
 ମୁଥା ଗାସ୍—ବ. ମୁଥା ସାସ
 ମୁଁଦରେ—କି. ବଂ. ମଧ୍ୟରେ
 ଉଃ ଅପେ ମୁଁଦରେ ବାଲେ କୁତୁସେ—ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସ୍ଥିର ହେବ

ମୁଦା.—ବଂ. ପୋତା ହୋଇଥିବା
 ମୁଦା.ଉ—କି. ମୁଦ ଦେବା, ବନ୍ଦ କରିଦେବା
 ମୁନତର—ବ. ମନ୍ତ୍ରୀ
 ମୁଦାମ୍—ବ. ମୁଦ
 ମୁଦାମ୍‌କା.ଟୁବ୍—ବ. ଅନାମିକା ଆଙ୍ଗୁଠି
 ମୁଜ୍‌ମା—ବ. କୁନ୍ଦା
 ମୁନ୍‌ଗା—ବ. ହଜନା
 ମଞ୍ଜୁଳି—ବ. ମଞ୍ଜିଲ
 ମୁନ୍‌ବ—ବ. ମୁନ୍‌ବ
 ମୁନ୍‌ଦାଭ ଚେର—ବ. ଚକୋର (ପତ୍ରୀ)
 ମୁନ୍‌ଧାନ—ବ. ଧାରଣା (ଛତର)
 ମୁନ୍‌ଧୁନ୍—ବ. ଘରର ମୁଖ୍ୟ ଖୁଣ୍ଟ
 ମନ୍‌ଧୁର୍—ବଂ. ମଧୁର
 ମୁନ୍‌ସି—ବ. ମୁନ୍‌ସି
 ମୁନ—ବ. ମୁନ, ରୁଷି
 ମୁନ୍‌ଦର୍—ବ. ମନ୍ଦର
 ମୁନ୍—ବ. ମନ୍ (ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁ)
 ମୁନ୍‌କ, ମୁନ୍‌ଖୁ—ବଂ. ମୁର୍ଖ
 ମୁନ୍‌ଗା. ଦାରେ—ବ. ପିଆଶାଳ ଗଛ
 ମୁନ୍‌ଗାନ୍—ବ. ଔଷଧ, କି. ଔଷଧ କରିବା
 ମୁନ୍‌ଗୁ—ବ. ଦୁର୍ଗ, ଜଙ୍ଗ, କି. ଜଙ୍ଗ ଲାଗିବା
 ମୁନ୍‌ଗୁର୍ତ୍ତ—କି. ଅଧିକା ଅଂଶ କାଟି ଦେବା
 ମୁନ୍‌ରୁଲୁ—ବଂ. ମୁନ୍‌ର, ମୁନ୍‌ର (ହୋଇଥିବା)
 ମୁନ୍‌ରୁ ହୁଡୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ମୁନ୍‌ଦାନ୍(ର)—ବ. ମୁର୍ଦ୍ଦାର, ଶବ
 ମୁନ୍‌ତ—ବ. ମୁର୍ତ୍ତି
 ମୁରଲି (ମୁରଲି)—ବ. ମୁରଲୀ, ବର୍ଣ୍ଣୀ
 ମୁରୁସିଜ୍ ବା.ରୁସିଜ୍—କି. ବଂ. ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ, କିଛି ଦିନ, ଛଣିକ

ମୁରୁଡୁର୍ କାମ୍—ବ. କୁଷ୍ଠ ରୋଗ, କୁଷ୍ଠି
 ମୁରୁଇ—ବ. ଗୋଦାମ
 ମୁରୁଦ୍—ବଂ. ଲଙ୍ଗତ, ଶକ୍ତି, ଯୋଗ୍ୟ, ଅନୁମାନ
 ମୁରୁଦ୍ ଦାରେ—ବ. ପଳାଶ ଗଛ
 ମୁରୁଦ୍ ଶାଙ୍ଗ—ବ. ପଳାଶ ମଞ୍ଜି
 ମୁରୁ—ବ. ମୁର୍ମୁସ୍ତ
 ମୁରୁମୁରୁ—କି. ବଂ. ମରଣ ଅବସ୍ଥା
 ମୁରୁଦ୍ ହେନେହାସା—ବ. କଳା ମାଟି
 ମୁରୁସ୍—ବ. ମୁରୁସ୍ ଲତା (ହାଡ଼ି)
 ମୁରୁସ୍ ଗୁଡୁ—ବ. ମୁରୁସ୍ ମୂଣା
 ମୁରୁବ—ବ. ମୁରବ, ବୁଡ଼ା, ମୁଗିଆ
 ମୁରୁମ୍—ବ. ଗଳ ଗାର
 ମୁରୁମ୍ ଉଦ୍—ବ. ମୁରୁମ୍ ଛତୁ
 ମୁରୁମୁ—ବ. ସାନ୍ତାଳର ମୁର୍ମୁ ଗୋଡ଼
 ମୁଲ୍—ବ. ମୁଲ, ମୁଖ୍ୟ, ମୁଲ ଉପୁଡ଼ି ଛଳ
 ମୁଲଦୁଆ—ବ. ମୁଲଭୂତି
 ମୁଲ—ବ. ମୁଲ
 ମୁଲ୍‌ହାନ୍ (ମୁଲ୍‌ହା.ନ)—କି. ବ. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ
 ମୁଲ୍‌ଉ—କି. ମୁଲ କରିବା
 ମୁଲ୍—ବ. ମୁଲମାନ ଧର୍ମ ପ୍ରସାରକ
 ମୁଲିନ୍—ବଂ. ଦୁଃଖିତ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ମୁଲିନ୍—କି. ଉପହୃତାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଅଧାହସିବା
 ମୁଲୁକ୍ ମୁଲୁକ୍—କି. ବଂ. ସାମାନ୍ୟ ହସି ହସି
 କି. ଉପହୃତ ହସିବା
 ମୁଲିଆ—ବ. ମୁଲିଆ

ମୁଲୁ—ବ. ମୂଳକ, ଦେଶ, ଅଞ୍ଚଳ

ମୁସକଲ—ବ. ମୁସ୍ଲିଲ, କଠିନ ଅବସ୍ଥା, ବଂ. କଠିନ

କି. କଠିନ ହେବା

ମୁସ୍ନା—ବ. ମସିଣା, ପଟିଆ

ମୁସାରୁ—ବ. ମୁସଲ, ଧାନକୂଟା ମୁସଲ

ମୁସାରାଭୁନ୍—ବଂ. ଗର୍ଭିଣୀ

ମୁସାଫିରୁ—ବ. ସାଥୀ, ମୁସାଫିରୁ

ମୁସାର—ବ. ମଶାଣ

ମୁସୁର୍—ବଂ. ଶାନ୍ତ, ଧୀରମନା

ଭ: ମୁସୁକ୍ତାତେ ତାହେନ ଲେନ୍‌ଖାନ. ତେଦ୍ ହୁଁ ବାଂ

ଗାନାଆ—ଶାନ୍ତ ହୋଇ ରହୁଲେ କିନ୍ତୁ ହେବ ନାହିଁ

ମୁସୁର ହୁକୁ—ବ. ମୁସୁର ନାମକ ଧାନ

ମୁହକୁପ୍—କି. ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା, ତେଣୁ କରବା

ମୁହ୍ନା—ବ. ମୁହାଣ, କି. ନିର୍ଗମନ ପଥ କରବା

ମୁହୁତ—ବ. ମୋହୁତ

ମୁହୁତା—କି. ମୋହୁତ ହେବା

ମୁହୁନ—କି. ସାବୁ କରବା, ମହୁମୁସ୍ତ କରବା

ମୁହୁନ୍—କି. ମନସ୍ଥିର କରି କରବା, ବ. ମନସ୍ଥ

ମୁହୁନଦାର—ବ. ସାବୁକାଣ୍ଡ

ମୁହର—ବ. ଲେଖାକାର, କବିଶ୍ରୀ

ମୁହ୍ନା ବ. ମୁହଁ ତେହେରା

ମୁହା—ବ. ଖଇ ଗୁଡ଼ ତିଆରି ମିଠେଇ

ମୁହାମୁହ—କି. ବଂ. ମୁହାମୁହ, ସାମନା ସାମନ

ମୁହାଣ—କି. ମୁହାଁଇବା, ଦଶା

ମୁହୁତ—ବଂ. ଚୁପ୍‌ଚାପ ଠିଆ ହେବା ସ୍ଥିତି

ମୁହୁତୁକା—କି. ମୁଣ୍ଡକୁ ମାରିବା

ମୁହୁତା—ବ. ଆଗୁଆ

ମୁହୁତା—କି. ବଂ. ମେଲମୁହଁ

ମୁଲ୍‌ଗୁନ୍‌ତ—ବ. କୁଳ, ମୂଳ ସ୍ଥିତି

ମେ—ଅ. ଛେଳି କୁଆର ରାବ

ମେଆଂ—ବଂ. ଆସନ୍ତା କାଲି

ମେଆଦ୍—ବ. ମିଆଦ

ମେଆଦ୍—ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ

ମେକଆପ୍—କି. (ଇଂ) ମେକପ୍, ସଜ ହେବା

ମେକେକ୍ ମେକେକ୍—କି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ, ମନ୍ଦ୍ରର କରି

ଭ: ମେକେକ୍ ମେକେକ୍ ତାଲାମ—ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା

ମେକେକ୍ ମେକେକ୍ କମ୍—ଧୀରେ ଧୀରେ ଖାଇବା

ମେଙ୍ଗ୍ ଧା ଜାଣି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଝୋଟ

ମେଲ୍‌କା —କି. ବଂ. ରହୁଥିବା, କି. ରହିବା

ମେଲ୍—ବ. (ଇଂ) ମେଲ, ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ଖେଳ

ମେରେକ୍ ମେରେକ୍—କି. ବଂ. ମତ ମତ କରି (ହେଉ କାନ୍ଦୁ)

ପଶୁଙ୍କର ପକ୍ଷ ଖାଇବା ଭଙ୍ଗି

ମେଜଅ—ବ. ମେଜ, ଟେବୁଲ୍

ମେଜାଳ—ବ. ମିଜାଲ୍, ସ୍ୱରାଜ୍, ପ୍ରକୃତି

ମେଜିଆ—ବ. ମେଜିଆ, ପକ୍ଷୀ ତଳ

ମେଜିତ୍—ବଂ. ମେଜିତ୍, ଅପସ୍ତମ୍ବକ

ମେଟ୍—ବ. (ଇଂ) ସାଙ୍ଗ, ସାଥୀ (mate)

ମେଟ୍‌ରେକ୍—କି. ସ୍ତୋବାଇବା (ପଣ୍ଡ)

ମେଟ୍‌ରେକ୍ ଜିଲ୍ (ଜେଲ୍)—ବ. ଛେଡ଼ି କାଢ଼ାୟା ହରିଣ

ମେଟାଡ୍—କି. ମେଣ୍ଡାଇବା, ଶେଷ ମୀମାଂସା କରିବା

ମେଟେ ମେଟେ—କି. ବଂ. ଉତ୍ସୁକ ସହକାରେ

କି. ଉତ୍ସୁକ ହେବା

ଭ: ଉକ୍ତ ହଲ୍ ମେଟେ ମେଟେ କୟ୍ ଆକାଆୟ—ସେ ଲୋକ

ଉତ୍ସୁକ ହୋଇ ଅନାଇଛୁ

ମେଟାଲ୍—ବ. (ଇଂ) ମେଟାଲ (metal), (ଗୋଡ଼) ଧାତୁ

ମେଡୋଲ୍—ବ. (ଇଂ) ମେଡାଲ (medal)

ମେଡ—ବ. ପ୍ରତିମା ରଖିବା ସ୍ଥାନ, ମେଡ଼

ମେଟଲ୍—କି. ଖାଇବା

ମେଣ୍‌ଗ—ବ. ପଛକୁ ମୋଡ଼ିଥିବା ଶିଫ

ମେଣ୍‌ସା—କି. ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବା

ମେଣ୍ଟିଆ ମିଶ୍ର—କି. ବଂ. ଗୁଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ କର

ମେଣ୍ଟିଆ—କି. ଗୁଡ଼ାଲ ଧରିବା

ଉ: ଜାଜାରେ ବନ୍ଧୁ ଏ ମେଣ୍ଟିଆ ଆକାମା—ଗୋଡ଼ରେ ଯାଏ
ଗୁଡ଼ାଲ ହୋଇଛି

ମେଣ୍ଟିଆ—ବଂ. ପଛଆଡ଼କୁ ମୋଡ଼ିଥିବା

ମେଣ୍ଟିଆ—କି. ଗୁଡ଼ାଲ ଧରିବା, ଗୁଡ଼ାଲ ହେବା

ମେଣ୍ଟିଆ—ବ. ଲୁହା

ମେଣ୍ଟିଆ—କି. ଲୁହା ପିନ୍ଧୁକ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ମେଣ୍ଟି, ଦଳ, ଗଠନ

ମେଣ୍ଟି—କି. ମେଣ୍ଟିବା, ଚଳିବା, ମାମାଂସା ହେବା

ମେଣ୍ଟି—ବ. (ଇଂ) ମସ୍ତିଷ୍କ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ପମ୍ପିଆ ବସ୍ତ୍ରର ସଜ୍ଜା

ମେଣ୍ଟି—କି. ମୋଡ଼େ କହୁ

ମେଣ୍ଟି—କି. ଗୁମକୁ କହୁ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ମେଣ୍ଟି

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖି

ମେଣ୍ଟି—କି. ଆଖି ବୁଲାଇବା

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧିମାନ

ମେଣ୍ଟି—କି. ବଂ. ବୋଧ ପୁସ୍ତକ

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଦେଖିବା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ମୁଖମଣ୍ଡଳ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଅଖିପତା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖି ଗହ୍ୱର

ମେଣ୍ଟି—କି. ଆଖି ଦୃଶ୍ୟ, ଶାନ୍ତ ହେବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଅନ୍ଧ ହେବା, ଭୁଲ୍ କରିବା, ଅନ୍ୟଠାରେ
ରହିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଆଖି ଜଳିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଝଲିଆ ଦେଖାଯିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଆଖି ମୁହଁ ହେବା, ଚନ୍ଦ୍ରା ଲାଗିବା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖି ତୋଳା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖି ପୁରୁଳା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖିରେ କହୁଳ ଦେବା

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଲୁହ, ଆଖିପାଖି

ମେଣ୍ଟି—କି. ପଲକ ପଡ଼ିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଗାଡ଼ କରି ଦେଖିବା

ଆଖି ପୁରୁଳା ଦେଖିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଆଖି ଝେରକ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ଆଖି ଲେଉଟିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ଛେଳିପରି ରଖିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. ଲେଖାପତା (ବ୍ୟକ୍ତି) ବୁଦ୍ଧିବାନ

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. ଚକ୍ଷୁ ଚକ୍ଷୁ ମିଳନ,

ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରକାଶ କରିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ନଜରରେ ରଖିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ନଜର ଲାଗିବା

ମେଣ୍ଟି—କି. ତାକୁ କହୁ

ମେଣ୍ଟି—କି. ବଂ. କଥୁଡ଼

ମେଣ୍ଟି—କି. ବଂ. ଧରିନଥି, କଥା ମାନନ

ମେଣ୍ଟି—ବ. ମନେ ରଖିବା ଶକ୍ତି

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. ସ୍ଥିର ବୁଦ୍ଧି, ବୁଦ୍ଧିବାନ

ମେଣ୍ଟି—ଅ. ଆଡ଼ା, ଉଠ, ଅର୍ଥରେ

ଉ: ମେଣ୍ଟି ମେ - ଉଠ, ଯେଉଁଠି ଯା

ମେଣ୍ଟି ମେ - ଯେଉଁଠି ଆଡ଼େ ଯାଆ

କି. କହୁଡ଼

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. କହୁଡ଼

ବଂ. (ଇଂ) main, ମୁଖ୍ୟ

ମେଣ୍ଟି—ବଂ. କଥୁଡ଼, କୁହାଯାଇଥିବା

ମେଣ୍ଟି—ଅ. ଆ

ମେଣ୍ଟି—କି. ବଂ. କହୁକରି

ମେଣ୍ଟି—ଅ. ପରନ୍ତୁ

ମେଣ୍ଟି—ଅ. ବୋଲି

ଉ: ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମେଣ୍ଟି ଚେତ୍ ଲୋକାଦେ ମ୍ ବାତାୟା

ସେ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି କେମିତି ଚାହେଁ ଜାଣିବ

ମେନ୍‌ଟେଲ୍—ଫି. ଗ୍ରେଟ ଝିଅ ଅଣ ଓସାରୀଆ ଲୁଗାଦେହରେ
ଗୁଡ଼ାଇ ହେବା

ମେନ୍‌ସିକ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. କହୁବା ଅନୁସାରେ

ମେ ନା—ଅ- (ଆଦେଶାତ୍ମକ) ଉଠ ଲେ, ଗୁଡ଼-ଲେ

ମେନା ~ —ଫି. ଝିବା, ଅଛ

ମେନ୍‌ଆକ—ଫି. କହନ୍ତି

ଉ: ମେନ୍‌ଆକ ବାଲିକ୍ କାଥା ରଳ ଦ ବାୟୁ ବୁଗିଆ
କହନ୍ତି, ମନ କଥା କହୁବା ଭଲ ଦୁହେଁ

ମେନା ~ ଡେ—ଫି. ଅଛ ବୋଲି

ମେନାକଆ—ଫି. ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି

ମେନ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. କହୁ କହୁଁ

ମେନାମ୍—ଫି. ଅଛ

ମେନେକ୍—ଅ. ପରନ୍ତୁ

ମେନୌଜର୍—ବ. ମେନେଜର, ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ

ମେପ୍—ବ. (ଇଂ) ମ୍ୟାପ, map

ମେପେନ୍—ଫି. ବଂ. କୁହାକୁହ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କଥା ଶୁଣା ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ମେମ୍‌ହେବ୍—ବ. ଇଂରେଜ ଭଦ୍ର ମହଲା

ମେସ୍‌ଡାଂ—ବ. ହେଉ କଳା ଦାଢି ନିଶ ସ୍ତନ ମୁହଁ

ମେସ୍‌ଆ—ବ. ଆସନ୍ତା କାଲି

ମେରମ୍—ବ. ହେଲି

ମେରମ୍‌ବୁକା. ନୌ—ବ. ନିର୍ମଳ ଲତା

ମେରପେଣ୍ଡ ଲଂ.—ବ. ଗ୍ରେଟ ଦୁର୍ଗଳିୟା ଝିଅ

ମେରମେରଡେ—ଫି. ବଂ. ଅଗୁନକ

ମେରଲ୍ ମିରଲ୍—ବଂ. ଦୁଃଖ

ଫି. ଦୁଃଖରେ ବିଚଳିତ ହେବା

ମେରଲେଜ—ବ. ଏକ ଜଙ୍ଗଲ ଫଳ

ମେରା—ବ. ହାଣ୍ଡିଆ ସତା, ହାଣ୍ଡିଆ ଚପୁଡ଼ା ଖଦଡ଼ା ଅଂଶ

ମେରମାପ୍ ମେରମ୍—ଫି. ମରମତି କରିବା

ମେରଲ୍—ବ. ଅଳ୍ପ

ମେରାଡ଼ି—ଫି. କମାଇବା, କରାହେବା, ଗଣେଇବା

ମେରାହେବ୍—ଫି. ବଂ. ଗୁଡ଼

ମେରାୟା—ବ. କନ୍ଧ ଜାତିର ନରକଳୀ ପ୍ରଥା

ମେରାୟମ୍—ବ. ଶ୍ରୀଶ୍ରୀସ୍ନାନ ଜାତିର ପୂଜ୍ୟ ମାତା

ମେରୁ—ବ. ମେରୁଦଣ୍ଡ, ହାଡ଼ର ଭିତର ମଂସ

ମେରେ—ଅ (ସୂରକ ଶବ୍ଦ) ତ

ଉ: ଜମ୍ ମେରେ—ଖାଅ ତ

ସେନା ମେରେ—ସାଅ ତ

ମେରେକ୍—ବଂ. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଫି. ବାହାରିବା, ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ

ବାହାରିବା

ମେରେଲ୍—ଫି. ଚୁଡ଼ିବା

ମେରେଲ୍ ମେରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଆଖି ମେରକର ଏକ

ଲସ୍‌ରେ ଅନାଇ ରହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଖଦ୍ର ଲଜ୍ଜା, ଲଲିଆ ପୁଷକ

ମେରମ୍ ଖୁରୁ—ବ. ହେଲି ଦାଢି

ମେରମ୍ ଦାଢି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାଆ

ମେରମ୍ ଗୁଣ୍ଡଲ୍—ବ. ହେଲି ଲଞ୍ଜ

ମେରମ୍‌ଗୁଣ୍ଡ—ବ. ହେଲିର ପ୍ରନ, ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ

ମେରମ୍ ଭେଡ଼ ଭେଡ଼ ଏନେଲ୍—ପିଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

ମେରମ୍ ଜେଲ୍, ମେରମ୍ ଜିଲ୍—ବ. ହେଲି ମାଂସ

ମେରମ୍ ମେଦ୍—ବ. ହେଲି ଆଖି, ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ

ମେଲଗ୍—ବ. ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ଯୁବକ

ମେଲ୍—ବଂ. ଖୋଲ ସ୍ଥାନ

ମେଲ୍ ଅଳା ~ —ବ. ବାହାର ଘର, ମେଲ୍ ଘର

ମେଲ୍ ଚେଟାଂ—ଫି. ବଂ. ହୁଆଡ଼ ମିରୁଡ଼ି (ଖାଇବା, କରିବା)

ମେଲ୍—ବଂ. ଖୋଲ ସ୍ଥାନ, ଚୌଡ଼ା ଓସାରୀଆ ସ୍ଥାନ

ମେଲ୍‌ଡ଼ି—ଫି. ମେଲ୍‌ଇ ଦେବା, ଶୁଖାଇବା ପାଇଁ ମେଲ୍‌ଇ

ଦେବା

ମେଲେ ମେଲେ—ଫି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକଟ କରି ଅନାଇ

ରହୁବା କମ୍ପା ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ କରିବା ବଂ. ଲେଲୁପ

ମେଲୁ—କି. ଜିଭ ବାହାର କରିବା
ମେଲୁ ଚେଟାରୁ—କି. ଜିଭ ବାହାର କରିବା ଓ ଚୁଟିବା
ମେଲୁ ମେଲୁ—କି. ଜିଭ ଲହ ଲହ କରିବା, ଖାଇବାକୁ
କିଛି କରିବା

ମେଲଅ—କି. ମେଲ ଖାଇବା
ମେଲାଓ—କି. ମେଲ କରିବା, ସମାନ କରିବା
ମେଲନ୍—କି. ମେଲଣ
ମେଲ—କି. ମେଲି, ବିଦ୍ରୋହ କି. ମେଲି କରିବା,
ବିଦ୍ରୋହ କରିବା

ମେଲ୍ ଗାଡ଼ି—କି. ମେଲ୍ ଗାଡ଼ି
ମେସ୍—କି. (ଇ) ମେସ, ବ୍ୟାପକ
ମେସ୍ କକ୍—କି. ମୁରୁକ ହସ
ମେଥା—କି. ମିଶାଇବା, ମିଶିବା
ମେଥାଓ—କି. ମିଥାଇବା, ଗୋଲି ଗୋଲି କରିବା
ମେସେଜ୍—କି. (ଇଂ) message, ଖବର
ମେସିନ୍—କି. (ଇଂ) ମେସିନ୍, କଲ
ମେସେନଜର୍—କି. ମେସେନଜର କରିବା, ଗ୍ରମ କରିବା
ମେସେନ୍ଜର୍—କି. ମେସେନ୍ଜର
ମେସେ—କି. ବାସ୍ତୁ, ବାସ ପାଖିଆ
ମେସେଡ଼ାଣ୍ଟ—କି. କାନ୍ଥବା, ବିଳାପ କରିବା
ମେସେଡ଼ ମେସେଡ଼—କି. କିଂ. ସନେଇ ସନେଇ, ମଞ୍ଜର,
ଧୀରେ ଧୀରେ

ର

ରଅ—କି. ମାଡ଼
ରଅ—କି. କଥାରେ ସେକ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀକୁ ରୁମାଇବା
(ପର ବା ଲେମ ବାହାର କରିବା)
ରକରକ୍—କି. କିଂ. ସିଧା ଠିଆ ହୋଇଥିବା, ଠିଆ ଠିଆ
ର: ଖୁଣ୍ଟିଲେକା ରକରକୟ୍ ଉଠି ଆକାନା
ଖୁଣ୍ଟପରି ସିଧା ଠିଆ ହୋଇ ରହିବୁ

ରକଲ୍—କି. ଗୁଳି ଗେଣ୍ଡା
ରକଲ୍ ପାଓ—କି. କାନ୍ଥ ଘାଆ
ରକମ୍—କି. ପ୍ରକାର
ରକବା—କି. ରକବା
ରକଲ୍—କି. ଖଡ଼ଖଡ଼ (ଶବ୍ଦ) ହେବ
ରକଲ୍ ରକଲ୍—କି. କିଂ. ଖଡ଼ ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
ର: ଚେଦ୍ କାନା* - ଟିଣ୍ଡି ଭିତରରେ
ରକଲ ରକଲ୍ ଆ କାନା - ଟିଣ୍ଡି ଭିତରରେ କ'ଣଟାଏ
ଖଡ଼ ଖଡ଼ ହେଉଛି

ରକ୍ବା—କି. ରକା ପଶିବା, ବ୍ୟାଧି ହେବା କି. ସଜ, ତଟକା
ରକାଥା—କି. କିଂ. ଲଟ୍ଟା ଲଟ୍ଟା ହୋଇଥିବା
ରକାରୁକି—କି. କିଂ. ନଗରୀ ନଗରୀ କି. ଅମାଇ ଦେବା
ରକତ ଚନ୍ଦ୍ର—କି. ରକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର
ରକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ହୁକ୍ତ—କି. ରକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଧାନ
ରକ୍ତଅ ମୁହଁ—କି. ନିର୍ଦ୍ଦା ହେବା କିଂ. ଖୁବ୍ ସ୍ବଭାବ
ରକମ୍—କି. ପ୍ରକାର କି. ପ୍ରକାର ହେବା
ରଖାଓ—କି. ରଖାଇବା, ମନା କରିବା
ରବ୍—କି. ରୋଗ, ବେମାରୀ
ରଗବନ୍ଦ—କି. ରୋଗୀର ବନ୍ଦୁ
ରଗଦ୍—କି. ଖସ୍ ଖସ୍ କରିବା
ରଗଦ ରଗଦ୍—କି. କିଂ. ଖସ୍ ଖସ୍ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ରଲ୍—କିଂ. ଜୋରୁ ସୋର
ରଗଲା—କିଂ. ଜୋରୁ ସୋର
ରଗଲା—କିଂ. ରଗଡ଼ା, ଆବଡ଼ ଖାବଡ଼
ରଗଲାଓ—କି. ଜଗୁର କରାଇବା, ଜୋରୁ ଦେବା
ରଗା—କିଂ. ରୁଗ୍, ରୋଗା
ରଗାଓ—କି. ରଗାଇବା
ରଗଡ଼ା—କି. ଖଦଡ଼ା
ରଗଡ଼ା ରଗଡ଼ା—କି. କିଂ. ଜୋର ସୋରରେ କଳିଆ କରିବା
କାମ କରିବା, ଚାଲି ଚାଲି ଯିବା

ରଗତାଡ଼ି—କି. ରଗଡ଼ିବା

ରଗଡ଼ିଆ—ବି. ଜିହ୍ୱାକରି ଚାଲିବା ବାଲି

ରଗଡ଼ି—ବିଂ. ପଥରୁଆ ଛାନ, ଗୋଡ଼ିଆ ଛାନ

ରଗସ୍—କି. ଖଡ଼ ଖଡ଼ କରିବା, ଖସ ଖସ କରିବା

ରଗସ୍ ରଗସ୍—କି. ବିଂ. ଖସ ଖସ ବା ଖଡ଼ ଖଡ଼ କରିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରଂ—ବି. ରଙ୍ଗ, କି. ରଙ୍ଗ କରିବା

ରଂକା ରବନ୍—କି. ବିଂ. ଯଥାସମ୍ଭବ କରିବା

ରଂଂ—ବିଂ. ଗଲା ବସିଯିବା

ରଂଗା—ବିଂ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲୁହା ଖାଲ, ଲୁହାକଣ୍ଡା

ରଂଗ—କି. ପୋଡ଼ିଯିବା, ବିଂ. ପୋଡ଼ା, ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା

ରଂ ରଂ ଏନା—ଜରାକାଶ୍ ପୋଡ଼ି ଗଲା

ରଗ ବିଦିନ୍—ବି. ରୋଗାହ, ବିଦ୍

ରଂଗ ମୁଁଡ଼ା—ବି. ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା କାଠ ଗଣ୍ଡି ବା

ଦରପୋଡ଼ା ଗଣ୍ଡି

ରଙ୍ଗ ରୁଜି ବଙ୍ଗା—ବି. ଶିଳାଶ୍ୱ ଦେଖ (ଶିଳାର ଯିବା ବେଳେ

ଏ ଦେଖାକୁ ପୂଜା କରାଯାଏ)

ରବ୍—ବି. ରୁଟି, ଚଢ଼ା

ରବକାଡ଼ି—କି. ଶୁଙ୍ଖି ପଡ଼ିବା, ହୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା

ରବୁଡ଼ି—କି. ରୁଟିବା, ପହନ୍ ହେବା, ମଙ୍ଗିବା

ରଚଦ୍—କି. ଖଣ୍ଡିବା, ଶୁଣିଲ ପହ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହେବା, ରଚକା
ଓ ରଚକବା

ରଜକାରୁ—ବିଂ. ରୋଜଗାର, କି. ରୋଜଗାର କରିବା,

ପଇସା କମାଇବା

ରଙ୍ଗାଣି ବାହା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଫୁଲ

ରଙ୍ଗେ—କି. ବିଂ. ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ରଂ ହୁଲୁ ରଙ୍ଗେଲେ ରୋଜକାୟା—ଆସିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ପଠାଇ ଦେବୁ

ରଜଗାରୁଆ—ବିଂ. ରୋଜଗାର କରିବା ବାଲି

ରଜନ୍ ରଜନ୍—କି. ବିଂ. ଖିଆ ପିଆ

ରଜ—ବି. ରଜ ପବ

ରଜନି ରଜା—ବି. ରଜନୀ ରଜା

ରଜ୍ ରଜ୍—କି. ରଗିବା, ଅସହନ ହେବା

ରଜ୍ ରଜ୍—ବିଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥା, କି. ଅବସ୍ଥା ହେବା

ରଜ୍ ରଜ୍—କି. ଅସ୍ତବ୍ୟ ହେବା, ଅସହମତ ହେବା

ରଟ୍—କି. ବିଂ. ରଟ କରି

ରଟ୍ ରଟ୍—କି. ବିଂ. ରଟ ରଟ ହେବା, କଡ଼ କଡ଼ ହେବା

ରଟେ—ବି. ବେଙ୍ଗ, ବଡ଼ ବେଙ୍ଗ

ରଠା—ବି. ଅସ୍ତ୍ର, ଗନ୍ଧା, କି. ଅପରଷ୍ଟାର ହେବା

ରଠା—ବିଂ. ଅପରଷ୍ଟାରରେ ରହିବା ବାଲି

ରଡ଼ଗାଃ ରଡ଼ଗାଃ—ବିଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଥିବା (ଛାନ, ବାଟ)

ରଡ଼ସେସ୍—ବି. ପଥ କର

ରଡ଼ୁଡ଼ା—ବିଂ. ଦାନ୍ତୁର

ରଦ୍—କି. ରଦ କରିବା

ରଦ୍—ବି. ଗର, ମୁଣ୍ଡ ବାଲି ବାନ୍ଧିବା, କି. ରଦ କରିବା

ରଦା—କି. ଗର ସଜାଡ଼ିବା, ବେଣୀ ସଜାଡ଼ିବା

ରଦ୍ ରଦ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ମାଛ

ରଦବଜ—କି. ବିଂ. ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼, ଘନ ଦାଡ଼ି ବଢ଼ିବା

ରଦ୍ ରଦ୍, ରଦ୍ ରଦ୍—ବି. ଜଣ ଦାଡ଼ି ଉଠିବା ଅବସ୍ଥା

କି. ଜଣ ଦାଡ଼ି ଉଠିବା, ଯୌବନର ଲକ୍ଷଣ

ରଦ୍—ବି. ବାଙ୍ଗର ଓ ମୋଟା, ରଥ ଗାଡ଼ି

ରନ୍ଦା—ବି. ରନ୍ଦା (ବଡ଼େଇ ଯନ୍ତ୍ର)

ରନ୍ଦାୟ—କି. ରନ୍ଦା ଚଳାଇବା

ରନ୍ଦୁ—ବିଂ. ଖରଡ଼ା, ଅତିଶୁଷ୍କ

ରପ୍ ରପ୍—କି. ରଥ ରଥ ଶବ୍ଦ (ଜୋତାର ଚାଲିବା ଶବ୍ଦ)

ରପ୍ ରପ୍—କି. ମନ ଅସ୍ଥିର ହେବା, ଅସୁସ୍ଥ ଲାଗିବା

ରପା—ବିଂ. ରୋଗାହ, ପୋଡ଼ିଥିବା

ରପାରପା—କି. ବିଂ. ଲଗାତାର, ଲାଗି ରହିବା

(କ୍ଷୁଦ୍ର ଲାଗି ରହିବା)

ରପାମ୍—କି. କୁଆଁର ରଖିବା, ଅନେକ ସମୟ

ରଜାଇ ରଖିବା, ଗରମରୁ ଶୀତଳ ହେବା

ରଫା—କି. ରଫା ହେବା, ଫସ୍ତସଲ ହେବା, ବୁଝାମଣା ହେବା
ରବାକ୍—ବିଂ. ଦାମ୍ଭିକତା, ବଡ଼ପଣିଆ, ରାଗ ଦର୍ଶାଇବା
ରବେୟା—ବିଂ. ଦୁର୍ବଳ, ଦେହବଳି ପତଳା ହେବା ଅବସ୍ଥା,

ଶ୍ରେଣୀ

ରବେୟା—କି. ଶ୍ରେଣୀ ହେବା, ଦେହବଳି ପତଳା ହେବା

ରବତ୍—କି. ହାତରେ ଦବାଇବା ବିଂ. ହାତ ସୁରୁଇ ଥିବା

ରବନା—ବିଂ. ରୋଗଣୀ (ପେଟ ବଡ଼ ଦେହ ସବୁ)

ରମ୍ବ. ଚମ୍—ବି. ବଡ଼ ପରଡ଼ି

କି. ବିଂ. ଶାନ୍ତ ଭାବେ ବସିବା, ବଡ଼ ପରଡ଼ି ହେବା

ରମବୁଲ୍—କି. ଛୁରି ଓ ସୁଧାର ହୋଇ ବସିବା, ତେଜ ହେବା

ଅପେକ୍ଷା କରାଇବା

ରମ୍ଧା—କି. ରବନା (ଦେଖ)

ରମ୍ ପଲ—ବିଂ. ଧଡ଼ିଆ, ଶୁଣି ଯାଇଥିବା (ଲୋକ)

କି. ଧଡ଼ିଆ ହେବା

ରସ୍ ଦା—ବିଂ. ଦୁର୍ବଳ ଦେହ ଶୁଣିଯିବା

କି. ଦୁର୍ବଳ ହେବା, କମଜୋର ହେବା (ଦେହ ହାତ

ପତଳା ହୋଇ ଦୁର୍ବଳ ହେବା)

ରସ୍ଲ (ରାଜଲ)—ବିଂ. ସିଧା ସଳଖ ଓ ଉଚ୍ଚ

କି. ସଳଖ ଲମ୍ବ ବା ଉଚ୍ଚ ହେବା

ରଲ୍—ବି. ହରିଡ଼ା

ରଲ୍—କି. ନିଆଁରୁ ବାହାର କରିବା (କାଠି ବା ଅନ୍ୟ

ସାହାଯ୍ୟରେ)

ଉ: ରାପା: ହାକୁସ୍ ରଲ୍ କେଦେୟା - ପୋଡ଼ା ମାଛକୁ କାଢ଼ି

ଅଣିଲ

ରଲ୍—ବି. ରାପା, କଥା

ରଲା—ବି. ଘରରେ ଲଗୁଥିବା କାଠରଲା ବା ବରଗା

ରଲା—କି. (ମାତର) ପୋକା, ଦାଗ

ରଲ୍ଆ: ବିଂ. କଥକ, କହୁଥିବା

ରସ୍—ବି. ରସ

ରସ୍ କାର୍—ବିଂ. ଦୁଧିଆଳୀ (ଗାଈ)

ରସ୍ ଗାଈ.ୟା—ବି. ରଥାଳିଆ

ରସା ବେମାର ବି. ସଂକ୍ରମକ ରୋଗ

ରସାଠ୍—କି. ଭାବରେ ମଜ୍ଜିଯିବା, ରସିଯିବା,

ଭାବ ବିହୀନ ହେବା

ରସାଠ୍—ବିଂ. ଭଜା, ଭଜିମ ଅବସ୍ଥା. ସମ୍ପନ୍ନ

କି. ଭଜି ରହିଥିବା, ସମ୍ପନ୍ନବାନ ହେବା,

ରସପସ, ରସମ୍ ରସମ୍—କି. ବିଂ. ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କୃତ ହେବା,

ମନ ଅସୁଖ ହେବା

ରସଦ୍—ବି. ରସଦ, ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ରସିଦ୍—ବି. ରସିଦ୍

ରସା—ବିଂ. ରସଦୁକ୍ତ, ରସାଳିଆ

ରସାୟନ୍ ବିର୍ଦ୍ଧା—ବି. ରସାୟନ୍ ବିଦ୍ୟା ବିଂ. ଶୁଷ୍କ

ରହଲ୍—କି. ଶୁଖିବା, ଶୁଖାଇବା

ରହଲ୍ଆ:—ବିଂ. ଶୁଷ୍କ, ଶୁଖିଲା

ରହଡ଼ା—ବିଂ. ଦାମ୍ଭିକ

ରଂ ଛଂ—କି. କୁଙ୍କିବା

ର ∞ —କି. ଫୋଡ଼ିବା (ପଶୁ) ଶିଙ୍ଘ ଭୁଷିବା, ସିଲାଇ କରିବା

ରାଇ—ବି. ରାସ୍, ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ରାଇ (ସୋରିଷ)

ରାଇକା—ବିଂ. ଲମ୍ବ ସିଧା ମୁନିଆ (ଶିଙ୍ଘ, ବାଡ଼ି)

ଲମ୍ବ ଓ ମୋଟା

ରାଇଗୁମ୍—ବି. ଛୋଟିଆ ପତଳା ହେବା

ରାଇ ଚନ୍ଦନ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚନ୍ଦନ ଗଛ

ରାଇମାତ୍ କେନ୍ଦ୍ରା—ବି. କାନଗୁଡ଼, କାନର ମଇଳା

ରାଇୟା—ବିଂ. ଲବ ସିଏ

ରାଇ ରୁଇ ଚେଣେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟିଆ ଚଢ଼େଇ

ରାଇଲ୍—ବି. ସିଧା ଲମ୍ବ ଓ ସଳଖ (ଗର, ନିଶ)

ରାଇଲ୍.ବାହା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଫୁଲ

ରାଇ ରାଇ—କି. ବିଂ. ରାଇ ରାଇ କୋଲାମଲ

ରାଇସୁ—ବି. ଅଖୁପେଡ଼ା ମେସିନ

ରାଇସ୍—ବି. ରାନ୍ଧ

ରକ୍ତାକ୍—କି. ବଂ. ତପୁରତାସହ (କାମ କରିବା, କଥା କହିବା
ଚଞ୍ଚଳ ହେବା)

ରକ୍ତରା—ବଂ. ଉଜାଭାବେ ପଡ଼ିଥିବା

ରକ୍ତଜ୍—କି. ବଂ. ଝଣଝାଣ ହୋଇ ପଡ଼ିବା, ଝଣଝାଣ ହେବା

ରକ୍ତଜ୍ ମେନତେ—କି. ବଂ. ଝଙ୍କରି

ରକ୍ତଜ୍ ରକ୍ତଜ୍—କି. ବଂ. ଗ୍ରେଟା ଲେକର ଗୁଲ୍‌ବାର
ଭଙ୍ଗି, ଝଣଝାଣ ଶବ୍ଦ ସହକାରେ

ରକାବ୍—ବଂ. ଉଠାଣିଆ (ବାଟ), କି. ଉପରକୁ ଉଠାଇ
ଦେବା, ଉଠିଣି ହେବା,

ରଂକଳ—ବ. ପିଣାଚ ବିଶେଷ, ବଂ. ଅତି ରାଗି (ସ୍ତ୍ରୀ)

ରଂ—ବଂ. ରଖା, ରଖାହୋଇଥିବା, ସଂରକ୍ଷିତ

ରଂ—ବଂ. ରକ୍ଷା

ରଂ—ବଂ. ଲେଖ, ପେଟୁ, ଗିଲା, ଖାଉଣିଆ

ରଂ—କି. କାନ୍ଦିବା, ରାଗ କରିବା

ବଂ. ଚିନ୍ତା ହୋଇଥିବା

ରଂ—ବ. କାନ୍ଦ, କାନ୍ଦଣା

ରଗାଠ—କି. ରଗାଇବା

ରଗାଠ—ବ. ମାତାଲ, କି. ମାତାଲ ହୋଇଥିବା, ମାତାଲ
ହେବା, ରଙ୍ଗ କରିବା

ରଙ୍ଗାଇନ—ବ. ରଙ୍ଗଣି ଫୁଲ

ରଙ୍ଗିୟା—ବଂ. ରଙ୍ଗିଆ ରବତ୍ ଲାଲ

ରଂ: ରଙ୍ଗିୟା ତାଙ୍ଗା—ନାଲିଆ ବଳଦ

ରଙ୍ଗିୟା କଲମା ହୁଳୁ—ବ. ନାଲି କଲମା ଧାନ

ରଙ୍ଗିୟା ଗୁଡାଲହୁଳୁ—ବ. ନାଲି ଗୁଡେଲ ଧାନ

ରଙ୍ଗି—ବଂ. ନାଲି

ରଂ—ବଂ. ପଥରପୂର୍ଣ୍ଣ, ପାହାଡ଼ ପଥ ବା ସ୍ଥାନ

ରଂ—ବ. ରଂ (ନାଥ)

ରଂ—ବ. ଅଗଣା, କି. ପରଶ୍ରା ଯିବା

ରଂ—କି. ବଳପୂର୍ବକ ଟାଣିବା, ବଳପୂର୍ବକ ଛଡ଼ାଇବା

ରଂ—କି. ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇଯିବା

ରଂ—ବ. ରଂ, କି. ରଂ କରିବା

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—କି. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—ବ. ରଂ

ରଂ—କି. ବଂ. କଟକଟ ଶବ୍ଦ

ରଂ—କି. ବଂ. (ଶୀତରେ, ଅଗ୍ନିରେ) କଣକଣିଆ
ଯନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରତିସ୍ଥା, କାଳ୍ପିତ ଯିବା

ରଂ—କି. ବଂ. ଖଡ଼ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ (ଶୁଣିଲ ଶାଢ଼ି ପକ୍ଷ
ସୋପାନବା ଟାଣିବା ଓ ଉଠାଇବା ହେତୁ ଯେ ଶବ୍ଦ ହୁଏ)

ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର, ରଂ—ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କାମ,
ଚଞ୍ଚଳ କାମ

ରଂ—କି. ସଂସ୍ଥାପିତରେ ଧରିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, କଲକ୍ଷିରେ
ବାଟିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, କଳକ୍ଷା ତାର ବଡ଼ ଗୋଡ଼ରେ କାମୁଡ଼ିବା
ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଧରିବା, କାମୁଡ଼ିବା

ରଂ—କି. ବଂ. ଏକ ଏକ କରି, କିନ୍ତୁ ନ ଗୁଡ଼ି

ରଂ—କି. ରଂ ମାଗୁଥିବା—କି. ଘୋରାଇବା (ହାଡ଼ ଆଦି ଶକ୍ତ ଜନସ୍ତ)

ରଂ—ବ. (ରଂ) ରଂ

ରାଜ—ବିଂ. ନିଷ୍ଠୁର, ଦୁର୍ଦୟ ସ୍ତ୍ରୀ

ରାଜୁଆ—ବି. କଡ଼ା, କଠୋର

ଝି. କଡ଼ା ହେବା, କଠୋର ହେବା

ରାଜି—ବି. ରାଜା, ଜାତି ବିଶେଷ

ରାଣ—ବି. ରାଣ, ଶପଥ, ନିୟମ

ରାଣି—ଝି. ରାଣି ହେବା, ବିଂ. ରାଣି

ରାଣି—ବିଂ. ରାଣି, ବିଧବା (ସ୍ତ୍ରୀ)

ରାଣି ଏରା—ବି. ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

ରାଣି ବାଜ—ବି. ରାଣି ବାଜ, ରାଣିଆ

ରାଜୁ—ବି. ରାଜ ପଦ

ରାଜଗାଡ଼ି—ବି. ରାଜଗାଡ଼ି

ରା.ଜକାନା—ବି. ଅନ୍ଧାରକଣା

ରା.ରବରା—ବି. ରାଜି ଚର, ଏକ ପ୍ରକାରର ରାତିରେ ଚରବା ପତଙ୍ଗ

ରାଜବରା—ଝି. ବିଂ. ରାଜବରା, ରାଜ ରାଜ

ରାଜା—ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ

ରା. ରାଜକଳା ଭୁଲୁ ରାଜା କୁଳି ବାସଲ୍ଲୀ ବୁଝିଆ, ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ଯୁବକ ଯୁବିକା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନା ଯୁବିକା

ଯହ ବିବାହ କରିବା ଭଲ ଅଟେ

ରାଜାମ୍—ଝି. ଯହରେ ଜାକ ହେବା

ରା. ରାଜା ଧରିତେ ରାଜାମ୍ ଏନାୟ - ସେ ପଥରରେ ଜାକ

ହୋଇଗଲା

ରାଜାମ—ବି. କଲ୍ଲୀ

ରାଜାସା—ଝି. ବିଂ. ରାଜାସା

ରା.ରୁଆକାଣ୍ଡା ହୁଡ଼ୁ—ବି. ରା.ରୁଆ କାଣ୍ଡା ଧାନ

ରା.ଦି—ବି. ରାଜ, ଶାସନ

ରା.ଦି—ଝି. ବିଂ. ଝଟା ଘୋଷାରିବା ଶବ୍ଦର ପ୍ରତିଧ୍ୱା

ରା.ଦଲ୍ ମେନୁତେ—ଝି. ବିଂ. ଅଗୁନକ ଖଡ଼ ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ ହେବା

ରା.ଦଲ୍ ରା.ଦଲ୍—ଝି. ବିଂ. ଝଡ଼ ଝଡ଼ କରୁ ଖଡ଼ ଖଡ଼ ହୋଇ

ରା. ରହୁଲ୍ ପାକାମ୍ ହୁୟୁତେ ରା.ଦଲ୍ ରା.ଦଲ୍ କାନା -

ପଦନରେ ଶୁଣିଲୁ ପଦ ଝଡ଼ ଝଡ଼ (ଖଡ଼ ଖଡ଼) ହେଉଛି

ରାଧା—ବି. ରାଧା, ରାଧିକା

ରାଧାନାଥ—ବି. କୃଷ୍ଣ

ରାନ୍—ବି. ଔଷଧ

ରାନ୍‌ରାନ୍‌—ଝି. ବିଂ. କଣ କଣିଆ ଲାଗିବା, କଣ୍ଠ ଅନୁଭବ ହେବା

ରାନ୍‌ମୁର୍ଗା—ବି. ଚେରମୁଳୀ ଔଷଧ

ରାଜ—ବି. ରାଣୀ

ରାଜିଫୁଲ୍—ବି. ରାଣୀଫୁଲ୍ (ଏକ ପ୍ରକାର ଫୁଲର ନାମ)

ରାଜୁ—ବି. ଚେର ଜାଗା ଔଷଧ (ହାଣ୍ଡିଆ ପରୁଲବା ଔଷଧ)

ରାସ - ବି. କରଣ, ଉତ୍ସାହ

ରାସରାସା—ଝି. ଗୋଡ଼ହାତ ଉଠାଇ ପଡ଼ି ରହୁବା

ଜାଲପଦ ଯହୁତ ଅକଟା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥିତି

ରାସା ~ —ଝି. ପୋଡ଼ିବା

ରା.ପୁର୍—ଝି. ରାଜିବା, ବିଂ. ଭଜା, ଭଗ୍ନ

ରା.ପୁର୍ଆ—ବିଂ. ରାଜିଯାଇଥିବା, ଭଜା

ରା.ପୁର୍ପୁର୍—ବି. ଭଜାଭୁଟା

ରା.ପୁର୍ ପାରେନ୍—ବିଂ. ଭଜାଭୁଟାର ଶେଷାଂଶ

ରା.ପୁର୍ପୁର୍ —ଝି. ବିଂ. ସଲ୍, ସଲ୍ ଲାଗିବା, ଧୀରେ ଧୀରେ

ଲାଗିବା

ରା. ମୁଁର ହଳମରେ ରା.ପୁର୍ପୁର୍ ଲାଗୁ କାନା - ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଦେହକୁ ମୋର ସଲ୍ ସଲ୍ କରୁଛି

ରା.ପା—ବି. ଶୀତ ଝି. ଶୀତ ଲାଗିବା

ରା.ପାଶୁ—ବି. ଶୀତରୁ

ରା.ପାସୁ—ବି. ରା.ପାସୁ

ରା.ପାଡ଼ି—ବି. ରା.ପାଡ଼ି

ରା.ପୁଲ୍—ଝି. ଆସୁଥିବା ବି. ଆସୁଡ଼ା

ରା.ପୁଆ ରା.ପୁଆ (ଝି.) —ବି. ଶୁଦ୍ଧ, ବୁଦ୍ଧ, ସ୍ୱେଗୀ

ରା.ମ୍—ବି. ରା.ମ୍ (ରା.ମାସୁଣ ବଞ୍ଚିତ ରା.ମ୍)

ରା.ମ୍‌ଫା—ବି. ଝଟା ଝି. ଝଟା ଦେବା

ରା.ମ୍‌ଗା—ବି. କରମଙ୍ଗା

ରା.ମ୍‌କା—ଝି. ଉତ୍ସାହ କରବା

ରାବିକାଳା—ବ. ବନ୍ଧ

ରାମାୟଣ—ବ. ରାମାୟଣ କାହାଣୀ

ରାସ — ଫି. କାନ୍ଦିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବଂ. କାନ୍ଦୁଥିବା

ରା: ବାବାୟୁ, ଗୁରୁଏନ୍ତେ ହସନ୍ ତେଦକ ରାସ କାନା

ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ହେତୁ ପୁଅମାନେ ରୋଦନ କରୁଛନ୍ତି

ରାସୁ—ବ. ନିଷ୍ପତ୍ତି

ରାହୁଲ ମେନଟେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଉଠୁଲି ଛୁଟିକିବା ପ୍ରତି

ରା.ମୁଲ୍, ରା.ମୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଗୁଡ଼ାକୁ ଗୁଡ଼ା, ଦୋହଲଇ
ଦୋହଲଇ, ଫି. ଗୁଡ଼ାକୁ ଗୁଡ଼ା (ବୋହୁବା)

ରା.ଲ୍—ବ. ସ୍ଵର (ଧ୍ଵନି)ର ଲବ୍ଧ, ନୀତି, ନିୟମ

ରାଲା—ଫି. ଖୋଲିବା, ବନ୍ଦନ ମୁକ୍ତ କରିବା

ରାଲିଭାଲ୍—ଫି. ବଂ. କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି (ପାଣି ବୋହୁବା ଶବ୍ଦ)

ଜୋର ସ୍ରୋତର ଶବ୍ଦ

ରାଲମ୍ ରାଲମ୍—ଫି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ମାଦଳ ଓ ଟମକର
ଉଦ୍‌ଧ୍ଵନୀ ହେବା

ରାଲେଜ୍—ଫି. ଶୀତଳ କରିବା, ଥଣ୍ଡା କରିବା, ହ୍ରାସ ହେବା

ରାଲି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା

ବ. (ଇଂ) ରାଲି rally (ସମାବେଶ)

ରା.ସ୍—ବ. ରାଣି, ରାଜାଦେବ

ରାସ୍ କା.—ବ. ଅନନ୍ଦ, ଖୁସି ଫି. ଅନନ୍ଦ ପାଇବା

ରା.ସ୍ବାନା—ବଂ. ରାଜ୍ୟସ୍ଥାନ

ରାସ୍ଥାନ—ବଂ. ରାଜ୍ୟବାନ

ରାସ୍ତେ—ବଂ. ରାସ୍ତା

ରାସ୍ତେପତ—ବ. ରାସ୍ତାପତ

ରାସ୍ତେପୁର୍—ବ. ରାସ୍ତାପୁର୍

ରାସ୍ତେ—ବ. ପୁଅ, ଧନ

ରା.ସିଦ୍ଧା.—ବ. ସଙ୍ଗୀ, ସଙ୍ଗତ, ଏକତ୍ର, ମିଳମିଶି

ଫି. ମିଳମିଶି କାମ କରିବା

ରା.ସୁ—ଫି. କାମୁଡ଼ିବା, ବୋକାଇବା

ରା.ସୁ—ରା.ସୁ—ଫି. ବଂ. କାମୁଡ଼ି କାମୁଡ଼ି (ଖାଇବା)

ରା.ସୁର୍ (ଶ)—ବ. ରସୁଣ

ରାସୁନ୍ଦରୀ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଚଢ଼ୁ (ହାତଖଡ଼)

ରାସୁନ୍ ବା. ଦ.ରୁମ୍—ବ. ଅତ୍ୟା ମତୁଆ, ଅସଜଡ଼ା

(ବାଲ, ବୁଲ)

ରାସୁର୍—ବ. ବର୍ଷା ଫି. ବଂ. ଲଗାତାର

ରାସେ—ବ. ଝୋଲ

ରାହା—ବ. ରାସ୍ତା, ସ୍ଵର, ଉପାୟ

ରାହାସ୍, ସାହାସ୍—ଫି. ସ୍ଥାନ ଓ ଯତ୍ନାୟ ପାଇବା, ମୁକ୍ତ ହେବା

ରାହାଡ଼—ବ. ରକ୍ଷା ଫି. ରକ୍ଷା ପାଇବା, ମୁକ୍ତ ପାଇବା

ସିମା ମାରିବା

ରାହାସ—ବ. ରାସ୍, କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଉତ୍ସବ

ରାହୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପାଲଙ୍ଗି, ପାଲ୍ କି

ରାହୁ—ବ. ରାହୁ, ରାହୁ, ଧୀରେ ଧୀରେ

ରାହୁ ରାହୁ—ଫି. ବଂ. ହମାନୁଆୟା

ରାହୁଆଁ—ଫି. ବଂ. ଲେପୁଷକ, ଶକ୍ତି ପୁଷକ, ଧୀରେ ଧୀରେ

ରାହୁଲ—ବ. ହରଡ଼

ରା—ଆରୁ—ଫି. ବଂ. କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି (ଆସିବା)

ରା—ଡେଙ୍ଗା—ଫି. କାନ୍ଦିବାରେ ସହଯୋଗ କରିବା

ଜଣେ କାନ୍ଦିବାର ଦେଖି ଆଉ ଜଣେ କାନ୍ଦିବା

ରା—ପାଞ୍ଜିକା—ଫି. କାନ୍ଦିବାରେ ସହଯୋଗ କରିବା

ରା—ହାଲ୍—ଫି. ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା (କାନ୍ଦିକରି)

ରାକ୍ତା—ବ. ସ୍ଥିର, ଦୃଢ଼, ଫି. ବଂ. ସ୍ଥିରତା ସହକାରେ,

ଦୃଢ଼ତା ପୁଷକ

ରାକ୍ସିଆ—ବଂ. ପେଟୁ

ରାକ୍ତ ରକ୍ତ—ବ. ଅବତା ଖାତା, ଫି. ଖତ ଖତ ହେବା

ରାକ୍ତାଲ୍—ବ. ରଖିବାବାଲ, ଜଗୁଆଳୀ

ରାଖା—ବଂ. ସୁରକ୍ଷିତ ଫି. ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା

ରାଗଦା ରାଗ—ଫି. ରଗଡ଼ିବା ଫି. ବଂ. ରଗଡ଼ା ରଗଡ଼ି

(କରିବା) ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ, ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବା

ରାଗାଡ଼ି—ଫି. ରଗଡ଼ିବା

ରାଗାଗ୍—ବଂ. ଉଦ୍‌ବେଗକାକା/ଉଦ୍‌ବେଗକ

ଗୁଣବାଗ୍ର—କି. ବଂ. ଖଡ଼ ଖଡ଼ (ଶବ୍ଦ) ଗୋଡ଼ର ଗୁଣିବା ଶବ୍ଦ
ଗୁଣଗୁଣିୟା—ବଂ. ଖୋଧୁ

ଗୁଣଗୁଣା—ବଂ. ଦନ୍ତୁରିତ

ଉ: ଗୁଣଗୁଣା ହରତେ ସେନଃ ଦ ହାକେକ୍ତୁଆ—ଦନ୍ତୁରିତ
ପଥରେ ଗମନ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ

ଗୁଣ୍ଡା ଗୁଣ୍ଡା—କି. ବଂ. ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ

ଗୁଣ୍ଡାଞ୍ଜ—କି. ରଗଡ଼ିବା

ଗୁଣାହୁ ଚଗଡ଼—କି. ବଂ. ଉଜା ଗଜା, ଖଡ଼ ଖଡ଼ିଆ

ଗୁଣାତରଗଡ଼—କି. ବଂ. ଶୁଣିଲ ପକ୍ଷର ଖଡ଼ ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ

ଗୁଣାମ୍ ଗୁଣାମ୍—କି. ବଂ. ସୁଲୁସୁଲୁ, ସଲସଲ

କି. ସୁଲ୍ ସୁଲ୍ ଲୁଗିବା

ଗୁଣାୟ—କି. (ଆଖିରେ ଧୁଲି ଆଦି ପଡ଼ିଲେ) ଯେଉଁ ରଗ ରଗ

ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ରଗ ରଗ ଲୁଗିବା

ଗୁଣାୟ ଗୁଣାୟ—କି. ବଂ. ରଗ ରଗ ଲୁଗିବା ପ୍ରତିଯୁ।

ଗୁଣାୟ ରଗୟ—ବୁଝାଠାରେ ହାଣ୍ଡିରେ ତହିଁ ଗୁଲୁଲୁ ଖଡ଼ିଖଡ଼ି
କରିବା

ଗୁଣାବାଗା—କି. ବଂ. ଶୁଣିଲ ପକ୍ଷ ଉପରେ ସରସ୍ପ, ପକ୍ଷୀ
ଗୁଣିବା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଖଡ଼ ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ ହୁଏ, ଗୁଣାବାଗା

ଗୁଣାଗୁଣି—କି. ବଂ. ଖୋଧୁର ହୋଇ ରଗାରିଗି କରି

ଗୁଣାତ ଗୁଣାତ—କି. ବଂ. ଜୋରରେ ଖଡ଼ ଖଡ଼ ଶବ୍ଦ

ହେବା ପ୍ରତିଯୁ। (ବଳଦ ଗାଡ଼ି ଗଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ, ଜୋରରେ

ପବନ ବହୁବା ଶବ୍ଦ)

ଗୁଣାତ୍ ଝାଗାତ୍—ବି. ରଗତ ଝଗତ, କି. ଝଗତା କରିବା

ଗୁଣାତ୍ ରଗତ୍, ଗୁଣାଉଧଅ—ବଂ. ଆବତା ଖାବତା,

ପଥଶୁଆ

ଗୁଂକାତ୍—ବଂ. ଲମ୍ବା, ଉଜା (ଲୋକ)

ଗୁଂକାନ୍—ବି. ଏକ ଦେବତାଙ୍କ ନାମ

ଗୁଂଗାତଂଗା—ବି. କଣ୍ଟାଳିଆ

ଉ: ଏଦେଲ ଦାରେ ଦ ଗୁଂଗା ତଂଗା ଗେୟା—ଶିମିଳ ଗଛଟା
କଣ୍ଟାଳିଆ ଅଟେ

ଗୁଂମା ପାହାଡ଼—ବି. ଏକ ଦେବତାଙ୍କ ନାମ

ଗୁଂଗୁଣିୟା—ବଂ. ଉଷତ ନାଲି ରଙ୍ଗ

ଗୁଂରୁନ୍—ବି. ଗୀତ ଓ ନାଟ, କି. ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବା,

ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବା

ଗୁନ୍ ଅଳା — —ବି. ଗୁଜରାଟୀ, ଜମିଦାର ଘର

ଗୁନ୍‌ଗାନ୍—ବି. ଶୁକ୍ର

ଗୁନ୍‌ଗାଲ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍ ଗଡ଼

ଗୁନ୍‌ନାଂଗାଲ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ପହଲ୍ ହୁଳ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା ଧାନ

ଗୁନ୍‌ମାହାଲ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ମାହଲ୍ ହୁଳ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା ଧାନ

ଗୁନ୍‌ରୁଜ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା ଗୋର

ଗୁନ୍‌ରୁଜ୍—ଗୁଜୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା, ଉଜୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା, ଶବ୍ଦ ସହକାରେ
ଶୁଣି ପଡ଼ିବା

ଗୁନ୍‌ଠେଙ୍ଗା—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ତାହାଲ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ଦଲ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ପଦ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ପା.ଲିଆ—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ବାହା—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ଭେଜା—ବି. ମାଲଗୁଜାରି, କର

ଗୁନ୍‌ଗୁପାଲ୍ କ—ବି. ଗୁଜା ଓ ଜମିଦାର ସମୂହ

ଗୁନ୍‌ଗୁପା—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁନ୍‌ଗୁପି—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁଜାନ ବାଜାନ୍—ବି. ଗାଆଣ ଓ ବାଜଣ

କି. ଗାଆଣ ବାଜଣ କରିବା

ଗୁଜାପାଟା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ପିଲା, ଖେଳ ଜମି ପଟ୍ଟା

ଗୁଜା ପୁଜା—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା

ଗୁଜା ମୁଜିତେଣେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇର ନାମ

ଗୁଜାମୁଜ ହୁଳ୍—ବି. ଗୁଜାଟ୍‌ନା ଧାନ

ରାଜା—ବ. ଆସି ପୁଅ (ଅସିର ପିରୁଳା)

ରାଜେନ୍ଦ୍ର—ବ. ରେଜିଷ୍ଟର, ଖାତା

ରାଜେନ୍ଦ୍ର—ବ. ରେଜିଷ୍ଟର

ରାଜା — ଗୁଲି—ବ. କାନୁନ୍, ଆଇନ

ରାଜା — ହାଟିଙ୍ଗ୍—ବ. ଜମିଦାରଙ୍କ ଭଗବାଣ

ରାଜଅଟ୍—ବ. ଏକଟ ବସି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା

ରାଜଅଟ୍—ବ. ନିଶ୍ଚିତ, ଫର୍ମାଲ, ମତ

ରାଜ୍—ବ. ତେଜ କରିବା

ରାଜ୍ କାଠି—ବ. କମ୍ ମୋଟା ହୋଇ ଯିବା, ଝୁଟିଯିବା,

ଝୁଟାଇ ଦେବା

ରାଜା—ବ. ବରଫ, ଅତିରିକ୍ତ ଅଣ୍ଟା ଜଳ, ଶିଶିର

ରାଜାମାସ—ବ. ଗଛ ପଛରୁ ପଡୁଥିବା ପାଣି ଦ୍ଵାରା ଖସି

ହେବା

ରାଜାମା ଦାରେ—ବ. ସ୍ଵାଦିହାର ଗଛ

ରାଥାଥ—ବ. ଅଧାତୁ

ରାଧାଗୁଳା—ବ. ଗୁରୁ ବାହୁ କାଠ ଥିବା ଏକପ୍ରକାର ଗାଡ଼ି

ରାନ୍ଥା — —ବ. ଡାକ୍ତରଖାନା

ରାନ୍ଦା — —ବ. ଔଷଧ ପାଣି

ରାନ୍ଧନ—ବ. ରନ୍ଧିବା

ରାନ୍ଧନା—ବ. ଡାକ୍ତରୀ

ରାଜାକାସ୍ ହା.କୁ—ବ. ଉଠିଲା ମାଛ

ରାଜାକୁମାର—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ଲହରୀ କାଠ

ରାଜାପୁର—ବ. ଭଙ୍ଗା, ଭାଙ୍ଗିଥିବା

ଉ. ରାଜାପୁର ଆଲେରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କାମେ ଭଙ୍ଗାଆଡ଼ିରେ ବସିଥା

ରାଜା ଯେଉଁଥିଲା—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ଧାନ

ରାଜେ ଭାଜେ—ବ. ଧନ, ଅଭାବ

ରାସ୍ କଟାସ୍—ବ. ଶିଆ ସରବା, ଭୋଜନ ସମାପ୍ତ ହେବା

ରାସ୍ ଟାଣି—ବ. ନଗରେ ଆସୁଥିବା ଦେବା

ରାସ୍ ଟା ରାସ୍ ଟି—ବ. କୋରସୋର କଳିଆ କରିବା

ରାସ୍ ଅସ୍—ବ. ବ. ଧନୁର ଧନକ

ରାସ୍ ରୁସ୍—ବ. ଧନକ ପଡ଼ିବା

ରାପାଂ ରୁସ୍—ବ. ବ. ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରାପାସ୍ — —ବ. ବିକା ବିକ ହେବା, କଲି କରିବା

ରାପାଜ୍—ବ. ରାଜଅଂଶୀ

ରାପାରପଥ—ବ. ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୋଡ଼ ଉଠାଇ ଗୁଲିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରାପାଲେଜ୍—ବ. ସାନ୍ତୁଳ ଦେବା, ପରସ୍ପରକୁ ସାନ୍ତୁଳ

ଦେବା

ରାପେ—ବ. କଡ଼ରା (ବାଲ) ଉପରକୁ ଉଠିଥିବା ବାଲ

ରାବ୍ ରାବ୍—ବ. ଅତି ଲୁଣିଆ ସାଦୁ

ରାବ୍ ରୁବ୍—ବ. ଫୁଲ ପେଟିଆ

ରାବାଜ୍ ରୁବ୍—ବ. ବ. ମୁଣ୍ଡକୁ ଗୁଆଁଲ ଧୀରେ ଧୀରେ

ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରାବାଂ ଦନ—ବ. ଶୀତକାଳ

ରାବାଜ୍ ରୁବ୍—ବ. ବ. ଗୁଲିବାରେ ଗୋଡ଼ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି

ହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଉ. ରାବାଂ ଦନ ଏ ଖେଳ ଜାଣି ତେ ଭାଳାମ୍ ଅଥା ରାବାଜ୍

ରୁବ୍ ଆଇକା. ଉଆ - ଶୀତ ଦିନରେ ଖାଲି ପାଦରେ

ଗୁଲିଲେ ତଳି ପାଦ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ

ରାବନ୍ ରାଜା—ବ. ରାବଣ ରଜା

ରାବୁଲ୍—ବ. ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଆସୁଥିବା, ଆସୁଥିବା

ରାବାଜ୍ (ର)—ବ. ରବର

ରାବାସ୍—ବ. ବେଟା, ବଡ଼ ପେଟିଆ

ବ. ପେଟ ଫୁଲିବା

ରାବ୍ ନା—ବ. ରୋଗଣୀ

ରାମ୍ ଖାସ୍—ବ. ବଡ଼ ଖାସି

ରାମଗାଡ଼ି—ବ. ନିଦା ଚଳିଆ ବଳଦ ଗାଡ଼ି

ରାମସିଂଗା—ବ. ଭେଟି

ରାମନାଜ୍ ବୋଡ଼ାବିଜ୍—ବ. ଅଜଗର ସାପ

ରାମ୍ ପାରୁଡ଼ା—ବ. ତେଡ଼ା ତେଡ଼ି ଝଟା ବା ଗ୍ରେଟ ଡାଲ ପଡ଼ିଥିବା

ରାମ୍ପାତ—ବ. ଶୁଣିଲ ତାଳ

ରାମ୍ପା—ଫି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗଛକୁ କଣ୍ଠା ଝାଟିରେ ଘେର
କରିବା

ରାମ୍ପାତ ରୁମ୍ପୁ—ଫି. ବଂ. ଗୋଟା ଗୋଟା

ରାମ୍ପାତ ରୁଖାତ୍—ଫି. ବଂ. ଶୁଣିଲ ଅଥଚ ଗୋଟା ଗୋଟା
ସିବା ଛୁଟି

ରାମ୍ପାବୁମ୍ପୁ—ବଂ. ଅଣ୍ଟାଳି ଅଣ୍ଟାଳି ଧରେ ଧରେ ତଳ ବୁଲ
କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରାମ୍ପାଲ୍‌ହୁକ୍ତ—ବ. ରାମ୍ପାଲ ନାମକ ଧାନ

ରାମାରୁଦ୍—ବଂ. ମିତବାସୀ

ରାମ୍ପୁମ୍—ବ. ଅପ୍ରବ୍ୟସ୍ତ, ଚଞ୍ଚଳତା

ରାୟାକାତ୍—ବଂ. ବହୁରୂପୀ ଏଣୁ ଅ

ରାୟାମ୍—ଫି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପେଟେଇ ଯିବା

ରାୟାମ୍ ରାୟାମ୍—ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାଢ଼ିରେ ହାତ ମାରିଲେ
ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ହୁଏ, ଟାଉଁସିଆ

ରାୟାଜେଲ୍—ବଂ. (ଲ) ସମକୋଣ

ରାୟାଦହାୟା—ବଂ. ପ୍ରାର୍ଥା

ରାୟାବାର୍—ଫି. ବିବାହ କରାଇବାର ମଧ୍ୟସ୍ଥି କରିବା

ରାୟାବାର୍—ବ. ମଧ୍ୟସ୍ଥି

ରାୟାବୁନ୍‌ହୁକ୍ତ—ବ. ରାୟାବୁନ୍‌ହୁ ନାମକ ଧାନ

ରାୟାବୁଲ୍‌ହୁକ୍ତ—ବ. ରାୟା ଗୋରାଷ ଚେଲ

ରାୟାଲ୍—ବଂ. ଫଳଶ

ରାୟାମ୍ ରୁମ୍ପୁମ୍—ବ. ଅପ୍ରବ୍ୟସ୍ତ ଓ ନରମ

ରାୟାନ୍—ବ. ବୈଦ୍ୟ, ଡାକ୍ତର (ଯେ ଔଷଧ ଦିଏ)

ରାୟାବୁ — ଫି. ବଂ. ଘରପରି ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି ହେବା (ବାଲକୁ)

ବଂ. ମୋଟା ଓ ଝୁମ୍‌ଝୁ ବାଲିଆ

ରାୟାବୁମ୍—ଫି. ବଂ. କର୍ମହୀନ ଜନସଭାରେ କାଟି ହେବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରାୟାଲ୍—ବଂ. ହାଲୁକା, ଗରିବ

ରାୟାବୁ—ବଂ. ବାଜଣାର ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦ

ଫି. ବାଜଣା ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତ ହେବା

ରାୟାବୁରୁ—ବଂ. ଦରଶୁଣୀ, ରସ ମରସିବା

ରାୟାବୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ

ରାୟା — ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଝିଙ୍କା ଦେଇ

ରାୟାବାନ୍—ଫି. ପ୍ରତିକଳ୍ପ ଲଗାଇବା, ଅଟକାଇବା

ରାୟାବୁ ପାୟାବୁ—ଫି. କୋର କୋର କରି ପିଟିବା ଓ
ରଗଡ଼ିବା

ରାୟାବୁରୁପ—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ

ରାୟାମ୍—ବଂ. ଲୁଗିଆ

ରାୟାମ୍ ରାୟାମ୍—ଫି. ବଂ. ଲୁଗି ଲୁଗି (ଲଗିବା)

ରାୟାବୁ—ଫି. ଜ୍ଞାନ ଶୂନ୍ୟ ହେବା

ରାୟାଂ ରାୟାଂ—ଫି. ବଂ. ଗୁଞ୍ଜନ, ବୁଝୁବୁଝୁ

ରାୟାଂ ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଝିଙ୍କା କରି

ରାୟାବୁ ରାୟାବୁ—ଫି. ବଂ. ଅତି କୋରରେ ଗୁଞ୍ଜରିବା ବା
ଶବ୍ଦ ହେବା

ରାୟା — ରାୟା — ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ବୁଝା ବୁଝା

(ବର୍ଣ୍ଣା ହେବା)

ରାୟା (ରାୟା)—ବଂ. ପଥରୁଆ

ରାୟାଲ୍—ବ. ରାୟାଲ୍ ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର, ରାଗିଣୀ

ରାୟାୟା ପିଆୟା—ଫି. ନଷ୍ଟ ଭୁଷ୍ଟ କରିବା, ବରୁବାଦ
କରିବା

ରାୟା—ଫି. ବୁଝିବା, ଅନୁଭବ କରିବା

ରାୟାମା—ବଂ. ବୁଝିଥିବା, ଜ୍ଞାନ

ରାୟା—ବ. ରାୟା, ଦୁଇଟିକିଆ ଟଣା ଯାନ

ରାୟା—ଫି. (ଲ) ରାୟା (risk)

ରାୟା—ଫି. ବନ୍ଦ କରି ଶେଷ

ରାୟା: ଡେକେ ରାୟା କେଦାୟା ବାୟା, ଲାଲ୍ ଲେଦା -

ପିୟା ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ ହରିଲେ ନାହିଁ

ରାୟାଂ ଶିଆଂ—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ ପତଳା

ଫି. ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ ପତଳା ହେବା

ରସ୍ତାଂସ୍ତ୍ରୀ—ବ. ବହୁତ କମକୋର, ଫି. ଅତି ଦୁର୍ବଳ ହେବା
ରସ୍ତାକୁ ସଂପାଦ—ଫି. ବଂ. ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ
ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ଗତି କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରସ୍ତା—ଫି. ପ୍ରସ୍ତାବନ ଦେବା, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରା
ରଗିଲ—ଫି. ବାରମ୍ବାର ଜୋର ଦେଇ କହିବା, ଜଗର କରଣ
ରଗ୍ ମେସିନ୍—(ଇଂ) ବ. ରଗ ଯନ୍ତ୍ର. ରଗ୍ ମେସିନ୍
ରଗନା—ଫି. ଜୋରସୋର ଚଳାଇ କରି ନେବା
ରଗ—ବ. ବାଜ ପକ୍ଷୀ
ରଗ୍—(ଇଂ) ବ. ରଗ୍, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତୁସ୍ତୁତା
ରସା—ଫି. ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇବା, ପ୍ରଲୋଭନ ହେବା
ବ. ପ୍ରଲୋଭନ

ରଞ୍ଜିତ—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରକାର ନାମ
ରଟ୍—ବ. ରଟ୍, ହାଇକୋର୍ଟ ବା ପୁସ୍ତିକ କୋର୍ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ
କରିବା

ରଟିପିଟି—ଫି. ବଂ. ଉତ୍ତରତା ସହିତ, ଜୋରସୋରରେ
କାମରେ ଲାଗି ପଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର (କାମ କରିବା)

ରଠା ହା କୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ମାଛ
ରଠା—ବ. ରଠା ତଳ (soap barry)
ରଠା—ଫି. ଅଠା ହେବା, ମଇଳା (ବାମନ)
ରଡାର—ବ. ରଡାର (reader)

ରଡା—ବ. ରଡା, ବାନ୍ତମାଡ଼ି
ରଡକ୍ସ—ଫି. ଚିକିତ୍ସା ଦେବା, ଅଠାଳିଆ କରିବା

ରଡେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ରଡେ—ଫି. ଦୁଇ ଫାଙ୍କ ମଝିରେ ଅଟକି ଯିବା

ରୁ: ଧରି ଶିରୁରେ ରେଡେଟ୍ ଏନା—ପଥର ସତ୍ତରରେ ଅଟକିଲା
ରଡେଟ୍ ଚିରୁ—ବ. ଅତ୍ୟଧିକ ଶୁଖି ଛୁଇଁ, ଶୁଖିରେ ଧସା ଧସି
ଅବସ୍ଥା

ରଡ୍—ବ. ରଡ୍, ଧାସ୍, ଆସ୍ତରାବ୍ୟବହାର (custume)

ରଡ୍

ରଡ୍‌ଆ—ବଂ. ରଡ୍‌ବାନ୍

ରଡା—ବଂ. ଫଳେଇ

ରଡ—ବ. ଶୁଖି, ନିୟମ

ରଡିଆ—ଫି. ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା

ରଡିକ୍ ରଡିକ୍—ଫି. ବହୁତ ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା

ରଡି-ମଡି—ଫି. ଠିକ୍ ସମୟରେ ହେବା, ନିୟମାନୁସାରେ ହେବା

ରଡିଆ ରଡିକ୍—ଫି. ବ. ଉତ୍ତମିତ ହୋଇ

ରଡିକ୍‌ହୁଲ୍—ବଂ. ଦୁର୍ବଳତା, ଲମ୍ବ ସମୟ ଅଥଚ ଦୁର୍ବଳ

ରଡି—ବ. ରଡି, ମୌସମ

ରଡ୍—ଫି. ପେଷଣ କରିବା, ବାଟିବା

ରଡ୍‌ଆ—ବଂ. ପେସା ହୋଇଥିବା, ବଟା (ମସଲ)

ରଡ୍‌—ଫି. ନିଜେ ପେସିହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରଡ୍‌ସ୍‌ର—ବ. ଶାଳ ପଥର

ରଡ୍—ଫି. ହେବା ଅର୍ଥରେ ଫିସ୍ତାରେ ଯୋଗଦେଇ,
ରଣ କରିବା, ରଣ
ରନଡିଅଲ୍—ବ. ପେଟପୁରୁ ଖାଇବା, ଫି. ବଂ. ପେଟ ପୁରାଇ,
ପେଟ ଫୁଲାଇ (ଖାଇବା)

ରନିଲ୍—ଫି. ହେବା

ରନି ରନିଲ୍—ତାହାର ହେବା (ସ୍ତ୍ରୀ ବା ପୁରୁଷ)

ରନି ରନିଲ୍ ବା ହୁ—ତାହାର ବୋହୂ (ସ୍ତ୍ରୀ) ହେବା

ରନିଡ୍—ବ. ପଦ୍ମ ଶିଖର, ଉଚ୍ଚ ପଥର ଅଗ୍ର, ଶିଖରର
ଶେଷାଂଶ

ରନିସଲ୍—ବ. ପାହାଡର ଶିଖରର ଶେଷାଂଶ, ଶିଖର

ରପର୍ ରପର୍—ଫି. ଜୋଡାର ରତ ରତ ଶବ୍ଦ ହେବା

ରପରପଥ—ଫି. ବଂ. ଧୀମେଲ ଧୀମେଲ (ଗୁଲିବା)

ରପି ରପି—ଫି. ବଂ. ଝିମିଝିମି (କରିବା ମନେ ହେବା, ବେହୋସ
ହୋଇଯିବା ପରି), ଆଖି ପତାକୁ ଉଠାଇ ପକାଇ ଦେଖିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରପିଆ.ଓ—ଫି. ବଂ. ଆଖିରେ ଯିବାକୁ ଲସାରା କରିବା

ରପିଲ୍—ଫି. ଆଖି ଠାରିବା, ପଲକ ପକାଇବା

ରପିଲ୍ ଜା.ପି—ଫି. ବଂ. (ଛନକାରେ) ଆଖିପତା ଉଠାଇବା
ପକାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରସିରସି ଉଡ଼ା.ଉଃ—କି. ଫଡ଼ ଫଡ଼ କର ଉଡ଼ିବା

କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ତେଣା ଫଡ଼ ଫଡ଼ କର ଉଡ଼ି ବୁଲିବା
ରପିଲ୍—(ଇଂ) ବି. ରପିଲ୍, ତତ୍ କଲମର କାଳି ଧାରକ
ରବ୍‌ରବା.ଓ—କି. ଦେହ ଟାକୁରିବା, ଟଳମଳ ହୋଇ
ବୁଲିବା, ଡରରେ କମିବା ବା ଅଭିବା
ରବା ରବେ—କି. ବଂ. (ଅତି କଷ୍ଟରେ ଗୋଡ଼ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ଉଠାଇ) ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: ହାଲୀମ୍ ହଲକନ୍ ରବାବବେକ ତାଲାମ୍‌ଆ-ବୁଲି ଲେକମାନେ
କଷ୍ଟରେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ବୁଲନ୍ତି
ରବସ୍‌ଠା ରବସ୍‌ଠା—ବଂ. ଦୁଃଖ ହୋଇ ପେଟ ଫୁଲି ଥିବା
ଅବସ୍ଥାରେ ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ରବି ରବି—କି. ବଂ. ଧୀରେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଅତି ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
(ଧୀରେ ବୁଲିବାକୁ ବୁଝାଏ).

ରବିଉ ରବିଉ—କି. ବଂ. ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଡ଼ରେ ଶୀଘ୍ର
ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉ: କେନ୍ଦ୍ରଂ ଦ ରବିଉ ରବିଉ କ ତାଲାମ୍‌ଆ—ତେଲୁଗି
ପୋକ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବୁଲନ୍ତି

ରବଲ୍ କୋବଲ—କି. ବଂ (ଜେରରେ ନ ଯାଇଁ ଅଣ୍ଟାଦୋହଲ)
ବୁଲିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରବଲ୍ ରବଲ୍—କି. ବଂ. (ଦୁଃଖତା ବଶତଃ) ଧୀରେ ଧୀରେ
ବୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ରଭରବର—(ଇଂ) ବି. ରଭଲର (ବନ୍ଧୁକ)

ରମ୍—(ଇଂ) ରମ୍ (କାଗଜର କୋଡ଼ିଏ ଦିଆର ଏକକ
ପରିମାଣ)

ରମ୍‌କା ଟାମ୍‌କେ—ବଂ. ଦୁଃଖ (ଉଠି ବସି ନ ପାରବାର
ଦୁଃଖତା ବୁଲିଲେ ପଡ଼ିଯିବାର ଭୟ)

ରମ୍‌ପା ଟମ୍‌ପେ—କି. ବଂ. ଅସଜଡ଼ା (ପଡ଼ୁଥିବା ତାଳ, ଝାଟି)
ଅଲଗା ମଲଗ

ଉ: ଡା.ର ଝାଞ୍ଜି କରମ ପାଟାମପେ ରଟା ମେନାଃଆ—
ତାଳ, ଝାଟିମାନ ବୁଣିଅଡ଼େ ଅଲଗା ମଲଗ ହୋଇ ରହିଛି

ରମ୍‌ବା ରମ୍‌ବେ—କି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଦ ପକାଇ
ବୁଲିବା (ଅଗ୍ରେ ଅଗ୍ରେ ହାତରେ ଅନ୍ୟ ଅଣ୍ଟାନେବା ଛାଡ଼ି
କି. ରଗଡ଼ିବା)

ରମ୍‌ବଜ—ବଂ. ଛୋଟ, ଛୋଟିଆ ଆକାରର

ରମ୍‌ବିମି—କି. ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇ ମୁହଁ ଯିବା ଅବସ୍ଥା

ରମ୍‌ଲ୍—ବି. ବାଦଲ, ମେଘମାଳା, କି. ମେଘ ଉଠିବା

ରମ୍‌ଲି ଯାଡେ—କି. ମେଘ ଗର୍ଜନ

ରମ୍‌ରମ୍‌—କି. ବଂ. କର୍କଶ ସ୍ଵର (ବାହାରିବା)

ରଲ୍—କି. ବୁଲୁଥିବା ବଳକା, କୁଲରେ ବେଢ଼ାମାନ
ପାଛୁଡ଼ି ଦେବା

ରଲ୍.ମାଲ୍—ବଂ. ସ୍ତନ୍ନ, ପରିଷ୍କାର, କର୍ମଳ, ସ୍ତନ୍ନ

ରଲ୍‌ପିଲ୍—ବଂ. କର୍ମଳ, ପରିଷ୍କାର

ରସ୍‌ଆ—ବି. କୋଷ

ରସ୍‌ରସି—ବଂ. କୋଷ, ମୋଟା ବାଲ ଠିଆ ହୋଇଥିବା

ରସା—ବି. ଧୂଳୁଲ ବାଲ, ପର, ଧୂଳୁଲ ପର

ରସାସିମ୍—ବି. ଧୂଳୁଲ ପର ବାଲି ବୁକୁଡ଼ା

ରସିମ୍—ବି. ଶ୍ଵାସ

ଉ: ଲଞ୍ଜିଆ ~ ରସିମ୍ ଦ ଖାଟ ଗେୟା-ମୋର ଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵାସ ଅଟେ

ରଷ୍ଟ—ବି. ଶିଷ୍ଟ, ମନ୍ଦ ଲକ୍ଷଣ

ରସି—ବି. ରୁଷି

ରସ୍‌ପର୍—ବି. ଲଞ୍ଜ, ଘୋଷ

ରସ୍‌ତା ~ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ାକ୍ କର (ଫାଟିବା)

ରସ୍‌ତା ~ ରସ୍‌ତା ~—କି. ବଂ. ଧମକା ହସ୍ତତ ଶବ୍ଦ ହେବାର
ବା ଫାଟି ଯିବାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା (ବମ୍ ଫାଟିବା ଶବ୍ଦ)

ହୋୟ—ବି. ରବାଜ, ଚଳଣି

ହୋୟ ହୋୟ—କି. ଫଲହଲ ହେବା, ସମାଧାନ ହେବା

ହୋୟ ବହୋୟ—କି. ବଂ. ବହୁତ ଜୋରରେ ବାଜଣ ଶବ୍ଦ
ପ୍ରକାଶ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଜୋରଦାର ଶବ୍ଦ ହେବା

ହୋୟ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ାକ୍ କର (ପଡ଼ିଯିବା)

ରହୁତ୍ ରହୁତ୍—ହି. ବଂ. ଧଡ଼ାସ୍ ଧଡ଼ାସ୍ କରୁଡ଼ ପଡ଼ିବା

ରଡ଼ାଂ—ବ. ନଦୀର କନାର, କଲ

ରଡ଼ାଂ ରଡ଼ାଂ—ହି. ବଂ. ଝୁଝୁ ଝୁଝୁ ଶବ୍ଦ ସହକାରେ

ହି. ଗୁଞ୍ଜର ଗୁଞ୍ଜର ଶବ୍ଦ ହେବା

ରଡ଼ମ୍ ମେନ୍ତେ, ରଡ଼ମ୍ ମେନ୍ତେ—ହି. ବଂ. ଦୁଲ୍ କ କର

(ବାଜିଉଠିବା)

ରଡ଼ମ୍ ରଡ଼ମ୍—ହି. ବଂ. ଦୁଲ୍ କ ଦୁଲ୍ କ ବାଜା ବାଜିବା

ପ୍ରତିୟା

ରକା—ହି. ବଂ. ବସ୍ତା କରବା, ଉପାୟ ଖୋଜିବା

ରକତ୍—ହି. ଛିର କରବା, ବୁଝା ବୁଝି କରବା

ରକତ୍ ରକତ୍—ହି. ବଂ. ହଲ ଦୋହଲ, ଟିକିଏ ରହୁ ପୁଣି

ଶବ୍ଦ ବାଦ (ସିବା, କରବା)

ରଗଦା. ରଗଦ—ହି. ବଂ. ପେସା ପେସିକରି ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ

(ସିବା)

ଉ: (୧) ରଘୁରରେ ରଗଦା ରଗଦ କାତେଏ ବା.ଗିଅଟ କାଦୁଆ

ଶିଳ ପଥରେ ପେସା ପେସି କରି ସେ ଗୁଡ଼ି ଦେଇଗଲା

(୨) ରଗଦା. ରଗଦ ଏ ଦା.ଲ କେଦା - ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ

ଦୌଡ଼ିଗଲା

ରଗଦା.ଉ—ହି. ରଗଡ଼ିବା, ପେସିବା

ରଗଡ଼ା.ଉ—ହି. ବିରକ୍ତ କରାଇବା, କିଦ୍ କର କାମ ହାସଲ

କରିବା, ଯୋର ଦେଇ ଉତ୍ସାହବା

ଉ: ରଗଡ଼ାଉକାତେ ଲବ କେଦେୟାସ୍

ଜିଦ୍ (ଜିଗର) କରି ତାକୁ ନେଇଗଲା

ରଗା.ମ୍ ଗୁଗାମ୍—ହି. ବଂ. ଗୁଲିବାରେ ଶବ୍ଦ ନ କରିବା,

ଗୋଡ଼ ଗୁପି ଗୁପି (ସିବା)

ଉ: (ଲଂ) ଜାୟମ୍ତେ ଅକସ୍ ଚଂ ରଗାମ୍ ଗୁଗାମ୍ ଏ

ପାଞ୍ଜାଆକଦୁଞ୍ଜା - ମୋ ପଛେ ପଛେ କେହୁ ଜଣେ ପାଦ

ଶବ୍ଦ କରି ଗୁଲି ଆସୁଛି

ରଗିତ୍—ହି. ବଂ. ହଟ୍ଟ କରି, ବାରମ୍ବାର ଉତ୍ସାହ

ହି. ହଟ୍ଟ କରିବା, କିଦ୍ କରିବା

ଉ: ଦେଲଂତ, ତେଦାସାମ୍ ସେନାଅ, ସେନାତେ ଦୁୟାଆ

ଗୁଲିନା, କାହିଁକି ନସିବ, ସିବାକୁ ହେବା

ରଗଥୟ ରଗଥ—ହି. ବଂ. ଭଜା, ଖଇ ଭଜିବାର ଶବ୍ଦ

ରଗତ୍ ରଗତ୍—ବଂ. ପଥୁରୁୟା, ଗୋଡ଼ିଆ

ହି. ବଂ. ଗଡ଼ଗଡ଼ ଶବ୍ଦ କରି, ଖଡ଼ ଖଡ଼ ହେବା

ଉ: ଅନା ଟୁକୁନରେ ଚେଦ୍ କ ରଗତ ରଗତ ଅଂ କାନ

ସେ ହାଣ୍ଡିରେ କ'ଣ ଗୁଡ଼ାଏ ଖଡ଼ ଖଡ଼ ହେଉଛି

ରଗି—ବ. ଦାନ୍ତ (ଦ୍ଵାର ଉପରେ ଥିବା କାଠରେ ତଥା ଦାନ୍ତ)

ରଗାମ୍ ଗୁଗାମ୍—ହି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଶବ୍ଦ କରି

ଗୁଲିବା

ରଂଗା.ଓ—ହି. (କାହାକୁ ନକହୁ) ଗୁଲିସିବା

ରଜିର୍ ରଜିର୍—ହି. କୌତୁହଳ ପ୍ରକାଶ କରିବା

ରଜାଲ୍ ରଂଗାଲ୍—ହି. ବଂ. ବାରବାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ଭାବେ

(କହୁବା, କରବା)

ରଂଗା.ଉ—ହି. ଅତର୍କ ହେବା

ହି. ବଂ. ତରୁ ନ ସହବା, ତରୁ ତରୁ ହେବା

ରଗୁଳ—ବ. ଖୁରୁ ପଲସା

ରଗୁଂ ପିଗୁଂ—ହି. ବଂ. ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବେ (ଅଳ୍ପ କହି)

ଉ: ଶିଦ୍ରାଟା ଉତ୍ତବାନ୍ତୁ ତେ ଦାକା ରଗୁଂ ପିଗୁଂ ଏ କମ୍

କେଦୁଆ - ତରକାସ ନ ଥିବା ହେତୁ ପିଲଟା ଅସନ୍ତୋଷ

ଭାବେ ଭାତ ଅଳ୍ପ ଖାଇଲା

ରଗତ୍ ରଗତ୍—ହି. ବଂ. (ଶୁଣିଲା ପରେ ଉପରେ) ଖଡ଼ ଖଡ଼

ଶବ୍ଦ କରି ଗୁଲିବା ପ୍ରତିୟା

ରଗୁପ୍—ହି. (ଦାସ) ଉପରେ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରିବା

ପ୍ରତିୟା

ଉ: ଗାଲଦ ଦାସ ଏ ରଗୁପ୍ ଲବ ଏଦା - ଗାଲଟା ଦାସ

ଉପରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ତରୁ ଯାଉଛି

ରଗୁପ୍ ରଗୁପ୍—ହି. ବଂ. ଏଠୁ ଗୁଲେ ସେଠୁ ଗୁଲେ ତରବା

ପ୍ରତିୟା

ରଗତ୍—ବ. ଦୁଇ ବସ୍ତୁର ମଝି ଛଳ, ସଞ୍ଜୁଳ

ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ—କି. ବଂ. କମ୍ପନର ଶବ୍ଦ
 ଶକ୍ତ—ବଂ. ମନୋରଞ୍ଜନ, କି. ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବା
 ଶରୀ ଶରୀ—କି. ଆନନ୍ଦରେ ଶେଳ ହୋଇ
 ଶର୍ମ୍ମା.ର—ବଂ. ଆନନ୍ଦ, ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ
 କି. ଆନନ୍ଦ ହେବା, ଶର୍ମ୍ମାହେବା
 ଶକ୍ତି—କି. (ସ୍ତ୍ରୋତର) ଶୀଘ୍ର ସ୍ତ୍ରୋତ ଧୀରେ ଧୀରେ
 ବୋହୁବା
 ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଭାବେ ସ୍ତ୍ରୋତ ଧୀରେ ଧୀରେ
 ବୋହୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଶତାଂ ଶତାଂ—ବଂ. ପୁଣି ବିକଶିତ, କଢି ଫୁଟିଥିବା
 କି. ସତେଜ ହୋଇ ଚାଲିବା
 ଉଃ ଉଈଦ ନେତାର ଶତାଂ ଶତାଂ ଏ ତାଳାମ କାଳା ଏଦା -
 ସେ ଆଜିକାଲି ସତେଜ ହୋଇ ତଳ ବୁଲ କରୁଅଛି
 ରୁ—କି. ବାଜା ବଜାଇବା
 ରୁଲ—ବ. ରୁଲ, କପା
 ରୁଆ. ରୁଆ—ବ. କ୍ବର ହେବା
 ରୁଆ. ରୁଆ. —ବଂ. କ୍ବର, ଅସୁଖ
 ରୁଆ.ରୁଲ ରୁଆଲ—ବଂ. ରୋଗୀ
 ରୁଆଲ ରୁଆଲ—କି. ଫେରାବା ବଂ. ଫେରନ୍ତା
 ରୁଲୁଆ—ବଂ. କମଳୋର, ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ
 କି. ବଂ. ଠିକ ଥରରେ ବଢି ନ ପାରିବା
 ରୁଲଲ—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ଉଚ୍ଚା, ତାଳ ନଥିବା ଗଛ
 ରୁଲଲ—ବଂ. ବହୁତ ତେଜି (ସ୍ତ୍ରୀ)
 ରୁଲ ରୁଲ—ବଂ. ଲମ୍ବ ସଲଖ ପତଳା
 ରୁଲ ରୁଲ ଚେଷେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଢ଼େଇ
 ରୁଲ ରୁଲ—କି. ବଂ. ଦୁର୍ବଳିଆ ଭାବେ ଅସମ୍ଭବ ହେବା
 ରୁଲଲ—ଦୁର୍ବଳ ହେବା, କମ ଜୋର ହେବା
 ରୁକ୍ବଶିର—ବ. ଗଛଗୁଣ, ଶାଗ ସବଜ
 ରୁକ୍ବଶିର—କି. ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହେବା
 ରୁକା.—ବ. ଜହାଣ

ରୁକୁ—କି. ହଲାଇବା
 ରୁକୁନ ରୁକୁନ—କି. (ଶୀତରେ) କମ୍ପା କମ୍ପି ହେବା/ଅରିବା
 ରୁକୁନ ରୁକୁନ—କି. ଶୀତେଇବା, ଶୀତରେ କମ୍ପନ ହେବା
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ରୁକୁଲ—ବଂ. ଅସମଜଲ, ବାଲି ଗୋଡ଼ିଥିବା, ସ୍ଥଳରେ
 ବିଗ୍ରହକାର ନଥାଇ, ଉଚ୍ଛ୍ୱ ମାଟି ଉପରେ
 ଉଃ ରୁକୁଲ ଅଭରେ ଦୁକ୍ତ ସେ ବଦଳ ବାସ୍, ସୁଦ୍ଧା
 ସ୍ଥଳରେ ବିଛଣା ନ ଥାଇ ବସିବା ବା ଶୋଇ ରହିବା
 ସୁଖକର ନୁହେଁ
 ରୁଖା—ବ. ରୁଖା, ରଖିବା ସ୍ଥାନ
 ରୁଖା.ଡ—ବଂ. ଶୁଷ୍କ, ଶୁଖିଲା
 ଉଃ ରୁଖା.ଡ ହଳମରେ ସୁନ୍ଦର ଅଙ୍ଗ ଆଃ ମେ
 ଶୁଖିଲା ଦେହରେ ତେଲ ଲଗାଇ ଦିଅ
 ରୁଖିଆ—ବ. ରକ୍ଷା କି. ରକ୍ଷା କରିବା, ବଞ୍ଚାଇବା
 ରୁଖି—ବ. ଟୁଙ୍ଗୁ
 ରୁଖିପାଞ୍ଜି—କି. ପଛେ ପଛେ ଚାଲିବା
 ରୁଗି—ବଂ. ରୋଗୀ କି. ରୋଗରେ ପଡ଼ିବା
 ରୁଗୁଣା—ବଂ. ରୋଗ ଗ୍ରସ୍ତ
 ରୁଗୁମ୍ ରୁଗୁମ୍—କି. ବଂ. ଲୋମରେ ଦଣ୍ଡିହେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ବାଳୁଆ ଜନପରେ ରଗଡ଼ି ହେବା
 ଉଃ ସୁଜାତିକୁ ହଳମ ଏ ରୁଗୁମ୍ ରୁଗୁମ୍ ଏଦ୍ ଚିତ୍ତ ଆ
 ସଂବାଳୁଆ ପୋକ ଦେହକୁ ରଗଡ଼ି ରଗଡ଼ି ଦେଉଛି
 (ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଲୁମୁଉଛି)
 ରୁଗୁଲ—କି. ପତଳା ଧୂଳି ଝର ଝର ଖସିବା, ପତଳା ବର୍ଷା
 ପାଣି ପଡ଼ିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ରୁଗୁଲ ରୁଗୁଲ—କି. ବଂ. ପତଳା ବର୍ଷାପାଣି ଧୀରେ ଧୀରେ
 ପଡ଼ିବା, ଧୀମେଇ ଧୀମେଇ ବର୍ଷା ହେବା
 ରୁଗୁଲ—ବଂ. ଖଦଡ଼ି
 ରୁକ୍ବୁଲୁ—ବଂ. କୁଡ଼ୁଡ଼ି କାବୁଡ଼ି
 ରୁଂ ରୁଂ—ବଂ ଅସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା, ଶୁଷ୍କ ତେହେବ

ଭ: ରୁଆ.ତେ ରୁଂ ରୁଂ ଶୁବାଏନାୟ - କୃତରେ ତାହାର
ଚେହେରା ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଗଲଣି
ରୁରୁକୁପ୍—ବ. (ଶୁଖିଲା ପକ୍ଷ ସାମାନ୍ୟ ଚୁର୍ଚ୍ଚିବାରେ)

ରୁଷ୍ଟ ହେବା
ରୁରୁକୁପ୍ ମେନତେ—କି. ବଂ. ଗୁଷ୍ଟ ହେବାର ଶବ୍ଦ
ରୁଷ୍ଟ—ବଂ. ରୁଷ୍ଟ, ଲଜ୍ଜା କି. ରୁଷ୍ଟ ଲାଗିବା, ଲଜ୍ଜା ହେବା
ରୁରୁପ୍ ମାରୁଡ଼ି—କି. (ମୁର୍ଦ୍ଧା) ଘେବାଇବା, କଡ଼ କଡ଼ କରି

ଘେବାଇବା
ରୁରୁପ୍ ରୁରୁପ୍—କି. ବଂ. ମତ ମତ କରି ଘେବାଇବା
ପ୍ରକିୟା

ରୁଲ୍—ବ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ପ୍ରତିଦିନ
ରୁଲୁ—କି. ଗୁଳି ହେବା, ଚୁପି ହେବା, ବନ୍ଧକ ରଖିବା,
ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା

ରୁଲ୍ ପୁଲ୍—ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଅପରିଷ୍କାର, ଅତ୍ୟଧିକ
ପରିଶ୍ରମ

କି. ଦୁର୍ଗତି ହେବା, ଗୁରିବା, ନିରାଶ ହେବା
ରୁଞ୍ଜି, ରୁଞ୍ଜି—କି. ଅସମ୍ଭବ ଭାବ ପ୍ରକଟ କରିବା, ବିରକ୍ତ
ପ୍ରକାଶ କରିବା

ରୁଟି—ବ. ଘେଟି
ରୁଟୁରୁଟୁ—ବଂ. ଦେହ ଶୀର୍ଷ ଅଥଚ ପେଟ ବଡ଼ ଥିବା ବାଲ
ରୁଟୁଃ ରୁଟୁଃ—କି. ବଂ. କଡ଼ କଡ଼ କରି ଘେବାଇବା ପ୍ରକିୟା
କି. ରୁଟୁ ରୁଟୁ କରି ଘେବାଇବା

ଭ: ଚୁଟୁଦ ଗୁଡ଼ଲେ (ଗୁଆଲେ) ରୁଟୁଃ ରୁଟୁଃ ଏଦାୟ
ରୁଟିଆ ମୁଣ୍ଡାଟି ରୁଟୁ ରୁଟୁ କରି ଗୁଡ଼ଲ ଖାଉଛି

ରୁଣ୍ଡ—କି. ଏକାଠି ଠୁଲ ହେବା

ରୁଣ୍ଡା—ବ. ବଣ ବଲେଇ

ରୁଣ୍ଡାଉ—କି. ରୁଣ୍ଡାଇବା, ଠୁଲ କରିବା

ରୁଟ୍ ଜା.କୁମ୍ଭାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟା ଗଛ

ରୁଟ୍ ରୁଟ୍—ବଂ. ପଲୋ ଅଥଚ ଲମ୍ବା, ଲମ୍ବାଳିଆ ପତଳା

(ଜନପଦ)

ରୁଦି—ବ. ରଦ (ସୁନା ଓଜନର ଛୋଟ ମାପ)

ରୁଦି ରୁଦି—କି. ବଂ. ଛୋଟ ଟୁକୁରା କରି କରି
(ଭଥ, ଭାଗ କରି ଦଥ)

ରୁରୁଲ୍—ବ. ବଂଶୀ

ରୁରୁଲ୍ ଲେକା—ବଂ. (ବଂଶୀ ସଦୃଶ୍ୟ) ଏକଦମ୍ ସିଧା,
(ସଲଖ)

କି. ସିଧା ଗୁଲିଯିବା, ପଳାଇ ଯିବା

ଭ: ଖେଲେମେ, କଳାଦ ରୁରୁଲ୍ ଲେକାୟ ଦା.ଲ୍ କେଦା

ଦେଖ, ସେ ଟୋକାଟା ସିଧା ସଲଖ ଦୌଡ଼ ପଳାଇଲା

ରୁଦ୍ ରୁଦ୍—ବଂ. ଝଙ୍କାଳିଆ, ଝାଡ଼ମାର ଠିଆ ହୋଇଥିବା,
ବହୁତ ସନ ଜାଲପକ୍ଷ, ହେଳା ଥିବା

ରୁଦି—ବ. ରଦ

ରୁଦ୍‌ରୁଦ୍—ବ. ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ

ରୁଧନ ହୁଡ଼ି—ବ. ରୁଧନ ନାମକ ଧାନ

ରୁଧା.ଉ—କି. ଜରଜର ଯିବା, ଅନ୍ଧାଧୁନ୍ଧା ଯିବା

ରୁନ୍—କି. ସିଝାଇବା, ଭାଙ୍ଗିବା, ତମ ଗୁସ୍ଥ ଧରିବା

ରୁନ୍‌ରୁନ୍—କି. ବଂ. ଅଣ୍ଟାରେ ତମ ଗୁସ୍ଥା ହେବା,
ଚୁଲ/ଚୁଲ ଅବସ୍ଥାରେ ତମ ସିଙ୍ଗୁଡ଼ିବା ଅବସ୍ଥା

ରୁନ୍‌ରୁନାଡ଼ି—କି. କମ୍ପିବା, ଅରିବା ବଂ. ଅଗାଧ ଦେବା

ଭ: ରେୟା (ଆ) ଲତେ ଲେଟ୍‌କଟା ରୁନ୍‌ରୁନାଡ଼ି ଏନାୟ
ଅଣ୍ଟାରେ ପିଲଟା ଅରିଗଲା

ରୁପ୍—ବ. ରୂପ, ଚେହେରା

ରୁପା.—ବ. ରୂପା, ଗୁଦ

ରୁପାମାରଣ୍ଡି. ବ. ସାନ୍ତାଳର ମାରଣ୍ଡି ଗୋସର ଏକ ଶାଖା
ପଦ୍ୟ

ରୁପି—ବ. ରୂପି (ମୁଣ୍ଡର ମଇଳା)

ରୁପୁଜ୍‌ରୁଜ୍—କି. ବଂ. ସିଙ୍ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ଥିବା, ଡୋର ଲଗାଇ
ଦେବା, କପିକରି ବାନ୍ଧ ଦେବା

କି. ସବୁଜିତ ହେବା.

ରୁପୁରୁ ରୁପୁରୁ—କି. ବଂ. ଶୀତଳତା ସହକାରେ, ଅଥ ଧୀରେ
ଧୀରେ (କାମ କରିବା ବା ଚୋରାଇବା)

ରୁପୁରୁ—ବଂ. ବିବର୍ଣ୍ଣ, ମଳିନ (ଚେହେରା)

କି. ବିବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯିବା, ମଳିନ ଦେଖାଯିବା

ରୁ-ରୁ (ରୁଉରୁ) କି. ଭୃଷୁଡ଼ ପଡ଼ିବା

ରୁଦ୍ଦାଲ ରୁଦ୍ଦାଲ—କି. ବଂ. ବହୁତ ଗୋଳମାଳ,

ହୋ ହୁଆ ହେବା

ରୁଦ୍ଦା—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଂ) ଦେହ ସବୁ ପେଟ ବଡ଼ ବାଲି ରୂପ

(ସ୍ତ୍ରୀ) ରୋଗିଣୀ

ରୁଦ୍ଦୁକାଳ—କି. ବଂ. ଅତିଶୟ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହେବା,

ଆନନ୍ଦିତ ହେବା

ରୁଦ୍ଦୁରୁ—କି. ବଂ. ଶୀତ ଲାଗିବା, ଶୀତରେ ଲେମ ଟାଙ୍ଗୁରୁ

ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଗର୍ଭଧାରଣ କରିବା, ଗର୍ଭବତୀ ହେବା

ରୁରୁ ~ ରୁରୁ ~ —କି. ବଂ. ଧରଣ୍ଡିର ଭାବେ (କାମ କରିବା)

(ଏ ପ୍ରକାର ଭାବ କମ୍ପୋଜ ଓ ବସ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ

ଦେଖାଯାଏ)

ରୁମ୍—କି. କାଳସି ପଡ଼ିବା

ରୁମ୍ବଗା—ବି. କାଳସି ଦେଖା ବା ଦେବତା

ରୁମ୍—ବି. (ଲିଂ) ରୁମ୍, କୋଠା

ରୁମ୍.ଜା.ଉ—କି. (କହ ବୋଲି, ଉତ୍ତରାଇ) ଏକାଠି କରିବା.

ରୁମାଲ୍—ବି. ରୁମାଲ

ରୁମୁଞ୍ଚି—ବି. ଛନ୍ଦା, କମ୍ପନ

ରୁମୁଞ୍ଚି ରୁମୁଞ୍ଚି—କି. ଛନ୍ଦା ପଶିବା, କମ୍ପନ ହେବା

ରୁମୁଚୁଡ଼ି—ବଂ. ଖଦଡ଼ା

ରୁଞ୍ଚି—ବଂ. ରୋଗୀଣୀ, କମ୍ପୋଜିଆ

କି. ବଂ. ଶିଥିଳତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା

ରୁସୁତ ରୁସୁତ—କି. ବଂ. ଅତି ଯୋରରେ ପଳାଇବା,

ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା

ରୁସୁ ରୁସୁ—କି. ବଂ. ପତଳା (ସରୁ) ଧାରରେ (ପାଣି) ବୋହୁବା

ରୁସୁଲ୍ ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଲମ୍ବ ଉଆଁମାର (ପଳାଇବା)

ରୁସୁଲ୍ ରୁସୁଲ୍—କି. ବଂ. ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଉଆଁ ମାର ମାର

ପଳାଇବା

କି. ଉଆଁମାରବା, ଉତ୍ତାଡ଼ିଆ ମାରମାର ଦଉଡ଼ିବା

ରୁ ରୁ—କି. ବଂ. ବଳାଇବା କର୍ମ

ରୁଉରୁ ରୁଉରୁ—କି. ଦେଉଳରେ ବଣୀ ବଜାଇବା

ରୁଲ୍.ଗାପା—ବି. ରୁଲ୍.ବାଡ଼ି

ରୁଲା—କି. ରୁଲା (ପଡ଼ିବା) ରୁଲା ଦାଗ ବସିବା

ରୁସ୍.ରୁସ୍—କି. ବଂ. ଦୁଃଖ ସ୍ଵର

ରୁସ୍.ରୁସ୍—କି. ରୁଷିବା କି. ବଂ. ରାଗିଥିବା ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ

କରିବା (ଅସ୍ଥିପତା ବାଳ ଟାଙ୍ଗୁରୁଇ ଥିବା)

ରୁଆରୁସି—ବି. ରାଗ ରୁଆ

ରୁସ୍.ସ୍—କି. ରୁଷିବା, ରାଗ କରିବା

ରୁହୁଡ଼ି—ବି. ରୋହୁଣୀ, ରୋହୁଣୀ ନକ୍ଷତ୍ର

ରୁହୁଡ଼ି—ବଂ. ହାତୁରା (ସ୍ତ୍ରୀ) ଯୋକଡ଼ି (ସ୍ତ୍ରୀ)

ରୁହୁହାକୁ—ବି. ରୋହୁ ମାଛ

ରୁହୁହୁଡ଼ି—କି. ହେଁହୁ କରିବା, ପ୍ରେମ କରିବା, ଆପଣା କରିବା

କି. ବଂ. ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖା ଦେଖି କରିବା

ରୁହୁଁ ରୁହୁଁ—ବଂ. (ରୋଗରେ ଅତି) ଦୁଃଖ ହେବା ଛୁଟି,

ଏମିତି କି ଧର୍ମ ସର୍ବ ହେବା

ରୁହୁହୁ—କି. ଗାଳି କରିବା, ଦାଣ୍ଡିବା

ରୁହୁନ୍ଦାରେ—ବି. ରୋହୁଣୀ ଗଛ

ରୁଲା.ରୁଲି—କି. ବଂ. କର୍ତ୍ତଣ ଶବ୍ଦ

ରୁଲୁଆ ~ —ବଂ. (ଗଛର) ଫମ୍ପା

ରୁଲୁଁ ରୁଲୁଁ—ବି. ଫମ୍ପା ଛୁଟି (ଗଛ ଗଣ୍ଡି) ଯାହାର ଏ ପାଖରୁ

ସେ ପାଖ ଦେଖାଯାଏ

ରୁଲୁଁ ରୁଲୁଁ—ବି. (ଫୁଲ୍ଲା ନଳୀର) ଫମ୍ପା ଛୁଟି

ରେ—ଅ. ରେ, ଠାରେ

ରେଆଲ୍—ବଂ ଅଣ୍ଟା, ଶୀତଳ

ରେଆ — ଅ. ର, ଠାର

ଯଥା : ଅକାରେଆ — କେଉଁଠାର

ରେକ୍—ବ. ଭୂମିର କିଛି ଅଂଶ

ରେକ୍—(ଇଂ) ବ. ରେକ୍, ଆକ

ରେକଡ୍—(ଇ) ବ. ରେକର୍ଡ୍, ଦଲିଲ

ରେକଡ୍ ରୁମ୍ (ଇ) ବ. ରେକର୍ଡ୍ ରଖିବା କୋଠା

ରେକଡେଲ୍ ମେନ୍ତେ—ଫି. ବଂ. ଖଟ୍ କର ଶବ୍ଦ ହେବା,

ଖଟ୍ ଖଟ୍ ଶବ୍ଦ ସହିତ

ରେକଡେଲ୍ ରେକେଡେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଖଟ୍ ଖଟ୍, ଖଟ୍ ଖଟ୍

ଶବ୍ଦ ସହକାରେ

ରେକାପ୍—ବ. ପାଦରୁଖା

ରେକେ ରେକେ—ଫି. ବଂ. (ଭାତ) ଫୁଟିବାର ଶବ୍ଦ

ଟବ୍ ଟବ୍ ଟବ୍ ଶବ୍ଦ

ରେକେଡ୍ ରେକେଡ୍—ଫି. ବଂ. ଖଟ୍ ଖଟାଇବା ଶବ୍ଦ

ରେକ୍‌ମେନ୍—ବଂ. ରାଗି ଓ କଳିଆ ଖୋର, କଳିହୁଡ଼ି

ରେକ୍ ରେଗେ—ବଂ. ଦାନ୍ତୁଡ଼ା, ଦାନ୍ତୁଆ

ଫି. ମହଲ ବାହାରିବା ଛୁଟି

ଫି. ବଂ. ଦାନ୍ତ ପରି ଉଠିଥିବା ଜଳପ

ରେଗେଲ୍ ରେଗେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅଗ୍ରବ୍ୟ ଗାଲି, ଅନବରତ୍

ଗାଲି କରୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରେଗେଲ୍—ଫି. କିଦକରି ଅନିଆ କହିବା, ହଟ୍ କରବା

ରେଗେଲ୍ ରେଗେଲ୍—ଫି. ପିତନ କରବା, ଦେହକୁ ବାଧୁଥିବା

ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରବା

ଫି. ବଂ. ବିରକ୍ତର ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରେଗ ପେଥ—ଫି. ବଂ. ପାଟି ଗୁଣ୍ଠି କରି କଳି କଳିଆ

ହେବା

ରେପା—ବଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଥିବା ଓ ଫମଶା ଗଡ଼ାଗିଆ

ହେବା

ରେପେଡେ—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ନିଚ ପଥର ଭାବ

ରେପାରେସି—ଫି. ବଂ. ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର କରି (ଗାଲିବା)

ରେପାଡ଼ି—ଫି. ଉଚ୍ଚ ଗୁଣ୍ଠରେ ଚିକ୍କାର କରିବା,

ବଡ଼ ପାଟିରେ ଚିକ୍କାର କରିବା

ରେଞ୍ଜାଡ଼ି—ଫି. ଆକୂଳ ହେବା, ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା

ରେଙ୍ଗ୍‌ଲେଜ୍—ବଂ. ପତଳୀ ଓ ଚକ୍‌କଣ ଶରୀର ବାଲ୍ୟ

ସୁନ୍ଦର (ସୁବର୍ଣ୍ଣ)

ରେଙ୍ଗେଲ୍—ଫି. ଶ୍ଵେତ ହେବା, ଶ୍ଵେତ ଲଗିବା

ଫି. ଦରିଦ୍ର ହେବା, ବଂ. ଗରିବ, ଦରିଦ୍ର

ରେଙ୍ଗେଲ୍ ଅରୁଏଲ୍—ବଂ. ଦୁଃଖି ଦରିଦ୍ର

ରେଙ୍ଗାଲ୍—ବଂ. ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣା

ରେଙ୍ଗାଲ୍—ବଂ. (ଗଣ୍ଠି) ପଡ଼ି ପଡ଼ି ମଞ୍ଜିଆ ହେବା

ରେଙ୍ଗୁଡ୍—ବ. ଦନ୍ତୁଗାଟ, ଦାନ୍ତୁଗିଆ ପୋକ

ରେଙ୍ଗୁ ରୁଆ—ବଂ. ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧର (ଯାହା) ଅନେକ ଦିନ ଧରି

ଦିନରେ ଆସେ ଓ କମେ)

ରେଙ୍ଗୁ ରେଙ୍ଗୁ—ଫି. ବଂ. ହାଲୁକା ଜୁର ଲଗାତାର

ଲଗିରହିବା

ରେଫା—ବଂ. ଜିଦ୍, ଜୁରରେ ଅତି ଦୁଃଖ ହେଲେ ଶ୍ଵେତି

ଜିହ୍ଵାରେ

ରେଂଟା (ରେନ୍‌ଟା)—ବଂ. ଦୁଃଖ ଜନିତ ଜିରର କରିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା (ଏପରି ଭାବ ହୁଏ ଯେ ଯାହା କହିଥିବ ତାହା

ନିଶ୍ଚୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ)

ରେଲ୍—ଫି. ଛଡ଼େଇବା, ଛଡ଼େଇ ନେବା

ରଃ ହୁଡ଼ିଂ ଗିଫା ଆ — ଆ — ମାର୍ଗ ଗିଫା କ ରେଲ୍‌ଭେକେଡ୍‌ଆ—

ସାନ ପିଲା ଧନୁକୁ ବଡ଼ ପିଲାମାନେ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ

ରେଲ୍ ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ତରତ୍ ଶବ୍ଦ

ରେଲ୍ ରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ତରତ୍ (ଶବ୍ଦ)

ରଃ ଲୁଗୁଲି ରେଲ୍ ମେନ୍‌ଡେ ଅଲେନ୍‌ଏନା - ଲୁଗା ଫର କର

ଚରିଗଲ

ରେଟେଲ୍—ଫି. ଚରିବା ଶବ୍ଦ, ଶ୍ଵାସିବା ଶବ୍ଦ

ରେଟେଲ୍ ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଚରିଯିବା ଶବ୍ଦ

ରେଟେଲ୍ ରେଟେଲ୍—ଫି. ବଂ. ତର ତର ହୋଇ ଚରିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ରେଡ଼ା—କ୍ରି. ଫଟ କରି ଚିତ୍ରବା

ରେଜକ—ବ. ଖୁବୁର (ମୁଦ୍ରା), ବଂ. ଖୁବୁର

ରେଜା—ବ. ରେଜା ହା (ମହଲା) (ଶ୍ରମଜବ)

ରେଜ୍‌ଜେଜ୍—କ୍ରି. ପାଣି ବାହାର କରିବା

କ୍ରି. ବଂ. ନଇଁ କରି ପାଣି ବାହାର କରିବା ପ୍ରତିୟା

ରେହ—କ୍ରି. (ଇଂ) ରେହ, ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା

ରେହଥ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ଦେଙ୍ଗ

ରେହକେ—ବ. ଗାରୁଆ ମୁଣା

ରେଟେଜ୍—କ୍ରି. (କାମୁଡ଼ି) ରହ ଶବ୍ଦ କରିବା

ରେଟେଜ୍ ରେଟେଜ୍—କ୍ରି. ବଂ. (ଶକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଜନସ୍ତ)

ରଟ ରଟ କରି ଚୋରାଇବା

ରେଟେ ରେଟେ—କ୍ରି. ବଂ. ଛୋଟ ଦେଙ୍ଗର ଟର୍ଟ ଟର୍ଟ ଶବ୍ଦ

ରେଟେ ପେଟେ—ବ. ଝଗଡ଼ା

ରେଟେ ପେଟେ—କ୍ରି. ଝଗଡ଼ା ଝଗଡ଼ ହେବା, କଲି କଳିଆ ହେବା

ରେଠା—ବଂ. ବଦଲି

ରେଠାମ୍—ବ. ଛୋଟ (ଜିନିଷ), ବଂ. ଛୋଟ ହୋଇଥିବା

କ୍ରି. ଛୋଟ ହେବା

ରେଠା ରେଠି—ବ. ଜିଦାଜିଦ, କଳିଆ

କ୍ରି. ଜିଦଜାଦ୍ କରି କଲି କରିବା

ରେଠେ—ବଂ. ଶୀଘ୍ର ନ ବଢ଼ିବା (ବାଲ)

କ୍ରି. ଗୋଡ଼ା ଭାବରେ ବଢ଼ିବା ପ୍ରତିୟା, ଛୋଟ/ଅନୁକ ହେବା

ରେଠେୟା (ରେଠେୟା)—ବଂ. ବାଙ୍ଗର, କ୍ରି. ବାଙ୍ଗର ହେବା

ରେଠେୟା କୁଲ୍‌ୟ୍—ବ. ଛୋଟ ଜାତିର ଠେକୁଆ

ରେଡ଼ିଓ—ବ. ରେଡ଼ିଓ

ରେଡ଼ିଗେଜ୍ ଅର୍—ବ. ପଥୁରିଆ ଜମି

ରେଡେଜ୍—କ୍ରି. ଛୋଟ ଡୋଲ ବଜାଇବା

କ୍ରି. ବଂ. ଛୋଟ ଖେଳଣା ଡୋଲ ବଜାଇବା ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିୟା

ରେଡେଜ୍ ରେଡେଜ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଖେଳଣା ଡୋଲ ବଜାଇବା

ଶବ୍ଦ ଲହର

ରେଶେବ୍—ବ. କଣ୍ଠିଆ ମାଛ

ରେଶେପେଶେ—ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ ଭଡ଼, ଅତ୍ୟଧିକ ଆଶ୍ଚ

କ୍ରି. ଅତ୍ୟଧିକ ଭଡ଼ ହେବା, ଅତ୍ୟଧିକ ଆଶ୍ଚିବା

ରେଣ୍ଡ—ବ. ରେଣ୍ଡ

ରେଡ଼ିଓପେଡ଼ି—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଷ୍ଠିଥିବା

କ୍ରି. ବଂ. ଭରି କରି (ଥିବା)

ରେଡ଼ି(ଫ)—ବ. ଏକପକ୍ଷୀ ପୁଡ଼ିଆ

ରେଜି (ରେଜିଆ)—ବ. ରେଜି-ଉଦା

ରେଭ୍ ରେଭେ—କ୍ରି. ବଂ. ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ରହିବା, ପଟ୍ଟରେ

ରହିବା

ଉଃ ଆ.ଡ଼ି ସ୍ବଲ୍ ରେଭ୍ ରେଭେ ଦୁର୍ବଳ୍ ଝାକାଳା—ବହୁଲେକ

ପଟ୍ଟରେ ବସିଛନ୍ତି

ରେଭାଉ—କ୍ରି. ରେଭରେ କାଟିବା

ରେଭକରେ—ବଂ. ଗୋଡ଼ିବାଲି ପୂର୍ଣ୍ଣ, ମଞ୍ଜିରେ ପଶୁପୂର୍ଣ୍ଣ

ରେଭେଲ୍ ରେଭେଲ୍—କ୍ରି. ବଂ. ଚୋରାଇବା ବେଳେ ଗୋଡ଼ିରେ

ଦାନ୍ତ ବାଜିବା ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ

ରେଭେଲ୍ ମେନ୍‌ରେ—କ୍ରି. ବଂ. ଚୋରାଇବାରେ ଗୋଡ଼ି ବାଲି

ଦାନ୍ତରେ ବାଜି ଶବ୍ଦ ହେବାର ପ୍ରତିୟା

ରେଭ ରେଭ—କ୍ରି. ବଂ. କରତରେ କାଟିବା ବେଳେ ଯେଉଁ

ଶବ୍ଦ ହୁଏ

ରେଭଥ—ବ. ସାଫି

ରେଟାମ୍—କ୍ରି. (ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ମଧ୍ୟରେ) ଜାଳ ହେବା

ରେପ୍—ବ. ରେର୍ଡ଼ ଫଳା

ରେପ୍ ରେପ୍—କ୍ରି. ବଂ. (ଖାଇବାରେ) ପେଟ ପୂରିବା ପ୍ରତିୟା

ପେଟ ପୂରିବା ପ୍ରତିୟା

ରେପଥ—ବ. ବାଙ୍ଗର

ରେପଥ—କ୍ରି. ବାଙ୍ଗର ହେବା

ରେପେଜ୍—କ୍ରି. ଛଡ଼ା ଛଡ଼ି ହେବା (କଣେ କଣକୁ ଛଡ଼ାଇବା)

ବେଳେ ଆରକ ପୁଣି ଛଡ଼ାଇ ନିଏ)

ରେପେଜ୍ ଇସ୍‌ସ୍—କ୍ରି. ଟଣା ଟଣିରୁ ଝଡ଼ା ପୃଷ୍ଠି ହେବା

ରେପେଇଁ ଜେଉଁ—କି. ବଂ. ବହୁ ସନ୍ନି କଟ ହେବା, ଭରପୁର
ହୋଇଥିବା, ବହୁତ ହୋଇଥିବା
ରେପେଇଁ ଦାପା—କି. ବଂ. ବହୁତ ପୁର ହେବା ସ୍ଥିତି,
ପରପୁର

ରେଫେଇଁ—କି. ରେଫରି
ରେପ୍ରେଟି—କି. ରହୁଥିବା
ରେକଥ—କି. ବଞ୍ଚା ଗୋଡ଼ିଆ
ରେବେନ୍—କି. ମଙ୍ଗି ବା, ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବା
ରେବେରେଡେ—କି. ବଂ. ବଞ୍ଚା ଗୋଡ଼ିଆର ଗୁଲି,
ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବା

ରେମ୍—କି. ଉଠାଇବା, ଚଢ଼ାଇବା
ରେମକେ ରେମକେ—କି. ବଂ. ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ
ରେମକେ—କି. ବଂ. ଜୋର କରି ବାନ୍ଧିବା, ଭଞ୍ଜି କରି ପିନ୍ଧିବା
ରେମ୍ବଡେ—କି. ବୁଲା, ଖଣ୍ଡ, ଛୋଟଖଣ୍ଡ
ଉ: କମଳା ଲମ୍ବୁ ରେମବଡେ କାତେ ହାଟିଜୁମେ - କମଳା
ଲେମ୍ବୁ ବୁଲା ବୁଲା କରି ବାଣ୍ଟି ଦିଅ
ରିମ୍ବକି—କି. ଅତି ଛୋଟ କରିବା
ଉ: ଗୁଡ଼ିଆ ରିମ୍ବକି ଆକାଳ - ନଡ଼ିଆ ଅତି ଛୋଟ ଛୋଟ
କରାହୋଇଛି
ରେମ୍ବହେ ଦୁମ୍ବହେ—କି. ବଂ. ଅଧିକ ବହୁତ ପରମାଣରେ
କମା କରିବା

ରେମେ ଠେଲେ—କି. ଅଳ୍ପ ବହୁତ, ଅଳ୍ପ ସ୍ଥଳ
କି. ଅଳ୍ପ ବହୁତ ହେବା
ରେମେଇଁ ରେମେଇଁ—କି. ବଂ. ଧୀରେ ସୁସ୍ଥେ, ଡେରି ଡେରି
କରି
ରେସ୍—ଅ. ଠାରେ
ରେସ୍‌ଲ—କି. ଅଣ୍ଟା
କି. ଅଣ୍ଟା ଲଗିବା
ରେଁ ରେଁ—କି. ବଂ. ରେଁ ରେଁ ଶବ୍ଦ
ରେରେଜି—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ଝିଣ୍ଟିକା ଯେ କି ଖରା ଦିନେ
ରେଁ ରେଁ ଶବ୍ଦ କରେ

ରେଲ ଗାଡ଼ି—କି. ରେଲ ଗାଡ଼ି
ରେଲ—କି. ଲହର, ସରଳ କି. ଗାଡ଼ର ଲମ୍ବ ସ୍ଥର,
ସରଳ ହେବା

ରେଲ୍‌ସ୍—କି. ଧାଡ଼ିରେ ଯିବା
ରେସ୍—କି. ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ବାକିଥିବା, ଦୌଡ଼
ରେସାରିସ—କି. ରଗା ରୁସା, ମନ ଉଣା କରିବା, ରଗଡ଼
ଝଗଡ଼ ହେବା

ରେସେଇଁ—କି. ରସପୂର୍ଣ୍ଣ
ରେସେଇଁ ରେସେଇଁ—କି. ବଂ. ସ୍ବେଚ୍ଛାକ୍ତ ବେଳେ ରସ ରସ
ଲଗିବା, ରସାଳିଆ ଲଗିବା
ରେସେଇଁ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ରସ୍ କରି (ସ୍ବେଚ୍ଛାକ୍ତ ବେଳେ
ହଠାତ ଫଳ ବା ମାଂସରୁ ରସ
ବାହାରକରେ ଶବ୍ଦ)

ରେସେଇଁ—ଅ. ହୋଇଥିଲେ ତ (ସଂଶୟ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ)
ଉ: ଉନି ଏ ହେଲ୍ ଲେନ ରେସେଇଁ - ସେ ଆସିଥିଲେ ତ
ରେସାଣ୍—କି. ପୁରଣ ହୋଇଥିବା (ପୁରଣ ହେବା ହେଉ
ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କରିବା) ଆସୁମ୍
ଉ: ଜମ୍‌ଡେ ରେସାଣ୍ ଏକତେ ଅଦ ବାସ୍ ଜମ୍‌ଆ - ଖାଇ କରି
(ପେଟ) ପୁରୁ ଥିବାରୁ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ

ରେସମ୍—କି. ରେସମ୍
ରେସେମ୍ ରେସେମ୍—କି. ବଂ. ସ୍ଥଳ ସ୍ଥଳ ଧୀରେ ଧୀରେ,
ହାଲୁକା ଜୁରର ଅନୁଭବ

ରେହ୍‌ଡା—କି. ଲୁଣିମାଟି, ଖାରୁଆ ମାଟି
ରେହ୍‌ଜଳିକ—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜୋକ

ରେହ୍‌—କି. (ବୋଗ ହେଉ ଦୁର୍ବଳ ହେବାରୁ)
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ହେବା
ରେହ୍‌ ରେହ୍‌—କି. ବଂ. ଦୁର୍ବଳତା ହେଉ ହାଉଁ ଫାଉଁ
ହେବା ପ୍ରକିୟା

ରେହ୍‌—କି. ଚେର
ରେହ୍‌ ସେହ୍‌—କି. ଚେରମୁଳୀ ସମୂହ

ରେହୁଁ ରେହୁଁ—କି. ଫେଡ଼ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ରେଣେ ପେଟେ—କି. କଥାକଟି ହେବା, ଝଗଡ଼ା କରିବା,
 ପିଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାରର ଖେଳ
 ରେଣେ ରେଣେ—କି. ବଂ. ଭଣ ଭଣ ଶବ୍ଦ ହେବା, ମାଛଙ୍କର
 ରଣ ରଣ ଶବ୍ଦ, ବାରମ୍ବାର ଏକ କଥାକୁ ଦୋହରାଇ କହିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲ

ଲଅ—କି. ପୋଡ଼ିହେବା, ପୋଡ଼ିଯିବା
 ବ. ପୋଡ଼ା. ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା
 ଲଅ ଜଅ—ବ. ଉନ୍ମିତ ଫଳ
 ଲଅ ଦାରେ—ବ. ଉନ୍ମିତ ଗଛ
 ଲଭ୍‌ଡେ—ବଂ. ଡେଡ଼ା, ଏକ ପାଖିଆ ହେବା
 କି. ଡେଡ଼ା ହେବା, ଏକ ପାଖକୁ ନଇଁ ଯିବା
 ଲକା—କି. ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେବା, ଗୋଟିଏ ହାତରେ
 ଉଠାଇ ଦେବା, ପୁଣି ଧରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲକାରୁଟି—ବ. ଗୋଟି ଖେଳ
 ଲକା—ବଂ. ଆଉଁଳ ପଡ଼ିବା, ଡେଡ଼ା ହେବା, କଡ଼ିଆ ହେବା
 ଲକେୟା—ବଂ. ଦେଉଆ ହେବା
 ଲଙ୍କା—ବ. ଲଙ୍କା, ବଂ. ବହୁତ ଦୂର
 ଉଃ ଲଙ୍କାରେ ମେନାଆ—ବହୁ ଦୂରରେ ଅଛି
 ଲଂଡା—ବଂ. ବରର ସାଙ୍ଗ
 ଲର୍—ବ. ପୁରୁଷର ଲଙ୍ଗ
 ଲର୍‌ନା—ବ. ବାହାନା
 ଲ.ରୁ—କି. ମୁଠେଇ ନେବା, ହାତରେ ଉଠାଇ ନେବା
 ଲର୍‌ନା—ବ. ବାହାନା
 ଲଛା—ବ. ଯୂତା ବଢ଼ା, ଗୁଞ୍ଜା
 ଲଜ୍—ବ. (ଇଂ) ଲଜ୍ (lodge)
 ଲଜେନସ୍—ବ. (ଇଂ) ଲଜେନସ୍
 ଲଟ୍—ବ. ନୋଟ, କାଗଜ ଟଙ୍କା
 ଲଟା—ବ. ଲୁଟା, ଡାଲ

ଲଟକ—ବ. ଡାଆଁସ ମାଛ, କି. ଅଗ୍ରାଣ ମୋଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିବା,
 ଭାଙ୍ଗିବା, ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା
 ଲଟ୍ ଜାଗୁମ୍ ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟା ଗଛ
 ଲଟୁ—ବ. ନଟୁ
 ଲଟଃ—କି. ଘୋଷିବା. ଆଉଁଳାଇବା
 ଲଠା—କି. ମିଶିବା, ବଂ. ମିଶିଥିବା, ଦୟା କରିବା
 ଉଃ ଅନା କା.ମିରେ ଇଂଦ ବାଜୁ ଲଠା ଆକାନା—ସେ କାମରେ
 ମୁଁ ମିଶିନାହିଁ । (ମୁଁ ସେ କାମରେ ସଂଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ)
 ଲଡ଼ାଡ଼ି—କି. ଲଢ଼ିବା, ଲଡ଼ାଇବା, ବଂ. ଲଢ଼ିବା
 ଲଣ୍‌କର୍—ବଂ. ଉମା ଆଖିଆ, କି. ବଂ. ଉମା ଉମା ଆଖି
 ମେଲି କରି ଅନାଇବା, ଖୋଧଭବ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଲଣ୍ଡେ—କି. କନା ଓ ଗୋବର ବା ମାଟି ଭିଜା ପୋଛା କନା
 କରିବା, ବଂ. ପୋଛା କନା
 ଲଣ୍‌ଭଣ୍‌—ବଂ. ଲଣ୍‌ଭଣ୍‌, ଅପୁବଧା, ଗୋଲମାଲିଆ
 ଲହ ଲହ—ବଂ. ପଙ୍କିଳ, କାଦୁଅର ନରମ ଗୁଣ
 ଲହସ୍—ବଂ. ନରମ, ମୟୂଷ, ଚକ୍ଷୁ କରିବା
 ଲଥର—ବଂ. ମୋଟା ମାଂସଲ ଥିବା ଶରୀର ବାଲ
 ଲଦଲଦ—କି. ବଂ. ପଲ୍ଲୁଆ ହେବା
 ଲଦଗାଂ—ବଂ. ମୋଟା ବଂଶ
 ଲଦଡେ—ବଂ. ଘୁଲ ଶରୀର ବାଲ
 ଲଦଡା—ବଂ. ଘୁଲ ଶରୀର ବାଲ
 ଲଦସ୍(ବ୍)—କି. ବଂ. ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ଦ୍ଵାରା ଅଛାଡ଼ିତ
 ଲଦମ୍—ବ. ଉପତ୍ୟକା
 ଲଦାମ୍—ବ. ପାହାଡ଼ିଆ ଘାଟି
 ଲଥର, ଲଧର, ଲଧେୟା—ବଂ. ମୋଟା ଶରୀର ବାଲ ବା
 ପୁଥୁଲ ଶରୀର ବାଲ
 ଲଧା—ବ. ଲୋଧା ଜାତି ବୃକ୍ଷେଷ
 ଲନ୍‌ନ୍—ବ. ଲଣ୍‌ନ୍
 ଲନ୍‌ବନ୍—ବ. ବ୍ୟବସାୟ, ଲେନ୍‌ଦେନ
 କି. ବ୍ୟବସାୟ କରିବା, ବ୍ୟାପାର କରିବା, ଲେନ୍‌ଦେନ କରିବା

ଲସ୍ତା - ବି. ମୋଟା

ଲପା - ବି. ଅତି ଦୂରରେ/ଗଭୀରରେ/ଗହୁରରେ
(ଯେଉଁଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ)

ଲପ - ବି. ଧୂଳିରେ ପରିଣତ ହେବା

ଲପରୁ - ବି. ପାଣିଆ କାଦୁଅ, ବହୁଳିଆ (ବୋଲ)
ହି. କାଦୁଅ ହେବା, ବହୁଳିଆ ହେବା

ଲପାପା - ବି. ଲପାପା

ଲପଙ୍ଗା - ବି. ଲପଙ୍ଗା, ବାଜୁଙ୍ଗା

ଲବ୍ - ବି. ଲେଉଟି ବଂ. ଲେଉଟିଆ

ଲବ୍ଧାଣ୍ଡ - ବି. ଲେଉଟିକା, ଆକର୍ଷଣ କରିବା

ଲବାବ୍ - ବି. ନବାବ, ରାଜ୍ୟପାଳ

ଲବାବି - ବି. ନବାବା, ହି. ନବାବା କରିବା

ଲବର - ବି. ରବର

ଲଭାଣ୍ଡ - ବି. ଲେଉଟି ଦେଖାଇବା

ଲଭାଣ୍ଡିଆ - ବି. ଲେଉଟି

ଲମରୁ - ବି. ବଂ. ଓଠ ହଲାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲମରୁ ଲମରୁ - ବି. ବଂ. ଓଠ ବାରିମୁର ହଲ୍ ହଲ୍ କରିବା
ଭ: ମେରମ୍ ସାକାମ ଲମରୁ ଲମରୁ ଏ ଜମଦୟା - ଛେଳିଟି
ପକ୍ଷ ଓଠ ହଲ୍ ହଲ୍ କରି ଖାଇବୁ

ଲମ୍ବ - ବି. ବୋକା, ମୂର୍ଖ

ଲମ୍ ଲମ୍ - ବି. ଲମ୍ବିତ, ବହୁଦୂର ବ୍ୟାପିଲମ୍

ଲମ୍ବାଣ୍ଡ - ବି. ଲମ୍ବା କରିବା

ଲମବଅରୁ - ବି. ଲମ୍ବାଦର, ଗଣେଶ ପେଟିଆ

ଲମ୍ବମ୍ - ବି. ଲମ୍ବା ଓସାର

ଲମଲ୍ - ବି. ଲୁହୁଡ଼ି ଯିବା

ଲସ୍ତମ୍ - ବି. ମସୃଣ, ସୁନ୍ଦର

ଲସ୍ତ - ବି. ବଂ. ଭୟ ଉଦ୍ରେକ ହେବା

ଲସ୍ତାବ୍ - ବି. ସମତଳିଆ ଜଙ୍ଗଲ

ଲସ୍ - ବି. ଲକ୍ଷ ରଖିବା, ଅନାଇ ରଖିବା, ଅଖିରେ ରଖିବା

ଲଲା - ବି. ଆବଶ୍ୟକ

ଲଲାଣ୍ଡ - ବି. ଚଳାଇବା

ଲଲେ - ବି. ଅଠା

ଲଲଲଲ - ବି. ନଡ଼ି ନଡ଼ି ହେବା ହି. ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବା

ଲଲଲଲାଣ୍ଡ - ବି. ଇଚ୍ଛୁକ, (ପାଇବାର ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା)

ଭ: ଲେଟ୍‌କା ଲଡ଼ୁକମ୍‌ଏ ଲଲଲଲାଣ୍ଡ କାନା - ପିଲଟା ଲଡ଼ୁ
ଖାଇବାକୁ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି

ଲ-ଲ - ବି. ଗରମ, ଉଷ୍ମ

ଲଲରୁ - ବି. ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ରୁଷ୍ଟ

ଲଲିଆ - ବି. ଗରମ ଥିବା, ପୋଡ଼ିଯିବା

ଲଲିଆ - ବି. ଗରମ ଥିବା

ଲଲଲଲିଆ - ବି. ବଂ. ଗରମା ଗରମ

ଲଲବଗା - ବି. ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମାସ

ଲସ୍ - (ଇଂ) ବି. ଲସ୍, loss

ଲସ୍‌କର - ବି. ଜାହାଜର କର୍ମଚାରୀ, ଲସ୍‌କର

ଲସ୍‌କ - ବି. କାଦୁଅ

ଲସା - ବି. ନସି, ଲସା

ଲସା - ବି. କାମୁଡ଼ି ଦେବା, କାମୁଡ଼ି ଦାନ୍ତ ଲଗାଇ ଦେବା

ଲସି - ବି. ପାମସ୍ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଗଛରୁ ନିସ୍ତୃତ ରସ

ଲହଜା - ବି. ଖପର, ହାଣ୍ଡିର ଭଙ୍ଗା ଅଂଶ

ଲହବ୍ - ବି. ଭଜାଇବା ବଂ. ଭଜା, ଭଜିଥିବା

ଲହବ୍‌ଆ - ବି. ଭଜିଥିବା

ଲହବ୍‌ଲହବ୍ - ବି. ବଂ. ପାଣି ମିଶା ଭଜା ଭଜା ହୋଇଥିବା

ଲହରୁ - ବି. ଡେଇ

ଲହରୁଣ୍ଡ - ବି. ଡେଇ ହେବା

ଲହଜାରୁ - ବି. ମୁମୁର୍ସୁ, ମରମର ଅବସ୍ଥା, ଅତି ଅସୁସ୍ଥ

ଲହଜାରା - ବି. ଅତି ଅସୁସ୍ଥ ହେବା, ଶରୀର ଅତିଶକ୍ତ

ଶରୀର ହେବା

ଲହମ - ବି. ମର, ମରିଯା

ଲହାବାବା - ବି. ଉପରୁ ଫୋପାଡ଼ି ଉଠାଇବା

ଲକେଟ୍ - (ଇଂ) ବି. ଲକେଟ (ଗହଣା)

ଲକନ୍ - ବି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର, ତତ୍କାଳ

ଲଗନ ଲଗନ୍—କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଯିବା, ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ
କରିବା

ଲଗନଃ—କି. ଶୀଘ୍ର ହେବା

ଲଗ୍ନଥ—କି. ଲଗ୍ନ

ଲଙ୍ଗର—କି. ଲଙ୍ଗର

ଲଂଘାତ୍ମ—କି. ଲଘନ କରିବା

ଲଗେ—କି. ଶୀଘ୍ର, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ଲଂଘୁ—କି. ଲଘୁ କରିବା

ଲଂଗୁ (ଲଗ) —କି. ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ, ଶେଷ କୂଳରେ, ପାହାଡ଼
ଶେଷାଂଶ, ଉପରର ଶିଖରରେ
ଉ: ଚେଷେ ଲଂଗୁ ତାରରେ ଆର୍ ଆନାନାୟ—ତାଳର ଉଚ୍ଚ
ଶେଷାଂଶରେ ଚଢ଼େଇ ବସିବୁ

ଲଘୁମି—କି. ଲଘୁ

ଲଞ୍ଜା ଲଞ୍ଜା—କି. ବି. ସୁଆଦିଆ ସୁଆଦିଆ କଥା କହିବା,
ବଡ଼ ବଡ଼ିଆ କଥା କହିବା

ଲ.ଲ—କି. ପେଟ, ଉଦର

ଲକ୍ଷ୍ମା—କି. ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଲକ୍ଷ୍ମୀମୁରୁ—କି. ପେଟଫଳୀ ରୋଗ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ—କି. ଅନ୍ତନାଡ଼

ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର—କି. ପେଟ କୁଣ୍ଡଳ ହେବା, ଶ୍ଵେତ ଲଗିବା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ.ସୁ—କି. ପେଟକଥା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ—କି. ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରିବା

ଲକାଓ—କି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଲକାଓ—କି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିବା, ଲଙ୍ଗେଇବା

ଲକ୍ଷ—କି. (ମାଛ) ରଟ୍ କର କାମୁଡ଼ିବା, ଅଠାପରି ଲାଗିଯିବା

ଲକ୍ଷ—କି. ଲକ୍ଷ, ଗଭୀର

ଲକ୍ଷକର—କି. ବଂ. ପିଠି ଆଡ଼କୁ ଥିବା (ଲେକ), ପିଠି
ବଙ୍କା ବଳ

ଲକ୍ଷକାତ୍ମ—କି. ଲକ୍ଷକାର ଦେବା

ଲକା—କି. ବୁଦ୍ଧିବୃଦ୍ଧି ଜଙ୍ଗଲ, ଝାଡ଼

ଲକ୍ଷାଲକ୍ଷା—କି. ବଂ. ସ୍ପଷ୍ଟ କହିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲକ୍ଷକାଓ—କି. ଚିଡ଼ାଇବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ପିଠି ଆଡ଼କୁ ଦେହ ବଙ୍କା କରିବା

ଲକ୍ଷିକ ଲକ୍ଷିକ—କି. ବଂ. ପିଠି ଆଡ଼କୁ ବାଙ୍କି ବାଙ୍କି ଚାଲିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଦଳଦେଇ ଯିବା, ତେଇକରି ଛୁଡ଼ିଯିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଚଉପଦା, ଲୁଗା ଛାନ୍ଦ କରିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ନଟ, ଲକ୍ଷି

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଆକାରରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ହେବା

ଲକ୍ଷିଆ—କି. ଅଳସୁଆ

ଲକ୍ଷିଆ—କି. ଅଳସୁଆ ହେବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଖଇରୁଣ୍ଡ ଓ ମହୁଲ ଉଜାରେ ତିଆରି ଲକ୍ଷି
(ମହୁଲ ଉଜା ଓ ଖଇରୁ ଏକାଠି ପେଣି ବା ମୁଟି ଲକ୍ଷି ତିଆରି
ହୁଏ)

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଥିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଏକ ପାଖ ଝୁଙ୍କି ବଢ଼ିଥିବା (ଗଛ ଝୁଙ୍କି)

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଝୁଙ୍କିଥିବା, ଝୁଙ୍କିବା, ନଇବା, ନଇ ପଡ଼ିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଲକ୍ଷି

ଲକ୍ଷିକ—କି. ବଙ୍କେଇବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ବେଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା

ଲକାଓ—କି. ଲକ୍ଷିବା

ଲକାଓ—କି. ଲକ୍ଷିଆ

ଲକ୍ଷିଆ—କି. ଅଳସୁଆ, ଅଳସେଇ

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଲକ୍ଷି

ଲକ୍ଷିକ—କି. ନିର୍ଲଜ, ହୁଟିଆ

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଖୋଲିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ବଂ. ଖୋଲାଖୋଲି କରିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ଲୁଣ୍ଠିବା

ଲକ୍ଷିକ—କି. ବଂ. ଚଞ୍ଚିଚଞ୍ଚି କରିବା

ଲକ୍ଷି (ସ୍ତ୍ରୀ)—କି. କହୁଦେବା

ଲ.ଇନ୍—ବ. ରେଣା, ଧାଡ଼ି, ଧାସ, ପ୍ରଣାଳୀ

ଲ.ଇହା—ବ. ଜଉପୋକ

ଲ.ଉକା—ବ. ନୌକା

ଲ.ଉଟାଉ—ବ. ଲେଉଟାଇବା, ଫେରାଇବା

ଲ.ଉଲିଆ—ବ. ନାଉରିଆ, ନୌକା ଗୁଳଜ

ଲ.ବତ—ବ. ଆବଶ୍ୟକତା

ଲ.ବତୁଲ—ବ. ବଙ୍କା ହେବା, ବଙ୍କା ହୋଇଥିବା

ଲ.ବତ୍—ବ. ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିବା

ଲ.ବତ୍—ବ. ପାଟିକୁ ପକାଇ ଦେବା, ଚିଲିଦେବା

ଲ.ବ—ବ. (ଇଂ) ଲକ (luck) ଶୁଣ

ଲ.ବାରୁ—ବ. ଓହ୍ଲାଇଥିବା

ଲ.ବାରୁ ଲ.ବାରୁ—ବ. ବ. ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା

ଲ.ବ—ବ. ଲାହକା ହେବା

ବ. ବ. ଲମ୍ବ ବାଡ଼ିର ବାଜିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ବ. ତେଜି

ଲ.ବୁଲ—ବ. ନୁଆଁଇବା, ବାଙ୍କ କରିବା

ଲ.ବୁଲ କାତେ—ବ. ବ. ବଙ୍କା କରି

ଲ.ବୁଲ ଲ.ବୁଲ—ବ. ବ. ଝୁଙ୍କି ଝୁଙ୍କି ଯିବା/ନଈ ନଈ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲ.ବୁଲ—ବ. ବ. ବଙ୍କେଇ ବଙ୍କେଇ ଓ ଅତି ଅତି ଗୁଲିବା

ଲ.ବୁଲ ଲ.ବୁଲ—ବ. ବ. ଅତି ଅତି ଗୁଲିବା

ଲ.ବୁଲ ଅବୁଲ—ବ. ବ. ନବବଡ଼ ହୋଇ ଗୁଲିବା

(ଗୋଡ଼ ଠିକ୍‌ସବରେ ପଡ଼ୁ ନ ଥିବା)

ଲ.ବୁଲେ—ବ. ନଈ ବା ହାମୁଡ଼ି କରି ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲ.ବେଲୁ—ବ. ଯୋଗ୍ୟତା, ପ୍ରସାଦ, ବ. ଯୋଗ୍ୟ ହେବା, ନିପୁଣ ହେବା

ଲ.ବେଲୁ—ବ. ହାମୁଡ଼ି କରି ଅନାଦବା, ହାମୁଡ଼ି କରି ରହିବା

ଝିଲ, ବ. ବ. ହାମୁଡ଼ି ଉପରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଥିବା

ଲ.ବିକା ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟାଲିଆ ଗଛ

ବ.ବ—ବ. ଗୁଞ୍ଜିବା

ଲ.ବ—ବ. ଭର ହେବା, ସମୟ କରିବା

ବ. ସମୟ ଦେବା (ବ୍ୟକ୍ତି)

ଲ.ବଲ—ବ. ବ. ଲଗେଇ କରି (ଘଟିବା, ଆସିବା),

ବାରମ୍ବାର

ଉ: ଲ.ବଲ ବାଡ଼ିହେଉ ଦାଲେୟା—ବାରମ୍ବାର ମୁଁ ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ

ଲ.ବତ—ବ. ଆବଶ୍ୟକତା

ଲ.ବତ—ବ. ଆବଶ୍ୟକ ହେବା, ବ. ଆବଶ୍ୟକତା, ଦରକାର

ଲ.ଗାଡ଼—ବ. ଲଗାଇବା

ଲ.ଗି, ଲ.ଗି—ଅ. ପାଇଁ, କାରଣ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଲ.ଗା—ବ. ଅକବା, ପରସ୍ତ ଲଗିବା

ଲ.ଗା ଲ.ଗା—ବ. ବ. ଅକବା ଅକବା ଲଗିବା

ଲ.ଗା—ବ. ଘରୁଡ଼ାଇବା, ଅଡ଼ାଇ ନେବା, ପଛେ ପଛେ ଦୌଡ଼ିବା

ଲ.ଗାଗିଡ଼ି—ବ. ଚଢ଼ିଦେବା, ଦୂରେଇ ଦେବା

ଲ.ଗାଲଗି—ବ. ଲଗାଲଗି, ପ୍ରାୟତଃ

ଲ.ଗା—ବ. ବ. ବହୁତ ବହୁତ, ବ. ହେଉଛି

ଲ.ଗୁ—ବ. ଲଗୁ, ଜାଣିହେବା

ଲ.ଗୁ—ବ. ଯାନ୍ତ୍ରାଳଙ୍କର ପଥପ୍ରାନ୍ତ, ନାଚେ ନାମ

ଲ.ଗାମ୍—ବ. ଲଗାମ, ଘୋଡ଼ାର ଲଗାମ

ଲ.ଗୁ—ବ. ନିଦୋଡ଼ ନିଦ, ଗଭୀର ନିଦଯିବା

ଲ.ଗି—ବ. ଲାଆ, ଯୁଦ୍ଧର ଗୁପ୍ତ, ବ. ଲାଆ କରିବା

ଲ.ଗୁ—ବ. ଚିଲିଦେବା

ଲ.ଥା.ଥୁ—ବ. କାଦୁଅରେ ପଶି ଚଢ଼ିବା

ଲ.ଦଗୁ—ବ. ଚଳକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଥିବା ବାଲ

ଲ.ଦଗୁ ଲ.ଦଗୁ—ବ. ବ. ଚଳକୁ ଝୁଙ୍କି ଝୁଙ୍କି ବା ଝୁଙ୍କାଇ ଝୁଙ୍କାଇ ଯିବା

ଉ: ବାଜାଉ ଲ.ଦଗୁ ଲ.ଦଗୁ ନାଚେ । ଲ.ଦେଆ—

ବଲୁ ବାଲକୁ ଝୁଙ୍କି ଝୁଙ୍କି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲ

ବ.ବ—ବ. ଅଧିବା ହେବା

ଲଦାଓ—କି. ଲଦବା

ଲଦାଓ—ବି. ଲଦାସବା

ଲଦେ—କି. ଲଦବା

ଲଦେ—ବି. ହସ

ଲୀନଦାସ—କି. ହସିବା

ଲୀନଦାସ—ବି. ହସିବା ଯୋଗ୍ୟ

ଲନଦୁଆ—ବି. ଠକ୍କୁଆ, ଅଳସୁଆ

ଲନଦୁ—କି. ଜାକବା, କରୁଡ଼ିବା

ଲନଦୁଲ—କି. ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା, ଓଲଟି ଶୁଣିବା

ଲ: କାନ୍, ଲନଦୁଲ ଏନା—କାହା ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲ

ଲପ—ବି. ନିଆଁର ଲହ, ନିଆଁ ଜଳିବାର ଧାଉଁ

କି. ନିଆଁ ଲହ ଲହ ଉଠିବା

ଲପଡ଼ା (ଲ)—ବି. କୁଳ ଜାନବାଲ, ବଡ଼ ଓ ମୋଟା କାନ

ଲ.ପା.ସୁ—କି. ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତର ବିମର୍ଷ କରିବା

ଲ.ପିତ୍ତ—ବି. ନାସିତ, ଭଣ୍ଡାରି

ଲ.ପୁ—କି. କୁଳରେ ସଫା କରିବା, ପାହୁଡ଼ିବା

ଲ.ପୁ—ତେଜ—ବି. ପାତଳ କୁଣ୍ଡା

ଲ.ପୁର—ବି. ଓହ୍ଲାଇ, ନିଶ୍ଚୟ, ଫଡ଼ ଫଡ଼ ହେଉଥିବା

ଲ: (୧) ହା.ତି ଲୁହର ଦ ଲୁହର ଆକାନା—ହାଗ କାନଟି
ଓହ୍ଲାଇ

(୨) ଲୁଗୁଲ ଲୁହର ଲୁହର କାତେ ସେନାକାନା—ଲୁଗା ଓହ୍ଲାଇ

ଫଡ଼ ଫଡ଼ କରି ଶୁଣି ଯାଉଛି

ଲ.ପୁର—କି. ବି. ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ଶୁଣି

ଲ.ପୁର ଲ.ପୁର—କି. ବି. ଓହ୍ଲାଇ ଫଡ଼ ଫଡ଼ କରି ଯିବା

ଲ.ପାଃ ମେନଡେ—କି. ବି. ପାଗଲ ଫଳ ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ଲ.ପା—କି. ବି. ଅତି ଉଚ୍ଚରେ ଥିବା, ବି. ଅତି ଉଚ୍ଚ

ଲ.ପା—କି. ଲମ୍ବ ଦେବା, ଡାଆଁ ମାରିବା

ଲ.ପା—କି. ଲମ୍ବ ଦେବା, ଡାଆଁ ମାରିବା

ଲ.ପ—ବି. ଲଜ

ଲ.ବାଲ—ବି. ମିଛ, ଅପସନ୍ଦ, ଠକ, ସତ୍ୟତା ନ ଥିବା

ଲ.ବାଲିଆ—ବି. ମିଛୁଆ, ଠକୁଆ

ଲ.ବୁଲ—କି. ନରମ ହେବା, ଅକସିବା, ବଳ କମିଯିବା

କି. ନରମ ହେବା

ଲ.ବୁ—ବି. ନରମ

ଲ: (୧) ହା.ପା ଲ.ବୁ—ମାଟି ନରମ ଅଟେ

(୨) ହଲମ ଡାସ ଲ.ବୁ ଗେୟା—ତା ଦେହ ନରମ ଅଟେ

ଲ.ବାଧୁଆ—କି. (କୋରସୋରରେ) ଲାଗି ପଡ଼ିବା

କି. ବି. କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ ଯିବା

ମନଯୋଗ ସହ କାମ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଲ.ଗୁଟିଆ—ବି. ଲେଖ

ଲ.ମ—ବି. ଠକୁଆ, ହେଲା କରିବା ବାଲ

ଲ.ମ—ବି. ଲଙ୍ଘନ,

ଲ.ମୁଆ—ବି. ଅକମ୍ପା ଅଥଚ ମୌଜ ମଜଲୁସ କରିବା (ବାଲ)

ଲ.ମୁଆ—ବି. ଉଚ୍ଚା ଗାଢ଼ା, ଗଣ୍ଡିଆ

ଲ.ମବେ—ବି. ଅନ୍ୟର ଆଶ୍ରୟ ନେବା

ଲ.ମବେ—କି. ପେଟେଇବା

ଲ.ସୁ(ଲ)—କି. କହୁଦେବା, ପରତତ କରାଇବା

ଲ.ସୁ ସାତେ—କି. ଆଗୁଆ କହିବା, ସୁତତ କରିବା

ଲ.ସୁ ସଦର—କି. କଥା ଲୋକ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣିବା, ପ୍ରକାଶ
କରିବା

ଲ.ସୁ.ହା.—ବି. ଜଉପୋକ ଭଳି ଯୋକ, ଫସଲରେ ଲାଗୁଥିବା
ପୋକ

ଲ.ରସା—ବି. ସରୁ ଓ ନରମ ରେଶମ ପୋତ

ଲ.ଲ—ବି. ଶିଆଳି ଲତା, ପନାସି

ଲ.ଲ—ବି. କୋହୁ ଜାତି

ଲ.ଲ—କି. ହଲିବା, ଶୁଳନା କରିବା, ତଳେଇବା

ଲ.ଲ—ବି. ଶିଆଳି ଲତା ପତ ଡାଆଁର ଦୁନା (ଦନା)

ଲ.ଲ—ବି. ଲାଲିଆ

ଲ.ଲ—ବି. ଲାଲିଆ

ଲ.ଲ—ବି. ଶାଉଟିଆ, ପେଟୁ, ଲେଖ

ଲ.ଲ—ବି. ଲାଲିଆ, ପେଟୁ, ଲେଖ

ଲ.ଲ—ବି. ନାଲିଆ, କି. ନାଲିଆ କରିବା

ଲଭନ (ଲଓକ) — ବ. ତେଜୀ, ଫି. ତେଜୀ ହେବା

ବଂ. ବଜାଣିଜା (ଗାରି)

ଲଓଢ଼ା, ଲଓଢ଼ା — ଫି. ଛନ୍ଦସିବା

ଲଓଢ଼ାଉ — ଫି. ବଂ. ବିରୋଧାତୁ ଓଲଟା ସିଧା, ଗଣ୍ଡଗୋଲିଆ

ଲଓଢ଼ାନ୍ — ବ. ନୂଆ, ନୂତନ, ଫି. ନୂଆ ହେବା

ଲଓଟି — ବ. କାହାଣୀ, ଗପ, ଫି. କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବା,
କାହାଣୀ କହିବା

ଲ.ହୁସା — ବ. ଜଉପୋକ

ଲ.ହୁସାଃ — ଫି. ଜଉପୋକ ଲାଗିବା

ଲ.ହୁ — ଫି. ଜଉରେ ମୁଦିବା, ଜଉମୁଦ କରିବା

ଲ.ହୁଦ୍ — ଫି. ଚୁନାରେ ପରିଣତ କରିବା, ଜମିରେ ଘୁସିକରି
ଶଳ ଗୁଣିବା ଉପଯୋଗୀ କରିବା

ଲ.ଲମ୍ବୁମ୍ — ଫି. ପାଟିରେ ପକାଇ ଗିଳିଦେବା (ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଗୋବାର ନାହିଁ)

ଲ.ଲହାଇ — ବ. ଲଢ଼େଇ, ବଂ. ଲଢ଼ୁଆ, ଫି. ଲଢ଼ାଇ କରିବା

ଲ.କ୍ରୁ — ବଂ. ଝୁଲିବା

ଲ.କ୍ରୁ ଲକ୍ରୁ ଲ.କ୍ରୁ ଠାଉଁ — ଫି. ବଂ. ଏ ପାଖରୁ ସେପାଖ
ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲ.କ୍ରୁମ୍ — ଫି. ଖାଇବା ପଦାର୍ଥ ପାଟିରେ ପକାଇ ଖାଇବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲ.କ୍ରୁ — ବ. ପଣ୍ଡିର ମୁଣ୍ଡ (ଯେଉଁଥିରେ ପଣ୍ଡିବାଳେ)

ଲଡ଼ାଃ — ଫି. ବଂ. ଦରଆଉଜା (କବାଟ)

ଫି. ଦରଆଉଜା କରିବା

ଲଡ଼ାପ — ଫି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା

ଲଡ଼ାସ୍ — ଫି. ବଂ. ଦରଆଉଜା କରି ରଖିବା

ଲଣ୍ଡିୟା — ବ. ବେକାର, ନ ଥିବା ବରାବର

ଲଡ଼ା — ବ. ମିଶିଯିବା, ମିଳିତ ହେବା

ଫି. ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଇବା ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡ଼ିବା

ଲଡ଼ାବ୍ — ଫି. ବଂ. ଗହର ନିକ ସିବା

ଲଡ଼ାରୁ — ବଂ. ତଳରେ, ତଳେ

ଲଡ଼ାସୁଡ଼ା — ବଂ. ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଲଧ — ଲୁପ୍ତ — ଫି. ଅକଳ ଘୁଲିର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲନ୍ଦାଲା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ଲନ୍ଦ୍ ତେଣେ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପକ୍ଷୀ (ହଂସୁର ନାଗ)

ଲନ୍ଦାଧୁର୍ — ଫି. ହସରେ ଉଡ଼େଇବା

ଲନ୍ଦା ସାଗାଇ — ବ. ଅଳ୍ପ ତାମସା କରିବା ସମ୍ପର୍କ

ଲନ୍ଦା — ବ. ଧାନ ଖୁଣ୍ଟି (ମୂଳ ଧାନ ଗଛରେ କଟାପରେ
ଯେଉଁ ଅଂଶ ରହେ)

ଲନ୍ଦା ତେଣେ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇ

ଲପ୍ତା — ଫି. ଗୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ା ହେବା

ଲପ୍ତୁ — ବଂ. ବକର ବକର ହେବା

ଲପ୍ତାଓ — ଫି. କୁଣ୍ଡାଇବା, କୁଣ୍ଡାକୁଣ୍ଡା ହେବା

ଲପ୍ତା — ବ. ପାତଳ ଓ ଚୌଡ଼ା

ଲପ୍ତା ହୁଅ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବଡ଼ କଞ୍ଚିମ

ଲପ୍ତାପା — ବଂ. ମେଲ, ମେଲଇ ପଡ଼ିଥିବା, ଖୋଲ ଓ ମେଲ

ଲାପାଲୁଣ୍ଡା — ଫି. ଦରମତଳା, ଅଧା ମୋଡ଼ିଦେଇ ଛୁଡ଼ି

ଦେଇଥିବା (ଜଳପ)

ଲପଡ଼େ — ବଂ. ବାମହାତୀ

ଲାପେଡ଼ — ବ. ଭାତ ପାଟିରେ ଭର୍ତ୍ତିକରିବା, ଖାଦ୍ୟ ପାଟିକୁ
ପକାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲାପେଣ୍ଡା — ବଂ. ବିଶାଳ, ବଡ଼ ଆକାରର

ଲଅପ୍ — ବ. ଗାଈ, କଳଦର ଓହଳିଥିବା ମାଂସାଳ ଅଂଶ,
ଗାଲ କମ୍ବଳ

ଲାପୁଡ଼େୟାଉର୍ — ବ. ଚକ୍ଷୁ ଓ ଗ୍ରେଟ ପତଳା ବାଳ

ଲାପାଓ — ଫି. ଗଞ୍ଜ କରିବା, ବଡ଼ମା ବଢ଼ାଣିବା, ଉଚ୍ଚକୁ
ଉଠାଇବା

ଲାମ୍ବାଓ — ଫି. ସଢ଼ିବା, ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା

ଲାମ୍ବା — ବଂ. କପର୍ଦ୍ଦକ ଶୂନ୍ୟ, ଗଞ୍ଜ, ଲଙ୍ଗଳା

ଲାମାଃ — ଫି. ବଂ. ଗଞ୍ଜର ଭାବେ କାଟିହେବା

ଲାମା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛର ଫଳ

ଲମ୍ବ—ବି. ଲମ୍ବିଟ, ହୁଏ, ଖୁସିୟା

ଲଲିଲ—ଫି. କହିବା, କଥା କହିବା

ଲଠିଆର ଲଠିଆର—ଫି. ବିଂ. ତଳ ଉପର ହୋଇ ଝୁଲିବା
ପ୍ରସିଦ୍ଧା

ଲଠିଆର—ବି. ତଳକୁ ଝୁଲିବା ଫି. ବିଂ. ତଳକୁ ଝୁଲିଥିବା

ଲଘୁକାରୁ—ଫି. ବିଂ. ଅଧିକ ଘାଡ଼ି ଲେଜ

ଲଘୁକାଲ—ଫି. ବିଂ. ଉତ୍ତର ବିଷୟ ବାହାଘର

ଲଘୁରୁ—ଫି. କାହାଣୀରେ ଲେଖ ଦେବା

ଲଘାଣ୍ଡ ହେଁ—ବି. ଚୁନ୍ତନ ରହିବା ବାହାନ
ଫି. ବାହାନା କରିବା

ଲଘାଣ୍ଡହେଉ—ବି. ନିର୍ଜନ

ଫି. ମତାଣିଆ/ସୁଗନ୍ଧ/ଅଭୂତ, ପୁମିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା

ଲଘାଣ୍ଡ ହେଉ ହେଉ—ସୁନ୍ଦରତା ବାହୁ

ଲଘାଣ୍ଡ ହେଉ ରଲ—ପୁମିଷ୍ଟ ଭାଷା

ଲଘାଣ୍ଡହେଉ ଆଇକା.ଉ—ମତାଣିଆ ଭାବ

ଲଘାଣ୍ଡ ହେଉ ଗେ ଗୟାଏ ମାୟାକୁରୁ ଆମାୟା—

ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଭୂତ

ଲଘୁକୁଳ—ଫି. ଦୁର୍ବଳ ହେବା

ଲା.ସି—ବି. ସାଥୀର ବକଳ, ସାଥୀର ରସ

ଲାସେରୁ—ଫି. (ଅସ୍ତ୍ର) ଶାଣ କରିବା, ପକାଇବା

ବିଂ. ଶାଣିତା, ଧାରୁଆ

ଲାହା—ବିଂ. ସାମନାରେ, ପ୍ରଥମରେ, ଆଗେ

ଲାହାନ୍—ଫି. ଆଗରେ ହେବା, ପ୍ରଥମରେ ରହିବା,
ସାମନାରେ ହେବା

ଲାହୁନା—ବିଂ. ଅନ୍ତରାଳ, ଅଧିକା ଫି. ଅଧିକା ନେବା

ଲାହୁନା—ବିଂ. ଧନ ବିନିଯୋଗ

ଲାହୁନା—ଫି. ଲାଗିଥିବା ଧନ ଲଗାଇବା

ଲାହୁନା—ବି. ଉନ୍ନତ, ବୃଦ୍ଧି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଲାଭବାନ

ଫି. ଉନ୍ନତ କରିବା, ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା,

ଲାଭବାନ ହେବା

ଲାହା ତାହା—ବିଂ. ଆଗରୁ ପଛଟି, ଆଗରୁ ଠିକ୍ ପଛଟା

ଲାହାତେ—ବିଂ. ପ୍ରଥମରେ, ପୂର୍ବେ, ଆଗେ

ଲାହାରେ—ଫି. ବିଂ. ବହୁତ ଆଗରେ

ଲାହାରେନା—ବିଂ. ପୂର୍ବର, ଆଗର

ଲାହାଲାହାକହା—ଫି. ବିଂ. ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ, ପୂର୍ବକାଳରେ

ଲାହାରିଗୁହାରି—ଫି. ବିଂ. ଆଗେ ଆଗେ ରହିବା, ଅଗ୍ରହାନ୍ତ
ହୋଇ, ଲୋଭକରି

ଲାହାସ—ବି. ଲାସ, ମତ୍ତ

ଲାହେ ଗୁହେ—ଫି. ବିଂ. ଉତ୍ତର ଛାଡ଼ି, ଅତ୍ୟଧିକ
ପରିମାଣରେ ଥିବା ଛାଡ଼ି

ଲାହେ ଗୁପେ—ଫି. ବିଂ. ପୋତା ଘେନେ ଉତ୍ତର ଘେନେ

ଲାହେରୁ—ଫି. ଛେଲିବା

ଲାଲି—ବି. ତନ୍ତୁ, ରେଶମ

ଲାଲିବାବେର—ବି. ତନ୍ତୁ ତିଆରି ଦୋଡ଼ି

ଲାଲିଗୁଲି—ବି. ଲାଲିଗୁଲିଆ ସାପ (ଏହାର ରଙ୍ଗ ମାଟିଆ)

ଲାଲି—ବି. ହାତର ସିର, ଛେଲା ହୋଇଥିବା ଦଉଡ଼ି

ଲାଲ (ଡ଼) ଗା—ବିଂ. ଉତ୍ତ ଓ ଲମ୍ବା

ଫି. ଉତ୍ତ ଓ ଲମ୍ବା ହୋଇଥିବା

ଲାଲ (ଡ଼) ଗୁଡ଼—ଫି. ନନ୍ଦ ଚଢ଼ି କରିବା, ହଲଚଲ୍ କରିବା

ଲାଲ୍ ପା—ବିଂ. ଖାଲର ପେଟିଆ ପେଟ ପସା,
ପେଟ ପଶିଯାଇଥିବା ବାଲା

ଲାଲ୍ ପଟମ୍—ଫି. ବିଂ. ପନାସି ପଟରେ ତିଆରି ପୁଡ଼ିଆ

ଲାଲ୍ ଲାଲିଆ—ବିଂ. ଲହଲହକା, ନହନହୁକା

ଲାଡ଼ାଃ ଦେରେଜି—ବିଂ. ଝୁଲିଥିବା ଶିଙ୍ଘ

ଲାଡ଼ାକା—ବିଂ. ଲମ୍ବା ଓ ମୋଟା ଲଢ଼ିବା ପ୍ରକୃତିବାଲା,
ଲଢ଼ାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ଲାଡ଼ାକାରୁ—ବିଂ. ବିଶାଳ୍ବାସ, ଲିଡୁଆ

ଲାଲାଓ—ଫି. ହଲିବା ବି. ଚଳନଶୀଳ

ଲାଲାଓ ଲାଲାଓ—ଫି. ବିଂ. ହଲି ହଲି ଯିବା

ଲାଲଗୁଡ଼ିଆ—ଫି. (ଦେହସ୍ଥରରେ) ଘେରାଇବା

ଲଲ୍ପ ଗୁଣ—ଫି. ବଂ. ତପ ତପ କରି ଚୋରାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲଲ୍ପ ବାଲ୍ପ—ଫି. ବଂ. ଅତମତ କରି କହିବା, ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ
 କଥା କହିବା, ଏଣୁ ତେଣୁ କହିବା
 ଲାଲ୍ପ ଗୁଣ—ଫି. ବଂ. ଚୋରା ଚୋର କରି, ଚୋରାଇ
 ଚୋରାଇ କରି ଗିଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲିକ୍—ବ. (ଇଂ) ଲିକ୍ (leak)
 ଲିକିତ—ଫି. ଝୁଲିବା, ଦୋହଲିବା
 ଲିକିତ ଲିକିତ—ଫି. ବଂ. ଉପରୁ ତଳ ଓ ତଳରୁ ଉପରକୁ
 ଦୋହଲିବା ବା ଝୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲିକିତ—ଫି. (ଅରଥର) ଅଗିବା
 ଲିକିତ ଲିକିତ—ଫି. ବଂ. ଅରଥର ହୋଇ ଅଗିବା, ହଲିବା
 ଲିକିତ ଦମରୁ ଦମରୁ—ଫି. ବଂ. କୋରକୋରରେ (ଦୋଳ)
 ଦୋଳାୟିତ ହେବା
 ଲିଙ୍ଗ—ବ. ଲେଖା, ଚିତ୍ର କରିବା
 ଲିଂ.ଲ୍ (ଡି)—ବଂ. ନରମା, ମଜବୁତତ୍ତ୍ୱନ, ଦୃଢ଼ଲିଆ
 ଫି. ନରମା ହେବା, ମଜବୁତ ନ ହେବା
 ଉ: ଅନା ଡା.ରୁଦ ଲିଂଲ ଗେୟା—ସେହି ତାଳଟି ନରମା
 ଅଟେ
 ଲିଙ୍ଗି—ଫି. ଯ୍ରୋତ ବୋହୁବା, ପ୍ରବାହ
 ଲିଙ୍ଗିନ୍—ଫି. ବଂ. ପ୍ରବାହମାନ, ଜଳ ବହୁଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲିଙ୍ଗି ଲିଙ୍ଗିତେ—ଫି. ବଂ. ଯ୍ରୋତ ବୋହୁ ବୋହୁ
 ଲିଂ, ଲିଂ—ବ. ଲିଂ ଫଳ
 ଲିଂ ଦାରେ—ବ. ଲିଂ ଗଛ
 ଲିଂଆ ~ —ବ. ଲୁଗା
 ଲିଂତା ~ —ଫି. ଖସି ପଡ଼ିବା
 ଲିଂ.ଉ—ଫି. ଲୋଭ ଦେଖାଇବା, ବାହାନା କରି ଭୁଲାଇବା
 ଲିଂରୁ—ବ. (ଇଂ) ଲିଂର, ତରଳ ଜିନିଷର ମାପ
 ଲିଂଟା.—ବ. ସାନ (ସନ୍ତାନ), ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପୁଅ)
 ଲିଂଟା.—ବ. ଏକ ଦେବତାର ନାମ, (ନାରଦ ସହଜ ଭୁଲନୟ)
 ଲିଂଟା—ବ. ରମ୍ଭଧରୁ

ଲିଂର୍—ବ. ଧଡାକ(ସ) କରି ଫାଟିବା ଶବ୍ଦ
 ଲିଂର୍—ବ. ମୋହନୟ ସ୍ଵର, ଉତ୍ତମ ତାନ, ଗନ୍ଧାର ସ୍ଵର,
 ଭାଷା, ଶ୍ରୁତି ମଧୁର ସ୍ଵର
 ଲିଂଟା, ଲିଂଟା—ଫି. ବଂ. କବାଟ ସାମାନ୍ୟ ଖୋଲିଥିବା ସ୍ଥିତି
 ଲିଂଟା.ଲିଂଟା, ଲିଂଟା ଲିଂଟା—ଫି.ବଂ. ନଡ଼ବଡ଼ ହୋଇ ଗୁଲିବା,
 ଏପାଖ ସେପାଖ ହୋଇ ପାଦ ଠିକ୍ ଭାବେ ନ ପଡ଼ି
 ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ହଲ ହଲ ହୋଇ ଗୁଲିବା
 ଲିଂଟୁ (ଲିଂଟୁ)—ବଂ. ଅଧିକ ପାତସ୍ଵରା ସ୍ଥିତି, ନରମ ହୋଇଥିବା,
 ଫି. ଲତ ଲତ ପାତସ୍ଵରା
 ଲିଂଟା. ହା.କୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ମାଛ ଯେ କି ପତ୍ରର
 ସରରେ ରହେ
 ଲିଂଟା.ରୁ—ବଂ. ଦକ୍ଷ, ନିପୁଣ, ଯୋଗ୍ୟ, ଅଭ୍ୟାସ
 ଫି. ଦକ୍ଷ ହେବା, ନିପୁଣ ହେବା, ଅଭ୍ୟାସ ହେବା
 ଲିଂଟି—ବ. ମଲଦ୍ୱାର
 ଲିଂଟା—ବ. ଲିଂଟା
 ଲିଂଟିବ୍—ଫି. ବଂ. ଅସାବଧାନତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଠିକ୍ ଭାବେ
 ନ ହେବା
 ଲିଂ—ଫି. ଟିପିବା, ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଦାବିବା
 ଲିଂସା—ବଂ. ନରମା, କମଜୋରିଆ, ଭିଲ
 ଲିଂସି ତେଣେ—ବ. ଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ୍ୟ, ଏକ ପ୍ରକାର ଚଢ଼େଇ
 ଲିଂସିର୍—ଫି. କୁଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ପାଲୁଡ଼ିବା, ଧୂଳିମଳି ଉଡ଼ାଇବା
 ଲିଂସିନ୍ଡି—ବ. ଅଭିନ
 ଲିଂସିର୍—ଫି. ମନହରଣ କରି ଠକିବା/ଧୋକାଦେବା
 ଲିଂସିର୍—ବଂ. ପତଳା ଜିନିଷ ଉଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲିଂସିର୍ ଲିଂସିର୍ (ଲିଂ ଲିଂ)—ଫି. ଫର ଫର ହୋଇ ଉଡ଼ିବା
 ଉ: ଚିତ୍ ଖୁଣ୍ଟି ତେଜାନ୍ ଲିଂସିର୍ ଲିଂସିର୍ ଅଟାଂ ଅଃ କାନା—
 ପତଳା ଖୁଣ୍ଟି ଉପରେ ଫର ଫର ଉଡ଼ୁଛି
 ଲିଂସିର୍ ଜାଡ଼ିର୍—ଫି. ବଂ ବସନ ଉଡ଼ାଇ ଦୋହଲାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲିଂସିର୍—ବ. ନୁପୁର, ଗୁଲୁର
 ଲିଂସିର୍—ବଂ. ହୁଗୁଲା, ଭିଲ, ଫି. ହୁଗୁଲା ହେବା, ଭିଲ ହେବା

ଲୁହୁ—ବି. ଅତି ନରମ

ଲୁହୁ—ବି. ଗଲା ଟିପିବା, ଗଲା ଦାବବା

ଲୁହୁ—ବି. ନିଲମ୍ଭ ତାଳ ହିଁ. ନିଲମ୍ଭ କରବା, ତାଳଦେଇ
ବିକି କରବା

ଲୁହୁ—ବି. ନିଲ୍ମ, ବେସରମ୍ଭ, ଅଶିଷ୍ଟ, ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ଶବ୍ଦ
ବ୍ୟବହାରକାରୀ

ଲୁହୁ—ବି. ବି. ତିଲ୍ଲିଲି ହେବା

ଲୁହୁ—ବି. ଅଳଅଳୁଆ, ନରମିଆ, ଅତି ନରମ

ଲୁହୁ—ବି. ବି. ଟିପା ଟିପି କମ୍ପା ଦବାଦବ କରି
ପରୁଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହି. ଅସ୍ତବ୍ୟ କରବା

ଲୁ: ଏରୁଡ଼ି ଏ ଲୁହୁଲୁହୁ କରୁଥା - ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ମୋତେ
ଅସ୍ତବ୍ୟ କଲା

ଲୁହୁ—ବି. ବି. ବେତାଳରେ କରବା / ଲୁହୁ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଲୁ: ବୁଲୁହୁଲୁହୁ ଲୁହୁ ଲୁହୁ ଏ ତାଳାମୁଆ - ମଢୁଆ ଲୋକେ
ବେତାଳରେ ଲୁଲେ

ଲୁହୁ, ଲୁହୁ—ବି. ବି. ଅନନ୍ଦରେ ହୋଇ ହୋଇ କରବା

ଲୁହୁ—ବି. ଲେମ୍ବୁ

ଲୁହୁ—ବି. ଗଲା ଟିପିବା, ଗଲା ଦାବବା

ଲୁହୁ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଛୋଟ ଘୁଞ୍ଚୁର, କଙ୍କି ଶି

ଲୁହୁ—ବି. ମାଲ, ମାଲ ଗଛ

ଲୁହୁ—ବି. ମାଲ ରଙ୍ଗ

ଲୁହୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛତୁ

ଲୁହୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ

ଲୁହୁ—ବି. ଧୋକା, ଠକବା, ହିଁ. ହସବତ କରବା,
ଲୁଲତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରବା

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. ଲୁହୁ, ପ୍ରଦର୍ଶନ

ଲୁହୁ—ବି. ତରୁଇବା, ଅନ୍ୟ ସହିତ ଦର୍ଶାଇବା,
ଅପବାଦ ଦେବା

ଲୁ—ବି. ବାଢ଼ିବା

ଦା ∞ ଲୁ—ପାଣି ବାଢ଼ିବା

ଦାକା ଲୁ—ଗୁଡ଼ ବାଢ଼ିବା

ଲୁହୁ (ଲ)—ବି. ବି. ବାଢ଼ିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବାଢ଼ିବା

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. ପେଟ ଫୁଲି, ଗର୍ଭବତୀ ହେବା

ଲୁହୁ—ବି. କଢ଼େଇ, କରେଇ

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. କଞ୍ଚିବା, ବି. ବି. କଞ୍ଚି କଞ୍ଚି ଯିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦମ୍ଭ

ଲୁହୁ—ବି. ଲେଡ଼ା, ଲେଡ଼ା ହେବା

ହି. ତେଡ଼ା ହେବା, ବାଞ୍ଚିଯିବା

ଲୁହୁ—ବି. ଲେପାଇ କରବା, ପିତଳ ବା ତମ୍ବାର ପାତ୍ର

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. ଫୁଲ ଝାଡ଼ୁ ତଥା ହେଉଥିବା ପାତ୍ର ଗଛ

ଲୁହୁ—ବି. ବି. ଧୀରେ ଧୀରେ ପବନ ବୋହୁବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. ବି. ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ ହୋଇ କଞ୍ଚିବା

ଲୁହୁ—ବି. ଅନ୍ତରରେ ଉଷ୍ମ ପାଇବା

ଲୁହୁ ଲୁହୁ—ବି. ଅନ୍ତରରେ ଉଷ୍ମ କରବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଲୁହୁ—ବି. ଲୁଗା

ଲୁହୁ—ବି. ଏକ ପଦ୍ମର ନାମ

ଲୁହୁ—ବି. ଲୋରୁ କୋରୁ ବି. ଲୋରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଲୁହୁ

ଲୁହୁ—ବି. ଲୁହୁ ବି. କାଗଜ ଟଙ୍କା, ନୋଟ୍

ଲୁହୁ—ବି. ଲୁହୁ ଟଙ୍କା କରବା

ଲୁହୁ—ବି. ନୋଟା, ଲୋଟା, ତାଳ

ଲୁହୁ—ବି. ଓଠ, ଚିତୁକ

ଲୁହୁ—ବି. ଫାଟିବା, ଦରପିଆ, (ଉଷ୍ମତା ହେଉ ଉଷ୍ମତା

ଧାନ ଫାଟିବା)

ଲୁହୁ—ବି. ଫୁଲ, ଫୁଲ ଉଠିବା, ଫୋସକ

ହି. ଫୁଲୁଠିବା ବି. ସାନ, ଛୋଟ

ଲୁହୁ (ଢ଼)—ବି. ମୁହଁରେ ହେବା ତଳ (କଳା ଦାଗ) ଜାଇ

ଲୁହୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାରସ ପକ୍ଷୀ

ଲୁହୁ—ବି. ନୋଟିସ୍, ସୁଚନା, ହିଁ. ସୂଚନା ଦେବା

ଲୁଠୁ—ବିଂ. କା, ଦୁଇ ଦଳର ସହାୟକ

ଝି. କା ହେବା, ଦୁଇ ଦଳର ସହାୟକ ହେବା,

ବିନା ଦରକାରରେ ଦଳରେ ସାମିଲ ହେବା

ଲୁଣ୍ଡ—ବି. ଲୁଗାର ଆନ, ପୁତାର ଗୁଞ୍ଜା

ଲୁଣ୍ଡା—ଝି. ଗୋବରରେ ଲେପଦେବା, ଲେପିବା, ଲିପିବା

ଲୁହୁ—ବି. ଲୁହୁ ଖେଳ

ଲୁଣା—ବିଂ. ଲୁଣି, ଲୁଣିଆ

ଲୁହ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହୁମାଛ (ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଫମ୍ପା
କୋରଡ଼ରେ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି)

ଲୁହୁରୁ—ବି. କାନ

ଲୁହୁରୁ ଆ—ଝି. କାନେଇବା, ଶୁଣିବା

ଲୁହୁରୁ ବିଚ୍ଚାକେ—ଝି. କାନ ଦେଇ ଶୁଣିବା, ସଚ୍ଚିକତା
ସହଜ ଶୁଣିବା

ଲୁହୁରୁ ଭା—ବି. କାନ ସନ୍ଧି, କାନର ଚଣ୍ଡି

ଲୁହୁରୁ ଦୁପା—ବି. କାନ ମୁଲ

ଲୁହୁରୁ ମାଲେ—ବି. କାନ ଗୁହ (ମଜଲା)

ଲୁହୁ ଲୁହ—ଝି. ବିଂ. ଅଲ ଅଲିଆ, ନରମା ଦବ ଦବ ଯିବା
ପ୍ରବିୟା

ଭ: ବାନ୍ଧୁ ଧାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦ ଲୁହୁ ଲୁହୁ ରେ ଆ.ଇ.କା.ଭ: କାନା-
ବନ୍ଧୁ କୁଳିଆ ଜମିଟା ଅଲ ଅଲିଆ ଜଣାଯାଉଅଛି

ଲୁହୁଗୁମ୍—ବିଂ. ଲୁହୁ, ଶୁଣିବା, ଶୁଣିବା ଅବସ୍ଥା

ଲୁହୁଗୁମ୍—ବି. ପୁଅଲ

ଲୁହୁଗୁମ୍, ଲୁହୁଗୁମ୍—ଝି. ବିଂ. ପୁଅଲକାୟର ଦୌଡ଼ିବା
ପ୍ରବିୟା, ଧପଡ଼ ଧପଡ଼

ଭ: ବାନା ଲୁହୁଗୁମ୍, ଲୁହୁଗୁମ୍. ଏ ଦା.ଲ୍ ଅକାଦ୍—ଭଲ୍
ଧପଡ଼ ଧପଡ଼ କରି ଧାଉଁଛି

ଲୁହୁଡ଼େୟା—ବିଂ. ବହୁତ ଅଧିକ ମୋଟା

ଲୁଧୁରୁ—ଝି. ମାଂସାଳ ଶରୀର ଢଳିବା

ଲୁଧୁରୁ ଲୁଧୁରୁ—ଝି. ବିଂ. ଅଲ ଅଲ ହେବା ପ୍ରବିୟା

ଲୁହ—ବି. (ଲଂ) ରାଣ (loa)

ଲୁନା—ବି. ଦୁଇ ଚକିଆ ଯନ୍ତ୍ର ଗୁଳିତ ଯାନ (ଲୁନା ମାର୍ଜାର)

ଲୁପ୍—ଝି. ଲେପ ହେବା, ନଷ୍ଟ ହେବା

ଲୁପ୍—ବିଂ. (ଲଂ) (loop) ଲୁପ୍, ଗର୍ଭନିଷ୍ପେଧକ

ଲୁପ୍ (ଲୁପ୍)—ବି. ବାହାଡ଼ା

ଲୁପ୍—ବି. ମୋଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

ଲୁପା—ଝି. ପୂର୍ଣ୍ଣଗ୍ରାସ କରିବା, ଖାଇ ସନ୍ତୋଷ ହେବା,

ଉଗୁରି ହେବା, ତାତୋ ହେବା, ଜନସ ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ,
ସପାକ୍

ଲୁହୁରୁ—ବି. ଘୁଙ୍ଗୁର

ଲୁହୁରୁ—ବିଂ. ମୟୂଷ, ମୂଲ୍ୟମ, କୋମଳ

ଲୁହୁରୁ ପା—ବି. କୋମଳ ସାସ, ନରମ ସାସ

ଲୁହୁ—ବି. ଲୁହୁ, ଲୁହୁ

ଲୁହୁରୁ—ବିଂ. ନରମ, (ଉଲିକାରୁ ନରମ ହେବା)

ଭ: ଉଦ୍‌ୟାଃ ହଳମ୍ ଦ ଲୁହୁରୁ ଭେୟା - ତାହାର ଦେହ

ନରମା (ନରମ) ଅଟେ

ଲୁହୁରୁ—ଝି. ବିଂ. ତଳକୁ ବିସ ଯିବା

ଲୁହୁ—ବିଂ. ଲେଖ

ଝି. ଲେଖ କରିବା, ଲିଖିବା ରଖିବା

ଲୁମ୍—ବି. (ଲଂ)—ତନ୍ତ loom

ଲୁମ୍‌ଲୁହୁ—ବିଂ. ସକୋଚନ ଝି. ବିଂ. ସକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଝି. ସକ୍ରାନ୍ତ ହେବା

ଲୁମ୍‌ତି—ବି. (ବିବାହ ବେଳେ) ବର ସହଜ ଜଣେ ପୁଅ ସାଜ,
ଝିଅ ସହଜ ଜଣେ ଝିଅ ସାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ,
ନନ୍ଦର ଧା ଧପଡ଼ା ଧପଡ଼ା ହୁଏ

ଲୁମ୍‌ତି ବାରେଡ଼—ବି. କନ୍ୟାର ସହଚର ଓ ଭାଇବନ୍ଧୁ

ଲୁମ୍‌ତି ଗୁଡ଼ି—ବି. କନ୍ୟା ସହଜ ରହୁ ନାହିଁ ନାହିଁ (ଗୁଡ଼ା)

ଲୁମାଂ ଲୁମାମ୍—ବି. ଟପର ଗୋଟମା

ଲୁମାମ୍ ତିଡ଼ି—ବି. ଟପର ପୋକ

ଲୁମାମ୍ ସୁତାମ୍—ବି. ଟପର ସୁତା

ଲୁମାଂ ସାଡ଼ି—ବ. ଟପର ଶାଢ଼ୀ
 ଲୁମୁଞ୍ଜି—ବଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା, ଉତ୍ତମ ପେସା ହୋଇଥିବା
 ଛିତି
 ଲୁମୁଞ୍ଜି—କି. ଚଉକା, ଶଙ୍ଖିଯିବା କି. ବଂ. ହଠାତ୍ ଚଉକିବା
 ଲୁମୁମ୍—ବଂ. ଅତି ପୁଷ୍ଟ (ପୁକା, ଗୁଣ୍ଡ)
 ଲୁମୁମ୍ ଲୁମୁମ୍—କି. ବଂ. ପୁଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ କରିବା
 ଲୁଲ୍‌କା—ବ. କାନ ଫାଟିଆ (ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ)
 ଲୁଲ୍‌ହା—ବ. ଚରଟି, ମଣିବନ୍ଧ wrist
 ଲୁଲ୍—ବଂ. ପରସିବା, କି. ପରସିବା କାମ କରିବା
 ଲୁଲୁଲୁକୁର୍—ବଂ. ଗୁଆଁ ଶିଆ, କି. ଗୁଆଁ ଶିଆ ହେବା
 କି. ବଂ. ନଇଁକର ଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ଲୁଡ଼ିଂ—ବ. କାନଫୁଲ, ଥୋଡ଼ି ଓହ୍ଲାଇ ମେଣ୍ଟା ଜାତି,
 ଡିଲ୍‌ସିଦ୍‌ବାଲ୍‌ କଳଦ
 ଲୁଡ଼ଗାଉ—କି. ହାତରେ ଠେଲିମାରି ଉତ୍ସାହବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲୁଡ଼ (ଲୁ)ମୁର୍—କି. ବନା ଅସୁବିଧାରେ ଗିଳି ହୋଇଯିବା
 ବଂ. ଉତ୍ସାହ କରିବା, ଉତ୍ସାହ କରିବା
 ଲୁହୁରି ଏନେନ୍—ବ. ସାନ୍ତାନ୍ତର ଏକ ସକାର ନାଚର
 ନାମ
 ଲୁପୁପୁଷ୍ଟ—କି. ବଂ. ଧୁଳି ଧୁଷିତ
 ଲୁପ୍‌କୁପଡ଼ାମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କପୋତ
 ଲୁହୁକ୍—କି. ନାଚରେ ଗୋଡ଼ ଶୁଳନର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଗୋଡ଼ ହଲାଇବା
 ଲୁଡ଼ (ଲ୍) କାୟନ—ବଂ. ଚୁଡ଼ ଶୂନ୍ୟ ହାତ
 ଲୁଡ଼ (ଲ୍) ଲୁଡ଼—ବଂ ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞ
 ଲେ—କି. (ବହୁଲିୟା ଚରଣ ଜନପ) ବୋହୂଯିବା, ଜଗାଡ଼ି
 ହୋଇ ବୋହୂଯିବା
 ଲେ —କି. ବଂ. ବୋହୂଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲେଆ —କି. ବଂ. ବୋହୂ ଯାଇଥିବା
 ଲେଡ଼ିଂ—କି. ଗୋଡ଼ରେ କାଦ ପାଣି ଗୋଲିଆ କରିବା
 ଲେଲେ—ଅ. କୁକୁରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଲେଲେ ଶବ୍ଦ
 କି. ଲେଲେ (ତାକିବା) କହୁବା

ଲେଆଡ଼ି—କି. ଦୋଷାସ୍ତେଷ କରିବା, କଳଙ୍କିତ କରିବା
 ଲେ —ଖାଇକ୍—ବଂ. ଗଣକ, ଗଣତି କରିବାବାଲ୍
 ଲେକ୍—(ଲଂ) ବ. ଲେକ୍ (lake) ହ୍ରଦ
 ଲେକ୍—ବଂ. ଯୋଗ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ
 କି. ଯୋଗ୍ୟ ହେବା, ଉପଯୁକ୍ତ ହେବା
 ଲେକଡ଼ା—ବଂ. ଝଗଡ଼ା କଲି, ମନ ଫଟାଫଟି
 ଲେକଡେ—କି. ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା, ଦୃଷ୍ଟି କୋଣ
 ଅନୁଯାୟୀ ହେବା
 ଲେକା—ବ. ସଦୃଶ୍ୟ, ସମାନ
 ଲେକାଡେ—ଅ. ପରି, ପ୍ରକାରରେ, ସେହି ପ୍ରକାରରେ
 ଲେକାଲ୍—ଅ. ଯେପରି, ସଦୃଶ୍ୟ, ଭୂଲ୍ୟ
 ଲେକାନ୍‌ଆ —ବଂ. ଯେମିତି, ସଦୃଶ୍ୟ, ପରିକା
 ଲେକାକିଲ୍ (ଚ)—ବଂ. ତାହାରିପରି
 ଲେକାସ୍—ବଂ. ଶରପ ଲେକ, ଶରପ ସ୍ଥାନ
 ଲେଖା—କି. ଗଣତି କରିବା ବଂ. ଲେଖା, ଲିଖିତ
 ବ. ଗଣନା, ସଂଖ୍ୟା, ଲେଖା
 ଲେଖନିଆ—ବଂ. ଗଣନକ, ମୁନସି, ହିସାବ ରଖକ
 ଲେର୍—ବ. ଶୁଦ୍ଧ, ପରମ୍ପରା, ସାମାଜିକ ନିୟମ
 ଲେର୍‌ରୁର୍—ବ. ଶୁଦ୍ଧ ଗତି, ସାମାଜିକ ଚଳଣି
 ଲେଗା—କି. ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା
 ଉଃ ଦା.ଲ୍ ଲେଗାୟ ମେ, ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର
 ଲେଗାକାର—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲେଉଟିଆ ଶାଗ (ଲେଉଟିଆ)
 ଲେଗେକ୍—ବଂ. କୋମଳ (ପତ୍ର), ମସୃଣ (ଘାସ)
 ନୂଆପତ୍ର ଅକ୍ଷରକା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସୁନ୍ଦରୀ, ଆଖି ରୋଚକ
 ଲେଗେକ୍ ଲେଗେକ୍—କି. ବଂ. କୋମଳ ଘାସ ପତ୍ର ବଢ଼ିବାର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା
 ଲେଗେମ୍ ଲେଗେମ୍—କି. ବଂ. ଧୀର ମନ୍ତ୍ରର ଗତିରେ ଶୁଳିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଜଣକ ପଛରେ ଆଉ ଜଣେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶୁଳିବାର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଲେଙ୍ଗା—ବଂ. ବାମ, କି. ବଂ. ବାମ ପାଖକୁ (ଯିବା, ଦେଖିବା,
 ବୁଲି ପଡ଼ିବା)

ଲେଙ୍ଗାତ—ବ. ବାମ ହାତ

ଲେଙ୍ଗୁଳ—ବଂ. ଦୁଃଖିଆ, ନିଃଶିଆ

ଲେଙ୍ଗୁଳା—ବଂ. ବାମହାତୀ

ଲେଙ୍ଗେଦ—ଫି. ଡରଯିବା, ଡରବା, ଆତଙ୍କିତ ହେବା

ଲେଙ୍ଗେଦ୍ ଲେଙ୍ଗେଦ୍—ଫି. ବଂ. ମୁମୂର୍ଷୁ ଅବସ୍ଥା, ନିଃଶ୍ୱାସ
ସମାନ୍ୱୟ କମି କମି ଆସୁଥିବା ଅବସ୍ଥା

ଲେଟା—ଫି. ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଚୋଟେଇ ଚାଲିବା

ଲେଟା ଲେଟା—ଫି. ବଂ. ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଚୋଟେଇ ଚୋଟେଇ
ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲେଟା—ବଂ. ଧପାବାଜ, ଚାହିଁ ସିଆଣିଆ

ଲେଟରେ—ବଂ. ଶୁଣି ନଶୁଣିବା, ଅନ୍ୟ କଥାକୁ ନଶୁଣି ନିଜେ
ବକର ବକର ହେବା

ଲେଟ୍‌ଲେ—ବଂ. ଏକ ପାଖକୁ ଆଉଁଳି ଥିବା ସ୍ଥିତି

ଲେଟ୍‌ଲେ ଲେଟ୍‌ଲେ—ଫି. ବଂ. ଏକ ପାଖକୁ କଡେଇ
କଡେଇ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲେଟେଜ୍—ଫି. ଚାଲିରେ ପାଶ୍ଚେଡ଼ି ସଫା କରିବା ଏକ ପ୍ରକାର
ପଦ୍ଧତି

ଲେଟା—ଫି. ଏକ ଗୋଡ଼ ଚୋଟାଇ (ଲଙ୍ଗଡାଇ) ଚାଲିବା

ଲେଟା ଲେଟା—ଫି. ବଂ. ଏକ ଗୋଡ଼ ଚୋଟାଇ ଚାଲିବା

ଲେଟ୍‌ରା—ବ. ପତଳା, ନରମ କମ୍ କୋରିଆ

ଲେଟ୍‌ରା ଲେଟ୍‌ରା—ଫି. ବଂ. ପତଳା ପତଳା ହେବା, ନରମ
ନରମ ହେବା

ଲେଜେର୍ ଲେଜେର୍—ଫି. ବଂ. ଅଠାଳିଆ ପାଣିମିଶା ପରିବା
ଅବସ୍ଥା; ପଶୁକୁ ଛୁଲି ଦେବା ମାଂସ ଉପରେ ଯେପରି
ଦେଖାଯାଏ ତାହା “ଲେଜେର୍ ଲେଜେର୍”
(୨) ଚପୁଟା ଚପୁଟି ଅବସ୍ଥା

ଲେଟା—ବ. ଥୋପ

ଲେଟାଓ—ଫି. ଥୋପ ପକାଇ ଲେଉ ଦେଖାଇବା

ଲେଟ୍—ଫି. ଖସଡ଼ ଖସଡ଼ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସର୍ପିଲ ଖସଡ଼
ଖସଡ଼ ଯିବା ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲେଟ୍‌ରା—ଫି. ବଂ. କଥା ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କହିଯିବା, ଅଧିକ
କଥା କହି ଚାଲିବା

ବଂ ଚୋଟାଇବା, ଏକ ଗୋଡ଼ ଚୋଟାଇ ଚାଲିବା
ଫି. ଚୋଟାଇ ଚାଲିବା

ଲେଟ୍‌ରା—ବଂ. ଚୋଟା

ଲେଟ୍‌ଜେଦ୍—ଫି. ଖସଡ଼ ପଡ଼ିବା

ଲେଟ୍‌ଜେର୍—ବଂ. ଖସଡ଼ (ବାଟ) (ଖସଡ଼)

ଲେଟ୍‌ରା—ଫି. ଖସଡ଼ ଯିବା, ସ୍ଥିତିରୁ ଚଳିବା ଆସିବା
(ଧଳା ରଙ୍ଗର ହେବା)

ଲେଟ୍‌ରାକୁ—ବ. ତେଜ ମାଛ

ଲେଟ୍‌ରା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବାଜର (ମଣ୍ଡା)

ଲେଟ୍‌ବଜ୍—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ଖସଡ଼ (ସାପ) (ବାଟ) ଉତ୍ତମ
ଗଠନର (ଲେକ) ଭଲ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ (ବଡ଼)

ଲେଟ୍ ଲେଟ୍—ବଂ. ଯିଲି, ଚିକଣିଆ, ସମତଳ
ଫି. ବଂ. ଯିଲି ଡେରେ ପାଣି ବୋହୁଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,

ଡେଇ ଡେଇକା ହୋଇ ପାଣି ବୋହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଲେଟ୍—ବ. (ଇଂ) late ଡେରି ଫି. ଡେରି ହେବା,
ନମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ହୃଦ୍‌କାନ୍ଦ

ଲେଟ୍‌କା—ବ. ଶିଶୁ ପିଲା

ଲେଟ୍‌ଥ—ବ. ଚାଲିବା ତୁନା ଓ ମାଂସ ଖେଳେବା ବା ସନ୍ତୁଳା

ଲେଟ୍‌କମ୍—ଫି. ତଳେ ଚାଲି ଦେବା

ଫି. ବଂ. ଗୋଟିଏ ଜଳପ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜଳପ
ଲଦି ଦେବା

ଲେଟ୍‌ପିଟିଆ—ବଂ. ନଡ଼ବଡ଼ିଆ, ଦୁଃଖିଆ

ଉ. ଲେଟ୍‌ପିଟିଆ ଚିତ୍ରା କାନାୟ - ସେ ଦୁଃଖିୟା ପିଲା ଅଟେ

ଲେଟ୍‌ଥ ପେଟ୍‌ଥ—ଫି. ଗୋଳିଆ ଦାଣ୍ଡିଆ କାକୁଥ ପରି
କରିବା

ଲେଟେ ପେଟେ—ଫି. ବଂ. ଲେଟ୍‌ଥ ହେବା, ଖସଡ଼ କରିଦେବା

ଲେଟ୍‌ରା—ବଂ. ଚୋଟାଇ କରି ଚାଲିବା

ଲେଟ୍‌ରି—ବଂ. (ସ୍ତ୍ରୀ ଇଂ) ଚୋଟାଇ ଚାଲିବା

ଲେଠେର୍ ପେଠେର୍—କି. ବଂ. ଉଠବସ ହୋଇ ହାଲିଆ ହେବା

ଲେଡା—ବଂ. ଗ୍ରେଟା, କି. ଗ୍ରେଟାଇବା

ଲେଡ଼ —କି. ଗ୍ରେଟାଇବା

ଲେଡ଼ା ଲେଡ଼ା—କି. ବଂ. ଗ୍ରେଟାଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଲେଣ୍ଡେଣ୍—ବି. ଦେବାନେବା

ଲେଣ୍ଡକେରୁ—ବଂ. ମୋଟା ମୋଟି (ଲେକ) ଫୁଲିଥିବା ଅବସ୍ଥା
କି. ଫୁଲିବା

ଲେଡାଲ—ବଂ. କାରମ୍ପାର, ଅରବୁ ଅର

ଲେଥ୍ ଡେଲ୍—କି. ବାଧାପାଇ ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ ହେବା

(ଏହି ପଡ଼ିବାରେ ପିରୁଟା ପ୍ରଥମେ ତଳେ ପଡ଼େ ଓ ଶର ଡୁଏ)

ଲେଥେଲ୍—ଅ. ପିରୁମାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ଲେଦ୍ ଗେଲ୍—ବଂ. ପୁଅଲ (ବ୍ୟକ୍ତି), ମୋଟା ମାଂସଲ (ବ୍ୟକ୍ତି)

ଲେଦ୍ମା—ବଂ. ବାଙ୍ଗର ଓ ପେଟିଆ (ବାଙ୍ଗର ଲେକ
ହୋଇଥିବ ଓ ତାର ପେଟ ବଡ଼ ହୋଇଥିବ)

ଲେଦ୍ ଡେଲ୍—କି. ବଂ. ପେଟବଡ଼ ଓ ପିରୁ ପୁଅଲ ହୋଇଥିବା
(ଲେକ)

ଲେଦା—ବଂ. ଉପର ଅଂଶ ସବୁ ମଧ୍ୟାଂଶ ମୋଟ ଓ ତଳ ଅଂଶ
ସବୁ ହୋଇଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)

ଲେଧରୁ—ବଂ. ପେଟ ବଡ଼ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ଲେନ୍ଦା—ବି. ଗର୍ଦ୍ଦା, ଅଲେଡ଼ା ତୈଳ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବସିଯାଇଥିବା
ତୈଳାଂଶ

ଲେନ୍—କି. ଯଦି ସାହାଯ୍ୟରେ ଜାକିବା ବା ଦାକିବା

ଲେନ୍ଡେ—କି. ଅଠାଳିଆ ଦ୍ରବ୍ୟଲଗି ରହିବା

ଲେନ୍ଡେଲ୍—କି. ପଛରେ ଛୁଡ଼ିଦେବା, ଚୋରାଇବା

ଲେନ୍ଡେଦ୍—ବି. କେଷୁଆ

ଲେନ୍ଡେଡ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗାଈ

ଲେନା ଲେନାସ୍—ଅ. କିସ୍ତା ପଦର ଶେଷରେ ଯୋଗହୁଏ ଓ
ଏହା ସେହି କିସ୍ତା ପଦର ଅଗ୍ରତ କାଳକୁ ବୁଝାଏ

ଉ: ଇଞ୍ଜି ଇଞ୍ଜି ସେନ୍ ଲେନା—ମୁଁ ନିଜେ ଯାଇଥିଲି

(୧) ଉକ୍ତ ସେନ୍ ଲେନାସ୍—ସେ ଯାଇଥିଲି

ଲେନେଟେସ୍—ବି. ଶିଶୁର ମସ୍ତକର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଦୁଇଦୁଇ ଛଳ

ଲେନେପେର୍—ବି. ପାଦରୁଖା

ଲେପ୍—ବି. ଲହୁ, ଅଗ୍ନି ଶିଖା

କି. ଲହୁ ଉଠିବା, ଅଗ୍ନି ଜଳିବା

ଲେପ୍ଥ—ବଂ. ଲେପ, ଲିପା ହୋଇଥିବା

କି. ଲେପଦେବା, ଲିପିବା

ଲେପେଲ୍—ବଂ. ଦରପାଶିଆ, ଅଠାଳିଆ

ଲେପେଲ୍ ଲେପେଲ୍—କି. ବଂ. ଅଠାଳିଆ, ଅଠାଳିଆ ହେବା

ଉ: ଲେପେଲ୍ ଲେପେଲ୍ ଲପଦ୍ ଏନା—କାହୁଁ ଅଠାଳିଆ
ଅଠାଳିଆ ହୋଇଛି

ବି. ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ

ଲେପେସ୍—ବଂ. କାହୁଁ, ପତ ପତ ଅବସ୍ଥା

ଲେପେଣ୍ଡା—ବଂ. ଲମ୍ବ ଓ ଯାରିଆ ବରୁଟକାସ୍

ଲେପେ—ବଂ. ରେଡ଼ି

ଲେପାପା—ବି. ଲେପାପା

ଲେବ୍ଦା—କି. ଟୋପାଡ଼ିବା

ଲେବ୍ଲେଲ୍—ବଂ. ନରମ, କୋମଳ, ମନ୍ଦ

କି. ନରମ ହେବା, କୋମଳ ହେବା

ଲେବେର୍—ବଂ. ମାଡ଼ିବା, କି. ମାଡ଼ିଦେବା, ପାଦରେ
ମସ୍ଲୁକିବା

ଲେବେ—ବଂ. ଗେଡ଼ା, ଗେଡ଼ି

ଲେବେର୍—ବଂ. ନରମା, ଲଥ ଲଥଆ

ଲେଭ୍ ଡେଲ୍—ବଂ. ଅସ୍ତବସ୍ତ

ଲେଭ୍ ଡା—ବଂ. ଅସମର୍ଥ, ବୋକା

ଲେମ୍ପେ—କି. ଏକକ୍ଷି ଯୋଡ଼ିହେବା, ଦୁଇଟି ଜଳସ ଯୋଡ଼ି
ହୋଇଥିବା

ଲେମ୍ପାପା—ବଂ. ଗ୍ରେଟା

ଲେମେର୍—କି. ଟୁଙ୍ଗି ଦେବା, ବୁଲୁକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା, କଡ଼କୁ
ଖାଇଦେବା

ଲେମେଟ୍—ବଂ. ଅଗ୍ନି ପ୍ରମାଣ ପତଳା (ଗୁଣ୍ଡ)

ଲେମେଟ୍ ହାସା—ଅତି ପତଳା ମାଟି

ଲେମେରୁ—କି. ଓଠ ହଲଇବା

ଲେମେରୁ ଲେମେରୁ—କି. ବଂ. ଓଠ ବାରମ୍ବାର ହଲଇବା
ପ୍ରକିୟା

ଲେମ୍ ଲେମ୍—ବଂ. ବ୍ୟାପକ ଆକାର କି. ବ୍ୟାପକ ହେବା

ଉ: ଗାଡ଼ା ବାନ ଲେନୁନ ଲେମ୍ ଲେମ୍ ଦା ~ ଲିଙ୍ଗି

ସେନଃଆ - ନଦୀ ବଡ଼ି ହେଲେ ପାଣି ବ୍ୟାପକ ଆକାରରେ
ବୋହୁଯାଏ

ଲେଲ୍—ବଂ. ଭରଳ, ଖର୍ଚି

ଲେଲ୍ ହା—ବଂ. ମୂର୍ଖ , ଅଜ୍ଞ

ଲେଲେଙ୍ଗେ—ବଂ. ବହୁତ ଦୂର ପ୍ରସାରିତ ଅସମାପ୍ତ ପରମାଣ

ଲେଲେନା ~ —ବ. ପେଟର ଯନ୍ତ୍ର

ଲେଲେନା—କି. ବଂ. ପେଟି ହୋଇଯିବା

ଲେୟତେ—ଅ. କିୟା ପଦର ଶେଷରେ ଯୋଗ ହେଲେ ତାହା
ମିଶିକରି କରିବା ବୁଝାଏ

ଉ: ଲୁଗା ଦା ~ ଲେୟତେ ତାଙ୍ଗୁ ଏମାକମ୍ - ବୁଣା ଓ ପାଣି
ମିଶାଇ କରି ବଳଦଳୁ ବୁଅ

ଲେଡ଼—କି. ମିଶ୍ରଣ କରିବା, ଆପି ଦେବା

ଲେଡ଼ୁଡ଼ା—କି. ଗୋଲାଇବା, ପାଣିକାଦୁଆ ଗୋଳିଆ କରିବା

ଲେଡ଼ୁହା—କି. ଗୋଲାଇବା, ପାଣିରେ କିଛି ମିଶାଇ

ଗୋଲାଇବା

ଲେଡ଼ୁ ଲେଡ଼ୁଏ—କି. ନରମ ହେବୁ ବଳିବା, ଏକ କଡ଼ିଆ

ହେବା, ଭିଲ ହେବା, ହୁଗୁଳା ହେବା

ଲେଡ଼ୁା—କି. ଝୁଲି ରହିବା ବଂ. ଝୁଲିଯିବା, ଝୁଲି

ଉ: ତାରେନ୍ରେ ଆଇଲ୍ ଲେଡ଼ୁକାରେ ସେନଃକାନାୟ -

କାନ୍ଧରେ ଥଳି ଝୁଲିକରି ଯାଉଅଛି

ଲେୟ—(ଇଂ) ବ—ଲେୟ lace, ଫିଡ଼ା, ଜୋଡ଼ାବନ୍ଧା ଫିଡ଼ା

ଲେୟତ ~ —କି. ଅପ୍ କରି ବସିବା, ଅପ୍ କରି ପଡ଼ିବା,

ଅପ୍ କରି ପକାଇବା, ଅପ୍ କରି ରଖିବା

ଲେୟାଓ—କି. ଲେସିବା, ଲେସ ଦେବା

ଲେସେ—କି. କାମୁଡ଼ିବା, ଗାଳିଦେବା

ଲେସେନ୍—ଅ. ହେଲେ, ହୋଇଥିଲେ, ହେଲେ ତ

ଉ: ଅନାଦ କରୁଥିଲେ ଲେସେନ୍ କାମିଦ ପୁରୁଷ—

ସେଇଟା କରୁଥିଲେ ତ କର୍ମ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ

ଲେହେବା—ବଂ. ମୋଟାକାୟ, ସ୍ଥୁଳକାୟ

ଲେହେରୁ—ବଂ. (ପାଣିପରି) ପତଳା (କିଆଁ ଶିଖାପରି) ପତଳା

ଲେଡ଼—କି. ଖାଇଦେବା, ଗିଳିଦେବା, ବୁଝାଇବା

ଲେଡ଼ୁ—କି. ଖାଇବା, ଗିଳିବା

ଲେଡ଼—କି. ଠୋକର ଦେବା, ଗୁଡ଼ାଇବା, ଠେସିଦେବା

ଲେଡ଼ୁୟା—କି. ବଙ୍କା, ଏକପାଖିଆ ହେବା

ଲେଡ଼ୁଡ଼ି—କି. ବଙ୍କାଇବା, ଏକକଡ଼ିଆ କରିବା,
ତେଡ଼ା କରିବା

ଲେଡ଼ା—ବଂ. ମୋଟା

ଲେଡ଼ୁସିଆ—ବଂ. କମଜୋରିଆ, ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର ବାଲି

ସ

ସଅ, ସ—ବ. ଗନ୍ଧ

ସଆ ~ —ବଂ. ଗନ୍ଧ ଦାୟକ

ସଅରୁ—ବ. ସବର ଜାତି ବିଶେଷ

ସଆ—ବଂ ବଳ, ଶକ୍ତି, ଯୋଗ୍ୟତା

ସଆପିଡ଼ା (ଲ)—ବଂ. ନିସହାୟ, ଦୁର୍ବଳତା

ସଆଇୟା—ବ. ଶକ୍ତି ଶାଳୀ ଯୋଗ୍ୟ

ସଆରୁ—ବ. ଆନନ୍ଦ, ହସ୍ତଶୂନ୍ୟ

ସଆରୁ—ବ. ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ

ସଆଲ୍—ବ. ପ୍ରଶ୍ନ

ସଆଲ୍ ଜବାବ୍—ବ. ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର କି. ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଦେବା

ସଆଲ୍‌ୟା—ବଂ. ବକବକିଆ

ସଆଲ୍—ବ. ରେଶମ ପୋକ

ସଆଡ଼ି—ବ. ଗୁଡ଼ି ଝିଣ୍ଡିକା

ସଇନ—ବ. ସୈନ୍ୟ

ସଇସ—ବ. ସରସ, ଅଶ୍ୱରକ୍ଷକ

ସଇବ୍—ବ. ଇଚ୍ଛା, ବିଳାସ

ସବ୍—ବ. (ଇଂ) ସବ୍, ବିକୃଳି ଧବା

ସକର୍—ବଂ. ଜୋରଦାର

ସକଥେ—ବଂ. ଟାଣ, ମଜବୁତ, କଠିନ

କି. ଟାଣହେବା, ମଜବୁତ ହେବା, କଠିନ ହେବା

ସକଡ଼ା(ଲା)—ବ. ଗହ୍ୱର ଜମି

ସକଡ଼ା ଶାଢ଼ି ହୁଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ

ସକେ—ବ. ସୁଖ, କି. ଖାଇପିଇ ଶେଷ କରିବା

ସକେରୁ—କି. ବଂ. ସୁଖର, ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ

ସକର(କ)—କି. ହଲାଇବା

ସକରଦମ୍—କି. ଦମ ମାରବା, ବିଶ୍ରାମ ନେବା

ସକଲ୍ (କ୍)—କି. ବଂ. (ପାଣି, ତୋରଣ) ପିଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,
ତକ ତକ କରି

ସକନ୍ଦଳା—ବ. ଶକୁନ୍ତଳା

ସଖା—କି. ଓଷା, ଗୁଣିଆ, ସଖା, ବନ୍ଧୁ

ସଖାହଣି—ବଂ. ସଖାହଣୀ, ବସବର ବାଲ

ସଖେଅରୁ ମୁମ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳର ମୁମ୍ ଗୋହର ଏକ ଉପଗୋହ

ସର୍—କି. ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଧାନ କୁଟିବା, ଧାନକୁଟି ସଫା କରିବା

ସରଦ୍—ବ. ବିଲୁର ମୁଷା, ମାଲୁଆ

ସରଦ୍ ବାହା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଫୁଲ

ସରରୁ ସରରୁ—କି. ବଂ. ଚୁରୁମି ଚୁରୁମି (ପିଇବା)

ସୁତ୍ ସାତ୍ କରି (ପିଇବା)

ସରସ୍, ସରସ୍—କି. ବଂ. ଖସ ଖସିଆ, ଖସର ଖସର ସୁଁ ସୁଁ
କରି ପବନ ବୋହୁବା

ଉ. କାମାସ୍ ଦ ସମସ୍ ସରସ୍ ଆଇକା. ଉଃଆ—କମ୍ବଳ ଖସ
ଖସିଆ ଲଗେ

ସରା —କି. ଖୁମ୍ବିବା, ଦଂଶିବା

ସରାସୁରି—କି. ବାଛବିସୁର ନ କରି ସବୁ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ
ଖାଇବାର ରୁଚି ରଖିବା

କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କରି ଖାଇବା

ସରସ୍ତ୍ର—କି. (ଗୋ ମହୁଷାଦି) ଖାଇଦେବା, ଗୋମହୁଷାଦି
କୁଣ୍ଡା ପାଣି ପିଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସରସ୍ ସୁଗୁର—କି. ବଂ. ଲଲସା ସହକାରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
ଖାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସରେ—କି. ଗେଞ୍ଜି ଦେବା, ଗୁଞ୍ଜି ଦେବା

ସଂ—କି. (ଶୟନ) ମାପିବା, ଓଜନ କରିଦେବା, ସମ୍ପିବା

ସକର ଜଟା—ବ. ଶଙ୍କର ଜଟା

ସକର ମୁକୁଟ—ବ. ଶଙ୍କର ମୁକୁଟ

ସକର୍—ବଂ. ଶାନ୍ତ

ସରେ—ବ. ସହୃଦ, ଶ୍ରଦ୍ଧି

ସରେ ସରେ—କି. ବଂ. ତରୁଣଶାତ୍ରୁ, ଭୁରନ୍ତ

ସରେଲ୍ଲରେ—କି. ବଂ. ଏକ ସାଥୀରେ ମିଶିକରି

ସଦା—ବ. ସଙ୍ଗର୍ଷ୍ଟି ଗିରିପଥ

ସଦ—ବ. ସଦ

ସହୃଦାଃ—କି. ଦେଇକରି ଅଲଗା କରିବା

ସଂହାତ—ବଂ. ମିଶିକରି, ସାଥ ସାଥ

ସଂହାଦ୍—ବ. ସମ୍ବାଦ, ଖବର

ସଂସ୍—ବ. ଦଳସ୍ତ ମିତ୍ର

ସଂତ—ବଂ. କେମ୍ପୀ

ସଂତ ବଂଦର—କି. ବଂ. କେମ୍ପୀ ଓ ଭେରଣା ହେବା,
ଅସମ୍ପନ୍ନ ହେବା

ସଂସର୍—ବଂ. ଅସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା, ଧୀରେ ଧୀରେ ଜଳିବା,
ସେଁ ସେଁ ହୋଇ ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସର୍—ବ. ଶୋଚନା, ଚିନ୍ତା, କି. ଶୋଚନା କରିବା,
ଚିନ୍ତା କରିବା

ସର୍ବୁ—କି. ସହୁବା, ଜମା କରିବା

ସରସ୍ବତୀ—କି. ବଂ. ସାଧାରଣତଃ, ସରସ୍ବତୀ

ସ.ସ୍—ବଂ. ସତା, ସତ୍ୟ

ସଞ୍ଜଳ—ବଂ. ସଞ୍ଜଳ

ସଜ୍—ବ. ସାମଗ୍ରୀ, ଜଳପ ପତ୍ର

ସଜଃ—କି. ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା

ସଜଡ଼ା.ଓ—କି. ମରାମତ କରିବା, ଦିନାଡ଼ିବା

ସଜପହାରୁ—କି. ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା

ସଜା—ବଂ. ଦଣ୍ଡ, ଶାସ୍ତି

ସଜାସଜା—କି. ସଜଡ଼ା ସଜଡ଼ି କରିବା

ସଞ୍ଜ—ବଂ. ସଲଖ, ସିଧା, କି. ସଲଖ କରିବା, ସିଧା କରିବା,

ବାଗେଇ କହୁବା

ସଞ୍ଜେ ମଞ୍ଜେ—ବଂ. ମୁହଁମୁହଁ, ସିଧା ସଲଖ, ବନା ଆଦେଶରେ ଯିବା

ସଟା—କି. ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାହାରବା (ସ୍ଥିତି)

ଉ: ଗିନ୍ତା ସଟା ତାଟା ଅମନ୍ ଆକାଉଁ ଆଦେୟା—ସିଲର

ଦାନ୍ତ ମୂଳରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦାନ୍ତ ଉଠିବୁ

ସଠ—ବଂ. ଶଠ, ଖଳ

ସଡ଼ଗା—କି. ପାଣି ଛୁଟିକାରବା, ବ. ପାଣିଛଟା ଶବ୍ଦ

ସଡ଼ଗା—ବ. ପାଣି ନାଳୀ

ସଡ଼ଗା—ଅଃ—କି. ପାଣିନାଳୀ ତଥାର ହେବା

(ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ)

ସଡ଼ରା—ବ. ଆଦେଶନାମା, କି. ଆଦେଶ ପତ୍ର ପାଇବା

ସଡ଼ା—କି. ଗଛଗଣ୍ଡି ମଝିରୁ ଫାଳ କରିବା, ନାଳୀ ତଥାର

କରିବା, ତାଣ୍ଡିକରି କହୁବା

ସଡ଼ାଉ—କି. ସଡ଼ାଇବା, ପରୁଇବା

ସଡ଼—ବ. ନାଳ, ଖାଲୁଆ

ସଡ଼—ସଡ଼—ଡେ—କି. ବଂ. ନାଳ କୁଲେ କୁଲେ

ସଡ଼ରୁ ବଡ଼ର—କି. ଗୋଲିଆ ପାଣିଥିବା

ବ. ଗୋଲିଆ, ପୋକର

ସଣ୍ଡୁ—ବ. ପଣ୍ଡ

ସଣ୍ଡା—ବ. କୁଇଁ, ଘାସ ଜାଗାୟ ଗଛ ମଝିରେ ଉଠୁଥିବା ଶକ୍ତ ନାଡ଼

ସଣ୍ଡରୁ—ବଂ. ଦୁଃଖ, ଅସହାୟ, ମୂର୍ଖ

ସନ୍—ବଂ. ସତ୍ୟ, ସତ, ଉଚିତ

ସନ୍ତର—ବ. ସନ୍ତର

ସନ୍ତା—ବ. ଫଟା କାଠ, ବାହୁଙ୍ଗାକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ

ଯେଉଁ କାଠ ବନ୍ଧାଯାଏ, କାଠ ପୋତି, କି. କାଠ ପୋତି ବାନ୍ଧିବା

ସୌଦାର—ବ. ସାନ୍ତାଳ, ସୌଆଲ

ସତାସଂ—ବ. ଘନସ୍ପନ୍ଧା, ଘନସ୍ପ, କି. ଘନସ୍ପନ୍ଧା ହେବା

ସତେ—ବଂ. ସସମୀ, ସଜାଗ

ସତେଜ—ବଂ. ସତେଜ, ବଳବାନ

ସତେଆରୁ ମୁର୍ମୁ—ବ. ମୁର୍ମୁ ଗୋସର ଉପଗୋସ

ସତେୟା—ବଂ. ସତ ଯେ କହେ, ବିଶ୍ୱାସନୀୟ

ସତଅପତା—କି. ବଂ. ହଳୁସନ୍ତ, ଦୁଧାଶ୍ରୁ ହେବା

ସତ୍ତା—ବ. ସତ୍ତା, ସ୍ଥିତି

ସତ୍କାର—ବ. ସତ୍କାର, ବ୍ୟବହାର, କି. ସତ୍କାର କରିବା

ସତ୍କର—ବ. ଶତକଡ଼ା

ସତ୍କର—ବ. ସତ୍ତା, ଅଧୀକାର

ସତରଞ୍ଜ—ବ. ସତରଞ୍ଜ ଖେଳ (chess)

ସତରଞ୍ଜି—ବ. ସତରଞ୍ଜି

ସତରୁ—ବ. ଶହ, ବୈଶ୍ୱ

ସତ—ବଂ. ସତ

ସତଦାହ—ବଂ. ସତଦାହ

ସତୁରି—ବ. ସତୁରି

ସତୁର—ବ. ଲମ୍ବା ଦାଢ଼ି, ଘନ ଦାଢ଼ି

ସତୁର—ବ. ଲମ୍ବା ଘନ ଦାଢ଼ି

ସତୁର—ବ. ଲମ୍ବା ଘନ ଦାଢ଼ି

ସତୁର—ବଂ. କି. ବନା କୁହାରେ, ବନା ନିମନ୍ତେରେ

ସଦର—ବ. ସାମନା (ପାଖ)

ସଦର—ବଂ. ସାମନାକୁ ଆସିବା, ଜଣା ପଡ଼ିଯିବା

ସଦର ମହକୁମା—ବ. ସଦର ମହକୁମା

ସଦର ଥାନା—ବ. ସଦର ଥାନା

ସଦ୍‌ତେ (ଲେ)—ବଂ. ଅନୁମତି ହୋଇ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି,

ଆପଣା ଗୁପ୍ତ ପଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ସଦାଗର—ବ. ସୌଦାଗର

ସଦାୟ (ସୁଦାୟ)—କି. ବଂ. ସଦାବେଳେ, ସଦା, ପ୍ରତିଦିନ

ସଦବଦ୍‌ଥ—ବଂ. ଗୋଲିଆ ପାଣିଆ

ସଦାବହାର ବାହା—ବ. ସଦାବହାର ସ୍ଥଳ
 ସନ୍ଦର୍ଭ (ସନ୍ଦର୍ଭ)—ବ. ଦା'ର ବକଳା, ନାକ ଭିତର
 ବକଳା
 ସନ୍ଦର୍ଭ — ଝି. ବିନା ତାଙ୍କର ଆସିବା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ଅଣାବୁଆ ହୋଇ ଖୋଜା ଖୋଜି କରିବା,
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାତ୍ମକ ଭାବେ ପଣି ଖୋଜିବା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ଲୁଚି ଛପିବା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ବିଂ. ସନ୍ଦର୍ଭ ହେବା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. କାଠ କାଟିବା ଏକ ପ୍ରକାରର ଦାଆ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା ଯାହାକି
 ଔଷଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ସନ୍ଦର୍ଭ, ଝି. ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା, ବିଂ. ସନ୍ଦର୍ଭ ସ୍ଥାନ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବିଂ. ମନୋରମ, ସୁନ୍ଦର
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା, ଖୋଜି ଖବର ନେବା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସନ୍ଦର୍ଭ, ମସିହା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ନିର୍ମଳ, ଧର୍ମାତ୍ମା, ମହାନ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ବିଂ. ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବା, ସାବଧାନ ହେବା
 ଉ: ପେଲାକ ହୁଲୁଆ ସନ୍ଦର୍ଭକାତେ ତାହେଁ ମେ—ବନ୍ଧୁମାନେ
 ଆସିବେ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରୁହ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସନ୍ଦର୍ଭ ପାତ ଶ୍ରେଣୀ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସନ୍ଦର୍ଭ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସୁନା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ଚରାବାସ (ବାସ)
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସୁନା ଛତା
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସୁନାମୁଖି ଧାନ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସୁନା, ମୋତି, ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ଜଳ ପ୍ରପାତ
 ସନ୍ଦର୍ଭ — ବିଂ. ଅନୁଜ (ଭାଇ)
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ବ. ସନ୍ଦର୍ଭ
 ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଶ—ବିଂ. ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସୁନା ପାଶ
 ସନ୍ଦର୍ଭ—ଝି. ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେବା, ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା

ଯଯାତୁ—ବି. ଯଯାତୀ, ଯି. ମିଳମିଳି ରହିବା
 ଯଦାୟ—ବି. ଯମପ୍ରେ
 ଯଦାସତେର—ବି. ମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅଗ ଓ ମୂଳ
 ଓଲଟ ପାଲଟ ରହିବା
 ଯବ — କୟ — ଯି. ବି. ନଈ ଉଠି ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଯବ — କୁଡ଼ି—ବି. ଯାବଳ ଓ ଫାଉଡ଼ା
 ଯବତ୍ ଯବତ୍—ବି. ଅତିଶକ୍ତ ଜଳସିକ୍ତ
 ଯବର—ବି. ଶବର (ଜାତି)
 ଯବୁର—ବି. ଯେଉଁଠି ବାଜ, ଯି. ଯେଉଁ ଧରିବା
 ଯବରୁନାକା. ନାହିଁ—ବି. ପୁରୁଷରେଣା ନଦୀ
 ଯକ୍ଷ—ବି. ଯକ୍ଷ, ଶୋଭା
 ଯକ୍ଷତ୍—ବି. ସ୍ୱକ୍ଷତ୍, ଅଭ୍ୟାସ
 ଯକ୍ଷବିନ୍—ବି. ସ୍ୱାକ୍ଷବିକ
 ଯକ୍ଷପାତ୍ର—ବି. ଶରପ ଆସା, ଶରରେ ଯଦାର ହେବା
 ଯମ୍ବକାର—ବି. ଯୋମକାର
 ଯମ୍ବକାର—ବି. ଯୋମକାରରେ ଜାତି
 ଯମନ୍ଧ—ବି. ଯମ୍ବନ୍ଧ
 ଯମ୍ବପତ୍ର—ବି. ଯମ୍ବପତ୍ର
 ଯମ୍ବପାଦନ—ବି. ଯମ୍ବପାଦନ
 ଯମବାୟ—ବି. ଯମବାୟ
 ଯମଭବ—ବି. ଯମଭବ
 ଯମାଧି—ବି. ଯମାଧି
 ଯମାନ୍—ବି. ଯମାନ, ବରାବର, ଯି. ଯମାନ ହେବା,
 ରାବର ହେବା
 ଯମାୟ୍ ଯକଳା—ବି. ଦାମୋଦର ନଦୀର ଉତ୍ତୁରି ସ୍ଥାନ
 ଯମୁକରେ—ବି. ଯମୁକରେ ହେବା
 ଯୟା—ବି. ଲମ୍ବା ଓ ତେଜସ୍ବୀନ, ଲମ୍ବା ଓ ଗୋଜୀଆ
 ଯୟା ଯୟା—ବି. ବି. ଗୋଜୀଆ ଗୋଜୀଆ
 ଯୟଦମ୍ ପୁୟଦମ୍—ବି. ବି. ତଳାଳୀନ
 ଯୟ ବୃତ୍ତ—ବି. ଦିଅର ହୋଇଯିବା, ଯି. ଦିଅର ହେବା

ସୟଲ—ବ. ପତଳା ଓ ଲମ୍ବା, ସବୁ ଓ ଲମ୍ବା
 ସୟଲ ବୟଲ—ବ. ସବୁ ଓ ଲମ୍ବା
 ସରଥ—ବ. ସର, ଶୀର ସର
 ସରକସ—ବ. ସର୍କସ (circus)
 ସରକତୁ—ବି. ଟାଣିହୋଇ ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା
 ସରକାଓ—ବ. ସଙ୍କୋଚନ, ବି. ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା
 ସରକାର—ବ. ସରକାର
 ସରଗ—ବ. ସ୍ୱର୍ଗ
 ସରଙ୍ଗାଓ—ବି. ବଂ. ସର ସର ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠିବା
 ସରଣ—ବ. ଶରଣ, ବି. ଶରଣ ପଶିବା
 ସରଦ—ବ. ସରଦ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ସରଦାର—ବ. ସରଦାର
 ସରଧା—ବ. ଶ୍ରଦ୍ଧା, ସ୍ନେହ
 ସରପତ—ବି. ଶୋଷିବା, ଶୋଷଣ କରିବା
 ସରସ—ବ. ସର୍ପ (surf)
 ସରଫା—ବଂ. ଶୟା, ବି. ଶୟା ହେବା
 ସରଫ—ବ. ପାପ, ବି. ପାପ ପଡ଼ିବା, ନିଶ୍ଚୟ ପଡ଼ିବା
 ସରବଣୀ—ବ. ଶ୍ରାବଣ ପର୍ବ
 ସରବ—ବ. ସର୍ବ ଅଙ୍ଗ
 ସରବତାହା—ବି. ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ଭାବିବାର ଶଙ୍କା
 ସରବତ—ବ. ସରବତ
 ସରବକାୟା—ବ. ସର୍ବକାୟା (ଫୁଲ)
 ସରମ—ବ. ଲଜ, ସରମ
 ସରକମିନ୍—ବ. ସରକମିନ
 ସରହଦ—ବ. ସରହଦ
 ସରମବତ—ବି. ନିଜକୁ ଆସିବା, ଘୁଞ୍ଚିଲ ଆସିବା
 ସରମା ସୁରମି—ବଂ. ଲଜ୍ଜିତ, ଅପମାନିତ
 ବି. ଅପମାନିତ କରିବା
 ସୁରସିପାହ—ବ. ଚପରସି
 ସରନ୍—ବ. ବଳଦ ଗାଈ ଯିବା ଗୁମ୍ରା

ସରବନ୍—ବ. ଶ୍ରାବଣ
 ସରଓ—ବି. ହୁଟାଇବା, ଦୂର ହୋଇଯିବା, ଶେଷ କରିବା
 ସରସୁର—ବଂ. ବରବର, ସଦୃଶ୍ୟ, ବି. ଶେଷ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସରେନ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ଏକ ଗୋହର ନାମ
 ସରେନ୍ ଲପିଲ୍—ବ. ସ୍ୱପ୍ନିତାଗ୍ର
 ସଲକ—ବ. ସଡ଼କ
 ସଲକାଓ—ବି. ସଲଣ କରିବା, ସିଧା କରିବା
 ସଲତା ଗିଡ଼ି—ବି. କରେଇ କରି ଶୋଳିବା, ଏକ କଞ୍ଚିଆ
 ହୋଇ ଶୋଳିବା
 ସଲହା—ବ. ଯୋଡ଼ି
 ସଲହା ଫୁଲ୍—ବ. ଯୋଡ଼ିପତ୍ର ସିଆଁ, ଦୁନା
 ସଲ୍ ସଲ୍—ବି. ବଂ. ସର ସର ହେବା
 ସଲମ୍—ବ. ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ, ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ, ସ୍ୱେଚ୍ଛକ
 ସଲେ—ବ. ଖେଳୁଡ଼ି
 ସଲେ ଦାକା—ବ. ଖେଳୁଡ଼ି ଭିତ
 ସଲ୍—ବ. ଶୋଲ
 ସଲ୍ ସଲ୍—ବି. ବଂ. ସଲ ସଲ ଲାଗିବା
 ସଲତା—ବ. ସଲିତା
 ସଲ୍ ଗାତ—ବି. ଲୁହେବା (ଜିନିଷ), ପଶି ରହୁଥିବା,
 କୋର କରି ପଶିବା
 ସଲମ୍—ବ. ସଲମ, ନମସ୍କାର
 ସଲେହାକୁ—ବ. ଶେଉଳ ସଦୃଶ୍ୟ ମାଛ ବିଶେଷ
 ସଲହା—ପରାମର୍ଶ କରିବା
 ସଲ୍ ବକ ——ବି. ବଂ. ଅପରାଧୀ, ଗୋଳିଆ ଦାଣ୍ଡିଆ
 ସଲ୍—ବି. ଏକତ୍ର ଭାଲିଦେବା, ଏକତ୍ର ଭର୍ତ୍ତି କରିବା
 ସଲମ ସାଟମ୍—ବି. ବଂ. ମିଶ୍ରିତ, ମିଶାମିଶି ହୋଇ
 ସଲେ ହାଁସଦା—ବ. ହାଁସଦା ଗୋହର ଏକ ଉପଗୋହ
 ସଲେ ସରେନ୍—ବ. ସରେନ ଗୋହର ଏକ ଉପଗୋହ
 ସର୍ସ—ବ. କିସ୍ମ ଗୋହର ଘର ଦେବତାର ନାମ
 ସସ—ବ. ଭଲିଆ
 ସସରନ୍—ବ. ବିଶ୍ୱିକା

ସମୁଦ୍ର—ବି. ପୁରନ୍ତ ତେଲ
 ସମ୍ବଦ୍ଧା. — ବି. ଭଲିଆ ତେଲ ରଖା ଅଟିକା
 ସମ୍ବଦେରେଜ୍—ବି. ପଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଳ୍ପରୁଥିବା ଶିଙ୍ଗ,
 (ଏହା ଭଲିଆ ପରି ପ୍ରଥମେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ)
 ସମ୍ବଦେରେଜ୍, ଭେଡ଼ା—ମେଣ୍ଟାର ପ୍ରଥମ ଉଠୁଥିବା ଶିଙ୍ଗ
 ସମ୍ବ—ବି. ବଂ. ମାପିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସଂସାର—ବି. ସଂସାର
 ସମ୍ବରନ୍ତ ଖଦା—ବି. ଭଲ ଦାନ
 ସମ୍ବେୟା—ବଂ. ଜଳମା
 ସମ୍ବୁ—ବି. ଶହେ, ଏକଶତ
 ସହଗା—ବି. ପ୍ରୋସ୍ତାହନ, ବି. ପ୍ରୋସ୍ତାହନ ଦେବା
 ସହଜୁ(ଦ)—ବି. ସହାୟତା କରିବା
 ସହନା—ବଂ. କୋମଳ, ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ (ଶକ୍ତ କାମକୁ ଅପାରଗ)
 ସହରୁ—ବି. ସହର, ବି. ଆଗକୁ ପେଲିଦେବା, ଆଗକୁ ସିଧାକରି
 ଟୋପାଡ଼ିବା, ଲୁଗାର ଶେଷ ଧଡ଼ି
 ସହରୁଡ଼ାଂ ଏନେଲ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ପିଲ ଖେଳର ନାମ
 ସହରୁସ୍—ବି. ବାନ୍ଧଣ ପଟ୍ଟ, କାଳୀପୁରା ପଟ୍ଟ
 ସହରୁସ୍ ଏନେଲ—ବି. ସହରୁସ୍ ନାଚ
 ସହରୁସ୍ ବଂ—ବି. ସହରୁସ୍ ଗୀତ
 ସହରୁସ୍ ବୁ—ବି. ସହରୁସ୍ ତାଳ (ବାଜା)
 ସହରୁସ୍ ସେରେଜ୍—ବି. ସହରୁସ୍ ଗୀତ
 ସହରୁସ୍—ବି. ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଜଣାଇ ଦେବା
 ସହରୁଆ ସଂ—ବୁର୍ମାର କାନ୍ଦଣା
 ସହାମ୍—ବି. ସେନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରେମ, ବି. ସେନ୍ଦ୍ର କରିବା,
 ପ୍ରେମ କରିବା
 ସହାଗିୟା—ବଂ. ଅତିଶକ୍ତ ସେନ୍ଦ୍ର, ଗେହୁଁ।
 ସହାୟ—ବି. ସାହାଯ୍ୟ
 ସହାତା—ବଂ. ମଧୁର, ପ୍ରିୟ, ବି. ଭଲ ଲାଗିବା
 ସହଦା—ବି. ସୌଦା, ବି. ସୌଦା କରିବା, ଜଳଷ ସୟ କରିବା
 ସଂହାର—ବି. ସଂହାର

ସହଦାଗରୁ—ବି. ସୌଦାଗର
 ସହଦା ପାତ—ବି. ସୌଦା ଦ୍ରବ୍ୟ
 ସହତା—ବି. ଏକ କଣ୍ଠିଆ ଶୋଇବା
 ସହତା ରୁଡ଼ିଲ—ବୁନ୍ଧା ବେମାର ହେବା
 ସହ ସତାଡ଼ି—ବି. ପତ ସଫିଯିବା
 ସତେୟା ପଟେୟା—ବି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗାନ୍ଧୋଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 (ପାଣି ଛଟା ଛଟି ହୋଇ ଭର ଭରରେ ଗାନ୍ଧୋଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)
 ସା—ବି. ପାଖ, ଉଃ ନଆ ସା ହାନା ସା—ଏ ପାଖ ସେ ପାଖ
 (୨) ଗାଡ଼ା ହାନା ସା—ନଦୀ ସେ ପାରି
 ସାଇକଲ—ବି. ସାଇକଲ
 ସା.ଇକା.—ବି. ଡୋଲ
 ସାଇଲ—ବି. (ଇଂ) ସାଇଲ (size), ଆକାର
 ସାଇଲ—ବି. (ଇଂ) ଦସ୍ତଖତ (sign)
 ସାଇରୁଡ଼ି—ବି. ଠିକ୍‌ଠାକ କରିବା, ତଥାପି କରିବା
 ସା.ଉ—ବି. ସାହୁ
 ସା.ଉକାର—ବଂ. ସାହୁକାର
 ସା.ଉଲ—ବି. ଖଡ଼, ଜଙ୍ଗଲି ଦାସ (ଦର ଗୁଡ଼ିଶିରେ ଲାଗେ)
 ସାଡ଼ି—ବି. ସାଥୀ, ସହଯୋଗୀ
 ସାଡ଼ି ଟାଡ଼ି—ବି. ସାଉଁଟିବା, ଏକତ୍ର କରିବା
 ସାଡ଼ି ଶେ (ଶା)—ବଂ. ଧୁସୁରିଆ
 ସାଡ଼ି ତା—ବି. ସଙ୍ଗଠନ, ସମାଜ
 ସାଡ଼ି ରୁ—ବଂ. ସୁଧାର, ଶାନ୍ତ, ସିଧା ରୁଟିବା
 ସାଡ଼ି ସାଡ଼ି—ବି. ବଂ. ସାଥୀ ସାଥୀ ହୋଇ
 ସାକଡ଼ି—ବି. ଶିଙ୍ଗରେ ତଥାପି ରୁଣ୍ଡ
 ସାଂ ଗାଡ଼ି—ବି. ଗାଡ଼ିବାନ, ବଳଦ ଗାଡ଼ି ହାକିବା ବାଲ
 ସା.କଡ଼ି—ବି. ଶକ୍ତି, ସୋଗ୍ୟତା
 ସା.କଡ଼ାସ୍—ବଂ. ଅତି ଦୃଶିତ, ବି. ଦୃଶା ଭବରେ ଦେଖିବା
 ସା.କଡ଼ି(ଲ)—ବଂ. ଅଇଁଠା, ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ
 ବି. ଅଇଁଠା ହେବା
 ସାକରୁ—ବି. ମଧୁସୂକ୍ଷ୍ମ ବ୍ୟଞ୍ଜନ

ସାକରୁ—ବ. ପୌଷ ସହାନ୍ତ, ଝି. ପୌଷ ସହାନ୍ତ ହେବା
 ସା.କ୍ଲ(ଡି)ଫାଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ
 ସାକ୍ମ—ବ. ହାତ ବଳା
 ସାକ୍ଲା—ବ. ତାଳସ୍ତନ ସିଧା ଠିଆ ଗଛ, ସନ୍ତାନ ବିହୀନ (ଲୋକ)
 ସାକ୍ସବଜ୍ର—ବ. ଶାଗ ସବଜ୍ର
 ସାକର୍ତ୍ତ୍ୱା ସୁବଚେଷ୍ଟେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛେଟିଆ ଚଢ଼େଇ
 ସା ~ ସା ~ —ଝି. ପାଣିଡ଼ିଆ ଲଗିବା, ଅଲଗା ଲଗିବା
 ସାକ୍ ଫାକାର୍ତ୍ତ୍ୱ—ଝି. ସକେଇବା, ଅରବା
 ସାକ୍ତା—ବଂ. ସଙ୍ଗର୍ଷ, ଶଙ୍କ୍ଷ
 ସାକ୍ତା ସାକ୍ତ—ବଂ. ଠେଲ ଗେଞ୍ଜା, ଅତି ଭୁଡ଼ ଅବସ୍ଥା
 ସାକ୍—ବଂ. ଧାର ନେବାର ଏକ ପଦ୍ଧତି, ଏ ପଦ୍ଧତିରେ ଗୁଣ
 ବଦଳରେ କାମ କରିବାକୁ ହୁଏ
 ସାକ୍—ବ. ଶଙ୍ଖ, ପକଳା ଡୋର
 ସାକ୍ ମଂଥା—ବ. ବଡ଼ ଶଙ୍ଖ
 ସାକ୍ ମାଲ—ବ. କଇଁଛ ମାଲ
 ସାକ୍ ରକର—ବ. କଇଁଛ
 ସାକ୍ ସରେନ୍—ବ. ସରେନ ଗୋସର ଏକ ଉପଗୋଷ୍ଠ
 ସାକ୍ ହାସଦାଃ—ବ. ହାସଦାଃ ଗୋସର ଏକ ଉପଗୋଷ୍ଠ
 ସାକାମ୍—ବ. ପତ୍ର, ବହୁର ପୁଷ୍ପା, କାଗଜ ଖଣ୍ଡ
 ସାକାମ୍ ଅଲେଜ୍—ଝି. ଗୁଡ଼ପତ୍ର ଦେବା, ବ. ଗୁଡ଼ପତ୍ର
 ସାକାମ୍ ଅଲେଜ୍—ବ. ପତ୍ର ଟେକିବା ବାଲ, ଛେଳି
 ସାକାମ୍ ଗାଣି—ବ. ଗ୍ରେଟ ଆକାରର ମାଙ୍କଡ଼
 ସାକାମ୍ ବିଶ୍ୱା—ବ. ପତ୍ର ବିଡ଼ା
 ରେଷ୍ଟେ ପେଟେଜ୍ ଏନେଜ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲଙ୍କ ଖେଳ
 ସାକାମ୍ ରେଜ୍ ଟେଷ୍ଟେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗ୍ରେଟ ଚଢ଼େଇ ଯେ
 କି ପତ୍ରକୁ ମୋଡ଼ି ବସା କରେ
 ସାକାମ୍ ରେଜ୍ ବିଜ୍—ବ. ଲୁହୁଡ଼ିଆ ସଦୃଶୀ ସାପ
 ସାକାର କେନ୍ଦ୍ରା—ବ. ସକରକନ୍ଦ୍ରା
 ସା.କ—ବ. ସାନ୍ଧ୍ୟା, ପୋଲ, ଝି. ସାନ୍ଧ୍ୟା ହେବା, ପୋଲ ଉଆର
 କରିବା

ସା.କରୁ—ଝି. କମିଯିବା, ଶୁଖିଯିବା, ଟାଣ ହେବା
 ସା.କନ୍—ବ. ଠିକଣା
 ସା.କସ୍ତା.ରୁ—ବ. ପୁଣିତଃ, ପୁଣିତଃ
 ସାକମ୍—ଝି. (କଥା) ସମାପ୍ତ କରିବା,
 ବ. ରୁଡ଼ି
 ସାକେ—ଝି. ବଂ. ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ବିନା ଶଙ୍କାରେ
 ସାକେରୁ—ବ. ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଥିବା ପଶୁ
 ଝି. ବଳିଦେବା, ପୁନାରେଟି ଦେବା
 ସାକା—ବ. ଶାଖା, ତାଳ, ନିୟମ, ଆଇନ, ଘାତ ଉଦାନ
 ସାକା—ବ. ଶଙ୍ଖା, ଗଳାରେ ଥିବା ଧଳା ଦାଗ, ଧଳା ଦାଗ
 ଥିବା (ପଶୁ)
 ସାକା ଦୁଆରୁ—ବ. ଶଙ୍ଖାର ଯୋଡ଼
 ସାକା—ବ. ସାନ୍ଧ୍ୟା, ଝି. ସାନ୍ଧ୍ୟା ଦେବା
 ସାଗରେ—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ପୁରୁ
 ସାଗାଲ୍—ବ. ଶଗଡ଼
 ସାଗାଲିଆ—ବଂ. ଶଗଡ଼ିଆ
 ସା.ଗା.ର(ସ୍ତ୍ର)—ବ. ସରୋହରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ନାମ,
 ତାଙ୍କ ଦେବା ପକ୍ଷରୁ (ବାପା, ମା', ଦାଦା, ଭାଇ
 ଆଦି ତାଙ୍କ)
 ସାଗା ~ —ବ. ଗୁରୁରସ୍ତ୍ର ଦାସ, ଗୁରୁଣିଆ ଦାସ, ମହମୁଗ୍ରସ
 କରିବା
 ସାଗା ~ ରୁଡ଼ି—ବ. ମହମୁଗ୍ରସ ଦେମାଘ, କୁର
 ସାଗା ~ ରୁଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ବିଶୁଆ ବିଶୁଡ଼ି
 ସାଗାବାଗା—ଝି. ବଂ. ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକତ୍ର ତଳ ପ୍ରତଳ
 କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଚଢ଼ିତ ଗହଳି, ଭଡ଼
 ସାଗାମ୍ ସୁଗୁମ୍—ଝି. ବଂ. ଚୁପ୍‌ଚାପ ହୋଇ ଯିବା, ବିନା ଶବ୍ଦ
 କରି ଯିବା
 ଉ: ଅକସ୍ମାତ୍ ସାଗାମ୍ ସୁଗୁମ୍ ଏ ସେନାକାନା—କିଏ ଜଣେ
 ଚୁପ୍‌ଚାପ ଗୁଲି ଯାଉଥିଲା
 ସାଗାସ୍—ବ. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ, ଶସ୍ତ୍ର ଓପିଆ, ବାକିଆ ବାକିଆ,
 ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦିଆ, ବୁଝ ଲଗିବା

ସାଗାୟା ଦାହାୟା—କି. ବଂ. ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତର ଶ୍ରେଣୀ କୋର
କୋର କରି କହୁବା/କଳାଇବା

ସାଗୟା ମେନଡେ—କି. ହଠାତ୍ ଗାତ୍ରଶ୍ରେଣୀ ପବନ ବୋହୁବା

ସାଗରୁ—କି. ସାଗର, ସମୁଦ୍ର

ସାଗାୟା ସାଗାୟା—କି. ବଂ. କୋର କୋର କରି ଶବ୍ଦ ସହଜ
ବାୟୁ ବୋହୁବା (ସାହା ଶ୍ରୁତି ମଧୁର ନୁହେଁ)

ସାଗାୟା ସୁଗାୟା—କି. ବଂ. ଫାଙ୍କ ଦେଇ ପବନ ବୋହୁବା,
ଲୁଗାପଟା ଫଡ଼ ଫଡ଼ କରିବା ପରି ପବନ ଦେବା
କି. ପବନ ବୋହୁବା

ସାଗାଲ ସାଗାଲ—କି. ବଂ. ବହୁତ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ
ହେବା

ସା.ଗା.ଓଁ ମେନଡେ—କି. ବଂ. ଧାଉଁକରି ଜଳିବା

ସା.ଗା.ଓଁ ସାଗାଓଁ—କି. ବଂ. ଧାଉଁ ଧାଉଁ ହୋଇ ନଆଁ
ଜଳିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସାଙ୍ଗରୁ—କି. ସଙ୍ଗାତ, ମିତ୍ର, ମିତ୍ର

ସା.ଙ୍ଗି—କି. ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଡ଼ି, ସମାନ ସମାନ ଓଜନର ଭାର

ସା.ଙ୍ଗି—କି. ଦୂର

ସାଙ୍ଗାରୁ—କି. ଯାହା କରିବା, ଖୋଜିବା, ଖିଜାର କରିବା

ସାଙ୍ଗାହେ—କି. ସାଙ୍ଗଦେବା, ସହାୟତା ଦେବା

ସାଙ୍ଗଡ଼ା—କି. ତୃଷ୍ଣା ବୋହୁ କରିବା

ସାଙ୍ଗା—କି. ସଂଖ୍ୟାକାଠ, ଗୁଣକୁ ଟେକି ରଖିବା କାଠକୁ
ଯେଉଁ କାଠ ସହାୟତା କରେ

ସାଗୁର୍. ସା.ଗୁର୍.—କି. ଅଲଗା ଅବସ୍ଥାରେ ଚାଲିଲେ
ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ହୁଏ

କି. ମିଶ୍ରାମିଶ୍ର ହୋଇଥିବା ମିଶ୍ରିତ

ସା.ଗୁଆ.ନ. ଦାରେ—କି. ଶାଗୁଆନ ଗଛ

ସାଗୁଦାନା—କି. ସାଗୁଦାନା

ସାଗୁନ୍—କି. ଶୁଭ ସୁଚକ

ସାଗେନ୍—କି. (ପତ୍ର) କଅଁଳିବା

ସାଙ୍ଗେ—କି. ଅନେକ, ବହୁତ ଶ୍ରୀ (ଲୋକ)

ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ—ସା. ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର, ସେରକ୍ଷଣ

ସାଙ୍ଗା (ସାଂଗାହା)—କି. ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କରିବା, ଦ୍ୱୀ ଆଉ
ଏକ ପୁରୁଷକୁ ବିବାହ କରି ରହିବା

ସାଙ୍ଗାଇ—କି. ଏକ ସହର ନାମ

ସା.ଗୁ.ସୁ.—କି. ସତ୍ୟବାଦିତା

ସାଁଚ ମା.ରୁ—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ମରତ

ସା.ଚ ସିନ୍—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା

ସାଁଚ ସୁନୁ—କି. ସୋରଷ ତେଲ

ସାଁଷ୍—କି. ଶୁଷ୍କ, ଗର୍ଭାଶୟ ତାହା

ସାଁଷାଓ—କି. ସହବା

ସାଁଷାଓ ଜୁଜନା—କି. ସହସ୍ର ଯୋଜନା

ସାକ୍—କି. ଗହଣାହ, ଦେଶଭୂଷାର ସାମଗ୍ରୀ

ସାକାଓ—କି. ଭୂଷିତ କରିବା, ସଜାଡ଼ିବା

ସାକା—କି. ଦଣ୍ଡ

ସାକାୟା—କି. ଦଣ୍ଡ ଦେବା

ସାକାନ୍—କି. ମିଶ୍ରଣ, କି. ମିଶ୍ରିତ କି. ମିଶ୍ରଣ ହେବା

ସାକାକ୍—କି. ମିଛ, କି. ମିଛ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା, ମିଛ ହେବା

ସାକ ଡାଲ୍ ଓଁ—କି. ଧରିବାର ମୁଠିଥିବା ଛୋଟ ଡାଲ

ସାକ ହାସା—କି. ଖାଉଆ ମାଟି

ସାକ୍—କି. ବଖତ, ଖାଇବା ବେଳ, ଏକ ସମୟର

ଖାଇବା, ଏକ ବଖତ

କି: ମିତ୍ର ସାକ୍ ଜନ୍ମକାଳେ ହେଲ୍ (ତ) ଆକାନା - ଏକ ବଖତ
ଖାଇକରି ଆସିଥାନ୍ତୁ

ସାକ୍ ଜକ—କି. ସଂଯୋଗ, ଉତ୍ତମ ସମୟ, ଯଥାର୍ଥ ବେଳ

ସାକ୍ ଜଲ—କି. ଚତୁର୍ଥ ପୁତ୍ର, ଚତୁର୍ଥ

ସାକ୍ ଜଲ—କି. ଚତୁର୍ଥ ପୁତ୍ରୀ

ସାକ୍ ଜରୁ—କି. ସଞ୍ଜରୁ

ସାକ୍ ଝଲ—କି. ଉପର ଓଲ, ସଞ୍ଜ ଓଲ

କି. ଉପର ଓଲର (ପାଣି)

ସାକ୍ ଝେ ନ ମାକ୍ ଝେ—କି. ବଂ. ଏକ ବଖତ ନୁହେଁ ବା
ଦୁଇ ବଖତ ନୁହେଁ

ସା.ଟ୍—ବ. (ଇଂ) ଶୀର୍ଟ, ପଟାପଟା
 ସା.ଟ୍‌କାଠୁ—ବଂ. ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଶୁଣିଯିବା
 ସା.ଟ୍‌ଦାବ୍—ବ. ପଟାପଟା ଦାଗ, ଫି. ପଟାପଟା ଦାଗ ହେବା
 ସା.ଟ୍‌ଦାଗକୁଲ୍—ପଟାପଟା ଦାଗଥିବା ବାଦ, ପଟା ହଳିଆ ବାଦ
 ସା.ଟ୍‌ନା—ବ. ଦାବିବା ଯନ୍ତ୍ର, ଫି. ଦାବିଯିବା, ଦବିଯିବା
 ସା.ଟ୍‌ପାଟ୍—ଫି. ବଂ. ଜଳଦି ଜଳଦି, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
 (କାମ କରିବା)
 ସା.ଟା ପାଟା—ଫି. ବଂ. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ହେବା, ଶୀଘ୍ର କାମ
 କରିବାରୁ ସେହି ଶବ୍ଦ ବାହାରେ, ଶବ୍ଦାଦ୍ୱିତ ହେବା,
 ଯର ଯର ଶବ୍ଦ
 ସା.ଟା ପାଟାଠୁ—ଫି. ସତ ସାତ/ଶତ ଖାତ ହେବାର ଶବ୍ଦ
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ସା.ଟ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଝଅଟ କରି, ଭୁଲନ୍ତ
 ସା.ଟ୍‌ସା.ଟ୍—ଫି. ବଂ. ବହୁତ ଜଳଦି କରିବା
 ସା.ଟ୍‌ସୁଟ୍—ବଂ ଧତ୍ୟାତ୍ (ଶବ୍ଦ), ଫି. ଧତ୍ୟାତ୍ ହେବା
 ସା.ଟ୍‌ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଜୋରରେ ବାଜିବା, କୁଟିବା,
 ପିଟିବାର ତରୁଣଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ
 ସା.ଟା — ସା.ଟା — —ଫି. ବଂ. ଦୃଢ଼ତାର ସହ ବା ଜୋରଦେଇ
 ଉଠ ସ୍ବରରେ ଥରକୁ ଥର (କହିବା, ଚାହୁଁବା ଦେବା)
 ସା.ଟାକ୍‌ସୁଟ୍‌କ୍—ଫି. ବଂ. ପାଣିରେ ଶବ୍ଦ କରି କରି ଗୁଲିବା
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ସା.ଟାସ୍‌ସା.ଟାସ୍—ଫି. ବଂ. ଠିକ୍‌ଠାକ୍, ଧପଧାପ ଶବ୍ଦ, ଦାନ୍ତକୁ
 ଦାନ୍ତ ଜୋରରେ ଲାଗିବା ଶବ୍ଦ, ଜୋରରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
 କହିବା ଶବ୍ଦ
 ସା.ଟାରୁ ସୁଟ୍‌କ୍—ଫି. ସୁଟ୍‌ସା.ଟ୍‌ କରି ଖାଇବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 ସା.ଟାଠୁ—ଫି. ହୋଇଯିବା, ଲୁଲିଆ ହେବା, ଲୁଲାଇବା
 ସା.ଟାସା.ଟ୍—ଫି. ବଂ. ଏକ ପରେ ଏକ ରହିବା, ସଜାଡ଼ି
 ଭରସ୍‌ର କରିବା
 ସା.ଟ୍‌—ଫି. ଠୋକର ବାଜିବା, ଜିଇ ଦାନ୍ତରେ କଟିଯିବା

ସା.ଟ୍‌—ଫି. ଏକମତ ହେବା, ମାନନେବା
 ସା.ଟା—ବ. ଫସ, ଫି. ସଂଘ କରିବା
 ସା.ଠାଠୁ—ଫି. ଡାଣ୍ଟିବା, ଡାହଣାଦେବା
 ସା.ଟିଆ.ଠୁ—ଫି. ଅତି ଶୁଷ୍କ ଅବସ୍ଥା, (ଶୁଖିକରି ଲାଗିଯିବା,
 ଶୁଖିକରି ଟାଣ ହୋଇଥିବା, ଶୁଖିକରି ବସି ଯାଇଥିବା)
 ସା.ଟିଂ—ବ. (ଇଂ) ସା.ଟିଂ (shirting)
 ସା.ଠ—ବ. ବାହାରିଆ ବିଦ୍ୟା
 ସା.ଟା ସା.ଟ୍—ଫି. ବଂ. ସତ ସତ ଶବ୍ଦ ହେବା, (ପାଣି ପଡ଼ିବା,
 ପାଣି ବୋହୁବା, ପାଣି ଛୁଟିବା ଶବ୍ଦ)
 ସା.ଠଗା ସା.ଟାଗି—ଫି. ବଂ. ପାଣି ଛଟାଛଟି କରିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
 (ଏହା ଦ୍ବାରା ସତସାତ ଶବ୍ଦ ହୁଏ), ପାଣି ଛୁଟିବା ଶବ୍ଦ
 ସା.ଠଗୁରୁ ବା.ଠଗୁରୁ—ଫି. ବଂ. ତରଳ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର
 ପ୍ରତିସ୍ତା ଯାହା ସୁତସାତ ଶବ୍ଦ ହେବା ଯେତେ ଯେତେ
 ତରଳ ଖାଦ୍ୟ ଛୁଆଡ଼ି ହୋଇ ଥାଏ
 ସା.ଠଗେ—ବ. ସତ୍ତ୍ୱ
 ସା.ଠ ସା.ଠାଠୁ—ଫି. ବଂ. ଅଧିକ ପାଣି ଜୋରରେ ପଡ଼ିଯିବା,
 ଛୁଆଡ଼ି ହୋଇଯିବା ଶବ୍ଦ
 ଫି. ପାଣି ଛୁଆଡ଼ିବା
 ସା.ଠା — —ଫି. ଦଂଶନ, କଟୁକଥା କହିବା
 ସା.ଠା — ମେନ୍‌ଡେ—ଫି. ବଂ. ଚଟକରି ଦଂଶିବା, ଝଅଟ କରି
 ଦଂଶିବା, ହଠାତ୍ କଟୁକଥା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା
 ସା.ଠା — ସା.ଠା — —ଫି. ବଂ. କଟୁବାକ୍ୟ, ବାରମ୍ବାର ପ୍ରୟୋଗ
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ସା.ଠାରୁ ସୁଡୁରୁ—ବଂ. ପାଣି ପଡ଼ିଲା ହୋଇ ବାହାରିବା
 ପ୍ରତିସ୍ତା
 ସା.ଠ—ବ. ସତ୍ତ୍ୱ
 ସା.ଠାରୁ—ବ. ମହୁସି ଛଡ଼ା
 ସା.ଠେ—ବ. ଶବ୍ଦ, ଫି. ଶବ୍ଦ ହେବା
 ସା.ଠ—ବ. କମାର ଛାତ୍ର
 ଫି. ଶାଣ କରିବା, ପକାଇବା, ଧାର କରିବା

ସା.ଶ୍ରମ—କି. ଅନ୍ୟ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ବା ଉପର ଦେଇ ଯିବା
 ମାଡ଼ି ମକଚ ଦେଇ ଚାଲିଯିବା
 ଉ: ସନ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଶ୍ରମକସ୍ତ୍ର ସାଶ୍ରମ ଇତ୍ୟକେଦ୍-କଥା - ପଶୁ ଲୋକକୁ
 ମାଡ଼ି ମକଚ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା
 ସା.ଶ୍ର—ବଂ. ଉଗ୍ର କି. ଉଗ୍ର ହେବା
 ସା.ଶ୍ର—ବ. ଅଶ୍ରୁ, ମୃଗ୍ୟ, କୁକୁଡ଼ା ଗଛା
 ସା.ଶ୍ରମାସ—ବ. ଅଶ୍ରୁ ସ ମୟୁର
 ସାଶ୍ରୀସାବା—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଗଛା ଗୋଡ଼ର ଉପର ଦାନ୍ତୁଆ
 ନଗ
 ସାଶ୍ରୀସାବା ଦାରେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ
 ସାଶ୍ର—ସ. ବା. ବ. —ସାତ
 ସା.ର—ବ. ସମାପ୍ତ କରିବା, ଶେଷ ହେବା
 ସାତମ୍—ବ. ତେରପ୍ରା ବର୍ଷ
 ସାତୁଳା—ବ. ସହୃଦ, ସଙ୍ଗ କି. ବଂ. ସାଙ୍ଗକରି ନେବା
 ସାତୁଣୀଶ୍ର—ବଂ. ଗଣ୍ଡିରେ ଭରିଥିବା, ଗଣ୍ଡିଆ
 (ଦୌଡ଼ି, ସୂତା)
 ସାତୁମୁଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଗଛ
 ସାତରଙ୍ଗି ଦାରେ—ବ. ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ଫୁଟୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର
 ଗଛ
 ସାତର ପତର—କି. ବଂ. ଅଧ୍ୟାପନାଶାଳୀ କାମ, ଅସନ୍ତୋଷ
 ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସାତରାଲ—ବଂ. ସନ୍ତରଣ, ସନ୍ତରଣ କାଣିବା ବାଲ
 କି. ସନ୍ତରଣ କରିବା
 ସାତରାଲିଆ—ବଂ. ସନ୍ତରଣକାଶ
 ସାତରାଠା—ବଂ. ଅତିଶକ୍ତ ମଲିଲା, ଅତିଶକ୍ତ ମଲିଛୁଆ (ବ୍ୟକ୍ତି)
 ସାତସାପାର—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ
 ସାତ ସିଆଲ—ବ. ଅତିଧୂର୍ତ୍ତି, ଅତିଶୂଳକ (ଧୂର୍ତ୍ତି ଶୂଳାଳ)
 ଧୋକାବାଲ୍
 ସାତଆଡେ—ଅ. କାରଣ ହେତୁ
 ସାତାଠୁ—ବ. ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ପିତଳ
 କି. ଦୁଃଖ ପାଇବା, କଷ୍ଟ ଦେବା, ପିତଳ କରିବା

ସାତବନ୍ଦ—ବ. ଶତାବ୍ଦି
 ସାତାରୁଗାତାର—ବଂ. ପରବାରର ଲୋକ,
 ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲୋକ ଆଦି
 ସାତାରେ—କି. ବଂ. ଅନ୍ୟ ହେପାଜତରେ ରହିବା
 ନିର୍ଭର କରିବା
 ସାତାରେଲ—ବଂ. ଅବଶେଷ
 ସାତାହ—ବ. ସପ୍ତାହ ବ୍ୟାପି
 ସାତାହେଇ—ବ. ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନାସ କି. ନିଶ୍ଚୟ ନେବା ଓ ପ୍ରଶ୍ନାସ
 ଛାଡ଼ିବା
 ସାତେ—ବ. ଗୁଳ, ଉପରର ତଳ ଶେଷାଂଶ
 ସାତେ ଅତେ—କି. ବଂ. ଅତିପତା ଉପରେ ହାତ ଦେଇ
 ଅଶିକୁ ଛୁଇଁ କରିବା/ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଅନାଇବା
 ସାତେ ସାତେ—କି. ବଂ. ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସହଯା
 ସାତ ଅଲିଆ—ବଂ. ସାତଦାନ୍ତୁଆ ପଶୁ, ସତ କହିବା ବାଲ
 ସାତ—ବ. ସଖା, କି. ସଖା ହେବା
 ସାଥ—ବ. ସାଥୀ
 ସାଦ—ବ. ସହକ, ଅଭିରୁଚି, ବାସନା
 ସାଦଗୁମ୍ ବାଦଗୁମ୍—କି. ବଂ. ଘନବାଲ ଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)
 ଘନ ଘାସ ଥିବା (ଛାନ)
 ସାଦଗୁମ୍ ସାଦଗୁମ୍—କି. ବଂ. ଘନବାଲ ସହୃଦ ନୁହେଁ
 ହୋଇଥିବା ସ୍ଥିତି
 ସାଦଗା ବାଦଗା, ସାଦଗା ବାଦାଡ଼—କି. ବଂ. ଶତ୍ରୁତା ଶତ୍ରୁତ୍ୱ
 ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା, ଏଣେ ତେଣେ ପଡ଼ୁଥିବା ସ୍ଥିତି
 ସାଦଗାସ୍ତା—ବଂ. ବିନା ଡାକ୍ତାରି ଦିଆ (ପାତ୍ର)
 ଅବହେଳିତ ହୋଇ ରହିଥିବା (ବ୍ୟାଧି ଦ୍ରବ୍ୟ)
 ସାଦଗାଲ—କି. ଏଣେ ତେଣେ ଛୁଆଡ଼ି ଦେବା
 ସାଦମ୍—ବ. ଘୋଡ଼ା
 ସାଦରେ—କି. ବଂ. ପ୍ରଥମଥର ହେବା, ଶ୍ରଦ୍ଧାକରି
 ସାଦା—ବଂ. ସିଧାସାଦା, ସାଧାରଣ, ଅବବାହତ, ଅମିଶ୍ରିତ,
 ସ୍ୱାଦୀ

ସାଦାପାଳା—କି. ବଂ. ଖଜଣା ଏକକ୍ଷ କରବା, ସମୟ ହେବା
 ସାଦାସ୍—କି. ବଂ. ସଦାବେଳେ, ବାରମ୍ବାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ୍
 ସାଦାସୁନ୍—କି. ବଂ. ପରମାଣ୍ବରେ ଅତ୍ୟାଧିକ ହେବା
 ସାଦମ୍ ଏନେକ—କି. ବଂ. ଘୋଡ଼ାକୁ ନୟନବା,

ବ. ଘୋଡ଼ାନାଚ

ସାଦମ ଘାସ—ବ. ପାଣିରେ ବହୁଥିବା ଘାସ, ଘୋଡ଼ା ଘାସ
 ସାଦମ୍ ଡା. ଶୁ. କା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଛ
 ସାଦମ୍ ବାସ୍ ବେମାର—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ବେମାର
 ସାଦମ୍ ମୁଚ—ବ. ଲଲ ରଙ୍ଗର ବଡ଼ ବଡ଼ ପିମ୍ପୁଡ଼ି
 ସାଦମ୍ ଲଦାଡ଼ି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲତା
 ସାଦମ୍ ରଥ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଲଲ ମାଛ (ଘୋଡ଼ା ଦେହରେ
 ବସନ୍ତ)

ସାଧାର୍—କି. ସାଧନା କରବା, (ଶିକ୍ଷା, ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀ)
 ଅନ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣାବୃତ୍ତ କରବା, ବୁଦ୍ଧି, ଜ୍ଞାନ ଲଭ କରବାର
 ନିଷ୍ଠା ଉଦ୍ୟମ

ସାଧାର୍—ବଂ. ସାଧାରଣ

ସାଧେର୍—ବଂ. ଏକଲ, ଏକୃଷ୍ଟିଆ

ସାଧେର୍ରେ—କି. ବଂ. ଏକଲ ହେବା, ଏକୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇ ଯିବା

ସା.ଧନ—ବଂ. ସ୍ଵାଧୀନ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, କି. ସ୍ଵାଧୀନ ହେବା,
 ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇବା

ସାଧୁ—ବ. ସାଧୁ, କି. ସାଧୁ ହେବା

ସାନ୍—ବ. ଅସ୍ତ୍ର ଶାଣଦିଆ ପଥର, ପକାଇବା ଯନ୍ତ୍ର,
 କି. ଶାଣ (ଝରୁ) କରବା

ସାନ କାରଲ୍—ବ. କଲର (ସାନ ଧରଣର)

ସାନ୍ତେପ୍—ବଂ. ସନ୍ଧିପ୍ର

ସାନ୍ତାଡ଼ି—କି. ଧାନ ଗଛ ପତାକ ମାରିବା, ଧାନ ବୁଢ଼ାମାନ
 ସବଳ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ବଢ଼ିବା

ସାନ୍ତ—ବ. ଶାନ୍ତ

ସାନ୍ତବା—ବ. ଶ୍ରାବଣ ମାସ

ସାନ୍ତା—ବଂ. ସନ୍ତା, ଧାନ ଗଛ ମରିବେ ଉତ୍ଥବା ମୋଟା
 ଧାନ ଗଛ

ସାନ୍ତାପ—ବ. ସନ୍ତାପ, ଦୁଃଖ, କି. ଦୁଃଖ ଦେବା, କଷ୍ଟ ହେବା

ସାନ୍ତାଲ୍—ବ. ସାନ୍ତାଲ, ବଂ. ସାନ୍ତାଲ ଜାତି

ସାନ୍ତାଡ଼ି—କି. ଦୁଃଖ ଦେବା, କଷ୍ଟ ଦେବା

ସାନ୍ତେ—କି. ବଂ. ବଦଳରେ ହେବା

ସାନ୍ତାତା ସନ୍ଦେହେ—କି. ବଂ. ଅନ୍ଧ ସନ୍ଧ

ସାନ୍ତାତା—ବଂ. ବିନା ଡକାରେ ଥିବା, ଖୋଲି,
 କି. ବଂ. ଖୋଲରେ ଥିବା

ସାନ୍ ସାନ୍—କି. ବଂ. ଅତି ମାନ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କୋଷ
 କରବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, କି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବା, କୋଷ ହେବା

ସାନ୍ ସାନ୍ତାଡ଼ି—କି. ଶୁଦ୍ଧଗାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାର ସୂଚନା
 ଆନୁଭବ, କି. ବଂ. ଡାକ୍ତର ଗଳରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ

ସାନ୍ସୁନ୍—ବଂ. ପରବେଶର ଶୂନ୍ୟତା ସୂଚନା, ଚୁପ୍‌ଚାପ ସ୍ଥିତି
 ଉ: ଅଳା -- ଦ ସୁନ୍ଦରୀ ଗେ ଆଇକାର୍‌ଫ କାନା—ଘରଟି
 ଶୂନ୍ୟ (ଚୁପ୍‌ଚାପ) ଜଣାଯାଉଛି

ସାନ୍ଥା—କି. ଇଚ୍ଛା ହେବା, ଅଭିଳାଷ ଜାତହେବା

ବ. ଇଚ୍ଛା, ବାସନା, ଅଭିଳାଷ

ସାନା—ବ. ଡିଙ୍ଗି ମୁସଲରେ ଲାଗିଥିବା ଗୋଲ ଲୁହା

ସାନା -- —କି. ପଡ଼ିବା (ଏହି ପଡ଼ିବାରେ ଆବାନ୍ ଥାଏ)

ସାନା ଡାନା—ବ. ଇସ୍ତିତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ସାମଗ୍ରୀ

ସାନାମ୍—ବଂ. ସମସ୍ତ, ସମୁଦାୟ

ସାନାମ୍ରେ—କି. ବଂ. ସମୁଦାୟ ମିଶ୍ରି କର

ସାନାମ୍ ସେର୍ (ଦ)—କି. ବଂ. ସବୁ ଦିଗରେ

ସାନାଡ଼ି—କି. ସମାନ କରବା, ସବୁ ମିଶାଇ ଏକକ୍ଷ କରବା

ସାନା ସା.ନି—କି. ମିଶ୍ରଣ କରବା

ସାନି—ବ. ପୁନଃବାର, ପୁନଃଶ୍ରୁ, କି. ବଂ. ଆଉ ଥରେ
 ନୂତନ ଭାବେ

ସା.ନିଆ.ଉ—କି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବା, ରାଗିଯିବା, କୋଷ କରବା

ସାନ୍ତକା -- —କି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଖୋଲିବା ଓ ବନ୍ଦ କରବା

ସାନ୍ତଥକା -- —କି. ମୁହଁକୁ ଚଳାଇବା, (ପାଟିକୁ ଚୋବାଇବା
 ପରି କରୁଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ସାନ୍ତଗାରୁ—ବ. ନିର୍ଲକ୍ଷ, ଦୁଷ୍ଟ, କାମୁକ
 ସାନ୍ତା—ଂ. ଝି. ଭଲ ବା ଦୁଷ୍ଟର ଗୁରୁଗୁରୁ ଶବ୍ଦ
 ସାନ୍ତା କା—ବାତା—ବ. ମୁଖ୍ୟ କାଠ ସାହା ଗୁଲର ଅନ୍ୟ
 କାଠକୁ ସମ୍ଭାଳି ରଖେ ଓ ମଜବୁତ କରେ
 ସାନ୍ତା—ଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ରୂପରେ ଶୋଇବା, ଲେଟିବା
 ସାନ୍ତାପ—ଂ. ପାଟି ଗୁରୁ ଗୁରୁ କରିବା
 ଝି. ବଂ. ପାଟି ଖୋଲିବା ଓ ବନ୍ଦ କରିବାରେ
 ସେଇ ଶବ୍ଦ

ସାନ୍ତାପି—ବ. ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅସ୍ତି
 ସାନ୍ତେ—ବ. (ଇଂ) ରବିବାର
 ସାପ—ବ. ଶାପ, ଅଭିଶାପ, ଝି. ଅଭିଶାପ ଦେବା
 ସାପରୁମ୍—ଂ. ବଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଶିତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ପରିଣତ ହେବା
 ସାପ୍ନାଓ—ଂ. ପ୍ରସୂତ ହେବା, ପ୍ରସୂତ କରିବା
 ସାପାଓ—ଂ. ଅଭିଶାପ ଦେବା
 ସାପାପ—ଂ. ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାଭେଦ କରିବା,
 ବ୍ୟବହାରିକ ଦ୍ରବ୍ୟ

ସାଫା—ବଂ. ସ୍ବଚ୍ଛ, ପରିଷ୍କାର ଝି. ସ୍ବଚ୍ଛସ୍ଥ, ପରିଷ୍କାର କରିବା
 ସାଫା ସାଫି—ଂ. ବଂ. ସଫାପୁରୁଷ ହୋଇଥିବା, ପରିଷ୍କାର
 ଥିବା

ସାଫାରୁ—ବ. ସାହା, ସଫର
 ସାପାନ୍—ବ. ସ୍ବପ୍ନ
 ସାପାରମ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଔଷଧ ଗଛ
 ସାପାହାର(ସ୍ବା)—ବ. ସାପୁଆ କେଳା
 ସାଫାସୁ—ଂ. ସଫାକରିବା, ପରିଷ୍କାର କରିବା
 ସାବ୍ (ସାପ୍)—ଂ. ଧରିବା, ଦେଖି ନେବା
 ସାବ୍ (ସ୍) ଉତ୍ତର—ଂ. ବଂ. ମଜବୁତ ଭାବେ ଧରିବା,
 ମଧ୍ୟସ୍ଥି କରି ରଖିବା

ସାବ୍‌ପୁରୁଷ—ଂ. ଧରିରଖିବାର ଶକ୍ତି
 ସାବ୍‌ପୁରୁ—ଂ. ଧରିକରି ନିକଟକୁ ଆଣିବା

ବଂ. ଧରିକରି ନିକଟକୁ ଦେବା (ସହକାରୀ, ବ୍ୟକ୍ତି)
 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସାବନ୍—ବ. ସାବୁନ
 ସାବ୍‌ଜା—ବ. ସବୁଜ
 ସାବ୍‌ଜି—ବ. ସାବୁନ
 ସାବ୍‌ଧାନ୍—ବ. ସାବଧାନ
 ସାବ୍‌ସା ସାବ୍‌ସା—ବଂ. ଅସ୍ବାଦିଷ୍ଟ, ଝି. ଅସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ହେବା
 ସାବା—ବ. ଆଲ, କୁକୁଡ଼ା ଗଛା ଗୋଡ଼ର ବଡ଼ ନଖ ପ୍ରଣାଳୀ
 ସାବାସୁ—ଂ. ସାବାସୁ ଦେବା
 ସାବା—ଂ. ଅଲଗା
 ଝି. ଅଲଗା ଲଗିବା, ଲବଣାଂଶ ନଥିବା
 ସାବାଦ୍—ବ. ଶବ୍ଦ ଝି. ଶବ୍ଦ ଦେବା
 ସାବାବ୍—ବ. ସ୍ବାଭାବ, ଆଚରଣ
 ସାବାବ୍—ଂ. ଜବଦ୍ କରିବା, ଖତମ୍ କରିବା,
 ଶେଷ କରିଦେବା
 ସାବାବ୍ ସବୁବ୍—ବଂ. ରସାଳିଆ ଝି. ବଂ. ପାଣିତ୍ୟ, ପାଣିର
 ଅଂଶ ଅଧିକ ଥିବା
 ସାବାସି—ବ. ସାବାସି ଝି. ପ୍ରଶଂସା କରିବା
 ସାବାସୁ ଜଡ଼ାଦଶମ୍—ବଂ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଏକ
 ଦେଶର ନାମ

ସା.ବିକ୍—ବ. ଠିକ୍ ସେହିପରି ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତ, ଅବିକଳ ସେମିତିକାର
 ସା.ବିତ—ବ. ଉତ୍ତର, ପ୍ରମାଣିତ
 ସାବିଲି—ବ. ଛୋଟ ସାବୁଲ୍
 ସାବୁନ୍—ବ. ସାବୁନ୍
 ସା.ବୁର୍—ବଂ. ପାଣିଆ ସାବୁ, ଝି. ପାଣିଆ ଲଗିବା, ପାଣିତ୍ୟ
 ଲଗିବା

ସାବେ—ଂ. ଧରିବା, ଦୋଷ ଦେବା
 ସାବୁର୍ ସାବୁର୍—ଂ. ବଂ. ପାଣିତ୍ୟ ପାଣିତ୍ୟ
 ସାମ୍—ବ. ଶ୍ୟାମ
 ସାମ୍‌ବଲ୍—ବ. ସମ୍ବଳ, ସମ୍ପତ୍ତି

ସାମ୍ବାସା—କି. ବଂ. ସାମନା ସାମନ ହେବା, ସମ୍ମୁଖରେ
ଫଇସଲ କରିବା

ସାମଗେ—କି. ଅଭ୍ୟାସ ବଶତଃ ମିତ୍ର ହେବା, ମିଶିଯିବା,
ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଯିବା

ସାମ୍ବାଣ୍ଡ—କି. ବୁଝାଇବା, ବୁଝିବା

ସାମ୍ବା ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ବୁଝାଶୁଝା କରାଇ, ବୁଝାବୁଝି କରି

ସାମ୍ବା ସୁମ୍ବ—କି. ବଂ. ସାରିଆ ସାରିଆ କରିବା

କି. ଏକାଠି କରିବା

ସାମ୍ବାଣ୍ଡ—କି. ସାରିଆ ସାରିଆ କରି ଏକାଠି କରିବା

ଜମା କରିବା, ଏକାଠି ହେବା

ସାମ୍ବ ଉମ୍ବ—କି. ବଂ. ସପରିବାରରେ ସବୁ ଜନସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସହ (ଯିବା)

ସାମ୍ବା ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ମୁହଁ ମୁହଁ ହେବା

ସାମ୍ବା—କି. ସମତଳ, ସମାନ

କି. ସମତଳ ଥିବା, ସମାନ ହେବା, ସମାନ କରିବା

ସାମ୍ବା—କି. ଲେଉଟି ଶୋଇବା

କି. ବଂ. ଲେଉଟି ପେଟେଇବା

ସାମ୍ବା(ପ)ରୁନ୍—କି. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

କି. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା, ପୂର୍ଣ୍ଣହେବା

ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳବଶ, ଯଥେଷ୍ଟ ଫଳ
ଦେଇଥିବା (ଫସଲ)

ସାମ୍ବାଲାଣ୍ଡ—କି. ସମ୍ଭାଳିବା, ଦେଖାଦେଖି କରିବା

ସାମ୍ବାକାଡ଼ା—କି. କଡ଼ା ଜାଗାସ୍ଥ କରି

ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାବେ, ଅଶ୍ଳୀଳଭାବରେ
(ବ୍ୟବହାର କରିବା, କଥା କହିବା)

ସାମ୍ବାସ୍ୟ ନ ଥାଇ ଏଣୁ ଚେଣୁ (କଥା କହିବା)

ସାମ୍ବା—କି. ଭାରି କରିବା

ସାମ୍ବା—କି. ଅଗରେ ଲଟକି ଥିବା (ବାସ ମାଟି, ମୁଖଲର
ଲୁହା)

ଭ: ନାହେଁଲେ ହାସା ଅର ବାସକ ସାମ୍ବା ଅବାନା—
ଲଙ୍ଗଲରେ ବାସ ଓ ମାଟି ଏକାଠି ଲଟକିବୁ

ସା.ମ୍ବା.ଭାଲା (ସା.ମ୍ବା.ଭାତା)—ବଂ. ଲଙ୍ଗଲ ଫାଲରେ
ଜମା ହେଉଥିବା ବାସ ଓ ମାଟି

ସାମ୍ବାସ୍—କି. ବଂ. ସୁନ୍ଦର

ସାମ୍ବା—କି. ସସ୍ତ

ସାମା—କି. ବାସ ଜାଗାସ୍ଥ ଫସଲ

ସାମା—କି. ଛେଦନ କରିବା, ହାଣିବା

(କୁରୁଡ଼ି, ଟାଙ୍ଗିଆ, କଟୁରାରେ କାଟିବା)

ସାମା—କି. ସାମନା, କି. ସାମନାକୁ ଦେଖିବା, ଦର୍ଶାଇବା,
ଦେଖାଇବା

ସାମାନ୍—କି. ସାମଗ୍ରୀ, ଜନସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ସାମାନ୍—କି. ସାମଗ୍ରୀ

ସାମାନ୍—କି. ସମାବୃତ୍ତି, ସୁଦନା

ସାମାନ୍—କି. ସୁନା, କି. ସମ୍ମାନଜନକ, ସୁନା

ସାମାନ୍—କି. ସହୃଦ, ସମେତ

ସା.ମାଲ୍—କି. ସାମିଲ, ଏକତ୍ର,

କି. ସାମିଲ କରିବା, ଏକତ୍ର କରିବା

ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ସମ୍ମୁଖରେ, କୌଣସି ଜଣଙ୍କର ସାମନା
ହେବା

ସାମ୍ବା—କି. ସମୁଦ୍ର

ସାମ୍ବା—କି. ସେନା ଦଳ—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ସାନର ନାମ

ସାମେ—କି. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ଦୃଶ୍ୟ, କି. ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବା

ସାମେ ସାମେ—କି. ବଂ. ଶାନ୍ତ ଭାବରେ, ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ

ସାମେଲ୍—କି. ଉପସ୍ଥିତ ସମୁଦାୟ, ସମସ୍ତ

ଭ: ମହାରାଜା ଗାନ୍ଧୀ ଦ ସାମେଲ୍ ଦଶମ୍ ଦଲକ ସାମ୍ବାଣ୍ଡ

ଆକାଦେସ୍—ମହାରାଜା ଗାନ୍ଧୀ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକମାନେ

ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି

ସାମାନ୍—କି. ସବୁ, ସମସ୍ତ

ସାମ୍ବା—କି. ସରିଯିବା

ସାମ୍ବା—କି. ଏକଶତ, କାମପାଇଁ ଅର୍ଗ୍ଗମ ଦେବା ପଇସା

ସାମ୍ବା—କି. ବଂ. ସରି ସରି ଯାଉଥିବା ସ୍ଥିତି

ସା.ସୁବା.—ବ. ଧାନ ରଖିବା ତୋଳି
 ସାସୁ.ଗାଦ୍—ବଂ. ଶସ୍ୟସିଆ, କଣ୍ଟାଲିଆ
 ସାସୁ.ଗାଦ୍—ବଂ. ଖସିଣ ବାକ୍ୟ, ମର୍ମଭେଦ ଲକ୍ଷଣ,
 ରୁଷ୍ଟ ସ୍ଵର, କର୍ଜଣ କରି କହୁବା
 ସା.ସୁ.ପୁରୁଣା—ବ. ସାହ ପଡ଼ିଣା
 ସାସୁ.ଜା.ଓ—ବଂ. ସନ୍ତାପିତ ହେବା, ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେବା
 ସାସୁ.କାତା—ବଂ. ପ୍ରତିଶତ, ଶତକଡ଼ା
 ସାସୁ.ଦାଂ—ବଂ. ଗଛବୃକ୍ଷ ଫୁଲ ପଡ଼ିଆ ବିଶେଷ
 ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ସ୍ଥିତି, ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ଖୋଲ
 ସାସୁ.ରା ସାହାଲ୍—ବ. ବାଉଁଶ ପାତାରେ ତିଆରି ଏକ
 ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରିବା ଯନ୍ତ୍ର
 ସାସୁ.ଲ ବସୁଲ୍—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ପତଳା (ସୁବା/ସୁବଗା)
 ସାସୁ.ଶବଦ—ବ. ସଡ଼ା ଶବ ଫି. ସଡ଼ା ଶବ ହେବା
 ସାସୁ.ସାବୁଦ୍—ବ. ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଫି. ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହେବା
 ସାସୁ.ସା—ବ. ଶାସୁ, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଶାଢ଼ୀ ଭିତରେ
 ପିନ୍ଧୁଥିବା ଲହଙ୍ଗା
 ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ଖସି ଗଡ଼ରେ ସାଁଏ.କରି ଯିବା
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ସାଏଁ ସାଏଁ ଶବଦ ସହଜ
 ଜୋରରେ ପବନ ବୋହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲୁହାରି, ଫି. ଯେତେଇ ପଡ଼ିବା
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ପବନ
 ବୋହୁବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ସିଟି ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଫି. ବଂ. ଜୋର ଜୋରରେ ସିଟି ମାରବା
 ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ଦମକା ପବନ ହଠାତ୍ ବୋହୁବା
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ସୁ.ସୁ.କରି (ପବନ ବୋହୁବା)
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. (ଗହଳୁଆ ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା
 ବ୍ୟକ୍ତିର) ସୁଁ ସାଁ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଶବ୍ଦ
 ସାସୁ.ସାସୁ.ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ
 ସା.ସୁ.ହା—ବଂ. ସାନ୍ତାଳ ବିବାହର ଏକ ପଦ୍ଧତି, ଏଥିରେ
 ସିନ୍ଦୂର ବଦଳରେ କେବଳ ତେଲ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ

ସା.ରୁ.—ବ. ଧାଡ଼ି, ବଡ଼ ଜଳ ଭଣ୍ଡାର
 ଫି. ଧାଡ଼ିରେ (ବସିବା, ରହୁବା)
 ସା.ରୁ.—ବ. ଶର, ଶର ଗଛ, ସ୍ଥିରକୃତ
 ସା.ରୁ.—ବ. ସାର
 ସା.ରୁ.କାଓ—ବଂ. ସରକ ଯିବା, ଘୁଞ୍ଚିବା
 ସା.ରୁ.କାଓ ସା.ରୁ.କାଓ—ବଂ. ବଂ. ଘୁଞ୍ଚି ଘୁଞ୍ଚି ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଉଠିବା ଜମି, ଶର ହିଆ ଜମି
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ବଣ୍ଟାସ ଗଜନ, କର୍ମରତ ବ୍ୟକ୍ତି
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍(ଲ)—ବଂ. ସଦାବେଳେ
 ଫି. ବଂ. ଘନ ଘନ (ଆସିବା, ଯିବା, କହୁବା)
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଏକ ଦେବତାର ନାମ
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଚଢ଼ିଯିବା, ମୂଢ଼ା ଗଛରେ ଚଢ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 (ରୁଗ ଚଢ଼ିଯିବା, ଉଠିଯିବା ଚଢ଼ିଯିବା)
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ତାଳୁଆ ମୁଝା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଶାଳ ଗଛ
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଗୁଣ, ଗୁଣୀର
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ପକ୍ଷ ତିଆରି ଥାଳୀ, ପକ୍ଷ ମେଲୁଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଏକପ୍ରକାରର ଗଛ ଔଷଧରେ ଲବେ
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ସାହାଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା, ଅଗ୍ରସ୍ଥ କର୍ତ୍ତା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଜୋରସୋରରେ
 ଫି. ବଂ. ଜୋର ସୋରରେ (ନାମ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ମିଶ୍ରିତ (ଦ୍ରବ୍ୟ) ନକଲ (ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ)
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଶେଷ କରିବା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍ ମେନ୍ଦେ—ବଂ. ସଫାକ କରି (ସିଟିବା)
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍ ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଘୋଡ଼ା ଦୌଡ଼ର ଶବ୍ଦ ହେବା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍ ଆଡ଼ି—ବଂ. ଗୁଡ଼ାସାସୁ ଘୁରି ବୁଲିବା/
 କୌଣସି କାମରେ ଲାଗି ରହୁବା
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ (ବୁଲିବା)
 ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରିବା ଶବ୍ଦ
 ସା.ରୁ.ଗାତ୍ ସା.ରୁ.ଗାତ୍—ବଂ. ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରିବାର
 ଧଡ଼ ଧଡ଼ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସାରୁଡ଼ା ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ାଣ କର (ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ
କରବା)

ସାରୁକାଳା—କି. ଶର ବାଳିବା

ସାରୁକାଟାରୁ—କି. ବିରୁଦ୍ଧତା ଦର୍ଶାଇବା

ସାରୁକ୍ଷୁ—କି. ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବା, କି. ବଂ. ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବା

ସାରୁମାୟାମ୍—ବଂ. ଗର ବାଳିବା କ୍ଷତରୁ ନିର୍ଗତ ରକ୍ତ
କି. ଗର ମାରି ପଶୁକୁ ଘାଇଲ କରବା

ସାରୁଲ—କି. ଢେଲି, କି. ଢେଲି ଗୋଡ଼ରେ ପଶିଯିବା

ସାରୁଲହା—ବଂ. ଭଙ୍ଗୁର, ଛାଣ୍ଟାପିଆ ବାଠ ଘାହା ପହୁଳରେ
ଭାଙ୍ଗେ

ସାରୁଅ ଚେଣେ—ବି. ଶାଘ୍ର ଚଢ଼େଇ

ସାରୁ—ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଶଂସନୀୟ

ସାରୁନା ଧରମ୍—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଧରମର ନାମ

ସାରୁ ସାରୁ—କି. ଶୁଭ ସ୍ଥିତି କରବା, ବି. ଶୁଭ

ସାରୁସାଦଲେ—କି. ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥିତି
କି. ବିରୁଦ୍ଧ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥିତି

ସାରୁହା—ବି. ସୀମା

ସାରୁହା—କି. ପ୍ରଶଂସା କରବା (ହେବା)
ବି. ପ୍ରଶଂସା, ଧନ୍ୟବାଦ

ସାରୁହା—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ସିଧା

ସାରୁହା—ବଂ. ପ୍ରଶଂସା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ, ପ୍ରଶଂସନୀୟ

ସାରୁହେ—କି. ପକ୍ଷ ବାହାର ବଢ଼ିବା, ପଲ୍ଲବିତ ହେବା

ସାରୁ—ବି. ଚିତା, କୁଲ

ସାରୁ—ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଖରଡ଼ ଖରଡ଼ ଶବ୍ଦ ହେବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଗୁଞ୍ଜୁଣରେ ଖରଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ସାରୁ—ସାରୁ—କି. ବଂ. ଗୁଞ୍ଜୁଣରେ ଖରଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସାରୁ—ବି. ସ୍ଵର୍ଗ, ଆକାଶ

ସାରୁ ପାତାଲ—ବି. ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପାତାଲ

ସାରୁ ପାତାଲେ—ବଂ. ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପାତାଲରେ, ଗୁପ୍ତ ଅନୁଶୋଚନା

ସାରୁ ପାତାଲ—କି. ବଂ. ମନ ଉଚ୍ଛନ୍ନ, ଦୁଃଖରେ
ଜର୍ଜରିତ ହେବା

ସାରୁବଦ—ବି. ଅଗ୍ନିବାଣ, ଆତ୍ମସକାଳି ଯାହା ଆକାଶରେ
ଫୁଟି ଉଠୁଥିବା ଦିଶେ, ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୁଅ

ସାରୁବେଲେ—ବି. ସଦାବେଳେ

ସାରୁ ବନ—ବି. ବନସାର

ସାରୁଜୀ—ବି. ସାରୁଜୀ ବାଳା

ସାରୁ ସୁରୁ—କି. ବଂ. ଶର୍ଦ୍ଦ ହେଉ ନାକରୁ ସିଂଦାଣି
ବାହାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ଛୁଇଁବା ଓ ସୁର ସୁର ହେବା

ସାରୁ ଦା.ହାଡ଼ି—ବି. ଶିଳା ପଗଡ଼ି

(ବିବାହ ବେଳେ ବର ପକ୍ଷରୁ କନ୍ୟାର ସାନ ଭାଇ
ପାଇଁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଯୋଡ଼)

ସାରୁସା—କି. ସ୍ଵଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧି ହେବା, ଅପେ ଆପେ ଦୁନଃ
ବୁଦ୍ଧି ହେବା

ସାରୁ—ବି. ଅଭିଶାପ

ସାରୁପିୟ—ବଂ. ଅଭିଶାପ ଦେବା ବାଲ

ସାରୁପୁର—କି. ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଦେବା

ସାରୁମ୍—ବି. ସମ୍ବର, ହରିଣ

ସାରୁମ୍ ବାବେୟା—ବି. ବଡ଼ ଆକାରର ଗୁଞ୍ଜୁଣ ମୂଷା

ସାରୁମ୍ ଲୁଗୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଝୁଞ୍ଚି ଗଛ
ତ୍ରିପଥରେ ଲାଗେ

ସାରୁମ୍ ରଦାୟ—କି. ବଂ. ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନରେ କରବା

ସା.ସ.ସ.—ବି. ସରୁଲ, ମୁସାଫିର ଖାନା

ସାରୁ—କି. ଶେଷ କରବା, ସହ ପାରିବା ଗୁଣ, ସହକା

ସା.ର.—ବି. ସତ, ନିଶ୍ଚିତ, ଠିକ୍ ବଂ. ସତ୍ୟ କି. ସତ୍ୟ ହେବା

ସା.ରଚେଣେ—ବି. ସାର ପକ୍ଷୀ

ସା.ରକାଥା—ବି. ସତ୍ୟ କଥା

ସା.ରକ୍—ବଂ. ଭାଗ, ଅଂଶ

ସା.ରକଦାର—ବଂ. ଭାଗିଦାର, ଅଂଶିଦାର

ସା.ରକ୍ଷକବିରା—ବି. ଏକ ଦେବତାର ନାମ,
ଭଗବାନ ହିଁ ସତ୍ୟ

ସାରିନା — ବଂ. ସତ୍ୟ କଥା
 ସା.ଶ୍ୟରମ — ବ. ସତ୍ୟ ହିଁ ଧର୍ମ
 ସା.ଶୟାଃ — ବ. ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତି
 ସା.ଶହଲ୍ — ବ. ପ୍ରକୃତ ମଣିଷ
 ସାରୁ — ବ. ସାରୁ
 ସା.ରୁ — ସା.ରୁ — ଫି. କତ କତ କରି ଶ୍ରେୟାକରା
 ସାରେଲ୍ — ବ. ଅକଣ୍ଠିଷ୍ଠ
 ସାରେଉ (ଲ) — ଫି. ପୁଣି ହୋଇ ଝଡ଼ିପଡ଼ିବା
 ସାଲ୍ — ବ. ବର୍ଷ, ସାଲ କମାର ଶାଳ, ମଦଭଟି, ଶାଳ
 ସାଲ୍ କିଚରିଲ୍ — ବ. ଉଲ୍, ଲୁଗା
 ସାଲ୍ ଗା — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ
 ସାଲ୍ ଗାମ୍ — ବ. ସାଲଗମ୍
 ସାଲ୍ ଗାଓ — ଫି. ନିଆଁ ଜଳାଇବା
 ସାଲ୍ ମୁଙ୍ଗାରୁହୁଳୁ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
 ସାଲ୍ — ଫି. (ଆଜୁଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ିକ, ଶାଗ, ଶ୍ୟା ଆଦିରୁ)
 ଅଲଗା ମଲଗୁ ଜଳିତ ବାହାର କରିବା, ବାହୁବା
 ସାଲ୍ — ବ. ଶାଳ
 ସାଲ୍ — ଅ. ସହୃଦ
 ସାଲ୍ — ଫି. ମିଶ୍ରଣ କରିବା
 ସାଲ୍ — ଫି. ସଲମ୍ କରିବା
 ସଲସ୍ — ବଂ. ପ୍ରଥମତଃ, ହାଲ୍ ରେ, ହାଲି, ନିକଟ ସମୟରେ
 ନୂଆ ନୂଆ
 ସାଲ୍ — ବ. ଶାଳ,
 ସା.ଲସ୍ — ଫି. ବୁଝାମଣା କରି ନେବା, ସାଲସ କରିବା
 ସା.ଲସ୍ ଦାରୁ — ବ. ପଞ୍ଚାୟତ
 ସାଲସି — ଫି. ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ଵାରା ମୀମାଂଶା କରିବା
 ସା.ଲୁ — ବ. ଲଲ୍ କର୍ମ
 ସା.ଲୁକାହା — ବ. କର୍ମଫୁଲ୍
 ସାଲୁବାଲୁ — ଫି. ବଂ. ସାଲୁବାଲୁ
 ସାଲେ ସାଲ୍ — ଫି. ବ. ପ୍ରତିବର୍ଷ, ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ହେବା

ସାଁଲ୍ — ଫି. ଅଜ୍ଞପଣ ମିଳିବା
 ସାଁଓଁ — ବଂ. ସାଥ, ସାଙ୍ଗ
 ସାଁଓଁ ଅନ୍ — ବଂ. ସାଥ ଥିବା (ଲୋକ), ସାଙ୍ଗ ଥିବା (ଲୋକ)
 ସାଁଓଁ ରୁ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ
 ସାଁଓଁ ରୁ ଓଁ — ଫି. ଶାନ୍ତ କରିବା, ହାତ ମାରି ଶାନ୍ତ କରାଇବା
 ସାଓଁ ସାଓଁ — ଫି. ବଂ. ସାଥ ସାଥ ହୋଇ (ଯିବା)
 ସାଁଓଁ ହା — ଫି. ସକାନ୍ତ ରଖିବା
 ସାଓଁ ଲା (ଶା) — ବଂ. ପାରିଶିଷ୍ଟା ରଙ୍ଗର (ପଶୁ)
 ସାଁଓଁ ଲୁ — ବଂ. ଭଲ ଫସଲ ହେବାର ଜଳବାୟୁ ବର୍ଷ
 ବ. ଉତ୍ତମ ସମୟ
 ସାଁଓଁ ରୁ — ବ. ପୁଧାର, ସିଧା, ସିଧା ସ୍ଵରୂପ ବାଲ
 ଫି. ପୁଧାର ହେବା, ସିଧା କରିବା,
 ସିଧା ସ୍ଵରୂପ ବାଲ ହେବା
 ସାଁସ୍ ବେମାର — ବ. ଶ୍ଵାସ ରୋଗ
 ସାଂସଲ୍ ବିଷ୍ଣୁ — ବ. ଅହରହ ସାପ
 ସାସ୍ତା — ବଂ. ଶସ୍ତ୍ରା ଫି. ଶସ୍ତ୍ରା ହେବା
 ସାସ୍ତ — ବ. ଶାସ୍ତ୍ର
 ସାଂସାନା — ଫି. ଲଜ୍ଜା ହେବା
 ସାଂସାନାଆ — ବ. ଲସ୍ପିତ, ଲଜ୍ଜିତ, ଲଜ୍ଜାହେବା ଯୋଗ୍ୟ
 ସାସନ୍ — ବ. ଶାସନ
 ସାସାଂ — ବ. ହଲଦୀ
 ସାସାଂଆସାଂ — ବଂ. ହଲଦୀ ବର୍ଣ୍ଣ, ହଲଦିଆ ରଙ୍ଗ
 ସାସାଂ ଗାଲ୍ ତ — ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପକ୍ଷୀ
 ସାସାଂ ତେଣେ — ବ. ହଲଦୀ ରଙ୍ଗର ଚଢ଼େଇ
 ସାସାଂ କାଟା — ବଂ. ବିଜାଗାସୁ
 ସାସାଂ ତରୁ — ବ. ହଲଦିଆ ଅଶ୍ଵାସୁତା
 ସାସାଂ ଦାଆ — ବ. ହଲଦୀକମା
 ସାସାଂ ଦା — ବ. ହଲଦୀପାଣି ଫି. ହଲଦୀ ପାଣିରେ
 ଧୋଇ ଦେବା
 ସାସାଂ ଦାକା — ବ. ହଲଦୀ ମିଶା ଗୁଡ଼
 ସାସାଂ ପିଆ — ବ. ହଲଦୀ ବସନ୍ତ

ସାସାଂବାହା—ବି. ହଳଦୀ ଫୁଲ
 ସାସାଂବେଡ଼ା—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ପୁଷ୍ପପୁଷ୍ପଙ୍କ ଏକ ଦେଶର ନାମ
 ସାସାଂବହା—ବି. ହଳଦୀ କନ୍ଦାର ମୁଣ୍ଡି
 ସାସାଂବର ଗୁଲୁ—ବି. ଶାଳପତ୍ର, ଶାଳପତ୍ର
 ସାସାଂବର ଧର—ବି. ଶାଳ ପଥର
 ସାସାଂସତେ/ସାସାଂସୁଲେ—ବି. ହଳଦୀ ଗୁଲୁ ଓ ମାଂସ
 ଖେତୁଡ଼ି

ସାସାରଲ ~ /ସାସାରଲ ~ —ବି. ବଂ. ଅବରତ
 ସାସାରଲ—ବି. ବଂ. ବାହୁ ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସାଂ-ସୁଂ—ବି. ବଂ. ଜୋରରେ ନିଶ୍ୱାସ ନେବାର
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଜୋରରେ କାଶିବା, ଧଇଁ ଧଇଁ ହେବା, ଧଇଁ ଧଇଁ
 ସାମୁର—ବି. ଶୁଖୁର
 ସାସେହ—ବି. ଦୁଃଖ ହେବା, ଦୁଃଖ ଦେବା
 ବି. କଷ୍ଟ, ଦୁଃଖ

ସାହା—ବି. ଶଯ୍ୟା
 ସାହା (ଲା) ଦାରେ—ବି. ସାହାଜା ଗଛ
 ସାହା—ବି. ମେନତେ—ବି. ବଂ. ଧଡ଼ାସ୍ କର (ପଞ୍ଜିବା)
 ସାହା—ବି. ସା-ହାତା—ବି. ବଂ. ଧଡ଼ାସ ଧଡ଼ାସ ଶବ୍ଦ ସହ
 ସା-ହା—ବି. ଧାରଣ କରିବା, ଧରିବା, ରହୁବା
 ର: ଅନା ଅନା ~ ରେ ଉନାଂ ହଳଦୀକ ସା-ହା—ବି.

ସେ ଘରେ ସେତେ ଲୋକ ଧରିବେ ନାହିଁ
 ସାହା—ବି. ଦୂରେଇବା
 ସାହା—ବି. ସହଜ, ସରଳ, ହାଲୁକା
 ସାହା—ବି. ସହବା
 ସାହା—ବି. ଜାଲେଣୀ କାଠ ବି. ହୁଟିଯିବା, ଦୂରେଇ ଯିବା
 ସାହା—ବି. ଖୁବୁରୁଣୀ, ଖୁବୁରୁ ବେପାରୀ, ଦୋକ୍ତା ବିକାଳୀ
 ସାହାନ ସାକାନ୍—ବି. କାଠ ପଥ
 ସାହା—ବି. ସୁଖା ହେବା
 ସାହା—ବି. ଏକ ଗଛର ନାମ ବି. ବଳକା ହେବା,
 ଅଧିକ ହେବା

ସାହାର ଗବର—ବି. ଖାଦ ବି. ଖାଦ ଦେବା
 ସାହାର ବେଡ଼ା—ବି. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପଙ୍କର ଏକ ଦେଶର
 ନାମ
 ସା.ହା—ବି. ସହାୟତା ବି. ସହାୟତା କରିବା, ଦୂରେଇ
 କରି ରଖିବା

ସାହାର ଲୁଣ୍ଡା—ବି. ସାନ୍ତାଳର ଏକ ପଦର ନାମ
 ସାହା—ବି. ଲହା—ବି. ସହନଶୀଳତା
 ସାହା—ବି. ସାହାସ ବି. ସାହସ କରିବା
 ସାହାସିୟା. ସାହାସିଆନ—ବି. ସାହସୀ
 ସାହା—ବି. ସାହା, ପଲ୍ଲୀ
 ସାହା—ବି. ସାହା
 ସାହା—ବି. ବଂ. କରୁଣା କରିବା
 ସାହା—ବି. ସାହା, ବେପାରୀ, ରୁଣ୍ଡିଆ
 ସାହା—ବି. ସାହା
 ସାହା—ବି. ନିଶ୍ୱାସ

ସାହା—ବି. ଦାଲେ—ବି. ସହଯୋଗ
 ସାହା—ବି. ସାକାନ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ
 ସାହା—ବି. ସାହା, ଗୋରୁଲୋକ
 ସାହା—ବି. ଲହା—ବି. ଲହା—ବି. ନାଗ
 ସାହା—ବି. ଅ. ହିଁ
 ସାହା (ସାଲ)—ବି. ଖୋଲିଯିବା, ଫୁଟିବା ବଂ. ଫୁଟିଯିବା
 ବି. ଛୋଟ ଆକାର ନାଗରୁ

ସାହା/ସାଲ—ବି. ଛୁଇଁବା ପିଟିବା
 ସାହା—ବି. ସାଲ—ବି. ବଂ. ବେପାରୀ ସହ
 (ବସିବା)

ସାହା—ବି. ସାଲ—ବି. ବଂ. ବହୁତ ହତବଳ
 ସାଲ—ବି. ବି. ବଂ. ଖୋଲିଯିବା ଦେଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସାହା—ବି. ନିଶ୍ୱାସ, ଶୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ ସମୟ
 ସା.ହା/ସା.ଲ—ବି. ଫଳ ଉପରସ୍ଥିତ ପଥ
 ସାହା/ସାଲ—ବି. ଶାନ୍ତ ଲୁଗା

ସାଉଁ ସାଉଁ—ବି. ଉପର, ଗୁଲ

ସି—ବି. ଉତ୍ତରୀ ଫି. ଗୁପ୍ତ କରବା, ଲଙ୍ଗଳରେ ଗୁପ୍ତ କରବା

ସିଆଡ଼—ଫି. ବର୍ଷା ହେବୁ ବର୍ଷସାରା ଗୁପ୍ତ କରବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ସିଆଂ ସାୟାଂ—ଫି. ବଂ. ଓଦା ଜାଲେଣି ସେଁ ସେଁ କର

ଜଳବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଅଣ୍ଡା ପବନ ବୋହବା

ସିଆ.ଶିଆ.—ବି. ଚଉର, ଚଳକ

ସିଆରୁ—ବି. ଲଙ୍ଗଳ ଗାର

ସିଆଲ୍—ବି. ଶୂରାଳ, ଗିଧ

ସିଆ.ତା—ବି. ବନସି, ବନସି ତାଙ୍ଗ

ସିଉଲ୍ ସିଉଲ୍—ଫି. ବଂ. ଜୋର ଜୋର ସିଟି ମାରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ସିଉଲ୍ ମେନ୍ତେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ସିଟି ମାରିବା

ସିଆଁତା—ଫି. ଅସମୟରେ ହଲ କରବା, ହଲ ଯୋଡ଼ିବା

ସିଉଲି—ବି. ସିଉଲି, ପାଣି ସିଉଲି

ସିବ୍—ଅ. କାରଣ

ସିବ୍—ବି. ହୁକ୍କା ସଫା କରବା ଲୁହାବଣ୍ଡ

ସିବ୍‌ଟାଂଗା—ଫି. ସୁଗିତ କରବା

ସିବ୍‌ନାବୁ—ବି. ଶିକ୍ଷା, ଫି. ଶିକ୍ଷାଦେବା, ଶିଖାଇବା

ସିବ୍‌ଲୁଣ୍ଡ—ଫି. ଶିକ୍ଷାଦେବା, ଶିଖାଇବା

ସିବ୍‌ସିକାଣ୍ଡ—ଫି. ରାଗ ତମ ତମ ହେବା, ଉତ୍ତେଜିତ ହେବା

ସିବ୍‌ଜିଲ୍—ବି. ମଣା

ସିବ୍‌ଡ଼ୁରୁ—ଫି. ମାଟି ପାହରେ ଫାଟ ପଡ଼ିବା

ସିକା.—ବି. ହାତରେ ଦିଆଯିବା, ପୋତା ଦାଗ

ଫି. ଦାଗ କରବା ପାଇଁ ପୋଡ଼ିବା

ସିକା.ଉ—ଫି. ଶିଖାଇବା

ସିକା.ହୋରେ—ବି. ସିକଳା, ଅତୀତି ଗର

ସିକା.ର—ବି. ସିକାର

ସିକା.ଶୟା—ବଂ. ବାଣ୍ଟିଆ, ଶିକାସ

ସିକା.ଓଁନା—ବି. ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷିତ ଫି. ଶିକ୍ଷା ଦେବା, ଶିକ୍ଷିତ

କରବା

ସିକ—ବି. ସୁଉକି, ଗୁରୁଅଣି

ସିକଲ୍—ଫି. କଲ୍ ବଲ୍ ଲଗିବା, ଶୁଦ୍ଧ ଲଗିବା,

ପୋଡ଼ିଫାଡ଼ି ହେବା

ସିକଲିର୍—ବି. ମଣା

ସିକଲି—ବି. ସିକ୍‌ଲି, କବାଟରେ ଦେବା ଜଞ୍ଜିର

ସିକମ୍—ଫି. ସମାପ୍ତ କରବା

ସିକଲ୍—ବି. ଶାଣ ପଥର ଫି. ଶାଣ ଦେବା, ଧାର କରବା

ସିକଲ୍‌ଦାର୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଜାତ ଯେଉଁମାନେ ଲୁହା ଯନ୍ତ୍ରକୁ

ପକାନ୍ତି ବା ଶାଣ ଉଅନ୍ତି

ସିକ ସିକା—ଫି. କୋଧରେ ଲଲ ପଡ଼ିଯିବା

ଅଥା ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଯିବା

ସିକୁର୍—ଫି. ସୁଖ ବନ୍ଦ ହେବା, ନିରୁଦ୍ଧ କରବା

ଉ: ଉତ୍ତୁଦ ବାହା ଫା. ଖୁଡ଼ା.ତେ ସିକୁର୍‌ବନାସୁ - ଉଅଁର ଫୁଲ

ପାଖୁଡ଼ାରେ ଆପେ ଆପେ ବନ୍ଦ (ବନ୍ଦ) ହୋଇଗଲା

ସିକୁର୍‌ଦାର୍—ବି. ଶିକା

ସିକଅଲ୍—ବି. କୁଟା (ସୁଆଳ) ଉଆର ସବୁ ଦଉଡ଼ି

ଫି. କୁଟାର ସବୁ ଦଉଡ଼ି ଉଆର କରବା/ବଞ୍ଚିବା

ସିକେ—ଅ. ଅତ୍ୟା, ତେଣୁ

ସିଖ୍—ବି. ଶିଖ୍ ଜାତ

ସିଖା.ତ—ବଂ. ଶିକ୍ଷିତ ଫି. ଶିକ୍ଷିତ ହେବା

ସିଖା.ଉ—ଫି. ଶିକ୍ଷା ଦେବା

ସିଖା.ଉ ପାଲୁହାଣ୍ଡ—ଶିଖାଇବା ପଡ଼ାଇବା, ପଡ଼ାପଡ଼ି ଶିଖିବା

ସିଖା.ରୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନାତର ନାମ

ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପୂର୍ବ ସୁରୁଷଙ୍କ ଏକ ଦେଶର ନାମ

ସିରୁ—ଫି. ଶୀଘ୍ର କରବା

ସିରାରେଟ୍—ବି. ସିରାରେଟ୍

ସିରି—ଫି. ଛେଦ ବଢ଼ାଇବା, ଖାଲ/ଗାତ ବଢ଼ାଇବା

ସିରିଲ୍ ସିରିଲ୍—ବଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ, ତପୁର ଫି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବା,

ତପୁର ହେବା

ସିରିକିରି—ଫି. ବଂ. ଅତ୍ୟଧିକ (ହାତ ବା ଗୋଡ଼ ଦ୍ଵାରା

କରାଯିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ସିରିଲ୍ ବିରିଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବା

ସିଂ—ବି. ସିଂହ ପଦ୍ୟ

ସିଂଗା—ବି. ଗୁଣ, ସିଂହାବାଳା

ସିଂଗାଦାରୁ—ବି. ଗୁଣ ବାଦକ, ସିଂହାଦୁର୍ଜାବାଳ

ସିଂଗାରୁ—ବି. ଶୃଙ୍ଗାର, ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର ନାମ

ସିଂ. ଶୃଙ୍ଗାର କରିବା, ବାଣ ପେସିବା, ମନ୍ଦ କରି
ଅନ୍ୟର ଶତ କରିବା

ସିଂଗା. ଉ. (ଲ)—ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ, ମାଛ ଅନ୍ଧାର ପର କାଳ
ବଡ଼ ଟପର ଗୋଟି

ସିଂହାସନ—ବି. ସିଂହାସନ

ସିଂହନ୍—ବି. ସିଂହ

ସିଂହନଦପ—ବି. ସିଂହନ ଦ୍ଵୀପ

ସିଂହନ୍ ଗୁଡୁଆ—ବି. ପ୍ରଜାପତି / ଟପର ପୋକ ଆଦିଙ୍କ ଲରବା
(ଲଲରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜୀବ)

ସିଂହନ ମାରିତ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ମରିତ

ସିଂହନ୍ ହା.କୁ—ବି. ସିଂହ ମାଛ

ସିଂହ ମାଆ—ବି. ସିଂହ ଓ ମୁଣ୍ଡ

ସିଂହଥ—ବି. ବି. ସିଂହ

ସିଂହାଟୁ—ବି. କାଶିଆଟୁ

ସିଂହଭୂଷଣ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ଯାହାର ଫୁଲ ହୁଏ ନାହିଁ

ସିଂହ ସିଂ—ବି. ସିଂହ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଜାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସିଂହାରେ—ବି. ସିଂହଗଛ

ସିଂହ—ବି. ଦିନ ବି. ଦିନ ହେବା, (ଦ୍ଵାର) ବନ୍ଦ କରିବା

ସିଂହ ଆଳା — ବି. କଞ୍ଚନ ସାଗ, କାୟାର ସାଗ

ସିଂହ ଗେ ସିଂହା/ସିଂହ ଗେ ଜିନା—ବି. ବି. ଦିନରାତି, ଅନବରତ
(ହେଉଛି, ଗୁଲୁଛି)

ସିଂହ ଗୁନ୍ଦ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ (ଦିନର ଦେବତା)

ସିଂହ ଗୁନ୍ଦ ଜେରେଡ଼ ଦାର—ବି. ଲହସନ, ଜନ୍ମଦାଗ

ସିଂହ ଜଥ—ବି. ବେଳ

ସିଂହ ଦୁଆର—ବି. ସିଂହଦ୍ଵାର

ସିଂହ ବାହନ—ବି. ସିଂହବାହନ ଦୁର୍ଗା

ସିଂହ ବର—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲୋକ କଥାରେ କଥିତ ଏକ
ଜଙ୍ଗଲର ନାମ

ସିଂହ ବା—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା

ସିଂହ ମାରୁସାଲ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଲୁଅ, ଦିନର ଆଲୋକ

ସିଂହ ଲସ୍. ଜିନ୍ଦଲସ୍—ବି. ବି. ଦିନ ତମାମ୍ ଓ
ରାତି ତମାମ୍

ସିଂହ. ସା.ଟୁ—ବି. ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା, ଦିନ ରାତି, ନିରନ୍ତର

ସିଂହ ସାହମ—ବି. କାଠପୋଡ଼ା, ଏହାକୁ ଲୋକେ ନଗୁଣ୍ଡ

ସିଂହ—ବି. ବି. seat ବସିବା ସ୍ଥାନ

ସିଂହା. —ବି. ପତଳା ବାଉଁଶ କଣି, ପତଳା ଲୁହା ଛଡ଼
ବି. ପତଳା ଓ ସରୁ ବି. ପିତୁଳା ସେଗର ଝିଟ୍ଟା

ସିଂହ ଅଥ—ବି. ଦାନ୍ତ ଉଣାଡ଼ ଦେବା, ଶୁଖିଯିବା,
ନିରାଶ ହେବା

ସିଂହ ସାତେ—ବି. ବି. ବାହାଡ଼ା ଦାନ୍ତ ହେବା,
ଉକୁଡ଼ା ଉକୁଡ଼ି କରିଦେବା, ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କରି
ରଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସିଂହ ଶୁ—ବି. ବି. ଅଶ୍ରୁଲତା ପୂଜକ

ସିଂହା ଶବ୍ଦ—ବି. ଶୁଭ, ଅବଶିଷ୍ଟ, ସତା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର

ସିଂହା ଶବ୍ଦ ଅକସ୍ତବ୍ୟ କାନ ନଥା ଅଳା — ତେ

ସତା ଶବ୍ଦ କହୁ ନାହିଁ ଏ ଘରେ କିଏ ପଶେ

ସିଂହାଟି—ବି. ଦାନ୍ତଗିଳତା ବେରୁପା, ଅସୁନ୍ଦରୀ
ବେହେରା ବାଲ

ସିଂହା. ପ—ବି. ଫାଶ, ଜାଲ, ପନ୍ଥା

ସିଂହା. ପ ସିଂହା. ପ—ବି. ବି. ଖଟ ଖଟ (ଶବ୍ଦ)

ଦାନ୍ତକୁ ଦାନ୍ତ ବାଜିବା ଶବ୍ଦ

ସିଂହା. ମ କାଗଜ—ବି. ମୋହର ଦିଆ କାଗଜ

ସିଂହା. ପାଟାର—ବି. ବି. ହୁଗୁଳା ହୁଗୁଳି, ବେମଜୁରୀଆ,
ଝଅଟ ଝଅଟ ସଜ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସିଂହା. ମି. ମି. —ବି. ହୁଗୁଣ ହେବା, ନିରାଶ ହେବା

ସିଂହ—ବି. ସିଂହ ବି. ସିଂହ ବଜାଇବା

ସିଂହାସନାଃ—ବଂ. ସିଂ, ଅସ୍ତ୍ରଦଣ୍ଡ

ସିଂହ ପାତାଃ—କି. ବଂ. ଚୁମୁଟି ଉଠାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ କରାଇବା

ସିଂହ ସିଂହ—କି. ସିଂହ ସିଂହ ପଡ଼ିବା

କି. ବଂ. ଲଗାୟତ ସିଂହ ସିଂହ ବର୍ଣ୍ଣା ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସିଂହ ସିଂହ—କି. ଖିଲି ଖିଲି ହେବା (ଖିଲି ଖିଲି ହସିବା)

ସିଂହ ପାତାଂ—ବ. ଅବହେଳିତ ଭାବେ, ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ରୂପରେ

ସିଂହ—ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚପୁଡ଼ି ଯାରିବା ପରର ସାଂସ୍ପର୍ଶ୍ୟ ଖଦଡ଼ା

କି. ରସ ଗୁନ୍ୟ ହେବା

ସିଂହାଂ—କି. ସିଂହା କରିବା, ନିରାଶ ହେବା,

ହତାଶ ହେବା

ସିଂହାଂ—କି. ପାଣି ପକାଇ ସଫା କରି ଆଣିବା

ସିଂହାଂ — ବାହାଂ —କି. କୋର କୋର ମୋଟା ଧାରରେ

ପାଣି ଛୁଟିବା ହେବା

ସିଂହାଂ—କି. ବଂ. ଲଗାଇ କରି, ଚୁଡ଼ାକୁ ଚୁଡ଼ା

ସିଂହାଂ ବାହାଂ—ବଂ. ସବୁ ଧାରରେ ଛୁଆ ମାରି

(ବର୍ଣ୍ଣା ହେବା)

ସିଂହାଂ ଗୁଡ଼ାଂ—କି. ବଂ. (ହାତ ସ୍ପର୍ଶ) ଅସନା ହାତରେ

ପାଣି ଗୋଳାଇବା ଓ ଘାଣ୍ଟିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ପାଣି ଅପବିତ୍ରକର କରିବା

ସିଂହାଂ — ବାହାଂ —କି. ଅକଥମୟ କଥା ବକିବା,

ଅକଥମୟ ଭାଷାରେ ଗାଳି ଗୁଲିକ କରିବା

ସିଂହାଂ—କି. କଟୁକଥା କହିବା

ସିଂହାଂ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ହାତ କଟୁକଥା ଉଦ୍ଗାର

କରିବା

ସିଂହ—ବ. ସିଂହ ladder

ସିଂହ ସିଂହ—କି. ବଂ. ସବୁ ଧାରରେ ପାଣି ପଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

କି. ସୁତ ସୁତ ହୋଇ ବୋହୁବା (ନାକ)

ସିଂହ—ବ. ସେଣୀ (ଉପର ଭରର ମଥାଣ ଲମ୍ବ କାଠ)

ସିଂହା—ବ. ସୀତା ଦେବୀ

ସିଂହାର—ବ. ସିଂହାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର

ସିଂହାଂ—ବ. ସିଂହା, ଦାନ୍ତମାଡ଼ୀ, ଫୁଲିବା ରୋଗ

ସିଂହାଂ—କି. ଶୀତଳ କରିବା

ସିଂହାଂ—ବ. ତଳିଆ

ସିଂହାମାଳାଂ —ବ. ଏକ ସୁମିଶ୍ର ଜଳର ଝର ଯାହା

ସାନ୍ତାଳ ଲତାହାସରେ ବଞ୍ଚିତ ଅଛି

ସିଂହାଂ—ବ. ସୀତାଶାଳୀ ଧାନ

ସିଂହାଂ ନାଗାତାଂ—ବଂ. ନା ଭଲ ନା ମନ୍ଦ, ବେତର

ନା ସଫା ନା ସୁଗୁର

ସିଂହାଂ —ବଂ. ବେକାର, କହୁ କାମର ନୁହଁ

ସିଂହାଂ—ବ. ମହମ

ସିଂହାଂ—ବ. ଖରା

ସିଂହାଂ—ବ. ଖରା

ସିଂହାଂ—କି. ବଂ. ଶୀତଳ ଭାବେ ଗୁଲିବା,

ଅସାବଧାନ ଭାବେ

ସିଂହାଂ ମେଣ୍ଡା—ବ. ଗୁଆମଣା

ସିଂହାଂ—ବ. ଅଶ୍ରୁ ଜଳିତ ହେବା ରୋଗ

ସିଂହାଂ ସୀତାଂ—କି. ବଂ. ପାଦ ଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ସିଂହାଂ—ବ. ଶୀତଳ/ଅଶ୍ରୁ

ସିଂହାଂ (ଦି)—କି. ମଉଳି ମଉଳି

ସିଂହାଂ—କି. (ସାଗ) ତୋଳିବା

ସିଂହାଂ—ବ. ହଜାର

ସିଂହାଂ —କି. ହଜାର କରିବା, ତୋଳିବା ଉପଯୋଗୀ

ସିଂହାଂ ବିଦଳ (ର)—କି. ଛୁଆଡ଼ି ହେବା, ଛୁଆଡ଼ି ପକାଇବା

ସିଂହାଂ—କି. ଗୁଣ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ କହିବା

ସିଂହାଂ—ବ. ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା

ସିଂହାଂ—କି. ସିଂହା କରିବା, ପୋଡ଼ିକରି ସିଂହା ରଖିବା

ବ. ସିଂହା ସୁବା

ସିଂହାଂ ସରେନ୍—ବ. ସରେନ ଗୋସନ ଏକ ଉପ ଗୋସନ

ସିଂହାଂ କରେ —ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସିଂହା ପିନ୍ଧିବା ଲହରୀ

ସିଧା—ବ. ସିଧା, ସଲଖ

ସିଧାସିଧା—ବଂ. ସରଳ (ଲେକ) କି. ବଂ. ଦୂତମୁସିଆ ହୋଇ
ଯିବା ପ୍ରକିୟା

ସିଧଥ—ବ. ପଥର ମୃତ୍ତିରେ ପରିଣତ
କି. ପଥର ମୃତ୍ତିରେ ପରିଣତ ହେବା

ସିନ୍—ଇଂ. ବ. scene, ଦୃଶ୍ୟପଟ,

ସିନ୍—କି. ସିନ୍ କାଟିବା

ସିନ୍ନକାଟି—ବ. ସିନ୍ନ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର

ସିନ୍ନ. କୁମୁଡ଼ି—ବ. ସିନ୍ନ କରିବା ଚୋର

ସିନ୍ନ. ଫଡ଼ାଣ—କି. ସିନ୍ନ ମାରବା

ସିନ୍ନ. ମୁହାଜି—ବ. ସିନ୍ନର ମୁହାଣ (ମୁହଁ)

ସିନ୍ନ. କ—ବ. ସିନ୍ନ କ

ସିନ୍ନ. ରୁ—ବ. ସିନ୍ନ. ରୁ

ସିନ୍ନ. ରୁ—କି. ସିନ୍ନ. ରୁ ଲଗାଇବା

ସିନ୍ନ. ରୁ ଚେଣେ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଚଢ଼େଇ

ସିନ୍ନ. ରୁ ଚେଣେ—ବ. ସାଗ୍ରାଲର ଏକ ଗୋଧର ନାମ

ସିନ୍ନ. ରୁ ବୁନ୍ଦ—ବ. ସିନ୍ନ. ରୁ ବନ୍ଧନ

କି. ସିନ୍ନ. ରୁ ଲଗାଇ ବବାହ କରିବା

ସିନ୍ନ. ରୁ ସାକାମ୍—ବ. ସିନ୍ନ. ରୁ ଲଗା ପଥ

ସିନ୍ନ. ରୁ ସାଡ଼ି (ଲ)—ବ. ବବାହର ଶାଢ଼ୀ

ବବାହରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶାଢ଼ୀ

ସିନ୍ନ. ବ. ସିନ୍ନ.

ସିନ୍ନ. ଲ୍—ବ. ବିଭଜନ କାନ୍ଥ କି. କାନ୍ଥ ଦେଇ ବିଭଜନ

କରିବା

ସିନ୍ନକାପ—ବ. ମୃଷାମୟ ଯନ୍ତ୍ର

ସିନ୍ନଲ୍ ଝାଲ—ବ. ମୃଷାମୟ ଜାଲ, ପଞ୍ଜୁରୀ

ସିନ୍ନାଂ—ବଂ. ହଂସ୍ରୁକ, ଖୋସ

ସିନ୍ନାକାଗୁ—ବ. ବର ଧୋଡ଼ (ବରକୁ ଗାଧୋଇ ସାରି ଯେଉଁ
ଧୋଡ଼ ଦିଆଯାଏ)

ସିନ୍ନା. ମ—କି. ବଂ. ସଦୃଶ୍ୟ, ଠିକ୍ ତଦ୍‌ରୂପ

ସିନ୍ନ (ଶି) ହ—ବଂ. ସଂକଳ୍ପ, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ (ରାଧା)
କି. କଷ୍ଟକର ହେବା

ସିନ୍ନତ ସାମାନମ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଫୁଲର ଗଛ

ସିପ୍—ଇ. ବ. ship ଜାହାଜ

ସିପସିପିୟା—ବ. ଲତପତୟା, ଥଲ୍‌ଥଲ୍‌ଆ

ସିପା. ହ—ବ. ସିପାହୀ

ସିପି—କି. ଆଜୁରି ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୋଲାଲ ମିଶାଇବା,
ପେଷିବା

ସିପି: ଅଟା ଏ ସିପି ଏଡା - ଅଟାକୁ ପେଷି ମିଳାଇବୁ

କି. ବଂ. କଥାକୁ ତଉଲିବା

ସିପଅହ—ବଂ. ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ, ମୁଆଦିଆ

ସିପ୍—କି. ଚପୁଡ଼ିବା, ମୁଠାଇବା

ସିପ୍ ଠାକୁର—ବ. ଶିବ ଠାକୁର

ସିପ୍‌ବତ୍—ବ. ଶିବବତ୍

ସିପ୍—ବ. ଶିବ

ସିବଲ୍—ବଂ. ସ୍ୱାଦ, ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ

ସିବଲ୍ ଉତ୍—ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟଞ୍ଜନ

ସିବଲ୍ ହାସା—ଉଷର ଜମି

ସିବଲ୍ ରଲ୍—ମିଠା କଥା

ସିବଅଲ୍—କି. ଠକ୍ ନେବା, ଲୁଚାଇ ନେଇଯିବା,
ଉଣ୍ଡାଇ ନେବା

ସିମ୍—ବ. ସିଲେଇର ଏକ କୌଶଳ

ସିମ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା (କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ମାଲ ସମେତ)

ସିମ୍‌ଉର୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛତୁ

ସିମ୍‌ଏଙ୍ଗା—ବ. ମାଲ କୁକୁଡ଼ା

ସିମ୍‌କାଟା ଆଲା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ସିମ୍‌ବୁନ୍ଦ—ବ. କୁକୁଡ଼ା ରହୁବା ଘର ଯାହା କାନ୍ଥ ସହୃତ
କରାଯାଇ ଥାଏ

ସିମ୍‌ଗାଲ୍—ବ. ସାଗ୍ରାଲଙ୍କ ଏ ଗଡ଼ର ନାମ

ସିମ୍‌ଗତଅର୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲଙ୍କ ଖେଳ

ସିମ୍ବେଲ୍/ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ

ସିମ୍ବେଲ୍—ବି. ଅଣ୍ଡା ଜନିତ ଚମଡ଼ା ରୁରୁରୁ ହେବା ବା
ସକ୍ବଚ୍ଚ ହେବା

ସିମ୍ବେପୁସ୍—ବ. ପିଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

ସିମ୍ବେପୁସ୍—ବି. ବଳଦେବା କୁକୁଡ଼ା

ସିମ୍ବେପୁସ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଲଢ଼େଇ

ସିମ୍ବେପୁସ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ପୁଞ୍ଜ ପୁରୁଷଙ୍କ ଏକ ଦେଶ

ସିମ୍ବେବେଲ୍/ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା

ସିମ୍ବେପୁସ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଭୂଆଁ

ସିମ୍ବେଲ୍ କେଶର—ବ. ଅଣ୍ଡାର କେଶର

ସିମ୍ବେପାସାଲେ—ବି. ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଭାବେ, ଅସଜଡ଼ା ସ୍ଥିତି
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୁତ ଉପରେ ଥିବା

ସିମ୍ବେପିଲିନ୍—ବି. ଝୁଣ୍ଟାଣ ଶବ୍ଦ ହେବା

ସିମ୍ବେକା—ବ. ନାକ ଉହା, ନାକ ଭିତରେ ରକ୍ତ ଜମାହେବା
ଭୋଗ

ସିମ୍ବେ—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ଡାକ ବି. ଗଞ୍ଜା ଡାକବା

ସିମ୍ବେ—ବେଲ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଗଞ୍ଜା ଡାକ ବେଲ, ଭେର ବେଲ

ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡ

ସିମ୍ବେପାକା ମାରିତ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଧାନ୍ୟ ମରିତ

ସିମା—ବ. ସୀମା

ସିମାଲ୍—ବ. ସିମେଲ (ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ)

ସିମା.ଡା.ଣ୍ଡ—ବ. ସୀମା ଆଡ଼, ଗାଁର ସୀମା ଚିହ୍ନ

ସିମା.ତବାଡ଼ (ଲ)—ବ. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ବି. ସୀମା ସେବିବା

ସିମା.ନା—ବ. ସୀମାନ୍ତ

ସିମା.ବଗା—ବ. ଗାଁ ସୀମାସ୍ଥିତ ଦେବତା

ସିମା.ସିମ.—ବ. ସୀମା ଦେବତାକୁ ବଳି ଦିଆଯିବା କୁକୁଡ଼ା

ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. କୁକୁଡ଼ା ମଳ

ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. ଏକ ଗଛର ନାମ, ସେମିଲ୍

ସିମ୍ବେଲ୍ ସିମ୍ବେଲ୍—ବ. ପିଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ

ସିମ୍ବେ—ବ. ସିମେଲ୍

ସିରୁ—ବ. ସ୍ନାୟୁ, ଶିର, ନାଟିକା vein

ସିରୁପସ୍—ବ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କ ଏକ ଦେଶର ନାମ

ସିରୁକା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟାଳିଆ ଗଛ

ସିରୁଗିଟିଆଲା—ବ. କୁକୁଡ଼ା ଭୂଲ ଶାଗ

ସିରୁଡ଼ାଡ଼—ବି. ଅନ୍ୟର ଭାବ ସମ୍ଭାଳିବା

ସିରୁଡ଼ାଡ଼—ବି. ଦୟା କରବା, ସହାନୁଭୂତି ଦର୍ଶାଇବା

ସିରୁପିଡ଼ା—ବି. ଅଳ୍ପ ଭଜିଥିବା

ସିରୁରୁ—ବ. ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ବ ନେବା, ଭାର

ସିରୁପିଡ଼ା—ବି. ବି. ଶୋଧପୂର୍ବକ ବି. ଶୋଧ କରିବା

ସିରୁପିଡ଼ା—ବି. ଶୋଧରେ କର୍ମିବା

ସିରୁ—ବ. କିନାରୁ ବି. ଅଗ୍ରାଣ, ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ

ସିରୁ ବାସୁ—ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ିଆ (କଥା)

ଭଲ ଭଲ (କଥା)

ରସାଳିଆ (ବଚନ)

ସିରୁଡ଼ାନା—ବ. ଏକ ଗଛର ନାମ

ସିରୁଗା.ରୁ—ବ. ଉଲଟା, ଓଲଟା ରଗଡ଼ା

ବି. ଉଲଟା କରି ରଖିବା (ସୋପାରିବା, ଟାଣିବା)

ସିରୁଗା.ରୁ—ବି. ବି. ଓଲଟା କରି (ନେବା)

ସିରୁଗିଟି ବାହା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗର ଫୁଲ

ସିରୁଗିଟିଆଲା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶାଗ

ସିରୁକା.ରୁ—ବି. ଉତ୍ତମ କରିବା, ସୃଷ୍ଟି କରିବା

ସିରୁକା.ରୁ—ବ. ସୃଜନ, ସୃଷ୍ଟି

ସିରୁକାଲ୍—ବ. କୂଳେ କୂଳେ ଚଉଡ଼ାରେ ମେଲେଇ

ହୋଇଥିବା ସ୍ଥିତି

ସିରୁପୁଡ଼ ବିରୁପୁଡ଼—ବି. କୂଳ/ଧାର ଉକ୍ତ ନାମ ହୋଇଥିବା

ସିରୁପୁଡ଼—ବ. କମ୍ ଚଉଡ଼ାର ଲୁଗା, ଲେଙ୍ଗୁଟି

ସିରୁ—ବ. ଘର ଛାଡ଼ି ଯିବା ବାଟ, ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର
ନାମ

ସିରୁପୁଡ଼ ତେଣେ—ବ. ଏକପ୍ରକାରର ପାଣିଶିଆ ଚଢ଼େଇ

ଏହାର ସ୍ବର ମଧୁର

ସିରୁଅର୍ ହାକୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ମାଛ
 ସିରୁଡ଼ିକ୍ ବରୁଡ଼ିକ୍—ବଂ. ସ୍ବଚ୍ଛ ଛେଟିଆ ଛେଟିଆ (ଜନଶ)
 ସିରଡ଼ି—ବଂ. ଜନ୍ମ, ଜନ୍ମିଆ ଫି. ବଂ. ଜନ୍ମ ସହକାରେ
 ସିରି—ବ. ଶ୍ରୀ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ଭାଗ୍ୟ
 ସିରିଏଲ—ବ. (ଇଂ) serial, କ୍ରମାବଳୀ
 ସିରିୟାଲ୍—ବଂ. ଶ୍ରୀମାନ, ଭାଗ୍ୟବାନ
 ସିରିବରନଦା.ବନ—ବ. ବୃନ୍ଦାବନ
 ସିରିଲ୍ ସିରିଲ୍—ଫି. ବଂ. ପାଟିରୁ ପାଣି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ବାହାରିବା
 ସିରିଡ଼ି—ବ. ଶ୍ରୀହରି
 ସିରିସମବାଇଁ—ଫି. ଭାଗ୍ୟ କହୁବା
 ସିରିସ୍ ଦାରେ—ବ. ସିରିସ ଗଛ, ଅଠା ବଂ. ସିରିସ୍ ଅଠା
 ସିରେ ସିରେ ପାଠେ ପାଠେ—ବ. ଜର୍ଜାରିତ ନୟମ
 ସିରେଲ୍ ସିରେଲ୍—ଫି. ବଂ. ପତର ପତର ଝାଡ଼ା,
 ଲଗି ରହୁଥିବା ପତଳା ଝାଡ଼ା
 ସିରିପା./ସିରିଅପା—ବ. ବବାଦ ଅବସରରେ ଦିଆ ଯାଉଥିବା
 ଲୁଗା
 ସିରିଅମ୍—ବ. ବେଶା ଘାସ
 ସିରିମ୍—ବ. ଶ୍ରୀମ
 ସିରି—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି
 ସିରିଂ ସିରିଂ—ଫି. ବଂ. ଶର୍ବି ଶର୍ବି ଲଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସିରିଂ ସିରିଂ—ଫି. ବଂ. ଅସାଧ୍ୟାନତା ସହକାରେ
 (କାଳ ଜଳାଇବା) କାଳେଣି କାଠ ଚୁଲିରେ
 ଏଣେ ତେଣେ ହୋଇଯିବା
 ସିରିଂ କରତାଲ୍—ବ. ଗିନି (ବାକୀ)
 ସିଲ୍—ବ. ସିଲ୍, ସିଲ୍ ମାଛ ଫି. ସିଲ୍ କରିବା,
 ଜଳମୁଦ ଦେବା
 ସିଲ୍ ଅଟ୍—ବ. ସିଲଟ
 ସିଲପାଟ୍—ବ. ମୋଟା କାଠ ପଟା ଯାହା କି ରେଳ ଗୁଡ଼ାରେ
 ଦିଆଯାଏ
 ସିଲ୍ ପିଙ୍ଗ୍—ବ. କବାଟ

ସିଲ୍ ଫେର୍—ଫି. ବ୍ୟବହାର ବଦଳାଇବା
 ସିଲ୍ ବେସିଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅସୌଜନ୍ୟ ପୁରକ
 ସିଲ୍ ମିର୍—ଫି. ବଂ. ମିଶାମିଶି କରି ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ସ୍ଥିତି
 ଫି. ଶୁଦ୍ଧ ଭାବେ ମିଶିଥିବା, ଗୋଲେଇ ଗୋଲେଇ
 ହୋଇଥିବା
 ସିଲ୍—ଫି. ସିଲ୍ କରିବା, ସିଲ୍ ବା
 ସିଲ୍ ଡ୍ରୁ—ଫି. ଶୀତରେ ଘସି ଧାର ଗଞ୍ଜଣ କରିବା
 ସିଲ୍—ବ. ଗୁଡ଼ା ମାଳି, ଗାରିର ଲୁଗା ବାଳରେ ଘିଆରି ହାର
 ସିଲ୍ ମାଲ୍—ବ. କଳାମାଳି (ହାର)
 ସିଲ୍ ମିଟ୍—ବଂ. (ହାତଗୋଡ ମୁହଁ) ଅପରଷ୍ଟାର ଥିବା
 ଫି. ଅପରଷ୍ଟାର ରହିବା, ଅପରଷ୍ଟି ନିଆ ରହିବା
 ସିଲ୍ ଅଫ୍—ବଂ. ଚିଶାଳ
 ସିଲ୍ (ଡ୍ରୁ)—ଫି. ସିଟି ମାରିବା
 ସିଲ୍ ମେନ୍ତେ—ଫି. ବଂ. ହଠାତ୍ ସିଟି ବାଜିବା
 ସିଲ୍ (ଡ୍ରୁ) ସିଲ୍—ଫି. ସିଟିମାର
 ଫି. ବଂ. ସିଟି ମାର ମାର (ଯାଏ)
 ସିଲ୍ ଗୁଲ୍ ସିଲ୍ ଗୁଲ୍—ବଂ. ଲାଟକର ହଲଚଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ସିଲ୍ ଗୁଲ୍ ଗେଲେଲ୍—ଫି. ସିଟି ମାରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଅନ୍ତର ଭିତର ଉଠୁଛୁ ପଡ଼ୁଛୁ, ଚକ୍ର ଘେବା
 ସିଲ୍ ଗୁଲ୍—ବ. ରସ ଧାରୁ, ସିଲ୍ ଗୁଲ୍
 ସିଲ୍—ବ. ଶିଶୁ, ମଥା, ଧାନ ବା ଗହମର କେଣ୍ଡା
 ସିଲ୍ କାର୍—ଫି. ସିଲ୍ କାର କରିବା
 ସିଲ୍—ବ. ଶିଶୁ (ଧାରୁ)
 ସିଲ୍—ବ. ଶିଶୁ (ଛୋଟ) ବୋତଲ
 ସିଲ୍ କାର୍—ବଂ. ଲମ୍ବା ଓ ପତଳା (ସରୁ) କାବର କାର୍
 ସିଲ୍ ହାକୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କଳା ମାଗୁର ମାଛ
 ତାହାର କଣ୍ଠାରେ ଫୋଡ଼ି ହେଲେ ଶୁଷ୍କ ହୁଏ
 ସିଲ୍ ଫି—ଫି. ସିରିକାଟି ଶ୍ରେଣୀ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ବ. ସିରି ଶ୍ରେଣୀ
 ସିଲ୍ ଫି—ବ. ଶିଶିର ଫି. ଶିଶିର ପଡ଼ିବା

ସିଂହ ଉତ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଶୀତ ଦିନିଆ ଉତ୍
 ସିଂହ ଖାଣ୍ଡା ଲୁଗା—ବ. ଶୀତକାଳୀନ ମୋଟା କମ୍ପଳ
 ସିଂହ ଗୁପ୍—ବ. ଶୀତକାଳୀନ ଗୁପ୍
 ସିଂହ ଜାଲ—ବଂ ଶୀତ ପଡ଼ିବାରୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଫଳବା
 ବା ଫଳ ଧରିବା

ସିଂହଜନ୍—ବ. ପୂଜନ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ସିଂହଜା.ଉଇଲ—ବ. ପ୍ରସ୍ତା, ପୃଷ୍ଠି କର୍ତ୍ତା
 ସିଂହ ଡାଃ—ବ. ଶିଶିର ବନ୍ଧୁରୁ ନିସ୍ତୁତ ପାଣି
 ସିଂହବାକା—ବ. ବବାହ ସମୟରେ ନର୍ତ୍ତକ ନର୍ତ୍ତକୀ
 ଦିଆଯାଇଥିବା ରାତିର ଭାତ

ସିଂହବାଣ୍ଟି—ବ. ବବାହ ସମୟରେ ନର୍ତ୍ତକ, ନର୍ତ୍ତକୀ
 ଦିଆଯାଇଥିବା ବାଣ୍ଟିଆ
 ସିଂହ.ଉଃ—ବ. ଭୟରେ କମ୍ପିବା, କମ୍ପନ ଜାତ ହେବା
 ସିଂହଜ—ବଂ. ଶୂନ୍ୟତା, ଖାଲି, ଏକାନ୍ତ
 ବ. ଖାଲି ଖାଲି ଲଗିବା, ଶୂନ୍ୟତା ଲଗିବା

ସିଂହ ଦାରେ—ବ. ଶିଶୁ ଗଛ
 ସିଂହଗୁଡ଼—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଦ ଗଛ
 ସିଂହସୁଆନ—ବ. ତରୁଣ
 ସିଂହଗୁଣ୍ଡା—ବ. କଶୋର, ଅଳ୍ପ ବୟସର ତରୁଣ
 ସିଂହା.ସୁ—ବ. କାଳି
 ସିଂହସୁଆ—ବ. ଠେକଣା (କଳଦ ଗାଡ଼ର ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା
 କରିବା ଠେକଣା ଦଣ୍ଡା)

ସିଂହାଚ—ବଂ. କାମୁକ, ରସିକ
 ସିଂହା (ଲା)—ବ. ଫାଳ, ଖଣ୍ଡ
 ସିଂହାଂ (ଲାଂ)—ବ. ଛୁଡ଼ି ଚରିତ୍ରବା
 ସିଂହଜ—ବଂ. ଆର୍ତ୍ତସିଆ
 ସିଂହଜ—ବ. ଆର୍ତ୍ତସିଆ ଗଛ ହେବା
 ସିଂହ (ଲ)—ବ. ଅସବୁ ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ଖୋଜିବା,
 ତଲସ୍ କରିବା

ସିଂହ (ଲ) (ଲ) ତାହାମ୍—ବ. ବଂ. ନିପୁଣ, ନିର୍ଜନ

ସିଂହଜୁ.କୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କଣ୍ଟାବାଲ ମାଛ
 ସିଂହଜୁ ମେନ୍ତେ—ବ. ବଂ. ଝନ ଝନ କରି
 ସିଂହଜୁ—ବ. ଚଢ଼ିବା, ମୁହଁ ଲଗାଇ ଟାଣିବା, ଖୋସିବା
 ସିଂହଅ —ବ. ଚରିବା, ଦୃଢ଼ତା କରିବା
 ସିଂହ—ବ. ଧୀକାର କରିବା, ହସରେ ଉଡ଼ାଇ ଦେବା
 ସୁଆ ଚେଣେ—ବ. ଶୁଆ ପକ୍ଷୀ
 ସୁଆ.ର ଜା.ଜି.ସୁଆ—ବଂ. ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଛୋଟିଆ
 ହୋଇଥିବା (ବଂ)

ସୁଆରି—ବ. ସବାଗ
 ସୁଇ—ବ. କୁହୁ ବ. ଧାନ ବା ମଇଦା କୁହୁମୁହଁ ହେବା
 ସୁଇସୁଆ.—ବଂ. ହୋଧ, କଳିହୁଡ଼ା, କଳିହୁଡ଼ି
 ସୁଇଲ.—ବଂ. କୁହୁମୁହଁ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା (କଳଦ ବା ମଇଁଷି)
 ସୁଇଲି—ବଂ. କୁହୁମୁହଁ ଶିଙ୍ଗଥିବା (ଗାଈ)
 ସୁଇସାଗା —ବ. ଗାଡ଼ ଭାବେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା, ପରସ୍ପରକୁ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା

ସୁଇ—ବ. କଣ୍ଟାକୁ ପାଦ କମ୍ପା ଯୋଡ଼ିଥିବା ଜାଗାରୁ କଣ୍ଟା
 ସାହାଯ୍ୟରେ ବାହାର କରିବା
 ସୁ —ବ. ବିଲରେ/ପିମ୍ପାରେ ହାତ ପୁରାଇବା
 ସୁ —ଉଡ଼ୁକ—ବ. ହାତ ପୁରାଇ ବାହାର କରିବା
 ସୁଇବା.—ବ. ସଉକ
 ସୁଇ—ବ. ପୁଣି ବ. ପୁଣି ପାଇବା
 ସୁଇତା.ଉ—ବ. ଖବର ନେବା, ପତ୍ର ଉତ୍ତର କରିବା,
 ପ୍ରଜ୍ଞାନ ନେବା, ଚେଷ୍ଟା କରିବା

ସୁଇବାସ—ବ. ଚଣ୍ଡାମର ସମୟ ବ. ଚଣ୍ଡାମ ସମୟ ହେବା
 ସୁଇବା/ସୁଇବା—ବ. ଭୋଗ ବିଳାସ, ପୁଣି ଭୋଗ
 ବ. ଭୋଗ ବିଳାସ କରିବା

ସୁଇବା—ବ. ସୁସ୍ଥ, ବ. ସୁସ୍ଥ ରହିବା, ଆରାମ ପଥର କରିବା
 ସୁଇ ଲାଲ—ବଂ. କୁହୁ ଆକାର ପର, ପକ୍ଷୀର କଅଁଳ ପର
 ସୁଇବା—ବ. ଖୋଜିବା
 ସୁଇବାବା—ବଂ. ଖୋଜିବା ବାଲ, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ବାଲ

ପୁଲକାଶିଆ—ବିଂ. ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ
 ପୁଲରୁତ୍ତ—ଏନେଲ—ବି. ପିଲ୍ଲଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ଖେଳ
 ପୁଲରୁଣୀ—ବି. ସରୁରୁଣୀ କି. ସରୁରୁଣୀ କରିବା
 ପୁଲପା. —ବି. ଦୁଷ୍ଟ, ଖଳୁଆ, ଇର୍ଷାଳୁ, କଳହୁଡ଼ା
 ପୁଲ ପାର୍ଲାନ—ବି. କୁସ୍ଥ ପରିମାଣ
 ପୁଲପିଲ—ବି. ଦୁଷ୍ଟ, କଳହୁଡ଼ି
 ପୁଲର—ବି. ଦୁଷ୍ଟ
 ପୁଲରଥା.ପୁଲ—ବି. ଦୁଷ୍ଟ ପାଲିବା
 ପୁଲର ଇଡଲ—ବି. ଦୁଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚା
 ପୁଲର ଗା.ଲିଡଲ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରଣା

କୌଶଳ

ପୁଲର ବାନ୍ତା—ବି. ଅସ୍ତିତ୍ବ, ଦୁଷ୍ଟତ୍ବ
 ପୁଲରବାୟ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ବେମାର, ଶରୀର ଥରେ ଓ
 ବ୍ୟଥା ହୁଏ

ପୁଲରବୀଳା—ବି. ଦୁଷ୍ଟର ଘର
 ପୁଲର ମୁଆ ଘାସ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସର ନାମ
 ପୁଲସାୟ—ବି. ଆନନ୍ଦ ପୁଷ୍କର (ବିନ)
 ପୁଲାର୍—ବି. ଶୁଦ୍ଧତ୍ବ
 ପୁଲ.ଦାକୁ—ବି. ଶୁଦ୍ଧତା ମାତ୍ର
 ପୁଲୁ ପୁଲୁ—ବି. କର୍ମିଦା, ଡରରେ ଛୁଇଁ ଧକ୍ ଧକ୍ ହେବା
 ପୁଲୁଲ—ବି. ଦୋଳା

ପୁଲୁଲ ବାଲୁ—ବି. ଶୁଦ୍ଧତ୍ବ
 ପୁଖା—ବି. ଶୁଖା
 ପୁଖାଉ—ବି. ଶୁଖାଇବା, (ଦେହ) ଶୁଖିବା, (ଗଲା) ଶୁଖିବା
 ପୁଖାଲି—ବି. ପୁଲରେ ବଢିଥିବା (ଲୋକ)

ପୁଲରେ ରହୁଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି) (ଦେହ)

ସୌକନ୍ୟ, ବିଳାସୀ

ପୁଖି—ବି. ପୁଖା, କି. ଆୟସ ରହୁବା
 ପୁଖୁ—ବି. ଯୋଗ୍ୟ, ବିଶ୍ବାସୀ, ଉତ୍ତମ
 କି. ଉତ୍ତମ ସ୍ବଭାବ ହେବା, ବିଶ୍ବାସ ଥିବା ହେବା

ପୁର—ବି. ହାତ ପୁରାଇବା, ଛତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା
 ପୁରବସତ୍ତ—ବି. ସୁତନା
 ପୁରଗୁରା.ଓ—ବି. ହାତ ପୁରାଇ ହୁଳାଳିବା, ହଲଚଲ କରିବା
 ପୁରାସାର—ବି. ଶୁଆ ଶାସ୍ତ୍ର
 ପୁରା.ଲ—ବି. ପୁରାମ, ପୁରର, ମନୋହର
 ପୁରା.—ବି. ପୁର/ବାଲ ବାଳୁଆ ଜନ୍ମ
 ପୁରାତନ—ବି. ପ୍ରାଚୀନତା
 ପୁରିଚେଷ୍ଟ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗ୍ରନ୍ଥ ଚଢ଼େଇ
 ପୁରଦା.—ବି. ପୁରସା

ପୁରୁମବାୟ—ବି. ଏକପ୍ରକାରର ବେମାର ଯେଉଁ ଥରେ କି

ଦେହ ଶୀଘ୍ର ଶୁଖିଯାଏ

ପୁରୁଲ—ବି. ବିଂ. ମନଲୋଭା, ମନୋହରଶକ୍ତି
 ପୁରୁମ୍ ପୁରୁମ୍—ବି. ବିଂ ଏକୃଷିଆ, ଧରେ ଧରେ ଶୁଖିଯିବା
 ପ୍ରକିୟା

ପୁରୁ —ବି. ପାଟି ଭିତରକୁ ହାତ ପୁରାଇ ଦେବା
 ପୁର—ବି. ପୁର ନାମକ ଏକ ଚଢ଼େଇ
 କି. ପିଟିମାର ସୁତନା ଦେବା/ଲଙ୍ଘିତ କରିବା
 ମହୁଲ ଫୁଲର ଫଳୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ିକ ପରିଷ୍କାର କରିବା
 (ଫଳୁଡ଼ି—ମହୁଲ ଫୁଲର ଭିତରର ଆଁସ ଅଂଶ)
 ପୁରୁପୁରୁରୁ—ବି. ବିଂ ଅନ୍ଧ କନ୍ଦି ବକନ୍ଦି, ଭିତରରୁ ଭିତରକୁ
 ଯାଇ (ଦେଖିବା, ଖୋଜିବା)

ପୁରୁ—ବି. ସତ୍ୟ
 ପୁର—ବି. ପୁରୀ, ଡାଲିକା
 ପୁରୁର—ବି. ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବାଲ, ଭଲ ଉପଦେଶ
 ମାନବୀ ବାଲ

ପୁରୁ ଉ—ସୁତନା ଦେବା
 ପୁରା.ଓ—ବି. ଦେଖାଇବା ବୁଝାଇବା
 ପୁରା.ଉ—ବି. ଶୁଖିବା, ପରିଶୋଧ କରିବା
 ପୁରୁରୁ —ବି. ଶୁଭାଲିବା
 ପୁରୁରୁ —ମେନ୍ଦେ—ବି. ବିଂ ଶୁଭାଲିବା, ଧୃକସହ
 (ଜଣାପଡ଼ିବା)

ସୁଟିକ—କି. ଠିକଣା ଜାଣିବା, ପରୁର ବୁଝିବା, ଜାଣିବା

ସୁଟ—ବ. (ଇଂ) ସୁର ପେଣ୍ଡ, କି. ଗୁଳି କରିବା

ସୁଟକେଶ—ବ. ସୁଟକେସ

ସୁଟି/ସୁଠି—ବ. ସଜନା କୁଣ୍ଡ, ଶୁଣି

କି. ଫଳରେ ମଞ୍ଜି ହେବା

ସୁଟୁ—ସୁଟୁ—କି. ବଂ. କମାନ୍ଦୁରେ ଟପର ଟପ କରି

(ପାଣି ପଡ଼ିବା)

ସୁଟୁର—କି. ଅଙ୍ଗୁଳି ସୁରାଇ ଖୋଜିବା, ଅଙ୍ଗୁଳି ସୁରାଇବା,

ଭିତର କଥା ବାହାର କରିବା

ସୁଟୁର—କି. ଚୋରାଇବା

ସୁଡ଼ା.ଉ—କି. ବ. (ଭଡ଼ାଉ ଶବ୍ଦ ସହ ପାଣି ବାହାର)

ବୋହୃସିବା

(ଗର୍ବ ଗର୍ବ କରି) ପାଣି ଗଡ଼ିବା

ସୁଡୁର—କି. ଝରିବା, ପାଣି ଧରେ ଧରେ ଝରି କରି ପଡ଼ିବା

ସୁଡୁର ସୁଡୁର—କି. ବଂ. (ପାଣି) ଝରି ଝରି ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ସୁଣ୍ଡ—ବ. ଶୁଣ, ଅଡ଼ ଜିଭ, ଗୁଆ ମୁହଁ

ସୁଣ୍ଡି—ବ. ସୁଣି ଜାତ ବିଶେଷ

ସୁଣି କୁଡ଼କୁଡ଼ିଆ ପତାମ—ବ. ଛୋଟ ଜାଘାଆ କପୋତ

ସୁଡ଼—ବ. (ନଦୀ ବା ଝରଣା କୂଳରେ ଥିବା ଚୁଆ, ଛୋଟ ଖାଲ

ଯନ୍ତ୍ରରୁ ପିଇବା ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ, ଇନ୍ଦ୍ର ଦଶମାଂଶ

ସୁଡୁଲି—ବ. ସୁଡୁଲି

ସୁଡା.ମ୍—ବ. ସୁଡା

ସୁରୁଗୁଣ୍ଡ—କି. ପରୁର କଥା ବାହାର କରିବା, ଅନୁସନ୍ଧାନ

କରି ବାହାର କରିବା

ସୁରୁର—ବ. ସୁରେ, ଡାଲି

ସୁଡାମ୍ ଆରୁ ଗୁ.ରୁଗି—ବ. ଦଉଡ଼ି ଚାଲିବା ତକଲି

ସୁଡାମ୍ ଆରୁ—ଏନେଜ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲ ଖେଳ

ସୁଡ଼—ବ. ସୁଡ଼, ମାଛଧରା ଫାସି ଜାଲ

ସୁଡ଼ା.—ବଂ. ନିର୍ମଳ, ପରିଷ୍କାର

ସୁଡୁର—କି. ଗୁପ୍ତରେ ଖୋଜିବା, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା

ସୁରୁର ନା ଗାଡ଼ାଇ—କି. ବଂ. କୁଣ୍ଡଳ ସୁଣ୍ଡି, ନା ଭଲ ନା

ମନ୍ଦ

ସୁରୁର—ବ. ସ. ସରୁରା

ସୁଅରାମ—କି. ଧନୀ କରିବା, ପରିଷ୍କାର କରିବା

ସୁଅରା./ସୁଆର—ବଂ. ଉତ୍ତମ, ସୁନ୍ଦର, ନିର୍ମଳ

ସୁଦ (ସୁଉଦ—ବ. ଗଭା, କୁଡ଼ା, ବାଲର ଖୋରା

ସୁଦ—ବ. ସୁଦ, ସୁଧ କି. ସୁଧ ଲଗାଇବା

ସୁଦ କେଜି—ବ. ଭୂମି ବନ୍ଧକ, କି. ସୁଧରେ ବନ୍ଧକଦେବା

ସୁଦ୍ଧି—କି. ବଂ. ସାକ୍ଷାତରେ (ଆସିବା, ମାନବା, କହୁବା)

କି. ଭେଦ ଖୋଲି ଯିବା, ଜଣା ପଡ଼ିବା

ସୁଦା.ସୁଡା—କି. ପତର ଉଡ଼ିବା କରିବା

ସୁଦା.ରୁକା—କି. ବଂ. ରୁଛା, ଖାଲି, ବିନା ଧୂମ୍ ଧାମରେ

ସୁଦ—ବ. ଖାଲି, ରୁଛା

ଉ: ସୁଦ ଏଠାରେ ରଲ - ରୁଛା ମିଛ ଦିଆ

ସୁଧ—ବ. ସୁଧ

ସୁଧଧନ—ବ. ସୁଧ ଧନ

ସୁଦ୍ଧା.ର—ବ. ସଫାର କି. ସଫାର କରିବା, ପରିବର୍ତ୍ତନ

କରିବା

ସୁଦ୍ଧାରା—କି. ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା, ଭଲ ହେବା

ସୁଧୁ.ଓ—କି. ସୁଧାରିବା, କାଷ୍ଠ ପତତାଳ କରିବା

ସୁଧା.—ଅ. ମଧ୍ୟରେ, ସୁଜା

ସୁଧା.ର—କି. ମନେଇବା, ହାତ ଦେଇ ମନେଇବା

ସୁଧେ—ବଂ. ଅକାରଣ, ଖାଲି ହାତ ହେବା

ସୁଧେରୁ—କି. ମନେଇବା, ପିଠିରେ ଅସ୍ ଅସ୍ କରି ଶାନ୍ତ

କରାଇବା

ସୁନ୍ଦାର—ବଂ. ସୁନ୍ଦର

ସୁନ୍ଦାରମୁଖି ହୁକୁ—ବ. ସୁନ୍ଦରମୁଖି ଧାନ

ସୁନ୍ଦୁଲ—କି. ଛେଚି ଦେବା, ଲୁଗୁଇ ଦେବା

ସନ୍ଦରେ ପଶିବା, ଲୁଚିବା

ସୁନ୍ଦୁଲ ଗା.ସୁନ୍—ବଂ. ଏକଲ, ଦୁର୍ଗତ କି. ବଂ. ଦୁର୍ଗତ

ହୋଇ (ଗଲ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ ନପାଇ (କାନ୍ଦଲ)

ସୁନ୍—ବଂ. ଶୂନ୍ୟ, ଫି. ଶୂନ୍ୟ ହେବା, ପ୍ରସବ ବେଳେ ପେଟ
ଭିତରରୁ ଶୋର ଦେବା, କୁହାଇବା

ସୁନ୍ଠି—ବ. ଶୁଣି

ସୁନ୍ତୁକୁକୁଆଳା ~ —ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗର ନାମ

ସୁନ୍ସୁନ୍ୟା.—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଭାଣ୍ଡର

ସୁନ୍ସୁନ୍ୟା ଆଳା ~ —ବ. ସୁନ୍ସୁନ୍ୟା ଶାଗ

ସୁନା — ବ. ସୁନା

ସୁନାଲ—ଫି. ପ୍ରସବିତ ହେବା, ଶୁଣା କଥା

ସୁନା.ର—ବ. ସୁନା ବେଝାର

ସୁନାର ଦାରେ—ବ. ସୁନାର ଗଛ

ସୁନାଆ.—ବ. ସୁନାଆ

ସୁନିବାରୁ—ବ. ଶିଳିବାରୁ

ସୁନୁମ୍—ବ. ତେଲ

ସୁନୁମ୍.ହୋଇ ଦାରେ — ବ. ସୁନୁମ୍.ହୋଇ ବୃକ୍ଷ

ସୁନୁମ୍ ଡବା.(ଭା) —ବ. କାଠ ଡାହାଣ ତେଲ ରଖିବା ଡବା

ସୁନୁମ ପିଠା —ବ. ତେଲରେ ତିଆରି ପିଠା

ସୁନୁମ୍ ବିଜୁ—ବ. ତେଲିଆ ସାପ

ସୁନୁମ୍ ବଗା—ଫି. ପଥରେ ତେଲ ଦେଇ ଖେଳ ଦେଖିବା,

ତେଲ ଖେଳ ଦେଖିବା

ସୁନୁମ୍ ମୁର୍ (ର)—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜନ୍ମା, ସିଏ କାମୁଡ଼ିଲେ

ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏ, ଧୂଳିଆ ଜନ୍ମା

ସୁନୁମ୍ ସାକାମ୍ — ବ. ତେଲ ଓ ପତ୍ର

ସୁନୁମ୍ ସାସା—ବ. ତେଲ ମିଶା ହଳଦୀ

ସୁନୁମ୍ ସିନ୍ଧାଉ—ବଂ. ଶୁଙ୍ଘାର ସାଧନ

ସୁନୁଡ଼ର—ବ. ଜଳପ୍ରପାତ

ସୁପ—(ଇଂ) ବ. soup, ଝୋଳ

ସୁପଟାଡ଼ି—ଫି. ଭଲ ଫସଲ ହେବା

ସୁପଡ଼ି—ବ. କୁଲେଇ

ସୁପା.ଲ—ବ. ଗ୍ରେଟ ଜଳସୀ

ସୁପା.ର—ବ. ଗୁଆ

ସୁପୁ—ବ. ଚାହୁଁ

ସୁପୁର୍ ସୁପୁର୍—ଫି. ବଂ. ଚୁପି ଚୁପି

ସୁପୁର୍—ଫି. ଚୁପିବା

ସୁପୁର୍—ବଂ. ନମ୍. ଶାନ୍ତ

ସୁପୁର୍—ବ. ଆଗପଛ ହେବା (ଏକର ଜନ୍ମ ପରେ ଆଉ ଏକ

ଜନ୍ମ ହେଲେ ଏମାନେ ସମ୍ପର୍କରେ ସୁପୁର୍ ହୁଅନ୍ତି)

ସହୋଦର, ଫି. ଆଗ ପଛ ହୋଇ ଯିବା

ସୁପୁର୍—ଫି. ବଂ. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ପାଖାପାଖି, ନିକଟ, ନିକଟ

ସୁପୁର୍—ବ. ସପୁର

ସୁପୁଅଟ—ବଂ. ରୁଚିକର, ସନ୍ତୋଷ ଜନକ

ଫି. ରୁଚିକର ହେବା, ସନ୍ତୋଷ ଜନକ ହେବା

ସୁପୁର୍ ଫପ୍ ଫେଟ୍ ସାରଥ—ବ. ସୁପୁର୍ ଫପ୍ ଫେଟ୍ ସାର

ସୁପା.—ବ. ସୁପା, ଅଠଳ

ସୁପା.—ବ. ସୁପା ଫି. ସୁପା ହେବା

ସୁପୁଦ—ବ. ସୁବୋଧ, ଶାନ୍ତ, ନମ୍

ଫି. ଶାନ୍ତ ରହିବା, ନମ୍ ହେବା

ସୁପୁର୍—ଫି. ଛାନ୍ତ ହେବା, ଅପେକ୍ଷା କରିବା

ସୁପୁରିୟା—ବ. ଅପେକ୍ଷାକାଳ

ସୁପେଦାରୁ—ବ. ସୁପେଦାର

ସୁପୁଜ୍ଜି—ବ. ମାନସାଙ୍କର ସୁପ ରଚୟିତା

ସୁପୁ.—ବ. ସଂଶୟ ଫି. ସଂଶୟ ଉତ୍ପନ୍ନିବା

ସୁମର୍.ଉ—ଫି. ଭୁବିବା, ଭୁଲାଇବା

ସୁମର୍.ଉଜି—ବ. ପାଉଁଶ (ସାମୟିକ କର୍ମପାଇଁ ଦେବା

ପୁରସ୍କାର)

ସୁମ୍.ଧ—ବ. ସମୃଦ୍ଧ

ସୁମ୍.ବା.ରା—ଫି. ସହବା, ସହନେବା

ସୁମା.ଦ—ବଂ. ଖାଲି ଗୋଟିଏ, କେବଳ ଗୋଟିଏ

ସୁମା.ନ୍—ଫି. ଖରାପ ଚିନ୍ତା ଦୂର କରିବା, ଶାନ୍ତ ହେବା

କାଳିପିକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ଶବ୍ଦ

ସୁମାର—ବ. ଜନଗଣନା

ସୁମୁ—ବ. କେବଳ, ଏକୃଷିଆ,

ଭ: ଇଚ୍ଛୁ ସୁମୁ ଇଚ୍ଛୁ ହେଲୁ ଆକାନା - କେବଳ ମୁଁ ଏକୃଷିଆ
ଅସିଷ୍ଟ

ସୁମୁଗୁରୁ—ବଂ. ଗୋଲ, ଠୁଲ ହୋଇଥିବା, ବିଳମ୍ବ
କି. ଗୋଲ ହେବା, ଠୁଲ ହେବା, ବିଳମ୍ବ କରିବା

ସୁମେରୁ—ବ. ସୁମେରୁ

ସୁମୁଂ/ସୁମୁଡ଼ (ଲ)—କି. ସିଂହ ମାରିବା, ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା

ସୁରୁ—ବ. ସୁର, ତାନ

ସୁ-ରୁ—ବ. ପାଖ, ନିକଟ

ସୁ-ରରେ—କି. ବଂ. ପାଦରେ, ନିକଟରେ (ଅଛି)

ସୁରୁକା ବାବେରୁ—ବ. ଫାଶ ଜାଲ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଠେକୁଆକୁ
ଧରନ୍ତି

ସୁରୁକା.ଉ—କି. ଭିତରକୁ ଟାଣିବା, ଭିତରକୁ ଟାଣି ବାହାର
କରିବା

ସୁରୁକି—ବ. ସୁରୁକି, ସୁରୁକି

ସୁରୁଗିବାହା—ବ. ସୁରୁଗିପୁଲ, ଶାଳ ପୁଲ

ସୁରୁଗୁଳା—ବ. ସୁରୁ.ଗୁଳା

ସୁରୁକାକାନତା—ବ. ସୁରୁକାକାନ୍ତ ମଣି

ସୁରୁନଗା.ଓ—କି. ଉଦ୍‌ଭେଦ କରୁଥିବା

ସୁରୁବାଂ—ବ. କୋଷ, କି. କୋଷର ହେବା

ସୁରୁଗୁଡ଼ୁ—ବଂ. ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରପଣ, ଦରଭଳା, ଦରପଡ଼ା
କି. ଦରପଣ ହେବା, ଦରଭଳା ହେବା,
ଦରପଡ଼ା ହେବା

ସୁରୁସା.—ବ. ଗରର ମୁନିଆଁ ଅଂଶ, ତାଲର ଧାରୁଆ ଅଂଶ
ପଶୁର ତାଳରେ ହେଉଥିବା ସ୍ଵର, ତାଳକଣା
କି. ପଶୁର ତାଳ କଣା ହେବା

ସୁରୁସୁଲ ଉଃ—ବଂ. କୋଷର କି. କୋଷରେ ଜଳିଥିବା

ସୁରୁଲୁଦାରେ—ବ. ଏକ ବୁଦା ଜାଘସ୍ତ ଗଛ

ସୁରୁହ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲାଟ ଯେ ପଶୁ ଶିଝୁକୁ ନଷ୍ଟକରେ

ସୁରୁହ—ବ. ଅସରପା ଜାଘସ୍ତ ପୋକ

ସୁରୁହୁ ଘାସ.—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସର ନାମ

ସୁରୁହ—ବ. ସମାନତା, ଭୂଲ୍ୟ କି. ସମାନ ହେବା,
ବରାବର ହେବା

ସୁରୁହୁଡ଼େ—କି. ଏକ ସିଧାରେ ହେବା,
ଗୋଟାଏ ଦିଗରେ ହେବା

ସୁରୁମାଠା ଅଳା—ବ. ଜଙ୍ଗଲ ଟଟା ସାଗ ଗଛ

ସୁରୁ—ବଂ. ସରୁ କି. ଅରମ୍ଭ କରିବା

ସୁରୁ—ବ. ସୁଡ଼ଙ୍ଗ

ସୁରୁର—ବ. ସୁଡ଼ଙ୍ଗ, କି. ସୁଡ଼ଙ୍ଗିବା

ସୁରୁର ସୁରୁର—କି. ସୁଁ ସୁଁ ସୁଡ଼ର ସୁଡ଼ର ହେବା

ଭ: ମା ଦାଃ କାନତେ ସୁରୁର ସୁରୁର ଅଂ କାନାସୁ

କି. ହୋଇଥିବା ହେଉ ସୁଁ ସୁଁ ସୁଡ଼ର ସୁଡ଼ର କରୁଛି
ସୁରୁର ସୁରୁର—କି. ସିଂହାଣି ବୋହୁବା

ସୁରୁର—ବ. ସୁରୁ

ସୁରୁର ମୁଣି ବାହା/ସୁରୁର ମୁନି—ବ. ସୁରୁମୁଣି ପୁଲ

ସୁରୁରମୁନି ହୁଡ଼—ବ. ସୁରୁମୁଣି ଧାନ

ସୁରୁରମୁଣି ମାରିତ—ବ. ସୁରୁମୁଣି ମରିତ (ଲଙ୍କା)

ସୁରୁର ଲେବେରୁବାହା—ସୁରୁମୁଣି ପୁଲ

ସୁରୁର—ବ. ମୁଣ୍ଡ, ମୁଣ୍ଡ, ରୂପ

ସୁରୁଆଲ—କି. ସମତଳ କରିବା, ଶାନ୍ତ କରିବା,
ସ୍ଥିର କରିବା

ସୁରୁସୁର—କି. ବଂ. ଅସୁନ୍ଦରୀ ହେବା, ସିଂହାଣି ହୋଇ
(କପିଥିବା, ଦଶଥିବା)

ସୁରୁଲ୍ ସୁରୁଲ୍—କି. ସରସର ବୋହୁବା

କି. ବଂ. ଝରଣାରୁ ଜୋର ଜୋର ହୋଇ ପାଣି
ବୋହୁ ଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
(ସ୍ରୋତ ଧାର ସରୁଥିବା) ପ୍ରସର ସ୍ରୋତ

ସୁରୁଲୁନୁଲୁ (ର)—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ

ସୁଲା. (ଡା)—ବ. ସୋଡା ପାଣିରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଏକପ୍ରକାର ଗଛ
ଯେଉଁଥିରୁ ମଣିଷା ହୁଏ

ସୁକା.କହାପୁ—ବ. ପେଟ କଟା ଭୋଗ

ସୁଲ (ଡ) ଉଲ୍—ବ. ଗ୍ରେଟ ଖଟା ଆମ୍ବ ଫି. ଶୂଳ ଦେବା

ସୁଲୁଂ (ଡୁଂ)—ବ. ଫମଶ ଗନ୍ଧର ହୋଇଥିବା, ଗନ୍ଧର

ଗନ୍ଧର ଥିବା

ସୁଲୁଂକୁର୍—ବ. ଏକପ୍ରକାର ଗଛ

ସୁଲୁ (ଡୁ)ର୍—ବ. ସଙ୍ଗର୍ଷ ତଳ ସ୍ଥାନ

ଫି. ଲୁଚିଯିବା, ବାଟରେ ହଜିଯିବା

ସୁଲୁ (ଡୁ) ସୁର୍—ଫି. ଅଣ୍ଡାରେ ସିଞ୍ଚି ଯିବା

ବ. ସୁଲୁସୁଲୁ ବୁଝ

ସୁଲେ (ଡେ)—ବ. ଖେରୁଡ଼ି ଫି. ଖେରୁଡ଼ି କରବା

ସୁଲେ (ଡେ) ବାସ୍‌କେ—ବ. ବାସ୍‌କେ ଗୋସର ଏକ

ଉପ ଗୋସ

ସୁଲ୍‌ତାନ୍—ବ. ସୁଲତାନ

ସୁଲ୍‌ ସୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ (ପବନ ବହୁବା)

ସୁଲ୍‌ସୁଲ୍‌ସୁ—ବଂ. ସୁଲ୍‌ସୁଲ୍‌ଆ (ପବନ)

ସୁଲ୍‌ଗାଉ—ଫି. ପୁରାଇ ଦେବା, ତୁଲିରେ ସଞ୍ଚାଇବା

ସୁଲ୍‌ତା—ବ. ସଲିତା, ବଞ୍ଚର ଚିତା

ସୁଲ୍—ବ. ଶୟତା, ଫି. ଶୟତା କରବା

ସୁଲ୍—ବ. ଜୁଡ଼ା ବା ଖୋସା ଶକ୍ତ କରବା ଖାଲ ବା କଣ୍ଡା,

ମୁଣ୍ଡରେ ତୁଲ ଯୋଡ଼ିବା

ସୁଲ୍‌କ୍—ବ. ଫୋଡ଼ି, କୁସ୍

ସୁଲ୍‌ଡ୍‌(ଲ)—ଫି. ମୌଜ କରବା, ମନୋରଞ୍ଜନ କରବା

ସୁଲ୍—ବ. ତଳ ବା ସାତେ ତଳ ହାତୀ, ଦଣ୍ଡା ଜାହାଜ

ନଦୀ ପାର କରବା ବେଳେ ପାଣି ମାପ କରବା

କାମରେ ଲାଗେ, ଏକ ପ୍ରକାର ସାପର ନାମ,

ସୋଲରେ ଝୁଲି ଯାଇଥିବା, ମାଛ ଧରିବା ଜାଲ

ସୁଲୁକ୍—ବ. ସହଯୋଗ, ଶାନ୍ତି, ମିତ୍ରତା

ଫି. ବଂ. ପରସ୍ପର ସହଯୋଗ ସହକାରେ ଶାନ୍ତିରେ

ରହୁବା ସୁଖିୟା

ସୁଲମ ସୁଲ୍‌କ୍—ଫି. ବଂ. ଶାନ୍ତି ସୁବଳ

ସୁଲ୍‌କ୍—ବ. ସିଦ୍ଧାଣ୍ଡି, ଫି. ସିଦ୍ଧାଣ୍ଡି ବୋହୁବା

ସୁଲ୍‌ସୁ ଲୁନ୍‌ଡୁସୁ—ବ. ଉତ୍ତମ, ମହନ

ସୁଲ୍‌ସୁ ଲୁନ୍‌ଡୁସୁ କେଶେ—ବ. ସୁଲ୍‌ଆ ସୁଲ୍‌ଆ ପକ୍ଷୀ

ସୁଲ୍‌ତନା—ବ. ସୁଲ୍‌ତନା ନାମ ବିଶେଷ

ସୁଲ୍‌କ୍—ବ. ସୁଲ୍‌କ୍, ସୁଲ୍‌ମୁଲ୍

ସୁଲ୍‌ଅତାନ୍—ବ. ସୁଲ୍‌ତାନ

ସୁଲ୍‌ଅମାନ୍—ବ. ସମାନ ସମାନ, ଫି. ସମାନ ସମାନ ହେବା

ସୁଲ୍‌—ବ. ମିତ୍ରତା

ସୁଲ୍‌—ବଂ. ମିତ୍ର, ଫି. ମିତ୍ର ହେବା

ସୁଲ୍‌ବୁଟୁ—ଫି. ସାଥୀ ସାଥୀ ରହୁବା

ଫି. ବଂ. ମିତ୍ର ବା ସାଥୀ ହୋଇ (ରହୁବା)

ସୁସ୍—ବ. ପଡ଼ତା, ସମତା, ଫି. ପଡ଼ତା ପଡ଼ିବା, ସମତା

ଆଦାସ ପାଇବା

ସୁସ୍‌କ୍—ବଂ. ସୁଖି ଅଳସୁଆ, ମଠୁଆ

ଫି. ମଠ କରବା, ତେଜ କରବା

ସୁସ୍‌କ୍ ଦାଆ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛର କନ୍ଦା

ସୁସ୍‌ମାର—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ସଂବାହୁଆ ଜାତିର ପୋକ,

ସେ ଫୋଡ଼ି ଦେଲେ ବହୁତ ବିଛେ

ସୁସ୍‌ନ—ବଂ. ଉତ୍ତମ, ଭଲ

ସୁସ୍‌କ୍—ଫି. ପରିଷ୍କାର କରବା, ସଂସ୍କାର କରବା

ସୁସ୍‌କ୍‌ସୁ—ବଂ. ସଂସ୍କାରକ, ପରିଷ୍କାର କାରକ

ସୁସ୍‌କ୍—ବ. ମୁଖ୍ୟ ପୂଜାରୀ

ସୁସ୍—ଫି. ବାହନା କରବା, ବ. ବାହନା, ଆଲ

ସୁସ୍‌ସିକ୍—ବଂ. ବାହନା କରବା ଦାଲ

ସୁସ୍‌ସୁ—ଫି. ବଂ. ପାଖକୁ ଦେବା କାମ

ସୁସ୍‌ସିକ୍—ବ. ପାଖକୁ ଦେବାବାଲ

ସୁସ୍‌ସୁଟା. —ବଂ. ମୁହଁକୁ, ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ

କରୁଥିବା ଲୋକ, ଗୁମ୍‌ସୁ ମିଆ

ସୁସ୍‌ସୁବାଂ—ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧ

ସୁସ୍‌ସୁବାଂ ତାଣ୍ଡା—ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧ କମର, ପତଳା କମର ବାଲ

ସୁସୁରୁଆ—ବି. ଶୁଣୁଣା, ସେବା

କି. ଶୁଣୁଣା କରିବା, ସେବା କରିବା

ସୁସୁଲ୍‌ଟା—ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ, ସ୍ପଷ୍ଟୀକାନ୍

କି. ଦୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହେବା

ସୁହୁନ—ବିଂ. କୋମଳ, ଧୀର, ବି. ମାନସିକ

କି. ସହବା, ମାନସିକ କରିବା

ସୁହୁରି—ବି. ଧାନ ନଷ୍ଟକାରୀ ଏକ ପ୍ରକାରର ଲୀଟ

ସୁହୁ—କି. ହୁପ୍ରାକ୍ଷର କରିବା, ଦପ୍ରାକ୍ଷର କରିବା,

ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା, ସିଧାକରି ଧରିବା, ନିଶ୍ଚିତ କରିବା

ଉ: ସୁହୁମେ—ଦପ୍ରାକ୍ଷର କର, ସାର୍ବ ସୁହୁମେ—ଶର ଲକ୍ଷରେ

ରଖ, ସୁହୁକାଳେ ସାର୍ବମେ—ସିଧା କରି ଧର

ସୁହୁରିବା, ରେଜାସୁମେ—ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିବା ନିମନ୍ତେ ପଠାଅ

ସୁହୁସୁହୁ—କି. ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା, ସ୍ଥିର କରିବା

ସୁହୁରୁ—କି. ଓହ୍ଲାଇବା, କମାଇବା

ସୁହୁସ—ବି. ସଜସ

ସୁହୁ—କି. ଆସୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା

ସେ—କି. ଉତ୍ତର ପଡ଼ିବା, (ସଂଯୋଜକ) ବା କମ୍ପା

ଉ: ଦାକା ହେଡେକାଳେ ସେ ଏକା—ସ୍ବତ ସୁଟି ଉତ୍ତର ପଡ଼ିଲ

(୨) ଉନି ସେ ନୁଇ—ସେ ବା ଇଏ

ସେଆ(ସ୍ବା)—ବି. ପରୁ, ସଡ଼ା

ସେଆ—କି. ପଡ଼ିବା. ସଡ଼ିବା, ବିଂ. ପଚନଶୀଳ

ସେଆନ୍—ବି. ସିଆଣା, ବୁଦ୍ଧିମାନ, ଚତୁର

ସେଓ—ବି. ସେଓ, ଫଳ ବିଶେଷ

ସେକ୍—ବି. ସେକ, ଦଣ୍ଡ

ସେକାଓ—କି. ସେକବା, ସେକ ଦେବା, ଦଣ୍ଡ ଦେବା

ସେକାସେକ—କି. ବିଂ. ସେକା ସେକ କରିବା, ତୋଷାମତ କରିବା

ସେକାଓ—ବିଂ. ସେକଦେବା (ବ୍ୟକ୍ତ)

ସେକ୍‌କୋଡ଼—କି. ବିଂ. ଦମନେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଦମନେବା

ସେକ୍‌ରେନ୍‌ ଦାରେ—ବି. ସେକ୍‌ରେନ୍‌ ନାମକ ଗଛ

ସେକରେନ୍‌ମେନ୍ତେ—କି. ବିଂ. ଝଣ ଝଣ ଶବ୍ଦ ସହ ପଡ଼ିବା

ସେକ୍‌ସେକେ—କି. ବିଂ. ବାହାରକୁ ଅଧା ବାହାର ଥିବା (ଦ୍ରବ୍ୟ)

ସେକେଲ୍‌ ମେନ୍‌ଡେ, ସେକେଲ୍‌ ସେକେଲ୍‌—ଝଣ ଝଣ ଶବ୍ଦ

କରି ପଡ଼ିବା

ସେକେଲ୍‌ ରାଓ୍‌ଲ୍‌—ବିଂ. ଲମ୍ବା ବାଡ଼ି ଯାହା କି କାନ୍ଧରେ

ପକାଇଲେ ଦୁଇ ପାଖ ଭୂମିରେ ଲଗୁଥିବ

ସେକେଦକେ/ସେକେ ସେକେ—ବିଂ. ଆଲୁପ୍‌ସ୍ପେଣ୍ଡି ଶବ୍ଦର

ସେକେଣ୍ଡ—ବି. ସେକେଣ୍ଡ

ସେଗା—ବି. ମାଲୁଆ କାଗସ୍‌ ଏକ ନିଶାଚର ଜୀବ

ସେଗା—ବିଂ. ଥୁଣ୍ଡିଆ, ଜିହ୍ଵା

ସେଗେଲ୍‌ ପେଟେଲ୍‌—ବିଂ. ଏକାଠାରେ ବହୁତ ମାଛ ଛଟପଟ

ହେଉଥିବା ସ୍ଥିତି

ସେଗେ ପେଟେ—କି. ଠେଲପେଲ୍‌ ଭିଡ଼, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭିଡ଼

ସେଗେରଡ଼େ(ଲେ)—ବିଂ. ଗୋଡ଼ିପୁଣ୍ଡି. ଗୋଡ଼ିରେ ଭରପୂର ଥିବା

ସେଜେମ୍—କି. ଦମନେବା, ଅକା ମାରବା

ସେଜେଲ୍—ବି. ନିଆଁ, କି. ନିଆଁ ଜଳାଇଦେବା

ସେଜେଲ୍‌ ଏରେ—ବି. ଲଲ କାଠଖୁଣ୍ଟି ଚଢ଼େଇ

ସେଜେଲ୍‌ କୁଟର—ବି. ଅଙ୍ଗାର

ସେଜେଲ୍‌ ଗିଦ—ବି. ଲଲ ବେକଆ ଶାଗୁଣା, ଗୃଧ୍ର,

ନାଲ୍‌ ମୁଣ୍ଡିଆ ଗୃଧ୍ର

ସେଜେଲ୍‌ ଫୁରୁକା.ଉ ବୁରୁ—ବି. ଦ୍ଵାଳାମୁଖି ପକ୍ଷୀ

ସେଜେଲ୍‌ ବୁରୁ—ବି. ଅଗ୍ନେସୁଗିର

ସେଜେଲ୍‌ ଲେକା—ବିଂ. ଅଗ୍ନି ସଦୃଶୀ

ସେଜେଲ୍‌ ଅଲ—ବିଂ. ଅଗ୍ନିସମ

ସେଜେଲ୍‌ ମାରୁମାରୁ—ବି. ତେନ୍ତୁଳିଆ ବିଛା

ସେଜେଲ୍‌ସି ଦାରେ—ବି. ବିଛୁଆର ଗଛ

ସେଜେଲ୍‌—କି. ହୋଧରେ ଜଳିବା, କୋରରେ ଗୁରିଯିବା

ସେର୍—ଅ. ପାଖ, ଆଡ଼, କି. ସହମତ ହେବା

ଉ: ଅନା ସେର୍—ସେ ପାଖ, ସେ ଆଡ଼

ସେଚେରୁ—ବି. ଶିକ୍ଷା

ସେଚେରା—କି. ଶିକ୍ଷିତ ହେବା

ସେନ୍ଥ—ବ. ବଛଣା, ଶେଷ
 ସେନେଲ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଗଣ
 ସେଟେର୍—ଡେଙ୍କିରେ ପ୍ରଥମଥର ଧାନ କୁଟିବା,
 ଧାନ ଦରକୁଟା କରିବା
 ସେଟେଲ୍—ଝି. ଭେଦବା, ଛେଦବା, ପ୍ରଭବ ପକାଇବା,
 ଜିଦିବା
 ସେଟେପେଟେ—ବଂ. ଏକାଠି ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ଗୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ି
 ହେବା (ମାଛ), ଅଳ୍ପ ସାଗାରେ ବହୁତ ଲେକର
 ଶୁଦ୍ଧ ହେବା
 ସେଟେ ସେଟେ—ଝି. ଫୁଟ ଫୁଟ କରି (ଭାତ) ଫୁଟିବା
 ସେଟେସସରର୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟୁତ୍
 ସେଡେ (ଲେ)ଗଡେ—ଝି. ପାଣିକୁ ଗୋଲିଆ କରିବା
 ସେଡେପେଟେ—ଝି. ବଂ. ପାଣି ଛୁଆଡ଼ି ହେବା
 ସେଡ—ଅ. ଆଡ଼କୁ ଝି. ଅଡ଼େଇ ଦେବା (ଗାଈକୁ ଆଡେଇ
 ଦେବା)
 ଉ: ଅକା ସେର୍ ଏମ୍ ସେନଃକାନା - କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛ
 ସେଡା—ବ. କୁକୁର
 ସେଡାକିଡା—ବ. ଡାଳମୂଳ
 ସେଡାଉର୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛତୁ
 ସେଡା ପୁଟ୍ଟା.—ବ. ଛୋଟ ଗୋଲ ଛତୁ
 ସେଡା ସାଗାଃ ଦାସ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଦାସ
 ସେଡା — ବ. ସକାଳ, ପ୍ରାତଃକାଳ
 ସେଡା — ଖନ୍—ଝି. ବଂ. ସକାଳ ଠାରୁ
 ସେଡା — ବେରୁ—ଝି. ବଂ. ସକାଳ ବେଳ
 ସେଡା — ସେଡା — ଝି. ବଂ. ସକାଳୁ ସକାଳୁ
 ସେଡା — ଜମ୍—ବ. ସକାଳ ଭୋଜନ
 ସେଡୁ—ବ. ସେଡୁ
 ସେଡୁ—ବ. ଖରୁ
 ସେଡୁ ଦନ୍—ବ. ଖରୁଦନ, ଖୁଣ୍ଟ
 ସେଡୁବେଲା—ବ. ଖରୁବେଳ

ସେଡୁ ସିଡୁ—ଝି. ବଂ. ଖରୁ ଖରୁରେ
 ସେଡୁଲଲ—ବ. ଖରୁଡାଡି
 ସେଡୁଲଲ ଦନ୍—ବ. ଖୁଣ୍ଟଦନ, ଖରୁଡାଡି ଦନ
 ସେଡେଟ୍—ଝି. ଖରୁ ଫୁଟି ପାଣି ବାହାରିବା
 ସେଡେଟ୍—ଝି. ପଲ୍ଲେଇବା
 ସେଡେଲେଲ୍—ଅ. ଅନ୍ୟର ସହୃଦ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ
 ଉ: ଉନ ସେଡେଲେଲ୍ ବାକାରଏ ସେନଃଆ - ତାହା ସହୃଦ
 ବକାରକୁ ଯିବ
 ସେଡେ—ବ. ସେଡେ
 ସେଆ—ବ. ସେଆ, ସିଂଆ, (କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନତା ବଶତଃ ଦେହର
 ରଙ୍ଗ ସାହା ଦିଶେ) ସେହୁ ରଙ୍ଗ
 ସେର୍—ଅ. ଦରକୁ, ଠାକୁ, ଆଡ଼କୁ
 ଅକାସେର୍—ସ. କେଉଁଠାକୁ, କେଉଁ ଆଡ଼କୁ
 ଅକସ୍ ସେର୍—କାହାଠାକୁ
 ବେଲାସକାର୍ ସେର୍—ପୂର୍ବ ଦରକୁ
 ଆ.ରୁସେର୍—ଗାଁ ଆଡ଼କୁ
 ସେଦାସ୍—ଝି. ବଂ. ପୁରକାଳରେ ବଂ. ପୁରକନ
 ସେନ୍—ଅ. ଠାକୁ, ଆଡ଼କୁ, ଦରକୁ
 ସେନ୍—ଝି. ଯିବା, ମାନବା
 ସେନ୍ଦର୍—ଝି. ଶିକାର, ଖୋଜିବା, ଯୋଗାଡ଼ କରି ଆଣିବା
 ସେନ୍ଦାର୍ କଲା—ବଂ.—ଶୀଘ୍ର ଯୁବକ
 ସେନ୍ଦାର୍ ଟାନଡ଼ି—ବ. ଶୀକାର ଅପେକ୍ଷାରେ ସମ୍ମିଳିତ
 ହେବା ସ୍ଥାନ
 ସେନ୍ଦାର୍ ବାସା—ଝି. ବଂ. ବସା. ରହୁ ଶୀକାର କରିବା ସ୍ଥାନ
 ସେନ ମେ—ସାଆ
 ସେନା.ନା.ଡ଼ି—ସାଉଅଡ଼ି
 ସେନା.ଡ଼ି—ଯିବ
 ସେନ୍ଲେନା.ଡ଼ି—ସାଉସାଉ
 ସେନ୍କଅଡ଼ି—ସାଉସାଉ

ସେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତାଳୀ ଆଖି—ପାଉଁଶ

ସେନା—ବ. ସୈନ୍ୟ

ସେନେ ଦେନେ—କି. ବଂ. ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ବ

ସେନେରୁ—ବ. ରୁଅ

ସେପେଞ୍ଚ—କି. (ହାତରେ ଧରି) ଉପରେ ରଖିବା

ସେପ୍—ବ. (ଇଂ) ଖୋଲ (shelf)

ସେଫାଳିକା ବାହା—ବ. ସେଫାଳିକା ଫୁଲ

ସେଫୁର୍—କି. ବଂ. ଫୁଁ ଫୁଁ ହେବା, କି. ଧକେଇବା

ସେବକ୍—କି. ପରତର୍ପଣ କରିବା, ସେବା କରିବା

ସେବକ ବାହା—ବ. ସେବକା ଫୁଲ

ସେବା—ବ. ସେବା, ପରତର୍ପଣ

ସେ ବିଚକମ୍—ଅ. କିନ୍ତୁ

ସେବିକା—ବ. ସେବିକା

ସେବେର—ବଂ. ଚପ ଚପିଆ, ଭଜକର ଚପ ଚପ ହେବା,

ସ୍ବଳ୍ପ ଜଳର ସ୍ଥିତି

ସେବେର ସେବେର—କି. ବଂ. ଚପର ଚପର ହୋଇ ଥିବା

(ପାଣି), (ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ ଶବ୍ଦ)

ନୀତ ଜୋର ଯୋଗରେ ଚାଲିଥିବା ପୁଅମାନେ ଏ ଶବ୍ଦ

ବ୍ୟବହାର ଜୋରରେ କହନ୍ତି

ସେ ଭାବ—କି. ବଂ କହୁବା ବାହୁଲ୍ୟ, ନୁହେଁ କ

ସେ ଭଲ—କି. ବଂ. ହୋଇ ପାରେ (ନୁହେଁ), ହେବପର (ନୁହେଁ)

ସେମ୍—ବଂ. ଭଜା, ସିଂହାଣିରେ ଭଜିଥିବା, କି. ଭଜିବା

ସେମ୍ବେ ସୁରୁର (କ)—ବ. ସିଂହାଣିରେ ସରପଟ

କି. ସିଂହାଣିରେ ଭଜି ସରପଟ ହେବା

ସେମ୍‌ସେମାଣ୍ଡ—ବଂ. (ସର୍ଦ୍ଦାର) ସୁଁ ସୁଁ ଶବ୍ଦ

କି. ସର୍ଦ୍ଦାର ସୁଁ ସୁଁ ସୁଁ ସୁଁ କରୁବା, ସୁଁ ଡୁରୁ ସୁଁ କରୁବା

ସେଁ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ଘରସ୍ଥାପନେବା

ସେ ମାୟୁମ୍ ଇଡ଼(ଲ)—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର କାଳସ୍

ସେ ମାୟାମ୍ ଜେଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ହରିଣ, ନାଲି

ରଙ୍ଗିଆ ହରିଣ

ସେମେଲ୍ (ର)—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଥର

ସେମେଲ୍ ଗାଲେଲ୍—ବଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ରନ୍ତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ

କି. ଅତି ଚକ୍ରନ୍ତ ହେବା, ଅତି ଦୁଃଖ ପାଇବା

ସେରୁ—ବ. ସେର

ସେରୁଗେଲ୍—କି. ବିସ୍ମୃତିତ ହେବା

ସେରୁକା ଦାରେ—ବ. ସମୀକ୍ଷ

ସେରୁଆ—ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ

ସେରୁମା—ବ. ଆକାଶ, ସ୍ବର୍ଗ, ବର୍ଷ

ସେରୁମା ଗଡେଲ୍—ବ. ସ୍ବର୍ଗ ଦୂତ

ସେରୁସିଧା—ବ. ସିଦ୍ଧା, ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ

ସେରମ୍—ବ. ଅଧ, ଅଧା

ସେରମ୍ ଦକଡ଼ା—କି. ସୁନ୍ଦର ଅଧା ଦେବା

ସେରମ୍ ଦା—କି. ବଂ. ଅଧାଦେହ ବୁଡ଼ାଇ ଗାଧୋଇବା,

ଅଣ୍ଟା ପାଣି ହେବା

ସେରୁଲି—ବ. ସରଳ ପତ୍ରୀ

ସେରୁଣ୍ଡ—କି. ଶେଷ କରିବା, ସାର ଦେବା

ସେରେ—ବଂ. ଭଜାଥିବା

ସେରେଗରେ—କି. ବଂ. ଭଜି କରି ସର୍ଦ୍ଦାର କାମରେ ପୁର

ରହିଥିବା (ଶବ୍ଦ)

ସେରେଲ୍ ଅ—କି. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେବା, ପାଣିଆ ଝାଡ଼ା ହେବା

ସେରେର ସେରେର—କି. ବଂ. ପତଳା ଝାଡ଼ା ହେବାର

ପ୍ରକ୍ରିୟା, (ଝରୁ ଝରୁ ଝାଡ଼ା ହେବା)

ସେରେଟ ସେରେଟ—କି. ସର୍ଦ୍ଦାର ହେବୁ ନାକ ସୁଁ ସୁଁ ହେବା

ସେରେଜ୍—ବ. ଗୀତ, କି. ଗୀତ ଗାଇବା

ସେରେଜ୍ ଆତା—କି. ଗୀତ ଦୋହରାଇବା (ଅନ୍ୟମାନେ)

ସେରେଜ୍ ଦୁରା—ବ. ଗୀତ ନାଚ

ସେରେରୁ—କି. ବଂ. ଧାନ ବିଡ଼ା ପିଟିବାର ଶବ୍ଦ

ସେରେପେଟେ—କି. ବଂ. ପାଣିରେ ସେରେପେଟେ ହେବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା, (କାଢ଼ି ଗାଧୁଆର ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ସେରେସେରେ—ବ. ଜରକିବା, ପାଣିରେ ଭଜିରହିବା

ସେରେଲ୍ (ଡ)—କି. ଲଲ ବୋହୁ ପଡ଼ିବା

ସେରେଲ୍ ମେନଡେ—କି. ବଂ. ପୁରକରି ଲଲ କାହାର
ପଡ଼ିବା

ସେରେଲ୍ ସେରେଲ୍—କି. ବଂ. ପାଟିର ପୁର ପୁର କରି ଲଲ
ବୋହୁବା ପ୍ରକିୟା

ସେଲ୍—କି. କଲହ କୋଠା

ସେଲ୍ ସେଲ୍—କି. ସମ୍ପା ରଙ୍ଗ

ସେଲେଗାମି—କି. ଉଦ୍ଭିତ ପଣ ବଂ. ଅଳ୍ପାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମି
କି. ଅଳ୍ପାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବା

ସେଲେ ଗାମା—କି. ବ୍ୟସ୍ତତା ସହ କରିବା, ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା

ସେଲେ ଟକେ—କି. ଗ୍ରେଟ ବଡ଼ ପିଲା ସହୃଦ (ସିବା)

ସେଲେଡୁ—କି. ସାଙ୍ଗ କରିବା, ବଂ. ମିଶି ସାଙ୍ଗିତ୍ୱ

ସେଲେଡୁ—କି. ମିଶାଇବା କି. ବଂ. ମିଶାଇକରି (ନେବା)

ସେଲେବ୍—କି. କୁଟୁର

ସେବା—କି. ସେବା, ପୂଜା କି. ପୂଜା କରିବା, ସେବା କରିବା

ସେବା ଦେବା—କି. ପୂଜା ପାଠ କି. ପୂଜା ଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା
ପୂଜା କରିବା

ସେବେର୍ ଗେଲେର୍—କି. ବ୍ୟାକୁଳ ହେବା,

ଅନୁରାଗ କାନ୍ଦିବା

ସେବେର୍ ସେବେର୍—କି. କହୁବା ବେଳେ, ଓଠ ହଲାଇବା
ପ୍ରକିୟା

ସେସ୍—କି. ବ. ୦୩୫୫, କର, ଖଜଣା

ସେସ୍—କି. ଶେଷ, ଅନ୍ତମ କି. ଶେଷ କରିବା, ସମାପ୍ତ କରିବା

ସେମାଡୁ—କି. ବଂ. ସମାପ୍ତ କରିଦେବା, ସାରିକରି (ସିବା)

ସେମାନ୍ତ—କି. ଅନ୍ତ, ସମାପ୍ତ କି. ସମାପ୍ତ ହେବା, ମରିବା

ସେମାନ୍ତେ—କି. ସଂଯୋଜକ-ପରନ୍ତୁ

ସେମାସେସି—କି. ବଂ. ଶେଷ ସମୟ

ସେଁ ସେଁ—କି. ସେଁ ସେଁ ହେବା

ସେସ୍—କି. ଶେଷ ହେବାର ପ୍ରକିୟା

ସେଁଡା (ସେଣା)—କି. ସୁବା

ସେଁଡେଁ—କି. ଶାସ

ସେଁଡେଁପେଟେ—କି. ପାଣି ଛୁଟା ଛୁଟି କରିବା

ହ

ହ-ଅ-ଅ. ହଃ (ଦାମ୍ଭିକଦାସ୍ତକ ପଦ)

ହଃ—କି. ନା, ନାହିଁ

ହଇକା.—କି. ହଇକା ରୋଗ

ହଇରାନ୍—କି. ହଇରାଣ ହେବା

ହଉ—ଅ. ହଁ, ହଉ

ହକ—କି. ନ୍ୟାୟ, ହକ୍

ହକହକ୍—କି. ଅସ୍ପଦାନ୍ତ ହେବା

ହକ୍ମାନ୍ତେ—କି. କୋରଦାର ଶବ୍ଦ ସହ (ପଡ଼ିବା)

ହକ୍ତକ୍ତ—କି. ଚୋଡ଼ା, ଖୋଲ ହୋଇଥିବା (ସ୍ଥାନ, ଗଛ)

କି. ବଂ. ଖୋଲ ସ୍ଥାନ ହୋଇଥିବା, ଅଧିକ ଚୋଡ଼ା
ହୋଇଥିବା

ହକ୍ତାବ୍—କି. ଦାବିଦାର

ହକ୍ତ—କି. ହକ୍ତର, ତାକ୍ତ କରିବା ଲୋକ

ହକଡ଼ା (ଲା) ଓ—କି. ହକାଳିବା, ଲୁଗା ଚୁଡ଼ାଇ ଧୋଇକରି
ଅଣିବା

ହକାବୁକା.—କି. ଚାଟକା, ହତବୁଦ୍ଧି

କି. ଚାଟକା ହେବା, ହତବୁଦ୍ଧି ହେବା

ହକାରେ—କି. ବଂ. କେଉଁଠାରେ

ହକାସ୍—ଅ. କପ

ହକ୍ତକ୍—କି. ବଂ. ଅସ୍ଥିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ ବସିବା, ଲୁଗା ଡଙ୍ଗା

ନ ହୋଇଥିବା

ହକର—କି. ପିଇବା, ତଳ ତଳ କରି ପିଇବା

ହଂ ହଂ—କି. ଉତୁଆ ମେଲ କି. ବଂ. ପୁର ଖୋଲ ମେଲ

ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା

ହକର—କି. ହକ୍ତର

ହକଲଅ—କି. ପାଖ କି. ପାଖ ହେବା

ଉ: ହକ୍ଲଅ ହକ୍ତେକ ସେନା—ପାଖ ଶୁଣାରେ ଯିବା

ହୁକ୍—ବ. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଗର୍ଭ ସାଥୀ

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଠିକ୍ ଭାବେ ପିନ୍ଧା ନ ଥିବା କମର

ତଳକୁ ଲୁଗା ପିନ୍ଧାଥାଇ ଉପରୁଟି ମୁକୁଳା ରହୁଥିବା

ସ୍ତ୍ରୀ ତିରେ (ତଳକୁଳା କରିବା)

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଝୁଙ୍କି ଝୁଙ୍କି, ନଇଁ ନଇଁ ଶୀଘ୍ର ଯିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ବଂ. କଡ଼ ପେଟବାଲ

କି. ବଂ. ପେଟ ବାହାର ପଡ଼ିଥିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଲୁଗାଉଳି ସଡ଼ ସଡ଼ ହେଉଥିବା

ଅବସ୍ଥାରେ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ଅ. କିସ୍ତାର ଶେଷରେ, ଅନ୍ତର କିମ୍ବା 'ଅନ୍ତ' ପଦ

ଯୋଡ଼ିଲେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳର କିସ୍ତା ହୁଏ

ହୁ: କମ ହୁକ୍—ଖାଉ

ଦା.ଲ୍ ହୁକ୍—କୌଡ଼ୁ

ସେନହୁକ୍—ସାଉ ଆଦ

ହୁକ୍ ମି—କି. ହୁକ୍ ମି ହେବା

ହୁକ୍ ମି—ବ. ହୁକ୍ ମି ଖିସ

ହୁକ୍ ଜା—କି. ଖସିବା ଗାତରେ ପଡ଼ିବା

କି. ବଂ. ଖସିବା ପଡ଼ି ଆବାତ ପାଇବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ବ. ଶୁଣିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ବ. ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଣିବା ପଡ଼ିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ଖେଳି ବାହାର କରିବା, ଉଠିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଖେଳୁ ଖେଳୁ (ମିଳିଲ)

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ତାଜ, ଦାଆରେ ଆସୁଥିବା, ଖେଳିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଆସୁଥି ଆସୁଥି

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଖେଳୁ ଆସୁଥି ଏକାଠି କରିବା

ହୁକ୍ —ବ. ବେଳ

ହୁକ୍ —କି. ବଂ. ଗଲାନଲ

ହୁକ୍ —କି. ବାଡ଼ିରେ ଚାଲିବା କରିବା; ତଳରୁ ଉପରକୁ ଉଠିବା

ପକା କରିବା, ଉଲଟିବା, ଶିଙ୍ଘରେ ଲୁପିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବାଡ଼ିରେ ଉଠାଇ ଆଡ଼େଇ ଦେବା ଜନସ

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବାଡ଼ିରେ ଜନସ ଉଠାଇ ଦୂରେଇ

ଦେବା, ଫୋପାଡ଼ିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ଲଗାମ ଛଡ଼ା ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ଶିଙ୍ଘରେ ଫୋଡ଼ି ମାରିଦେବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ଶିଙ୍ଘରେ ଫୋଡ଼ି ଦୁଇପାଳ କରିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ବ. ହୁକ୍ ହୁକ୍

କି. ହୁକ୍ ହୁକ୍ କରିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—ବ. (କ) ହୁକ୍ ହୁକ୍ ହୁକ୍, ଉଦ୍ୟାନ ବିଦ୍ୟା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ହୁକ୍ ହୁକ୍

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବାଡ଼ି ବା ଦଣ୍ଡା ପାଣିରେ ପୁରାଇ ଉତ୍ତରରେ

ବୁଲାଇବା, ଗାଈବା, ଗାତରେ ବାଡ଼ି

ପୁରାଇ ବୁଲାଇବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍ / ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. କାଠଦଣ୍ଡା

ଯୋସାରିବାରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ହୁଏ

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ବୁଡ଼ିବା କାଠ (ପଡ଼ିବା)

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଅଧିକ ପାଣିରେ ଭରିବା ଜଳିତ

ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରେ

ହୁକ୍ ହୁକ୍, ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ହୁକ୍ ହୁକ୍ (ପଶୁର ହୁକ୍ ହୁକ୍)

ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛେ

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ଆଉଁଟାଲିବା, ଭାଙ୍ଗିବା

କରତୁଳି କଡ଼େଇରେ ବୁଲାଇବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ତରୁ ଶୀଘ୍ର ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ

(ପିକ କରିବା)

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ହୁକ୍ ହୁକ୍, ଗର୍ଜନ କରିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ପାଣି (ପୁଅ) ନୋରରେ ବୋହୁ

ସାରିଥିବା ବେଳେ ବାଧା ପାଇ ପୁଣିନର ଶବ୍ଦ

ହୁକ୍ ହୁକ୍ (ହୁକ୍ ହୁକ୍)—ବଂ. ଅଧିକ ଖୋଲ ହେବା, ଖୋଲ

ହୋଇ ଚାଲିବା ହେବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ଏକ ତରଫା ଉଡ଼ିଯିବା

ହୁକ୍ ହୁକ୍—କି. ବଂ. ପୁରୁଷ ଧୂଳିକରି ଯିବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହଣ୍ଡେ—ବିଂ. ସେଠାରେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ

ହଜ (ଦ) — ଫି. ବାଛବା, (ସାଗ ଚୁଆବା, ଦୁହଁବା)

ଡେମ୍ବୁ ଅଲଗା କରିବା

ହଜହୁସିର (ଦ) ଫି. ବି. — ଗୁମ୍ଫା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫା କରିଦେବା

ହଜେଆ. ନିତ — ସ. ସେ ସେଠାରେ, ସେ ଯେ ଶୁଣୁଛୁ

ହଜେଲ୍ — ଫି. ବିଂ. ହୋଇଥିବ ପରା, ସମ୍ଭବତଃ

ହଜେରେ/ହଜେର୍ — ଅ. ଦ୍ଵାଦ୍ଵା, ଦେଇ

ହଜଥର୍ (ଦ) — ବି. ଲଭ

ହଜଥର୍ ଗୁମ୍ଫା — ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ଯୋଗ ଯେ ଲଭ ପଥ

ଖାଏ

ହଜହଜଥ — ବିଂ. ଲମ୍ବା, ଲମ୍ବାଳିଆ ଫି. ଲମ୍ବା ହୋଇଯିବା

ହଜରୁଦ୍ଧ — ବି. ମୂଢ଼, ମୂର୍ଖ ଫି. ମୂଢ଼ ହେବା, ମୂର୍ଖ ହେବା

ହଜାଦର୍ — ବି. ହଜାଦର

ହଜ୍‌ଗଥ — ବିଂ. ବାଜୁଆ (ବେକ), ବାଜୁଆ ମୁଣ୍ଡିଆ

ଝୁମ୍‌ଝା ବାଲ ବାଲ

ହଦ ହଦଥ — ବି. ଜଳପ୍ରପାତର ପାଣି ପଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ

ବିଂ. ମୁଣ୍ଡରେ ବହୁତ ବାଲ ରଖିଥିବା ବାଲ

ହଦହଦ — ବି. ଜଳ ପ୍ରପାତ (ଛୋଟ ଧରଣର)

ହଦ — ବି. ହ୍ରଦ

ହଦଥର୍ ହଦଥର୍ — ଫି. ବିଂ. କୋରରେ ଶବ୍ଦ କରି ପବନ

ବୋହୁଯିବା, ପାଣି ବୋହୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହନ — ବି. ସୁଅ, ସୁଅପିଲା, ବଡ଼ମୁଣ୍ଡା ସ. ସଦୃଶ

ହନ୍‌ଆ — ସ. ଡାହା

ହନ୍‌କା — ସ. ସେ ପ୍ରକାର, ସେମିତି

ହନ୍‌କାନା — ସେ ପ୍ରକାରର

ହନ୍‌ଗୁନୁର୍ ଏନେଲ୍ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲା ଖେଳ

ହନ୍‌ଜାଜା — ବି. ମୁଣ୍ଡର ଗୋଡ଼ ଫି. କଢ଼ି ବାହାରିବା

ହନହୁଆ — ଫି. ଭାଙ୍ଗି ଖୋଲି ଦେବା, ମାଟି ଖୋଲି ମେଲି

ରଖିବା

ହନ୍‌ଜେଲ୍ — ବିଂ. ସେ ଆଡ଼ର ସେ ଅଞ୍ଚଳର, ସେ ପାଖର

(କଥା, ଲୋକ, ଚଳଣୀ ଆଦି)

ହନବା. ଚୁଲୁଲିକ — ବି. ତେମେଟା

ହନ୍‌ହଣ୍ଡେ — ସ. ସେହଠାରେ, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ

ହନ ହନକାଲେକା — ସ. ଠିକ୍ ସେ ପ୍ରକାରରେ

ହନାଂ — ଫି. ହେଲେ, ହୋଇଥିଲେ

ହନେତଂ — ସ. ଏହିତ, ସେଠାରେ

ହନେତାରା — ସ. ହେଉ ସେଇ (ଯାଉଛୁ), ହେଉ ଯିବାର ଦେଖ

ହନେ — ସ. ସେହି, ସେଇ, ସେଠାରେ

ହପନ୍ — ବି. ସାନ, ଛୋଟ

ହପନ୍ ହପନ୍ — ଫି. ବିଂ. ସାନ ସାନ, ଛୋଟ ଛୋଟ, ସାନଟିଏ

ହପନ୍ ଆୟୁ — ବି. ଖୁଣ୍ଟ

ହପନ୍ ଏୟ — ବି. ଝିଅ

ହପନ୍ ଚୁକା — ବି. ଠେକ, ସାନ କଲସି

ହପନ୍ ବାବା — ବି. କକା

ହପନ୍ ମାଉଁ — ବି. ସାନ ଝିଅ (ମାଉଁ ଝିଅ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ

ହୁଏ)

ହପନ୍‌ଆ — ବିଂ. ସାନଟା

ହପା — ବି. ଛୋଟା (ପିଲା)

ହପଥ — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ

ହବର୍ — ବି. କୋଲ ଫି. କୋଲ କରିବା

ହବର୍‌ରେ — ଫି. ବିଂ. କୋଲରେ ଥିବା

ହବର୍ ଲେଟକା — ବି. କୋଲ ଶିଖୁ (ପିଲା)

ହବଂ ହବଂ — ଫି. ବିଂ. ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଏଣେ ତେଣେ

ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା

ହମ୍‌ବା — ଫି. ହମାରଡ଼ି

ହମ୍‌ବଥ — ବିଂ. ନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟବା

ଫି. ବିଂ. ନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହୁଥିବା (ଝଟା, ଘର)

ହମନ୍ — ବି. ପୁଣା, ପୁରୁର

ହମ୍‌ଗୁର୍ — ଫି. କୋଲରେ ଧରି ଖୋଇବା, ଜାକ କରି ଧରି

ରଖିବା

ହମୁଞ୍ ଗୁରୁଞ୍ — ଫି. ଅସ୍ତସ୍ତ ହେବା, ଭସିବା

ଫି. ବିଂ. ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକଟ କରିବା

ହମରଥା—କି. ଅନ୍ତରରେ ଶୋକ କରିବା
 ହମରହାଲ—କି. ବିଳାପ କରିବା, ଶୋକ କରିବା
 ହସ୍—କି. ହୁଁ କରିବା, ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା,
 ହେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବ. ପବନ, ବାୟୁ
 ହସ୍ ଆକମେ—କି. ସମ୍ମତି ଦେଇ ଦଥ, ହୁଁ କରିବଥ
 ହସ୍ ଅଚକାଦେୟାୟ—କି. ହୁଁ କରାଇ ଦେଲ, ସମ୍ମତି କରାଇ
 ଦେଲ
 ହସ୍ ଅଚଥ—କି. ହୁଁ କରାଇବା, ପବନ ବହୁଥାଉ
 ହସ୍ କେବଟେ—କି. ବଂ. ଏମିତି ହୁଁ ହେଉ, ଠିକ୍ ରୂପରେ
 ନ ହେବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
 ହସ୍ ତାତଂ ଜାୟ ତାତଂ—କି. ବଂ. ହେବକ ନ ହେବ
 ଜଣା ନାହିଁ
 ହସ୍ ଜା—ଅ. (ସ୍ବାମୀ, ଦେବରକୁ) କହୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅକର୍ଷିତ
 କରିବା ଶବ୍ଦ, ହଇହେ
 ହସ୍ ଲେ ହସ୍—କି. ବଂ. ହୁଁ କରିବା କଥା, ହୁଁ କରିବା
 ହସ୍ ଜଥସ୍—କି. ବଂ. ହୁଁ ହୁଁ କହୁବା
 (ସ୍ବାକାଶ୍ଵକ ଶବ୍ଦ)
 ହସ୍ — —କି. ଶବ୍ଦ ହେବା
 ହସ୍ତ(ଲ) ହସ୍ତ—କି. ବଂ. ଉପରେ ଲଗାଇବା,
 ନିରନ୍ତର ପବନ ବୋହୁବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
 ହସ୍ତଂ—କି. ବଂ. ପବନ ଲାଗିଯିବା, ଖରାପ ହେବା,
 ଖୋଲ ପବନ
 ହସ୍ତ ତଥ—ଅ. ହୁଏତ
 ହସ୍ତ ଦା — —ବ. ଝଡ଼ ବର୍ଷା ପାଣି
 କି. ଝଡ଼ବତାସ ସହଜ ବର୍ଷିବା
 ହସ୍ତ ଦ — —ବ. ଖାଲ (ଦେହ), ଖାଲ (ବେକ)
 ବଳଙ୍ଗାର ବା ବସ୍ତୁ ବିହୀନ ରୂପ, ଝଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଦେହ
 ହସ୍ତ ଦ — —କା.ପି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଡାହାଣ
 ହସ୍ତ ତସ୍—କି. ବଂ. ହୁଁ ହୁଁ କଥା, କଥାର ଠିକଣା ନାହିଁ,
 ଅନର୍ଣ୍ଣିତ ସ୍ଥିତି

ହସ୍ତ ମା ତସ୍ତ ମା—କି. ବଂ. (ପବନରେ ଉଡ଼ି ବୁଲିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି)
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିହୀନ ଭାବେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା,
 ବୁଲୁଲୁଲୁ କରିବା
 ହସ୍ତ ହସ୍ତ—କି. ନଳର ଲାଗିବା, ଖରାପ ଆଖି ପଡ଼ିବା
 ହସ୍ତ ହସ୍ତ—ବ. ଅଖିଷ୍ଟ ଶାଢ଼ରେ (ବସିବା), ଅଶୋଭନୀୟ
 ଭାବେ (ବସିବା), ଅବରଣ ଖୋଲି ଥାଇ ବସିବା
 ହସ୍ତଂ—କି. ବଂ. ହାଲୁକା ହେତୁ ତେରଣ ହୋଇ ଯିବା
 ହସ୍ତଂ ହସ୍ତଂ—କି. ବଂ. ତେରଣ ତେରଣ (ବୁଲିବା),
 ତେରଣ (କଥା), ଅଦାରରେ ଉଡ଼ିଯିବା
 ହସ୍ତ ମେନ୍—କି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ (ଦେଖିବା)
 ହସ୍ତ ନ—କି. ଖିଅର ହେବା
 ହସ୍ତ ଅ ମୁତ୍ତର—କି. ମୁଣ୍ଡ ବାଳକୁ କାଟିବା ଓ ଖିଅର କରିବା
 ହସ୍ତ (ଲ)—କି. ବସ୍ତୁ ବା ଭୂମିର ଉପରେ ଉପରେ
 ଚଳାଇବା
 କି. ବଂ. ଉପରେ ଉପରେ ଲଜ୍ଜା ବୁଲାଇ ବୁଲିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
 (ଅଲଗୁଆ ଗୁଣ)
 ହସ୍ତ—ବ. ଗୁମ୍ଫା, ପଥ, ମାର୍ଗ
 ହସ୍ତ ତେନ୍—ବ. ବାଟୋଇ, ବାଟରେ ଯିବା ଲେକ
 ହସ୍ତ ଅ—ବ. କର୍ମସ୍ଥ, କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱିମ
 ହସ୍ତ ଗହ୍ଵ ବାହା—ବ. ହସ୍ତଗୌରୀ ଫୁଲ
 ହସ୍ତ ତର୍—ବଂ. ଉଚ୍ଚଳତ (ସ୍ଥାନ) ଗଣ୍ଠିଆ (ବାଡ଼ି)
 ହୁଁସ୍ତୁଲ (ବଂ) (ବଂ)
 ହସ୍ତ ଜା ହୁଁଜି—କି. କଠିନ ଭାବେ ସମୟ ଦେଇ ଶୀଘ୍ର
 କାମ କରିବା
 ହସ୍ତ ସେଲ୍—ବ. ବରୁଣ ଗ୍ରହ
 ହସ୍ତ ଅ—କି. ଜଗିବା, ଜଗାରଖା କରିବା
 ହସ୍ତ ଜାଜେ—କି. ଜଗିବା ବାଡ଼ି ଦେବା
 ହସ୍ତ—ବ. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ପ୍ରଣାଳୀ, ଉପାୟ
 ହସ୍ତାମ୍—କି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳିବା, ପ୍ରଣାଳୀ ପାଇବା,
 ଉପାୟ ମିଳିବା

ହର — ଫି. ପିନ୍ଧବା, ପିନ୍ଧାଇବା, ନାଇବା

ହର — ଢେ — ଫି. ଜିଫଟ କରିବା, କନ୍ୟା ବା ବରକୁ ପିନ୍ଧାଇବା

ହର — ଡେଜାନା — ବି. ପୁରୁଷଙ୍କର ପିନ୍ଧବା ପୋଷାକ, ପୁରୁଷଙ୍କ
ପୋଷାକ

ହରଡ଼ — ଫି. ହରାଇବା

ହରସି — ବି. ସୀମନ୍ତ, କେଶବତୀ

ହରସୁ ଗାରେମ୍ — ଫି. ବି. ବାସନରେ ମଇଳା ନମି ରହୁଥିବା
ଛୁତି, ଝାଲ ବୋହୁ ଯାଇଥିବା ଦାଗ,
ମଇଳା ବସିଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର (ଦୁଗ୍ଧିକା)

ହର — ବାନ୍ଦେ — ଫି. ବି. ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବା, ପୋଷାକ, ଭୂଷଣ

ହର — ବାନ୍ଦେନା — ବି. ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗାପଟା ଓ
ଗହଣା ଗାଣି

ହର — ହାଲ — ଫି. ପିନ୍ଧିବାକୁ ଗହଣା ମିଳିବାରୁ ପିନ୍ଧିବା
(ପିନ୍ଧିବାର ସୁଯୋଗ ନେବା)

ହରଥ ଲମ୍ବେ — ଫି. କଛିମ ସଦୃଶ ପେଟେଇ ରହୁବା,
ଲୁଚି କରି ରହୁବା, ଅପେକ୍ଷା କରିବା, ନିକମା ହୋଇ
ଶୋଇ ରହୁବା

ହରବରଥ — ଫି. ବି. ମୁଣ୍ଡିଲରେ ପଡ଼ିବା, ଦ୍ଵିଧାରେ ରହୁବା

ହରଥଡ଼କ — ଫି. ଦେହ କରିବା, ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା

ହରଥ ପା — ବି. ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା, ଫଟା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ
କରିଥିବା ଗୁଡ଼ା, ଭୁରୁପ

ହରି — ବି. ହରି, ଭଗବାନ

ହରିବୋଲ — ଫି. ହରିବୋଲ (ଭଣ୍ଡରଙ୍କ ନାମରେ ଡାକ ଦେବା)

ହରିହର — ବି. ହରିହର, ଶିବ

ହରେଶ୍ଵର — ବି. ହରେଶ୍ଵର

ହର୍(ଲ) — ବି. ମଣିଷ, ସାମ୍ବଲ ମଣିଷ

ହଲ(ଡ)ସୁଟକା — ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଝାସପୁଡ଼ିଆ ରଞ୍ଜ,
(କୁକୁର ମୁଣ୍ଡ), ଛରୁ

ହଲ(ଡ)ବେଦା — ଫି. ବି. ଷୋକାକେଦା

ଫି. ବାହାନା କରିବା

ହଲମୁତ — ବି. ଓଷଣ

ହଲମେନା — ଆନ୍ — ବି. ମନୁଷ୍ୟ, ମଣିଷ ପଣିଆ

ହଲମଥ — ବି. ଶଙ୍ଖର, ଦେହ

ହଲମଥ ଆନ୍ — ବି. ମୋଟା ଶଙ୍ଖର ଧାଗ

ହଲମଥ ଜ — ଫି. ଦେହ ପାଇବା, ଗର୍ଭବତୀ ହେବା

ହଲମଥ ହାଟିଙ୍ଗ୍ — ବି. ଶଙ୍ଖର ବିଶେଷଣ, ଶଙ୍ଖରର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗ

ହଲମଥ ହାରିଡା — ବି. ଦେହର ଚମ

ହଲଗଡ଼(ଲ) — ବି. ନରହତ୍ୟା

ହଲମଥ ଉର୍ — ବି. ଶଙ୍ଖର ଦାଳ

ହଲେଜ୍ — ବି. କୋଳଥ

ହଲେଡ଼(ଡ) — ଫି. (ଖାଲ, ପିମ୍ପା) ଆଦିରେ ପୁରାଇବା,
ଖଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ିବା, ଖଣ୍ଡାରେ ପକାଇବା,
ଖାଲରେ ପଡ଼ିଥିବା

ହଲସେର୍ ହଲସେର୍ — ଫି. ବି. ତେରନ୍ତ ତେରନ୍ତ ହୋଇ
(ସୁଲିବା)

ହଲସଥ — ଫି. ଜଗର କରିବା, ଜିଦ ଧରିବା

ବି. ଜିଦ୍, ଜିଦ୍

ହର୍ଡ଼ଡ଼ା ବିଷ୍ଟ — ବି. ବିଷ ଶୂନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ସାପ

ହଲ୍‌ଲାନମ୍ — ବି. ବିଗତ ବର୍ଷ

ହଲ — ବି. ଗଡ଼ ଦିନ, ଗଡ଼କାଲି

ହଲ୍‌ଡେଲ୍ — ବି. ମୁଣ୍ଡୁଳି ସ୍ଥାନ, ମାଟିର କଢ଼ାଇ

ହଲର୍ — ବି. ଖିଅର ଯନ୍ତ୍ର, ଷୁର

ହଲ୍‌ନ୍ — ବି. ଗଡ଼ କାଲିର

ହଲ୍‌ନ୍ ଆ — ବି. ଗଡ଼ କାଲିର

ହଲ୍ — ବି. ସୁଉଲ ଚୁନା, ଫି. ସୁଉଲ ଚୁନା କରିବା

ହଲ୍ ଗାଓରାଡ଼ — ବି. ସାମ୍ବଲର ସୁବ ପୁରୁଷଙ୍କର ଏକ
ଗଡ଼ର ନାମ

ହଲ୍ ଡିଗିର୍ — ବି. ସୁଉଲ, ଚୁନା ଉଡ଼ିବା ପରି

ହଲ୍‌ହପଥ — ଫି. ଚୁନାପରି କରିଦେବା, ଧୂଳିସାର କରିଦେବା

ହଲଥ ହଲଥ — ଫି. ବି. ବାରବାର ହଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ହାକ୍‌ବର୍ତ୍ତ — ଫି. ହ୍ୟାମିସ, ଏଇ ପଇଁ ହେବା
ହାକ୍‌ବର୍ତ୍ତ, ହିଁବର୍ତ୍ତ — ଫି. ଚକ୍ରାବ କର ତାକିବା
ଇଣ୍ଡରକ୍ତ ଜୋରରେ ଜୋରରେ ତାକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବା
ହୁମାରକ୍ତ କରବା

ହୌ—ହି. ତାକ ପକାଇବା, ଆଜ୍ଞା କରିବା, ବ. ତାକ
ହୌକ୍ ହାକୁରୁ—ବ. ଆଜ୍ଞା
ହୌଃ ହୌ—ବଂ. ହୌ ହୌ କରିବା ବାଲ୍, ନିବୋଧ
ହାକାବୁକା—ହି. ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଲଗିବା, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବା
ବ. ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟତା

ହାକାମ୍ ହୁକୁମ୍—ବ. ଉପର ଆଦେଶ, ଆଜ୍ଞା
ହାକାମୁକା—ହି. ତାଣ୍ଡିବା, ଧକ୍କା ମାରିବା, କଳି କରିବା
ହାକାରୁ ହାକାରୁ—ହି. ଧର୍ମ ପର୍ମ ହେବା

ହି. ବଂ.—କୋର କୋରରେ ଧକେଇବା
ହାକାରୁ ହୁକୁରୁ—ହି. ବଂ. ଧର୍ମ ପର୍ମ ହୋଇ ପାଟି କରିବା,
ଧର୍ମ ପର୍ମ ହୋଇ କହୁବା

ହାକାତ୍—ହି. ତାକିବା, କୋର କରିବା, ନିଲମ୍ ତାକର ଦେବା
ହାକାତାକା—ବଂ. ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ତାକର ଦେବା

ହି. ବଂ. ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଖୋଜିବା, ଲେଖିବା
ହାକାରୁ ହୁକାରୁ—ହି. ଆବେଦନ ସହ ତାକିବା, ପାଟି କରିବା
ହାକାରୁ ପୁକାରୁ—ହି. ଚହଟା ତାକ, ଚକାର କରିବା
ହୌକା ହୌକ—ହି. ବଂ. ହୌକ ହୌକ ତାକିବା, ହି. ତାକିବା
ହାକମ୍—ବ. ହାକମ

ହାକୟା—ହି. ଜବରଦସ୍ତି କରିବା, ସାମନାରେ କହୁବା
ହାକୁୟୁ ବୁକୁୟୁ—ହି. ବଂ. (ତରରେ) ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାଲିବା
ପ୍ରତିସ୍ତା, ହି. ଚଞ୍ଚଳ ଚାଲିବା

ହାକୁମ୍ ଟାକୁମ୍—ହି. ବଂ. ଧୀରେ ସୁସ୍ଥେ ଚାଲିବା ପ୍ରତିସ୍ତା
ହାକୁଡ୍ ମାକୁଡ୍—ହି. ଶୀଘ୍ର ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ି ଖାଇବା
ହି. ବଂ. ଡର କରି ଶୀଘ୍ର କାମୁଡ଼ି କାମୁଡ଼ି ଖାଇବା
ପ୍ରତିସ୍ତା

ହାକୁ—ବ. ମାଛ

ହାକୁ ଅଲା—ବ. (ମାଛ ଦର) ପୋଖର

ହାକୁ ଚୁଲୁୟା—ବ. ମାଛ କାତି

ହାକୁ ପାଟା—ବ. ମାଛଧର ଖଇସ୍

ହାକ୍ଷପାକ୍ଷ—ହି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସ୍ତରେ ଏକ ପ୍ରକାର
ତଡ଼େଇର ରାବ 'ହାକ୍ଷ ପାକ୍ଷ'

ହାକ୍ଷ ପାରେ—ହି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର, ଶୀଘ୍ରତା ସହକାରେ
କରିବା (ଡରରେ, ବ୍ରତରେ)

ହାକା ହାକୁ ଏନେକ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ପିଲଖୋଳ

ହୌକୁରୁ—ବ. ହୁଜାର, ହି. ହୁଜାର କରିବା

ହାବ୍ ହାବ୍—ହି. ବଂ. ଅଧିକ ତୌଡ଼ା, ଅଧିକ ଖୋଲ
ହୋଇଥିବା

ହାଗା ~ ଦଗ ~—ହି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟବଦ୍ଧ ଭାବେ, ଅସଙ୍ଗତ
ରୂପରେ ମୋଟା ହେଇଥିବା

ହାଗାମୁତା—ବ. ଟାଡ଼ା ପରିସ୍ରା, ହରମୁତ

ହାଗାୟ୍ ହାଗାୟ୍—ହି. ବଂ. ଅବଶ୍ରାନ୍ତ ପବନ ବହୁବା
ପ୍ରତିସ୍ତା

ହାଗାୟ୍ ହୁଗୁଇ—ହି. ବଂ. ପୁରୁପୁରୁଆ (ପବନ ବହୁବା
ପ୍ରତିସ୍ତା), ଅଭଦ୍ର ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବା

ହାଗାୟା—ବ. ଭଲ ଭଲ

ହାଗାୟାତେ—ହି. ବଂ. ଭଲ ଭଲ ହୋଇ, ଦକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ରଖି

ହାଗାୟ୍ ମାନ୍ତୁୟା—ବଂ. ଅସୌଜନ୍ୟତା, ଅଭଦ୍ର

ହାଗାକୟା—ବଂ. ତରୁଆ, ଘେରୁଆ

ହାଗାତ୍—ହି. ହରିବା, କୋଷମାନା ଦେବା, ଫେରାଇ ଦେବା

ହାଗାମା—ବ. ହାଗାମା, ବଂବଟ, କୋଳାହଳ, ଉପଦ୍ରବ

ହାଗରୁ ହା.କୁ—ବ. ଶାର୍ବ ମାଛ

ହାଜାରୁ—ବ. (ଇଂ) କାନ୍ଥ ଆଲଣା

ହାଂ ହାଂ—ବଂ. ଅଧିକ ଖୋଲିଥିବା

ହାଂତାଂ—ହି. ବଂ. ଅଧିକ ଖୋଲ ରଖି, ଅଧିକ ଖୋଲ କରି
ଯିବା, ମୁକୁଳା ରଖିବା

ହାଂ ହାବୁରୁ—ହି. ବଂ. ଅଧିକ ମାମାରେ କରିବା

ହାଂ ହାବୁ—ବଂ. ଗରିବ, ଖାଲି ହାତ ହେବା

ହି. ଗରିବ ହେବା, ହାତରେ କିଛି ଧନ ନ ଥିବା
ହାଂ ହୁଂ—ହି. ବଂ. ଖନେଇ ଖନେଇ (କହୁବା) ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ
(କଥା କହୁବା)

ହାବ୍ ଡୁଡୁଲୁ—ହି. ବଂ. ଡିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା, ପହଞ୍ଚା ପହଞ୍ଚି
ହେବା

ହାର ହାବୁଡ଼ — ଫି. ଶକ୍ତିଯିବା, ଚନ୍ଦ୍ର ହେବା

ଫି. ବଂ. ନବରଦସ୍ତ କରିବା

ହାର ହୁଉର — ଫି. ବଂ. ଚପୁରତା ଓ ଶାନ୍ତରେ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହାବୁ — ହୁରୁ — ଫି. ବଂ. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଭାବେ ଯିବା ଆସିବା,

ଧାଁ ଧପଡ଼ କରିବା, ବଂ. ବରଜ୍ଜ ଭାବରେ

ହାବୁଲ୍(ଡ଼) — ବଂ. ଲମ୍ବ ଗୋଡ଼ ପକାଇ ଶୀଘ୍ର (ଗୁଲିବା)

ହାବୁଲ୍ ହାବୁଲ୍ — ଫି. ବଂ. ଲମ୍ବ ଲମ୍ବ ଗୋଡ଼ ପକାଇ ଗୁଲିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହାଜର — ବ. ହାଜର

ହାଜାଓ — ଫି. ହଜମ କରିବା, ସଜିଯିବା, ହଜାଇଦେବା

ହା.ଜା.ସୁ. — ଫି. ପରିଯିବା, ହଜାଇ ଦେବା, ହଜମ କରିବା

ହାଜାରୁ — ବ. ଏକ ହଜାର

ହାଜରୁ — ବ. ଉପସ୍ଥିତ, ଫି. ଉପସ୍ଥିତ ହେବା

ହାଜାହୁନୁ — ଫି. ବଂ. ନଇଁ ନଇଁ ଯିବା, ପେଟେଇ ପେଟେଇ

ଯିବା (ପିରୁରେ ବଥ ହୋଇଥିଲେ) ଗୁଲିବା

ହାଜରୁ — ଫି. ହାଜର ହେବା

ହାଜ୍ଜ ହୁଜ୍ଜ — ଫି. ବଂ. ଅସ୍ତସ୍ତ ହୋଇ, ହେବା

ବିରଜ୍ଜ ହେବା

ହାଜ୍ଜାଃ ହାଜ୍ଜାଃ — ବଂ. ଅଧିକ ଚକ୍ରାର, ଜୋର ଜୋର

ଉ: ଉନଗିଆ ହାଜ୍ଜାଃ ହାଜ୍ଜାଃ ଏ ରୁ — ଏଦା

ସେ ପିଲ ଅଧିକ ଚକ୍ରାର କରି କାନ୍ଦୁଅଛି

ହାଜ୍ଜଲ୍ — ଫି. ଉନୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା, ଖସି ପଡ଼ିବା

ହାଟ୍ — ବ. ହାଟ, ଫି. ହାଟ ବସାଇବା

ହାଟ୍‌ଦାରେ — ବ. କୁଡ଼ୁଚି ଗର

ହାଟ୍‌କା ହାଟ୍‌କ — ହଟା ହଟି (ଥରେ ହଟିବା ଓ ଥରେ ଜିତିବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ହାଟ୍‌କାପ୍ ହୁଟ୍‌କୁପ୍ — ଫି. ବଂ. ଏଠି ସେଠି ପଥର ଉଠି

ରହୁଥିବା (ସ୍ଥାନ-ପଡ଼ିଆ)

ହାଟ୍‌କାଓ — ଫି. ପଛକୁ ହଟିଯିବା, ପଛେଇ ଯିବା

ହାଟ୍‌କାଜାରୁ — ବ. ହାଟ ବଜାର, ବଜାର କରିବା

ହାଟ୍ ଡାହାର — ବ. ହାଟକୁ ଯିବା ଗସ୍ତ, ଆକାଶ ଗଙ୍ଗା

ହାଟ୍‌ଡାହାର/ପାଞ୍ଚଦାର ଡାହାରୁ — ବଂ. ସ୍ୱର୍ଗ ଗଙ୍ଗା ଓ ଡାହ

ସମୁଦ୍ର ଗସ୍ତ

ହାଟ୍‌ପାଟ୍ — ଫି. ବଂ. ଖଟ୍ ଖଟ୍

ହାଟ୍‌ବାଟ୍ — ବଂ. ହାଟ ଓ ବାଟ

ହାଟ୍‌ସ୍ତା — ବଂ. ଦୁର୍ଗଳ, ଦୁର୍ଗଳିଆ, ନଡ଼ଦଣ୍ଡିଆ

ହାଟ୍‌ଲ୍‌ହେବୁ — ଫି. ଦେଖାଇଦେବା ଫି. ବଂ. ଆଡ଼ମ୍ବର କରିବା

ହାଟ୍‌ବେକ୍ — ବ. ଦୋକାନଦାର

ହାଟ୍‌ହାଟାଓ — ଫି. ବଂ. ଜୋର ଜୋରରେ ହସିବା

ହାଟା — ବ. କୁଲି

ହାଟା — ହା.ରୁପ — ବଂ. ଗରିବ ଅବସ୍ଥା

ଫି. ବଂ. ଗରିବ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା

ହାଟାପ୍ ହୁଟ୍‌ପ୍/ହାଟାପ ହୁଟ୍‌ପ୍ — ବଂ. ପଥୁଣିଆ

ହାଟାବାଦ — ବ. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ମୂଳକ

ହାଟାବାଦଃ — ଫି. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱି ହେବା

ହାଟାମୁଠା — ଫି. ବଂ. ଧରାଧର ହୋଇ

ହାଟାଓ — ଫି. ହରାଇବା, ଦୂରେଇ ଦେବା, ହଟେଇ ଦେବା

ହାଟ୍‌ହଲ୍ — ବ. ହାଟ୍‌ଆ

ହାଟାହୁଟ୍ — ବଂ. ଏକା ସମାନ ମୁଣ୍ଡିଆ, ସମାନ୍ ସମାନ୍

ପଥର ଥିବା (ସ୍ଥାନ)

ହାଟିଜ୍ — ଫି. ବାଣ୍ଟିବା, ଭାଗ କରିବା

ହାଟି — ବ. (ଇଂ) ହାଟିଂ, କୁଲି ମୂଲିଆର ଛୋଟ ଛୋଟ

କୁଡ଼ିଆ ଥିବା ପଣୀ

ହାଡ଼ — ବ. ହାଡ଼

ହାଡ଼ — ବ. ହାଡ଼

ହାଡ଼କୁଲ୍ (ଡ଼) — ବଂ. ବଣର ବନ୍ଧୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଆପଣା ଭାଇ

ଆଦ ବ୍ୟକ୍ତି,

ହାଡ଼ଗାଲ୍ ହୁଡ଼ଗୁଲ୍ — ଫି. ବଂ. ଧାଁରେ ଧାଁରେ ଗୁଲିବା

(ଶାଢ଼ୀଲର ଗତି ସଦୃଶ ଗୁଲି)

ଗୁଲିବାରେ ଗୋଡ଼ ଘୋସାରି ଘୋସାରିଗୁଲିବା

ହାତ୍‌ଗାୟ୍ ଆ.ତି.ସ୍—କି. ବଂ. ନରନ୍ତର ହେବା,
 ନରବନ୍ଧିମ୍ବରେ (ସମାଦିତ ହେବା)
 ହାତ୍‌ଗାୟ୍ ହାତ୍‌ଗାୟ୍—କି. ବଂ. ଘର ଘର ଶବ୍ଦ ସହ
 (ଗୁଲିବା, ପବନ ବହୁବା)
 ହାତ୍‌ଗାର୍—ବି. ନେକତା ବାସ, ଶାନ୍ତଲ
 ବଂ. ବଡ଼ ହାତୁଆ (ଲୋକ)
 ହାତ୍‌ଗୁରୁ ଡିଗୁରୁ—କି. ବଂ. ଧୋଇବାର ଶବ୍ଦ ହେବା,
 କୋରରେ ଖୁଡ଼ଖାତ ଶବ୍ଦ ହେବା ପ୍ରକିୟା
 ହାତ୍‌ଗା ହୁତଗୁ, ହାତ୍‌ଗା ହୁଲାଂ—କି. ବଂ. ମାଟି ମାଟିଆ ଓ
 ହାଣ୍ଡି ପରସ୍ପର ଠୁକକର ବାଜିବା ଶବ୍ଦ, ତଂ ତଂ ହେବା ଶବ୍ଦ
 ହାତ୍‌ଗା ହୁଲାଂ—କି. ବଂ. ମାଟି ହାଣ୍ଡି ବା କଲସୀ ବାଜି
 କରି ଫାଟିଯିବା, ଶବ୍ଦ ହେବା
 ହାତ୍‌ଗେଲ, ହାତ୍‌ଗେତାୟ୍—ବଂ. ଦୁଃଖ, ଶୁକୁଟା
 କି. ବଂ. ଦୁଃଖିଆ ହେବା, ଧଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା
 ହାତ୍‌ଜିବା.—ବଂ. କଠୋର ଦୃଢ଼ସ୍‌ବାଲ, ଦୁଷ୍ଟ, ନିଷ୍ଠୁର
 ହାତ୍‌ଜିଲା—ବି. ହାତ୍‌ଯୋଡ଼ୁଥିବା ଲତା (ଔଷଧ ଗୁଳୁ)
 ହାତ୍‌ବାଡ଼—କି. ବଂ. (ଶୁଖିଲା ଝଟା ଟାଣିଲେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ହୁଏ
 (ରତସ୍‌ତ ଶବ୍ଦ), କତମତ
 ହାତ୍‌ବାଡ଼ାଡ଼—କି. ହତବତାରବା, ଅଚମ୍ପିତ ହେବା
 ହାତ୍‌ବା ହାତ୍‌ବା—କି. ବଂ. ପାଣି ବୋହୁ ତାଳଦେବାର ଶବ୍ଦ
 ପ୍ରକିୟା, ହାତ୍‌ବା
 ହାତ୍‌ବାଡ଼—କି. କଣ୍ଠରେ ଆଞ୍ଛୁଡ଼ି ହେବା
 ହାତ୍‌ବାସ୍—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ, ନିର୍ଦ୍ଦୟ
 କି. ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବା
 ହାତ୍‌ବାସିୟା—ବଂ. ନିଷ୍ଠୁର
 ହାତ୍‌ବାଡ଼—କି. ଘଡ଼ଘଡ଼ (ଘୋଷାରବାରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ
 ବାହାରେ)
 ହାତ୍‌ହାତା—ବଂ. ବହୁତ ବଡ଼, ବିରାଟ, ବିଶାଳ
 ହାତ୍‌ହାତାଡ଼—ବଂ. ଘଡ଼ ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ କରି (ରଥ ଚଳି ଗଡ଼ିବାରେ
 ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ)

ହାତ୍‌ହୁଡ଼—କି. ବଂ. ବଡ଼ ବଡ଼ କାଠ, ପଥର ଗଡ଼ିବା ବେଳେ
 ଠୋକର ଖାଲ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରେ
 ହାତ୍‌ହୁସ୍—ବଂ. ରକ୍ତ ସ୍ନାନତା ବେମାର
 ହାତ୍‌ଗୁଡ଼ା—ବି. ମୃତ ଜୀବର ହାତ ସମୂହ, ହାତଗଣ୍ଡି ଆଦି
 ହାତାଂ ହୁଲାଂ, ହାତାଂ ହୁଡ଼—କି. ବଂ. ବାସନ ଆଦିର
 ଠୁଣ୍ଡାଣ ଶବ୍ଦ, ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟିର ଶବ୍ଦ,
 ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟିର ସମୂହ ଶବ୍ଦ
 ହାତାହୁ ହୁଡ଼ୁଲ—କି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଟୁପ୍ ଟାପ୍ କରି ଭାତ
 ବା ଚିଆ ଧାନ ହାଣ୍ଡିରେ ପାଣି ଫୁଟିବା
 କି. ବଂ. ଶାନ୍ତ ବାସ ଗୁଲିବା ଢଙ୍ଗରେ
 ଗୁଲିବା ପ୍ରକିୟା
 ହାତାସ୍—କି. ଦାନ୍ତରେ ଧୀରେ ଧୀରେ କାମୁଡ଼ିବା, ଧାନ
 ଗୁଣିବା, ଶକ୍ତ ଜନସବୁ ଦାନ୍ତରେ କାଟି ଗୁଣିବା
 ହାତାରୁ ତାପାରୁ—କି. ବଂ. ଧଡ଼ ଧଡ଼ କରି ଘୋଷାରବା ଶବ୍ଦ
 ହାତାର ହାତାରୁ, ହାତାର ହାତାରୁ—କି. ବଂ. ଝାଟି, ଟିଣ
 ଆଦି ଘୋଷାରବା ଶବ୍ଦ
 ହାତାରୁ ହୁଡ଼ୁରୁ—କି. ମେଘର ଗର୍ଜନ, ଘଡ଼ଘଡ଼
 ହାତାହା ଘାସ—ଏକ ପ୍ରକାରର ଘାସ
 ହାତାହୁଡ଼ି—ବି. ହାତାହୁଡ଼ି ରୋଗ, ପାଣି ବସନ୍ତ
 ହାତା—ବି. ହାତା କାନ୍ଦି ବିଶେଷ
 ହାତାପା ~, ହାତାସ୍—ବଂ. ବିଶାଳ ପତଳା ପଟା ବିଶେଷ,
 ବଡ଼ ଆକାରର (କବାଟ, ତାଲ)
 ହାତାସରସ୍—ବଂ. ପେଟୁ
 ହାତାହା—ବି. ହୁଣ୍ଡା
 ହାତାହୁରୁ—କି. (ହୁଅ ଜଳୁ) ଗିଳିବା
 ହାତାହୁଡ଼ି—ବି. ଗର୍ଜନ, ହୁଙ୍କାର
 କି. ଗର୍ଜନ କରିବା, ହୁଙ୍କାରବା
 ହାତାହୁ ହାତାହୁ—କି. ବଂ. ଗର୍ଜନ ଗର୍ଜନ କରି, ହୁଙ୍କାର
 କରି, କି. ଗର୍ଜନ ଗର୍ଜନ କରି କରି ଏଣେ
 ତେଣେ ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା, ଗୁଞ୍ଜାରେ ପାଟିଗୋଲ କରିବା

ହାଣ୍ଡୁ—ବ. ମୂଝା ହନ୍ତା

ହାଣ୍ଡୁର—ବ. ଗର୍ଜନ, ହୁଙ୍କାର, ରଡ଼ି

ଝି. ଗର୍ଜନ କରିବା, ହୁଙ୍କାର କରିବା

ହାଣ୍ଡି—ବ. ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆର ମଦ, ହାଣ୍ଡିଆ

ହାଣ୍ଡିକୁଣ୍ଡି—ବଂ. ହାଣ୍ଡି କଲସୀ ଆଦି

ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଗଛ

ହାଣ୍ଡିମାଞ୍ଜିରି—ବ. ହାଣ୍ଡିଆକୁ ବଣ୍ଟନ କରିବାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତି

ହାଣ୍ଡିମୁମ୍ମୁ—ବ. ମୁମ୍ମୁ ଗୋସର ଏକ ଉପ-ଗୋସର ନାମ

ହାଣ୍ଡୁଝୁ—ବ. ବାରିଶ କରଡ଼ିରୁ ଦିଆର କରା ଦ୍ରବ୍ୟ

ହାଣ୍ଡେ—ଝି. ବଂ. ସେଠାରେ

ହାଣ୍ଡେରେ—ଝି. ବଂ. ସେହି ସ୍ଥାନରେ

ହାଣ୍ଡେ ଅନାଂ—ଝି. ବଂ. କେବଳ ସେଇଠାରେ

ହାଣ୍ଡେନ୍—ଝି. ବଂ. ସେଠାର, ସେଠାକାର

ହାଣ୍ଡେ ନାଣ୍ଡେ—ଝି. ବଂ. ଏଠି ସେଠି

ହାଣ୍ଡେନ୍ ନାଣ୍ଡେନ୍—ବଂ. ଏଠାର ସେଠାର, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର

ହାଣ୍ଡେରେଆନାଂ—ଝି. ବଂ. କେବଳ ସେହି ଠାରେ (ଅଛି)

ହାଣ୍ଡେରେନ୍—ବଂ. ସେଠାକାର

ହାଣ୍ଡେରେନାଂ/ହାଣ୍ଡେରେନାଂ—ବ. ସେହି ସ୍ଥାନର

ହାଡ଼—ବ. ହାତ, ଅଗ୍ରଦ୍ୱାର, ଅଧିକାର

ଝି. ହାତରେ ମାପିବା, ଅଗ୍ରଦ୍ୱାର/ଅଧିକାରରେ ରହିବା

ହାଡ଼ାଂ—ବ. ମସ୍ତିଷ୍କ, ମଗଜ୍

ହାଡ଼ାଆଡ଼ା—ଝି. ହାତ ହଲାଇ ଇସାସ କରିବା,
କହିବା ବା ଚୁପ୍ ରହିବାକୁ ଇସାସ ଦେବା

ହାତକଡ଼ି—ବ. ହାତକଡ଼ି

ହାତକାଠୁ—ଝି. କମାଇ ଦେବା, ଦବାଇ ଦେବା

ପ୍ରତିକଳ୍ପ ଲଗାଇବା

ହାତ୍କାନ୍—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ

ହାତଡ଼ାଠୁ—ଝି. ଅଶ୍ରୁଲିବା

ହାତାଠୁ—ଝି. ଗ୍ରହଣ କରିବା, ବିବାହ କରିବା

ହାତଡ଼ିଆ—ବ. ହାତୁଡ଼ି ଝି. ହାତୁଡ଼ି ମାରିବା

ହାତୁଣାଲି—ବଂ. ଖାଲି ହାତ, ଦେକାର

ଝି. ବଂ. ଖାଲି ହାତ ହୋଇଯିବା, ଦେକାର ହେବା

ହାତୁଣା.ଡ଼ (ଲ) ବଂ. ଭବିଷ୍ୟତ ଦାଣ୍ଡି

ଝି. ହାତ ଲେଖା ଦେଖି ଭବିଷ୍ୟତ କଥା କହିବା

ହାତଗୁପ୍ତା (ଲା)—ଝି. ହାତ ଗୁପ୍ତା ମାରିବା

ଝି. ଅଧିକାର ନେବା

ହାତୁଟି—ଝି. ହାତ ଚଢ଼ାଇ ଦେବା

ହାତରେ ଶୀଘ୍ର କରିବା ଦକ୍ଷତା

ହାତୁଜଅସ—ବ. ହାତର କରମତି ଝି. ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା

ହାତବାଇ—ବ. ହାତ ଦିଆର ଝି. ହାତରେ ଦିଆର କରିବା

ହାତବାଛା—ଝି. ହାତରେ ବାଛିବା ବଂ. ମନ ପସନ୍ଦ

ହାତବଅସ—ବଂ. ହାତ ଦ୍ୱାରା ବଣିତା ସ୍ୱୀକାର କରାଇବା

ଝି. ଅଜ୍ଞକାୟ ହେବା

ହାତମାଂ—ଝି. ହାତ ଛୁଆଡ଼ିବା

ହାତମା ହୁତମା—ଝି. ବଂ. ଅଡ଼େଇବା ଓ ଠେଲିଦେବା

ପ୍ରକ୍ରିୟା

(ଜଣେ ଜଣକୁ ଧରିବାରେ ସେ ଜଣକୁ ଧରିବା ଲେବ

ଅଡ଼େଇ ଦେବା ଓ ଠେଲି ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଛୁଆଡ଼ି ମିଛାଡ଼ି ହେବା

ହାତୁଲା—ବ. କାଢ଼

ହାତୁଲୁଡ଼ି—ବ. ହାତର କବଚ

ହାତୁଡ଼ି ହାତୁଡ଼ି—ଝି. ହାତରେ ଅଶ୍ରୁଳା ଅଶ୍ରୁଳି କରିବା

ଝି. ବଂ. ଅଶ୍ରୁଳା ଅଶ୍ରୁଳା ଖୋଜିବା

ହାତୁମୁଣା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ସିକାନ୍ତୁଆ ଘୋଡ଼

ହାତଡ଼ା ହାତଡ଼ି—ଝି. ହାତାହାତ ହେବା, ଝଡ଼ିତା କରିବା

ଝି. ବଂ. ଧରାଧରି ହେବା

ହାତାଂ—ବ. ମସ୍ତିଷ୍କ

ହାତାମ୍ ହୁତୁମ୍—ଝି. ବଂ. ହାତର ବଳ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହାତାରୁ—କି. ଜଳ ଛେଲିବା, ଫସଲକୁ କାଟିବା
 ହାତାରୁ ହୁରୁ—କି. ବଂ. ଉପରେ ଉପରେ ହଲ କରିବା
 ପ୍ରକିୟା, ଯାଇତାଇ ହଲ କରି ଦେବା,
 ଉପରେ ଉପରେ ଛେଲ ଛେଲି କରିବା
 ହାତାଓଁ ଅରେ—କି. ହରଣ କରିବା, ଅପହରଣ କରିବା
 ହାତ—ବ. ହାତୀ
 ହାତଆ.ର—ବ. ହାତଆର
 ହାତଉଡ଼ିଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ କଞ୍ଚଳପାତ ଚଢେଇ
 ହାତଉ—ଦ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ଛତୁ
 ହାତ ପାଞ୍ଜୁଳାରୁ ହୁଳୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଧାନର ନାମ
 ହାତ ବେଲେ ଟାମାକ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ନାଗରୁ
 ହାତ ପଣ୍ଡା—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛ
 ହାତ ଲୁରୁର ସିଲ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କଣ୍ଟା ସିଲୁ
 ହା.ତି ହା.ହୁକା.ହୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ, ଏ ଗଛ
 ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ
 ହା.ରୁଡ଼ି (ଲ)—ବ. ହାରୁଡ଼ି
 ହା-ତେ—କି. ହେଇ (ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷକ ପଦ) ବଂ. ହାତରେ
 ହାତେ ଆରେ (ଲେ)—କି. ବଂ. ହାତ ନିକଟରେ
 ହାତେ ଧୁରୁୟା—କି. ବଂ. ହାତେ ଦୂରରେ, ନିକଟରେ
 ହାତେ ପାତେ—କି. ହାତ ପତାଇବା, ନେହୁରୁ ହେବା
 ହାତେ-ପାୟ—କି. ପାଦରେ ପଡ଼ିବା, ଉପା ମାଗିବା
 ହାତେୟା—କି. ପାଇବା ଆଶାରେ ହାତ ପତାଇ ରହୁବା,
 ମାଗିବା
 ହାତେର ପୁଲ—ବ. ଆପଣା ପୁଣି
 କି. ବଂ. ନିଜ ପୁଣିରେ ରହୁବା
 ହାତେ ଲଅତେ—କି. ହାତକୁ ଯାହା ଆସିବ, ଯାହା ମିଳିବ
 ହାତୁଅମ୍—ବ. ପିଛୁଆ
 ହାତଅମିୟା—ବ. ପିଛୁଆ ସହୃଦ, ଭଣଜା ଭଣିଜାର ସମ୍ପର୍କରେ
 ହେବା ଶବ୍ଦ

ହାଆ—ବ. ହାତା, ବଡ଼ ଚଟୁ
 ହାଦହାଦ—କି. ବଂ. କୋଳାହଳ ହେବାର ପ୍ରକିୟା
 ଗଦ ଗଦ ହୋଇ ପାଣି ପଡ଼ିବା ପ୍ରକିୟା
 ହାଦହାଦାଓଁ, ହାଦହା.ଦଅ—କି. ବଂ. ଉଛୁଳା ଉଛୁଳି
 ଜଳ ବୋହୁ ଯିବାର ଶବ୍ଦ, ହସରେ ଫାଟି
 ପଡ଼ିବା ପ୍ରକିୟା
 ହାଦରୁ—ମାଦରୁ—କି. ବଂ. ଅସାବଧାନରେ ଘୋଷାର
 ଖଣିଆ ମଣିଆ କରିବା ପ୍ରକିୟା
 ହାଦରୁଓଁ—କି. ଇଞ୍ଚୁଡ଼ିଯିବା
 ହାଦରୁ ହା.ଦର—କି. ବଂ. ଆଞ୍ଚୁଡ଼ା ଆଞ୍ଚୁଡ଼ି ହେବା
 ହାଦହୁଦ—କି. ବଂ. ହାଦହୁଦ ବା ଗାଦହୁଲ କରି ପଡ଼ିବା
 ଶବ୍ଦ
 ହା.ଦରୁ—ବଂ. ଝାମ୍ପୁରୁ, ଝାମ୍ପୁରୁ ବାଲ ଥିବା
 ହା.ଦରୁମ୍—କି. ବଂ. ଝାମ୍ପୁରୁ ବାଲଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୌଡ଼ିବା
 ହା.ନଆ.ଓଁ—କି. ତରସିବା, ହତବତାଇ ଯିବା, ହସ୍ତ ହେବା
 ହାଦୟା. ହା.ଦୟା—କି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ ଗୁମିଆରେ
 ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରିବା
 ହା.ହୁ ହୁ—କି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ଭୟ ଦେଖାଇବା
 ହା.ହୁହୁଲର—ବଂ. ଭୟ ଦେଖାଇବା ବାଲ
 ହା.ହୁମ୍ ପା.ହୁମ୍—କି. ବଂ. ଦୁଲ୍ ବା ଦୁଲକ ଗୁଲି (ଗୁଲିବା)
 ହା.ହୁୟ—ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ବାଲ ଉଠୁଥିବା ସ୍ଥିତି
 ହା.ହୁୟ. ହା.ହୁୟ—କି. ବଂ. ଦେହର ତାଙ୍ଗଣା / ମୋଟା
 ବସ୍ତ୍ର, ଗୁଲିବା ବେଳେ ଓହ୍ଲଳି ଓହ୍ଲଳି ଯିବା ପ୍ରକିୟା
 ହା.ହୁରୁ ହା.ହୁରୁ—କି. ବଂ. ଜର୍ଜନ କରୁଥିବା, ଘୁଁ ଘୁଁ ଶବ୍ଦ
 କରୁଥିବା
 ହା.ହୁଲ—କି. ଭୁଷୁଡ଼ିବା, ଉକୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା
 ହାନ୍—ଅ. (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପରେ) ତାହା
 ହାନ୍କା—କି. ବଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାର
 ହାନ୍କାନ୍—ବଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାରର
 ହାନ୍କା ଲେକା—କି. ବଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାରର

ହାନକା ଲେକାତେ—ହି. ବଂ. ସେହୁ ଧରଣରେ
ହାନକା ହାନକାତେ—ହି. ବଂ. ସେହୁ ଦିଗରେ, ସେହୁ ବାଟେ
ହାନକା—ବ. ବଡ଼ ହାଣ୍ଡି
ହାନକାଠୁ—ହି. ସତେଇବା, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେବା,

ନିଷେଧ କରିବା

ହାନକେ—ହି. ବଂ. ସେହୁ ପାଖେ
ହାନକେନାତେ—ହି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ, ଏଣେ ତେଣେ
ହାନକେ ନାତେ—ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ, ଏଠାର ସେଠାର
ହାନକେରେ—ହି. ବଂ. ତେଣେ, ସେହୁଠାରେ, ସେ ପାଖରେ
ହାନକେରେ—ବଂ. ସେ ପାଖରେ

ହାନହାନିୟା—ବଂ. ତେଜସ୍ବୀନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ହାନହାରୁ—ବ. ଶାଶୁ

ହାନହାରୁଇୟା—ବ. ଶାଶୁ ଓ ପୁଅବଧୂର ସମ୍ପର୍କ

ହାନହାରୁଇଞ୍ଜ—ବ. ଅପଣା ଶାଶୁ

ହାନ ହାନ—ହି. ବଂ. ସେହୁ ସେହୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ

ହାନହାନକା—ଅ. (ଠିକ୍) ସେହୁ ପ୍ରକାର

ହାନହାନଡ଼େ—ଅ. ସେହୁ ସ୍ଥଳରେ

ହାନହାନି—ସେହୁ (ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକ)

ହାନହାନାଠୁ—ହି. ବଂ. ହା ହା ହେବା, ଶୀଘ୍ର ପାଇବାର

ଲଳସା ଦେଖାଇବା, ଉତ୍ତରା

ଉ: ଆଲଅ ସେମ୍ ମାନଏୟା ଅନା ଜଜ ଜମ୍ ଲଗାନ୍ ଏ

ହାନହାନାଠୁ କାନା - ତାକୁ ମନା କରନାହିଁ ସେ ସେହୁ

ତେଜୁଲି ଖାଇବାକୁ ଲଳାସିତ ହେଉଛି

ହାନହାନେ—ଅ. ହେଉ ସେଇଠି

ହାନହାନେ—ବ. ତୁମର ଶାଶୁ

ହାନ—ବ. ହାନି, କ୍ଷତି, ହି. କ୍ଷତି ହେବା

ହାନ ହାନ—ଅ. ହେଉ ସେହୁ

ହାନ—ସ. ସେହୁ ସେ

ହାନା—ସ. ସେଇଟା

ହାନାଗୁଲୁ—ବ. ମୁରୁଗି ଭୋଗ, ଅପସ୍ତୁର ଭୋଗ

ହାନାଟା—ସ. (ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ) ସେଇଟା

ହାନାନାଅଠୁ—ହି. ବଂ. ଏଇଟା ସେହୁଟା (କହନାହିଁ)

ହାନାନାଠୁ—ହି. ବଂ. ଏଟା ସେଟା (କହୁଛ)

ହାନାପୁର—ବ. ପର ଲୋକ

ହାନା ବେଳା—ହି. ଅସନ୍ନ ବେଳ, ଅପରାହ୍ନ

ହାନାରୁ ହାନାରୁ—ହି. ବଂ. ରୁଣ୍ଡି ଝୁଣ୍ଡି

ହାନାରୁ ହାନାରୁ—ହି. ବଂ. ଝୁଣ୍ଡି ଝୁଣ୍ଡି

ହାନାରୁ ରୁବୁ—ବ. ଡାକ୍ତରୀ

ହାନା.ଠୁ—ହି. ହାନି ହେବା, କ୍ଷତି ହେବା, ହରାଇବା,

ମରଯିବା

ହାନାସ୍—ବ. ବ୍ୟଥା, ପୀଡ଼ା, ଯନ୍ତ୍ରଣା

ହି. ବ୍ୟଥା ହେବା, ପୀଡ଼ା ହେବା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବା

ହାନାସା, ହାନାସାହା—ବଂ. ସେ ପାଖ, ସେ ପାରି, ଆଉ ପାଖ

ହାନାସାଃ, ହାନା ସାହାଃ—ହି. ମରଯିବା

ହାନା ସେର୍, ହାନା ସେର୍—ହି. ବଂ. ସେ ପାଖରେ, ସେହୁ

ଦିଗରେ

ହାନାସି—ବ. ପୀଡ଼ା, ବ୍ୟଥା

ହି. ପୀଡ଼ା ହେବା, ବ୍ୟଥା ହେବା

ହାନକୁ—ସ. ସେମାନେ

ହାନ ହାନକୁ—ସ. ସେହୁ, ସେହୁମାନେ

ହାନି—ସ. ସେ, ସେହୁ

ହାନୁ—ହି. ହାନି ହେବା

ହାନେ—ସ. ସେଇଟା (ଇଙ୍ଗିତ କରି)

ହାନେ ଆନା—ସ. ହେଉ ସେହୁଠି, (ଇଙ୍ଗିତ କରି)

ହାନେ ଉନ୍ରେ—ହି. ବଂ. ସେହୁ ସମୟରେ, ସେହୁ ସେ

ସେ ସମୟରେ

ହାନେ ଅଣ୍ଡେ—ସ. ସେଇଠି ହେଉ ସେଇଠି (ଇଙ୍ଗିତ କରି)

ହାନେ ତାରା—ସ. ହେଉ ଦେଖ, ତାହା ଯାଉଛି

ହାନେ ମାରେ—ହି. ଡରାଇବା

ହାନେ ହାନକା—ହି. ବଂ. ସେହୁପରି, ସେ ପ୍ରକାର

ହାନେ ହାନକାନ—ବିଂ. (ଦେଖାଇ ଦେଇ) ସେହି ପ୍ରକାରର
ହାନେ ହାନକେ—କି. ବିଂ. ହେଇ ସେହି ଆଡ଼େ
ହାନେ ହାନେ—ନିଶ୍ଚିତ-ସ. ହେଇ ଦେଖ ସେଠାରେ,
ଦେଖ ହେଇ ସେହିଟା

ହାନେ ହାନେ—ସ. ସେହିଟା, ସେହି ସବୁ ଗୁଡ଼ାକ
ହାସ୍—ଇଂ ବି. ହାସ୍, (half) ଅଧା

ହାସ୍‌ଲାମ୍—ବି. ପୂର୍ବପୁରୁଷ
ହାସ୍‌ଲାମ୍—ବି. ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଗଣ
ହାସ୍‌ଲାଃ—ବି. ବିରାଟ, ବଡ଼, ଓସାର

ହାସ୍‌ଲା ହଲ—ବିରାଟ ଲୋକ

ହାସ୍‌ଲା ସାକାମ୍—ଓସାରୀଆ ପକ୍ଷ

ହାସ୍‌ସିଲ୍—କି. ହସ୍ ଝୁମି କରିବା
ହାସ୍‌ସିଲ୍—ବି. କାଶ ରୋଗ, ଧଇଁ ପେଲିବା ରୋଗ
ହାସ୍‌କା ହୁମ୍‌କା—କି. ହାମ୍‌କା ହୁମ୍‌କା, ଡରାଇବା,
ଶୁଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା

ହାସ୍ (ବ୍)—କି. ମୁହଁକୁ ନେବା, ମୁହଁ ଓ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ପାଣି
ଦେବା ଓ ଧୋଇବା

ହାସ୍ (ବ୍) ଇଲ୍‌କୁମ୍—କି. ଓଠ ମୁହଁ ଭିତରକୁ ମୋଡ଼ିବା
କି. ବିଂ. ରାଗରେ ଓଠ କାମୁଡ଼ିବା

ହାସ୍ (ବ୍) ଇଲ୍‌ଲ୍—କି. ଖାଇବାର ବାହାନା କରିବା
(ହାତରେ ଖାଦ୍ୟ ନଥାଇ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଭାବି ପାଟିକ ନେବା)

ହାସ୍‌ରୁସ୍—ବିଂ. ପ୍ରବ୍ୟ, ଜଡ଼ିଭୂତ, ପ୍ରମୁତ
କି. ପ୍ରବ୍ୟ ହେବା, କ'ଣ କରିବା ନ କରିବା
କାଣି ନ ପାରିବା ହୁଅ

ହାସ୍‌ରୁଡ଼୍—କି. ଅଧିକାର ଛଡ଼ାଇ ଆଣିବା, ଅଧିକାର ହରାଇ
ଦେବା

ହାସ୍‌ରୁ ହାସି—କି. ବିଂ. ଚପୁରତା ସହ
(ସିନ୍ଧୁ କରିବା, ନେଇ ନେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା)

ହାସ୍‌ଟାଡ଼୍—କି. ଶୁର୍ତ୍ତା ହେବା, ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବା

ହାସ୍‌ତା—ବି. ହସ୍ତା, ହସ୍ତା କି. ହସ୍ତାହ ସାକର ମନୁଷ୍ୟ ନେବା

ହାସ୍‌ହାଡ଼—କି. ଅଳ୍ପ ଯିବା, ହାମିବା, ଝର ଝର ନିଶ୍ୱାସ
ନେବା

ହାସ୍‌ଡ଼ (ଲା)/ହୁହା.ଡ଼ (ଲ୍)—ବି. ବଡ଼ ସବୁକିଆ କପୋତ
ପରିତା ଏକ ପକ୍ଷୀ

ହାପା—ବି. ବାଡ଼, ଠେଙ୍ଗା

ହାପାଃ ହାପାଃ—ବିଂ. ଭୋକଲ ଅବସ୍ଥିତି (ଧଇଁ ସଇଁ ଦୌଡ଼ି
ଆସିବୁ ଓ ଚାହାର ପେଟ ପଣିଯାଇଛି)-ଏପରି ଅବସ୍ଥା

ହାପାର ହୁପୁର୍—କି. ବିଂ. ଚୁପ୍ ଚୁପ୍, ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ
ଧୀରେ ଧୀରେ (ଆସିବା/ଯିବା)

ହାପାଟିଙ୍ଗ୍—କି. ଭାଗ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହାପାଟିଙ୍ଗ୍‌ରେ—କି. ବିଂ. ଭାଗରେ, ବଣ୍ଟୁ ଆରରେ

ହାପାମ୍‌ରୁର୍—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା

ହାପାମ୍‌ରୁର୍ କାତେ—ବି. ବିଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି

ହାପାମୁର୍—ବିଂ. ବସୁଧ ହେବା

କି. ବିଂ. ଯୁବା ଅବସ୍ଥା ପାଇଥିବା (ପୁରୁଷ)

ହାପାସ୍‌ଡ଼୍—କି. ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବା
ପରସ୍ପରକୁ ହରାଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହାସି—କି. ଚୁପ୍ କରାଇବା, ରୁନି କରାଇବା

ହାସିଃ—କି. ରୁନି ହେବା, ଚୁପ୍ ରହିବା

ହା.ପୁ. ଆରତା—ଏକ ପ୍ରକାର ଗ୍ରେଟ ରବି

ହା.ପୁ. ତେଣେ—ବି. ଗ୍ରେଟ ପେରୁ

ହାପୁ. ଅପନା—ବିଂ. ପେରୁ ମୁହଁ

ହାପୁ. ମ.ପୁ.—ବିଂ. ଗୋଡ଼ା ମୁହଁ, ପେରୁ ମୁହଁ

ହା.ପୁହାସ୍—କି. କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୂଢ଼ ହେବା, ଭ୍ରମକା ପଶିଯିବା

ହାପେ—କି. ରହ, ରହୁଯାଅ, ଅସ୍ଥା ଧର, ଅପେକ୍ଷା କର

ହାପେନ୍—କି. ବିଂ. ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦେଖିବ, କିଛି ଦିନ ପରେ
ଦେଖିବ

ହାପେ ନାହାଃ—କି. ବିଂ. ରହତ (ମାଡ଼ ଖାଇବୁ)

ହାପେ ଧପେତେ—କି. ବିଂ. ରହ ରହ କହ କର, ଅପେକ୍ଷା
କରୁ କରୁ

ହାପ୍‌କା—ବି. ଗ୍ରେଟ ଶାଳ ବୃକ୍ଷ

କି. ଝଟକା ସହ, ଝଟକା ଦେଇ (ଉଠିବା)

ହାବ୍‌କା ଡୁବ୍‌କା—କି. ବଂ. ଡୁବ୍‌କା ଓ ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଉ: ହାବ୍‌କା ଡୁବ୍‌କାତେ ଦା = ପା.ସିରଃ କାନା
 ଡୁବ୍‌କା ଉଠିବା ଦ୍ଵାରା ପାଣି ଛୁଟିବା ଯାଉଛି
 ହାବ୍‌ହାବା.ଓ—କି. ବଂ. ପୁଣି ମାୟାରେ ପାଣି ବୋହାଇ
 ଦେବା, ଚପଳତା ହେତୁ ଜୋର ହସ ଶ୍ଵେଳ ହେବା
 ହାବ୍‌ଜା.ଓ—କି. ହାବ୍‌ଜାରେ ପାଇବା, ସାମନାରେ ପାଇବା
 ହା.ବ୍‌ରୁ—କି. ପୁରୁକିବା, ପୁରୁରୁ ପୁରୁରୁ ଶବ୍ଦ କରି ଡାଇବା,
 ଡାଇବା ବେଳେ ପାଣିରୁ ପୁତୁସାତ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା
 ହା-ବା = —କି. ଡାର ଲକ୍ଷ କରି ରଖିବା, ଶର ବନ୍ଧନକୁ
 ଲକ୍ଷରେ ରଖିବା
 ହା.ବ୍‌ହା.ବିୟା—ବଂ. ଉପରେ ଉପରେ ଉଠିବା (ଲେକ),
 ଫୁଲ ଫାଙ୍କିଆ, କଥା ବେଶି କାମ କମ୍ କରୁଥିବା
 ସ୍ଵଭବର ବ୍ୟକ୍ତି
 ହାବାଃ ଚୁବାଃ—କି. ଅସାବଧାନତା ସହ କରିବା, ଅସ୍ଥିରତା
 ଭାବେ କରିବା
 ହାବାକ୍ ଡାବାକ୍—କି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା,
 ଟାଳିଟାଳି କରିବା, ହେବା ନ ହେବା ମନଭାବ
 ହାବାଦିଆ—ବଂ. ଲାଲି, ପେଟ, ଖାଉଟିଆ
 ହାବାଦୁବା.—କି. ଡାକିବା, ବକାବକ କରିଦେବା
 ହାବାଲି—ବ. ଅଗଣା
 ହାବର୍ (କ)—କି. ବଂ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ହାବୁକ୍ ଡାବୁକ୍—କି. ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ଝୁଲାଇ ହଲାଇ ନଇଁ କରି
 ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, (ବାଡ଼ିଧର ବୁଡ଼ା ବୁଡ଼ାଞ୍ଚ ଚାଲି)
 ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିବା ଉଠିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହାବିଲ୍ ଦାର୍—ବ. ହାବିଲ୍ ଦାର
 ହାମ୍‌ଲୁ = ହୁମ୍‌ଲୁ = —କି. ବଂ. ଝଟକା ଝଟକି ହେବା,
 ଠେଲ ପେଲ, ଧସାଧସି, ଝୁଙ୍କି ଝାଙ୍କି ଚାଲିବା
 ହାମର୍—କି. ଶୋକ/ସନ୍ଦେହ କରିବା
 ହାମରଃ—କି. ବଂ. ଅନୁରାଗ କାନ୍ଦିବା
 ହାମ୍‌ଲ—ବ. ଗଣ୍ଡଗୋଲ, ଝଟକି

ହାମାକ୍ ଦାମାକ୍—କି. ବଂ. ଦୋହଲି ଦୋହଲି ଯିବା,
 ଦୁଲ୍‌କ ଦୁଲ୍‌କ ଚାଲି କରି ଯିବା
 ହାମାକ୍—କି. ବଂ. ଆଖ ପାଖରେ ଥିବା
 ହାମାକ୍—ବ. ଅମାର, ଶ୍ୟା ଉଣ୍ଡାର
 ହାମାରିୟ—ସ. ଆନୁମାନଙ୍କର
 ହାମାଲ୍—ବ. ଓଜନଦାର, ଭାରି, କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ
 କି. ଭାରିହେବା, କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେବା
 ହାମାଲ୍‌ଝୁନ୍—ବ. ଗର୍ଭପାତ, କି. ଗର୍ଭପାତ ହେବା
 ହାମାହମୋ—କି. ହତାଶ ହେବା, ଶଙ୍କି ଯିବା
 ହାମାଲ୍ ହଲମଥ—ବ. ଭାଗ ଦେହ, ଭେଦଗ
 ହା.ମୁରୁ—କି. ବଂ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଝୁଲି ପଡ଼ିବା,
 କାନ୍ଥ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ଚାଲି ଉଠିବାରେ ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥା
 ହା.ମୁରୁ—କି. ଛୁତିରେ ଲଗାଇ ନେବା, ବାହୁରେ ବାହୁ
 ଛିଦି ଦେବା ଛିଦି
 ହା.ମୁରୁ(ଲ)—କି. ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ି ଖାଇବା, ଦାନ୍ତ
 ସାହାଯ୍ୟରେ ଖେଳି କରି ଚୋରାକିବା
 ହାମୁୟ—ବ. ରକ୍ତ ସ୍ନାନତା, କି. ରକ୍ତ ସ୍ନାନତା ଦ୍ଵାରା ଆକାନ୍ତ
 ହାମୁୟ୍ ରୁଓ—ବଂ. ରକ୍ତ ସ୍ନାନତା ରୋଗ
 ହାମେଟ୍—କି. ଜବତ କରିବା, ଜବରଦସ୍ତ ନେଇ ନେବା
 ହାମେଟ୍—ବଂ. ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ପ୍ରଚୁର
 ହାମଥର—ବ. ଶ୍ୟା ଉଣ୍ଡାର, ଅମାର, ଶ୍ୟା ରଖିବା ଘର
 ହାୟ୍—ଅ. ହାୟ୍, ହୁଁ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ
 ହାୟ୍‌ନା—ଅ. ଓଃ ମା'

ହା.ୟ୍‌ଆ.ରୁ—ବଂ. ଗୁଳିଆକାଠ ଦଣ୍ଡା କନ୍ଦମୂଳ ଖୋଳିବାରେ
 ବ୍ୟବହାର ହୁଏ
 ହାୟ୍—ଅ. ହେଉ (ନାପସନ୍ନାସକ ପଦ)
 ହାୟ୍—ସ. ସେଠାରେ
 ହାୟ୍‌ର = —କି. ଦୁଃଖିତ ହେବା, ହାୟ୍ ହାୟ୍ କରିବା
 ହାୟ୍‌ନା—ବ. ଭାଗି, ଅଂଶଦାର, କି. ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା

ହାୟା ହାୟା/ହାୟା ଜୟା—ବଂ. ଅପହାୟ, ଏକଲ
ଶୂନ୍ୟଗାନ, ଏକୂଟିଆ

ହି. ଅପହାୟ ଲଗିବା, ଏକୂଟିଆ ଅନୁଭବ କରିବା
ହାୟା.ଇ—ବଂ. ଦୁଃଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ

ହି. ବଂ. ଦୁଃଖିତ ହୋଇ, ଦୁଃଖ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ହାୟା.ହାୟା—ବି. ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ବ ହି. ଉତ୍ତର ଦାୟି ହେବା

ହା.ୟନସା.ୟ—ହି. ନିରାସ ହେବା, ନିରାସ କରିବା

ହା.ୟ.ୟ—ହି. ଅକ୍ରିୟା ହି. ବଂ. କ୍ଳାନ୍ତ

ହାୟା.ୟ—ବଂ. ନିଃସହାୟ, ଭାଗ୍ୟହୀନ

ହାୟା.ୟ—ହି. ଅକ୍ରିୟା, ହି. ବଂ. କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଫି ଫି
କରିବା

ହାୟା.ବା—ହି. ଅଧିକାର ଦେବା

ହାୟା.ଭା—ହି. ବଂ. ଦରିଦ୍ର ହେବା, ଅନୁହୀନ ହେବା

ବଂ. ଅତି ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବା, ଅନୁଜଳ ନ ଯୁକ୍ତିବା ଅବସ୍ଥା

ହାୟା.ଅୟ—ବଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବା

ହାୟା.ଅୟ.କା—ହି. ବିପ୍ଳବରେ କାଠ ହୋଇଯିବା

ହି. ବଂ. —ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇ ରହିଯିବା, କିଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବିମୁକ୍ତ ହେବା

ହାୟା.ଗାୟା—ହି. ବଂ. ଅପସନ୍ନ ଭାବେ କରିବା, ନିନ୍ଦାୟ
ଭାବେ ହେବା, ଭଲ ଭାବରେ ନ ହେବା

ହାୟା.ରେ—ଅ. ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ ଶବ୍ଦ-ହାୟାରେ ହାୟା ହାୟା
କରିବା

ହାୟାରେ ହାୟା—ଅ. ଦୁଃଖର ସାଥୀ ହେବାର ପ୍ରକାଶନ,
ହାୟା ହାୟା କରିବା

ହାୟା.ଲ—ବଂ. ନିଜ ଖାଇବାର ପାଇଁ ଦୁଃଖ କରିବା ଶବ୍ଦ
ହାୟାରେ ପେଟ

ହାୟା.ଲ୍ ହାୟା.ଲ୍—ହି. ବଂ. ହାୟାରେ ପେଟ କହି
ରୋଦନ କରିବା

ହାୟା.ଲ୍ ହୁଲ୍ଲ—ହି. ବଂ. ନତ ବଡ଼ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ପବନରେ ବୋହୁଲି ଯାଉଥିବା (ଲମ୍ବ ପତଳା ଜିନିଷ)

ହି. ଟଳମଳ ହେବା, ଅବଦଳେ କିଛି ପାଇବା ଆଶାରେ
ଏଠି ସେଠି ଦୌଡ଼ିବା

ହାୟା.ୟା/ହାୟା.ୟା—ହି. ବେଦନାରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବା ଶବ୍ଦ
ହାୟା ହାୟା

ହାୟା—ହି. ଲଜ୍ଜୁକ ହେବା, ଅଭ୍ୟାସ ହେବା

ବଂ. ଅଭ୍ୟାସ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା ହେତୁ ଲଜ୍ଜା କରିବା
ବା ପାଇବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାଯିତ

ହାୟା.ମାନ—ହି. ବଂ. ଭୟର ଆଘାତ ପାଇବା

ହାୟା.ମ ହାୟା.ମ—ହି. ବଂ. ବହୁତ କମ ପରିମାଣରେ

ହା.ୟା.ଦା.ୟା—ହି. ବଂ. ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହେବା, ଅପହାୟ ହେବା
ହାୟା—ବି. ନୟମ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

ହାୟା—ହି. ଅସ୍ଥିଭା, ଅସ୍ଥିଭା ଦା ହେବା ବି. ଅସ୍ଥିଭା ଦାଗ

ହା.ୟ—ହି. ସାରିଟି କମା କରିବା, ଗୋଟାଇବା

ହା.ରଥା.ୟ—ହି. ବଂ. ସାରିଟିକରି ଆଣିବା

ହା.ରୁଇଦ—ହି. ବଂ. ଗୋଟାଇ ଏକାଠି କରି ନେଇଯିବା

ହା.ରୁକ୍ତା.ଲ—ହି. ବଂ. ଧରି କରି ପକାଇଦେବା

ହା.ରୁକା.ଲ୍ ପା.ରୁକା.ଲ—ହି. ବଂ. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ

ହା.ରକା.ୟ—ହି. ଛୁଟକଣି ଦେବା, ଦାୟଲ କରିବା

ହା.ରୁକେତ—ବି. ହରକତ, କଷ୍ଟ ହି. ହରକତ ହେବା,
କଷ୍ଟ ପାଇବା

ହା.ରୁକିନ୍—ବି. ଲଣ୍ଠନ

ହା.ରୁଖା.ୟ—ହି. ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଲଜ୍ଜା କରିବା,
ବହୁତ ଲଜ୍ଜା କରିବା

ହା.ରୁଖା ହା.ରୁଖା—ହି. ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା
(ଆଗ ଦେ ଆଗ ଦେ କରି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା)

ଉ. ଉକ୍ତ ହଲ୍ ଦି ଲ. ଉକ୍ତ ଲଗିତ୍ ହା.ରୁଖା ହା.ରୁଖା କାନା
ସେ ଲେକଟି ଲଜ୍ଜୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବା

ହା.ରୁଖେତ—ବି. ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ

ହା.ରୁଖେତ ସାପେତ—ବି. ଦୁଃଖ, ଅସୁବିଧା ଓ କଷ୍ଟ

ହା.ରୁଖେତ୍ତା—ବଂ. ଦୁଃଖ ଦେବା ବାଦ

ହା.ରଗା.ର—ବଂ. ସକଟ, କଠିନତା

ହା.ରୁଗାସେରୁ—ଫି. ବଂ. ଅଣ୍ଡଳା ଅଣ୍ଡଳ କରି ଗୋଟାଇବା,
ଅତି ଲେଉଟ କରି କିଛି ବାତ ବିରୁଦ୍ଧ କରି ଗୋଟାଇ
ଅଣିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହା.ରୁଗିଲ୍—ଫି. ବଂ. ହରଗିଲ୍, କେବେ ବି ନୁହେଁ

ହା.ରଗିଜ—ଫି. ଏକାଠି କରି ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା

ହା.ର ଗିଡିଲ୍—ଫି. ବଂ. ଉଠାଇ ନେଇ ଶୁଆଇବା

ହା.ରୁଗୁଲୁ—ଫି. ବଂ. ଗୋଟା ଗୋଟି କରି ମରିବା, ବହୁ
ଲଲସୀ, ଲେଖା

ହା.ରଗୁହା—ଫି. ବଂ. ହାରିଗୁହାରି କରିବା, ଦୁଃଖ ପ୍ରକଟ
କରିବା

ହା.ରପାଡ଼(ଲ)—ଫି. ବଂ. ହରପଡ଼ି, ସଦାବେଳେ,
ପ୍ରତି ସ୍ଥାନରେ

ହା.ରୁରୁ ହୁରୁରୁ—ବଂ. ଉଦ ନୀତ, ଆବତ୍ତା ଖାବତ୍ତା,
ଅସମତଳ

ହା.ର-ଜାଆ / ହା.ର ଜାକ—ଅ. ପଶୁକୁ ଅଡ଼ାଇ ନେବାର,
ହେ, ହେଇଁ ହେଇଁ (ଆଦେଶାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ)

ହା.ରୁକାହେ—ବ. ବେଶ୍ୟା

ହା.ରୁକିତୁ—ଫି. ହା.ରକିତ ହେବା

ହା.ରୁତା—ବ. ତମ, ତମତା

ହା.ରୁତା ଦାକା—ଫି. ଭୋଜନ ଦରସର କରି ଗୁଡ଼ିଯିବା ଅନ୍ନ,
ଭୋଜନ ଅଧା ଖାଇ ଗୁଡ଼ିଯିବା ଅବସ୍ଥିତି

ହା.ରୁଦୟା—ବ. ପଶୁଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାର ରୋଗର ନାମ

ହା.ରୁଦି—ବ. ହଳଦୀ

ହା.ରୁଦି କଲମା ହୁଜୁ—ବ. ହଳଦୀ କଲମା ଧାନ

ହା.ରୁ ଦୁନ୍ଦି—ଫି. ଠକିବା, ଲୋକଙ୍କୁ ଧନରେ ପକାଇବା,
ଧୋକା ଦେବା

ହା.ରୁ ଦୁଜୁର୍—ଫି. ବଂ. ଉଠାଇ କରି ବସାଇବା

ହା.ରୁ ଦୁ—ଫି. ବଂ. ଉଠାଇ କରି ରଖା କରିବା

ହା.ରୁ ବିଜୁ(ର୍)—ଫି. ବଂ. ଉଠାଇ ପାଲଟା କରି ଲୋକର
ମୁଣ୍ଡକୁ ତଳରେ ରଖି ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ କରି ଦେବା

ହା.ରୁ ବେରେରୁ—ଫି. ବଂ. ଧରି କରି ଉଠାଇ ଠିଆ କରାଇବା

ହା.ରଲ୍ ପୁରୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଧରି କରି ଗୁଲାଇ ଦେଇ ପୁଣି
ପୁଣି ଛିଡ଼ରେ ରଖିଦେବା

ହା.ର ସାମଟାଡ଼ୁ—ଫି. ଗୋଟାଇ ଏକାଠି ରଖିବା

ହା.ରୁ ସାଓଁହା—ଫି. ଗୋଟାଇ କରି ସାଇତି ରଖିବା

ହା.ରୁସୁ/ହା.ରସୁଲ୍—ବ. କମ, ଧମା

ଫି. କମ୍ ହେବା, କମିବା, ଧମାଇବା

ଉ: ହା.ରୁକନ୍ ହା.ରୁସୁ (ହା.ରସୁଲ୍) ଏକ—ଲଣ୍ଠନ ଧମାରେ
(କମ୍ ଶବ୍ଦରେ) ଜଳୁଛି

ହା.ର ହାଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅନ୍ତମ ସହାର କରିବା, ଅନ୍ତମ
ଫିସାମ କରିବା

ହା.ରୁସିସା—ବଂ. ଅବୁଝା, ହତୋତ୍ସାହ, ଅକ୍ରିୟତା

ହା.ରନା.—ବଂ. ଉତ୍ସରେ ଅବରୁଦ୍ଧ ହେବା, ପ୍ରମୁଦୁତ

ହା.ରନା.ବାସୁ—ଫି. ତରରେ ନ୍ଦିର ହୋଇଯିବା, ଏକ
ବେମାର, ବାତ ବେମାର

ହା.ରନା ଭରନା—ଫି. ବଂ. ବନ୍ଧକ ବା ରୁଣ ବୁଣି କରିବା

ହା.ରନା ମରନା—ବ. ହାରିଯାଅ ଅବା ମରିଯାଅ

ହା.ରୁବା—ବ. ବଳକାପ୍ରା

ହା.ରୁବା ଲସୁ ଗାଡ଼(ଲ୍)—ବ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କମ୍ପଦନ୍ତୀରେ ଏହା
ଏକ ରକ୍ତର ନାମ

ହା.ରୁଷ୍ଟକ—ବ. ପଦଚକ୍ଷୁ, ଅବଶେଷ, ସାହିତ୍ୟରେ ଦକ୍ଷ

ହା.ରୁମାଦ୍—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ, ବଦମାସ

ହା.ରୁଲ୍ ପୁଡ଼ା—ଫି. ବଂ. ଦରପୋଡ଼ା

ହା.ରଲ୍ ହୁରୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ହଲ ହଲ କରିବା, ହାତ ହଲାଇବା,
ହାତ ଗୁଲାଇବା

ହା.ର—ଫି. ବଢ଼ାଇବା, ପାଳନ କରିବା

ହା.ର—ଫି. ବଂ. ବଢ଼ିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ହା.ରାକାତେ—ଫି. ବଂ. ବଡ଼ ହୋଇ, ବଢ଼ିକରି

ହାରକଳା—ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ଯୁବକ
ହାରକୂଳ—ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ଯୁବକ
ହାରକର—ବି. କୈଶୋର, ବଡ଼ ହୋଇଥିବା ବୟସ
ହାରକାବ—ବି. ବି. ବଢ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହା: ହୁଳୁବାରେ ହାର ରକାବ କାନା—ଧାନ ଗଛ ବଢ଼ି ବଢ଼ି
ଯାଉଛି

ହାରଲ—ବି. ପୋଡ଼ି କରି ହାର ପରି କରିବା
ହାରଲ ହାରଲ—ବି. ବି. ଚାଷେ ଚାଷେ, ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର
(କାମ କରିବା)

ହାର—ବି. ଲୁଣିଆ, ଅସ୍ବାଦ, ଖାରିଆ
(ଶବ୍ଦ କେବେ ପାଟିର ଯେଉଁ ଲୁଣିଆ ସ୍ବାଦ ଅନୁଭବ ହୁଏ)
ହାର ହାର—ବି. ବି. ଲୁଣିଆ ଲୁଣିଆ, ଖାରିଆ ଖାରିଆ,
ଅରୁଚି ଅରୁଚି ଲାଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହାର ହରୁ—ବି. ବି. ଧୀରେ ସୁଛେ, ଗୋଟିଏ ପରେ
ଗୋଟିଏ ହେବା, ସନ୍ତପନ୍ନରେ ପଡ଼ିବା, ଦ୍ବିଧାସ୍ତ୍ର ହେବା
ହାର ଶାନ୍ତ—ବି. ଅଧେଡ଼ି, ବୟସାନ୍ତ
ହାରାହା—ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ
ହାରାତା ହୁ—ବି. ସାନ୍ତାଳଜୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନାମିତ ଏକ
ପାହାଡ଼ର ନାମ
ହାରଧୁ—ବି. ଧୂସ ପାଟିଥିବା (ଫଳ),
ସ୍ବରା ବଢ଼ିଥିବା (ସ୍ବରୁଷ), ବି. ପାଟିଥିବା

ହାର—ବି. ବଢ଼ୁଥିବା (ଲୋକ, ଗଛ ଆଦି)
ହାରପାତା—ବି. ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା
ହାରହୁ—ବି. ପବନ ପ୍ରମାଣେ ବଢ଼ିବା
ହାରହୁ—ବି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଢ଼ିବା
ବି. ବି. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଢ଼ିକରି

ହାରମ୍ବାଦା—ବି. କୃତଗ୍ନ
ହାରମର—ବି. ମଲ୍ଲ ମଡ଼ା, ମଲ୍ଲ ଶବ
ହାରରାତ୍ନା ଗୁ—ବି. ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମ
ହାରଲ ଚଟାଲ—ବି. ବସ୍ତି ଯାଇଥିବା ମଲ୍ଲସ୍ତ, ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁ
ହୋଇ ଲାଗିଯାଇ ଦଶୁଥିବା ମଲ୍ଲ

ହାରା—ବି. ହାରାହା

ହାର ହା.ର—ବି. ବି. ଜିତା ଜିତା, ଜିତବା ହାରିବା,
ହାରହାରି, ପଡ଼ିକାରେ

ହାରଲ—ବି. ଗଲାଇବା, ଗୁଡ଼ିବା, ପିନ୍ଧିବା

ହା: ନାୟକେ ହଟରେ ବାହା ମାଲକ ହାରଲ ଆଦେସା—
ପୁରକ ଗଲାରେ ଫୁଲମାଲ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ
ହାରି—ବି. ହରି, ଭଗବାନ

ହାରିକୟ—ବି. ହରିଙ୍କର ଜୟଗାନ ସାନ୍ତାଳ ଲୋକମାନେ
ଶିକାର କରିବା ସମୟରେ ହରିଙ୍କ ଶରଣ ନେଇଥା'ନ୍ତି
ଓ ହରିଙ୍କର ଜୟଗାନ କରନ୍ତି, 'ହାରିକୟ'
ହାରିକୟ—ବି. ହରିବୋଲ (ହରିଙ୍କ ନାମ ନଥ)

ବିବାହ ବେଳେ ସିନ୍ଦୂର କନ୍ୟାକୁ ଲଗାଇବା ସମୟରେ,
ଅଛି ଧରି ରଙ୍ଗକୁ ଯିବା ବେଳେ, ଅଛି ବିସର୍ଜନ ବେଳେ,
ସାନ୍ତାଳ ଲୋକ 'ହରିବୋଲ, ହରିବୋଲ' କହି ଚିତ୍କାର କରେ
ହା.ରିସାଲ—ବି. ଶିଷ୍ଟ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ, (ଧାନ ଗଛରେ
ଧାନ ପାଟିଲେ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ)

ହା.ରିସାଲ୍‌ସିମ୍—ବି. ଶିଷ୍ଟ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର କୁକୁଡ଼ା
(ସାନ୍ତାଳ ଲୋକ ଏହି ରଙ୍ଗର କୁକୁଡ଼ା ଫସଲ ପାଟିବା
ସମୟରେ ପକା କରନ୍ତି)

ହା.ରିସ—ବି. ଧାରୁ ବେମାର

ହାରି—ବି. ହରି, ହେ ଭଗବାନ (ଦୁଃଖଭରୁତ ହୋଇ)
ଅନାଶତରେ ହରି କହେ

ହା.ରୁ—ବି. ହାରୁଆ, ଯେ ହାରେ

ହା.ରୁଆ.ନିୟା.—ବି. ଯେ ହରିଗଣ କରେ, ଦୁଷ୍ଟ, ଅମାନ୍ୟ
ବି. ବି. ଦୁଷ୍ଟ କାମ କରିବା

ହା.ରୁଦା.ହୁ—ବି. ଛଳ, ଧୋକାଗିରି ବି. ଛଳୁଆ, ଧୋକାବାଜ୍

ହା ରୁବ/ହା.ରୁପ—ବି. ଉତ୍ତୁକ ରଖିବା, ଓଲଟାଇ କରି
ରଖିବା/ତାଙ୍କିବା

ଦା.ରୁମ୍ ଡରିର/ଡୁରୁମ୍ ଡରିର—କି. ବଂ. ହୁ ହୁ ହୋଇ
 ଅଙ୍ଗାର ଜଳବା ପ୍ରକିୟା, ଜଳନ୍ତା ନିଆଁ, ଜଳନ୍ତା
 ଅଙ୍ଗାର ଧାସ
 ହାରୁମ୍ ତାରୁମ୍/ହାକୁମ୍ ତାକୁମ୍—କି. ବଂ. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ
 ଅସାବଧାନ ସହକାରୀ କରିବା ପ୍ରକିୟା
 ହା.ରୁଡ଼ (ଲ)/ହୁରୁଡ଼ (ଲ)—କି. ଗୁଲି ଉତ୍ତାରଣ, ଗୁଲି ଅନ୍ୟ
 ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ରୁଡ଼ି ଅସ୍ତ୍ରୁଡ଼ି ବାହାର କରିବା
 ହୁରୁଡ଼ ହା.ରୁଲ୍/ହାବୁଡ଼ ହୁରୁଲ୍—କି. ବଂ. ନିଆଁ କାଠରେ
 ଭଲ କରି ନଧରି ଧୀରେ ଧୀରେ ଜଳିବା ପ୍ରକିୟା
 ହାରେଆଡ଼ ହାରେଆଡ଼—କି. ବଂ. ପାଣି ସବୁ ଧାରରେ ଧୀରେ
 ଧୀରେ ବାହାର ବୋହୁବା ପ୍ରକିୟା
 ହାରେୟାଣ୍—କି. ଉପରେ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ଧୀରେ
 ଧୀରେ ଧୋଇବା
 ହାରେକ୍—ବଂ. ହର ପ୍ରକାରର, ସବୁ ପ୍ରକାରର
 ହାରେ ଡେ-ଡେ—କି. ଲଙ୍ଗଳରେ ଜୋରୁ ହୋଇଥିବା
 ବଳଦକୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗୁଲିବାକୁ ଉତ୍ତାରଣ ଶୀଘ୍ର
 ହାରୁରଜ୍—ବ. ପ୍ରତିଦିନ
 ହାରେନ୍/ହୁରୁରଜ୍—ବ. କଷ୍ଟ, ହରଜତ କି. କଷ୍ଟ ହେବା
 ହରଜତ ହେବା
 ହାଲହାଲ୍—କି. ବଂ. କୁକୁ କୁକୁ ହୋଇ ବୋହୁଥିବା
 ହାଲହାଲକା—ବ. ଆଲଣା, ବସ୍ତ୍ର ଓହଳାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ହାଲମ୍—ବ. ବୁଡ଼ା, ବୁଜି
 ହା.ଲ—ବ. ହଞ୍ଜିକାଠ
 ହା.ଲ—ଅ. କୁକୁରକୁ ଡ଼ିକି ଦେବା ପାଇଁ ଏ ଶବ୍ଦ କୁହାଯାଏ
 ହାଲବାହା—ବଂ. ହଳକରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ହା.ଲ୍ ହା.ଲ୍—କି. ବଂ. ଜୋରୁ ବଳଦକୁ ଗୁଲିବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ
 ଦେବା ଶବ୍ଦ
 ହା.ଲହାଡ଼—କି. ଖାଇବାକୁ ଲଳାୟିତ ହେବା, ଖାଇବାକୁ
 ଲଳା କରି ପାଟିରୁ ଲଳି ବୋହୁବା
 ହା.ଲହା/ହାଲହା—କି. ମାଛ ପାଣି ଉପରୁ ନିଶ୍ଚାୟ ନେବା
 ପାଇଁ ଡେଇଁବାରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ହୁଏ

ହାଲ୍—ବଂ. ଅବସ୍ଥା, ବଡ଼ର, ଓଡ଼ା ପରିସ୍ଥିତି
 କି. ବଂ. ଓଡ଼ା ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବା କି. ଓଡ଼ା ଥିବା
 ହା.ଲକା—ବଂ. ହାଲୁକା, କମ୍ ଓଜନ କି. ହାଲୁକା ହେବା,
 କମ ଓଜନ ହେବା
 ହାଲ୍ କାପ୍—କି. ବିରକ୍ତ କରିବା, ସନ୍ତାଇବା, ଶ୍ରେୟ
 ବ୍ୟବହାର କରିବା ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ, ବିରକ୍ତନାଶ, ଦୁଃଖ
 ଦେବା ବାଲ୍
 ହାଲ.ପୁହନା—ହଳ ପ୍ରତି ଅତିରିକ୍ତ କର
 କି. ହଳ ପିତ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ କର ବସାଇବା
 ହାଲ୍ ବା.କ—ବଂ. ହାଲ୍ ଓ ବାକ
 ହାଲ୍ ବାଲ୍—ବ. ଚଞ୍ଚଳତା, ଚୁଲ୍ ଚୁଲି କି. ବ୍ୟସ୍ତ କରିବା,
 ଚୁଲ୍ ଚୁଲି ହେବା, ଦୁଷ୍ଟାମି କରିବା, ଶେତକ୍ ହେବା
 ହାଲ୍ ଚୁଟାରିୟା—ବଂ. ହଳ ବାଣ୍ଟିବା, ହଳକାମ କରିବାରେ
 ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତିବଦଳରେ ତାଠାରୁ ହଳ କାମ
 ନେବା
 ହାଲ୍ ବାହା—ବ. ହଳ ଚଳାଇବା ବାଲ୍
 ହାଲ୍ ଓଡ଼ା—ବ. ହାଲୁଆ
 ହାଲ୍ ସାଲ୍—କି. ବଂ. ପୁରୁଣା ଭଣ୍ଡ ସହିତ ନୂଆ ଭଣ୍ଡ ମିଶାଇ
 ଦେବା
 ହାଲ୍ ସୁରା.ବ୍—ବ. ପରିସ୍ଥିତି
 ହାଲ୍ ହା.ଜିରୁ—ବଂ. ସାମନା ସାମନ କି. ଉପସ୍ଥିତ ହେବା,
 ହାଜିର ହେବା
 ହାଲ୍ ହା.ଡିୟା—ବ. ହଳର ଆବଶ୍ୟକ ଯତ୍ନପାତ୍ର
 (ଲଙ୍ଗଳ, ବଳଦ, ପାଳ ଆଦି)
 ହାଲ୍ ହାଲ୍—ବ. କାମର ଶୁଦ୍ଧ ଅତିରିକ୍ତ ଥିବା ଅବସ୍ଥା,
 ବହୁତ କାମ, ଜରୁର କାମ ପଡ଼ିରହିବା ଅବସ୍ଥା, ଗୁଡ଼ାଏ କାମ
 କି. ନିଷ୍ଠେଇ କରିବା, ଗୋଳମାଳ କରିବା
 ହାଲ୍ ଗୁଲ୍—ବ. ଖବର, ଅବସ୍ଥା, ବିଷୟ
 ହାଲ୍ ହାଲ୍—କି. ଭରବରସ୍ତା କରିବା, ଦୌଡ଼ାଇବା
 କି. ବଂ. ମଜୁରିଆକୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କାମ କରିବାକୁ କହିବା,
 ଜୋର ଦେବା

ହାଲ ହାବାଲ, ହଲ ହାବାଲ—ବି. ଅବସ୍ଥା, ସ୍ଥିତି, ମୁହଁମୁହଁ
ବେଳ

ହା.ଲ—ବି. ଲୁହା ପାତିଆ ଯାହା ବଳଦ ଗାଈରେ ଲଗା ଯାଏ,
ବଳଦ ଗାଈ ଚକର ପାତି

ହା.ଲ.କା.ଲ—ହି. ଜିଉବା, ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ କରିବା

ହା.ଲ.କା.ଓ—ହି. ଲୁଗିବା, ହଲଇ ଦେବା

ହା.ଲ.ସେ—ହି. ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁବା, ହତାଶ ହେବା

ହା.ଲ.କା.ହଲ—ହି. ଅବସ୍ଥା ସଂକଟାପଣ, ନିକକୁ ଦୋଷୀ
କରିବା

ହା.ଲ.ଫା.ଲ—ବି. ଚଉଡ଼ା ଚଉଡ଼ି ଖୋଲ ମେଲ,
(ସୁନା ସର, ସ୍ଥାନ)

ହା.ଲ.ମହଣ୍ଡା—ବି. ଦୁଃସ୍ବଗତ, ହି. କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିବା

ହାଲ—ହି. ଫେରୁକବା, ବଦଳ ଫେରୁକ ଦେବା

ହାଲକ—ବି. କଷ୍ଟ, ଅକାଳ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ହି. ଅକାଳ ପଡ଼ିବା

ହାଲକ ଦାଲକ—ହି. ବି. ହଲିବା ଦୋହଲିବା

ହାଲ—ହି. ଉଠାଇ ନେବା

ହଲ—ହି. ଗଣି ଗଣି ବୁଣିବା, ବେଣୀ ମୁଠା କରି ବାନ୍ଧିବା
ପ୍ରତିସ୍ଥା, ଏକ ଏକ କରି ନେବା

ହାଲ କଚରିବ—ବି. ନମୁନା ଗଢ଼ିତ ଲୁଗା, ଧଡ଼ିରେ ଫୁଲ
ଉଠା ହୋଇଥିବା

ହାଲବ ହଲବ—ହି. ବି. ପତଳା ଲେକର ଧୀରେ ଧୀରେ
ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା, ନିଃସହାୟ ଶବ୍ଦେ ଗୁପ୍ ଗୁପ୍
ଗୁଲିବା ତଳ

ହାଲଗୁଲ—ହି. ପାଟିଗୁଣ୍ଡ କରିବା, ଗଣ୍ଡଗୋଲ ହେବା

ହାଲବ ହାଲବ—ହି. ବି. ପରଲେକ ଠାରୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ
ଶୁଣାଯିବା (କଣ୍ଠି ଗୋତର ନ ହେବା)

ହାଲବ—ବି. ହାଲ, ଅବସ୍ଥା

ହାଲସ୍ କା.ସୁ—ହି. ବି. ଝଡ଼ି ବରଷା

ହାଲସ୍ ହାଲସ୍—ହି. ବି. କୋରରେ ପବନ ବହୁବା,
ତୁହାକୁ ତୁହା ପବନ ବହୁବା

ହାଲ-ହା.ଲ—ବି. ଦଣ୍ଡ ଓ ଦଣ୍ଡର ପ୍ରତିବଦଳ, ଅଦଳ ବଦଳ
ରୂପରେ ହେବା, 'ସେବାକୁ ତେସା'

ହା.ଲ—ବି. ହାଲ, ଅଧୁନା, ଏବର, ନିକଟ ସମୟର

ହା.ଲ ସା.ଲ—ହି. ବି. ଏ ସାଲର, ଆଧୁନିକ ସମୟର ହେବା

ହାଲବ ବା.ଲ—ହି. ବି. ଏ ପାଖ ତଳ ସେ ପାଖ ତଳ,

ତଳ ତଳ, ଧୀରେ ଧୀରେ (ଆସିବା, ଗୁଲିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା)

ହା.ଲୁମାନ୍ ବା.ସୁ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ବାତ ରୋଗ, ମା'ସପେଷି
ଟାଣି ହୁଏ, ଦାନ୍ତ ଖଟ ଖଟ ହୁଏ

ହାଲୁଡ଼ା ହାଲଅନ—ହି. କଷ୍ଟ ହେବା, ଦୁଃଖ ହେବା,

ବିରକ୍ତ ହେବା

ହାଲେ—ଅ. ଅସ୍ତ, ଆହା, ସତେ

ହି. ବି. ହୋଇଥିବା, ହୋଇଥାଇ ପାରେ

ଉ: ଆମା ~ କାଆ ଲେକାରେ ହୁସ୍ (ଲ) ଆକାନା ହାଲେ
ଅନକା ହଲକ ରଲ ଏହା—ରୂମର କଥା ହୋଇଥିବା
ପ୍ରକାରରେ ହୋଇଥାଇ ପାରେ

ହାଡ଼—ବି. କାଲ, କୁରୁଟି, କାଲପୋକ

ହାଡ଼ହାଡ଼—ହି. ନିଆଁ ଧାଉଁ ଧାଉଁ ଜଳିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ଅ. କୁକୁରର ହାଉହାଉ ଲୁକିବା ଶବ୍ଦ

ହାଡ଼ୁଣ୍ଡ—ବି. କୋର ପଡ଼ିବା, ବଳପୂର୍ବକ ଅପହରଣ କରିବା

ହି. କୋର ଦେବା, ଜବରଦସ୍ତ ନେଇଯିବା

ହାଡ଼ୁଣ୍ଡେଲ—ହି. ବି. ପାଣିକୁ କାହୁଅ ସହ ଚକଟି ମଇଲା
କରିବା ପ୍ରତିସ୍ଥା

ହି. ପାଣି ଗୋଲିଆ କରିବା

ହାବଲବ—ବି. ସ୍ବରାବ

ହାଡ଼ୁହାଡ଼ୁ, ହାଉ ହାଉ—ବି. କୋଲାହଲ, ଝଗଡ଼ା ହେବାର
ପାଟିଗୁଣ୍ଡ ଶବ୍ଦ

ହି. କୋଲାହଲ କରିବା, କଳି ଝଗଡ଼ା କରିବା

ହାଡ଼ୁରୁଡ଼ୁ, ହାଉରୁଉ—ବି. କୋଲାହଲ ଶବ୍ଦ, କଳିଗୋଲ
ପାଟିଗୁଣ୍ଡ ଶବ୍ଦ

ହାତ୍ତା—ବ. ଖେରତ, ବୋବା ଫି. ଖେରତ ହେବା,
 ହାତ୍ତା—ବଂ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ କାଳରେ ହୋଇଥିବା
 ବିବାହ
 ହାତ୍ତା—ବ. ନିଆଁ ଜଳାଇବା ଚରଣା ଗତି
 ହାତ୍ତା—ବି. ଅଗ୍ନିମ ଦେବା ବି. ଅଗ୍ନିମ
 ହାତ୍ତା—ବି. କୁକୁର ଭାବିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ହଇଜା ରୋଗ
 ହାତ୍ତା (ହାଥା)—ବଂ. କଟି ଭାଗ, ଅଣ୍ଟା
 ହାତ୍ତାରେତେ (ଲେ)ମ୍—ବି. ବଂ. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ହେବା,
 ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେବା ଫି. ଯମା କରିବା, ନିର୍ମଳ ରଖିବା
 ହାବାଲଦାରୁ—ବି. ହାବଲଦାର
 ହାତ୍ତାଲ୍ ମୁରୁମ୍ବିଜ୍—ବି. ତାକୁଆ ସାପ, ଲଉତଙ୍ଗିଆ ସାପ
 ହାତ୍ତାଏତ୍ (ଦ)—ବି. ପୁଷିବା, ପାଣି ଗ୍ରହଣିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଆନନ୍ଦ, ଖୁସି, ଲୁଚି ଦିଆ ହାର
 ହାତ୍ତା—ବି. ଗୁଡର ଉପରରେ ଥିବା ଦୁଇବାହୁ ଖଣ୍ଡା ଓ
 ବେକ ମୁଳକୁ ଯୋଡ଼ି ଥିବା ହାତ୍ତ
 ହାତ୍ତା କଅଲ୍—ବଂ. କବାଟରେ ଲଗୁଥିବା ହଂସକଳ
 ହାତ୍ତା—ବି. ବଣ୍ଟା ପୋଡ଼ିବା ଗାତ
 ହାତ୍ତା—ବି. ବିବାହ ସମୟରେ ଦାନରେ ଦିଆଯାଉଥିବା
 ଟଙ୍କା ଓ ଗହଣା
 ହାତ୍ତା—ବି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏକ ଗୋସର ନାମ
 ହାତ୍ତା—ବି. ଯୌବନଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଥମ ରଜସ୍ରାବ
 ବା ରତ୍ନ ଦର୍ଶନ ଧର୍ମ
 ହାତ୍ତା—ବି. ହସିବା
 ହାତ୍ତା —ବି. ସୁନ୍ଦର
 ହାତ୍ତା—ବି. ଥକା କରିବା, ହସରେ ଉତ୍ତାର ଦେବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଥକା କରିବା, ମଜା କରିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଗଳାରେ ଦେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ଘାଆ
 ଏହା ଗଳାର ଜଳକୁ ହୁଏ

ହାତ୍ତା—ବି. ହସ ଖୁସି, ହସଖୁସି, ଆନନ୍ଦ
 ହାତ୍ତା—ବି. ହସ ଖେଳ ବି. ମନକୁ ଖୁସି କରିବା ଖେଳ
 ହାତ୍ତା—ବି. ହସ ଥକା, ଥକା ଫି. ବଂ. ହସ ଥକା କରିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ବଂ. ହସ ଖୁସିରେ ଭୁବି ରହିବା,
 ଅତି ଖୁସି କରିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଶତ ହେବା, ଶତରେ ପଡ଼ିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଉପାଦାନ ଫି. ଉପାଦାନ କରିବା
 ହାତ୍ତା—ବଂ. ଗୁରୁ ଓ ପୁନାରେ ତିଆରି ମୋଟା ହାର ଏହା
 ଗଳାରେ ପିନ୍ଧା ଘାଏ
 ହାତ୍ତା—ବି. ପକ୍ଷୀ ଯାହାକୁ ଏକ ଯୋଡ଼ାରେ ଠାକୁର
 (ଭଗବାନ) ଦୁଇଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏମାନେ ହଂସ
 ସଦୃଶ ଥିଲେ (ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମିଥ)
 ବଂ. ପ୍ରଥମ ଅଗ୍ନିର ପକ୍ଷୀ ଓ ମାଛ ପକ୍ଷୀ
 ହାତ୍ତା—ବି. ହଂସ
 ହାତ୍ତା—ବି. ଦୁଃଖ ଓ ପୀଡ଼ା (ଏ ପଦ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବୋଲିଯାଏ)
 ହାତ୍ତା—ବି. ମାଟି, ଜମି
 ହାତ୍ତା—ବି. ମାଟିରେ ମିଶି ନଷ୍ଟ ହେବା, ଶେଷ / ବ୍ୟାଦ
 ହେବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଶାଗ
 ହାତ୍ତା—ବି. ବାଲି ଛତୁ
 ହାତ୍ତା—ବି. ମାଟିର ଘର, କଜା ଘର
 ହାତ୍ତା—ବି. ହସ ଖେଳ
 ଫି. ବଂ. ଆନନ୍ଦରେ ରହିବା ଫି. ହସଖୁସି କରିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ମାଟି ତେଲ୍ କରୁଥିବା ତେଲ
 ହାତ୍ତା—ବି. ହସ ଖୁସି, ଆନନ୍ଦ କରିବା
 ଫି. ବଂ. ଅତିରିକ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ରହିବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ପିଡ଼ା, ବେଦନା, ବ୍ୟାଧି ଫି. ପିଡ଼ା ହେବା,
 ବ୍ୟାଧି ହେବା
 ହାତ୍ତା—ବି. ଅଗ୍ନିର ଫି. ବଂ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଗ୍ନି
 ହୋଇ ଯିବା

ହା.ପୁର ସେହେତୁ—ବି. ପଣ୍ଡିତ ଭଗ
ହାହାକାର—ବିଂ. ନିର୍ଜନ ଜାଗା ହି. ହା ହାହାସ ହେବା,
ହନନ କରିବା

ହାହାଂକାର—ବି. ମରୁଭୂମି
ହାହାଲପାତ୍ର—ହି. ସଂକୋଚନ ହେବା, ଖାଲ୍ ହୋଇଯିବା
ହି. ବିଂ. ସଜ୍ଜିତ ପେଟ ହେବା, ପେଟ ପରି ପାଇଥିବା
ହାହାତ୍ୱ—ହି. ଲଜ୍ଜା ହେବା, ଅତି ଖସି ଉପରେ ଲାଗିଯିବା
ହେବା

ହାହା ହା.ହ—ହି. ବିଂ. ଖସିଯିବା ପାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକଟ
ହା ହା ହୁ ହୁ—ହି. ବିଂ. ହା ହା ହୁ ହୁ (କରିବା)
ହି. ଜୋରରେ ହସିବା

ହାହାଲ ଦାଂ—ବି. ବଡ଼ ଅକାରର, ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଶରୀର
(ପଡ଼ିଥିବାର ଛିତି)

ହାହାଡ଼/ହାହାଲା—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହି. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା
ହାହାଲାରେନାଂ—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ
ହାହାଲା ଲୋକାତେ—ହି. ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଭାବରେ
(ରହୁଛି)

ହାହାରୁଆ—ହି. ଘସି ରଗଡ଼ି ଚମ ଛୁଡ଼ିଯିବା
ହା. ହା. ନ—ହି. ଶତକାରକ ହେବା
ହା ହା ବନ୍ଦ—ହି. ବିଂ. ଅମରୀୟାଦା ରୂପରେ ବାରବାର
ଛଲ କପଟ ହେବା

ହା.ହୁହୁ—ବିଂ. ଯଦରଟ, ଧୋକାବାଜ୍, କପଟି
ହି. ଧୋକାବାଜ୍ଜିଗି (ନେବା)

ହା.ହୁ ଦୁନ୍ଦ—ବିଂ. ଲେଖା, ହି. ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି କରିବା
ହାଁ ହାଁ—ଅ. ହାଁ ହାଁ, ନାକାରୁଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ (ରହୁ ରହୁ)
ହାଁ ହାଁ—ଆ—ନାହିଁ ନାହିଁ କରିବା, ସତର୍କ କରିବା ଶବ୍ଦ
ହାଁହାଁ—ବି. ଖସି ଦେବନା, ବ୍ୟଥା ହି. ଦେବନା ହେବା,
ବ୍ୟଥା ହେବା

ହାଁ ହାଁ ହୁଁ ହୁଁ—ହି. (ପାଟିରେ ଦେବନା ପାଇବାର)
ହାଁ ହାଁ ହୁଁ ହୁଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା

ହାଁ ନା ହୁଁ—ହି. ନା ହୁଁ କହୁଛୁ ନା ନାହିଁ କହୁଛୁ (ଚୁପ୍‌ଚୁପ୍
ରହୁବା ପ୍ରତିଯୁ)

ହାଁହୁଁ—ହି. ବିଂ. (ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ) ହୁଁ ହୁଁ ଶବ୍ଦ କହୁ ସ୍ୱୀକାର
କରିବା ହି. ହୁଁ କରିବା

ହାହୁହୁ—ବିଂ. ଲେଲୁପ ହି. ଲେଉଟପ୍ର ହେବା, ଲେଉଟ କରିବା

ହାହୁହୁପା—ବିଂ. ଲମ୍ବା ଚୌଡ଼ା ବି. ଓସାର
ହାହେଲ—ହି. ଅଶ୍ରୁ ହେବା

ହାହେ ଦାନଦେ—ବିଂ. ଅତି ଲେଖା
ହାହୁଆ ପାପୁଆ—ହି. ବିଂ. ହତବଳ ହୋଇଯିବା, ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ
ହେବା, ବିଚଳିତ ହିତିରେ ରହୁବା

ହାଡ଼/ହାଲ—ବି. ମାଛ ପାଉଁ ବିଷ

ହାଡ଼କା—ବି. ବାଉଁଶ ପାଉଁଶ ଡିଆରି ବଡ଼ ପେଟି

ହାଡ଼କା ହା.ଡ଼କ—ବିଂ. ବାଦାସ୍ତ ବସୟ
ହି. ବିଂ. ବାଦାସ୍ତ ବସୟ ହେବା ହି. ବାଦାସ୍ତ ହେବା

ହାଡ଼କା ହା.ଡ଼କ/ହାଲକା ହାଲକା—ବେତା ମେତା
ହି. ବିଂ. ବେତା ମେତା ହୋଇଥିବା

ହାଡ଼ପାଗୁଡ଼/ହାଲପାଗୁଡ଼—ହି. ଝିଟ୍ଟରେ ପଡ଼ିଯିବା,
ଝୁଣି ପଡ଼ିବା

ହାଡ଼ପାହ—ହି. ଜୋର ଶବ୍ଦ ହେବା, ଖଡ଼ଗତର ଶବ୍ଦ
ହାଡ଼ପାହ ମେନକେ/ହାଲପାହ ମେନକେ—ଧଡ଼କରି ହେବା,
ଟପାଟପ ଶବ୍ଦ ହେବା

ହାଡ଼ପାହ ହାଡ଼ପାହ—ହି. ବିଂ. ଟପ ଟପ ଶବ୍ଦ କରି
ଗୁଲିବା, ଘୋଡ଼ାର ଟପ ଟପ ଦୌଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ

ହାଡ଼ହୁଁ—ବିଂ. ବୁଡ଼ାର ନଇଁଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର

ହାଡ଼ହାଁ ହାଡ଼ହାଁ—ବିଂ. ଠିକ୍ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଏପାଖ ସେପାଖ
ଗୋଡ଼ ପକାଇ ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଯୁ

ହି. ବିଂ. ଗୁଲିବା ପ୍ରତିଯୁରେ ହାତରେ ଥରେ ଥରେ
ଭାରି ଦେଇ ଗୋଡ଼ ପକାଇ ଗୁଲିବା (ଗସ୍ତା ଗୁଲି)

ହାଡ଼ହାଁ—ହି. ହତବଳରେ ପଡ଼ିବା, ଗୋଲମାଲରେ ପଡ଼ିବା

ହାଡ଼ହାଡ଼ିଆ, ହାଲହାଲିଆ—ବିଂ. ଭୁବୁଭୁଆ, ଚପଳମତ ବାଲୁ

ହାଡ଼ହାଡ଼(ର), ହାଲହାଡ଼(ର)—ବଂ. ଚକ୍ର ସ୍ବାଦ, ପିତା ସ୍ବାଦ
 ଝି. ଚକ୍ର ଲଗିବା

ହାଡ଼ହାଡ଼ କାରଲ, ହାଲହାଡ଼ କାରଲ—ବ. ଚକ୍ର କଲର,
 ପିତା କଲର, ଝି. କଲର ଚକ୍ର ଲଗିବା
 ହାଡ଼ହାଡ଼ ଝିଙ୍ଗା., ହାଲହାଡ଼ ଝିଙ୍ଗା.—ବ. ଚକ୍ର ଜଞ୍ଜି,
 ପିତା ଜଞ୍ଜି

ହାଡ଼ହାଡ଼ ସିମ୍ବର—ବ. ପିତା
 ହାଡ଼ହାଡ଼ ହଜଅର—ବ. ଚକ୍ର ଲଭ, ପିତାଲିଆ ଲଭ
 ହାଡ଼ ହାଡ଼—ଝି. ବଂ. ଘଡ଼ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ ସହକାରେ ଗଞ୍ଜିଯିବା
 ହାଡ଼ହୁଡ଼—ଝି. ବଂ. ଘୁଡ଼ଘାଡ଼ ହୋଇ (ପଡ଼ିବା), ଘୁଡ଼ଘାଡ଼
 ଶବ୍ଦ ହେବା

ହାଡ଼ହାଡ଼ିଆ ବେମାର—ବ. ହଇଜା ରୋଗ
 ହାଡ଼ହେ—ଝି. ନଷ୍ଟ କରିବା, ତାଳ କାଟିବା, ଭାଙ୍ଗି ଦେବା
 ହାଡ଼ାମ୍, ହାଲାମ୍—ବ. ବୁଡ଼ାବଣ୍ଟା
 ବଂ. ବୁଜ, ଝି. ବୁଜ ହେବା

ହାଲାମ୍ ଗାଡ଼—ବ. ଆଶ୍ଚର୍ୟ ଖାଦ
 ହାଲାମ୍ ଜା.ପୁର—ବ. ନିରନ୍ତର ବର୍ଷା, ବହୁଳ ବର୍ଷା
 ହାଲାମ୍ ଦୁମଏଲାୟ—ଝି. ବଂ. ବୁଜାବଣ୍ଟା
 ହାଲାମ୍ ତାଙ୍ଗର—ବ. ବୁଡ଼ା ବଳଦ
 ହାଲାମ୍ ତୟପର—ବଂ. ବୁଡ଼ା ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା ଅବସ୍ଥା,
 ଧୁକୁଡ଼ା ବୁଡ଼ା
 ହାଲାମ୍ ଦା—ବ. ଲତା ଜାଗାୟ ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ଓ
 ତା'ର କନ୍ଦା

ହାଲାମ୍ ଦୁଳୁମ୍—ବଂ. ଧୁକୁଡ଼ା ବୁଡ଼ା ଅବସ୍ଥା
 ହାଲାମ୍ ପା.ଜୁଆ—ବଂ. ବୁଜ ଅଲମୁଆ
 ହାଡ଼ାମ୍ ବୟୁହା—ବ. ବୁଡ଼ା ଭର
 ହାଡ଼ାୟ, ହାଡ଼ାୟ—ଝି. ବଂ. ଦେକାର ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି
 ପ୍ରତିସ୍ତା, ୦ ୦ ବୁଲିବା
 ହାଡ଼ାୟ ମେନ୍ଦେ—ଝି. ବଂ. ଧଡ଼ାସ କରି (ଭାଙ୍ଗିଯିବା,
 ଖାଟିଯିବା) ଶବ୍ଦ ହେବା

ହାଡ଼ାୟ, ହାଡ଼ାୟ—ଝି. ବଂ. ଅତି ଭାଷ୍ଟ, ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ
 ହେବା ପ୍ରତିସ୍ତା, ଧଡ଼ାସ ଧଡ଼ାସ ଖାଟିବା
 ହାଡ଼ା ହୁଡ଼ା—ବଂ. ବାଧା ବନ୍ଦୁ, ଆପଦ ବିପଦ
 ହାଡ଼ାହୁଡ଼ୁ—ବ. ଆଶ୍ଚର୍ୟ ବା ଭାଙ୍ଗିତ, ଝି. ଆଶ୍ଚର୍ୟ ପାଇବା
 ହା ଡ, ହାଲ—ବ. ବେଡ଼ି, ଝି. ବେଡ଼ି ପକାଇବା
 ହା.ଲ—ଝି. ଆକଟ ହେବା, ଝି. ବଂ. ସ୍ଥାୟୀଭାବେ ଆକଟ
 ହୋଇ ରହିବା

ହା.ଲଗୁଣ୍ଡି—ବ. ହୁଡ଼ିକାଠ, ଯନ୍ତ୍ରରେ ପଶୁକୁ ବଳି ଦିଆଯାଏ
 ହାଡ଼ା -- ହାଣ୍ଡା -- —ଝି. ଝୁଣ୍ଡି ପଡ଼ିବା
 ହାଡ଼ା -- ପାଟା, ହାଣ୍ଡା -- ପାଟା—ଝି. ବଂ. ଝୁଣ୍ଡିମାଲ
 ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ବାଳି ଛନ୍ଦିହେବା, ଗୋଡ଼ ଛନ୍ଦି ହୋଇ
 ପଡ଼ିବା

ହାଡ଼ାର ହୁଁଡ଼ୁଡ଼, ହାଡ଼ାର ହୁଡ଼ୁର—ଝି. ବଂ. ଟୁପ୍‌ଟାପ୍
 ହେବା, ସାମାନ୍ୟ ସୂଚନା ମିଳିବା
 ହାଡ଼ପ, ହାଣ୍ଡବ—ଝି. ହୁଡ଼ିକାଠ ମସିରେ ପଡ଼ିବା, ଯନ୍ତ୍ରାରେ
 ପଡ଼ିବା, ଯନ୍ତ୍ରାରେ ପଶିଯିବା
 ଝି. ବଂ. ବନ୍ଦୀଶାଳରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା
 ହାଡ଼ଅପ ଉରିଲ, ହାଣ୍ଡବ ଉରିଲ—ଝି. କସିକରି ବନ୍ଦୀ ହେବା,
 କସି କରି ବନ୍ଦ କରିବା

ହାଡ଼ପ, ହାଣ୍ଡବ—ଝି. ତାକୁଣୀ ତାଙ୍ଗି ଦେବା
 ହାଡ଼େସ୍ ସିର—ଝି. ତାକୁଣୀ ଦେଇ ବନ୍ଦ କରି ଦେବା
 ହାଡ଼ (ଲ) ତା—ବ. ଠେସହା (ଦେଇ ଉଠାଇବା) ଦଣ୍ଡା,
 (ଲମ୍ବା କାଠ)

ହାଡ଼(ଲ)ତଲ—ଝି. ଦୁଇଟି କାଠକୁ ବେଡ଼ି କାଠ ପରି ବାନ୍ଧି
 ଦେବା
 ହାଡ଼(ଲ)ଡ଼ାଡ଼—ଝି. ବଂ. ବେଡ଼ି (ଲ) ରେ କାଠରେ ବନ୍ଦ
 ରହିବା, ଅସୁବିଧାରେ ରହିବା

ହାଡ଼ (ଲ) ବଡ଼ (ଲ)—ବ. ବେଡ଼ି, ବନ୍ଧନ
 ହାଡ଼(ଲ)ମିର୍—ଝି. ବଂ. ଦୁଇଟି କାଠ ଖମ୍ବକୁ ଆଡ଼କରି
 ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ହାଡ଼ (ଲ) ରେ—ଅ. କୁକୁରକୁ ଚଢ଼ିଦେବା ଶବ୍ଦ
 ହାଡ଼ମ୍ ପା.ଟୁମ୍—ହି. ଉପରତା ସହ ଅସାବଧାନ ଭାବେ
 ଏକତ ସେ କତ ହୋଇ କାମ କରିବା
 ହାଡ଼ (ଶ୍ର) —ବ. ଡମ୍ବର ଫଳ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ପୋକ
 ହନୁମାନ, ମାଙ୍କଡ଼
 ହାଡ଼ (ଶ୍ର) ଆଁ ଓଁ ରୁ—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ଲତା
 ହାଡ଼ (ଶ୍ର) ବଗା—ବ. ହନୁମାନ ଦେବତା
 ହାଁ—ହି. ହଁ କରିବା
 ହକ୍ମତ୍—ବ. ଜ୍ଞାନ, ଅସୁବିଧା, ଉପାୟ ହିଁ. ଜ୍ଞାନ ହେବା
 ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିବା
 ହଗା ହାଗେ—ହି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ଫାଡ଼ି ଚାଲିବା, ଗୋଡ଼ ଫାଡ଼ି
 ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିବା
 (ପିଣ୍ଡରେ ବସି ହୋଇଥିଲେ ଜଣେ ଯେପରି ଗୋଡ଼ ମେଲଇ
 ଚାଲେ)
 ହଗସ୍ ହଗସ୍—ହି. ବଂ. ଠିକ୍ ଭାବରେ ଲୁଗା ନ ପିନ୍ଧିଥିବା,
 ଫଟା ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିବା (ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ପବନ ଦେହରେ ବାଜେ)
 ହତ ହତ—ହି. ବଂ. ପିଣ୍ଡ ହଲଇ ହଲଇ ସାମାନ୍ୟ ନର୍ତ୍ତକର
 ଚାଲିବା, ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଚାଲିବା
 ହତକା.ଉ—ହି. ହତକା, ରୋଗର ଉପସର୍ଗ ବିଶେଷ
 ହତକ୍—ହି. ଅରୁଚ ହେବା ବ. ଅରୁଚ
 ହଲ୍ଲା/ହଲିଲା—ବ. ନଂପୁସକ
 ହଲୁ—ହି. ଆସିବା
 ହଞ୍ଜଲଦାରେ—ବ. ହଞ୍ଜଲ ବୃକ୍ଷ
 ହଟ୍—ଇଂ. ବ. heat ଉତ୍ତପ ଶୀର୍ଷସ୍ଥାନ ଗ୍ରାସ୍ତ, ମନକୁଆଁ
 ହଟରୁ—ଇଂ. ହଟର ବଜୁଲୀ ଚୁଲ୍ଲ
 ହଡ଼ଗିଲ୍—ବଂ. ଖଣ୍ଡଳ, ଘିର ହିଁ. ବଂ. ଘିର ହୋଇ (ରହିବା
 ଛାଡ଼ାହେବା, ଚୁପ୍ ରହିବା)
 ହଡ଼ଗି ଡିଗିରୁ—ହି. ଗୁଆର ମାଟିକୁ ଧୂଳିରେ ପରିଣତ କରି
 ଉଡ଼ାଇ ଦେବା, ଧୂଳି ଉଡ଼ିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହଡ଼ଗର ହଡ଼ଗର — ହିଁ. ବଂ. ଘୋସାରି ଘୋସାରି
 ନେବା

ହଡ଼ରା—ହି. ଅକସ୍ମାତ୍ ବାନ୍ଧି କରିବା
 ହଡ଼ରାଡ଼ି—ହି. ଅକେଇ ଦେବା
 ହଡ଼ାଂଠାପାଂ—ହି. ବଂ. ଆଣ୍ଟକୁ ଆଣ୍ଟୁ ଲଗି ଚାଲିବା
 ହଡ଼ାଂ ହାଡ଼ାଂ— ହିଁ. ବଂ. ଆଣ୍ଟକୁ ଆଣ୍ଟୁ ଲଗାଇ ଘୋସାରି
 ଘୋସାରି ଚାଲିବା
 ହଡ଼ା.ହାଡ଼େ—ହି. ବଂ. ଗୋଡ଼ ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଚାଲି,
 ଛୁଡ଼ି ଛୁଡ଼ି ରୋପଣ କରିବା
 ହଡ଼ର୍ (କ)—ହି. ବଂ. ଶକ୍ତି ପୂର୍ବକ କାମ କରିବା, ଯଥା
 ଶକ୍ତିରେ କରିବେ
 ହଡ଼ର୍ ଉକଅଡ଼ (ଲ)—ହି. ବଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବା
 (ଚାଲିବା) ଗୋଡ଼କୁ ଉଠାଇ ଉଠାଇ ଚାଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହଡ଼ର୍ ଉକର୍—ହି. ବଂ. ହଲି ଦୋହଲି ଚାଲିବା
 ହଡ଼ା.—ହି. ଛେଳିକୁ ଚଢ଼ି ଦେବା ଶବ୍ଦ
 ହଡ଼ର୍ ମେନ୍ତେ—ହି. ବଂ. ଅପ୍ ଅପ୍ ଆଖି ପାଖି ହାତ
 ଝରି ପଡ଼ିବା
 ହଡ଼ରୁ ହଡ଼ରୁ—ହି. ବଂ. ଝର ଝର ହୋଇ (ଆଖି ପାଖି
 ବୋହୁବା)
 ହଡ଼ଅର ଫିଡ଼ଅରୁ—ବଂ. ଅବଶ୍ୟାସ ଯୋଗ୍ୟ, ଅସାବଧାନ
 ହଡ଼ତ ଉଅକର୍—ହି. ବଂ. ଏ ପାଖ ଝୁଲି ସେ ପାଖ ଝୁଲିପଡ଼ି
 ଚାଲିବା ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଫଡ଼ିଆ ହାଡ଼ ଠକ ଠାକ ବାଜିବାର
 ଜଣାଯିବା
 ହଡ଼ଅ ହଡ଼ଅ—ହି. ବଂ. ହୁଗୁଲା ହୁଗୁଲା ହୋଇଥିବା
 ହିଁ. ହୁଗୁଲା ହେବା, ଫାଟି ଦର ଦର ହେବା, ଫାଟି ଦଦର
 ହେବା
 ହଡ଼ଲ୍ ଯାହା—ବ. ମାଘ ପବ୍ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ
 ଝୁଲିରେ ଝୁଲନ୍ତି
 ହଡ଼—ବ. ହତ, ମଙ୍ଗଳ ହିଁ. ମଙ୍ଗଳ ହେବା
 ହଡ଼ରେ—ହି. ବଂ. ମଙ୍ଗଳରେ ଲଗିବା
 ହଡ଼ା.ଲ—ବ. ଧର୍ମ ଉପଦେଶାତ୍ମକ ସୂତ୍ରକ
 ହଡ଼ଲସ୍—ହି. ବଂ. ଦେବା ଦେବୀଙ୍କର ଗୁଣଗାନ ଶବ୍ଦ
 ଜୟଗାନ ଶବ୍ଦ

ହୃତା.ଉ—ବଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଯୋଗ୍ୟ, ଛି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା,
 ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବା
 ହୃତଅ ହୃତଅ—ବ. ସୁସ୍ଥ, ଗୋଲଗାଲ, ବର୍ତ୍ତୁଲ
 ଛି. ବଂ. ତେଜ ନଶ୍ୱରାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
 (ବର୍ତ୍ତୁଲତା ହେତୁ) ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବା/କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହୃଦୟ. ଗିହୟ.—ବଂ. ମଳମଳିଳ, ଅମାଳିତ
 ହୃଦୟ ହୃଦୟ—ଛି. ବଂ. ଥକା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ
 ଗୁଲିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବା (ଗର୍ଭିଣୀ
 ନାଶ୍ୱର ଗୁଲି, ମୋଟା ଲୋକ ଗୁଲି)
 ହୃଦୟ ହୃଦୟ—ଛି. ବଂ. ଉଷ୍ମତା ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବା
 ହୃଦୟୋରୁ ହୃଦୟୋରୁ—ଛି. ବଂ. ଏଠାରେ ସେଠାରେ
 ହେବା, ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଉଥିବା, ବଂ. ଚଞ୍ଚଳମତ
 ହୃଦୟାଲ—ବ. ହୃଷ୍ଟ, ଝୁଲୁ
 ହୃଦୟାତ(ଲ)—ଛି. ସଫା କରିବା, ସଫାର କରିବା
 ହୃଦ—ଛି. ଏକ ପାଖକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିବା, ବଂ. ହ୍ରଦ
 ହୃଦୟ—ବ. ହୃଦୟ
 ହୃଦୟ—ବ. ହୃଦୟ
 ହୃଦୟା—ବଂ. ହୃଦୟା, ଛି. ସଫା ନିକୃଷ୍ଟ ହେବା
 ହୃଦୟା.—ସ. ସେଇଟା (ନିଶ୍ଚିତ)
 ହୃଦୟା.ଅନ୍ୟା—ଛି. ବଂ. ସେଇକି (ଅଛି, ହେବ)
 ହୃଦୟା—ସ. ସେଇକି (ନିଶ୍ଚିତ)
 ହୃଦୟା ଉତ୍ତର—ସ. ସେଇକି ମାତ୍ର (ନିଶ୍ଚିତ), ସେଇକି ଅଧିକ
 ହୃଦୟାକତେ—ଛି. ବଂ. ସେତେବେଳକୁ
 ହୃଦୟାକାତେ—ଛି. ବଂ. ସେଇକି ପରିମାଣରେ
 ହୃଦୟାତେ—ସ. ଏଇକି ବେଳକୁ, ସେତେବେଳକୁ
 ହୃଦୟାକରେ—ଛି. ବଂ. ସେହି ସ୍ଥାନରେ (ନିଶ୍ଚିତ), ସେହି
 ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
 ହୃଦୟା.ଟା—ସ. ସେଇଟି (ନିଶ୍ଚିତ)
 ହୃଦୟା.ତେ—ସ. ସେହି ବାଟେ, ସେହି ପାଖେ (ନିଶ୍ଚିତ)
 ହୃଦୟା.ନ୍—ସ. ସେମାନେ ସବୁ

ହୃଦୟା.ନୟା.—ସ. ତାହା ଓ ଏହା
 ହୃଦୟା ଲୋକା—ସ. ସେହି ପ୍ରକାରରେ (ନିଶ୍ଚିତ)
 ହୃଦୟ(ଲ) ହୃଦୟ(ଲ)—ଛି. ବଂ. ଫର ଫର କରି ଉଡ଼ିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହୃଦୟା ମୁନହରୁ ତୁଳା.ରେ ତରୁ ହୃଦୟ(ଲ) ହୃଦୟ(ଲ) ଆ କାନା—
 ମନ୍ଦର ଚୂଡ଼ାରେ ପତାକା ଫର ଫର ହୋଇ ଉଡ଼ୁଛି
 ହୃଦୟା ହୃଦୟା—ଛି. ବଂ. ଲୁଗାର ଫଡ଼ଫଡ଼ ଶବ୍ଦ
 ହୃଦୟା ଉଡ଼ି ଗୁଲିଆ ବାନ୍ଦେ ଶାଳି ହୃଦୟାତେ ହୃଦୟାତେ ହୃଦୟାତେ
 କାନା—ସେହି ସ୍ଥାନ ପିଛା ଶାଢ଼ୀ ପବନରେ
 ଫଡ଼ ଫଡ଼ ଶବ୍ଦ କରୁଛି
 ହୃଦୟା—ଛି. ବଂ. ପରସ୍ପର ଘରକୁ ଯାଇ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ୍
 ହେବା
 ହୃଦୟା—ବଂ. ନିଶ୍ଚୟ ଭାବନା, ହୃଦୟ ଭାବନା ସମ୍ପର୍କ
 ହୃଦୟ—ବ. ହୃଦୟ, ବରଫ
 ହୃଦୟାୟ—ବ. ହୃଦୟାୟ ପଦ
 ହୃଦୟା—ବ. ହୃଦୟ
 ହୃଦୟା ଦାମା—ଛି. ବଂ. ଝୁଲୁ ଝୁଲୁ (ଯିବା, ଗୁଲିବା,
 ନାବିବା)
 ହୃଦୟା ଶାଳୟ—ଛି. ବଂ. ବିନା ବାଧା ବିପ୍ଳବରେ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
 ମୁକ୍ତ ଭାବେ
 ହୃଦୟା.ତତ୍ତ୍ୱ—ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାର ଅଭିଳାଷ
 ଛି. ବଂ. ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଯିବା, ଅବଶୋଷ କରିବା
 ହୃଦୟା.—ବ. ଘୃଣା
 ହୃଦୟା.—ଘୃଣା କରିବା
 ହୃଦୟା ପାର୍ଶ୍ୱା—ବଂ. ଅତି ଘୃଣିତ
 ହୃଦୟା. ହୃଦୟା—ଛି. ବଂ. ଘୃଣାତ୍ମକ କଥା କହି
 ହୃଦୟା—ବ. ବିଚ୍ଛେଦ, ଛି. ବିଚ୍ଛେଦ କରିବା
 ହୃଦୟାୟା—(ଦରସାର ବୋଧକ ଶବ୍ଦ)
 ହୃଦୟାୟା. ହୃଦୟାୟା—ଛି. ବଂ. ପ୍ରତିଦିନ (ଆସୁଛି)
 ହୃଦୟା—ଛି. ବଂ. ଅଲଗା ବାଲବାଳା, ହୃଦୟା (ନାଶ)
 ବଂ କାନ୍ଦି ଓ ଚିତା

ହରୁଡ଼—ବିଂ. ଯୋଧ ପ୍ରବଳ କହିବା ବାଲ/ବାଲ
 ହରୁଦାସି—ବି. ଦୁଃଖ, ପୀଡ଼ା, ଜାତନା
 ହରୁଲ—ବି. ଆଶ୍ରୟ, ଆଶ୍ରୟ ନେବା
 ହରୁହା—ଅ. ପ୍ର କାର (ବିଭାବର ସୁଦଳ ଶବ୍ଦ)
 ହରୁ ହରୁ—ବିଂ. ଉପରିଭାଗ, ଶିଖର, ସମାପ୍ତି ଚିତାଣୀ
 ହରୁ—ବି. ହରୁ
 ହରୁ. ହରୁ.—ବି. ବିଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ପୂର୍ବ ବିବରଣ ନ ଜଣା
 ପଡ଼ିବା କୁହାକୁହରେ ସେତିକି ଜଣା
 ହରୁର ପା.ସିରୁ—ବି. ବିପଦକୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ବଞ୍ଚିଥିବା,
 ବଞ୍ଚି ହୋଇ ଯିବା
 ହରୁର (କ)—ବି. ପାଣି ନିଗାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିବା, ଅଳ୍ପରୁ ଗଳ
 ପଡ଼ିବା, ପାତରୁ ତାଳି ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ହରୁ = ହରୁଅ —ବି. ବିଂ. ସୁସ୍ଥ ସବଳରେ ବଢ଼ିବା ପ୍ରତିଭା
 ଭଲରେ ବଢ଼ି ଯୁବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା
 ହରୁଅର ହରୁଅର—ବି. ବିଂ. ଜଣକ ପରେ ଜଣେ (ବଢ଼ିବା)
 ଏକଲ ଏକଲ ବଢ଼ିବା
 ହରୁଅ ଝଅକଅ—ବି. ଅସୁସ୍ଥ ବଣିଆ ଧୀମେଳ ଧୀମେଳ ହୁଲି
 ଝୁଲି ଝୁଲିବା
 ହରୁଅମ୍—ବି. ସମୁଦ୍ର କରବା, ଯୋଡ଼ିଦେବା
 ହରୁ: ଆରଣ୍ୟ ରାବୁଅ — କାନା ଆରମ୍ଭିତା ମାତ୍ର ହରମ୍ଭା ମେ
 ବାହୁଜା ଭାବି ନାଉରୁ ତହିଁରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାହୁଜ
 ସଂଯୁକ୍ତ କରି ଦିଅ ବା ଯୋଡ଼ି ଦିଅ
 ହରୁଅମ୍ପର—ବି. ସହରୁଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ
 ହରୁଅମ୍ ଅୟୁଅ—ବି. ସାବତ ମା
 ହରୁଅମ୍ ବାବା/ଅପାତ—ବି. ସାବତ ପିତା
 ହରୁଅମ୍ ବାୟୁ.ହୁ—ବି. ଦ୍ରୁ ଗାୟ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ
 ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀକୁ ଦେବା ଅର୍ଥ ଅବା ଗାରି
 ହରୁଅମ୍ପୟା ବି. ବିଂ. ଦୁହେଁ ସହରୁଣୀ ହୋଇ ରହିବା
 ହଲ୍ (ଡ) ଶୁ.ଭ—ବି. ବିଂ. ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା, ମନରେ
 ଦୁଃଖ ଆସିବା, ସମ୍ମତ ଦେବାରେ ଟାଳିତୁଲ କରିବା

ହଲ୍ (ଡ) ସାହାଡ଼ସେ—ବି. ବିଂ. ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରକୁ କାମ
 ଦାୟିତ୍ବ ଦେବାର ପ୍ରତିଭା (ଜଣେ ଆଉ ଜଣକୁ କହେ
 ତୁକର, ଆଉ ଜଣେ କହେ ତୁ କର
 ହଲ୍ (ଡ) ହାତ—ବି. ବିଂ. କ୍ଷମତା କମିଯିବା, କମ୍‌କୋର
 ହେବା, ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବା
 ହଲ୍ (ଡ) ହାତ ମାରୁ—ବି. ଭୂମିର ଉତ୍ତର ଶକ୍ତି କମିଯିବା
 ହଲାଃ (ଡା)ହାଲାଃ—ବି. ଉପରେ ଉପରେ ଶୁଣାଯାଏ, ଅନ୍ୟର
 ବଚନର ସାମ୍ୟକୁ (ଜଣାଯାଏ)
 ହଡ଼ୁଡ଼ୁ ହଡ଼ୁଡ଼ୁ—ବି. ବିଂ. ଖଟ (ବେଦନା), ଗୁରୁଗୁଣ
 ବ୍ୟଥା, ଟଣ ଟଣିଆ ବ୍ୟଥା
 ହଲି (ଡ) ଡି—ବି. ଭୁଲିବା, ବିସ୍ମରଣ ହେବା
 ହଡ଼ିହୁର୍—ବିଂ. ତାଳ ନଥାଇ ସିଧା ସଳଖ ଗଣ୍ଡି ଉଠାକୁ
 ବଢ଼ିଥିବା ସ୍ଥିତି
 ହଲ୍ ଅଡଲ୍ ଅ—ବି. ଅଲସ ବି. ଅଲସର ପ୍ରଭବ ପଡ଼ିବା,
 ଝୁଲିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବା
 ହଲ୍ ହଲ୍ ଡି—ବି. ଶୀଘ୍ର କରିବା (ଝୁଲିଯିବା ପାଇଁ
 ଦୋହଲୁଥିବା ଓ ଯିବାକୁ ଅସମ ହେଉଥିବା
 ହଲ୍ ଲୁଡ଼ି (ଡ)—ବି. ହଲିବା, ହଲଇବା, ଝୁଲଇବା, କମିବା
 ହଲ୍ ଅ — ବି. (ଧାର୍ଯ୍ୟ) ଦିନ, ସମୟ
 ହରୁ: ନେଣ୍ଡା ହଲ୍ ଅ — ସେଟେରା ମେ - ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ପହଞ୍ଚିବ
 ହଲ୍ ହଅକଅ—ବି. ତିଳ, ଦୁଗୁଳା, ବି. ବିଂ. ତିଳତିଲି
 ହୋଇଥିବା, ଲଢ଼ିଖଡ଼ି ହୋଇ ଝୁଲିବା
 ହଲ୍ ଅର ହଲ୍ ଅର—ବି. ବିଂ. ଝୁଲି ଦୋହଲି, ଲୁଗାପଟା
 ଝୁଲଇ ଝୁଲଇ ଝୁଲିବା
 ହଲି—ବି. ଭଉଳି
 ହଲି ହାଲି—ବି. ଦିଅର ଭଉଳି ସମ୍ପର୍କ
 ହଲ୍ ଅଏର—ବି. କଟା ସ୍ବାଦ, ପିତାଳିଆ
 ହଡ଼ି—ବି. ଘରର ପଶୁକୁ ରୋକିବା ଶବ୍ଦ
 ହଡ଼ି ହଡ଼ି—ବି. ଅମଣିଆ ପଶୁକୁ ରହିଯିବା, ଛଡ଼ା
 ହେବା ପାଇଁ ସୂଚନା ଦେବା ଶବ୍ଦ

ହୁଞ୍ଜୁହୁଞ୍ଜୁ—କି. ବଂ. ଫଟା ବର୍ଣ୍ଣର ବେସ୍ତର ଧୂଳି, ଦଉର
ବାଜଣାର ସ୍ତର ବା ଧୂଳି

ହୁଁହୁଁ—କି. ଭାଗ, ଅଂଶ କି. ଭାଗ କରିବା, ଅଂଶ ବାଣ୍ଟିବା
ହୁଞ୍ଚା—କି. ଲକ୍ଷୀ, ଦ୍ରୋଣ କି. ଲକ୍ଷୀ କରିବା, ଦ୍ରୋଣ କରିବା
ହୁଞ୍ଚା ହୁଞ୍ଚି—ବଂ. ପରସ୍ପର ଲକ୍ଷ୍ୟକୃତ ହେବା

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରୋଣ ରଖିବା
ହୁଞ୍ଚା. ହୁଞ୍ଚିବା.—କି. ବଂ. ପରସ୍ପର ଠାରେ ଦ୍ରୋଣ
ରଖିବା ଭାବ

ହୁଞ୍ଚା ହୁଲୁ—କି. ଲକ୍ଷୀ, ଦ୍ରୋଣ
ହୁଞ୍ଚ ଅରତ୍ ହୁଞ୍ଚ ଅରତ୍—କି. ବଂ. ପାଦ ଘୋଷାରିବା
ହୁଞ୍ଚାଦାରୁ—କି. ଗୁଣାଦାର, ଅଂଶାଦାର
ହୁଞ୍ଚା.ରୁ—କି. ହୁଞ୍ଚାବ, ଅନୁମାନ, ମତ
କି. ହୁଞ୍ଚାବ କରିବା, ଅନୁମାନ ଲଗାଇବା, ମତ ଦେବା
ହୁଞ୍ଚା.ବ କର—ବଂ. ହୁଞ୍ଚାବ କର ହୋଇଥିବା, ଅନୁମାନ କର
ହୋଇଥିବା

ହୁଞ୍ଚାଲିଆ.—ବଂ. ଦୁଷ୍ଟ, ଲକ୍ଷ୍ୟକୃତ, ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ବାଲ
ହୁଞ୍ଚି ତେଣେ—କି. ବାୟୁ ପକ୍ଷୀ

ହୁଞ୍ଚି ହୁଞ୍ଚି—ବଂ. ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ (ପବନ), ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ,
ଧୀରେ ଧୀରେ ବହୁଥିବା ପବନ, ମଲୟ ପବନ

ହୁଞ୍ଚିରୁ—କି. ହାର

ହୁ ହୁ, ହୁ ହୁ—କି. ବଂ. ଜୋର ଜୋରରେ ହୁଞ୍ଚିବା

କି. (ହୁ ହୁ ଶବ୍ଦ କରି) ହୁଞ୍ଚିବା

ହୁହୁଲି(ଡ଼ା) ପିପିଲି (ଡ଼ା)—ବଂ. ସାନ୍ତାଳଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର
ଏକ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ

ହୁଆ ହୁଆ—ଅ. ବଲୁଆର ତାଳ ଶବ୍ଦ

ହୁଆ—କି. କାମୁଡ଼ା ଦେବା, ଭୁଲିବା, ସ୍ମରଣ କରିବା

ହୁଇ—ଅ. ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯିବା ପାଇଁ ଇସାରା ଦେବା ଶବ୍ଦ

ହୁଇ ହୁଇ—ବଂ. ଲଙ୍ଗଳା, ବନା ବସ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ଛିଦ୍ର

ହୁଃ—କି. ବଂ. ଜୋରଦେଇ ‘ହୁଁ’ କହିବା, ସ୍ବାକାରସ୍ପଦ ଶବ୍ଦ
‘ହୁଁ’ କହିବା

ହୁ—ମାନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଜୋରରେ (ହାଣ୍ଡିବା, କାଟିବା,
ବୁଟି ମାରିବା, ପିଟିବା)

ହୁ—ହୁ—କି. ବଂ. ଜୋର ଜୋର ମାରିବାର ଶବ୍ଦ ହେବା
ହୁଁ—କି. ମତକ ଯିବା (ଅଣ୍ଟା ମତକବା, କାଳ ମତକବା)
ହୁଁହୁଁ—କି. ହୁଙ୍ଗାରିବା, କି. ବଂ. ଗୁଞ୍ଜାଇ ଗୁଞ୍ଜାଇ କାନ୍ଦିବା
ହୁଁହୁଁ ହୁଁହୁଁ—କି. ବଂ. ବଡ଼ ପାଟିରେ ସକେଇ ସକେଇ
ସ୍ବନନ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହୁକ—କି. (ଇଂ) ହୁକ୍ (hook)

ହୁକସି—କି. ତାହାଣୀ

ହୁଁକ୍ ହୁଁକ୍—କି. ବଂ. ସକେଇ ସକେଇ ହେବା

ହୁକ୍‌ହୁକାଉ—ବଂ. ଗର୍ଜନ ଗର୍ଜନ, କି. ଗର୍ଜନ କରିବା

ହୁକା.—କି. ପାଟି କରିବା, ଶିଳା କରିବା, ଶୂଳାଳର ତାଳ
ବି. ହୁକା

ହୁଁଙ୍ଗାରୁ—କି. ହୁଙ୍ଗାରିବା

ହୁକା. ହୁଆ—କି. ଶୂଳାଳର ରଡ଼ି

ହୁକା. ବାରଦା—କି. ସହକର୍ମୀ, ସାଥୀରେ କାମ କରୁଥିବା
କର୍ମଚାରୀ

ହୁକି ଗଅରୁ—କି. ସମାଗୁର, ଖବର

ହୁକୁମ୍—କି. ହୁକୁମ, ଆଦେଶ

କି. ଆଦେଶ ଦେବା, ଆଦେଶ ମିଳିବା

ହୁକୁମ୍ ନାମା—କି. ଅନୁମତି ପତ୍ର, ଅଜ୍ଞାପନ, ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର

ହୁକୁମ୍ ଗୁଣ୍ଡିରି (ଗୁଣ୍ଡିରି)—କି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ପାଳମୟ
ଚଢ଼େଇ

ହୁଁକୁରୁ ହୁଁକୁରୁ—କି. ସକେଇ ସକେଇ (କାନ୍ଦିବା)

ବି. ଶୋକର ଶ୍ବାସ ମରିବା

ହୁଁକୁରୁ ହୁଁକୁରୁ—କି. ବଂ. ଜୋରରେ ରଡ଼ି କାନ୍ଦିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
କି. ହୁଁ ହୁଁ କରିବା

ହୁକୁହୁକୁ—କି. ବଂ. ମାଙ୍କଡ଼ର ରବ/ଚିତ୍କାର/କାନ୍ଦ

ହୁଗୁଲା.ଉ—କି. ହୁଗୁଲା କରିବା

ହୁଗୁୟ୍ ମେନଡେ—କି. ବଂ. ହଠାତ୍ ମନ୍ଦ ପବନ ବୋହୁବା

ହୁଗୁୟ୍ ହୁଗୁୟ୍—କି. ବଂ. ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ପବନ ବୋହୁବା

ହୁଂ ହୁଂ—କି. ବଂ. ଉତ୍ତରଣ କରି, ଗୁଞ୍ଜରଣ କରି
 ହୁର୍ବରତେ—ବି. ଏ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚଢ଼େଇ
 ହୁର୍କା—କି. ଚଳାଇବା, ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା, ପୁରାଇବା
 ଲଙ୍ଗୁଡ଼ ମୋଡ଼ି ଉଠାଇବା
 ହୁର୍କା ହୁର୍କା—କି. ଓଲଟ ପାଲଟ କରି ଦେଖିବା
 ଠେଲି ପେଲି କରିବା
 ହୁର୍କୁ ବୁକୁ—କି. ଘାବୁଡ଼ି ଯିବା ଭରସା ହେବା
 ହୁର୍ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଫୁଲି ସହକାରେ ହେବା
 ଚଞ୍ଚଳତା ସହ କରିବା
 ହୁର୍ ହୁର୍—କି. ବଂ. ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଜଣେ ଜଣେ ପଳାଇବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହୁର୍ଲୁ—କି. ବଂ. ନିକଟ ଗୁମା, ପାଖ ଗୁମା, ନିକଟ
 ହୋଇଯିବା, ସନ୍ନିକଟ ହେବା
 ଉଃ ହୁଚଲୁ ହୁଚ୍ ତେଲେ ସେନାଆ - ନିକଟ ଗୁମାରେ ଯିବା
 ହୁଚହୁଚୁ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ଜୋର ଦେବା, ଚାରିଦା
 କରିବା
 ଉଃ ଶନ ହାଲପ୍ ଏ ହୁଚହୁଚୁ ଇଞ୍ଜି କାନା - ଦେଖା ଫେରସ୍ତ
 କରିବାକୁ ମୋଡେ ଚାରିଦା କରୁଛୁ
 ହୁର୍ ହୁର୍—ବଂ. ଉଚ୍ଚା ଶିଖର, ବନା ପିତାରେ ବସିବା ଉଚ୍ଚ
 ପିଣ୍ଡରେ ବସି ଫୁଲିଥିବା ସଦୃଶ୍ୟ ବସିବା
 ହୁର୍ —କି. ବଂ. ଶୁଣିଆ ହୋଇଯିବା, ଫାଲେ ଶୁଣିଯିବା
 ମନ ଶୁଣିଯିବା
 ହୁର୍ —ବି. ଆବଶ୍ୟକତା କି. ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବା
 ହୁର୍କୁ ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ହଠାତ୍ କରି, ଅଚାନକ
 ହୋଇଯିବା
 ହୁର୍ ହୁର୍—କି. ବଂ. ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଝାଡ଼ା ଲାଗି ଲାଗି ହେବା
 ହୁର୍ଲୁ ଗାଲୁ—କି. ବଂ. ବହୁ ପରିମାଣର (ଜନସ) ଭିତର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠେପି ହୋଇ ଯିବା
 ହୁର୍ଲୁ ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଅକସ୍ମାତ୍ ପରିମାଣର ଜନସ
 ଏକ ସଙ୍ଗେ ପଡ଼ିବା

ହୁର୍ଲୁ ହୁର୍ଲୁ—କି. ବଂ. ବହୁତ ବହୁତ ପରିମାଣର ଏକତ୍ର
 ଥିବା
 ହୁର୍ହୁର୍—କି. ବଂ. ବଡ଼ ପେଟ ଥିବା ଲୋକର ଗୁଲିବା
 ଗୁଲିବା ଉଠି ବଂ. ବଡ଼ ପେଟ ବାଲୁର ଗୁଲିବା ଉଠି
 ହୁଜା.ର—ବି. ଦାବଣ୍ଡ, ଜୋର ଜବର, ଜବରଣ କି. ଦାବଣ୍ଡ
 ଦେବା, ଜବରଣ କରିବା, ଜୋର ଜବର କରିବା
 ହୁର୍ ହୁର୍—କି. ବଂ. ନଇଁ ନଇଁ ଯିବା ବି. ଦଳ ଦଳ
 ହୋଇ ରହିବା
 ହୁର୍ହୁର୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଗହଣା ଯାହାକୁ ଝିଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ
 ମାନେ ପିନ୍ଧନ୍ତି
 ହୁର୍ଲୁ—ବି. ହୁର୍ଲୁ, ଆଜ୍ଞା, ମାନସ
 ହୁର୍ମେନ୍ଦେ—କି. ବଂ. ଗାତ୍ର ଗତିରେ ଅଭିନୟ କରି
 ହୁର୍ଲୁ—କି. ଝଟା ଶୁଖି ଶୁଖି ପଡ଼ିବା, ହୁର୍ଲୁ ଯିବା,
 ଉର୍ଲୁ ଯିବା
 ହୁର୍ ହୁର୍—ବଂ. ମନସ୍ତାପ ଓ ଜଗର
 କି. ମନସ୍ତାପ କରିବା, କି. ବଂ. ମନସ୍ତାପ କରି
 (ଗୁଲିଯିବା, ରୁପହେବା) ଜଗର ଧରି ହୁଁ ହୁଁ କାନ୍ଦିବା
 ହୁର୍—ବଂ. ପଳାଅ, ଦୂରହୁଅ ଅ. ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ନହେବା ଶବ୍ଦ
 ହୁର୍ ହୁର୍—ବଂ. ବଡ଼ ଓ ଉଚ୍ଚ (ସ୍ଥାନ, ଦେହ) ଶରୀର
 ଉଃ ହାତ ଦ ହୁର୍ହୁର୍ ଉଠିଆକାନା - ହାତଟା ବଡ଼ ଓ ଉଚ୍ଚ
 ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛୁ
 ହୁର୍—ବଂ. ଉଚ୍ଚ ଚଟାଣ, ବଡ଼ ପଥର ବି. ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ, ଚଟାଣ
 ହୁର୍ଲୁ—କି. ବୁଲି ନିଆଁକୁ ଖେଳିବା/ଆଡ଼େଇବା
 ହୁଟାଲୁ—ବି. ତେଲ, ମାଟି ତେଲ, ଟେଲା
 କି. ତେଲ ମାରିବା, ଟେଲା ପକାଇବା
 ହୁଟିର୍—କି. ଶିଙ୍ଗରେ ବସିବା / ପୋଡ଼ିବା
 ହୁଟେର୍—କି. ବଂ. ବେହେଡ଼ା ଗୁଲିବା, ଠେଙ୍ଗେଇ ଠେଙ୍ଗେଇ
 ଗୁଲିବା ବି. କଳହ ପ୍ରିୟ ବି. କଳହତା
 ହୁଟେର୍ ପାଞ୍ଜାରୁ—ବଂ. ତେଜହା ପଞ୍ଜର ବାଲ, ସିଂହ ପରିକା
 ପ୍ରତିରେ ଥିବା ପଞ୍ଜର ହାଡ଼

ହୁଟେଲ୍ ହୁଟେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଡେଡା ଡେଡି / ପେଙ୍ଗେଲ

ପେଙ୍ଗେଲ ଚାଲିବା

ହୁଟେଲ୍ ବାହା—ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଗଛର ଫୁଲ

ହୁଟେଲ୍—ବି. (ଇଂ) ହୋଟେଲ (hotel), ଭୋଜନାଳୟ

ହୁଠୁ—ବି. ହୁଟିଆ, ଜିନ୍ଦଗୀର

ହୁଡ଼ା.ରୁ—ଫି. ଗୋଲାଲବା, ଫି. ବଂ. ହୁଡା ସାହାଯ୍ୟରେ

ତରକାଣ୍ଡ ଗୋଲାଲବା, ବାଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ

ଗାତ ଭିତରକୁ ଖେଞ୍ଚା ଖେଞ୍ଚି କରିବା

ହୁଡୁରୁ ଡୁଡୁରୁ—ଫି. ବଂ. ଜୋରରେ ଡୋଲ ବାଜିବାର ଶବ୍ଦ,

ଜୋର ଜୋର ଡୋଲ ପିଟିବା

ହୁଡ଼ା—ଫି. ଅଧିକ ପାଣି ଉଠୁଛି ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ,

ଗଦଗଦ ଶବ୍ଦ

ହୁଡ଼ା—ହୁଡ଼ା—ଫି. ବଂ. ଅରକୁ ଅର ଜୋର ଜୋରରେ

ପାଣିର ଉଠୁଛି ପଡ଼ିବା ଗଦଗଦ ଶବ୍ଦ

ଗଛଆ ପଦନ ବୋହୁବା

ହୁଡ଼ା—ମାର୍ତ୍ତ—ଫି. ପାଣିକୁ ଜୋରରେ ଗୋଲାଲବା ଓ

ବାଡ଼ିଲବା ଶବ୍ଦ

ହୁଡ଼ା—ଫି. ଧସି ପଶିବା, ମାଟିକୁ କାଟି ଖାଲ କରିବା,

ହୁଡ଼ାଲ ଦେବା

ହୁଡ଼ା—ଫି. ବଂ. ଘଡ଼ ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ

ହୁଡ଼ା—ଫି. ଘଡ଼ ଘଡ଼ ଶବ୍ଦ ହେବା, ମେଘ ଗର୍ଜନ,

ଘଡ଼ଘଡ଼

ହୁଡ଼ା—ବି. ଗ୍ରେଟ, ଫି. ଗ୍ରେଟଟିଏ ହେବା

ହୁଡ଼ା.ଭାସି—ବି. ଚୂଷା ପ୍ରହର, ଦିନର ଶେଷ ପ୍ରହର

ହୁଡ଼ା.ଦା—ଲୁ ଦେଇ—ବି. ପାଞ୍ଚ ବାଜିବା ସମୟ, ସନ୍ଧ୍ୟା

ସମୟ

ହୁଡ଼ା.ସିମ୍ବ—ବି. ଶେଷ କୁକୁଡ଼ା ତାଳ ସମୟ, ପ୍ରୟାସ,

ବଞ୍ଚିଯିବା

ହୁଡ଼ା—ହୁଡ଼ା—ଫି. ମନସ୍ଥାପ କରିବା

ହୁଡ଼ା.ହୁଡ଼ା—ଫି. ବଂ. ଦୁଲ୍ଲଭ ଦୁଲ୍ଲଭ ଚାଲିବା, ଦୁଲ୍ଲ ଦୁଲ୍ଲ

ଶବ୍ଦ ସହ ଚାଲିବା

ହୁଡ଼ା—ଫି. ମେଘ ଗର୍ଜନ

ହୁଡ଼ା.ହୁଡ଼ା—ଫି. ଘଡ଼ଘଡ଼ ମାରିବା

ହୁଲ(ଡ) ହୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅତିକମ୍, କମ ହେବା

ହୁଲ୍ ହୁଲ୍—ବାରମ୍ବାର ଗର୍ଜନ କରିବା ଶବ୍ଦ,

ଘୁଷୁରିର ଶବ୍ଦ

ହୁଣା—ଫି. ବଂ. ହଲ୍ଲ କରି ପକାଇବା, ଫି. ଜାଲରେ

ମାଛକୁ ଧରିବା, ଶିକାର ମାଂସ ଖିଆ କରିବା,

ଅଲଗା ଅଲଗା ଠୁଳ କରି ରଖିବା

ହୁଣା ଜାଲ—ବି. ଫୋପାଡ଼ିବା ଜାଲ

ହୁଣା(ଲ)—ବି. ହୁଣାଲ, ଗଧୁଆ

ହୁଣାହୁଣି—ଫି. ବଂ. ଅପଣା ଭିତରେ ମନ ମାଲିନୀ ହେବା,

ମନ ଏକମତ ନ ହେବା, ବେଗୁ ବାଟି ହେବା

ହୁଣା ହେବା: ହୁଣା ବା.ଡେ(ଲ)—ଫି. ବଂ. ପରସ୍ପର ଭିତରେ

ଦେବା ନେବା, ଫି. ମିଛ କହିବା, ଛଳନା

କରିବା/ଠକିବା

ହୁଣା—ବି. ଭାଗ, ଅଂଶ ବୋଲି, ଫି. ଭାଗ କରିବା, ଅଂଶ

ବାଣ୍ଟିବା

ହୁଣି—ବି. ଦୋକା ନାଶ, ଅର୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ଚା

ହୁର୍—ଅ. ରହୁବା ଯିବା ପାଇଁ (ଆଦେଶାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ) ହେଉ,

ହେଉ ଚାଲିବା

ହୁରୁମା.ରୁ—ଫି. ଦେହ ଓ ବାହୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଝଟ ଝଟ ଠେଲ

ଠେଲ କରିବା ପ୍ରତିଯୁ

ହୁରମା ହୁରମି—ଫି. ବଂ. ଏପାଖ ହେପାଖ ଦେହ ବାହୁ

ସାହାଯ୍ୟରେ ଠେଲ ପେଲ କରିବା

(ଏ ପ୍ରତିଯୁ ଭିତରେ କରାଯାଏ)

ହୁରୁକା.ମୁ—ଫି. ବଂ. ହୋଇଥିଲେ, ହୁଅନ୍ତା ଯଦି

ହୁରୁଲ୍—ଫି. ବଂ. ନିଦ୍ରା ଅବସ୍ଥାରେ ହାତ ଛୁଟିବା

ଫି. ହାତ ଛୁଟିବା/ଝାଡ଼ିବା

ହୁରୁଲ୍ ମେନ୍ଦେ—ଫି. ବଂ. ନିଦ ବାହାରେ ହାତ ହାତ

ଛୁଟି ହୋଇଯିବା

ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଦ୍ରାବ ଗୁଣି ଗୁଣି ଦେବା
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଧାଉ ଧାଉ (ଜଳବା), ଅତିଶୟ ଗରମ
 ଦୁର୍ଭାବ, ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଉଷ୍ଣିବା, ଅଶ୍ରୁଳା ଅଶ୍ରୁଳା କରିବା,
 ଅନୁଭବ କରିବା
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. କାଠପୋକ, (କାଠକୁ ଖାଇ ଖାଇ ଫାଟି) କରନ୍ତୁ
 ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୋକ)
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. କୁଳକୁଳ କରିବା, ମୁହଁ ଖୋଲିବା
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଖାଲିହେବା, ବଂ. ଲଙ୍ଗଳା,
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଜଳଦ କରିବା (ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ି କରି)
 ଶୀଘ୍ର କରିବା, ଶୀଘ୍ର ହେବା
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଧାଉ ଧାଉ ଜଳବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଜୋର
 ଜୋର ନିଆଁ ଧାଉ ହେବା
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଅନୁଭବ ଧାଉ କରି ଜଳ ଉଠିବା
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ସିଞ୍ଚିର ଦଣ୍ଡା କାଠ
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଆଶୁକ୍ତି ଯିବା, ଆଶୁକ୍ତି ହେବା ବଂ. ଆଶୁକ୍ତି
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ପବନ ବୋହୁବାର ହୁ ହୁ ଶବ୍ଦ, ନିଆଁ
 ଜଳିବାର ଶବ୍ଦ, ପାଣି ବୋହୁ ପଡ଼ିବାର ଡାଲି ହେବା
 ଶବ୍ଦ, ବହୁ ପରିମାଣର ପକ୍ଷୀ ଏକ ସଙ୍ଗରେ
 ଓହ୍ଲାଇବାର ଶବ୍ଦ
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଶଦ୍ଦାଦିତ ହେବା, ଶୀଘ୍ର କରାଇବା
 ପ୍ରସ୍ତୋତନା ଦେବା
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ଜଳ ପ୍ରପାତ, କି. ପାଣି ପଡ଼ିବା
 ଦୁର୍ଭାବ (ଲ) —ବ. ଗୁଡ଼, ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ପଦ୍ମର ଚନ୍ଦ୍ର, ଦଳ, ସଂସ କି. ପଦ ମିଳିବା
 ଦଳ ହେବା, ସଂସ ଗଢ଼ିବା
 ଦୁର୍ଭାବ (ଲ) —ବ. ଗାଡ଼ର ଗୋଲ ଧୂର, ଦୁଇ ଚକକୁ ସଂଯୋଗ
 କରୁଥିବା ଦଣ୍ଡା
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ଉପନା, ବିରୁଦ୍ଧ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦୁର୍ଭାବ—ବଂ. ବିରୁଦ୍ଧତା, ବିବେକବାନ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଳ
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ବୁଦ୍ଧି ବିରୁଦ୍ଧ, ବୁଦ୍ଧି ବିରୁଦ୍ଧ
 କି. ବଂ. ବୁଦ୍ଧି ବିରୁଦ୍ଧ କରି କହିବା

ଦୁର୍ଭାବ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଧୂଳି କରି ହୋଇ ପଡ଼ିବା
 ଦୁର୍ଭାବ ଗୁଣା—ବ. ଯମଗୁଣା, ପାତାଳରେ ବାସ କରିଥିବା ଗୁଣା
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ (ଲ) —କି. ବଂ. ଧୂଳି ଧୂଳି ଶବ୍ଦ ଦେଇ ଆସିବା
 ହୁ ହୁ ଜୋରରେ କାନ୍ଦିବା, ଜୋରରେ ହୁଙ୍କାରିବା
 ଦୁର୍ଭାବ —(ଡା) —ବଂ. ଓସାରା, ଓସାର ମୁହଁବାଳ
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଗଦଗଦ ପାଣି ବୋହୁବା, ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦ
 ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଘୋ ଘୋ ଶବ୍ଦ ହେବା
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ମାଧ୍ୟମ ଫୁଲ
 ଦୁର୍ଭାବ ମେନ୍ତେ—କି. ବଂ. ଧୂଳି ଧୂଳି ଶାଳରେ ପଡ଼ିବା
 ଦୁର୍ଭାବ ମାଗୁ—କି. ଶାଳରେ ଖସି ପଡ଼ିବା
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ଖୋଳିବା କି. ବଂ. ମୁହଁ ନାକ ଲଗାଇ ଶୁଙ୍ଘି
 କରି ଆନାଜରେ ଖୋଳିବା
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. (କିଛି ଜନସଂଖ୍ୟା) ଖୋଜା ଖୋଜି କରିବା
 ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ସେ, ସେଠାରେ, (ନିଶ୍ଚିତ)
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ଗୁଣି ଗୁଣି କରିବା କି. ଗୁଣି ଗୁଣି କରିବା
 (ସର ଲଗାଇବା) (ହୁଁ ହୁଁ ହୁଁ)
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ, ସେତିକି
 କି. ବଂ. ସେତିକି ହେଉ
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ସେ, ସେହି (ନିଶ୍ଚିତ) ଗାହାକୁ
 ଦୁର୍ଭାବ (ଉଡ଼ିକ)—ସ. ଏତେ ଏତିକି
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. ସେତେ ବେଳକୁ, ସେ ସମୟକୁ
 ଦୁର୍ଭାବ—କି. ବଂ. (ହାତରେ ଲଙ୍ଘିତ କରି) ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ
 ଏତିକି ଅଧିକ
 ଦୁର୍ଭାବ ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ଏତେ ସେତେ ଏତିକି ସେତିକି
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ଦୁର୍ଭାବ, ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ସିଏ, ସେ
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ସେ ସେଇଠି (ନିଶ୍ଚିତ) ସେହିଠି ସେ (ଅଛି)
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ସେ, ସେଠାରେ
 ଦୁର୍ଭାବ—ସ. ତାକୁ, ଏହାକୁ
 ଦୁର୍ଭାବ—ବ. ହୋଇଥିବା, ଘଟିଥିବା

ଭ: ଦ୍ରୁମ୍ବ (ଲ) ଆକାର କଥାଗେଷ୍ଟ ରଲ୍‌ଏଦା - ହୋଇଥିବା
କଥା ହିଁ କହୁଛୁ

ଦ୍ରୁମ୍ବେତ୍—ବ. କଣ୍ଠ ନଳୀ, ଅଙ୍ଗତା

ଦ୍ରୁପକା.—ବ. ହଠାତ୍, ଅକସ୍ମାତ୍

ଦ୍ରୁମ୍. ଶ୍ଵ —ବ. ଝଟକା ହିଁ. ଝଟକା ଦେବା

ହିଁ. ବଂ. ଉପରକୁ ଝଟକା ଦେବା

ଦ୍ରୁପ୍ତିତ୍—ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସାନ, ଅତ୍ୟଳ୍ପ ହିଁ. ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ
ବଚସା ହେବା

ଦ୍ରୁପନିତ୍—ବ. ସାନ ଝିଅ

ଦ୍ରୁପା.ଃ—ବ. କାନ ପାଟି, କାନର ତଳ ଭାଗ

ଦ୍ରୁପୁର ମେନ୍ତେ—ହିଁ. ବଂ. ରୂପ କରି ଶୀଘ୍ର (ଯିବା)

ଦ୍ରୁପୁର୍. ଦ୍ରୁପୁର୍.—ହିଁ. ବଂ. ରୂପରୂପ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କାହାରକୁ
ନ କହ (ପଳାଇବା, ଯିବା, କରିବା)

ଦ୍ରୁପୁଟେତ୍—ହିଁ. ପ୍ରତିଦ୍ରୁପଣ କରିବା, ଝଗଡ଼ା କରିବା

ଦ୍ରୁବ—ବ. ଆନନ୍ଦ, ଖୁସି

ଦ୍ରୁବକ୍—ହିଁ. ଆନନ୍ଦ କରିବା, ଖୁସି ହେବା

ଦ୍ରୁବମେନ୍ତେ—ହିଁ. ବଂ. ହଠାତ୍ କରି (ଆସିବା କରିବା)

ଦ୍ରୁବକା—ହିଁ. ବଂ. ଅଭ୍ୟୁକ୍ତ

ଦ୍ରୁବା. —ହିଁ. କାଟିବା, ଫାଡ଼ିବା (ପାହାର ଦେବା)

ଦ୍ରୁମ୍ବଶ୍ଵ—ହିଁ. ଝଟକା ଦେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବଶ୍ଵ ମେନ୍ତେ—ହିଁ. ବଂ. ଝଟକାମାର (ଉଠିବା, କୁଢ଼ିବା)

ଦ୍ରୁମ୍ବଶା.ଃ—ହିଁ. ପାଣିକାଟି ଉଠିବା, ପାଣି ଛୁଟିଦେଇ ଉପରକୁ
ଉଠିବା, ପାଣି ଛୁଆଡ଼ିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିଟି—ବ. ଏକ ପ୍ରକାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନାଚର ନାମ

ହିଁ. କଥା ଯୋଡ଼ିବା, ଲଥା ଯୋଡ଼ିବା

ଦ୍ରୁମ୍—ଅ. ପଶୁକୁ ଘିର ରହିବାକୁ କହିବା ଶବ୍ଦ

ଦ୍ରୁମ୍—ବ. ହୋମ ହିଁ. ହୋମ କରିବା

ଦ୍ରୁମା. —ହିଁ. ପାହାର ଦେବା, ମାଡ଼ ଦେବା

ଦ୍ରୁମା. —ହାସେତ୍—ହିଁ. ବଂ. କୁଳରେ ଚାଲିଯିବା ପଡ଼ା କରିବା

କଥାକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ କରି କହିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବ ଦ୍ରୁମ୍ବ—ହିଁ. ବଂ. ମନଭିତରେ ଚିନ୍ତା କରିବା,
ଉକ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳା ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବ ଶୁଦ୍ଧ—ବ. ଅସୁଦ୍ଧ, କଷ୍ଟକର

ଦ୍ରୁମ୍ବ (ଲ)—ହିଁ. ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବଲ—ବଂ. ବିନାବସ୍ତୁ, ବିନା ଭାଲପତ୍ରରେ ଥିବା
(ମଣିଷ, ଗଛ)

ଦ୍ରୁମ୍ବଲ—ବଂ. ଲଙ୍ଘନ

ଦ୍ରୁମ୍ବି—ହିଁ. ବଂ. କଦାପି (ନୁହେଁ, ଯାଆନାହିଁ)

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍ (ଲ)—ହିଁ. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହେବା, ସଂକୁଚିତ ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍/ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବ. ଧତା, କବାଟକୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବା
ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଠେକଣା, ଠୋଆ

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବ. ଅଳିଆ ମଲିଆ, ମଇଲା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ଖୋସ କରିବା, ଅସନ୍ତୋଷ ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବଂ. ଖୋସିତ (ଲୋକ, ବ୍ୟକ୍ତି)

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ଆଙ୍ଗୁଳି/ହାତ/କାଠି ପୁରାଇ ସଫା କରିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ଖୋସ କରିବା, ବିରକ୍ତ ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ବଂ. ଫଟ୍ କରି (ଦୂର ପଡ଼ିବା)

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ଧରମାର କରିବା, ପିଟାପିଟି କରିବା, ଘୁରିବା,
ଶୀଘ୍ର କରିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବଂ. ଜିଦିଆ, ଜବରଦସ୍ତି କରିବା ବାଲ

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ଅପଦସ୍ତ କରିବା, ବେଇଜ୍ଜତ କରିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍. ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ବଂ. ଝୁଲଇ ଝୁଲଇ (ପକାଇ ଦେବା)

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ହିଁ. ବଂ. ଲହ ଲହ କରି ଜଳିବା

ଘାୟୁଁ ଘାୟୁଁ ଶବ୍ଦ ହେବା

ହିଁ. ବଂ. ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ କାମ କରିବା

ଦ୍ରୁମ୍ବ ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବ. ଘାୟୁଁ ଘାୟୁଁ ଶବ୍ଦ କରି ଘୁରୁ ଚାଲିବା

ଧାୟୁଁ ଧାୟୁଁ ହୋଇ ଜଳିବା ପ୍ରତିଯୁ

ଦ୍ରୁମ୍ବ.—ବ. ମୁଣ୍ଡି ଗଢ଼ିଥିବା କଲସ ହିଁ. ଛତା ହେବା

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବଂ. ଭଙ୍ଗା, ଗଢ଼ିଥିବା, (ଭଙ୍ଗା କଲସ, ହାଣ୍ଡି)

ଦ୍ରୁମ୍ବିତ୍—ବଂ. ମିଥ୍ୟା, ଅଭିଯୋଗ

ହୁରୁ.ହୁରୁ—ବ. ରାଗ ରୁସା, ହୋଧ

ହୁରୁଡ଼ (ଲ)—ଝି. ଗଲାଲବା, ପିଛବା

ହୁରୁଡ଼ (ଦ)—ଝି. ଆସୁଡ଼ବା

ହୁରୁ—ଝି. ଚକାର, ଜୋରରେ ରଡ଼ି କରିବା

ହୁରୁ—ବ. ହରିଣ

ହୁରୁହୁଡ଼ି (ଦ)—ବ. ମଲଗୁ ନାଗ

ହୁରୁ ହୁରୁଡ଼େ—ଝି. ବଂ. ହରି ହରି କହୁ ଚକାର କରିବା

(ରାଗରଙ୍ଗ କୃପାଭାଷା ନିମିତ୍ତ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା)

ହୁରୁ—ଝି. ଫୋପାଡ଼ିବା

ହୁରୁଡ଼ (ଦ)—ବ. ଗଛକଟା ମୂଳ, ଥୁଆ ଅଂଶ

ହୁରୁଡ଼ି—ବ. କାଠ ଛତୁ

ହୁରୁଡ଼ ଖୁରୁ—ବଂ. କଟା ହୋଇଥିବା ଗଛର ମୂଳ ତେର
ଓ ଖୁଆ ସମେତ

ହୁରୁଲ୍ (ଡ଼)—ଝି. ଥୁଆ କରିଦେବା/ନଷ୍ଟା କରିବା

(ଗଛ ଭାଲ କାଟିବା/ଚୁଲ କାଟିବା)

ହୁରୁଡ଼ା—ଅ. ଶକ୍ତା ନ କରିବା ପାଇଁ

(ନ'କାରାସକ ଶବ୍ଦ) କହୁବା ଶବ୍ଦ

ହୁରୁମ୍ ହୁରୁମ୍—ବଂ. ଜଳନ୍ତା, ହୁ ହୁ ଜଳୁଥିବା ନିଆଁ ରଡ଼ି

ହୁରୁମ୍ ଡ଼ିଗିରି—ବଂ. ଗରମ ଧୁଳି

ହୁରୁଡ଼ା ହୁରୁ—ଝି. ହୋଧ କରିବା

ଝି. ବଂ.—ହୋଧୁଡ଼ ହେବା

ହୁଲ୍ (ଡ଼)—ଝି. ଠକ ହେବା

ହୁଲ୍ (ଡ଼) କୁରୁ—ଝି. ଧକା ଧକ କରିବା, ପଛେ ପଛେ
ଲୁଗା ରହୁବା

ହୁଲ୍ (ଡ଼) ମୁସୁ—ଝି. ବଂ. ଜବରଦସ୍ତି କରାଇବା

ହୁଲ୍ (ଡ଼) ହୁଲ୍—ଝି. ବଂ. ହୁଡ଼ୁ ହୁଡ଼ୁ ଶବ୍ଦ

ହୁଲ୍ (ଡ଼) ହୁଲା—ବ. ଅଣସୋରିଷ

ହୁଲ୍ (ଡ଼) ହୁଲିଆ—ବ. ହଲକା ବେମାରି

ହୁଲା.ରୁଡ଼ା (ଡ଼ା)—ଝି. ବଂ. ଲୁଠି ମାଡ଼ି ସହୁଡ଼ ଧକ୍କା ଧକ୍କି
କରିବା

ହୁଲା ରୁସା—ଝି. ନିଜହାତରେ ବାଡ଼ିରେ ପିଟିବା

ହୁଲ୍ (ଡ଼) କା.—ବ. କଡ଼ି, ବେଡ଼ି, ଜଞ୍ଜିର

ଝି. କଡ଼ି ପିଛାଇବା, ବେଡ଼ି ଲଗାଇବା, ଜଞ୍ଜିର ବାନ୍ଧିବା

ହୁଲ୍‌ଗୁସ୍ ମେନ୍‌ଡେ—ଝି. ବଂ. ସୁବିଧାରେ ପଶିଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହୁଲ୍‌ଗୁସ୍ ହୁଲ୍‌ଗୁସ୍—ଝି. ବଂ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଖସି ଖସି

ପଶିଯିବା, ଚାଲିଯିବା

ହୁଲ୍‌ଗୁ ହୁଲ୍‌ଗୁ—ଝି. ଲତାସ୍ତତ ହେବା, ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିବା

ହୁଲ୍‌ଗୁ—ଅ. ଧେଉ

ହୁଲ୍‌ଗୁ ହୁଲ୍‌ଗୁ—ଝି. ବଂ. ଏଣୁ ତେଣୁ କଥା କହୁବା, ମିଥ୍ୟା
କଥା କହୁବା

ହୁଲ୍‌ଗୁ—ବଂ. ଛୋଟା ଝି. ଛୋଟାଇ ଚାଲିବା

ହୁଲ୍‌ଡେ—ଝି. ଗୋଡ଼ ଖାଲରେ ପଡ଼ିବା

ହୁଲ୍‌ଡା—ଝି. ଛୋଟା ହେବା, ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଚାଲିବା

ହୁଲ୍‌ଡା ହୁଲ୍‌ଡା—ଝି. ବଂ. ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଚାଲିବା,
ଅସ୍ଥିର ଭାବେ ଚାଲିବା

ହୁଲ୍‌ହୁ—ଝି. ହଡ଼ବଡ଼ାଇବା, କର୍କଶ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର
କରିବା, ବିରକ୍ତ କରାଇବା

ହୁଲ୍ (ଲ) ପି—ବ. ଛୋଟ ଗୋଲକାର ପେଡ଼ି (ଆପ ରବା

ପେଡ଼ି) ହୁଡ଼ି

ହୁଲ୍ (ଲ) ବା—ବଂ. ତେଡ଼ା, ଏକ କଡ଼ିଆ, ନଈଝରା

ଝି. ତେଡ଼ା ହେବା, ନଈଝରା, କଡ଼ିଆ ହେବା

ହୁଡ଼ା. (ଲା.) ଉ—ଝି. ଜବରଦସ୍ତି ପଶିବା ଓ ରହୁବା

ହୁଡ଼ା.ହୁଡ଼ା—ଝି. ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷ ଦେବା, ପାଟିକୁଣ୍ଡ
କରି ଫାଙ୍କିବା

ହୁଡ଼ୁ (ଡ଼ୁ)—ଝି. କୁଟିବା

ହୁଡ଼ୁ (ଡ଼ୁ) ଏନେ—ବ. ଛୋଟ ଝିଅଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାରର
ଖେଳ (ମିଛ ମିଛକା ଧାନକୁଟା ଖେଳ)

ହୁଡ଼ୁ (ଡ଼ୁ) ଚା—ବଂ. ଅତିବୃଷ୍ଟି

ଝି. ବଂ. ଅତିବୃଷ୍ଟି ହେବା

ହୁଡୁମ୍ ରୁଡୁମ୍—କି. ଗାଜାଗାଜି କରିବା, ତେଡ଼ା ମେଡ଼ା
 ଗାଜି କରିବା, ବିରକ୍ତ କରାଇବା
 ହୁଲ୍—ବି. ବିଦ୍ରୋହ, ଉପଦ୍ରବ
 ହୁଲ୍ କାଠ୍ (ଉ)—କି. ହୁଲାଇ ଦେବା, ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା
 ହୁଲଗାଡ଼ିତ—ବି. ବିନା ସିନ୍ଦୂର ଦେଇ ଆଣିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ
 ହୁଲ୍ ମଥଲ୍—କି. ଉପଦ୍ରବ, କରିବା, ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିବା
 ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରିବା
 ହୁଲ୍ ଯାସ୍—ବି. ଆଜେ, ଭୟ, କି. ଆଜେ ଉତ୍ତନ କରିବା,
 ତରସିବା
 ହୁଲ୍ ସିଞ୍ଜ—କି. ପକାଇବା, ଧାର କରିବା
 ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ ଯା—ବି. ପତଳା, ବିନା ତାଳ ଥିବା ଗଛ
 ଲହଲହକା
 ହୁଲାଇ—ବି. ଅପବାଦ, କି. ଉଡ଼ା କଥା
 ହୁଲ୍ —କି. ଝଡ଼ିଯିବା, ଖସିପଡ଼ିବା
 ହୁଲ୍ — ଫାଣ୍ଡା —ବି. ଧାନ ସିଂସା ଶେତରେ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବା
 ସ୍ଥିତି
 ହୁଲ୍ ସ୍—ବି. ଉତ୍ତାପ, ଆନନ୍ଦିତ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ
 କି. ଆନନ୍ଦିତ ହେବା
 ହୁଲ୍ ସ୍ ଭଙ୍ଗା—ବି. ନିରାଶ, ନିରୁତ୍ସାହ
 କି. ନିରାଶ ହେବା, ଆନନ୍ଦ ଭଙ୍ଗି ଯିବା
 ହୁଲ୍ —କି. ଝଡ଼ିପଡ଼ି ନଷ୍ଟ ହେବା
 ହୁଲ୍ ପରବ—ବି. ଦୋଳ ପଟ୍ଟ
 ହୁଲ୍ ଯା—ବି. କଲରବ, ଗୋଳମାଳ
 କି. ସୂଚନା ଦେବା, ବିଜ୍ଞାପନ କରିବା
 ହୁଲ୍ —କି. ହଲିବା, ଦେବତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା
 ହୁଲ୍ ମେନ୍ଦେ—କି. ବି. ଦମ୍ଭା ପବନ ହେବା
 ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ —କି. ବି. ଚୁପାରି ବର୍ଷା ବେଳର
 ସୁଲୁସୁଲିଆ ପବନ
 କି. ଝଡ଼ି ବର୍ଷା ବେଳର ସୁଲୁସୁଲିଆ ପବନ
 ହୁଲ୍ ହାଲ୍—କି. ଭଲୁର ଗର୍ଜନ

ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ —କି. ଚଳୁଥିବା କରିବା
 କି. ବି. ଅକାରଣରେ ଚଳୁଥିବା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା
 ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ —କି. ବି. ହାଉଲେ ହାଉଲେ, ଧୀରେ ଧୀରେ
 (ହେବା, କରିବା)
 ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ କା. ମିତେଦ ନଆଁ କାମି ଲଗନ୍ ବାଂ
 ଶୁବା ~ ଆ - ଧୀରେ ଧୀରେ କାମ କଲେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଶୀଘ୍ର ସରିବ ନାହିଁ
 ହୁଲେ (କ)—କି. ଛୁଡ଼ି ପଡ଼ିବା, ଛୁଡ଼ାଇ ଦେବା
 ହୁଲ୍ ଅ—କି. ଗୋଳମାଳ କରିବା, ହଟ୍ଟଗୋଳ କରିବା
 ହୁଲ୍ ହୁଲ୍ —ବି. ହୁଲ୍ ହୁଲ୍
 ହୁଡ଼ା—କି. ବିଲୁଆ ରଡ଼ି
 ହୁଡ଼ା—କି. ଶୁଭ ଶାସ୍ତ୍ର (ଏ ଶବ୍ଦ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚାରଣ
 ହୁଏ)
 ହୁଡ଼ା ହୁଡ଼ା—ବି. ବିଲୁଆର ହୁଆ ହୁଆ ରଡ଼ି
 ହୁସ୍—କି. ହୋସରେ ରହିବା, ବିଚାରରେ ରହିବା
 ବି. ହୁକି, ମନ, ବିଚାର
 ହୁସିଆର୍—ବି. ହୁସିଆର, ସାବଧାନ, (କାଠ ଗୁଞ୍ଜା)
 ହୁସି (ହ)—କି. ଗୁଞ୍ଜା, ଦାଗି ଗୁଞ୍ଜା
 ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦୋଷ ଦୂର କରିବା
 ହୁସ୍ ନା. ~ —କି. ସଜାଇବା
 କି. ବି. ସୁନ୍ଦର କରି ସଜାଇବା
 ହୁସ୍ କା. ଓ (ଉ)—କି. ଗର୍ଜନ କରିବା
 ହୁସ୍ କା. ଓ (ଲ) ଚେଣେ—ବି. ହରଡ଼ି ଚଢ଼େଇ
 ହୁସ୍—କି. ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତ ଭାଗ ମିଳିବା
 କି. ବି. ଶିକାର ଜୀବର ମାଂସ ଶିକାରରେ ପାଇ ସବୁ
 ଲୋକଙ୍କୁ ମାଂସ ଭାଗ ଦିଆଯାଏ
 ହୁଁ ହୁଁ—କି. ଗୁଞ୍ଜନ, ପାଟିରୁ ହେଉଥିବା ଗୁଣ ଗୁଣ ଶବ୍ଦ
 ହୁଁ ହୁଁ—କି. ବି. ଗୁଣ ବାଜଣାର ଲମ୍ବା ସ୍ଵର, ପେଟର ରବ
 ହୁଁ ହୁଁ ହୁଁ—କି. ମହୁମାଛିର ଗୁଣ ଗୁଣ ଶବ୍ଦ,
 ଗୁଞ୍ଜରଣ

ହୁଁ ହୁଁ ହୁଁ ହୁଁ—ବଂ. ଗୁଣ୍ଡରଣ ଫି. ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ କରିବା
(ଗୀତ ଗାଇବା)

ହୁଁ—ଅ. (ସ୍ବାକାରାପ୍ରକ ଶବ୍ଦ) ହୁଁ

ହୁଁ — ଅ. (ସ୍ବାକାରାପ୍ରକ ଶବ୍ଦ) ହୁଁ କରିବା

ହେବ, ହେବ—ଫି. ବଂ. ହେଁ ହେଁ ରଞ୍ଜିତର କାନ୍ଦିବା,
ରଞ୍ଜିତର କାନ୍ଦିବା

ହେବ ମେନ୍ତେ—ଫି. ବଂ. ଅଗୁନକ ପାହାର ଦେବା
ଅଗୁନକ ଖସି ପଡ଼ିବା

ହେଁ ହେଁ—ଫି. ବଂ. ଜୋର ଜୋରରେ ଖଣ୍ଡାପ ନେବା

ହେଁ କଥା—ଫି. ହୁକ୍କା ହେବା, ଆସ ବଞ୍ଚିମା କରିବା
ଗବ କରିବା ବ. ମୟୂରର ରାବ

ହେକା ହେକା—ଫି. ବଂ. ମୟୂରର ରାବର ପ୍ରତିସ୍ବା

ହେଁ କରଅତ—ବ. ହୁକ୍କା ଫି. ହୁକ୍କା ହେବା

ହେଁ କଥା ସୁ ବାୟୁ—ବ. ହୁକ୍କା ହେବା, ବେମାର

ହେଁ କଥା ସୁ, ହେଁ କଥା ସୁ—ଫି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର ହୁକ୍କା
ଆସିବା

ହେଁ କଥା ହେଁ କଥା—ଫି. ବଂ. ସକ ସକ କରି କାନ୍ଦିବା
କୁହାଇ କୁହାଇ ଜୋରରେ କାନ୍ଦିବା

ହେଙ୍ଗାଲ—ବ. ଦୁଷ୍ଟ, ନୀଚ ଫି. ଦୁଷ୍ଟମୀ କରିବା, ନୀଚ କାମ
କରିବା

ହେଙ୍ଗା—ଫି. ସଫା କରିବା

ହେବ୍ (କ୍)—ଫି. ଆସିବା, ପହଞ୍ଚିବା, ପହ ଡୋଳିବା

ହେବ୍ କାବ—ବଂ. ପୁଣିତ, ଚିରସ୍ବାର ସୂଚକ, ପୁଣିତ
ସ୍ବାଦରେ (କରିବା)

ହେବଥୁରୁ—ଫି. ବଂ. ଆସିକରି ଜମା ହେବା

ହେବ୍ ଦଅଥ—ଫି. ବଂ. ଆଗରୁ ଡୋଳିକରି ରଖିବା

ହେବ୍ ପେର୍—ଫି. ବଂ. ପରସ୍ପରକୁ କାମ କରିବାରେ ଯୋର
ଦେବା, ଅମଙ୍ଗ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବା

ହେବ୍ ମିର୍—ଫି. ଆସି ଏକାଠି ମିଳିତ ହେବା

ହେବ୍ ହେବ୍—ବଂ. କମ୍ ଜୋର ଜନିତକୁ ଦାବ ଦେଲେ
ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ସେହି ଶବ୍ଦ

ହେବ୍ ହେବ୍—ବଂ. ଚୁଛା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଶବ୍ଦ
ଫି. ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିବା ଭାବ

ହେବ୍ ବୁଲ୍—ବଂ. ଅସମତଳ ସ୍ବାସା ଫି. ଧକ୍କା ଲଗାଇବା
ଠେଲିକାର ଧକଡ଼ କର ଶବ୍ଦ

ହେବେ ପେବେ—ବଂ. ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ (କର୍ମ, ବଚନ)
ଫି. ବଂ. କଥାକୁ ଆଗପଛ କରି କହିବା

ହେଉଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅନାଦର ପ୍ରଦାନ

ହେଉଲ୍ ଲେଲ୍—ବ. ଅପରିଷ୍କାର, ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅବସ୍ଥା

ହେଉଲ୍ ଲେଲ୍/ହେଉଲ୍ ଲେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର
ଅପରିଷ୍କୃତିୟା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ହେବ୍ ହେବେ—ଫି. ବଂ. ଏକ ତରଫକୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ
ରୂପରେ ବସିବା

ହେବା ଭେବା—ବ. ଚାନ୍ଦା, ଅନ୍ୟମୂର୍ତ୍ତି କର

ହେବେ ପେବେ—ଫି. ବଂ. କଥା ସବୁ କହିବା ବେଳେ
ମୁହଁରୁ ସୂଚକ ଯିବା ପ୍ରତିସ୍ବା

ବ୍ୟବହାରିକ ଜନସମ୍ବେଦ ଶାଢ଼ି ସଲ ସଲ ହେବା ପ୍ରତିସ୍ବା
ହେବେ ବେବେ—ଫି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଚଞ୍ଚଳ କହିବାରେ ରୁଚି

ନ ଯିବା

ଅସକତା ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିବା ଯାହା ପଡ଼ି ହୁଏ ନାହିଁ ତାହା
ହେବେ ପେବେ—ଫି. ବଂ. ଉପରରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାଇ

ହେବା, ଉପରରେ ପଡ଼ି ବଜର ବଜର ହେବା
ହେବେ (ଲ୍)—ଫି. ସୁସ୍ଥ ଲିଙ୍ଗର ଅଗ୍ରାଂଶ ମୁକୁଳା କରିବା

ହେବ୍ ବ୍ ପେବ୍ ବ୍ (ଲ୍)—ଫି. ବଂ. ଏପାଖ ସେପାଖ ହଲି
ମୁକୁଳିବା ପ୍ରତିସ୍ବା, ଛୁଆଡ଼ି ମିଆଡ଼ି ହେବା

ହେବ୍ ଜାଉ—ଫି. ଅଙ୍ଗେ ଲିଭାଇଥିବା କଥା
ବଂ. ଅଙ୍ଗ ଲିଭା (କାହାଣୀ)

ହେବ୍ ଜ୍—ବଂ. ମଳି ମଳି, ମଳିମୁଣ୍ଡିଆ

ଫି. ମଳି ମଳି ହେବା, ମଳିମୁଣ୍ଡିଆ ହେବା, ଗରବ ହେବା

ହେବ୍ ଜ୍ ଲେଲ୍—ଫି. ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର ଓ
ଅପରିଷ୍କୃତିୟା (ଲେବ)

ହେଉଜେତୁ ଦାରେ—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ଝୁମୁଡ଼ା ଗଛ
 ଫି. ଖାଦ୍ୟପେୟ ଶୂନ୍ୟ (ଅବସ୍ଥା)
 ହେଉଜେତୁ ହେଉଜେତୁ—ଫି. ବଂ. ଭୋକ ଶୋଷରେ କାମ କରିବା
 ହେଉଜେତେ ରଥଡ଼େ (ଲେ)—ଜେନଃ ଜେନଃ ପ୍ରକାରରେ
 ଅଭାବ ଅସୁବିଧାରେ (ଦିନ କାଟିବା)
 ହେଉଜ୍ ଫେଉଜ୍—ଫି. ଗାଳିଗୁଳିନ କରିବା, ବିରକ୍ତକର କରୁ
 ଶୁଣା ପ୍ରସ୍ତୋତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବ
 ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ହେଉଜ୍ ହେଉଜ୍—ଫି. ବଂ. ଗୁଳୁରୁ ଗୁଳୁରୁ ଗାଳି ଅନବରତ
 କରିବା, ପାଟିକରି ଶୋଧିବା
 ହେଉଜ୍—ଫି. କାକିବା
 ହେଉଜ୍—ବଂ. ନିୟ
 ହେଉଜ୍—ଫି. ହରାଇବା, ହଟାଇବା
 ହେଉଜ୍—ଫି. ବଂ. ଛିର ହୋଇ ରହିବା, ଦୃଢ଼ ହେବା
 ହେଉଜ୍ ଅମୁନୁଡ଼ିଆ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଫୁଲ ଗଛ ଯାହାକି ଜଳ
 ଆଡ଼କୁ ଝୁଲି ପଡ଼ିଥାଏ
 ଫି. ନମ୍ର ହେବା, ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ କରିବା ବଂ. ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ
 କରିବା ବାଲି
 ହେଉଜ୍—ବଂ. ନମ୍ରରେ
 ହେଉଜ୍—ଫି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା, ବ୍ୟସ୍ତ କରିବା
 ବଂ. ଉତ୍ତେଜକ, କଷ୍ଟକାରକ
 ହେଉଜାବାଦ—ବି. ଜିତାଜିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
 ହେଉଜ୍ ଡେଉ—ଫି. ପକ୍ଷ ଛୁଟାଇବା, ତଳ ଝୁଙ୍କିବା
 ହେଉଜ୍—(ଇଂ) ବି. ମୁଣ୍ଡିଆ, ବଡ଼, ପ୍ରଧାନ
 ହେଉଜ୍ ମାଣ୍ଡର—ବଂ. (ଇଂ) ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
 ହେଉଜା—ବଂ. ହଜା (ବଳଦ)
 ହେଉଜେରେଜ୍—ବଂ. ବଡ଼, ତେରଢ଼ା
 ହେଉଜ୍ (ଲ) ଗେ ହେୟାଃ ଫି. ପାଣିଆଁସ ସାଦ, ସାଦ ଭଲ
 ନ ହେବା ଫି. ବଂ. ଏଣେ ତେଣେ (ବୁଲିବା/ଯିବା/
 ହେବା)

ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ବଂ. ଫଟା ଦଦରା ହେବା
 ଫି. ବଂ. ଛୁଡ଼ା ଫଟା ହୋଇଥିବା
 ହେଉଜ୍ରେ ରଡ଼୍ରେ—ଫି. ବଂ. ଦଣ୍ଡା ଚକଟା ହେବା
 ଫି. ଗୋଲିଆ ହେବା
 ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ବଂ. ଅଧିକ ଚଉଡ଼ା, ଛିର ହୋଇ ଠିଆ
 ହୋଇଥିବା
 ଉଃ ହେଉଜ୍ରେଜ୍ ଦୁଢ଼ୁର୍ ଅକାନାୟା - ଅଧିକ ଚଉଡ଼ା ହୋଇ
 ବସିଥିବା
 ହେଉଜ୍ ହେଉଜ୍—ଫି. ଦେଖେଇ ହୋଇ ଏଣୁ ଚେଣୁ ଅଯଥା
 ବକର ବକର ହେବା
 ହେଉଜେରଥଡ଼େ (ଲେ)—ଫି. ବଂ. ମିଳାମିଶା କରି ଅଧିକ
 ଶବ୍ଦ କରିବା ଫି. ନଷ୍ଟ କରିବା, ଅପରାଧର କରିବା
 ହେଉଜ୍—ଫି. (ଗରମରେ) ଫୁଟିବା, ଡବ ଡବ ହୋଇ
 ଫୁଟିବା
 ଦାକା ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ବି. ଭାବ ଫୁଟୁଥିବା
 ଦା ~ ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ପାଣି ଫୁଟୁଛି
 ହେଉଜ୍ ବେଉଜ୍—ଫି. ବଂ. ଅଧିକ ମାଣ୍ଡରେ ଗୋଲିଆ
 ଦାଢ଼ିଆ କରିଦେବା
 ହେଉଜ୍ରେ ହେଉଜ୍ରେ—ଫି. ବଂ. ଘଡ଼ର ଘଡ଼ର ଶବ୍ଦ
 (ଚକ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି ଯିବା ଶବ୍ଦ)
 ହେଉଜ୍—ଅ. ଚଢ଼ିଦେବା ଶବ୍ଦ
 ହେଉଜା ~ —ଅ. ଚେଲି ଚଢ଼ିବା ଶବ୍ଦ
 ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ବଂ. ଛିର, ଚୁପ୍, ଖାଲି ଫି. ଛିର ହେବା,
 ଚୁପ୍ ରହିବା (ପଶିଯାଇ ଛିର ରହିବା)
 ହେଉଜ୍ ~ —ଫି. ଠୁଲେଇ ଜମାହେବା
 ଫି. ବଂ. ବହୁ ସମୟ ଧରି ବସି ରହିବା
 ଉଃ ଅନା ଅନା ~ ରେ ଆ.ଡ଼ି ହଲ୍ ହେଉଜ୍ ଆକାନ -
 ସେ ଘରେ ବହୁତ ଲୋକ ଠୁଲ ହୋଇଛନ୍ତି
 ହେଉଜ୍ରେଜ୍—ଫି. ବଳମ୍ବ କରିବା
 ହେଉଜ୍ରେ—ବଂ. କେଶହଳ, ଟାଙ୍ଗର ମୁଣ୍ଡ ଫି. ବଂ. କେଶ
 ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଫି. ବାଲ ସବୁ ପଡ଼ିବା

ହେଣ୍ଡର ହେଣ୍ଡର—ବି. ପରହନ (ପକ୍ଷୀ) କେଶହନ (ମଣିଷ)
 ଫି. ବକାବକ କରବା

ହେଣ୍ଡେ—ସ. ସେଠାରେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ

ହେଣ୍ଡେରୁ ଠେପେରୁ—ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ (ଗୁଲିବା ବେଳେ
 ଏଣେ ତେଣେ ଯିବା)

ହେଣ୍ଡେତେଆନା—ଫି. ବି. ତେବେ, ସେ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ
 ଥିବା

ହେଣ୍ଡେରୁ—ବି. ପରିଷ୍କାର, ପରିଚିତ, ଅଭ୍ୟାସ

ଫି. ପରିଷ୍କାର ହେବା, ପରିଚିତ ହେବା, ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା

ଉ: ଆମ ରଂ ଦ ହେଣ୍ଡେରୁ ଏନା - ସେହି ରଙ୍ଗଟା ଗୁଡ଼ିଆଇ
 ପରିଷ୍କାର ହୋଇଛି

ହେଣ୍ଡେରୁ ପୁଟୁରୁ—ବି. ଅତି ଦରିଦ୍ର (ଯାହାର ସବୁ କିଛି ଝିଡ଼ି
 ଯାଇଛି)

ଫି. ବି. ଉନ୍ନତ୍ତି ଯାଇଥିବା, ଗରିବ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା

ହେଣ୍ଡେଲ୍—ବି (ଇଂ) ହେଣ୍ଡେଲ୍ (ଧରିବାର ଦଣ୍ଡା)

ସାଇକେଲ୍ ହେଣ୍ଡେଲ୍, ମଟରଗାଡ଼ି ହେଣ୍ଡେଲ୍

ହେଣ୍ଡୁଆ—ଫି. ବସିବା, ସାଙ୍ଗରେ ରହିବା

ହେଣ୍ଡାଓ/ହେଣ୍ଡାଓ—ଫି. ଏତାଇବା

ଉ: ଇଞ୍ଜି ଏ ହେଣ୍ଡାଓ କା.ଦୁଆ—ମୋତେ ଏତାଇ ଦେଇଗଲା

ହେରୁ—ଅ. ନା (ଅସମ୍ଭବ ହେବା ଶବ୍ଦ)

ହେଡା—ଫି. ଧ୍ୟାନ ଦେବା

ହେଡାଂଡୁବା—ଫି. ବି. ମାଦଳ ଓ ନାଗରା ବଜାଇବାର ଶବ୍ଦ

ହେଡେ—ଅ. (ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷକ ଶବ୍ଦ) ଶୁଣ, ହେଇ, ହୋଇ ହୋ

ହେଡେଅଡେ—ଫି. ବି. ଅତମତ କରି କହିବା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚାରଣ
 କରି କଥା କହିବା

ହେଡେଡ୍ (ଲ୍)—ଫି. ବଧ କରିବା, ମାରିଦେବା, ହାଣ୍ଡିଦେବା

ହେଡୁଆ—ଫି. ବି. ଆଗ ଓ ପଛ ଧରିକରି ରଗଡ଼ିବା

ହେଡେରୁ ହେଡେରୁ—ଫି. ବି. ଗୁହାକୁ ଗୁହା ପବନ

ବୋହୁବା

ହେଡେଲ୍ ଗୁଡୁଏନେଲ୍—ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ପିଲଙ୍କ ଖେଳ

ହେନ୍ଦା—ଅ. (ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷକ ଶବ୍ଦ) ହେ, ହେଁ, ଏ ହୋ
 ଓ ହୋ, ହୋଇରେ

ହେନ୍ଦା ହେନ୍ଦା—ଫି. ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବା, ଟାଳ ଟୁଲ କରିବା

ହେନ୍ଦେ—ବି. କଳା (ରଙ୍ଗ ହେବା)

ହେନ୍ଦେ ଆସା—ବି. କଳା ନାଗ ସାପ

ହେନ୍ଦେ କାଟିଉଦ୍—କଳା କାଠରେ ଥିବା ଛତୁ, କଳା ଛତୁ

ହେନ୍ଦେରୁ ପେନ୍ଦେରୁ—ଫି. ବି. ଏଠା ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ
 ଥିବା, ଅବହେଳିତ ଭାବେ ପିନ୍ଧା ପିନ୍ଧ କରିଥିବା

ହେନ୍ଦେ ବେଙ୍ଗାଲ୍—ବି. କଳାବାଇଗଣ

ହେନ୍ଦେ ଭାଦାଲ୍ ହୁକୁ—ବି. କଳା ଭଦେଇ ଧାନ

ହେନ୍ଦେରୁ—ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାସି ଅଇଁଠା (ପାତ)

(ଅଇଁଠା କଳା ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥା)

ହେନ୍ଦେ ହଲେଲ୍—ବି. କଳା କୋଳସ

ହେନ୍ଦେ—ଫି. ବି. ସେଠାରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ

ହେନ୍ଦା—ଫି. ବି. ସେହି ପ୍ରକାର ହେବା, ସେହିପରି ହେବା

ହେନ୍ଦା ଲେକା—ଫି. ବି. ସେହି ପ୍ରକାର

ହେନ୍ଦେତେ—ଫି. ବି. ସେଠାରେ ହେବାକୁ

ହେନ୍ଦେ ନେନ୍ଦେ—ଫି. ବି. ଏଠାରେ ସେଠାରେ

ହେନ୍ଦେରୁ ପେନ୍ଦେରୁ/ହେନ୍ଦେରୁ ପେନ୍ଦେରୁ—ବି. ଦୁର୍ବଳ

କଷ୍ଟ ସହ କାମ କରିବା

ହେନ୍ଦେରୁ ହେନ୍ଦେରୁ—ଫି. ବି. ଏଣେ ତେଣେ ଗୁଡୁଠାରେ
 (ଗୁଲିବା)

ହେନ୍ଦେରେ—ଫି. ବି. ସେଠାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ

ହେନ୍ଦାଲ୍—ବି. କଥା ଜାଣିବୁ ଗଛ

ହେନ୍ଦେ—ସ. ସେହି ଜାଗା ଆଡ଼କୁ, ସେହି ପାଖକୁ

ହେନ୍ଦେତେ—ଫି. ବି. ସେହି ସ୍ଥାନ ଦେଇ, ସେହି ପାଖ

ଦେଇ

ହେନ୍ଦେନ୍—ସ. ସେହି ପାଖର, ସେହି ସ୍ଥାନର

ହେନ୍ଦେନେତେ—ଫି. ବି. ଏପାଖ ସେପାଖ

ହେନ୍ଦେରେ—ଫି. ବି. ସେଠାରେ, ସେହି ଭରଫରେ

ହେନ୍ଦେରେନ୍—ବି. ସେହି ଭରଫର, ସେ ସ୍ଥାନର

ହେନ୍ତେ ରେସ୍ତା—ସ. ସେହୁ ସ୍ଥାନରେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ସେହୁଠାରେ
ହେନ୍ତେ ହେନ୍ତେ—ସ. ସେହୁ ବାଟେ ବାଟେ, ସେହୁ ସେହୁ
ଆଡେ, ସେହୁ ସେହୁ ଆଡକୁ

ହେନା—କି. ହେବା, ଅଛି

ହେନାବାହା—କି. ହେନା ଫୁଲ

ହେନେ—ସ. ସେହୁଠାରେ କି. ହେଲ ନିଅ

ହେନେଆନା—ସ. ସେହୁଠାରେ ସ୍ଥିତ

ହେନେଆନା—ସ. କେବଳ ସେଇଠି ଅଛି

ହେନେତାନା—ସ. ସେ ପ୍ରକାରର ହେବ ପରା

ହେନେତରା—ସ. ହେଲ ଦେଖ (ଯାଉଛ)

ହେନେ ଫେନେ—କି. ବଂ. ବାହାନା ପୂର୍ବକ

କି. ବାହାନା କରିବା

ହେନେଞ୍ଚୁ—ବଂ. କାଟରେ କାଟେଇବା, ଯୋଗ୍ୟ ପିଲା,

ଛୋଟ ପିଲା

ହେନେ ହୁନ—ସ. ସେ ଯିଏ ସେଠାରେ ଅଛି

ହେନେ ହେନ୍ତେ—ସ. ସେହୁଠାରେ ଥିବା

ହେନେ ହେନ୍ତା—କି. ବଂ. ସେହୁ ପ୍ରକାର

କି. ସେହୁ ପ୍ରକାର ହେବା

ହେନେ ହେନ୍ତା ଲେକା—ସ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେହୁ ପ୍ରକାର ହେବା

ହେନେ ହେନ୍ତେ—ସ. ସେହୁ ଆଡକୁ ସେହୁ ଦିଗକୁ

ହେନ୍ଥାରେନା—କି. ବଂ. ଯେପରି ହେବ

ହେନ୍ଥାସତା—କି. ହୁନସା, ନିନ୍ଦା, ଅପମାନ

ହେପାଜତ—କି. ହୁପାଜତ କରିବା, ଦେଖାଦେଖି କରିବା

ହେବେ—କି. କାଣ କରିବା, କୋଳକୁ ନେବା

ହେବେନ୍—କି. କାଣକୁ ଯିବା, କୋଳକୁ ଯିବା

ହେମ୍—କି. ହିମ, ଶୀତଳ

ହେମ୍ବରଅମ୍ (ହେମ୍ବର)—କି. ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଜାତିର ହେମ୍ବର ଗୋଷ୍ଠ

ହେମ୍ବେମ୍—କି. ତେର ହେବା, ଅଳସ କରିବା

ହେମ୍ବୁଆଲା—କି. ବ. କଲମ ଶାଗ

ହେମ୍ବୁଡୁଡୁ—କି. ହେମ୍ବୁ ନାମକ ଧାନ, କଲମା ଧାନ

ହେମ୍ବୁ—କି. ମହର ଗଡରେ ଗୁଲିବା, ବଳମ୍ବ କରିବା

ଠକା ଥିବା

ହେମ୍ବୁଗେର—କି. ଏକ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ଗଛ ଔଷଧରେ

ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ, ହେମ୍ବୁଗର ଗଛ

ହେମ୍ ହେମ୍—କି. ପିତାଳିଆ ସ୍ବାଦ

ହେମାଡୁ—କି. ସାହସ କରିବା

ହେମାନ୍—ଅ. ଆଦ, ଇତ୍ୟାଦ

ହେମାଲ୍—କି. ଶୀତଳ, ଥଣ୍ଡା

ହେମାଲ୍ ବୁରୁ—କି. ହିମାଳୟ ପର୍ବତ

ହେମେସ୍—କି. ପୁରୋଳ ପୁଡଲ ନାଶ, କୋଳସ୍ଥିତ ନାଶ

ହେମେଡ୍ (ଲ୍) ମେସ୍—କି. ନିଶ ଦାଢ଼ୀ ବିହୀନ ମୁହଁବାଳ,

ନିଶା, କି. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁଦ

ହେମେ—କି. କାଣ କରିବା

ହେମ୍ବୁ ଅଁ ହେମ୍ବୁ—କି. ବଂ. ମୟୂର ଡାକ

ହେରଗୟ ହେରଗୟ—କି. ବଂ. ବାରମ୍ବାର, ଥରକୁ ଥର

ବୁଲୁବୁଲୁ କରିବା

ହେରପାଡୁ—କି. ନିଆଁକୁ ଡାପ କରିବା, ପାଖରେ ବସିବା

କି. ବଂ. ଡାପ ହୋଇଥିବା ନିଆଁ ଲଗାଇ ହୋଇ ପାଖରେ

ବସିବା

ହେରୁଫେରୁ—କି. ହେର ଫେର କରିବା, ବଦଳା ବଦଳି

କରିବା

ହେରୁଫେରୁ—କି. ଧୂଆଁ, ଖରାବ ଗୁଳିକାନ

ହେରୁମେଡ୍ (ଡ)—କି. ଅଣ୍ଟାରେ ରଖିବା, କାଟେଇବା

କି. ବଂ. ଅଣ୍ଟାରେ ରଖିନେବା

ହେରୁ ପେରୁ—କି. ବଂ. ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା

କୁ-ସ୍ବରାବର (ବ୍ୟାଢ଼) ବଂ. କୁ-ସ୍ବରାବ

ହେରେ ପେସେ—କି. ଘୋଷାର ଘୋଷାର ହେବା, ପିରୁକୁ

ତଳେ ଘୋଷାର ଏପାଖ ସେପାଖ ହେବା

ହେରେ ଚରୁ—କି. ବଂ. ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ,

ଏକୁଟିଆ ଏକୁଟିଆ

ହେରେ ହେକେ—କି. ବଂ. ଘୋଷାର ଘୋଷାର ନେବା
 ହେରେଲ—କି. ବାହୁଡ଼ ପୁରୁଷ, ପତି, ସ୍ବାମୀ
 ହେରେଜ୍—ବଂ. ନିପୁଣ, ଦକ୍ଷ, ଯୋଗ୍ୟ, ଅଭ୍ୟାସ
 କି. ବଂ. ନିପୁଣ ହୋଇଥିବା, ଦକ୍ଷ ହୋଇଥିବା, ଯୋଗ୍ୟ
 ହୋଇଥିବା, ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିବା
 ହେରୁଅ/ହେଲ—କି. ଋଷ ହେବା, ସରସିବା, ନିମଣ୍ଡ ଋଷ
 ହେବା
 ହେଲ୍—ବି. ସମୟ କି. ସମୟ ହେବା, ସାଥ କରବା
 ହେଲ୍‌ଡେଲ୍—କି. ବଂ. ଡିଲ୍‌ଡିଲ୍, ଅବହେଳା ହେବା
 କି. ଅବହେଳା କରିବା
 ହେଲ୍‌ଡା—ବି. ନରମ ବାଉଁଶ ପୁଆ, ବାଉଁଶ ଗଜା
 କି. ବାଉଁଶ ଗଜା ହେବା
 ହେଲ୍‌ମେଲ୍—ବି. ମିଳମିଶି, ମିଶିତା କି. ମିଳମିଶି ଚଳିବା
 ମିଶିତା କରିବା, ଘନିଷ୍ଠତା ଦେବା ବଂ. ମିଶ
 ହେଲ୍‌ଡ୍‌। ହେଲ୍‌ଡ୍‌—କି. ବଂ. ଅକାରଣ ବୁଲୁଥିବା, ବୋକାଜ
 ସଦୃଶ୍ୟ ତଳି ତଳି ବୁଲିବା
 କି. ସେପାଶ ଏପାଶ ବୁଲିବା/ହଲିବା
 ହେଲ୍‌ ହେଲ୍—ଅ. ବଳଦକୁ ଆଗକୁ ଚାଲିବାକୁ କହିବା ଶବ୍ଦ
 ହେଲା (ଲ)—ବି. ଅସାବଧାନତା, ଉପେକ୍ଷିତ
 କି. ହେଲା କରିବା, ଅସାବଧାନରେ କରିବା
 ବଂ. କଟା ହୋଇ ହାତରେ ମୁଠା ହୋଇ ଥିବା ଧାନ ଗଛ
 ହେଲ୍‌ ଫେଲ୍—ବଂ. ଠେଲ୍ ଠେଲ୍ ହେବା
 କି. କେହି ବାସ୍ତବ୍ୟ ବହନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୁହଁ,
 ଅସମ୍ମତ ହେବା
 ହେଲ୍‌ଡ୍—କି. ଦର୍ଶାଇବା, ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିବା
 ହେଲ୍‌ହଲ୍—କି. ଟଳମଳ ହେବା, ଅବହେଳା କରିବା
 ହେଲେର୍—କି. କାଟିବା, କାଟି ନଷ୍ଟ କରିବା, ହାଣି ଦେବା
 ହେଲେର୍ ମେନ୍‌ଡେ—କି. ବଂ. ଅବୁନକ ପୀଡ଼ା ହେବା
 ହେଲେର୍ ହେଲେର୍—କି. ବଂ. ଗ୍ରାସିତା, ଗ୍ରାସ ବେଦନା

ହେଁ ଓଁ—କି. କାଖେଇ ନେବା, କାଖେଇବା
 ହେଁ ଓଁ (ଲ)—କି. ହାତରେ ନାଡ଼ିବା (ପାଣି), ପାଣି
 ହଲଚଲ କରିବା
 ହେଁ ଓଁ ଡଲ୍—କି. କାଖରେ ବାନ୍ଧ ହେବା, ପିଲ ସମ୍ଭାଳିବା
 ହେଁ ଓଁ ଲ—କି. ପାଣି ନାଡ଼ିବା, ହଲଚଲ କରାଇବା
 ହେଁ ଓଁ ଲ ହେଁ ଓଁ ଲ—କି. ବଂ. ନଡ଼ାନଡ଼ି କରି, ହଲଚଲ କରି,
 ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଣି ଗୋଲାଇବା କମ୍ବା ଘାଣ୍ଟିବା
 ହେଁ ଓଁ ହାଲ୍—କି. କାଖେଇ ବଜାଇବା, ପାଲିବା ପୋଷିବା,
 ଖୁଆଇ ପିଆଇ ବଡ଼ କରିବା
 ହେଁ ଓଁ ହପନ୍—ବି. କାଖର ପୁଅ, ପୁଅ ପାଲିବା, କୋଲ ଭରିବା
 ହେଁ ଓଁ—ବି. ଅଭ୍ୟାସ କି. ଅଭ୍ୟାସ ପଡ଼ିବା, ଅଭ୍ୟାସ ହେବା
 ହେଁ ଓଁ ଏର୍—କି. ଦୁଃଖିତ ହେବା, ଦୁଃଖ ଦେବା
 ହେଁ ଓଁ ଏର୍—ବଂ. ପିତା ସ୍ତବ୍ଧ
 ହେଁ ଓଁ ଏର୍ ହାଡ଼ହାଡ଼—ବଂ. ପିତା ଓ ରାଗୁଆ, ପିତା କଥା
 ହେଁ ଓଁ ଏର୍ ହେଁ ଓଁ ଏର୍ ଲ—କି. ବଂ. ପାଣିରେ ପୋକ ଜୋକ
 ହଲ ହଲ ହେବା (ହଲ ଚଲ ହେବା)
 ହେପା ହପ୍—କି. ହୁଂସା ହୁଂସି ହେବା, କଳ କଳିଆ କରିବା
 କି. ବଂ. କାମରେ କୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ କରି ଜୋର ଜୋର
 ଝଗଡ଼ା କରିବା
 ହେପା ଦାରେ—ବି. ଅଶ୍ବତ୍ଥ ଗଛ
 ହେସେ—କି. ତାଳ କାଟିଦେବା, କାଟିବା
 କି. ବଂ. ଗଛ ତାଳକୁ କାଟି ଛୋଟ କରିବା
 ହେସେର୍ ସେକେର୍—କି. ବଂ. ଆନନ୍ଦ ସ୍ବଚ୍ଛ
 କି. ମଉଜ ମଜଲିସରେ ରଖିବା
 ହେସେର୍ ହେସେର୍—କି. ବଂ. ଘୋଷାରବାର ଶବ୍ଦ
 କରତରେ କାଟିବା ଶବ୍ଦ କି. ସବୁବେଳେ ଘସର ଘସର
 କରିବା, କାମରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିବା
 ହେଁ ଓଁ ହୁଁ ଓଁ—କି. ବଂ. ନୋରରେ କାଣି କାଣି ଧର୍ମ ଧର୍ମ
 ହେବା କି. ଦମ୍ ରଖିବା, ଦମ୍ ମାରିବା
 ହେଁ ଓଁ ହୁଁ ଓଁ—କି. ହାଉଁ ପାଉଁ ହେବା, ହାମିବା

ହେହେଲ୍ ଦାରେ—ବି. ଧଅ ଗଛ

ହେଁ ହୁଁ—କି. ସମ୍ପଦ ଦେବା, ଶୁକ୍ତ ହେବା, ହୁଁ କରିବା

ହେହେ କଅ କଅ—କି. ବଂ. ଗୁଳୁଡ଼ାଞ୍ଜର କର କର ଶବ୍ଦ

ହେଁ ହେଁ କଅ କଅ—କି. ହସିବା, ମୂର୍ଖବତ୍ ହସିବା

ହେଁ ହେଁ ପେ ପେ—କି. ବଂ. ଧର୍ମ ଧର୍ମ ହୋଇ କାନ୍ଦିବା

କି. କାନ୍ଦିବା, ହେଁ ପେଁ କର କାନ୍ଦିବା

ହେଁ ହେଁଲ୍—କି. ଆଷ୍ଟୁଡ଼ ଆଷ୍ଟୁଡ଼, କାମୁଡ଼ କାମୁଡ଼ (ପୋକ

ବା ମୁଣା) ଗୁମିରେ ଗାତ କରିବା/ଗୁମା କରିବା

ବି. ଏକ ପ୍ରକାରର ଜଙ୍ଗଲ ଲତା

ହେଁ ହେଁଲ୍—ବଂ. ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ରହିବା (ଆଗକୁ କହି

ଦାୟିତ୍ବ ନାହିଁ ଭବି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ବୁଝୁ ଗୁପ୍ତ ରହିବା ସ୍ଥିତି)

ହେହେ ହେହେ—କି. ଶୁଣୁଆଙ୍କର ହସ, ମୂର୍ଖଙ୍କ ପରି ହସିବା

ହେ ହେ ହେ ହେ

ହେଁ ହେଁ ହେଁ ହେଁ—କି. ଚକ୍ରାର କରିବା

ହେଁ ହଅ—ଅ. ହୋଇ କି ହେ।

ହେଁ ହେଁ—କି. ହେଁ ହେଁ କରିବା, ସ୍ବାକାର କରିବା

ହେଡ଼୍ (ଲ)—କି. ଗୁଣ୍ଡିବା, କାଟିବା, ଶୟ ହେବା

ହେଡ଼୍ (ଲ)ର ବଡ଼(ଲ)ରଅ—କି. ବଂ. ପଛରେ ପଡ଼ିଯିବା

ଧୀମେଇ ଧୀମେଇ ଯିବା

ହେଡ଼୍‌ରୁ—ବଂ. ଗ୍ରେଟା, ଲେଙ୍ଗଡା କି. ଲେଙ୍ଗଡ଼ିବା,

ଗ୍ରେଟେଇ ଗ୍ରେଟେଇ ଗୁଲିବା

ହେଡ଼୍‌ରୁ ହେଡ଼୍‌ରୁ—କି. ବଂ. ଲେଙ୍ଗେଡାଲ ଲେଙ୍ଗେଡାଲ

ଗୁଲିବା

ହେଡ଼୍‌ରୁ ପେରୁ—କି. ବଂ. ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ବାଡ଼େଇ ଗୁଲିବା

ପ୍ରକିୟା

କି. ଗଡ଼ବଡ଼ କରିବା, ମଝିରେ ମଝିରେ ହଇରାଣ

ହଇବତ କରିବା ପ୍ରକୃତି

ହେଡ଼୍ (ଲ)ରୁ—ବଂ. ତେଡା ମେଡା

ହେଡ଼୍ (ଲ) ରୁ ହେଡ଼ି—କି. ରୁଷିବା କି. ବିବେକହୀନ ହେବା
ଲୁଚୁଲୁଚିବା

ହେଡ଼୍‌ଜେଡ଼—ବି. ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ମାଂସ

ହେଡ଼୍ ଓଏର୍/ପେଟେରୁ—କି. ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି ରଖିବା

କି. ବଂ. ଦେହର ମୋଡ଼ି ଇଡ଼ି ହେବାର ଭୀତିନା

ହେଡ଼୍‌ସାହେଡ଼ି—କି. ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାଭେଷ କରିବା

ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକଟ କରିବା

ହେଡ଼୍‌ହେଁକାଂ—ବଂ. ଗୁଛା, ତାଳ ବିହନ ଗଛ

ହେଡ଼୍ (ଲ)ହେଡ଼—କି. ବିଲବସ୍ତ୍ର କରିବା, ଘାସ ବାଛିବା

ହେଡ଼୍ (ଲ)ହେଡ଼୍ (ଲ)—ବଂ. ଖାଲି ଠିଆ ଗଛ, ତାଳହନ ଥିବା
ଉଡ଼ା ଗଛର ଦୃଶ୍ୟମାନ ସ୍ଥିତି

ହେଡ଼ା ~ /ହେଲା ~—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକାବର (ରଙ୍ଗ), ପଟାଲିଆ ଦାଗ

ହେଡ଼ା ~ /ମା.ହା.କା.ଲ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକାବର କୁମୁତୁଆ ଚଢ଼େଇ

ହେଡ଼ା (ଲା) ଗେଆ—ବି. ପରିଚିତ, ଶ୍ରୀରାମର ସମ୍ପର୍କ

କି. ପରିଚିତ ହେବା, ବନ୍ଧୁ ସାଙ୍ଗିବା

ହେଲା ~—ବଂ. ମାଟିଆ ରଙ୍ଗ

ହେୟାଂ ହେୟାଂ—କି. ଗରମ ପାଗଥିବା, ଗରମ ଲାଗିବା

ହେୟାନ୍—କି. ବଂ. ବହୁତ ସ୍ଥାନ ମାଡ଼ି ବସିଥିବା (ଲୋକ)

ହେଡ଼ା (ଲା)ନ୍ ଅକର୍—କି. ବଂ. ବହୁତ ଅଧିକ ହେବା

ହେଡ଼ଏ (ହେଲେ)—ବି. ଗୁପ୍ତ, କୁଣ୍ଡାରେ ପରିଚିତ ହୋଇ

ନଥିବା ଖୋଲପା

ହେଲେ ଜଥା—ବଂ. ପତ୍ନୀର କଳା

ହେଡ଼େସ୍—କି. ବଂ. ଯଥା ସମୟପରେ ହେବା,

ସମୟ ସୁସ୍ଥାଲ ଦେବା କି. ପରେ ହେବା

—ସମାପ୍ତ—

